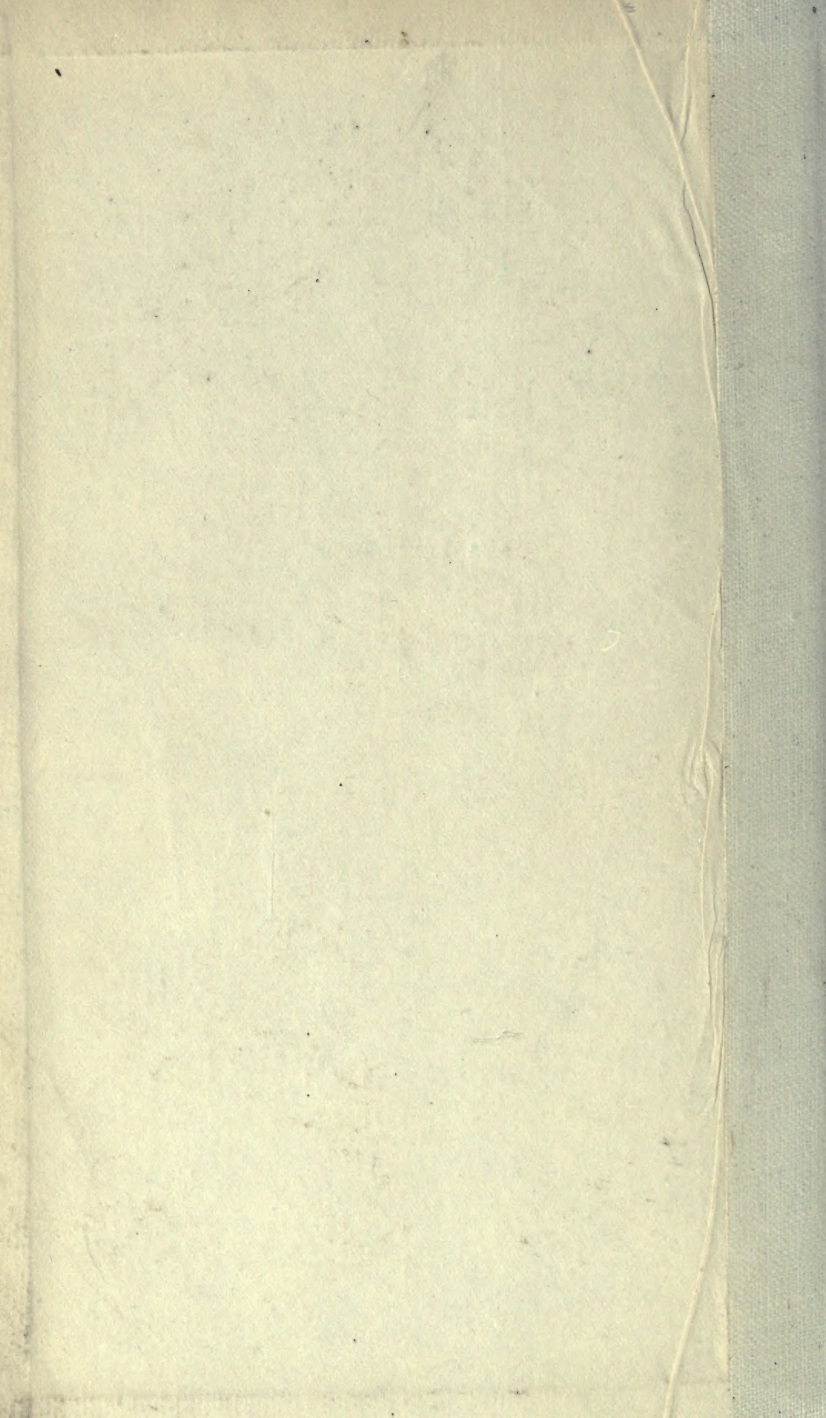

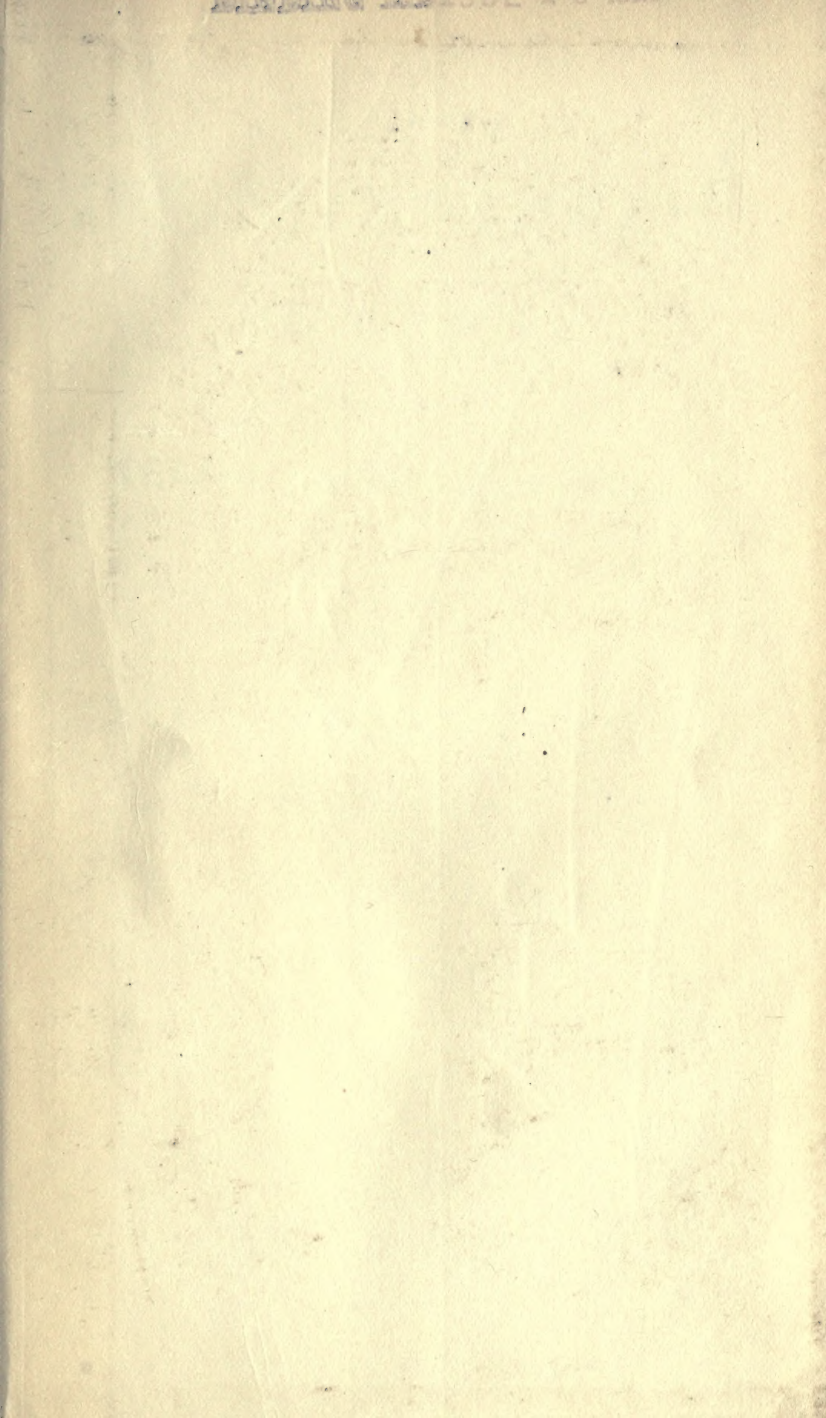
UNIVERSITY OF TORONTO

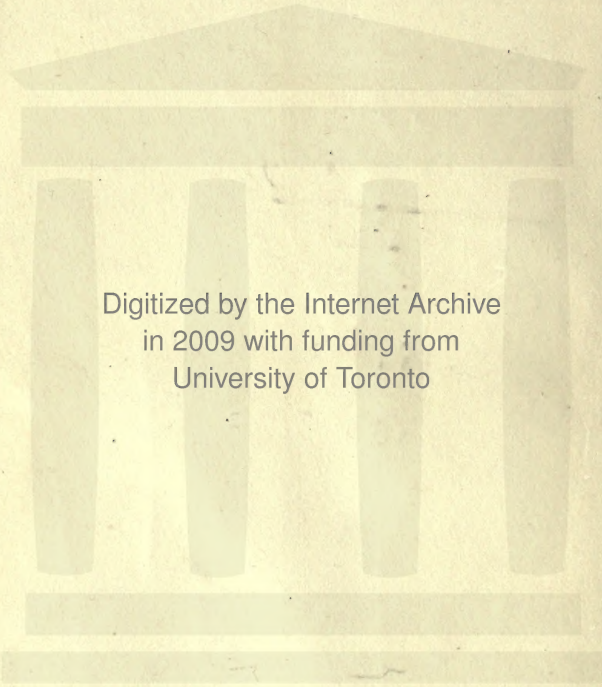

3 1761 00001545 3

UNIV. OF
TORONTO
LIBRARY

Digitized by the Internet Archive
in 2009 with funding from
University of Toronto

12-
1755334

6264

I

TO VINTS STORABE

ANTHONY

1830-1831

ANTHONY WAGNER

ANTHONY WAGNER

ANTHONY WAGNER

ANTHONY WAGNER

ANTHONY WAGNER

ANTHONY WAGNER

ANTHONY

ANTHONY WAGNER

1831

LGr
S8633W

11

IOANNIS STOBAEI

ANTHOLOGIVM

RECENSERVNT

CVRTIVS WACHSMVTH ET OTTO HENSE

VOLVMEN QVARTVM

ANTHOLOGII LIBRI QVARTI

PARTEM PRIOREM

AB OTTONE HENSE

EDITAM CONTINENS

BEROLINI

APVD WEIDMANNOS

MCMIX

PA
4436
A2
1884
V. 4
pt. 1

III

IOANNIS STOBAEI

ANTHOLOGII

LIBRI DVO POSTERIORES

RECENSUIT

OTTO HENSE

VOLVMEN II

201753
6. 4. 26.

BEROLINI

APVD WEIDMANNOS

MCMIX

IV

TO ANNIS STORABE

ANTHROPOLOGICAL

RECEIVED

OTTO REINOLD

VOL. II

100000
100000
100000

1900

ABAD WILDMAN

1900

PRAEFATIO.

Etiam quartum Stobaei librum, cuius nunc prior pars emittitur, dudum edere in animo habui. sed fere postquam Senecae epistulas recensui, cui libro componendo tres annos me dederam totum, tam crebris et infestis fortunae incursionibus vexatus sum, ut amplioris libri certa pensa intra certos terminos absolvenda typothetae tradere diu dubitarem. quamquam igitur studiis gnomologicis interim operam dare non desii (fortasse unus alterve legentium Musonii Rufi editionem vel Teletis reliquiarum alteram hoc ipso anno editam inspexit), tamen minoris ambitus libros vel commentationes tunc quidem temporis ne transgrederer, dehortari me solebam, tacitus scilicet, nam de se ipse quis loquitur nisi invitus? hodie proloquor cur vela tunc contraxerim, exstitit enim qui ipsam illam mihi dilationem obiectavit.

Quamquam fingamus fieri posse ut optio mihi detur utrum ab opere quasi absoluto manum me malim removisse decem annis ante an hodieque curam et laborem continuare, sine ulla haesitatione hoc ego, non illud praeoptarim. praeoptarim autem non mea causa vel urguens quod Attalum haud illepide dixisse ferunt philosophum, scilicet iucundius esse pingere quam pinxisse, immo ipsum gnomologum genus studiorum aut fallimur aut ita comparatum est, ut quod quis elaborarit id ultimam manum refugiat pertinacius. quam pauci hodie sunt qui Augustum Meinekium ingenii acumine vel sermonis graeci peritia aequiparent, et quam non sibi placuit criticorum ille princeps, cum Stobaei florilegium q. d. publicaret. multis

magnisque mihi crede difficultatibus impedita est crisis in fragmentis tot cuiusvis generis et aetatis et indolis scriptorum notorum ignotorum factitanda eoque maioribus, quo licentius ipsorum gnomologorum in his excerptis grassata est interpolandi mutandi amputandi libido ac temeritas. accedit quod qui Stobaei eclogas sui similibus illustrare volet, is vix umquam sibi ipse satis faciet. expertus didici: semper fere reperiet quod non sine fructu eis quae collegerat vel observarat addi vel substitui posse existimet. tam larga nimirum est apophthegmatorum potissimum chriarum homoeomatorum, quibus ipsi veteres scripta sua ornare solebant, abundantia tantaque posterioris aevi gnomologorum Boissonadii, Elteri, Guil. Meyeri, Henr. Schenkellii, Sternbachii, Wachsmuthii aliorumque curis editorum frequentia. maius igitur periculum est ne quis nimium multas consimilium eclogarum congerat ad Stobaeum explicandum quam ne nimium paucas. quamquam ab hoc quidem periculo hodie tutiores paulo sumus quam eramus decennio fere ante. quod autem sumus, cum aliis tum Antonio Eltero laudi ducendum puto. nam ita est: in testimoniis colligendis digerendisve viam ac rationem non tenebit nisi qui singula florilegia qua affinitate inter se cohaereant quove discrimine seiuncta sint probe perspectum habet. luculentiore quodam exemplo res apparuit Stob. vol. III proleg. p. XXXVIII s., ubi de 'corpore Parisino' breviter monui, qua collectione ut ad hunc quartum librum non minus quam ad tertium componendum uti mihi liceret, Elteri beneficio factum est. idem vero vir doctus, qui et ita me sibi devinxit, ut huius voluminis plagulas non sine magno libri emolumento perlegeret, annis 1893—1897 'de gnomologiorum Graecorum historia atque origine' programmatorum universitatis Bonnensis decade tam docte et dilucide disseruit, ut cui cordi erit etiam in gnomologicis 'non fumum ex fulgore' ut cum Horatio loquar 'sed ex fumo dare lucem', utiliores commentationes quam Elteri commendari non possint. non

est huius loci plenius enarrare quam bene vir doctus de his studiis meruerit, unum tamen ut silentio hic premam a me impetrare non possum, dico 'Gnomica homoeomata', quae ille intra quinque primos h. s. annos collectionibus usus ex parte primum in lucem protractis reconcinnavit feliciter et commentariis illustravit doctrinae et sagacitatis plenis. etiam Stobaei editori homoeomatorum haec recensio non nihil praebet utilitatis, ut non gaudere non potuerim quod etiam ab hac parte nunc ad ipsum fontem escendere licet, non rivulis avocatum discurrentibus. ubi enim homoeomata in censum veniunt, Elteri commentarius valde idoneus est qui simpliciolem reddat adnotationem Stobaeanam et testimoniorum onere aliqua tenus liberet. pluris autem procul dubio interest minui testium numerum quam augeri in eo praesertim apparatu, quem raro intra ipsius Stobaei librorum memoriam coercere liceat. consulantur si placet quae ab Eltero, Schenkelio aliisque de corporis Parisini q. d. origine et structura, de homoeomatorum compositione deque aliis id genus collectionibus disputata sunt, et clarum fiet, cur in Stobaeo non modo vilior Antonii Maimique memoria plerumque spernenda fuerit sed cur ego etiam testimonia quae primo quidem ad spectu videri poterant locupletiora, ubi res suadebat, procul habuerim. sunt perplexae admodum et difficiles nec semper lectu iucundae huius modi de vetustiorum gnomologiorum propagine disquisitiones eoque minus, puto, paucorum hominum doctorum sollertia ad exitum duci poterunt, quo plura fortasse in bibliothecis adhuc latent variae originis exemplaria. grato tamen animo hoc nobis praedicare licet, plus illa studia profecisse extremis decenniis quam antea saeculorum decursu. quod ne quis immodice dictum putet, meminerit, quam inopes fere consilii fuerint in florilegiis recte aestimandis Orellii vel Meinekii quamve vacillaverit omnino doctorum in talibus iudicium, antequam studii gnomologici solidiora fundamenta iaceret Wachsmuth. nostris vero diebus aliunde quam insperata

lux etiam his studiis affulserit, cuinam ignotum est? modestiorem sane locum ut videtur florilegia vel potius florilegiorum laciniae adhuc obtinent in tanta copia papyrorum, quibus Aegyptus nobis thesauros tam splendidos quam solidos reclusit, fit tamen ut unum eius modi frustulum maiore nobis pretio sit quam decem florilegia Byzantina. quod Wilamowitzium fugere non poterat, cum de florilegio papyri Berol. 9772 ageret *Berl. klass.* V 2 p. 126 vel de papyro Berol. 9773 ibid. p. 129 (cf. huius vol. p. 526, 14 adn. 551, 1 adn.). discimus autem eius modi speciminibus sane adhuc parvulis, quod sciri maxime interest, iam in florilegiis Stobaeo longe antiquioribus non modo easdem atque apud illum eclogas eodemque vel simili ordine offerri sed interdum ne inscriptiones quidem capitulorum diversas fuisse, cf. huius vol. p. 550, 2. ut quod olim a Clemente Alexandrino (cf. Stob. III p. 724 adn. 1) vel a Theophilo Antiocheno profecti de florilegiorum origine deque fonte Stobaei disputandi ambagibus evincere studuerunt et evicerunt (cf. Diels *mus. Rhen.* XXX p. 175, Elter *De gnomolog. gr. hist. atque orig.* III p. 131 ss.), id recta via nunc supraque spem confirmetur ipsa alterius a. Chr. saeculi papyrorum auctoritate. quidni sincere gaudeam quod hodie nobis licet testimoniorum ope aetatem Stobaei tot saeculis superantium vel confirmare traditionem Stobaeanam et illustrare vel, ubi melior e papyris emicat memoria (cf. huius vol. p. 198, 17 adn. 390, 8 adn. 495, 4 adn. 515, 19 adn. 553, 8 s. adn.), etiam confutare? vix minus autem utilitatis Stobaeo adfert marmor nuper prope Cyzicum inventum quod qui descripsit F. W. Hasluck (*Journ. of. Hell. stud.* v. XXVII p. I 1907 p. 62 s.), ipsum titulum a se editum quarti fere tertiique ante Chr. saeculi confinio adsignavit. memini Wilamowitzium conicere tabulam saluberrimis gnomis repletam fortasse in gymnasio olim publice constitutam fuisse. ipsa autem praecepta Cyzicena artissime cohaerere cum sylloge gnomarum septem sapientibus adscriptarum, quam lemma *Σωσιάνου τῶν ἐπτὰ*

σοφῶν ὑποθήκαι addito servavit Stobaeus III 1, 173, primus perspexit Diels *Berl. sitz. ber.* 1907 p. 457. quo modo sententiae marmoris Cyziceni haud raro mutilae auxilio Stobaei suppleri possint enarrari hic nihil attinet, sed etiam quod hoc loco magis intersit doceri, Stobaei contextus quanto iam commodius ope Cyziceni recenseri possit, tunc mihi liceat, cum etiam plenius innotuerit inscriptio, explicare. interim relegentur legentes ad ea quae monui *Berl. philol. wochenschr.* a. 1907 p. 765. hoc unum hodie addatur quod Sosiadae ecloga cum marmore Cyziceno collata perspicuum fit, de Stobaei codice Br(uxellensi), cuius virtutes ego olim ipse etiam ineditis aliquot promulgatis in clara luce posueram, in hac Sosiadae ecloga codicis cum ceteris libris Stobaeanis discrepantia pavefactum paulo me timidius iudicasse. apparet igitur, quo laetioribus in dies augescit incrementis materies gnomologa, eo diligentius laborandum esse, ut ne quid gravioris momenti ex eis quae interim succrevire desideretur in Stobaeo. non decimo quoque anno, Gesneriana nisi redeat aetas, Stobaei editio in lucem prodit. laboris autem societas, ad quam olim a Wachsmuthio, cuius mortem deploravimus, invitatus sum, diligenter a me et sancte servabitur, si quid supersit aetatis, etiam ita, ut tam libris a me ipso editis quam duobus prioribus ab illo curatis subnectam ea de quibus interim plenius vel rectius instructi erimus. denique sicut usque ad hunc diem, si ullo modo tempus suppetebat, eis qui familiariter a me postulabant, ut de Stobaei librorum memoria certiores fierent, non detrectavi quo minus in antecessum darem quibus indigere se mihi significarant, sic etiam posthac curabo, ne si quid didici vel observavi, observaverim mihi soli. calcar si addam, fore speraverim ut quarti libri mox etiam altera pars operas exerceat, sed ne hodie quidem polliceri possum quasi omnibus omissis uni me Stobaeo vacaturum esse.

Scribebam Friburgi Brigavorum mense Octobri a. 1909.

ADDENDA ET CORRIGENDA

IV 1, 1 p. 1, 6 interim verbis πατριδι — εὐτυχοῖεν ἂν novum accessit testimonium Oxyrh. Pap. II n. CCXXIV col. I p. 115, ubi quae servata sunt sic supplerunt editores [πατριδι] κακω[ν α]ν α[ι] πολ[ι]ς ἐλασσονων· [πειρωμ]εναι [τ]ὸ λο[ι]πο[ν] εὐτυχ[ο]μεν αν· IV 1, 6 p. 2, 12: recurrit ecloga corp. Par. 716, Elt. (Σοφοκλέους) ubi οὐκ οἶδ' ὅτι (om. χορῆ) πρὸς ταῦτα κτέ. IV 1, 9 p. 3, 12 ὅποι 'ν (i. ὅποι ἂν) τυχόμεν Herwerden Coll. cr. (L. B. a. 1903) p. 25 IV 1, 20 p. 6, 13 (καλῶς) | δοκεῖτ' ἂν οἰκεῖν γαῖαν, ἢ πένης ἅπας κτέ. prop. Herwerden mus. Rhen. LVIII p. 142 IV 1, 31, p. 10, 6 μακρὰν συνήθειαν βραχεῖ λῦσ' ἐν χο. ci. Blaydes Advers. in com. gr. fr. II p. 232 IV 1, 34 p. 10, 16, adn. adde: ἡσσωμένοις Tr. IV 1, 41 p. 12, 6 recurrit ecloga corp. Par. 717 Elt. (Πολυαῖνου) IV 1, 44 p. 13, 3 ἂν quod Iacobus auctore addidi interim reprobat Diels *Vorsokr.*² II 1 p. 725 IV 1, 46 p. 14, 1 deleatur virgula. leniter addidi τὸ quia iterato articulo multitudo bonorum ἄσσα οὐδεὶς ἂν δύναίτο καταλέξει magis sub sensum cadit IV 1, 49 p. 15, 17 adn. adde: ἄνδρες Diels IV 1, 50 p. 16, 1 legitur ecloga etiam corp. Par. 718 Elt. (Ξενοφῶντος), ubi μιμεῖσθαι (pro μισ-), dein ἀτιμῶσι — ἐξελεύρονται καὶ ἀποκτενοῦσι IV 1, 50 p. 16, 3 ἰσχυροὶ corruptum putat Kalinka ibid. p. 16, 6 reponendum ἐξελεύρονται, nam hoc ipsum est etiam in libris Xe-

nophontis. monuit Kalinka ibid. p. 16, 12 adn. lege: versu 14 (pro 25) ibid. p. 16, 15 lege: (VI p. 71) IV 1, 70 p. 23, 6 recurrit ecloga etiam corp. Par. 720 Elt. (Γαμβλίχου) sine v. l. IV 1, 72 p. 23, 17 post Θεοφράστον addatur: (fr. LXXXVI e Wimm.) IV 1, 76 p. 24, 23 recurrit ecloga corp. Par. 721 Elt. (Σόλωνος), ubi εἶπεν ἐκείνην — συμβαίνειν — αἰνύσθαι IV 1, 84 p. 26, 15 iteratur corp. Par. 722 Elt. (Σωκράτους) ubi ἡ ἄνδρας ἀγαθὸς ἔχουσα IV 1, 85 p. 26, 18 recurrit corp. Par. 723 (lemmate non iterato) ubi τῆς αὐτῶν ἡλικίας sicut in libris Stob. IV 1, 93 p. 31, 20 adn. adde: an μερέεσσιν? IV 1, 94 p. 33, 14 adn. lege: ἡδονὰς libri ibid. p. 35, 17 πόλισιν dedi cum Meinekio dormitanter. aut πόλεσιν servandum quippe quod compareat in recentioris aetatis titulis Doricis, aut scribendum πολίεσσιν IV 1, 96 p. 37, 2 adn. adde: malim παρόντεσσι IV 1, 99 p. 41, 1 dispertiendum προσγορεύεται sicut infra p. 47, 21 συν-ἤλγησε IV 1, 124 p. 73, 15 adn. lege: Eusebius praep. ev. XII 8 p. 581 c tom. II p. 157 Gifford ibid. p. 74, 11 adn. aberravit typotheta. lege 12 ξυμφωνιῶν (συμ- Eus.) Plat. Euseb. IV 1, 127 p. 75, 16 adn. lege: Eusebius praep. ev. XII 48 p. 617 d tom. II p. 201 Giff. ibid. p. 75, 19 adn. delectantur v. 'ἐαντὴν Euseb.', addantur sub 20 'αὐτὴν πρὸς αὐτὴν

Euseb. ibid. p. 76, 6 adn. corrigatur: ἀντεπιμίπλαιτ' (ἀντιπίπλαιτ' cod. Ven.) etiam Eusebius ibid. p. 76, 7 adn.: γένοιτο Eusebi codd. IO, ceteri γίγνοιτο IV 1, 133 p. 80, 10 adn. adde: expectes δαμιοργός vel δαμειργός. illud reponendum fortasse, cf. infra p. 592, 10 adn. IV 1, 138 p. 86, 1 servandum πλεονεκτίοντες, etsi νοσέοντες modo legitur p. 84, 6 (ubi cod. νοσέονται), ποιούντι p. 84, 15 ibid. p. 86, 9 repone διοικῆται ex M, quamquam 20 legitur ποτιδεῖσθαι IV 1, 149 p. 96, 16—18 recurrunt verba infra IV 5, 16 p. 201, 12 IV 1, 154 p. 103, 9 adn. adde: εἰς ὅσον δὴ δύναμις παρέλκει Cobet mnemos.² II p. 435 IV 1, 160 p. 112, 8 adn. lege: Euseb. praep. ev. XII 35 p. 610 c tom. II p. 192 Giff. IV 2, 4 p. 115, 15 incredibile est hyperbaton ἐμπλησθέντες ἢ pro ἢ ἐμπλησθέντες Herwerden mus. Rhen. LVIII p. 145 IV 2, 7 p. 116, 12 cf. Herwerden Collect. cr. p. 172 IV 2, 13 p. 122, 5 adn. τοῖς (non τοῖσιν) corp. Par. de Democratis codicibus interim accuratiora docuit Diels Vorsokr.² II 1 p. 721. inter κρέσσον et κρείσσον fluctuantur libri Democratis IV 2, 14 p. 122, 6 adn. lege: lemmate non iterato e. q. s. cf. Democriti fr. 174 p. 417, 8 Diels² IV 2, 15 p. 122, 10 φόνον καὶ μὴ φόνον Valckenauerio adsignat Gaisford. φόνον καὶ μὴ φόνον libri. moneo propter Dilesium IV 2, 16 p. 122, 15 adn. adde: ἐπιτιμῆς dubitans ci. Diels Vorsokr.² II 1 p. 725 ibid. p. 123, 1 adn. adde: τίσιος (honoris) prop. Mekler IV 2, 25 p. 156, 13 adn. lege: ap. schol. ibid. p. 156, 19 adn. lege: παρ' αὐτοῖς τις ἀροτήρα ibid. p. 157, 1 lege ἀποκτείνῃ ἢ (pro ἀποκτείνῃ η). sed cum hoc vitiorum genere quod ex ipsa typonum indole

repetendum est iam in priore volumine frustra luctatus sum, cf. Stob. III p. LXXX IV 2, 30 p. 164, 18 adn. lege 18 pro 16. dein: Eusebius praep. ev. XII 25 p. 598 d tom. II p. 178 Giff. ibid. p. 165, 2 adn. lege: συγγίγνεσθαι Eus. ibid. p. 165, 3 adn. adde: μήτε δούλην μήτε δούλον Eusebi codd. IO ibid. p. 165, 12 ἀμπέλων in Eusebi contextu Gifford sed adnotans ἀμπελώνων IO IV 2, 41 p. 179, 2 adn. lege: Eusebius praep. ev. XII 39 p. 611 d tom. II p. 193 Giff. IV 2, 44 p. 179, 21 adn. lege: ab Eusebio praep. ev. XII 36 p. 611 a tom. II p. 193 Giff. IV 5, 15 p. 200 adn. 16 lege: 17 IV 5, 23 p. 202, 19 adn. lege: proleg. in Telet.² p. LXXXIV IV 5, 24 p. 203, 3 adn. vereor ne minus recte iudicarem. aut μὲν non genuinum, aut bis δ' addendum in proximis IV 5, 36 p. 207, 5 recurrit corp. Par. 728 Elt. (Εὐσεβίου) sine discrepantia IV 5, 46 p. 210, 14 adn.: τοὺς ἄλλους (pro τοὺς ἀνθρώπους) quod conieci, praeceperat Cobet, ut adnotat Diels Vorsokr.² II 1 p. 726, qui in altera ed. proposuit, non recepit τοὺς (ἄλλους) ἀνθρώπους IV 5, 47 p. 211, 6 τοῦτο Wilamowitz IV 5, 48 p. 211, 10 interim hanc fere sententiam fuisse οὐδενὶ γὰρ ἄλλῳ ἔοικεν (= προσήκει) ἢ ἑωντῷ (εἶναι ὑπαι)τιον αὐτόν, ἐφ' ἑτέροισι (δ') οὐ γίγνεσθαι suspicatur Diels Vorsokr.² II 1 p. 726 ibid. p. 211, 14 ἐκείνους interim tuetur Diels² l. c. IV 5, 54 p. 215, 3 lege τοὺς ἐν δυνάμει et in adn.: τοὺς MA τοῖς S IV 5, 66 p. 220, 13 recurrit corp. Par. 729 Elt. (Δημοσθένους) sine v. l. IV 5, 69 p. 221, 6 addatur in adn.: Δεῖ δὲ — ἐξετάζειν [χρῆ] ci. Cobet mnemos.² II p. 108 IV 5, 78 p. 224, 8 recurrit ecloga corp. Par. 260 Elt. (ἀποφθέγματα τοῦ αὐτοῦ i. e.

Σωκράτους). *ibid.* 10 *κάκιστον* δὲ ἔλεγεν ἀρχοντα εἶναι corp. Par. IV 5, 80 p. 224, 17 recurrit ecloga corp. Par. 730 Elt. (Ἐπικτήτου) sine ulla discrepantia IV 5, 90 p. 227, 1 recurrit ecloga corp. Par. 731 Elt. (Ἰλλάτωνος) sine discrepantia IV 5, 91 p. 227, 4 recurrit ecloga corp. Par. 732 Elt. sine lemm., in contextu non differens IV 5, 109 p. 237, 5 *ἀν* om. libri Xenophontis. hanc aliasque quae ad Xenophontem pertinent adnotationes ex meliore sua librorum cognitione mecum communicavit Th. Thalheim *ibid.* p. 237, 8 adn. lege: ἀγροῦς ἢ κατὰ Xen. *ibid.* 18 adn. lege: ἐπιμελείσθαι Xenophontis omnes IV 5, 112 p. 238, 9 recurrit ecloga corp. Par. 733 Elt. (Πυθαγόρου). in contextu βάλλονται cod. Par. 1168 sicut Stobaei M IV 7, 1 p. 249, 6 adn. adde: δῆμον ci. Io. Kvíčala IV 8, 4 p. 297, 3 quod olim coniecit Wilamowitz *Eur. Herakles*¹ I p. 173 adn. 104, id hodie vix tuebitur IV 8, 7 p. 297, 15 adn. debuit typotheta οἱ πλέον ἔχ(ειν ζητ)οῦσι τῶν α. IV 8, 30, p. 306, 1 καὶ ὁ ἰδιωτικὸς Xenophontis cod. Vat. 1335 *ibid.* p. 306, 15 adn.: ὅτε δ' αὖ Xenophontis libri omnes *ibid.* p. 307, 3 τοῦτον Xen. *ibid.* p. 308, 5 adn.: immo omnes libri Xen. post δοκεῖ offerunt εἶναι. unde Leoncl. ἐνθα ἂ ἀξ. δοκεῖ εἶναι ἀνθρώποις συναγέρεται *ibid.* p. 309, 8 adn. adde: οὐδένα ὡς οὐ δι' Xenophontis libri omnes *ibid.* p. 310, 5 adn. lege: ἐδωδῆς Xenophontis libri omnes *ibid.* p. 311, 1 adn.: τρουφῆς ψυχῆς Xenophontis libri. τρουφῆ ψυχῆς ci. Reuchlinus *ibid.* p. 311, 5 adn. adde: τῶν τε πολυτελῶν Xenophontis libri *ibid.* p. 311, 16 adn.: μὲν om. libri Xenophontis *ibid.* p. 312, 2 adn.: ὁ om. libri Xen. *ibid.* p. 312, 16 adn.: φανερά etiam

Xen. libri omnes, in Xen. delevit Ernesti *ibid.* p. 315, 8 adnotationis altera pars (τιμωρεῖν αὐτοῖς — αὐτοῖς μεγ.) delenda est. nam αἱ πόλεις αὐτοῖς μεγάλως etiam libri Xenophontis *ibid.* p. 315, 11 s. adn.: τι (post θάττον) om. libri Xenophontis IV 9, 2 p. 321, 7 adn. lege: Maximus Tyr. Diss. 30, 1 IV 9, 3 p. 321, 11 cf. Oxyrh. pap. VI n. 853 (comment. in Thucyd. I. II, 8, 1) p. 121, 34 γλυκὺς δὲ πόλλεμος ἀπείροισιν ὥς φη[σι Πίνδαρος]. schol. Thuc. I. c. ὑπὸ ἀπειρίας παροιμία, γλυκὺς ἀπείρο πόλλεμος IV 10, 25 p. 333, 13 adn. adde: ἀποδείξεις ci. Herwerden Coll. cr. p. 158 IV 10, 26 p. 334, 1 versum ab Euripide alienum putat Wilamowitz Herm. XL p. 135, qui etiam versus οἱ γὰρ πόνοι — θηρωμένη Euripidi abiudicat IV 11, 7 p. 339, 5 οἶος non sanum videtur Herwerdeno qui οἶτος expectat mus. Rhen. LVIII p. 145 IV 12, 7 p. 343, 12 lege Στρατιᾶτα κοῖκ ἀνθρ. IV 12, 10 p. 343, 20 adn. lege: Drerup Isocr. I p. 35 || IV 13 p. 349 ss. dextrae huius capituli paginae debuerunt sic signari CAPVT XIII ΠΕΡΙ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ ΚΤΕ. IV 13, 22 p. 351, 5 imprimi volui Ἀλεαδῶν IV 13, 61 p. 368, 2 adn. lege: εἶναι om. A¹ suppl. A² IV 13, 66 p. 369, 5 adn. lege: Clemens Alex. strom. VI 2 p. 435, 16 Stähl. IV 14, 5 p. 373, 6 adn. adde: ἢ αὐτὸ τάχαθόν ci. Richards IV 15, 3 p. 377, 2 adn. adde: τὴν γῆν] χώραν ci. Blaydes IV 15, 3 p. 377, 3 adn. lege: monostich. IV 15, 19 p. 385, 12 αὐτουργοὺς διὰ τῶν χειρῶν γυμνάζουσα Xen. idque rectius quia v. διὰ τῶν χ. pertinent ad αὐτουργοὺς, monet Thalheim *ibid.* p. 385, 15 adn. adde: χώρῳ Xen. *ibid.* p. 385, 20 adn. lege: τι ἢ (sic Steph.: τῇ libri Xen.) γῇ *ibid.* p. 386, 1 ὠφελούμεναι libri Xen.

itaque probabiliter ὠφελοῦμεναι
 δὲ καὶ αἱ κύνες (cf. 5) καὶ οἱ ἵπποι
 Holden' Thalheim ibid. p. 386,
 15 adn. adde ποῦ πολὺ πλείων
 libri Xen. ibid. p. 387, 5 adn.
 adde: ἄρα καὶ ὑπὸ Xen.
 ibid. p. 387, 17 reponē τὸν τε ἐπὶ
 π., adde in adn.: τε etiam libri
 Xen., δὲ ci. Zeune quod falsum
 esse monet Thalheim IV 16,
 1 p. 394, 3 adn. lege: cf. Clemens
 Al. strom. V 1 p. 328, 24 Stähl.
 ὁ τε Αἰσχύλος κτέ. IV 16,
 18 p. 399, 2 adn. debui saltem
 ἐνίδρουνται, sed verum alia via
 quaerendum IV 17, 2 p. 400,
 8: articulum τῶν non recte se-
 clusit Gesn., versus alia ratione
 sanandus erit IV 18¹, 2
 p. 406, 11 adn. adde: ἀλλ' ἢ πόλε-
 μος ἢ καὶ (vel τις) μεταβολὴ
 κτέ. Blaydes Advers. in com.
 gr. fr. P. II p. 240 IV 18²,
 16 p. 419, 12 adn. adde: καὶ
 τὰς ψυχὰς om. libri Xenophon-
 tis idque merito, ut indicat Thal-
 heim ibid. p. 419, 15 adn.
 adde: ἔχονσαι libri Xenophon-

tis ibid. p. 419, 17 adn. adde:
 κακὸν (pro κακοὶ ἄν) καὶ libri Xe-
 nophontis IV 19, 34 p. 428,
 4 adn. adde: τὰν θρώπει' pro
 τὰν θρώπων ci. Miller *The Ame-
 rican Journal of phil.* vol. XXX
 (1909) p. 29 IV 20¹, 34 p. 445,
 16 adn. lege: || 17 οὐσίαν A |
 IV 20², 46 p. 460, 11 adn. adde:
 εὐπαγῇ praecepit Campbell
 ibid. p. 460, 13 adn. adde: οὐτ'
 ἀποσπᾶσθαι θέλει prop. Th. Gom-
 perz *Nachl.* p. 6 IV 20², 57
 p. 464 in adn. lege 14 pro 41
 IV 22¹ p. 495 supra pagina
 scribendum: CAPVT XXII
 IV 22¹, 24 p. 506, 10 ἀγαγεῖν
 deleverim ibid. p. 507, 3 adn.
 non recte δεδομένην prop. Nauck,
 cf. infra p. 664, 17 IV 22¹,
 25 p. 512, 3 adn. lege: L. B.
 a. 1903 IV 22⁶, 120 p. 546,
 14 adn. lege ζαπλόντους
 IV 23, 39 p. 582, 4 adn. lege:
 καὶ ἀνανόρῳ (-δρία non nulli
 ut etiam Bar.) Democrat. omitto
 e. q. s. IV 25, 53 p. 642, 23
 adn. dele signum interrogationis

XIV

xv

ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΤΟΒΑΙΟΥ

ΕΚΛΟΓΩΝ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΩΝ ΥΠΟΘΗΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ADNOTATIO CRITICA

Vide Stob. III p. 1 adn.

THE HISTORY OF THE

REIGN OF KING CHARLES THE FIRST

BY SAMUEL JOHNSON

CAPIV I.

ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ.

1 Εὐριπίδου Φοίνισσαι (1015 ss.).

Εἰ γὰρ λαβὰν ἕκαστος ὃ τι δύναϊτό τις
 5 χρησιτὸν διέλθοι τοῦτο κείς κοινὸν φέροι
 πατρίδι, κακῶν <ἄν> αἱ πόλεις ἐλασσόνων
 πειρώμεναι τὸ λοιπὸν εὐτυχοῖεν ἄν.

2 Εὐριπίδου Φαέθοντι (fr. 784 N.²).

Ἐν τοῖσι μῶροις τοῦτ' ἐγὼ κρίνω βροτῶν,
 1) ὅστις [τῶν] πατήρ ὥς παισὶ μὴ φρονοῦσιν εὖ
 εἰκῇ πολιταῖς παραδίδωσ' ἐξουσίαν.

1. 2 τὰ δὲ τοῦ τετάρτου βιβλίου ἐστὶ ταῦτα· πρῶτον Περὶ
 πολιτείας Phot. Περὶ πολιτείας S M A Mac. Br Tr. numerum μγ'
 addunt tertii libri capitis extremi ratione habita M A Mac. λζ' S μα'
 Tr. aperte falsi igitur sunt numeri, quod semel moneo, in S Tr, in-
 utiles etiam alterius classis, nam adscripti sunt ea demum aetate,
 qua totius operis libri duo posteriores tradi solebant a prioribus avolsi.
 utile erat aut intra singulos libros capita dinumerare aut per opus
 universum. utramque rationem secutus est Photius (cf. Stob. v. I
 p. 3 ss.), alterius computationis ad totum Stobaei opus pertinentis
 testimonia quaedam pretiosissima servavit S in margine superiore,
 quae illustravi Stob. III proleg. p. VIII ss. velut f. 54^v ad quarti
 libri c. 1 adscripsit ille ρμθ, f. 68^v ad c. 2 ρν, utrumque rectissime
 || 3 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A || 5 φέροι ex Eur. Gesn.¹: φέρει
 S || 6 κακῶν ἄν αἱ Eur.: κακῶς αἱ S || 8 ecl. cum lemm. hab. S M
 A, τ αν^τ pro εὐριπίδου S || 9 μωροῖς S M A | τοῦτον oscitanter
 Gesn.¹, τόνδ' Toup, τοῦτον ἐγκρίνω Badham || 10 πατήρ ὥς
 scripsi: τῶν πατέρων libri. πατήρ ὢν Grotius d. poet. p. 163 ||
 11 εἰκῇ scripsi: ἦ καὶ libri

3 (eiusd. fr. 774 N.²).

Ναῦν τοι μί' ἄγκυρ' οὐδαμῶς σῶζειν φιλεῖ
ὥς τρεῖς ἀφέντι· προστάτης θ' ἀπλοῦς πόλει
σφαλερός, ὑπὼν δὲ κἄλλος οὐ κακὸν πέλει.

4 Εὐριπίδου Φοῖβω (fr. 828 N.²).

Αἶ γὰρ πόλεις εἰς' ἄνδρες, οὐκ ἐρημία.

5 Σοφοκλέους Φαίδρα (fr. 622 N.²).

Οὐ γάρ ποτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἀσφαλῆς πόλις,
ἐν ᾗ τὰ μὲν δίκαια καὶ τὰ σῶφρονα
λάγδην πατεῖται, κωτίλος δ' ἀνὴρ λαβῶν
πανοῦργα χερσὶν κέντρα κηδεύει πόλιν.

6 Σοφοκλέους Ἀλεάδαι (fr. 81 N.²).

Κοῦκ οἶδ' ὅ τι χρεὶν πρὸς ταῦτα λέγειν,
ὅταν οἱ τ' ἀγαθοὶ πρὸς τῶν ἀγενῶν
κατανικῶνται·

ποία πόλις ἂν τὰδ' ἐνέγκοι;

7 Τοῦ αὐτοῦ Ἐριφύλῃ (fr. 193 N.²).

Ὅπου δὲ μὴ τᾶριστ' ἐλευθέρως λέγειν
ἔξεστι, νικᾷ δ' ἐν πόλει τὰ χεῖρονα,

1 ecl. sine lemmate hab. S M A, cum prioribus versibus cohaerentem S M, fort. etiam A: separavit Gesn.¹ eiusdem Phaethontis fabulae esse versus collegit Blass ex cod. Clarom. f. 162 ubi in pag. IV horum initia agnoscere possunt similia. intercidissee igitur videtur ante ναῦν τοι lemma Ἐν ταῦτῳ sim. hic ut alibi gnomologus usus est florilegio Euripideo ex litterarum ordine disposito || 2 οὐχ ὁμῶς prop. Badham || 3 post πόλει una littera rasa in M || 4 σφαλερός sed ὁ in ras. M manu dubia | ὑπὼν ex ὑπὸν corr. M¹ | καὶ ἄλλος S M A | πέλει Barnes: πόλει libri || 5 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S || 6 εἰς Gesn.² εἰσὶν M A || 7 ecl. cum lemm. hab. S M A. affert versus fabulae nomine non addito schol. Lucian. p. 199, 21 ed. Rabe || 8 γένοιτ' ἂν S γένοιτ' ἂν M γένοιτο A | ἀσφαλῆς πόλις in ἀσφαλῆς πόλις corr. S¹ ἀσφαλῆς πόλις M ἀσφαλῆς πόλις A || 11 χερσὶν schol. Luc.: χεροῖν S M A; χειροῖν scr. Gesn.¹ | ἔργα κηδεύει schol. Luc. || 12 ecl. cum lemm. hab. S M A; ἔ αυ^τ pro σοφοκλ. S || 14 an οἱ λαμπροὶ sim.? | ἀγενῶν S M A: corr. Grotius d. p. p. 163 || 17 ecl. cum lemm. hab. S M A, detracto lemmate Br isque post huius capitis ecl. 19; σοφοκλέουσ M τοῦ αὐτοῦ S A || 18 τὰ ῥᾶιστα (sic S) vel τὰ ῥᾶστα (ῥᾶστ') libri: corr. Wytttenbach

ἁμαρτίαι σφάλλονσι τὴν σωτηρίαν.

8 Βίωνος Βουκολικά (fr. III p. 140 Wil.).

Μηδὲ λίπης μ' ἀγέραςτον, ἐπὶν χῶ Φοῖβος ἀεῖδειν
μισθὸν ἔδωκε· τιμὰ δὲ τὰ πράγματα κρέσσονα ποιεῖ.

5 9 Εὐπόλιδος (fr. 117 K.).

Καὶ μὴν ἐγὼ πολλῶν παρόντων οὐκ ἔχω τί λέξω.

οὔτω σφόδρ' ἐλγῶ τὴν πολιτείαν ὁρῶν παρ' ἡμῖν.

ἡμεῖς γὰρ οὐκ οὔτω τέως ὥκοῦμεν οἱ γέροντες,

ἀλλ' ἦσαν ἡμῖν τῇ πόλει πρῶτον μὲν οἱ στρατηγοὶ

10 ἐκ τῶν μεγίστων οἰκιῶν, πλούτῳ γένει τε πρῶτοι,

οἷς ὥσπερ εἰ θεοῖσιν ἡνέχομεσθα· καὶ γὰρ ἦσαν·

ὥστ' ἀσφαλῶς ἐπράττομεν· νυνὶ δ', ὅταν τύχωμεν,

στρατενόμεσθ' αἰρούμενοι καθάρματα στρατηγούς.

10 Εὐριπίδου Ἰκετίδων (238 ss.).

15 Τρεῖς γὰρ πολιτῶν μερίδες· οἱ μὲν ὄλβιοι

ἀνωφελεῖς τε πλειόνων τ' ἐρῶσ' ἀεὶ,

οἱ δ' οὐκ ἔχοντες καὶ σπανίζοντες βίου

δεινοὶ νέμοντες τῷ φθόνῳ πλεῖον μέρος

εἰς τοὺς ἔχοντας κέντρ' ἀφιᾶσιν κακὰ

20 γλώσση πονηρῶν προστατῶν φηλούμενοι.

τριῶν δὲ μοιρῶν ἡ μέση σφῶζει πόλιν,

1 ἁμαρτίαι S ἁμαρτία Br ἁμαρτίαις M A || 2 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A; βίων^o βουκολι^s (-κολικά Tr.) S Tr. lemma de-
curtatum esse in S elucet Bioneis aliis || 3 ἐπὶν S. ἐπεὶ Schaefer.
ἄειρεν μισθὸν ἐκὼν cum Hermanno Meineke in bucolicis. ἀείδων
μισθὸν ἔλεν ediderat Hermann, ἀεῖδει μισθὸν ἐλὼν non melius Ahrens.
potius lacuna signanda erit post ἔδωκε cum Buechelero || 5 ecl.
cum lemm. hab. S M A; ad Demos revocavit Meineke || 7 πολιτείαν
A¹ e corr. quid ante rasuram fuerit, non video || 8 ὧ γέροντες libri:
corr. Brunck || 11 ὥσπερ εἰ Tr. p. 203: ὥσπερ (nisi ὥσπερ M)
libri | ἡνέχομεθα S(?) M A¹ Tr.: tacite corr. Gesn.¹ p. 246 || 12 νυνὶ
M A νῦν S | δὲ M | ὅταν Kock: ὅπη S M A ὅποι Tr. | τύχωμεν Her-
werden: τύχοιμεν libri || 13 στρατενόμεσθ' S στρατενόμεθ' M
-εύομεθ' Tr. -ενοίμεσθ' A || 14 ecl. cum lemm. hab. S M A Br ||
15 μὲν Stobaei libri, Eur. cod. Vat. 287 e corr.: γὰρ libri Eur. ||
16 τε] δὲ A | τε (δ' A) post πλειόνων deleuit Reiske | ἔρωσ S M A
|| 18 πλέον Dindorf || 20 γλώσσαις Eur. | φιλούμενοι S M A Br
φηλ- Eur. || 21 ἡ ἔν μέσῳ σφῶζει πόλεις Eur.

κόσμον φυλάσσουσ', ὄντιν' ἂν δόξῃ πόλει.

11 Σοφοκλέους (fr. 850 N²).

“Οπου γὰρ οἱ φύσαντες ἡσῶνται τέκνων,
οὐκ ἔστιν αὐτῇ σωφρόνων ἀνδρῶν πόλις.

12 Εὐριπίδου Αἶγλη (fr. 267 N.²).

Δεινὴ πόλις νοσοῦσ' ἀνευρίσκειν κακά.

13 Τοῦ αὐτοῦ (fr. 1048 N.²).

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον.

χρῆν γὰρ τύχας μὲν τὰς μάτην πλανωμένας

μηδὲν δύνασθαι, τὰμφανῇ δ' ὑψηλ' ἄγειν.

ὅστις κατ' ἰσχὺν πρῶτος ὠνομάζετο

ἢ τόξα πάλλων ἢ μάχῃ δορὸς σθένων,

τοῦτον τυραννεῖν τῶν κακίωνων ἐχρῆν.

14 Σοφοκλέους Αἴαντι (1071 ss.).

Καίτοι κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς ἄνδρα δημότην
μηδὲν δικαιοῦν τῶν ἐφρεστώτων κλύειν.

οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς

φέρουσιν' ἂν, ἔνθα μὴ παρεστήκη δέος,

οὔτ' ἂν στρατός γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι

1 φυλάττους' A. | ὄντιν' ἂν τάξῃ πόλις Eur. || 2 ecl. cum lemm. hab. S M A || 3 φυλάσσοντες S M A: corr. Pierson || 5 ecl. hab. S, om. M A; *ευριπιδ* ἀνγῇ S || 6 malim νοσοῦσα πόλις || 7 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A. lemmate τ *αντ* num etiam hic ut alibi eadem significetur fabula aegre diiudices. quamquam primus versus eisdem verbis legitur Hec. 805 Hecubaque recentius esse fragmentum aliis rationibus evicisse sibi videtur Schroeder de iteratis p. 82 et 89 || 9 *χρη* ex *χρη*ν S¹ *χρη* Tr. p. 203, inde vulg. || 11 sqq. vide ne dirimendi sint a prioribus, cum quibus male coeunt, ut sensit Matthiae. Eurysthei fragmento 378 N.² (Stob. flor. 92, 7 M.) praemitti eos vult Gomperz | *κατ' αἴσιν* F. G. Schmidt | *ὦν ἡτάζετο* Gomperz || 12 *τόξα βάλλων* ci. Wytttenbach *τόξ' ἰάλλων* Meineke || 13 *τοῦτον* (ut scripsit Grotius d. p. p. 165) S: *τούτων* Tr, vulg. || 14 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 13) M A (post ecl. 11) Br (post ecl. 7); *τοῦ αὐτῷ* pro

σοφ. A, poetae nom. omisso nihil nisi *αν* S *ἐξ αἰαντος* Br || 15 duo versus priores desunt in M A Br | *ὄντα* pro *ἄνδρα* Reiske || 18 *παρεστήκη* S M quamquam primo -ει voluisse videtur S *παρεστήκει* A *παρεστήχοι* Br *καθεστήκη* Soph. ubi pr. -ει ut videtur L || 19 *γε* M A Br *τε* S | *ἄρχοιτ'* sive *ἔχοιτ'* in foramine periit S | *ἔστι* pro *ἔτι* M

μηδὲν φόβου πρόβλημα μηδ' αἰδοῦς ἔχων.

15 Μενάνδρου Ἐμπιμπραμένη (fr. 155 K.).

Τρία γάρ ἐστι, δέσποτα,

δι' ὧν ἅπαντα γίνετ', ἢ κατὰ <τοῖς> νόμους,

5 ἢ ταῖς ἀνάγκαις, ἢ <τὸ> τρίτον ἔθει τινί.

16 Εὐριπίδου Φοίνικι (fr. 806 N.²).

Ἄλλ' οὐποτ' αὐτὸς ἀμπλακὼν ἄλλον βροτὸν

παραινέσαιμ' ἐν παισὶ προσθεῖναι κράτη,

πρὶν ἂν κατ' ὅσων κυγχάνῃ με καὶ σκότος,

10 εἰ χρεὶ διελθεῖν πρὸς τέκνων νικώμενον.

17 Σοφοκλῆς Αἴαντι (1081 ss.).

Ὅπου δ' ὑβρίζειν δρᾶν θ' ἃ βούλεται παρῇ,

ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ

ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν εἰς βυθὸν πεσεῖν.

15 ἄλλ' ἐστάτω μοι καὶ δέος τι καίριον,

καὶ μὴ δοκῶμεν δρῶντες ἂν ἡδόμεθα,

οὐκ ἀντιτίσειν αὐθις ἂν λυπώμεθα·

ἔρπει [γὰρ] παραλλὰξ ταῦτα.

18 (19 Mein.) Εὐριπίδου Ἑκάβῃ (306 ss.).

2 ecl. hab. S M A; με nec plura S μενάνδρου (-ους M) ἔμπι-
πραμένη M A sed ἔμπιμπρ- libri Stob. III 22, 28 H. et flor. 75, 6 M.
|| 4 γίνεται ἢ S | τοὺς addidit Bentley ut in proximo v. τὸ ||
5 ἀνάγκαις A || 6 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A || 7 ἄλλω βρο-
τῶν ci. Wecklein || 9 κυγχάνῃ Monk | με καὶ S: μέλας Grotius diet.
poet. p. 167. πρὶν γὰρ κατ' ὅσων κυγχάνοι με καὶ σκότος ci.
Meineke. deleri enim voluit lacunae signum quod post σκότος posuerat.
quamquam intercidisse nonnulla persuasit Ribbeckio *die roem. Trag.*
p. 193 || 10 ἢ χρεὶ ci. Gesn.¹ p. 248 mrg. εἰ χρεὶ Vitelli *app.*
cr. sulla Elettra di Eur. p. 78 adn. 1 ἢ χρεὶ Gomperz *nachl.*
p. 37 | τιμώμενον ci. Stadtmueller in *Fleckeiseni annal.* 1879 p. 527
τιμώμενος Vitelli || 11 ecl. cum lemm. hab. S post ecl. 16) M A (post ecl.
15) || 12 ὅπου θ' A | παρῇ S || 13 ποτ' ἂν Elmsley || 14 ἐξ οὐρίων
(ἐξουρι S ἐξ ουρίων M) Stob. Soph. ἐξ οὐρίας Tr. | ἐς M A || 16 ἂν
Soph. ἂν (ἂν M) libri Stob. || 17 οὐκ S οἶδ' οὐκ M οὐδ' εἰκ' A | αὐ-
τις (αντισ M) libri Stob. | ἂν Soph. ἂν libri Stob. || 18 γὰρ delevit
Gesn.¹ | παραλλὰξ M || 19 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 18 Mein.)
M A (post ecl. 17) poetae nomine non addito Br (post ecl. 10).
ἐκάβῃ Mac. ἐκάβῃ ceteri nisi quod ἐξ ἐκάβῃς Br. adfert versus

Ἐν τῷδε γὰρ κάμνουσιν αἱ πολλαὶ πόλεις,
ὅταν τις ἐσθλὸς καὶ πρόθυμος ὦν ἀνὴρ
μηδὲν φέρεται τῶν κακίωνων πλέον.

19 (18 Mein.) Σοφοκλῆς Αἴαντι (157 ss.).

Πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἔρπει.
καίτοι σμικροὶ μεγάλων χωρὶς
σφαλερὸν πύργου ῥῦμα πέλονται·
μετὰ γὰρ μεγάλων βαιὸς ἄριστ' ἂν
καὶ μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ μικροτέρων.
ἀλλ' οὐ δυνατὴν τοὺς ἀνοήτους
τούτων γνώμας προδιδάσκειν.

20 Εὐριπίδου Αἰόλῳ (fr. 21 N.²).

Δοκεῖτ' ἂν οἰκεῖν ῥᾶον, εἰ πένης ἅπας
λαὸς πολιτεύοιτο πλουσίων ἄτερ;
οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακά,
ἀλλ' ἔστι τις σύγκρασις, ὥστ' ἔχειν καλῶς.
ἂ μὴ γὰρ ἔστι τῷ πένητι, πλούσιος
δίδωσ'· ἂ δ' οἱ πλουτοῦντες οὐ κεκτήμεθα,
τοῖσιν πένησι χρώμενοι τιμώμεθα.

21 (24 Mein.) Μενάνδρου (fr. 265 K.).

Eustratius in Aristot. eth. p. Ib, lex. Vindob. p. 187, 15 N., duos extremos Georgius Pachymeres p. 37 ed. Boiss.

1 ἐν τούτῳ γὰρ Eustr., lex. Vindob. | πάσχουσιν Eustr. || 4 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 17 Mein.) M A (post ecl. 19 Mein.); nihil nisi τ' αντ' pro lemm. S || 7 ῥῦμα sine acc. S || 8 ἄριστ' ἂν Soph. ἄριστα S M A ἄριστ' ἂν δράσοι Tr. || 9 μικροτέρων M σμικροτέρω S A || 11 προσδ- A || 12 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 19 Mein.) M A (post 18 Mein.); τ' αντ' pro εὐρ. S. eclogae versum tertium et quartum sine fab. n. adfert Plutarchus Is. et Os. p. 369B de tranqu. an. p. 474A, v. οὐκ ἂν—σύγκρασις de aud. poetis p. 25C, v. οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλά Theophr. metaph. p. 316. cf. Elter De gnomol. Gr. hist. atque orig. comment. part. I p. 46 || 13 οἰκεῖν sed v ex corr. M¹ | ῥᾶον scripsi: γὰν S M A; γαῖαν tacite Gesn.¹ p. 248, vulg. λῶον ci. H. Stadtmueller || 17 πένητι Erfurdt: πένηθ' ὁ S M A || 18 δίδωσιν libri || 19 τιμώμεθα S M πειθώμεθα A: θηρώμεθα Bergler πεπάμεθα Hartung 'πικτώμεθα Wecklein || 20 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 23 Mein.) M A (post ecl. 20 Mein.) sine lemm. Br (post ecl. 14 Mein.); τ' αντ' S. cf. supra III 9, 16

Τὸ καλῶς ἔχον που κρεϊττόν ἐστι καὶ νόμον.

22 (21 Mein.) Εὐριπίδου Ἀντιγόνη (fr. 173 N.²).

Οἰκεῖος ἀνθρώποισι γίγνεσθαι φιλεῖ
πόλεμος ἐν ἀστοῖς, ἣν διχοστατῇ πόλις.

5 23 Μενάνδρου (fr. 791 K.).

Κοινὸν ἀγαθὸν ἐστι τοῦτο χρηστὸς εὐτυχῶν.

24 (22 Mein.) Εὐριπίδου Ἀλκμήνης (fr. 91 N.²).

Ἀτρεκέια δ' ἄριστον ἀνδρὸς ἐν πόλει δικαίου πέλει.

25 Σοφοκλέους (fr. 851 N.²).

10 Νόμοις ἐπεσθαι τοῖσιν ἐγγώροις καλόν.

26 Τοῦ αὐτοῦ (Ant. 672).

Ἀναρχίας δὲ μεῖζον οὐκ ἔστιν κακόν.

27 Ἡνιόχου (fr. 5 com. II p. 433 K.).

Ἐγὼ δ' ὄνομα τὸ μὲν καθ' ἐκάστην αὐτίκα

15 λέξω· συνάπασαι δ' εἰσὶ παντοδαπαὶ πόλεις,

2 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 20 Mein.) M A (post ecl. 24 Mein.);
τ̃ αντ̃ ἀντιγὸ S || 3 οἰκτρότατος Gomperz nachl. p. 21 | ἄνοισι sed
linea transversa ommissa S || 4 πόλεμος ἄλαστος F. G. Schmidt krit.
st. II p. 447 sq. | διχοστατεῖ M || 5 ecl. cum lemm. hab. S (post
ecl. 23 Mein.) M A (post ecl. 21 Mein.). recurrit inter monost. 681 ubi
editur κοινὸν δὲ καλόν ἐστι χρ. εὐ. respexit Charito I 4, 3 καὶ γὰρ
εἰ κοινὸν ἀγαθὸν πάσης Σικελίας εὐτυχῶν || 6 vitium alii aliter tol-
lere studebant: κοινὸν ἀγαθὸν τοῦτ' ἐστὶ Dorville in Char. p. 227
κ. ἀγαθὸν δὲ τοῦτο Gaisford κ. γὰρ ἀγαθὸν ἐστι χρ. εὐ. Meineke ||
7 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 21 Mein.) M A (post ecl. 23); τ̃ αντ̃ S
|| 8 ἀτρεκέια δὲ ἄριστον ἀνδρὸς ὅπλον ἐνδίκου πέλει ci. Herwerden
| δικαίου πέλει superscr. A¹ || 9 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 24 Mein.)

S
M A (post ecl. 22 Mein.); σοφο etiam S post κακόν: (ecl. 26), in rasura
tamen scripsit pr. m., cum ante τ̃ αντ̃ fuisset. Μενάνδρου offert
Apostol. cent. XII 14 b exemplari generis Trincavelliani usus, unde
Menandro non recte tribuit Meineke com. IV p. 368 sq. inter Men.
mon. relatus est versus 372, cf. ibid. 380. 580 et cod. Vrb. ap.
Meyerum Vrb. samml. p. 440 || 10 τοῖσιν ἐγγώροις S M A: corr.
Grotius dict. poet. p. 169; τοῖς ἐγγώροις Tr. p. 204, vulg. || 11 ecl.
cum lemm. hab. S M A; de S vide quae dixi ad ecl. 25, σοφοκλέους
Tr. usus videtur gnoma Aristoxenus Stob. IV 1, 49 || 13 ecl. cum
lemm. hab. S, om. M A || 14 ὀνόματα μὲν Grotius dict. poet. p. 169
| καθ' ἐκάστης scripsisse paenituit Meinekium com. V 1 p. 94 ||
15 συναπασαι sine acc. S

αἱ νῦν ἀνοηταίνουσι πολὺν ἤδη χρόνον.
 τάχ' ἂν τις ὑποκρούσειεν ὅ τι ποτ' ἐνθάδε
 νῦν εἰσι, καὶ ἔροιτο, παρ' ἐμοῦ πεύσεται·
 τὸ χωρίον μὲν γὰρ τόδ' ἐστὶ πᾶν κύκλω
 Ὀλυμπία, τῆνδ' δὲ τὴν σκηνὴν ἐκεῖ
 σκηνὴν ὁρᾶν θεωρικὴν νομίζετε.
 εἰεν· τί οὖν ἐνταῦθα δρωσιν αἱ πόλεις;
 ἔλευθέρ' ἀφίκοντο θύσουσαι ποτε,
 ὅτε τῶν φόρων ἐγένοντ' ἐλεύθεραι σχεδόν.
 κάππει' ἀπ' ἐκείνης τῆς θυσίας διέφθορεν
 αὐτὰς ξενίζουσ' ἡμέραν ἐξ ἡμέρας
 ἀβουλλία κατέχουσα πολὺν ἤδη χρόνον.
 γυναῖκε δ' αὐτὴν δύο ταράττετον τινα
 αἰὲ συνοῦσαι, δημοκρατία θατέρᾳ
 ὄνομ' ἐστί, τῇ δ' ἀριστοκρατία θατέρᾳ,
 δι' ἧς πεπαρρηγήκασιν ἤδη πολλάκις.

28 Ἀριστοφάνους (ran. 727—37).

Τῶν πολιτῶν θ' οὓς μὲν ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σώφρονας
 ἄνδρας ὄντας καὶ δικαίους καὶ καλοὺς τε κάγαθούς
 καὶ τραφέντας ἐν παλαίστρᾳ καὶ χοροῖς καὶ μουσικῇ,
 προσελοῦμεν, τοῖς δὲ χαλκοῖς καὶ ξένοις καὶ πυρρῆαις

1 αἱ νῦν ἀνοηταίνουσαι S: corr. Salmasius | ἡδη (sine spir. et acc.) sup. lin. S¹ || 3 quod traditur καὶ ἔροιτο sic stare non posse monuit Meineke qui parum probabiliter ὑποκρούσειε κανέροιθ' ὅ τι Πότ' ἐνθάδε νῦν εἰσι· παρ' ἐ. π. proposuit com. III p. 564. νῦν εἰσί· καὶ (i. καὶ ἃ ἂν) ἔροιτο, π. ἐ. π. ci. Kock com. II p. 434 νῦν εἰσίν· ἂν δ' ἔροιτο, π. ἐ. π. ego || 4 μὲν πᾶν τόδ' ἐστὶν ἐν κύκλῳ Voss. Frob. p. 212, moneo propter Meinekii et Kockii adnotationem || 5 τὴν δ' εἰ δε (εἶδε Tr. p. 205) S: corr. Valckenaer diatr. p. 278 || 6 πυθικὴν pro θεωρικὴν Voss. Frob., inde Gesn. mrg. | νομίζετε voluisse videtur Grotius dict. poet. p. 531: νομίζεται S || 8 ἔλευθέρια S, ex Frob. Gesn. mrg.: ἐλευθερίᾳ Tr. || 9 τῶν ἐφόρων (heroen, gebieten) ci. Bergk gr. literaturgesch. IV p. 168 adn. 193, dubito || 13 αὐτὰς Grotius l. c.: αὐτὴν S | δύο ταράττετον Meineke: δύ' ἐταράττετον S; δύ' ἐταραττίτην ci. Kock || 14 συνοῦσα olim, post συνόντε et 16 δι' ὧ inutiliter ci. Meineke || 17 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A || 19 ὄντας om. Tr. || 20 παλαίστραις Ar. || 21 προσελοῦμεν Ar.: προυγελοῦμεν S | πυρρῆαις S¹ obsouant

καὶ πονηροῖς καὶ πονηρῶν εἰς ἅπαντα χρώμεθα
ὑστάτοις ἀφιγμένοισιν, οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ
οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκὴ θάδιως ἐχρήσατ' ἄν.

ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς νόητοι, μεταβαλόντες τοὺς τρόπους
5 χρῆσθε τοῖς χρηστοῖσιν αὐθις· καὶ κατορθώσασι γὰρ
εὐλογον· καὶν τι σφαλῇτ', ἐξ ἀξίου γὰρ τοῦ ξύλου,
ἦν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκήσετε.

29 Εὐριπίδου (Suppl. 312—13).

Παῦσαι· τὸ γὰρ <τοι> συνέχον ἀνθρώπων πόλεις
10 τοῦτ' ἔσθ', ὅταν τις τοὺς νόμους σώζῃ καλῶς.

30 Μενάνδρου (fr. 542 K.).

Εἴπερ τὸν ἀδικοῦντα † μενῶς ἡμύνετο
ἕκαστος ἡμῶν καὶ συνηγωνίζετο
ἴσως, νομίζων ἴδιον εἶναι τὸ γεγονὸς
15 ἀδίκημα, καὶ συνέπραττον ἀλλήλοις πικρῶς,
οὐκ ἂν ἐπὶ πλεῖον τὸ κακὸν ἡμῖν ἠϋξέτο

1—3 adfert neglegentius verbisque ὑστάτοις ἀφ. omissis Suidas s. Πονηροῖς et s. Φαρμακός || 1 οἷσι πάντα in Aristophane Meineke, cf. vind. Ar. p. 171 || 2 ὑστέροις ci. Meineke | προ ut saepissime sine acc. S || 3 adfert schol. Ar. equ. 1136 respicit Aristides II p. 409, 19 Dind. | ἐχρήσατ' tacite ex Ar. Gesn.¹ p. 250: ἐχρήσαιτ' S χρήσαιτ' Suid. || 4 καὶν νῦν nunc certe Meineke vind. Ar. p. 172 || 5 κατορθώσασι tacite ex Ar. Gesn.¹: κατορθώσασαι S || 6. 7 adfert Suidas (s. Ἀξίον et Ἀπὸ καλοῦ et Καὶν τι) || 6 γὰρ S γοῦν Ar. || 7 τῶν σοφῶν Tr. || 8 ecl. cum lemm. hab. S M A || 9 τὸ γὰρ τοι Eur.: τὸ γὰρ S M A; τὸ μὲν γὰρ tacite Gesn.¹, inde vulg. || 10 νόμους M A, Eur.: . . . ὅς S, fuisse autem αὐτοὺς in codice ut apud Tr. indicat accentus | σώζῃ (vel -ῃ) S Eur.: σώζει M σώζοι A || 11 ecl. cum lemm. hab. S M A || 12 ἀδικοῦντα μὲν ὥς (ὥς A) S A ἀδικοῦντα μενῶς M: ἀδικοῦντ' ἀσμένως Grotius dict. poet. p. 171 ἀδικοῦντ' ἐπιμελῶς Meineke, ἀ. ἐμμενῶς Herwerden anal. cr. p. 31, ἀ. ἐκτενῶς ego, ἀ. ἐμμενῶς Elter || 13 ἡμῖν Herwerden | ἰζει in S foramine perierunt sed ut ima litterae ζ particula adhuc conspicua sit || 14 ἴσως et 15 πικρῶς ex Franckenii sententia transponi iubet (συνηγ. Πικρῶς, ν. ἴ. εἶναι τὸ γ. Ἀδίκημα, καὶ συνεπρ. ἀλλήλοις, ἴσως Οὐκ ἂν κτε.) Herwerden || 15 συνεπράττομεν Heringa || 16 ἠϋξέτο Bentley: ἠϋξαιτο M A idem si unquam in S fuit (ut visum est Gaisfordo) statim pr. m. correxit in ἠϋξάτο, praeterea supra -ατο nescio quid rasum est in S

τὸ τῶν πονηρῶν, ἀλλὰ παρατηρούμενοι
καὶ τυγχάνοντες ἥς ἔδει τιμωρίας
ἦτοι σπάνιοι σφόδρ' ἂν ἦσαν ἢ πεπαυμένοι.

31 Μενάνδρου (fr. 726 K.).

Ἔργον ἐστὶ, Φανία,
μακρὰν συνήθειαν [ἐν] βραχεὶ λῦσαι χρόνῳ.

32 Αἰσχίνου ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου (30 p. 55).

Τὸν γὰρ τὴν ἰδίαν οἰκίαν κακῶς οἰκήσαντα καὶ τὶ
κοινὰ τὰ τῆς πόλεως παραπλησίως ἡγήσατο διαθήσειν.

33 Δημοκρίτου (fr. 248 Diels²).

Ὁ νόμος βούλεται μὲν εὐεργετεῖν βίον ἀνθρώπων·
δύναται δέ, ὅταν αὐτοὶ βούλωνται πάσχειν (ἐν³)· τοῖσι γὰρ
πειθομένοισι τὴν ἰδίην ἀρετὴν ἐνδείκνυται.

34 Τοῦ αὐτοῦ (fr. 249 Diels²).

Στάσις ἐμφύλιος ἐς ἑκάτερα κακόν· καὶ γὰρ νικέουσι
καὶ ἡσσωμένοις ὁμοίῃ φθορῇ.

35 Αἰσχίνου (c. Ctes. 147 p. 537).

4 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 30) sine lemm. Br. (post ecl. 24 Mein.), om. S; μενάνδρου M τοῦ αὐτοῦ A. recurrit Maxim. c. 62 p. 256 R. (Menandri) Anton. II c. 80 p. 146 (sine lemm.) ubi pro ἔργον ἐστὶ, Π. legitur ἀμήχανον et post χρόνῳ nullo interstitio pergitur τὸ γὰρ συνήθες οὐδαμοῦ παροπτεύον, cf. Stob. IV 2, 5 || 5 πανία (παπία Br.) libri: corr. Gataker || 6 ἐν seclisit Gataker || 7 ecl. cum lemm. hab. S M A; in lemmate ἐν τῷ om. S. cf. Thom. Mag. 261, 3 || 8 γὰρ om. Mac., cf. proleg. Stob. III p. XXXXII || 9 τὰ τῆς πόλεως S M A: τῆς πόλεως Aesch. τῆς πόλ. delet Cobet | διαθεῖναι Aeschinis libri haud pauci || 10 ecl. cum lemm. hab. S M A. recurrit corp. Par. 812 Elt.; gnomol. Byz. 69 p. 177 W. (Pal. 58 Bar. 94); Georgid. cod. Laur. f. 70^r || 11 ὁ νόμος libri Stob. νόμος testes ceteri | οὐ δύναται corp. Par. Georg. || 12 πάσχειν, τοῖσι γὰρ libri Stob. πάσχειν ἐν, τοῖς γὰρ Pal. Bar. πάσχειν ἐν τοῖς γὰρ corp. Par. | πειθομένοισι libri Stob.: -οις ceteri || 13 τὴν ἰδίην (ἰδίαν A sed ἦν superscr. A¹) ἀρετὴν ἐνδείκνυται libri Stob.: ἐνδείκνυται τὴν ἰδίαν ἀρετὴν ceteri || 14 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 33) Br (post ecl. 35) || 15 ἔμφυλος ci. Natorp || 16 ἡσσωμένοις S M Br -οισιν A || 17 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 34) Br (post ecl. 31); αἰσχίνου (αἰσχ^χ S) libri nisi quod αἰσχίλου Br. recurrit corp. Par. 167 Elt. (Δημοκρίτου γινῶμαι)

Πονηρὸς φύσις μεγάλης ἐξουσίας λαβομένη μεγάλας ἀπεργάζεται συμφοράς.

36 Δημοσθένους ἐκ τοῦ Κατ' Ἀνδροτίωνος (p. 613).

Τὸν γὰρ ὑπὲρ τῆς πόλεως πράττοντά τι δεῖ τὸ τῆς
5 πόλεως ἥθος μιμεῖσθαι, καὶ σφῶζειν ὑμῖν τοὺς τοιούτους,
ὧς Ἀθηναῖοι, προσήκει, καὶ μισεῖν τοὺς οἷός περ οὗτος.
ὥς ἐκείνο εἰδόσι μὲν ἴσως, ὁμως δὲ ἐρῶ· ὁποίους τινὰς
ἂν φαίνησθε ἀγαπῶντες καὶ σφῶζοντες, τούτοις ὅμοιοι
δόξετε εἶναι.

10 37 Ξενοφῶντος ἐν δ' Σωκρατικῶν ἀπομνημονευμάτων
(IV 6, 12).

Βασιλείας δὲ καὶ τυραννίδας ἀρχὰς μὲν ἀμφοτέρας
ἡγεῖτο εἶναι, διαφέρειν δὲ ἀλλήλων ἐνόμιζε. τὴν μὲν γὰρ
ἐκόντων τε τῶν ἀνθρώπων καὶ κατὰ τοὺς νόμους τῶν
15 πόλεων ἀρχὴν βασιλείαν ἡγεῖτο, τὴν δὲ ἀκόντων τε καὶ μὴ
κατὰ νόμους, ἀλλ' ὅπως ὁ ἄρχων βούλοιο, τυραννίδα.
καὶ ὅπου μὲν ἐκ τῶν τὰ νόμιμα ἐπιτελούντων αἱ ἀρχαὶ
καθίστανται, ταύτην μὲν τὴν πολιτείαν ἀριστοκρατίαν
ἐνόμιζεν εἶναι, ὅπου δὲ ἐκ τιμημάτων, πλουτοκρατίαν,
20 ὅπου δ' ἐκ πάντων, δημοκρατίαν.

38 Ἡροδότου ἱστορίας ε' (78).

Δηλοὶ δὲ οὐ κατ' ἐν μῶνον, ἀλλὰ πανταχῇ, ἡ ἰση-
γορίη ὥς ἐστὶ χρῆμα σπουδαῖον.

39 Τοῦ αὐτοῦ ἱστορίας ε' (27).

1 λαβομένη libri Stobaei: ἐπιλαβομένη Aesch. corp. Par. |
μεγάλας libri, etiam Tr.: μεγάς S δημοσίας Aesch. corp. Par. ||
3 ecl. cum lemm. hab. SMA: ἐκ τοῦ om. S || 4 ὑπὲρ πόλεως Dem. ||
5 ὑμῖν S, Dem: ἡμῖν MA | ὧς ἄνδρες Ἀθ. Dem. || 6 προσήκει Dem.:
προσῆκειν A προσῆκεν SM | οἷόσπερ Tr. Dem. οἷουσπερ SMA || 8 ἂν
om. S || 9 δόξεται A || 10 ecl. cum lemm. hab. SMA; δ' Gaisford: α' libri.
σωκρατικῶν compendiose addunt libri, ἀπομν. om. S || 12 βασιλείας
δὲ (μὲν A) καὶ τυραννίδας (-δας ex -δος corr. M¹) libri Stob.: βασιλείαν
δὲ καὶ τυραννίδα tacite e Xen. Gesn.¹ || 14 τῶν om. A | κατὰ νόμους Xen.
rectius || 15 ἀρχὴν tacite e Xen. Gesn.¹: ἄρχειν (sine acc. M) SMA ||
18 μὲν om. Xenophontis plurimi || 19 πλουτοκρατίαν S || 20 δημοκρά-
τειαν M || 21 ecl. cum lemm. hab. SMA || 22 κατ' Stein | μῶνον S Her.:
μόνον MA || 23 ἔστι libri Stob. || 24 ecl. cum lemm. hab. SMA ||

Φιλέει δέ πως προσημαίνειν, εἴτ' ἂν μέλλῃ μεγάλα κακὰ ἢ πόλι ἢ ἔθνεϊ ἔσσεσθαι.

40 Δημοκρίτου (fr. 250 Diels²).

Ἀπὸ ὁμοιοῦς τὰ μεγάλα ἔργα καὶ ταῖς πόλιν τοὺς πολέμους δυνατὸν κατεργάζεσθαι, ἄλλως δ' οὔ.

41 Πολυαίνου ἐν τῷ Ὑπὲρ τοῦ συνεδρίου.

Οὐ γὰρ ἀγνοεῖς ὡς ἐν τοῖς κοινοῖς, καὶ τοῦλάχιστόν τις παρέλθεται, ἀφορμὴ τῆς τῶν πλειόνων ἀπωλείας γίνεται.

42 Δημοκρίτου (fr. 251 Diels²).

Ἡ ἐν δημοκρατίῃ πενήτη τῆς παρὰ τοῖς δυνάστησι 10 καλεομένης εὐδαιμονίης τοσοῦτόν ἐστιν αἰρετωτέρη, ὅκόσον ἔλευθερίῃ δουλείης.

43 (fr. 252 Diels²).

Τὰ κατὰ τὴν πόλιν χρεὼν τῶν λοιπῶν μέγιστα ἰγχεῖσθαι, ὅπως ἄξεται εὖ, μήτε φιλονεικόντα παρὰ τὸ 15 ἐπιεικὲς μήτε ἰσχὺν ἑαυτῷ περιτιθέμενον παρὰ τὸ χρηστὸν τὸ τοῦ ξυνοῦ. πόλις γὰρ εὖ ἀγομένη μεγίστη ὄρθωσις ἐστι, καὶ ἐν τούτῳ πάντα ἔνι, καὶ τούτου σωζομένου <τὰ> πάντα σώζεται καὶ τούτου διαφθειρομένου τὰ πάντα διαφθείρεται.

20

2 πόλι Her.: πόλει libri Stob. || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 39), lemmate non iterato Br (post ecl. 34) || 4 ταῖς πόλεσι (-σιν M) S M A Br. τῇσι πόλιν Mullach. sic supra πολίων fuisse, non πόλεων III 7, 25 (cf. III 6, 26), docet ποῶν quod ibi asservarunt M Br || 6 ecl. cum lemm. hab. S M A Br; πολυαῖν nec plura S Br, δρ' συνε M || 7 οὐ γὰρ ἀγνοεῖς ὡς om. Br || 8 ἀφέλθεται S | ἀπολείας γίγνεται M || 9 ecl. cum lemm. hab. S M A; spatio rubricae non relicto δημοκρίτου, dein Ἡ in margine sinistro supplevit rubricator vetus M || 10 Ἡ om. A | τῆς sed ἡ in ras. M' | τοῖς S M A: τοῖσι Mullach | δυνάστησι A: δυνατῇσι S δυνατῇσι ex -εῖσι ut videtur corr. M'; δυνατοῖσι Tr. || 11 τοσοῦτο Natorp die ethica des Dem. p. 34 || 13 ecl. hab. lemmate non iterato S M A. cohaeret cum priore M A | πόλιν] in iam S', sed redintegravit (sic ut non nulla alia in f. 55^v) S rec. || 14. 15 ἡγέσθαι Orelli op. sent. et mor. II, p. 374 | αὔξεται S M A: corr. Koen ad Greg. Cor. p. 233 n. 24 Schaefer. || 16 ἑαυτῷ S M A: ἑωντῷ Mullach, vide Stob. III Add. et Corr. p. LXXII || 17 ξένον S M A: corr. Schaefer ap. Orellium l. c. p. 735 || 19 τὰ addidit Meineke | φθειρομένου Tr.

44 (fr. 253 Diels²)

Τοῖς χρηστοῖσιν οὐ συμφέρον ἀμελέοντας τῶν ἑω-
 τῶν ἄλλα πρήσσειν· τὰ γὰρ ἴδια κακῶς <ἂν> ἔσχεν. εἰ
 δὲ ἀμελέοι τις τῶν δημοσίων, κακῶς ἀκούειν γίνεται, καὶ
 5 ἢν μηδὲν μήτε κλέπτῃ μήτε ἀδικῇ. ἐπεὶ καὶ <μὴ> ἀμε-
 λέοντι ἢ ἀδικέοντι κίνδυνος κακῶς ἀκούειν καὶ δὴ καὶ
 παθεῖν τι. ἀνάγκη δὲ ἀμαρτάνειν, συγγιγνώσκεσθαι δὲ
 τοὺς ἀνθρώπους οὐκ εὐπετές.

45 (fr. 254 Diels²)

10 Οἱ κακοὶ λόντες ἐς τὰς τιμὰς δόκωσιν ἂν μᾶλλον ἀνά-
 ξιοι ἐόντες ἴωσι, τοσοῦτῳ μᾶλλον ἀνακηδέες γίνονται καὶ
 ἀφροσύνης καὶ θράσεος πίμπλονται.

46 (fr. 255 Diels²)

15 Ὅταν οἱ δυνάμενοι τοῖς μὴ ἔχουσι καὶ προτελεῖν
 τολμέωσι καὶ ὑπουργεῖν καὶ χαρίζεσθαι, ἐν τούτῳ ἴδῃ καὶ
 τὸ οἰκτίρειν ἔνεστι καὶ <τὸ> μὴ ἐρήμους εἶναι καὶ τὸ

1 ecl. hab. S M A lemmate non iterato, cum prioribus iun-
 gunt M A | τοῖσι Mullach | χρηστοῖσιν etiam S, errat Gaisford |
 συμφέρον S M A: ξυμ- Mullach, Meineke, Natorp || 2 ἀμελέον-
 τας Tr. p. 207: ἀμελαίνοντας S M A || 2. 3 ἐαυτῶν M | τῶν ἑω-
 τῶν non nimis bene iungi sensit Mullach p. 312. | οὐ ξυμφέρον
 ἀμελέοντας τῶν δημοσίων τὰ ἑωτῶν πρήσσειν temere Cobet
 mnemos. IX p. 124 || 3 πρήσειν S | ἂν addidit Iacobs add. animadv.
 in Athen. p. 16 || 4 ἀμελέοι τις τῶν δ. ci. Meineke probante Cobeto;
 ἀμελέοιτο τῶν δ. libri; ἀμελέοιτο τῶν δ. τι ser. Gesn.¹, ἀμελέοιτό
 τι τῶν δ. subdubitans ci. Gaisford | γίγνεται S M A || 5 τις post μη-
 δὲν addit Orelli | ἀδικῇ S M A; ἀδικῇ Mullach | μὴ addidit
 Meineke || 6 δὴ (ut correxerat Iacobs l. c.) M A: δεῖ S || 7 γὰρ
 pro δὲ ci. Meineke, δὴ ser. Natorp cum Mullachio | συγγιγνώσ-
 κεσθαι S M A || 9 ecl. hab. lemmate non iterato S M A. recurrit
 Anton. II c. 1 p. 78 (Λημοκρίτου) || 10 λόντες etiam A, aberravit Gais-
 ford | ἐς S M εἰς A Ant. || 11 ἐόντες M ex λόντες S¹ ὄντες A Ant. | ἂν
 ἀκνδέες S A Ant. ἀνακνδέες M ἂν ἀκηδέες Tr: ἀνακηδέες cum Bur-
 chardo Meineke Natorp Diels. eadem corruptela supra Stob. II 9,
 3 W. ubi minus bene νηκηδής (ἀνακνδής libri) Hauptio obsecutus
 scripsit Wachsmuth. recte iudicavit Diels Vorsokr.² p. 417. inepte
 ἀναιδέες Cobet l. c. p. 125 || 12 θάρασος libri infra IV 2, 17 || 13 ecl.
 hab. lemmate non iterato S M A || 14 τοῖσι Mullach || 15 τούτῳ
 τοσοῦτῳ M || 16 οἰκτίρειν S M A | το addidit Meineke

ἑταίρους γίγνεσθαι, καὶ τὸ ἀμύνειν ἀλλήλοισι καὶ <τὸ>
τοὺς πολήτας ὁμονόους εἶναι καὶ ἄλλα ἀγαθὰ, ἅσσα
οὐδεὶς ἂν δύναίτο καταλέξει.

47 Σωκράτους.

Τῆς εὐτυχίας ὥσπερ τῆς πολιτικῆς ὁμιλίας κοινὴν 5
εἶναι δεῖ τοῖς ἀξίοις τὴν ἀπόλαυσιν.

48 Ὅρκος τῶν Ἀθηνησιν ἐφήβων.

Οὐ καταισχυνῶ ὅπλα τὰ ἱερὰ, οὐδ' ἐγκαταλείψω τὸν
παραστάτην, ὅτῳ ἂν στοιχήσω, ἀμυνῶ δὲ καὶ ὑπὲρ ἱερῶν
καὶ ὑπὲρ ὁσίων καὶ μόνος καὶ μετὰ πολλῶν· τὴν πατρίδα 10
δὲ οὐκ ἐλάσσω παραδώσω, πλείω δὲ καὶ ἀρείω ὅσης ἂν
παραδέξωμαι· καὶ εὐηκοήσω τῶν ἀεὶ κρινόντων ἐμφρό-
νως, καὶ τοῖς θεσμοῖς τοῖς ἰδρυμένοις πείσομαι καὶ οὓς
τινας ἂν ἄλλους τὸ πλῆθος ἰδρύσῃται ὁμοφρόνως· καὶ
ἂν τις ἀναιρῇ τοὺς θεσμοὺς ἢ μὴ πεῖθεται, οὐκ ἐπι- 15
τρέψω, ἀμυνῶ δὲ καὶ μόνος καὶ μετὰ πάντων· καὶ ἱερὰ
τὰ πάτρια τιμήσω. Ἱστορες θεοὶ τούτων.

1 ἐτέρους SM ^{αι} ἐτέρους A¹ ut videtur | γίγν- SMA | τὸ addidi ||
2 τ[οὺς πολ]ιήτας, foramine perierunt syllabae saeptae in S | ἅσσα
SM ἅσσ A ὄσσα Tr. || 4 ecl. cum lemm. hab. SMA. ecloga re-
currit inter gnomica homoeomata (ed. Bonnae a. 1904) 76 Elt. per
errorem in Plutarchi fragmentorum numerum receptam esse a Ber-
nardace commonet Elter || 5 ὥσπερ periit laesa membrana S, om. Tr.
| τῆς S: om. MA, gnom. homoeom. | ὥσπερ συμποτικῆς ὁμιλίας
gnom. homoeom. || 7 ecl. cum lemm. hab. SMA¹. cf. Pollux VIII
105. Plut. Alcib. 15 et Cic. de republ. III 9 || 8 καταισχυνῶ Poll.:
καταισχύνω SMA¹ | ὅπλα τα ἱερὰ SMA: τὰ ὅπλα Poll. || 9 ᾧ
ἂν στοιχῶ Poll. | ὑπὲρ e περι corr. A¹ || 10 ὑπὲρ ὁσίων SMA sed
ὑπὲρ supra lin. S: ὁσίων Poll. | πολλῶν hic, πάντων infra (16) tam
Stobaeus quam Pollux || 10. 11 καὶ τὴν πατρίδα οὐκ ἐλάττω Poll.
|| 11. 12 πλείω—παραδέξωμαι| πλεύσω δὲ καὶ καταρῶσω ὁπόσῃν ἂν
παραδέξωμαι Poll. | ὅσης ἂν Cobet: ὅσῃν ἂν SMA || 12 καὶ συνήσω
Poll. | κρινόντων optat Cobet nov. l. p. 223 cui suspectior est iuris
iurandi formula quam Stobaeus et Pollux conservarunt, cf. Schoe-
mann-Lipsius *griech. alterth.*⁴ I p. 379 n. 2 || 12. 13 ἐμφρόνως
SM εὐφρόνως A, om. Poll. || 13. 14 καὶ οὐστινας ἄλλους ἰδρύσεται
τὸ πλῆθος ἐμφρόνως Poll. || 14. 15 ὁμοφρόνως — μὴ πεῖθεται in
marg. suppl. A m. ant. | μὴ om. Tr. || 16. 17 καὶ τὰ ἱερὰ τὰ πάτρια

49 Ἐκ τῶν Ἀριστοξένου Πυθαγορικῶν ἀποφάσεων
(Diels Vorsokr.² I p. 283).

Καθόλου δὲ ᾧοντο δεῖν ὑπολαμβάνειν μηδὲν εἶναι
μεῖζον κακὸν ἀναρχίας· οὐ γὰρ πεφυκέναι τὸν ἄνθρωπον
5 διασώζεσθαι μηδενὸς ἐπιστατοῦντος. περὶ δὲ ἀρχόντων
καὶ ἀρχομένων οὕτως ἐφρόνουν· τοὺς μὲν γὰρ ἀρχοντας
ἐφασκον οὐ μόνον ἐπιστήμονας ἀλλὰ καὶ φιλανθρώπους
δεῖν εἶναι· καὶ τοὺς ἀρχομένους οὐ μόνον πειθηνίλους ἀλλὰ
καὶ φιλάρχοντας. ἐπιμελητέον δὲ πάσης ἡλικίας ἡγούντο
10 καὶ τοὺς μὲν παῖδας ἐν γράμμασι καὶ τοῖς ἄλλοις μαθή-
μασιν ἀσκεῖσθαι· τοὺς δὲ νεανίσκους τοῖς τῆς πόλεως ἔθεσι
τε καὶ νόμοις γυμνάζεσθαι· τοὺς δὲ ἄνδρας ταῖς πράξεσι
τε καὶ δημοσίαις λειτουργίαις προσέχειν· τοὺς δὲ πρεσβύ-
15 τας ἐνθυμήσεσι καὶ κριτηρίοις καὶ συμβουλίαις δεῖν ἐνα-
ναστρέφεσθαι μετὰ πάσης ἐπιστήμης ὑπελάμβανον, ὅπως
μήτε οἱ παῖδες νηπιάζοιεν μήτε οἱ νεανίσκοι παιδαριεύ-
οιντο μήτε οἱ ἄνδρες νεανιεύοιντο μήτε οἱ γέροντες παρα-
φρονοῖεν. δεῖν δὲ ἐφασκον εὐθὺς ἐκ παιδῶν καὶ τὴν τρο-
φήν τεταγμένως προσφέρεσθαι, † διδάσκουσιν ὥς ἡ μὲν
20 τάξις καὶ συμμετρία καλὰ καὶ σύμφορα, ἡ δὲ ἀταξία καὶ
ἀσυμμετρία αἰσχυρά τε καὶ ἀσύμφορα.

Poll. | τὰ (ante πάτρ.) om. A | τούτων om. Poll. qui enumerat deorum dearumque nomina

1 ecl. cum lemm. hab. S M A Br, pro lemm. ἀριστοξένου nec plura
Br || 3 καθόλου δὲ—5 ἐπιστατοῦντος habet Iamblichus de vit. Pyth.
175 p. 128, 10 Nauck. cf. Soph. Ant. 672 ἀναρχίας δὲ μεῖζον οὐκ
ἔστιν κακόν || 7 ἀλλὰ καὶ φιλανθρώπους—8 τοὺς ἀρχομένους om. Tr. ||
12 ἐγγυμνάζεσθαι prop. Meineke dubitans ipse || 14. 15 ἐναναστρέφε-
σθαι libri omnes || 17 οἱ (ante ἄνδρ.) quod addi voluerat Meineke offert
Br, om. S M A || 18 δεῖν δὲ κτέ.] cf. Iambl. de vita Pyth. c. 31, 203
p. 144, 24 Nauck: ἐρωτῶν τε καὶ διαπορεῖν πολλάκις αὐτοὺς ἐφα-
σαν, τίνας ἔνεκα τοὺς παῖδας συνεθίζομεν προσφέρεσθαι τὴν τρο-
φήν τεταγμένως τε καὶ συμμετρως, καὶ τὴν μὲν τάξιν καὶ τὴν
συμμετρίαν ἀποφαίνομεν αὐτοῖς καλὰ, τὰ δὲ τούτων ἐναντία, τὴν
τε ἀταξίαν καὶ τὴν ἀσυμμετρίαν, αἰσχυρά | δεῖν ex corr. Br || 19 ex-
spectes τεταγμένως (τε καὶ συμμετρως) προσφ. | διδάσκουσιν S M Br
διδάσκουσα A. διδάσκοντες prop. Gesn.¹ marg. recte fortasse, καὶ διδά-
σκουσιν Elter || 20 v. καλὰ καὶ σ. —21 ἀσυμμετρία suppl. A m. ant. in

50 Ξενοφώντας ἐκ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας (I 14).

Ὅτι μισεῖσθαι μὲν ἀνάγκη τὸν ἄρχοντα ὑπὸ τοῦ ἀρ-
χομένου. εἰ δὲ ἰσχύσουσιν οἱ πλούσιοι καὶ ἰσχυροὶ ἐν
ταῖς πόλεσιν, ὀλίγιστον χρόνον ἢ ἀρχὴ ἔσται τοῦ δήμου.
διὰ ταῦτα τοὺς μὲν χρηστοὺς ἀτιμοῦσι καὶ χρήματα ἀφαι- 5
ροῦνται καὶ ἐξελαύνουσι καὶ ἀποκτείνουσι, τοὺς δὲ πονη-
ροὺς αὖξουσιν.

51 Ἐν ταύτῳ (II 20).

Δημοκρατίαν δ' ἐγὼ αὐτῷ μὲν τῇ δῆμῳ συγγινώσκω.
ἐαυτὸν μὲν γὰρ εὖ ποιεῖν πάντη συγγνώμη ἐστίν· ὅστις δὲ 10
μὴ ὦν τοῦ δήμου εἴλετο ἐν δημοκρατουμένῃ πόλει οἰκεῖν
μᾶλλον ἢ <ἐν> ὀλιγαρχουμένῃ, ἀδικεῖν παρεσκευάσατο καὶ
ἔγνω ὅτι μᾶλλον οἷόν τε διαλαθεῖν κακῷ ὄντι ἐν δημο-
κρατουμένῃ πόλει ἢ ἐν ὀλιγαρχουμένῃ.

52 Δημοσθένους Φιλιππικῶν (II p. 71).

Ἔστι τοίνυν νῆ Δί', ἔφην ἐγώ, παντοδαπὰ εὐρημένα
ταῖς πόλεσιν πρὸς φυλακὴν καὶ σωτηρίαν, οἷον χαρακώ-
ματα καὶ τείχη καὶ τάφροι καὶ τᾶλλα ὅσα τοιαῦτα. καὶ
ταῦτα μὲν ἐστὶν ἅπαντα χειροποίητα καὶ δαπάνης προσ-
δεῖται· ἐν δέ τι κοινὸν ἢ φύσις τῶν εὖ φρονούντων ἐν 20

marg., om. Tr. | καλὰ καὶ σύμφορα SMA; καλὴ καὶ σύμφορος scr. Gesn.²
idque receperunt editores. quamquam καλὰ etiam Iambl., unde
nescio an appareat non nimis scite breviata esse verba a gnomo-
logo || 21 ἀσύμφορα (prius α ex σ corr. A¹ ut videtur) libri omnes:
ἀσύμφορος scribunt cum Gesnero

1 ecl. cum lemm. hab. S M A || 2 τὸν ἄρχοντα ἀνάγκη M ||
3 ἰσχύουσιν A | καὶ ἰσχυροὶ S M καὶ οἱ ἰσχυροὶ A Xen. || 4 τοῦ δή-
μου τοῦ Ἀθήνησι. διὰ ταῦτα οὖν τοὺς μὲν Xen. || 6 ἐξελαύνουσι S
Xen.: ἐξελαύνονται M A | ἀποκτείνουσι Tr. Xen.: ἀποκτείνουσι S
M A || 8 ecl. cum lemm. hab. S M A || 9 δ' ἐγὼ μὲν αὐτῷ τῷ δ.
Xen. quod apud Stobaeum est id a levi correctore profectum vi-
detur Cobeto n. l. p. 746 || 10 ἐαυτὸν [μὲν] γὰρ Cobet l. c. | παντὶ
Xen.: πάντῃ S M A || 12 v. ἢ ὀλιγ.—ὅτι μᾶλλον (13) om. A | ἐν ante
ὀλιγ. addidi e Xen. coll. versu 25 || 13 μᾶλλον post πόλει (14)
potius offert Xen. || 15 ecl. cum lemm. hab. S M A || 18 τέχνη pro
τείχη M A¹ || 19 ταῦτα S M A Dem.; τὰ Gesn.² ex arbitrio. Gais-
fordi adnotatione deceptus est Blass Dem. or. vol. I 4 (Lips.
a. 1885) p. XLVIII

ἑαυτῇ κέκτηται φυλακτήριον, ὃ πᾶσι μὲν ἔστ' ἀγαθὸν καὶ σωτήριον, μάλιστα δὲ τοῖς πλήθεσι πρὸς τοὺς τυράννους. τί οὖν ἔστι τοῦτο; ἀπιστία. ταύτην φυλάττετε, ταύτης ἀντέχεσθε· ἂν ταύτην σφύζητε, οὐδὲν μὴ δεινὸν πάθητε.

5 53 Ἐκ τοῦ Πολυαίνου Ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ τῶν Μακεδόνων.

Πρὸς μὲν δὴ τὸ μικρὸν τέλος φήμ' ἔγωγε· ἀλλὰ τὸ ἔθος μέγα. ἔστι δὲ ὁ λόγος οὐ περὶ τῆς ποσότητος, ἀλλὰ περὶ τοῦ δικαίου· καὶ πρόδηλον ὥς αἰεὶ τὰ πονηρὰ τῶν
10 ἔθῳ ἀρχεται μὲν ἀπὸ μικρῶν, ἀμελούμενα δὲ ἰσχὺν μείζω λαμβάνει.

54 Θουκυδίδου ἱστορίας <α'> (71).

Νῦν δέ, ὅπερ καὶ ἄρτι ἐδηλώσαμεν, ἀρχαιότροπα ἡμῶν τὰ ἐπιτηδεύματα πρὸς αὐτοὺς ἔστιν. ἀνάγκη δὲ
15 ὥσπερ τέχνης αἰεὶ τὰ ἐπιγιγνόμενα κρατεῖν, καὶ ἥσυχάζουσῃ μὲν πόλει τὰ ἀκίνητα νόμιμα ἄριστα, πρὸς πολλὰ δὲ ἀναγκαζομένοις ἵεναι πολλῆς καὶ τῆς ἐπιτεχνήσεως δεῖ.

55 Ἐκ τοῦ Πολυαίνου Ὑπὲρ Μακεδόνων.

Οὐκ εἰδὼς ὅτι πᾶν τὸ νεωτεριζόμενον ἐν ταῖς πολι-

1 ἔστ' M ἔστ' A ἔστιν S || 3 τοῦτω M¹ || 4 σώζεται A || 5 ecl. cum lemm. hab. S M A; ἐκ^τ πολυ, nec iam α comparet, cetera om. ut videtur S. cf. Stob. II 31, 77 || 8 ἔστιν compend. M || 9 αἰεὶ A αἰεὶ SM || 10 ἔρχεται A | ἀμελό ||||| S | ante ἰσχὺν articulus τὴν in S A, sed nunc ut evanuerit in S excepta quadam compendii particula ||

δδ

12 ecl. hab. S, om. M A; θουκυ ἰστ sed olim ut etiam libri numerus (sc. α') fuisse videatur S. hunc saltem supplevimus. sed suo more lemma breviavit S (cf. ecl. 56. 61), quod fuit Θουκ. ἱστορίας <α' δημογραφίας Κορινθίων>. saepius libri indiculus intercidit (ἱστορίας una cum numero ante δημογραφίας) velut III 5, 17 (5, 122 Mein.) III 7, 18. 7, 34 H., quem ibi erunt fortasse qui inseri malint || 13 cf. schol. Aristid. 518, 9 D. νῦν δὲ ἀρχαιότροπα ἡμῶν τὰ ἐπιτηδεύματα || 15 αἰεὶ etiam Thucydidis libri || 16 πόλει [τὰ] ἀκίνητα <τὰ> νόμιμα scr. Hude tollens prius τὰ cum Vsenero || 17 ἐπιτεχν.] Hesych.

s. v. || 18 ecl. cum lemm. hab. S (post 54); ἐκ^τ πολυαίν, sed ut αιν facile cum διν confundi possit, omissis ceteris S ἐκ τοῦ πολυαίνου ὑπὲρ λαγόνων M A. ἐκ τοῦ Π. ὑπὲρ Μακεδόνων Meineke recte, nisi fuerit ut supra ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ τῶν Μακεδόνων

τείαις ἀρχῇ δυνάμεως μερίζονος γίνεται· ἄνδρας δὲ γεωργούς οὐκ ὀξεῖα τῶν κοινῶν ἀδικημάτων ἢ αἰσθησις εἰσέρεχεται.

56 Θουκυδίδου ἱστορίας α' δημογορίας Ἀθηναίων (77, 5).

Ὑπὸ γοῦν τοῦ Μήδου δεινότερα τούτων πάσχοντες ἤνειχοντο, ἡ δὲ ἡμετέρα ἀρχὴ χαλεπὴ δοκεῖ εἶναι, εἰκότως· τὸ παρὸν γὰρ αἰεὶ βαρὺ τοῖς ὑπηκόοις.

57 Αἰσχίνου ἐν τῷ Κατὰ Τιμάρχου (2 p. 28).

Αἱ γὰρ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ πάνν τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦσιν.

58 Θουκυδίδου ἱστορίας τρίτης δημογορίας Κλέωνος (37, 3).

Πάντων δὲ δεινότατον, εἰ βέβαιον ἡμῖν μηδὲν καθεστήξει ὧν ἂν δόξη πέρι, μηδὲ γνωσόμεθα ὅτι χείροσι νόμοις ἀκινήτοις χρωμένῃ πόλις κρείσσω ἐστὶν ἢ καλῶς ἔχουσιν ἀκύροις, ἀμαθία τε μετὰ σωφροσύνης ὠφελιμώτερον ἢ δεξιότης μετὰ ἀκολασίας.

59 Ἐν ταύτῳ (III 37, 3 s.).

Οἵ τε φανλότεροι τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοὺς ξυνεωτέρους ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖον ἄμεινον οἰκοῦσι τὰς πόλεις. οἱ μὲν γὰρ τῶν τε νόμων σοφώτεροι βούλονται φαίνεσθαι τῶν τε αἰεὶ λεγομένων ἐς τὸ κοινὸν περιγίγνεσθαι, ὥς ἐν ἄλλοις μερίζουσιν οὐκ ἂν δηλώσοντες τὴν γνώμην, καὶ ἐκ

(19) 1 ἐν μὲν ταῖς πόλεσιν prop. Hirschig | δὲ om. A || 2 ἡ S om. MA || 4 ecl. cum lemm. hab. S MA; δημ. Ἀθ. om. S || 6 μῆδου SM sed η ex ι corr. S¹ μίδου A || 7 εἶναι δοκεῖ M || 8 αἰεὶ recte Thucydidis cod. Pal. Heidelb. 252 || 9 ecl. cum lemm. hab. S MA; ἐν τῷ om. S. cf. Gregor. Cor. VII 1316 Hermog. (rh. gr. II) p. 449, 30 Sp. || 10. 11 ἐπανορθοῦνται Aeschinis libri aliquot | 12 ecl. cum lemm. hab. S MA || 14. 15 καθεστήξει ὧν reposui e Thuc.: καθίστησιν ὧν S καθεστησιων M καθεστισίων A¹ καθεστήσει ὧν A² || 15 αν δόξι M || 17 ἀμαθία—18 ἀκολασίας Apostol. II 70b || 19 ecl. cum lemm. hab. S MA || 20. 21 ξυνεωτέρους sed ετω e corr. M¹ || 21 ἐπὶ τὸ πλεῖον SM, Thucydidis libri plerique: ἐπιτοπλεῖστον A (silet certe Mekler), Tr. || 23 αἰεὶ recte Thucydidei libri pauci || 24 ἄλλοις e Thuc. Gesn.²: πολλοῖς S MA | δηλώσαντες Thuc.

τοῦ τοιούτου τὰ πολλὰ σφάλλουσι τὰς πόλεις· οἱ δὲ ἀπιστοῦντες τῇ ἐαυτῶν ξυνέσει ἀμαθέστεροι μὲν τῶν νόμων ἀξιοῦσιν εἶναι, ἀδυνατώτεροι δὲ τὸν τοῦ καλῶς εἰπόντος μέμφεσθαι λόγον, κριταὶ δὲ ὄντες ἀπὸ τοῦ ἴσου μάλ-
5 λον ἢ ἀγωνισταὶ διορθοῦνται τὰ πλεῖω.

60 Δημοσθένους Φιλιππικῶν (X p. 132).

Τοιγάρτοι διεστηκότων εἰς δύο ταῦτα τῶν ἐν ταῖς πόλεσι, τῶν μὲν εἰς τὸ μῆτ' ἄρχειν βίᾳ βούλεσθαι μη-
δενὸς μῆτε δουλεύειν ἄλλῳ, ἀλλ' ἐν ἐλευθερίᾳ καὶ νόμοις
10 ἐξ ἴσου πολιτεύεσθαι, τῶν δ' εἰς τὸ ἄρχειν μὲν τῶν πολιτῶν ἐπιθυμεῖν, ἐτέρῳ δ' ὑπακούειν, δι' ὅτου ποτ' ἂν οἴωνται τοῦτο δυνήσεσθαι ποιῆσαι, οἱ τῆς ἐκείνου προαιρέσεως, οἱ τυραννίδων καὶ δυναστειῶν ἐπιθυμοῦντες, κεκρατήκασι πανταχοῦ.

15 61 Θουκυδίδου ἱστορίας 5' ἐκ τῆς δημηγορίας Νικίου 9, 2).

Νομίζω ὁμοίως ἀγαθὸν πολίτην εἶναι, ὅς ἂν καὶ τοῦ σώματός τι καὶ τῆς οὐσίας πρόηται· μάλιστα γὰρ ἂν ὁ τοιοῦτος καὶ τὰ τῆς πόλεως δι' αὐτὸν βούλοιτο ὀρθοῦ-
20 σθαι.

62 Αἰσχίνου ἐν τῷ Κατὰ Τιμάρχου (4).

Ὁμολογοῦνται τρεῖς εἶναι πολιτεῖαι ἐν ἅπασιν ἀν-

2 τῇ ἐξ αὐτῶν (vel αὐτ- sine sp.) libri Thucydidis || 3 τὸν om. libri Thucydidei || 4 μέμψασθαι Thuc. || 5 ὀρθοῦνται Thuc. sed syll. δι- vide ne ex dittographia quadam suborta sit || 6 ecl. cum lemm. hab. S M A. ἐκ τῶν Φιλιππικῶν A || 8 βουλεύεσθαι A || 9 ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ καὶ ἐν τοῖς νόμοις A || 11. 12 διο τουποτανοιοῦνται non distincta M || 13 οἱ τυραννίδων e. q. s. habet in marg. a m. ant. A | οἱ S: οὐ potius videtur esse in M, ἢ in A || 15 ecl. cum lemm. δδ ο

hab. S M A; Θουκυδ. ἰστ 5' nec plura S ἐκ τῆς om. sed spatiolo inter 5 et δημ. interiecto M || 17 νομίζων Thuc. νομίζω gnomologus consulto || 18 πρόηται libri: προνοῇται Thuc. cf. schol. Thuc.: ἀγαθὸν πολίτην ἡγοῦμαι καὶ τὸν ἀφειδοῦντα τοῦ σώματος καὶ τὸν προνοοῦμενον ἐν καιρῷ ὁμοίως || 19 δι' αὐτὸν scripsi: δι' αὐτὸν S διαντὸν M δι' αἰτὸν A; δι' ἐαυτὸν Thuc. || 21 ecl. cum lemm. hab. S M A, ἐν τῷ om. S. cf. Greg. Cor. VII 1316 || 22 ὁμολογοῦνται γὰρ τρεῖς Aesch., Greg.: particulam delevit gnomologus

θρώποις, τυραννὶς καὶ ὀλιγαρχία καὶ δημοκρατία. διοικούνται δ' αἱ μὲν τυραννίδες καὶ ὀλιγαρχίαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστικῶτων, αἱ δὲ πόλεις αἱ δημοκρατούμεναι τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις.

63 Πλάτωνος ἐκ τοῦ Πολιτικοῦ (p. 291 D—292 A).

Ἄρ' οὐ μοναρχία τῶν πολιτικῶν ἡμῖν ἀρχῶν ἐστι μία; — Ναί. — Καὶ μετὰ μοναρχίαν εἴποι τις ἂν οἶμαι τὴν ὑπὸ τῶν ὀλίγων δυναστείαν. — Πῶς δ' οὐ; — Τρεττον δὲ σχῆμα πολιτείας οὐχ ἢ τοῦ πλείθους ἀρχή, δημοκρατία τοῦτομα κληθεῖσα; — Καὶ πάν γε. — Τρεῖς δ' οὔσαι μῶν οὐ πέντε τρόπον τινὰ γίνονται, δὴ ἐξ αὐτῶν ἄλλα πρὸς αἰταῖς ὀνόματα τίκτουςαι; — Ποῖα δὴ; — Πρὸς τὸ βίαιόν που καὶ ἐκοίσιον ἀποσκοποῦντες νῦν καὶ πενίαν καὶ πλοῦτον καὶ νόμον καὶ ἀνομίαν ἐν αὐταῖς γιγνόμενα διπλῶν ἑκατέραν τοῖν δυοῖν διαιροῦντες μοναρχίαν μὲν προσαγορεύουσιν ὥς δύο παρεχομένην εἶδη δυοῖν ὀνόμασιν, τὸ μὲν τυραννίδι, τὸ δὲ βασιλικῇ; — Τί μὴν; — Τὴν δὲ ὑπὸ ὀλίγων γε ἑκάστοτε κρατηθεῖσαν πόλιν ἀριστοκρατία καὶ ὀλιγαρχία. — Καὶ πάν γε. — Δημοκρατίας γε μὴν, ἐάν τ' οἷν βιαιῶς ἐάν τε ἐκουσίως τῶν τὰς οὐσίας ἐχόντων τὸ πλῆθος ἀρχῇ, καὶ ἐάν τε τοὺς νόμους ἀκριβῶς φυλάττον ἐάν τε μὴ, πάντως τοῦτομα οὐδεὶς αὐτῆς εἴωθε μεταλλάττειν. — Ἀληθῆ.

64 Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ Κριτίου ἢ Ἀτλαντικοῦ (p. 110 A—C).

Ἀέγω δὲ ταῦτα τεκμαιρόμενος, ὅτι Κέκροπος τε καὶ

(22) 1 παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις Aesch. πᾶσιν (om. παρὰ) ἄ. Greg. cf. Aesch. Ctesiph. 6 || 1 prius καὶ om. Greg. || 5 ecl. cum lemm. hab. S M A || 7 εἴπη A || 10 καὶ om. Platonis B || 11 γίνεταί A || 11. 12 αὐτῶν (av- M) libri, ἐαντῶν Plat. || 12 αἰταῖς (av- S) S M A ἐανταῖς Plat. | ὀνόματα M Tr., Plat.: οἰνόματα S ὀνόματι A || 15 δυοῖν sed v ex oi corr. S¹ || 17 τὸ μὲν om. libri Platonis || 19 ἀριστοκρατία καὶ ὀλιγαρχία Plat.: ἀριστοκρατία καὶ ὀλιγαρχία S M A ut Platonis vulg. || 22 τε μὴ S M, Plat. τε καὶ μὴ A idque frustra recepere Gaisford et Meineke | πάντως sed ὡς ex ας corr. M¹ || 23 μεταλλάττειν S, Plat. -αλλάττειν M -αλάσσειν A || 24 ecl. cum lemm. hab. S M A, in lemm. ἐκ τῶν κριτίου A, verba ἢ ἀτλ. om. S || 25 αὐτὰ Ps.-Plat., κέκροπος ε
τ sed σ τ in ras. M¹

Ἐρεχθέως καὶ Ἐριχθονίου καὶ Ἐρυσίχθονος τῶν τε ἄλλων
τὰ πλεῖστα ὅσαπερ καὶ Θησέως τῶν ἄνω περὶ τῶν ὀνο-
μάτων ἐκάστων ἀπομνημονεύεται, τούτων ἐκείνους τὸ
πολλὰ ἐπονομάζοντας <τοὺς ἱερέας> ἔφη Σόλων τὸν τότε
5 διηγείσθαι πόλεμον, καὶ τὰ τῶν γυναικῶν κατὰ ταῦτά.
καὶ δὴ καὶ τὸ τῆς Θεοῦ σχῆμα καὶ ἄγαλμα, ὥς κοινὰ τότε
ἦν ἐπιτηδεύματα ταῖς τε γυναιξὶ καὶ τοῖς ἀνδράσι τὰ περὶ
τὸν πόλεμον, οὕτω κατ' ἐκείνον τὸν νόμον ὠπλισμένην
τὴν Θεὸν ἀνάθημα θεῖναι τοῖς τότε, ἔνδειγμα ὅτι πάνθ'
10 ὅσα ξύννομα ζῶα θήλεα καὶ ὅσα ἄρρενα, τὴν προσήκου-
σαν ἀρετὴν ἐκάστω γένει πᾶν κοινῇ δυνατόν ἐπιτηδεύειν
πέφυκεν.

65 Ἰσοκράτους Νικοκλῆς ἢ Κύπριοι (14 p. 29 c).

Περὶ μὲν οὖν τῶν πολιτειῶν, ἐντεῦθεν γὰρ ὑποτιθέ-
15 μενος ἡρξάμην, οἶμαι πᾶσι δεινότατον μὲν εἶναι τὸ τῶν
αὐτῶν ἀξιοῦσθαι τοὺς χρηστοὺς καὶ τοὺς πονηροὺς, δι-
καιότατον δὲ τὸ διορθώσασθαι περὶ τούτων καὶ μὴ τοὺς
ἀνομοίους τῶν ὁμοίων τυγχάνειν, ἀλλὰ καὶ πράττειν καὶ
τιμᾶσθαι κατὰ τὴν ἐξίαν.

20 66 a Θουκυδίδου δημηγορίας Ἀλκιβιάδου.

* * *

1 Ἐρυσίχθονος Tr. || 2 ὅσαπερ (compend. S) καὶ SMA, Ps.-Plat.: ὅσα
καὶ Tr. || 4 ἐπονομάζοντας τοὺς ἱερέας ἔφη Σόλων τὸν τότε scripsi:
ἐπονομάζοντας ἔφης ὅλον τὸν τότε (ὅλων τὸν τε A ὅλων. τον τε
M) S M A. ἐπονομάζοντας τοὺς ἱερέας Σόλων ἔφη τὸν τότε Ps.-
Plat. idque tacite ex Platonis Ald. ser. Gesn.¹ p. 256 || 5 καὶ τὰ]
αἰὰ ἢ ἄ
κ τ fere, non κ τ agnovisse sibi visus est Mekler in A | ταῦτά
scripsi: ταῦτα S M A τὰ αὐτά Ps.-Plat. || 6 τὸ τοῦ θ. Tr. | Θεούσ
σχῆμα M || 7 τε om. A || 8 νόμον] πόνον e Platonis Ald. adser.
Gesn.¹ mrg. || 9 θεῖναι] εἶναι Gesn.¹ mrg. e Platonis Ald. || 10 ξύννομα
(σύνν- Ps.-Plat.) A Tr.: ξύνομα S M || 11 παγκοινῇ A || 13 ecl. cum lemm.
hab. S M A, ἢ Κύπριοι om. S || 15 πᾶσι δοκεῖν δεινότατον Is: sed
non obstabo, si quis a librario, non ab ipso gnomologo illud δοκεῖν
omissum esse putaverit; || 17 διορθώσασθαι S M A, Isocratis cod.
Vatic. 65: διωρίσθαι (primo διορ.σθαι) Isocratis cod. Vrbin. ||
18 ἀνομίους M || 19 κατὰ τὴν ἐξίαν ἐκάστους Is. || 20 lemma
hab. S M A, ut eclogam ex Alcibiadis oratione petitam, velut VI

66 b (Thuc. VI 39, 1).

Ἐγὼ δὲ φημι πρῶτα μὲν δῆμον ξύμπαν ὠνομάσθαι, ὀλιγαρχίαν δὲ μέρος· ἔπειτα φύλακας μὲν ἀρίστους εἶναι χρημάτων τοὺς πλουσίους, βουλευῆσαι δ' ἂν βέλτιστα τοὺς ξυνετούς, κρῖναι δ' ἂν ἀκούσαντας ἄριστα τοὺς πολλούς, καὶ ταῦτα ὁμοίως καὶ κατὰ μέρη καὶ ξύμπαντα ἐν δημοκρατίᾳ ἰσομοιρεῖ. ὀλιγαρχία δὲ τῶν μὲν κινδύνων τοῖς πολλοῖς μεταδίδωσι, τῶν δὲ ὠφελίμων οὐ πλεονεκτεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ ξύμπαντ' ἀφελομένην ἔχει.

67 Δημοσθένους Φιλιππικῶν (VIII p. 107).

Οὐδέ γ' ἐμοὶ δοκεῖ δικαίου τοῦτ' εἶναι πολίτου, τοιαῦτα πολιτεύμαθ' εὐρίσκειν, ἐξ ὧν ἐγὼ μὲν πρῶτος ὑμῶν ἔσομαι εὐθέως, ὑμεῖς δὲ τῶν ἄλλων ὑστατοι· ἀλλὰ συναυξάνεσθαι δεῖ τὴν πόλιν τοῖς τῶν ἀγαθῶν πολιτῶν πολιτεύμασι, καὶ τὸ βέλτιστον αἰεὶ, μὴ τὸ ῥᾶστον ἀπαντας λέγειν· ἐπ' ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἡ φύσις αὐτὴ βαδιεῖται, ἐπὶ τοῦτο δὲ τῷ λόγῳ δεῖ προσάγεσθαι διδάσκοντα τὸν ἀγαθὸν πολίτην.

68 (70 Mein.) Θουκυδίδου δημηγορίας Εὐφήμου (VI 85, 1).

Ἄνδρὶ δὲ τυράννῳ ἢ πόλει ἀρχὴν ἐχούσῃ οὐδὲν ἄλογον ὅ τι ξυμφέρων οὐδ' οἰκεῖον ὅ τι μὴ πιστόν· πρὸς ἕκαστα δὲ δεῖ ἢ ἐχθρὸν ἢ φίλον μετὰ καιροῦ γίνεσθαι.

18, 7, intercidisse probabile sit. fuerit olim Θουκυδίδου (ἱστορίας ε') δημηγορίας Ἀλκιβιάδου. (. Θουκυδίδου ἱστορίας ε' δημηγορίας Ἀθηναγόρου). pro Ἀλκιβιάδου scribendum esse Ἀθηναγόρου vix recte suspicatus est Gaisford

2 πρῶτα μὲν supra versum A | ξύμπαντα A || 4 δ' ἂν ex δ' ἄσ ut videtur corr. M¹ || 6. 7 δημοκρατία M || 7 ἰσομοιρεῖ S A ἰσομοιρῇ M ἰσομοιρεῖν Thuc. || 8 πλεονεκτεῖν A || 9 ξύμπαντα (ξύμπαντ' Herwerden) A ξύμπαν S M, libri Thuc., σύμπαν Tr. || 10 ecl. cum lemm hab. S M A || 11 οὐδέ γε (γέ M acc. rubr.) μοι S M A οὐδέ γ' ἐμοὶ Dem. || 12 πολιτεύματ' M || 15 βέλτιον A | αἰεὶ A Dem. αἰεὶ S M || 16 ἐκεῖνο Dem.: ἐκείνω (vel -ωι) libri Stob. || 17 τοῦτο Dem.: τούτω (vel -τωι) libri Stob. | προσάγεσθαι Dem. || 19 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 43, 69 Mein.) M A (post v. τὸν ἀγαθὸν πολίτην); in lemmate εἴφ . . . S. nescio an ante δημηγορίας intercederit ἱστορίας ε' || 21 οὐδένα λόγον S || 23 δεῖ ἢ ἐχθρὸν Thuc.: δεῖν ἐχθρὸν libri Stob.

69 (67 extr. Mein.) Δημοσθένους Φιλιππικῶν (X p. 133).

Ἰν' ὑμῶν ἕκαστος, ὃ Ἀθηναῖοι, τοῦτο γνῶ καὶ εἰδῇ, ὅτι ἢ καθ' ἡμέραν ῥαστώνῃ καὶ ῥαθυμίᾳ, ὥσπερ τοῖς ἰδίοις βίοις, οὕτω καὶ ταῖς πόλεσιν οὐκ εὐθέως, ἀλλ' ἐπὶ τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραγμάτων ἀπαντᾷ.

70 (71 Mein.) Ἰαμβλίχου ἐκ τῶν Προτρεπτικῶν εἰς φιλοσοφίαν λόγων (c. 2 p. 9, 8 Pist.)

Ὅμοίως ἐπισφαλὲς μαινομένῳ δοῦναι μάχαιραν καὶ μοχθηρῷ δύναμιν.

71 (68 Mein.) Δημοσθένους Φιλιππικῶν (X p. 142).

Ὡσπερ τοίνυν ἐνὸς ἡμῶν ἑκάστου τίς ἐστι γονεὺς, οὕτω συμπάσης τῆς πόλεως κοινούς δεῖ τοὺς γονέας τοὺς σύμπαντας ἡγεῖσθαι, καὶ προσήκειν τούτους οὐχ ὅπως ὦν ἢ πόλεις δίδωσιν ἀφελέσθαι τι, ἀλλ' εἰ καὶ μηδὲν ἦν τούτων, ἄλλοθεν σκοπεῖν ὅπως μηδενὸς ὄντες ἐνδεεῖς περιοφθήσονται.

72 Θεοφράστου.

Θεόφραστος ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τίνος, τί συνέχει τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον, ἔφη ἑυεργεσία καὶ τιμὴ καὶ τιμωρία.

73 Χαρίλλου (Plut. reg. et imp. apophth. p. 189 F).

1 ecl. cum lemm. hab. S (post eclogae 67 Mein. partem priorem) M A (post ecl. 70 Mein.), lemmate detracto verbis τὸν ἀγαθὸν πολίτην adiungit Tr., quo in errore perseverarunt Gaisford et Meineke. pro lemmate τ' αὐτ' S || 2 ὃ ἄνδρες Ἀθ. Dem. || 4 βόοις M | πόλεσιν οὐκ ἐφ' ἑκάστου τῶν ἀμελουμένων ποιεῖ τὴν αἴσθησιν εὐθέως Dem. || 6 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 70 Mein.) M A (post ecl. 67 extr. Mein.); pro lemmate ἰαμβλίχ' nec plura S. legitur ecloga cum lemm. etiam supra III 2, 39 p. 187, 7 H. ubi videsis || 8 post ὁμοίως ἐπισφ. addunt καὶ ὅμοιον libri Iambl. || 10 ecl. cum lemm. hab. S (post 67 extr. Mein.) M A (post ecl. 71 Mein.); τ' αὐτ' pro lemm. S || 12 τοὺς ante γον. om. libri Demosthenis || 13 προσήκει libri Dem. praeter vulg. || 15. 16 περιοφθήσονται Dem. περιοφθήσονται libri Stob. || 17 ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 71 Mein.), addito lemmate M A (post ecl. 68 Mein.), sine lemm. Br (post ecl. 49 Mein.) recurrit ecloga gnomol. Vat. 322 Sternb. cf. Append. Vat. p. 71 n. 27 Sternb. || 18 Θ. ὁ ἐκ τοῦ περιπάτου φιλόσοφος ἐρωτ. gnomol. Vat. | ὑπὸ τίνος om. S Br || 19 ἔφη] εἶπεν gnomol. Vat. || 20 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. M A. Χαρίλλου et mox Χαρίλαος

Χάριλλος ὁ βασιλεὺς ἐρωτηθεὶς, διὰ τί νόμους ὀλίγους ὁ Ἀνκουργος ἔθηκεν, ἀπεκρίνατο τοὺς ὀλίγοις χρωμένους λόγοις μὴ πολλῶν δεῖσθαι νόμων.

74 Ἡροδότου ἱστορίας β' (35).

Ἐσθίουσι δὲ ἔξω ἐν τῇσιν ὁδοῖσιν ἐπιλέγοντες ὥς τὰ 5 μὲν αἰσχροῦ ἀναγκαῖα δὲ ἐν ἀποκρύφῳ ἔστι ποιέειν χρεῶν, τὰ δὲ μὴ αἰσχροῦ ἀναφανδόν.

75 Ξενοφῶντος ἐν α' Ἀπομνημονευμάτων (c. 2, 10).

Ἐγὼ δ' οἶμαι τοὺς φρόνησιν ἀσκούντας καὶ νομίζοντας ἱκανοὺς ἔσεσθαι τὰ συμφέροντα διδάσκειν τοὺς 10 πολίτας ἥκιστα γίνεσθαι βιαίους, εἰδότας ὅτι τῇ μὲν βίᾳ πρόσεστιν ἔχθρα καὶ κίνδυνος, διὰ δὲ τοῦ πείθειν ἀκινδύνως τε καὶ μετὰ φιλίας τὰ αὐτὰ γίνεσθαι. οἱ μὲν γὰρ βιασθέντες ὥς ἀφαιρεθέντες μισοῦσιν, οἱ δὲ πεισθέντες ὥς κεχαρισμένοι φιλοῦσιν. οὐκοῦν οὐ τῶν φρό- 15 νησιν ἀσκούντων τὸ βιάζεσθαι, ἀλλὰ τῶν ἰσχὺν ἄνευ γνώμης ἐχόντων τὰ τοιαῦτα πράττειν ἔστιν. ἀλλὰ μὴν καὶ συμμάχων ὁ μὲν βιάζεσθαι τολμῶν δέοιτ' ἂν οὐκ ὀλίγων, ὁ δὲ πείθειν δυνάμενος οὐδενός· καὶ γὰρ μόνος ἡγοῖτ' ἂν δύνασθαι πείθειν. καὶ φρονεῖν δὲ τοῖς τοιοῦτοις 20 ἥκιστα συμβαίνει· τίς γὰρ ἀποκτεῖναι τίνα βούλοιτ' ἂν μᾶλλον ἢ ζῶντι πειθομένῳ χρῆσθαι;

76 Σόλωνος.

perperam Gaisford et Meineke. Χάριλλος etiam pinacogr. Photi p. 64 Elt.

1. 2 ὀλίγους οὕτω Ἀνκ. Plut. || 2 ὀλίγοις sed οἱς in ras. M¹ || 2. 3 χρωμένους ὀλίγοις Plut. || 3 λόγοις e Plut. Meineke: νόμοις libri Stobaei | πολλῶν supra lin. add. A¹ om. SM. μὴ δεῖσθαι νόμων πολλῶν Plut. idque ipsum aut πολλῶν νόμων suspicor olim fuisse etiam in Stobaeo || 4 ecl. cum lemm. hab. S, om. MA || 6 χρεόν Her. || 8 ecl. cum lemm. hab. SMA; pro lemm. ξενοφ̄ nec plura S || 10 ἱκανοὺς ex ἱκανῶς S¹ || 10. 11 τοὺς πολίτας ex dativo corr. S¹ || 11 εἰδό-
τας M, e Xen. Gesn.¹: εἰδότες SA || 12 πρόσεστιν ἔχθραι καὶ κίνδυνοι Xen. || 15 οὐκοῦν τῶν Xen. || 16 ἀλλὰ τὸν ἰσχὺν M || 17 aut τὸ (vel τὸ τὰ) τοιαῦτα πρ. scribi volunt Xenophontis editores aut tollunt v. τὰ τ. πρ. | ἔστιν M || 23 ecl. sine lemm. hab. S Br (et hic quidem post ecl. 72), addito lemmate MA

Σόλων ἐκείνην εἶπεν ἄριστα τὴν πόλιν οἰκεῖσθαι, ἐν ἧ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας συμβαίνει τιμᾶσθαι, καὶ τὸ ἐναντίον ἐν ἧ τοὺς κακοὺς ἀμύνεσθαι.

77 Τοῦ αὐτοῦ.

5 Σόλων ἐρωτηθεὶς πῶς ἂν μὴ γίγνοιτο ἀδίκημα ἐν πόλει, εἶπεν 'εἰ ὁμοίως ἀγανακτοῖεν οἱ μὴ ἀδικούμενοι τοῖς ἀδικουμένοις'.

78 (69 Mein.) Δημοσθένους Φιλιππικῶν (X p. 142).

10 Δεῖ γάρ, ὡς Ἀθηναῖοι, δικαίως ἀλλήλοις τῆς πολιτείας κοινωνεῖν, τοὺς μὲν εὐπόρους εἰς μὲν τὸν βίον τὸν ἑαυτῶν ἀσφαλῶς ἔχειν νομίζοντας καὶ ὑπὲρ τούτων μὴ δεδοικότας, εἰς δὲ τοὺς κινδύνους κοινὰ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τὰ ὄντα τῇ πατρίδι παρέχοντας, τοῖς δὲ λοιποῖς τὰ μὲν κοινὰ κοινὰ νομίζοντας καὶ μετέχοντας τὸ μέρος, 15 τὰ δὲ ἐκάστου ἴδια τοῦ κεκτημένου. οὕτω καὶ ἡ μικρὰ πόλις μεγάλη γίγνεται καὶ μεγάλη σφύζεται.

79 (78 Mein.) Περιάνδρου.

Περιάνδρος ἐρωτηθεὶς, διὰ τί οὐκ ἀποτίθεται τὴν

recurrat corp. Par. 372 Elt. inter Favorini apophthegmata; gnomol. Vat. 503 Sternb. Ὁ αὐτὸς (sc. Σόλων ὁ σοφός) ἔφη ἐκείνην ἄριστα κτε.

1 οἰκεῖσθαι τὴν π. corp. Par. διοικεῖσθαι τὴν π. gnomol. Vat. || 2 ἄνδρας om. corp. Par. gnomol. Vat. | καὶ τὸ ἐναντίον—3 ἀμύνεσθαι] κάκιστα δὲ οἰκεῖσθαι, ἐν ἧ τοὺς κακοὺς corp. Par. gnomol. Vat.; v. τὸ ἐναντίον, ἐν ἧ secludi maluit Meineke || 4 ecl. sine lemm. hab. S Br, addito lemmate M A. recurrit fere gnomol. Vat. 501 Sternb. non iisdem verbis Soloni hoc dictum adsignatur Diog. Laert. I 2, 59 Plut. vit. Sol. c. 18 extr. Sept. sap. conviv. p. 154 D || 5 ἐρωτηθεὶς δὲ (om. Σόλων) Br Σόλων ὁ σοφός ἐρωτῶντος αὐτόν τιнос πῶς ἂν μὴ γένοιτο ἀδίκημα εἶπεν gnomol. Vat. | ἐν τῇ π. inutiliter Gesn.¹ || 6 ἀγανακτοῖεν ἐπὶ τοῖς ἀδικήμασιν οἱ μὴ ἀδ. gnomol. Vat. || 8 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 68 Mein.) M A (post ecl. 77 Mein.); pro lemm. τ αὐτ nec plura S || 9 ὧς ἄνδρες Ἀθ. Dem. || 10. 11 τῶν ἑαυτῶν codd. Dem. τὰ ἑαυτ- Auger | τούτων M A, Dem., τούτου S || 12 κοιν' ὑπὲρ τῆς σωτηρίας ὄντα (ὄντα Demosthenis cod. S) τῇ πατρίδι [παρέχοντας] in Dem. Blass || 14 μέρος S A, Dem. μέτρο sic M || 15 καὶ μικρὰ Dem. || 16 μεγάλη πόλις Demosthenis cod. S || 17 ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 77 Mein.) Br (post ecl. 82 Mein.) addito lemmate M A (post ecl. 69 Mein.). cf. Diog. Laert. I 97

ἀρχήν, εἶπεν 'ὅτι τῷ κατ' ἀνάγκην ἄρχοντι καὶ τὸ ἔκον-
σίως ἀποσπῆναι κίνδυνον φέρει'.

80 (79 Mein.) Πυθαγόρου.

Πυθαγόρας εἶπεν εἰσιέναι εἰς τὰς πόλεις πρῶτον
τρυφήν, ἔπειτα κόρον, εἶτα ὕβριν, μετὰ δὲ ταῦτα ὄλεθρον. 5

81 (84 Mein.)

Ὁ αὐτὸς τῶν πόλεων ἐκείνην εἶπεν ἀρίστην τὴν ἄν-
δρας ἀγαθοὺς ἔχουσαν.

82 (83 Mein.) Σωκράτους.

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς, ποῖα πόλις ἄριστα οἰκεῖται, 10
<ἔφη> 'ἡ μετὰ νόμου ζῶσα καὶ τοῖς ἀδικοῦσιν ἐπεξιούσα.'

83 (81 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ.

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς, ποῖα ἀνομεῖται πόλις, 'ἐν ἣ'
ἔφη 'οἱ ἄρχοντες μεθ' ἑταιρείας καθίστανται.'

84 (80 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ. 15

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς, ποῖα ἰσχυροτάτη τῶν πόλεων,
εἶπεν 'ἡ ἄνδρας ἀγαθοὺς ἔχουσα.'

85 Τοῦ αὐτοῦ.

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς, εἰς τὰς ἀρχὰς ὁποίους τινὰς δεῖ
καθιστάναι, εἶπεν 'οὔτινες ἐκ παίδων καλῶς ἡχθήσαν καὶ 20

3 ecl. sine lemm. hab. S, adiecto lemmate M A || 6 ecl. sine lemm. hab. S post ecl. 79 Mein., om. M A || 7 ὁ αὐτὸς S Πυθαγόρας Gesnero² praeceunte temere Gaisford et Meineke | ἀρίστην] καρτερωτάτην vel ἰσχυροτάτην sim. optat Meineke || 9 ecl. hab M A (post ecl. 79 Mein.) Br (post ecl. 41 Mein.), om. S. lemma quod detractum est in Br exhibent M(?) A. Τοῦ αὐτοῦ temere Gaisford et Meineke. recurrit ecl. Maxim. c. 68 (Σωκρ.) teste Eltero, initium (ὁ αὐτὸς—διοικεῖται ἔφη) etiam corp. Par. 1053 Elt. || 11 ἔφη Max., corp. Par.: om. M A Br; εἶπεν Gesn.² | ζῶσα ἔφη καὶ Br | ἐπαξιούσα A¹ || 12 ecl. cum lemm. hab. M A post ecl. 83 Mein., eodem loco sed abiecto lemmate Br, om. S || 13 ἐρωτηθεὶς δὲ Br | ποῖα M | ἐνομεῖται oscitanter Gesn.² 15 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 81 Mein.), in eadem sede sed detracto lemmate Br, om. S. Σωκράτους ut videtur M || 16 Σωκράτης ἐρ. om. Br. | ποῖα δὲ Br | ἰσχυροτάτη M || 17 ἡ M Br οἱ A | ἄνδρας ἀγαθοὺς ἔχουσα M A Br, ἄνδρας ἔχουσα ἀγαθοὺς ex Gesn.² Gaisford et Meineke. cf. ecl. 81 || 18 ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 84 Mein.) cum lemm. Τοῦ αὐτοῦ M A post ecl. 80 Mein. eodemque loco Br sed hic lemmate detracto || 19 pro v. Σωκράτης—20 εἶπεν legitur

εἰς ἡλικίαν ἐλθόντες μὴ γεγόνاسι προδόται τῆς αὐτῶν
† ἡλικίας λήμματος χάριν.

86 Πλάτωνος ἐκ τοῦ Μενεξένου ἢ Ἐπιταφίου (p. 238 C).

Πολιτεία γὰρ ἀνατροφή ἀνθρώπων ἐστίν, καλὴ μὲν
5 ἀγαθῶν, μὴ καλὴ δὲ κακῶν.

87 Αἰσχίνου (Ctesiph. 180).

Κακεῖνο ἐκλογίσασθε, ὅτι, ἐὰν μὲν τὰς δωρεὰς ὀλί-
γοις καὶ ἀξίοις καὶ κατὰ τοὺς νόμους διδῶτε, πολλοὺς
ἀγωνιστὰς ἔξετε τῆς ἀρετῆς, ἐὰν δὲ τῷ βουλομένῳ καὶ
10 τοῖς διαπραξαμένοις χαρίζησθε, καὶ τὰς ἐπιεικεῖς φύσεις
διαφθερεῖτε.

88 Ζήνωνος (fr. 266 Arn.).

Ζήνων ἔφη δεῖν τὰς πόλεις κοσμεῖν οὐκ ἀναθήμασιν,
ἀλλὰ ταῖς τῶν οἰκούντων ἀρεταῖς.

15 89 Σόλωνος.

Σόλων ὁ νομοθέτης ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος, πῶς ἄριστα

ὁ αὐτὸς τοῦτους ἔφη καθιστάναι ἄρχοντας in S || 19 Σωκρ. ἐρ. om.
Br qui ex interpolatione εἰς δὲ τὰς | τινας M Br om. A

1 αὐτῶν tacite Meineke: αὐτῶν libri || 2 ἡλικίας vix sanum.
εὐκλείας olim Nauck. εὐαγωγίας ego verbis οἴτινες—καλῶς ἤχθησιν
collatis, παιδείας Elter. ante v. λήμματος χ. aliquid intercidisse sus-
picatus est Meineke flor. IV p. LXV velut μηδὲ ὄρκους ὁμωμόκασιν
incerta coniectura || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A, nil nisi πλατ pro
lemm. S. laudat verba Dionysius Hal. Demosth. p. 187, 2 Vsener et
Raderm. || 4 male ἀνατροφή (-στροφὴν Tr.) libri Stobaei. sed vide
ne scribendum sit ἀνων τροφή [ἀνθρώπων] ἐστίν, nam ἀνθρώπων
τροφή 'στι Dionys. τροφή ἀνθρώπων ἐστίν Plat. || 4. 5 καλὴ μὲν
ἀγαθῶν Stob. Plat.: καὶ ἡ μὲν ἀγαθὴ ἀγαθῶν Dionys. ubi tamen
καλὴ μὲν [ἀγαθὴ] ἀγαθῶν prop. Radermacher || 5 μὴ καλὴ δὲ κακῶν
etiam Dionys.: ἡ δὲ ἐναντία κακῶν libri Platonis || 6 ecl. cum lemm.
hab S M A || 8 καὶ (ante κατὰ) Aesch. ἢ S M A || 10 χαρίζεσθε A || 12 ecl.
sine lemmate hab. S, addito lemmate M A. Zenonis Περί πολιτείας libro
tribuit Wachsmuth comment. I de Zenone Citiensi et Cleanthe Assio p. 5
|| 13 ἀναθύμασιν A¹ || 15 ecl. sine lemm. hab. S, cum lemm. M A,
lemmate non iterato (post ecl. 77) Br. cf. gnomol. Byz. n. 71 p, 178
W. || 16 Σόλων ὁ νομοθέτης ἐρ. ὑπό τινος πῶς—1 οἰκοῖντο ἔφη
reposui ex M A ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς πῶς—οἰκοῖντο ἔφη Br Σόλων
πῶς—οἰκοῖντο ἐρωτηθεὶς εἶπεν S

αἱ πόλεις οἰκοῦντο, ἔφη ἑὰν οἱ μὲν πολῖται τοῖς ἄρχουσι
πειθωνται, οἱ δὲ ἄρχοντες τοῖς νόμοις.'

90 Θουκυδίδου ἐκ τοῦ Ἐπιταφίου (II 46).

Ἄθλα γὰρ οἷς κεῖται ἀρετῆς μέγιστα, τοῖς δὲ καὶ
ἄνδρες ἄριστοι πολιτεύουσιν.

5

91 (82 Mein.) Σόλωνος.

Σόλων ἐρωτηθεὶς, τίς ἀρίστη πόλις, ἑν ᾗ ἔφη ἑπλεῖ-
στα ἀρετῆς ἄθλα.'

92 (91 Mein.) Ἀρκεσιλάου.

Ἀρκεσίλαος ἔλεγεν, ὥσπερ ὅπου φάρμακα πολλὰ καὶ 10
ἱατροὶ πολλοί, ἐνταῦθα νόσοι πλείσται, οὕτω δὲ καὶ ὅπου
νόμοι πλείστοι, ἐκεῖ καὶ ἀδικίαν εἶναι μεγίστην.

93 (92 Mein.) Ἱπποδάμου Πυθαγορείου ἐκ τοῦ Περί
πολιτείας.

Φαμί δ' ἐγὼν ἐς μοίρας τρεῖς διεσπασθαι τὰν σύμ- 15
πασαν πολιτείαν· καὶ μίαν μὲν εἶμεν μοῖραν τῶν ἀρετῶν
κυβερνήτων τὰ κοινά, δευτέραν δὲ τῶν δυνάμει, τρίταν
δὲ τῶν ἐκπλαρώσει καὶ χορηγίᾳ τῶν ἀναγκαίων. ὀνομαίνω
δὲ τὸ μὲν πρῶτον πλᾶθος βουλευτικόν, τὸ δὲ δεύτερον

δ

1 ἑὰν μὲν οἱ S || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A: Θουκυ pro lem-
mate nec plura S || 4 τοῖς δὲ M, Thucydidis cod. Palatinus: τοῖσδε
S A, Thucydidis reliqui || 6 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 90)
lemmate non iterato (post ecl. 89) Br, om. S. temere Socrati dedit
apophthegma Gesn.² ordine eclogarum turbato, error remansit in
Gaisfordi Meinekique editionibus || 7 Σόλων ἐρωτηθεὶς τίς M A
ἐρωτηθεὶς δὲ τίς Br. || 9 ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 90) addito
lemmate M A (post ecl. 82 Mein.). recurrit corp. Par. 537 Elt. (Ἀρκε-
σιλάου) || 11 δὴ A δὲ S M corp. Par. || 12 ἐκεῖ εἶναι καὶ ἀδικίαν M A
corp. Par. | πλείστην optat Meineke || 13 ecl. cum lemm. hab. S M A;
πυθαγορίον S A πυθαγόρου M Tr. ἐκ τοῦ om. S. expectes Ἱπ.
<Θουρίον> Πυθ. ut legitur flor. 103, 26 Mein. || 15 ἐγὼ libri: corr.
Meineke | ἐς M A εἰς S | διεσπασθαι sine acc. M accentum loco dubio
ut ambigas voluerit διέσ- an διεσπασθαι A διεσπασθαι S | τὴν S M A:
corr. Meineke || 16 εἶναι libri: corr. Meineke | ἀρετῶν Hirschig: ἀγα-
θῶν S M superser. A³ || 17 τρίτη A || 18 ἐκπλαρώσει A | ὀνομαίνω
S M A sed η supra α A¹: corr. Orelli || 19 πρῶτον S M A: corr.
Meineke | πλᾶθος S M πλῆθος A | βουλευτικόν A¹

ἐπίκουρον, τὸ δὲ τρίτον βάνανσον. καὶ τὰ μὲν πρῶτα τῶν
 ἔλευθέραν βιοτὰν ἐχόντων οἰκῆα φαμί εἶμεν, τὸ δὲ τρί-
 τον τῶν βιοπόνων. καὶ τὸ μὲν βουλευτικὸν ἄριστον εἶμεν,
 τὸ δὲ βάνανσον χερήϊον, τὸ δ' ἐπίκουρον μέσον. καὶ τὸ
 5 μὲν βουλευτικὸν ἄρχεν δεῖ, τὸ δὲ βάνανσον ἄρχεσθαι, τὸ
 δὲ ἐπίκουρον καὶ ἄρχεν καὶ ἄρχεσθαι. τὸ μὲν γὰρ καὶ τί δεῖ
 πράσσειν προβουλείει, τὸ δ' ἐπίκουρον τῷ μὲν προπολεμὲν
 ἄρχει τῷ βαναύσῳ παντός, τῷ δὲ προβουλεύεσθαι ἄρχεται.

94 (93 Mein.) Ἐν ταύτῳ.

- 10 Ταυτῶν δὲ τῶν μοιρᾶν ἐκάστα πάλιν ἐς τρία τέτακ-
 ται. τῷ τε γὰρ βουλευτικῷ μέρους τὸ μὲν ἐστὶ πρόεδρον,
 τὸ δὲ ἀρχοντικόν, τὸ δὲ κοινοβουλευτικόν· πρόεδρον μὲν
 τὸ προσυνεδρεῦσον καὶ [τὸ] προβουλευόμενον περὶ τῶν πρα-
 γμάτων καὶ ὕστερον ἐπαναφέρον ἐπὶ τὰν βουλάν· ἀρχον-
 15 τικὸν δὲ τὸ ἥτοι ἄρχον ἢ γεγεναμένον ἀρχοντικόν· κοι-
 νοβουλευτικὸν δὲ τὸ ἄλλο πλᾶθος τὸ παραδεχόμενον τὰ
 προσυνηδρευμένα καὶ ἐπιψαφίζόμενον καὶ ἐπικυροῦν τὰ
 ἐπὶ κρίσει. ὥς δ' ἀπλῶς εἶπέν, δεῖ τὼς μὲν προέδρως
 ἐπὶ τὸ κοινοβουλευτικὸν ἀναφέρειν, τὸ δὲ κοινοβουλευτι-
 20 κὸν διὰ τῶν στραταγῶν ἐπὶ τὰν ἐκκλησίαν. ὡσαύτως δὲ

1 πρῶτα τῶν Elter: αὐτῶν libri, superscr. A¹. αὐτῶν τῶν vel
 δύο τῶν ci. Meineke || 2 βιοτὰν S βιωτὰν MA | οἰκῆα S οἰκῆα M
 οἰκεία A | φαμί A | εἶμεν S εἶμεν sed εἰ in ras. M εἶναι A ||
 3 εἶναι A || 5 ἄρχεν M ἄρχειν SA || 6 ἄρχειν A | τί S τίνα M
 τινα A || 7 πράσσ- scripsi: πράττεν S πράττειν MA Tr. | προ-
 πολεμῆν libri: corr. Meineke || 8 τὸ δὲ A || 9 ecl. cum lemm.
 hab. S M A; ἐν ταυτῷ libri, τοῦ αὐτοῦ temere Gaisford ||
 10 ταύταν M τούταν A τούτων S: corr. Orelli | τῶν μοιρᾶν ex τὰν
 μοίραν si quid video corr. M¹ | ἐκάστα ex -τον S¹ | πόλιν M |
 ἐς Meineke, εἰς libri || 11 μὲν ἐντι Orelli || 13 τὸ secl. Cobet | προβουλεύον
 prop. Meineke || 14 ἐπαναφέρον M ἐπανφέρων S ἐπ' ἀμφοτέρου A
 να

ἐπαφερον superscr. A²; ἐπαμφέρων Cobet || 15 v. τὸ ἥτοι ἄρχον—
 ἀρχοντικόν vitio non immunia. τὸ ἥθει ἄρχον ἢ γεγεναμένον (γεγεν-
 ναμ- Orelli) ἀρχοντικόν olim prop. Iacobs, frustra || 16 περιδεχόμε-
 νον Tr. || 17 προσυνηδρευμένα SM A¹ προσυνεδρ- Gesn.¹ | ἐπικυ-
 ροῦντα ἐπὶ SM A: corr. A² Gesn.¹ || 18 εἰπεῖν libri: corr. Meineke | τοῖς
 μὲν προέδρως libri: corr. Meineke || 19 ἀναφέρειν A || 20 στρα-
 ταγῶν MA στρατηγῶν S | ἐκκλησίαν A

καὶ τῷ ἐπικούρῳ καὶ [τῷ] δυναμικῷ μέρος τὸ μὲν τι ἐστὶν
 ἀρχοντικόν, τὸ δὲ προμαχατικόν, τὸ δὲ λοιπὸν καὶ πλῆθον
 μέρος ἀγελαῖον καὶ στρατιωτικόν· ἀρχοντικὸν μὲν ὧν
 ἐστίν, ἐξ ὧν στρατοπεδᾶσθαι καὶ ταξιάρχει καὶ λοχαγοὶ
 καὶ πρόμαχοι καθίστανται καὶ καθόλω πάντες οἱ ἀγεμο- 5
 νίαν ἔχοντες· προμαχατικὸν δὲ τὸ τῶν ἀνδρικωτάτων καὶ
 θυμικωτάτων καὶ τολματικωτάτων πᾶν γένος· ἀγε-
 λαῖον δὲ καὶ στρατιωτικὸν τὸ λοιπὸν πλᾶθος. τῷ δὲ
 βαναύσῳ καὶ βιοπονατικῷ τὸ μὲν ἐστὶ γεωπόνον καὶ περὶ
 τὰν κατεργασίαν τᾶς χώρας κατασχολούμενον, τὸ δὲ τεχ- 10
 ναιτικόν, ὄργανα καὶ ἐπιμαχανάματα τοῖς τῷ βίῳ πρά-
 γμασιν ἐκποριζόμενον· τὸ δὲ μεταβλατικὸν καὶ ἐμπορι-
 κόν, ὃ τὰ μὲν ἐν τῇ πόλει περιουσιάζοντα ἐπὶ τὰν ξέναν
 διάγεται, τὰ δὲ ἀπὸ τᾶς ξένας εἰς τὰν πόλιν. τὰ μὲν ὧν
 συστάματα τᾶς πολιτικᾶς κοινωνίας διὰ τοσούτων καὶ 15
 τοιῶνδε μερέων συντέτακται· ἔπειτα δὲ καὶ περὶ ἀρμο-
 γᾶς καὶ ἐνώσιος αὐτῶν ζητέον.

Ἐπεὶ δὲ πᾶσα πολιτικὴ κοινωνία λύρας παντελή^α ποτέ-
 οικεν, <ποθεκτέον> τῷ ἐξαρτύσιός τε δέεσθαι καὶ συναρμογᾶς
 καὶ τὸ τελευταῖον ἐπαφᾶς τινος καὶ προσχράσιος μωσικᾶς. 20
 περὶ μὲν ὧν ἐξαρτύσιος πολιτείας ἐκ τίνων καὶ πόσων

1 καὶ τῷ S, om. M A; seclusimus τῷ, Elter et ego | τί S
 τὲ M τε credit in A esse Mekler | ἐστὶν M ἐντιν Orelli || 2 πλεον
 libri: corr. Meineke || 3 ὧν S ὧν vel ὧν M οὖν A || 4 ἐξ ὧ Spondanus
 | στρατοποιδ- M || 5 καθόλων libri: corr. Meineke || 5. 6 ἀγεμον-
 M || 7 θυμικωτάτων A || 8 πλῆθος S || 8. 9 τοῦ δὲ βαναύσου A ||
 9 βιοπονητικῷ S -ατικοῦ A | μὲν ἐντι Orelli || 10 ἐργασίαν prop.
 Meineke | τὰς M | κατασχολούμενον scr. Meineke || 10. 11 τεχναστι-
 κὸν Tr. || 11 ἐπιμαχανάματα M A -ήματα S || 12 μεταβλατικὸν libri:
 corr. Cobet n. 1. p. 290 adn. || 13 ἐν τῇ πόλει S || 14 ἐξάγεται op-
 tavit Cobet | οὖν libri: corr. Orelli || 15 τῆς πολιτικῆς S || 16 δὲ καὶ
 M A δὲ S || 17 ἐνώσεως (ἐν- M) MA συνέσεως S. cf. p. 31, 2 || 18 λύ-
 ρας παντελῆ^α ποτεόικεν S λύρας παντελῆ ἀποτεόικεν M λύρας παν-
 τελῆ ἀπότεόικε A¹ in παντελεία ποτεόικε corrigi voluit A² haud inepte.
 debuit tamen λύρας παντελή^α π. idque commendat etiam Mekler.
 λύρα παντελῶς (παντελεῖ Halm) π. prop. Gesn.² cf. Euryphamus ap. Stob.
 flor. 103, 27 vol. IV p. 11, 15 Mein. || 19 ποθεκτέον addidi || 20 malim
 ποτιχράσιος || 21 ὧν cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo τῶν Tr. οὖν SMA

συνέστακεν, εἴρηται μοι καὶ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν· περὶ δὲ
 συναρμογᾶς καὶ ἐνώσιος αὐτῶν πειρασοῦμαι νῦν λέγειν.
 φημί δὲ ἔγωγε τρισὶ τούτοις συναρμώζεσθαι τὰν πολιτι-
 κὰν κοινωνίαν· λόγοις ἐπιταδεύμασιν ἐθῶν νόμοις, καὶ
 5 διὰ τριῶν τούτων παιδεύεσθαι τὸν ἄνθρωπον καὶ σπου-
 δαιότερον γίνεσθαι. τοὶ μὲν γὰρ λόγοι διδάσκοντι καὶ
 ἐπιθυμίας ἐμποιεῦντι προτρεπόμενοι πρὸς ἀρετάν· τοὶ
 δὲ νόμοι τὰ μὲν φόβοις κατέχοντες ἀπερύκοντι, τὰ δὲ τι-
 μαῖς τε καὶ ὠρεαῖς δελεάζοντες ἐκκαλέονται· τὰ δὲ ἔθρα
 10 καὶ ἐπιταδεύματα πλάσσει καὶ κηροχυτεῖ τὰν ψυχάν, φυ-
 σίωσιν ἐμποιεῦντα διὰ τᾶς συνεχέως ἐνεργήας. δεῖ δὲ τὰ
 τρία ταῦτα συντετάχθαι ποτὶ τε τὸ καλὸν καὶ τὸ συμ-
 φέρον καὶ τὸ δίκαιον, καὶ ἐν ἐκάστῳ αὐτῶν εἰ μὲν δυνα-
 τὸν στοχάζεσθαι πάντων, εἰ δὲ μὴ γε, δυῶν <ῆ> ἐνός· ὥστ'
 15 εἴμεν καὶ τὸν λόγον καλὸν καὶ δίκαιον καὶ συμφέροντα
 καὶ τὸ ἔθος καὶ τὸν νόμον· προτιμῆσθαι δὲ πρῶτον τὸ
 καλόν, δεύτερον δὲ τὸ δίκαιον, τρίτον δὲ τὸ συμφέρον.
 τὸ καθόλου δὲ πειραῖσθαι διὰ τούτων ὥς ὃ τι μάλιστα
 ποιῆν τὰν πόλιν, ὅπως ὁμόλογος ἢ καὶ σύμφωνος τοῖς
 20 αὐτᾶς μέρεσιν, ἀλλὰ μὴ στασιάζουσα καὶ διαμαχομένα.
 ἔσσειται δὲ τοῦτο, αἵκα τὰ πάθρα τᾶς ψυχᾶς παιδεύηται
 τῶν νέων καὶ ἐς τὸ μέτριον ἀγινῆται τοῖς ἀδέσι τε καὶ

1 συνέστακεν M συνέστηκεν S A sed sine acc. S || 2 λέγειν
 libri: corr. Meineke || 4 ἐπιτηδεύμασιν libri: corr. Meineke || 6 γίν-
 libri | τοὶ μὲν A, sine acc. M οἱ μὲν S || 7 προτραπ- malim || 9 τε om. M A
 | ἔθρα scripsi (ut libri infra passim): ἔθῃ S M A || 10 ἐπιτηδ- S || 11 τᾶς A
 τὰς M τῆς S | συνεχέως M | ἐνεργήας S ἐνεργείας M A ἐνεργίης Tr.
 | δεῖ sed εἰ e corr. M¹ || 12 ταῦτη Tr. || 14 γε] an γα? cf. Stob.
 flor. 103, 26 p. 6, 29 al. Mein. | δυοῖν ἢ ἐνός Gesn.²: δυοιωμενος
 S M ut prius v correctum sit ex μ S δυοίων ἐνός A¹ δυοῖν ἐνός A² mrg.
 δυοιώμενος Tr. Doricum δυῶν || 15 εἴμεν M εἶναι S A || 16 προ τιμῆσθαι
 A | πρῶτον S M sed α ex ω S¹ πρῶτον A || 17 δὲ post τρίτον om.
 S || 18 καθόλου S M A: corr. Meineke | δὲ Gesn.²: τὲ S τε M A ||
 19 ποιῆν S M A: corr. Meineke | ὁμολογήσῃ καὶ libri: corr. Spondanus.
 ὁμολογήσῃ καὶ σύμφωνος <ῆ> Gaisford || 20 αὐτᾶς S M A -ās ex αἷς
 M¹: corr. Meineke | μερέσιν M || 21 ἔσσειται scripsi: ἔσειται M A
 ἐπειται ('an ἔσσειται voluit?' Mekler) S | αἰ x^τ S αἰ κατα M αἵκα
 τὰ A αἵκα τὰ Tr. || 22 εἰς A | ἀγενεῖτε A corr. A²

λυπαροῖς, καὶ αἶκα περὶ τὰς οὐσίας μέτρια καὶ ἀπὸ γεω-
 πονίας ἔχοντα τὰν πρόσοδον· καὶ αἶκα τὰς ἀρχὰς ἄρ-
 χωντι τὰς μὲν ἀρετὰς δεομένας τοὶ ἀγαθοί, τὰς δ' ἐμ-
 πειρίας τινὸς τοὶ ἔμπειροι, τὰς δὲ παροχὰς τινος καὶ δα-
 πάνας τοὶ εὐποροὶ, καὶ τοῦτοις πᾶσι κατὰ τρόπον ἄρξασι 5
 τὰς καταξίας [ἀρχὰς] διανέμωντι τιμάς. ἐπεὶ δὲ τὰς
 ἀρετὰς αἰτίαι τυγχάνοντι τρεῖς, φόβος ἐπιθυμία αἰδώς,
 δυνασεῖται τὸν μὲν φόβον ὁ νόμος ἐμπαρασκευάζεν,
 τὰν δὲ αἰδῶ τὰ ἔθρα (τοὶ γὰρ ἐθισθέντες καλῶς αἰδέ-
 ονται τὰ αἰσχροῦ πράσσειν) ὁ δὲ λόγος τὰν ἐπιθυμίαν, 10
 ἀγωγὸν γὰρ τὰς αἰτίας ἀπόδοσις ἅμα καὶ ἐφελκυστικὸν
 τὰς ψυχᾶς, ἄλλως τε δὴ καὶ γινόμενον μετὰ προτροπᾶς.
 διὸ καὶ φρατρίας καὶ συσσίτια καὶ συσκανίας καὶ συνα-
 γελισμῶς, τὰ μὲν στρατιωτικῶς, τὰ δὲ καὶ πολιτικῶς,

1 λυπαροῖς S λιπ- MA | αἶκα M αἶκα A. καὶ αἶκα περὶ τὰς
 οὐσίας μέτρα ἢ καὶ ἀπὸ γεωπ. ἔχωντι τὰν πρόσοδον prop. Halm
 lect. Stob. p. 43, καὶ αἶκα <τὰ> περὶ τὰς οὐσίας μέτρια καὶ
 ἀπὸ γεωπονίας ἔχοντα τὰν πρ. Meineke. fort. μετριάζωντι καὶ—
 ἔχωντι || 2 ἔχοντα SMA ἔχοντι A² marg. | αἶκα M αἶκε A ||
 2. 3 ἄρχωνται A sed corr. in ἄρχωντι A² ἄρχοντι SM || 3 τὰς μὲν
 SA¹ | τοὶ ἀγαθοὶ M | τὰς S || 4 τινος τοὶ sine acc. M | τοῦ ἐμπειροῦ
 A¹ corr. A² | τὰς SM·A¹ | παροχὰς τινος S || 5 εὐπόροι A || 6 τὰς
 M τὰ S τὰς A¹ | καταξίας M κατ' ἀξίας SA | ἀρχὰς secl. Cobet |
 διανέμωντι Gaisford: διανέμωντι SMA² διανέμονται A¹ | τιμάς M
 τιμᾶς A¹ τὰς τιμᾶς S τὰς τιμάς A.² καὶ τοῦτοις πᾶσι κατὰ τρόπον
 ἄρξασι τὰς ἀρχὰς κατ' ἀξίας διανέμωντι τὰς τιμάς prop. Halm lect.
 Stob. p. 44, quod frustra recepit Meineke. ego Cobeto obsecutus
 sum qui verba sic ut supra scripsi constituit mnemos.² II p. 103. idem
 repperit Elter | ἐπὶ δὲ SMA: corr. Gaisford || 6. 7 τὰς ἀρετὰς
 M || 7 τυγχάνονται S | fort. φόβος αἰδῶς ἐπιθυμία || 8 δυνασεῖται
 Orelli: δυνασσεῖται S δυναίσειται M δυνήσεται A: δυνασσεῖται δὲ
 perperam Gesner¹ | ἐμπαρασκευάζειν SMA: corr. Orelli || 9 ἥθρα
 A² | τοιγαρ sine acc. M || 10 πράσσειν sed ε man. dubia in ras. M
 πράσσειν SA | τὴν A || 11 ἀγωγὸν SMA¹ in ἀγαγὼν mutavit alia
 manus, fort. ea quae ἀγωγὸν superscripsit, in A | τὰς M || 12 τὰς
 M | ἄλλαις A | γιν- libri | μετὰ τροπᾶς A¹ || 13 διὸ καὶ (quod po-
 suit etiam Orelli) A: διὸ SM | φρατρίας S φατρίας MA Tr. ||
 13 14 συναγελισμοὺς SMA: corr. Meineke || 14 στρατιωτικῶς
 SMA sed ου ex α S¹: corr. Meineke | πολιτικῶς SMA: corr.
 Meineke

ἐγκατασκευάζεν δεῖ ταῖς τῶν νέων ψυχαῖς, συναρμόζεν δὲ καὶ τὸ τῶν πρεσβυτέρων γένος αὐτοῖς, ἐπειδήπερ τοὶ μὲν νέοι δέονται σωφρονισμῷ καὶ καταρτύσιος, τοὶ δὲ πρεσβύτεροι φιλοφροσύνας καὶ διαγωγὰς ἀλύπω.

5 95 (94 Mein.) Ἐν ταύτῃ.

Ἐπεὶ ὧν διὰ τριῶν ἐλέγομεν σπουδαῖον ἀποτελέεσθαι τὸν ἄνθρωπον, διὰ τε τῶν ἐθέων καὶ τῶν νόμων καὶ τῷ λόγῳ, σκοπιάζεσθαι δεῖ πῶς τε διαφθείρεσθαι πέφυκε τὰ ἔθρα καὶ πῶς διαμένεν. εὐρήσομεν δὴ τὰ ἔθρα φθει-
 10 ρόμενα κατὰ δύο τρόπως, ἢ γὰρ δι' αὐτῶς ἢ διὰ τῶς ἐκτός. καὶ διὰ μὲν αὐτῶς, ἥτοι διὰ τὸ φεύγειν τὰς λύπας ἢ διὰ τὸ αἰρέεσθαι τὰς ἁδονάς· διὰ μὲν γὰρ τὸ φεύγειν τὰς λύπας τῶς πόνως οὐχ ὑπομένοντι, διὰ δὲ τὸ διώκεν τὰς ἁδονὰς τὰ ἀγαθὰ [τοῖς] ἀποβάλλοντι. ἐργατεύοντι
 15 δὲ τοὶ μὲν πόνοι τὰ ἀγαθὰ τοῖς ἀνθρώποις, ταὶ δὲ ἁδοναὶ τὰ κακά· ἀκρατέες ὧν καὶ μαλακοὶ γινόμενοι θηλύτεροι γίνονται ταῖς ψυχαῖς καὶ ποτὶ τὰς ἀναλώσις πολυδαπανώτεροι. διὰ δὲ τῶς ἐκτός, αἴκα ξενικὸς ἐπίδαμος

1 ἐγκατασκευάζειν S A ἐγκατεσκεύαζεν M: corr. Meineke | δεῖται A ται delevit A² | post ψυχαῖς iterantur e prioribus ἄλλως (sic) τε δὴ καὶ γιν., dein deleta sunt in A | συναρμόζεν M συναρμόζειν S A || 2 αὐτοῖς M A αὐταῖς S | τοι μεν sine acc. M || 3 σωφρονισμοῦ A || 4 φιλοφροσύνας S M A sed alterum φ ex corr., iam σ scribere instituerat S φιλοσοφροσύνας Tr. | διαγωγὰς M || 5 ecl. cum lemm. hab. S M A || 6 ὧ M οὖν S A: corr. Orelli | ἐλέγομεν libri: corr. Meineke || 6. 7 σπουδαῖον ἀποτελεῖσθαι τὸν ἄνθρωπον M A ἀποτελεῖσθαι τὸν ἄνθρωπον σπουδαῖον S. ἀποτελέεσθαι Meineke || 7 τῶν νόμων M A τοῦ νόμον S Tr. A² || 7. 8 τοῦ λόγον: corr. Orelli || 9 ἦθρα A² | διαμένεν M -ειν S A | εὐρήσομεν A | ἦθρα A² || 10 τρόπως S M τρόπους A | αὐτῶς sed ὧ ex οὗ corr. M¹ || 10. 11 ἢ διὰ τῶς ἐκτός S ἐκτός M A ἢ διὰ τῶς superscr. A² || 11 αὐτῶς M | φεύγειν S M A: corr. Meineke || 12 ἡδονάς libri: corr. Meineke | φεύγειν (φεῦγεν Tr.) S φεύγειν M A || 13 τοὺς πόνους οὐχ ὑπομένουσι A | διώκεν M διώκειν S A || 14 ἁδονὰς libri: corr. Meineke | τοῖς S M et sic scripsit, certe scribere voluit etiam A¹ τοι superscr. A². inde αὐτοὶ prop. Halm lect. Stob. p. 44, immo delendum fuit τοῖς, aberraverat primitivi codicis librarius ad v. τὰ ἀγαθὰ τοῖς ἀνοῖς | ἀποβάλλουσι A || 15. 16 ἡδοναὶ A || 16 γιν- libri || 17 γίγν- libri || 18 τῶς M τοὺς S A¹ | ξενικὸς ὄχλος ἐπίδ. γ. coll. Elter

ὄχλος γένηται εἰαμερίαις ἐμπορικαῖς χαίρων, ἣ καὶ τοὶ
 ἀστυγείτονες φιλάδονοι καὶ τρύφακες ἐόντες μεταδιδῶντι
 τοῖς πλατιάζουσι τῶν παρ' αὐτοῖς ἐθέων. διὸ δεῖ τῶς
 νομοθέτας καὶ τῶς ἀγελάρχας ἐπιμελῶς παρατηρεῖν, εἰ
 ἐπιμελῶς συνασκεῖται τὰ ἔθρα καὶ ὁμαλῶς πορεύεται διὰ
 πάντων· ἔτι δ' εἰ τὸ γνάσιον καὶ τὸ αὐθιγενὲς πλᾶθος
 τᾶς πολιτείας διαμένει ἀκέραιον καὶ ἀπαράμικτον ὑπάρ-
 χον ἀπὸ τῷ ἄλλῳ γένεος· καὶ εἰ τὰ μεγέθρα τῶν βίων
 ἐν τοῖς αὐτοῖς διαμένει καὶ οὐ παρὰ πολὺ . . . ἅμα γὰρ
 τῷ τὰ περισσὰ κτᾶσθαι καὶ τὰ περισσὰ μαστεύοντι. 5 10

Καὶ τὰ μὲν ἔθρα οὕτως ἀσφαλιζέσθαι χρῆ· τῶς δὲ
 λόγως, τὸ τῶν σοφιστῶν γένος ἐπικρίνοντας καὶ δοκιμά-
 ζοντας εἰ ποτὶ τῶς νόμῳ καὶ τὰ πολιτικὰ δόγματα καὶ
 τὰς ἰδίας οἰκονομίας τῶν βίων ὠφέλιμα λέγοντι· οὐ γὰρ
 τὰν τυχοῦσαν ἀλλὰ τὰν μεγίσταν κακοδαιμοσύναν ἐντίκ- 15
 τοντι τοὶ τῶν σοφιστῶν λόγοι ταῖς τῶν ἀνθρώπων ψυ-
 χαῖς, αἵκα τι τολμῶντι κινῆν παρὰ τὰς κοινὰς ἐννοίας ἣ
 τῶν θείων ἣ τῶν ἀνθρωπίνων, <ὅ> οὐδὲ ποτὶ ἀλάθραν οὐδὲ

1 ὄχλος inter lin. A² | χαίρων Gaisford: καιρῶν S M A || 1. 2 καὶ
 τοὶ ἀστυγείτονες M || 2 φιλήδονοι A | μεταδιδόντι SM μεταδιδονται (sine
 acc., corr. ni fallor in -ντι) A: emendavit Gaisford || 3 πλασιάζουσι
 S M πλησ- A: πλατιάζουσι (vel potius -ζοντι) Meineke, cf. p. 37,
 3 | ἐθῶν A¹ ἡθῶν A² | τῶς ex τοὺς corr. S¹ τοὺς A || 4 καὶ
 τοὺς A | ἐπιμελῶς Meineke | παρατηρεῖν S M A: corr. Mei-
 neke || 5 ἐπιμελῶς secl. Iacobs, ἐπεικῶς ci. Elter | παρασκεῖται Tr.
 | ἡθρα A² || 6 ἰθαγενὲς Nauck || 7. 8 ὑπάρχει Nauck Zeitschr. f. d.
 alterth. 1855 p. 272 || 8 τοῦ ἄλλου A | γένεος A: γένος S M corr. ex
 μέρως fort. S¹; γένους Tr.; τῷ ἀλλογενεῖς ci. Iacobs || 9 καὶ (ante
 οὐ) om. A¹ add. A² | παραπολὺ S A¹ παρὰ πολὺ M. παραπόλλυ-
 ται corr. A². exspectes potius καὶ οὐ παρὰ πολὺ <ἀέξεται> sim. ||
 10 κτᾶσθαι καὶ τὰ περισσὰ S, om. M A¹, in marg. suppl. A² ||
 11 ἡθρα A² || 12 σοφιστῶν M -τῶν S A || 13 εἰ ποτὶ libri nisi quod
 εἴποι τι M | τῶς νόμῳ Tr.: τοὺς νόμους S M A | πολιτικὰ A¹ ||
 15. 16 ἐντίκτοντι τοὶ τῶν Ἀ ἐντίκτοντι τοῦ τῶν M ἐντίκτον τί τῶν
 S ἐντίκτοντι τῶν Tr.: corr. Meineke || 16 σοφιστῶν S M σοφῶν A¹:
 corr. Meineke | λόγοι an λόγον incertum M || 17 αἵκα τολμῶντι coni.
 Gaisford, rectius αἵκα τι τ. Cobet mnemos.² II p. 104: αἰκατατολ-
 μῶσι S αἰ (αἰ ni fallor A) κατα τολμῶντι M A | κινῆν sine acc. M
 | ἐννοίασ M || 17. 18 ἡ τῶν θείων S M ἡ^{τι} τῶν θ. A ἡ eadem m. de-

ποτὶ ἀσφάλῃαν οὐδὲ ποτὶ δόξαν κύριόν ἐστι, ζόφωσιν δὲ
καὶ σύγχυσιν ἐπιφέρει τῷ κοινῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων.
τοιούτοι δὲ λόγοι τυγχάνοντι τοῖ φάντες, ἤτοι μὴ εἶμεν
τὸ θεῖον ἢ καὶ ἐὼν μὴ ἔχεν οὕτως ποτὶ τὸ τῶν ἀνθρώ-
5 πων γένος ὥστ' ἐπιβλέπεν αὐτὸ καὶ φροντίζεν, ἀλλ' ἔαν
καὶ κατολιγωρῇ. καὶ γὰρ ἅ τοιαῦτα παραδοχὰ τοῖς ἀν-
θρώποις ἀφροσύναν καὶ ἀδικίαν ἐντίκει (ὅσαν) οὐδ'
εἶπεν δηλομένοις εὐμαρές ἐστι. πᾶς γὰρ ἄνθρωπος ἀναρ-
χίας πλαρωθεὶς καὶ τὸν ὑποπτον ἀπώσάμενος φόβον
10 σκιρτᾷ τε καὶ παρανομεῖ παντοδαπὸς γινόμενος. χρεέ-
σθαι δὲ (δεῖ) τῷ λόγῳ πολιτικῷ καὶ σεμνῷ καὶ οἰκίῳ τᾶς
διαθέσιος τῷ λέγοντος, ἀλλὰ μὴ προσποιητῷ· οὕτω γὰρ
ἅ λέξις ἐσσεῖται τὸ τῷ λέγοντος ἥθος ἐμφαίνουσα.
Ἐκ δὲ τῶν νόμων δεῖ τὰν ἀσφάλῃαν οὕτως ἐπιφέρειν,
15 αἶκα σύνθετος ἅ πολιτεία ἢ καὶ συντεταγμένα ἐκ πασῶν
τᾶν ἀλλᾶν, λέγω δὲ οὐ τᾶν παρὰ φύσιν, ἀλλὰ τᾶν κατὰ
φύσιν. τυραννίδος γὰρ οὐδεμία χρεῖα ταῖς πόλυσιν, εἰ μὴ
ποκα τᾶς ὀλιγαρχίας ἐπὶ βραχύ. δεῖ τοίνυν βασιλῃαν

levit quae τι scr. A || 18 ὁ add. Gesn.² | οὐδὲ ποτὲ (ποτι M) M A
οὐδέποτε. οὐδέποτε S | ἀλάθειαν scripsi: ἀλήθειαν S ἀλάθειαν M
ἀλήθειαν A

(18) 1 οὐδέποτε SM || 1 ἀσφάλῃαν S ἀσφάλειαν M ἀσφαλεῖν
A | οὐδέ ποτι M || 3 οἱ (οὐ M) πάντες SMA: corr. Meineke | μη
εἶμεν sine acc. M εἶναι pro εἶμεν A || 4 ἔχεν (ut mox ἐπιβλέπειν et
φροντίζειν) A || 5 ἔαν M | κατολιγωρεῖν (κατωλ- A) SMA: corr.
Meineke || 6 ἅ S αν M αὐ in contextu A, in marg. corr. A² || 7 ὅσαν
(praetuli ὅσος) suppl. Orelli || 8 εἰπεῖν libri: corr. Meineke | δηλουμ- S ||
9 v. καὶ τόν—10 παρανομεῖ om. Tr. || 9 ὑποπτικὸν Spondanus, τῷ ὑπα-
τω Orelli || 10 γιν- SM γεν- A¹ sed γι superscr. A² || 11 δὲ δεῖ scripsi: δὲ
SMA om. Tr. δεῖ Gesn.² | οἰκείῳ (vel -φ) libri: corr. Meineke || 12 τῷ
SM τοῦ A || 13 αἶ M | ἐσσεῖται S M ἐσεῖται A Tr. | τῷ M τοῦ SA | λέ-
γεντος M | ἐμφανοῦσα A || 14 δεῖ τὰν SA διττὰν M δὲ τὰν Tr. | ἀσφά-
λειαν libri | ἐπιφέρειν S ἐπίφερην M ἐπιφέρειν A || 15 αἶκα ci. Meineke:
εἰ καὶ libri | ἢ Iacobs: ἢ SA εἰ M | πασῶν S e corr. A² πασὰν M || 16 τᾶν
(τὰν M) ἄλλαν SM A² τῶν ἄλλων A¹: corr. Orelli | τῶν libri: corr.
Orelli || 16. 17 v. ἀλλὰ τῶν κατὰ φύσιν habet inter lin. A² | τῶν
libri: corr. Orelli || 17 τυραννὶς in τυραννίδος corr. M¹ | οὐδεμία S
οὐδαμῇ M οὐδαμῇ A | χρεῖα libri: corr. Meineke | πόλεσιν libri:
corr. Meineke | μὴ ποκαὶ libri: corr. Cobet v. l.² p. 145 || 18 τας

πρᾶτον ἐντετάχθαι, καὶ δεύτερον ἀριστοκρατίαν. βασι-
 λῆα μὲν γὰρ θεομίματον πρᾶγμα καὶ δυσφύλακτον ὑπὸ
 ἀνθρωπίνης ψυχᾶς, ταχέως γὰρ ὑπὸ τρυφᾶς καὶ ὕβριος
 ἀλλάσσεται· διόπερ οὐ δεῖ κατὰ πᾶν αὐτᾷ χρέεσθαι, 5
 δ' ἀριστοκρατίαν ἐπιπλέον ἐμπλέκεν, τῷ πλήονας εἰμεν τῶς
 ἄρχοντας καὶ φιλοζήλως διατίθεσθαι ποτ' αὐτῶς καὶ
 πολλάκις ἀντιμεταλαμβάνεσθαι τὰς ἀρχάς. δημοκρατίαν
 <δ> ἀναγκαῖον μὲν εἰμεν πάντως· δεῖ γὰρ τὸν πολίταν
 μέρος ὑπάρχοντα τῆς συμπάσης πολιτείας φέρεσθαι τι 10
 ἀπ' αὐτῆς γέρας· ἐπέχεσθαι δ' ἱκανῶς αὐτὰν δεῖ, θρασὺν
 γὰρ καὶ προπετεῆς τὸ πολὺ πλᾶθος.

96 (95 Mein.) Διωτογένους Πυθαγορείου ἐκ τοῦ Περὶ
 ὁσιότητος.

Τῶς δὲ νόμως οὐκ ἐν οἰκίμασι καὶ θυρώμασιν ἐνῆ- 15
 μεν δεῖ, ἀλλ' ἐν τοῖς ἡθέεσσι τῶν πολιτενομένων. τίς
 ὢν ἀρχὰ πολιτείας ἀπάσας; νέων τροφά. οὐ γὰρ μή-
 ποκα τὸν καρπὸν ὀνασιφόρον ἄμπελοι γεννάσωντι, μὴ

sine acc. S τὰς M A¹ Tr. | δεῖ prop. Gesn.¹: ἀεὶ S M A¹ | βασιλείαν
 libri: corr. Meineke

1 πρᾶταν ex πρᾶτον corr. S¹, πρᾶταν sine acc. M πρώτην
 A¹ πρότον A² πρᾶτον scr. Meineke || 2 βασιλεῖα libri || 4 ἀλά-
 σεται M | καταπᾶν M | αὐτᾷ ut videtur S αὐτα sine acc. M αὐτῇ
 A αὐτῷ Tr. || 5 ποτι sine acc. M | χρήσιμα M || 6 ἐπὶ πλέον M. fort.
 ἐπὶ πλῆον | ἐκπλέκεν S, sine acc. M ἐκπλέκειν ut videtur A¹: malim
 ἐμπλέκεν Gesn.¹ | πλείονας libri: corr. Meineke | εἰμεν Tr. εἰμεν M
 εἶναι S A | τῶς M || 7 φιλοζήλως libri: corr. Meineke | ποτ' αὐτῶς
 Orelli: ποτ' αὐτοῦς (ποτανοίς M) libri. ποθ' αὐτῶς Meineke ||
 8 ἀντιμεταλαμβάνεσθαι S M ἀντιμεταβάλλεσθαι A || 9 δὲ (praetuli
 δ') tacite inseruit Gesn.¹, om. S M A | μὲν ἀναγκαῖον primo M corr.
 M¹ | ἀναγκαῖαν A ον superscr. A¹ | ἡμεν inutiliter Gesn.² || 10 τὰς
 M || 11 ἐπέχεσθαι (ut coniecerat Gesn.¹) M A ἐπέχεσθαι S | αὐτὰν
 M αὐτῶν S et fortasse A¹ || 12 καὶ τὸ προπετεῆς τὸ A | πλᾶθος Tr.:
 πληθος S M A || 13 ecl. cum lemm. hab. S M A; διωτογένους A διω-
 τογενέως S διοτογενέους M πυθαγορείου S M A¹ || 15 cf. Archytas
 Stob. flor. 43, 134 Mein. || 15. 16 ἐνῆμεν infra Archytas: ἐπῆμεν M, sine
 acc. S ἐπεῖναι A | ἡθέεσσι M idque ex pr. m. corr. S ἐθέεσσι A¹
 ηθέεσι Tr. || 17 οὐν libri: corr. Meineke | ἀπάσας S M A, om. Tr.
 || 18 ὀνασιφόρον M A ὀνασηφόρον S | γεννάσωντι scripsi: γεν-

φυτοτροφηθεῖσαι καλῶς· οὐδ' ἵπποι μήποκα γένωνται
καλοὶ πωλοτροφίαν παρέντεσι. τὰ γὰρ νεόθρεπτα τῶν
σητείων μάλιστα τῷ ἀψαμένῳ καὶ πλατιάζοντι ὅμοιον τὸ
σχῆμα λαμβάνει. τοῖς <δ'> ἀνθρώποις περὶ μὲν ἀμπέ-
5 λων πῶς χρὴ τμηθῆμέν τε καὶ ἐποφθῆμεν πεφρονημένως
ἔχει, τὰ δ' ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ἀμελέως τε καὶ εἰκαίως·
καὶ τοι οὐχ ἅ ἀμπελος οὐδ' ὁ οἶνος τᾶς πολιτείας ἀγε-
μῶν, ἀλλ' ὁ ἀνθρωπος καὶ ἅ ψυχὰ τῷ ἀνθρώπῳ. καὶ
τῷ μὲν φυτῷ πλήονος εἰώθαμες ἄξιον παρακαθιστάμεν
10 καὶ τὸν ἐπιμελησόμενον οὐ μῆον ἢ δύο μνᾶν ἄξιον, τοῖς
δὲ νέοις Ἰλλυριὸν ἢ Θερᾶκα οὐδενὸς ἄξιον. οἱ δ' ἐξ ἀρ-
χᾶς νομοθέται τὸ μέσον τῶν ἀνθρώπων στάσιμον οὐ κα-
ἐδύναντο ποιῆσαι, κινάσι δὲ μονᾶς καὶ τάξιος κεκοινωνη-
κῦϊαν παρακατέξενον ὄρχησιν καὶ ῥυθμόν, ἔτι δὲ παι-
15 γνιάς τὰς μὲν ἐς κοινωνίαν προτραπομένας, τὰς δ' ἐς ἀλά-

νήσωντι S A γεννήσωντι sed σ ex ω (ut videtur) corr. M¹ αι supra
i M m. rec. γεννήσονται Tr. γεννήσονται (γεννά- Meineke) non recte
Gaisford

1 γένωνται M A¹ γένωνται (sic) S || 2 παρέντες S M A: corr. Mei-
neke | νεόθρεπτα scripsi: νεόχρηστα libri || 3 σητείων (vel σατήων)
scripsi: σιτίων libri. τὰ σῆτεια i. hornotina velut πῶλλα vel φυτά. cf.
Hesych. | πλασιάζοντι Tr. || 4 post τοῖς ἀνθρώποις distinguitur in SMA:
corr. Gesn.² | τοῖς οὖν (debuit ὦν) ἀνθρ. prop. Iacobs, τοῖς δ' ἀνθρ.
Meineke idque etiam Iacobs in ora exemplaris quod possedit edi-
tionis Gesnerianae || 4. 5 ἀμπέλων S M A. ἀμπέλος Meineke. po-
terat ἀμπελον coll. 7 || 5 τμηθῆναι et ἐποφθῆναι A || 6 τὰ δ' ἐπὶ
τῶν ἀνθρώπων libri. περὶ δὲ τὰ τῶν ἀνθρώπων prop. Meineke.
si quid mutandum est, malo τὰ δὲ περὶ τὸν ἀνθρωπον | ἦθη post
ἀνθρώπων add. A, unde ἦθη posuit Meineke frustra | εἰκαίως S
εἰκέως M A¹ || 7 οὐδ' ὁ Meineke: οὐδὲ libri | πολιτείας sed accen-
tus e corr. M || 9 πλέονος S M A: corr. Meineke | εἰώθαμεν A ||
10 καὶ seclisit Meineke sed fortasse altius latere vitium sen-
tiens ipse || 11 οἱ δ' S A οὐδ' M || 12 οὐ κα Hirschig: οὐκ ἂν
S M A || 13 δύναντο M A¹ δύναιτο S: corr. Hirschig | κινάσιος δὲ
μόνας S M A: corr. Meineke | τάξεως S || 13. 14 κεκοινωνηκῦϊας Tr.
|| 14 παρακαταξενῶσαν A¹ | ἔτι S: ἔστι M A || 14. 15 παιγνιάς τᾶς
S M A¹ παιδιᾶς A²: corr. Gesn.¹ || 15 προτραπομένας S M: προτραπ-
et προτρεπομένας A ut non satis clarum sit utrum voluerit A¹ προ-
τρεπ- Tr. Doricum τράπω | τὰς M τᾶς S A ex τῆς corr. S¹

θῆσαν καὶ ὁξύτατα ψυχᾶς· ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς ὑπὸ μέθας ἢ πλασμονᾶς φανῶν τι καταπράξασιν τὸν αὐλὸν καὶ τὴν ἁρμονίαν ἐς τὰς συνωσίας κατέταξαν, ὅπως πεπαινόμενον τὸ ἦθος δύναιτο καὶ κατακοσμεῖσθαι.

97 (96 Mein.) Πλάτωνος Πολιτείας δ' (p. 425 A).

Ὅταν δὲ ἄρα καλῶς ἀρξάμενοι παῖδες παῖζειν εὐνομίαν διὰ τῆς μουσικῆς εἰσδέξωνται, πάλιν τούναντίον ἢ κείνοις εἰς πάντα συνέπεται τε καὶ αὖξει, ἐπανορθοῦσα εἴ τι καὶ πρότερον τῆς πόλεως ἔκειτο. Ἀληθῆ μέντοι, ἔφη. Καὶ τὰ σμικρὰ ἄρα, εἶπον, δοκοῦντα εἶναι νόμιμα 10 ἐξευρίσκουσιν οὗτοι, ἃ οἱ πρότερον ἀπώλλυσαν ἅπαντα. Ποῖα; Τὰ τοιαῦτα· σιγὰς τε τῶν νεωτέρων παρὰ πρεσβυτέροις ἃς πρέπει, καὶ κατακλίσεις καὶ ὑπαναστάσεις καὶ γονέων θεραπείας, καὶ κουράς τε καὶ ἀμπεχόνας καὶ 15 ὑποδέσεις καὶ ὅλον τὸν τοῦ σώματος σχηματισμὸν καὶ τᾶλλα ὅσα τοιαῦτα. ἢ οὐκ οἶει; Ἐγώ γε. Νομοθετεῖν δ' αὐτὰ οἶμαι εὐήθες· οὔτε γάρ που γίγνεται οὐτ' ἂν μείνειεν λόγῳ τε καὶ γραμμασιν νομοθετηθέντα. Πῶς γάρ; Κινδυνεύει γοῦν, ἣν δ' ἐγώ, ὦ Ἀδείμαντε, ἐκ τῆς παιδείας ὅποι ἂν τις ὁρμήσῃ, τοιαῦτα καὶ τὰ ἐπόμενα εἶναι. 20 ἢ οὐκ αἰὲν τὸ ὅμοιον (ὄν) ὅμοιον παρακαλεῖ; Τί μήν; Καὶ τελευτῶν δὲ οἶμαι φαῖμεν ἂν εἰς ἓν τι τέλος καὶ νεανικὸν ἀποβαίνειν αὐτὸ ἢ ἀγαθὸν ἢ καὶ τούναντίον.

(15) 1 ἀλάθην scripsi: ἀλήθην M ἀλήθειαν SA || 2 πλασμονᾶς (ut scripsit Meineke) M A πλησμονᾶς S | τήν A || 3 ἐς A: ἐσὸ M ἐς ὃ S | τας M | συνωσίας Meineke: συνέσις S M A | κατέταξαν A: κατέταξεν M κατέταταξαν (sic) S || 4 καὶ om. S || 5 ecl. cum lemm. hab. S M A || 7 τούναντίον S, Plat.: τίον M A¹ | ἢ κείνοις Plat.: ἦκειν ὡς SA ἦκειν. ὡς M || 11 ἀπώλλυσαν S | πάντα Plat. || 12 <τὰ> ποῖα Hartman || 13 ἃς S ἃ M A¹. inter ἃς et ὡς fluctuantur libri Platonis. οἷς ci. H. Richards | κατακλίσεις M || 14 καὶ κουράς γε καὶ Plat. || 16 δὲ SA || 17 οὐτ' ἂν S, Plat. ὅτ' ἂν M ὅταν A || 19 κινδυνεύειν A || 20 ὅτοι ἂν τις M, libri Plat.: ὅποιαν τις S ὅποι ἂν (ex ὅποιαν corr.) τις A; ὁποίας ἂν τις Dobree | ὁρμήσῃ ex Plat. Gaisford: ὁρμηθῇ (sine acc. M) S M A || 21 ὄν ex Plat. supplevit Gesn.¹, inter lin. add. A²: om. S M A || 22 φαῖμεν ex Plat. Gesn.¹: φαμέν S M A¹ | τέλειον A

98 (97 Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 429 C—430 B).

Σωτηρίαν ἔγωγε, εἶπον, λέγω τινὰ εἶναι τὴν ἀνδρείαν.
 Ποίαν δὲ σωτηρίαν; Τὴν τῆς δόξης τῆς ὑπὸ νόμον διὰ
 τῆς παιδείας γεγонуῖαν περὶ τῶν δεινῶν, ἃ τέ ἐστι καὶ
 5 οἷα· διὰ παντὸς δὲ ἔλεγον αὐτὴν σωτηρίαν τὸ ἐν τε λύ-
 παις ὄντα διασώζεσθαι αὐτὴν καὶ ἐν ἡδοναῖς καὶ ἐν ἐπι-
 θυμίαις καὶ ἐν φόβοις καὶ μὴ ἐκβάλλειν. ὃ δέ μοι δο-
 κεῖ ὅμοιον εἶναι ἐθέλω ἀπεικᾶσαι, εἰ βούλει. Ἀλλὰ βού-
 10 λομαι. Οὐκοῦν οἶσθα, ἦν δ' ἐγώ, ὅτι οἱ βαφεῖς, ἐπει-
 δὲν βουληθῶσι βάψαι ἔρια ὥστ' εἶναι ἀλουργά, πρῶτον
 μὲν ἐκλέγονται ἐκ τοσοῦτων χρωμάτων μίαν φύσιν <τὴν>
 τῶν λευκῶν, ἔπειτα προπαρασκευάζουσιν οὐκ ὀλίγη παρα-
 15 σκευῇ θεραπεύσαντες, ὅπως δέξεται ὅτι μάλιστα τὸ ἄνθος,
 καὶ οὕτω δὴ βάπτουσιν. καὶ ὁ μὲν ἂν τούτῳ τῷ τρόπῳ
 <βαφῇ>, δεινσοποιὸν γίγνεται τὸ βαφέν, καὶ ἡ πλῴσις οὐτ'
 ἂν <ἐν ῥυμμάτων οὐτε> μετὰ ῥυμμάτων δύναται αὐ-
 20 τῶν τὸ ἄνθος ἀφαιρεῖσθαι· ἃ δ' ἂν μὴ, οἶσθα οἷα
 δὴ γίγνεται, ἐάν τις ἄλλα χρώματα βάπτῃ ἐάν τε καὶ
 ταῦτα μὴ προθεραπεύσας. Οἶδα, ἔφη, ὅτι καὶ ἐκπλυτα
 20 καὶ γελοῖα. Τοιοῦτον τοίνυν, ἦν δ' ἐγώ, φρονῶ κατὰ δύ-
 ναμιν ἐργάζεσθαι καὶ ἡμᾶς, ὅτε ἐξελεγόμεθα τοὺς στρα-
 τιώτας καὶ ἐπαιδεύομεν ἐν μουσικῇ καὶ γυμναστικῇ· καὶ

ecl. cum lemm. hab. S M A. cf. Theo Smyrnaeus de util. math.
 p. 13 ed. Hiller || 2 λέγων primo A | εἶναι om. S || 4 γεγонуῖαν (-ῶαν
 S -ύαν in -ύαν corr. M¹) S M A, Platonis libri meliores, γεγонуῖας
 recte Platonis recc. || 4. 5 ἃ τέ ἐστίν καὶ οἷα (ex οἷα corr. M¹) M ||

5 ἔλεγον M A, Plat. ἔλ^e S ἔλεγεν Tr. | αὐτῆς Adam, αὐτὴν Jackson
 | τῷ Gaisford || 6. 7 καὶ ἐν ἐπιθ. A, Plat. καὶ ἐπιθυμίαις S M ||
 7 καὶ φόβοις S | ὧ A, ὧ Plat., ὅ S M || 11 τὴν Plat., A², om. S M A¹
 || 12 τοῦ λευκοῦ Tr. || 13 δέξεται A || 15 βαφῇ e Plat. Gesn.¹, inter
 lin. add. A²: om. S M A¹ | γίγνεσθαι M || 15. 16 οὐτ' ἄνευ ῥυμμάτων οὐτε
 μετὰ ῥυμμάτων e Platone Gesn.¹: οὐτ' ἂν μετὰ ῥυμμάτων S M A
 τριμμάτων οὐτε μετὰ superscr. A² || 17 ἀφαιρεῖσθαι S M ἀποπλῦναι
 sed superscr. γρ. ἀφαιρεῖσθαι A¹ || 18 ἂν τέ S ἂν τε M ἐάντε A
 sed ut ε scripserit A² || 19 καὶ S M, om. Platonis plurimi, expunxit
 A || 20 ἦν M | φρονῶ S M A γρ. ὑπόλαβε A² ὑπόλαβε Plat.; φρονῶ
 vetus videtur glossema (verbis ἦν δ' ἐγώ olim adscriptum male in-
 tellectis) quo expulsum est ὑπόλαβε || 22 ἐν om. Plat.

μηδὲν οἷον ἄλλο μηχανᾶσθαι, ἢ ὅπως ἡμῖν ὁ τι κάλλιστα
 τοὺς νόμους πεισθέντες δέξοιντο ὥσπερ βαφὴν, ἵνα δευ-
 σοποιὸς αὐτῶν ἡ δόξα γίγνοιτο καὶ περὶ δεινῶν καὶ περὶ
 τῶν ἄλλων διὰ τὸ τὴν τε φύσιν καὶ τὴν τροφήν ἐπιτη-
 δεῖαν ἐσχηκέναι, καὶ μὴ αὐτῶν ἐκπλύναι τὴν βαφὴν τὰ 5
 ῥύμματα ταῦτα, δεινὰ ὄντα ἐκκλύζειν, ἢ τε ἡδονή, παν-
 τὸς χαλαστραίου δεινότερα οὖσα τοῦτο δρᾶν καὶ κονίας,
 λύπη τε καὶ φόβος καὶ ἐπιθυμία, παντὸς ἄλλου ῥύμμα-
 τος. τὴν δὲ τοιαύτην δύναμιν καὶ σωτηρίαν διὰ παντὸς
 δόξης ὀρθῆς τε καὶ νομίμου δεινῶν τε πέρι καὶ μὴ ἀν- 10
 δρείαν ἔγωγε καλῶ καὶ τίθεμαι, εἰ μὴ τι σὺ ἄλλο λέγεις.
 Ἄλλ' οὐδέν, ἢ δ' ὅς, λέγω· δοκεῖς γάρ μοι τὴν ὀρθὴν
 δόξαν περὶ τῶν αὐτῶν τούτων ἄνευ παιδείας γεγονυῖαν,
 τὴν τε θηριώδη καὶ ἀνδραποδώδη, οὔτε πάνυ νόμιμον
 ἡγεῖσθαι, ἄλλο τέ τι ἢ ἀνδρείαν καλεῖν. 15

99 (contin. 97 Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 430 E—432 B).

Κόσμος πού τις, ἢν δ' ἐγώ, ἡ σωφροσύνη ἐστὶν καὶ
 ἡδονῶν τινων καὶ ἐπιθυμιῶν ἐγκράτεια, ὥς φασι κρείττω
 δὴ αὐτοῦ λέγοντες οὐκ οἶδα ὅντινα τρόπον, καὶ ἄλλα τινὰ
 τοιαῦτα ὥσπερ ἵχνη αὐτῆς λέγεται. ἢ γάρ; Πάντων μάλιστα, 20
 ἔφη. Οὐκ οὖν τὸ μὲν κρείττω αὐτοῦ γελοῖον; ὁ
 γὰρ ἑαυτοῦ κρείττων καὶ ἡττων δῆπου ἂν αὐτοῦ εἴη καὶ

1 μηδὲν (om. καὶ) Platonis nonnulli | κάλλιστα τοὺς e Plat. Gesn.¹: καλλίστους S M A κάλλιστα A² || 4 φύσιν sine acc. S || 5 ἐκπλύνει (ut in Platone scribi voluit Herwerden) M || 7 δεινότερα οὖσα παντὸς χαλ. coll. A | χαλαστραίου A, Platonis cod. Malatestianus, Timaeus lex s. v., χαλαστρέου S χαλαστρέου una litt. rasa M: χαλεστραίου Platonis plurimi || 9 δὲ A γρ. δὴ superscr. A² || 10 δόξης τε ὀρθῆς καὶ A | νομίμου Tr. | δεινῶν πέρι Plat. || 10. 11 ἀνδρείαν A || 14 νόμιμον dedi e Plat.: μόνιμον SMA || 15 ἀνδρείαν A || 16 ecl. cum lemm. hab. SMA; priori eclogae perperam continuant detracto lemmate Gaisford et Meineke || 17 δὴ S M δι' A || 19 αὐτοῦ Plat. αὐτοῦ libri Stobaei | λέγοντες S M A, Platonis aliquot: φαίνονται Platonis alii, γρ. φαίνονται A². ἀποφαίνοντες prop. H. Richards | ὃν lineola subducta deletur ni fallor in A || 19. 20 ἄλλα ἅττα τοιαῦτα Plat. || 21 κρείττω M A, Plat. κρείττον S | αὐτοῦ M || 22 δῆπου ex Platone Gesn.¹: αὐτοῦ S αὐτοῦ M A¹; αὐτοῦ ἂν αὐτοῦ εἴη quod habet A¹ in δῆπου αὐτοῦ ἂν corr. A² deletis sc. αὐτοῦ εἴη

ὁ ἥττων κρείττων· ὁ αὐτὸς γὰρ ἐν ἅπασιν τοῦτοις προ-
 σαγορεύεται. Τί δ' οὐ; Ἀλλ', ἣν δ' ἐγώ, φαίνεται μοι βού-
 λεσθαι λέγειν οὗτος ὁ λόγος ὡς τι ἐν αὐτῷ τῷ ἀνθρώπῳ
 περὶ τὴν ψυχὴν τὸ μὲν βέλτιον ἔνι, τὸ δὲ χεῖρον· καὶ
 5 ὅταν μὲν τὸ βέλτιον φύσει τοῦ χείρονος ἐγκρατέστερον ᾖ,
 τοῦτο λέγειν τὸ κρείττω αὐτοῦ· ἐπαινεῖ γοῦν· ὅταν δὲ
 ὑπὸ τροφῆς κακῆς ἢ τινος ὁμιλίας κρατηθῇ ὑπὸ πλί-
 θους τοῦ χείρονος σμικρότερον τὸ βέλτιον ὄν, τοῦτο δὲ
 ὡς ἐν ὀνειδίει ψέγειν τε καὶ καλεῖν ἥττω ἑαυτοῦ καὶ ἀκό-
 10 λαστον τὸν οὕτω διακείμενον. Καὶ γὰρ ἔοικεν, ἔφη.
 Ἀπόβλεπε τοίνυν, ἣν δ' ἐγώ, πρὸς τὴν νέαν ἡμῖν πόλιν,
 καὶ εὐρήσεις ἐν αὐτῇ τὸ ἕτερον τούτων ἐνόν· κρείττω
 γὰρ αὐτὴν αὐτῆς δικαίως φήσεις προσαγορεύειν, εἶπερ
 οὖν τὸ ἄμεινον τοῦ χείρονος ἄρχει, σῶφρον κλητέον καὶ
 15 κρείττον αὐτοῦ. Ἀλλ' ἀποβλέπω, ἔφη, καὶ ἀληθῆ λέ-
 γεις. Καὶ μὴν καὶ τὰς τε πολλὰς καὶ παντοδαπὰς ἐπι-
 θυμίας καὶ ἡδονὰς τε καὶ λύπας ἐν πᾶσι μάλιστα ἂν τις
 εὕροι καὶ γυναιξὶ καὶ οἰκέταις καὶ τῶν ἐλευθέρων λεγο-
 μένων ἐν τοῖς πολλοῖς τε καὶ φάυλοις. Πάνν μὲν οὖν.
 20 Τὰς δὲ γε ἀπλᾶς τε καὶ μετρίας, αἱ δὲ μετὰ νοῦ τε καὶ
 δόξης ὀρθῆς λογισμῷ ἄγονται, ἐν ὀλίγοις τε ἐπιτεύξῃ καὶ
 τοῖς βέλτιστα μὲν τραφεῖσιν βέλτιστα δὲ παιδευθεῖσιν;
 Ἀληθῆ, ἔφη. Οὐκοῦν καὶ ταῦτα ὀρθᾶ ἐνόντα σοι ἐν τῇ
 πόλει καὶ κρατουμένας αὐτόθι τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἐν τοῖς
 25 πολλοῖς τε καὶ φάυλοις ὑπὸ τε τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τῆς

4 ἔνι etiam A sine ulla correctione, errat Gaisford || 5 ἐγκρα-
 τέστερον S M A γρ. ἐγκρατοίη A² ἐγκρατὲς Plat. || 6 τὸ S M A τὸν
 A² | αὐτοῦ M || 8 σμικρότερον Plat., ex corr. A, μικρότερον S M,
 primo A | βέλτιον ὄν A, Plat.: βέλτι ὄν M βέλτιον S || 12 μένον
 A¹ || 13 αὐτῆς M A¹ | προσαγορεύεσθαι, εἶπερ, οὐ τὸ ἄμεινον Plat.,
 ubi οὖν libri meliores, οὐδ' recc.: quod supra dedi, in libris Stob.
 est, nisi quod προσαγορεύειν in προσαγορεύεσθαι e Plat. corr. A² ||
 14 σῶφρον (σωφρον sine acc. M) κλητέον S M, Plat. σωφρονητέον
 A || 15 κρείττων M || 16 καὶ post μὴν om. A | τὰς γε πολλὰς Plat.
 | παντοδαπὰς M || 17 πᾶσι ut Platonis sic etiam Stobaei libri, παισὶ
 recte H. Wolf || 20 αἱ S A αἱ M || 21 ὀλίγοις S M, Plat., ὀλοῖς A ||
 22 τραφεῖσι (-σιν M) S M A φῦσιν Plat.

φρονήσεως τῆς ἐν τοῖς ἐλάττωσί τε καὶ ἐπιεικεστέροις;
 Ἐγώ γε, ἔφη. Εἰ ἄρα δεῖ τινα πόλιν προσαγορεύειν κρείττω
 ἡδονῶν τε καὶ ἐπιθυμιῶν καὶ αὐτὴν <αὐτῆς, καὶ ταύτην>
 προσρητέον. Παντάπασι μὲν οὖν, ἔφη. Ἄρ' οὖν οὐ καὶ
 σώφρονα κατὰ πάντα ταῦτα; Καὶ μάλα, ἔφη. Καὶ μὴν 5
 αὐτὸς εἶπερ ἐν ἄλλῃ πόλει ἢ αὐτὴ δόξα ἔνεστι τοῖς τε ἄρ-
 χουσι καὶ ἀρχομένοις περὶ τοῦ οὕς τινος δεῖ ἄρχειν, καὶ
 ἐν ταύτῃ ἂν εἴη τοῦτο ἐνόν. ἢ οὐ δοκεῖ; Καὶ μάλα, ἔφη,
 σφόδρα. Ἐν ποτέροις οὖν φήσεις τῶν πολιτῶν τὸ σω-
 φρονεῖν ἐνεῖναι, ὅταν οὕτως ἔχωσιν; ἐν τοῖς ἄρχουσιν ἢ 10
 ἐν τοῖς ἀρχομένοις; Ἐν ἀμφοτέροις πον, ἔφη. Ὅρᾳς οὖν,
 ἦν δ' ἐγώ, ὅτι ἐπιεικῶς ἐμαντευόμεθα ἀρτίως ὡς ἁρμο-
 νία τινὲ <ἢ> σωφροσύνη ὁμοίωται; Τί δὴ; Ὅτι οὐχ
 ὥσπερ ἡ ἀνδρεία καὶ ἡ σοφία ἐν μέρει τινὲ ἑκατέρα
 ἐνοῦσα ἢ μὲν σοφὴν, ἢ δὲ ἀνδρείαν τὴν πόλιν παρείχετο, 15
 οὐχ οὕτω ποιεῖ αὕτη, ἀλλὰ δι' ὅλης ἀτεχνῶς τέταται διὰ
 πασῶν παρεχομένη ξυνάδοντας τοὺς τε ἀσθενεσιτάτους
 ταῦτόν τε καὶ τοὺς ἰσχυροτάτους καὶ τοὺς μέσους, εἰ μὲν
 βούλει, φρονήσει, εἰ δὲ βούλει, ἰσχύι, εἰ δέ, καὶ πλήθει
 ἢ χρήμασιν ἢ ἄλλῳ ὀτρυνῶν τῶν τοιούτων· ὥστε ὀρθό- 20
 τατα ἂν φαίμεν ταύτην τὴν ὁμόνοιαν σωφροσύνην εἶναι,
 χείρονός τε καὶ ἀμείνονος κατὰ φύσιν συμφωνίαν ὁπότε-

(25) 1 τῆς φρ. S M τοῖς φρ. A || 1 τῆς (ante ἐν) ex τὰς vel τοῖς
 corr. M¹ | ἐλλάττωσι A || 2 δεῖ ex δὴ corr. M¹ δὴ A || 3 αὐτῆς, καὶ ταύ-
 την inserui ex Plat., om. S M A; αὐτῆς, ταύτην suppleverat Gesn.¹
 || 6 αὐτὸς εἶπερ S M A εἶπερ αὐτὸς Plat. || 7 καὶ ἀρχομένοις S M, Plat. καὶ τοῖς
 ἀρχ. A | οὕς] ὅς M || 11 ποῦ M || 12 ἀρτί, ὡς ἁρμονία Plat. ipse Ioannes
 an librarius archetypi deceptus sit dittographia hic ut sexcentis locis
 similibus aegre dignoscas || 13 ἢ ex Platone Gesn.¹, om. S M A | σω-
 φροσύνη S | ὁμοίωται ex corr. A¹ | οὐχ Plat.: οὐδ' S M A || 14 ἀνδρία (ut
 mox ἀνδρίαν) A || 15 ἐνοῦσα] non recte de Stobaeo nuper rettulit I. Bur-
 net (Oxon.a. 1905) ut saepius. moneo semel || 16 οὐχ οὕτω ποιεῖ S M A,
 Plat.; οὐχ οὕτω τὴν πόλιν ποιεῖ e Platonis Aldina Gesn.¹, inde vulg. ||
 16. 17 δι' ἀπασῶν A || 18 ἰσχυρωτάτους M || 19 καὶ om. A || 20 χρώ-
 μασιν M || 20. 21 ὀρθέ τατα una littera post ε(?) rasa M¹ || 21 φαί-
 μεν e Platone Gaisford: φαμέν S M A || 22 ἀμεινοσ quod scripserat
 in ἀμείνονος corr. M¹ accentu qui supra α erat eraso

ρον δεῖ ἄρχειν καὶ ἐν πόλει καὶ ἐν ἐνὶ ἐκάστω. Πάνν
μοι, ἔφη, ξυνδοκεῖ.

100 (98 Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 433 A—434 A).

Ἄλλ', ἦν δ' ἐγώ, ἄκουε εἴ τι ἄρα λέγω. ὁ γὰρ ἐξ
5 ἀρχῆς ἐθέμεθα <δεῖν> ποιεῖν διὰ παντός, ὅτε τὴν πόλιν
κατωκίζομεν, τοῦτό ἐστιν, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, ἥτοι τούτου
εἶδος <ῆ> δικαιοσύνη. ἐθέμεθα δὲ δήπου καὶ πολλάκις
ἐλέγομεν, εἰ μέμνησαι, ὅτι ἓνα ἕκαστον ἐν δέοι ἐπιτη-
δεύειν τῶν περὶ τὴν πόλιν, εἰς ὃ αὐτοῦ ἡ φύσις ἐπιτη-
10 δειοτάτη πεφνκνῖα εἶη. Ἐλέγομεν γάρ. Καὶ μὴν ὅτι γε
<τὸ> τὰ αὐτοῦ πράττειν καὶ μὴ πολυπραγμονεῖν δικαιο-
σύνη ἐστί, καὶ τοῦτο ἄλλων τε πολλῶν ἀκηκόαμεν καὶ
αὐτοὶ πολλάκις <εἰρήκαμεν>. Εἰρήκαμεν γάρ. Τοῦτο τοί-
νυν, ἦν δ' ἐγώ, ὦ φίλε, κινδυνεύει τρόπον τινὰ γιγνόμε-
15 νον <ῆ> δικαιοσύνη εἶναι, τὸ τὰ αὐτοῦ πράττειν· οἷσθα
ὅθεν τεκμαίρομαι; Οὐκ, ἀλλὰ λέγε, ἔφη. Δοκεῖ μοι, ἦν
δ' ἐγώ, τὸ ὑπόλοιπον ἐν τῇ πόλει ὧν ἐσκέμμεθα, σω-
φροσύνης καὶ ἀνδρείας καὶ φρονήσεως, τοῦτο εἶναι τὸ
πᾶσιν ἐκείνοις τὴν δύναμιν παρέχον, ὥστε ἐγγενέσθαι,
20 καὶ ἐγγενομένοις σωτηρίαν παρέχειν, ἕως περ ἂν <ἐν>ῆ.
καίτοι ἔφαμεν δικαιοσύνην ἔσεσθαι τὸ ὑπολειφθὲν ἐκεί-
νων, εἰ τὰ τρία εὗροιμεν. Καὶ γὰρ ἀνάγκη, ἔφη. Ἀλλὰ
μέντοι, ἦν δ' ἐγώ, εἰ δέοι χρῖναι, [τινα] τὴν πόλιν ἡμῖν
τί τούτων μάλιστα ἀγαθὴν ἀπεργάσεται ἐγγεγνόμενον,

1 ἐν τῇ πόλει Tr. || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A || 5 δεῖν in-
seruit ex Plat. Gesn.¹, om. S M A. Stobaeus fortasse ποιεῖν <δεῖν>
διὰ π. || 6 τούτου τι εἶδος ex Plat. Gesn.¹ || 7 ῆ ex Plat. supplevit
Gesn.¹ | δέπου A || 10 εἶη πεφνκνῖα A || 11 τὸ ex Plat. addidit Gesn.¹ |
αὐτοῦ M || 12 ἐστὶν M || 13 εἰρήκαμεν ex Plat. addidit Gesn.¹ || 15 ῆ
ex Plat. addidit Gesn.¹ | αὐτοῦ M || 17 πόλει ὧν ex Plat. Gesn.¹:
πόλει τῶν S M πόλει τῶν πολιτῶν A || 18 ἀνδρείας A || 18. 19 τὸ
πᾶσιν—παρέχον S M A: ὁ πᾶσιν—παρέσχεν Plat. || 20 ἐγγενομένοις
S M A, ἐγγεγνόμενά γε (sic Platonis cod. Ven. 184) quod Gaisfordi
adnotatione deceptus ipsi Stobaeo tribuit Adam, ex Platonis Aldina
etsi in ἐγγενομένα γε depravatum dedit Gesn.¹ ἐγγενομένοις γε
Plat. | παρέχει aliquot libri Platonis | ἂν ἐνῆ scripsi ex Plat.: ἂν ῆ
ανῆ M) vel ἂν ῆ libri Stob. || 22 εἶτα A || 23 δέοι. γε χρ.
(Plat. χρῖναι (χρῖναι S) τινα S M A χρῖναι τί Plat. || 24 τί του-

δύσκριτον ἂν εἴη πότερον ἢ ὁμοδοξία τῶν ἀρχόντων τε
 καὶ ἀρχομένων, ἢ ἡ περὶ δεινῶν τε καὶ μὴ, ἅττα ἐστί,
 δόξης ἐννόμου σωτηρία ἐν τοῖς στρατιώταις ἐγγενομένη,
 ἢ ἡ ἐν τοῖς ἄρχουσι φρόνησις τε καὶ φυλακὴ ἐνοῦσα, ἢ
 τοῦτο μάλιστα ἀγαθὴν αὐτὴν ποιεῖ ἐνὸν καὶ ἐν παιδὶ 5
 καὶ ἐν γυναικὶ καὶ δούλῳ καὶ ἐλευθέρῳ καὶ δημιουργῷ
 καὶ ἄρχοντι καὶ ἀρχομένῳ, ὅτι τὸ αὐτοῦ ἕκαστος εἰς ὧν
 ἐν ἔπραττεν καὶ οὐκ ἐπολυπραγμόνει. Δύσκριτον, ἔφη·
 πῶς δ' οὐ; Ἐνάμιλλον ἄρα, ὡς ἔοικε, [τι] πρὸς ἀρετὴν
 πόλεως τῇ τε σοφίᾳ αὐτῆς καὶ τῇ σωφροσύνῃ καὶ τῇ ἀν- 10
 δρεία ἢ τοῦ ἕκαστον ἐν αὐτῇ τὰ αὐτοῦ πράττειν δύνα-
 μεις. Καὶ μάλα, ἔφη. Οὐκοῦν δικαιοσύνην τό γε τούτοις
 ἐνάμιλλον ἂν εἰς ἀρετὴν πόλεως θείης; Παντάπασι μὲν
 οὖν. Σκόπει δὴ καὶ ἡδε, εἰ οὕτω δόξει· ἄρα τοῖς ἄρ-
 χουσιν ἐν τῇ πόλει τὰς δίκας προστάξεις δικάζειν; Τί 15
 μὴν; Ἡ ἄλλου τινὸς οὖν μᾶλλον ἐφιέμενοι δικάσουσιν ἢ
 τούτου, ὅπως ἂν ἕκαστοι μὴτ' ἔχωσι τὰλλότρια μῆτε τῶν
 αὐτῶν στέρωνται; Οὐκ, ἀλλὰ τούτου. Ὡς δικαίου ὄντος;
 Ναί. Καὶ ταύτῃ ἄρα πῃ ἢ τοῦ οἰκείου τε καὶ ἑαυτοῦ
 ἕξις τε καὶ πρᾶξις δικαιοσύνη ἂν ὁμολογοῖτο. Ἔστι 20
 ταῦτα.

101 (99 Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 445 C—E).

Δεῦρο νῦν, ἣν δ' ἐγώ, ἵνα καὶ εἰδῇς, ὅσα εἶδη ἔχει
 ἡ κακία, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἃ γε δὴ καὶ ἄξια θέας. Ἐπο-

των S ^{τι} τι τούτων M τούτων A: τούτων Plat. | ἀπείργασται (sine
 acc. M) S M A; ἀπεργάσεται Plat., ex Plat. Gesn.¹

2 ἢ ἡ περὶ M | ἄττοι (vel ἄττοι) ἐστὶν M || 6 καὶ ἐν ἐλ. A
 || 7 αὐτοῦ M || 8 ἐν S M: om. A, Plat. || 9 πρὸς ex Plat. Gesn.¹: τι
 (τι A) πρὸς S M A || 10. 11 ἀνδρεία A || 11 post ἕκαστον iterantur
 verba σοφία (σοφία M) αὐτῆς—τοῦ ἕκαστον in M A | αὐτοῦ Plat.:
 αὐτοῦ S M A || 14 δὲ pro δὲ S || 15 δικάζειν S M, Plat. εἰπεῖν καὶ δι-
 κάζειν A || 16 τινὸς οὖν Platonis plerique: τινος οὐ (τινὸς ου M)
 S M A; οὐτινοσοῦν Platonis cod. Vindob. 55, e Platonis Ald. Gesn.¹
 | ἢ e Plat. Gesn.¹: καὶ S M A || 17 τ' ἀλλότρια M τὰ ἀλλότρια S A
 || 18 αὐτῶν Plat.: αὐτῶν S M A || 19 ταύτῃ ἄρα πῃ Plat.: ταῦτα
 ἄρα πῇ S M A || 22 ecl. cum lemm. hab. S M A || 23 ἵνα καὶ ἰδῇς,
 ὅσα καὶ εἶδη Platonis plerique || 24 ἃ γε Plat.: ἃ τε S M A

μαι, ἔφη· μόνον λέγε. Καὶ μὴν, ἣν δ' ἐγὰ, ὥσπερ ἀπο-
σκοπιᾶς μοι φαίνεται, ἐπειδὴ ἐνταῦθα ἀναβεβήκαμεν τοῦ
λόγον, ἐν μὲν εἶδος τῆς ἀρετῆς, ἀπειρα δὲ τῆς κα-
κίας, τέτταρα δὲ ἐν αὐτῇ ὄντα, ὧν καὶ ἄξιον ἐπιμνησθῆ-
5 ναι. Πῶς λέγεις; ἔφη. Ὅσοι, ἣν δ' ἐγώ, πολιτειῶν
τρόποι εἰσὶν (εἶδη ἔχοντες, τοσοῦτοι κινδυνεύουσι καὶ ψυ-
χῆς τρόποι εἶναι). Πόσοι δὲ; Πέντε μὲν, ἣν δ' ἐγώ,
πολιτειῶν, πέντε δὲ ψυχῆς. Λέγ', ἔφη, τίνες. Λέγω,
εἶπον, ὅτι εἷς μὲν οὗτος ὃν ἡμεῖς διεληλύθαμεν πολι-
10 τείας εἶη ἂν τρόπος, ἐπονομασθεῖη δ' ἂν καὶ διχῇ·
ἐγγενομένου γὰρ ἀνδρὸς ἐνὸς ἐν τοῖς ἄρχουσι διαφέρον-
τος βασιλεία ἂν κληθεῖη, πλειόνων δὲ ἀριστοκρατία.
Ἀληθῆ, ἔφη. Τοῦτο μὲν τοίνυν, ἣν δ' ἐγώ, ἐν εἶδος
λέγω· οὔτε γὰρ ἂν πλείους οὔτε εἷς ἐγγεγόμενος κινή-
15 σειεν ἂν τινα τῶν ἀξίων λόγου νόμων τῆς πόλεως, τρο-
φῇ τε καὶ παιδείᾳ χρησάμενος ἢ διεληλύθαμεν.

102 (100 Mein.) Πλάτωνος Πολιτείας ε' (p. 457 A—B).

Ἀποδυτέον δὴ ταῖς τῶν φυλάκων γυναιξίν, ἐπέλπερ
ἀρετὴν ἀντὶ ἱματίων ἀμφιέσονται, καὶ κοινωνητέον πολέ-
20 μου τε καὶ τῆς ἄλλης φυλακῆς τῆς περὶ τὴν πόλιν, καὶ
οὐκ ἄλλο πρακτέον· τούτων δὲ αὐτῶν τὰ ἐλαφρότερα
ταῖς γυναιξίν ἢ τοῖς ἀνδράσιν ἀποδοτέον διὰ τὴν τοῦ
γένους ἀσθένειαν. ὁ δὲ γελῶν ἀνὴρ ἐπὶ γυμναῖς γυναιξί,
τοῦ βελτίστου ἕνεκα γυμναζομέναις, ἀτελῇ τοῦ γελοίου
25 σοφίας δρέπων καρπὸν, οὐδὲν οἶδεν, ὡς ἔοικεν, ἐφ' ᾧ
γελᾷ, οὐδὲ τί πράττει· κάλλιστα γὰρ δὴ τοῦτο καὶ λέ-

1 μὴν S ex μὴν corr. M¹ νῦν A || 4 τέτταρα δ' ἐν αὐτοῖς ἄττα, ὧν Plat. || 6 v. εἶδη ἔχοντες, τοιοῦτοι—7 τρόποι εἶναι ex Plat. Ald. inseruit Gesn.¹, debuit τοσ- e Plat. || 8 δὲ ψυχῆς M A, Plat. δὲ καὶ ψυχῆς S || 9 ἡμεῖς om. A || 10 δ' om. A || 11 ἐγγενομένου μὲν γὰρ Plat. || 12 δὲ om. M A || 14 ἐγγεγόμενος (ἐγεν- M) S M A, Platonis rece.: ἐγγεγόμενοι Platonis meliores, e Platonis Ald. Gesn.¹ || 14. 15 κινήσειεν ἂν τινα S(?) M A κινήσειέν τινα Tr. κινήσειεν ἂν Plat. || 16 ἢ M ἢ A | διήλομεν Plat. || 17 ecl. cum lemm. hab. S M A || 19 ἀμφέσονται M || 21 ἄλλα Plat. || 22 δοτέον Plat. || 23 v. ὁ δὲ γελῶν—25. 26 ἐφ' ᾧ γελᾷ Eusebius praep. ev. XIII 19 p. 706; cf. Theodoretus Graec. affect. cur. IX 38 p. 231, 10 Raeder || 23 γυμναῖς ταῖς γυναιξί Euseb.

γεται καὶ λελέξεται, ὅτι τὸ μὲν ὠφελίμον καλόν, τὸ δὲ βλαβερόν αἰσχρόν.

103 (101 Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 457 C—D).

Τούτῳ, ἣν δ' ἐγώ, ἔπεται νόμος καὶ τοῖς ἔμπροσθεν τοῖς ἄλλοις, ὡς ἐγῶμαι, ὅδε. Τίς; Τὰς γυναῖκας ταύ- 5
 τας τῶν ἀνδρῶν τούτων <πάντων> πάσας εἶναι κοινάς, ἰδίᾳ δὲ μηδενὶ μηδεμίαν συνοικεῖν, καὶ τοὺς παῖδας αὐ-
 κοινούς, καὶ μήτε γονέα εἰδέναι ἔκγονον τὸν αὐτοῦ μήτε
 παῖδα γονέα. Πολύ, ἔφη, τοῦτο ἐκείνου μεῖζον πρὸς ἀπι-
 στίαν καὶ τοῦ δυνατοῦ πέρι καὶ ὠφελίμον· Οὐκ οἶμαι, 10
 ἣν δ' ἐγώ, περὶ γε τοῦ ὠφελίμου ἀμφισβητεῖσθαι ἄν,
 ὡς οὐ μέγιστον ἀγαθὸν κοινὰς μὲν τὰς γυναῖκας εἶναι,
 κοινούς δὲ τοὺς παῖδας.

104 (102 Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 461 E—465 E).

Ἡ μὲν δὴ κοινωνία, ὡς Γλαύκων, αὕτη τε καὶ τοι- 15
 αὕτη γυναικῶν τε καὶ παίδων τοῖς φύλαξί σοι τῆς πό-
 λεως· ὥδε ἐπομένῃ τε τῇ ἄλλῃ πολιτείᾳ καὶ μακρῷ βελ-
 τίστη, δεῖ δὴ τὸ μετὰ τοῦτο βεβαιώσασθαι παρὰ τοῦ
 λόγου· ἢ πῶς ποιῶμεν; Οὕτω νῆ Δία, ἣ δ' ὅς. Ἄρ' 20
 οὖν οὐχ ἥδε ἀρχὴ τῆς ὁμολογίας, ἐρέσθαι ἡμᾶς τί ποτε
 τὸ μέγιστον ἀγαθὸν ἔχομεν εἰπεῖν εἰς πόλεως κατασκευήν,
 οὐ δεῖ στοχαζόμενον τὸν νομοθέτην τιθέναι τοὺς νόμους,
 καὶ τί μέγιστον κακόν, εἴτα ἐπισκέπασθαι, ἄρα ἂ νῦν

Theodor. || 24 ἀτελῇ e. q. s.] Pindari verbum (fr. 209 Schr.), quo Plato
 usus est, legitur supra Stob. II 1, 21 W. || 25 οὐδὲ οἶδεν Euseb. ||
 26 οὐδ' ὅ τι πράττει Plat. | κάλλιστα] κάλλιον A

3 ecl. cum lemm. hab. S M A || 4 τούτῳ—9 παῖδα γονέα Euse-
 bii praep. ev. XIII 19 p. 708 || 4 ἐγώ οἶμαι M A || 5 ὅδε e Plat.
 Gaisford: ὥδε (ὥδε M) S M A. cf. Theodoret. Gr. affect. cur. IX, 44
 p. 233, 4 Raed.: ἀνδρῶν τούτων ἀπάντων πάσας εἶναι γυναῖκας
 κοινάς, ἰδίᾳ δὲ μηδεμίαν μηδενὶ συνοικεῖν· καὶ τοὺς παῖδας αὐ-
 κοινούς, καὶ μήτε γονέα ἔκγονον εἰδέναι τὸν αὐτοῦ, μήτε παῖδα γο-
 νέα || 6 πάντων e Plat. Gesn.¹ || 8 γονέα e Plat. Gesn.¹: γονέας
 S M A | ἔκγονον εἰδέναι Plat. Eus. | αὐτοῦ M || 10 καὶ τοῦ ὠφελίμου
 Plat. || 13 κοινούς] ους ex ας corr. S¹ | τοὺς παῖδας, εἴπερ οἶόν τε
 Plat. || 14 ecl. cum lemm. hab. S M A || 15 ν. Ἡ μὲν δὴ κοινωνία—
 p. 47, 2 μάλιστα, ἔφη om. M A || 17 ὥδε S cum Platonis libris non-
 nullis: ὡς δὲ recte Platonis alii

διήλθομεν εἰς μὲν τὸ τοῦ ἀγαθοῦ ἔχρος ἡμῖν ἀρμόττει,
 τῷ δὲ τοῦ κακοῦ ἀναρμοστεῖ; Πάντων μάλιστα, ἔφη.
 Ἔχομεν οὖν τι μεῖζον κακὸν πόλει ἢ ἐκεῖνο ὃ ἂν αὐτὴν
 διασπᾷ καὶ ποιῇ πολλὰς ἀντὶ μιᾶς; ἢ μεῖζον ἀγαθὸν
 5 τοῦ ὃ δὴ ξυνδεῖ τε καὶ ποιεῖ μίαν; Οὐκ ἔχομεν. Οὐκοῦν
 ἢ μὲν ἡδονῆς τε καὶ λύπης κοινωνία ξυνδεῖ, ὅταν ὃ τι
 μάλιστα πάντες οἱ πολῖται τῶν αὐτῶν γιγνομένων τε καὶ
 ἀπολλυμένων παραπλησίως χαίρωσι καὶ λυπῶνται; Παν-
 τάπασι μὲν οὖν, ἔφη. Ἡ δέ γε τῶν τοιούτων ιδίωσις
 10 διαλύει, ὅταν οἱ μὲν περιαλγείς, οἱ δὲ περιχαρεῖς γίγνων-
 ται ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς παθήμασι τῆς πόλεως τε καὶ τῶν ἐν
 τῇ πόλει; Τί δ' οὖ; Ἄρ' οὖν ἐκ τοῦδε τὸ τοιόνδε γί-
 γνεται, ὅταν μὴ ἅμα φθέγγωνται ἐν τῇ πόλει τὰ τοιάδε
 ὀρήματα, τό τε ἐμὸν καὶ τὸ οὐκ ἐμόν; καὶ περὶ τοῦ ἀλ-
 15 λοτρίου κατὰ ταῦτά; Κομιδῇ μὲν οὖν. Ἐν ᾗ τινι δὴ πό-
 λει πλεῖστοι σοι τὸ αὐτὸ κατὰ ταῦτά τοῦτο λέγουσι τὸ
 ἐμὸν καὶ τὸ οὐκ ἐμόν, αὕτη ἄριστα διοικεῖται; Πολύ γε.
 Καὶ ἢ τις δὴ ἐγγύτατα ἐνὸς ἀνθρώπου ἔχει; οἷον ὅταν
 20 πού ἡμῶν δάκτυλός του πληγῇ, πᾶσα ἡ κοινωνία ἡ κατὰ
 τὸ σῶμα πρὸς τὴν ψυχὴν τεταμένη εἰς μίαν σύνταξιν
 τὴν τοῦ ἄρχοντος ἐν αὐτῇ ἡσθετό τε καὶ πᾶσα ἅμα συ-
 νήλγησε μέρους πονήσαντος ὅλη, καὶ οὕτω δὴ λέγομεν ὅτι
 ὁ ἄνθρωπος τὸν δάκτυλον ἀλγεῖ· καὶ περὶ ἄλλου ὅτου-
 οῦν τῶν τοῦ ἀνθρώπου ὁ αὐτὸς λόγος, περὶ τε λύπης πο-

(23) 1 νῦν δὴ διήλθομεν Plat. || 2 τῷ δὲ Plat.: τὸ δὲ S || 3 οὖν τὸ μεῖ-
 ζον A || 4 ποιῇ e Plat. Gaisford: ποιεῖ S M A sicut Platonis nonnulli
 || 5 ὃ δὲ A | ὃ ἂν ξυνδῇ recte libri Platonis, quorum nonnulli tamen
 ξυνδεῖ | ξυνδεῖς τε (σ et τε in ras.) M | ποιῇ Platonis non nulli || 12 τὸ
 τοιοῦτον γίγνεται A || 13 φθέγγονται A || 14 respiciunt Aristoteles pol.
 III p. 1261 b 18 Plutarchus mor. p. 140 D 484 B 767 D || 15 ταῦτά Plat.
 ταῦτα S M A | δὴ (sine acc. A) M A, Plat.: δὲ S || 16 πλεῖστοι[ς] σοί (sic)
 A | σοι S M A: ἐπὶ Plat. Iamblichus de vita Pyth. 167 p. 123, 2 N.
 | τὸ αὐτὸ S M A sicut libri Platonis, Iambl.; ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ coni.
 Kuster, ἐπὶ τῷ αὐτῷ Wyttenbach | ταῦτά Plat.: ταῦτα S M A ||
 18 ἢ τις S, Plat.: εἴ τις M A | ἐγγυτάτω Iambl. l. c. p. 123, 1 ||
 19 δάκτυλός που A || 21 ἡσθετο M || 23 ἀλγῇ M || 24 ἀπόλογος pro
 αὐτὸς λόγος A

νοῦντος μέρος καὶ περὶ ἡδονῆς ῥαΐζοντος. Ὁ αὐτὸς γάρ, ἔφη· καὶ τοῦτο ὃ ἐρωτᾷς, τοῦ τοιούτου ἐγγύτατα ἢ ἄριστα πολιτευομένη πόλις οἰκεῖ. Ἐνὸς δὴ, οἶμαι, πάσχοντος τῶν πολιτῶν ὅτιοῦν ἢ ἀγαθὸν ἢ κακὸν ἢ τοιαύτη πόλις μάλιστα τε φήσκει ἐαυτῆς εἶναι τὸ πάσχον καὶ ἢ ξυνησθῆ- 5
σεται ἅπασα ἢ ξυλλυπήσεται. Ἀνάγκη, ἔφη, τὴν γε εὐνομον. Ὡρα ἂν εἴη, ἣν δ' ἐγώ, ἐπανιέναι ἡμῖν ἐπὶ τὴν ἡμετέραν πόλιν, καὶ τὰ τοῦ λόγου ὁμολογήματα σκοπεῖν ἐν αὐτῇ, εἰ αὐτὴ μάλιστα ἔχει εἴτε καὶ ἄλλη τις μᾶλλον. Οὐκοῦν χρή, ἔφη. Τί οὖν; ἔστι μὲν που καὶ ἐν ταῖς 10
ἄλλαις πόλεσιν ἄρχοντες τε καὶ δῆμος, ἔστι δὲ καὶ ἐν ταύτῃ; Ἔστι. Πολίτας μὲν δὴ πάντες οὗτοι ἀλλήλους προσερούσι; Πῶς δ' οὐ; Ἀλλὰ πρὸς τῷ πολίτας τί ὃ ἐν ταῖς ἄλλαις δῆμος τοὺς ἄρχοντας προσαγορεύει; Ἐν μὲν ταῖς πολλαῖς δεσπότας, ἐν δὲ ταῖς δημοκρατουμέναις 15
αὐτὸ τοῦτο τοῦνομα, ἄρχοντας. Τί δ' ὃ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ δῆμος; πρὸς τῷ πολίτας τί τοὺς ἄρχοντάς φησιν εἶναι; Σωτῆράς τε καὶ ἐπικούρους, ἔφη. Τί δ' οὗτοι τὸν δῆμον; Μισθοδότας τε καὶ τροφέας. Οἱ δὲ ἐν ταῖς ἄλλαις ἄρχοντες τοὺς δήμους; Δούλους, ἔφη. Τί δ' οἱ ἄρχον- 20
τες ἀλλήλους; Ξυνάρχοντας, ἔφη. Ἐχεις οὖν εἰπεῖν τῶν ἀρχόντων ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν, εἰ τίς τινα ἔχει προσεῖπεῖν τῶν ξυναρχόντων τὸν μὲν ὡς οἰκεῖον, τὸν δ' ὡς ἀλλότριον; Καὶ πολλοὺς γε. Οὐκοῦν τὸν μὲν οἰκεῖον ἄς

6 ξυλλυπηθήσεται A | v. Ἀνάγκη, ἔφη,—10 χρή, ἔφη om. M A
|| 9 αὐτὴ Platonis libri plurimi, e Platonis Ald. Gesn.¹: αὐτῇ S ||
10 inde a verbis Τί οὖν; nova quasi ecloga exordium sumit lem-
mate ἐν ταυτῷ (-ῶ A) praefixo in M A. consulto igitur in codicum
M A archetypo abiecta sunt quae modo adnotavi omissa esse | ἔσ-
τιν ut etiam in proximis M || 11. 12 ἐν αὐτῇ Platonis libri plurimi
|| 13 τί καὶ ὃ A || 15 δημοκρατουμέναις A || 16 αὐτὸ τοῦνομα
τοῦτο Plat. τοῦνομα fort. secludendum esse monet Burnet | τί δ' ὃ
A, Plat.: τί δαὶ (δαί S) ὃ S M || 17 πρὸς τῷ A, Plat. πρὸς τῷ M
πρὸς τὸ S || 19 οὐ pro οἱ M || 21 post Ξυνάρχοντας, ἔφη habet Τί
δ' οἱ ἡμέτεροι; Ξυμφύλακας Plato: om. S M A || 21, 22 τῶν ἀρ-
χόντων τῶν ἐν ταῖς ἄ. π. recte Platonis nonnulli || 22 εἴ τι τινα
M || 23 τὸν δὲ ὡς M

ἑαυτοῦ νομίζει τε καὶ λέγει, τὸν δ' ἄλλότριον ὡς οὐχ
 ἑαυτοῦ; Οὕτω. Τί δ' οἱ παρὰ σοὶ φύλακες; ἔσθ' ὅσ-
 τις αὐτῶν ἔχοι ἂν τῶν ξυμφυλάκων νομίσαι τινὰ ἢ προσ-
 ειπεῖν ὡς ἄλλότριον; Οὐδαμῶς, ἔφη. παντὶ γὰρ ᾧ ἂν
 5 ἐντυγχάνῃ, ἢ ὡς ἀδελφῷ ἢ ὡς ἀδελφῇ ἢ ὡς πατρὶ ἢ ὡς
 μητρὶ ἢ ὡς υἱεῖ ἢ θυγατρὶ ἢ τούτων ἐγγόνοις ἢ προγό-
 νοις νομιεῖ ἐντυγχάνειν. Κάλλιστα, ἦν δ' ἐγώ, λέγεις·
 ἀλλ' ἔτι καὶ τόδε εἰπέ· πότερον αὐτοῖς τὰ ὀνόματα μό-
 νον οἰκεῖα νομοθετήσεις, ἢ καὶ τὰς πράξεις πάσας κατὰ
 10 τὰ ὀνόματα πράττειν, περὶ τε τοὺς πατέρας, ὅσα νόμος
 περὶ πατέρας αἰδοῦς τε πέρι καὶ κηδεμονίας καὶ τοῦ
 ὑπήκοον δεῖν εἶναι τῶν γονέων, ἢ μήτε πρὸς θεῶν μήτε
 πρὸς ἀνθρώπων αὐτῷ ἄμεινον ἔσεσθαι, ἄς οὔτε δίκαια
 οὔτε ὅσια πράττοντος ἂν, εἰ ἄλλα πράττοι ἢ ταῦτα; αὐ-
 15 ταί σοι ἢ ἕλλαι φῆμαι ἐξ ἀπάντων τῶν πολιτῶν ὑμνή-
 σουσιν εὐθὺς περὶ τὰ τῶν παίδων ὧτα καὶ περὶ πατέ-
 ρων, οὓς ἂν αὐτοῖς τις ἀποφάνῃ καὶ περὶ τῶν ἄλλων
 ξυγγενῶν; Αὐταί, ἔφη· γελοῖον γὰρ ἂν εἶη, εἰ ἄνευ ἔρ-
 γων ὀνόματα οἰκεῖα διὰ τῶν στομάτων μόνον φθέγγοιντο.
 20 Πασῶν ἄρα πόλεων μάλιστα ἐν αὐτῇ ξυμφωνήσουσιν ἐνός
 τινος ἢ εὖ ἢ κακῶς πράττοντος ὁ νῦν δὴ ἐλέγομεν τὸ
 ῥῆμα, <τὸ> ὅτι τὸ ἐμὸν εὖ πράττει ἢ ὅτι τὸ ἐμὸν κα-
 κῶς. Ἀληθέστατα αὖ, ἦ δ' ὅς. Οὐκοῦν μετὰ τούτου

ἂν

4. 5 ᾧ ἐντυγχάνει S¹ | ἐντυγχάνῃ τις libri Platonis sed ἐντυγ-
 χάνῃ sicut Stob. Platonis liber Vindob. 55, suppl. phil. gr. 39 ||
 6 ἢ υἱεῖ Plat. | υἱεῖ M | ἐγγ- Plat. || 8 verba ἀλλ' ἔτι καὶ τόδε—p. 50,
 8 μάλιστα, ἔφη om. M A, quibus exclusis iterum nova quasi ecloga
 constituitur inde a verbis p. 50, 8 Ἀλλὰ μὴν μέγιστον lemmate
 ἐν ταυτῷ (-τῷ A) prae fixo in M A || 11 περὶ πατέρας ex Platone
 Gesn.¹: περὶ παρὰ S || 13 αὐτῶν Tr. | ἄμεινον ἔσεσθαι ex Platone
 Gaisford: ἀμείνονες ἔσεσθαι S || 13. 14 οὔτε ὅσια οὔτε δίκαια pr.
 Plat. || 14 πράττοντες typothetae error ed. Gaisfordianae Lips., quem
 iteravit Meineke || 17 αὐτοῖς τις (tis subducta lineola S) S, Plat.:
 om. Tr., inde vulg. || 19 οἰκεῖα ὀνόματα Plat. || 22 τὸ e Platone
 addidit Gaisfordi ed. Lips., unde etiam Meineke || 23 αὖ om. Pla-
 tonis libri, nisi quod ἂν cod. Vindob. 55. delevit Gesn.¹ Platonis
 Aldinae obsecutus

τοῦ δόγματός τε καὶ ῥήματος ἔφαμεν ξυνακολουθεῖν τὸς
 τε ἡδονὰς καὶ λύπας κοινῇ; Καὶ ὁρθῶς γε ἔφαμεν. Οὐκ-
 οὖν μάλιστα τοῦ αὐτοῦ κοινωνήσουσιν οἱ πολῖται ἡμῖν,
 ὃ δὴ ἐμὸν ὀνομάσουσι; τούτου δὲ κοινωνοῦντες οὕτω δὴ
 λύπης τε καὶ ἡδονῆς μάλιστα κοινωνίαν ἔξουσιν; Πολύ 5
 γε. Ἄρ' οὖν τούτων αἰτία πρὸς τῇ ἄλλῃ καταστάσει ἡ
 τῶν γυναικῶν τε καὶ παιδῶν κοινωνία τοῖς φύλαξι; Πάνν
 μὲν οὖν μάλιστα, ἔφη. Ἀλλὰ μὴν μέγιστόν γε πόλει
 αὐτὸ ὁμολογήσαμεν ἀγαθόν, ἀπεικάζοντες εὖ οἰκουμένην
 πόλιν σώματι πρὸς μέρος αὐτοῦ λύπης τε πέρι καὶ ἡδο- 10
 νῆς ὥς ἔχει. Καὶ ὁρθῶς γε, ἔφη, ὁμολογήσαμεν. Τοῦ
 μεγίστου ἄρα ἀγαθοῦ τῇ πόλει αἰτία ἡμῖν πέφανται ἡ
 κοινωνία τοῖς ἐπικούροις τῶν τε παιδῶν καὶ τῶν γυναι-
 κῶν. Καὶ μάλα, ἔφη. Καὶ μὲν δὴ καὶ τοῖς πρόσθεν γε
 ὁμολογοῦμεν· ἔφαμεν γάρ που οὔτε οἰκίας τούτοις ἰδίας 15
 δεῖν εἶναι οὔτε γῆν οὔτε κτῆμα, ἀλλὰ παρὰ τῶν ἄλ-
 λων τροφήν λαμβάνοντας, μισθὸν τῆς φυλακῆς, κοινῇ πάν-
 τας ἀναλίσκειν, εἰ μέλλοιεν ὄντως φύλακες εἶναι. Ὀρ-
 θῶς, ἔφη. Ἄρ' οὖν οὐχ, ὅπερ λέγω, τὰ τε πρόσθεν
 εἰρημένα καὶ τὰ νῦν λεγόμενα ἔτι μᾶλλον ἀπεργάζεται 20
 αὐτοὺς ἀληθινοὺς φύλακας, καὶ ποιεῖ μὴ διασπᾶν τὴν
 πόλιν τὸ ἐμὸν ὀνομάζοντας μὴ τὸ αὐτὸ ἀλλ' ἄλλον ἄλλο,

3 ἡμῖν οἱ πολῖται Plat. || 4 ὀνομάσουσι Tr., fort. etiam S quam-
 quam silet Mekler, Plat.: ὀνομάζουσι e Platonis Ald. Gesn.¹ ||
 7. 8 Πολὺ μὲν οὖν μ. Plat. || 8 Ἀλλὰ μὴν κτέ.] hinc rursus incipiunt
 MA, vide quae monui ad p. 49, 8 | με pro γε A || 10 αὐτοῦ Plat.:
 αὐτοῦ SMA || 12 πέφανται MA, Plat., πέφνκεν S. hinc usque ad
 calcem in S ea manus quae proxima scripsit folia evanidam primae
 scripturam passim restituere enisa non pauca pessumdedit deteriorem
 librorum familiam secuta || 13 τε om. A || 14 μὲν MA Plat. μὴν S ||
 15 ὁμολογοῦμεν SM, Platonis plerique: ὁμολογοῦμεν A ut non
 nulli Platonis | οἰκίας ex οἰκειάς nescio an sec. man. S | ἰδίως MA
 ἰδίως S² Tr. quid praeberit S¹ non perspicio || 16 γῆς M | οὔτε τι
 κτῆμα Plat. sed τι (ut Stobaei libri) om. cod. Vindob. 55 || 19 οὐχ'
 ὑπερ ut videtur M || 20 λεγόμενα MA, Plat., etiam in S olim λεγό-
 μενα, certe accentus et litterarum εγο paene exstinctarum vestigia
 adgnosuisse sibi visus est Mekler: λελεγμένα ut Tr. nunc S || 22 τὸ

τὸν μὲν εἰς τὴν αὐτοῦ οἰκίαν ἔλκοντα ὅτι ἂν δύνηται
 χωρὶς τῶν ἄλλων κτήσασθαι, τὸν δὲ εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἐτέ-
 ραν οὔσαν, καὶ γυναῖκά τε καὶ παῖδας ἐτέρους, ἡδονάς τε
 καὶ ἀλγηδόνας ἐμποιοῦντας ἰδίων ὄντων ἰδίας, ἐλλ' ἐνὶ
 5 δόγματι, [οὐ] τοῦ οἰκείου πέρι ἐπὶ τὸ αὐτὸ τείνοντας
 πάντας εἰς τὸ δυνατόν ὁμοιοπαθεῖς λύπης τε καὶ ἡδο-
 νῆς εἶναι; Κομιδῇ μὲν οὖν, ἔφη. Τί δέ; δίκαι τε καὶ
 ἐγκλήματα πρὸς ἀλλήλους οὐκ οἰχήσεται ἐξ αὐτῶν ὥς
 ἔπος εἰπεῖν διὰ τὸ μηδὲν ἴδιον κεκτῆσθαι πλην τὸ σῶμα,
 10 τὰ δὲ ἄλλα κοινά; ὁθεν δὴ ὑπάρχει τούτοις ἀστασιά-
 στοις εἶναι, ὅσα γε διὰ χρημάτων ἢ παίδων ἢ ξυγγενῶν
 κτήσιν ἄνθρωποι στασιάζουσι. Πολλή, ἔφη, ἀνάγκη
 ἀπηλλάχθαι. Καὶ μὴν οὐδὲ βιαίων γε οὐδὲ αἰκίας δίκαι
 δικαίως ἂν εἶεν ἐν αὐτοῖς· ἥλιξι μὲν γὰρ ἥλικας ἀμύ-
 15 νεσθαι καλὸν καὶ δίκαιόν που φήσομεν, ἀνάγκην σωμύ-
 των ἐπιμελεία τιθέντες. Ὅρθῳς, ἔφη. Καὶ γὰρ καὶ
 τόδε ὀρθὸν ἔχει, ἣν δ' ἐγώ, οὗτος ὁ νόμος· εἴ ποὺ τίς
 τῷ θυμοῖτο, ἐν τῷ τοιούτῳ πληρῶν τὸν θυμὸν ἦττον ἐπὶ
 μείζους ἂν ἴοι στάσεις. Πάνυ μὲν οὖν. Πρεσβυτέρῳ μὴν
 20 νεωτέρων πάντῃ ἄρχειν τε καὶ κολάζειν προστετάσσεται.

ἐμὸν M A, Plat. ταύτην e corr. S², Tr. videtur primo tamen τὸ ἐμὸν
 fuisse in S, certe μὸν litteras agnovit Mekler | ἀλλὰ ἄλλον ἄλλο M

1 αὐτοῦ scripsi: αὐτοῦ libri Stob., ἑαυτοῦ Plat. | ἂν e Pla-
 tone Gesn.¹: ὦν S¹ Tr., M sed ut spiritus non satis clarus sit, ὦν
 A | δύναται A || 3 οὔσαν καὶ S¹ M A, Plat. οὔσαν ὅτι S² Tr. | ἐτέρους ex
 ἐτέρας ut videtur corr. M¹ || 5 οὐ Platonem secutus damnavit Gesn.¹ ||
 6 ὁμοπαθεῖς Plat. || 7 δέ ex Platone Gesn.¹: δαὶ S M δ' αἰ A ||
 10 δὲ pro δὴ Tr. || 11 καὶ (pro ἣ ante ξυγγ.) Platonis libri plurimi ||
 12 ἀνθρώποις A | ἔφη ἀνάγκη libri ut Platonis cod. Vindob. 55:
 ἀνάγκη ἔφη Platonis reliqui || 13 v. καὶ μὴν—p. 52, 4 ἄλλως ἀτιμά-
 σει omittunt et novum lemma ἐν ταυτῷ (ταῷ A) ante ἱκανῶ γὰρ
 (p. 52, 4) addunt M A || 15 φήσομεν dedi ex Plat.: θήσομεν S || 16 ἐπι-
 μελεία Platonis libri meliores: ἐπιμελείας S, Platonis rec. | καὶ γὰρ
 τόδε Plat. || 18 τῷ S si merito silet Mekler, Plat. γὰρ Tr. | a verbis
 τὸν θυμὸν incipit fol. 62^r in S ubi folia 62—67 papyracea sunt
 eademque manu scripta qua fol. 1—5 || 19 ἴοι ex Plat. Gesn.¹: εἴη
 S | στάσεις Plat.: στάσις Tr. dubito de S | μὴν S, Plat.; μὲν e Pla-
 tonis Ald. Gesn.¹ || 20 πάντῃ S πάντων e Plat. Gesn.¹

Ἀῆλον. Καὶ μὴν ὅτι γε νεώτερος πρεσβύτερον, ὃν μὴ
 ἄρχοντες προστάττωσιν, οὔτε ἕλλο βιάζεσθαι ἐπιχειρήσει
 ποτὲ οὔτε τύπτειν, ὥς τὸ εἰκός. οἶμαι δὲ οὐδ' ἄλλως
 ἀτιμάσει· ἱκανῶ γὰρ τῷ φύλακε κωλύοντε, δέος τε καὶ
 αἰδώς· αἰδώς μὲν ὥς γονέων μὴ ἄπτεσθαι εἰργουσα, 5
 δέος δὲ τὸ τῷ πάσχοντι τοὺς ἄλλους βοηθεῖν, τοὺς μὲν
 ὥς υἱεῖς, τοὺς δὲ ὥς ἀδελφούς, τοὺς δὲ ὥς πατέρας.
 Ξυμβαίνει γὰρ οὕτως, ἔφη. Πανταχῇ δὴ ἐκ τῶν νόμων
 εἰρήνην πρὸς ἀλλήλους οἱ ἄνδρες ἄξουσιν. Πολλήν γε.
 Τούτων μὴν ἐν ἑαυτοῖς μὴ στασιαζόντων οὐδὲν δεινὸν 10
 μή ποτε ἢ ἄλλη πόλις πρὸς τούτους ἢ πρὸς ἀλλήλους
 διχοστατήσῃ. Οὐ γὰρ οὖν. Τὰ γε μὴν σμικρότατα τῶν
 κακῶν δι' ἀπρέπειαν ὀκνῶ καὶ λέγειν, ὧν ἀπηλλαγμένοι
 ἂν εἶεν, κολακείας τε πλουσίων πένητες ἀπορίας τε καὶ
 αλγηδόνας ὅσας ἐν παιδοτροφίᾳ καὶ χρηματισμοῖς διὰ 15
 τροφήν οἰκετῶν ἀναγκαίαν ἴσχουσιν, τὰ μὲν δανειζόμενοι,
 τὰ δ' ἐξαρνούμενοι, τὰ δὲ πάντως πορισάμενοι θέμενοι
 παρὰ γυναικῆς τε καὶ οἰκέτας, ταμιεύειν παραδόντες, ὅσα
 τε, ὦ φίλε, περὶ αὐτὰ καὶ οἷα πάσχουσι, δηλὰ τε καὶ
 ἀγεννῇ καὶ οὐκ ἄξια λέγειν. Ἀῆλα γάρ, ἔφη, καὶ τυφλῷ. 20
 Πάντων τε δὴ τούτων ἀπαλλάσσονται, ζήσουσί τε τοῦ μα-
 καριστοῦ βίου ὃν οἱ ὀλυμπιονῆκαι ζῶσι μακαριώτερον.
 Πῇ; Διὰ σμικρόν που μέρος εὐδαιμονίζονται ἐκεῖνοι ὧν
 τούτοις ὑπάρχει. ἢ τε γὰρ τῶνδε νίκη καλλίων, ἢ τ' ἐκ
 τοῦ δημοσίου τροφή τελεωτέρα. νίκην τε γὰρ νικῶσι 25

2 ἄλλο reposui e Plat.: ἄλλον S ἄλλως e Platonis Ald. Gesn.¹

|| 4 a verbis ἱκανῶ (-νῶ M) γὰρ denuo incipiunt M A, vide ad p. 51, 13 |
 κωλύονται A || 6 δέος δὲ τοῦ τῷ π. prop. Madvig || 9 ἄξουσιν SM,
 Plat.: ἄρξουσιν A ἀῤξουσιν Tr. || 12 τὰ γὰρ δὴ σμικρότατα A || 14 τε
 post ἀπορίας om. Tr. || 15 παιδοτροφία (-φία Plat.) SMA; παιδο-
 τροφίαις e Platonis Ald. Gesn.¹ | χρηματισμοῖς ex -μονος corr. M¹ ||
 17 ἐξαρνούμενοι ex Plat. Gesn.¹: ἐξαρκούμενοι SMA | θέμενοι om.
 A || 18 παραδιδόντες ταμιεύειν A || 19 δηλὰ τε δὴ καὶ Platonis non
 nulli || 21 πάντων τε δὴ A, Plat.: πάντοτε δὴ S πάντων δὲ δὴ M |
 ἀπηλλάσσονται ci. Cobet | ζητοῦσι A || 22 ὀλυμπιονῆκαι M || 25 τρυφή
 A | νίκην τε e. q. s. om. S

ξυναπάσης τῆς πόλεως σωτηρίαν, τροφῇ τε καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσιν, ὅσων βίος δεῖται, αὐτοὶ τε καὶ παῖδες ἀναδοῦνται καὶ γέρα δέχονται παρὰ τῆς αὐτῶν πόλεως ζῶν-
 5 μάλα, ἔφη, καλά.

105 (103 Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 470 B).

Φαίνεται μοι, ὥσπερ καὶ ὀνομάζεται δύο ταῦτα τὰ ὀνόματα, πόλεμός τε καὶ στάσις, οὕτω καὶ εἶναι δύο, ὄντα ἐπὶ δυοῖν τινοῖν διαφοραῖν. λέγω δὲ τὰ δύο τὸ μὲν
 10 οἰκεῖον καὶ ξυγγενές, τὸ δὲ ἀλλότριον καὶ ὀθνεῖον. ἐπὶ μὲν οὖν τῇ τοῦ οἰκεῖου ἔχθρᾳ στάσις κέκληται, ἐπὶ δὲ τῇ τοῦ ἀλλοτρίου πόλεμος.

106 (104 Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 471 C—D).

Τιθῶμεν δὴ καὶ τοῦτον τὸν νόμον τοῖς φύλαξι, μήτε
 15 γῆν τέμνειν μήτε οἰκίας ἐμπιμπράναι; Θῶμεν, ἔφη, καὶ ἔχειν γε καλῶς ταῦτά τε καὶ τὰ πρόσθεν. Ἀλλὰ γὰρ μοι δοκεῖς, ὦ Σώκρατες, εἰάν τις σοι τὰ τοιαῦτα ἐπι-
 20 τρέπη λέγειν, οὐδέποτε μνησθῆσθαι ὃ ἐν τῷ πρόσθεν παρωσάμενος πάντα ταῦτα εἴρηκας, τὸ ὡς δυνατὴ αὕτη ἡ πολιτεία γενέσθαι καὶ τίνα τρόπον ποτὲ δυνατὴ· ἐπεὶ ὅτι γε, εἰ γένοιτο, πάντ' ἂν εἴη ἀγαθὰ πόλει <ἢ γένοιτο>, καὶ ἂ σὺ παραλείπεις ἐγὼ λέγω, ὅτι καὶ τοῖς πολεμίοις ἄριστ' ἂν μάχοιντο τῷ ἥκιστα ἀπολείπειν ἀλλήλους, γι-

1 ξυναπάσης M A; ξυμπάσης ex Plat. Gesn.² | σωτηρίαν ex Plat.

Gesn.²: σώτειραν M A || 2 βίος M, Plat. βί^α A || 2. 3 ἀναδοῦνται M, Plat. ἀναιδοῦνται A || 3 αὐτῶν Plat.: αὐτῶν M A || 3. 4 ζῶντές τε καὶ M A, Plat. ζῶντες καὶ e Platonis Ald. Gesn.² || 5 καλά M, Plat. καλῶς A || 6 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S || 7. 8 inter ταῦτα τὰ ὄν. et ταῦτα ὄν. fluctuantur libri Platonis || 10 δ' ἀλλότριον M || 13 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S || 15 ἐμπιμπράναι M | ab θῶμεν incipit codicis A fol. 75^v, in quo ipso quoque praeter unum locum nulla manus correctrix || 16 ταῦτά γε M sed γ in ras. corr. M² | γὰρ om. A || 17. 18 ἐπιτρέπη A, Plat. τρέπη M || 18 μνήσεσθαι A || 21 πάντα ἂν M | ἢ γένοιτο tacite e Platone inseruit Gesn.², om. M A || 23 μάχοιτο primo M v superscr. M¹ | ἥκιστα sed ἦ in ras. M prima ut videtur manu

γνώσκοντές τε καὶ ἀνακαλοῦντες ταῦτα τὰ ὀνόματα ἑαυ-
τούς, ἀδελφούς, πατέρας, υἱεῖς.

107 (105 Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 473 C—E).

Σκόπει δὲ ὁ μέλλω λέγειν. Λέγε, ἔφη. Ἐὰν μή, ἦν
δ' ἐγώ, ἣ οἱ φιλόσοφοι βασιλεύσωσιν ἐν ταῖς πόλεσιν ἢ 5
οἱ βασιλεῖς τε νῦν λεγόμενοι καὶ δυνάσται φιλοσοφήσωσι
γνησίως τε καὶ ἱκανῶς, καὶ τοῦτο εἰς ταῦτόν ξυμπέσῃ,
δύναμεις τε πολιτικὴ καὶ φιλοσοφία, τῶν δὲ νῦν πορευο-
μένων χωρὶς ἐφ' ἑκάτερον αἱ πολλαὶ φύσεις ἀποκλεισθῶ-
σιν, οὐκ ἔστι κακῶν παῦλα, ὧ φίλε Γλαύκων, ταῖς πό- 10
λεσιν ἀλλὰ μή, δοκῶ δὲ οὐδὲ τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει,
οὐδὲ αὕτη ἡ πολιτεία μή ποτε πρότερον φυῇ τε εἰς τὸ
δυνατὸν καὶ φῶς ἡλίου ἔδῃ, ἦν νῦν λόγῳ διεληλύθαμεν.
ἀλλὰ τοῦτό ἐστιν ὃ ἐμοὶ πάλαι ὄκνον ἐντίθησι λέγειν 15
ὁρώντι ὡς πολὺ παρὰ δόξαν ῥηθήσεται. χαλεπὸν γάρ
ἰδεῖν, ὅτι οὐκ ἂν ἄλλη τις εὐδαιμονήσειεν οὔτε ἰδίᾳ οὔτε
δημοσίᾳ.

108 (106 Mein.) Πλάτωνος Πολιτείας ζ' (p. 497 B—C).

Ἀλλὰ τοῦτο καὶ ἐπαιτιῶμαι, μηδεμίαν ἀξίαν εἶναι
τῶν νῦν κατάστασιν πόλεως φιλοσόφου φύσεως· διὸ καὶ 20
στρέφεσθαι τε καὶ ἀλλοιοῦσθαι αὐτήν· ὥσπερ ξενικὸν
σπέρμα ἐν γῇ ἄλλῃ σπειρόμενον ἐξίτηλον εἰς τὸ ἐπιχω-

1. 2 ἑαυτούς A ἑαυτοῖς M. eadem discrepantia in libris Pla-
tonis || 3 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. sed v. σκόπει δὲ—6 φι-
λοσοφήσωσιν comparent infra ecl. 111 p. 56, 23 quae in solis conservata
est S Tr. ut suspicio suborietur non nisi semel lecta esse verba Platonis
in hoc capite. sed ad solvendam hanc quaestionem nostra hodie
subsidia non sufficiunt. ceterum praetervidit ecl. 107 in M Gesn.²,
ex A primus edidit Gaisford || 4 λέγε] ε finale radendo corr. ex ei
M || 5 βασιλεύσωσιν M A (moneo propter Gaisfordum), etiam S infra
|| 7 ταῦτό A || 9 φύσεις ἐξ ἀνάγκης ἀποκλ. Plat. | ἀποκλεισθῶσιν
scripsi cum Platone: ἀποκαθιστῶσιν M A || 10 ἔστιν (ut supra φι-
λοσοφήσωσιν) M || 11 ἀλλὰ μὴ M A, om. libri Platonis. subest
opinor ἀλλαχῇ vel ἄλλῃ πῃ || 12 αὕτη ex Platone Gaisford: αὐτῇ
M A | μὴ ποτε M, Plat.: μήτε A | φυῇ M | εἰς M, Plat.: ἐς A ||
13 ἡλίου M | ἦν dedi ex Plat.: ἦν M καὶ A || 15 ὁρώντι M, Plat.
ὁρῶν τε A | παρὰ δόξαν Plat.: παραδόξαν M παραδόξων A ||
16 ἄλλῃ Platonis Monacensis || 18 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S

ριον φιλεῖ κρατούμενον ἰέναι, οὕτω καὶ τοῦτο τὸ γένος
 νῦν μὲν οὐκ ἔσχειν τὴν αὐτοῦ δύναμιν, ἀλλ' εἰς ἀλλό-
 τριον ἦθος ἐκπίπτειν· εἰ δὲ λήψεται τὴν ἀρίστην πολι-
 5 τοῦτο μὲν τῷ ὄντι θείον ἦν, τὰ δὲ ἄλλα ἀνθρώπινα, τὰ
 τε τῶν φύσεων καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων.

109 (107 Mein.) Πλάτωνος Πολιτείας ζ' (p. 520 D).

Τὸ δέ που ἀληθὲς ὧδ' ἔχει· ἐν πόλει ἥ ἥκιστα
 πρόθυμοι ἄρχειν οἱ μέλλοντες ἄρξειν, ταύτην ἀριστα καὶ
 10 ἀστασιαστώτατα ἀνάγκη οἰκεῖσθαι.

110 (108 Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 521 A).

Ἐν μόνῃ γὰρ αὐτῇ ἄρξουσιν οἱ τῷ ὄντι πλούσιοι, οὐ
 χρυσίου, ἀλλ' οὐ δεῖ τὸν εὐδαίμονα πλουτεῖν, ζωῆς ἀγα-
 15 θῆς τε καὶ ἔμφρονος. εἰ δὲ πτωχοὶ καὶ πεινῶντες ἀγα-
 θῶν ἰδίῳ ἐπὶ τὰ δημόσια ἵασιν, ἐντεῦθεν οἰόμενοι τὰ
 γαθὸν δεῖν ἀρπάζειν, οὐκ ἔστι· περιμάχητον γὰρ τὸ
 ἄρχειν γιγνόμενον, οἰκεῖος ὢν καὶ ἔνδον ὁ τοιοῦτος πό-
 λεμος αὐτοὺς τε ἀπόλλυσι καὶ τὴν ἄλλην πόλιν.

111 (109 Mein.: Platonis de re publ. V p. 472 E—473 D).

20 <Τὸ μὲν> τοίνυν ἀληθές, ἦν δ' ἐγώ, οὕτω· εἰ δὲ καὶ
 τοῦτο προθυμηθῆναι χρὴ σὴν χάριν, ἀποδειξάι πῃ μάλ-
 ιστα καὶ κατὰ τί δυνατώτατα ἂν εἴῃ, πάλιν μοι πρὸς

2 ἔσχειν M, Plat. ἔσχυν A ἔσχον Gesn.² e Platonis Ald. | αὐ-
 τοῦ Plat. αὐτοῦ certe M || 2. 3 ἀλλ' εἰς ἀλλότριον ἦθος revocavi
 ex M A, et sic Plat.: εἰς ἀλλότριον εἶδος Gesn.² ex Platonis Aldina,
 quod imposuit etiam Gaisfordo et Meinekio || 4 τότε etiam A sed
 ut prius τ factum sit ex ν verbi praecedentis || 7 ecl. cum lemm.
 hab. M A, om. S || 8 ὧδε M | ἐν πόλει superscr. A | ἥ e Plat. Gesn.²:
 ἥ M ἥ A || 10 ἀστασιαστώτατα M, Plat. ἀστασίαστα A | post οἰκεῖ-
 σθαι e Platone addidit τὴν δ' ἐναντίους ἄρχοντας σχοῦσαν ἐναν-
 τίως Gesn.² idque immerito retinuerunt Gaisford et Meineke || 11 ecl.
 cum lemm. hab. M A, om. S || 13 οὐ A || 15 ἵασιν M, Plat. ζῶσιν
 A || 15. 16 ταγαθὸν M τὸ ἀγαθὸν A || 19 ecl. sine lemm. (post eclogae
 104 verba τροφὴ τελεωτέρα p. 52, 25) hab. S, om. M A. vide quae
 adnotavimus ad ecl. 107 || 21 Τὸ μὲν τοίνυν Plat.: τὸ μὲν om. Tr.
 τὸ μὲν τοίνυν om. S | εἰ δὲ δὴ καὶ Plato, olim fort. etiam Sto-
 baeus || 22 δεῖ pro χρὴ Plat.

τὴν τοιαύτην ἀπόδειξιν τὰ αὐτὰ διομολόγησαι. Τὰ ποῖα; Ἀρ' οἷόν τέ τιπραχθῆναι ὡς λέγεται, ἢ φύσιν ἔχει πρᾶξιν λέξεως ἥττον ἀληθείας ἐφάπτεσθαι, καὶ εἰ μὴ τῷ δοκεῖ; ἀλλὰ σὺ πότερον ὁμολογεῖς οὕτως ἢ οὐ; Ὁμολογῶ, ἔφη. Τοῦτο μὲν δὴ μὴ ἀνάγκαζέ με, οἷα τῷ λόγῳ 5 διήλθομεν, τοιαῦτα παντάπασι καὶ τῷ ἔργῳ δεῖν γιγνόμενα ἀποφαίνειν· ἀλλ' ἐὰν οἷοί τε γενώμεθα εὐρεῖν ὡς ἂν ἐγγύτατα τῶν εἰρημένων πόλιν οἰκήσεις, φάναι ἡμᾶς ἐξευρηκέναι ὡς δυνατὰ ταῦτα γίνεσθαι, ἃ σὺ ἐπιτάττεις. ἢ οὐκ ἀγαπήσεις τούτων τυγχάνων; ἐγὼ μὲν γὰρ <ἂν> 10 ἀγαπήω. Καὶ γὰρ ἔγωγε, ἔφη. Τὸ δὲ δὴ μετὰ τοῦτο, ὡς ἔοικε, πειρώμεθα ζητεῖν τε καὶ ἀποδεικνύναι τί ποτε νῦν κακῶς ἐν ταῖς πόλεσι πράττεται δι' ὃ οὐχ οὕτως οἰκοῦνται, καὶ τίνος ἂν σμικροτάτου μεταβαλόντος ἔλθοι εἰς τοῦτον τὸν τρόπον τῆς πολιτείας πόλιν, μάλιστα μὲν 15 ἐνός, εἰ δὲ μή, δυοῖν, εἰ δὲ μή, ὅ τι ὀλιγίστων τὸν ἀριθμὸν καὶ σμικροτάτων τὴν δύναμιν. Παντάπασι μὲν οὖν, ἔφη. Ἐνός μὲν τοίνυν, ἦν δ' ἐγώ, μεταβαλόντος δοκοῦμέν μοι ἔχειν δεῖξαι ὅτι μεταπέσοι ἂν, οὐ μέντοι μικροῦ γε οὐδὲ ῥαδίου, δυνατοῦ δέ. Τίνος; ἔφη. Ἐπ' αὐτῷ δὴ, 20 ἦν δ' ἐγώ, εἴμι ὃ τῷ μεγίστῳ προσεικάζομεν σχήματι. εἰρήσεται δ' οὖν, εἰ καὶ μέλλει γέλῳτι τε ἀτεχνῶς ὥσπερ κῦμα ἐκγελῶν καὶ ἀδοξία κατακλύσειν· σκόπει δὲ ὃ μέλλω λέγειν. Λέγε, ἔφη. Ἐὰν μή, ἦν δ' ἐγώ, ἢ οἱ φιλόσοφοι βασιλεύσωσιν ἐν ταῖς πόλεσιν ἢ οἱ βασιλεῖς 25 τε νῦν λεγόμενοι . . φιλοσοφήσωσιν . . .

1 διομολόγησαι S Plat.: διωμολόγησαι Tr. || 2 ἢ Plat.: ἢ S ἢ Tr. || 4 δοκεῖ Plat.: δοκῇ vel δοκῇ S | πότερον ex Plat. Gesn.¹: πρότερον S || 5 τοῦτο Plat.: τούτῳ S || 6 δεῖν S Tr., Plat. δεῖ Gesn.¹ e Platonis Ald. || 6. 7 γιγνόμενα <ἂν> ἀποφαίνειν recte Bywater || 7 εὐρῶν Tr. || 9 ἐξευρηκέναι Plat. || 10 ἂν inserui ex Plat. || 11 ἐγώ, ἔφη Plat. || 14 ἔλθοι e Plat. Gesn.¹: ἔλθῃ S || 19 σμικροῦ Plat. || 20 αὐτῷ S sic ut αὐτῷ Platonis cod. Vindob. 55: αὐτὸ Platonis plurimi, e Platonis Ald. Gesn.¹ || 21 εἴμι Plat. cod. Vind. 55 | προσεικάζομεν S προεικάζομεν fere libri Platonis sed προσηκάζομεν Plat. cod. Vind. 55 | σχήματι S κύματι Plat., e Platonis Aldina Gesn.¹ mrg. || 23 ἀδοξία κατακλύσειν reposui ex Plat.: ἀταξίαν κατακλύσειν S | verba σκόπει δὲ κτέ. magis integra supra leguntur ecl. 107 ubi vide quae monuimus in adn. || 26 λεγόμενοι καὶ δυνάσται φ. Plat., ecl. 107

112 (110 Mein.: Platonis de re p. II p. 376 B—C)

Ἀλλὰ μέντοι, εἶπον, τό γε φιλομαθὲς καὶ φιλόσοφον
ταῦτόν ἐστι; Ταῦτόν γάρ, ἔφη. Οὐκοῦν θαρροῦντες τι-
θῶμεν καὶ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, εἰ μέλλει πρὸς τοὺς οἰκει-
5 οὺς γε καὶ γνωρίμους πρῶός τις ἔσεσθαι, φύσει καὶ φι-
λόσοφον καὶ φιλομαθῇ αὐτόν δεῖν εἶναι; Τιθῶμεν, ἔφη.
Φιλόσοφος δὴ καὶ θυμοειδὴς καὶ ἰσχυρὸς καὶ ταχὺς ἡμῖν
τὴν φύσιν ἔσται ὁ μέλλων καλὸς ἀγαθὸς φύλαξ ἔσεσθαι
πόλεως; Παντάπασιν μὲν οὖν, ἔφη.

10 113 (111 Mein.: Platonis de re p. VII p. 540 D—E)

Χαλεπὸν μὲν οὖν πόλεώς τε καὶ πολιτείας μὴ παν-
τάπασιν εὐχὰς εἰρηκέναι, ἀλλὰ χαλεπὸν μὲν, δυνατὸν δέ
πη, καὶ οὐκ ἄλλη ἢ εἴρηται, ὅταν οἱ ἀληθῶς φιλόσοφοι
δυνάσται, ἢ πλείους ἢ εἷς, ἐν πόλει γενόμενοι τῶν μὲν
15 νῦν τιμῶν καταφρονήσωσιν, ἡγησάμενοι ἀνελευθέρους εἶ-
ναι καὶ οὐδενὸς ἀξίας, τὸ δὲ ὀρθὸν περὶ πλείστου ποιη-
σάμενοι καὶ τὰς ἀπὸ τούτου τιμὰς, μέγιστον δὲ καὶ
ἀναγκαιότατον τὸ δίκαιον, καὶ τούτῳ δὴ ὑπηρετοῦντές τε
καὶ αὖξοντες αὐτὸ διασκευώρῃσονται τὴν ἑαυτῶν πόλιν.
20 Πῶς; ἔφη. Ὅσοι μὲν ἄν, ἢν δ' ἐγώ, πρεσβύτεροι τυγ-
χάνωσι δεκετῶν ἐν τῇ πόλει, πάντας ἐκπέμψωσιν εἰς τοὺς
ἀγρούς, τοὺς δὲ παῖδας αὐτῶν παραλαβόντες ἐκτὸς τῶν
νῦν ἡθῶν, ἃ καὶ οἱ γονεῖς ἔχουσι, θρέψονται ἐν τοῖς

1 ecl. cum priore sine lemmate cohaerentem exhibet S, om. MA || 2 εἶπον ἐγώ, τό γε Plat. sed in aperto quam facile interci-
dere potuerit illud ἐγώ || 3 ἐστι om. Plat. || 4 ἐν ἀνθρώπῳ Plat. ||
5 γε om. Plat. | καὶ (ante φιλοσ.) om. Plat. || 7 καὶ ταχὺς καὶ
ἰσχυρὸς ἡμῖν Plat. || 8 ἔσεσθαι φύλαξ Plat. || 10 ecl. sine lemmate
cum prioribus coniunctam hab. S, om. MA || 11 χαλεπὸν μὲν οὖν
πόλεως S: τί οὖν; ἔφη· συγχωρεῖτε περὶ τῆς πόλεως Plat. ||
11. 12 παντάπασιν ἡμᾶς εὐχὰς Plat. || 12. 13 χαλεπὰ μὲν, δυνατὰ
δέ πη Plat. || 13 οὐκ ἄλλη ἢ εἴρηται reposui ex Plat.: οὐκ ἄλλη πη
εἴρηται S; οὐκ ἄλλη πη εἴρηται ἢ Gesn.¹ | οἱ ὡς ἀληθῶς φ. Plat.
|| 16 ἀξίας Plat.: ἀξιους S || 20 ἄν dedi ex Plat.: οὖν S || 21 δεκε-
τῶν Plat.: δέκα ἐτῶν S ut δέκ' (vel δὲ καὶ) ἐτῶν fere libri Plato-
nis, δέκα Tr. || 22. 23 τῶν νῦν ἡθῶν Plat.: τῶν συνήθων S || 23 γο-
νῆς Plat. | θρέψονται Plat.: θρέπονται S

σφετέροις τρόποις καὶ νόμοις, οὓσιν οἷοις διεληλύθαμεν τότε, καὶ οὕτω τάχιστί τε καὶ ῥᾶστα πόλιν τε καὶ πολιτείαν, ἣν ἐλέγομεν, κατασταῶσαν αὐτὴν τε εὐδαιμονήσειν καὶ τὸ ἔθνος, ἐν ᾧ ἂν ἐγγένηται, πλεῖστα ὀνήσειν.

114 (112 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ (Men. p. 80 E—82 A).

5

Ὅρᾳς τοῦτον ὡς ἐριστικὸν λόγον κατάγεις, ὡς οὐκ ἄρα ἐστὶ ζητεῖν ἀνθρώπων, οὔτε ὃ οἶδεν, οὔτε ὃ μὴ οἶδεν; οὔτε γὰρ ἂν ὃ γε οἶδε ζητοῖ. οἶδε γάρ, καὶ οὐδὲν δεῖ τῷ γε τοιούτῳ ζητήσεως. οὔτε ὃ μὴ οἶδεν. οὐδὲ γὰρ οἶδεν ὃ τι ζητήσει. — Οὐκοῦν καλῶς σοι δοκεῖ λέγεσθαι 10 ὁ λόγος οὗτος, ὦ Σώκρατες; — Οὐκ ἔμοιγε. — Ἐχεις λέγειν ὅπῃ; — Ἐγώ γε. ἀκήκοα γὰρ ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν σοφῶν περὶ τὰ θεῖα πράγματα — Τίνα λόγον λεγόντων; — Ἀληθῆ, ἔμοιγε δοκεῖν, καὶ καλόν. — Τίνα τοῦτον, καὶ τίνες οἱ λέγοντες; — Οἱ μὲν λέγοντές εἰσι 15 τῶν ἱερέων τε καὶ τῶν ἱερείων, ὅσοις μεμέληκε περὶ ὧν μεταχειρίζονται λόγον οἷοις τε εἶναι διδόναι. λέγει δὲ καὶ Πίνδαρος καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ποιητῶν, ὅσοι θεῖοι εἰσιν. ἃ δὲ λέγουσι, ταυτί ἐστιν. ἀλλὰ σκόπει, εἴ σοι δοκοῦσιν ἀληθῆ λέγειν. φασὶ γὰρ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀν- 20 θρώπου εἶναι ἀθάνατον, καὶ τοτὲ μὲν τελευτᾶν, ὃ δὴ ἀποθνήσκειν, τοτὲ δὲ πάλιν γίνεσθαι, ἀπόλλυσθαι δὲ οὐδέποτε. δεῖν δὴ διὰ ταῦτα <ὡς> ὀσιώτατα διαβιῶναι τὸν βίον.

1 οἷοις Plat.: οὓς S || 2 καὶ οὕτω κτέ.] infinitivos pendere voluit Plato a ξυγχωρεῖτε, quod in χαλεπὸν μὲν οὖν (p. 57, 11) mutavit interpolator gnomologus || 5 ecl. hab. S, om. M A; lemma dedi ex S. haec excerpta si quis capiti περὶ πολιτείας non nimis apte inserta esse iudicarit non mirabimur || 6 ἐριστικὸν Plat. ἐρειστικὸν S || 8 γὰρ ἂν ὃ γε οἶδε S, γὰρ ἂν γε ὃ οἶδεν Plat. | ζητοῖ Plat.: ζητεῖ S || 9 ζητήσεως ex Plat. Gesn.¹ p. 272: ζητῆσαι S | οὐδὲ Plat., οὔτε S || 11 ὁ λόγος οὗτος ex Plat. Gesn.¹: ὅλον οὗτος S || 15 Οἱ μὲν ex Plat. Gesn.¹: ἃ μὲν S || 16 ἱερέων ex Plat. Gesn.¹: ἱερῶν S | μεμέληκε Plat., μεμελέτηκε (ex μεμελετήκατε corr. S al. m.) S Tr. p. 224 || 17 λόγον ex Plat. Gesn.¹: λόγων S | οἷοις τ' Plat. B, οἶός τ' Plat. T, οἷους τε S || 18 θεῖοι ex Plat. Gesn.¹: θεοί S || 22 ἀποθνήσκειν καλοῦσι, τοτὲ Plat. || 23 ὡς addidi ex Plat. [ὀσιώτατα Tr.: ὀσιότατα S

Οἷσι γὰρ ἂν Φερσεφόνα ποινὰν παλαιοῦ πένθεος
δέξεται, ἐς τὸν ὑπερθεῖν ἄλιον κείνων ἐνάτω ἔτει
ἀνδιδοῖ ψυχὰν πάλιν,

ἐκ τῶν βασιλῆες ἀγανοὶ καὶ σθένει κραιπνοὶ σοφία

5

τε μέγιστοι

ἄνδρες αὖξονται· ἐς δὲ τὸν λοιπὸν χρόνον ἥρωες

ἄγνοὶ πρὸς ἀνθρώπων καλεῦνται.

Ἄτε οὖν ἡ ψυχὴ ἀθάνατος οὖσα καὶ πολλάκις γεγонуῖα,
καὶ ἑωρακυῖα καὶ τὰ ἐνθάδε καὶ τὰ ἐν Αἴδου καὶ πάντα

10 πράγματα, οὐκ ἔστιν ὃ τι οὐ μεμάθηκεν· ὥστε οὐδὲν
θαυμαστὸν καὶ περὶ ἀρετῆς καὶ περὶ ἄλλων οἷόν τε εἶ-
ναι αὐτὴν ἀναμνησθῆναι, ἃ γε καὶ πρότερον ἠπίστατο.

Ἄτε γὰρ τῆς φύσεως ἀπάσης συγγενοῦς οὔσης, καὶ μεμα-
θηκυῖας ἅπαντα τῆς ψυχῆς, οὐδὲν κωλύει ἐν μόνον ἀνα-

15 μνησθέντα, ὃ δὴ μάθῃσιν καλοῦσιν ἀνθρώποι, τᾶλλα
πάντα αὐτὸν ἀνευρεῖν, ἐάν τις ἀνδρείος ἢ καὶ μὴ ἀπο-
κάμῃ ζητῶν· τὸ γὰρ ζητεῖν ἄρα καὶ τὸ μανθάνειν ἀνά-

μνησις ὅλον ἐστίν. Οὐκ οὖν [οὐ] δεῖ πείθεσθαι τούτῳ
〈τῷ〉 ἐριστικῷ λόγῳ· οὗτος μὲν γὰρ 〈ἂν〉 ἡμᾶς ἀργοὺς

20 ποιήσῃ καὶ ἔστι τοῖς μαλακοῖς τῶν ἀνθρώπων ἡδὺς
ἀκοῦσαι, ὃδε δὲ ἐργαστικούς τε καὶ ζητητικούς ποιεῖ· ὃν
ἐγὼ πιστεύων ἀληθεῖ εἶναι ἐθέλω † διὰ τὸ ζητεῖν ὃ τι

ἀρετὴ ἐστι. — Ναί, ὦ Σώκρατες. 〈Ἀλλὰ〉 πῶς λέγεις

1 Pind. fr. 133 Schr. | οἷσι γὰρ ἂν Gesn.¹: οἷσει (οἷσει Tr.) γὰρ
ἂν S οἷσιν γὰρ ἂν Platonis B T; οἷσι δὲ Boeckh || 2 δέξεται Pla-
tonis B T | ἐς S εἰς Platonis B T | κείνων ex Plat. (κείνων Plat. B T)
Gesn.¹: κείνω S || 3 ἀνδιδοῖ Plat., ἂν διδοῖ S | ψυχὰν S et Plat.
B T, ψυχὰς operarum error in Gaisfordi ed. Lips.; ψυχὰς Boeckh ||
4 τῶν] τᾶν Plat. || 6 αὖξονται S, Plat.: αὖξοντ' Boeckh || 8 ἀθά-
νατός τε οὖσα Plat. || 9 ἐνθάδε ex Plat. Gesn.¹: ἐνθένδε S | καὶ ante
πάντα del. Struve || 10 χροῖματα Plat. | ὃ τι οὐ ex Plat. Gesn.¹: ὅτ' οὐ S ||
14 τῆς ψυχῆς ἅπαντα Plat. || 16. 17 ἀποκάμῃ S ut Platonis T (sed
ν supra versum T): ἀποκάμῃ Plat. B || 18 οὐκ οὖν οὐ S, οὐκ οὖν
Plat. T et B alt. m., οὐκοῦν Plat. B; οὐκ οὖν οὐ Gaisford || 19 τῷ
ex Plat. add. Gesn.¹ | ἂν ex Plat. add. Gesn.¹ || 21 ἐργαστικούς S et
Plat. B: ἐργατικούς Plat. T || 22 ἀληθεῖ εἶναι ἐθέλω διὰ τὸ S, ἀλη-
θεῖ εἶναι ἐθέλω μετὰ σοῦ Plat. || 22. 23 ὃ τι ἀρετὴ ἐστι S, ἀρετὴ
ὃ τι ἔστιν Plat. || 23 ἀλλὰ πῶς Gesn.¹: πῶς S, ἀλλ' ἀπλῶς Plat. B T

τοῦτο, ὅτι οὐ μανθάνομεν, ἀλλὰ ἦν καλοῦμεν μάθησιν
ἀνάμνησις ἐστίν; ἔχεις με τοῦτο διδάξαι ὥς οὕτως ἔχει;
— Καὶ ἄρτι εἶπον, ὦ Μένων, ὅτι πανοῦργος εἶ, καὶ νῦν
ἐρωτᾷς εἰ ἔχω σε διδάξαι, ὃς οὐ φημι διδαχὴν εἶναι ἀλλ'
ἀνάμνησιν, ἵνα δὴ εὐθὺς φαίνωμαι αὐτὸς ἐμαντῶ τὰναν- 5
τία λέγων. — Οὐ μὰ τὸν Δία, ὦ Σώκρατες, οὐ πρὸς
τοῦτο βλέψας

115 (113 Mein.) Πλάτωνος (De leg. V p. 726—731 A).

Ἀκούοι δὴ πᾶς ὅσπερ νῦν τὰ περὶ Θεῶν τε ἤκουε
καὶ τῶν φίλων προπατόρων· πάντων γὰρ τῶν ἐν τῇ βίῳ 10
κτημάτων μετὰ Θεοὺς ψυχὴ θεϊότατον, οἰκειότατον ὄν.
τὰ δ' αὐτοῦ διττὰ παρὰ πᾶσι, τὰ μὲν οὖν κρείττω καὶ
ἀμείνω δεσπόζοντα, τὰ δ' ἥττω καὶ χείρω δοῦλα· τῶν
οὖν δύο τὰ δεσπόζοντα προτιμητέον τῶν δουλευόντων.
οὕτω δὴ τὴν αὐτοῦ ψυχὴν μετὰ Θεοὺς ὄντας δεσπότας 15
καὶ τοὺς τούτοις ἐπομένους τιμᾶν δεῖν λέγων δευτέραν
ὁρθῶς παρακελεύομαι. τιμᾷ δ' ὥς ἔπος εἰπεῖν ἡμῶν
οὐδεὶς ὁρθῶς, δοκεῖ δέ· θείον γὰρ ἀγαθόν που τιμὴ, τῶν
δὲ κακῶν οὐδὲν τίμιον, ὃ δ' ἡγούμενος ἢ τισι λόγοις ἢ
δώροις αὐτὴν αὔξειν ἢ τισιν ὑπείξεισι, <μηδὲν> βελτίω δ' 20
ἐκ χείρονος αὐτὴν ἀπεργαζόμενος τιμᾶν μὲν δοκεῖ, δρᾶ
δὲ τοῦτο οὐδαμῶς. αὐτίκα παῖς γενόμενος εὐθὺς ἀνθρω-
πος πᾶς ἡγείται πάντα ἱκανὸς εἶναι γινώσκειν, καὶ τιμᾶν
οἶεται ἐπαινῶν τὴν αὐτοῦ ψυχὴν, καὶ προθυμούμενος ἐπι-

2 με S et Platonis plurimi, μετὰ Plat. B || 7 post βλέψας
inseruit εἶπον e Plat. Gesn.¹ incerta coniectura. signavi lacunam ||
8 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A || 9 ὅσπερ Plat.: ὥσπερ S | νυνδὴ
τὰ π. 9. Plat. || 10 ἐν τῇ βίῳ Stob.: αὐτοῦ Plat. || 12 παρὰ πᾶσι
S: πάντ' ἐστὶ πᾶσιν Plat. || 14 δύο S: αὐτοῦ Plat. | τὰ δεσπόζοντα

ἀεὶ προτ. Plat. || 16 δευτέραν ex Plat. Gesn.¹: δεύτερ^ν ἄρ' ἂν (ν ead-
dem m. superscr.) S δεύτερ' ἄρ' ἂν Tr. || 17 παρακελεύομαι e Plat.
Gaisford: -ωμαι S Tr. sed corr. ni fallor S | τιμᾷ e Plat. Gaisford:
τιμᾶν S || 18 θείων γὰρ ἀγαθῶν Stallbaum | ψυχὴ pro τιμῇ scr.
Schanz || 19 αὐτὴν Plat.: αὐτοῖς S || 20 αὔξειν e Plat. Gesn.¹: ἄξειν
S | ὑπείξει e Plat. Gaisford: ὑπεῖξαι S | μηδὲν inserui e Plat. ||
21 ἐκ χείρονος e Plat. Gesn.¹: ἐγγχειρόμενος S | δρᾶ e Plat. Gesn.¹:
ἄρα S ἄρα Tr. || 22 παῖς εὐθὺς γενόμενος ἄ. Plat.

τρέπει πράττειν ὅ τι ἂν ἐθέλῃ· τὸ δὲ νῦν λεγόμενόν
 ἐστιν, ὡς δρῶν ταῦτα βλάπτει καὶ οὐ τιμᾷ· δεῖ δέ, ὡς
 φαιμεν, μετὰ γε θεοὺς δευτέραν. οὐδὲ γε ὅταν ἄνθρωπος
 τῶν αὐτοῦ ἐκάστοθ' ἁμαρτημάτων μὴ ἑαυτὸν αἵτιον ἡγῇ-
 5 ται καὶ τῶν πλείστων κακῶν καὶ μεγίστων, ἀλλὰ ἄλλους,
 ἑαυτὸν δὲ αἰεὶ ἀναίτιον ἐξαιρῇ τιμῶν τὴν αὐτοῦ ψυχὴν,
 ὡς δὴ δοκεῖ· ὁ δὲ πολλοῦ δεῖ δρᾶν τοῦτο, βλάπτει γάρ.
 οὐδὲ ὅποταν ἡδοναῖς παρὰ λόγον τὸν τοῦ νομοθέτου καὶ
 ἔπαινον χαρίζεται, τότε οὐδαμῶς τιμᾷ, ἀτιμάζει δὲ κα-
 10 κῶν καὶ μεταμελείας ἐμπιπλὰς αὐτήν. οὐδέ γε ὅποταν
 αὖ τάναντία τοὺς ἐπαινουμένους φόβους καὶ ἀλγη-
 δόνας καὶ λύπας μὴ διαπονῇ καρτερῶν ἀλλ' ὑπέικη,
 τότε οὐ τιμᾷ ἀτιμάζων· ἄτιμον γὰρ αὐτήν ἀπεργάζεται
 δρῶν τὰ τοιαῦτα σύμπαντα. οὐδ' ὅποταν ἡγῇται ζῆν
 15 τοῦτο ἀγαθὸν εἶναι, τιμᾷ, ἀτιμάζει δ' αὐτήν καὶ τότε·
 τὰ γὰρ ἐν Αἰδου πράγματα πάντα κακὰ ἡγούμενος τῆς
 ψυχῆς εἶναι ὑπέικει τε καὶ οὐκ ἀντιτείνει διδάσκων τε
 καὶ ἐλέγχων, ὡς οὐκ οἶδεν οὐδ' εἰ τάναντία πέφυκε μέ-
 γιστα εἶναι πάντων ἀγαθῶν ἡμῖν τὰ περὶ τοὺς θεοὺς
 20 <τοὺς> ἐκεῖ. οὐδὲ μὴν πρὸ ἀρετῆς ὅποταν αὖ προτιμᾷ
 τις κάλλος, τοῦτ' ἐστὶν οὐχ ἕτερον ἢ <ἡ> τῆς ψυχῆς ὄν-
 τως ἀτιμία· ψυχῆς γὰρ σῶμα ἐντιμότερον οὗτος ὁ λόγος

1 ὅ τι ἂν e Plat. Gesn.¹: ὅταν S || 4 ἐκάστοθ' scripsi: ἐκασ-
 τος S ἐκάστοτε Plat. || 4. 5 ἡγῇται e Plat. Gaisford: ἡγεῖται S ||
 6 αἰεὶ Plat. | ἐξαιρῇ Platonis cod. Paris. 1807 | ἑαυτοῦ Tr. || 7 ὡς δὴ
 e Plat. Gesn.¹: ὡς δὴ S | ὁ δὲ Plat.: ὡς S | βλάπτει e Plat.
 Gesn.¹: πράττει S || 10 ἐμπιπλὰς Plat. || 11 τοὺς ἐπαινουμένους
 πόνοους καὶ φόβους e Plat. Gesn.¹ fortasse recte || 12 ὑπέικη e Plat.
 Gesn.¹: ὑπέικει S || 13 ἀτιμάζων S: ὑπέικων Plat. || 14 ἡγῇται e
 Plat. Gaisford: ἡγεῖται S || 14. 15 ζῆν τοῦτο. S: τὸ ζῆν πάντως
 Plat. || 16 ἡγούμενος S: ἡγουμένης Plat. || 17 ὑπέικει καὶ Plat. ||
 18 οἶδεν e Plat. Gesn.¹: οἶδ' ἂν S | τάναντία e Plat. Gesn.¹: τα
 οὐνία S τὰ οὐράνια Tr. || 20 τοὺς e Plat. addidit Gesn.¹ | πρὸ ἀρε-
 τῆς ὅποταν αὖ e Plat. Gesn.¹: προᾶραι ταῦτ' ἂν αὖ S sicut Tr., si
 recte intellego Meklerum || 21 ἡ e Plat. inseruit Gesn.¹ || 21. 22 ὄν-
 τως καὶ πάντως ἀτιμία Plat. || 22 ἐντιμότερον οὗτος ὁ λόγος e
 Plat. Gesn.¹: ἀτιμότερον αὐτὸς (αὐτῆς Tr.) ὅλον S Tr.

φησὶν εἶναι, ψευδόμενος· οὐδὲν γὰρ γηγενὲς Ὀλυμπίων
 ἐντιμότερον, ἀλλ' ὁ περὶ ψυχῆς ἄλλως δοξάζων ἀγνοεῖ,
 ὡς θαυμαστοῦ τούτου κτήματος ἀμελεῖ. οὐδέ γε ὁπόταν
 χρήματά τις <ἐρᾷ> κτᾶσθαι μὴ καλῶς ἢ μὴ δυσχερῶς
 φέρῃ κτώμενος, δώροις ἄρα τιμᾷ τότε τὴν αὐτοῦ ψυχὴν· 5
 παντὸς μὲν οὖν λείπει· τὸ γὰρ αὐτῆς τίμιον ἅμα καὶ
 καλὸν ἀποδίδεται τοῦ χρυσοῦ. πᾶς γὰρ ὁ τ' ἐπὶ γῆς
 καὶ ὑπὸ γῆς χρυσὸς ἀρετῆς οὐκ ἀντάξιος, οὐδ', ὡς εἴ-
 πεῖν ξυλλήβδην, † ὅσα περ νομοθέτης αἰσχροῦ εἶναι καὶ 10
 κακὰ διαριθμούμενος τάττει καὶ τὸναντίον ἀγαθὰ καὶ 10
 καλὰ, τῶν μὲν ἀπέχεσθαι μὴ ἐθέλῃ πάσῃ μηχανῇ, τὰ δ'
 ἐπιτηδεύειν ξύμπασαν κατὰ δύναμιν, οὐκ οἶδεν ἐν τού-
 τοις πᾶσι πᾶς ἄνθρωπος ψυχὴν θειότατον ὃν ἀτιμώτατα
 καὶ κακοσχημονέστατα διατιθεῖς. τὴν γὰρ λεγομένην δί-
 κην τῆς κακουργίας τὴν μεγίστην οὐδεὶς ὡς ἔπος εἰπεῖν 15
 λογιζέται, ἔστι δὲ ἡ μεγίστη τὸ ὁμοιοῦσθαι τοῖς οὖσι κα-
 κοῖς ἀνδράσιν, ὁμοιούμενον δὲ τοὺς μὲν ἀγαθοὺς φεύγειν
 ἄνδρας καὶ λόγους, καὶ τῶν μὲν ἀποσχίζεσθαι, τοῖς δὲ
 προσκολλᾶσθαι διώκοντα κατὰ τὰς ξυνουσίας· προσπε- 20
 φυχότα δὲ τοῖς τοιούτοις ἀνάγκη ποιεῖν καὶ πάσχειν ἃ 20
 πεφύκασιν ἀλλήλους οἱ τοιοῦτοι ποιεῖν καὶ λέγειν. τοῦτο
 οὖν δὴ τὸ πάθος δίκη μὲν οὐκ ἔστι, καλὸν γὰρ τό γε δί-
 καιον καὶ ἡ δίκη, τιμωρία δέ, ἀδικίας ἀκόλουθος πάθη,

1 γηγενὲς e Plat. Gesn.¹: τι γένος S || 2 ἄλλως e Plat. Gesn.¹:
 καλῶς S || 3 τούτου κτήματος ἀμελεῖ e Plat. Gesn.¹: τοῦ κτήματος
 ἀεὶ S | v. οὐδέ γε ὁπόταν—8 οὐκ ἀντάξιος leguntur Stob. III 1,
 201 H. lemmate Πλάτωνος Νόμων ε' praemisso || 4 ἐρᾷ κτᾶσθαι
 Plat., Stob. III 1: κτᾶσθαι S || 5 αὐτοῦ e Plat. Gesn.¹: αὐτοῦ libri
 utrobique || 6 παντὸς μὲν οὖν λείπει Stob. utrobique, Platonis Paris.
 1807: πάντως μὲν οὖν λυπεῖ Cornarius || 7 τοῦ χρυσοῦ S μικροῦ
 χρυσοῦ Stob. III 1, Plat. μικροῦ χρυσοῦ ex Platonis Ald. Gesn.¹
 || 8 οὐδ' ὡς εἰπεῖν S: ὡς δὲ εἰπεῖν Plat. | ξυλλήβδην S || 9 ὅσα περ
 S: ὅς ἄπερ ἂν Plat. cod. Par. 1807 ὅταν ὅσαπερ ἂν Ast ὅς ἂν,
 ὅσαπερ et 10 τάττει Heindorf || 10 τάττει e Plat. Gesn.¹: ταῖται S ||
 11 ἐθέλῃ (si iure silet Mekler) S, Plat. ἐθέλειν Tr.: ἐθέλει Peipers
 || 14 τινομένην prop. H. Mueller || 18 τῶν μὲν om. Plat. || 19 κατὰ
 τὰς e Plat. Gesn.¹: καὶ τὰς S || 21 καὶ λέγειν delevit Schanz || 22 οὖν
 δὴ S, Plat.: δὴ οὖν Tr.

ἡς ὃ τε τυχὼν καὶ μὴ τυγχάνων ἄθλιος, ὁ μὲν οὐκ ἰα-
 τρευόμενος, ὁ δ', ἵνα ἕτεροι πολλοὶ σφύζωνται, ἀπολλύ-
 μενος. τιμὴ δ' ἐστὶν ἡμῖν, ὡς τὸ ὅλον εἰπεῖν, τοῖς μὲν
 5 ἀμείνοσιν ἐπεσθαι, τὰ δὲ χείρονα, γενέσθαι <δὲ> βελτίω
 δυνατά, τοῦτ' αὐτὸ ὡς ἄριστα ἀποτελεῖν. Ψυχῆς οὖν ἀν-
 θρώπῳ κτῆμα οὐκ ἔστιν εὐφυνέστερον εἰς τὸ φυγεῖν μὲν τὸ
 κακόν, ἰχνεῦσαι δὲ καὶ ἐλεῖν τὸ πάντων ἄριστον, καὶ
 ἐλόντα αὖ ξυνοικεῖν κοινῇ τὸν ἐπίλοιπον βίον· διὸ δεύτε-
 ρον ἐτάχθη <τιμῇ>. τὸ δὲ τρίτον, πᾶς ἂν τοῦτό γε νοήσῃε
 10 τὴν τοῦ σώματος εἶναι κατὰ φύσιν τιμὴν· τὰς δ' αὖ τιμὰς
 δεῖ σκοπεῖν, καὶ τούτων τίνες ἀληθεῖς καὶ ὅσαι κίβδηλοι·
 τοῦτο δὲ νομοθέτου. μηνύειν δὴ φαίνεται τάσδε καὶ
 τοιάσδε τινὰς αὐτὰς εἶναι, τίμιον εἶναι σῶμα οὐ τὸ κα-
 λὸν οὐδὲ τὸ ἰσχυρὸν οὐδὲ τὸ τάχος ἔχον οὐδὲ μέγα οὐδὲ
 15 τὸ ὑγιεινόν (καὶ τοί γε πολλοῖς ἂν ταῦτο δοκοῖ), καὶ μὴν
 οὐδὲ τὰ τούτων γε ἐναντία, τὰ δ' ἐν τῷ μέσῳ ἀπάσης
 ταύτης τῆς ἕξεως ἐφαπτόμενα σωφρονέστατα ἅμα τε
 ἀσφαλέστατα εἶναι μακρῷ· τὰ μὲν γὰρ χαύνους τὰς ψυ-
 χὰς καὶ θρασείας ποιεῖ, τὰ δὲ ταπεινάς τε καὶ ἀνελευ-
 20 θέρους· ὡς δ' αὐτως ἢ τῶν χρημάτων κτήσεις καὶ τι-
 μήσεων κατὰ τὸν αὐτὸν ῥυθμὸν ἔχει. τὰ μὲν ὑπέρογκα

4 χείρονα S, Plat.: χείρω Tr. | δὲ addidi e Plat. || 5. 6 v. ψυ-
 χῆς ἀνθρώπῳ—8 τὸν ἐπίλοιπον βίον Stobaeus supra II 31, 36
 p. 207, 26 W. (Πλάτωνος) || 5 οὖν om. Stob. II || 6 εὐφυνέστε-
 ρον Stob. II, e Plat. Gesn.¹: ἐμφυνέστερον S || 7 τὰ πάντων ἄρι-
 στα Stob. II || 8 ἐλόντα Stob. II, e Plat. hic Gesn.¹: ἐλθόντα S
 | αὖ κοινῇ ξυνοικεῖν Stob. II, Plat. || 9 τιμὴ (debuit τιμῇ) e Pla-
 tone inseruit Gesn.¹ | πᾶς ἂν τοῦτό γε νοήσῃε e Plat. Gesn.¹: πᾶ-
 σαν τοῦτο γε νοήσῃ S πᾶσαν τοῦτό γε ὀνήσῃ, εἰ Tr. || 11 τούτων
 e Plat. Gesn.¹: τούτου S || 12 τοῦτο e Plat. Gesn.¹: τούτου S | δὴ
 μοι φαίνεται Plat. || 13 v. τίμιον εἶναι—p. 64, 19 δρῶντα διὰ βίον supra
 leguntur Stob. III 1, 202 H. lemmate non iterato || 14 οὐδὲ ἰσχυρὸν Plat.
 | οὐδὲ τὸ τάχος ἔχον S: οὐδὲ τάχος ἔχον Stob. III 1, Plat. || 14. 15 οὐδέ
 γε τὸ ὑγιεινόν Plat. | καὶ τοι πολλοῖς ἂν τοῦτό γε δοκοῖ Plat. Stob. III 1
 || 17 ἅμα τε S, Plat., Stob. III 1; ἅμα τε καὶ e Stobaei cod. Par. 1985 inu-
 tiliter Gaisford | σωφρονέστερα— 18 ἀσφαλέστερα recte Stephanus ||
 20 ἢ τῶν χρημάτων κτήσεις S, Stob. III 1: ἢ τῶν χρημάτων καὶ κτημά-
 των κτήσεις Plat. || 20. 21 τιμήσεων S, Stob. III 1: τιμήσεως Plat.

γὰρ ἐκάστων τούτων ἔχθρας καὶ στάσεις ἀπεργάζεται ἐν
 ταῖς πόλεσι καὶ ἰδίᾳ, τὰ δ' ἐλλείποντα δοῦλον. μὴ δὴ
 τις φιλοχρηματεῖτω· παίδων γε ἕνεκα, † ὅ τι πλουσιω-
 τάτους καταλείπει· οὔτε γὰρ <ἐκείνοις> [καλὸν] οὔτε αὖ
 τῇ πόλει ἄμεινον. ἡ γὰρ τῶν νέων ἀκολάκευτος οὐσία, 5
 τῶν δὲ ἀναγκαίων μὴ ἐνδεχομένη † μουσικωτάτη τε καὶ
 ἀρίστη· ξυμφωνοῦσα γὰρ ἡμῖν καὶ ξυναρμότιττος εἰς
 πάντα ἄλυτον <τὸν βίον> ἀπεργάζεται. παισὶ δὲ αἰδῶ
 χρὴ πολλήν, οὐ χρυσὸν καταλείπειν. οἴομεθα δὲ ἐπι-
 πλήττοντες <τοῖς νέοις> ἀναισχυντοῦσι τοῦτο καταλείψειν· 10
 τὸ δ' ἐστὶν οὐκ ἐκ τοῦ νῦν παρακελεύσματος τοῖς νέοις
 γιγνόμενον, ὃ παρακελεύονται λέγοντες ὡς δεῖ πάντα αἰ-
 σχύνεσθαι † τοὺς νέους, καὶ πάντων μάλιστα εὐλαβεῖ-
 σθαι, μὴ ποτέ τις ἴδῃ τῶν νέων ἢ καὶ ἐπακούσῃ δρῶντα
 ἢ λέγοντά τι τῶν αἰσχυρῶν, ὡς ὅπου ἀναισχυντοῦσι γέ- 15
 ροντες, ἀνάγκη καὶ νέους ἐνταῦθα εἶναι ἀναιδεστάτους·
 παιδεῖα γὰρ νέων διαφέρουσά ἐστιν ἅμα καὶ αὐ(τῶν οὐ)
 τὸ νουθετεῖν, ἀλλ' ἅπερ ἂν ἄλλον νουθετῶν εἴποι τις,
 φαίνεσθαι ταῦτα αὐτὸν δρῶντα διὰ βίον. ξυγγένειαν δὲ
 καὶ ὁμογνίων θεῶν κοινωνίαν πᾶσαν ταύτου φύσιν αἰ- 20
 ματος ἔχουσιν τιμῶν τις καὶ σεβόμενος εὖνους ἂν γενε-

1 ἐν om. Plat., Stob. III 1 || 2 δοῦλον Gaisford: δῆλον S δου-
 λείας ὡς τὸ πολὺ Stob. III 1, Plat. || 3 φιλοχρημονεῖτω Plat. | ἕνεκα,
 ἵνα ὁ τι πλουσιωτάτους καταλίπη Plat., cf. quae adnotavimus
 Stob. III 1 p. 154, 2 || 4 ἐκείνοις Stob. III 1, Plat., putaverim igitur
 glossemate καλὸν expulsum esse ἐκείνοις || 4. 5 αὖ τῇ e Plat.
 Gesn.¹: αὐτῇ S, Stob. III 1. non praestat αὐτῇ τῇ || 6 ἐνδεχομένη
 S: ἐνδεής, αὕτη πασῶν Stob. III 1, Plat. fuerit igitur adscriptum
 ἐνδεομένη, quo interpretamento nescio an exturbatum sit etiam
 αὕτη vel αὕτη πασῶν || 7. 8 εἰς ἅπαντα Plat. || 8 τὸν βίον Stob. III 1,
 Plat.: om. S || 10 τοῖς νέοις Stob. III 1, Plat.: om. S || 12 post
 αἰσχύνεσθαι quae leguntur in Platone τὸν νέον. ὁ δὲ ἔμφρων νο-
 μοθέτης τοῖς πρεσβυτέροις ἂν μᾶλλον παρακελεύοιτο αἰσχύνεσθαι
 homoeoteleuto periere in S, item Stob. III 1, ubi vide || 14 μὴ ποτέ
 τις αὐτὸν ἴδῃ Stob. III 1, Plat. || 17 αὐτῶν (ἐαυτῶν Stob. III 1)
 οὐ τὸ Plat., Stob. III 1: αὐτὸ S || 19. 20 δὲ καὶ Plat.: τε S
 καὶ Tr.

θλλους θεους εἰς παίδων αὐτοῦ σπορὰν ἴσχοι κατὰ λό-
 γον· καὶ μὴν <τό γε> φίλων καὶ ἐταίρων πρὸς τὰς ἐν
 βίῳ ὁμιλλας <εὐμενεῖς> ἂν τις κτῶτο μεῖζους μὲν καὶ
 σεμνοτέρας τὰς ἐκείνων ὑπηρεσίας εἰς αὐτὸν ἡγούμενος
 5 ἢ κείνοι, ἐλάττους δ' αὖ τὰς αὐτοῦ διανοοῦμενος εἰς
 τοὺς φίλους χάριτας † ὑπὲρ αὐτῶν τῶν φίλων καὶ ἐταίρων·
 εἷς γε μὴν πόλιν καὶ πολίτας μακρῷ ἄριστος, ὅστις πρὸ
 τοῦ [νικῆσαι] Ὀλυμπίασι καὶ ἀπάντων ἀγώνων πολεμι-
 καῶν τε καὶ εἰρηνικῶν νικᾶν δέξαιτ' ἂν δόξῃ ὑπηρεσίας
 10 τῶν οἴκοι νόμων, ὡς ὑπηρετηκὼς πάντων μάλιστ' ἀν-
 θράπων αὐτοῖς ἐν τῷ βίῳ. πρὸς δ' αὖ τοὺς ξένους δια-
 νοητέον ὡς ἀγιώτατα ξυμβόλαια ὄντα· σχεδὸν γὰρ πάντα
 ἐστὶ τὰ τῶν ξένων καὶ εἰς τοὺς ξένους ἁμαρτήματα παρὰ
 τῶν πολιτῶν εἰς θεὸν ἀνηρτημένα τιμωρὸν μᾶλλον· ἔρη-
 15 μος γὰρ ἂν ὁ ξένος ἐταίρων τε καὶ ξυγγενῶν ἐλεεινότε-
 ρος ἀνθρώποις καὶ θεοῖς. ὁ δυνάμενος οὖν τιμωρεῖν
 μᾶλλον βοηθεῖ προθυμότερον· δύναται δὲ διαφερόντως
 ὁ ξένιος ἐκάστων δαίμων καὶ θεὸς τῷ ξενίῳ συνεπόμε-
 νοι Διὶ πολλῆς οὖν εὐλαβείας, ᾧ καὶ σμικρὸν προμη-
 20 θείας ἐνι, μηδὲν ἁμάρτημα περὶ ξένους ἁμαρτόντα ἐν τῇ
 βίῳ πρὸς τὸ τέλος αὐτοῦ πορευθῆναι. ξενικῶν δ' αὖ καὶ
 ἐπιχωρίων ἁμαρτημάτων τὸ περὶ τοὺς ἰκέτας μέγιστον
 γίνεται ἁμάρτημα ἐκάστοις· μεθ' οὗ γὰρ ἰκετεύσας μάρ-
 τυρος ὁ ἰκέτης θεοῦ ἔτυχεν ὁμολογιῶν, φύλαξ διαφέρων

(21) 1 γενεθλλους S: γενέσθαι οὗς Platonis cod. Paris. 1807
 || 1 αὐτοῦ Plat.: αὖ τούτου S || 2 τί γε e Plat. add. Gesn.¹ ||
 3 εὐμενεῖς e Plat. addidi || 4 ὑπηρεσίας εἰς αὐτὸν (debut αὐ-)
 e Plat. Gesn.¹: ὑπὲρ αὐτῶν εἰς αὐτὸν S || 5 κείνοι S, Plat. ἐκείνοι
 Tr. || 6 χάριτας αὐτῶν τῶν φίλων τε καὶ ἐταίρων Plat. cf. 4 adn.
 || 7 γε om. Plat. || 8 νικῆσαι S, om. Plat. | ὀλυμπιαῖσι S || 9 δόξῃ
 e Plat. Gesn.¹: δόξης S || 10 οἴκοι νόμων e Plat. Gaisford: οἰ-
 κονόμων S | ὑπηρετηκὼς Plat.: ὑπηρετικῶς S | μάλιστ' S μά-
 λισθ' Tr. κάλλιστ' Plat. || 12 ξυμβόλαια ὄντα e Plat. Gesn.¹: ξύμ-
 βολα ὄντας S || 13. 14 παρὰ τὰ τῶν π. Plat. sed τὰ supra versum
 cod. Paris. 1807 || 16 ὁ δυν. e Plat. Gesn.¹: οὐ δυν. S || 18 τῷ ξε-
 νίῳ e Plat. Gesn.¹: τὰ ξένα S || 19 Διὶ e Plat. Gesn.¹: δῆ S ||
 20 ἁμαρτήματα Tr. || 21 αὐτοῦ e Plat. Gesn.¹: αὐτὸν S || 22 τὸ περὶ
 τοὺς e Plat. Gesn.¹: τοὺς περὶ τοὺς S || 24 θεοῦ ἔτυχεν S θεοῦ * *

οὗτος τοῦ παθόντος γίνεται, ὥστ' οὐκ ἂν ποτε ἀτιμώρη-
 τος πάθοι ὁ τυχὼν ὧν ἔπαθε. τὰ μὲν οὖν περὶ γονέας
 τε καὶ ἑαυτὸν καὶ τὰ ἑαυτοῦ, περὶ πόλιν τε καὶ φίλους
 καὶ ξυγγένειαν ξενικά τε καὶ ἐπιχώρια διεληλύθαμεν σχε-
 δὸν ὁμιλήματα· τὸ δὲ ποῖός τις ἂν <αὐτός> ἂν κάλλι- 5
 στα διαγάγοι τὸν βίον, ἐπόμενον τούτῳ διεξελεῖν· ὅς'
 οὖν μὴ νόμος ἑλλ' ἔπαινος παιδεύων καὶ ψόγος ἐκάστους
 εὐηρίους μᾶλλον τοῖς τεθήσεσθαι μέλλουσι νόμοις ἀπερ-
 γάζεται, ταῦτ' ἐστὶ μετὰ τοῦτο ἡμῖν ρητέον. ἀλήθεια δὴ
 πάντων μὲν ἀγαθῶν θεοῖς ἡγείται, πάντων δὲ ἀνθρώ- 10
 ποις· ἧς ὁ γενήσεσθαι μέλλων μακάριός τε καὶ εὐδαίμων
 ἐξ ἀρχῆς εὐθὺς μέτοχος εἶη, ἵνα ὡς ὁ τι πλεῖστον χρό-
 νον ἀληθείης ὧν διαβιοῖ· καὶ <πιστός γάρ· ὁ δὲ> ἄπι-
 στος, ὃ φίλον ψεῦδος ἐκούσιον· ὅτῳ δὲ ἀκούσιον, ἄνους.
 ὧν οὐδέτερον ζηλωτόν· ἀλλὰ πᾶς ὁ γε ἄπιστος καὶ 15
 ἀμαθής, χρόνον δὲ προϊόντος γνωσθεῖς εἰς τὸ χαλεπὸν
 γῆρας † κατὰ πᾶσαν κατεσκευάσατο ἐπὶ τέλει τοῦ βίου,
 ὥστε ζώντων καὶ μὴ ἐταίρων καὶ παίδων σχεδὸν ὀρφα-
 νὸν αὐτῷ γενέσθαι τὸν βίον. τίμιος μὲν δὴ καὶ ὁ μηδὲν

ἔτυχεν (cum duobus signis) Platonis cod. Paris. 1807: θεοῦ ἀπέτυχεν
 Badham | ὁμολογιῶν e Plat. Gesn.¹: ὁμολογεῖ ὧν S

2 πάθοι Plat.: πάθη S πάθη Tr. | ἔπαθες Tr. || 3 ἑαυτὸν e
 Plat. Gesn.¹: ἑαυτῶν S || 5 αὐτός e Plat. inseruit Gesn.¹, om. S ||
 6. 7 ὅς' οὖν Gaisford: ὅσον S ὅς' ἂν Platonis cod. Paris. 1807
 ὅσα Ast; ὅς' ἂν οὖν e Platonis Ald. Gesn.¹ || 8 εὐηρίους μᾶλλον
 καὶ εὐμενεῖς τοῖς τ. μ. Plat. || 9 v. ἀλήθεια δὴ—p. 67, 14 κατὰ δύ-
 ναμιν leguntur supra Stob. III 1, 202 p. 155, 3 ss. H., ubi vide ali-
 orum scriptorum testimonia collata, v. ἀλήθεια—15. 16 καὶ ἀμαθής
 etiam Stob. III 11, 26 p. 434, 15 ss. || 11 γεννήσεσθαι S || 12 ὡς οὖν
 S, Stob. III 1: ὅτι Stob. III 11 ὡς Plat. || 13 διαβιοῖ S, vide Stob. III
 p. 155, 6 adn. | καὶ om. Stob. III 1, III 11, Plat. || 13. 14 πιστός
 γάρ· ὁ δὲ ἄπιστος Stob. III 1, Stob. III 11, Plat.: ἄπιστος S ||
 14 ἐκούσιος Tr. | ἀκούσιον Stob. III 11, Plat.: ἐκούσιον S et libri
 Stobaei III 1 || 15 ἀλλὰ πᾶς S: ἄφελος γὰρ δὴ πᾶς Stob. III 1,
 Stob. III 11, Plat. | ὁ τε Hermann || 17 κατὰ πᾶσαν S: ἐρημίαν αὐ-
 τῷ πᾶσαν Stob. III 1, Plat. | κατεσκευάσατο Stob. III 1, Plat.: κατ-
 εσκευάσατο S || 18. 19 s. σχεδὸν ἱκανὸν, corr. eadem m. S: σχεδὸν

- ἀδικῶν· ὁ δὲ μὴδ' ἐπιτρέπων τοῖς θέλουσιν ἀδικεῖν
 πλέον ἢ διπλασίας τιμῆς ἄξιος ἐκείνου· ὁ μὲν γὰρ ἐνός,
 ὁ δὲ ἀντάξιος ἐτέρων, μηνύων τὴν τῶν ἄλλων τοῖς ἄρ-
 5 ἄρχουσιν ἀδικίαν· ὁ δὲ καὶ συγκολάζων εἰς δύναμιν τοῖς
 ἄρχουσιν, ὁ μέγας ὄνῃ ἐν πόλει καὶ τέλειος, οὗτος ἀνα-
 γορευέσθω νικηφόρος ἀρετῇ. τὸν αὐτὸν δὲ τοῦτον ἐπαι-
 νον καὶ περὶ σωφροσύνης χρὴ λέγειν καὶ περὶ φρονήσεως,
 καὶ ὅσα ἄλλα ἀγαθὰ τις κέκτηται καλὰ μὴ μόνον αὐτὸν
 ἔχειν ἀλλὰ καὶ ἄλλοις μεταδιδόναι· <καὶ> τὸν μὲν μετα-
 10 δίδοντα ὡς ἀκρότατον χρὴ τιμᾶν, τὸν δὲ αὖ μὴ δυνάμε-
 νον, ἐθέλοντα δέ, ἔαν δεύτερον, τὸν δὲ φθοροῦντα καὶ
 θέλοντα μηδενὶ κοινωνὸν διὰ φιλίας γιγνόμενον ἀγαθῶν
 τινῶν αὐτὸν μὲν ψέγειν, τὸ δὲ κτῆμα μηδὲν μᾶλλον διὰ
 τὸν κεκτημένον ἀτιμάζειν, ἀλλὰ κτᾶσθαι κατὰ δύναμιν.
- 15 116 (114 Mein.) Πλάτωνος Πολιτείας ἡ' (p. 543A—B).
 Εἶεν· ταῦτα μὲν δὴ ὠμολόγηται, ὧ Γλαῦκων, τῇ μελ-
 λούσῃ ἄκρως οἰκεῖν πόλει κοινὰς μὲν γυναῖκας, κοινούς
 δὲ παῖδας εἶναι καὶ πᾶσαν παιδείαν, ὡσαύτως δὲ τὰ ἐπι-
 τηδεύματα κοινὰ ἐν πολέμῳ τε καὶ εἰρήνῃ, βασιλέας δὲ
 20 αὐτῶν εἶναι τοὺς ἐν φιλοσοφίᾳ τε καὶ πρὸς τὸν πόλεμον
 γεγονότας ἀρίστους. Ὁμολόγηται, ἔφη. Καὶ μὴν καὶ
 τάδε ξυνεχωρήσαμεν, ὥς, ὅταν δὴ καταστῶσιν οἱ ἄρχον-
 τες, ἄγοντες τοὺς στρατιώτας κατοικιοῦσιν εἰς οἰκῆσεις

ομοίως ὀρφανὸν Stob. III 1, Plat. || 19 v. τίμιος μὲν—p. 67, 6 νικη-
 φόρος ἀρετῇ comparent supra Stob. III 9, 52 p. 363, 12 H. addito
 lemme Πλάτωνος νόμων ε'

1 τοῖς θέλουσιν S: τοῖς ἀδικοῦσιν Stob. III 1, Stob. III 9,
 Plat. || 3 ἀντάξιος S: πολλῶν ἀντάξιος Stob. III 1, Stob. III 9, Plat.
 || 4. 5 τοῖς ἄρχουσιν Stob. III 1, Stob. III 9, Plat.: τοῖς ἔχουσιν S
 || 5 ὁ ante μέγας deleuit Cobet || 6 ἀρετῆς recte Iulianus Misopog.
 p. 456 Hertlein | αὐτὸν om. Tr. || 8 καλὰ—αὐτὸν S: δυνατὰ—αὐτὸν
 Stob. III 1, Plat. καὶ δύναται—αὐτὸς Petavius, δύναται—αὐτὸς
 Schanz || 9 μεταδίδοναι Stob. III 1, Plat.: εἶναι δίδοναι S | καὶ ad-
 didi ex Stob. III 1, Plat.: om. S || 12 θέλοντα S: ἐκόντα Stob. III
 1, Plat. || 14 ἐκτημένον ut supra (8) ἔκτεται Schanz || 15 ecl. cum
 lemme hab. S (post ecl. 43, 113 Mein.) M A (post ecl. 43, 108 Mein.)
 || 19 καὶ ἐν εἰρήνῃ A | βασιλέας δὲ M A, Plat.: βασιλέας τε S

οίας προείπομεν, ἴδιον μὲν οὐδὲν οὐδενὶ ἐχούσας, κοινὰς δὲ πᾶσι.

117 (115 Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 543 C—544 E).

Σχεδὸν γάρ, καθάπερ νῦν, ὡς διεληλυθὼς περὶ τῆς πόλεως τοὺς λόγους ἐποιοῦ, λέγων ὡς ἀγαθὴν μὲν τὴν 5 τοιαύτην, οἷαν τότε διῆλθες, τιθείης πόλιν, καὶ ἄνδρα τὸν ἐκείνη ὅμοιον. ἀλλ' οὖν δὴ τὰς ἄλλας ἡμαρτημένας ἔλεγες, εἰ αὕτη ὀρθή. τῶν δὲ λοιπῶν πολιτειῶν ἔφησθα, ἅς μνημονεύω, τέτταρα εἶδη εἶναι. Καὶ μὴν, ἥ δ' ὅς, ἐπιθυμῶ γε καὶ αὐτὸς ἀκούσαι, τίνας λέγεις τὰς τέττα- 10 ρας πολιτείας. Οὐ χαλεπῶς, ἥν δ' ἐγώ, ἀκούσῃ. εἰσὶ γὰρ ἅς λέγω, αἵπερ καὶ ὀνόματ' ἔχουσιν, ἥ τε ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐπαινουμένη, ἡ Κρητικὴ τε καὶ Λακωνικὴ αὕτη· καὶ δευτέρα καὶ δευτέρως ἐπαινουμένη, καλουμένη δὲ ὀλιγαρχία, συχνῶν γέμουσα κακῶν πολιτεία· ἥ τε ταύτη διάφορος καὶ 15 ἐφεξῆς γιγνομένη δημοκρατία, καὶ ἡ γενναία δὴ τυραννὶς καὶ πασῶν τούτων διαφέρουσα, τέταρτόν τε καὶ ἔσχατον πόλεως νόσημα. ἥ τινα ἄλλην ἔχεις ἰδέαν πολιτείας, ἥ τις καὶ ἐν εἶδει διαφανεῖ τινι κεῖται; δυναστεῖαι γὰρ καὶ ὠνηταὶ βασιλεῖαι καὶ τοιαῦταί τινες πολιτεῖαι με- 20 ταξύ τι τούτων πού εἰσιν, εὖροι δ' ἂν τις αὐτὰς οὐκ

1 οὐδενὶ om. A || 3 eel. cum lemm. hab. M A, om. S || 4 νῦν ὡς διεληλυθὼς M A, Platonis cod. Paris. 1807 aliiq̃ue: νῦν διελέλ-
λυθας temere e Platonis Ald. Gesn.² || 5 ἐποιοῦ e Plat. Gesn.²:
ἐποίου M ἐποίου A || 7 post ὅμοιον quae habet Plato καὶ ταῦτα,
ὡς ἔοικας, καλλίω ἔτι ἔχων εἰπεῖν πόλιν τε καὶ ἄνδρα om. M A.
e Platonis Ald. (ubi ὡς ἔοικε) inseruit Gesn.² frustra retinebant
etiam Gaisford et Meineke || 8 εἰ e Plat. Gesn.²: ἡ M A | αὕτη M,
Plat.: αὐτὴ A || 9 post v. εἶδη εἶναι quae leguntur apud Platonem
ὦν καὶ περὶ λόγον—p. 544 B Ἐάνπερ, ἥν δ' ἐγώ, δύνωμαι ea ut
pote suo consilio minus idonea om. gnomologus || 9. 10 Καὶ μὴν, ἥ
δ' (ἡδ' M) ὅς, ἐπιθυμῶ γε e. q. s. ex M edere non tanti fuerat Ges-
nero, primus igitur ex A edidit Gaisford || 10 γε M A: om. Platonis
plurimi | λέγεις M A: ἔλεγες Plat. || 11 ἥν M || 16 γενναῖα M || 17 τέταρ-
τόν τε dedi ex M, a quo non differt Plat.: om. A || 18 ἥ τινα ut
videtur A ἡ τινὰ M; ἥ τίνα aliquot libri Plat. | ἰδέαν (εἰδέαν M)
πολιτείας M A, Plat.: ἰδίαν πολιτείαν temere Gaisford || 19 δυνα-
στεῖαι in -εῖαι corr. M¹ || 20 πολιτεῖαι primo M | εὖρη A²

ἐλάττους περὶ τοὺς βαρβάρους ἢ τοὺς Ἑλληνας. Πολλὰ
 γοῦν καὶ ἄτοποι, ἔφη, λέγονται. Οἷσθ' οὖν, ἣν δ' ἐγώ,
 ὅτι καὶ ἀνθρώπων εἶδη τοσαῦτα ἀνάγκη τρόπων εἶναι,
 ὅσαπερ καὶ πολιτειῶν; ἢ οἷε ἐκ δρυὸς ποθεν ἢ ἐκ πέ-
 5 τρας τὰς πολιτείας γίγνεσθαι, ἀλλ' οὐχὶ ἐκ τῶν ἡθῶν
 τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν, ἃ ἂν ὥσπερ ῥέψαντα τὰ ἄλλα ἐφελ-
 κύσῃται; Οὐδαμῶς ἔγωγ', ἔφη, ἄλλοθεν ἢ ἐντεῦθεν.
 Οὐκοῦν εἰ τὰ τῶν πόλεων πέντε, καὶ αἱ τῶν ιδιωτῶν
 κατασκευαὶ τῆς ψυχῆς πέντε ἂν εἶεν. Τί μὴν;

10 118 (116 Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 564 A).

Ἡ γὰρ ἄγαν ἐλευθερία ἔοικεν οὐκ εἰς ἄλλο τι ἢ εἰς
 ἄγαν δουλείαν μεταβάλλειν καὶ ιδιώτῃ καὶ πόλει. Εἰκὸς
 γάρ. Εἰκότως τοίνυν, εἶπον, οὐκ ἐξ ἄλλης πολιτείας τυ-
 ραννὸς καθίσταται ἢ ἐκ δημοκρατίας.

15 119 (117 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ Πολιτείας θ' (p. 576 D—E).

Μὴ ἐκπληττώμεθα πρὸς τὸν τύραννον ἓνα ὄντα βλέ-
 ποντες, μηδ' εἴ τινες ὀλίγοι περὶ ἐκείνον, ἀλλ' ὥς χρὴ
 ὅλην τὴν πόλιν εἰσελθόντας θεάσασθαι, καταδύντες εἰς
 ἅπασαν καὶ ἰδόντες, οὕτω δόξαν ἀποφαινόμεθα. Ἀλλ'
 20 ὀρθῶς, ἔφη, προκαλῆ· καὶ δῆλον παντὶ ὅτι τυραννο-
 μένης μὲν οὐκ ἔστιν ἀθλιωτέρα, βασιλευμένῃ δὲ οὐκ
 εὐδαιμονεστέρα.

120 (118 Mein.) Ἐν ταύτῃ (p. 580 A—C).

Ἴθι δὴ μοι, ἔφην ἐγώ, νῦν ἤδη ὥσπερ ὁ διὰ πάν-

1 πολλὰ M, Plat.: πολλοὶ A || 2 γ' οὖν M | οἷσθ' M, Plat.:
 οἷσθα A | ἣν M || 3 τρόπων Plat.: τρόπον MA ut Platonis cod.
 Ven. || 4 πολιτείας in -ειῶν corr. M¹ | ἢ οἷε A, Plat.: ἢ οἷσει M ||
 6 ἃ ἂν M, Platonis libri plurimi: αἱ ἂν A || 8 εἰ τὰ reposui ex M,
 quocum concordat Plat.: αἱ A || 9 τιμὴν M || 10 ecl. cum lemm. hab.
 MA, om. S || 12 καὶ ιδιώτῃ καὶ πόλει e Plat. Gesn.²: καὶ ιδιώτην
 καὶ πόλιν MA || 15 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 43, 114 Mein.)
 MA (post ecl. 43, 116 Mein.) || 16 μὴ SMA: καὶ μὴ Plat. particu-
 lam suo more reseuit gnomologus | πρὸς MA, Plat.: εἰς S || 17 ὥς
 SM, Plat.: εἰς A || 18 ὅλην τὴν M ut videtur, Plat.: ὅλην SA ||
 19 ἀποφαινόμεθα in -ώμεθα corr. M¹ | ἀλλ' sed supra alterum λ
 aliquid scriptum, puto α aut signum elisionis M || 20 προκαλῆ SM
 -λεῖ A || 23 ecl. cum lemm. hab. SMA

των κριτῆς ἐποφαίνεται, καὶ σὺ οὕτω, τίς πρῶτος κατὰ
 τὴν σὴν δόξαν εὐδαιμονία καὶ τίς δεύτερος, καὶ τοὺς ἄλ-
 λους ἐξῆς πέντε ὄντας κρῖνε, βασιλικόν, τιμοκρατικόν, ὀλι-
 γαρχικόν, δημοκρατικόν, τυραννικόν. Ἀλλὰ ῥαδία, ἔφη,
 <ῆ> κρίσις. καθάπερ γὰρ εἰσῆλθον ἔγωγε ὥσπερ χοροὺς 5
 κρῖνω ἀρετῇ καὶ κακίᾳ καὶ εὐδαιμονίᾳ καὶ τῷ ἐναντίῳ.
 Μισθωσώμεθα οὖν κήρυκα, ἣν δ' ἐγώ, ἢ αὐτὸς ἀνείπω,
 ὅτι ὁ Ἀρίστινος υἱὸς τὸν ἀριστόν τε καὶ δικαιοτάτον
 εὐδαιμονέστατον ἔκρινε, τοῦτον <δ> εἶναι τὴν βασιλικώ-
 τaton καὶ βασιλεύοντα αὐτοῦ, τὸν δὲ κάκιστόν τε καὶ 10
 ἀδικιώτατον [καὶ] ἀθλιώτατον· τοῦτον δ' αὖ τυγχάνειν
 ὄντα ὃς ἂν τυραννικώτατος ὢν ἑαυτοῦ τε ὃ τι μάλιστα
 τυραννῇ καὶ τῆς πόλεως;

121 (119 Mein.) Πλάτωνος Νόμων γ' (p. 679 B—680 C).

Ἢι δ' ἂν ποτε ξυνοικία μήτε πλοῦτος ξυνοικῇ μήτε 15
 πενία, σχεδὸν ἐν ταύτῃ γενναιότατα ἦθῃ γίγνοιτ' ἂν·
 οὔτε γὰρ ὕβρις οὐτ' ἀδικία, ζῆλοί τε αὖ καὶ φθόνοι οὐκ
 ἐγγίγνονται. ὀγαθοὶ μὲν δὴ διὰ ταῦτά τε ἦσαν καὶ διὰ τὴν
 λεγομένην εὐήθειαν· ἃ γὰρ ἤκουον καλὰ καὶ αἰσχροῖ, εὐή-
 θεις ὄντες ἡγοῦντο ἀληθέστατα λέγεσθαι καὶ ἐπείθοντο. 20
 ψεῦδος γὰρ ὑπονοεῖν οὐδεὶς ἠπίστατο διὰ σοφίαν, ὥσ-
 περ τὰ νῦν, ἀλλὰ περὶ θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων τὰ λεγό-
 μενα ἀληθῆ νομίζοντες ἔζων κατὰ ταῦτα· διόπερ ἦσαν

1 τίς (vel τίς) S A, Plat.: τί M || 2 δόξαι εὐδαιμονίαν Tr. |
 καὶ ante τίς om. A || 3 κρῖνε S M, Plat.: κρῖνε A κρῖναι Tr. || 5 ἢ
 addidi e Plat.: om. S M A || 6 κρῖνων S | τὰ ἐναντία M || 7 ἀνείπω
 Plat. sed ut in libris aliquot divisim scriptum sit ἂν εἴπω ut in
 Stobaei S M A || 8 inter δικαιοτάτον et εὐδαιμ. supra versum καὶ
 addidit A¹ || 9 δ' e Plat. Gesn.¹: om. S M A || 10 αὐτοῦ e Plat. Gesn.¹:
 αὐτοῦ fere libri || 11 ἀθλιώτατον e Plat. Gesn.¹: καὶ ἀθλιώτατον
 S M A || 13 τυραννῇ e Plat. Gaisford, et τυραννῇ ni fallor M: τυ-
 ραννεῖ S A || 14 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 118 Mein.) lemmate
 non iterato (post ecl. 123 Mein.) Br. τοῦ αὐτοῦ pro πλάτ. S || 15 Ἡ rubr.
 M || 16 γενν.] δικαιοτάτα e Platonis Ald. Gesn.¹ || 17 καὶ] οὐ A || 18 ἐγγί-
 γνονται M A Br Tr., Plat.: ἐγγίν- S | ὀγαθοὶ μὲν—p. 72, 4 ξενικοῖς
 ποιήμασιν quae primus edidi prioribus adnectit Br, om. S M A. po-
 terit igitur dubitari, ex opere Stobaei an ex ipso Platone ea hausta
 sint || 22 τανῶν Br ubique

τοιοῦτοι παντάπασιν, οὓους αὐτοὺς ἡμεῖς ἄρτι διεληλύ-
 θαμεν. — Ἐμοὶ γοῦν δὴ καὶ τῷδε οὕτως ταῦτα ξυνδοκεῖ.
 — Οὐκοῦν εἵπομεν, ὅτι γενεαὶ διαβιοῦσαι πολλαὶ τοῦτον
 τὸν τρόπον τῶν πρὸ κατακλισμοῦ γεγονότων καὶ τῶν νῦν
 5 ἀτεχνότεροι μὲν καὶ ἁμαθέστεροι πρὸς τε τὰς ἄλλας μέλ-
 λουσιν εἶναι τέχνας καὶ πρὸς τὰς πολεμικάς, ὅσαι τε πε-
 ζαὶ καὶ ὄσαι κατὰ θάλατταν γίνονται τὰ νῦν, καὶ ὅσαι
 δὲ κατὰ πόλιν μόνον αὐτοῦ, δίκαι καὶ στάσεις λεγόμε-
 ναι, λόγοις ἔργοις τε μεμηχανημένοι πάσας μηχανὰς εἰς
 10 τὸ κακουργεῖν τε ἀλλήλους καὶ ἀδικεῖν, εὐηθέστεροι δὲ
 καὶ ἀνδρειότεροι καὶ ἅμα σωφρονέστεροι καὶ ξύμπαντα
 δικαιοτέροι; τὸ δὲ τούτων αἴτιον ἤδη διεληλύθαμεν. —
 Ὅρθῶς λέγεις. — Δελέχθω δὴ ταῦτα ἡμῖν καὶ τὰ τού-
 τοις ξυνεπόμενα ἔτι πάντα εἰρήσθω τοῦδ' ἕνεκα, ἵνα νοή-
 15 σωμεν, τοῖς τότε νόμων τίς ποτ' ἦν χρεῖα καὶ τίς ἦν ὁ
 νομοθέτης αὐτοῖς. — Καὶ καλῶς γε εἴρηκας. — Ἄρ' οὖν
 ἐκεῖνοι μὲν οὔτε ἐδέοντο νομοθετῶν οὔτε πῶ ἐφίλει κατὰ
 τούτους τοὺς χρόνους γίνεσθαι τὸ τοιοῦτον; οὐδὲ γὰρ
 20 γράμματα ἔστι πῶ τοῖς ἐν τούτῳ τῷ μέρει τῆς περιόδου
 γεγονόσιν, ἀλλ' ἔθεσι καὶ τοῖς λεγομένοις πατρίοις νό-
 μοις ἐπόμενοι ζῶσιν. — Εἰκὸς γοῦν. — Πολιτείας δέ γε
 ἤδη καὶ τρόπος ἐστίν τις οὗτος. — Τίς; — Δοκοῦσί μοι
 πάντες τὴν ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ πολιτείαν δυναστείαν κα-
 λεῖν, ἣ καὶ νῦν ἔτι πολλαχοῦ καὶ ἐν Ἑλλήσει καὶ κατὰ
 25 βαρβάρους ἐστίν· λέγει δ' αὐτὴν πού καὶ Ὅμηρος γεγο-
 νέναι περὶ τὴν τῶν Κυκλώπων οἴκησιν, εἰπὼν
 τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουλευφόροι οὔτε θέμιστες,
 ἀλλ' οἳ γ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα
 ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, θεμιστεύει δὲ ἕκαστος
 30 παιδῶν ἢ δ' ἀλόχων, οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσιν.

5 ἀτεχνότεροι Br, Platonis cod. Paris. 1807 m. recentior: ἀτεχ-
 νώτεροι Platonis cod. Paris. 1807 m. pr. || 8 αὐτοῦ Plat. αὐτ' Br ||
 15. 16 ἦν νομοθέτης Plat. || 20 λεγομένοις πατρίοις Plat.: λειπομέ-
 νοις πατρικοῖς Br || 27 Od. IX 112 ss. | τοῖσι Br | ἀγορὴ βουλευφό-
 ρος Etym. M. p. 208, 46 || 30 ἀλόχων etiam Aristot. Polit. I 2 p. 1252^b
 23 sed ἀλόχου idem Eth. Nicom. X 10 p. 1180^a 29

— Ἔοικέν γε ὁ ποιητῆς ὑμῖν οὗτος γεγονέναι χαρίεις. καὶ γὰρ δὴ καὶ ἄλλα αὐτοῦ διεληλύθαμεν μάλα ἀστεῖα, οὐ μὴν πολλὰ γε· οὐ γὰρ σφόδρα χρώμεθα οἱ Κρηῆτες τοῖς ξενικοῖς ποιήμασιν.

122 (deest Mein.: Ibid. p. 690 E)

Ἄρ' οὐκ ἀγνοήσαντες τὸν Ἡσίοδον ὀρθότατα λέγοντα, ὥς τὸ ἥμισυ τοῦ παντός πολλάκις ἐστὶ πλέον; ὁπόταν ἢ τὸ μὲν ὄλον λαμβάνειν ζημιῶδες, τὸ δ' ἥμισυ μέτριον, τότε τὸ μέτριον τοῦ ἀμέτρου πλέον ἡγήσατο, ἄμεινον ἂν χείρονος.

123 (120 Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 688 A—B).

Τὸ δὲ ἐμὸν ἔλεγον, ὅτι τοῦτο μὲν πρὸς μίαν ἀρετὴν οὐσῶν τεττάρων κελεύει τίθεσθαι τοὺς νόμους, δέοι δὲ δὴ πρὸς πᾶσαν μὲν βλέπειν, μάλιστα δὲ πρὸς τὴν πρώτην καὶ τῆς ξυμπάσης ἡγεμόνα ἀρετῆς, φρόνησις δ' εἴη τοῦτο καὶ νοῦς καὶ δόξα μετ' ἔρωτός τε καὶ ἐπιθυμίας τούτοις ἐπομένης.

124 (121 Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 688 E—689 E).

Φαμὲν δὲ δὴ νῦν καθ' ὁδὸν ἰόντες τὴν λοιπὴν τοῦ λόγον, τὴν μεγίστην ἀμαθίαν τότε ἐκείνην τὴν δύναμιν ἀπολέσαι καὶ νῦν ταῦτ' ὀφεινέαι ποιεῖν, ὥστε τὸν γε νομοθέτην, εἰ τοῦθ' οὕτως ἔχει, πειρατέον ταῖς πόλεσι

1 ὑμῖν Plat.: ἡμῖν Br || 5 ecl. sine lemm. priori subiecit (ante ecl. 126 Mein.) Br, om. S M A. ecloga sicut nunc legitur a capite Περὶ πολιτείας satis aliena utrum e Stobaei opere an ex ipso Platone adsumpta sit dubium || 6 Hes. op. 40 || 7 ὁπόταν—10 χείρονος seclussit Hermann || 9 τό, τε τὸ Br || 11 ecl. cum lemm. hab. S M A || 12 ἔλεγον M A, Plat.: ἔλεγεν S | τοῦτο μὲν supra lin. A¹ || 13 δέοι e Plat. Gesn.¹: δέον S M A || 13. 14 δὲ δὴ M, Plat.: δὲ δεῖ A δὴ S || 14. 15 δὲ καὶ πρὸς πρώτην τὴν τῆς ξυμπάσης ἡγεμόνα ἀρ. Plat. || 16 νοῦς M A, Plat.: σοφία S || 17 ἐπομένης M, Plat.: ex -οις corr. S ἐπομένη ni fallor A || 18 ecl. sine lemmate cum prioribus coniunctam hab. S, tamquam novam lemmate ἐν ταυτῷ praemisso M A. maiorem eclogae partem inde ab initio usque ad v. διαπεποννημένοι ἀπαντα (p. 74, 7) om. S, primus hanc ex A edidit Gaisford || 19 δὲ δὴ νῦν M A: δὴ νῦν Plat. δὴ νυν Ast | καθοδὸν M || 21 ταυτὸ M A: ταυτὸν τοῦτο Plat. idque erunt fortasse qui reponant in Stobaeo || 22 εἰ τοῦθ' recte M A: εἰθ' Platonis cod. Paris. A

φρόνησιν μὲν ὕσιν δυνατόν ἐμποιεῖν, τὴν δὲ ἄνοιαν ὅ τι
 μάλιστα ἐξαιρεῖν. — Δῆλον. — Τίς οὖν ἡ μεγίστη δι-
 καίως ἂν λέγοιτο ἀμαθία; σκοπεῖτε εἰ συνδόξει καὶ σφᾶν
 λεγόμενον· ἐγὼ μὲν δὴ τὴν τοιάνδε τίθεμαι. — Ποῖαν;
 5 — Τὴν ὅταν τῷ τι δόξη καλὸν ἢ ἀγαθὸν εἶναι μὴ
 φιλῇ τοῦτο ἀλλὰ μισῇ, τὸ δὲ πονηρὸν καὶ ἄδικον
 δοκοῦν εἶναι φιλῇ τε καὶ ἀσπάζεται. ταύτην δια-
 φωνίαν λύπης τε καὶ ἡδονῆς πρὸς τὴν κατὰ λόγον δόξαν
 ἀμαθίαν φημὶ εἶναι τὴν ἐσχάτην, μεγίστην δέ, ὅτι τοῦ
 10 πλήθους ἐστὶ τῆς ψυχῆς· τὸ γὰρ λυπούμενον καὶ ἡδό-
 μενον αὐτῆς ὅπερ δῆμός τε καὶ πλήθος πόλεώς ἐστιν.
 ὅταν οὖν ἐπιστήμαις ἢ δόξαις ἢ λόγῳ ἐναντιῶται, τοῖς
 φύσει ἀρχικοῖς, ἡ ψυχῇ, τοῦτο ἄνοιαν προσαγορεύω, πό-
 λεώς τε, ὅταν ἄρχουσι καὶ νόμοις μὴ πεῖθεται τὸ πλη-
 15 θος, ταῦτόν, καὶ δὴ καὶ ἐνὸς ἀνδρός, ὁπότεν καλοὶ ἐν
 ψυχῇ λόγοι ἐνόντες μηδὲν ποιῶσι πλέον, ἀλλὰ ζῇ τού-
 τοις πᾶν τοῦναντίον. ταύτας πάσας ἀμαθίας τὰς πλημ-
 μελεστάτας ἐγὼ γ' ἂν θείην πόλεώς τε καὶ ἐνὸς ἐκάστου
 τῶν πολιτῶν, ἀλλ' οὐ τὰς τῶν δημιουργῶν, εἰ ἄρα που

1 ὅσιν ex ὅσον corr. M¹ || 2 ἐξαιρεῖν M | δεῖλον ut videtur M
 || 3 σκοπεῖτε e Plat. Gaisford: σκόπει τε (τὲ M) M A || 4 λεγόμενον
 A, Plat.: λέγομεν M | τοιάνδε A, Plat.: τοιανύτην δὲ M || 5 ὅταν
 τῷ τι M | δόξη A sicut Platonis codicis Parisini 1807 man. rec.,
 δόξει M: δόξαν Plat. || 6 φιλῇ—μισῇ M, Plat.: φιλεῖ—μισεῖ A ||
 7 post εἶναι una fere litt. rasa in A | φιλῇ τε καὶ ἀσπάζεται M,
 Plat.: φιλεῖ τε καὶ ἀσπάζεται A || 7. 8 ταύτην τὴν διαφωνίαν Plat.
 || 8 τι pro τε M || 9. 10 τοῦ πλήθους M, Plat.: πλήθους A || 10. 11 καὶ
 ἡδόμενον supra lin. A¹ || 11 αὐτῆς M, ex em. A, Plat.: αὐτοῖς A || 12 ἐπι-
 στήμαις M, Plat.: ἐπὶ στόματος A | ἐναντιῶται A, Plat.: ἐναντιώτατα
 M || 13 ἡ ψυχῇ e Plat. Gaisford: ἡ τάχοι (ι corr.) M ἢ ταχυτῇτι A
 || 14 ἄρχουσι(ν) M, Plat.: ἄρχωσι A || 15 καὶ δὴ καὶ—p. 74, 16 ἐκά-
 στοτε φανεῖται Eusebius praep. ev. XII 8 vol. II p. 90 Dind. | κα-
 λὴν A || 16 λόγοι ἐνόντες M, Plat., Euseb.: ἄγοιεν ἂν τις A sed
 corr. certe ὄντες ex ἂν τις A¹ | ἀλλὰ ζῇ (i. ζῇ, sc. ὁ ἀνὴρ) reposui
 ex M A, certe sic voluit gnomologus: ἀλλὰ δὴ Plat., Euseb.: ἀλλ'
 ἢ prop. Badham || 17. 18 πλημμελεστάτας ex πλημμεληστάτας corr.
 M¹ || 19 εἰ σάρα M | που scripsi: ποῦ M A; μον Plat., Euseb. id-
 que fortasse reddendum Stobaeo

καταμανθάνετε, ὦ ξένοι, ὃ λέγω. — Μανθάνομέν γε, ὦ φίλε, καὶ ξυγχωροῦμεν ἃ λέγεις. — Τοῦτο μὲν τοίνυν οὕτω κείσθω δεδογμένον καὶ λεγόμενον, ὡς τοῖς εἰς ταῦτα ἀμα-
θαίνουσι τῶν πολιτῶν οὐδὲν ἐπιτρεπτέον ἀρχῆς ἐχόμενον καὶ ὡς ἀμαθέσιν ὀνειδιστέον, ἂν καὶ πάνυ λογιστικοί τε ὦσι 5
καὶ πάντα τὰ κομψὰ καὶ ὅσα πρὸς τάχος τῆς ψυχῆς πε-
φυκότε διαπεπονημένοι ἅπαντα, τοὺς δὲ τούναντίον ἔχον-
τας τούτων ὡς σοφοὺς τε προσρητέον, ἂν καὶ τὸ λεγό-
μενον μῆτε γράμματα μῆτε νεῖν ἐπίστανται, καὶ τὰς ἀρ-
χὰς δοτέον ὡς ἔμφορσιν· πῶς γὰρ ἂν, ὦ φίλοι, ἄνευ 10
ἑμφωνίας γένοιτ' ἂν φρονήσεως καὶ τὸ σμικρότατον εἰ-
δος; οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ἡ καλλίστη καὶ μεγίστη τῶν ἑμ-
φωνιῶν μεγίστη δικαιοτάτ' ἂν λέγοιτο σοφία, ἧς ὁ μὲν
κατὰ λόγον ζῶν μέτοχος, ὁ δὲ ἀπολειπόμενος οἰκοφθό-
ρος καὶ περὶ πόλιν οὐδαμῇ σωτῆρ, ἀλλὰ πᾶν τούναντίον 15
ἀμαθαίνων εἰς ταῦτα ἐκάστοτε φαίνεται.

125 (122 Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 691 C).

Ἐάν τις μείζονα διδῶ τοῖς ἐλάττωσι παρεῖς τὸ μέ-
τριον, πλοίοις τε ἱστία καὶ σώμασι τροφὴν καὶ ψυχαῖς

1 ξένοι, ὃ λέγω Plat., Euseb.: ξένε δ' λέγω A, ξένεο λέγω (εγ non satis clarum) M | γε Stob., Euseb.: τε Plat. | ὦ om. A || 2 ξυγχωρ- Μέγχωρ- A συγχωρ- Plat. Eus. | τοῦτο—10 ὡς ἔμφορσιν Theodoretus Gr. affect. cur. I 35 p. 14, 16 Raed. (ex Eusebio) || 3 κείσθω M, Plat., Euseb., Theodoret.: κεκείσθω (sic) A | καὶ λεγόμενον om. Theodo- reti libri nonnulli | εἰς om. Plat., Euseb., Theodoret. cf. 16 || 4 post ἐχόμενον iterum καὶ λεγόμενον Euseb. || 5 γε pro τε M || 7 τοὺς] hinc incipit S || 7. 8 τοὺς δὲ τούναντίον ἔχοντας τούτων M A, Plat., Euseb., Theodoret., nisi quod τούτους pro τούτων Theodoret., τού- τοις Euseb.: τοὺς γοῦν ἔχοντας τοῦτο S || 8 post ἂν distinguitur in M A || 9 μὴ γε γράμματα A | μῆτε νεῖν sine acc. M μῆτε νεῖναι A | ἐπιστῶνται S M A || 10 εὔφορσι primo S || 11 ἑμφωνιῶν Plat. Euseb.: ἑμφώνων M. compendiose S A || 13 δικαιοτάτα λέγοιτ' ἂν Euseb. | σοφία—15 σωτῆρ Theon. Smyrn. p. 10, 12 Hill. || 16 ταῦτα M A, Plat., Euseb.: ταυτὰ S | φανεῖται Plat., Euseb. || 17 ecl. cum lemm. hab. S M A || 18 διδῶ Plat.: διδοῖ S M A | post ἐλάττωσι te- mere addidit δύναμιν e Platonis Ald. Gesn.¹ | παρεῖς Platonis cod. Paris. 1807 m. pr.

ἀρχάς, ἀνατρέπεται πον πάντα καὶ ἐξυβρίζοντα τὰ μὲν εἰς νόσους θεί, τὰ δ' εἰς ἔκγονον ὕβρεως ἀδικίαν.

126 (123 Mein). Ἐν ταύτῳ (p. 697 A—C).

Λέγομεν τοίνυν, ὅτι πόλιν, ὡς ἔοικεν, τὴν μέλλουσαν σφύζεσθαι τε καὶ εὐδαιμονήσειν εἰς δύναμιν ἀνθρωπίνην δεῖ καὶ ἐναγκαῖον τιμὰς τε καὶ ἀτιμίας διανέμειν ὁρθῶς. ἔστιν δὲ ὁρθῶς ἄρα τιμιώτατα μὲν καὶ πρῶτα τὰ περὶ τὴν ψυχὴν ἀγαθὰ κείσθαι, σωφροσύνης ὑπαρχούσης αὐτῇ, δεύτερα δὲ τὰ περὶ τὸ σῶμα καλὰ καὶ ἀγαθά, καὶ τρίτα τὰ περὶ τὴν οἰσίαν καὶ χρήματα λεγόμενα· τούτων δὲ ἂν ἐκτός τις βαλὴν νομοθέτης ἢ πόλις, εἰς τιμὰς (ἢ) χρήματα προάγουσα ἢ τι τῶν ὕστερον εἰς τὸ πρόσθην τιμαῖς τάττουσα, οὗθ' ὅσιον οὔτε πολιτικὸν ἂν δρῶν προᾶγμα.

127 (124 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ Νόμων δ' (p. 705 A—B).

Πρόσοικος γὰρ θάλαττα χώρα τὸ μὲν παρ' ἐκάστην ἡμέραν ἡδύ, μάλα γε μὴν ὄντως ἄλμυρον καὶ πικρὸν γειτόνημα· ἐμπορίας γὰρ καὶ χρηματισμοῦ διὰ καπηλείας ἐμπιπλᾶσα αὐτήν, ἢ θη παλίμβολα καὶ ἄπιστα ταῖς ψυχαῖς ἐντίκτουσα, αὐτήν τε πρὸς αὐτήν τὴν πόλιν ἄπιστον

1 ἀρχάς, ἀνατρέπεται πον πάντα e Plat. Gesn.¹: ἀρχάς ἀνατρέποντά πον πάντα S ἀρχάς (post ἀρχάς spatium decem fere litterarum) τε πον πάντα M ἀρχάς ὀνειδίζοντά τε π. π. A || 2 θεῖ S M, Plat.: θεῖον A || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 122 Mein.) Br (post Platonis de re publ. excerptum Stob. IV 1, 145 H.) Br praemisso lemme νόμων γ' || 4 λέγομεν S M A Br: λέγωμεν Platonis cod. Paris. 1807 || 5. 6 post ἀνθρωπίνην distinguitur in M A || 6 post διανέμειν signum interrogationis in A || 7 ἔστι S A ut videtur || 8 τὴν om. A || 9 καλὰ M A, Plat.: om. S || 12 ἢ (ante χρήμ.) e Plat. addidit Gesn.¹, om. S M A | προάγουσα S M, Plat.: προσάγουσα A | ἢ τί M | τῶν ὕστερων Br ut Plat. || 13 πολιτικὸν M, Plat.: πολιτικῶν S A | ἂν δρῶν e Plat. Gesn.¹: ἀνδρῶν S M A || 15 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S; Δ' M τετάρτων A || 16 πρόσσοικος—7 κτήσιν Eusebius praepar. evang. 12, 48 vol. II p. 134 Dind. | θάλαττα χώρα Plat., Euseb.: θαλάττη χώρα M A || 17 ὄντας A || 18 ἐμπορείας A | χρηματισμοῦ e Plat. Gesn.²: χρηματισμούς M A || 19 ἐμπιπλᾶσα Plat. | ἐαυτήν Euseb. || 20 αὐτήν τε πρὸς αὐτήν (αὐτήν M) Plat., M: αὐτήν περ πρὸς αὐτήν A

καὶ ἄφιλον ποιεῖ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ὡσαύ-
τως. παραμύθιον δὲ δὴ πρὸς ταῦτα καὶ τὸ πάμφορος
εἶναι κέκτηται, τραχεῖα δὲ οὕσα δῆλον ὡς οὐκ ἂν πολύ-
φορός τε εἴη καὶ πάμφορος ἅμα· τοῦτο γὰρ ἔχονσα,
πολλὴν ἐξαγωγὴν ἂν παρεχομένη, νομίσματος ἀργύρου καὶ 5
χρυσοῦ πάλιν ἀντεμπίπλαιτ' ἂν, οὗ μείζον κακόν, ἄς
ἔπος εἰπεῖν, πόλει ἀνθ' ἐνὸς ἐν οὐδὲν ἂν γίγνοιτο εἰς
γενναίων καὶ δικαίων ἡθῶν κτήσιν, ὡς ἔφαμεν, εἰ μεμ-
νήμεθα, τοῖς πρόσθεν λόγοις. — Ἀλλὰ μεμνήμεθα, καὶ
συγχωροῦμεν τότε λέγειν ἡμᾶς ὁρθῶς καὶ τὰ νῦν. 10

128 (125 Mein.) Ἐν ταύτῃ (p. 709 A—C).

Ὡς οὐδεὶς ποτε ἀνθρώπων οὐδὲν νομοθετεῖ, τύχαι
δὲ καὶ ξυμφοραὶ παντοῖαι πίπτουσιν παντοίως νομοθε-
τούσιν ἅπαντα ἡμῖν. ἥ γὰρ πόλεμός τις βιασάμενος ἀνέ-
τρεψε πολιτείας καὶ μετέβαλε νόμους, ἥ πενίας χαλεπῆς 15
ἀπορία· πολλὰ δὲ καὶ νόσοι ἀναγκάζουσι καινοτομεῖν
λοιμῶν τε ἐμπιπτόντων καὶ χρόνον ἐπὶ πολὺν ἐνιαυτῶν
πολλῶν πολλάκις ἀκαιρία. ταῦτα δὲ πάντα προῖδὼν τις
ἄρξειεν ἂν εἰπεῖν, ὅπερ ἐγὼ νῦν δὴ, θνητὸν <μὲν> μη-
δένα νομοθετεῖν μηδὲν, τίχας δ' εἶναι σχεδὸν ἅπαντα 20

(20) 1 ἄφιλον καὶ ἀπιστον A || 2 πάμφορος Plat., Euseb.; πάμφο-
ρον M A sed *μφ* in ras. || 3. 4 πολύφορός τε (τις A) εἴη καὶ πάμφορος ἅμα
M A: πολύφορός τ' εἴη καὶ πάμφορος ἅμα Euseb. πολύφορος ἅμα
Plat. || 5 ἐξαγωγεῖν A | ἀργυροῦ Euseb., ἀργύρου Platonis codex ut
libri Stobaei || 6 ἀντεμπίπλαιτ (sed *ι* post *α* in ras.) Platonis cod.
Paris. 1807: ἀντεμπιπλῶντ M ἀντεμπιπλῶντα A; ἀντεπίμπλατ'
Euseb. || 7 ἀνθενὸς M | γένοιτο Euseb. || 8 ἐθῶν A || 9 ἐν τοῖς Plat.
|| 10 ταυῖν M || 11 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. legitur ecloga
'Ὡς οὐδεὶς—p. 77, 10 ἂν ἔχοι λόγον Stob. I 6, 17^b p. 88, 7 W. lemmate
Πλάτωνος Νόμων δ' praefixo || 12 τάχα A || 14 ἅπαντα M A, Stob. I:
τὰ πάντα Plat., inde Gesn.² || 14. 15 ἀνέτρεψε Stob. I, Plat.: ἀνέ-
στρεψε (-ψαι A) M A || 15 μετέβαλεν M || 17 ἐνιαυτῶν M sed *τῶ* in
ras. M² || 18 πολῶν A | ἀκαιρία M A σχεωραὶ vel σκαιωραὶ libri
Stobaei I ἀκαιρία sed ut ἀκαιραὶ fuisse videatur Platonis cod.
Paris. 1807 | ταῦτα δὲ κατέ.] primus edidit Gaisford ex A | προῖδὼν
M A sic ut Plat., Stob. I, moneo propter Gaisfordum || 19 ἄρξειεν
M A, Stob. I ἀξίσειεν Platonis cod. Paris. 1807, ἀξιώσειεν Heindorf
| ante θνητὸν add. τὸ Plat. | μὲν addidi e Stob. I, Plat.

τὰν θρόπινα πράγματα. τὸ δ' ἔστιν περὶ τε ναυτιλίαν
καὶ κυβερνητικὴν καὶ ἰατρικὴν καὶ στρατηγικὴν πάντα
ταῦτ' εἰπόντα δοκεῖν εὖ λέγειν, ἀλλὰ γὰρ ὁμῶς αὖ καὶ τόδ'
ἔστιν εὖ λέγοντα λέγειν ἐν τοῖς αὐτοῖς τούτοις. — Τὸ ποῖον;
5 — Ὡς θεὸς μὲν πάντα καὶ μετὰ θεοῦ τύχη καὶ καιρὸς
τὰν θρώπινα διακυβερνῶσι ξύμπαντα. ἡμερώτερον μὲν τρί-
τον συγχωρῆσαι τούτοις δεῖν ἔπεσθαι τέχνην· καιρῶ γὰρ
χειμῶνος συλλαβέσθαι κυβερνητικὴν, μέγα πλεονέκτημα
ἔγωγ' ἂν θείην. ἢ πῶς; — <Οὕτως.> — Οὐκοῦν καὶ
10 τοῖς ἄλλοις ὡσαύτως κατὰ τὸν αὐτὸν ἂν ἔχοι λόγον, καὶ
δὴ καὶ νομοθεσίᾳ ταῦτόν τοῦτο δοτέον· τῶν ἄλλων ξυμ-
πιπτόντων, ὅσα δεῖ χώρᾳ συντυχεῖν, εἰ μέλλει ποτὲ εὐ-
δαιμόνως οἰκῆσειν, τὸν νομοθέτην ἀληθείας ἐχόμενον τῇ
τοιαύτῃ παραπεσεῖν ἐκάστοτε πόλει δεῖν. — Ἀληθέστατα
15 λέγεις.

129 (126 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ Νόμων ε' (p. 743 C—744 A).

Ἡμῖν δὲ ἡ τῶν νόμων ὑπόθεσις ἐνταῦθα ἔβλεπεν,
ὅπως ὡς εὐδαιμονέστατοι ἔσονται καὶ ὁ τι μάλιστα ἐλ-
λήλοις φίλοι· εἶεν δὲ οὐκ ἂν ποτε πολῖται φίλοι, ὅπου
20 πολλαὶ μὲν δίκαι ἐν ἀλλήλοις εἶεν, πολλαὶ δὲ ἀδικίαι,
ἀλλ' ὅπου ὡς ὁ τι σμικρόταται καὶ ὀλίγιστα. λέγομεν
δὴ μῖτε εἶναι χρυσὸν δεῖν μῖτε ἄργυρον ἐν τῇ πόλει,

1 περὶ ναυτιλίαν Stob. I || 3 ὁμοίως Platonis Vat. || 4 λέγοντα εὖ
λέγειν Plat. || 5 θεὸς μὲν—7 τέχνην leguntur etiam Stob. flor. 60, 8 Mein.
praemisso τοῦ αὐτοῦ (sc. Πλάτωνος) lemmate, item apud Iulianum
epist. ad Themist. p. 333, 26 Hertl. | καὶ (ante μετὰ θεοῦ) M, Stob. I
et infra 60, 8, Plat., Iulian.: δὴ corr. A¹ || 6 ἀνθρώπινα libri infra
| μὲν Stob. I || 6. 7 μὴν τούτοις συγχωρῆσαι τρίτον δεῖν ἔπεσθαι τ.
Iulian. || 7 ξυγχ. Stob. I, Plat. | ἔπεσθαι δεῖν flor. 60, 8 || 8 χειμῶνος
secludit Badham | κυβερνητικὴν ἢ μὴ Stob. I, Platonis cod. Paris.
1807 || 9 Οὕτως addidi e Stob. I, Plat. | καὶ Stob. et Plat. libri: καὶ ἐν
Ast) Schanz || 12 μέλλοι Platonis cod. Paris. 1807 || 16 ecl. cum lemm.
hab. S (post ecl. 123 Mein.) M A (post ecl. 125 Mein.) Br (post Plat. leg. III
p. 690 E, de quo loco dixi p. 72 adn. 5). Τοῦ αὐτοῦ om. Br || 19 πο-

πολῖται
λίται (-ίται M) φίλοι M A Br, Plat.: ἀλλήλοις φίλοι S m. ead. ἀλ-
λήλοις φίλοι Tr.; πολῖται ἀλλήλοις φίλοι male Gesn.¹ || 21 ὥσότι M
|| 22 εἶναι om. Plat. | αὐτῇ pro ἐν τῇ S

μήτε αὖ χρηματισμὸν πολὺν διὰ βαναυσίας καὶ τόκων
μηδὲ βοσκημάτων αἰσχυρῶν, ἀλλ' ὅσα γεωργία δίδωσι καὶ
φέρει, καὶ τούτων ὅποσα μὴ χρηματιζόμενον ἀναγκάσειεν
ἀμελεῖν ὧν ἕνεκα πέφυκε τὰ χρήματα· ταῦτα δ' ἐστὶ
ψυχὴ καὶ σῶμα, (ᾠ) χωρὶς γυμναστικῆς καὶ τῆς ἄλλης 5
παιδείας οὐκ ἂν ποτε γένοιτο ἄξια λόγου. διὸ δὴ χρη-
μάτων ἐπιμέλειαν οὐχ ἅπαξ εἰρήκαμεν ὡς χρὴ τελευταῖον
τιμᾶν· ὄντων γὰρ τριῶν τῶν ἀπάντων, περὶ ᾧ πᾶς ἄν-
θρωπος σπουδάζει, τελευταῖον καὶ τρίτον ἐστὶν ἡ τῶν
χρημάτων ὀρθῶς σπουδαζομένη σπουδὴ, σώματος δὲ πέρι 10
μέσῃ, πρώτῃ δὲ ἡ τῆς ψυχῆς. καὶ δὴ καὶ νῦν ἦν διεξερ-
χόμεθα πολιτείαν, εἰ μὲν τὰς τιμὰς οὕτω τάττεται, ὀρ-
θῶς νομοθετεῖται· εἰ δέ τις τῶν προσταττομένων αὐ-
τόθι νόμων σωφροσύνης ἔμπροσθεν ὑγίειαν ἐν τῇ πόλει
φανεῖται ποιῶν τιμίαν ἢ πλοῦτον ὑγείας καὶ τοῦ σω- 15
φρονεῖν, οὐκ ὀρθῶς ἀναφανεῖται τιθέμενος.

130 (127 Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 744 D).

Δεῖ γὰρ ἐν πόλει πού, φαμέν, τῇ τοῦ μεγίστου νο-
σήματος οὐ μετεχούσῃ, ὃ διάστασιν ἢ στάσιν ὀρθότερον
ἂν εἶη κεκληῖσθαι, μήτε πενίαν τὴν χαλεπὴν ἐνεῖναι παρὰ 20
τισι ταῦν πολιτῶν μήτ' αὖ πλοῦτον, ὡς † ἀμφοτέρω τικ-
τόντων ταῦτα ἀμφοτέρω.

131 (128 Mein.) Πλάτωνος Νόμων Θ' (p. 874 E—875 A).

3 ἀναγκάσει Platonis apogr. Vatic. ἀναγκάσει' ἂν Baiter ||
4 πέφυκεν M || 5 ᾠ e Plat. inseruit Gesn.¹, om. S M A || 6 ἄξια λό-
γον S, Plat.: ἀξιολόγον M A || 8 περὶ ᾧ πᾶς SM, Plat.: πῶς ἅπας A ||
10 σπουδὴ ex σπουδῇ corr. M¹ | πέρι om. Platonis Ald., inde Gesn.¹ ||
11 καὶ νῦν καὶ δι' ἣν. Br || 12 τάττεται Plat.: τάττετε ex -ται fecit A¹ τά-
τετε S M || 13 νομοθετεῖται S M: νομοθετεῖτε A νενομοθέτηται Br, ut
ve postea additum videatur Platonis cod. Paris. 1807 | προσταττο-
μένων αὐτόθι νόμων S M, Plat.: πραττομένων νόμων αὐτόθι A ||
14 ὑγείαν Br || 15 ὑγείας M Br || 16 ἀναφανεῖται Plat., Br: ἂν φα-
νεῖται S M ἂν φανῇται A || 17 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S ||
18 δεῖ A, Plat.: Δεῖν M | ποῦ φαμεν M || 18. 19 νοσήματος M A:
νομίσματος Platonis cod. Paris. 1807 || 19 μετεχούσῃ M A: μεθεξούσῃ
Plat. | ὃ e Plat. Gesn.²: ἡ M A | ὀρθώτερον A || 21 s. ἀμφοτέρων
—22 ἀμφοτέρω Platonis apogr. Riccardianum, ἀμφοτέρω—ἀμ-
φοτέρων Wagner || 23 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 127

Ὡς ἄρα νόμους ἀνθρώποις ἀναγκαῖον τίθεσθαι καὶ
 ζῆν κατὰ νόμους ἢ μηδὲν διαφέρειν τῶν πάντῃ ἀγριω-
 τάτων θηρίων. ἡ δὲ αἰτία τούτων ἦδε, ὅτι φύσις ἀν-
 θρώπων οὐδενὸς ἱκανὴ φύεται, ὥστε γινῶναι τε τὰ συμ-
 5 φέροντα ἀνθρώποις εἰς πολιτείαν καὶ γνοῦσα τὸ βέλτιστον
 αἰεὶ δύνασθαι καὶ ἐθέλειν πράττειν. γινῶναι μὲν γὰρ
 πρῶτον χαλεπὸν, ὅτι πολιτικῇ καὶ ἀληθεὶ τέχνῃ οὐ τὸ
 ἴδιον ἀλλὰ τὸ κοινὸν ἀνάγκη μέλει· τὸ μὲν γὰρ κοινὸν
 ξυνδεῖ, τὸ δὲ ἴδιον διασπᾷ τὰς πόλεις· καὶ ὅτι ξυμψέ-
 10 ρει τῷ κοινῷ τε καὶ ἰδίῳ τοῖν ἀμφοῖν, ἣν τὸ κοινὸν τι-
 θῆται καλῶς.

132 (129 Mein.) Ἀρχύτα.

Πονηρῶν ἀθέων νόμοι θεῶν ἄγραφοι ἀντινομιζόμε-
 νοι πονηρὰν μοῖραν καὶ ζημίαν τῷ μὴ πειθαμένῳ διδόντες,
 15 πατέρες καὶ ἄγεμόνες τῶν γεγραμμένων νόμων καὶ δογ-
 μάτων ἀνθρώποις τεθέντων.

133 (130 Mein.) Διωτογένους Πυθαγορείου ἐκ τοῦ Περὶ
 ὁσιότητος.

Καλῶς δὲ καὶ τὸ τὸν θεὸν ἐν ἀρχῇ τῷ δείκνῳ καὶ

Mein.) nomine auctoris non iterato Br (post ecl. 126 Mein.),
 om. S

1 ante ὥς ἄρα Br ut Plato προδότητον δὴ τι περὶ πάντων τῶν τοι-
 ούτων τοιόνδε, om. S M A. recipere dubitavi, cf. ecl. 128 init. || 6 δύν-
 σθαι τε καὶ Plat. || 7 πρῶτον M sed ὡτ in ras. M¹ | ὅτι χαλεπὸν A ||
 8 ἀνάγκη μέλειν M, Plat.: ἀνάγκη μένειν (μ ni fallor in ras.) A ||
 10 ἣν e Plat. Gesn.²: ἣν M εἰ A || 11 καλῶς M A καλῶς μόνον (si
 recte intellego Paulum Thomas) Br καλῶς μᾶλλον ἢ τὸ ἴδιον Plat.
 quod Stobaeo intulit Gesn.² || 12 ecl. cum lemm. ἀρχι^{τα} (Ἀρχι^{τα}
 Tr.) hab. S Tr. post ecl. 126 Mein., om. M A: ad Archytæ com-
 mentarium Περὶ νόμον καὶ δικαιοσύνης rettulit Orelli || 13 vereor ne
 mutilata sint v. πονηρῶν—13. 14 ἀντινομιζόμενοι. an ἀθέω (νόμω)
 νόμοι—ἀτιμαζόμενοι? || 14 καὶ ὥς ci. Elter | ζημίαν scr. Meineke sed
 dubitans an delenda sint v. καὶ ζημίαν | post διδόντες interciderit
 aliquid, malim certe διδόντι vel διδόντ(ι, ἐόντ)ες cf. p. 89 adn. 2 ||
 15 ἡγεμόνες S: corr. Meineke || 16 τιθέντων S: corr. Gesn.¹ ||
 17 ecl. sine lemmate superiori Archytæ fragmento subiecit S, ad-
 dito lemmate post. ecl. 128 Mein. hab. M A; πυθαγορείου M A. Dio-
 togenis nomen om. pinacographus Photi, cf. Elter p. 42 s. || 19 Καλῶς

τῷ ἀρίστῳ ἐπικαλεῖσθαι, οὐχ ὥς δεόμενον τινὸς τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἐς τὸ μνασθέντας κατακοσμηθῆμεν τὰν ψυχάν· ἐπειδὴ γὰρ ἀπ' αὐτῶν ἐσμὲν καὶ κεκοινωνήκαμεν τῷ θεῷ, <τῷ θεῷ> ποθᾶκόν τι κρίνονται ἅμμε· διὸ καὶ βούλονται ἱκέλως αὐτοῖς ἅπαντα ἡμᾶς ἐπιτελέεν δικαιοπραγέοντας. 5
ἔπειτα γὰρ τέτορες αἰτίαι τὰ σύμπαντα περαίνονται καὶ ἐπὶ τέλος ἐπιτίθεντι, φύσις καὶ νόμος καὶ τέχνα καὶ τύχα· καὶ τῶν μὲν . . . <τῶν δὲ> ἐξ ἄθεος ποτὶ συμφωνίαν πολιτικὰν φερόντων νόμος ἐπιστάτας καὶ δαμιουργός· τῶν δὲ διὰ φρονάσιος ἀνθρωπίνας τε- 10
λεωθέντων, τέχνα <κα> λέγοιτο δικαίως μάτηρ τε καὶ ἄγεμὼν ἡμεν· τῶν δὲ εἰκᾶ τε καὶ ὥς ἔτυχεν ἀπὸ τῷ αἰ-

δὲ—p. 80, 6 δικαιοπραγέοντας om. S | Καλῶς δέδοκται (δὲ κεῖται Iacobs) τὸ τὸν θεὸν κτέ. Valckenaer. 'at quis praestet non praecessisse in superioribus καλῶς μὲν δέδοκται, ut rectissime inferatur καλῶς δὲ καί?' Meineke. Καλὸν δὲ καὶ temere Mullach | τὸ om. A | αρχα M

1 ἐπικαλέεσθαι Meineke | τῶν om. A || 2 ἄλλ' εσ M ἄλλ' ἐς A | τὸ μνασθέντα A, sine acc. M sed ασθεν in ras. M²: corr. Meineke. μνασθέντας <τῶν θεῶν> Elter | κατακοσμηθῆναι A || 3 ἀπ' αὐτῷ male Gesn.² || 4 τῷ θεῷ addidi | ποθια ἢ τι κρίνονται αμμε M πόθῳ ἄκοντ' κρίνονται ἅμμε A ποθᾶκον agnovit Halm lect. Stob. p. 45 sed male interpretatus. intellego *divino cognatum aliquid iudicant nos* | an ἅμμε? || 4. 5 βούλονται Halm, quem secutus est Meineke: βουλεύονται libri || 5 ἱκέλως M ἱκέλως A | ἡμᾶς A ἢ μνασ sic fere M | ἐπιτελέεν M A; ἐπιτελὲν Meineke || 6 v. ἐπεὶ γὰρ τέτορες e. q. s. leguntur etiam supra Stob. I 7, 10 p. 93 W. lemm. Διωτογένης Πυθ. ἐκ τοῦ Περί ὁσιότητος praemisso | ἔπειτα S M A quod ἐπεὶ τε intellegit Wachsmuth, ἐπεὶ Stob. I. an ἐπεὶ γὰρ [γὰρ]? | γὰρ deleri vult Meineke | τέτορες S τέττορες M et supra F τέτταρες A et supra P || 7 ἐπὶ delet Heeren | φύσεις S || 8 lacunam, quam animadverterat Gesn.¹ p. 280 marg., post τῶν μὲν signavit Heeren, addidit τῶν δὲ Meineke | ἐξ ἄθεος S ἐξᾶθεος M¹ et supra F ἐξ ἡθεος per se recte A ἐξ οὔθεος supra P¹ || 9 συμφωνίαν M A ξυμφωνίαν Stob. I συμφωνία S | πολιτικῶν libri hic et supra: corr. Gesn.¹ | ἐπιστάτης libri: corr. Meineke || 10 δαμιουργός M A: δημ- S et supra F P | διὰ φρονήσιος S διαφρονάσιος M A διὰ φρονασίας supra F P || 10. 11 τελεωθέντων supra P² τελεθέντων supra F P¹ τελεθόντων S M A; τελεσθέντων Gesn.² || 11 κα addidit Meineke || 12 ἡγεμὼν S | δὲ om. A | εἰκᾶ libri | ὥς ἔτυχεν secludi vult Meineke, cf. Stob. I p. 90, 11 s.

τομάτῳ ὁμοίως ποτιπιπτόντων τοῖς χρηστοῖς τε καὶ πο-
νηροῖς τύχαν τῶν τοιούτων αἰτίαν φασοῦμες· ταύταν δ'
οὔτ' ἐν μέτρῳ οὔτ' ἐν ὄρῳ τεταγμένην καὶ † πεφρονη-
μένως ἕκαστα ποιέν· γενναθεῖσα δὲ δὴ ἐξ αὐταυτῷ γένεος
5 ἄμφω κινεῖσθαι.

134 (131 Mein.) Τῶν ἐπτὰ σοφῶν Περὶ πολιτείας
(Plut. Septem sap. conviv. p. 154D—F.

Εἰ δὲ βούλει καὶ νῦν, ἔφη ὁ Σόλων, περὶ πολιτείας
ἀκοῦσαι, δοκεῖ μοι πόλις ἄριστα πράττειν καὶ μάλιστα
10 σῶζειν δημοκρατίαν, ἐν ᾗ τὸν ἀδικήσαντα τοῦ ἀδικηθέν-
τος <οὐδὲν ἦττον οἱ μὴ ἀδικηθέντες> προβάλλονται καὶ
κολάζουσι.

Δεύτερος δὲ ὁ Βίας ἔφη κρατίστην εἶναι δημοκρα-
τίαν, ἐν ᾗ πάντες ὡς τύραννον φοβοῦνται τὸν νόμον.

(12) 1 τοῦ αὐτομάτου libri hic et supra: corr. Meineke || 1 με-
ταπιπτόντων S || 2 φασοῦμες libri hic (sine acc. M) et supra, nisi
quod φάσκομες S | ταύταν S M A ταῦτα libri supra || 3 ἐν ὄρῳ S ||
3. 4 πεφρονημένως S M A ut supra F P πεφρονηκίαν Tr.: πεφρο-
μένως scr. Wachsmuth || 4 ποιεν M ποῖεν supra F P ποιεῦν S A:
corr. Heeren | γενναθεῖσα (γεννα- M) S M A γεννηθεῖσα supra F P:
corr. Vsener. cf. Alcmánis fr. 62 B. vel Plut. de fort. Rom. p. 318 A
| δὲ ᾧ S M A δὲ ᾗ supra F P: corr. Vsener | ἐξ αὐταντῷ Stob. I: ἐξ
αὐτῶν τῷ S M A || 5 κινεῖται libri: corr. Vsener || 6 ecl. cum lemm.
hab. S M A (post ecl. 130 Mein.), sine lemmate Br (post ecl. 78 Mein.).
recurrunt corp. Par. 518 (τῶν ἐπτὰ σοφῶν περὶ πολιτείας) Elt.:
δεῖ δέ μοι (δοκεῖ μοι Stob.) ἄριστα—τοῦ ἀδικηθέντος προβάλ-
λονται καὶ κολάζουσι, ibid. 519 (lemmate non iterato) δεύτερος
δὲ ὁ Βίας—τὸν νόμον. tota ecloga legitur sed tam a Plutarchi
quam a gnomologi contextu paulo liberius discedens gnomol. Paris.
269 Sternb. || 8 brevavit Plutarchi verba et paululum inmutavit gno-
mologus. nam sic ille: καὶ πρῶτος ὁ Σόλων ἄλλ' ἀκήκοας μὲν
εἶπεν ὧ Μνησίφιλε μετὰ πάντων Ἀθηναίων ἣν ἔχω γνώμην περὶ
πολιτείας· εἰ δὲ βούλει καὶ νῦν ἀκούειν, δοκεῖ μοι κτέ. | βούλει
in ras. ut videtur Br | ὁ om. Br || 11 οὐδὲν ἦττον οἱ μὴ ἀδικηθέν-
τες e Plut. inseruit Gesn.²: om. S M A Br corp. Par. cf. Stob. IV
1, 77 || 13 βίος M | ἔφησε Plut. || 13. 14 δημοκρατίαν] νομοθεσίαν
primo A sed del. A¹. secludi voluit δημοκρατίαν Hirschig ||
14 τύραννοι Tr | φοβοῦνται] κρατοῦσι primo A sed φοβοῦνται
corr. A¹

Ἔπειτα Θαλῆς τὴν μήτε πλουσίους ἄγαν μήτε πένητας ἔχουσαν πολίτας.

Μετὰ δὲ τοῦτον ὁ Περίανδρος, ἐν ᾗ τῶν ἄλλων ἴσων νομιζομένων ἀρετῇ τὸ βέλτιον ὀρίζεται, κακία δὲ τὸ χειρόν.

Πέμπτος δὲ ὁ Κλεόβουλος ἔφη μάλιστα σωφρονεῖν δῆμον, ὅπου τὸν ψόγον μᾶλλον οἱ πολιτευόμενοι δεδοίκασιν ἢ τὸν νόμον.

Ἐκτος δὲ Πιττακός, ὅπου τοῖς πονηροῖς οὐκ ἔξεστιν ἄρχειν.

Ὁ δὲ Χίλων ἀπεφώνησε τὴν μάλιστα νόμων ἥκιστα δὲ ῥητόρων ἀκούουσαν πολιτείαν ἀρίστην εἶναι.

135 (132 Mein.) Ἀρχύτα Πυθαγορείου ἐκ τοῦ Περί νόμον καὶ δικαιοσύνης.

Νόμος ποτ' ἀνθρώπῳ ψυχάν τε καὶ βίον ὅπερ ἀρ- 15
μονία ποτ' ἀκοάν τε καὶ φωνάν· ὁ τε γὰρ νόμος παι-
δεύει μὲν τὰν ψυχάν, συνίστησι δὲ τὴν βίον, ἃ τε ἁρμο-
νία ἐπιστάμονα μὲν ποιεῖ τὰν ἀκοάν, ὁμόλογον δὲ τὰν
φωνάν. φαμὶ δὴ ἐγὼ πᾶσαν κοινωνίαν ἐξ ἀρχοντος καὶ
ἀρχομένῳ συνεστάμεν καὶ τρίτον νόμων. νόμων δὲ ὁ μὲν 20
ἔμψυχος βασιλεύς, ὁ δὲ ἄψυχος γράμμα. πρῶτος ὢν ὁ

1 ἐπὶ τούτῳ Θαλῆς Plut. || 1. 2 μήτε πλουσίους ἄγαν μήτε
πένητας ἔχουσαν πολίτας revocavi ex M A Br, Plut.: μήτε πλου-
σίως ἔχουσαν ἄγαν μήτε πένητας S || 3 περίανδρος A περὶ ἀνδρὸς
M: Ἀνάχαρσις Plut. | ἐνῇ M || 4 ἀρετῇ Br Plut.: ἀρετῇ S M A | κα-
κία (κακία Br) δὲ S M A: καὶ κακία libri Plut. || 7 μᾶλλον] μάλιστα
primo A | πολιτευόμενοι] πολῖται Br || 9 πιττακός ἔφη A | ἔξεστιν
dedi ex S M A Br, Plut.: ἔστιν Tr. || 10 ἄρχειν καὶ τοῖς ἀγαθοῖς οὐκ
ἔξεστι μὴ ἄρχειν Plut. id si fuit etiam in gnomologio, apparet quam
facile perire potuerit homoeoteleuto || 11 μετατραπείς δ' ὁ Χίλων
Plut. | χίλων S M Br χεί- A || 12 post Chilonem extremo loco Peri-
andrum loquentem inducit Plut. || 13 ecl. cum lemm. hab. M A, om.
S. πυθαγορείου M A || 15 νόμος πότε ἀνθρ.—19 τὰν φωνάν om. M |
ἀνθρώπων A: corr. Meineke || 17 συνίστησι Meineke. fort. συνίστατι,
sed cf. Stob. III p. 64, 9 H. || 19 δὴ ἐγὼ M δ' ἐγὼ A. illud ego
praetuli, hoc Meineke. cf. Stob. III p. 58, 17 H. || 20 καὶ τρίτον ἐκ
νόμων coni. Meineke, cf. p. 83, 7. fort. τρίτῳ νόμων, cf. Stob. III p. 63,
5 H. || 21 ἔμψυχος] cf. Diotogenes Stobaei flor. 48, 61 p. 260, 25

νόμος· τούτω γὰρ <ἐμμονᾶ> ὁ μὲν βασιλεὺς νόμιμος, ὁ δ' ἄρχων ἀκόλουθος, ὁ δ' ἀρχόμενος ἐλεύθερος, ἃ δ' ὅλα κοινωνία εὐδαίμων· καὶ τούτω παραβάσει <ὁ> μὲν βασιλεὺς τύραννος, ὁ δ' ἄρχων ἀνακόλουθος, ὁ δ' ἀρχόμενος δοῦλος, ἃ δ' ὅλα κοινωνία κακοδαίμων. συνείρονται μὲν γὰρ τὰ πράξεις ἐκ τῷ ἄρχεν καὶ τῷ ἄρχεσθαι καὶ τρίτον ἐκ τῷ κρατέν. τὸ μὲν ὧν ἔρχεν τῷ κρείσσονος οἰκῆον, τὸ δ' ἄρχεσθαι τῷ χερήονος, τὸ δὲ κρατέν ἀμφοτέρων· ἄρχει μὲν γὰρ τὸ λόγον ἔχον τὰς ψυχῆς, ἄρχεται δὲ τὸ ἄλογον, κρατοῦντι δὲ τῶν παθέων ἀμφοτέρω. γίνεται γὰρ ἐκ τὰς ἐκατέρων συναρμογᾶς ἀρετῆς, αὐτὰ δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἀδονῶν καὶ ἀπὸ τῶν λυπῶν ἐς ἀρεμίαν καὶ ἀπάθειαν ἀπάγει τὴν ψυχάν.

136 (133 Mein.) Ἐν ταύτῳ.

15 Δεῖ δὲ τὸν νόμον ἀκόλουθον ἤμεν τῇ φύσει, δυνατόν τοις πράγμασι, συμφέροντα τῇ πολιτικῇ κοινωνίᾳ· αἵτε γὰρ ἐνὸς τούτων αἵτε πλήθονων αἵτε πάντων ἀπολείπεται, ἥτοι οὐ νόμος ἢ οὐ τέλειος νόμος ἐσεῖται. ἀκόλουθος μὲν ὧν κα εἴη τῇ φύσει, μιμεόμενος τὸ τὰς φύ-

Mein. et quae collegi Muson. rel. p. 37, 2 adn. | πρᾶτος M: πρῶτος A | ὧν M A: corr. Orelli op. sent. et mor. II p. 252

1 τούτω γὰρ ἐμμονᾶ scripsi: τούτων γὰρ M A. huius enim conservatione recte fere interpretatur Gesn.² || 3 τούτω παραβάσει ὁ μὲν Meineke: τούτων παραβάσει μὲν M A. formas παραβάσει sim. cur non mutaverim dixi Stob. III p. LXIX || 6 μὲν om. M | τὰ A ταῖς M | ἐκ τοῦ ἄρχειν M A: corr. Orelli || 6. 7 καὶ τοῦ ἄρχεσθαι M A: corr. Orelli. καὶ ἐκ τοῦ ἄ. Gesn.¹ || 7 ἐκ τοῦ κρατεῖν. τὸ μὲν οὖν M A: corr. Orelli. cf. Crito aut Damippus Stobaei III p. 216, 1—3 H. | τῷ M τοῦ A || 8 κρείσσονος οἰκῆον M A: corr. Meineke | χερήονος M χερείονος sed η supra εἰ A¹ || 9 κρατέν M κρατεῖν A || 9. 10 τὰς ψυχὰς M || 10 κρατοῦντι M A. κρατεῦντι Meineke, malim κρατέοντι | τῶν παθέων suspectat Orelli || 11 τὰς ex ταῖς M¹ | συναρμογᾶς M ἀρμογᾶς A. cf. Stob. III p. 73, 5 H. || 12 αὐτὰ Meineke: αὐτὰ M αὐτὰ A | τῶν M: τῶν A | ἀδονῶν M ἡδονῶν A | τῶν M τῶν A | ἐς Gesn.²: εἰς M A || 14 ecl. cum lemm. hab. A, om. SM || 15 τῇ Meineke: τῇ A || 16 expectes πραγμάτεσαι, sed cf. Stob. III p. 58, 117 H. | πλειόνων A || 17. 18 ἀπολείπεται ci. Meineke: ἀπολείπεται A, cf. Stob. III p. 55, 14 H. || 18 τέλειος A | malim ἐσσεῖται, cf. flor. 46, 61 || 19 ὧν Meineke: οὖν A | κα (κα iam Gaisf.) εἴη Halm: καὶ ἡ A

σιος δίκαιον· τοῦτο δὲ ἐστὶν τὸ ἀνάλογον καὶ τὸ ἐπι-
βάλλον ἐκάστω κατὰ τὰν ἐκάστω ἄξιαν. δυνατὸς δέ, αἶ
ποτὶ τὼς νομοθετουμένως ἔχει τὰν συναρμογάν· πολλοὶ
γὰρ τὸ τᾷ φύσει καὶ πρᾶτον ἀγαθὸν <οὐχ> ἱκανοὶ δέξα-
σθαι, τὸ δὲ ποθ' αὐτῶς καὶ τὸ ἐνδεχόμενον· οὕτω γὰρ 5
καὶ τοὶ νοσέοντες καὶ τοὶ κάμνοντες τυγχάνοντι ἐπιμε-
λείας.

137 (contin. 133 Mein.) Ἐν ταύτῳ.

Συμφέρων δὲ τᾷ πολιτικῇ κοινωνίᾳ, αἵκα μὴ μό-
ναρχος ἢ καὶ ἰδιωφελὴς ὁ νόμος, κοινωνοφελὴς δὲ καὶ διὰ 10
πάντων διατείνων· δεῖ δὲ καὶ ποτὶ τὰν χώραν καὶ ποτὶ
τὼς τόπως ἀποβλέπεν τὸν νόμον, οὔτε γὰρ γὰ τὼς αὐ-
τὼς καρπῶς οὔτε ψυχὰ ἀνθρώπων τὰν αὐτὰν ἀρετὰν
παραδέξασθαι δύναται. διὸ τὸ δίκαιον τοὶ μὲν ἀριστο-
κρατικὸν τοὶ δὲ δημοκρατικὸν τοὶ δὲ ὀλιγαρχικὸν ποι- 15
οῦντι· καὶ τὸ ἀριστοκρατικὸν κατὰ τὰν ὑπεναντίαν μεσό-
τατα· τοῖς μὲν γὰρ μέζουσι μέζοντας τὼς [δὲ] λόγως, τοῖς
δὲ μῆουσι μῆοντας διανέμει ἃ ἀναλογίᾳ αὐτὰ· τὸ δὲ δα-
μοκρατικὸν κατὰ τὰν γεωμετρικάν· ἐν γὰρ ταύτῃ τοὶ λόγοι
ἴσοι τῶν μεζόνων καὶ μῆόνων μεγεθύν· τὸ δὲ ὀλιγαρ- 20
χικὸν καὶ τυραννικὸν κατὰ τὰν ἀριθμητικάν· ἀντιᾶζει γὰρ

2 κατὰ τὰν A; καττὰν tacite Gaisford | ἐκάστου A: corr. Gaisford || δυνατὸς A: corr. Gaisford | 2. 3 εἰ ποτὶ τοὺς νομοθετου-
μένους A: corr. Meineke || 4 οὐχ addidit Gaisford || 5 αὐτοὺς A:
corr. Meineke || 6 νοσέονται A: νοσέοντες coni. Meineke. νοσέοντι
Gaisford | κάμνοντες prop. Meineke: κάμνοντι A || 8 ecl. cum lemm.
hab. M A. lemmate temere abiecto verba prioribus adiunxit Gaisford,
inde etiam Meineke || 9 συμφέροντα δὲ M A: corr. Halm, praecedit
ἀκόλουθος μὲν...δυνατὸς δὲ p. 83, 18. 84, 2 | τὰ πολιτικὰ M || 11 ποτὶ
τὰν M τὸ τὰν A. fort. ποττὰν || 12 ἀποβλέπειν M A: correxit Mullach
| debebat, opinor, πᾶσα γὰ et in sqq. πᾶσα ψυχὰ Meineke || 14 an
πᾶσα δέξασθαι? cf. 4 et p. 87, 11 | ante Διὸ iterum Ἐν ταύτῳ A,
verba Διὸ — p. 85, 8 ἢ ὀλιγαρχικόν om. M || 15 δημοκρατικὸν A:
corr. Meineke || 15. 16 ποιεῖντι malo || 16 καττὰν tacite Gaisford || 17 δὲ
seclisit Gaisford || 18 μέλοσι μέοντας A | διανέμει Gaisford: διαμένει A |
ἃ ἀναλογίᾳ (ut proposuerat Halm) ipse A | αὐτὰ Halm: αὐτὰ A || 19 κατ-
τὰν Gaisford | malim γεμετρ- | ταῦτα A: corr. Gaisford | τοι A: corr.
Halm || 20 μειζόνων A: corr. Halm | μειόνων A || 21 καττὰν Gaisford

αὐτα τῇ ὑπεναντία· τοῖς γὰρ μήσοι μέζοντας τὼς λόγως, τοῖς δὲ μέσοις μήοντας. ταὶ μὲν ὧν ἰδέαι τᾶς διανομᾶς τοσαῦται, ταὶ δὲ εἰκόνες ἐν ταῖς πολιτεαῖς καὶ τοῖς οἴκοις θεωρέονται· τιμαὶ τε γὰρ καὶ κολάσεις καὶ ἀρχαὶ <ἡ>
 5 ἐξ ἴσω τοῖς μέσοις καὶ μήσοις διανέμονται, ἢ ἐξ ἀνίσω ἢ τῷ ἀρετῇ ὑπερέχεν ἢ τῷ πλούτῳ ἢ καὶ δυνάμει. τὸ μὲν ὧν ἐξ ἴσω δαμοκρατικόν, τὸ δὲ ἐξ ἀνίσω ἀριστοκρατικόν ἢ ὀλιγαρχικόν.

138 (134 Mein.) Ἐν ταύτῳ.

10 Δεῖ δὲ τὸν νόμον τὸν κάρρονα καὶ τὰν πόλιν ἐκ πασῶν σύνθετον εἶμεν τᾶν ἀλλῶν πολιτειῶν· καὶ ἔχεν τι δαμοκρατίας, ἔχεν τι ὀλιγαρχίας, ἔχεν τι βασιλῆας καὶ ἀριστοκρατίας· ὥσπερ καὶ ἐν τῇ Λακεδαιμονί· τοὶ μὲν γὰρ βασιλεῖς τᾶς μοναρχίας, τοὶ δὲ γέροντες τᾶς ἀριστοκρατίας, τοὶ δὲ ἔφοροι τᾶς ὀλιγαρχίας, ἱππαγρέται δὲ καὶ
 15 κόροι τᾶς δαμοκρατίας. δεῖ τοίνυν τὸν νόμον μὴ μόνον ἀγαθὸν καὶ καλὸν ἦμεν, ἀλλὰ καὶ ἀντιπεπονθῆναι τοῖς αὐτῷ μερέεσσιν· οὗτος γὰρ ἰσχυρὸς καὶ βέβαιος· τὸ δ' ἀντιπεπονθῆναι λέγω αὐτῷ, καὶ ἄρχεν καὶ ἄρχεσθαι τὰν
 20 αὐτὰν ἀρχάν, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ εὐνομοτάτῃ Λακεδαιμονί. τοῖς μὲν γὰρ βασιλεῦσιν τοὶ ἔφοροι ἐντικάθηνται, τοῦτοιοις δ' οἱ γέροντες, μέσοι δ' οἱ κόροι καὶ ἱππαγρέται.

1 αὐτα scripsi: αὐτῇ A. αὐτὰ Gaisford | μέσοι A | τοὺς A: corr. Halm || 2 μεῖζοσι A: corr. Halm | μέιονας A | ἰδέαι Gaisford: ἰδίαι A || 4 κολάσεις A: -σεις prop. Meineke. cf. p. 83, 6 | ἀρχαὶ Hirschig: ἀρεταὶ A | ἡ addidit Halm || 5 μεῖζοσι καὶ μέλοσι A | διανέμεται A: corr. Halm || 6 τῷ ἀρετῇ Halm: τῇ ἀρετῇ A | τῷ scil. ὑπερέχεν | ἢ καὶ Gaisford: ἃ καὶ A || 7 ἴσων A: corr. Gaisford | δημοκρατικόν A: corr. Meineke || 9 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S || 10 s. cf. Hippodamus Stob. III 43, 94 sub fin. | δὲ M δὴ A || 11 malim ἦμεν | ἄλλαν M A | πολιτείαν A | ἔχειν A || 12 βασιλείας M A -ῆας Meineke sed ut malit μοναρχίας || 14 τὰς A | τοὶ δὲ M | τὰς M A || 15 τοὶ δ' ἔφοροι M τοὶ δὲ ἔφοροι A | τὰς ὀλιγ. M A | ἱππαγρέται δὲ] τοὶ δ' ἱππαγρέται concinnius esset Meineke || 16 τὰς A | δημοκρ- M A: corr. Gesn.² post δημοκρατίας ut modo post ὀλιγαρχίας plenius distinguitur (: -) in M | τοίνυν om. M || 18 αὐτῷ prop. Meineke: αὐτῷ M A || 19 αὐτῷ dubitans ci. Meineke || 20 τῇ A || 21 βασιλεῦσι τοὶ M || 21. 22 malim τοῦτοιοις δὲ τοὶ γέροντες, μέσοι δὲ τοὶ κόροι

ἐφ' ὃ γὰρ ἂν ῥέψωντι τοὶ πλεονεκτέοντες τῶν ἀρχόντων, οὗτοι τοῖς ἄλλοις ὑποτίθενται.

Δεῖ τὸν νόμον τὰ περὶ θεῶς καὶ δαίμονας καὶ γο-
νέας καὶ ὅλως τὰ καλὰ καὶ τίμια πρᾶτα τίθεσθαι, δεύ-
τερον δὲ τὰ συμφέροντα· τὰ γὰρ μῆονα τοῖς μέζουσιν 5
ἀκολουθὲν ποθ' αἰεὶ· καὶ μὴ ἐν οἰκήμασι καὶ θυρώμασιν
ἐνῆμεν, ἀλλ' ἐν τοῖς ἡθέσι τῶν πολιτευομένων. οὐδὲ γὰρ
ἐν Λακεδαιμόνι τᾷ εὐνομωτάτῳ πλάθει γραμμῶν ἡ πό-
λις διοικεῖται, πολὺ δὲ μᾶλλον [ἐν] τοῖς τρόποις τῶν πο-
λιτευομένων. συμφέροντι δὲ τᾷ πολιτικῷ κοινωνίᾳ, αἴκα 10
μὴ μόναρχος ἢ καὶ ἰδιωφελῆς, κοινωνοφελῆς δὲ καὶ διὰ
πάντων διατεινὼν ὁ νόμος καὶ τὰν ζαμίαν ἐς τὰν αἰσχί-
ναν καὶ τὰν ἀτιμίαν ἀμφέρη, μὴ ἐς τὰν τῶν χρημάτων
ἀποβολάν. ἐκ μὲν γὰρ τῷ αἰσχύνῃ ζαμιοῦσθαι κοσμιό-
τατα καὶ χρησιότατα σπουδάζοντι, ὅπως τὰν ἐν τοῖς νό- 15
μοις ζαμίαν ἀκοινώνητον ἔχοντι· ἐκ δὲ τῷ χρήμασι χρή-
ματα περὶ πλείστῳ ποιησοῦνται, μέγιστον φάρμακον
ὑπολαμβάνοντες ἤμεν τῶν ἀμαρτημάτων. ἄριστον μὲν
ὦν τὰν ὅλαν πόλιν οὕτως συντετάχθαι, ὥστε μηδεὶς πο-
τιδεῖσθαι ἔξωθεν, μήτε κατ' ἀρετὰν μήτε κατὰ δύναμιν 20
μήτε κατ' ἄλλαν μηδεμίαν αἰτίαν· οὕτω γὰρ καὶ σῶμα

1 ῥέψωντι M A: corr. Halm | πλεονεκτίοντες M A: corr. Gesn.²
|| 2 ποτιτίθενται prop. Cobet. post ὑποτίθενται spatii aliquid in M ||
3 an Δεῖ δὲ? cf. p. 83, 15. 85, 10 | θεῶς A θεοῖς M || 4. 5 δεύτερα ma-
vult Meineke || 5 μέιονα M A sed η supra ει A¹ || 5. 6 μέζουσιν ἀκο-
λουθεῖν M A: corr. Meineke || 6 ποθ' ἡκει A | καὶ μὴ — πολιτ.] cf.
Diotogenes Stob. IV 1, 96 init. || 7 ἡθέσι M A ἡθέεσι libri supra ||
8 τὰ εὐνομωτάτα M | ἡ A || 9 διοικεῖται A διοικῆται M. an διοι-
κέεται? | ἐν seclisit Halm || 10 συμφέροντι M A; συμφέρων Halm
hic minus recte quam supra p. 84, 9 | αἴκα—ἡ M || 11 ἰδιοτελής M A:
corr. Gesn.² mrg. | δια M || 12 ζημίαν M || 13 μὴ M || 14 ἐν M A: ἐκ
Gesn.² | τῷ scripsi: τᾷ libri. τῷ (voluit τῷ) τᾷ Gesn.², sed cf. 16
ἐκ δὲ τῷ χρήμασι || 14. 15 κοσμιώτατα A || 15 σπουδάζοντι Mullach
|| 16 ἔχοντι M A: corr. Gesn.² | χρήμασι A ex χρήματι corr. M¹. fort.
χρημάτεσι || 16. 17 χρηματα περι M || 17 πλείστον M A: corr. Mei-
neke || 18 ἤμεν Gesn.²: ἡ μεν M εἶναι A || ἀμαρταμάτων M || 19 οὖν
M A: corr. Orelli | οὕτω A || 21 μὴδὲμίαν M

καὶ οἰκία καὶ στράτευμα συντέτακται καλῶς, τὸ ἐν αὐτῷ
 ἔχον τὰν αἰτίαν τᾶς σωτηρίας, ἀλλὰ μὴ ἔξωθεν· σῶμα
 μὲν τὸ κάρρον, οἰκία δ' ἅ συγκειμένα καλῶς, στράτευμα
 δὲ τὸ μὴ μισθοφόρον μηδ' ἀγύμναστον· κρέσσονα γὰρ
 5 τὰ οὕτως συνταχθέντα γίνεται τῶν ἄλλων· καὶ ἐλεύθερα
 μὲν καὶ ἀδούλωτα, οὐ πολλῶν ποτιδεόμενα ποτὶ τὰν δια-
 μονάν, ὀλίγων δὲ καὶ εὐπαρακομιστων. οὕτω γὰρ ὧν ὁ
 μὲν ἰσχυρὸς τῷ βάρεος, ὁ δὲ γυμνάτας τῷ ῥίγεος περι-
 γίνεται· γυμνάζοντι γὰρ ταὶ τύχαι καὶ ταὶ συμφοραὶ τῶς
 10 ἀνθρώπως· ἐπεὶ καὶ τῷ σώφρονι καὶ διαπιναθέντι καὶ
 σώματι καὶ ψυχῇ καὶ τροφᾷ ἀδέα φαίνεται πᾶσα καὶ
 ποτόν, καὶ εὐνὰ δὲ ἅ μετὰ φυλλάδος, τῷ δὲ τρυφᾷ καὶ
 συβαρίζεν ἐμποριουμένῳ καὶ ἅ τῷ μεγάλῳ βασιλέος πα-
 ρασκευὰ δυσάρεστος καὶ ἄλλοτρία. τὸν νόμον ὧν ἐν τοῖς
 15 ἥθεσι καὶ τοῖς ἐπιταδεύμασι τῶν πολιτᾶν ἐγκρῶζεσθαι
 δεῖ· τῶς γὰρ πολίτας αὐτάρκειας θήσει καὶ διανεμεῖ τὸ
 κατ' ἀξίαν ἐκάστῳ καὶ τὸ ἐπιβάλλον· οὕτω γὰρ καὶ ὁ
 ἄλιος φερόμενος διὰ τῷ ζωοφόρῳ διανέμει τοῖς ἐπὶ γᾶς
 πᾶσι καὶ γενέσιος καὶ τροφᾶς καὶ βιοτᾶς τὰν ποθᾶκον-
 20 σαν μοῖραν, οἷον εὐνομίαν τὰν εὐκρασίαν τὰν ὥρᾶν παρα-
 σκευαζόμενος. διὸ καὶ νόμιος καὶ νεμήιος Ζεὺς καλέε-

1 οἰκία (ut voluerat Spondanus) M οἰκίαν A | συντετάχθαι
 MA: corr. Spondanus | αὐτῷ MA: corr. Orelli || 3 μὲν τὸ scripsi:
 μέντοι MA | οἰδία M | δ' ἅ scripsi: δὲ MA || 4 μηδ' M μηδὲ A | οὔτε
 A || 5 ποτὶ τὰν A ποτὶ τὰν (corr. ex τὰν M¹) M || 6. 7 διανομάν A || 7 εὐ-
 πορίστων ci. Cobet | ὧν scripsi: ἄν MA || 8 γυμνατας M γυμναστὰς A
 || 9 ταὶ τύχαι Gesn.²: τε τύχαι MA | ταὶ M || 10 ἐπεὶ καὶ] Krueger sprachl.
 I 69, 32, 17 || 11 τροφᾷ M || 12 ποτῷ A | αμετα φυλλάδος M || 13 συ-
 βαρίζειν A | ἐμποριουμένῳ Meineke: ἐμποριουμένῳ (-νῳ A) MA προ-
 αιρουμένῳ prop. Gesn.² in Addendis | ἅ τῷ M αὐτῷ A | βασιλέως
 MA: corr. Meineke || 14 ὧν vel ὧν M || 15 ἥθεσι A ἄθεσι M | ἐπι-
 τηδεύμασι τῶν πολιτῶν MA: corr. Meineke | ἐγκρῶζεσθαι MA:
 corr. Gaisford || 16 τοὺς MA: corr. Gaisford | αὐτάρκειας MA ||
 18 ζωοφόρῳ MA | ἐπι M | γῆς A | fuerit olim πάντεσσι ut supra
 v. III p. 58, 23. 66, 9 H. || 20 τῶν ὥρῶν MA: corr. Meineke ||
 20. 21 παρασκευαζάμενος MA: corr. Gesn.² || 21 νεμήιος M νομήιος
 A; Νέμηος Orelli l. c. II p. 669. de cultu Διὸς Νεμείου cf. Thuc. III
 96 Paus. II 30, 3

ται, καὶ νομεὺς ὁ διανέμων τὰς τροφὰς τοῖς ὀλεσσιν· καὶ τὰ τῶν καθαρωδῶν δὲ ἄσματα νόμοι· συντάσσονται γὰρ καὶ ταῦτα τὰν ψυχάν, ἁρμονίᾳ καὶ ὁρθομοῖς καὶ μέτροις ἀειδόμενα.

139 (135 Mein.) Ἐκ τοῦ Ἀρχύτου Περὶ μαθημάτων 5
(Diels fragm. d. Vorsokr.² p. 262).

Δεῖ γὰρ ἢ μαθόντα παρ' ἄλλω ἢ αὐτὸν ἐξευρόντα, ὧν ἀνεπιστάμων ἦσθα, ἐπιστάμονα γενέσθαι. τὸ μὲν ὧν μαθὲν παρ' ἄλλω καὶ ἀλλοτρίᾳ, τὸ δ' ἐξευρὲν αὐτὸν δι' αὐτῷ καὶ ἰδίᾳ. ἐξευρὲν δὲ μὴ ζητοῦντα <ἄπορον καὶ 10 σπάνιον, ζητοῦντα δὲ> εὖπορον καὶ ῥᾶδιον· μὴ ἐπιστάμενον δὲ ζητὲν ἀδύνατον.

Στάσιν μὲν ἔπαυσεν, ὁμόνοιαν δὲ αὖξησεν λογισμὸς εὐρεθεῖς· πλεονεξία τε γὰρ οὐκ ἔστι τούτῳ γενομένῳ καὶ 15 ἰσότης ἔστιν· τούτῳ γὰρ περὶ τῶν συναλλαγμάτων διαλ-

1 ὀλεσσιν M ὀλεσσι A. ὀίεσιν Gesn.² | de sententia cf. Plato Min. p. 317 || 2 καθαρωδῶν A καθαρωδᾶν M. τᾶν καθαροιδιᾶν mire prop. Meineke | αἶσματα M αἷσματα A αἰίσματα Meineke | νομοί M || 3 ταῦτα M || 4 ἀειδόμενα M || 5 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. exspectes Ἀρχύτα Πυθαγορείου ἐκ τοῦ Περὶ μαθημάτων ex more florilegi, sed Tarentini haec sunt Archytæ, non personati || 7 citat Iambl. de comm. math. sc. 11 p. 44, 10 Fest. ὁ Ἀρχύτας ἐν τῇ Περὶ μαθηματικῶν λέγει· δεῖ γὰρ—12 ἀδύνατον' | ἢ (ante μαθ.) om. Iambl. | παράλλου sive παρ' ἄλλου M A: corr. Orelli. παρ' ἄλλων Iambl. | post παρ' ἄλλου quæ praecepit e proximis καὶ ἀλλότριον τὸ δ' ἐξευρεῖν delevit A || 8 ὧν ἀνεπιστάμων Blass mēl. Gramsc p. 581: ὧν ἐπιστάμων M A ὧν ἂν αὐτῶν ἐπιστάμων Iambl. | ἥς dubitans prop. Blass | ὧν M, Iambl.: οὖν A || 9 μαθὲν Iambl.: μαθεῖν M A | ἄλλω Iambl.: ἄλλον M A | ἀλλότρια Iambl. ἀλλότριον M A: corr. Diels || 9. 10 αὐτὸν δι' αὐτοῦ (αὐτῷ Meineke) M A διὰ τ' αὐτὸν Iambl. δι' αὐταντον recte Blass || 10 ἰδίᾳ Diels: ἰδίον M A, Iambl. | ἐξευρὲν δὲ μὴ ζητοῦντα Iambl.: ἐξευρεῖν δὲ μὴν ζητοῦντα M A || 10. 11 ἄπορον καὶ σπάνιον, ζητοῦντα δὲ ex Iambl. addidit Orelli || 11. 12 ἐπιστάμενον M A, Iambl. ἐπιστάμενα (voluitne ἐπιστάμονα?) Gesn.² ἐπιστάμονα Canter, Blass || 12 ζητεῖν M A, Iambl.: corr. Orelli et Meineke || 13 Στάσιν μὲν κτέ. a superioribus separanda esse vidit Orelli. tamen Archytæ haec et ipsa adsignant || 14 πλεονεξία Blass | τε om. A | ἐντι Orelli | τούτου γενομένου M A: corr. Orelli || 15 ἔστιν Meineke: ἐστίν M A ἐντί Orelli | διαλασσ- M

λασσόμεθα. διὰ τοῦτον ὧν οἱ πένητες λαμβάνοντι παρὰ τῶν δυναμένων, οἳ τε πλούσιοι διδόντι τοῖς δεομένοις, πιστεύοντες ἀμφοτέροι διὰ τούτω τὸ ἴσον ἔξειν. κανὼν δὲ καὶ κωλυτὴρ τῶν ἀδικούντων <ἐὼν> τὼς μὲν ἐπιστα-
 5 μένως λογίζεσθαι πρὶν ἀδικῆν ἔπαυσε, πείσας ὅτι οὐ δυνασοῦνται λαθῆν, ὅταν ἐπ' αὐτὸν ἔλθῳντι, τὼς δὲ μὴ ἐπισταμένως, ἐν αὐτῷ δηλώσας ἀδικοῦντας, ἐκώλυσε ἀδικῆσαι.

140 (136 Mein.) Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Ὅτι <καὶ> γυναῖκα
 10 παιδευτέον (Plut. mor. vol. VII p. 126 Bern.).

Μὴ παιδί μάχαιραν, ἡ παροιμία φησὶν· ἐγὼ δὲ φαίην <ἄν>, μὴ παιδί πλοῦτον μηδὲ ἀνδρὶ ἀπαιδευτῷ δυναστείαν.

141 (137 Meiu.) Αἰσώπου.

15 Αἰσωπος τότε ἔλεγεν κακῶς ἔσεσθαι πᾶσιν, ὅταν πάντες πάντα ἐπιτηδεύωσιν.

1 οὖν M A: corr. Canter || 1. 2 τοί <τε> πένητες λαμβάνοντι παρ
 τῶν δυναμένων, τοί τε πλουτίοι scr. Blass | διδόντι Canter: διδόν-

α
 τες M A || 3 ἀμφοτέροι corr. M¹ | τούτω Gesn.²: τούτων M et sic
 videtur fuisse etiam in A | ἴσον Blass | ἔξειν M. ἐξέν Blass || 4 ἀδι-
 κέοντων Blass | ἐὼν addi voluit Blass aut γὰρ post τὼς μὲν ||
 4. 5 τοὺς μὲν ἐπισταμένους M A: corr. Orelli || 5 λογίζεσθαι Pflugk:
 ὀργίζεσθαι (ὀργ- M) M A τῷ ὀργίζεσθαι Gesn.² | ἀδικεῖν M A:
 corr. Orelli | ἔπαυσε prop. Gesn.² qui πάνσεως in contextu: πούσας
 M A || 5. 6 δυνασόνται Blass || 6 λαθεῖν M A: corr. Canter | ὅκα
 pro ὅταν scr. Blass | αὐτὸν M A, errat de A Gaisford; αὐτὸ male
 Gesn.² mrg. || 6. 7 τοὺς δὲ μὴ ἐπισταμένους M A: corr. Orelli ||
 7 ἀδικέοντας Blass || 7. 8 ἀδικεῖσαι sed ἡ superscr. A¹ || 9 ecl. cum
 lemm. hab. M A Br, om. S. ἐκ τοῦ om. M, ἐκ τοῦ—παιδευτέον
 om. Br. addidi καὶ ex flor. 92, 11 Mein. ubi recurrit ecloga cum
 lemm. Πλ. ἐκ τοῦ Ὅτι καὶ γυναῖκα καὶ (καὶ M κακὰς A) παιδευτέον.
 iteratur Anton. II c. 1 p. 78 (Πλουτάρχου) || 12 ἄν flor. 92, 11:
 om. M A Br Ant. | ἀπαιδευτῷ δυναστείαν in ἀπαιδευσίαν deprav-
 arunt libri infra flor. 92 || 14 ecl. cum lemm. hab. M A, sine
 lemm. Br, om. S. recurrit ecloga paululum variata gnomol. Vat. 127
 Sternb. Wiener Apophth. 93 Wachsm. || 16 ἐπιτηδεύωσιν A -ωσι
 Br -ουσιν M

142 (138 Mein.) Ἐκ τῶν Δημοσθένους Φιλιππικῶν
(VI p. 66).

Αἴτιον δὲ τούτων, ὅτι πάντας, ὧς Ἀθηναῖοι, τοὺς
πλεονεκτεῖν ζητοῦντας ἔργῳ κωλύειν καὶ πρᾶξεσιν, οὐχὶ
λόγοις δέον.

143 (139 Mein.) Ἐπικούρου (fr. 530 p. 320 Vs.)

Οἱ νόμοι χάριν τῶν σοφῶν κεῖνται, οὐχ ὅπως μὴ ἀδι-
κῶσιν, ἀλλ' ὅπως μὴ ἀδικῶνται.

144 (140 Mein.) Ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους Χρειῶν.

Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἔφη πόλεως εἶναι ψυχὴν τοὺς 10
νόμους· ὥσπερ γὰρ σῶμα στερηθὲν ψυχῆς πίπτει, οὕτω
καὶ πόλις μὴ ὄντων νόμων καταλύεται'.

145 (deest Mein.) <Πλάτωνος> Πολιτείας η' (p. 550 E
—551 D).

Τοῦντεῦθεν τοίνυν, εἶπον, προϊόντες εἰς τὸ πρόσθεν 15
χρηματίζεσθαι, ὅσῳ ἂν τοῦτο τιμιώτερον ἡγῶνται, το-
σούτῳ ἀρετὴν ἀτιμωτέραν· ἢ οὐχ οὕτω πλούτου ἀρετὴ
διέστηκεν, ὥσπερ ἐν πλάστιγγι ζυγοῦ κειμένου ἑκατέρου,
ἀεὶ τοῦναντίον ῥέποντε; Καὶ μάλ', ἔφη. Τιμωμένου δὴ
πλούτου ἐν πόλει καὶ τῶν πλουσίων ἀτιμωτέρα ἀρετὴ τε 20
καὶ οἱ ἀγαθοί. Δῆλον. Ἀσκεῖται δὴ τὸ ἀεὶ τιμώμενον,

1 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S || 3 ὧς ἄνδρες Ἀθ. Dem. ||
6 ecl. cum lemm. hab. M A, sine lemm. S || 7 οὐχ ὅπως—ἀλλ' ὅπως
M A οὐχ ἵνα—ἀλλ' ἵνα S. cf. Porphy. ad Marc. c. 27 || 9 ecl. cum
lemm. hab. M A, sine lemm. S Br; corp. Par. 115 Elt. cf. Sextus Empir.
adv. math. II 31 p. 681, 7 ss. et quae collegit Sternbach gnom. Vat. 229.
Rose Ar. pseudep. p. 611 ss. || 10 εἶναι ψυχὴν scripsi cum gnom. Vat.:
ψυχὴν εἶναι S εἶναι τὴν ψυχὴν M A Br corp. Par. || 11 γὰρ om. A |
σῶμα M A Br corp. Par. gnom. Vat.: τὸ σῶμα S | ψυχῆς στερηθὲν
Br || 12 καταλύεται| οὐχ ἴσταται S || 13 ecl. cum lemm., quam
primus edidi, habet Br f. 53r—v post ecl. 140 Mein. ante ecl. 123
Mein.: om. S M A. sedes eclogae incerta, praecesserat autem in
florilegio L Br codicibus hodie repraesentato ecloga Platonis, itaque
in lemmate nil nisi πολὺ ἢ' nomine auctoris non iterato. prior
pars eclogae Τοῦντεῦθεν—p. 91, 1 ἀτιμαζόμενον. Οὕτω recurrit
infra flor. 93, 29 Mein. cum lemm. Τοῦ αὐτοῦ (sc. Πλάτωνος) πολι-
τείας η' || 19 ῥέποντος Stobaei libri infra flor. 93 | δὴ libri etiam in-
fra, fallitur Burnet

ἀμελεῖται δὲ τὸ ἀτιμάζομενον. Οὕτω. Ἀντὶ δὲ φιλο-
 νίκων καὶ φιλοτίμων ἀνδρῶν φιλοχρηματισταὶ καὶ φιλο-
 χορήματοι τελευτῶντες ἐγένοντο, καὶ τὸν μὲν πλούσιον
 ἐπαινοῦσί τε καὶ θαυμάζουσιν καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς ἄγουσιν,
 5 τὸν δὲ πένητα ἀτιμάζουσιν. Πάνυ γε. Οὐκοῦν τότε δὴ
 νόμον τίθενται ὅρον πολιτείας ὀλιγαρχικῆς ταξάμενοι
 πλῆθος χρημάτων, οὗ μὲν μᾶλλον ὀλιγαρχία, πλέον,
 οὗ δ' ἦττον, ἔλαττον, προειπόντες ἀρχῶν μὴ μετέχειν
 ὧ ἂν μὴ <ἦ> οὐσία εἰς τὸ ταχθὲν τίμημα, ταῦτα δὲ
 10 ἢ βίᾳ μεθ' ὀπλων διαπράττονται, ἢ καὶ πρὸ τούτου φο-
 βήσαντες κατεστήσαντο τὴν τοιαύτην πολιτείαν. ἢ οὐχ
 οὕτως; Οὕτω μὲν οὖν. Ἡ μὲν δὲ κατάστασις ὥς ἔπος
 εἰπεῖν αὕτη. Ναί, ἔφη· ἀλλὰ τίς δὴ ὁ τρόπος τῆς πο-
 λιτείας; καὶ ποῖά ἐστιν ἃ ἔφαμεν αὐτὴν ἀμαρτήματα
 15 ἔχειν; Πρῶτον μὲν, ἔφη, τοῦτο αὐτό, ὅρος αὐτῆς οἷός
 ἐστιν· ἄθροι γάρ, εἰ νεῶν οὕτω τις ποιοῖτο κυβερνήτας,
 ἀπὸ τιμημάτων, τῷ δὲ πένητι, εἰ καὶ κυβερνητικώτερος
 εἴη, μὴ ἐπιτρέποι — Πονηράν, ἢ δ' ὅς, τὴν ναυτιλίαν
 αὐτοὺς ναυτίλλεσθαι. Οὐκοῦν καὶ περὶ ἄλλου οὕτως ὅτου-
 20 οῦν ἢ τίνος ἀρχῆς; Οἶμαι ἔγωγε. Πλὴν πόλεως; ἦν δ'
 ἐγώ· ἢ καὶ πόλεως πέρι; Πολύ γ', ἔφη, μάλιστα, ὅσῳ
 χαλεπωτάτῃ καὶ μεγίστῃ ἢ ἀρχή. Ἐν μὲν δὲ τοῦτο το-
 σοῦτον ὀλιγαρχία ἂν ἔχοι ἀμάρτημα. Φαίνεται.

146 (141 Mein.) Θουκυδίδου ἱστορίας ε' δημηγορίας
 25 Ἀθηναίων (111, 4).

Ὡς οὔτινες τοῖς μὲν ἴσοις μὴ εἴκουνσι, τοῖς δὲ κρείτ-
 τοσι καλῶς προσφέρονται, πρὸς δὲ τοὺς ἡσσοὺς μέτριοί
 εἰσι, πλεῖστί' ἂν ὀρθοῖντο.

147 (142 Mein.) Εὐσεβίου (fr. 39 Mull.).

1 φιλονείκων Br || 9 ἦ addidi e Plat. || 24 ecl. cum lemm. hab. S M A; Θουκυδίδου ἱστορίας ε' δημηγορίας ἀθηναίων libri sed δημηγ. Ἀθ. om. S. Ἀθηναίων tacite Gaisford || 26. 27 κρείσσοσι Thuc., puto olim etiam gnomologus, certe ἡσσοὺς servavit in prox. || 27 προς M A, Thuc. εἰς S | ἡσσοὺς S, M (ubi σσ in ras. M¹), Thuc.: ἦττονς A || 28 ἀνορθοῖντο coniunctim M || 29 ecl. cum lemm. εὐσεβίου S M (post ecl. 141 Mein.) cum lemm. τοῦ αὐτοῦ A (post ecl. 143 Mein.)

Πλοῦτος ἐν πόλει τῇ μελλούσῃ εὐδαιμονεῖν ἀρετῆς μήποτε προτιμηθεῖ, ὅπως μὴ διὰ τοῦτο ἐς τὴν ἐκείνου ἐπιθυμίην πάντων συρρεόντων ὀλιγωρήῃ καὶ ἀνασκησίῃ ἀρετῆς ψυχᾷς τῶν κατὰ τὴν πόλιν ἐμφύῃ. ἀρετῆς γὰρ ἀτιμαζομένης πλοῦτος μῦνος σπουδαζόμενος καὶ ἐνδυναστεύσας ὕβριός τε καὶ ὑπερηφανίης ὑπερέτης καὶ πάντων κακῶν ὑπ' ἐξουσίης τε καὶ τοῦ ἀνεπιπλήκτου † τὰ ἀπεστώσης ἀρετῆς οὐδεὶς ἀνακαλέσεται χορηγὸς γίνεται.

148 (143 Mein.) Εὐσεβίου (fr. 40 Mull.).

Ἄρχουσιν ἡ ὀφειλομένη αἰδῶς καὶ τιμὴ φυλασσομένη κόσμον σφῶζει πόλις καὶ διατηρεῖ.

149 (144 Mein.) Πλάτωνος ἐκ τοῦ Γοργίου (p. 476 A — 479 C).

Μετὰ τοῦτο δὲ περὶ οὗ τὸ δεύτερον ἡμφισβητήσαμεν σκεψώμεθα, τὸ ἀδικοῦντα διδόναι δίκην ἄρα μέγιστον τῶν κακῶν ἐστίν, ὥς σὺ ᾧ, ἡ μείζον τὸ μὴ διδόναι, ὥς αὖ ἐγὼ ᾧ. σκοπώμεθα δὲ τῇδε· τὸ διδόναι δίκην καὶ τὸ κολάζεσθαι δικαίως ἀδικοῦντα ἄρα τὸ αἰτὸ καλεῖς; — Ἐγωγε. — Ἐχεις οὖν λέγειν, ὥς οὐχὶ τά γε δίκαια πάντα καλὰ ἐστίν, καθ' ὅσον καὶ δίκαια; καὶ διασκευάμενός εἰπέ. — Ἀλλὰ μοι δοκεῖ, ὦ Σώκρατες. — Σκόπει δὴ καὶ τόδε· ἄρα εἴ τις τι ποιῇ, ἀνάγκη τι εἶναι καὶ πάσχειν ὑπὸ τούτου τοῦ ποιούντος;

1 πόλι Meineke: πόλει S M A | μελούσῃ M || 2 μήποτε Meineke: μήποτε S M A | ἐς τὴν S A² ἐστὶν M A¹ || 3 ἐπιθυμίην S ἐπιθυμίον M ἐπιθύμιον A | συρρεόντων S συρρεόντων M A Tr. || 4 ψυχῇσι Meineke | τῶν κατὰ τὴν πόλιν M A ταῖς κατὰ πόλιν S | ἐνφυῇ S M A¹, ἐμφυῇ A² Tr. || 7 v. ὑπ' ἐξουσίης (ὑπεξ- M) — 8 ἀνακαλέσεται nemodum expedit | τοῦ ἀνεπιπλ.] i. ἀνεπιπληξίης || 7. 8 τὰ S τα M τὰς A τὰ spatiolo ante τὰ et post τὰ interiecto Tr. || 8 γίνεται SMA || 9 ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 142 Mein.), addito lemm. εὐσεβίου M (post ecl. 142 Mein.) A (post ecl. 114 Mein.); τοῦ αὐτοῦ suo Marte Gaisford || 10 ἄρχουσιν S A -σι M | ὀφειλομένη S ὀφειλεμένη M A, cf. Cobet mnemos. IX p. 106 s. || 11 πόλεως libri: corr. Meineke || 12 ecl. cum lemm. hab. SM (post ecl. 143 Mein.) A (post ecl. 142 Mein.) || 14 οὗ S M A

ἡ
δ Platonis B T || 14. 15 ἡμφισβητήσαμεν A || 17 αὖ] ἄν A¹ | δὲ om. A || 18 ἄρα M || 20 τά γε] τὰ δὲ A || 23 πάσχον recte libri Platonis

- Ἐμοιγε δοκεῖ. — Ἄρα τοῦτο πάσχον, ὃ τὸ ποιοῦν ποιεῖ, καὶ τοιοῦτον, οἷον ποιεῖ τὸ ποιοῦν; λέγω δὲ <τὸ> τοιόνδε· εἴ τις τύπτει, ἀνάγκη τι τύπτεσθαι; — Ἀνάγκη. — Καὶ εἰ σφόδρα τύπτει ἢ ταχὺ ὁ τύπτων, οὕτω καὶ τὸ
- 5 τυπτόμενον τύπτεσθαι; — Ναί. — Τοιοῦτον ἄρα πάθος τῷ τυπτομένῳ ἐστίν, οἷον ἂν τὸ τύπτον ποιῇ; — Πάνν γε. — Οὐκοῦν καὶ εἰ καίει τις, ἀνάγκη τι καίεσθαι; — Πῶς γὰρ οὐ; — Καὶ εἰ σφόδρα γε καίει ἢ ἀλγεινῶς, οὕτως καίεσθαι τὸ καιόμενον, ὥς ἂν τὸ καῖον καίῃ;
- 10 — Πάνν γε. — Οὐκοῦν καὶ εἰ τέμνει τις, ὃ αὐτὸς λόγος; τέμνεται γὰρ τι. — Ναί. — Καὶ εἰ μέγα γε ἢ βαθὺ τὸ τμημα ἢ ἀλγεινόν, τοιοῦτον τμημα τέμνεται τὸ τεμνόμενον, οἷον τὸ τέμνον τέμνει; — Φαίνεται. — Συλλήβδην δὴ ὅρα εἰ ὁμολογεῖς, ὃ ἄρτι ἔλεγον, περὶ
- 15 πάντων, οἷον ἂν ποιῇ τὸ ποιοῦν, τοιοῦτον τὸ πάσχον πάσχειν. — Ἄλλ' ὁμολογῶ. — Τούτων δὴ ὁμολογουμένων, τὸ δίκην διδόναι πότερον πάσχειν τί ἐστίν ἢ ποιεῖν; — Ἀνάγκη, ὥς Σώκρατες, πάσχειν. — Οὐκοῦν ὑπότινος ποιούντος; — Πῶς γὰρ οὐ; ὑπὸ γε τοῦ κολάζοντος.
- 20 — Ὁ δὲ ὀρθῶς κολάζων δικαίως κολάζει; — Ναί. — Δίκαια ποιῶν ἢ οὐ; — Δίκαια. — Οὐκοῦν ὁ κολαζόμενος δίκην διδούς δίκαια πάσχει; — Φαίνεται. — Τὰ δὲ δίκαιά πον καλὰ ὁμολόγηται; — Πάνν γε. — Τούτων ἄρα ὁ μὲν ποιεῖ καλὰ, ὁ δὲ
- 25 πάσχει, ὁ κολαζόμενος; — Ναί. — Οὐκοῦν εἶπερ καλὰ, ἀγαθὰ; ἢ γὰρ ἡδέα ἢ ὠφέλιμα. — Ἀνάγκη.

1 ἄρα M | ποιοῦν Tr. p. 232 (unde vulg.) et Plat., ποιὸν S M A || 2 ποιοῦν] ποιὸν A | τὸ ex Plat. addidi || 6 ποιεῖ S || 7 καίει A || 8 καίει (vel καίει) ἢ scripsi ex Plat.: καὶ S καὶ εἰ M A | ἀλγεινῶς M || 8. 9 οὕτω S || 9 κάη Plat., καίει S A καίει ex καίῃ corr. M¹ || 10 τις] τί Plat. B τι Plat. T || 11 καὶ εἰ μέγα—p. 94, 13 πάνν μὲν οὖν om. S | ἢ] εἰ A || 16 τούτων, sed litterae οὗτ in ras. M¹ || 20 κολάζων M | 21 ποιῶν, sed οὖν (ut videtur) ex ὦν corr. M¹ || 22 κολαζόμενος del. λα

Hirschig || 23 κα i. e. καλὰ etiam A, erravit Gaisford || 24 ὁμολόγηται ex Plat. reposui duce M, qui ὁμολογεῖται offert: ὁμολογεῖται A || 26 ἢ γὰρ ἡδέα ῥ ὠφέλιμα del. Hirschig

— Ἀγαθὰ ἄρα πάσχει ὁ δίκην διδούς; — Ἔοικεν. —
 Ὁφελεῖται ἄρα; — Ναί. — Ἄρα ἤνπερ ἐγὼ ὑπολαμβάνω
 τὴν ὠφέλειαν; βελτίων τὴν ψυχὴν γίγνεται, εἴπερ δι-
 καίως κολάζεται; — Εἰκός γε. — Κακίας ἄρα ψυχῆς
 ἀπαλλάττεται ὁ δίκην διδούς; — Ναί. — Ἀρ' οὖν τοῦ 5
 μεγίστου ἀπαλλάττεται κακοῦ; ὧδε δὲ σκόπει· ἐν χρημάτων
 κατασκευῇ ἀνθρώπου κακίαν ἄλλην τινὰ ἐνορᾷς ἢ πε-
 νίαν; — Οὐκ, ἀλλὰ πενίαν. — Τί δ' ἐν σώματος κατα-
 σκευῇ; κακίαν <ἀν> φήσαις ἀσθένειαν εἶναι καὶ νόσον
 καὶ αἷσχος καὶ τὰ τοιαῦτα; — Ἐγώ γε. — Οὐκοῦν καὶ ἐν 10
 ψυχῇ πονηρίαν ἤγῃ τινα εἶναι; — Πῶς γὰρ οὐ; — Ταύ-
 την οὖν οὐκ ἀδικίαν καλεῖς καὶ ἀμαθίαν καὶ δειλίαν καὶ
 τὰ τοιαῦτα; — Πάνυ μὲν οὖν. — Οὐκοῦν χρημάτων καὶ
 σώματος καὶ ψυχῆς, τριῶν ὄντων, τριττὰς εἴρηκας πονηρίας,
 πενίαν, νόσον, ἀδικίαν; — Ναί. — Τίς τούτων τῶν πο- 15
 νηριῶν αἰσχίστη; οὐχ ἡ ἀδικία καὶ συλλήβδην ἡ τῆς ψυ-
 χῆς πονηρία; — Πολύ γε. — Εἰ δὲ αἰσχίστη, καὶ κακί-
 στη; — Πῶς, ὦ Σώκρατες, λέγεις; — Ὡδέ· ἀεὶ τὸ
 αἰσχιστον ἦτοι λύπην μεγίστην παρέχον ἢ βλάβην ἢ ἀμ-
 φότερον αἰσχιστόν ἐστιν ἐκ τῶν ὠμολογημένων ἐν τῷ ἔμ- 20
 προσθεν. — Μάλιστα. — Αἰσχιστον δὲ ἀδικία καὶ ξύμ-
 πασα ψυχῆς πονηρία νῦν δὴ ὠμολόγηται ἡμῖν; —
 Ὡμολόγηται γάρ. — Οὐκοῦν ἡ ἀνιαιρότατόν ἐστι καὶ ἀνίκα
 ὑπερβάλλον αἰσχιστον τούτων ἐστὶν ἡ βλάβη ἢ ἀμφοτέρω;

1 post ναί repetita οὐκοῦν εἴπερ καλὰ, ἀγαθὰ del. A || 3 βελτίω
 Plat. T || 5 ἀπαλάττεται A || 9 ἀνaddidi ex Plat. || 11 πονηρίαν ἤγῃ (ἡγεῖ
 Plat.) reposui ex M, cum quo consentit Plat.: ἡγῃ πονηρίαν A || 13 verbis

Οὐκοῦν χρημάτων e. q. s. novum lemma ἐν ταυτῷ praeft. S || 14 εἴρηκα A
 || 15 τίς οὖν τούτων Plat. | τῶν] πο (sic) M || 16 συλλήβδην S || 17 πολὺ γε,
 sed v ex λ corr. S | δὴ] δ' ἢ M || 19 παρέχων A || 19. 20 ἀμφοτέρω Plat.
 || 20 ὠμολογημένων S et Plat., ὁμολογημένων M ὁμολογουμένων A
 || 23 ἡ tacite ex Plat. Aldina Gesn.¹: εἰ S M A ἢ Platonis plurimi
 | ἀνιαιρότατον Platonis cod. Vind. 55 -ώτατον S M A et Platonis
 rell. | ἐστι καὶ S A ἐστὶν καὶ M: ἐστὶν Platonis plurimi || 24 αἰσχιστον
 τούτων ἐστὶν S M, Plat. αἰσχιστον ἐστὶ τούτων A, del. verba Dobree
 adv. I p. 153, αἰσχιστον τούτων Stallbaum | βλάβη libri Stob.,

- Ἀνάγκη. — Ἐρ' οὖν ἀλγεινότερόν ἐστιν τοῦ πένεσθαι καὶ κάμνειν τὸ ἄδικον εἶναι καὶ ἀκόλαστον καὶ δειλὸν καὶ ἁμαρτῇ; — Οὐκ ἔμοιγε δοκεῖ, ὡς Σώκρατες, ἀπὸ τούτων γε. — Ὑπερφνεῖ τινι ἄρα ὡς μεγάλῃ βλάβῃ καὶ κακῷ
- 5 θαυμασίῳ ὑπερβάλλουσα τὰ ἄλλα ἢ τῆς ψυχῆς πονηρία αἰσχυστόν ἐστι πάντων, ἐπειδὴ οὐκ ἀληθόνη γε, (ὡς ὁ σὸς) λόγος. — Φαίνεται. — Ἀλλὰ μήν που τὸ μεγίστη βλάβῃ ὑπερβάλλον μέγιστον ἂν κακὸν εἴη τῶν ὄντων. — Ναί. — Ἡ ἀδικία ἄρα καὶ ἡ ἀκολασία καὶ ἡ
- 10 ἄλλη ψυχῆς πονηρία μέγιστον τῶν ὄντων κακὸν ἐστιν; — Φαίνεται. — Τίς οὖν τέχνη πενίας ἀπαλλάττει; οὐ χρηματιστική; — Ναί. — Τίς δὲ νόσου; οὐκ ἰατρική; — Ἀνάγκη. — Τίς δὲ πονηρίας καὶ ἀδικίας; εἰ μὴ οὕτως εὐπορεῖς, ὥδε σκόπει· ποῖ ἄγομεν καὶ παρὰ τίνας τοὺς
- 15 κάμνοντας τὰ σώματα; — Παρὰ τοὺς ἰατρούς, ὡς Σώκρατες [φῆς]. — Ποῖ δὲ τοὺς ἀδικοῦντας καὶ ἀκολασταίνοντας; — Παρὰ τοὺς δικαστὰς λέγεις; — Οὐκοῦν δίκην δώσοντας; — Φημί. — Ἐρ' οὖν οὐ δικαιοσύνη τινὶ χρώμενοι κολάζουσιν οἱ ὀρθῶς κολάζοντες; — Ἀἴρον δῆ. —
- 20 Χρηματιστικὴ μὲν ἄρα πενίας ἀπαλλάττει, ἰατρικὴ δὲ νόσου, δίκην δὲ ἀκολασίας καὶ ἀδικίας. — Φαίνεται. — Τί τούτων κάλλιστόν ἐστιν ὧν λέγεις; — Τίνων λέγεις; —

Platonis Vindob. 55: βλάβῃ ἢ λύπῃ Platonis rell. | ἢ (ante ἀμφ.) om. S | ἀμφοτέροις Hirschig

4 ἄρα e corr. M | βλάβῃ—7. 8 μεγίστη om. S || 6. 7 ὡς ὁ σὸς tacite e Plat. addidit Gaisford || 7 οὕτως ante φαίνεται addidit Gaisford tamquam ex A: ut in M sic in A nihil est nisi φαίνεται, vide ad 11. decepti sunt hoc loco Platonis editores ut sexcentis aliis | τό γε μεγ. Plat. || 8 κακὸν εἴη SM, Plat., εἴη κακὸν A || 10 κακὸν ἐστιν scripsi ex M, Plat.: κακῶν ἐστι SA; possis dubitare || 11 ὄντως φαίνεται A, unde explicatur Gaisfordi error ad 7 | ἀπαλλάττει, sed ei ex η corr. M¹ || 12 τίς δὲ νόσον; Plat., τῆς δὲ νόσον SMA || 13 τίς δὲ MA et Plat., τῆς δὲ S. ineptum igitur in prioribus quasi Stobaeo vindicare istud τῆς δὲ νόσον | εἰ δὲ μὴ Co-raeas || 16 φῆς seclusi, nam ὡς σώκρατες φῆς; S φῆς ὡς σώκρατες MA ὡς σώκρατες Plat. || 16. 17 καὶ τοὺς ἀκολαστ. Plat. || 20 χρημα-τικὴ A || 21 inter τί et τί οὖν fluctuantur libri Platonis || 22 ὧν λέ-γεις del. Ficinus; ὧν λέγω Findeisen

Χρηματιστικῆς, ἱατρικῆς, δίκης. — Πολὺ διαφέρει, ὦ Σώκρατες, ἢ δίκη. — Οὐκοῦν αὖ ἦτοι ἡδονὴν πλείστην ποιεῖ ἢ ὠφέλειαν ἢ ἀμφοτέρω, εἴπερ κάλλιστόν ἐστιν; — Ναί. — Ἄρ' οὖν τὸ ἱατρεύεσθαι ἡδὺ ἐστι, καὶ χαίρουσιν οἱ ἱατρεύμενοι; — Οὐκ ἔμοιγε δοκεῖ. — Ἀλλὰ ὠφέλιμόν γε. 5
 ἢ γάρ; — Ναί. — Μεγάλου γὰρ κακοῦ ἀπαλλάττεται, ὥστε λυσιτελεῖ ὑπομεῖναι τὴν ἀλγηδόνα καὶ ὑγιῇ εἶναι. — Πῶς γὰρ οὖ; — Ἄρ' οὖν οὕτως ἂν περὶ σῶμα εὐδαιμονέστατος ἄνθρωπος εἴη, ἱατρεύμενος, ἢ μηδὲ κάμνων ἀρχήν; — Δηλονότι μηδὲ κάμνων. — Οὐ γὰρ τοῦτ' ἦν 10
 εὐδαιμονία, ὥς ἔοικεν, κακοῦ ἀπαλλαγῇ, ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν μηδὲ κτῆσις. — Ἔστι ταῦτα. — Τίς δέ; ἀθλιώτερος πότερος δυοῖν ἐχόντοιν κακὸν εἴτε ἐν σώματι εἴτε ἐν ψυχῇ, ὁ ἱατρεύμενος καὶ ὁ ἀπαλλαττόμενος τοῦ κακοῦ, ἢ ὁ μὴ ἱατρεύμενος, ἔχων δέ; — Φαίνεται ὁ μὴ ἱατρεύμενος. 15
 — Οὐκοῦν τὸ δίκην διδόναι μεγάλου κακοῦ ἀπαλλαγῇ ἦν, πονηρίας; — Ἦν γάρ. — Σωφρονίζει γὰρ πον καὶ δικαιότερους ποιεῖ καὶ ἱατρικὴ γίγνεται πονηρίας ἢ δίκη. — Ναί. — Εὐδαιμονέστατος μὲν ἄρα ὁ μὴ ἔχων κακίαν ἐν ψυχῇ, ἐπειδὴ τοῦτο μέγιστον τῶν κακῶν ἐφάνη. — 20
 Δῆλον δὴ. — Δεύτερος δέ πον ὁ ἀπαλλαττόμενος. — Ἔοικεν. — Οὗτος δ' ἦν ὁ νοουθετούμενός τε καὶ ἐπιπληττόμενος καὶ δίκην διδούς. — Ναί. — Κάκιστ' ἄρα ζῇ ὁ ἔχων καὶ μὴ ἀπαλλαττόμενος. — Φαίνεται. — Οὐκοῦν

1 χρηματικῆς A || 2 πλείστην] ἢ πλείστην A || 3 ὠφέλειαν Plat. | εἴπερ] εἶπον S || 6 ἢ γάρ; usque ad fin. om. S | μεγάλα A || 7 λυσιτελεῖ A | καὶ ὑγιῇ εἶναι secl. Morstadt || 11 εὐδαιμονία ex Plat. tacite Gaisford: εὐδαιμονίας M A || 12 τίς M A, Platonis cod. Vindob. 55 primo: τί Platonis rell. || 12. 13 πότερος M, Plat.: πότερον A || 14 καὶ ἀπαλλαττόμενος Plat. | ἀπαλαττ- A || 15 ἔχων M | φαίνεται ὁ μὴ ἱατρεύμενος dedi ex M, om. A, φαίνεται μοι ὁ μὴ ἱατρεύμενος Plat. || 16 μεγάλου M A μεγίστον Plat. || 20 τοῦτο accessit ex M quocum congruit Plat.: om. A | μέγιστον ὅν] prop. Cobet || 21 δέ πον Keck et δέ πον corr. in δὴ πον M, δέ πον Platonis cod. Vindob 55: δῆπον A, Platonis rell. || 22 ἔοικεν M sed εἰκ in ras. M² || 23 ἄρα in ἄρα corr. M¹ || 23. 24 ὁ ἔχων ἀόικίαν (κακίαν ci. Dobree) καὶ μὴ libri Platonis

οὗτος τυγχάνει ὢν ὃς ἂν τὰ μέγιστα ἀδικῶν καὶ χρώμε-
 νος μεγίστη ἀδικία διαπραξῇται ὥστε μήτε νοθευεῖσθαι
 μήτε κολάζεσθαι μήτε δίκην διδόναι, ὥσπερ σὺ φῆς Ἀρ-
 χέλαον παρεσκευάσθαι καὶ τοὺς ἄλλους τυράννους καὶ θή-
 5 τορας καὶ δυνάστας; σχεδὸν γάρ που οὗτοι, ὧ ἄριστε,
 τὸ αὐτὸ διαπεπραγμένοι εἰσὶν ὥσπερ ἂν <εἰ> τις τοῖς νο-
 σήμασι συνισχόμενος διαπράξαιτο μὴ διδόναι δίκην τῶν
 περὶ τὸ σῶμα ἁμαρτημάτων τοῖς ἰατροῖς μηδὲ ἰατρεύε-
 σθαι, φοβούμενος ὥσπερ ἂν † εἰ εἴποις τὸ καίεσθαι καὶ
 10 τὸ τέμνεσθαι, ὅτι ἀλγεινόν. ἢ οὐ δοκεῖ καὶ σοὶ οὕτως; —
 Ἐμοιγε. — Ἀγνοῶν γε, ὥς ἔοικεν, οἷόν ἐστιν ἡ ὑγίεια καὶ
 ἀρετὴ σώματος. κινδυνεύουσι γάρ ἐκ τῶν νῦν ἡμῖν ὁμο-
 λογημένων τοιοῦτόν τι ποιεῖν καὶ οἱ τὴν δίκην φεύγον-
 τες, ὧ Πῶλε, τὸ ἀλγεινὸν αὐτοῦ καθορᾶν, πρὸς δὲ τὸ
 15 ὠφέλιμον τυφλῶς ἔχειν καὶ ἀγνοεῖν ὅσῳ ἀθλιώτερόν ἐστι
 μὴ ὑγιῶς σώματος μὴ ὑγιεῖ ψυχῇ συνοικεῖν, ἀλλὰ σαθρᾷ
 καὶ ἀδίκῳ καὶ ἀνοσίῳ, ὅθεν καὶ πᾶν ποιοῦσιν ὥστε δί-
 κην μὴ διδόναι μηδὲ ἀπαλλάττεσθαι τοῦ μεγίστου κα-
 κοῦ, καὶ χρήματα παρασκευαζόμενοι καὶ φίλους καὶ ὅπως
 20 ἂν ὣσιν ὡς πιθανώτατοι λέγειν.

150 (145 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ Νόμων η' (p. 846D).

Τέχνην γὰρ ἱκανήν, πολλῆς ἀσκήσεως ἅμα καὶ μαθη-
 μάτων πολλῶν δεομένην, κέκτηται πολίτης ἀνὴρ τὸν κοι-
 νὸν τῆς πόλεως κόσμον σῶζων καὶ κτῶμενος, οὐκ ἐν παρ-
 25 ἔργῳ δεόμενον ἐπιτηδεύειν. δύο δὲ ἐπιτηδεύματα ἢ δύο
 τέχνας ἀκριβῶς διαπονεῖσθαι σχεδὸν οὐδεμία φύσις ἱκανή.

1 ὃς (quamquam non satis perspicue) etiam A, erravit Gaisford |
 τὰ praetervidit Gaisford, habent MA sicut Plat. || 4 παρεσκευᾶσθαι M
 παρασκευᾶσθαι A || 5 δυνάστας; — Ἐοικε. — Σχεδὸν Plat. || 6 εἰ ad-
 didi e Plat. || 6. 7 τοῖς μεγίστοις νοσήμασι Plat. | τοῖς νοσήμασι bis A ||
 7 διαπράξαιτο reposui ex M et Plat.: διεπράξατο A || 9 εἰ εἴποις MA,
 Plat. cod. Vindob. 55: εἰ παῖς Gaisford ex Plat. || 11 ἡ ante ὑγίεια
 om. M || 12 ἀρετὴ M, Plat., ἡ ἀρετὴ A et sic Gaisford | σώματος M,
 Plat., τοῦ σώματος ex A Gaisford || 13 οἱ] οὐ M || 14 αὐτοῦ ex Plat.
 Gaisford: αὐτὸ MA || 21 ecl. cum lemm. hab. MA, sine lemm. S ||
 23 τὸ Tr. || 24 κόσμον σῶζων S, Plat.: κόσμων σῶζων M σῶζων
 κόσμον A || 26 ἱκανὴ SMA; ἱκανὴ τῶν ἀνθρωπίνων e Plat. Gesn.¹

151 (146 Mein.) Πλάτωνος ἐκ τοῦ Ἀλκιβιάδου
(p. 162 B—127 D).

Τί δὲ δὴ; πόλις τίνος παραγιγνομένου καὶ ἀπογι-
γνομένου βελτίων τε γίγνεται καὶ ἄμεινον θεραπεύεται
καὶ διοικεῖται; — Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ, ὧ Σώκρατες, ὅταν φι- 5
λία μὲν αὐτοῖς γίγνηται πρὸς ἀλλήλους, τὸ δὲ μισεῖν τε
καὶ στασιάζειν ἀπογίγνηται. — Ἄρ' οὖν φιλίαν λέγεις
ὁμόνοιαν ἢ διχόνοιαν; — Ὁμόνοιαν. — Διὰ τίνα οὖν
τέχνην ὁμονοοῦσιν αἱ πόλεις περὶ ἀριθμούς; — Διὰ τὴν
ἀριθμητικήν. — Τί δέ οἱ ἰδιῶται; οὐ διὰ τὴν αὐτήν; 10
— Ναί. — Οὐκοῦν καὶ αὐτὸς αὐτῷ ἕκαστος; — Ναί. —
Διὰ τίνα δὲ τέχνην αὐτὸς αὐτῷ ἕκαστος ὁμονοεῖ περὶ
σπιθαμῆς καὶ πήχεως πότερον μεῖζον; οὐ διὰ τὴν με-
τρητικήν; — Τί μήν; — Οὐκοῦν καὶ οἱ ἰδιῶται ἀλλή-
λοις καὶ αἱ πόλεις; — Ναί. — Τί δὲ [αἱ] περὶ σταθ- 15
μοῦ οὐχ ὡσαύτως; — Φημί. — Ἦν δὲ δὴ σὺ λέγεις
ὁμόνοιαν, τίς ἐστι καὶ περὶ τοῦ, καὶ τίς αὐτήν † τέχνην
παρασκευάζει; καὶ ἄρα ἥπερ πόλει, αὐτὴ καὶ ἰδιώτῃ,
αὐτῷ τε πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς ἄλλον; — Εἰκὸς γέ <τοι>.
— Τίς οὖν ἔστι; μὴ κάμης ἀποκρινόμενος, ἀλλὰ προ- 20
θυμοῦ εἰπεῖν. — Ἐγὼ μὲν οἶμαι φιλίαν τε λέγειν καὶ

1 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. possis Ἀλκ. <α'> coll. Stob. III
21, 23 p. 567, 5 H. al. || 3 τί δὲ δὴ e Plat. Gesn.²: τί δὲ αὖ δὴ M

τί δ' ἢ A | τινὸς M A | παραγέ^lνομένου A¹ || 4 ἄμεινον e Plat.
Gesn.²: ἀμείνων M A || 6. 7 τὸ μισεῖν δὲ καὶ Platonis B || 9 ὁμο-
νοοῦσιν—12 δὲ τέχνην A m. ant. in marg. || 10 οὐ A, Plat.: οἱ M
|| 11 οὐκοῦν per errorem om. Gesn.² || 12 αὐτὸς αὐτῷ (αὐτῷ M) ἕκα-
στος M A, Platonis T: ἕκαστος αὐτὸς αὐτῷ Platonis B, αὐτὸς ἑαυτῷ
Olympiodorus || 13 πήχεως M A: πήχεος Platonis B T | ὁπότερον e
Plat. Gesn.² || 15 ναί om. A | τί δὲ Plat.: τί δὲ αἱ M A, nimirum mutari vo-
luerat aliquis δὲ in δαί supra scr. αὖ cf. adn. 3 et p. 99, 6 || 15. 16 σταθμοὺς
Platonis B || 16 v. οὐχ ὡσαύτως; — p. 100, 4 ὧ Σώκρατες ex M
edere neglexerat Gesn.², primus ex A evulgavit Gaisford | δὲ δὴ re-
vocavi ex M, Plat.: δὲ A || 17 αὐτήν A, Platonis T Olympiodorus:
αὖ τὴν M, Platonis B | τέχνην M A, Platonis B T: τέχνη recte Olym-
piodorus al. || 18 αὐτὴ M A, Platonis B: αὐτῇ Platonis T Olympio-
dorus. αὐτὴ ci. Bekker || 19 τοι addidi e Plat. || 21 φιλίαν τε <ἔχειν>
λέγειν scr. Schanz, φιλίαν γε λέγειν prop. Burnet

ὁμόνοιαν, ἥνπερ πατήρ τε [καὶ] υἱὸν φιλοῦν ὁμονοεῖ καὶ
 μήτηρ, καὶ ἀδελφὸς ἀδελφῷ καὶ γυνὴ ἀνδρὶ. — Οἶει οὖν
 ἂν, ὡς Ἀλκιβιάδῃ, ἄνδρα γυναικὶ περὶ ταλασιουργίας δύ-
 νασθαι ὁμονοεῖν, τὸν μὴ ἐπιστάμενον τῇ ἐπισταμένῃ; —
 5 Οὐ δῆτα. — Οὐδέ γε δεῖ οὐδέν· γυναικεῖον γὰρ τοῦτο μά-
 θημα. — Ναί. — Τί δέ; γυνὴ ἀνδρὶ περὶ ὀπλιτικῆς δύναιτ'
 ἂν ὁμονοεῖν μὴ μαθοῦσα; — Οὐ δῆτα. — Ἀνδρεῖον γὰρ
 τοῦτό γε ἴσως ἂν φαίης εἶναι; — Ἐγωγε. — Ἔστιν ἄρα
 τὰ μὲν γυναικεῖα, τὰ δὲ ἀνδρεῖα μαθήματα κατὰ τὸν σὸν
 10 λόγον. — Πῶς δ' οὖ; — Οὐκ ἄρα ἐν γε τούτοις ἐστὶν
 ὁμόνοια γυναιξὶ πρὸς ἄνδρας. — Οὐ. — Οὐδ' ἄρα φι-
 λία, εἴπερ ἡ φιλία ὁμόνοια ἦν. — Οὐ φαίνεται. — Ἢ
 ἄρα αἱ γυναῖκες τὰ αὐτῶν πράττουσιν, οὐ φιλοῦνται ὑπὸ
 τῶν ἀνδρῶν. — Οὐκ ἔοικεν. — Οὐδ' ἄρα οἱ ἄνδρες ὑπὸ
 15 τῶν γυναικῶν ἢ τὰ αὐτῶν. — Οὐ. — Οὐδ' εὖ ἄρα ταύ-
 τη οἰκοῦνται αἱ πόλεις, ὅταν τὰ αὐτῶν ἕκαστοι πράτ-
 τωσιν; — Οἶμαί [γε] ἔγωγε, ὡς Σώκρατες. — Πῶς λέ-
 γεις, φιλίας μὴ παρούσης, ἧς ἔφαμεν ἐγγιγνομένης εὖ
 οἰκείσθαι τὰς πόλεις, ἄλλως δ' οὖ; — Ἀλλὰ μοι δοκεῖ
 20 καὶ κατὰ τοῦτ' αὐτοῖς φιλία ἐγγίγνεσθαι, ὅτι τὰ αὐ-
 τῶν ἑκάτεροι πράττουσιν. — Οὐκ ἄρτι γε· νῦν δὲ πῶς
 αὖ λέγεις; ὁμονοίας μὴ ἐγγιγνομένης φιλία ἐγγίγνεται;
 ἢ οἷόν τε ὁμόνοιαν ἐγγίγνεσθαι περὶ τούτων ὧν οἱ μὲν
 ἴσασιν, οἱ δ' οὖ; — Ἀδύνατον. — Δίκαια δὲ πράττου-

1 υἱὸν Plat.: καὶ υἱὸν M A || 2. 3 οὖν ἂν M A ἂν οὖν Plat. ||
 5 δεῖ Plat.: δι' M A | τοῦτο M A, Platonis T: τοῦτό γε Platonis
 B Olympiodorus || 6 δὲ A, Platonis B: δαί M, Platonis T || 8 τοῦτό
 γε M, Plat.: τοῦτο A, inde Gaisford | ἂν φαίης M A: αὖ φαίης ἂν
 Platonis B T || 12 ἡ φιλία M, Plat.: φιλία A, inde Gaisford | Ἢ
 Plat.: εἰ M A || 13 αὐτῶν Plat.: αὐτῶν hic et infra saepius M A
 || 15 εὖ M A, Olympiodorus: αὖ Platonis B T || 17 οἶμαι Plat.: οἶο-
 μαί γε M οἶμαί γ' A || 18 φαμεν Platonis B | ἐγγιγνομένης M, A
 (ubi ἐγγιν- hic ut saepius), Platonis T Olympiodorus: γιγνομένης
 Platonis B || 20 τοῦτ' M, sic vel τοῦτο Platonis B T: ταῦτ' A τὰ
 αὐτὰ Olympiodorus || 21 πράττωσιν Platonis T || 22 μὴ om. Platonis
 T || 23 ἐγγίγνεσθαι περὶ τούτων ὧν οἱ μὲν ἴσασιν M A ut Platonis
 T: γίγνεσθαι περὶ τούτων ὧν οἱ μὲν ἴσασιν περὶ τούτων Pla-
 tonis B

σιν ἢ ἄδικα, ὅταν τὰ αὐτῶν ἕκαστοι πράττωσιν; — Δίκαια· πῶς γὰρ οὐ; — Τὰ δίκαια οὖν πραττόντων ἐν τῇ πόλει τῶν πολιτῶν φιλία οὐκ ἐγγίγνεται πρὸς ἀλλήλους; — Ἀνάγκη αὖ δοκεῖ μοι εἶναι, ὧς Σώκρατες. — Τίν' οὖν ποτε λέγεις τὴν φιλίαν ἢ ὁμόνοιαν περὶ ἧς δεῖ ἡμᾶς σφούρας τε εἶναι καὶ εὐβούλους, ἵνα ἀγαθοὶ ἄνδρες ὦμεν;

152 (147 Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 134 B—135 C).

Οὐκ ἄρα τειχῶν οὐδὲ τριήρων οὐδὲ νεωρίων δέονται αἱ πόλεις, ὧς Ἀλκιβιάδης, εἰ μέλλουσιν εὐδαιμονεῖν, οὐδὲ πλήθους οὐδὲ μεγέθους ἄνευ ἀρετῆς. — Οὐ μέντοι. — Εἰ δὲ μέλλεις τὰ τῆς πόλεως πράξειν ὀρθῶς καὶ καλῶς, ἀρετῆς σοι μεταδοτέον τοῖς πολίταις. — Πῶς γὰρ οὐ; — Δύναιτο δ' ἂν τις μεταδιδόναι οὐ μὴ ἔχοι; — Καὶ πῶς; — Αὐτῷ ἄρα σοὶ πρῶτον κητέον ἀρετὴν, καὶ ἄλλω ὅς μέλλει μὴ ἰδίᾳ μόνον αὐτοῦ τε καὶ τῶν αὐτοῦ ἄρξειν καὶ ἐπιμελήσεσθαι, ἀλλὰ πόλεως καὶ τῶν τῆς πόλεως. — Ἀληθῆ λέγεις. — Οὐκ ἄρα ἐξουσίαν σοι οὐδ' ἀρχὴν παρασκευαστέον σεαυτῷ ποιεῖν ὃ τι ἂν βούλῃ, οὐδὲ τῇ πόλει, ἀλλὰ δικαιοσύνην καὶ σωφροσύνην. — Φαίνεται. — Δικαίως μὲν γὰρ πράττοντες καὶ σωφρόνως σύ τε καὶ ἡ πόλις θεοφιλῶς πράξετε. — Εἰκός γε. — Καὶ ὅπερ γε ἐν τοῖς πρόσθεν ἐλέγομεν, εἰς τὸ θεῖον καὶ τὸ λαμπρὸν ὀρῶντες πράξετε. — Φαίνεται. — Ἀλλὰ μὴν ἐνταυθὰ γε βλέποντες ὑμᾶς τε [καὶ] αὐτοὺς καὶ τὰ ὑμέτερα ἀγαθὰ

1 αὐτῶν M || 4 αὖ M, Plat.: οὖν A, inde Gaisford | δοκεῖ μοι M A: μοι δοκεῖ Plat. | εἶναι reduxi ex M, Plat.: om. A || 7 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S || 9 εὐδαιμονεῖν M A: εὐδαιμονήσιν ex Plat. Gesn.² p. 272 || 11 δὲ M A: δὴ tacite ex Plat. Gesn.² | τὰ om. A | πράξειν M A, Plat.; πράξαι oscitanter Gesn.² || 12 μεταδοτέον M, Plat.: μεταδιδόναι A || 13 οὐ μὴ ἔχοι scripsi idque occupaverat Struve: οὐ μὴ ἔλοι M A (sic): ὃ μὴ ἔχει Platonis B, ὃ μὴ ἔχοι Platonis T; ὃ μὴ ἔχει tacite ex Platonis Ald. Gesn.², inde vulg. || 14 κλητέον Platonis B || 15 inter αὐτοῦ et αὐτοῦ fluctuantur libri et Stobaei et Platonis | τε καὶ M, Plat.: γε καὶ A || 18 σαντῷ Plat. | βούλει A || 20 σὴ pro σύ operarius Gesn.² || 21 πράζεται A || 22 καὶ τὸ M A: καὶ Plat. || 23 Ἀλλὰ μὴν—p. 102, 7 ὧς Σώκρατες quae temere neglexerat Gesn.², primus ex A edidit Gaisford || 24 τε Plat.: τε καὶ

κατόψεσθε καὶ γνώσεσθε. — Ναί. — Οὐκοῦν ὁρθῶς καὶ
 εὖ πράξετε; — Ναί. — Ἀλλὰ μὴν οὕτω γε πράττοντας
 ὑμᾶς ἐθέλω ἐγγυήσασθαι ἣ μὲν εὐδαιμονήσιν. — Ἀσφα-
 λῆς γὰρ εἰ ἐγγυητής. — Ἀδίκως δὲ πράττοντες, εἰς τὸ
 5 ἄθρον καὶ τὸ σκοτεινὸν βλέποντες, ὡς τὰ εἰκότα, ὅμοια
 τούτοις πράξετε ἀγνοοῦντες ὑμᾶς αὐτούς. — Ἔοικεν. —
 ὦν γάρ, ὦ φίλε Ἀλκιβιάδῃ, ἐξουσία μὲν ἡ ποιεῖν ὃ βού-
 λεται, νοῦν δὲ μὴ ἔχῃ, τί τὸ εἶδος συμβαίνειν, ἰδιώτῃ ἢ
 καὶ πόλει; οἷον νοσοῦντι ἐξουσίας οὔσης δοῶν ὃ βούλε-
 10 ται, νοῦν ἱατρικὸν μὴ ἔχοντι, τυραννοῦντι δὲ ὡς μηδ' ἐπι-
 πλήττοι τις αὐτῷ, τί τὸ συμβησόμενον; ἄρ' οὐχ, ὡς τὸ
 εἶδος, διαφθαρῆναι τὸ σῶμα; τί δ' ἐν νηί, εἴ τῃ ἐξου-
 σία εἴη ποιεῖν ὃ δοκεῖ, νοῦ τε καὶ ἀρετῆς κυβερνητικῆς
 ἐστερημένῳ, καθορᾶς ὃ ἂν ξυμβαίῃ αὐτῷ τε καὶ τοῖς συν-
 15 ναύταις; — Ἐγώ γε, ὅτι ἀπόλουντο πάντες ἄν. — Οὐκοῦν
 ὡσαύτως ἐν πόλει τε καὶ πάσαις ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις
 ἀπολειπομέναις ἀρετῆς ἔπεται τὸ κακῶς πράττειν; —
 Ἀνάγκη. — Οὐκ ἄρα τυραννίδα χρεῖ, ὦ ἄριστε Ἀλκιβι-
 άδῃ, παρασκευάζεσθαι οὔτε ἑαυτῷ οὔτε τῇ πόλει, εἰ μέλ-
 20 λετε εὐδαιμονεῖν, ἀλλ' ἀρετὴν. — Ἀληθῇ λέγεις. — Πρὶν
 δέ γε ἀρετὴν ἔχειν, τὸ ἄρχεσθαι ἄμεινον ὑπὸ τοῦ βελτί-

Μ Α | ἡμέτερα Α sed videtur Α¹ correxisse | κατόψεσθέ τε καὶ Pla-
 tonis T

1 γνώσεσθαι Μ | ὁρθῶς τε καὶ Plat. || 3 ἡμᾶς corr. Α¹ | ἢ μὴν
 Plat.: ἡμῖν Μ Α sed ex corr. Α¹ || 4 δέ γε πράττοντες Platonis T ||
 5 ἄθρον Μ, Plat.: ἀγαθὸν Α | καὶ σκοτεινὸν recte Platonis T, mo-
 nuī ad Iamblich. Stobaei III 11, 35 ubi respicitur Plato || 7 γὰρ
 ἂν recte Plat. apogr. Laurentianum LXXXV 9 || 8 νῦν Α¹ | ἔχῃ Plat.:
 ἔχει Μ Α || 10 μηδ' (vel μὴ δ' vel μὴ δέ) ἐπιπλήττοι τις αὐτῷ Μ Α,
 Platonis T: μηδ' ἐπιπλήττοντι ἑαυτῷ Platonis B μηδὲν ἐπιπλήττει
 τις αὐτῷ Olympiodorus. μηδὲ ἐπιπλήττειν τινὰ αὐτῷ prop. Butt-
 mann || 12 σῶμα; — Ἀληθῇ λέγεις. — Τί δ' ἐν νηὶ κτέ. Plat. | ἐν νηὶ per-
 spicue etiam Α, fallitur Gaisford || 13 ὃ δοκεῖν Platonis B || 14 ἂ ἂν
 Plat. | ξυμβαίῃ Μ Α, Platonis cod. Vindob. 54, ξυμβαίῃ Platonis
 B T ξυμβαίνοι Plat. apogr. Coisl. 155 | ξυνναύταις Plat.: σὺν αὐτοῖς
 Μ Α || 15 ὅτι Μ Α: ὅτι γε Plat. | πάντες ἄν Μ Α, Platonis T: πάντες
 Platonis B || 16 ἀπάσαις Platonis T || 19 οὔτε ἑαυτῷ Μ Α, Platonis T:
 οὔθ' αὐτῷ Platonis B || 21 τὸ Μ, Plat.: τί Α

ονος ἢ τὸ ἄρχειν ἀνδρί, οὐ μόνον παιδί. — Φαίνεται. — Οὐκοῦν τό γ' ἄμεινον καὶ κάλλιον; — Ναί. — Τὸ δὲ κάλλιον προπεωδέστερον; — Πῶς δ' οὐ; — Πρέπει ἄρα τῷ κακῷ δουλεύειν· ἄμεινον γάρ. — Ναί. — Δουλοπρεπὲς ἄρα ἢ κακία. — Φαίνεται. — Ἐλευθεροπρεπὲς δὲ ἢ ἀρετή. — Ναί. — Οὐκοῦν γεύγειν χρί, ὧ ἑταῖρε, τὴν δουλοπρέπειαν; — Μάλιστα γε, ὧ Σώκρατες. — Αἰσθάνη δὲ νῦν πῶς ἔχεις, δουλοπρεπῶς ἢ οὐ; — Δοκῶ μοι καὶ μάλα σφόδρα αἰσθάνεσθαι.

153 (148 Mein.) Ξενοφῶντος ἐν τῷ η' τῆς Κύρου παι- 10
δείας (c. 1, 2—3).

Ἐννοήσατε γὰρ τίς ἂν πόλις πολεμία ὑπὸ μὴ πει-
θομένων ἀλοίη· [Ὶ] τίς δ' ἂν φίλια ὑπὸ μὴ πειθομένων
διαφυλαχθεῖη· ποῖον δ' ἂν ἀπειθοῦν στρατεύμα νίκης
τύχοι· πῶς δ' ἂν μᾶλλον ἡττῶντ' ἐν μάχαις ἄνθρωποι 15
ἢ ἐπειδὰν ἄρξωνται ἰδίᾳ ἕκαστος περὶ τῆς σωτηρίας βου-
λεύεσθαι· τί δ' ἂν ἄλλο ἀγαθὸν τελεσθεῖη ὑπὸ μὴ πει-
θομένων· ποῖαι δὲ πόλεις νομίμως ἂν οἰκίσειαν· ποῖοι
δ' οἵκοι σωθεῖσιν· πῶς δ' ἂν νῆες ὅποι δεῖ ἀφίκοιντο·
ἡμεῖς δὲ γ' ἂ νῦν ἔχομεν ἀγαθὰ διὰ τί ἄλλο μᾶλλον κατ- 20
επράξαμεν ἢ διὰ τὸ πείθεσθαι τῷ ἄρχοντι; εἰ τοίνυν
μέγιστον ἀγαθὸν τὸ πειθαρχεῖν φαίνεται εἰς τὸ κατα-

4 post δουλοπρεπὲς sup. lin. δὲ inseruit A¹ || 8 δουλοπρεπῶς
M A: ἔλευθεροπρεπῶς Plat. | μάλα, sed priore α correctā M || 10 ecl.
cum lemm. hab. S M A; ξενοφῶντος om. M ἐν τῷ om. S || 12 γὰρ
δὴ τίς Xen. | πόλις om. S || 13 ἀλοίη Xen.: ἀλοίη ἢ libri Stob.
| διαφυλαχθεῖη M A, Xen.: διαρκεσθεῖη S || 14 ἀπειθοῦντων Xen. ||
15 τύχη S | ἡττῶντ' scripsi: ἡττῶνται S M A | ἐν ταῖς μάχαις Tr. |
ἐν μάχαις ἡττῶντο ἄνθρωποι Xen. || 16 ἕκαστος ἰδίᾳ A | περὶ
τῆς M A, Xen.: περὶ S || 17 ἄλλο om. S. | τελεσθεῖη Xen.: τε-
λεῖσθαι S M A; vix latet τί δ' ἂν ἄλλο ἀγαθὸν (οἰεσθε) τελεῖσθαι |
post πειθομένων quod nonnulli libri Xenophontei addunt τοῖς κρείτ-
τοσι, Stobaeo intulit Gesn.¹ p. 284 || 18 ποῖαν M | ποῖοι (ποῖοι M)
δ' S M A, Xen. Erlang.: ἢ ποῖοι Xen. rell. || 19 νῆες S, Xen.: μὴ ἐς
M A || 20 ἡμεῖς δὲ γ' ἂ νῦν scripsi: ἡμεῖς δὲ τανῦν (τὰ νῦν A) S M A
ἡμεῖς δὲ ἂ νῦν Xen. | ἀγαθὰ ἔχομεν Xen. praeter cod. Erlang. | ἄλλο
Xen.: ἄλλων S M A || 21 inter τῷ ἄρχοντι et εἰ τοίνυν quae offert
Xenophon, amputavit gnomologus

πράττειν τὰ ἀγαθὰ, εὖ ἴστε ὅτι τὸ αὐτὸ τοῦτο καὶ εἰς τὸ διασφύζειν ἃ δεῖ μέγιστον ἀγαθὸν ἐστίν.

154 (149 Mein.) Πλάτωνος Πολιτείας β' (p. 374E—376A).

- 5 Ἡμέτερον δ' ἂν εἴη ἔργον, ὥς ἔοικεν, εἴπερ οἱοί τε ἐσμέν, ἐκλέξασθαι, τίνες τε καὶ ποῖαι φύσεις ἐπιτήδεια εἰς πόλεως φυλακὴν. Ἡμέτερον μέντοι. Μὰ Δί', ἣν δ' ἐγώ, οὐκ ἄρα φαῦλον πρᾶγμα ἡράμεθα· ὁμως δὲ οὐκ ἀποδεικναιεὶν εἰς ὅσον δὴ δύναμις παρήκει. Οὐ γάρ
- 10 οὖν, ἔφη. Οἷε οὖν τι, ἣν δ' ἐγώ, διαφέρειν τὴν φύσιν γενναίου σκύλακος εἰς φυλακὴν νεανίσκου εὐγενοῦς; Τὸ ποῖον λέγεις; Οἷον ὅξυν τέ που δεῖ αὐτοῖν ἐκάτερον εἶναι καὶ ἐλαφρόν πρὸς τὸ αἰσθανόμενον διωκᾶσθαι, καὶ ἰσχυρόν αὖ, ἐὰν δέη ἐλόντα διαμάχεσθαι. Δεῖ γὰρ οὖν,
- 15 ἔφη, πάντων τούτων. Καὶ μὴν ἀνδρεῖόν γε, εἴπερ εὖ μαχεῖται. Πῶς δ' οὐ; Ἀνδρεῖος δ' εἶναι ἄρ' ἂν ἐθέλοι ὁ μὴ θυμοειδὴς <εἴτε> ἵππος εἴτε κύων εἴτε ἄλλο ὅτιοῦν ζῶον; ἢ οὐκ ἐννενόηκας ὡς ἄμαχόν τε καὶ ἀνίκητον θυμός, οὗ παρόντος ψυχὴ πᾶσα πρὸς πάντα ἄφοβός τε καὶ
- 20 ἀήττητος; Ἐννενόηκα. Τὰ μὲν τοίνυν τοῦ σώματος οἷον δεῖ τὸν φύλακα εἶναι, δῆλα. Ναί. Καὶ μὴν καὶ τὰ τῆς ψυ-

1 εὖ ἴστε libri Stob., Xen. Erlang.: οὕτως εὖ ἴστε Xenophontis rell. | τὸ αὐτὸ τοῦτο SM, Xen. liber Erlang.: καὶ αὐτὸ τοῦτο (omisso mox καὶ, si recte adnotavit Mekler) A. de Xenophontis libris reliquis vid. Hug praef. p. LXXXIII || 3 ecl. cum lemm. hab. SMA || 5 v. Ἡμέτερον δ' ἂν — 20 Ἐννενόηκα om. MA | δ' ἂν εἴη ἔργον S: δὴ ἔργον ἂν εἴη Plat. || 8 ἡράμεθα etiam S || 9 εἰς ὅσον S, Platonis cod. Vindob. 55: ὅσον Platonis rell. | δὴ—παρήκει S, Platonis cod. Vindob. 55: γ' ἂν—παρεῖκη Platonis rell. | 10 τὴν om. Plat. || 12 ἐκάτεροι Tr. || 12. 13 εἶναι πρὸς αἰσθῆσιν καὶ ἐλ. Plat. | διωκᾶσθαι S || 14 αὖ e Plat. Gesn.¹: ἂν S || 16 ἄρ' ἂν ἐθέλοι S, idem nisi quod ἄρ' Platonis cod. Vindob. 55: ἄρα ἐθέλησει Platonis rell. || 17 εἴτε e Plat. addidit Gesn.¹ | εἴτε ἄλλο S, Platonis cod. Vindob. 55: ἢ ἄλλο Platonis rell. || 18 ἐννενόηκας S || 19 ἄφοβός τε ἐστὶ καὶ Platonis plerique || 20 Τὰ μὲν κατέ.] hinc incipiunt MA || 21 εἶναι S, Plat.: τῆς πόλεως εἶναι MA; εἶναι τῆς πόλεως, quod falso opinatur in A esse, scr. Gaisford

χῆς, ὅτι γε θυμοειδῆ. Καὶ τοῦτο. Πῶς οὖν, ἦν δ' ἐγά,
 ὦ Γλαύκων, οὐκ ἄγριοι ἀλλήλοις τε ἔσονται καὶ τοῖς ἄλ-
 λοις πολίταις, ὄντες τοιοῦτοι τὰς φύσεις; Μὰ Δί', ἦ δ'
 ὅς, οὐ ῥαδίως. Ἀλλὰ μέντοι δεῖ γε πρὸς μὲν τοὺς οἰκεί-
 ονς πράονς αὐτοὺς εἶναι, πρὸς δὲ τοὺς πολεμίους χαλε- 5
 πούς· εἰ δὲ μή, οὐ μενοῦσιν ἄλλους σφᾶς διολέσαι, ἀλλ'
 αὐτοὶ φθῆσονται αὐτὸ δράσαντες. Ἀληθῆ, ἔφη. Τί οὖν,
 ἦν δ' ἐγώ, ποιήσομεν; πόθεν προῶν τε ἅμα καὶ μεγα-
 λόθυμον ἦθος εὐρήσομεν; ἐναντία γάρ που θυμοειδεῖ
 πραεῖα φύσις. Φαίνεται. Ἀλλὰ μέντοι τούτων γε ὅπο- 10
 τέρου ἂν στέρηται, φύλαξ ἀγαθὸς οὐ μὴ γένηται· ταῦτα
 δὲ ἀδυνάτοις ἔοικεν, καὶ οὕτω δὴ ξυμβαίνει ἀγαθὸν φύ-
 λακα ἀδύνατον γενέσθαι. Κινδυνεύει, ἔφη. Καὶ ἐγὼ ἀπο-
 ρήσας τε καὶ ἐπισκεψάμενος τὰ ἔμπροσθεν, εἶπον, Δι-
 καίως γε, ἦν δ' ἐγώ, ὦ φίλε, ἀποροῦμεν· ἥς γὰρ 15
 προϋθέμεθα εἰκόνας ἀπελείφθημεν. Πῶς λέγεις; ἔφη.
 Οὐκ ἐνενοήσαμεν, ὅτι ἄρα τοιαῦτα εἰσι φύσεις οἷας ἡμεῖς
 οὐκ ᾤθημεν, ἔχουσαι τὰναντία ταῦτα; Ποῦ δὴ; Ἴδοι
 μὲν ἂν τις καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς ζώοις, οὐ μεντὰν ἡμι-
 στα ἐν ᾧ ἡμεῖς παρεβάλλομεν τῷ φύλακι. οἶσθα γάρ που 20
 τῶν γενναίων κυνῶν, ὅτι τοῦτο αὐτῶν φύσει τὸ ἦθος, πρὸς
 μὲν τοὺς συνήθεις τε καὶ γνωρίμους ὡς οἷόν τε πραοτά-

1 ὅτι γε SM, Plat.: ὅσα γε A | καὶ τοῦτο usque ad 3 φύσεις
 A habet in marg. man. ant. || 2 τε om. Platonis libri praeter cod.
 Vindob. 55 etiam hoc loco congruum cum Stobaeo | ἄλλοις MA,
 Platonis cod. Vindob. 55: ἀλλήλοις S ἀλλοτριόις Platonis plurimi, e
 Platonis Ald. Gesn.¹ || 4 μὲν (post πρὸς) om. A || 6 περιμενοῦσιν
 Plat. || 7 φθάσονται Tr. || 8 ἐγὼ repetit S | πόθεν ἅμα προῶν
 καὶ μεγ. Platonis cod. Par. 1807 | μέγαθυμον Tr. || 10 τούτου A | γε
 om. Platonis libri nonnulli || 11 verba ταῦτα δὲ e. q. s. om. S, primus
 ex A edidit Gaisford || 14 εἶπον om. Plat. || 15 γε M, Plat.: om. A
 || 16 ἔφη om. Plat. || 17 ἐνενοήκαμεν Platonis cod. Vindob. 55 ἐνοή-
 σαμεν Platonis ceteri | ἄρα τοιαῦτα εἰσι etiam Platonis cod. Vin-
 dob. 55: εἰσὶν ἄρα Platonis ceteri || 19 πολλοῖς om. Plat. | μὲν τὰν
 M || 20 ἐν ᾧ M, Plat., om. A || 21 τοῦτο αὐτῶν φύσει in Stobaeo
 Gaisford sicut Platonis cod. Vindob. 55: οὐ τὸν αὐτὸν φύσει M οὐ
 τῶν αὐτῶν φύσει A; τοῦτο φύσει αὐτῶν Platonis alii || 22 ὡς etiam
 A, erravit Gaisford

τοὺς εἶναι, πρὸς δὲ τοὺς ἀγνώτας τάναντία. Οἶδα μέν-
 τοι, ἔφη. Τοῦτο μὲν ἄρα, ἣν δ' ἐγώ, δυνατόν, καὶ οὐ
 παρὰ φύσιν ζητοῦμεν τοιοῦτον εἶναι τὸν φύλακα. Οὐκ
 ἔοικεν. Ἄρ' οὖν σοι δοκεῖ ἔτι τοῦδε προσδεῖσθαι ὁ φυ-
 5 λακικὸς ἐσόμενος, πρὸς τῷ θυμοειδεῖ ἔτι προσγενέσθαι
 φιλόσοφος τὴν φύσιν; Πῶς δὴ; ἔφη· οὐ γὰρ ἐννοῶ. Καὶ
 τοῦτο, ἣν δ' ἐγώ, ἐν τοῖς κυσὶ κατόψει, ὃ καὶ ἄξιον θαυ-
 μάσαι τοῦ θηρίου. Τὸ ποῖον; Ὅτι ὃν μὲν ἂν ἴδῃ ἀγνώτα,
 μισεῖ καὶ χαλεπαίνει, οὐδὲν κακὸν πεπονθώς· ὃν δ' ἂν
 10 γνῶριμον, ἀσπάζεται, καὶ μὴδὲν πώποτε ὑπ' αὐτοῦ πε-
 πόνθη ἀγαθόν. ἢ οὐπω τοῦτο ἐθαύμασας; Οὐ πάννυ,
 ἔφη, μέχρι τούτου προσέσχον τὸν νοῦν· ὅτι δέ που δρᾷ
 ταῦτα, δῆλον.

155 (150 Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 376 C).

15 Φιλόσοφος δὴ καὶ θυμοειδὴς καὶ ἰσχυρὸς καὶ ταχὺς
 ἡμῖν τὴν φύσιν ἔσται ὁ μέλλων καλὸς καγαθὸς φύλαξ
 ἔσεσθαι πόλεως. Παντάπασιν μὲν οὖν, ἔφη.

156 (151 Mein.) Πλάτωνος Πολιτείας γ' (p. 395 B—D).

20 Εἰ ἄρα τὸν πρῶτον λόγον διασώσομεν, τοὺς φύλα-
 κας ἡμῖν τῶν ἄλλων πασῶν δημιουργιῶν ἀφειμένους δεῖν
 εἶναι δημιουργοὺς ἐλευθερίας τῆς πόλεως πάννυ ἀκριβεῖς
 καὶ μὴδὲν ἄλλο ἐπιτηδεύειν ὅ τι μὴ εἰς τοῦτο φέρει, οὐ-

1 τάναντία M A, Platonis cod. Vindob. 55: τοῦναντίον Pla-
 tonis rell. || 2 ἔφη om. Plat. || 4 φυλακικὸς Plat.: φυλακτικὸς M A || 5 πρὸς
 A, Plat.: πρὶν M || 7 θαυμάσαι M || 9 μισεῖ καὶ χαλεπαίνει M A, Platonis
 cod. Vindob. 55: χαλεπαίνει Platonis rell. | οὐδὲν M A: οὐδὲν δὲ Platonis
 plurimi οὐδὲ Platonis cod. Vindob. 55 οὐδὲ ἐν Cobet | προπεπονθώς
 fere libri Platonis || 10 μὴδὲν M A, inter μὴδὲν et μὴδὲ fluctuantur
 libri Plat. μὴδὲ ἐν prop. Hartman | πεπόνθη (-θει A) ἀγαθόν M A:
 ἀγαθὸν πεπόνθη (alii -θαι vel -θει) libri Platonis || 12 δρᾷ Plat.:
 ἄρα M A || 14 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. offeruntur verba
 supra ecl. 112 in fine excerpti paullo maioris || 15 καὶ ταχὺς καὶ
 ἰσχυρὸς ἡμῖν Plat. || 16. 17 ἔσεσθαι φύλαξ Plat. || 18 ecl. cum lemm.
 hab. S M A || 20 δημιουργιῶν M A, Plat.: δημιουργῶν S | ἀφειμένους
 δεῖν Plat.: ἀφείλομεν οὕς δεῖ S M A || 21 ἀκριβεῖς e Plat. Gesn.¹:
 ἀκριβῶς S M A || 22 v. Οὐδὲν δὲ δεῖ e. q. s. leguntur etiam supra
 Stob. Π 31, 110^v p. 227, 22 W. tamquam sui iuris ecloga praemisso
 lemmate Ἐν ταύτῳ

δὲν † δὲ δὴ δέοι ἂν αὐτοὺς ἄλλο πράττειν οὐδὲ μιμεῖσθαι
 <ἦ> τὰ τούτοις προσήκοντα εὐθύς ἐκ παίδων ἀνδρείους,
 σώφρονας, ὁσίους, ἐλευθέρους, καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα, τὰ
 δὲ ἀνελεύθερα μήτε ποιεῖν μήτε δεινούς εἶναι μιμήσα- 5
 σθαι, μηδ' ἄλλο μηδὲν τῶν αἰσχρῶν, ἵνα μὴ ἐκ τῆς μι-
 μήσεως τοῦ εἶναι ἀπολαύσωσιν. ἢ οὐκ ἤσθησαι, ὅτι αἱ
 μιμήσεις, ἐὰν ἐκ νέων πόρρω διατελέσωσιν, εἰς ἥθη τε
 καὶ φύσιν καθίστανται καὶ κατὰ σῶμα καὶ φωνὰς καὶ
 κατὰ τὴν διάνοιαν; Καὶ μάλα, ἢ δ' ὅς.

157 (152 Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 412 B—414 B).

10

Τὸ δὲ μετὰ τοῦτο τί ἂν ἡμῖν διαιρετέον εἴη; ἄρ'
 οὐκ αὐτῶν τούτων οἵτινες ἄρξουσὶ τε καὶ ἄρχονται; Τί
 μὴν; Οὐκοῦν ὅτι μὲν πρεσβυτέρους τοὺς ἄρχοντας δεῖ
 εἶναι, νεωτέρους δὲ τοὺς ἀρχομένους, . . ; Ἀῆλον. Καὶ ὅτι 15
 γε τοὺς ἀρίστους αὐτῶν τούτων; Καὶ τοῦτο. Οἱ δὲ γε-
 ωργῶν ἄριστοι ἄρ' οὐ γεωργικώτατοι γίνονται; Ναί.
 Νῦν δ', ἐπειδὴ φυλάκων αὐτοὺς ἀρίστους δεῖ εἶναι, ἄρ'
 οὐ φυλακικωτάτους πόλεως; Ναί. Οὐκοῦν φρονίμους τε
 εἰς τοῦτο δεῖ ὑπάρχειν καὶ δυνατοὺς καὶ ἔτι κηδεμόνας
 τῆς πόλεως; Ἔστι ταῦτα. Κήδοιτο δ' ἂν τις μάλιστα 20
 τούτου ὃ τυγχάνει φιλῶν. Ἀνάγκη. Καὶ μὴν τοῦτό γ'

1 δὲ δὴ SMA, δὲ Stob. II: δὴ Plat. fuitne δὲ | μιμεῖσθαι ἢ τὰ τοί-
 τοις dedi ex Stob. II: μιμεῖσθαι τὰ τούτοις S M A. μιμεῖσθαι· ἐὰν δὲ
 μιμῶνται, μιμεῖσθαι τὰ τούτοις Plat.: e Platone Gesn.¹ decepti sunt
 ut sescenties alibi Gaisford et Meineke || 4 μιμήσασθαι M A, Stob. II,

Plat.: αἰσθάνεσθαι S || 6 ἡσθησ M sed σ in ras. M² || 7 ἡθη libri
 hic et supra: ἔθη Plat. || 10 ecl. cum lemm. hab. S M A || 11 v. Τὸ
 δὴ usque ad p. 107, 17 δέομαι μαθεῖν om. S, haec primus ex A edidit
 Gaisford | τὸ δὴ M, Plat.: τί δὴ A || 13 οὐκοῦν om. Platonis non-
 nulli || 14 ἀρχομένους δῆλον; Ἀῆλον Plat. nisi quod cod. Vindob. 55
 hoc quoque loco concordat cum libris Stobaei omittens prius δῆλον
 et ipse || 15 τούτων om. Plat. || 16 γίνονται ut videtur A || 17 νῦν
 δ' M, Plat.: om. A || 18 φυλακικωτάτους Plat.: -τέρους M A || 20 δέ
 γ' ἂν τις Plat. || 21 τυγχάνει M primo, A, Platonis cod. Vindob. 55:
 τυγχάνοι Platonis rell., ex -ει corr. in ras. M m. dubia | γ' ἂν A,
 Plat.: γὰρ M

αν μάλιστα φιλοῖ, ὃ ξυμφέρειν ἡγοῖτο ταῦτα καὶ ἑαυτῷ καὶ ὅ
 τι μάλιστα ἐκείνου μὲν εὖ πράττοντος οἶοιτο ξυμβαίνειν
 καὶ ἑαυτῷ εὖ πράττειν, μὴ δέ, τοῦναντίον. Οὕτως, ἔφη.
 Λεκτέον ἄρα ἐκ τῶν ἄλλων φυλάκων τοιούτους ἄνδρας,
 5 οἳ ἂν σκοποῦσιν ἡμῖν φαίνονται παρὰ πάντα τὸν βίον,
 ὃ μὲν ἂν τῇ πόλει ἡγήσωνται ξυμφέρειν, πάσῃ προθυ-
 μίᾳ ποιεῖν, ὃ δ' ἂν μὴ, μηδενὶ τρόπῳ πράξαι ἂν ἐθέ-
 λειν. Ἐπιτήδειοι γάρ, ἔφη. Δοκεῖ δὴ μοι τηρητέον αὐ-
 τοὺς εἶναι ἐν ἀπάσαις ταῖς ἡλικίαις, εἰ φυλακικοὶ εἰσι
 10 τούτου τοῦ δόγματος καὶ μήτε γοητευόμενοι μήτε βιαζό-
 μενοι † οἳ ἐκβάλλοιεν ἐπιλανθανόμενοι δόξαν τὴν τοῦ
 ποιεῖν δεῖν ἂ τῇ πόλει βέλτιστα. Τίνα, ἔφη, λέγεις τὴν
 ἐκβολήν; Ἐγὼ σοι, ἔφην, ἐρῶ. φαίνεται μοι δόξα ἐξιέ-
 ναι ἐκ διανοίας ἢ ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ἐκουσίως μὲν ἢ
 15 ψευδῆς τοῦ μεταμανθάνοντος, ἀκουσίως δὲ πᾶσα ἢ ἀλη-
 θής. Τὸ μὲν τῆς ἐκουσίου, ἔφη, μανθάνω, τὸ δὲ τῆς
 ἀκουσίου δέομαι μαθεῖν. Τί δαί; οὐ καὶ σὺ ἡγῇ, ἔφην
 ἐγώ, τῶν μὲν ἀγαθῶν ἀκουσίως στέρεσθαι τοὺς ἀνθρώ-
 πους, τῶν δὲ κακῶν ἐκουσίως; ἢ οὐ τὸ μὲν ἐψεῦσθαι
 20 τῆς ἀληθείας κακόν, τὸ δὲ ἀληθεύειν ἀγαθόν; ἢ οὐ τὸ
 τὰ ὄντα δοξάζειν ἀληθεύειν δοκεῖ σοι εἶναι; Ἀλλ', ἢ δ'
 ὅς, ὁρθῶς λέγεις, καὶ μοι δοκοῦσιν ἄκοντες ἀληθοῦς
 δόξης στερίσκεσθαι. Οὐκοῦν κλαπέντες ἢ γοητευθέντες

1 φιλοῖ M, Plat.: φιλεῖ A | ὃ M, Plat.: ὡς A | ταῦτα scripsi:
 ταῦτα M A τὰ αὐτὰ Plat. | ὅτι μάλιστα M A: ὅταν μάλιστα libri Pla-
 tonis idque seclussit Hermann. Stobaeo reddendum videtur ὅ τι <ἂν>
 μάλιστα quod proposuit Adam || 2 οἶον τὸ M || 4 ἐκλεκτέον ἄρ' ἐκ
 Plat. || 5 ἡμῖν μάλιστα φ. Plat. || 6 ἡγήσονται sed ω super scr. M¹ ||
 9 ἐν ἀπάσαις A, Plat.: ἐν ὧ πάσαις M | εἰσιν M || 11 οἳ ἐκβάλλοιεν
 M A ἐκβάλλουσιν Plat. οἱοι ἐκβάλλειν prop. Burnet | post τοῦ una
 litt. rasa in M || 12 λέγεις A, Plat.: λέγει M || 13 v. Φαίνεται μοι
 — 23 στερίσκεσθαι supra leguntur tamquam sui iuris ecloga Stob. I
 59, 3 p. 499, 4 W. (Πλάτωνος Πολιτείας γ'), ubi vide quae adnotavit
 Wachsmuth || 14 ἐκουσίως (ante μὲν) om. M | ἢ pro ἡ M || 17 τί δαί
 hinc incipit S | δαί S M δὲ A, Plat. eadem inter libros discrepantia
 etiam Stob. I | ἡγῇ in margine supplevit M¹ || 19 ἐψεῦσθαι M || 21 ἀλλῇ
 M || 23 λόγον pro δόξης A¹ sed corr. ead. m. in marg.

ἢ βιασθέντες τοῦτο πάσχουσιν; Οὐδὲ νῦν, ἔφη, μανθάνω. Τραγικῶς ἄρα, ἣν δ' ἐγώ, κινδυνεύω λέγειν. κλαπέντας γὰρ τοὺς μεταπισθέντας λέγω καὶ τοὺς ἐπιλανθανομένους, ὅτι τῶν μὲν χρόνος, τῶν δὲ λόγος ἐξαιρούμενος λανθάνει· νῦν γὰρ που μανθάνεις; Ναί. Τοὺς τοίνυν βιασθέντας λέγω οὓς ἂν ὀδύνη τις ἢ ἀλγηδὼν μεταδοξάσαι ποιήσῃ. Καὶ τοῦτο, ἔφη, ἔμαθον, καὶ ὁρθῶς λέγεις. Τοὺς μὴν γοητευθέντας, ὡς ἐγὼμαι, καὶ σὺ φαίης εἶναι οἱ ἂν μεταδοξάσωσιν ἢ ὑφ' ἡδονῆς κηληθέντες ἢ ὑπὸ φόβου τι δεισαντες. Ἔοικε γάρ, ἣ δ' ὅς, γοητεύειν πάντα ὅσα ἀπατᾷ. Ὁ τοίνυν ἄρτι ἔλεγον, ζητητέον τίνες ἄριστοι φύλακες τοῦ παρ' αὐτοῖς δόγματος, τοῦτο ὡς ποιητέον ὁ [δ'] ἂν τῇ πόλει ἀεὶ δοκῶσι βέλτιστον εἶναι αὐτοῖς ποιεῖν. τηρητέον δὲ εὐθὺς ἐκ παίδων προθεμένοις ἔργα ἐν οἷς ἂν τις τὸ τοιοῦτον μάλιστα ἐπιλανθάνοιτο καὶ ἐξαπατῶτο, καὶ τὸν μὲν μνήμονα καὶ δυσεξαπάτητον ἐγκριτέον, τὸν δὲ μὴ ἀποκριτέον. ἦ γάρ; Ναί. Καὶ πόρους γε αὖ καὶ ἀλγηδόνας καὶ ἀγῶνας αὐτοῖς θετέον, ἐν οἷς ταῦτά ταῦτα τηρητέον. Ὅρθῶς, ἔφη. Οὐκοῦν, ἣν δ' ἐγώ, καὶ τρίτου εἴδους τοῦ τῆς γοητείας ἀμιλλαν ποιητέον καὶ θεατέον, ὥσπερ τοὺς πῶλους ἐπὶ τοὺς ψόφους τε καὶ θορύβους ἄγοντες σκοποῦσιν εἰ φοβεροί, οὕτως νέους ὄντας

2 τραγικῶς ἄρα S M A τραγικῶς γὰρ Platonis cod. Vindob. 55 τραγικῶς Platonis rell. | κλαπέντας A Tr., Plat.: κλαπέντες S M | κλαπέντας μὲν γὰρ Plat. || 3 μεταπισθέντας M || 6 ἂν Plat.: ἐὰν libri Stob. || 8 ὡς M A, Plat.: οὓς S | καὶ M A, Plat.: καὶ S || 9 κηληθέντες M, Plat.: κληθέντες S A || 10 Ἔοικεν M || 11 ἀπατᾷ M A, Plat.: ἀπαντᾷ S ἀπαντᾷ Tr. || 12 αὐτοῖς Plat.: αὐτοῖς libri Stob. | τοῦτο Plat.: τοῦ S M A | post ποιητέον fortius distinguunt libri Stob. || 13 ὁ ἂν Plat.: ὁ δ' ἂν S M A || 14 προθεμένοις S A, Plat.: προθέμενος M || 17 ἐγκριτέον sed κρ in corr. M¹ | τὸν δὲ μὴ ἀποκριτέον om. Tr. | καὶ πόρων γε αὖ καὶ ἀλγηδόνων ἀγῶνας temere ex Platonis Ald. Gesn.¹, inde vulg.; reposuimus librorum scripturam, nisi quod γε dedimus ex Platone, ubi τε S M A || 18 ἐν οἷς M A, Plat.: ἐν ἀνοῖς S ἐν ἀνθρώποις Tr. || 19 ταῦτά ταῦτα e Plat. Gesn.¹: ταῦτα ταῦτα S ταῦτα M A Tr. || 20 τοῦ τῆς S M A: τούτοις libri Platonis sed τούτους cod. Ven. 185; τούτοις fort. olim Stob. || 21 πόλους M || 22 σκοποῦμεν quod temere scr. Gesn.². imposuit Burneto.

εἰς δέγματα κομιστέον καὶ εἰς ἡδονὰς αὖ μεταβλητέον,
 βασανίζοντας πολὺν μᾶλλον ἢ χρυσὸν ἐν πυρί, εἰ δυσγο-
 ῖτεντος καὶ εὐσχήμων ἐν ἅπασιν φαίνεται, φύλαξ αὐτοῦ
 ὢν ἀγαθὸς καὶ τῆς μουσικῆς ἧς ἐμάνθανεν, εὖρυθμόν τε
 5 καὶ εὐάρμοστον ἑαυτὸν ἐν πᾶσι τούτοις παρασχών, οἷος
 δὴ ὢν καὶ ἑαυτῷ καὶ πόλει χρησιμώτατος ἂν εἴη. καὶ
 τὸν αἰεὶ ἐν τε παισὶ καὶ νεανίσκοις καὶ ἀνδράσι βασανι-
 ζόμενον καὶ ἀκήρατον ἐκβαίνοντα καταστατέον ἄρχοντα
 τῆς πόλεως καὶ φύλακα, καὶ τιμὰς δοτέον καὶ ζῶντι καὶ
 10 τετελευτηκότι, τάφων τε καὶ τῶν ἄλλων μνημείων μέγι-
 στα γέρα λαγχάνοντα· τὸν δὲ μὴ τοιοῦτον ἀποκριτέον.
 τοιαύτη τις, ἣν δ' ἐγώ, ὦ Γλαύκων, δοκεῖ μοι ἢ ἐκλογὴ
 εἶναι καὶ κατάστασις τῶν ἀρχόντων τε καὶ φυλά-
 κων, ὥς ἐν τύποις, μὴ δι' ἀκριβείας, εἰρησθαι. Καὶ
 15 ἐμοί, ἣ δ' ὅς, οὕτω πη φαίνεται. Ἄρ' οὖν ὥς ἀλη-
 θῶς ὀρθότατον καλεῖν τούτους μὲν φύλακας παντελεῖς
 τῶν τε ἔξωθεν πολεμίων τῶν τε ἐντὸς φίλων, ὅπως <οἱ
 μὲν> μὴ βουλήσονται, οἱ δὲ μὴ δυνήσονται κακουργεῖν,
 τοὺς δὲ νέους, οὓς δὴ νῦν φύλακας ἐκαλοῦμεν, ἐπικούρους
 20 τε καὶ βοηθοὺς τοῖς τῶν ἀρχόντων δόγμασιν;

158 (153 Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 416 B—417 B).

Ὁ μέντοι ἄρτι ἐλέγομεν, ἄξιον, ὅτι δεῖ αὐτοὺς τῆς
 ὀρθῆς τυχεῖν παιδείας, ἣ τις ποτ' ἐστίν, εἰ μέλλουσι τὸ

1 δέγματ' ἅττα Plat. || 3 ἅπασιν S M A, Platonis cod. Vindob. 55:
 πᾶσιν Platonis rell. | αὐτοῦ A ut videtur, Plat.: αὐτοῦ S M || 4 τῆς om.
 Plat. | ἧς ἐμάνθανεν e. q. s. om. S, primus ex A edidit Gaisford |
 ἧς e Plat. Gaisford: ἣ δ' M A || 5 ἐν πᾶσι A, Plat.: ἐν ἅπασιν M | παρ-
 ἔχων Plat. || 6 δὴ ex δ' ἣ corr. M¹ | ὢν scripsi: ἂν M A; ἂν ὢν e
 Plat. Gaisford | ἂν εἴη M, Platonis cod. Vind. 55: εἴη A, Platonis
 rell. | καὶ ἐν ἀνδράσι Plat. || 10 τελευτήσαντι Plat. || 11 γέρα Plat.:
 ἱερά M ἱερα A || 12 ἣν δ' ἐγώ, δοκεῖ μοι, ὦ Γλαύκων, ἢ ἐκλ. Plat. ||
 14 τύπῳ Plat. || 15 πῇ M || 17 φίλων Plat. | οἱ μὲν addidi e Plat. ||
 18 βουλήσονται M, Plat.: βουλήσωνται A | δυνήσονται M, Plat.:
 δυνήσωνται A || 19 δὴ νῦν M A, Platonis Paris. 1807 et Malatestianus:
 νῦν δὴ Platonis cod. Venetus 185 et Vindob. 55 || 21 ecl. cum lemm.
 hab. S M A || 22 Ὁ μέντοι — p. 110, 9 ἔσεσθαι om. S | μέντοι A,
 Plat.: μέντι M || 23 τὸ Plat.: τὸν M A

μέγιστον ἔξειν πρὸς τὸ ἥμεροι εἶναι αὐτοῖς τε καὶ τοῖς
φυλαττομένοις ὑπ' αὐτῶν. Καὶ ὁρθῶς γε, ἢ δ' ὅς. Πρὸς
τοίνυν τῇ παιδείᾳ ταύτῃ φάτιη ἂν τις νοῦν ἔχων δεῖν καὶ
τὰς οἰκίσεις καὶ τὴν ἄλλην οὐσίαν τοιαύτην αὐτοῖς παρ-
εσκευάσθαι, ἥτις μήτε τοὺς φύλακας ὡς ἀρίστους εἶναι 5
παύσει αὐτοὺς, κακουργεῖν τε μὴ ἐπαίρει περὶ τοὺς ἄλ-
λους πολίτας. Καὶ ἀληθῶς γε φήσει. Ὅρα δὴ, εἶπον
ἐγώ, εἰ τοιόνδε τινὰ τρόπον δεῖ αὐτοὺς ζῆν τε καὶ οἰκεῖν,
εἰ μέλλουσι τοιοῦτοι ἔσσεσθαι· πρῶτον μὲν οὐσίαν κε-
κτημένον μηδεμίαν μηδένα ἰδίαν, ἣν μὴ πᾶσα ἀνάγκη· 10
ἔπειτα οἴκησιν καὶ ταμιεῖον μηδενὶ εἶναι μηδὲν τοιοῦτον,
εἰς ὃ οὐ πᾶς ὁ βουλόμενος εἴσεισι· τὰ δ' ἐπιτρέπει,
ὅσων δέονται ἄνδρες ἀθληταὶ πολέμου σῶφρονές τε καὶ
ἀνδρεῖοι, ταξαμένους παρὰ τῶν ἄλλων πολιτῶν δέχεσθαι
μισθὸν τῆς φυλακῆς τοσοῦτον ὅσον μήτε περιεῖναι αὐ- 15
τοῖς εἰς τὸν ἐνιαυτὸν μήτε ἐνδεῖν· φοιτᾶντας δ' εἰς ξυσ-
σίτια ὥσπερ ἔξεστρατοπεδευμένους κοινῇ ζῆν· χρυσίον
δὲ καὶ ἀργύριον εἰπεῖν αὐτοῖς ὅτι θεῖον παρὰ θεῶν ἀεὶ
ἐν τῇ ψυχῇ ἔχουσι καὶ οὐδὲν προσδέονται τοῦ ἀνθρω-
πείου, οὐδὲ ὅσια τὴν ἐκείνου κτῆσιν τῇ τοῦ θνητοῦ χρυ- 20
σοῦ κτήσει ξυμμιγνύντας μιᾶναι, διότι πολλὰ καὶ ἀνό-
σια περὶ τὸ τῶν πολλῶν νόμισμα γέγονε, τὸ παρ' ἐκείνοις

1 ἔχειν Plat. | ἥμεροι Plat.: ἥμερον M A | αὐτοῖς Plat.: αὐτοῖς
M A || 2 γε om. A || 4 παρεσκευάσθαι M, Platonis cod. Vindob.
55, Venetus 185: παρασκευᾶσθαι A, παρασκευάσασθαι aliquot libri
Platonis || 5 μήτε τοῦ φύλακας recte Cobet | εἶναι παύσει Platonis cod.
Vindob. 55: ἀναγκάσει M A sed ei in ras. M², aliquid rasi in marg.
M idque nescio an olim pertinuerit ad huius verbi correctionem.
εἶναι παύσει Platonis libri plurimi || 6 τε μὴ Plat.: μήτε M A | ἐπαί-
ρει M A ἐπάρη vel ἐπάροι vel ἐπαροῖ libri Platonis: ἐπαρεῖ Cobet
|| 8 ζεῖν A || 9 κεκτημένον Plat.: κεκτημένων SMA || 10 μηδεμίαν M A,
Plat.: οὐδεμίαν (vel οὐδὲ μίαν) S | ἂν pro ἣν Plat. || 11 ταμιεῖον A
|| 12 εἴσεισιν M || 14 πολιτῶν om. A || 14. 15 μισθὸν δέχεσθαι A || 15 μὴ
περιεῖναι A || 17 ὥσπερ M, Plat.: ὡς A | ἐστρατοπεδευμένους Plat. |
ζεῖν A, videtur m. pr. correxisse || 19 ἔχουσιν M || 20 θνητοῦ bis
habet sed prius expunctum A || 21 ξυμμιγνύντας M, sine acc. S |
22 γέγονεν M | ἐκείνοις A, Plat.: ἐκείνου M

δὲ ἀκήρατον· ἀλλὰ μόνοις αὐτοῖς τῶν ἐν τῇ πόλει μεταχειρίζεσθαι καὶ ἄπτεσθαι χρυσοῦ καὶ ἀργύρου οὐ θέμις, οὐδὲ ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὄροφον ἵεναι οὐδὲ περιάψασθαι οὐδὲ πίνειν ἐξ ἀργύρου ἢ χρυσοῦ. καὶ οὕτω μὲν σφύζονται
 5 τε ἂν καὶ σφύζοιεν τὴν πόλιν· ὁπότε δὲ αὐτοὶ γῆν τε ἰδίαν καὶ οἰκίας καὶ νομίσματα κτήσονται, οἰκονόμοι μὲν καὶ γεωργοὶ ἀντὶ φυλάκων ἔσονται, δεσπόται δὲ καὶ ἔχθροὶ ἀντὶ ξυμμάχων τῶν ἄλλων πολιτῶν γενήσονται, μισοῦντες δὲ καὶ μισούμενοι καὶ ἐπιβουλεύοντες καὶ ἐπιβου-
 10 λεύόμενοι διάξουσι πάντα τὸν βίον, πολὺ πλείω καὶ μᾶλλον δεδιότες τοὺς ἔνδον ἢ τοὺς ἔξωθεν πολεμίους, θεόντες ἤδη τότε ἐγγύτατα ὀλέθρου αὐτοὶ τε καὶ ἡ ἄλλη πόλις.

159 (154 Mein.) Πλάτωνος Πολιτείας δ' (p. 421 A).

Νευρορράφοι γὰρ φαῦλοι γενόμενοι καὶ διαφθαρέν-
 15 τες καὶ προσποιησάμενοι εἶναι μὴ ὄντες πόλει οὐδὲν δεινόν, φύλακες δὲ νόμων τε καὶ πόλεως μὴ ὄντες ἀλλὰ δοκοῦντες ὁρᾷς δὴ ὅτι πᾶσαν ἄρδην πόλιν ἀπολλύασιν.

160 (contin. 154 Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 421 D—422 A).

Τοὺς ἄλλους αὖ δημιουργοὺς σκόπει εἰ τάδε δια-
 20 φθείρει, ὥστε κακοὺς γίνεσθαι. Τὰ ποῖα δὲ ταῦτα; Πλοῦτος, ἣν δ' ἐγώ, καὶ πενία. Πῶς δὲ; Ὡδε· πλουτήσας χυτρεὺς δοκεῖ σοι ἔτι θελήσειν ἐπιμελεῖσθαι τῆς τέχνης; Οὐδαμῶς, ἔφη. Ἀργὸς δὲ καὶ ἀμελὲς γενήσεται μᾶλλον

3 προσίεναι ci. O. Apelt || 4 οὐδὲ πλείων τῷ ἀργύρου Tr. || 5 αὐτοὶ γῆν τε Plat.: αὐτοῦ (sine acc. A) τὴν (γῆν ni fallor M) τε S M A || 6 ἰδίαν Plat.: εἰδέαν (sed ei in corr. M) S M¹ ἰδέαν A || 7 δεσπόται δ' ἔχθροὶ Plat. || 9 δὲ δὴ καὶ Plat. eruntque fortasse qui δὴ post δὲ intercidisse putent in Stob. || 10 πλείω reposui ex M, Plat.: πλείων S A, Platonis cod. Vindob. 55 || 11 δεδιότες S M, Plat.: ὑποδεδιότες A δεδειότες Tr. || 13 ecl. cum lemm. hab. S M A || 14 νευρορράφοι Plat.: νευροράφοι S M A; cf. Schanz Plat. v. VII p. VII || 15 προσποιησάμενοι Tr. || 16 δὲ om. A | ἀλλὰ δοκοῦντες bis habet sed alterum deletum A || 17 ἀπολλύασιν καὶ αὖ τοῦ εὖ οἰκεῖν καὶ εὐδαιμονεῖν μόνοι τὸν καιρὸν ἔχουσιν Plat. || 18 ecl. cum lemmate hab. S M A, lemmate detracto Tr. perperam prioribus adiunxerunt Gaisford et Meineke || 20 ὥστε καὶ κακοὺς Plat. nec improbabilius inserueris particulam Stobaeo || 21 ὥδε (ὥδε M) M A, Plat.: ὅδε S || 22 ἔτ' ἐθελήσειν prop. Hartman

αὐτὸς αὐτοῦ; Πολύ γε. Οὐκοῦν κακίων χυτρεὺς γίνεται;
 Καὶ τοῦτο, ἔφη, πολὺ. Καὶ μὴν καὶ ὄργανά γε μὴ ἔχων
 παρέχεσθαι ὑπὸ πενίας ἢ τι ἄλλο τῶν εἰς τὴν τέχνην τὰ
 τε ἔργα πονηρότερα ἐργάζεται καὶ τοὺς υἱεῖς ἢ ἄλλους
 οὓς ἂν διδάσκη χείρους δημιουργοὺς διδάξεται; Πῶς δ' 5
 οὐ; Ὑπ' ἀμφοτέρων δὴ, πενίας τε καὶ πλούτου, χείρω
 μὲν τὰ τῶν τεχνῶν ἔργα, χείρους δὲ αὐτοί. Φαίνονται.
 Ἔτερα δὴ, ὡς ἔοικε, τοῖς φύλαξιν εὐρήκαμεν, ἃ παντὶ
 τρόπῳ φυλακτέον ὅπως μὴ ποτε αὐτοὺς λήσῃ εἰς τὴν
 πόλιν παραδύνα. Τὰ τοῖα ταῦτα; Πλοῦτος, ἦν δ' ἐγώ, 10
 καὶ πενία, ὡς τοῦ μὲν τρυφὴν καὶ ἀργίαν καὶ νεωτερισ-
 μὸν ἐμποιοῦντος, τοῦ δὲ ἀνελευθερίαν καὶ κακουργίαν
 πρὸς τῇ νεωτερισμῷ. Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη.

161 (155 Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 423 D—424 E).

Οὗτοι, ἦν δ' ἐγώ, ὃ ἀγαθὸν Ἀδείμαντε, ὡς δόξειεν 15
 ἂν τις, ταῦτα πολλὰ καὶ μεγάλα αὐτοῖς προστάττομεν
 ἀλλὰ πάντα φάυλα, ἐὰν τὸ λεγόμενον [μὴ] ἐν μέγα φυ-
 λάττωσι, μᾶλλον δὲ ἀντὶ μεγάλου ἱκανόν. Τί τοῦτο;

1 αὐτοῦ M | γίνεται M A || 2 ὄργανά τε Tr. || 3 ἢ τί M || 5 χή-
 ρους A | διδάξεται S M A, Plat. διδάσκει Tr. διδάξει ci. Cobet ||
 7 φαίνεται Plat. || 8 v. ἔτερα δέ, ὡς ἔοικε — 13 τῇ νεωτερισ-
 μῷ recurrunt Euseb. praep. ev. XII 35 | ὁ] δέ Euseb. | φυλάξασιν A
 | εὐρήκαμεν Plat. (ubi editur ἡύρ-), Euseb.: εἰρήκαμεν (η non satis
 clarum M) S M A | ἃ παντὶ] ἅπαντι Tr. || 9 λήσῃ (vel—ση) S M A,
 Platonis cod. Vind. 55, Euseb.: λήσει Platonis cod. Paris. 1807,
 Venet. 185 || 10 τὰ ποῖα S M A, Platonis cod. Vindob. 55, Euseb.:
 ποῖα Platonis alii | πλούτός τε Plat., Euseb. | ἦν S A, Plat.: ἦ M ||
 11 του M | τρυφὴν καὶ S M A, Platonis plurimi, Euseb. τρυφὴν τε
 καὶ temere e Platonis Ald. Gesn.¹, inde vulg. || 12 ἐμποιοῦντος S M A
 Platonis cod. Vindob. 55, Euseb.: ποιοῦντος Platonis rell. | τοῦ δέ
 S M A sicut Platonis cod. Paris. 1807 et Venet. 185: τῆς δέ Platonis
 Vindob. 55, Euseb. | ἐλευθερίαν A | κακουργίαν S M A, Platonis cod.
 Vindob. 55: κακοεργίαν Platonis rell., Euseb. || 14 ecl. cum lemm.
 hab. S M A || 15 ὃ ἀγαθὸν S ὁ ἀγαθὸν M ὡγαθὸν A | δόξειεν Plat.:
 δείξειεν S M A || 16 αὐτοῖς humore fere evanidum in S ut tamen
 agnoscatur | προστάττομεν S, Plat.: προστάττωμεν M A || 17 ἐν Plat.:
 μὴ ἐν S M μὴ ἐν A || 17. 18 φυλάττωσιν M

ἔφη. Τὴν παιδείαν, ἣν δ' ἐγώ, καὶ τροφήν. ἐὰν γὰρ εὖ
 παιδευόμενοι μέτριοι ἄνδρες γίνωνται, πάντα ταῦτα ῥα-
 δίως διόψονται καὶ ἄλλα γε, ὅσα νῦν ἡμεῖς παραλείπο-
 μεν, τὴν τε τῶν γυναικῶν κτῆσιν καὶ γάμων καὶ παιδο-
 5 ποιίας, ὅτι δεῖ ταῦτα κατὰ τὴν παροιμίαν πάντα ὁ τι
 μάλιστα κοινὰ τὰ φίλων ποιεῖσθαι. Ὁρθότατα γάρ, ἔφη,
 γίγναιτ' ἄν. Καὶ μὴν, εἶπον, πολιτεία, ἐὰν περ ἅπαξ
 ὁρμήσῃ εὖ, ἔρχεται ὥσπερ κύκλος αὐξανόμενη. τροφή
 γὰρ καὶ παιδεύσεις χρηστὴ σωζομένη φύσεις ἀγαθὰς ἐμ-
 10 ποιεῖ, καὶ αὖ φύσεις χρησταὶ τοιαύτης παιδείας ἀντι-
 λαμβανόμεναι ἔτι βελτίους τῶν προτέρων φύονται εἰς τε
 τᾶλλα καὶ εἰς τὸ γεννᾶν, ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ζώοις.
 Εἰκός γ', ἔφη. Ὡς τοίνυν διὰ βραχέων εἰπεῖν, τούτου
 ἀνδεκτέον τοῖς ἐπιμεληταῖς τῆς πόλεως, ὅπως ἂν αὐτοὺς
 15 μὴ λάθῃ διαφθαρέν, ἀλλὰ παρὰ πάντα αὐτὸ φυλάττωσι,
 τὸ <μὴ> νεωτερίζειν περὶ γυμναστικὴν τε καὶ μουσικὴν
 παρὰ τὴν τάξιν, ἀλλ' ὥς οἷόν τε μάλιστα φυλάττειν,
 φοβουμένους ὅταν τις λέγῃ, ἄς τὴν ἀοιδὴν
 μαῖλλον ἐπιφρονέουσ' ἀνθρώποι,
 20 ἢ τις ἀειδόντεσσι νεωτάτῃ ἀμφιπέληται,
 μὴ πολλάκις τὸν ποιητὴν τις οἴηται λέγειν οὐκ ἄσματα
 νέα ἀλλὰ τρόπον ὥδης νέον, καὶ τοῦτ' ἐπαινεῖ. δεῖ δὲ
 οὐτ' ἐπαινεῖν τὸ τοιοῦτον οὔτε ὑπολαμβάνειν. εἶδος γὰρ
 καινὸν μουσικῆς μεταβάλλειν εὐλαβητέον ὥς ἐν ὄλῳ κιν-
 25 δυνεύοντα· οὐδαμοῦ γὰρ κινουῦνται μουσικῆς τρόποι ἄνευ
 πολιτικῶν νόμων τῶν μεγίστων, ὥς φησί τε Δάμων καὶ γὰρ

1 καὶ τὴν τροφήν Platonis cod. Vindob. 55 || 6 τὰ τῶν φίλων
 e Platonis Ald. Gesn.¹, inde vulg. || 7 γίνονται' ex singulari numero
 corr. S¹ || 8 εὖ (εὐ M) ἔρχεται S M A, videtur enim εὖ fuisse etiam
 in S, Plat.: ἐξέρχεται Tr. || 10 χρησταὶ S, Plat.: χρηστὰ M χρηστάς A
 || 11 βελτίους καὶ τῶν A || 12 τᾶλλα] ἄλλα A | γενᾶν S || 15 παρὰ
 πάντα S M A, Platonis cod. Paris. 1807: παρ' ἅπαντα Platonis alii
 || 16 μὴ e Platone inseruit Gesn.¹ || 19 s. Od. I 351 s. τὴν γὰρ ἀοι-
 δὴν μαῖλλον ἐπικλεῖουσ' ἀνθρώποι, ἢ τις ἀκονόντεσσι v. α. || 20 ἀει-
 δόντεσσι Plat.: ἀιδόντεσσι S ἀδόντεσσι M ἀδόντεσσι A αιδόντεσσι
 Longin. proleg. ad Hephaest. p. 81, 9 Consbr. || 21 οἶεται S || 22 ἐπαινεῖ
 Plat.: ἐπαινεῖ S M A

πείθονται. Καὶ ἐμὲ τοίνυν, ἔφη ὁ Ἀδείμαντος, θῆς τῶν
 πεπεισμένων. Τὸ δὲ φυλακτήριον, ἦν δ' ἐγώ, ὡς ἔοικεν,
 ἐνταῦθά που οἰκοδομητέον τοῖς φύλαξιν, ἐν μουσικῇ. Ἡ
 γοῦν παρανομία, ἔφη, ῥαδίως αὕτη λανθάνει παραδυ-
 μένη. Ναί, ἔφη, ὡς ἐν παιδιᾷ γε μέρει καὶ ὡς κακὸν 5
 οὐδὲν ἐργαζομένη. Οὐδὲ γὰρ ἐργάζεται, ἔφη, ἄλλο γε ἢ
 κατὰ σμικρὸν εἰσοικησαμένη ἡρέμα ὑπορρεῖ πρὸς τὰ ἥθη
 τε καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα· ἐκ δὲ τούτων εἰς τὰ πρὸς ἀλ-
 λήλους ξυμβόλαια μείζων ἐκβαίνει, ἐκ δὲ δὴ τῶν ξυμβο-
 λαίων ἔρχεται ἐπὶ τοὺς νόμους καὶ πολιτείας πολλή, ὥ 10
 Σώκρατες, ἀσέλγεια, ἕως ἂν τελευτῶσα πάντα ἰδίᾳ καὶ
 δημοσίᾳ ἀνατρέψαι. Εἶεν, ἦν δ' ἐγώ· οὕτω τοῦτ' ἔχει;
 Δοκεῖ μοι, ἔφη. Οὐκοῦν, ὃ ἐξ ἀρχῆς ἐλέγομεν, τοῖς ἡμε-
 τέροις παισὶν ἐννομωτέρου εὐθὺς παιδιᾷ μεθεκτέον ὡς
 παρανόμου γιγνομένης αὐτῆς καὶ παίδων τοιούτων ἐννό- 15
 μους τε καὶ σπουδαίους ἐξ αὐτῶν ἄνδρας ἀξιάνεσθαι
 ἀδύνατον ὄν; Πῶς δ' οὐχί; ἔφη.

3. 4 ἡγουν A || 4 αὕτη M, Platonis cod. Vindob. 55, Ven. 185:
 αντη S αὐτὴ A, Platonis alii || 5 ἔφην Plat.: ἔφη S M A | παιδιᾷς
 Plat.: παιδείας S M A | μέρει ex—η corr. M¹ || 6 ἔφη Plat.: ἔφην S M A
 || 7 εἰσοικισάμενη Plat. idque ego dederim etiam Stobaeo, quam-
 quam -ησαμένη S M A || 8 τούτου Tr. || 10 πολλή—ἀσέλγεια S M A
 σὺν πολλῇ—ἀσελγείᾳ Plat. || 11 ἕως ἂν τελευτῶσα πάντα Plat.: ὡς
 ἀπαιδεύτως ἅπαντα S M A || 12 ἀνατρέψῃ Plat.: ἀνατρέψαι S M A
 || 14 παιδιᾷς Plat.: παιδείας S M A παιδείας ut supra (5) Platonis
 cod. Vindob. 55

CAPVT II.

ΠΕΡΙ ΝΟΜΩΝ ΚΑΙ ΕΘΩΝ.

1 Εὐριπίδου (fr. 1107 N.²).

"Αρχεσθαι χρεῶν

5 κακούς ὑπ' ἐσθλῶν καὶ κλύειν τῶν κρεισσόνων.

2 Εὐριπίδου Δικτίος (fr. 337 N.²).

Μὴ νείκος, ὦ γεραιέ, κοιράνοις τίθου.

σέβειν δὲ τοὺς κρατοῦντας ἀρχαῖος νόμος.

3 Μενάνδρου Ἀδελφοῖς (fr. 5 K.).

10 Οὐ παντελῶς δεῖ τοῖς πονηροῖς ἐπιτρέπειν,
ἀλλ' ἀντιτάττεσθ'· εἰ δὲ μή, τᾶν κατὰ
ἡμῶν ὁ βίος λήσει μεταστραφεὶς ὁλος.

4 Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ (fr. 362, 28 N.²).

Καὶ τοὺς πονηροὺς μή ποτ' αὔξαν' ἐν πόλει.

15 κακοὶ γὰρ ἐμπλησθέντες ἢ νομίσματος

1. 2 δεύτερον περὶ νόμων καὶ ἐθῶν Phot.; tit. περὶ νόμων καὶ ἐθῶν exhibent etiam S M A Mac. Tr., omittunt L Br. numerum μδ' adiciunt in tertii libri capitulorum computatione pergentes M A Mac. λη' S μβ Tr. at utiliter in marg. superiore S f. 68v ρν, quo de numero dixi supra p. 3 || 3 ecl. sine lemm. hab. S M A L, Εὐριπίδου Tr. p. 237. exigua igitur lemmatis auctoritas, fortasse tamen ex Dictye ecloga petita erat et ipsa (cf. Eur. fr. 334, 4 N.²). nam litterarum ordo respicitur etiam in proximis (ecl. 4. 6), et ab Euripide auspicari solet gnomologus || 5 κρεσσόνων libri: κρεισσόνων, si tamen Euripidis sunt versus, recte Valckenaer || 6 ecl. cum lemm. hab. S M A, fab. n. om. L || 7 κοιράνοις Salmasius: τυράννοις S M A L | τιθοῦ S M A L || 8 εὐ ante σέβειν add. L rubr. || 9 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 2) L (post ecl. 7 Mein.); ἀδελφοῖς om. L. recurrit ecl. corp. Par. 361 Elt. (Μενάνδρου praem. cod. Paris. suppl. 690). cf. comp. Men. et Phil. 105 s. p. 26 Studem. Meyer *die athen. spruche*. p. 249 | 10 οὐ om. tamquam rubr. addendum L || 11 ἀντιτάττεσθαι M corp. Par. | μή γ', ἄνω bene Bernhardy || 12 ὁλος libri, sed ὁ λόγος L || 13 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 3), poetae nomine non iterato, detracto fabulae L (post ecl. 2). leguntur versus supra Stob. III 3, 18 p. 198, 6 H. intra maioris ambitus fragmentum || 14 αὔξειν ἐν πόλει libri hic, supra αὔξάνειν πόλει: corr. Meineke || 15 v. κακοὶ γὰρ—p. 116, 2 νόμων citat sine p. et fab. nom. Plutarchus de Alex. fort. vel virt. p. 337 F

ἡ πόλεος ἐμπεσόντες εἰς ἀρχὴν τινα
σκιρτῶσιν ἀδόκητ' εὐτυχισάντων δόμων.

5 Μενάνδρου Ἀνδρογύνῳ (fr. 53 K.).

Τὸ γὰρ σύνηδες οὐδαμοῦ παροπτέον.

6 Εὐριπίδου Ἰκετίδων (433 ss.).

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρεῖσσον ἢ νόμοι πόλει
καλῶς τεθέντες· ὃ τε γὰρ ἀσθενέστερος
ὁ πλούσιός τε τὴν δίκην ἴσῃν ἔχει,
νικᾷ δ' ὁ μείων τὸν μέγαν δίκαι' ἔχων.

7 (8 Mein.) Μενάνδρου (fr. 635 K.).

Καλὸν οἱ νόμοι σφόδρ' εἰσίν· ὁ δ' ὁρῶν τοὺς νόμους
λίαν ἀκριβῶς, συκοφάντης φαίνεται.

8 (7 Mein.) Σοφοκλῆς Αἴαντι (666—676).

Τοιγὰρ τὸ λοιπὸν εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς
εἵκειν, μαθησόμεσθα δ' Ἀτρείδας σέβειν.
ἄρχοντές εἰσιν, ὥσθ' ὑπεικτέον· τί μῆ;

1 πόλεως libri: tacite corr. Gesn.¹ | εἰς τιμὰς τινὰς Plut. || 2 ἀδόκητ' |
ἀδίκως Stobaeus III || 3 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 4), lemmate
non iterato (post Menandream 3) L, om. S. vide quae adnotavimus ad
Stob. IV 1, 31 | 5 ecl. cum lemm. hab. M (post ecl. 5) A (post ecl. 7) S (post

ecl. 4), poetae sc. non iterato, detracto fabulae (post 4) L; τ' αὖ ἰκετίδ' S
|| 6 οὐκ ἔστιν—2 ἀσθενέστερος gnomologiae interpolationis exemplum
luculentius. γεγραμμένων δὲ τῶν νόμων ὃ τ' ἀσθενῆς non plura
Eur. || 8 ἴσῃν libri nisi quod ὁσῃν A | inter ἴσῃν ἔχει et νικᾷ quod
offerunt libri Euripidei distichon ἔστιν δ' ἐνισπεῖν τοῖσιν ἀσθενεσ-
τέροις Τὸν εὐτυχοῦντα ταῦθ', ὅταν κλύῃ κακῶς ignorat Stobaeus
in Eur. delevit Nauck || 9 ἴ (rubr.) νικᾷ L | ἔχων M || 10 ecl. cum
lemm. hab. S (post ecl. 7 Mein.) MA (post ecl. 6) lemmate non
iterato (post ecl. 5) L || 11 οἱ νόμοι σφόδρ', ὁ δ' ἐπιτηρῶν prop.
Cobet || 12 γίνεται Cobet mnemos. IX p. 127 non utilius || 13 ecl. cum
lemm. hab. S (post ecl. 6) M (post ecl. 8 Mein.) A (post ecl. 5),
fabulae nomine detracto L (post ecl. 6) || 14. 15 Τοιγὰρ — σέβειν om.
MA L | εἰσόμεσθα Soph.: εἰσόμεθα S Tr. corr. S m. rec. || 15 μα-
θησόμεσθα Soph., Tr. S m. rec.: μαθησόμεθα S¹ | δ' Tr., Soph.:
θ' S | ἀτρείδα Sophoclis cod. Laur. || 16 Ἐρχοντές (H rubr.) L |
τί μῆ Sophoclis cod. Laur.: τί μὴ ex τιμῇ corr. S. m. rec. τιμῇ L
τιμῇ MA τιμῇ Tr.; τί μὴν; Herwerden

καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα
τιμαῖς ὑπείκει· τοῦτο μὲν νιφοστιβεῖς
χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει·
ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανὴς κύκλος

5 τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρα φλέγειν·
δεινῶν τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε
στένοντα πόντον· ἐν δ' ὁ παγκρατὴς ὕπνος
λύει πεδήσας, οὐδ' αἰὲ λαβὼν ἔχει.

9 Πλάτωνος ἐκ τοῦ Τιμαίου (p. 17 C—19 B).

10 Χθές που τῶν ὑπ' ἐμοῦ ρηθέντων λόγων περὶ πο-
λιτείας ἦν τὸ κεφάλαιον, οἷα τε καὶ ἐξ οἷων ἀνδρῶν ἀρί-
στη κατεφαίνεται' ἂν μοι γενέσθαι. — Καὶ μάλα γε ἡμῖν,
ὦ Σώκρατες, ρηθεῖσα πᾶσι κατὰ νοῦν. — Ἄρ' οὖν οὐ
τὸ τῶν γεωργῶν ὅσαι τε ἄλλαι τέχναι πρῶτον ἐν αὐτῇ
15 χωρὶς διειλόμεθα ἀπὸ τοῦ γένους τοῦ τῶν προπολεμη-
σόντων; — Ναί. — Καὶ κατὰ φύσιν δὴ δόντες τὸ καθ'
αὐτὸν ἐκάστω πρόσφορον ἐν μόνον ἐπιτήδευμα, † μίαν ἐκά-
στην τέχνην, τούτους οὓς πρὸ πάντων ἔδει πολεμεῖν, εἰ-

1 καὶ γὰρ τὰ θεῖα prop. Wilamowitz Herm. XIV p. 176 ||
2 νιφοστιβῆς' M νιφοστιβῆς A || 3 χειμῶνος A || 4 αἰανὴς L ut
videtur, Soph., in lacuna quam m. pr. reliquerat idem scr. S m. rec.,
αἰανῆς Tr.: αἰωδῆς MA, corr. A² || 5 λευκοπόλῳ A || 6 δεινῶν S,
Sophoclis cod. Laur. sed δεινόν primo: δεινόν A L δειναν sed α ex
ω ut videtur radendo factum M; λείων Musgrave | ἐκοίμισε libri
sed -μῆσεν M || 7 ἡδ' scr. Nauck || 9 ecl. cum lemm. hab. SA (post
ecl. 8 Mein.) M (post ecl. 7 Mein.) L (post ecl. 22^a Mein.); πλάτωνος
non iteravit L || 10 Χθές που—18 ἐκάστην τέχνην om. MA | Ἄ θές
(Ἄ rubr.) L | που L, Plat.: om. S || 12 κατεφαίνεται' ἂν Plat. idque
repositi: καταφαίνεται' ἂν L καταφαινεται S || 13 πᾶσι κατὰ νοῦν L,
Plat.: κατὰ νοῦν ἅπασιν S || 16 δὴ δόντες L, Platonis cod. Vindob. 21,
Proclus comment. I p. 35, 10 Diehl: δόντες S, δηλοῦντες vel δι-
δόντες Platonis alii || 17 μίαν ἐκάστην (ἐκάστω scr. Gaisford) τέχνην
S, Platonis cod. Vind. 55 καὶ ἀφ' ἐκάστου τῇ τέχνῃ L, Platonis cod.
Paris. 1807, non respicit verba Proclus l. c., non vertit Chalcidius.
Boeckhium igitur et C. F. Hermannum secutus tamquam glossema
haec seclut P. Rawack De Plat. Timaeo quaest. cr. (Berol. a. 1888)
p. 6. cf. E. Diehl mus. Rhen. LVIII p. 256 || 18 τούτους (corr. ex
τοὺς S¹) οὓς S, Plat. Procl.: οὓς L

πομεν, ὡς ἄρα αὐτοὺς δέοι φύλακας εἶναι μόνον τῆς πό-
 λεως, εἴτε τις ἔξωθεν ἢ καὶ τῶν ἐνδοθεν ἴοι κακουργήσων,
 δικάζοντας μὲν πράως τοῖς ἀρχομένοις ὑπ' αὐτῶν καὶ
 φύσει φίλοις οὖσι, χαλεποὺς δὲ ἐν ταῖς μάχαις τοῖς ἐν-
 τυγχάνουσι τῶν ἐχθρῶν γιγνομένους. — Παντάπασι μὲν 5
 οὖν. — Φύσιν γὰρ οἶμαί τινα τῶν φυλάκων τῆς ψυχῆς
 ἐλέγομεν ἅμα μὲν θυμοειδῆ, ἅμα δὲ φιλόσοφον δεῖν εἶ-
 ναι διαφερόντως, ἵνα πρὸς ἑκατέρους δύναιτο ὀρθῶς
 πρᾶοι καὶ χαλεποὶ γίνεσθαι. — Ναί. — Τί δὲ τροφήν;
 ἄρ' οὐ γυμναστικῇ καὶ μουσικῇ μαθήμασί τε ὅσα προσ- 10
 ῥήκει τούτοις, ἐν ἅπασι τεθράφθαι; — Πάνυ μὲν οὖν.
 — Τοὺς δέ γε οὕτω τραφέντας ἐλέχθη πού μῆτε χρυσὸν
 μῆτε ἄργυρον μῆτε ἄλλο ποτὲ μηδὲν κτῆμα ἑαυτῶν ἴδιον
 νομίζειν δεῖν, ἀλλ' ὡς ἐπικούρους μισθὸν λαμβάνοντας
 τῆς φυλακῆς παρὰ τῶν σωζομένων ὑπ' αὐτῶν, ὅσος σώ- 15
 φροσι μέτριος, ἀναλίσκειν τε δὴ κοινῇ καὶ ξυνδιαιτωμέ-
 νους μετ' ἀλλήλων ζῆν, ἐπιμέλειαν ἔχοντας διὰ παντὸς
 ἀρετῆς, τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων ἄγοντας σχολήν. —
 Ἐλέχθη καὶ ταῦτα ταύτῃ. — Καὶ μὲν δὴ καὶ περὶ γυναι- 20
 κῶν ἐπεμνήσθημεν, ὡς τὰς φύσεις τοῖς ἀνδράσι παρα-
 πλησίας εἶη ξυναρμοστέον, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα πάντα
 κοινὰ κατὰ τε πόλεμον καὶ κατὰ τὴν ἄλλην δίαιταν δο-
 τέον πάσαις. — Ταύτῃ καὶ ταῦτα ἐλέγετο. — Τί δὲ δὴ

2 τις τῶν ἔξωθεν A | ἢ L, Plat.: εἰ S || 7 δεῖ A || 8 ὀρθῶς
 S M L, Plat.: om. A, Procl. || 9 δὲ A L, Platonis plurimi, Procl.: δαὶ
 S M, Platonis cod. Paris. 1807 sed ai refictum | τροφήν L, Platonis
 cod. Paris. 1807 et Vindob. 21: τροφῇ S τροφῇ M A τροφῆς Pla-
 tonis cod. Vindob. 55, Procl. || 10 οὐ ex ὁ corr. M¹ | μουσικῇ A ||
 12 μῆτε ἄλλο ποτὲ (ἄλλό ποτε L) μηδὲν L, Plat., Procl.: μῆτε μηδὲν
 ἄλλο ποτὲ S M A || 16 συνδιαιτ- Plat., Procl. || 17 διὰ παντὸς (διαπαν-
 τὸς S A) ἀρετῆς (ἀρετῆς om. Tr.) S M A: ἀρετῆς διὰ παντὸς (διαπ- L)
 L, Plat., Procl. || 18 σχολήν ἄγοντας Procl. p. 43, 26 || 20. 21 παρα-
 πλησίας] πλησίας A | συναρμοστέον Plat., Procl. | πάντα om. A ||
 22 κοινῇ L || 23 ταύτῃ καὶ ταῦτα A L, Plat., ταῦτα καὶ ταύτῃ ex
 ταύτῃ καὶ ταῦτα corr. S¹ ταῦτα καὶ ταύτῃ M Tr. | δὲ A L, Plat.,
 Procl.: δαὶ S M, Platonis cod. Paris. 1807 e corr.

τὸ περὶ τῆς παιδοποιίας; ἢ τοῦτο μὲν διὰ τὴν ἀθήθειαν
 τῶν λεχθέντων εὐμνημόνευτον, ὅτι κοινὰ τὰ τῶν γάμων
 καὶ τὰ τῶν παίδων πᾶσιν ἀπάντων ἐτίθεμεν, μηχανω-
 μένους ὅπως μηδεὶς ποτε τὸ γεγενημένον αὐτῶν ἰδίᾳ γνώ-
 5 σοιτο, νομιοῦσι δὲ πάντες πάντας αὐτοὺς ὁμογενεῖς, ἀδελ-
 φὰς μὲν καὶ ἀδελφοὺς ὅσοι περ ἂν τῆς πρεπούσης ἐντὸς
 ἡλικίας γίνωνται, τοὺς δὲ ἔμπροσθεν καὶ ἄνωθεν γονέας
 τε καὶ γονέων προγόνους, τοὺς δὲ εἰς τὸ κάτωθεν ἐκγόνους
 παῖδας τε ἐκγόνων; — Ναὶ καὶ ταῦτα εὐμνημόνευτα ἢ λέ-
 10 γεις. — Ὅπως δὲ δὴ κατὰ δύναμιν εὐθὺς γίγνοιθ' ὥς ἄρι-
 στοὶ τὰς φύσεις, ἃρ' οὐ μεμνήμεθα ὡς τοὺς ἄρχοντας ἔφαμεν
 καὶ τὰς ἀρχούσας δεῖν εἰς τὴν τῶν γάμων σύνερξιν λά-
 θρα μηχανᾶσθαι κλήροις τισὶν ὅπως οἱ κακοὶ χωρὶς οἱ
 τ' ἀγαθοὶ ταῖς ὁμοίαις ἐκάτεροι συλλήξονται, καὶ μὴ τις
 15 αὐτοῖς ἔχθρα διὰ ταῦτα γίγνηται, τύχην ἡγούμενοις αἰ-
 τίαν τῆς συλλήξεως; — Μεμνήμεθα. — Καὶ μὴν ὅτι γε
 τὰ μὲν τῶν ἀγαθῶν θρεπτέον ἔφαμεν εἶναι, τὰ δὲ τῶν
 κακῶν εἰς τὴν ἄλλην λάθρα διαδοτέον πόλιν· ἐπανξα-
 νομένων δὲ σκοποῦντας αἰεὶ τοὺς ἀξιούς πάλιν ἀνάγειν
 20 δεῖν, τοὺς δὲ παρὰ σφίσις ἀναξίους εἰς τὴν τῶν ἐπανι-
 όντων χώραν μεταλλάττειν; — Οὕτως. — Ἄρ' οὖν δὴ

τε

1 δῆπο περὶ L | περὶ] παρὰ Tr. | ἀθήθειαν S M, Plat. Procl.:
 ἀλήθειαν A L Tr. || 3. 4 μηχανώμενοι Platonis cod. Vindob. 55.
 μηχανωμένοις Buttmann | γεγενημένον M A L Tr., Plat. γεγενημένων
 S | αὐτῶν L, Platonis cod. Paris. 1807 Vindob. 55: αὐτῶ (vel αὐτῶ)
 M A, Platonis cod. Vindob. 21, αὐτὸ S | ἰδίᾳ (vel -α) γνώσοιτο L, Plat.
 Cf. Procl. comm. I p. 49, 1 Diehl: διαγνώσοιτο S M A || 6 ὅσοι παρ'
 αὐτῆς πρεπούσης Tr. || 7 γίνονται in -ονται corr. M m. dubia |
 ἄνω γονέας L || 8 δ' εἰς L || 10 γίγνοιτο ὡς L | ἄριστοι M A L,
 Plat., Procl.: ἀρίστω S ἀρίστῳ Tr. || 14 συλλήξονται S A, Plat.:
 συλλήξονται L συλλήξονται M || 17 τῶ, ἀγαθῶν L || 18. 19 ἐπανξανο-
 μένων S M A L, Plat., Procl.: ἐπανξομένων Tr. ut Platonis cod.
 Vindob. 21 || 19 δὲ L, Plat., Procl.: om. S M A | πάλιν ἄγειν L ||
 20 παρὰ φύσιν L || 21 μεταλλάττειν S M, Plat., Procl. μεταλάττειν A:
 διαλλάττειν L ut Platonis cod. Paris. 1807 | ἄρ' S | δῆ L, Plat.,
 Procl., om. S M A

διεληλύθαμεν ἤδη καθάπερ χθές, ὥς ἐν κεφαλαίοις πάλιν ἐπανελθεῖν, ἢ ποθοῦμέν τι τῶν ῥηθέντων; — Οὐδαμῶς.

10 (10. 11 Mein.) Πλάτωνος ἐκ τοῦ Μίνως (p. 317 C — 318 A).

Οὐκοῦν καὶ ἐν τοῖς συγγράμμασι τοῖς περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων καὶ ὅλως περὶ πόλεως διακοσμήσεώς τε καὶ περὶ τοῦ ὡς χρὴ πόλιν διοικεῖν, τὸ μὲν ὀρθὸν νόμος ἐστὶ βασιλικός, τὸ δὲ μὴ ὀρθὸν οὐ, ὃ δοκεῖ νόμος εἶναι τοῖς μὴ εἰδόσιν ἔστι γὰρ ἄνομον. — Ναί. — Ὅρθως ἄρα ὡμολογήσαμεν νόμον εἶναι τοῦ ὄντος εὗρεσιν. — Φαίνεται. — Ἔτι δὲ καὶ τόδε ἐν αὐτῷ θεασώμεθα· τίς ἐπιστήμων διανεῖμαι ἐπὶ γῇ τὰ σπέρματα; — Γεωργός. — Οὗτος δὲ τὰ ἄξια σπέρματα ἐκάστη γῇ διανέμει; — Ναί. — Ὁ γεωργὸς ἄρα νομεὺς ἀγαθὸς τούτων, καὶ οἱ τούτου νόμοι καὶ διανομαὶ ἐπὶ ταῦτα ὀρθαί εἰσιν; — Ναί. — Τίς δὲ κρουμάτων ἐπὶ τὰ μέλη ἀγαθὸς νομεὺς, καὶ τὰ ἄξια νεῖμαι; καὶ οἱ τίνος νόμοι ὀρθοί εἰσιν; — Οἱ τοῦ ἀνλητοῦ καὶ κιθαριστοῦ. — Ὁ νομικώτατος ἄρα ἐν τούτοις, οὗτος ἀνλητικώτατος. — Ναί. — Τίς δὲ τὴν τρο-

2 ἢ ποθοῦμέν τι (-μεν τί M) τῶν ῥηθέντων; οὐδαμῶς S M A: ἢ ποθοῦμεν ἔτι τῶν ῥηθέντων τί, ὃ φίλε Τίμαιε, ὡς ἀπολειπόμενον. οὐδαμῶς. ἀλλὰ ταῦτα ταῦτ' ἦν τὰ λεχθέντα, ὃ Σώκρατες: ~ L quod recipere dubitavi. vereor enim ne invito Stobaeo haec ipse e Platone inseruerit florilegii Laurentiani conditor. sic autem Plato ἢ ποθοῦμεν ἔτι τι τῶν ῥηθέντων, ὃ φίλε Τίμαιε, ὡς ἀπολειπόμενον; — Οὐδαμῶς, ἀλλὰ τ' αὐτὰ ταῦτ' (sic cod. Paris. 1807: αὐτὰ ταῦτ' Stephanus) ἦν τὰ λεχθέντα, ὃ Σώκρατες. ut parum credibile sit tam ante quam post οὐδαμῶς aliquid omisum esse librarii negligentia in S M A codicum archetypo || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A L; Πλάτωνος non iteravit L. μίνως S A L μίνωνος M || 5 Οὐ in Οὐκοῦν om. rubr. addend. L || 7 τε om. Tr. | τὸν μὲν Tr. || 8 οὐ, ὃ δοκεῖ recepi ex L, Plat.: οὐ δοκεῖ S M A; οὐ δ. v. εἶναι βασιλικός ante v. τοῖς μὴ εἰδόσιν tacite e Platonis Ald. Gesn.¹ || 11 θεασώμεθα S M A, Plat. διαθώμεθα L || 12 ἐπὶ γῇ (vel γῆ) S M L, Platonis nonnulli: ἐν τῇ γῇ A || 14 οἱ τού L || 15 καὶ αἱ Plat. cod. Vindob. 55 | ταῦτα L, Plat.: τὰ αὐτὰ S M A || 16 Τίς δὲ κρουμάτων—p. 121, 6 κράτιστος; Ναί primus edidi ex L, om. S M A

φῆν ἐπὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων σώματα διανεῖμαι ἄριστος, οὐχ ὅσπερ τὴν ἀξίαν; — Ναί. — Αἱ τούτου ἄρα διανομαὶ καὶ οἱ νόμοι βέλτιστοι· καὶ ὅστις περὶ ταῦτα νομικώτατος, καὶ νομεὺς ἄριστος. — Πάνυ γε. — Τίς οὗτος; 5 — Παιδοτρίβης. — Οὗτος τὴν ἀνθρωπείαν ἀγέλην τοῦ σώματος νέμειν κράτιστος; — Ναί. — Τίς δὲ τὴν τῶν προβάτων ἀγέλην κράτιστος νέμειν; τί ὄνομα αὐτῷ; — Ποιμὴν. — Οἱ τοῦ ποιμένος ἄρα νόμοι ἄριστοι τοῖς προβάτοις. — Ναί. — Οἱ δὲ τοῦ βουκόλου τοῖς βοῦσι. — 10 Ναί. — Οἱ δὲ τοῦ τίνος νόμοι ἄριστοι ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνθρώπων; οὐχ οἱ τοῦ βασιλέως; φάθι. — Φημὶ δῆ.

11 (12 Mein.) Στωϊκῶν.

Τὸν τε νόμον σπουδαῖον εἶναί φασι, λόγον ὀρθὸν ὄντα, προστακτικὸν μὲν ὧν ποιητέον, ἀπαγορευτικὸν δὲ 15 ὧν οὐ ποιητέον. τοῦ δὲ νόμου ἀστείου ὄντος καὶ ὁ νόμιμος ἀστεῖος ἂν εἴη· νόμιμον μὲν γὰρ εἶναι ἄνδρα καὶ ἀκολουθητικὸν τῷ νόμῳ καὶ πρακτικὸν τῶν ὑπ' αὐτοῦ προσταττομένων· νομικὸν δὲ τὸν ἐξηγητικὸν τοῦ νόμου. μηδένα δὲ τῶν φάύλων μήτε νόμιμον εἶναι μήτε νομικόν. 20 12 (13 Mein.) Αἰσχίνου ἐκ τοῦ Κατὰ Τιμάρχου (30).

3 νόμοι Plat.: λόγοι L || 6 Τίς δὲ τὴν τῶν προβάτων κτέ. sine lemmate cum prioribus cohaerent in S M A, frustra igitur tamquam novam suique iuris eclogam auctore Gesnero constituerunt editores | v. Τίς δὲ — (9) προβάτοις. Ναί om. L | δαὶ pro δὲ S || 7 τῷ το M || 9 οἱ δὲ S A L, Plat.: οὐδὲ M qui etiam in proximo versu οὐ δὲ pro οἱ δὲ || 11 οὐχ οἱ S L, Plat.: οὐχὶ M A in οὐχ' οἱ corr. M¹ || 12 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 11 Mein.), sine lemm. L (post ecl. 8 Mein.); στοικῶν M Tr. leguntur verba supra inter Stoicorum placita Stob. II 7, 11^d p. 96, 10 ss. W. cf. ibid. p. 102, 4—10 || 13 Τὸν δὲ νομον L || 14 προστακτικὸν L | ὧν ποιητέον libri supra II p. 102, 6 W.: τῶν ποιητέον (ποιητέων L A) S M A L τῶν ποιητέων libri Stob. II p. 96, 11 W. | ὧν οὐ ποιητέον libri supra II p. 102, 6 W.: τῶν οὐ ποιητέον (ποιητέων L A) S M A L τῶν οὐ ποιητέων libri supra II p. 96, 12 W. || 15 τοῦτο δὲ νόμον ὄντως A || 16 v. γὰρ εἶναι—17 πρακτικὸν om. A || 16. 17 καὶ τὸν ἀκολουθ. Heeren || 20 ecl. cum lemm. hab. S M A L; nil nisi Ἐσχύλου L ἐκ τοῦ om. S

Οὐδ' ὥς ᾤετο δεῖν ὁ νομοθέτης τὸν ῥήτορα ἥκειν ἐπὶ τὸ βῆμα τῶν λόγων ἐπιμεληθέντα πρότερον, ἀλλὰ τοῦ βίου.

13 (14 Mein.) Δημοκρίτου (fr. 75 Diels²).

Κρέσσον ἄρχεσθαι τοῖσιν ἀνοήτοισιν ἢ ἄρχειν.

5

14 (15 Mein.: fr. 256 Diels²)

Δίκη μὲν ἐστὶν ἔρδειν τὰ χρηρῆ ἔόντα, ἀδικίη δὲ μὴ ἔρδειν τὰ χρηρῆ ἔόντα, ἀλλὰ παρατρέπεσθαι.

15 (16 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ (fr. 257 Diels²).

Κατὰ δὲ ζώων ἐστὶν ὧν φόνου καὶ μὴ φόνου ὥδε 10 ἔχει· τὰ ἀδικέοντα καὶ θέλοντα ἀδικεῖν ἀθῶος ὁ κτείνων, καὶ πρὸς εὐεστοῦν τοῦτο ἔρδειν μᾶλλον ἢ μὴ.

16 (17 Mein.: fr. 258 Diels²)

Κτείνειν χρηρῆ τὰ πημαίνοντα παρὰ δίκην πάντα περὶ παντός· καὶ ταῦτα ὁ ποιῶν εὐθυμίας καὶ δίκης καὶ 15

1 Οὐδ' (Aδ' L) ὥς libri Stob.: οὐδ' Aesch. nescio an ditto-graphia ortum sit ὥς | ὁ νομοθέτης quod exhibent tam Stobaei quam Aeschinis libri in Aesch. delendum esse vidit Baiter || 2. 3 ἀλλ' οὐ τοῦ βίου Aesch. || 4 ecl. cum lemm. hab. S M A L. recurrit ecloga corp. Par. 203 Elt. (Δημοκρίτου γινώμει), Democrat. 40 || 5 κρέσσον S (sine acc.), M L κρέσσονες A¹ κρεῖσσον corp. Par. | τοῖσιν libri Stobaei, corp. Par., τοῖς Democrat. Natorp | ἀνοήτοισιν libri Stob., corp. Par., Democrat. | ἄρχεν M A || 6 ecl. habent lemmate non iteator S M A L. cohaeret ecloga cum priore in M. τοῦ αὐτοῦ cum ex S addidisse sibi videretur Meineke, erravit || 7 ἔρδειν S A ἔρδειν L ἔρδην M | χρηρῆ ἔόντα ni fallor L χρηρόντα S A χορῆοντα M; χορῆοντα hic et infra prop. Halm lect. Stob. p. 37, quod receperunt Meineke et Natorp | ἀδικία L || 8 ἔρδειν L | χρηρῆ ἔόντα S, L(?) χορῆοντα A χορῆοντα M || 9 ecl. cum lemm. hab. S M A, sine lemmate iunctam cum praegressa L || 10 ζώων libri || 11 ἀδικεῖν S M A ἀδικέειν ut videtur L || 12 καὶ om. L | εὐ ἐστ' οὖν S A L εὐ ἐστ' οὖν M: corr. Valckenaer | ἔρδειν L | μᾶλλον ἢ quod scripserat lineola induxit L | καὶ pro ἢ A || 13 ecl. habet lemmate non iterato S M A L, cum priore ecloga cohaerentem M || 14 κτείνειν sed εἰ ex parte in ras. M || 15 ὁ ποιῶν Tr. ὁ ποίων S ὁποιῶν M A L. ὁ ποιέων Mullach | ἐπιθυμίας libri: corr. Wakefield ap. Gaisf.

θάρσεος καὶ κτήσεως ἐν παντὶ κόσμῳ μέζω μοῖραν μεθ-
έξει.

17 (18 Mein.: fr. 259 Diels²)

Ὅκωσπερ περὶ κιναδέων τε καὶ ἐρπετέων <νόμοι> γε-
5 γράφεται τῶν πολεμίων, οὕτω καὶ κατὰ ἀνθρώπων δοκεῖ
μοι χρεῶν εἶναι ποιεῖν· κατὰ νόμους τοὺς πατέρας κτείνειν
πολέμιον ἐν παντὶ κόσμῳ, ἐν ᾧ μὴ νόμος ἀπείργει· † νόμος
δὲ ἀπείργει ἱερὰ ἐκάστοισιν ἐπιχώρια καὶ σπονδαὶ καὶ ὅρκοι.

18 (19 Mein.: fr. 260 Diels²)

10 Κιξάλλην καὶ ληστήν πάντα κτείνων τις ἀθῶος ἂν
εἴη καὶ αὐτοχειρίῃ καὶ κελεύων καὶ ψήφῳ.

19 (20. 21 Mein.) Ζαλεύκον Προοίμια νόμων.

Τοὺς κατοικοῦντας τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν πάντας

1 κτάσεως S M A L. κτήσιος Mullach | μέζω S M μεῖζω A
μῖζον L; μέζονα mavult Meineke vol. IV p. LXVI || 3 ecl. hab. lem-
mate non iterato S M A L, cohaerentem cum ecl. priore L || 4 ὁκωσ-
περ] ὁκως A | ἐρπετῶν Natorp | νόμοι inseruit Diels || 4. 5 γε-
γράφεται A¹ || 5 κατ' ἀνθρ- M L || 6 πατέρας A || 7 νόμος] φόνον
ci. Diels dubitans. expectes ἀνόμως δὲ <κτείνειν> ἀπ. sim. ἀπείργει
[νόμος] μηδὲ ἀπείργει ἱερὰ κτέ. ci. Elter || 8 ecl. hab. lemmate
non iterato S M A L; in M post ὅρκοι spatium rubricatori relic-
tum || 10 κιξάλλην om. L | πάντα <τρόπον> κτ. Cobet mnemos.²
II 104 || 11 αὐτοχειρίους ex -χειρίῃ corr. L ubi post κελεύων ad-
ditur ξίφει || 12 ecl. cum lemm. hab. S M A L Br; Ζαλεύκον (-κων)
compend. S προοίμια νόμων S M A προοίμια νόμων. <Ζ>αλεύκον L
προοίμια νόμων (ante νόμων inseruit χερο m. rec.) Br; Ζαλεύκον
προοίμιον νόμων Tr., cui favere putes Diodorum loco mox laudando.
sed conferatur lemma eclogae 40 Mein. Χαρώνδα Καταναίου προοίμια
νόμων. Stobaeani autem consimilem fontem adiit Diodorus XII 20,
Posidonium nimirum exscribens, ut perspexit Busolt in Fleckeiseni
annal. 1889 p. 308 adn. 6, cui suffragatur Praechter Hierokl. p. 41 ||
12 ss. cf. Diod. XII 20, 2 εὐθὺς γὰρ ἐν τῷ προοιμίῳ τῆς ὅλης νομοθε-
σίας ἔφη (sc. Ζάλευκος) δεῖν τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ πόλει πάντων
πρῶτον ὑπολαβεῖν καὶ πεπεισθαι θεοὺς εἶναι, καὶ ταῖς διανοαῖς
ἐπισκοποῦντας (ἐπισκοπεῖν cod.: corr. Steph. ex Stob.) τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν διακόσμησιν καὶ τάξιν κρίνειν οὐ τύχης οὐδ' ἀνθρώπων
εἶναι ταῦτα κατασκευάσματα, σέβεσθαι τε τοὺς θεοὺς, ὥς πάντων
τῶν ἐν τῷ βίῳ καλῶν καὶ ἀγαθῶν αἰτίους ὄντας τοῖς ἀνθρώποις.
Cicero de nat. deorum II 5, 13

πρῶτον πεπεῖσθαι χρὴ καὶ νομίζειν θεοὺς εἶναι ἀναβλέ-
ποντας ἐς οὐρανὸν καὶ τὸν κόσμον καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς δια-
κόσμησιν καὶ τάξιν· οὐ γὰρ τύχης οὐδ' ἀνθρώπων εἶ-
ναι δημιουργήματα· σέβασθαι δὲ τούτους καὶ τιμᾶν, ὡς
αἰτίους ὄντας ἀπάντων ἡμῖν ἀγαθῶν τῶν κατὰ λόγον γι- 5
γνομένων. ἕκαστον οὖν ἔχειν καὶ παρασκευάζειν δεῖ τὴν
αὐτοῦ ψυχὴν πάντων τῶν κακῶν καθαρὰν· ὡς οὐ τιμᾶ-
ται θεὸς ὑπ' ἀνθρώπου φαύλου οὐδὲ θεραπεύεται δα-
πάναις οὐδὲ τραγωδίαις τῶν ἀναλίσκομένων καθάπερ
μοχθηρὸς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἀρετῇ καὶ προαιρέσει τῶν κα- 10
λῶν ἔργων καὶ δικαίων. διὸ ἕκαστον εἰς δύναμιν ἀγαθὸν
εἶναι καὶ πράξει καὶ προαιρέσει τὸν μέλλοντα ἔσεσθαι
θεοφιλῇ, καὶ μὴ φοβεῖσθαι τὰς εἰς χρήματα ζημίας μᾶλ-
λον τῶν εἰς αἰσχύνην τεινόντων, καὶ πολίτην ἀμείνονα
νομίζειν τὸν τὴν οὐσίαν προϊέμενον μᾶλλον τοῦ καλοῦ καὶ 15
δικαίου. ὅσοις δὲ μὴ ῥᾷδιον πρὸς ταῦτα τὴν ὁρμὴν ποι-
εῖσθαι, τὴν δὲ ψυχὴν ἔχουσιν εὐκίνητον πρὸς ἀδικίαν,

1 πρῶτον SM Br πρᾶτον ut videtur Meklero A πρᾶτον L |
νομίζων L. v. καὶ νομίζειν insiticia putat Meineke flor. IV p. LXVI,
at consimili ubertate Diodorus ὑπολαβεῖν καὶ πεπεῖσθαι || 1. 2 ἀνα-
βλέποντας (sic ut optaverat Heyne op. acad. II p. 19) Br: καὶ ἀνα-
βλέποντας SMA L || 2 v. καὶ τὸν κόσμον κτέ. non bene ad
Diodori exemplar refingere studet Heyne l. c. || 2. 3 διακόσμησιν
ML Br Tr. -μασιν SA || 5. 6 γινομένων ML Br || 6 ἕκαστον οὖν —
11 δικαίων] cf. Diod. l. c. ἔχειν δὲ (sc. ἔφη δεῖν) καὶ τὴν ψυχὴν κα-
θαρὰν πάσης κακίας, ὡς τῶν θεῶν οὐ χαιρόντων ταῖς τῶν πονη-
ρῶν θυσίαις τε καὶ δαπάναις, ἀλλὰ ταῖς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν δι-
καίαις τε καὶ καλαῖς ἐπιτηδεύσεσι || 7 αὐτοῦ SML Br ἑαυτοῦ A
αὐτοῦ Stob. flor. ed. Tauchnitz. Lips. a. 1838 || 9 ἀλίσκομένων
SMA L Br: corr. Heyne. ἀλίσκεται addi vult Elter. an οὐδὲ <χαι-
ρει> τραγωδ. coll. Diod.? || 11 διὸ ἕκαστον εἰς δύναμιν libri nisi
quod e corr. διὸ δεῖ ἕκαστον εἰς δ. Br, ubi διὸ in ras., δεῖ ex διὸ
factum m. prima, fortasse recte coll. 125, 7. contra διὸ ἕκαστον <δεῖ>
εἰς δ. tacite temptaverat Gesn.¹, cui obsecuti sunt editores. sed
subaudiendum videtur δεῖ, non supplendum, legitur supra 6 ἕκαστον
... δεῖ || 14 τεινόντων L Br || 15 νομίζειν prop. Meineke, post Mei-
nekium Cobet mnemos.² II p. 104: ὀνομάζειν libri. cf. quod Cha-
rondae tribuitur flor. II p. 183, 20 Mein. || 16. 17 ποιεῖσθαι Halm
lect. Stob. p. 27 diu ante Cobetum: πεπεῖσθαι SMA L Br

ὥδ' ἡμῖν παρηγγέλθω πᾶσι τοῖς τοιούτοις πολίταις καὶ
 συνοίκιοις, μεμνήσθαι θεῶν ὡς ὄντων καὶ δίκας ἐπιτεμ-
 πόντων τοῖς ἀδίκοις, καὶ τίθεσθαι πρὸ ὁμμάτων τὸν
 καιρὸν τοῦτον, ἐν ᾧ γίνεται τὸ τέλος ἐκάστῳ τῆς ἀπαλ-
 5 λαγῆς τοῦ ζῆν. πᾶσι γὰρ ἐμπίπτει μεταμέλεια τοῖς μέλ-
 λουσι τελευτᾶν, μεμνημένοις ὧν ἡδίκηκασι, καὶ ὁρμῇ τοῦ
 βούλεσθαι πάντα πεπρᾶχθαι δικαίως αὐτοῖς. διὸ δεῖ
 ἕκαστον παρ' ἐκάστην πρᾶξιν αἰεὶ συνοικεῖν τὸν καιρὸν
 τοῦτον ὡς δὴ παρόντα· οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα τοῦ καλοῦ
 10 καὶ τοῦ δικαίου φροντιεῖν. ἐὰν δέ τῳ παραστῇ δαίμων
 κακὸς τρέπων πρὸς ἀδικίαν, διατρίβειν πρὸς ναοῖς καὶ
 βωμοῖς καὶ τεμένεσι, φεύγοντα τὴν ἀδικίαν ὡς δέσποι-
 ναν ἀσεβεστάτην καὶ χαλεπωτάτην, ἱκετεύοντα τοὺς θε-
 οὺς συναποτρέπειν αὐτήν. ἵνα καὶ πρὸς ἄνδρας δό-
 15 ξαν ἔχοντας ἐπ' ἀνδραγαθία, ἀκουσόμενον περὶ εὐδαίμονος
 βίου καὶ κακῶν ἀνδρῶν τιμωρίας, ἵνα ἀποτρέπηται τῶν
 ἀδίκων ἔργων, δεισιδαιμονῶν δαίμονας ἀλάστορας. πάν-
 τας δὲ τιμῶν † τοὺς οἱ κατοικοῦντες τὴν πόλιν καὶ τοῖς

2 συνοίκιοις S M A L Br ξυν- Tr. || 3. 4 τὸν καιρὸν τοῦτον
 M A L Br Tr. τῶν καιρῶν τούτων S || 6 ἡδίκηκασι (-σιν M) S M Br
 ἡδίκησαν A ἡδίκηκασι Tr. ἡδικήμασι L | ὁρμῇ in -ῇ corrigere vo-
 luisse videtur M¹ ὁρμῇ A¹ || 8 αἰεὶ M αἰεὶ S A L Br || 9 οὕτως L Br |
 καλοῦ e κακοῦ corr. A¹ || 10 φροντιεῖ dein una litt. rasa Br ||
 11 κακὸς S L Br κακῶς M κακῶς A¹ || 14 συναποτρέπειν libri nisi
 quod ἀποτρέπειν A || 15 ἀκουσόμενους libri: corr. Heyne | τιμωρίας
 libri: corr. Meineke || 17 Δεισιδαιμονῶν κτέ. quasi novam eclo-
 gam segregavit adiecto lemmate Ἐν ταύτῳ Tr. quo decepti sunt
 editores ante Meinekium. nullum lemma in S M A L Br, quam-
 quam est spatiolum post ἔργων et colon in S, distinctio maior
 in M | δεισιδαιμονῶν S A sed acuto supra o eraso circumflexum
 dedit A²: δεισιδαιμόνων M A¹ L Br | per δαίμονας ἀλάστορας de
 Zaleuco excerptum finitur in Br || 17. 18 πάντας δὲ τιμῶν τοὺς
 οἱ (τοῖς καὶ pro τοὺς οἱ A²) κατοικοῦντες S M A¹ L. πάντας δὲ
 τιμᾶν, οὓς τιμῶσιν ἱεροῖς οἱ κατοικοῦντες τὴν πόλιν καὶ τοῖς ἄλ-
 λοις νομίμοις τοῖς πατρίοις, τοὺς θεοὺς temptavit Heyne l. c. p. 23
 πάντας δὲ τιμᾶν τοὺς κατοικοῦντας τὴν πόλιν καὶ τοῖς ἄλλοις νο-
 μίμοις καὶ τοῖς πατρίοις τοὺς θεοὺς ci. Meineke dubitans. verba
 nondum expedita

ἄλλοις νομίμοις τοῖς πατρίοις τοὺς θεοὺς· πάτρια
 δὲ εἶναι τὰ κάλλιστα. πεπεισθαι δὲ τοῖς νόμοις ἅπαν-
 τας καὶ τοὺς ἄρχοντας αἰδεῖσθαι καὶ ἐξίστασθαι καὶ
 ποιεῖν τὸ παραγγελλόμενον· ὥς μετὰ θεοὺς καὶ δαί-
 μονας καὶ ἥρωας γονεῖς τε καὶ νόμοι καὶ ἄρχοντες 5
 σύνεγγύς εἰσι ταῖς τιμαῖς παρ' ἀνθρώποις <τοῖς>
 νοῦν ἔχουσι καὶ σωθησομένοις. πόλιν δὲ φιλαίτεραν
 μηδεὶς ἄλλην ποιεῖσθω τῆς αὐτοῦ πατρίδος, ὥς θεῶν
 πατρῶων νεμεσώντων· ἀρχὴ γὰρ προδοσίας φύεται
 τοῖς τοιαῦτα βουλομένοις. ἔτι δὲ χαλεπώτερον τῆς 10
 οἰκείας γῆς στερόμενον ζῆν ἐπ' ἄλλοτρίας· οὐδὲν γάρ
 ἔστιν οἰκειότερον πατρίδος. μηδὲ ἐχθρὸν ἀκατάλλακτον
 μηδεὶς μηδένα νομιζέτω τῶν πολιτῶν, οἷς ἐφείκασιν οἱ
 νόμοι μετέχειν τῆς πολιτείας· ὥς ὁ τοιοῦτος οὔτε ἄρξαι 15
 δύναται' ἂν οὔτε δικάσαι καλῶς, τὸν θυμὸν ἔχων κυριώ-
 τερον τοῦ λογισμοῦ. μηδεὶς δὲ λεγέτω κακῶς μήτε κοινῇ
 τὴν πόλιν μήτε ἰδίᾳ τὸν πολίτην· ἀλλ' οἱ τῶν νόμων
 φύλακες ἐπιμελείσθωσαν τῶν πλημμελούντων, πρῶτον μὲν
 νουθετοῦντες, ἐὰν δὲ μὴ πείθωνται, ζημιοῦντες. τῶν δὲ
 κειμένων νόμων ἐὰν τις δοκῇ μὴ καλῶς κεῖσθαι, μετατι- 20
 θέναι ἐπὶ τὸ βέλτιον· μενόντων δέ, πάντας πειθαρχεῖν·
 <ὥς> ὑπ' ἀνθρώπων μὲν ἡττάσθαι τοὺς κειμένους νόμους

οἷς
 2 τὰ om. L | τοὺς νόμους A οἷς superscr. A² || 6 τοῖς addidit

Nauck ad Iambl. de vita Pyth. 37 p. 27, 18 || 7 ^ω συνθησομένοις A ω
 superscr. A² | πάλιν A | φιλαίτεραν S M A¹ L in φιλαίτεραν corr.
 S¹ φιλαίτεραν Tr. φιλικωτέραν A² || 8 ἄλλην Tr.: ἄλλος S M A L,
 corr. A² | αὐτοῦ libri sed εαυτοῦ cod. Paris. 1985 fide Gaisfordi ||
 9 νεμεσώντων L Tr. νεμεσόντων S M A | φαίνεται A sed φύεται in
 marg. A² || 11 γῆς om. L || 13 ἐφείκασιν Cobet: ἐφήκασιν S ἐφίκασιν
 (sine spir. et acc. M) M A ὑφήκασιν L || 17 τῶν πλημμελούντων
 S M L τῶν πλημμελημάτων ἢ τῶν πλημμελούντων A || 19 πείθωνται
 M A L πίθωνται S | δὲ Tr.: τε S M A L || 20 δοκεῖ L δοκῇ μὴ corr.
 L¹ || 20. 21 μετατιθέναι Heyne: μετατίθεμεν S M A¹ μετατιθέμεν
 L A² || 21 πάντα A || 22 <ὥς> ὑπ' ἀνθρώπων μὲν prop. Gesn.¹ ὑπ'
 ἀνθρώπων μὲν <γάρ> Gaisford. illud praetuli coll. v. 4 et 14 vel
 p. 124, 7

οὐ καλὸν οὐδὲ συμφέρον· ὑπὸ δὲ νόμου βελτίονος ἡττώμε-
 νον κατακρατεῖσθαι καὶ καλὸν καὶ συμφέρον. τοὺς δὲ
 ταῦτα παραβαίνοντας χρηὴ καὶ κολάζειν ὡς κατασκευά-
 ζοντας τῇ πόλει μεγίστων κακῶν ἀρχήν, ἀναρχίαν. ἄρ-
 5 χοντας δὲ μὴ εἶναι αὐθάδεις, μηδὲ πρὸς ἐπήρειαν κρί-
 νειν, μηδὲ μεμνησθαι κρίνοντας φιλίας ἢ ἔχθρας, ἀλλὰ
 τοῦ δικαίου· οὕτω γὰρ ἀποδώσουσι τὰς κρίσεις δικαιο-
 τάτας καὶ τῆς ἀρχῆς ἔσονται ἄξιοι. τοὺς μὲν οὖν δοῦ-
 λους προσήκει διὰ φόβον πράττειν τι τῶν δικαίων, τοὺς
 10 δ' ἐλευθέρους δι' αἰδῶ καὶ τὸ καλόν· διὸ χρηὴ καὶ τοὺς
 ἄρχοντας εἶναι τοιούτους, ἵν' ἔχωσιν οἱ ἀρχόμενοι τοὺς
 ἄξιους αἰσχύνῃς. ἐὰν δὲ τις βούληται τῶν κειμένων νό-
 μων κινεῖν ἢ ἄλλον εἰσφέρειν νόμον, εἰς βρόχον εἵρας
 τὸν τράχηλον λεγέτω τοῖς πολίταις περὶ αὐτοῦ· καὶ ἐὰν
 15 μὲν διαψηφιζομένων δόξῃ λελύσθαι τὸν νόμον ἢ ὑπάρ-
 χειν τὸν εἰσφερόμενον, καὶ αὐτὸν ἀθῶον εἶναι· ἐὰν δὲ ὁ
 προὑπάρχων μᾶλλον δοκῇ καλῶς ἔχειν ἢ ὁ εἰσφερόμενος
 ἢ ἄδικος, τεθνάναι τὸν κινοῦντα ἢ εἰσφέροντα νόμον
 ἐπισπασθέντος τοῦ βρόχου.

20 20 (22 Mein.) Ἐκ τῶν Θεοφράστου Περὶ συμβολαίων
 (fr. 97 Wimm.).

Οἱ μὲν οὖν ὑπὸ κήρυκος κελεύουσι πωλεῖν καὶ προ-
 κηρύττειν ἐκ πλειόνων ἡμερῶν, οἱ δὲ παρ' ἀρχῇ τινι,
 καθάπερ καὶ Πιπτακὸς παρὰ βασιλεῦσι καὶ πρυτάνει.
 25 ἔνιοι δὲ προγράφειν παρὰ τῇ ἀρχῇ πρὸ ἡμερῶν μὴ

1 βελτίονος, ut optaverat Gesn.¹, L: βέλτιον ὡς S M A ||
 7. 8 δικαιοτάτας S A δικαιοτάτους M καὶ δικαιοτάτας L || 12 ss. cf.
 Hierocles Stobaei III 39, 36 p. 733, 18 ss. H. || 13 κινεῖν] de structura
 cf. Thuc. I 143 VI 70 || 14 λέγω L | πολλῆς compendiose A πολίταις
 supra scr. A² || 16 ἀθῶιον S ἀθῶον M A ἀθῶον ut videtur L ||
 17 ἔχων L | ἢ M || 20 ecl. cum lemm. hab. S L, om. M A; nil nisi
 Θεοφράστου L. edidit fragmentum nuper Th. Thalheim *Gr. Rechts-
 altert.*⁴ (Friburgi Br. a. 1895) p. 146 ss. περὶ συμβολαίων actum
 esse in libro duodevicesimo operis Aristotelis Theophrastique quod
 inscriptum erat Νόμων κατὰ στοιχεῖον καὶ liquet ex Harpocrat.
 p. 141, 8 Bekk. et Diog. Laert. V 2, 44. vide quae disseruit Nissen
 mus. Rhen. XLVII p. 184 s. || 22 οἱ S & rubro L

ἔλαττον ἢ ἐξήκοντα, καθάπερ Ἀθήνησι, καὶ τὸν πριά-
 μενον ἑκατοστὴν τιθέναι τῆς τιμῆς, ὅπως διαμφισβητῆσαι
 τε ἐξῆλθε καὶ διαμαρτύρασθαι τῷ βουλομένῳ, καὶ ὁ δικαίως
 ἐωνημένος φανερός ἢ τῷ τέλει. παρὰ δέ τισι προκη-
 ρύττειν κελεύουσι πρὸ τοῦ κατακυρωθῆναι πένθ' ἡμέρας 5
 συνεχῶς, εἴ τις ἐνίσταται ἢ ἀντιποιεῖται τοῦ κτήματος ἢ
 τῆς οἰκίας· ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων, ὥσπερ
 καὶ ἐν τοῖς Κυζικηνῶν. οἱ δὲ Θουριακοὶ τὰ μὲν τοιαῦτα
 πάντα ἀφαιροῦσιν, οὐδ' ἐν ἀγορᾷ προστάττουσιν, ὥσπερ
 τᾶλλα, διδόναι δὲ κελεύουσι κοινῇ τῶν γειτόνων τοῖς 10
 ἐγγυτάτω τρισὶ νόμισμά τι βραχὺ μνήμης ἕνεκα καὶ μαρ-
 τυρίας. ἀναγκαῖον δηλονότι τοῖς μὲν τὰς ἀρχὰς ὑπευ-
 θύνους ποιεῖν, τοῖς δὲ τοὺς γείτονας, ἐὰν μὴ λάβωσιν ἢ
 δις παρὰ τοῦ αὐτοῦ λάβωσιν ἢ ἔχοντες μὴ λέγωσι τῷ
 ὄνουνμένῳ. οὐ γὰρ δ' ἀγνοεῖν, ὅτι αἱ προγραφαὶ καὶ αἱ 15
 προκηρύξεις καὶ ὅλως ὅσα πρὸς τὰς ἀμφισβητήσεις ἐστὶ
 πάντ' ἢ τὰ πλεῖστα δι' ἑλλειψιν ἐτέρου νόμου τίθεται·
 παρ' οἷς γὰρ ἀναγραφὴ τῶν κτημάτων ἐστὶ καὶ τῶν
 συμβολαίων, ἐξ ἐκείνων ἔστι μαθεῖν, εἰ ἐλεύθερα καὶ
 ἀνέπαφα καὶ τὰ αὐτοῦ πωλεῖ δικαίως· εὐθὺς γὰρ καὶ 20
 μετεγγράφει ἢ ἀρχὴ τὸν ἐωνημένον. Ἐπεὶ δὲ καὶ προ-
 στασίς τινὲς ἀνοῦνται καὶ πωλοῦσιν ἀπαλλοτριοῦν

1 ἔλαττον L ἐλάττων S ἐλαττόνων scr. Gesn.¹ || 3 ἐξῆς L |
 διαμαρτύρεσθαι SL: corr. Meineke || 3. 4 ὁ δικ. ἐωνημένος κτέ.] cf.
 Lipsius *der att. Proz.* 713 Thalheim l. c. || 9 πωλεῖν post προστάττ.
 inseri voluit Heyne, *πιπράσκειν* Gomperz. opus esse supplemento
 negat Thalheim || 10 τοῖς SL: τῶν Tr. idque retinuit Meineke minus
 recte, ut monuit Thalheim || 11 νομισμάτων βραχὺ Cobet *mnemos*.² Π
 p. 104 || 14 παρ' αὐτοῦ L || 14. 15 τῷ ὄνουνμένῳ L: τῷ ὀναμένῳ S
 τῶν ὀναμένων Tr. τῶν ἐωνημένων Heyne τῷ ἐωνημένῳ Madvig
adv. cr. I p. 721 τὸν ἐωνημένον Gomperz || 17 πάντ' ἢ Meineke:
 πάντῃ S πάντῃ vel πάντα L || 18 ἀναγραφαι—εἰσὶ subdubitans prop.
 Meineke *flor. v.* IV p. LXVII || 19 ἐστὶν ἐλεύθερα καὶ ἀνέπαφα
 μαθεῖν καὶ L || 20 αὐτοῦ tacite Meineke: αὐτοῦ libri || 21 μετ-
 εγγράφει S μετεγράφη L | τῶν ἐωνημένων L | δὲ om. L || 21. 22 προ-
 στασία Hofmann (ante Madvigium): *προστασίαι* libri. illud idem
 fere valet quod *πρόφασιν*, vide quae adnotavit Thalheim

ἐθέλοντες, ὁρθῶς ἔχει καὶ πρὸς ταῦτα νομοθετεῖν, ὅπερ
καὶ ποιοῦσιν, ἅμα ταῦτά τε βουλόμενοι κωλύειν καὶ τὴν
<ᾠνὴν> ἐμφανῇ ποιεῖν, ὥσπερ ἐν τοῖς Αἰνίων. κελεύουσι
γάρ, ἐὰν μὲν τις οἰκίαν πρίηται, θύειν ἐπὶ τοῦ Ἀπόλ-
5 λωνος τοῦ ἐπικωμαίου, ἐὰν δὲ χωρίον ἐπὶ τῆς κώμης ἢ
αὐτὸς οἰκεῖ, ... καὶ ὁμνύειν ἐναντίον τῆς ἀρχῆς <τῆς> ἐγγρα-
φούσης καὶ κωμητῶν τριῶν, ἢ μὴν ὠνεῖσθαι δικαίως,
μηδὲν συγκαουροῦντα μήτε τέχνη μήτε μηχανῇ μηδεμιᾷ·
τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ τὸν πωλοῦντα πωλεῖν ἀδόλως·
10 τὸν δὲ μὴ οἰκοῦντα ἐν ἄστει θύειν τὸν ὅρκον ἐπὶ τοῦ
Διὸς τοῦ ἁγοραίου, τὴν δὲ θυσίαν τῶν ἐλαττόνων εἶναι
θυλήμασιν, ἄνευ δὲ τούτων μὴ ἐγγράφειν τὴν ἀρχήν·
ἅμα καὶ ἐν τῷ ὅρκῳ προσορκίζειν αὐτήν, ἐὰν μὴ ὁμνύωσι,
μηδὲ ἐγγράψειν τὴν ὠνὴν· οὗτοι μὲν δὴ πρὸς ἀμφοτέρα,
15 μᾶλλον δὲ πρὸς πάντα βούλονται πεφυλάχθαι, καθάπερ
ἴσως καὶ δεῖ. κυρία ἢ ὠνὴ καὶ ἢ πρᾶσις εἰς μὲν
κτῆσιν, ὅταν ἢ τιμὴ δοθῇ καὶ τὰ ἐκ τῶν νόμων ποιή-
σωσιν, οἶον ἀναγραφὴν ἢ ὅρκον ἢ τοῖς γείτοσι τὸ γιγνό-
μενον· εἰς δὲ τὴν παράδοσιν καὶ εἰς αὐτὸ τὸ πωλεῖν,
20 ὅταν ἀρραβῶνα λάβῃ· σχεδὸν γὰρ οὕτως οἱ πολλοὶ νομο-
θετοῦσιν· ἀλλὰ τοῦτο προσδιοριστέον, ἐὰν μὴ παρὰ με-

3 ὠνὴν inseri posse monuit Valekenaeer, cui obsecuntur Madvig Gomperz Thalheim, ἀπάτην proposuerat Iacobs lect. Stob. p. 84 idque recepit Meineke, κτῆσιν maluit Dareste, πίστιν Elter | Αἰνίων scribi solet ex emendatione Valekenaeerii: ἐνίων libri || 5 ἐπικωμαίου S: ἐπικω- μένου L: ἐπιβωμίου Dindorf. ἐπικωμαίου comprobant Preller-Robert gr. myth. I⁴ p. 276 adn. 2 | χωρὶς L || 5. 6 ἢ αὐτὸς οἰκεῖ L. ἢς (pro ἢ) vel ἐν ἢ dubitans coni. Meineke. locum difficillimum et ut videtur lacunosum expedire studet Thalheim l. c. p. 149 ss. qui exempli gratia ὡσαύτως inseri vult post οἰκεῖ || 6 καὶ ὁμνύει S ἢ ὁμνύει sed ut parum differat ab ὁμνύειν L καὶ ὁμνεῖ Tr.: corr. Gesn.¹ || 8 ὥς μηδὲν S | μηδὲν σκαιουροῦντα prop. Cobet mnemos.² II p. 104 | μήτε ante μηχανῇ ex μηδὲ corr. S¹ || 9 ἐνκόλως L || 12 θελή- μασιν L || 13 ἅμα S: ἀλλὰ L idque praeferrī voluit Madvig || 16 ἴσως. καὶ δεῖ (δὴ L) κυρία ἢ ὠνὴ S L ἴσως καὶ δεῖ· κυρία ἢ ὠνὴ rec- tius distinguit Tr. | κυρία δὲ (malim δ') ἢ Gesn.¹ || 18 ὅρκον ci. Gesn.¹ marg.: οἶκον S L || 19 πονεῖν L

θύοντος μηδ' ἐξ ὀργῆς μηδὲ φιλονεικίας, μηδὲ παρανο-
 οῦντος, ἀλλὰ φρονοῦντος, καὶ τὸ ὅλον δικαίως, ὅπερ
 κακεῖ προσθετέον, ὅταν ἀφορίζῃ παρ' ὧν δεῖ ὠνεῖσθαι.
 ἔοικε γὰρ ἐκ καιροῦ τὰ τοιαῦτα καὶ πάθους γίνεσθαι·
 δεῖ δ' ἐκ προαιρέσεως· οὕτω γὰρ ἔσται τὸ δίκαιον. 5
 τάττουσι δὲ τινες καὶ τὸν ἀρραβῶνα πόσον δεῖ διδόναι,
 πρὸς τὸ πληθὺς τῆς τιμῆς μερίζοντες· ἄτοπον γὰρ ἐὰν
 δακτύλιον δῶ τῶν δέκα ταλάντων. ἐὰν δὲ λαβὼν ἀρρα-
 βῶνα μὴ δέχῃται τὴν τιμὴν ἢ δοὺς μὴ καταβάλλῃ ἐν τῷ
 ὠρισμένῳ χρόνῳ· δεῖ γὰρ ὠρίσθαι, καθάπερ ἐν τοῖς 10
 Θουρίων τὸν μὲν ἀρραβῶνα παραχερῆμα τὴν δὲ τιμὴν
 αὐθιμερόν, οἱ δὲ καὶ πλείους ἡμέρας τίθενται τῆς τιμῆς,
 οἱ δ' ἀπλῶς ὅσας ἂν ὁμολογίσωσι· τὸ δ' ἐπιτίμιον ἑκα-
 τέρω, πότερον τῷ μὲν στέρησις τοῦ ἀρραβῶνος; οὕτω
 γὰρ σχεδὸν οἱ τ' ἄλλοι κελεύουσι καὶ οἱ Θουριακοί· τῷ 15
 δὲ μὴ δεχομένῳ ἔκτισις ὅσον ἂν ἀποδῶται; καὶ γὰρ τοῦτο
 ἐν τοῖς Θουρίων, ἢ ἄνισος <ῆ> ζημία; πολλαπλασία γὰρ
 ἢ τιμὴ τοῦ ἀρραβῶνος· ἔτι δὲ καὶ βλάπτοιτ' ἂν ὁ ἀπο-
 δόμενος ἀφείδῃ ἑκάτερον, ἐπειδὴ τις ἐφ' ἡμέραν μίαν
 ὀρίσειεν, οὕτω γὰρ μάλιστ' ἐνδέχεται· παρ' ἐνόις δὲ 20
 δικάσασθαι κελεύουσι τῷ μὴ δεχομένῳ τὴν τιμὴν. πό-
 τερον δὲ ἕως ἂν κομίσηται κύριον εἶναι τοῦ κτήματος;
 οὕτω γὰρ οἱ πολλοὶ νομοθετοῦσιν· ἢ ὥσπερ Χαρώνδας
 καὶ Πλάτων; οὗτοι γὰρ παραχερῆμα κελεύουσι διδόναι
 καὶ λαμβάνειν, ἐὰν δὲ τις πιστεύσῃ, μὴ εἶναι δίκην· αὐ- 25
 τὸν γὰρ αἵτιον εἶναι τῆς ἀδικίας.

1. 2 παρανομοῦντος libri: corr. Nauck || 4 verba ἔοικε γὰρ—
 (5) τὸ δίκαιον infra post δέκα ταλάντων (8) collocant libri: huc tra-
 icienda esse monuit Gesn.¹ p. 294 marg. || 7 ὀρίζοντες prop. Meineke ||
 13 τί τὸ ἐπιτίμιον prop. Nauck || 14 πότερον secludi vult Madvig
 non recte | τῷ μὲν S: τὴν μὲν L | στέρησις Bentley: στέρησιν L
 στερησεις S || 16 ὅσον L: ὅσον an ὅσον S dubium, ὅσον Tr. || 17 ἢ
 ἄνισος ζημία SL: corr. et suppl. Kirchhoff || 19 ἑκατέρους SL:
 corr. Meineke || 20 ἐνδέχεται παρ' ἐνόις, δεδικάσθαι SL: corr. Da-
 reste || 22 κύριός ἐστι L || 24 π χρῆμα L || 26 γὰρ om. L

21 (22 a Mein.) Πλάτωνος ἐκ τῆς πρὸς τοὺς οἰκέλους
Δίωνος Ἐπιστολῆς (p. 355 A—C).

Δέξασθε, ὦ Συρακούσιοι, πάντων πρῶτον νόμους, οἵ
τινες ἂν ὑμῖν φαίνονται μὴ πρὸς χρηματισμὸν καὶ πλοῦ-
5 τον τρέφοντες τὰς γνώμας ὑμῶν μετ' ἐπιθυμίας, ἀλλ'
ὄντων τριῶν, ψυχῆς καὶ σώματος ἔτι δὲ χρημάτων, τὴν
τῆς ψυχῆς ἀρετὴν ἐντιμοτάτην ποιοῦντες, δευτέραν δὲ
τὴν τοῦ σώματος, ὑπὸ τῇ τῆς ψυχῆς κειμένην, τρίτην δὲ
καὶ ὑστάτην τὴν τῶν χρημάτων τιμὴν, δουλεύουσιν τῷ
10 σώματι τε καὶ τῇ ψυχῇ. καὶ ὁ μὲν ταῦτα ἀπεργαζόμενος
θεσμὸς νόμος ἂν ὀρθῶς ὑμῖν εἴη κείμενος, ὅντως εὐδαί-
μονας ἀποτελῶν τοὺς χρωμένους· ὁ δὲ τοὺς πλουσίους
εὐδαίμονας ὀνομάζων λόγος αὐτός τε ἄθλιος, γυναικῶν
καὶ παίδων ὧν λόγος ἄνους, τοὺς πειθομένους τε ἀπερ-
15 γάζεται τοιοῦτους. ὅτι δ' ἀληθῆ ταῦτ' ἐγὼ παρακελεύ-
ομαι, ἐὰν γεύσησθε τῶν νῦν λεγομένων περὶ νόμων,
ἔργῳ γνώσεσθε· ἣ δὲ βάσανος ἀληθεστάτη δοκεῖ γί-
νεσθαι τῶν πάντων πέρι.

22 (23 Mein.) Ξενοφῶντος ἐκ τῆς Κύρου παιδείας
(I 2, 1—15).

Φῦναι δὲ ὁ Κύρος λέγεται καὶ ᾗδεται ἔτι καὶ νῦν

1 ecl. cum lemm. hab. S L (post ecl. 22 Mein.) M A (post ecl. 2 Mein.), nil nisi ἀλάτωνος (ἀ rubr.) pro lemm. L. exspectes πρὸς τοὺς Δίωνος οἰκέλους, vide quae monui ad flor. 47, 23 Mein. || 3 Συρακούσιοι Ps.-Plat. || 4 ἂν reposui ex L, Ps.-Plat.: ἐὰν S M A, ante ἐὰν quod scriptum erat πρὸς deletum in A | φαίνονται Tr. || 5 τρέφοντες S L, Ps.-Plat. τρέφοντε M τέφροντα A | μήτ' ἐπιθυμίας τα| ἄλον. ἀλλ' ὄντων L || 7 ἐντιμοτάτην Tr. || 8 τὴν etiam A, errat Gaisford | τῇ Ps.-Plat.: τὴν S M L om. A || 10 τῇ L, Ps.-Plat.: om. S M A | ψυχῇ corr. S¹ ex ψυχὴν || 11 οὕτως Tr. || 14 ὧν L, Ps.-Plat.: ὧν S M A | λόγους A | ἄνους (άνους M) etiam libri Stobaei, moneo propter Gaisfordum | τοὺς non om. L || 15 ὅτι δ' ἀληθῆ — 18 πάντων πέρι ex L addidit Gaisford, om. S M A || 17 ἔργῳ Ps.-Plat.: ἔργων L | ἣ δὲ Ps.-Plat.: ἣ δὲ L || 17. 18 γίνεσθαι Ps.-Plat. || 19 ecl. cum lemm. hab. S M A (post 22^a Mein.), sine lemm. L (post ecl. 20. 21 Mein.). φῦναι — p. 132, 4 ἔνεκα citat Suidas s. v. Κύρος || 21 ὁ om. Xenophontis non nulli | ἔτι δὲ νῦν L

ὑπὸ τῶν βαρβάρων εἶδος μὲν κάλλιστος, ψυχὴν δὲ φιλαν-
 θρωπότατος καὶ φιλομαθέστατος, ὥστε πάντα μὲν πόνον
 ἀνατλήναι πάντα δὲ κίνδυνον ὑπομεῖναι τοῦ ἐπαινεῖσθαι
 ἕνεκα. φύσιν μὲν δὴ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς μορφῆς τοιαύτην
 ἔχων διαμνημονεύεται· ἐπαιδεύθη γε μὴν ἐν Περσῶν 5
 νόμοις· οὗτοι δὲ δοκοῦσιν οἱ νόμοι ἄρχεσθαι τοῦ κοινοῦ
 ἀγαθοῦ ἐπιμελούμενοι οὐκ ἔνθεν ὅθεν περ ἐν ταῖς πλεί-
 σταις πόλεσιν ἄρχονται. αἱ μὲν γὰρ πλείσται πόλεις
 ἀφεῖσαι παιδεύειν ὅπως τις ἐθέλει τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας,
 καὶ αὐτοὺς τοὺς πρεσβυτέρους ὅπως ἐθέλουσι διάγειν, 10
 ἔπειτα προστάττουσιν αὐτοῖς μὴ κλέπτειν μηδ' ἄρπάζειν,
 μὴ βία εἰς οἰκίαν παριέναι, μὴ παῖειν ὃν μὴ δίκαιον,
 μὴ μοιχεύειν, μὴ ἀπειθεῖν ἄρχοντι, καὶ τᾶλλα τὰ τοι-
 αῦτα ὡσαύτως· ἐν δὲ τις τούτων παραβαίνει τι, ζημίας 15
 αὐτοῖς ἐπανέθεσαν. οἱ δὲ Περσικοὶ νόμοι προλαβόντες
 ἐπιμέλονται ὅπως τὴν ἀρχὴν μὴ τοιοῦτοι ἔσονται οἱ πο-
 λῖται οἷοι πονηροῦ τινος ἢ αἰσχροῦ ἔργου ἐφίεσθαι. ἐπι-
 μέλονται δὲ δὴ ὧδε. ἔστιν αὐτοῖς ἑλευθέρα ἀγορὰ καλουμέ-
 νη, ἐνθα τὰ τε βασιλεία καὶ τὰ ἄλλα ἀρχεῖα πεποιήται. ἐν- 20
 τεῦθεν τὰ μὲν ὦγια καὶ οἱ ἀγοραῖοι καὶ αἱ τούτων φωναὶ
 καὶ αἱ ἀπειροκαλλίαι ἀπελήλανται εἰς ἄλλον τόπον, ὥς
 μὴ μιγνύηται ἡ τούτων τύρβη τῇ τῶν πεπαιδευμένων
 εὐκοσμίᾳ. διήρηται δὲ αὕτη ἢ ἀγορὰ ἢ περὶ τὰ ἀρχεῖα

2 φιλομαθέστατος S M A L, Suid., Xenophontis cod. Paris. 1635:
 φιλομαθέστατος καὶ φιλοτιμότητος Xenophontis rell. idque e Xen.
 inseruit Gesn.¹ || 4 τῆς μορφῆς καὶ τῆς ψυχῆς Xenophontis librorum
 magna pars || 7 οὐκ ἔνθεν [ὅθεν] περ ci. Hertlein || 9 παιδεύειν] σπεύ-
 δειν L | ἑαυτῶν Xenophontis non nulli || 12 παύειν A¹ || 13 ἄρχονται
 in ἄρχοντι, dein in ἄρχουσιν corr. A² || 14 ἐὰν] ἥν Xen. | τούτων τι
 παραβαίνει, ζημίαν Xen. | παραβαίνει] 'quae A¹ supra νη scripsit,
 mihi dubia sunt: certe τι non adest nec tamen εαι videtur esse'
 Mekler || 14 τις καὶ τούτων L || 15 ἐπέθεσαν Xenophontis plurimi ||
 16 ἐπιμέλονται L, Xen.: ἐπιμελῶνται S M A ἐπιμελοῦνται Tr. |
 ἔσονται S || 18 δὲ δη libri Stobaei ut Xenophontis Erlangensis: δὲ
 aut δὴ Xenophontis rell. || 21 καὶ αἱ ἀπειροκαλλίαι AL, Xenophontis
 aliquot libri, inter quos Erlang.: καὶ ἀπειρο- SM, Xen. alii rectius ||
 22 μιγνύνται L | καὶ ἡ τούτων A || 23 τὰ ex τοῦ corr. M¹

εἰς τέσσαρα μέρη· τούτων δ' ἔστιν ἓν μὲν παισίν, ἓν δὲ
 ἐφήβοις, ἄλλο δὲ τελείοις ἀνδράσιν, ἄλλο δὲ τοῖς ὑπὲρ
 τὰ στρατεύσιμα ἔτη γεγονόσι. νόμῳ δὲ εἰς τὰς ἑαυτῶν
 5 χώρας ἕκαστοι τούτων πάρευσιν, οἱ μὲν παῖδες ἅμα τῇ
 ἡμέρᾳ καὶ οἱ τέλειοι ἄνδρες, οἱ δὲ γεραιτέροι ἥνικα ἂν
 ἕκαστῳ προχωρῇ, πλὴν ἐν ταῖς τεταγμέναις ἡμέραις, αἷς
 αὐτοὺς δεῖ παρῆναι. οἱ δὲ ἐφηβοὶ καὶ κοιμῶνται περὶ
 τὰ ἀρχεῖα σὺν τοῖς γυμνητικοῖς ὅπλοις πλὴν τῶν γεγαμη-
 κότων· οὗτοι δὲ οὔτε ἐπιζητοῦνται, ἂν μὴ προρρηθῇ παρ-
 10 εἶναι, οὔτε πολλακίς ἀπειναι καλόν. ἄρχοντες δὲ ἐφ'
 ἕκαστοις τούτων τῶν μερῶν εἰσι δώδεκα· δώδεκα γὰρ καὶ
 φυλαὶ Περσῶν διήρηνται. καὶ ἐπὶ μὲν τοῖς παισίν ἐκ τῶν
 γεραιτέρων ἡρημένοι εἰσὶν οἱ ἂν δοκῶσι τοὺς παῖδας βελ-
 τίστους ἀποδεικνύναι· ἐπὶ δὲ τοῖς ἐφήβοις ἐκ τῶν τε-
 15 λείων ἀνδρῶν οἱ ἂν αὖ τοὺς ἐφήβους βελτίστους δοκῶσι
 παρέξειν· ... αὐτοὺς μάλιστα τὰ τεταγμένα ποιοῦντας καὶ
 τὰ παραγγελλόμενα ὑπὸ τῆς μεγίστης ἀρχῆς· εἰσὶ καὶ
 τῶν γεραιτέρων προστάται ἡρημένοι, οἱ προστατεύουσιν,
 ὅπως καὶ οὗτοι τὰ καθήκοντα ἀποτελῶσιν. ἃ δὲ ἕκαστη

1 εἰς ante τ. recte om. Xenophontis aliquot codices | τέτταρα
 Xen. | ἔστιν libri Stobaei | ἓν bis ser. A || 2 ἄλλο δὲ hic et in prox.
 S M A L, Xenophontis Erlang., ἄλλοτε δὲ Tr.: ἄλλο Xenophontis rell. |
 ἄλλα δὲ τοῖς L || 3 ἔτι M A L | γεγόνاسι A | αὐτῶν L || 4 πάρευσιν
 Xen.: παριᾶσιν M A L, sine acc. S || 8 γυμνητικοῖς S M A L, Xen.:
 γυμνικοῖς Tr., Xenophontis pauci, Zonaras v. I p. 146 C || 9 malim ἐπι-
 ζητοῦνται, ἔαν coll. p. 132, 14. ἦν fere libri Xenophontis || 11 ἐκά-
 στοις S M A L, Xenophontis Erlang.: ἕκαστῳ Xenophontis rell. ||
 11. 12 καὶ Περσῶν φυλαὶ Xen., καὶ omisso etiam Zonaras || 13 γεραι-
 τέρων sed post prius ρ una litt. rasa M | τοὺς παῖδας S M L, Xen.: τε
 καὶ παῖδας (om. τοὺς) A || 15 αὖ τοὺς S αὐτοὺς M A αὐτοῖς L ||
 15. 16 s. δοκῶσι παρέξειν S M A L: δοκῶσι παρέχειν libri Xenoph.,
 quorum non nulli παρέξειν δοκῶσιν || 16 ante αὐτοὺς v. ἐπὶ δὲ τοῖς
 τελείοις ἀνδράσιν οἱ ἂν δοκῶσι παρέχειν e Xen. inseruit Gesn.¹;
 potius lacunam signavi, nam Xenophontis cod. Erlangensis, a quo
 prope abest Stobaei memoria, haec ipsa verba nonnisi in marg. ad-
 scripta habet a m. rec. || 17 βελτίστης L | εἰσὶ δὲ καὶ Xen. || 18 οἱ
 προστατεύουσιν seclisit L. Dindorf Xen. inst. Cyri praef. ed. Lips.
 quartae p. IV || 19 ἀποτελέσωσιν A

ἡλικία προστέτακται ποιεῖν διηγησόμεθα, ὥς μᾶλλον
 δῆλον γένηται, ἣ ἐπιμέλονται ὥς ἂν βέλτιστοι εἶεν οἱ
 πολῖται. οἱ μὲν δὲ παῖδες οἱ εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοι-
 τῶντες διάγουσι μανθάνοντες δικαιοσύνην· καὶ λέγουσιν
 ὅτι ἐπὶ τούτῳ ἔρχονται ὥσπερ παρ' ἡμῖν ὅτι γράμματα 5
 μαθησόμενοι. οἱ δὲ ἄρχοντες αὐτῶν διατελοῦσι τὸ πλεῖ-
 στον τῆς ἡμέρας δικάζοντες αὐτοῖς. γίνεται γὰρ δὴ
 πρὸς ἀλλήλους καὶ παισὶν ὥσπερ ἀνδράσιν ἐγκλήματα
 καὶ κλοπῆς καὶ ἀρπαγῆς καὶ βίας καὶ ἀπάτης καὶ κακο-
 λογίας καὶ ἄλλων οἷων εἰκός. οὓς δ' ἂν γινῶσι τούτων 10
 τι ἀδικοῦντας, τιμωροῦνται. κολάζουσι δὲ καὶ οὓς ἂν
 ἀδίκως ἐγκαλοῦντας εὗρίσκωσι· δικάζουσι δὲ καὶ ἐγκλή-
 ματος, οὗ ἕνεκα ἄνθρωποι μισοῦσι μὲν ἀλλήλους μάλιστα,
 δικάζονται δὲ οὐχ ἥκιστα, ἀχαριστίας, καὶ ὃν ἂν γινῶσι
 δυνάμενον μὲν χάριν ἀποδοῦναι, μὴ ἀποδιδόντα δέ, 15
 κολάζουσι τοῦτον ἰσχυρῶς. οἴονται γὰρ τοὺς ἀχαρίστους
 καὶ περὶ θεοὺς ἂν μάλιστα ἀμελῶς ἔχειν καὶ περὶ γο-
 νέας καὶ περὶ πατρίδα καὶ περὶ φίλους. ἔπεσθαι δὲ
 δοκεῖ μάλιστα τῇ ἀχαριστίᾳ ἀναισχυντία· καὶ γὰρ αὕτη
 δοκεῖ εἶναι μεγίστη ἐπὶ πάντα τὰ αἰσχυρὰ ἡγεμών. διδά- 20

1 ἡλικία L, libri Xen.: τῇ ἡλ. S M A | διηγησόμεθα M || 3 οἱ (post παῖδες) om. libri Xenophontis praeter Erlangensem | διδασκαλία MA || 4 διάγουσι μανθάνοντες M A L, Xen.: μανθάνουσι διάγουσι (διάγειν Tr.) S Tr. || 5 ἐπὶ τοῦτο Xen. | ὅτι S M A L: οἱ τὰ Xen. vide Cobet mnemos.² III p. 378 || 7 γίνεται M L | δὴ om. A || 8 καὶ παισὶ πρὸς ἀλλήλους Xen. || 10 οἷον A | οἷων δὲ εἰκός Xenophontis libri plerique || 11 οὓς — ἐγκαλοῦντας S M A L sicut Xenophontis non nulli, velut Erlangensis, et Zonaras: ὃν — ἐγκαλοῦντα Xenophonteī plurimi || 13 μισοῦσι μὲν S M L, Xen.: μὲν μισοῦσι A || 14 v. δικάζονται δέ — 20 ἡγεμών leguntur etiam supra Stob. II 46, 22 p. 263, 22 W. lem-mate Ξενοφῶντος Κύρον παιδείᾳ praemisso | οὐχ ἥκιστα Stobaei libri hic et supra, ἥκιστα Xen. || 15 ἀποδοῦναι Stob. utrobique, Xenoph. Erlangensis: ἀποδιδόναι Xen. || 16 ante τοῦτον add. καὶ Xenophontis plerique || 18 καὶ πατρίδα καὶ φίλους Xenophontis libri excepto Erlangensi | πατρίδος M¹ in πατρίδα corr. M² || 19 ἀναισ-χυντία Stob. utrobique, ἣ ἂν. Xen. || 19. 20 αὕτη μεγίστη δοκεῖ εἶναι Xen.

σκουσι δὲ τοὺς παῖδας καὶ σωφροσύνην· μέγα δὲ συμβάλλεται καὶ εἰς τὸ μανθάνειν σωφρονεῖν αὐτοὺς ὅτι καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ὁρῶσιν ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν σωφρόνως διάγοντας. διδάσκουσι δὲ καὶ πείθεσθαι αὐτοὺς τοῖς
 5 ἄρχουσι· μέγα δὲ καὶ εἰς τοῦτο συμβάλλεται ὅτι ὁρῶσι καὶ τοὺς πρεσβυτέρους πειθομένους ἰσχυρῶς τοῖς ἄρχουσι. διδάσκουσι δὲ καὶ ἐγκρατεῖς εἶναι καὶ γαστροὺς καὶ ποτοῦ· μέγα δὲ καὶ εἰς τοῦτο συμβάλλεται ὅτι ὁρῶσι τοὺς πρεσβυτέρους οὐ πρόσθεν ἀπιόντας γαστροὺς ἕνεκα πρὶν
 10 ἂν ἀφῶσιν οἱ ἄρχοντες, καὶ ὅτι οὐ παρὰ μητρὶ σιτοῦνται οἱ παῖδες, ἀλλὰ παρὰ τῷ διδασκάλῳ, ὅταν οἱ ἄρχοντες σημήνωσιν. φέρονται δὲ οἴκοθεν σίτον μὲν ἄρτους, ὄψον δὲ κάρδαμον, πιεῖν δ', ἐάν τις διψῇ, κώθωνα, ὡς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀρύσασθαι. πρὸς δὲ τούτοις μανθάνουσι
 15 καὶ τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν. μέχρι μὲν δὴ ἑπτακαίδεκα ἐτῶν ἀπὸ γενεᾶς οἱ παῖδες ταῦτα πράττουσιν, ἐκ τούτου δ' εἰς τοὺς ἐφήβους ἐξέρχονται. οὗτοι δὲ αὖ οἱ ἔφηβοι διάγουσιν ὧδε. δέκα ἔτη ἀφ' οὗ ἂν ἐκ παιδῶν ἐξέλθωσι κοιμῶνται μὲν περὶ τὰ ἀρχεῖα, ὥσπερ προεῖρηται, καὶ
 20 φυλακῆς ἕνεκα τῆς πόλεως καὶ σωφροσύνης· δοκεῖ γὰρ αὕτη ἡ ἡλικία ἐπιμελείας μάλιστα δεῖσθαι· παρέχουσι δὲ καὶ τὴν ἡμέραν ἑαυτοὺς [μάλιστα] τοῖς ἄρχουσι χρῆσθαι,

1 *μεγα* sed 2 *superscr.* L || 2 *καὶ* om. Xen. || 3 *καὶ* SMA, Xen.: om. L || 4 *δὲ αὐτοὺς καὶ πείθεσθαι* Xen. | *ἑαυτοὺς* L || 5 *εἰς τοῦτο συμβάλλεται* AL, Xen.: *εἰς* (εἰ M) τοῦτο συλλαμβάνεται SM, Xenoph. Erlang. || 6 *καὶ* om. Xen. libri praeter Erlang. | *πειθομένους τοῖς ἄρχουσιν ἰσχυρῶς* Xen. || 7 *ἐγκρατεῖς εἶναι* libri Stobaei: *ἐγκράτειαν* Xenophontis meliores, Zonaras | *καὶ* (ante *γαστροὺς*) om. Xen. || 10 *ὅτι οὐ* e Xen. Gesn.¹: *οὔτε* SMA L || 12 *σημήνωσι* L | *οὐποθεν* M | *σίτων* S | *ἄρτον* rectius Xenophontis nonnulli || 13 *δ' ἐάν* (δὲ ἂν M) libri Stobaei, δὲ ἦν fere Xen. | *κώθωνα* M || 14 *ἀντλήσασθαι* A sed γρ. *ἀρύσασθαι* supra lin. m. ant. || 15 *δὴ* ἔξ ἢ *ἑπτακαίδεκα* Xen. idque etiam Stobaeo intulit Gesn.¹ || 16 *ταῦτα* om. S || 19 *κοσμῶνται* A¹ | *προεῖρηται* libri Stobaei, Xenophontis pauci: *προειρηκάμεν* Xen. || 21 *αὕτη ἡ* M, Xen., ἡ supra lin. add. S¹ *αὕτη ἡ* etiam A 'sed ἡ nescio an linea transversa del.' Mekler | *μάλιστα ἐπιμελείας* Xen. || 22 *μάλιστα* om. Xen.: per vitium irrepserit vocabulum ex v. superiore, cf. p. 157, 14 | *χρῆσθαι*, ἦν Xen. malim *χρῆσθαι*, ἐάν cf. p. 132, 14. 137, 8

ἂν τι δέωνται ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ. καὶ ὅταν μὲν δέῃ τι,
 πάντες μένουσι περὶ τὰ ἀρχεῖα, ὅταν δὲ ἐξάρῃ βασιλεὺς
 ἐπὶ Θήραν, τὰς ἡμισείας φυλὰς καταλείπει· ποιεῖ δὲ
 τοῦτο πολλάκις τοῦ μηνός. ἔχειν δὲ δεῖ τοῖς ἐξιόντας
 τόξα καὶ παρὰ τὴν φαρέτραν ἐν κολεῷ κοπίδα ἢ σάγαριν, 5
 ἔτι <δὲ> γέροντα καὶ παλὰ δύο, ὥστε τὸ μὲν ἀφιέναι,
 τῷ δέ, εἰ δέῃ, ἐκ χειρὸς χρῆσθαι. διὰ τοῦτο δὲ δημοσίᾳ
 τοῦ Θηρᾶν ἐπιμέλονται, καὶ βασιλεὺς ὥσπερ καὶ ἐν πο-
 λέμῳ ἡγεμῶν αὐτοῖς ἐστι καὶ αὐτός τε Θηρᾶ καὶ τῶν
 ἄλλων ἐπιμελεῖται ὥπως ἂν Θηρῶσιν, ὅτι ἀληθεστάτη 10
 αὐτοῖς δοκεῖ αὕτη ἢ μελέτη τῶν πρὸς τὸν πόλεμον εἶναι.
 καὶ γὰρ πρῶτ' ἀνίστασθαι ἐθίζει καὶ ψυχῇ καὶ θάλλῃ
 ἀνέχεσθαι, γυμνάζει δὲ καὶ ὁδοιπορίαις καὶ δρόμοις,
 ἀνάγκη δὲ καὶ τοξεῦσαι Θηρίον καὶ ἀκοντίσαι ὅπου ἂν
 παραπίπτῃ. καὶ τὴν ψυχὴν δὲ πολλάκις ἀνάγκη θί- 15
 γεσθαι ἐν τῇ θήρᾳ, ὅταν τι τῶν ἀλκίμων Θηρίων ἀνθι-
 στήται· παίειν μὲν γὰρ δήπου δεῖ τὸ δμόσε γινόμενον,
 φυλάξασθαι δὲ τὸ ἐπιφερόμενον· ὥστε οὐ ῥᾶδιον εὐρεῖν
 τι ἐν τῇ θήρᾳ, ὃ ἄπεστι τῶν ἐν τῷ πολέμῳ παρόντων.

1 δέῃ τι S M L δέηται A δέῃ Xen. nisi quod Erlang. δέῃ τι.
 ortum sit τι ut saepius ex insequenti π || 2 ἐξίῃ Xen. || 3 ἡμισείας
 Gesn.¹: ἡμίσεας (sine acc. S) S L ἡμισέας M A ἡμίσεως Tr. | φυλὰς
 S M L φυλακὰς A. Xenophontis traditio fluctuatur inter ἐπὶ Θήραν,
 ἐξάγει τὴν ἡμίσειαν τῆς φυλακῆς et ἐπὶ Θήραν, τὰς ἡμισείας φυλακὰς
 καταλείπει. cf. Zon. v. I p. 147 A || 5 σάγαρον S M A L: -ριν Xen., corr.
 M² || 6 δὲ e Xen. inseruit Gesn.¹ | παντὰ M | ἀφεῖναι Xen. || 7 τῷ δὲ S,
 Xen.: τὸ δὲ M A L Tr | χειρὸς M A L, Xen.: χερὸς S || 8 ἐπιμελῶνται
 M || 9 αὐτοῖς ἐστίν (ἐστὶ vel ἐστι ut videtur S A) S M A: ἐστίν αὐ-
 τοῖς Xenophontis plurimi || 10 ἐπιμελεῖται tam Xenoph. quam Stob.
 libri || 11 εἶναι post δοκεῖ collocat Xen., cum Stobaeo tamen con-
 sentiunt ut saepius cod. Erlang. n. 88 et Guelferb. 71, 19 || 12 πρῶτ'
 libri sicut ap. Xen. | ψυχῇ καὶ θάλλῃ L, Xen.: ψύχει καὶ θάλλει
 S M A bis η superscr. M² || 13 ἀνέχεσθαι sine acc. S || 14 Θηρίον
 etiam A; fallitur Gaisford || 16 ἐν τῇ θήρᾳ om. Xen. nec ego repug-
 nabo si quis tamquam glossema sustulerit, cf. 19 || 16. 17 ἀνθιστή-
 ται Xen. ἀντιστήται sine acc. S A ἀντιστήται L ἀντίσθεται M || 17 παίει
 L | γίγν- Xen. || 19 τι — ἄπεστι] τί ἐν τῇ θήρᾳ ἄπεστι ex parte libri
 Xen., ἐν τῇ θήρᾳ τί ἄπεστι alii | τῷ om. Xen.

ἐξέρχονται δὲ ἐπὶ τὴν Θήραν ἄριστον ἔχοντες πλέον μὲν,
 ὥς καὶ εἰκότως, παίδων, τᾶλλα δ' ὅμοιον. καὶ Θηρώντες
 μὲν οὐκ <ἄν> ἀριστήσαιεν, ἣν δέ τι δεήσῃ Θηρίου ἕνεκα
 ἐπικαταμεῖναι ἢ ἄλλως βουληθῶσι διατρίψαι περὶ τὴν
 5 Θήραν, τὸ ἄριστον τοῦτο δειπνήσαντες τῇ ὑστεραίᾳ Θη-
 ρῶσι μέχρι δείπνου, καὶ μίαν ἄμφω τούτῳ τὴν ἡμέραν
 λογίζονται, ὅτι μιᾷς ἡμέρας σίτον δαπανῶσι. τοῦτο δὲ
 ποιοῦσι τοῦ ἐθίξεσθαι ἕνεκα, ἵνα καὶ ἄν τι ἐν πολέμῳ
 δεήσῃ, δύνωνται τοῦτο ποιεῖν. καὶ ὄψον δὲ τοῦτο ἔχουσιν
 10 οἱ τηλικούτοι θ' τι ἂν Θηράσωσιν· εἰ δὲ μή, τὸ κάρδα-
 μον. εἰ δέ τις αὐτοὺς οἶεται ἢ ἐσθίειν ἀηδῶς, ὅταν
 κάρδαμον μόνον ἐσθίωσιν ἐπὶ τῷ σίτῳ, ἢ πίνειν ἀηδῶς,
 ὅταν ὕδωρ πίνωσιν, ἀναμνησθήτω πῶς μὲν ἡδὺ μᾶζα
 καὶ ἄρτος πεινῶντι φαγεῖν, πῶς δὲ ἡδὺ ὕδωρ πιεῖν δι-
 15 ψῶντι. αἱ δ' αὖ μένουσαι φυλαὶ διατρίβουσι μελετῶσαι
 τὰ τε ἄλλα ἃ παῖδες ὄντες ἐμάνθανον καὶ τοξεύειν καὶ
 ἀκοντίζειν, καὶ διαγωνιζόμενοι ταῦτα πρὸς ἀλλήλους δια-
 τελοῦσιν. εἰσὶ δὲ καὶ δημόσιοι τούτων ἀγῶνες καὶ ἄθλα

1 s. πλέον μὲν, ὥς το (τὸ om. nonnulli) εἰκός, τῶν παίδων
 libri Xenophontis. discrepantiae Stobaei non multum tribuerim:
 certe καὶ post ὥς dittographia quadam poterat subnasci, εἰκός τῶν
 si fuerat, facile in εἰκότως depravari || 2 τὰ δ' ἄλλ' L || 3 ἄν e
 Xen. inseruit Gesn.¹ | ἀριστήσαιεν ut Xenophontis sic Stobaei libri,
 sed ex verbo nescio quo corr. S¹ et quidem σ posterius ex ν ut vi-
 detur | δεήσῃ ἢ Xenophontis plurimi || 4 βουληθῶσι S M A L iterum
 congruentes cum Xenophontis Erlang. et Guelferb.: ἐθελήσωσι fere
 Xenophontis ceteri | ἐπὶ τὴν θ. A || 5 τὸ ἄριστον S M A L, Xeno-
 phontis Erlang. et Guelferb., τὸ οὖν ἄριστον e Xenophontis Paris.
 1635 et 1640 recepit Hug | τὴν ὑστεραίαν αὖ Θηρῶσι Xen. sed ut αὖ
 omiserint nonnulli || 6 τῷ e Xen. Gesn.¹: τῇ S M A L τὰ Xenophontis
 cod. Erlang. || 8 ἵνα καὶ ἄν τι S M A L ἵνα καὶ ἑάν τι Xenophontis
 Erlang. et Guelferb. idque vindicarim etiam Stobaeo. ἵν' ἑάν τι καὶ
 Xenophontis ceteri || 9 τούτῳ ποιεῖν A || 11 εἰ δέ τις — 12 μόνον
 om. A || 11 οἶται S | ἢ om. L || 12 κάρδαμον μόνον] cf. Cic. Tusc.
 disp. V 34, 99 | ἐσθίωσιν] ἔχουσιν Xen. || 13 μᾶζα libri, etiam Xeno-
 phontis || 14 πινῶντι M | ποιεῖν A || 14. 15 διψῶντι πιεῖν colloc.
 Xenophontis Erlang. et Guelferb. || 15 διατρίβουσι ex -σαι corr. L ||
 16 ὄντες S M L, Xen., δέοντες A¹ ἐόντες A² | ἔμαθον Xen.

προτίθεται· ἐν ἧ δ' ἂν φυλῇ πλείστοι ὥσιν δαημονέ-
 σιατοι καὶ ἀνδρικότατοι καὶ εὐπιστότατοι, ἐπαινοῦσιν
 οἱ πολῖται καὶ τιμῶσιν οὐ μόνον τὸν νῦν ἄρχοντα αὐτῶν,
 ἀλλὰ καὶ ὅστις παῖδας ὄντας αὐτοὺς ἐπαίδευσε. χρῶνται
 δὲ τοῖς μένουσι τῶν ἐφήβων αἱ ἀρχαὶ πᾶσαι, ἣν τι ἢ 5
 φρουρῆσαι δέη ἢ κακούργους ἐρευνῆσαι ἢ ληστὰς ὑποδρα-
 μεῖν ἢ καὶ ἄλλα ὅσα τάχους καὶ ἰσχύος ἔργα ἐστίν. ταῦτα
 μὲν δὴ οἱ ἐφηβοὶ πράττουσιν. ἐπειδὰν δὲ τὰ δέκα ἔτη
 διατελέσωσιν, ἐξέρχονται εἰς τοὺς τελείους ἄνδρας. ἀφ'
 οὗ δ' ἂν ἐξέλθωσι χρόνου ἐκ τῶν ἐφήβων, οὗτοι αὖ πέντε 10
 καὶ εἴκοσιν ἔτη ὧδε διάγουσι· πρῶτον μὲν ὥσπερ οἱ
 ἐφηβοὶ παρέχουσιν ἑαυτοὺς ταῖς ἀρχαῖς χρῆσθαι, ἐὰν τι
 δέη περὶ τοῦ κοινοῦ, ὅσα φρονούντων τε ἤδη ἔργα ἐστὶ
 καὶ ἔτι δυναμένων. ἐὰν δέ που δέη στρατεύεσθαι, τόξα 15
 μὲν οἱ οὕτω παιδευόμενοι οὐκέτι ἔχοντες οὐδὲ πάλτὰ
 στρατεύονται, τὰ δὲ ἀγχίμαχα ὅπλα καλούμενα, θώρακά
 τε περὶ τοῖς στέροσι καὶ γέρον ἐν τῇ ἀριστερᾷ, ἐν δὲ
 τῇ δεξιᾷ μάχαιραν ἢ κοπίδα. καὶ αἱ ἀρχαὶ δὲ πᾶσαι ἐκ
 τούτων καθίστανται πλήν οἱ τῶν παίδων διδάσκαλοι.
 ἐπειδὰν δὲ τὰ πέντε καὶ εἴκοσιν ἔτη διατελέσωσιν, εἴησαν 20

1 προστίθεται M | φυλῇ (vel -ῇ) S M A L, Xen. Erlang. et Guelf. :
 τῶν φυλῶν Xenoph. ceteri | ὥσι A | δαημονέσιατοι Xen. : δαιμονέστα-
 τοι (δαῖμ- S) libri Stobaei || 2 ἐπαινώσιν A || 3 πολιται sine acc. S ||
 4 ὅστις αὐτοὺς παῖδας ὄντας ἐπαίδευσε Xen. || 5 πᾶσαι om. Xen.,
 e v. 18 adsumptum esse a gnomologo putat L. Dindorf || 6 δεήσῃ ἢ
 Xenophontis plerique || 7 ἄλλο τι ὅσα Xen. | τάχους καὶ ἰσχύος libri
 Stobaei, Xenophontis ed. Iunt.; ἰσχύος ἢ τάχους Xenoph. libri
 Paris. 1635 et 1640, ἰσχύος τε καὶ τάχους alii. fortasse τάχους ἢ ἰσχ. ||
 8 ἢ pro οἱ M || 10 ἐκ τῶν ἐφήβων om. Xenophontis nonnulli ||
 11 εἴκοσιν (-σι M) M A L x̄ S | ὧδε S L ὧδε M om. A | διάγουσιν ὧδε
 Xenoph. cod. Paris. 1635 et Brem. || 12 ἐὰν τι (ἐὰν δέ τι L) libri
 Stob. ἣν τι Xen. || 13 περὶ ὑπὲρ Xenoph. libri praeter Erlang. et
 Guelferb. || 14 καὶ ἢ καὶ A | ἣν libri Xenoph. | δεήσῃ Xenoph.
 libri Erlang. et Guelferb. || 15 πεπαιδευμένοι Xen. | πάλτα M || 16 ἀγ-
 χίμαχα fort. Xen. Erlang. pr., qui ε in lit.: ἀγχίμα S M L ἔγχιμα A¹
 ἀγγέμαχα A², Xen. || 17 quae post ἀριστερᾷ leguntur ap. Xen. οἰόν-
 περ γράφονται οἱ Πέρσαι ἔχοντες om. Stob., Zonaras || 18 αἱ om. L ||
 20 ε καὶ x̄ S | εἴκοσι M | ante εἴησαν offert ἐξέρ (cf. 9) sed punctis
 deletum A | εἴησαν A

μὲν ἂν οὗτοι πλέον ἢ πεντήκοντα ἔτη γεγονότες ἀπὸ γε-
 νεᾶς· ἐξέρχονται δὲ τηνικαῦτα εἰς τοὺς γεραιτέρους ὄντας
 τε καὶ καλουμένους. οἱ δ' αὖ γεραιτέροι οὗτοι στρατεύ-
 ονται μὲν οὐκέτι ἔξω τῆς αὐτῶν, οἴκοι δὲ μένοντες δικά-
 5 ζουσι τὰ τε κοινὰ πάντα καὶ τὰ ἴδια. καὶ θανάτου δὲ
 οὗτοι κρίνουσι, καὶ τὰς ἀρχὰς οὗτοι αἰροῦνται πάσας·
 καὶ ἐάν τις ἢ ἐν ἐφήβοις ἢ ἐν τελείοις ἀνδράσιν ἐλλίπη
 τι τῶν νομίμων, φαίνουσι μὲν οἱ φύλαρχοι ἕκαστον καὶ
 τῶν ἄλλων ὁ βουλόμενος, οἱ δὲ γεραιτέροι ἀκούσαντες
 10 ἐκκρίνουσιν· ὁ δὲ ἐκκριθεὶς ἄτιμον τὸν λοιπὸν βίον δια-
 τελεῖ. ἵνα δὲ σαφέστερον δηλωθῇ πᾶσα ἡ Περσῶν πο-
 λιτεία, μικρὸν ἐπάνειμι· νῦν γὰρ ἐν βραχυτάτῳ ἂν δη-
 λωθείη διὰ τὰ προειρημένα. λέγονται μὲν γὰρ Πέρσαι
 ἀμφὶ τὰς δώδεκα μυριάδας εἶναι· τούτων δὲ οὐδεὶς ἀπε-
 15 λήλαται νόμῳ τιμῶν καὶ ἀρχῶν, ἀλλ' ἔξεστι πᾶσι Πέρ-
 σαις πέμπειν τοὺς ἑαυτῶν παῖδας εἰς τὰ κοινὰ τῆς δι-
 καιοσύνης διδασκαλεῖα. ἀλλ' οἱ μὲν δυνάμενοι τρέφειν
 τοὺς ἑαυτῶν παῖδας ἀργοῦντας πέμπουσιν, οἱ δὲ μὴ δυ-
 νάμενοι οὐ πέμπουσιν, ἵνα παιδευθῶσι παρὰ τοῖς δη-
 20 μοσίοις διδασκάλοις· ἔξεστι δὲ αὐτοῖς ἐν τοῖς ἐφήβοις
 νεανισκεύεσθαι· τοῖς δὲ μὴ διαπαιδευθεῖσιν οὕτως οὐκ
 ἔξεστιν. οἱ δ' ἂν αὖ ἐν τοῖς ἐφήβοις διατελέσωσι τὰ
 νόμιμα ποιοῦντες, ἔξεστι τοῖτοῖς εἰς τοὺς τελείους ἀνδρας
 συναλίσσεσθαι καὶ ἀρχῶν καὶ τιμῶν μετέχειν, οἱ δ' ἂν αὖ

1 ἂν om. A | πλεῖόν τι (τι om. libri aliquot) Xen. | γεγονότες
 ἢ τὰ πεντήκοντα ἔτη ἀπὸ γ. libri Xenophontis exceptis Erlang. et
 Guelferb. || 2 ἐξέρχονται L | δὲ om. A || 4 ἑαυτῶν Xen. || 5 πάντα
 post τὰ ἴδια colloc. libri Xenophontis praeter Erlang. et Guelferb. ||
 6 οὗτοι ἢδη A | πάσας αἰροῦνται Xen. || 7 ἢν τις Xen. | τέλοισ L |
 ἐλλίπη Xenophontis ed. Iunt.: ἐκλίπη SL ἐκλείπη MA, Xenophontis
 cod. Paris. 1635 || 8 οἱ φίλ- L | ἕκαστον etiam Xen. Erlang. et Guelf.,
 ἕκαστοι ceteri || 10 ἄτιμος Xen. | τὸν λοιπὸν βίον dedi ex SMALL:
 τὸν βίον Tr. || 10. 11 διατελεῖ τὸν λοιπὸν βίον colloc. libri Xenoph.
 praeter Erlang. et Guelferb. || 13 γὰρ om. S || 14 ἰβ S || 15 πᾶσιν sed
 ἴν in ras. corr. M² | πᾶσι τοῖς II. A || 18 ἑαυτῶν om. Xen. || 19 πέμ-
 πουσιν, ἵνα] πέμπουσιν. οἱ δ' ἂν Xen. || 20 διδασκάλοις ἔξεστιν αὐ-
 τοῖς Xen. || 21 παιδευθεῖσιν L || 24 συναλ- L | inter οἱ δ' ἂν μὴ δια-

ἐν τοῖς παισὶ μὴ διαγέγωνται ἢ ἐν τοῖς ἐφήβοις, οὐκ ἔρχονται εἰς τοὺς τελείους· οἱ δ' ἂν αὖ ἐν τοῖς τελείοις διαγέγωνται ἀνεπίληπτοι, οὗτοι τῶν γεραιτέρων γίγνονται. οὕτω μὲν δὴ οἱ γεραιτέροι διὰ πάντων τῶν καλῶν διεληλυθότες καθίστανται.

23 (24—39 Mein.) Ξενοφῶντος ἐκ τῆς Λακωνίων πολιτείας (I 4 ss. II 1. 2—6. 7—8. 10 III 4—5 IV 1. 2—4. 6. 7 VI 1—2 VII 2 IX 1 X 1—3 XI 3—4 VIII 3. 4. 5).

Ὁ δὲ Λυκοῦργος ἐσθῆτας μὲν καὶ δούλας παρέχειν ἱκανὰς ἡγήσατο εἶναι, ταῖς δὲ ἐλευθέραις μέγιστον νομίσας εἶναι τὴν τεκνοποιίαν πρῶτον μὲν σωμασκεῖν ἔταξεν οὐδὲν ἦττον τὸ θῆλυ τοῦ ἄρρενος φύλον· ἔπειτα δὲ δρόμου καὶ ἰσχύος, ὥσπερ τοῖς ἀνδράσιν, οὕτω καὶ ταῖς θηλείαις ἀγῶνας πρὸς ἀλλήλας ἐποίησε, νομίζων ὡς ἀμφοτέρων ἰσχυρῶν καὶ ἔκγονα ἐρρωμενέστερα γίνεσθαι. ἐπεὶ γε μὴν <γυνή> πρὸς ἄνδρα ἔλθοι, ὁρῶν τοὺς ἄλλους τὸν πρῶτον τοῦ χρόνου ἀμέτρως ταῖς γυναιξὶ συνόντας, καὶ τούτου τὰναντία ἔγνω· ἔθηκε γὰρ αἰδεῖσθαι μὲν εἰσιόντα ὀφθῆναι, αἰδεῖσθαι δὲ ἐξιόντα· οὕτω δὲ συνόντων

γένωνται ἐν τοῖς ἐφήβοις et οἱ δ' ἂν αὖ ἐν τοῖς παισὶ μὴ διατελέσωσιν ἢ ἐν τοῖς ἐφήβοις fluctuantur libri Xenophontis

1 μὴ supra lin. A || 1. 2 οὐκ εἰσέρχονται εἰς Xenophontis nonnulli rectius || 3 ἀνεπίληπτοι S M A L sicut Xen.: ἀνεπίπληκτοι male Gaisford et Meineke | γενναιοτέρων M | γίν- L || 4. 5 ἐληλυθότες Xen. || 6 ecl. cum lemme hab. S M A L, Τοῦ αὐτοῦ pro Ξενοφῶντος L. Λακωνίων π. etiam Pollux 6, 142, Harpocration sive Suid. s. v. Μόραν, Lexic. Berol. post Didymum de Demosth. (Berol. a. 1904) p. 80. Λακεδαιμονίων π. libri Xenophontis, Diog. L. II 57, Longinus de sublim. 4, 4, Epit. Harpocrationis || 10 καὶ τὰς δούλας Cobet N. L. 725 || 10. 11 παρέχειν ἱκανὰς S e corr., M A L, Xen. ἱκανὰς παρέχειν S primo, Tr. || 12 σῶμα ἀσκεῖν A || 13 οὐδὲν ἦττον Tr., Xen.: οὐδ' ἦττον S A L οὐδ' ἦττον M || 14 ὥσπερ καὶ τοῖς ἀνδρ. Xen. || 15 ἀλλήλους L | νομίζων ὡς (ὡ S) libri Stobaei νομίζων ἐξ Xen. || 16 καὶ τὰ ἔκγονα Xen. || 17 ἐπεὶ γε — (p. 141, 2) ἐρρωμενέστερα δὲ γίνεσθαι in margine scripsit manus antiqua A | γυνή e Xen. inseruit Gesn.¹, om. S M A L | ἄνδρα e Xen. Gesn.¹: ἄνδρας S M A L || 18 τὸν πρὸ τούτου χρόνον A || 20 ἐξιόντα οὕτω, συνόντων L

ποθεινότερως μὲν ἀνάγκη σφῶν αὐτῶν ἔχειν, ἐρρωμενέ-
 στερα δὲ γίνεσθαι, εἴ τι βλαστάνοιεν οὕτω, μᾶλλον ἢ
 <εἰ> διάκοροι ἀλλήλων εἶεν. πρὸς δὲ τούτοις καὶ ἀπο-
 παύσας τοῦ ὁπότε βούλοιντο ἕκαστοι γυναῖκας ἄγεσθαι,
 5 ἔταξεν ἐν ἀκμαῖς τῶν σωμάτων τοὺς γάμους ποιεῖσθαι,
 καὶ τοῦτο συμφέρον τῇ † εὐγενείᾳ νομίζων. εἴ γε μέντοι
 συμβαίῃ γεραιῷ νέαν ἔχειν, ὁρῶν τοὺς τηλικούτους φν-
 λάττοντας μάλιστα τὰς γυναῖκας, τὰναντία καὶ τούτου
 ἐνόμισε· τῷ γὰρ πρεσβύτῃ ἐποίησεν, ὁποίου ἀνδρὸς καὶ
 10 σῶμα καὶ ψυχὴν ἀγαθεῖν, τοῦτον ἐπαγαγομένῳ τεκνο-
 ποιήσασθαι. εἰ δέ τις αὖ γυναικὶ μὲν συνοικεῖν μὴ βού-
 λοιτο, τέκνων δὲ ἀξιολόγων ἐπιθυμοίῃ, καὶ τοῦτο νόμιμον
 ἐποίησεν, ἣν τινα εὐτεκνον καὶ γενναίαν ὁρῶν, πείσαντα
 τὸν ἔχοντα ἐκ ταύτης † ποιεῖσθαι. καὶ πολλὰ μὲν τοιαῦτα
 15 συνεχώρει· αἱ μὲν γὰρ γυναῖκες διττοὺς οἴκους βούλονται

1 ποθεινότερως S M L, Xen. προθυμότερως A πονεινότερως
 Tr. | ἔχων typothetae error ap. Gesn.² || 2 βλαστάνοιεν (S M A) Sto-
 baeus ad vim transitivam ut videtur aberrans, nisi fuerit εἴ τι
 βλαστάνοι (vel βλάστοι) ἄν, nam βλάπτειν libri Xenophontis. εἴ
 τι βλάστοι ex Schneideri conl. editores Xen. | post οὕτω distinxit
 Pierleoni || 3 εἰ e Xen. suppl. Gesn.¹ || 4 τοῦ ὁπότε Xen.: τοὺς
 ποτε S M τοὺς πότε A L | βούλοιτο ἕκαστος ci. Cobet | γυναῖκα
 Xen. || 6 εὐγενεῖαι (-α A Tr. -α M L) S M A L Tr., Xenophontis Mu-
 tinensis: εὐγονία Xen. | εἴ γε μή τι A || 7 γεραιῷ νέαν Xen.: γε
 ῥάων ἐαν (ἐᾶν Tr.) S Tr. γεραῶν ἐάν M γεραῶν ἐᾶν A γεραωνέαν L
 || 7. 8 φυλάσσοντας L, Xenophontis libri meliores || 8 μάλιστα φν-
 λάττοντας colloc. A | τούτοις A || 9 πρεσβυτάτῳ Xenophontis librorum
 altera classis | ὅποια A | ἀνδρὸς σῶμά τε καὶ ψυχὴν Xen. || 10 ἀγα-
 θεῖν S, Xen. ἀγαθεῖν M¹ A L σθ superscr. M² | τοῦτον Xen.: τού-
 του S M A L | ἐπαγαγομένῳ scripsi: ἀπαγαγομένῳ S M¹ A L ου
 super ω M² ου ex dativo corr. A¹, ἐπαγομένῳ Xenoph. libri cf. Plut.
 Lyc. 15 ἐξῆν μὲν γὰρ ἀνδρὶ πρεσβυτέρῳ νέας γυναικός, εἰ δὴ τινα
 τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἀσπάσασαίτο νέων καὶ δοκιμάσειεν, εἰσα-
 γαγεῖν παρ' αὐτὴν καὶ πλήσαντα γενναίου σπέρματος ἴδιον αὐτοῖς
 ποιήσασθαι τὸ γεννηθὲν || 11 μὲν S M L, Xen., om. A || 12 τέκνων
 τε Tr. | τούτῳ Xenophontis haud pauci | νόμον libri Xenophontis ||
 13 ἣν τινα ἄν male Xenophontis libri meliores | πείσαντα S M, Xen.
 πέσαντα A πώσαντα L || 14 ποιεῖσθαι S M A L: τεκνοποιεῖσθαι
 Xen.; an Stob. παιδοποιεῖσθαι? || 15 αἱ τε γὰρ Xen.

κατέχειν, οἱ δὲ ἄνδρες ἀδελφοὺς τοῖς παισὶ λαμβά-
νειν, οἱ <τοῦ> μὲν γένους καὶ τῆς δυνάμεως κοινωνή-
σουσι, τῶν δὲ χρημάτων οὐκ ἀντιποιοῦνται. περὶ μὲν
δὴ τεκνοποιίας οὕτω τὰναντία γνοὺς τοῖς ἄλλοις εἴ τι
διαφέροντας καὶ μέγεθος καὶ ἰσχὺν ἄνδρας τῇ Σπάρτῃ 5
ἀπετέλεσεν, ὁ βουλόμενος σκοπεῖτω. βούλομαι δὲ καὶ
τὴν παιδείαν σαφηνίσαι

Ὁ γὰρ Λυκούργος ἀντὶ μὲν τοῦ ἰδίου ἐκάστοις παιδα-
γωγοὺς δούλους ἐφιστάναι, ἄνδρας ἐπέστησε κρατεῖν
αὐτῶν, ἐξ ὧν περ αἱ μέγιστα ἀρχαὶ καθίστανται, ὁ δὴ 10
καὶ παιδονόμος καλεῖται. τοῦτον δὲ κύριον ἐποίησε καὶ
καθίζειν τοὺς παῖδας καὶ ἐπισκοποῦντα, εἴ τις ῥαδιουρ-
γοίῃ, κολάζειν. ἔδωκε δ' αὐτᾷ καὶ τῶν ἡβώντων μαστιγο-
φόρους, ὅπως τιμωροῖεν ὅτε δέοι, ὡς πολλὴν μὲν αἰδῶ
πολλὴν δὲ πειθῶ ἐκεῖ συμπαρεῖναι. ἀντὶ γε μὴν τοῦ 15
ἀπαλύνειν τοὺς πόδας ὑποδήμασιν ἔταξεν ἀνυποδησίᾳ

1 οἱ τε ἄνδρες Xen. || 1. 2 προσλαμβάνειν Xen., e Xen. Gesn.¹ ||
2 τοῦ e Xen. suppl. Gesn.¹ | τῆς| τὴν compend. A | δυνάμεως compend.
L || 2. 3 κοινωνοῦσι Xen. || 3 καὶ περὶ M || 4 δὴ om. A | τεκνοποιίας
ὁ οὕτως L | τοὺς ἄλλους A ubi distinguitur post γνοὺς || 5 καὶ κατὰ
μέγεθος καὶ κατ' ἰσχὺν libri Xen. || 6 ἐπισκοπεῖτω. ἐγὼ μέντοι, ἐπεὶ
περὶ γενέσεως ἐξήγημαι, βούλομαι καὶ τὴν παιδείαν ἐκατέρων σαφη-
νίσαι Xenophontis libri. at quae desunt in Stobaeo, ea ipsa suspecta
esse inprimis quia γενέσεως parum apte pro τεκνοποιίας dictum
sit monet L. Dindorf || 8 verba ὁ γὰρ Λυκ. e. q. s. sine lemmate
vel rubricatione cum prioribus cohaerent in S M A L, novam quasi
eclogam constituit Gaisford praecedente Gesnero. idem de omnibus
quae infra adduntur opusculi Xenophonte tmematis valet, nullo
interstitio ea inter se iungunt libri, frustra in diversas eclogas
dispescuerunt editores. post σαφηνίσαι quae habet Xenophon, re-
secuit gnomologus idemque ὁ δὲ (vel δέ γε) Λυκ. mutavit in ὁ γὰρ
Λυκ. | ἐκάστοις (ut Stob.) vel ἕκαστος libri Xen., ἕκαστον ex deterio-
ribus Schneider || 9 ἄνδρας S M A L ἄνδρα e Xen. Gesn.¹ || 10 ὁ S M
A L. recte ὁς Gesn.¹ e Xen. || 11 παιδονόμον in -νόμος corr. M¹ | δὲ
καὶ κύριον L || 12 ἀφροῖζειν (pro καθίζειν) Xen. || 13 ἰσχυρῶς κο-
λάζειν Xen. | ἔδωκεν (om. δ') Xenophontis libri haud pauci | ἡμῶν-
των L || 13. 14 μαστιγόρους L || 14 ὅτε δέοι Xen.: ὅτι δέοι S A L
ὅτι δὲ οἱ M | ὥστε Xen. || 15 ἀντι sine acc. M || 16 ἀπολύειν (sine spir.,
o ex eraso α) L | ὑποδήμασιν L ὑποδεῖμ- Tr. | ἀνυποδησία M L Tr.

κρατύνειν, νομίζων, εἰ τοῦτο ἀσκήσαιεν, πολὺ μὲν ὄρεον ἂν
 ὄρθια ἐκβαίνειν, (ἀσφαλέστερον δὲ πρᾶνῃ καταβαίνειν),
 καὶ πηδῆσαι δὲ καὶ ἀναθορεῖν καὶ δραμεῖν θᾶττον. ἀντὶ
 δὲ τοῦ ἱματίοις διαθρύπτεσθαι ἐνόμισε δερματίῳ δι'
 5 ἔτους προσεθίζεσθαι. σῖτόν γε μὴν τοσοῦτον ἔχειν συνε-
 βούλευν, ὥς ὑπὸ πλησμονῆς μὲν μήποτε βαρύνεσθαι,
 τοῦ δὲ ἐνδεεστερώς διάγειν μὴ ἀπείρως ἔχειν, ὑγιεινоте-
 ρως δ' ἂν διάγειν, καὶ εἰς μῆκος δ' ἂν αὐξάνεσθαι τὴν
 ῥαδινὰ τὰ σώματα ποιοῦσαν τροφὴν μᾶλλον συλλαμβά-
 10 νειν ἡγησάμενος ἢ τὴν διαπλατύνουσαν τῷ σίτῳ. ὥς δὲ
 μὴ ὑπὸ λιμοῦ ἄγαν αὖ πιέζοιντο, ἀπραγμόνως μὲν οὐκ
 ἔδωκεν αὐτοῖς λαμβάνειν ὧν προσδέονται, κλέπτειν δὲ

1 εἰς τοῦτο AL | ἀσκήσαιεν Xen. || 1. 2 ἂν ὄρθια (vel potius ἂν
 ὄρθιά γε βαίνειν) Gesn.¹: ἀνορθία SMA L ἀνορθία Tr. ἂν ὄρθια
 δὴ εὖ vel ἂν ὄρθια δὲ vel ἂν ὄρθια libri Xen. ἂν ὄρθιάδε Schneider ||
 2 ἀσφαλέστερον—καταβαίνειν e Xen. add. Gesn.¹, idque probabi-
 liter || 3 post θᾶττον quae habent Xenophontis libri ἀνυπόδητον, εἰ
 ἡσκηκῶς εἶη τοὺς πόδας, ἢ ὑποδεδεμένον Stobaeo inseruit Gesn.¹,
 debuit potius secludere e Xen., cf. Herwerden *revue de philol.* IV 17 ss.
 || 3. 4 ἀντὶ δὲ Stob. καὶ ἀντὶ γε Xen. || 4 ἐνόμισεν ἐν ἱματίῳ Xen.
 idque confirmat Plutarchus Lycurg. 16 ἐν ἱμάτιον εἰς τὸν ἐνιαυ-
 τὸν λαμβάνοντες || 4. 5 διέτους L, sine acc. SM || 5 post προσ-
 εθίζεσθαι quae offerunt libri Xenophontis νομίζων οὕτω καὶ πρὸς
 ψύχῃ καὶ πρὸς θάλαπῃ ἄμεινον ἂν παρασκευάσασθαι, ea Stobaeo
 intulit Gesner, Xenophonti abiudicavit Pierleoni | σῖτόν γε μὴν
 ἔταξε τοσοῦτον ἔχοντα συμβολεύειν (sic codd. dett.: συμβουλ-
 ceteri) τὸν εἴρενα (ἄρρενα libri: corr. Schneider) ὥς ὑπὸ πλ.
 Xen. Stobaei scripturam correctoris esse impudentis commonuit
 Dindorf || 5. 6 συνεβούλευσεν L || 6 οὐποτε A || 7 τοῦδε L | post
 ἔχειν quae desiderantur in libris Stobaei νομίζων τοὺς οὕτω παι-
 δευομένους μᾶλλον μὲν ἂν δύνασθαι, εἰ δεήσειεν, αἰσιτήσαντας ἐπι-
 πονῆσαι, μᾶλλον δ' ἂν, εἰ παραγγελθείῃ, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σίτου
 πλείω χρόνον ἐπιταθῆναι, ἥττον δ' ἂν ὄψον δεῖσθαι, εὐχερέ-
 στερον δὲ πρὸς πᾶν ἔχειν βρωμα καὶ e Xen. supplevit Gesn.¹, in
 Xenoph. suspectat Pierleoni || 7. 8 ὑγιεινότερα L || 8 ἂν om. A | δ'
 (post μῆκος) om. Xen. || 8. 9 αὐξάνεσθαι τὰ ῥαδινὰ τὰ L || 10 ἡγήσατο
 Xen. | διαπλατύνουσαν e Xen. Gesn.: διαπλάττονσαν SMA L δια-
 πρᾶττονσαν Tr. || 11 ἄγαν om. L || 11. 12 αὐτοῖς οὐκ ἔδωκε Xen. ||
 12 ὧν ἂν προσδέονται Xen. | κλέπτει δὲ L

ἐφῆκεν. δῆλον δ' ὅτι τὸν μέλλοντα κλωπεύειν καὶ νυκ-
 τὸς ἀγρυπνεῖν δεῖ καὶ μεθ' ἡμέραν ἀπατᾶν καὶ ἐνε-
 δρεύειν, καὶ κατασκόπους δὲ ἐτοιμάζειν τὸν μέλλοντά τι
 λήψεσθαι. ταῦτα οὖν δῆλον ὅτι πάντα μηχανικωτέρους
 τῶν ἐπιτηδείων βουλόμενος τοὺς παῖδας ποιεῖν καὶ πο- 5
 λεμικωτέρους οὕτως ἐπαίδευεν. πολλὰς δὲ πληγὰς ἐπέ-
 βαλε τῷ ἀλίσκομένῳ, ὅτι, φημὶ ἐγὰ, καὶ τᾶλλα, ὅσα
 ἄνθρωποι διδάσκουσι, κολάζουσι τὸν μὴ καλῶς ὑπηρε-
 τοῦντα.

Ὅπως δὲ μὴδ' εἰ ὁ παιδονόμος ἀπέλθῃ, ἔρημοί ποτε 10
 οἱ παῖδες εἶεν ἄρχοντος, ἐποίησε τὸν αἰεὶ παρόντα τῶν
 πολιτῶν κύριον εἶναι καὶ ἐπιτάττειν τοῖς παισίν, εἴ τι
 ἀγαθὸν δοκοίη εἶναι, καὶ κολάζειν, εἴ τι ἁμαρτάνοιεν.

Πρὸς δὲ τούτοις τό τε αἰδεῖσθαι ἰσχυρῶς ἐμφῦσαι
 βουλόμενος αὐτοῖς καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐπέδειξεν ἐντὸς μὲν 15
 τοῦ ἱματίου τῷ χεῖρε ἔχειν, σιγῇ δὲ πορεύεσθαι, περιω-

1 post ἐφῆκεν quae leguntur apud Xenophontem ἔστιν ἃ τῷ
 λιμῷ ἐπικουροῦντας. καὶ ὡς μὲν οὐκ ἀπορῶν ὃ τι δολῇ ἐφῆκεν
 αὐτοῖς γε μηχανᾶσθαι τὴν τροφήν, οὐδένα οἶμαι τοῦτο ἀγνοεῖν om.
 S M A L, inutiliter inseruit Gesn.¹ || 2 ἀπατῶν L || 3 δὲ om. A || 4 οὖν
 δὴ πάντα δῆλον ὅτι μηχαν. Xen. ubi δῆλον ὅτι damnat Diels || 6 ἐπαί-
 δευσεν Xen. post ἐπαίδευσεν quae habet Xen. εἴποι δ' ἂν οὖν τις,
 τί δῆτα, εἴπερ τὸ κλέπτειν ἀγαθὸν ἐνόμιζε, om. S M A L, perverse
 addidit Gesn.¹ consulto enim ea reseculisse gnomologum prodit δὲ
 particula quam ille de suo dedit post πολλὰς | δὲ om. Xen. ||
 6. 7 ἐπέβαλλεν (-λλε A L) S M A L sic ut ex parte libri Xenoph. ἐπέβαλε
 recte Tr., Xenophontis alii || 7 ὅτι ἐγὼ φημὶ L || 10 Ὅπως δὲ κτέ.] vide
 quae adnotavimus p. 142, 8 | ante ὅπως δὲ quae leguntur apud Xeno-
 phontem, praetermisit florilegus | μὴδ' εἰ Xen.: μὴ ἐὰν (ἐᾶν A L)
 S M A L; an Stob. μὴ ἐὰν — ἀπέλθῃ? | παιδονόμος M L || 11 αἰεὶ
 S M A αἰεὶ L, Xen.; dubites igitur de Stobaeo || 12 εἴ τι | ὃ τι ἂν (ᾶν
 om. Xen. codd. deteriores) libri Xenoph. || 13 δοκοίη Tr. | v. ἁμαρτάνοιεν
 — 14 αἰδεῖσθαι om. L || 14 πρὸς δὲ τούτοις κτέ.] vide supra quae
 monuimus ad p. 142, 8. quae praecedunt in libro Xenophonteo, ea
 sprevit gnomologus | τὸ αἰδεῖσθαι Xen. | ἐμφῦσαι ἐμφυνῶσαι vel
 ἐμφυνσιῶσαι libri Xen. || 15 ἐπέταξεν Xen. || 16 χέρε e corr. A ||
 16. 17 περιωπεῖν ci. Diels: περιόπτειν S M A L περιβλέπειν Xen. |
 μηδαμοῖ recte Xen. libri deteriores: μηδαμῶς (οὐδ- A) S M A L μη-
 δαμοῦ s. μηδαμῇ Xenophontis cett.

πειν δὲ μηδαμῶς, ἀλλ' αὐτὰ τὰ πρὸ ποδῶν ὀραῖν. ἔνθα
 δὴ καὶ δῆλον γεγένηται, ὅτι τὸ ἄρρεν φῦλον καὶ εἰς τὸ
 σῶφρον ἰσχυρότερόν ἐστι τῆς τῶν θηλειῶν φύσεως. [ὥς]
 ἐκείνων γοῦν ἦττον μὲν ἂν φωνὴν ἢν ἀκοῦσαι ἢ τῶν λιθί-
 5 νων, ἦττον δὲ ὄμματα † στρεψάντων ἢ τῶν χαλκῶν, αἰδη-
 μονεστέρους δ' ἂν αὐτοὺς ἡγήσαιο καὶ αὐτῶν τῶν ἐν τοῖς
 ὀφθαλμοῖς παρθένων. καὶ ἐπειδὰν εἰς τὸ φιλίτιον ἀφ-
 ἰκωνται, ἀγαπητὸν αὐτῶν καὶ τὸ ἐρωτηθὲν ἀκοῦσαι. περὶ
 γε μὴν τῶν ἥδη ἡβώντων πολὺ μάλιστα ἐσπούδασεν.
 10 Ὡς οὖν τούτους αὖ συνέβαλλεν, ἐξηγήσομαι. αἰροῦνται
 τοῖνυν οἱ ἔφοροι αὐτῶν ἐκ τῶν ἀμαζόντων τρεῖς ἄνδρας·
 οὗτοι δὲ ἱππαγρέται καλοῦνται. τούτων δὲ ἕκαστος ἄνδρας
 ἑκατὸν καταλέγει διασαφηνίζων, ὅτου ἕνεκα τοὺς μὲν
 προτιμᾷ, τοὺς δ' ἀποδοκιμάζει. οἱ οὖν μὴ τυγχάνοντες

1 πρὸ MAL πρὸς S πρὸ τῶν Xen. || 1. 2 ἔνθα μὴ καὶ L || 3 σω-
 φρονεῖν Xen. σῶφρον (σώ- M) S M A L. illud reponendum videtur
 etiam in Stobaeo | τῶν τῆς θηλείας libri Xenophontei | ὥς delevimus
 ut ex ditto graphia natum, deest apud Xen. || 4 ἐκείνων μὲν γοῦν ἦττον
 μὲν ἂν Longinus De subl. 4, 4 ubi adferuntur v. ἐκείνων—τῶν ἐν
 ὀφθαλμοῖς παρθένων | φωνὴν ἀκούσαις recte Xen. et Longin.:
 φωνὴν ἢν (ἢν L) ἀκοῦσαι libri Stobaei idque corruptum videtur ex
 ipso illo φωνὴν ἀκούσαις syllaba ἡν male iterata. cf. 6 ἡγήσαιο ||
 5 ἦττον δ' ἂν recte Xen. Long. | ὄμματα S M, Xen. Long. ὄμμα
 L ὄμμα τε (i. ὄμματε) A | στρεψάντων S M A L. στρέψαις Lon-
 ginus. μεταστρέψαις libri Xenophontis. crediderim στρέψαις αὐτῶν
 fuisse in Stobaeo sed αὐτῶν profectum ex interpretatione || 5. 6 αἰδη-
 μονεστέρους L || 6 ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς S M A L. Long.: ἐν τοῖς θα-
 λάμοις Xen. illud tuetur etiam Aretaeus De caus. morb. I 7 τάδε
 πάσχει ἄμφω τὰ εἶδεα καὶ ἡ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖσι παρθένος || 7 ἐπει-
 δὰν etiam Stob., errat Pierleoni | φιλίτιόν γε Xen. || 8 quae post
 ἀκοῦσαι in libris Xenophonteis leguntur καὶ τῶν μὲν αὖ παιδικῶν
 (παιδίσκων Haase) οὕτως ἐπεμελήθη frustra Stobaeo intulit Gesn.¹ ||
 9 ἥδη om. Xen. | μᾶλλον L | post ἐσπούδασε quae exstant in Xen.
 (νομίζων τούτους—ἀνδραγαθίας) abiecit excerptor || 10 ὥς οὖν τού-
 τους κτέ.] vide quae monui ad p. 142, 8 | συνέβαλεν Xen. || 11 αὐτῶν
 οἱ ἔφοροι Xen. || 12 ἱππαγρέται Xen.: ἱππαγοῖται (-ῖται L M sed i
 ex i M¹) S M A L | 12. 13 ἄνδρας ἑκατὸν reposui e Xen.: ἄνδρα ἕκαστον
 S M A L || 13 ὅτου etiam Stobaei libri nisi quod ὅθ' οὖ A

τῶν καλῶν πολέμουσι τοῖς τε ἀποστείλασιν αὐτοὺς καὶ τοῖς αἰρεθεῖσιν ἀντ' αὐτῶν.

Διαλύειν μέντοι τοὺς μαχομένους πᾶς ὁ παραγιγνόμενος κύριος.

Τοῖς γε μὴν τὴν ἡβητικὴν ἡλικίαν πεπερακόσιν, ἐξ ὧν ἤδη καὶ αἱ μέγιστα ἀρχαὶ καθίστανται, ὁ Λυκοῦργος νόμιμον ἐποίησε κάλλιστον εἶναι τὸ θηρᾶν, εἰ μὴ τι δημόσιον κωλύει, ὅπως καὶ οὗτοι δύνωνται μηδὲν ἥττον τῶν ἡβώντων στρατιωτικούς πόρους ὑποφέρειν.

Ὡσαύτως ὁ Λυκοῦργος ἐποίησε παίδων ἕκαστον ὁμοίως τῶν ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἀλλοτρίων ἄρχειν. ὅταν δέ τις εἰδῇ, ὅτι † οὗτοι πατέρες εἰσὶ τῶν παίδων, ὣν αὐτὸς ἄρχει, ἀνάγκη ἄρχειν οὕτως, ὥσπερ ἂν καὶ τῶν ἑαυτοῦ ἄρχεσθαι βούλοιτο.

1 κακῶν Tr. | τε S M A L ut Xenophontis cod. Laur. LV 21: μὴ Xenophontis cott. τε μὴ Haas || 2 ἀνθ' vel ἀμφ' fere libri Xenophontis | inter αὐτῶν (sic prioris generis libri) et αὐτῶν fluctuantur libri Xenophontei | quae post ἀνθ' αὐτῶν usque ad διαλύειν leguntur in Xenophonte, omisit excerptor || 3 διαλύειν κτέ.] vide quae diximus ad p. 142, 8 || 3. 4 παραγενόμενος Xen. || 4 post κύριος nonnulla habet Xenophon, quae praeteriit excerptor || 5 τοῖς γὰρ μὴν κτέ.] vide quae dixi supra p. 142, 8 adn. | πεπερακόσιν S M A πεπληροκόσιν L πεπρακόσιν libri Xenophontis non nulli || 6 haec contracta sunt ab excerptore. nam Xenophon: τοῖς γε μὴν — καθίστανται, οἱ μὲν ἄλλοι Ἕλληνες ἀφελόντες αὐτῶν τὸ λσχύος ἔτι ἐπιμελεῖσθαι στρατεῦσθαι ὁμῶς αὐτοῖς ἐπιτάττουσιν, ὁ δὲ Λυκοῦργος τοῖς τηλικούτοις νόμιμον ἐποίησε κτέ. || 7 τοι pro τι Tr. || 8 κωλύει A | ὅπως δύναιτο καὶ οὗτοι μ. Xen. || 9 ἡβῶν τῶν M | post ὑποφέρειν quod sequitur opusculi Xenophontei caput quintum, totum spreuit excerptor. quae dedit e sexto, ea nihilominus prioribus adhaerent sine lemm. vel rubr. in S M A L || 10 ὡσαύτως de suo excerptor proximis temere coartatis. sic enim Xenophon c. 6, 1: ὁ δὲ Λυκοῦργος κατασκευάσαι βουλόμενος ὡς ἂν μηδὲν βλάπτοντες ἀπολαύοιεν τι οἱ πολῖται ἀλλήλων ἀγαθόν, ἐποίησε παίδων κτέ. || 12 εἰ δὴ M | οὗτοι] τοι οἱ vel ἔτι οἱ Zeune οὗτοι οἱ καὶ τῶν ἑαυτοῦ ἄρχουσι (vel ἄρξουσιν) Dindorf || 13 οὕτως ἄρχειν Xen. | τῶν e Xen. Gesn.²: τὸν S M A L || 14 post βούλοιτο haud pauca reseecuit gnomologus

Εν τῇ Σπάρτῃ ὁ Λυκούργος τοῖς ἑλευθέροις τῶν μὲν ἀμφὶ χρηματισμὸν ἀπέειπε μηδενὸς ἀπτεσθαι, ὅσα δὲ ἑλευθερίαν ἐν ταῖς πόλεσι παρασκευάζει, ταῦτα ἔταξεν μόνᾳ ἔργᾳ ἑαυτῶν νομίζειν· οὐ γὰρ δὴ τι πλοῦτος ἐκεῖ
5 γε ἐσπούδασται.

Ἄξιον δὲ τοῦ Λυκούργου καὶ τόδε ἀγασθῆναι, τὸ κατεργάζεσθαι ἐν τῇ πόλει αἰρετώτερον εἶναι τὸν καλὸν θάνατον ἀντὶ τοῦ αἰσχροῦ βίου.

Καλῶς δὲ μοι δοκεῖ Λυκούργος νομοθετῆσαι καὶ ἡ
10 μέχρι γήρως ἀσκοῖτ' ἂν ἡ ἀρετή. ἐπὶ γὰρ τῷ τέρματι τοῦ βίου τὴν κρίσιν τῆς γεροντίας προθεῖς ἐποίησε μὴδ' ἐν τῷ γήρᾳ ἀμελεῖσθαι τὴν καλοκαγαθίαν. ἀξιάγαστον δ' αὐτοῦ καὶ τὸ ἐπικουρῆσαι τῷ τῶν ἀγαθῶν γήρᾳ. θεῖς γὰρ τοὺς γέροντας κυρίους τοῦ περὶ τῆς ψυχῆς ἀγῶνος
15 διέπραξεν ἐντιμότερον εἶναι τὸ γήρας τῆς τῶν ἀκμαζόντων ρώμης. εἰκότως δὲ τοι καὶ σπουδάζεται οὗτος ὁ ἀγὼν μάλιστα τῶν ἀνθρωπίνων. καλοὶ μὲν γὰρ οἱ γυμνικοί· ἀλλ' οὗτοι μὲν σωμάτων, ὁ δὲ περὶ τῆς γεροντίας ἀγὼν

1 ἐν τῇ Σπάρτῃ κτέ.] vide quae dixi ad p. 142, 8 | ἐν δὲ τῇ Σπ. Xen. | τοῖς μὲν ἑλευθέροις libri Xenoph. male | τῶν μὲν M A L, Xen. τὸν μὲν S || 3 ἐν om. Xen. | τοῖς pro ταῖς L | ταῦτα ἔταξεν (-ξε L) μόνᾳ sicut Xen. etiam S M A L, ταῦτα μόνᾳ ἔταξεν Tr. | αὐτῶν Xen. | οὐ γὰρ δὴ τι πλοῦτος ἐκεῖ γε (ἐκεῖσε L) ἐσπούδασται temere excerptor. καὶ γὰρ δὴ τι πλοῦτος ἐκεῖ γε σπουδαστέος, ἔνθα ἴσα μὲν φέρειν εἰς τὰ ἐπιτήδεια, ὁμοίως δὲ διαιτᾶσθαι τάξας ἐποίησε μὴ ἡδουπαθείας ἕνεκα χρημάτων ὀρέγεσθαι; Xen. || 6 ἄξιον δὲ κτέ.] vide quae adnotavimus p. 142, 8 | ἀγασθῆναι S A, Xen. ἀγαθῆναι M ἀγαθύναι L || 7 κατεργάσασθαι Xen. || 9 καλῶς δὲ μοι κτέ.] vide quae dixi ad p. 142, 8 | ὁ Λυκούργος Xen. | ἡ Xen.: εἰ libri Stobaei, haud pauci etiam Xen. || 10 ἂν ἀρετή Xen. || 11 προθεῖς (quod coniecit Leonclavius) M, προθεῖς etiam S sed tanto inter ρ litt. et o spatiolo ut probabile sit librarium ut passim fit προ(ο scribere voluisse: πῦ-θεῖς L προσθεῖς A Tr., Xenophontis libri, Nicolaus infra ecl. 44, 41 Mein. || 11. 12 μὴδ' ἐν om., superscr. μὴδὲν alio atramento L || 13 δ' αὐτοῦ om. in lacuna 6 fere litter. L || 14 τοὺς (pro τοῦ) L || 16 τοι ex του vel ex τον corr. M¹ | μάλιστα τῶν ἀνθρωπίνων S M L μάλιστα τῶν ἀνθρώπων A, Xen. μάλιστ' ἀνθρώπων prop. Schaefer, ego μάλιστα πάντων ἀνθρώπων || 17 γὰρ καὶ οἱ Xen., inde Gesn.¹ | γυμνηκοί M || 18 σωμάτων εἰσίν, ὁ δὲ libri Xenophontis

ψυχῶν ἀγαθῶν κρίσιν παρέχει. ὅσῳ οὖν κρείσσων ψυχὴ σώματος, τοσούτῳ καὶ οἱ ἀγῶνες οἱ τῶν ψυχῶν ἢ οἱ τῶν σωμάτων ἀξιοσπουδαστότεροι.

Εἷς γε μὴν τὸν ἐν ὅπλοις ἀγῶνα τοιάδε ἐμηχανήσατο· στολὴν μὲν ἔχειν φοινικίδα καὶ χαλκὴν ἀσπίδα.

Ἐφῆκε δὲ καὶ κομᾶν τοῖς ὑπὲρ τὴν ἡβητικὴν ἡλικίαν, νομίζων οὕτω καὶ μεῖζους ἂν καὶ ἐλευθεριωτέρους φαίνεσθαι. οὕτω γε μὴν κατεσκευασμένων μοίρας ἔδειξεν ἕξ καὶ ἱππέων καὶ ὀπλιτῶν. ἐκάστη δὲ τῶν ὀπλιτικῶν ἔχει μοιρῶν πολέμαρχον ἓνα, λοχαγούς τέτταρας, πεντηκοστῆρας ὀκτώ, ἐνωμοτάρχους ἰς'. ἐκ δὲ τούτων τῶν μερῶν διὰ παρεγγύσεως καθίστανται τοτὲ μὲν εἰς ἐνωμοτίας, τοτὲ δὲ εἰς τρεῖς, τοτὲ δὲ εἰς ἕξ.

Ἐπεὶ δὲ ἔγνω τὸ πείθεσθαι μέγιστον ἀγαθὸν εἶναι καὶ ἐν πόλει καὶ ἐν στρατιᾷ καὶ ἐπ' οἴκῳ, τὴν τῆς ἐφορείας δύναμιν κατεσκεύασεν.

1 κρείσσον sed o ex ω corr. S κρείσσον M A κρείσσω L κρεῖττων vel κρεῖττον libri Xen. | ψυχῆς L || 2. 3 ἢ οἱ τῶν S A, Xen.: καὶ οἱ τῶν L ἢ τῶν Tr. ac si silentio meo fides, etiam M || 4 Εἷς γε μὴν κτέ.] vide quae adnotavi p. 142. 8 | ἐν τοῖς ὅπλοις Xen. | τοιῶδε L || 5 quae inter χαλκὴν ἀσπίδα et ἐφῆκε offert Xen., resecuit gnomologus || 6 ἐφῆκε δὲ κτέ.] vide quae supra monui ad p. 142, 8 | ἐφείκε L || 7 ἐλευθεριωτέρους L | ἐλευθεριωτέρους καὶ γοργοτέρους Xen. || 8 οὕτως γε M A L | κατασκευασμένων A | μόρας μὲν διείλεν ἕξ Xen. || 9 καὶ (ante ἱππέων) om. L | τῶν πολιτικῶν Xen., Harpocratio v. Μόραν || 10 ἔχει μορῶν Xen. μορῶν ἔχει Harpocr. | τέσσαρας libri Xenophontis || 10. 11 πεντηκοστῆρας S M A L ut libri Xen. plurimi, πεντηκοντήρας Xenophontis Vatic. 1335, unde reponunt πεντηκοντήρας in Xen., πεντηκοστήρας Harpocr. || 11 ἐνωμοτάρχους S M A L, Xen. plurimi, ἐνωμοτάρχας Tr., Xenophontis aliquot, Harpocr. | ἑξακαίδεκα M L ἕξ καίδεκα A || 12 μορῶν Xen. | τοτὲ μὲν secludi vult Pierleoni || 14 ἐπεὶ δὲ κτέ.] vide quae dixi supra ad p. 142, 8. excerptor ab undecimo capite libri Xen. reversus ad octavum verba scriptoris licenter inmutavit. sic enim leguntur in libris Xenophonteis (c. VIII 3): εἰκὸς δὲ καὶ τὴν τῆς ἐφορείας δύναμιν τοὺς αὐτοὺς τούτους συγκατασκευάσαι, ἐπειπερ ἔγνωσαν τὸ πείθεσθαι μέγιστον ἀγαθὸν εἶναι καὶ ἐν πόλει καὶ ἐν στρατιᾷ καὶ ἐν οἴκῳ | τὸ μὴ πείθεσθαι L | ἀγαθῶν A || 15 ἐποίκω M. malim ἐν οἴκῳ | ἐφορέας M

Εφοροι οὖν δυνατοὶ μὲν εἰσι ζημιοῦν ὃν ἂν βούλωνται, κύριοι δὲ πράττειν παραχρῆμα, κύριοι δὲ καὶ ἄρχοντας μεταξὺ καταπαῦσαι καὶ εἰρξάι τε καὶ περὶ τῆς ψυχῆς εἰς ἀγῶνα καταστήσαι.

5 Πολλῶν δὲ ὄντων καλῶν μηχανημάτων τῷ Λυκούργῳ εἰς τὸ πείθεσθαι τοῖς νόμοις ἐθέλειν τοὺς πολίτας, ἐν τοῖς καλλίστοις καὶ τό μοι δοκεῖ εἶναι, ὅτι οὐ πρότερον ἀπέδωκε τῷ πλήθει τοὺς νόμους, πρὶν ἐλθὼν σὺν τοῖς κρατίστοις εἰς Δελφοὺς ἐπήρετο τὸν θεόν, εἰ λῶν καὶ
10 ἄμεινον εἴη τῇ Σπάρτῃ πειθομένη οἷς αὐτὸς ἐθήκε νόμοις. ἐπεὶ δ' ἀνείλε τῷ παντὶ ἄμεινον εἶναι, τότε ἀπέδωκεν οὐ μόνον ἄνομον δεῖξας ἀλλὰ καὶ ἀνόσιον τὸ πνθοχρήστοις νόμοις μὴ πείθεσθαι.

24 (40 Mein.) Χαρώνδα Καταναίου Προοίμια νόμων.

15 Τὼς βουλευομένως καὶ πράσσοντάς τι ἀπὸ θεῶν

1 ἔφοροι οὖν κτέ.] vide quae dixi p. 142, 8 adn. quae praecedunt apud Xenophontem (ὅσῳ γὰρ μεῖζω—ὑπακούειν) ea utrum non legerit excerptor in suo exemplari an indigna putarit quae ipse reciperet, pro re nata difficile est diiudicatu | ἱκανοὶ pro δυνατοὶ Xen.; κύριοι prop. Cobet || 2 δ' ἐκπράττειν Xen. idque nescio an dare piceat etiam Stobaeo || 3 μεταξὺ καὶ καταπαῦσαι libri Xenophontis, ubi delevit καὶ Dindorf | εἰρξάι τε L Tr. εἰρξάι τε S A εἰρξά τε M εἰρξάι γε Xen. ubi εἰρξάι γε Heindorf | περὶ τῆς ψυχῆς etiam libri Stobaei, nisi quod περὶ ψυχῆς Tr. || 5 πολλῶν δὲ κτέ.] vide quae monui ad p. 142, 8 | πολλῶν δὲ καὶ ἄλλων ὄντων μηχανημάτων καλῶν τῷ Λ. Xen. nescio an dederit Stob. πολλῶν δὲ ὄντων (καὶ ἄλλων) καλῶν μηχαν. τῷ Λ. || 7 τό (το M) μοι S M A quod haud displicet Dielsio, τόδε μοι L fort. recte. τοῦτό μοι libri Xen., e Xen. Gesn.¹ || 8 ἔδωκε ante correct. L || 9 ἐπήρετο M || 11 s. ἐπεὶ δ' ἂν εἴλε M ἐπειδὴν εἶδε L | ἄμεινον om. L || 12 οὐ μόνον ἄνομον ἀλλὰ καὶ ἀνόσιον θεις τὸ πνθ. Xen. | πνθοχρηστοῖς M πνθοχρίστοις L | 13 νόμοις om. L || 14 ecl. cum lemm. hab. S M A L. particulas nonnullas, quas suo loco commemoravi excerpsit Br lemmate non praemisso. Χαρώνδου pinacogr. Photi p. 49 Elt. Χαιρώνδα (post ν litt. ι rasa
δι

in A) S M A < > αρων prima littera rubro addenda L Χαιρώνδου Tr. || 15 Τὼς βουλομένως ex atticis formis corr. S¹ τῶς (τῷς in τῷς corr. M¹) βουλομένως M A Tr. Τοὺς βουλομένους L: corr. Meineke. τῶς βουλομένως πράττειν (debit saltem πράσσειν) τι

ἄρχεσθαι χορή· τὸ γὰρ ἄριστον, ὥσπερ ἡ παροιμία φατί,
τὸν θεὸν ἵμεν αἴτιον πάντων τούτων. ἔτι δὲ φάυλων
πράξεων ἀπέχεσθαι καὶ μάλιστα διὰ τὰν πρὸς τὸν θεὸν
συμβουλίαν· οὐδενὸς γὰρ ἀδίκου θεὸν κοινωνεῖν. βοηθεῖν
δὲ ἕκαστον ἑαυτῷ καὶ ποτικελεύεσθαι κατ' ἀξίαν τῶν 5
δικαίων μεταλαμβάνεν καὶ πράσσειν· τὸ γὰρ ὑπὲρ μικρῶν
καὶ μεγάλων ὁμοίως διατείνεσθαι ἄγαν μικροπρεπὲς δοκεῖ
ἵμεν καὶ ἀνελεύθερον. διὸ δεῖ φροντίζειν τῷ μὴ σφόδρα
εἰς τὰ μάλιστα καὶ τὰ μεγάλα ἐμπίπτειν· ἀλλὰ κατ' ὅξιαν
τὰν ἑαυτῷ καὶ δυνάμειαν μετρέοντα ἕκαστῳ πράγματι 10
ἐπιβάλλειν, ὅπως τίμιος ᾖ καὶ σεμνός.

Ἀδίκῳ δὲ ἀνδρὶ ἢ γυναικὶ κεκριμένοις ὑπὸ πόλεως
ἐπαρωγὴν μὴ ποιῆσθαι μηδὲ ὁμιλεῖν μηδὲνα ἢ ὀνειδίζεσθαι
ὥς ὄντα ὁμοιον ᾧ ὁμιλεῖ. τοὺς δὲ προκεκριμένους ἄνδρας
ἀγαθοὺς ἀγαπᾶν καὶ ἐντυγχάνειν αὐτοῖς, τελείσθαι τε 15
τὴν μεγίστην καὶ τελειοτάτην τελετήν, ἀνδραγαθίαν, μιμου-
μένους ἐπ' ἀληθεία καὶ κτωμένους τὴν ἀρετήν· οὐδεὶς

ἀπὸ θ. temere prop. Hirschig | πράσσοντας (nisi praestat πράσσον-
τας) scripsi: πράττοντας libri | post θεῶν supra lin. add. μὲν A¹

1 τὸ γὰρ M A τὸν γὰρ S L | ἅ | ἡ L | φατί S A φασὶ L φησὶ M ||
3 post τὰν littera rasa in A | τὸν om. L || 4 ἀδίκου θεὸν κοινωνεῖν·
βοηθεῖν] exspectes ἀδίκῳ θ. κοινωνέν. βοηθῆν || 6 πράσσειν S M A
πώσσειν L || 8 ἵμεν S M A εἶναι L | φροντίζειν A | τῷ (sicut op-
taverat Heyne) S M L τῷ Tr. τὸ ex corr. A² | μάλιστα S M A κάκιστα
L. ἄκιστα ci. Heyne, ἄκιστα Meineke | τὰ om. A || 9 ἐμπίπτειν sic
S M A L ἐμπίπτειν Tr. || 10 τὴν ἑαυτοῦ L | δυνάμειαν S M δύναμιν
L, ἀδυνάμειαν A ubi in marg. ἴσως ἀδυνάμειαν ἢ δύναμιν m. sec. |
μετρέοντα etiam L si recte silet Vitelli, μετρίοντα ex eodem codice eno-
tarat Sarti, inde scr. Meineke | πράγματι e corr. cod. Paris 1985 m.
sec. ut testatur Gaisford, idem proposuit Heyne: πράγμα S M A L
11 ἐπιβάλλειν libri nisi quod ἐπιβάλλειν L. post σεμνός distinctio maior
spatiique aliquid in M sed ut pergatur sine lemm. vel rubr. ἀδίκῳ
δὲ κτῆ. novum quasi tmema incipit in S (?) Tr., non in L. abhinc
nullum iam dorismi vestigium || 12 ἀδικῶ A | δὲ om. S | ἀπὸ L |
13 μὴ (ut videtur) corr. ex μοι L || 16 τελειοτάτην ex corr. S¹, vide-
tur fuisse τελεωτ- | τελετήν S M ἀρετήν sed superscr. τελετήν A¹
τελετυήν L | τελετήν, <τήν> ἀνδραγαθίαν μιμ. mavult Elter | μιμου-
μένους] 'immo μεμνημένους initiatos' Heyne

γὰρ ἀνὴρ τέλειος ἄνευ ταύτης. πολίτῃ δὲ ἀδικουμένῳ
βοηθεῖν καὶ οἴκοι καὶ ἐπὶ ξένης· ξένον δὲ πάντα τὸν ἐν
τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι σεβόμενον καὶ κατὰ τοὺς οἰκείους
νόμους εὐφρόμως καὶ οἰκείως προσδέχεσθαι καὶ ἀποστέλλειν,
5 μεμνημένους Διὸς ξενίου ὡς παρὰ πᾶσιν ἰδρυμένου κοινοῦ
θεοῦ καὶ ὄντος ἐπισκόπου φιλοξενίας τε καὶ κακοξενίας.

Ἑγείσθαι δὲ καὶ παραγγέλλειν πρεσβυτέρους νεωτέ-
ροις τὸ αἰδεῖσθαι καὶ αἰσχύνεσθαι τὰ κακά, φανεροὺς
ὄντας αὐτοὺς αἰσχυνομένους καὶ αἰδουμένους· ὡς ἐν αἷς
10 πόλεσι πρεσβυτέρων ἀναισχυντία, φύονται παῖδες αὐτῶν
καὶ παίδων παῖδες ἀναισχυντοί. ἀκολουθεῖ δὲ ἀναισχυντία
καὶ ἀναιδεία ὕβρις καὶ ἀδικία, τούτοις δ' ἔπεται ὄλεθρος.
μηδεὶς δ' ἔστω ἀναιδής, ἀλλὰ σωφρονεῖτω ἕκαστος, ὡς
οὕτω τευξόμενος θεῶν ἵλεων καὶ σωτηρίας· οὐδεὶς γὰρ
15 κακὸς θεοφιλής. τιμάτω δὲ ἕκαστος τὸ καλὸν καὶ τὸ
ἀληθές καὶ μισεῖτω τὸ αἰσχρὸν καὶ τὸ ψεῦδος· ταῦτα
γὰρ ἀρετῆς σημεῖα καὶ κακίας. διὸ χρὴ συνεθλίζειν ἐκ
παίδων κολάζοντας μὲν τοὺς φιλοψευδεῖς, φιλοῦντας δὲ
τοὺς φιλαλήθεις, ἵν' ἐμφυσιῶται ἕκαστῳ τὸ κάλλιστον
20 καὶ σπερματωδέστατον τῆς ἀρετῆς. προσποιεῖσθω δὲ
ἕκαστος τῶν πολιτῶν σωφρονεῖν μᾶλλον ἢ φρονεῖν· ἅς
ἢ προσποιήσις τοῦ φρονεῖν μέγα σημεῖον ἀπειροκαλίας
καὶ σμικρότητος. ἔστω δὲ ἢ προσποίησις τοῦ σωφρονεῖν
ἀληθής· μηδεὶς γὰρ πλαττέσθω γλώσση καλὰ ἔργα, πρά-
25 ξεως καὶ διανοίας ἀγαθῆς στερόμενος.

1 ἀδικουμένῳ ex ἀδίκω corr. S¹ || 2 ξένης S M L ξέν. ^{οις} scripserat A¹, οἷς delevit et η inseruit A² || 3 ἑαυτοῦ om., superscr. αὐτοῦ compend. L || 5 παρὰ] περὶ compend. L || 6 post κακοξενίας plenior distinctio, dein aliquid spatii in M || 7 παραγγέλλειν S | νεωτέρους in οἷς corr. M¹ || 8 τοῦ αἰδεῖσθαι S M A L: corr. Heyne || 10 φύονται libri nisi quod φαίνονται L. distinguitur post φύονται in A || 13 μηδεὶς sed εἰ in corr. M¹ || 14 οὕτω S M L τούτω A | θεῶν S M L θεὸν A¹ corr. A² | ἵλεω L || 16 μυεῖτω A¹ || 19 ἐμφυσιῶται S M A L: corr. Heyne || 20 γ. προσποιεῖσθω — p. 152, 23 ἱατρενόμενος ἀδικίαν offert etiam Br lemmate non adiecto || 24 ἀληθῆς sed ης ex εις corr. S¹ || 25 ἀγαθῆς στερόμενος M A L Br στερόμενος ἀγαθῆς S

Χρὴ δὲ καὶ πρὸς τοῖς ἄρχοντας εὖνοιαν διαφυλάττειν καθάπερ πατράσιν εὐπειθοῦντας καὶ σεβομένους· ὥς ὁ μὴ διανοούμενος οὕτω τίσει δίκην κακῆς βουλῆς δαίμοσιν ἐστιούχοις. ἄρχοντες γὰρ ἐστιουχοῦσι πόλεως καὶ πολιτῶν σωτηρίας.

Χρὴ δὲ καὶ τοὺς ἄρχοντας δικαίως προεστάναι τῶν ἀρχομένων καθάπερ τέκνων ἰδίων, ἔχθραν καὶ φιλίαν καὶ θυμὸν ἐν τῷ κρίνειν κοιμίσαντας.

Ἐπαινέσθωσαν δὲ καὶ εὐδοκιμείτωσαν, ὅσοι ἂν ὄντες εὐποροὶ τοῖς ἐνδεεστέροις ἐπαρκῶσιν, ὥς τέκνα καὶ ἀμύν- 10 τορας σφύζοντες τῆς ἑαυτῶν πατρίδος. ἐπαρκείτωσαν δὲ τοῖς διὰ τύχην πενομένοις, καὶ μὴ διὰ βίον ἀργὸν καὶ ἀκρατῇ. ἡ μὲν γὰρ τύχη πᾶσι κοινόν, ὁ δὲ ἀργὸς καὶ ἀκρατῆς βίος κακοῖς ἀνδράσιν ἴδιος.

Καλὸν δ' ἔστω καὶ μηνύειν ἐάν τις τῷ συνειδῇ 15 ἀδικοῦντι, ἵνα ἡ πολιτεία σφύζεται πολλοὺς ἔχουσα τῆς εὐκοσμίας φύλακας. ὁ δὲ μηνύων εὐσεβῆς ἔστω καὶ κατὰ τῶν οἰκειοτάτων ἐξαγγέλλων· οὐδὲν γάρ ἐστιν οἰκειότερον πατρίδος. ἐμφανιζόντων δὲ μὴ τὰ δι' ἀκούσιον ἄγνοιαν γιγνόμενα, ἀλλ' ὅσον ἂν ἐκ προνοίας τι ἁμαρτάνωσιν. ὁ 20 δ' ἐμφανισθεὶς, ἂν ἐθελεχθῇ τῷ μηνύσαντι, μισείσθω ὑπὸ πάντων, δίκην διδούς ἀχαριστίας, (ἢ τιμ)ῆς ἀποστερεῖ τὸν ἱατρέοντα, μεγίστην νόσον ἱατρευόμενος ἀδικίαν.

Ἔστω δὲ μέγιστα ἀδικήματα θεῶν καταφρόνησις καὶ

1 δια supra versum add. L || 2 πατράσιν Meineke: πατρικὴν S M A L Br | εὐπειθοῦντας L | ὁ om. Tr. || 4 ἔστι οὐχοῦσιν M || 5 post σωτηρίας distinctionis spatium aliquod in M || 6 προεστάναι M L 7 καθάπερ ἰδίων τέκνων L Br || 9 ἐπαινέσθωσαν A | εὐδοκιμείτωσαν S M A L εὐδοκιμητώσαν Br εὐδοκιμείσθωσαν Tr. || 10 τοῖς ἐνδεεστέροις καὶ ἐπαρκ. L || 14 post ἴδιος spatii aliquantulum distinctionis gratia M || 15 δ' ἔστω S A δ' ἔτω M δέ τω L δέ τῷ Br | τῷ M L | συνειδῇ (-ῃ ut videtur Br) L Br συνίδῃ (vel -ῃ) S M A || 18 ἐξαγγέλων M || 19 ἀκούσιον suspectum Meinekio || 21 ἐμφανισθῆς A¹ | ἐθελεχθῇ τῷ] ἐθеле τῷ sic L ||

22 ἀχαριστίας S M ἀχαριστείας L ἀχαριστείας A¹ | ἢ τιμῆς scripsi: ἢς libri. ἢ proposuerat Elter || ἱατρεῦον L | post ἀδικίαν aliquantulum spatii relictum in M

γονέων κάκωσις ἐκούσιος καὶ ἀρχόντων καὶ νόμων ὀλιγο-
ρία καὶ ἐκούσιος ἀτιμία δικαιοσύνης. δικαιοτάτος δὲ ἔστω
καὶ ὀσιώτατος πολίτης ὁ ταῦτα τιμῶν καὶ ἐμφανίζων
πρὸς πολίτας καὶ ἄρχοντας κατὰ τῶν καταφρονούντων.

5 Ὑπὲρ πατρίδος ἀποθνήσκειν σεμνότερον ἔστω ἢ γλι-
χόμενον τοῦ ζῆν ἐγκαταλιπεῖν αὐτὴν καὶ τὸ καλόν. κρεῖτ-
τον γὰρ τεθνάναι καλῶς ἢ ζῆν αἰσχροῦς καὶ ἐπονειδίστως.

Χρὴ δὲ καὶ τῶν τελευτώντων ἕκαστον τιμᾶν μὴ δακρύοις
μηδὲ οἴκτοις, ἀλλὰ μνήμῃ ἀγαθῇ καὶ τῇ τῶν κατ' ἔτος
10 ὥραιων ἐπιφορᾷ, ὥς ἀχαριστίας οὐσης πρὸς δαίμονας
χθονίους λύπης ὑπὲρ τὸ μέτρον γιγνομένης.

Βλασφημεῖτω δὲ μηδεὶς ἐπ' ἀδίκῳ βλάβῃ περὶ μηδε-
νός· ὀσιώτερον γὰρ εὐφημία κακηγορίας.

Νομιζέσθω δὲ πολίτης ἀμείνων ὁ τῆς ὀργῆς κρείττων
15 μᾶλλον τοῦ διὰ ταύτην πλημμελοῦντος.

Ὁ <τὰ> ἱερὰ καὶ ἀρχεῖα ὑπεραίρων τῇ πολυτελείᾳ τῶν
ιδίων μὴ εὐδοξέτω, ἀλλ' ὀνειδιζέσθω· μηδὲν γὰρ ἔστω
ιδιωτικόν μεγαλοπρεπέστερον καὶ σεμνότερον τῶν δημοσίων.

Ὁ πλούτῳ καὶ χρήμασι δουλεύων καταφρονεῖσθω
20 ὥς μικρόψυχος ὢν καὶ ἀνελεύθερος καὶ καταπληττόμενος
ὑπὸ κτημάτων πολυτελῶν καὶ βίου τραγωδούμενος, καὶ
εὐτελὲς εἶναι τὴν ψυχὴν ὑπολαμβάνέσθω. ὁ γὰρ μεγα-
λόψυχος προδιανοεῖται πάντα παρ' ἑαυτῷ τὰ παρ' ἄν-

3 ὀσιώτατος L || 4 post καταφρονούντων spatii aliquantulum
in M, item in proximis post singula tmemata etiam in editione Trin-
cavelliana recte seiuncta || 6 cf. p. 147, 7 Isocr. ad Nicocl. 36 p. 22^b αἰροῦ
καλῶς τεθνάναι μᾶλλον ἢ ζῆν αἰσχροῦς || 8 καὶ om. L | τιμᾶν καὶ
μὴ διὰ κρύοις A¹ || 9 οἴκτοις etiam L | κατ' ἔτος supra lin. S¹ |
11 χθονίους· καὶ λύπης L || 13 ὀσιώτερον Meineke: θειότερον libri ||
μ
εὐφη L | κακηγορίας S A κατηγορίας M L || 14 νομιζέσθω —
15 πλημμελοῦντος offert etiam Br lemmate non addito | κρείττων
M L Br κρείττον S A sed corr. S¹ || 15 μᾶλλον om. Br || 16 O (id
est ὁ) Tr.: om. S M A¹ L. τὰ addidi || 18 μαλοπρεπέστερον L ||
19 v. ὁ πλούτῳ — p. 154, 2 παραπέσῃ exscripsit etiam Br lemmate
non addito || 22 ante εὐτελὲς lacunam statuit Elter. ego expecto fere
sententiam καὶ ὁ χρημάτων ἀποβολῇ λυπούμενος || 23 παρ' (ante
ἀνθρ.) A Tr. παρὰ S M Br περὶ compend. L

θρά'ποις, καὶ δι' οὐδενὸς θορυβεῖται τοιούτου όταν
παραπέσῃ.

Αἰσχρορρημονεῖτω δὲ μηδεῖς, ὅπως ἂν μὴ παρελκύνῃ
τὴν διάνοιαν ἔργοις αἰσχροῖς μηδὲ ἀναπιμπλῇ τὴν ψυχὴν
ἀναιδεύας καὶ μiasμάτων. τὰ μὲν γὰρ εὐσχήμονα καὶ 5
φίλα τοῖς οἰκείοις ὀνόμασι καὶ κειμένοις ὑπὸ τοῦ νόμου
προσαγορεύομεν, πρὸς ἃ δ' ἂν ἐχθρῶς ἔχωμεν, ἐξιστάμεθα
καὶ τῆς προσηγορίας διὰ τὸ αἰσχρόν. ἔστω δὲ καὶ αἰσχρόν
εἰπεῖν τὸ αἰσχρόν.

Γυναῖκα δὲ τὴν κατὰ νόμους ἕκαστος στεργέτω καὶ 10
ἐκ ταύτης τεκνοποιείσθω, εἰς ἄλλο δὲ μηδὲν προῖέσθω
τέκνων τῶν αὐτοῦ σποράν· μηδὲ τὸ φύσει καὶ νόμῳ
τίμιον ἀνόμως ἀναλίσκετω καὶ ὑβριζέτω. ἡ γὰρ φύσις
τεκνοποιίας ἔνεκεν, οὐκ ἀκολασίας ἐποίησε τὴν σποράν.

Γυναῖκα δὲ σωφρονεῖν χρὴ καὶ μὴ προσδέχεσθαι 15
συνουσίαν ἀσεβῇ παρ' ἄλλων ἀνδρῶν, ὥς ἀπαντήσης
νεμέσεως παρὰ δαιμόνων ἐξοικιστῶν καὶ ἐχθροποιῶν.

Ὁ μητρὶαν ἐπιγαμῶν μὴ εὐδοξεῖτω, ἀλλ' ὀνειδιζέσθω
ὥς παρὰίτιος ὢν οἰκείας διαστάσεως.

Χρὴ δὲ ἐμμένειν τοῖς εἰρημένοις, τὸν δὲ παραβαί- 20
νοντα ἔνοχον εἶναι τῇ πολιτικῇ ἀρχῇ.

Προστιάσσει δὲ ὁ νόμος, ἐπίσταςθαι τὰ προοίμια
τοὺς πολίτας ἅπαντας, καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς μετὰ τοὺς

1 δι' ἐνὸς sed οὐδ superscr. S¹. καὶ ὑπ' οὐδενὸς prop. Meineke inutiliter | θορυβοῦται A¹ | τοιούτου M L τοσοῦτου in S fuisse videtur Meklero, τοιούτου an τοσοῦτου sit in Br, dubitat P. Thomas || 3 αἰσχρορῥημονεῖτω Tr. αἰσχρορρημονεῖτω S M A L in marg. S¹ | παρελκύνῃ L idque reposui: παροικοίη S M A. παροικεῖοι scribere solebant cum Heynio || 4 ἀναπιμπλῇ L ἀναπίμπλη S ἀναπημπλη M | ἀναπιμπλητικὴν ψυχὴν A || 5 ἀναιδεύας compend. L || 7 δ' ἂν reposui ex L: δὲ S M A | ἐχθρῶς libri nisi quod αἰσchrῶς M | ἔχωμεν L ἔχομεν in -ωμεν corr. M¹ ut videtur, ἔχομεν S A || 8 v. διὰ τὸ αἰσχρόν (an ἐχθρόν?) Heynio auctore delet Meineke || 11 τεκνοποιεῖτω L | μηδὲν] μὴ A¹ | προῖεσθω sine acc. S || 12 αὐτοῦ M L || 14 ἔνεκεν S A L εἵνεκεν M | οὐ κολασίας M || 17 περὶ compend. L | ἐξοικιστῶν (x ut videtur ex χ factum in L) L A καὶ ἐξοικιστῶν S M || 18 μητρὶαν libri, etiam Tr., sed μητρὶαν S | ὀνειδιζέσθω sine acc. S || 19 ὥσπερ αἵτι-ος libri: corr. Meineke || 23 ταῖς ἑορταῖς ex ταῷ ἑορταῖς corr. M¹

παιᾶνας λέγειν ὃ ἂν προστάσῃ ὁ ἰστιάτωρ, ἵν' ἐμφυσιῶ-
ται ἐκάστῳ τὰ παραγγέλματα.

25 (41 Mein.) Ἐκ τῶν Νικολίου Περὶ ἐθῶν (fr. hist.
Gr. III p. 457 Mueller).

5 Παρὰ Ταρτησίοις νεωτέρῳ πρεσβυτέρου καταμαρτυ-
ρεῖν οὐκ ἔξεστι.

Λευκανοὶ δικάζονται ἀλλήλοις ὥσπερ ἄλλον τινὸς
ἀδικήματος, οὕτω καὶ ἀσωτίας καὶ ἀργίας. ἐὰν δέ τις
ἀσώτῳ δανείσας χρήος ἐλεγχθῇ, στέρεται αὐτοῦ. καὶ
10 Ἀθήνησι δὲ τῆς ἀργίας εἰσὶ δίκαι.

Παρὰ Σαννίταις κατ' ἔτος οἱ τε ἥθροι κρίνονται δη-
μοσίᾳ καὶ αἱ παρθένοι· ὁ δὲ κριθεὶς ἄριστος εἶναι λαμ-
βάνει ἣν βούλεται, εἰθ' ὁ μετ' ἐκεῖνον δεύτερος καὶ οὕ-
τως ἐφεξῆς.

15 Λιβύριοι κοινὰς τὰς γυναῖκας ἔχουσι καὶ τὰ τέκνα
ἐν κοινῷ τρέφουσι μέχρι ἐτῶν πέντε· εἴτα τῷ ἑκτῷ συν-
ενέγκαντες ἅπαντα τὰ παῖδια τὰς ὁμοιότητας πρὸς τοὺς
ἄνδρας εἰκάζουσι, καὶ ἐκάστῳ τὸ ὅμοιον ἀποδιδόασιν
πατρί· ἀφ' ἧς δ' ἂν ἀπολάβῃ τὸ παιδίον, ἕκαστος υἱὸν
20 ὑπολαμβάνει.

Κέλτοὶ σιδηροφοροῦντες τὰ κατὰ πόλιν πάντα πράτ-

1 ὦ] ὁ A | προστάσῃ L: προστάσῃ M προστάσσει S A, errat de A
Gaisford | ἰστιάτωρ Tr. ἰστιάτωρ SM ἰστιάτωρ L ἑστιάτωρ A id-
que ex coniectura scripserat Gesn.¹, cum Gesnero reliqui. cf. Pausan.
VIII c. 13, 1 Hesych. s. v. | ἐμφυσιῶται L: ἐμφυσιούται SM A ||
2 τὸ παράγγελλμα M || 3 ecl. cum lemm. hab. SM A L; τοῦ pro τῶν A ||
5 Παρὰ] Π om. rubr. M | ταρτησίοις SM A L ταρτεσσίους Tr. || 7 ὥς
παρ' L || 9 χρήεω S M || 11 cf. Strabo V p. 250 | Παρὰ] littera Π rubro
addenda L | συννίταις SM A | σανείταις L: corr. Holstenius, item A²
ut videtur | ἡίθροι libri || 15 non ex Herodoto IV 180 haec sumpsisse
Nicolaum monuit Duemmler *Kl. schr.* II p. 477. cf. Aristot. politic.
II 3 p. 1262^a | Λιβύριοι MA² λιμύριοι S Σμύριοι (Σ rubr.) L λι-
βυριοι in A lemma marg. | ἔχουσιν et sic in proximis ubique -σιν
suo more M || 16 μέχρις A || 16. 17 συνενεγκοντες idque sine acc. A ||
18 τὸ ὅμοιον LA τὸν ὅμοιον SM || 19 ἀπολάβῃ MA² ὑπολάβῃ SA¹ |
20 ὑπολαμβάνει MA || ἀπολαμβάνει S || 21 cf. Caesar bell. Gall.
VI 23 Aristot. mirab. c. 85 p. 837^a 7

τουσι. μείζω δ' ἐστὶν ἐπιτίμια κατὰ τοῦ ξένον ἀνελόν-
τος ἢ πολίτην· ὑπὲρ τοῦ μὲν γὰρ θάνατος ἢ ζημία,
ὑπὲρ τοῦ δὲ [πολίτου] φυγή. τιμῶσι δὲ μάλιστα τοὺς
χώραν τῷ κοινῷ προσκτωμένους. τὰς δὲ θύρας τῶν
οἰκιῶν οὐδέποτε κλείουσι.

5

Σανρομάται διὰ τριῶν ἡμερῶν σιτοῦνται εἰς πλή-
ρωσιν. ταῖς δὲ γυναιξὶ πάντα πείθονται ὥς δεσποίναις
παρθένον δὲ οὐ πρότερον συνοικίζουσι πρὸς γάμον, πρὶν
ἂν πολέμιον ἄνδρα κτείνῃ.

Κερκέται τοὺς ἀδικήσαντας ὁτιοῦν τῶν ἱερῶν ἀπείρ- 10
γουσιν. ἐὰν δέ τις κυβερναῖν σκάφος διαμάρτη, προσιόν-
τες ἐφεξῆς ἕκαστοι ἐμπτύουσιν αὐτῷ.

Μόσυνοι τὸν ἑαυτῶν βασιλέα τρέφουσιν ἐν πύργῳ
κατάκλειστον· ἐὰν δέ τις δόξῃ κακῶς ποτὲ βεβουλευσθαι
τῷ λιμῷ αὐτὸν ἀποκτείνουσι. τὸν δὲ τρεφόμενον σῖτον 15
ἐξ ἴσου διαιροῦσι, μέρος κοινῇ ἐξελόντες τοῖς ἀφικνουμέ-
νοις ξένοις.

Φρύγες ὅρκους οὐ χρῶνται οὔτ' ὀμνύντες οὔτε ἄλλους
ἐξορκοῦντες. ἐὰν δέ τις παρ' αὐτοῖς γεωργικὸν βοῦν

2 πολίτον Tr. | τοῦ S οὐ M A L | ἢ libri nisi quod ἢ L || 3 ὑπὲρ δὲ
τοῦ L A | πολίτον secluserit Meineke || 4 cf. flor. Laur. f. 103^v p. 166, 22
Mein. ubi tamquam nova ecloga recurrit Νικολάου περὶ ἐθῶν. Κελ-
τοὶ τὰς θύρας — κλείουσι || 6 cf. Herodot. IV 117 | Σανρομάται: α
Διὰ (Σ et Δ rubr.) L || 8 συνοικίζουσιν ML | πρὸς S A πρὸς in ras.
M² εἰς L || 10 Κερκέται etiam Tr. | ἱερῶν A: ἱερέων S M L |
προσιέντες L || 13 cf. Pomponius Mela I 19 p. 29, 2 P. Nymphodorus
apschol. Apoll. II 1015 ss. Xenophon Anab. V 4, 26 Diodor. XIV 30 |
Λοσύνοι (Δ rubr.) L | ἑαυτὸν A¹ || 15 ἀποκτείνουσι Tr.: ἀποκτέ-
νουσι (-σιν S) S M A¹ -κτένωσι L | τὸν δὲ τρεφόμενον — ξένοις] haec in proxima potius de Phrygibus ecloga olim lecta fuisse putat
Coraes coll. Strabonis XII p. 549 | τὸν δ' ἐκφερόμενον ci. Meineke ||
18 cf. Socrates hist. eccles. IV 28 | Τρύγες (T rubr.) L | verbis ὅρκους
οὐ finitur f. 158^v in M, cuius f. 159^r incipit a verbis τὸν οὐρανὸν
κτέ. (ecl. 63, 35 p. 408 G.): omissa sunt nostrae eclogae v. χρῶνται —
p. 157, 10 παρακαταθήκης τὸν δὲ | οὔτε ὀμνύντες L || 19 cf. Aelian.
n. a. XII 34 Φρύγες δὲ ἐὰν παρὰ αὐτοῖς τις ροτήρα ἀποκτείνῃ
βοῦν, ἢ ζημία θάνατος αὐτῷ | γεωργικοῦν L

αποκτείνῃ ἢ σκεῦος τῶν περὶ γεωργίαν κλέψῃ, θανάτῳ
ζημιῶσι.

Λύκιοι τὰς γυναῖκας μᾶλλον ἢ τοὺς ἄνδρας τιμῶσι
καὶ καλοῦνται μητρόθεν τίς τε κληρονομίας ταῖς θυγα-
5 τράσι λείπουσιν, οὐ τοῖς υἱοῖς. ὅς δ' ἂν ἐλεύθερος ἀλγὴ
κλέπτων, δοῦλος γίνεται. τὰς δὲ μαρτυρίας ἐν ταῖς δί-
καις οὐκ εὐθὺ παρέχονται ἀλλὰ μετὰ μῆνα.

Πισίδαί δειπνοῦντες ἀπάρχονται τοῖς γονεῦσιν, ὥς
ἡμεῖς τοῖς θεοῖς † παρασπονδίοις. ἡ δὲ μεγίστη κρίσις
10 ἐστὶ περὶ παρακαταθήκης· τὸν δὲ ἀποστερήσαντα θανα-
τοῦσιν. ἐὰν δὲ μοιχὸς ἀλγῶ, περιάγεται τὴν πόλιν ἐπὶ ὄνου
μετὰ τῆς γυναικὸς ἐπὶ ἡμέρας τακτάς.

Αἰθίοπες τὰς ἀδελφὰς μάλιστα τιμῶσι, καὶ τὰς
διαδοχὰς καταλείπουσιν οἱ βασιλεῖς οὐ τοῖς ἑαυτῶν ἀλλὰ
15 τοῖς τῶν ἀδελφῶν υἱοῖς. ὅταν δ' ὁ διαδεξόμενος μὴ ᾖ,
τὸν κάλλιστον ἐκ πάντων καὶ μαχιμώτατον αἰροῦνται
βασιλέα. ἀσκοῦσι δὲ εὐσέβειαν καὶ δικαιοσύνην. ἄθυροι
δ' αὐτῶν αἱ οἰκίαι, καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς κειμένων πολλῶν
οὐδὲ εἷς κλέπτει.

1 τῶν SL τὸ A | γεωργίαν SA γεωργίας compend. A || 3 cf. Herodot. I 173 Nymphis ap. Plut. de virt. mor. p. 248 D | Κύκιοι (K rubr.) L || 7 εὐθὺς mavult Hirschig || 8 rubricator Ἡ pro Π in L, idem om. initialem vocabuli δειπν. || 9 τοῖς om. L | παρασπονδίοις seclussit Meineke, vide etiam Dind. in Thes. v. VI p. 389. an παρὰ σπονδαῖς? | cf. flor. Laur. f. 125^v p. 182, 20 Mein. ubi recurrunt haec: Νικολάου ἐθῶν. Τισίδαις (T rubr.) ἡ μεγίστη κρίσις ἐστὶ περὶ παρακαταθήκης· τὸν δὲ ἀποστερήσαντα θανατοῦσιν | περὶ παρακαταθήκης LA περὶ καταθήκης S παρακαταθήκης Tr. || 10 post τὸν δὲ sine intervallo sequuntur eclogae 63, 34 Mein. verba ἀπὸ τοῦ πάθους κτέ. in A f. 87^v, continuatur Nicolai ecloga inde a στερήσαντα (sic A¹) f. 105^v, item per στερήσαντα recipitur haec ecloga (post v. λοιδορουμένην κυνὸς ecl. 74, 11 Mein.) in M f. 185^v | ἀποστερήσαντα SL A² || 13 cf. Herodot. III 20 Strabo XVII p. 822 | Ἐθίοπες (E rubr.) L || 14 καταλείπουσιν L: μάλιστα καταλείπουσιν SMA | τοῖς libri nisi quod τὰς L || 15 τοῖς hic etiam L | διαδεξόμενος L: διαλεξόμενος A¹ διαδεξάμενος SM || 18 τοῖς L | πολλῶν ex corr. (primitus ἀλλ) L || 19 post κλέπτει nulla distinctio in L °

Ἐν Βυαίοις Λίβυσιν ἀνὴρ μὲν ἀνδρῶν βασιλεύει, γυνή δὲ γυναικῶν.

Βασουλεῖς Λίβυες ὅταν πολεμῶσι, τὰς μὲν νύκτας μάχονται, τὰς δ' ἡμέρας εἰρήνην ἄγουσι.

Δαψολίβυες ὅταν συναχθῶσι, πάντες ἅμα γαμοῦσιν 5 ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ μετὰ δύσιν πλειάδος, καὶ μετὰ τὴν ἐστίασιν χωρὶς τῶν γυναικῶν κατακειμένων κατασβέσαντες τὸν λύχνον εἰσέρχονται, καὶ ὁ τυχὼν ἦν ἂν τύχῃ λαμβάνει.

Μαχλυνεῖς Λίβυες ὅταν πολλοὶ μνηστεύωνται γυναῖκα, παρὰ τῷ κηδεστῇ δειπνοῦσι παρούσης τῆς γυναικός· 10 πολλὰ δὲ σκωπτόντων, ἐφ' ᾧ ἂν ἡ γυνὴ γελάσῃ, τοῦτω συνοικεῖ.

Σαρδολίβυες οὐδὲν κέκτηνται σκεῦος ἔξω κύλικος καὶ μαχαίρας.

Ἀλιτέμνιοι Λίβυες τοὺς ταχυτάτους αὐτῶν αἰροῦνται 15 βασιλεῖς, τῶν δ' ἄλλων τιμῶσι τὸν δικαιοῦτατον.

Οἱ Νομάδες τῶν Λιβύων οὐ ταῖς ἡμέραις ἀλλὰ ταῖς νυξὶν αὐτῶν ἀριθμοῦσι τὸν χρόνον.

Ἀτάραντες Λίβυες ὀνόματα οὐκ ἔχουσιν. ἡλίῳ δὲ

1 βυαίοις S M Ὑάλοις A βύκοις L. Βύλοις scr. Meineke. Ἀβύλλοις prop. Mueller coll. Steph. Byz. s. v., quod non necessarium videtur Meinekio || 3 βασουλεῖς libri, initialem om. rubr. addend. L: Μασουλεῖς Valesius, Μασουλεῖς Holstenius. Μασσυλεῖς eos dicit Polybius VII 19, 1, cf. Steph. Byz. s. v. | ante Λίβυες habet οἱ rubr. initium versus atramento rescriptum L || 5 δαψολίβυες S δαψολίβν M δαψολίβνοι A Δαψιλόβιοι (Δ rubr.) L. Θαψολίβυες prop. Orelli | -θῶσιν M || 7 κατασβέσαντες S M A² κατασκενάσαντες (sic)

εἷς

L A¹ || 8 τύχοι A || 9 ἱαλχλευεῖς S M A. αχλεν L. Μαχλυνεῖς J. Vossius ad Melam I 7, 37, cf. Herodot. IV 178 | post πολλοὶ addit μίαν Meineke | μνηστεύωνται M A -σονται S L || 10 τῆς S M om. L. καὶ τῆς A, frustra καὶ recepere Gaisford et Meineke || 11 γελάσει L || 13 σαρδολίβυες S sed ante λ inseruit ι S¹ σαρδολίβυες M Σαρδοὶ λίβυες A¹ Σαρδολίβυες A² Παρδοὶ (Π rubr.) λίβυες L. cf. Pausan. X 17, 2 || 15 Ἀλιτέμνιοι libri, Ἀλιτέμ. ἴοι operarum error Tr. moneo propter Muellerum || 17 Οἱ om. rubr. addend. L || 18 αὐτῶν suspectum Meinekio || 19 Ἀφάραντες S M Γαράμαντες A Σφάραντες (Σ rubr.) L: Ἀτάραντες

ἀνίσχοντι λοιδοροῦνται ὥς πολλὰ κακὰ φήναντι. τῶν δὲ θυγατέρων ἀρίστας κρίνουσι τὰς πλείστον χρόνον μεμενηκυίας παρθένας.

Βοιωτῶν ἔνιοι τοὺς χρόους οὐκ ἀποδιδόντας εἰς 5 ἀγορὰν ἄγοντες καθίσαι κελεύουσιν, εἶτα κόφινον ἐπιβάλλουσιν αὐτῷ· ὃς δ' ἂν κοφινωθῇ, ἄτιμος γίνεται. δοκεῖ δὲ τοῦτο πεπονθέναι καὶ ὁ Εὐριπίδου πατήρ Βοιωτὸς ὢν τὸ γένος.

Ἀσσύριοι τὰς παρθένας ἐν ἀγορᾷ πωλοῦσι τοῖς 10 θέλουσι συνοικεῖν, πρώτας μὲν τὰς εἰγενεσιτάτας καὶ καλλίστας, εἶτα τὰς λοιπὰς ἐφεξῆς· ὅταν δ' ἔλθωσιν ἐπὶ τὰς φανλοτάτας, κηρύττουσι πόσον τις θέλει προσλαβὼν ταύταις συνοικεῖν, καὶ τὸ συναχθὲν ἐκ τῆς τῶν εὐπρεπῶν τιμῆς ταύταις προστίθενται. ἀσκοῦσι δὲ μάλιστα † βαθύ- 15 τητα καὶ ἀοργησίαν.

Πέρσαις δ' μὴ ποιεῖν ἔξεστιν οἳ δὲ λέγουσιν. ἐὰν δέ τις πατέρα κτείνῃ, ὑποβλητὸν αὐτὸν οἴονται. ἐὰν δέ τινα προστάξῃ βασιλεὺς μαστιγῶσαι, εὐχαριστεῖ ὥς ἀγαθοῦ τυχὼν ὅτι αὐτοῦ ἐμνήσθῃ βασιλεὺς. ἄθλα δὲ λαμ-

Salmasius e Rhiano (Steph. Byz. v. Ἀτλαντες) in Herod. IV 184, ubi ἄτλαντες libri

1 λοιδοροῦνται] cf. Herodot. l. c. Diodor. III 8 Strabo XVII p. 822 || 2 κρίνουσι τοῖς πλείστοις χρόνον L || 4 v. Βοιωτῶν — 8 τὸ γένος recurrunt Maxim. c. 62 p. 674 sine lemmate | Βοιωτῶν] initialem om. rubro addend. L | τοὺς τὸν χρόνος A || 6 αὐτῷ (-ῷ A Tr.) S M A Max. αὐτῶν L. αὐτῷ si verum est, scribenti obversatur iam quod additurus est ὃς δ' ἂν κτέ. | γίγνεται L || 9 cf. Herodot. I 196 Aelian. v. h. IV 1 | Ἀσσύριοι S M Ἀσσύριοι A Ἡσσύριοι (H rubr. sed atramento mutatum in Οἱ) L | -λοῦσιν M || 12 κηρύττουσιν M || 14 post μάλιστα add. οὗτοι A, idque immerito recepit Meineke | βαθύτητα S M L τὴν εὐθύτητα A. प्रायुतिता scribi voluit Coraes || 15 καὶ τὴν ἀοργησίαν A. utrobique articulum recepit Meineke || 16 Πέρσαις κτέ.] recurrunt ap. Maxim. c. 62 p. 674 (post v. 4—8). cf. Herodot. I 136 Strabo XV p. 733 | Πέρσαις L A² || 17 τις πατέρα S M L τις ἀπ' (ἀπ' del. A²) αὐτῶν πατέρα A || 18 προστάξῃ βασιλεὺς L προστάξαι βασιλεὺς S προστάξῃ ὁ βασιλεὺς M A | τοῦ μαστιγῶσαι A τοῦ del. A² || 19 βασιλεὺς S M L ὁ βασιλεὺς A

βάνουσι παρὰ βασιλέως πολυτεκνίας. οἱ δὲ παῖδες παρ' αὐτοῖς ὥσπερ μάθημα τὸ ἀληθεύειν διδάσκονται.

Παρ' Ἰνδοῖς ἐάν τις ἀποστερηθῇ δανείου ἢ παρακαταθήκης, οὐκ ἔστι κρίσις, ἀλλ' αὐτὸν αἰτιᾶται ὁ πιστεύσας. ὁ δὲ τεχνίτου πηράσας χεῖρα ἢ ὀφθαλμὸν θανάτῳ ζημιοῦται. τὸν δὲ μέγιστα ἀδικήσαντα ὁ βασιλεὺς κелеύει κείρασθαι, ὡς ἐσχάτης οὔσης ταύτης ἀτιμίας.

Λακεδαιμονίοις τέχνας μανθάνειν ἄλλας ἢ τὰς εἰς πόλεμον εὐθέτους αἰσχρόν ἐστιν. ἐστιῶνται δὲ πάντες ἐν κοινῷ. τοὺς δὲ γέροντας αἰσχύνονται οὐδὲν ἦττον ἢ πατέρας. γυμνάσια δ' ὥσπερ ἀνδρῶν ἐστιν, οὕτω καὶ παρθένων. ξένοις δ' ἐμβιοῦν οὐκ ἔξεστιν ἐν Σπάρτῃ οὐδὲ Σπαρτιάταις ξενιτεύειν. ταῖς δὲ αὐτῶν γυναιξὶ παρακελεύονται ἐκ τῶν εὐειδεστάτων κύεσθαι καὶ ἀστῶν καὶ ξένων. χρηματίζεσθαι δ' αἰσχρόν Σπαρτιάτῃ. νομίσματι δὲ χρῶνται σκντίνῳ· ἐάν δὲ παρὰ τινι εὐρεθῇ χρυσὸς ἢ ἄργυρος, θανάτῳ ζημιοῦται. σεμνύνονται δὲ πάντες ἐπὶ τῷ ταπεινοῦς αὐτοὺς παρέχειν καὶ κατηκόους ταῖς ἀρχαῖς. μακαρίζονται δὲ μᾶλλον παρ' αὐτοῖς οἱ γενναίως ἀποθνήσκοντες ἢ οἱ εὐτυχῶς ζῶντες. οἱ δὲ παῖδες νομίμως περὶ τινὰ βωμὸν περιϊόντες μαστιγοῦνται, ἕως ἂν ὀλίγοι λειφ-

1 -ουσιν M | περὶ compend. L | βασιλέως S M L τοῦ βασιλέως A || 2 μάθημα L μαθήματα S M τινὰ μαθήματα A τι μάθημα Meineke μάθημά τι Hirschig || 3 cf. Strabo XV p. 709 | Παρὰ M L || 4 αὐτὸν S A ut videtur, certe Tr. αὐτὸν M L || 5 πειράσας sed η supra ει L || 7 κείρασθαι sed ei ex ή corr. M¹ | ὡς λίαν ἐσχάτης οὔσης τῆς τοιαύτης ἀτιμίας solus A qui haec tmemata licenter interpolavit || 8 εἰς τὸν πόλεμον A || 9 εὐθέτους dedi ex M A L, om. S | ἐστι M | ἐσθιῶνται A¹ || 10 τοὺς γέροντας δὲ αἰσχ. L | αἰσχύνονται κατ' οὐδὲν A | ἢ τοὺς ἰδίους πατέρας A, vide ad 7 || 11 καὶ τῶν παρθένων (sic) A || 12 ξένοις] initialem rubro addend. om. L | οὐδὲ Meineke: οὔτε libri || 12. 13 Σπαρτιάταις ἔθος ξεν- A | αὐτῶν libri: corr. Meineke | γυναιξίν M || 14. 15 Χρημ.] X rubr. L | σπαρτιάτῃ S -τη M σπαρτιάταις compend. L τοῖς Σπαρτιάταις A | νομίσματι κτέ. e Xenoph. de rep. Lac. 7, 5 s. Nicolaum excerpsisse putat Cobet N. l. p. 713, σκντίνῳ autem et θανάτῳ de suo addidisse | νομίσμασι — σκντίνους A || 16 σκντίνῳ M | περὶ τινι L || 18 αὐτοὺς S A αὐτοὺς M L || 19 παρ'] π in ras. S ut fort. ὑπ' fuerit ut in Tr. || 20 περὶ τὸν β. A¹ || 21 περιόν- L

Θέντες στεφανωθῶσιν. αἰσχροὺν δ' ἐστὶ δειλῶν σύσκηρον
 ἢ συγγυμναστὴν [φίλον] γενέσθαι. κρίσις δὲ ταῖς γερον-
 τίαις ἐπὶ τῷ τέρματι τοῦ βίου προτίθεται τοῖς τε εὖ ἢ
 κακῶς ζήσασιν. ὅταν δὲ στρατεύωνται ἔξω χάρας, πῦρ
 5 ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τοῦ Ἀγίτορος Διὸς ἐναυσάμενος <δ> πυρ-
 φόρος λεγόμενος σύνεστι τῷ βασιλεῖ ἄσβεστον αὐτὸ τηρῶν.
 συνεκπέμπονται δὲ τῷ βασιλεῖ μάντις καὶ ἰατροὶ καὶ
 αἰληταί, οἷς ἐν ταῖς μάχαις ἀντὶ σαλπύγγων ἀεὶ χρῶνται.
 μάχονται δ' ἐστεφανωμένοι. ὑπανίστανται δὲ τῷ βασιλεῖ
 10 πάντες πλὴν ἐφόρων. ὁμνίει τε πρὸ τῆς ἀρχῆς ὁ βασι-
 λεὺς κατὰ τοὺς τῆς πόλεως νόμους βασιλεύσειν.

Κρηῖτες πρῶτοι Ἑλλήνων νόμους ἔσχον Μίνως θε-
 μένου, ὃς καὶ πρῶτος ἐθαλασσοκράτησεν. προσεποιεῖτο
 δὲ Μίνως παρὰ τοῦ Διὸς αὐτοῦ μεμαθηκέναι, δι' ἐννέα
 15 ἔτων εἰς τι ὄρος φοιτῶν, ἐν ᾧ Διὸς ἄντρον ἐλέγετο,
 κάκειθεν ἀεὶ τινας νόμους φέρων τοῖς Κρησί. μέμνηται
 δὲ τούτου καὶ Ὅμηρος, ἐν οἷς λέγει·

τοῖσι δ' ἐνὶ Κνωσσὸς μεγάλη πόλις, ἐνθα γε Μίνως
 ἐννέωρος βασίλευε, Διὸς μεγάλου ὀαριστῆς.

1 δειλῶν S L δηλῶν M δόλων A¹: δειλῶ Cobet N. l. p. 732 ||
 2 φίλον (sic M A L -λων S) seclusi tamquam glossema. ἢ φίλον prop.
 Gesn.² marg., inde ἢ superscr. A.² suspicionem confirmat Xeno-
 phon de re p. Laced. 9, quem exscripsit Nicolaus. | δὴ supra lin.
 A² | τῆς γεροντίας scr. Mueller: ταῖς γεροντίαις (-τείαις MA) S M A L ||
 3 προτίθεται Mueller: προστίθεται libri | τοῖς τὸ εὖ L | εὖ καὶ καλῶς
 Orelli || 5 ἀγίτιρος L | ὁ addidit Cobet N. l. p. 735. cf. Xen. de rep.
 Laced. 13, 2 || 6 τῷ ἰδίῳ βασιλεῖ A | v. ἄσβεστον — 7 τῷ βασιλεῖ
 propter homoeoteleuton om. L | αὐτὸ A αὐτῷ S M || 7 τῷ βασιλεῖ
 πάντες μάντις A, cf. 9 s. || 9 δ' ἐστεφανωμένοι S M L δὲ στεφανω-
 μένοι Tr. δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐστεφανωμένοι A | τῷ om. S || 10 ἐφό-
 ρων S M L τῶν ἐφόρων A || 11 κατὰ] ἦτοι L | βασιλεύειν libri:

τ
 corr. Meineke || 12 πρῶ (τ cum ligatura) οἱ ἔλληνες (corr. ἔλλ-) L |
 τοῦ μίνως A | θεμένου S M A θεμῖου sed ut error ex compendio
 vocis θεμένου ortus sit L || 13 ὃς S, om. M A L, supra scr. A² ||
 14 μίνως S L μόνοσ M ὁ μίνως A | ἐνεία S || 16 κάκει τινας S sed
 θεν ἀεὶ supra scr. S¹ | κρητικοῖς A corr. A² || 17 τούτου S: τούτων
 M A L || 18 Od. XIX 178 s. | τοῖσι (alii τῇσι) δ' ἐνὶ libri Hom., et
 sic fere L ubi ἐνι sine acc., τοῖσδ' ἐνὶ S τοῖς δ' ἐνὶ A τοῖς δὲ ἐνι

οἱ δὲ Κρητῶν παῖδες ἀγελάζονται κοινῇ μετ' ἀλλήλων
 σκληραγωγούμενοι, καὶ θήρας καὶ δρόμους τε ἀνάντεις
 ἀνυπόδητοι κατανύοντες, καὶ τὴν ἐνόπλιον Πυρρίχην ἐκπο-
 νοῦντες, ἦντινα πρῶτος εὔρε Πύρριχος Κυδωνιάτης [Κρής]
 τὸ γένος. συσσιτοῦσι δ' ἐν κοινῷ οἱ ἄνδρες τὴν αὐτὴν 5
 διαίταν ἔχοντες ἐξ ἴσου πάντες. δῶρα δὲ αὐτοῖς ἐστὶν
 ὅπλα τιμιώτατα.

26 (*41 Mein.) Ἐκ τῶν Σερίνου.

Οἱ Περσῶν βασιλεῖς πρὸ μὲν τῶν Θυσιῶν περὶ εὐσε-
 βείας διαλέγονται, πρὸ δὲ τοῦ πίνειν περὶ σωφροσύνης, 10
 πολεμεῖν δὲ μέλλοντες περὶ ἀνδρείας.

Πέρσαις νόμος ἦν, ὁπότε βασιλεὺς ἀποθάνοι, ἀνομίαν
 εἶναι πέντε ἡμερῶν, ἵν' αἰσθοῖντο ὅσου ἀξίος ἐστὶν ὁ
 βασιλεὺς καὶ ὁ νόμος.

27 (42 Mein.) Ἐκ τῶν Πλουτάρχου Περὶ Ἰσίδος 15
 (p. 354 B).

Οἱ δὲ βασιλεῖς ἀπεδείκνυντο μὲν ἐκ τῶν ἱερέων ἢ
 τῶν μαχίμων, τοῦ μὲν δι' ἀνδρείαν τοῦ δὲ διὰ σοφίαν

M | ἔνθα γε Μίνως Gaisford: ἔνθα μίνως γε (γ' A) S M A ἔνθα
 μίνως τε L. fortasse ut ἔνθα τε μίνως scribendum sit quod habent
 libri Hom., ἐνθάδε Μίνως Strabo X p. 476 || 19 ὁ ἀριστὴς S A, Hom.
 ὁ ἀριστὴς L ὁ ἀριστὴς M ὁ ἀριστεύς Tr.

2 θήρας S A¹ || 3 ἀνυπόδετοι (-θετοὶ L) S M A L -δυτοὶ Tr.:
 ἀνυπόδητοι nescio quis | καταδύοντες A sed ν supra ser. A¹ | πυρρί-
 χην] in marg. πόθεν ὠνόμασται πυρρίχη S¹ || 4 εὔρεν M | κυδωνι-
 ατης A¹ ἢ supra εἰ A² | Κρής seclisit Cobet mnemos. IX p. 128 ||
 5 συσσιτοῦσι S A συσι- M δυσι- L σισσιν- Tr. | δὲ ἐν M L || 6 δῶρα S
 δῶρον M L, A¹ num δῶρον voluerit ambigit Mekler. δῶρα supra ser. A².
 possis δώρων || 8 ecl. cum lemm. hab. S M A L; Ἐκ τῶν Σερίνου S M A,
 Σερίνου L. Prior pars iteratur Maxim. c. 62 p. 256 Rib. (Ex Serini
 scriptis) || 9 Οἱ om. (rubr. addend. ?) L | περὶ] ὑπὲρ A, supra ser.

A² || 11 ἀνδρείας S M L: ἀνδρειας corr. A¹ | post ἀνδρε/ας spatium
 M || 13 ὁπόσον ci. Hirschig || 14 ν. καὶ ὁ νόμος malim abesse ||

15 ecl. cum lemm. hab. S M A L; λον' (Π om. rubricator) non
 plura L || 17 Ἡ rubro, sed atramento rescriptum Οἱ L || 18 ἀνδρίαν
 ut assolet A

γένους ἀξίωμα καὶ τιμὴν ἔχοντας. ὁ δ' ἐκ μαχίμων ἀπο-
δεικνύμενος εὐθὺς ἐγένετο τῶν ἱερέων, καὶ μετεῖχε τῆς
φιλοσοφίας ἐπικρυπτομένης τὰ πολλὰ μύθοις καὶ λόγοις
ἀμυδρὰς ἐμφάσεις τῆς ἀληθείας ἔχουσιν· ὥσπερ ἀμέλει
5 καὶ παραδηλοῦσιν αὐτοὶ πρὸ τῶν ἱερῶν τὰς σφίγγας ἐπι-
εικῶς ἱστάντες, ὡς αἰνιγματάδῃ σοφίαν τῆς θεολογίας
αὐτῶν ἐχούσης. τὸ δὲ ἐν Σαί τῆς Ἀθηναῆς ἦν Ἴσιν νομί-
ζουσιν, ἔδος, ἐπιγραφὴν εἶχε τοιαύτην ἔγώ εἰμι πᾶν τὸ
γεγοιὸς καὶ ὄν καὶ ἐσόμενον, καὶ τὸν ἐμὸν πέπλον οὐδεὶς
10 πω θνητὸς ἀνεκάλυψε·.

28 (43 Mein.) Ἡροδότου ἱστορίας τετάρτης (104).

Ἀγάθυροισι ἀβρότατοι ἄνδρες εἰσὶ καὶ χρυσοφόροι
τὰ μάλιστα, ἐπὶκοινον δὲ τῶν γυναικῶν τὴν μῆξιν ποιεῦν-
ται, ἵνα κασίγνητοὶ τε ἀλλήλων ἔωσι καὶ οἰκῆιοι ἐόντες
15 πάντες μήτε φθόνῳ μήτε ἔχθρῃ χρέωνται ἐς ἀλλήλους.

29 (44 Mein.) Πλάτωνος Νόμων β' (p. 666 A—C).

Ἄρ' οἷν νομοθετήσομεν πρῶτον μὲν τοὺς παῖδας μέχρι
ἑτῶν ὀκτωκαίδεκα τὸ παράπαν οἴνου μὴ γεύεσθαι, διδά-
σκοντες ὥς οὐ χρὴ πῦρ ἐπὶ πῖρ ὀχετεῖν εἰς τε τὸ σῶμα

1 ἀποδεδειγμένος Plut. || 2 ἱερέων A, Plut.: ἱερῶν S M L ||
3 ἐπικρυπτομένης S -μένοις M L -όμενος A ἐπικεκρυμμένης Plut. ||
4 ἐμφάσεις τῆς ἀληθείας καὶ διαφάσεις ἔχουσιν Plut. possis conicere
καὶ διαφάσεις quod om. S M A L in archetypo libro intercidesse post
ἐμφάσεις || 7 σάϊ (sine acc. S) libri | ἦν καὶ Ἴσιν Plut. | ἴσιν libri nisi
quod ἴσιν L || 9 τὸν bis scr. M || 11 ecl. cum lemm. hab. S M A L;

Ἡροδότου (comp., Ἰ rubr.) ἱστορία δ' L || 12 ἀνδρῶν Herodoti libri non
nulli || 13 μῆξιν libri Stobaei | ποιοῦνται L || 14 ἔωσι S A, Herodoti libri,
ἔωσιν M ἔασι L; ἔωσι delet in Herod. Mehler | οἰκῆιοι libri, sine acc.
S, οἶκ ἴοι littera evanida vel erasa L | ἐόντες sed ὁ in ras. M¹ ||
15 ἔχθρῃ libri nisi quod ἄχθρῃ Tr. | χρεῶνται M | ἐς om. A | ἀλλήλαις
Tr. || 16 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 43 Mein.), auctoris nomine
non iterato L (post ecl. 10 Mein.), lemmate omisso Br (post ecl. 40 Mein.);
νόμων β' libri sed N priorem rubro addend. om. L. adfert Galenus IV
p. 809 Kühn || 17 ἄρ' (Ἄρ' L) οἷν S M A L ἄρ' οὐ Br, Plat.; fortasse
ἄρ' οὐ νομοθ. gnomologus olim et ipse | v. τοὺς παῖδας — p. 164,10
λήθην γλινεσθαι adf. Athen. X p. 440 B addito Platonis nom. librique
indiculo | μέχρις e Plat. Ald. Gesn.¹ || 18 γεύεσθαι· οὐ γὰρ χρὴ Ath.
19 ἐπὶ πυρὶ A | εἰς τε τὸ σ. — p. 164,2 μετὰ τοῦτο om. Ath.

καὶ τὴν ψυχὴν, πρὶν ἐπὶ τοὺς πόνους ἐγχειρεῖν πορεύεσθαι, τὴν ἐμμανῇ εὐλαβουμένους ἔξιν τῶν νέων· μετὰ τοῦτο οἴνου μὲν δὴ γεύεσθαι τοῦ μετρίου μέχρι τριάκοντα ἐτῶν, μέθης δὲ καὶ πολυνομίας τὸ παράπαν τὸν νέον ἀπέχεσθαι· τετταράκοντα δὲ ἐπιβαίνοντα ἐτῶν ἐν τοῖς ξυσσιτίοις 5 εὐωχηθέντα καλεῖν τοὺς τε ἄλλους θεοὺς καὶ δὴ καὶ Διόνυσον παρακαλεῖν εἰς τὴν τῶν πρεσβυτέρων τελετὴν ἅμα καὶ παιδιάν, ἣν τοῖς ἀνθρώποις ἐπίκουρον τῆς τοῦ γήρως αὐστηρότητος ἐδωρήσατο τὸν οἶνον φάρμακον, ὥστε ἀνηβᾶν ἡμᾶς, καὶ δυσθυμίας † λήθην γίνεσθαι μαλακότερον 10 ἐκ σκληροτέρου τὸ τῆς ψυχῆς ἥθος, καθάπερ εἰς πῦρ σίδηρον ἐντεθέντα γιγνόμενον, καὶ οὕτως εὐπλαστότερον εἶναι; πρῶτον μὲν δὴ διατεθεὶς οὕτως ἕκαστος ἄρ' οὐκ ἂν ἐθέλοι προθυμότερόν † τε, ἥττον αἰσχυνόμενος, οὐκ ἐν πολλοῖς ἀλλὰ ἐν μετρίοις, οὐκ ἐν ἀλλοτρίοις ἀλλ' ἐν 15 οἰκείοις, ἄδειν τε καὶ ὁ πολλάκις εἰρήκαμεν ἐπάδειν; — Καὶ πολὺ γε.

30 (45 Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 674 A—C).

2 εὐλαβουμένους (-οις A) libri Stobaei, Plat., Gal.: εὐλαβούμενοι Platonis Ald., ex Ald. Gesn.¹ marg. | μετὰ τοῦτο S M A L (dubito de Br): μετὰ δὲ τοῦτο tacite e Plat. Gesn.¹ || 3 δὴ L Br, Plat.: ἥδη S M, om. A | οἶνον δὲ μετρίου γεύεσθαι μέχρι τριάκοντα ἐτῶν Ath. | μέχρι τῶν λ ἐτῶν A || 4 τὸ om. A | τὸν νέον ἀπέχεσθαι L Br, Platonis cod. Paris. 1807 m. rec., Ath.: ἀπέχεσθαι τὸν νέον S M A, τῶν νέων ἀπέχεσθαι Platonis cod. Paris. 1807 m. pr. || 6 καὶ ante Διόνυσον om. Ath. || 7 πρεσβυτέρων S M A, Gal.: πρεσβυτάτων L Br, Platonis cod. Paris. 1807 πρεσβυτῶν Ath. | τελεντὴν Tr. || 8 παιδιάν L Br, Plat., Ath.: παιδείαν S M A | τοῖς ἄλλοις ἀνθρ. ex Platonis Ald. interpolavit Gesn.¹ || 9 ὥς τὰνεβῶν L || 10 λήθην (λ in ras. Br) libri Stob. Plat. Ath.: λήθη Burnet || 11 σκληροτάτον compendiose L || 12 ἐντεθέντα L Br, Plat.: ἐκθέντα S ἐνθέντα M A || 13 v. πρῶτον μὲν — 17 πολὺ γε quae addidi ex L Br, om. S M A et recte fortasse, nam praeterquam quod hic illic videri poterit florilegii Laur. conditor vel corrector ipsum denuo adiisse Platonem, a gnomologi consilio alienius est quod in his legitur ὁ πολλάκις εἰρήκαμεν | ἄρ' οὖν καὶ L || 14 τε] γε Boeckh || 15 καὶ οὐκ Plat. || 16 ecl. cum lemm. hab. S M A L. adfert verba usque ad p. 165,14 πᾶσα ἡ δίαίτα intra amplius excerptum Eusebius praep. ev. XII 25 vol. II p. 111, 12 Dind.

Μηδέποτε μηδένα ἐπὶ στρατοπέδου γεύεσθαι τούτου τοῦ πόματος, ἀλλὰ ὑδροποσίᾳ συγγίγνεσθαι τοῦτον τὸν χρόνον ἅπαντα, καὶ κατὰ πόλιν μήτε δούλην μήτε δοῦλον γεύεσθαι μηδέποτε, μηδὲ ἄρχοντας τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν
 5 ὃν ἂν ἄρχωσιν, μηδ' αὖ κυβερνήτας μηδὲ δικαστὰς ἐνεργοὺς ὄντας οἴνου γεύεσθαι τὸ παράπαν, μηδ' ὅστις βουλευσόμενος εἰς βουλὴν ἀξίαν τινὰ λόγον ξυνέρχεται, μηδέ γε μεθ' ἡμέραν μηδένα τὸ παράπαν, εἰ μὴ σωμασκίας ἢ νόσων ἕνεκα, μηδ' αὖ νύκτωρ, ὅταν ἐπινοῇ τις παῖδας ποι-
 10 εῖσθαι ἀνὴρ ἢ καὶ γυνή. καὶ ἄλλα δὲ πάμπολλα ἂν τις λέγοι, ἐν οἷς τοῖς νοῦν τε καὶ νόμον ἔχουσιν ὀρθὸν οὐ ποτέος οἶνος· ὥστε κατὰ τὸν λόγον τοῦτον οὐδ' ἀμπέλων ἂν πολλῶν θέοι οὐδ' ἥτινι πόλει, ταχὺ δὲ τὰ ἄλλα <ἂν> εἴη γεωργήματα καὶ πᾶσα ἡ δίαιτα, καὶ δὴ τά γε περὶ
 15 οἶνον σχεδὸν ἀπάντων ἑμμετρότατα καὶ ὀλίγιστα γίγνοιτ' ἂν. οὗτος, ὧ ξένοι, ἡμῖν, εἰ ξυνδοκεῖ, κολοφὼν ἐπὶ τῷ περὶ οἴνου λόγῳ ῥηθέντι εἰρήσθω.

2 πόματος S M A L, Platonis cod. Paris. 1807 m. recentior, Eus.: πόματος recte Platonis cod. Paris. 1807 m. pr. | ὑδροποσίαις L, Platonis cod. Paris. 1807 (ubi ὑδροπω-), Eus. | συγγίγνεσθαι S M A συγγίγνεσθαι (?) Plat. ξυνγίν- L συγγίν- Eus. || 3 καὶ L, Plat., Eus.: om. S M A | μήτε δούλην μήτε δοῦλον S M A, Platonis cod. Paris. 1807: μήτε δοῦλον μήτε δούλην L Tr., Platonis Laur. et Vat., Eus. || 5 ὃν ἂν ἄρχωσι(ν) L, Plat., Eus.: ὃν ἄρχωσιν S ὃν ἄρχουσιν M A || 6 μηδ' (vel μὴ δ' vel μὴ δὲ) S M A, Eus.: οὐδ' L οὐδὲ Platonis cod. Paris. 1807 || 7 τινὰ ἀξίαν solus A, frustra recepere Gaisford et Meineke | ξυνέρχεται S M A: συνέρ- L, Plat. Eus. || 8 εἰ L, Plat. Euseb.: ἢ S M A || 9 μηδὲ libri, sed μηδ' αὖ (vel potius μὴ δ' αὖ) L cum Platone et Eusebio || 10 ἢ καὶ L sicut Plato et Eus.: ἢ S M A | πάμπολλα A L, Plat. Eus. πάμπολα M πᾶν πολλά S || 11 ἐν οἷς] ὡς Eus. || 12 οὐδ' ἀμπέλων ἂν πολλῶν S M A, Plat.: οὐδ' Ἐ ἂν πολλῶν (Ἐ rubr.) L οὐδ' ἀμπελώνων ἂν πολλῶν Eus. || 13 τὰ ἄλλα S M A τᾶλλα Eus.: τὰτᾶλλα L iterum fere conspirans cum Platonis codice Paris. 1807 ubi τὰ τᾶλλ', id est τὰ τ' ἄλλ' | ἂν εἴη L, Plat., Eus.: εἴη S M ἢ A || 15 οἶνον S M A, Plat.: οἶνων L οἶνον Tr. | ἑμμετρότατα S M A L, Platonis cod. Laur. et Vat.: ἑμμετριώτατα Platonis cod. Paris. 1807 ἐμπειρώτατα Tr. | καὶ λίγιστα M || 17 post εἰρήσθω e Platonis Ald. temere Καλῶς, καὶ ξυνδοκεῖ inseruit Gesn.¹

31 (46 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ Νόμων γ' (p. 689 E—690 C).

Ἄρχοντας δὲ δὴ καὶ ἀρχομένους ἀναγκαῖον ἐν ταῖς πόλεσιν εἶναι πού. — Τί μήν; — Εἶεν· ἀξιώματα δὲ δὴ τοῦ τε ἀρχεῖν καὶ ἀρχεσθαι ποῖά ἐστι καὶ πόσα, ἐν τε πόλεσι 5 μεγάλας καὶ μικραῖς ἐν τε οἰκίαις ὡσαύτως; ἀρ' οὐχὶ ἐν μὲν τό τε πατρός καὶ μητρός; καὶ ὅλως γονέας ἐκγόνων ἀρχεῖν ἀξίωμα ὁρθὸν πανταχοῦ ἂν εἴη; — Καὶ μάλα. — Τούτῳ δέ γε ἐπόμενον γενναίους ἀγεννῶν ἀρχεῖν· καὶ τρίτον ἔτι τούτοις ξυνέπεται τὸ πρεσβυτέρους μὲν ἀρχεῖν 10 δεῖν, νεωτέρους δὲ ἀρχεσθαι. — Τί μήν; — Τέταρτον δ' αὖ δούλους μὲν ἀρχεσθαι, δεσπότας δὲ ἀρχεῖν. — Πῶς γὰρ οὐ; — Καὶ πέμπτον γε οἶμαι τὸν κρείττονα μὲν ἀρχεῖν, τὸν ἥττω δὲ ἀρχεσθαι. — Μάλα γε ἀναγκαίαν ἀρχὴν εἴρηκας. — Καὶ πλείστην γε ἐν ζύμπασι τοῖς ζώοις οὖσαν καὶ κατὰ φύσιν, ὡς ὁ Θηβαῖος ἔφη ποτὲ Πίνδαρος. τὸ δὲ μέγιστον, 15 ὡς ἔοικεν, ἀξίωμα ἔκτον ἂν γίγνοιτο, ἐπεσθαι μὲν τὸν ἀνεπιστήμονα κελεῖν, τὸν δὲ φρονοῦντα ἡγεῖσθαι τε καὶ ἀρχεῖν. καίτοι τούτῳ γε, ὡς Πίνδαρε σοφώτατε, σχεδὸν οὐκ ἂν παρὰ φύσιν ἔγωγε φαίην γίγνεσθαι, κατὰ φύσιν δὲ τὴν τοῦ νόμου ἐκόντων ἀρχὴν ἀλλ' οὐ βίαιον πεφρυκῖαν. 20

1 ecl. cum lemm. hab. S M A L; pro lemm. Τόμων (T' rubro) γ' non plura L || 2 ἐν L, Plat.: om. S M A || 3 δὴ sup. lin. S¹ || 4 ποῖα ἐστιν et mox πόλεσιν M | εἰσὶ pro ἐστι A || 5 καὶ μικραῖς in textu omissa suppl. in marg. A¹ | μικραῖς L, Plat.: μικραῖς S M A | ἐν τε M L, Plat.: καὶ S A || 6 πατέρα τε καὶ μητέρα Ficinus, πατέρας τε καὶ μητέρας Badham || 8 δέ γε Plat.: δέ σε S M A δὲ L | ἐπόμενος A | ἀγεννῶν (sine spir. M) S M A, Plat. ἀγγενῶν L; ἀγενῶν Ast || 9 ξυνέσεται A || 10 Τί μήν; usque ad (11) δὲ ἀρχεῖν hic quidem omissa inseruntur 15 post Πίνδαρος omissis verbis τί μήν, adiectis tamen καὶ μάλα post ἀρχεῖν A || 11 πῶς γὰρ — 12 ἀρχεῖν om. L || 12 καὶ om. libri Plat. | τὸ libri Plat. || 12. 13 τὸν ἥττω L, Platonis cod. Paris. 1807, ubi τὸν punctis notatum: ἥττονα S M A || 13 ἀναγκαίαν

α

S M A ἀναγκαῖον L ἀναγκαῖον Platonis cod. Paris. 1807. suspiceris igitur etiam Stobaei librorum archetypum fluctuatum esse inter ἀναγκαῖαν et ἀναγκαῖον || 15 ἔβη S | Πίνδ.] cf. fr. 169 Schr. || 17 κελεῖν L, Plat.: ἐκέλευον S M A | καὶ τοιγε A || 19 φαίην ἔγωγε A | γίν- L || 20 ἐκόντων L, Plat.: ἐχόντων S M A

— Ὅρθότατα λέγεις. — Θεοφιλῇ δέ γε καὶ εὐτυχῇ τινα λέγοντες ἐβδόμην ἀρχὴν εἰς κληρὸν τινα προάγομεν καὶ λαχόντα μὲν ἄρχειν, δυσκληροῦντα δὲ ἀπιόντα ἄρχεσθαι τὸ δικαιοτάτον εἶναι φάμεν. — Ἀληθέστατα λέγεις.

5 32 (47 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ Νόμων δ' (p. 715 B—E).

Λέγεται δὲ τοῦδ' ἕνεκα ταῦθ' ἡμῖν, ὥς ἡμεῖς τῇ σῇ πόλει ἀρχὰς οὗθ' ὅτι πλούσιός ἐστί τις δώσομεν, οὗθ' ὅτι τῶν τοιούτων ἄλλο οὐδὲν κεκτημένος, ἰσχὺν ἢ μέγεθος ἢ τι γένος· ὅς δ' ἂν τοῖς τεθεῖσι νόμοις εὐπειθέστατός
10 τε ἦ καὶ νικᾷ ταύτην τὴν νίκην ἐν τῇ πόλει, τούτῳ φάμεν καὶ τὴν τῶν θεῶν ὑπηρεσίαν δοτέον εἶναι τὴν μεγίστην τῷ πρώτῳ, καὶ δευτέραν τῷ τὰ δεύτερα κρατοῦντι, καὶ κατὰ λόγον οὕτω τοῖς ἐφεξῆς τὰ μετὰ ταῦθ' ἕκαστα ἀποδοτέον εἶναι. τοὺς δ' ἄρχοντας λεγομένους νῦν ὑπηρετάς
15 τοῖς νόμοις ἐκάλεσα οὗ τι καινοτομίας ὀνομάτων ἕνεκα, ἀλλ' ἡγοῦμαι παντὸς μᾶλλον εἶναι παρὰ τοῦτο σωτηρίαν τε πόλει καὶ τούναντίον. ἐν ἧ' μὲν γὰρ ἂν ἀρχόμενος ἦ καὶ ἄκυρος νόμος, φθορὰν ὀρώ τῇ τοιαύτῃ ἐτοίμῃ οὖσαν· ἐν ἧ' δὲ ἂν δεσπότης τῶν ἀρχόντων, οἱ δὲ ἄρχοντες δοῦλοι
20 τοῦ νόμου, σωτηρίαν καὶ πάντα ὅσα οἱ θεοὶ πόλεσιν ἔδοσαν ἀγαθὰ γιγνόμενα καθορῶ. — Ναὶ μὰ Δία, ὦ ξένε·

1 Πορθότατα (Π rubro) compend. L || 4 εἶναι φάμεν (εἶναι φάμεν L).
'Αληθέστατα (H rubro ante Ἀλ. L) λέγεις dedi ex L, Plat.: om. SMA ||
5 ecl. cum lemm. hab. S M A L; νόμων δ' lemmatis loco S nec plura

οσ
L ubi Νομ δ": (N rubr.) || 6 Λέγεται — 15 ὀνομάτων ἕνεκα om.
M A | τοῦδ' L, Plat.: τοῦθ' S || 8 ἐκτεμένος Schanz || 9 εὐπειθέστατός
τε ἦ scripsi cum Platone: εὐπειθέστατός τ' εἶν L εὐπειθέστατος ἦ
S || 11 θεῶν SL sicut Platonis codd.: νόμων Schulthess θεσμῶν
Orelli | δοτέον εἶναι in Platone deleri vult Badham || 14 δ' primo om. Pla-
tonis cod. Par. 1807 | λέγομεν οὗς S || 15 ἐκάλεσα L, Plat.: ἐκαλέσαμεν

τ'
S | οὗ τι S, Plat.: ὅτι L || 16 παν L | περι compend. L || 17 ἦ μὲν L,
Plat.: ἡμῖν S M A | ἂν om. A || 19 δ' ἂν L | τῶν L, Plat.: ὧν τῶν
S M A | δ' ἄρχοντες L || 20 οἱ om. Plat. || 21 ἀγαθὰ post ἔδοσαν cum
Platone libri Stobaei nisi quod post πάντα (20) collocatur Tr., inde
vulg. || 21 Ναὶ sed N om. rubro addendum L | δι' L

καθ' ἡλικίαν γὰρ ὁξὺ βλέπεις. — Νέος μὲν γὰρ ὢν πᾶς ἄνθρωπος τὰ τοιαῦτα ἀμβλύτατα αὐτὸς αὐτοῦ ὁρᾷ, [ὁ] γέρον δὲ ὁξύτατα. — Ἀληθέστατα.

33 (48 Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 720 E—721 D).

Φέρε δὴ πρὸς θεῶν, τίνα πρῶτον νόμον θεῖν' ἂν 5
(ὁ) νομοθέτης; ἄρ' οὐ κατὰ φύσιν τὴν περὶ γενέσεως ἀρχὴν πρώτην πόλεων πέρι κατακοσμήσει ταῖς τάξεσι; — Τί μῖν; — Ἀρχὴ δ' ἐστὶ τῶν γενέσεων πάσαις πόλεσιν ἄρ' οὐχ ἡ τῶν γάμων σύμμιξις καὶ κοινωνία; — Πῶς γὰρ οὐ; — Γαμικοὶ δὴ νόμοι πρῶτοι κινδυνεύουσι τιθέ- 10
μενοι καλῶς ἂν τίθεσθαι πρὸς ὁρθότητα πάσῃ πόλει. Παντάπασιν μὲν οὖν. Λέγωμεν δὴ πρῶτον τὸν ἀπλοῦν, ἔχοι δ' ἂν πως ἴσως ὧδε· γαμεῖν δέ, ἐπειδὴν ἐτῶν ἧ̃ τις 15
τριάκοντα, μέχρι ἐτῶν πέντε καὶ τριάκοντα, εἰ δὲ μὴ, ζημιοῦσθαι χρήμασί τε καὶ ἀτιμίᾳ, χρήμασι μὲν τό- 15
σοις καὶ τόσοις, τῇδε καὶ τῇδε ἀτιμίᾳ. ὁ μὲν ἀπλοῦς ἔστω τις τοιοῦτος περὶ γάμων, ὁ δὲ διπλοῦς ὅδε· γαμεῖν δέ, ἐπει(δὴν) ἐτῶν ἧ̃ τις τριάκοντα, μέχρι τῶν πέντε καὶ 20
τριάκοντα, διανοηθέντα ὡς ἔστιν ἡ̃ τὸ ἀνθρώπινον γένος φύσει τινὶ μετείληφεν ἀθανασίας, οὐ καὶ πέφυκεν ἐπι- 20

1 βλέπειν L | γὰρ ὢν M L Tr., Plat.: ὢν γὰρ ὢν S γὰρ ὁρῶν A || 2 αὐτοῦ M L | ὁ S M A 'Ο rubro L: om. Plat. || 4 ecl. cum lemm. hab. S M A L || 5 τίν' ἄρα πρῶτον Plat. | θεῖται ἂν A || 6 ὁ e Plat. add. Gesn.¹ || 7 κατακοσμήσειν M | τάξεσιν M || 8 ante ἀρχὴν legitur 'H rubro L | πάσαις ταῖς πόλεσιν A || 9 οὐχί (pro οὐχ ἡ) M | καὶ ἡ κοινωνία A || 10 δὴ reposui ex S M L, Plat.: δὲ A | κινδυνεύουσιν M || 11 ἂν τίθεσθαι L, Plat.: ἀντιθέσθαι S M A || 12 λέγομεν primo L || 14 μέχρι ἐτῶν reposui ex L, Plat.: μέχρι τῶν S M A || 15 χρήμασιν τε καὶ ἀτιμία M sed a finale corr. M¹ || 16 τῇδε καὶ τῇδε fere S M A τῇ καὶ τῇδε L, eadem ratione discrepat Platonis cod. Paris. 1807 (τῇδε καὶ τῇδε) cum libro Vaticano (τῇ καὶ τῇ δέ). τῇ δὲ καὶ τῇ prop. Ast, τῇδε δὲ καὶ τῇδε Heindorf || 17 περὶ τῶν γάμων A | ὁ δὲ διπλοῦς L, Plat.: ὁ διπλοῦς δὲ S M A | ὅδε L, Plat.: ὧδε S M A || 18 ἐπειδὴν Plat.: ἐπεὶ libri Stob. sed cf. 13 | μέχρι τῶν πέντε καὶ τριάκοντα reposui ex S M A L Tr., Plat.: om. Gesn.¹ | διανοηθέντα om. Tr. | ἡ̃ L ἡ̃ A η̃ S M || 19 μετείληκεν Tr. | ἀθανασίας om. Tr. || 20 οὐ S L, Plat.: om. M A

θυμίαν ἴσχειν πᾶς πᾶσαν· τὸ γὰρ γενέσθαι κλεινὸν καὶ μὴ
 ἀνώνυμον κείσθαι τετελευτηκότα τοῦ τοιούτου ἐστὶν ἐπι-
 θυμία. γένος οὖν ἀνθρώπων ἐστὶν τι ξυμφυῆς τοῦ παντός
 χρόνου, ὃ διὰ τέλους αὐτῷ ξυνέπεται καὶ συνέψεται, τούτῳ
 5 τῷ τρόπῳ ἀθάνατον ὄν, τῷ παῖδας παίδων καταλειπό-
 μενον ταῦτόν καὶ ἐν ὃν αἰ γενέσει τῆς ἀθανασίας μετει-
 ληφέναι· τούτου δὴ ἀποστρεῖν ἐκόντα ἑαυτὸν οὐδέποτε
 ὄσιον, ἐκ προνοίας δὲ ἀποστρεῖ ὅς ἂν παίδων καὶ γυναικὸς
 ἀμελῇ. πειθόμενος μὲν οὖν τῷ νόμῳ ἀζήμιος ἀπαλλάττοιο
 10 ἂν, μὴ πειθόμενος δὲ αὖ, μηδὲ γαμῶν ἔτη τριάκοντα
 γεγονώς καὶ πέντε, ζημιούσθω μὲν κατ' ἐνιαυτὸν τόσῳ
 καὶ τόσῳ, ἵνα μὴ δοκῇ τὴν μοναυλίαν οἱ κέρδος καὶ ῥαστώ-
 νην φέρειν, μὴ μετεχέτω δὲ τιμᾶν, ὧν ἂν οἱ νεώτεροι ἐν
 τῇ πόλει τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν τιμῶσιν ἐκάστοτε.
 15 34 (49 Mein.) Νόμων ε' (p. 734 E—736 C).

Καθάπερ οὖν δὴ τινα ξυνυφῆν <ῆ> καὶ πλέγμα ἄλλ'
 ὅτιοῦν, οὐκ ἐκ τῶν αὐτῶν οἷόν τέ ἐστι τὴν τε ἐφυφῆν καὶ
 τὸν στήμονα ἀπεργάζεσθαι, διαφέρειν δὲ ἀναγκαῖον τὸ
 τῶν στημονίων πρὸς ἀρετὴν γένος· ἰσχυρόν τε γὰρ καὶ
 20 τινα βεβαιότητα ἐν τοῖς τρόποις εἰληφός, τὸ δὲ μαλα-
 κώτερον καὶ ἐπιεικέα τινὶ δικαίᾳ χρώμενον· ὅθεν δὴ
 τοὺς μεγάλας ἀρχὰς ἐν ταῖς πόλεσιν ἄρξοντας δεῖ δια-
 κρίνεσθαι τινα τρόπον ταύτῃ καὶ τοὺς σμικρὰ παιδεῖα
 βασανισθέντας ἐκάστοτε καὶ κατὰ λόγον. ἐστὸν γὰρ δὴ

1 πᾶς om. L || 2 τοῦ (του L) τοιούτου L, Plat.: τοιούτου SM
 τοιούτου A | ἀνθρώπων ἐστὶν (ἐστί L) L, Plat.: ἐστὶν (vel ἐστίν)
 ἀνθρώπων SMA || 3 τι SMA, Plat.: τοι L || 5 ὃν SL, Plat.: ὧν
 M ὧν A | τὸν pro τῷ A | καταλιπόμενον MA || 9 μὲν om. L | 10 μὴ
 δὲ L, Plat. cod. Paris. μηδὲ ni fallor cett.: μῆτε SMA | γάμων A ||
 12 οἱ SA Plat.: οἱ M οι L οἷόν Tr. | ῥαθυμίαν Tr. || 13 καὶ μὴ Plat.
 cod. Laur. et Vat. | μὴ μετεχέτω L, Plat.: μὴ τε χω M μετέχω A μὴ
 μετέχοι S || 14 αὐτῶν Plat.: αὐτῶν libri Stob. || 15 ecl. cum lemm. hab.
 S, om. MAL; exspectes <Τοῦ αὐτοῦ> Νόμων ε' || 16 ἡ tacite e Plat.
 inseruit Gesn.¹ || 19 στημόνων Plat. || 21 ὁγ ex δεῖ corr. S¹ || 22 τοὺς
 μεγάλας S Platonis cod. Paris. 1807; τοὺς τὰς Platonis Laur. et Vat.
 τοὺς τὰς μεγάλας e Platonis Ald. Gesn.¹, inde Gaisford et Meineke
 23 σμικρὰς Buecheler || 24 καὶ om. Plat. | ἔστον ut videtur S

δύο πολιτείας εἶδη, τὸ μὲν ἀρχῶν καταστάσεις ἐκάστοις,
 τὸ δὲ νόμοι ταῖς ἀρχαῖς ἀποδοθέντες. τὸ δὲ πρὸ τούτων
 ἀπάντων δεῖ διανοεῖσθαι τὰ τοιάδε. πᾶσαν ἀγέλην ποι-
 μὴν καὶ βουκόλος τροφεύς τε ἵππων καὶ ὅσα ἄλλα παρα-
 λαβὼν τοιαῦτα, οὐκ ἄλλως μὴ ποτε ἐπιχειρήσῃ θεραπεύειν 5
 ἢ πρῶτον μὲν τὸν ἐκάστη προσήκοντα καθαρὸν καθάρῃ
 τῇ ξυνοικήσει, διαλέξας δὲ τὰ τε ὑγιῇ καὶ τὰ μὴ καὶ τὰ
 <γενναῖα καὶ> ἀγεννῇ, τὰ μὲν ἀποπέμψει πρὸς ἄλλας τινὰς
 ἀγέλας τὰ δὲ θεραπεύσει, διανοούμενος ὡς μάταιος ἂν ὁ
 πόνος εἴη καὶ ἀνήνυτος περὶ τε σῶμα καὶ ψυχάς, ὥς 10
 φύσις καὶ πονηρὰ τροφὴ διεφθαρκυῖα προσαπόλλυσι τὸ
 τῶν ὑγιῶν καὶ ἀκηράτων ἡθῶν τε καὶ σωματίων γένος ἐν
 ἐκάστοις, ἂν τις τὰ ὑπάρχοντα μὴ διακαθαίρηται. τὰ
 μὲν δὴ τῶν ἄλλων ζώων ἐλάττων τε σπουδὴ καὶ παρα-
 δείγματος ἕνεκα μόνον ἄξια παραθέσθαι τῷ λόγῳ, τὰ δὲ 15
 τῶν ἀνθρώπων σπουδῆς τῆς μεγίστης τῷ γε νομοθέτῃ
 διερευνᾶσθαι καὶ φράζειν τὸ προσήκον ἐκάστοις καθαρμοῦ
 τε πέρι καὶ ξυμπασῶν τῶν ἄλλων πράξεων. αὐτίκα γὰρ
 τὸ περὶ καθαρμοὺς πόλεως ὧδ' ἔχον ἂν εἴη· πολλῶν
 οὓσων τῶν διακαθάρσεων αἱ μὲν ῥάους εἰσὶν, αἱ δὲ χαλε- 20
 πώτεραι, καὶ τὰς μὲν τύραννος μὲν ὢν καὶ νομοθέτης ὁ
 αὐτός, ὅσαι χαλεπαὶ εἰσι καὶ ἄρισται, δύναιτ' ἂν καθῆραι,
 νομοθέτης δὲ ἄνευ τυραννίδος καθιστὰς πολιτείαν καινὴν
 καὶ νόμους, εἰ καὶ τὸν πραότατον τῶν καθαρμῶν καθή-
 ρειεν, ἀγαπώντως ἂν καὶ τὸ τοιοῦτον δράσειεν. ἔστι δ' 25

4 ἄλλα τοιαῦτα παραλαβὼν Plat. || 5 ἐπιχειρήσῃ (vel -η) S, idem
 Platonis Paris. 1807 sed ηι ex emend.: ἐπιχειρήσει recte Plat.
 Laur. et Vat. || 6 καθάρῃ Tr., libri Platonis, καθήρη S; καθαρεῖ
 recte Ast || 7 ὑγιῇ etiam Platonis cod. Paris. sed ῆ in ras. ||
 8 γενναῖα καὶ tacite e Plat. addidit Gesn.¹ || 12 ὑγιῶν Tr., Plat.:
 ὑγειῶν S | γένος supra lin. S¹ || 12. 13 ἐν ἐκάστοις τῶν κτημάτων, ἂν
 τις Plat., idque e Platonis Ald. Gesn.¹, inde Gaisford et Meineke ||
 13 διακαθαίρηται Plat., e Platonis Ald. Gesn.¹: διακαθήρηται S ||
 14 ἐλάττων τε σπουδὴ Plat.: ἐλάττω τε σπουδῇ S || 16 τῆς om. Tr. |
 γε S: τε Plat. || 19 καθαρμοὺς tacite e Plat. Gesn.¹: καθαρμοῦ S ||
 22 εἰσι S: τ' εἰσὶν Plat. τέ εἰσι tacite Platone duce Gesn.¹

ὁ μὲν ἄριστος ἀλγεινός, καθάπερ ὅσα τῶν φαρμάκων
 τοιοντότροπα, ὁ τῇ δίκῃ μετὰ τιμωρίας εἰς τὸ κολάζειν
 ἄγων, θάνατον ἢ φυγὴν τῇ τιμωρίᾳ τὸ τέλος ἐπιτιθεῖς·
 τοὺς γὰρ μέγιστα ἐξημαρτηκότας, ἀνιάτους δὲ ὄντας, με-
 5 γίστην βλάβην οὖσαν πόλεως, ἀπαλλάττειν εἴωθεν. ὁ δὲ
 πραότερός ἐστι τῶν καθαρμῶν ὁ τοιόσδε ἡμῖν· ὅσοι διὰ
 τὴν τῆς τροφῆς ἀπορίαν τοῖς ἡγεμόσιν ἐπὶ τὰ τῶν ἐχόν-
 των μὴ ἔχοντες ἐτοίμους αὐτοὺς ἐνδείκνυνται παρεσκευα-
 κότες ἐπεσθαι, τούτοις ὡς νοσήματι πόλεως ἐμπεφυκότι,
 10 δι' εὐφημίας ἀπαλλαγὴν, ὄνομα ἀποικίαν τιθέμενος, εὐ-
 μενῶς ὅ τι μάλιστα ἐξεπέμψατο. παντὶ μὲν οὖν νομο-
 θετοῦντι τοῦτο ἀμῶς γέ πως κατ' ἀρχὰς δραστήον, ἡμῖν
 μὴν ἔτι τούτων ἀτοπώτερα τὰ περὶ ταῦτ' ἐστὶ ξυμβεβη-
 κότα νῦν· οὔτε γὰρ ἀποικίαν οὐτ' ἐκλογὴν τινα καθάρ-
 15 σεως δεῖ μηχανᾶσθαι πρὸς τὸ παρὸν, οἷον δέ τινων ξυρ-
 ρεόντων ἐκ πολλῶν τὰ μὲν πηγῶν τὰ δὲ χειμάρρων εἰς
 μίαν λίμνην, ἀναγκαῖον προσέχοντας τὸν νοῦν φυλάττειν,
 ὅπως ὅ τι καθαρώτατον ἔσται τὸ ξυρρεὸν ὕδωρ, τὰ μὲν
 ἐξαντλοῦντας, τὰ δ' ἀποχετεύοντας καὶ παρατρέποντας.
 20 πόνος δ', ὡς ἔοικε, καὶ κίνδυνός ἐστιν ἐν πάσῃ πολιτικῇ
 κατασκευῇ· τὰ δ' ἐπειδὴπερ λόγῳ γε ἐστὶ τὰ νῦν ἀλλ'
 οὐκ ἔργῳ πραττόμενα, πεπεράνθω τε ἡμῖν ἡ ξυλλογὴ καὶ
 κατὰ νοῦν ἡ καθαρότης αὐτῆς ἔστω ξυμβεβηκυῖα. τοὺς
 γὰρ καχοὺς τῶν ἐπιχειρούντων εἰς τὴν νῦν πόλιν ὡς
 25 πολιτευσομένους ξυνιέναι πειθοῖ πάσῃ καὶ ἱκανῷ χρόνῳ
 διαβασανίσαντες, διακωλύσωμεν ἀφικνεῖσθαι, τοὺς δ' ἀγα-
 θοὺς εἰς δύναμιν εὐμενεῖς ἴλεψ' τε προσαγώμεθα.

5 βλάβην οὖσαν S: δὲ οὖσαν βλάβην Plat. δὲ βλάβην οὖσαν tacite Gesn.¹ || 10 ἐφημίας Tr. || 12 ἀμωσγέπως Tr., Platonis cod Paris. 1807: ἀμοσγέπως S || 13 ἀκοπώτερα Ritter | ἐστὶ Tr. ἐστὶ S ἔστιν primo Platonis cod. Paris. 1807 || 16 ἐκ secluserit Madvig Advers. I p. 441 || 18 ἔσται Plat.: ἐστὶ S || 19 δ' S δὲ Tr. || 20 ἐστὶν ἐν Tr., Plat. ἐστὶ ἐν S || 20. 21 κατασκευῇ πολιτικῇ Plat. || 21 τὰ δ' Tr. τὰ δ' S τὰδ' libri Plat. | ἐπεὶπερ Plat. | γε e Plat. Gesn.¹: τε S || 25 πείρα πάσῃ Badham || 27 εὐμενεῖς supra lin. S¹

35 (50—51 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ Νόμων ε' (p. 742A—C).

Μηδὲ ἐξεῖναι χρυσὸν μηδὲ ἄργυρον κεκτῆσθαι μηδένα
μηδενὶ ἰδιώτῃ, νόμισμα δὲ ἕνεκα ἀλλαγῆς τῆς καθ' ἡμέραν,
ἣν δημιουργοῖς τε ἀλλάττεσθαι σχεδὸν ἀναγκαῖον, καὶ πᾶ-
σιν ὁπόσων χρεῖα τῶν τοιούτων μισθοὺς μισθωτοῖς, 5
δούλοις καὶ ἐποτέοις, ἀποτίνειν. ὧν ἕνεκά φαμεν τὸ
νόμισμα κτητέον αὐτοῖς μὲν ἔντιμον, τοῖς δὲ ἄλλοις ἀν-
θρώποις ἀδόκιμον· κοινὸν δὲ Ἑλληνικὸν νόμισμα ἕνεκά τε
στρατειῶν καὶ ἀποδημιῶν εἰς τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους,
οἷον πρεσβειῶν ἢ καὶ τινος ἀναγκαίας ἄλλης τῇ πόλει 10
κηρυκείας, ἐκπέμπειν τινὰ ἂν δέῃ, τούτων χάριν ἀνάγκη
ἐκάστοτε κεκτῆσθαι τῇ πόλει νόμισμα Ἑλληνικόν. ἰδιώτῃ
δὲ ἂν ἄρα ποτὲ ἀνάγκη τις γίγνηται ἀποδημεῖν, παρέ-
μενος μὲν τοὺς ἄρχοντας ἀποδημεῖτω, νόμισμα δὲ ἂν
ποθεν ἔχων ξενικὸν οἴκαδε ἀφίκηται περιγεγόμενον, τῇ 15
πόλει αὐτὸ καταβαλλέτω πρὸς λόγον ἀπολαμβάνων τὸ
ἐπιχώριον· ἰδιούμενος δὲ ἕάν τις φαίνεται, δημόσιόν τε
γιγνέσθω καὶ ὁ ξυνειδῶς καὶ μὴ φράζων ἀρᾷ καὶ ὀνειδεῖ
μετὰ τοῦ ἀγαγόντος ἔνοχος ἔστω, καὶ ζημίᾳ πρὸς τούτοις
μὴ ἐλάττωσι τοῦ ξενικοῦ κομισθέντος νομίσματος. γα- 20

1 ecl. cum lemm. hab. S M A L; ἐν ταυτῷ pro lemm. S Νόμ
(N rubr.) addito numero, non plura L || 2 Μηδ' ἐξεῖναι L || 3 μηδέν
L | δ' ἕνεκα L || 6 ἀποτίνειν L || 7 post κτητέον distinguitur L |
post αὐτοῖς nulla distinctio sed spatii aliquantulum M | αὐτοῖς bis
scr. L | v. μὲν ἔντιμον — 12 νόμισμα Ἑλληνικόν primus edidi ex
L, om. S M A || 11 ἐκπέμπειν Plat.: ἐκπέμπει L | post ἀνάγκη
distinguit L || 12 νόμισμα Ἑλληνικόν in Platone secludi vult Ast |
v. ἰδιώτῃ δὲ nullo lemmate addito prioribus iunguntur in L (post
Ἑλληνικόν) in S M A (post αὐτοῖς), frustra novam quasi eclogam
lemmate carentem constituerunt editores exemplum Gesneri¹ secuti ||
13 δὲ S M, Plat.: δ' L om. A | γίγνηται L | τοῦ ἀποδημεῖν A ||
14 μὲν οὖν τοὺς A || 14. 15 ἂν ποτ' ἔχων L || 15 περιγεγόμενον S M,
Plat.: περιγιγόμενον A παραγεγόμενον L || 16 αὐτὸ S L, Plat.:
αὐτῷ in αὐτὸ corr. M¹ αὐτῷ A || 17 δὲ ἕάν S M A δ' ἂν L δὲ
ἐν Plat. || 18 φωράζων τῇ ἀρᾷ καὶ τῷ ὀνειδεῖ sed prius ω verbi
φωράζων punctis notatum A || 20 ἐλάττωσι L, Plat.: ἐλάττω S M A
sed o ut videtur A¹ ex ω corr.

μοῦντα δὲ καὶ ἐκδιδόντα μήτ' οὖν διδόναι μήτε δέχεσθαι
 προῖκα τὸ παράπαν μηδ' ἥντιν οὖν, μηδὲ νόμισμα πα-
 ρακατατίθεσθαι, ὅτῳ μή τις πιστεύει· μηδὲ δανείζειν ἐπὶ
 τόκῳ, ὥς ἔξδ' οὐκ ἀποδιδόναι τὸ παράπαν τῷ δανεισαμένῳ
 5 μήτε τόκον μήτε κεφάλαιον.

36 (52 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ Νόμων ζ' (p. 757 A—758 A).

Δοῦλοι γὰρ ἂν καὶ δεσπότες οὐκ ἂν ποτε γένοιτο
 φίλοι, οὐδ' ἐν ἴσας τιμαῖς διαγόμενοι φαῦλοι καὶ σπου-
 δαῖοι· τοῖς γὰρ ἀνίστοις τὰ ἴσα ἄνισα γίνονται ἂν, εἰ μὴ
 10 τυγχάνοι τοῦ μέτρου· διὰ γὰρ ἀμφοτέρω ταῦτα στάσεων
 αἱ πολιτεῖαι πληροῦνται. παλαιὸς γὰρ λόγος ἀληθὴς
 ὢν, ὥς ἰσότης φιλότητα ἀπεργάζεται, μάλα μὲν ὀρθῶς
 εἴρηται καὶ ἐμμελῶς· ἥτις δ' ἐστὶ ποτε ἰσότης ἢ τοῦτο
 αὐτὸ δυναμένη, διὰ τὸ μὴ σφόδρα σαφὴς εἶναι σφόδρα
 15 ἡμᾶς διαταράττει. δυοῖν γὰρ ἰσοτήτων οὕσαι ὁμωνύμοι
 μὲν, ἕργῳ δὲ εἰς πολλὰ σχεδὸν ἐναντίαιν, τὴν μὲν ἑτέραν εἰς
 τὰς τιμὰς πᾶσα πόλις ἱκανὴ παραγαγεῖν καὶ πᾶς νομο-
 θέτης, τὴν μέτρῳ ἴσην καὶ σταθμῷ καὶ ἀριθμῷ, κλήρω
 ἀπενεύων εἰς τὰς διανομὰς αὐτὴν· τὴν δὲ ἀληθεστάτην
 20 καὶ ἀρίστην ἰσότητα οὐκέτι ῥᾶδιον παντὶ ἰδεῖν. Διὸς γὰρ
 δὴ κρίσις ἐστὶ, καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἀεὶ σμικρὰ μὲν

1 ἔρχεσθαι L || 2 ἥντιν οὖν A ἥντιν' οὖν (ut primo cod. Par. Platonis)
 sed η ex o S¹ ἥντιν' οὖν M ἥντιν οὖν sed η add. sup. o L || 3 οὕτω L || 4 τόγε
 pro τόκῳ Tr. | τῷ δανεισαμένῳ om. L || 5 τὸ κεφ. S M A || 6 ecl. cum
 lemm. hab. S M A L; pro lemm. Νόμος (N rubro) adiecto numero L ||
 7 v. δοῦλοι — 9 σπουδαῖοι Photius (Boethus) s. v. φαῦλος || 8 δια-
 γόμενοι S M A: διαγορευόμενοι L, Platonis codd. διαγενόμενοι Boethus
 idque probavit Cobet mnemos. II (a. 1862) p. 129 || 9 ἀνίστοις L, Plat.:

οἱ
 ἴσοις S M A | ἴσα M L | γίνονται L || 10 τυγχάνοι M A L, Plat. τυγχάνη
 corr. S¹ τυγχάνη Tr. | στάσεων] θάσσον Tr. || 11 λόγος L, Plat.: ὁ
 λόγος S M A || 12 ὑπεργάζεται Tr. || 13 δ' L, Plat.: om. S M A |
 ἢ om. A, ceterum fallitur Gaisford || 15 οὕσαι sed αιν in corr. L |
 ὁμωνύμοι L, Plat.: ὁμώνυμοι S M ὁμώνυμον A || 16 εἰς L M,
 Plat.: om. S A || 17 ὁ νομοθέτης A || 18 τὴν τῷ μέτρῳ A | μετρώσιν
 M | ἴσην sed. η ex ω S¹ | καὶ τῷ σταθμῷ A | καὶ ἀριθμῷ καὶ
 κλήρω A || 21 ἐστὶν M | ἀεὶ μὲν σμικρὰ ἐπαρκεῖ A | ἐπαρκεῖν L

ἐπαρκεῖ, πᾶν δὲ ὅσον ἂν ἐπαρκέσῃ πόλεσιν ἢ καὶ ἰδιώ-
 ταις, πάντα ἀγαθὰ ἀπεργάζεται· τῷ μὲν γὰρ μείζονι
 πλείω, τῷ δὲ ἐλάττωσι σμικρότερα νέμει, μέτρια διδοῦσα
 πρὸς τὴν αὐτῶν φύσιν ἑκατέρω· καὶ δὴ καὶ τιμὰς μείζουσι
 μὲν πρὸς ἀρετὴν αἰεὶ μείζους, τοῖς δὲ τούναντιον ἔχουσιν 5
 ἀρετῆς τε καὶ παιδείας τὸ πρέπον ἑκατέροις ἀπονέμει
 κατὰ λόγον. ἔστι γὰρ δῆπου καὶ τὸ πολιτικὸν ἡμῖν αἰεὶ
 τοῦτ' αὐτὸ τὸ δίκαιον· οὗ καὶ νῦν ἡμᾶς ὀρεγομένους δεῖ
 καὶ πρὸς ταύτην τὴν ἰσότητα, ὧ³ Κλεινία, ἀποβλέποντας,
 τὴν νῦν φρομένην κατοικίζειν πόλιν. ἄλλην τε ἂν ποτέ τις 10
 οἰκίλῃ πρὸς ταῦτο τοῦτο σκοπούμενον χρεὼν νομοθετεῖν,
 ἀλλ' οὐ πρὸς ὀλίγους τυράννους ἢ πρὸς ἓνα ἢ καὶ κράτος
 δήμου τι, πρὸς δὲ τὸ δίκαιον αἰεὶ, τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ νῦν
 δὴ λεχθέν, τὸ κατὰ φύσιν ἴσον ἀνέμοις ἑκάστοτε δοθέν· 15
 ἀναγκαῖον γε μὴν καὶ τοῖτοις παρωνυμίοισι ποτε προσ-
 χρήσασθαι πόλιν ἅπασαν, εἰ μέλλει στάσεων ἑαυτῇ μὴ
 προσκοινωνήσῃν κατὰ τι μέρος· τὸ γὰρ ἐπιεικὲς καὶ
 ξύγγνωμον τοῦ τελέου καὶ ἀκριβοῦς παρὰ δίκην τὴν
 ὀρθὴν ἐστὶ παρατεθραυσμένον, ὅταν γίγνηται· διὸ τῷ 20
 τοῦ κλήρου ἴσῳ ἀνάγκη προσχρήσασθαι δυσκολίας τῶν
 πολλῶν ἕνεκα, θεὸν καὶ ἀγαθὴν τύχην καὶ τότε ἐν εὐχαῖς
 ἐπικαλουμένους ἀπορροῦν αὐτοὺς τὸν κλῆρον πρὸς τὸ
 δικαιοτάτον. οὕτω δὴ χρηστέον ἀναγκαίως μὲν τοῖν ἰσο-
 τήτοις ἀμφοῖν, ὥς δ' ὅ τι μάλιστα ἐπ' ὀλιγίστοις τῇ
 ἐτέρᾳ, τῇ τῆς τύχης δεομένη. ταῦτα οὕτω διὰ ταῦτα, 25
 ὧ φίλοι, ἀναγκαῖον τὴν μέλλουσαν σφύζεσθαι δοῦν πόλιν.

1 πᾶσαν δὲ ὅσον A | ἂν ἐπαρκέσῃ L, Plat.: ἐπαρκέσει S M A |
 ἰδιώτες M || 2 πάντ' ἀγαθὰ L || 3 πλείονα A | τῷ δ' ἐλάττωσι L |
 μικρ- A || 4 τιμὰς L, Plat.: τιμαῖς S M ἐν τιμαῖς A || 5 τοῖς
 δε (sine acc.) L | 6 ἀρετῆς δὲ καὶ L | post παιδείας aliquid interci-
 disse putavit Stephanus, ἥτις διδοῦσα suppl. Ast || 7 αἰεὶ L || 9 ταύ-
 την τὴν SMA, Plat.: ταύτην L | κλεινία S || 10 δὲ ἂν Tr. || 11 ταυτὸν
 M || 13 αἰεὶ L | τῷ τό δ' sic L | ἐστὶν M | τὸ δὴ νῦν λεχθέν L || 14 ἴσον
 M L || 19 ἐστὶν M | παρατεθραυσμένον L sicut Plat. cod. Par. 1807
 et pr. Vat. | τῷ om. L || 20 προσχρήσασθαι A || 21 τότε ἐν L || 23 μὲν
 om. A | τοῖν fort. correctum ex τὴν, tum ἰσοτήτοις A || 24 ὥς sed ω
 corr. ex τὸ S¹ | ὀλίγοις M || 25 τῇ om. L | οὕτως M L || ἀναγκαῖαν sic L

37 (53 Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 759 A—D).

Ἐλέσθαι δὲ δεῖ τρία μὲν ἀρχόντων εἶδη, περὶ μὲν
τὸ νῦν δὴ λεχθὲν ἀστυνόμους ἐπονομάζοντα, τὸ δὲ περὶ
ἀγορᾶς κόσμον ἀγορανόμους, ἱερῶν δὲ ἱερέας, οἷς μὲν
5 εἰσι πάτριαι ἱερωσύναι καὶ αἶς, μὴ κινεῖν· εἰ δέ, οἷον τὸ
πρῶτον κατοικιζομένοις εἰκὸς γίγνεσθαι περὶ τὰ τοιαῦτα,
ἢ μηδενὶ ἢ τισιν ὀλίγοις, οἷς μὴ καθεστήκοι καταστατέον
ἱερέας τε καὶ ἱερέας νεωκόρους γίγνεσθαι τοῖς θεοῖς· τού-
των δὴ πάντων τὰ μὲν αἰρετὰ χρή, τὰ δὲ κληρωτὰ ἐν ταῖς
10 καταστάσεσι γίγνεσθαι, μινύντας πρὸς φιλίαν ἀλλήλοις
δῆμον καὶ μὴ δῆμον ἐν ἐκάστη χώρᾳ καὶ πόλει, ὅπως ἂν
μάλιστα ὁμονοῶν εἴη. τὰ μὲν οὖν τῶν ἱερέων, τῷ θεῷ
ἐπιτρέποντα αὐτᾷ τὸ κεχαρισμένον γίγνεσθαι, κληροῦν
οὔτω τῇ θεῖᾳ τύχῃ ἀποδιδόντα, δοκιμάζειν δὲ τὸν αἰεὶ
15 λαγχάνοντα πρῶτον μὲν ὁλόκληρον καὶ γνήσιον, ἔπειτα
ὥς ὃ τι μάλιστα ἐκ καθαρεινουσῶν οἰκήσεων, φόνου δὲ
ἄγνόν καὶ πάντων τῶν περὶ τὰ τοιαῦτα εἰς τὰ θεῖα
ἀμαρτανομένων αὐτὸν καὶ πατέρα καὶ μητέρα κατὰ ταῦτα
βεβιωκότας. ἐκ Δελφῶν δὲ χρὴ νόμους περὶ τὰ θεῖα
20 πάντα κομισαμένους καὶ καταστήσαντας ἐπ' αὐτοῖς ἐξη-
γητάς, τούτοις χρῆσθαι. κατ' ἐνιαυτὸν δὲ εἶναι καὶ μὴ
μακρότερον τὴν ἱερωσίην ἐκάστην, ἔτη δὲ μὴ ἔλαττον
ἐξίχοντα ἢ μὴν εἴη γεγονώς ὁ μέλλων καθ' ἱεροὺς νόμους

1 ecl. cum lemm. hab. S M A L || 2 δὲ om. Plat. | μὲν (ante ἀρχ.)

μους/ om. A || 3 ἀστρον sed post ν littera rasa L || 5 πάτριοι M | ἀσ
L | δὲ οἷον τὸ L, Plat.: δέοιντο S M A || 7 μηδενὶ L, Plat.: μηδὲν
S M A | ὀλίγοις ὅσια καθεστήκοι ci. Orelli, οἷς μὴ καθεστήκοι delevit
Schanz | καταστατέον A || 10 μινύντας M || 11 καὶ μὴ δῆμον L,
Plat.: om. S M A | χώρᾳ M || 12 ὁμονοῶν L, Plat.: ὁμονόων S M A |
ῃ prop. Ast | ἱερέων S M A: ἱερῶν L, codd. Platonis || 14 αἰεὶ L et

αἰ εἰ cod. Par. Platonis || 17 ἄγνων A || 18 ἀμαρτανόμενον M | αὐτὸν
bis ser. M | αὐτὸν libri omnes ut Platonis codd., αὐτόν τε ex Pla-

tonis Aldina dederat Gesn.¹, inde vulg. | ταντ L ταῖτα Plat.: ταῦτα
M A Tr. dubito de S || 21 καὶ iterat initio novae paginae (89^r) L ||
22 ἔτη L, Plat.: ἔτι S M A

περὶ τὰ θεία ἱκανῶς ἀγιστεύσειν· ταῦτα δὲ καὶ περὶ τῶν ἱερειῶν ἔστω τὰ νόμιμα. τοῖς δ' ἐξηγητὰς τρεῖς φερέτωσαν μὲν αἱ τέσσαρες φυλαὶ τέσσαρας, ἕκαστον ἐξ αὐτῶν, τρεῖς δέ, οἷς ἂν πλείστη γένηται ψῆφος, δοκιμάσαντας ἑνέα πέμπειν εἰς Δελφοὺς ἀνελεῖν ἐξ ἑκάστης τριάδος ἓνα· τὴν δὲ δοκιμασίαν αὐτῶν καὶ τοῦ χρόνου τὴν ἡλικίαν εἶναι καθάπερ τῶν ἱερέων.

38 (54 Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 762 D—E).

Τούτων δὲ οἱ νομοφύλακες ἐπίσκοποι ἀκριβεῖς ἔστωσαν, ὅπως ἢ μὴ γίγνηται τὴν ἀρχὴν ἢ γιγνόμενα τῆς ἀξίας δίκης τυγχάνη. δεῖ δὴ πάντ' ἄνδρα διανοεῖσθαι περὶ ἀπάντων ἀνθρώπων, ὥς ὁ μὴ δουλεύσας οἶδ' ἂν δεσπότης γένοιτο ἄξιος ἐπαίνου, καὶ καλλωπίζεσθαι χρὴ τῷ καλῶς δουλεῦσαι μᾶλλον ἢ τῷ καλῶς ἄρξαι, πρῶτον μὲν τοῖς νόμοις, ὥς ταύτην τοῖς θεοῖς οὖσαν δουλείαν, ἔπειτ' αἰεὶ τοῖς πρεσβυτέροις τε καὶ ἐντίμως βεβιωκόσι τοὺς νέους.

39 (55 Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 765 D—766 C).

Λοιπὸς δὲ ἄρχων περὶ τὰ προειρημένα ἡμῖν ὁ τῆς παιδείας ἐπιμελητὴς πάσης θηλειῶν τε καὶ ἀρρένων. εἰς

1 ἱκανῶν A | ταῦτα tacite Burnet | ἀγιστεύσειν L et sic fere Platonis codd.: ἀγιστεῦειν SM ἀγχιστεύειν A || 2 ἱερῶν A | τοὺς δὲ ἐξηγητὰς L | τρεῖς, sed in marg. τρις cod. Par. Plat.: τρεῖς libri Stobaei || 3 φερέτωσαν Platonis et Stobaei codd., nisi quod φερέτω L || 4 αὐτῶν libri Stob. et Plat. || 8 ecl. hab. S M A L; lemma accessit ex L, ubi Ἐν

ω

(E rubr.) ταυτ: om. S M A ubi verba τούτων δὲ sine distinctione maiore cum prioribus cohaerent sicut in Tr. || 9 οἱ νομοφύλακες ἐπίσκοποι ἀκριβεῖς ἔστωσαν L, codd. Platonis: οἱ νομοφύλακες ἐν τούτῳ ἀκριβεῖς ἔστωσαν ἐπίσκοποι S M A || 11 τυγχάνη M A, Plat.: τυγχάνει S L | ὁγ' L, Plat.: δὲ S M A | πάντ' L, Plat.: πάντα S M A || 12 ἀπάντων L, Plat.: πάντων S M A | verba ὁ μὴ δουλεύσας — 13 ἄξιος ἐπαίνου recurrunt infra ecl. 62, 50 Mein. | οὐδ' ex οὐκ corr. S¹ || 14 τῷ

τ

ante καλῶς L ut Plat.: om. S M A || 15 ἔπειτα αἰεὶ S M A: ἔπει εἰ L ἔπειτα εἰ codd. Plat. || 16 τοὺς νέους in Platone delevit Ast || 17 ecl. cum lemm. hab. S M A L || 18 Τοιπὸς (T rubro) L | ὁ τῆς S M A, Plat.: ὅταν L || θηλειῶν τοὺς ἀρρέναν (voluit ἀρρένων) L

μὲν δὴ καὶ ὁ τούτων ἄρξων ἔστω κατὰ νόμους, ἐτῶν μὲν
 γεγονώς μὴ ἔλαττον ἢ πεντήκοντα, παίδων δὲ γνησίων
 πατῆρ, μάλιστα μὲν υἱέων καὶ θυγατέρων, εἰ δὲ μή,
 θάτερα· διανοηθήτω δὲ αὐτός τε ὁ προκριθεὶς καὶ ὁ
 5 προκρίνων ὡς οὔσαν ταύτην τὴν ἀρχὴν τῶν ἐν τῇ πόλει
 ἀκροτάτων ἀρχῶν πολὺν μεγίστην. παντὸς γὰρ δὴ φυτοῦ ἢ
 πρώτῃ βλάστῃ καλῶς ὀρμηθεῖσα πρὸς ἀρετὴν τῆς αὐτοῦ
 φύσεως κυριωτάτῃ τέλος ἐπιθεῖναι τὸ πρόσφορον, τῶν
 τε ἄλλων φυτῶν καὶ τῶν ζώων ἡμέρων καὶ ἀγρίων καὶ
 10 ἀνθρώπων· ἀνθρώπος δέ, ὥς φαμεν, ἡμερον, ὁμῶς μὴν
 παιδείας μὲν ὀρθῆς τυχὸν καὶ φύσεως εὐτυχούς, θειότατον
 ἡμερώτατόν τε ζῶον γίγνεσθαι φιλεῖ, μὴ ἱκανῶς δὲ ἢ μὴ
 καλῶς τραφὲν ἀγριώτατον, ὅποσα φύει γῆ. ὣν ἕνεκα οὐ
 δεύτερον οὐδὲ πάρεργον δεῖ τὴν παίδων τροφὴν τὸν
 15 νομοθέτην ἔαν γίγνεσθαι, πρῶτον δὲ ἄρξασθαι χρεῶν
 τὸν μέλλοντα αὐτῶν ἐπιμελήσεσθαι καλῶς αἰρεθῆναι, τῶν
 ἐν τῇ πόλει ὅς ἂν ἄριστος εἰς πάντα ἦ, τοῦτον κατὰ
 δύναμιν ὁ τι μάλιστα αὐτοῖς καθιστάντα προστάττειν ἐπι-
 μελητήν. αἱ πᾶσαι τοίνυν ἀρχαὶ πλήν βουλῆς καὶ πρυ-
 20 τάνειν εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἐλθούσαι φερόντων
 ψῆφον κρύβδην, τῶν νομοφυλάκων ὄντιν' ἂν ἕκαστος

1 ἔσται A || 2 ἔλλαττον A | ἢ secl. Ast || 4 προκριθεὶς M A L,
 Plat., etiam S, sed προκρι in rasura scr. S¹, littere η ante θ vesti-
 gium, προκληθεὶς Tr. || 6 v. παντὸς — 8 πρόσφορον ex vetustiore
 gnomologio Clemens Al. strom. VI 24 p. 750 P. (Theodoret. ther-
 apeut. p. 313, 2 Raed.), παντὸς — 13 φύει γῆ etiam supra Stob.
 II 31, 110ⁱ W. | γὰρ δὴ L, Plat., om. Stob. II: γὰρ S M A, Clem. ||
 7 αὐτοῦ libri sicut Par. Platonis, ξαντοῦ Clem. || 8 κυριώτατον L ||
 9 τῶν ζώων τῶν ἡμέρων A | ἡμέρων L hic et supra, Plat.: ἡμέρων
 τε (vel τὲ ut M) S M A | καὶ ante ἀνθρ. superscr. L || 10 ὥς φαμέν
 libri ut primo Par. Platonis | μὴν e μὲν corr. A¹ || 11 παιδείας μὲν
 ὀρθῆς τυχὸν (-ὄν ex -ὣν corr. S¹) S M A L, Plat.: μὲν παιδείας τῆς
 ὀρθῆς τυχὼν temere Gesn.², inde vulg. || 15 ἀρχεσθαι L || 16 αὐτὸν
 S | αἰρεθῆναι secl. Hermann || 17 τοῦτο sed ν superadd. pr. m. L ||
 18 καθιστάντα L, Plat.: καρστάντα (?) S καταστάντα M Tr. ἐπιστάντα
 A || 19 πλήν] πρὶν Tr. || 20 τὸ ex τὰ corr. M¹ || 21 νομοφυλάκων sine
 acc. A | ὅτιν' L

ῥῆγῃται κάλλιστα ἂν τῶν περὶ παιδείαν ἄρξαι γενομένων·
 ᾧ δ' ἂν πλείσται ψῆφοι ξυμβῶσι, δοκιμασθεὶς ὑπὸ τῶν
 ἄλλων ἀρχόντων τῶν ἐλομένων, πλήν νομοφυλάκων, ἀρ-
 χέτω ἔτη πέντε, ἔκτω δὲ κατὰ ταῦτα ἄλλον ἐπὶ ταύτην
 τὴν ἀρχὴν αἰρεῖσθαι.

40 (56 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ Νόμων ζ (p. 801 E—802 A).

Μετά γε μὴν ταῦτα ὕμνοι θεῶν καὶ ἐγκώμια κεκοι-
 νωνημένα εὐχαῖς ἄδοιτ' ἂν ὀρθότατα, καὶ μετὰ θεοὺς
 ὡσαύτως περὶ δαίμονάς τε καὶ ἥρωας μετ' ἐγκωμίων
 εὐχαὶ γίνονται' ἂν τούτοις πᾶσι πρέπουσαι. — Πῶς γὰρ 10
 οὐ; — Μετά γε μὴν ταῦτ' ἤδη νόμος ἄνευ φθόνων
 εὐθὺς γίνονται' ἂν ὁδε· τῶν πολιτῶν ὁπόσοι τέλος ἔχοιεν
 τοῦ βίου, κατὰ σώματα ἢ κατὰ ψυχὰς ἔργα ἐξεργασμένοι
 καλὰ καὶ ἐπίπονα καὶ τοῖς νόμοις εὐπειθεῖς γεγονότες,
 ἐγκωμίων αὐτοὺς τυγχάνειν πρέπον ἂν εἴη. — Πῶς δ' 15
 οὐ; — Τοὺς γε μὴν ἔτι ζῶντας ἐγκωμίοις τε καὶ ὕμνοις
 τιμᾶν οὐκ ἀσφαλές, πρὶν ἂν ἅπαντά τις τὸν βίον δια-
 δραμῶν τέλος ἐπιστήσῃται καλόν· ταῦτα δὲ πάντα ἡμῖν
 ἔστω κοινὰ ἀνδράσι τε καὶ γυναιξὶν ἀγαθοῖς καὶ ἀγαθαῖς
 διαφανῶς γενομένοις.

1 κάλλιστα ἂν MA κάλλιστ' ἂν Plat. κάλιστα ἂν S μαλίστ'
 ἂν sic L || 2 ξυμβῶσιν M | ὑπὸ τῶν ἄλλων δοκιμασθεὶς A || 4 ἔτη
 πέντε L, Plat.: ἐπὶ πέντε ἔτη SMA | ταυτα sine acc. S ταῦτα M ||

5 ταύτην τὴν ML Plat.: ταύτην SA | ἀρχὴν ML, Plat.: ἀρχὴν S^{ει}
 ἄρχειν A || 6 ecl. cum lemm. hab. SMA L; pro lemm. nil nisi
 Νόμος ζ' L || 8 ἄδοιτ' ἂν L, Plat.: ἄδοιτ' ἂν (ἄδοιντ' ἂν M) SMA ||
 9 περὶ] μετὰ A || 10 γίνονται' S, M (ubi γίνονται' ἂν pro γίνονται'
 ἂν), γέροντ' A: γίγνοιτ' L | πᾶσι (-σιν M) SML, Plat.: ἅπασιν A |
 εἶπε ante πῶς additum in A || 11 Μετά] M om. rubro addendum
 L | μὲν ut videtur L | ταῦτ' ἤδη L, Plat.: ταύτη δὲ SM ταύτην δεῖ
 A | νόμονος A || 12 εὐθὺς L, Plat.: ἐκτὸς SMA | v. τῶν πολιτῶν —
 20 διαφανῶς γενομένοις citat Eusebius praep. ev. XII 34 | ὁκόσα
 M || 13 σώματα — ψυχὰς] τὰ σώματα — τὰς ψυχὰς A | ἐξεργασ-
 μένοι ἔργα A || 14 καὶ ante ἐπίπονα om. L | τε ante γεγον. add.
 A || 15 Ὅπως sed Ὁ rubro L || 16 γε L, Plat.: τε SMA || 19 ἀν-
 δράσιν τὲ M | γυναιξὶν sine acc. L || 20 γενομένοις (compendiose L)
 L, Plat., Euseb.: γεγόμενα SMA

41 (57 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ Νόμων 9' (p. 856 C—D).

Πατρός ὀνειδίη καὶ τιμωρίας παίδων μηδενὶ ξυνέπεσθαι, πλὴν ἐάν τινι πατήρ καὶ πάππος καὶ πάππου πατήρ ἐφεξῆς ὀφλῶσι θανάτου δίκην.

5 42 (58 Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 879 A).

Δούλος δ' ἐάν τις ἐλεύθερον ὀργῇ τρώσῃ, παραδότω τὸν δοῦλον ὁ κεκτημένος τῷ τρωθέντι χρῆσθαι ὃ τι ἂν ἐθέλῃ.

43 (contin. 58 Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 879 B).

10 Ὅς δ' ἂν ἄκων ἄλλος ἄλλον τρώσῃ, τὸ βλάβος ἀπλοῦν ἀποτινέτω· τύχης γὰρ νομοθέτης οὐδεὶς ἱκανὸς ἄρχειν.

44 (59 Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 879 B—D).

15 Ὡδε οὖν χρὴ περὶ τῶν τοιούτων πάντ' ἄνδρα καὶ παῖδα καὶ γυναῖκα ἀεὶ διανοεῖσθαι, τὸ πρεσβύτερον ὥς οὐ σμικρῷ τοῦ νεωτέρου ἐστὶ πρεσβευόμενον ἔν τε θεοῖσι καὶ ἐν ἀνθρώποις τοῖς μέλλουσι σφῆζεσθαι καὶ εὐδαιμονεῖν. αἰκίαν οὖν περὶ πρεσβύτερον ἐν πόλει γενομένην ὑπὸ νεωτέρου ἰδεῖν αἰσχρὸν καὶ θεομισές· ἔοικε δὲ νέῳ παντὶ
20 ὑπὸ γέροντος πληγέντι ῥαθύμως ὀργὴν ὑποφέρειν, αὐτῷ τιθεμένῳ τιμὴν ταύτην εἰς γῆρας. ὧδ' οὖν ἔστω· πᾶς ἡμῖν αἰδεῖσθω τὸν ἑαυτοῦ πρεσβύτερον ἔργῳ τε καὶ ἔπει·

1 ecl. cum lemm. hab. S M A L; pro lemm. Νόμ̄ Θ̄ (N rubro) L || 2 ἐνὶ δὲ λόγῳ, πατρός κτέ. Plat. verba ἐνὶ δὲ λόγῳ — θανάτου δίκην citat Eusebius praep. ev. XII 39 p. 611 | ῥὸ (h. e. Πῶδ) L || 3 πλὴν ἐάν τις τινι πατήρ καὶ πάππος κτέ. Euseb. | πάππου S M || 5 ecl. cum lemm. hab. S M A L || 7 χρήσασθαι ὅτι ἐάν L | ἐθέλῃ libri omnes praeter Tr., ubi θέλῃ || 9 ἐν ταύτῳ quod recepi offert L, ubi recte ecloga tamquam nova constituta est: cum verbis prioribus ecloga coaluit lemmate detracto S M A || 10 δὲ pro δ' ἂν A | ἄλλος quod in libris omnibus est, temere omittunt Gaisford et Meineke; ἄλλως ex Stephani coniectura Ast || 11 ἀποτινέντω A || 13 ecl. cum lemm. hab. S M A L || 14 ὧδε (ω̄ rubro) M Ὅδε (Ὁ rubro) L || 15 τὸν πρεσβ. Tr. || 17 ἀνθρώποις M, L (compendiose), Plat.: ἀνθρώποισι S A || 19 ἔοικεν M || 20 αὐτῷ libri Stobaei || 21 τιθεμένην A | ὧδε L | v. πᾶς ἡμῶν — p. 180, 2 διευλαβεῖσθω citantur ab Eusebio praep. ev. XII 36 || 22 ἔπει λόγῳ Euseb.

τὸν δὲ προέχοντα εἴκοσιν ἡλικίας ἔτεσιν, ἄρρενα ἢ θῆλυν, νομίζων ὥς πατέρα ἢ μητέρα διευλαβεῖσθω, καὶ πάσης τῆς δυνατῆς ἡλικίας αὐτὸν φυτεῦσαι καὶ τεκεῖν ἀπέχουτ' αἰεὶ θεῶν γενεθλίων χάριν.

45 (60 Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 880 D—881 B).

5

Νόμοι δὲ, ὥς ἔοικεν, οἱ μὲν τῶν χρηστῶν ἀνθρώπων ἕνεκα γίνονται, διδαχῆς χάριν τοῦ τίνα τρόπον ὁμιλοῦντες ἀλλήλοις ἂν φιλοφρόνως οἰκοῖεν, οἱ δὲ τῶν τὴν παιδείαν διαφυγόντων, ἀτεράμονι χρωμένων τινὶ φύσει καὶ μηδὲν τεγχθέντων, ὥστε μὴ οὐκ ἐπὶ πᾶσαν ἵέναι κάκην. οὗτοι 10 τοὺς μέλλοντας λόγους ῥηθήσεσθαι πεποιηκότες ἂν εἶεν· οἷς δὴ τοὺς νόμους ἐξ ἀνάγκης ὁ νομοθέτης <ἂν> νομοθετοῖ, βουλόμενος αὐτῶν μηδέποτε χρεῖαν γίνεσθαι. πατρὸς γὰρ ἢ μητρὸς ἢ τούτων ἔτι προγόνων ὅστις τολμήσει ἄψασθαι ποτε βιαζόμενος αἰκία τινί, μήτε τῶν 15 ἄνω δείσας θεῶν μῆνιν μήτε τῶν ὑπὸ γῆς τιμωριῶν λεγομένων, ἀλλ' ὥς εἰδὼς ἅ μηδαμῶς οἶδε, καταφρονῶν τῶν παλαιῶν καὶ ὑπὸ πάντων εἰρημένων, παρανομεῖ, τούτῳ δὲ τινος ἀποτροπῆς ἐσχάτης. Θάνατος μὲν οὖν οὐκ ἔστιν ἐσχατον, οἱ δ' ἐν Αἰδοῦ τούτοις λεγόμενοι 20 πόνοι ἔτι τε τούτων εἰσὶ μᾶλλον ἐν ἐσχάτοις, καὶ ἀληθέστατα λέγοντες οὐδὲν ἀνύτουσι ταῖς τοιαύταις ψυχαῖς ἀποτροπῆς· οὐ γὰρ ἂν ἐγίγνωτό ποτε μιτραλοῖαί τε καὶ

1 ἔτεσιν om. L || 3 αὐτὸν L M αὐτὸν ut videtur S A | φυτεῦσαι libri Stobaei nisi quod φυτῆσαι compendiose L, φιλῦσαι Plat. | ἀπέχουτο αἰεὶ L || 5 ecl. cum lemm. hab. S M A L || 8 ἀλλήλοισι φιλοφρόνως A || 9 χρώμενοι A | μηδὲ S || 10 τεγχθέντων Plat.: τεχθέντων S M A L ταχθ- Tr. | οὐκ om. L A | κάκην M || 11 λόγους ῥηθήσεσθαι L, Plat.: ῥηθήσεσθαι λόγους S M A || 12 οἷς δὴ — 13 γίνεσθαι L, Plat.: om. S M A | ἂν addidi e Platone || 14 τολμήσειεν S M A || 16 δείσας θεῶν L, Plat.: θεῶν δείσας S M A | ὑπὸ L Tr., Plat., etiam in S ὑπὸ, sed fuerat ni fallor ἐπὶ, corr. S¹ (ὅ in ras.): ἐπὶ M A || 19 τοῦτο L | δὴ A || 20 ἐσχατον L | οὐδ' pro οἱ δ' A | ἐνάδου L | τούτοις M || 21 εἰσὶ μᾶλλον L, Plat.: μᾶλλον εἰσὶν (μᾶλλον εἰσὶν M) S M A | καὶ L, Plat.: om. S M A || 22 οὐδὲν ἀνύτουσι M L, Plat.: οὐδένανύτουσι S οὐδένα νύττουσι A || 23 ἀποτροπαῖς compendiose L | οὐ γὰρ ἂν — p. 181, 1 τόλμαι L, Plat.: om. S M A | ἐγίγνωτο Plat.: ἐγγίγνωιντο L

τῶν ἄλλων γεννητόρων ἀνόσιοι πληγῶν τόλμαι· δεῖ δὴ τὰς ἐνθάδε κολάσεις περὶ τὰ τοιαῦτα τούτοισι τὰς ἐν τῷ ζῆν μηδὲν τῶν ἐν Ἀιδου λείπεσθαι κατὰ δύναμιν.

46 (deest Mein.) <Τοῦ αὐτοῦ> Νόμων ια' (p. 917 B—C).

5 Ὁ πωλῶν ὅτιοῦν ἐν ἀγορᾷ μηδέποτε δύο εἶπη τιμὰς ὧν ἂν πωλῇ, ἀπλῆν δὲ εἰπών, ἂν μὴ τυγχάνῃ ταύτης, ἀποφέρω(ν ὀρθ)ῶς ἂν ἀποφέροι πάλιν καὶ ταύτης τῆς ἡμέρας μὴ τιμήσῃ πλέονος μηδὲ ἐλάττονος, ἔπαινος δὲ ὄρκος τε περὶ παντὸς τοῦ πωλουμένου ἀπέστω. ἔαν δέ
10 τις ἀπειθῇ τούτοις, ὁ παρατυγχάνων τῶν ἀστῶν, μὴ ἔλαττον ἢ τριάκοντα γεγονῶς ἔτη, κολάζων μὲν τὸν ὁμνύντα ἀνατεῖ τυπτέτω τις, ἀφροντιστῶν δὲ καὶ ἀπειθῶν ἔνοχος ἔστω ψόγῳ προδοσίας νόμων.

47 (deest Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 918 C—E).

15 Σμικρὸν γένος ἀνθρώπων καὶ φύσει ὀλίγον καὶ ἄκρα τροφῇ τετραμμένον, ὅταν εἰς χρείας τε καὶ ἐπιθυμίας τινῶν ἐμπέτῃ, καρτερεῖν πρὸς τὸ μέτριον δυνατόν ἐστι, καὶ ὅταν ἐξῇ χρήματα λαβεῖν πολλά, νήφει καὶ πρότερον αἰρεῖται τοῦ πολλοῦ τὸ τοῦ μέτρου ἐχόμενον· τὰ δὲ τῶν
20 ἀνθρώπων πλήθῃ πᾶν τούναντίον ἔχει τούτοις, δεόμενά τε ἀμέτρως δεῖται καὶ ἐξὸν κερδαίνειν τὰ μέτρια, ἀπλήστως αἰρεῖται κερδαίνειν. διὸ πάντα τὰ περὶ τὴν καπηλείαν καὶ ἐμπορίαν καὶ πανδοκείαν γένη (δια)βέβληται τε καὶ
25 γένοιτο οὐδ' ἔσται, προσαναγκάσεις· γελοῖον μὲν εἶπεῖν,

1 πληγῶν Plat.: πλέον L || 2 τούτοις L || 4 eclogam primus edidi ex L, om. S M A, in lemmate addidi Τοῦ αὐτοῦ et scripsi

Νόμων, nil nisi Νόμ ια' (N rubro) L || 6 τυγχάνῃ Plat.: τυχα L || 7 ἀποφέρων ὀρθῶς Plat.: ἀποφερω . . . ὧς L || 8 μὴ δὲ L || 9 ορκος L || 11 ὁμνύντα L | ἀνατεῖ sic L || 14 ecl cum lemm. primus edidi ex L: om. S M A || 15 Σμικρὸν Plat.: Ὁ μικρὸν (Ὁ rubr.) L | ἄκρα τροφῇ ut assolet L || 17 τὸ Plat.: τὸν L || 18 ὅτ' ἂν ut 16 L || 19 τοῦ (ante πολλοῦ) mutatum ex τὸ L || 21 ἀπλήστως Plat.: ἀπλή-
τως L || 23 διαβέβληται τε Plat.: βέβλυται τε sed lacuna ante βεβλ. et v correctum videtur in η L || 24 ἐν Plat.: om. L; fortasse κὰν αἰσχρ. scribendum

ὁμως δὲ εἰρήσεται· πανδοκεῦσαι τοὺς πανταχῇ ἀρίστους
 ἄνδρας ἐπὶ τινα χρόνον, ἢ καπηλεύειν ἢ τι τῶν τοιούτων
 πράττειν, ἢ καὶ γυναῖκας ἔκ τινος ἀνάγκης εἰμαρμένης
 τοῦ τοιούτου μετασχεῖν τρόπον, γνῶνμεν ἂν ὡς φίλον
 καὶ ἀγαπητόν ἐστιν ἕκαστον τούτων, καὶ εἰ κατὰ λόγον 5
 ἀδιάφθορον γίγνοιτο, ἐν μητρὸς ἂν καὶ τροφῶς σχήματι
 τιμῶτο <τὰ> τοιαῦτα πάντα.

48 (deest Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 934 D—935 C).

Μαίνονται μὲν οὖν πολλοὶ πολλοὺς τρόπους· οὓς μὲν
 νῦν εἵπομεν, ὑπὸ νόσων, εἰσὶ δὲ οἱ διὰ θυμοῦ κακίην 10
 φύσιν ἅμα καὶ τροφήν γενομένην, οἱ δὲ σμικρὰς ἔχθρας
 γενομένης, πολλὴν φωνὴν ἰέντες κακῶς ἀλλήλους βλασφη-
 μοῦντες λέγουσιν, οὐ πρόπον εὐνόμων πόλεως γίγνεσθαι
 τοιοῦτον οὐδὲν οὐδαμῇ οὐδαμῶς. εἰς δὲ περὶ κακηγορίας 15
 ἔστω νόμος περὶ πάντας ὁδε· μηδένα κακηγορεῖτω μηδεῖς.
 ὁ δὲ ἀμφισβητῶν ἐν τισι λόγοις ἄλλος ἄλλῳ διδασκέτω
 καὶ μανθανέτω τὸν τε ἀμφισβητοῦντα καὶ τοὺς παρόντας
 ἀπεχόμενος πάντως τοῦ κακηγορεῖν. ἐκ γὰρ τοῦ κατεύ-
 χεσθαι τε ἀλλήλοις ἐπαρωμένους καὶ δι' αἰσχυρῶν ὀνομά-
 των ἐπιφέρειν γυναικείους ἑαυτοῖς φήμας, πρῶτον μὲν 20
 ἐκ λόγων, κούφου πράγματος, ἔργῳ μίση τε καὶ ἔχθραι
 βαρύνταται γίνονται· πράγματι γὰρ ἀχαρίστῳ, θυμῷ,
 χαριζόμενος ὁ λέγων, ἐμπιπλὰς ὀργὴν κακῶν ἐστιαμάτων,
 ὅσον ὑπὸ παιδείας ἡμερώθη ποτέ, πάλιν ἐξαργυρῶν τῆς
 ψυχῆς τὸ τοιοῦτον, θηριούμενος ἐν δυσκολίᾳ ζῶν γίγνεται, 25
 πικρὰν τοῦ θυμοῦ χάριν ἀποδεχόμενος. μετεκβαίνειν δὲ
 αὐτῷ πως εἰώθασι πάντες θαμὰ ἐν τοῖς τοιοῦτοις εἰς τό

1 πανδοκεῦσαι Plat.: πανδοκεῦς L || 4 γνῶνμεν Plat.: γνῶν
 μὲν L || 5 καταλόγον L || 6 litt. ἀδιά praeter spiritum et accentum
 evanida in L, supplevimus e Platone || 7 τὰ addidi e Platone ||
 8 ecl. cum lemm. primus edidi ex L, om. S M A || 12 κακῶς Plat.:
 καλῶς L || 13 ἐν εὐνόμων πόλει Plat. || 14 οὐδαμῇ ut assolet L ||
 16 ἄλλος sed ο ex corr. L || 18 κατεύχεσθαι τε Plat.: κατέρχεσθαι
 τε L || 19 διαισχυρῶν L || 21 ἐκ λόγων, κούφου πράγματος Plat.: ἐκ
 γ'
 λο κούφον πραγμάτων L || 22 ἀχαρίστῳ Plat.: ἀχωρίστῳ L ||
 23 ἐμπιπλὰς Plat. || 27 πῶς L | τὸ τί L

τι γελοῖον περὶ τοῦ ἐναντίου φθέγγεσθαι· ὁ τις ἐθιζόμενος οἶδεις πώποτε ὅς οὐ τοῦ σπονδαίου τρόπου ἤ<τοι> τὸ παράπαν διήμαρτεν ἢ μεγαλονοίας ἀπώλεσε μέρη πολλά. ὧν δὴ χάριν ἐν μὲν ἱερῷ τὸ παράπαν μηδεὶς τοιοῦτον
 5 φθέγγεται μηδέποτε μηδὲν μηδ' ἐν τισι δημοτελέσι θυσίαις, μηδ' αὖ ἐν ἄθλοις μηδ' ἐν ἀγορᾷ μηδ' ἐν δικαστηρίῳ μηδ' ἐν ξυλλόγῳ κοινῷ μηδενί· κολαζέτω δὲ ὁ τούτων ἄρχων ἕκαστον ἀνατεί, ἢ μηδέποτ' ἀριστείων πέρι φιλονεικίῃ, νόμων ὥς οὐ κηδόμενος οὐδὲ ποιῶν τὰ
 10 προσταχθέντα ὑπὸ τοῦ νομοθέτου.

49 (61 Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 930 C).

Παίδων δὲ ἱκανότης ἀκριβῆς ἄρρην καὶ θήλεια ἔστω τῷ νόμῳ.

50 (deest Mein.) <Τοῦ αὐτοῦ> Νόμων <ι>β' (p. 955 C—D).

15 Τοὺς τῇ πατρίδι διακονοῦντάς τι δώρων χωρὶς χρῆ διακονεῖν, πρόφασιν δ' εἶναι μηδεμίαν μηδὲ λόγον ἐπαινούμενον, ὥς ἐπ' ἀγαθοῖς μὲν δεῖ δέχεσθαι δῶρα, ἐπὶ δὲ φλαύροις οὐ· τὸ γὰρ γινῶναι καὶ γνόντα καρτερεῖν οὐκ εὐπειτές, ἀκούοντα δὲ ἀσφαλέστατον πείθεσθαι τῷ νόμῳ,
 20 μηδὲν ἐπὶ δώροις διακονεῖν. ὁ δὲ μὴ πειθόμενος ἀπλῶς τεθνήτω ἄλλους τῇ δίκῃ.

2 ἤτοι τὸ Plat.: ἢ τὸ (sic) L || 5 μηδ' ἐν Plat.: μηδὲν L || 9 φιλονικ- Plat. || 11 ecl. cum lemm. hab. S M A L; Ἐν ταυτῷ L nil nisi νόμων ια S τοῦ αὐτοῦ νόμων ια M A || 12 ἄρρεν L || 14 ecl. cum

lemm. primus edidi ex L, om. S M A, nil nisi Νόμ^{ος} β^{ος} L: supplevi et correxi || 16 μηδεμίαν Plat.: μηδεμιᾶς L | μὴ δὲ L || 20 δώροισιν Plat. || 21 τεθνήτω Plat.: τεθνάναι L

CAPVT III.
ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΥ.
deest.

CAPVT IV.
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΠΟΛΕΣΙ ΔΥΝΑΤΩΝ.

1 *Εὐριπίδου Θησεῖ* (fr. 389 N.²).

*Ἀνὴρ γὰρ ὅστις χρημάτων μὲν ἐνδεής,
δραῖσαι δὲ χειρὶ δυνατός, οὐκ ἀνέξεται,
τὰ τῶν δ' ἐχόντων χρήμαθ' ἀρπάζειν φιλεῖ.*

5

1. 2 caput quod in libris nostris deest legit Photius, qui titulum servavit. Pherecratis huic capiti infuisse versus apparet ex poetarum laterculo pinacographi Photiani, ut animadvertit Elter de Stob. cod. Phot. p. 58 et 29. legebatur igitur lemma *Φερεκράτους*, certe sic legitur in posteriore loco flor. IV p. 79 Mein. ipsi versus in reliquiis poetae hodie nobis notis frustra quaeruntur. ceterum vix dubito quin una alterave earum eclogarum, quibus nunc de plebe agitur in aliis Stobaeani operis partibus (cf. Eur. fr. 92. 626 N.² al.), etiam in hoc capite olim lecta sit. nam ab eius modi iterationibus minime abhorret gnomologus

1. 2 titulum capitis servarunt Phot. S M A Br Tr. nisi quod *δυναστῶν* pro *δυνατῶν* M Mac. in quarta sede exhibet Photius, qui inde a tertio capite singulorum capitum numeros adscribere supersedit (cf. Stob. vol. I p. 10 W.). 29' dedit S μγ' Tr. denique ν5' M A Mac. et hi quidem decepti magna ista foliorum traiectione, qua capitulorum dispositionem in M A Mac. librorum archetypo disturbatam esse enarravi proleg. vol. III p. XXX ss. || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A, sed αἰγεί post *θησεῖ* addunt M A. cf. quae adnotavimus in Stob. III 9, 5 p. 347, 8 || 5 *δραῖσαι δὲ* ser. Gesn.¹: *δραῖσεται* S M A. *δραῖσαι τε* igitur in archetypo | *οὐκ ἀφέξεται τὰ τῶν ἐχόντων χρήμαθ' ἀρπάζειν βλα* ser. Nauck, sed interciderit versus post *ἀνέξεται* || 6 δ' secl. Valckenaer

2 *Εὐριπίδου Πενθελ* (Bacch. 270 s.).

*Θρασὺς τε δυνατὸς καὶ λέγειν οἷός τ' ἀνὴρ
κακὸς πολίτης γίνεται νοῦν οὐκ ἔχων.*

3 *Τοῦ αὐτοῦ Γλαύκῳ* (fr. 644 N.²).

5 *Ὅταν κακὸς τις ἐν πόλει πράσῃ καλῶς,
νοσεῖν τίθησι τὰς ἀμεινόνων φρένας
παράδειγμ' ἔχόντων τὴν κακῶν ἐξουσίαν.*

4 *Ἐν ταύτῳ* (Ion. 605 s.).

Οἱ τὰς πόλεις ἔχοντες ἀξιώμα τε

10 *τοῖς ἀνταμίλλοις εἰσὶ πολεμιώτατοι.*

5 *Εὐριπίδου Ὀρέστη* (907 ss.).

*Ὅταν γὰρ ἡδὺς τοῖς λόγοις φρονῶν κακῶς
πείθῃ τὸ πλήθος, τῇ πόλει κακὸν μέγα·
ὅσοι δὲ σὺν νῷ χρηστὰ βουλευούσ' αἰεῖ,*

15 *κἂν μὴ παραυτίκ', αὐθίς εἰσι χρήσιμοι.*

6 *Εὐριπίδου Ἑκάβης* (293 ss.).

*Τὸ δ' ἀξίωμα, κἂν κακῶς λέγῃ, τὸ σὸν
πείσει· λόγος γὰρ ἔκ τ' ἀδοξούντων ἰὼν*

1 ecl. cum lemm. hab. S M A, ^τ *τ' αὐ* πενθελ S. versus in Eur. damnat Dindorf || 2 *τε* (ut Euripidis P) S M A: δὲ Eur. G || 3 *γίνεται* S M ut libri Euripidis: *γίνεται* A ut videtur, Eur. || 4 ecl. cum lemm. hab. S M A, *γλεύκῳ* M || 5 *κακὸς* corr. ex *κακῶς* S || 6 *τὰς* Cobet Coll. cr. p. 226: *τῶν* S M A || 7 *ἔχόντων τὴν* Cobet: *ἔχοντας τῶν* S M A || 8 ecl. cum lemm. hab. S M A. nisi ipsum lemma vitium contraxit, aut post *Ἐν ταύτῳ* interciderit ecloga ex Glaucō vel Polyido petita una cum lemmate *τοῦ αὐτοῦ Ἴωνι*, aut ante *Ἐν ταύτῳ* ecloga Ionis Euripideae, cui praefixum erat *Τοῦ αὐτοῦ Ἴωνι* || 9 *οἱ τὰς π. ἔχουσι* Eur. | *ἀξιώματα* libri Euripidis. *ἔχουσιν, ἀξιώματος* prop.

9 Badham || 10 *ἀνταμίλλοις* A¹ *ἀνταμίλλοις* S *ἀνταμίλλοι* M || 11 ecl. cum lemm. hab. S M (post ecl. 4) A (post ecl. 6); ^τ *τ' αὐ* (pro *Εὐρ.*) S. cf. Stob. III, 13, 10 H. || 13 *πίθῃ* S || 14 *βουλευούσ'* A || 15 *χρήσιμοι πόλει* Eur. || 16 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 5) M (post ecl. 13) A (post ecl. 4) Br (quattuor huius capituli eclogarum quasi primam). incerta igitur eclogae sedes. ab archetypi librario ut videtur primo omissam dein in margine suppletam alii alio loco inserebant. *Εὐριπίδου* om. S, *ἐκάβης* om. Br. cf. Gellius XI 4 Tzetzes exeg. in Il. p. 5 || 17 *λέγῃς* Muretus || 18 *πείσει*] *νικά* Gell.

καὶ τῶν δοκούντων αὐτὸς οὐ ταῦτόν σθένει.

7 Ἀλκμήνη (fr. 94 N.²).

Τῶν γὰρ δυναστῶν πλεῖστος ἐν πόλει λόγος.

8 Μεάνδρου (fr. 578 K.).

Δεῖ τὸν πολιτῶν προστατεῖν αἰρούμενον

τὴν τοῦ λόγου μὲν δύναμιν οὐκ ἐπίφθονον,

ἥθει δὲ χρηστῷ συγκεκραμένην ἔχειν.

9 Εὐριπίδου Ἀλκμήνης (fr. 92 N.²).

Ἴστω τ' ἄφρων ὦν ὅστις ἄνθρωπος γεγὼς
δῆμον κολοῦει χρήμασιν γανρούμενος.

10 Εὐριπίδου Μηδείας (222 ss.).

Χρὴ δὲ ξένον μὲν κάρτα προσχωρεῖν πόλει.

οὐδ' ἀστὸν ἦνεσ' ὅστις αὐθάδης γεγὼς

πικρὸς πολίταις ἐστὶν ἀμαθίας ὑπο.

11 Σοφοκλέους (fr. 852 N.²).

Πολλῶν καλῶν δεῖ τῷ καλῶς τιμωμένῳ·

μικροῦ δ' ἀγῶνος οὐ μέγ' ἔρχεται κλέος.

12 Εὐριπίδου Ἀλκμήνη (fr. 99 N.²).

Τὸν εὐτυχοῦντα χρὴ σοφὸν πεφυκέναι.

1 Eust. in Il. p. 209. 723 | καὶ τῶν S | αὐτὸς libri: corr. Porson ||
2 ecl. cum lemm. hab. poetae nomine non iterato S, om. M A. sine lemm.
recurr. flor. Mon. 126 || 3 τῶν δυνατῶν flor. Mon. || 4 ecl. cum
lemm. hab. S (post ecl. 7) M A (post ecl. 5) || 5 αἰρούμενον S A
αἰνούμενον M || 6 δύναμιν supra lin. S¹ | ἐπὶ φθόρον M || 7 ἥθει in
ἥθει corr. M¹ | χρηστὰ in χρηστῷ corr. M¹ || 8 ecl. cum lemm. hab.
M A, om. S || 9 τ' M A: δ' tacite Gesn.² p. 302 | ὅστις ὄλβιος γεγὼς
ci. Herwerden ad Eur. Ion. p. 152, non accedimus || 10 κολίει χρή-
μασι M | 11 ecl. hab. S, om. M A. lemma revocavi ex S. primus
eclogae versus citatur in schol. Soph. O. C. 172 || 15 ecl. cum lemm.
hab. S M A || 16 πολλῶν καλῶν] πολλῶν πόρων ci. Nauck de trag. gr.
fr. obs. cr. p. 30, πολλῶν κάλων Bergk in Fleckeiseni ann. a. 1869
p. 186, παντὸς κάλω ego olim *Krit. bl.* p. 84 probante Ritschelio
act. soc. philol. Lips. III 2 p. IX, reprobante Gomperzio *Beitr.* I p.
15 qui identidem commendabat πόρων καλῶν, etiam nuperrime
Beitr. VIII (Vindob. a. 1905) p. 18. notionem ἀνταγωνιστῶν sim.
olim praecessisse susp. Elter | τῷ καλόν τι μωμένῳ Nauck, sed τῷ
καλῶς τιμωμένῳ (i. e. δυνατῷ) utique gnomol. || 18 ecl. cum lemm.
hab. S M A || 19 χρῆν Meineke

13 Εὐριπίδου Αἰόλω (fr. 16 N.²).

Λαμπροὶ δ' ἐν αἰχμαῖς Ἄρεος ἐν τε συλλόγοις,
μή μοι τὰ κομψὰ ποικίλοι γενοίατο,
ἀλλ' ὧν πόλει δεῖ μεγάλα βουλευόντες εὖ.

5 14 Αἰσχύλου (fr. 398 N.²).

Κακοὶ γὰρ εὖ πράσσοντες οὐκ ἀνασχετοί.

15 Σοφοκλέους (Ant. 175 ss.).

Ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν
ψυχὴν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην, πρὶν ἂν
10 ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβῆς φανῇ.

ἔμοι γὰρ ὅστις πᾶσαν εὐθύνων πόλιν
μή τῶν ἀρίστων ἄπτεται βουλευμάτων,
ἀλλ' ἐκ φόβου του γλῶσσαν ἐγκλείσας ἔχει,
κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ.

15 καὶ μείζον' εἴ τις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας

φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω.

ἐγὼ γάρ, ἴστω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὀρῶν ἀεὶ,

οὔτ' ἂν σιωπήσαιμι τὴν ἄτην ὀρῶν

στείχουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας.

20 16 Ξενοφῶντος ἐν δ' Ἀπομνημονευμάτων (c. 6, 5—6).

Ἀνθρώποις δὲ ἄρα ἔστιν ὃν ἂν τις τρόπον βούληται
χρησθαι; Οὐκ ἀλλὰ καὶ περὶ τούτους ὁ εἰδὼς ἃ ἔστι
νόμιμα, καθ' ἃ δεῖ πρὸς ἀλλήλους χρησθαι. Οὐκοῦν οἱ

1 ecl. cum lemm. hab. S M A; τ̃ αν̃ (pro Εὐρ.) S. cf. Aristot. polit. III 4 p. 1277^a 19 καὶ Εὐριπίδης φησὶ 'μή μοι τὰ κόμψ', ἀλλ' ὧν πόλει δεῖ' || 2 λαμπροῦ δ' ἐν αἰσχροῖς M | ἄρεως S || 3 ποικίλ^a A || 4 μεγάλα βουλευόντες εὖ S M μέγα βουλευόντες ἀεὶ A unde Gaisford μεγάλα βουλεύονται ἀεὶ || 5 ecl. cum lemm. hab. S A (post ecl. 13) M (post ecl. 6) || 7 ecl. cum lemm. hab. S M A. Antigonaе v. 175—190 citat Demosth. de falsa leg. p. 418. 419 || 13 τοῦ M A, τοι Demosthenis S || 15 μείζον' εἴ τις A Tr. μείζονα εἴ τις S μείζον ἀεὶ τις M μείζον ὅστις Sophoclis L pr. μείζον' (μειζων Demosthenis S) ὅστις Dem. | αὐτοῦ S, Dem.: αὐτοῦ M A Tr., Sophoclis L || 19 σιγῇ- M | τοῖς A | σωτηρίας, Οὔτ' ἂν κτέ. pergīt Soph. || 20 ecl. cum hab. S, om. M A || 22 ὁ εἰδὼς ἃ in Xen. secludunt Hirschig, alii || 23 post χρησθαι quod addunt libri Xenophontis νόμιμος ἂν εἴη, frustra Stobaeo inseruit Gesn.¹ f. 311^v, sed vide quae adnotavit Gilbert ad Xen.

κατὰ ταῦτα χρώμενοι ἀλλήλοις ὥς δεῖ χρῶνται; Πῶς γὰρ οὐ; Οὐκοῦν οἱ γε ὥς δεῖ χρώμενοι καλῶς χρῶνται; Πάνν μὲν οὖν, ἔφη. Οὐκοῦν οἱ γε τοῖς ἀνθρώποις καλῶς χρώμενοι καλῶς πράττουσι τὰνθρώπεια πράγματα; Εἰκός, ἔφη. Οὐκοῦν οἱ τοῖς νόμοις πειθόμενοι δίκαια οὔτοι 5 ποιοῦσι; Πάνν μὲν οὖν, ἔφη. Δίκαια δὲ οἷσθα, ἔφη, ὅποια καλεῖται; Ἄ οἱ νόμοι κελεύουσιν, ἔφη. Οἱ ἄρα ποιοῦντες ἃ οἱ νόμοι κελεύουσιν δίκαιά τε ποιοῦσι καὶ ὃ δεῖ; Πῶς γὰρ οὐ; Οὐκοῦν οἱ γε τὰ δίκαια ποιοῦντες δίκαιοι εἰσι; Οἴμ' ἔγωγε, ἔφη. Οἷε οὖν τινες πείθεσθαι 10 τοῖς νόμοις μὴ εἰδότας ἃ οἱ νόμοι κελεύουσιν; Οὐκ ἔγωγ', ἔφη. Εἰδότας δὲ καὶ ἃ δεῖ ποιεῖν οἷε τινὰς οἷεσθαι δεῖν μὴ ταῦτα ποιεῖν; Οὐκ οἶομαι, ἔφη. Οἶδας δὲ τινὰς ἄλλα ποιεῖν, εἰ οἷονται ποιεῖν ἐθέλοντας δεῖν; Οὐκ ἔγωγε, (ἔφη). Οἱ ἄρα τὰ περὶ ἀνθρώπους νόμιμα εἰδότες 15 οὔτοι τὰ δίκαια ποιοῦσι; Πάνν μὲν οὖν, ἔφη. Οὐκοῦν οἱ γε τὰ δίκαια ποιοῦντες δίκαιοι εἰσι; Τίνες γὰρ ἄλλοι; ἔφη. Ὅρθῶς ἂν ποτε ἄρα ὀριζοίμεθα δικαίους εἶναι τοῖς εἰδότας τὰ περὶ ἀνθρώπους νόμιμα; Ἐμοιγε δοκεῖ, ἔφη.

17 Θουκυλίδου ἱστοριῶν ε' (89).

20

Ἐπισταμένους πρὸς εἰδότας ὅτι δίκαια μὲν ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ λόγῳ ἀπὸ τῆς ἴσης ἀνάγκης κρίνεται, δυνατὰ δὲ οἱ προὔχοντες πρᾶσσουσι καὶ οἱ ἀσθενεῖς ξυγχωροῦσιν.

3 τοῖς ἀνθρώποις tacite e Xen. Gesn.¹ τοὺς ἀνὸς S || 4 εἰκός γ', ἔφη Xen. || 6 ἔφη, οἷσθα Xenophontis liber Paris. 1740 || 7 ἔφη post κελεύουσιν om. Xenophontis aliquot libri || 12 δὲ ἃ δεῖ Xen. || 13 ποιεῖν ταῦτα Xenophontis plurimi | οἶμαι Xen. | οἶδας S sicut Xenophontis libri, Priscianus XVIII 243 vol. II p. 329 H. || 14 ἄλλα ποιεῖν S, Priscian.: ἄλλα ποιοῦντας libri Xenophontis | εἰ S: ἡ Xenophontis libri, ἡ ἃ Priscian. | ποιεῖν ἐθέλοντας ignorant libri Xenophontis. 'glossa marginalis fuit ad ποιεῖν pertinens' monet Gilbert || 15 ἔφη tacite e Xen. inseruit Gesn.¹ malim ἔγωγ', ἐ(φη) || 18 ὀριζοίμεθα ὀριζόμενοι tacite e Xen. Gesn.¹ || 20 ecl. cum lemm. hab. S M A; ἱστορίας ε M. ὅτι — ξυγχωροῦσι Dion. Hal. Thuc. iud. p. 391, 9 Vs. et Raderm. || 21 εἰδότας] εἶδο ex ἀνους ni fallor corr. S¹ || 22 ἀνθρωπείῳ Thuc. fuerat fort. ἀνθρωπίῳ in exemplari gnomologi

18 Ἀριστοτέλους (epist. ad Philipp. 1 p. 172 Herch.).

Δεῖ τοὺς νοῦν ἔχοντας τῶν δυναστεύοντων μὴ διὰ τὰς ἀρχὰς ἀλλὰ διὰ τὰς ἀρετὰς θαυμάζεσθαι, ἵνα τῆς τύχης μεταπεσοῦσης τῶν αὐτῶν ἐγκωμίων ἀξιῶνται.

5 19 Ἐπικτήτου (fr. 57 p. 476 Schenkl).

Ὡσπερ οἱ ἐπὶ τῶν λιμένων πύρσοι δι' ὀλίγων φρυγάνων πολλὴν ἀνάψαντες φλόγα ταῖς ἀλωμέναις ἀνὰ τὸ πέλαγος ναυσὶν ἱκανὴν ἐργάζονται βοήθειαν, οὕτω καὶ ἀνὴρ λαμπρὸς ἐν πόλει χειμαζομένη αὐτὸς ὀλίγοις ἀρκούμενος μεγάλα τοὺς πολίτας εὐεργετεῖ.

20 Ἐκ τοῦ Πλουτάρχου Εἰ πολιτευτέον πρεσβυτέρῳ (p. 783 E).

Τῶν μέντοι πολιτικῶν ἀνδρῶν καλὸν ἐντάφιον ἢ πολιτεία· τοῦτο γὰρ ἔσχατον δύεται κατὰ γὰς ὡς φησι
15 Σιμωνίδης, ὁ τῶν καλῶν ζῆλος. οὐ γὰρ τὸ φιλότιμον κατὰ Θουκυδίδην ἀγῆρων μόνον, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ κοινω-

1 ecl. cum lemm. hab. S M A, lemm. om. Br. eadem sententia legitur corp. Par. 112 Elt. (Ἀριστοτέλους praefixit cod. Par. suppl. 690), et post sententiam Aristotelis adscriptam recurrit Maxim. c. 9 p. 559, τοῦ αὐτοῦ autem addit Maximi cod. Laur. XI, 14 teste Rose Ar.

pseudep. p. 608 || 2 δεῖ γὰρ τοὺς κτέ. epist. | δι' αὐτὰς ἀρχὰς (τὰς inser. A²) A || 3 διὰ τὰς ἀρετὰς S M δι' ἀρετὰς A: διὰ τῶν ἀρχῶν epist. inepte, vide Bernays *Die dial. des Aristot.* p. 164 || 4 τύχης

sine acc. S || 5 ecl. cum lemm. hab. S M A || 6 φρυγάνων A¹ || 10 τοῖς πολίταις A¹, corr. A² || 11 ecl. cum lemm. hab. S M A; ἐκ τοῦ om. S. malim Πλ. ἐκ τοῦ Εἰ π. π. cf. flor. 54, 43 Mein. || 13 longe recedit gnomologus a Plutarcho. hic enim: πολιτεία δὲ δημοκρατικὴ καὶ νόμιμος ἀνδρὸς εἰθισμένον παρέχειν αὐτὸν οὐχ ἥττον ἀρχόμενον ὠφελίμως ἢ ἀρχοντα καλὸν ἐντάφιον ὡς ἀληθῶς τὴν ἀπὸ τοῦ βίου δόξαν τῇ θανάτῳ προστίθῃσι· τοῦτο γὰρ κτέ. || 14 fort. etiam τοῦτο γὰρ poetae est Bergk P. I.⁴ III p. 417 | γὰς Plut.: γὰν libri Stobaei || 15 inter Σιμωνίδης et ὁ τῶν κ. ζ. haud pauca omisit gnomologus qui etiam in proximis suo arbitrio brevaviit verba scriptoris et interpolavit | Thuc. II 44, 4: τὸ γὰρ φ. ἀ. μ., ubi vide quae adnotavit Hude || 16 ἀγῆρων ut videtur S, si fidere licet Mekleri silentio: ἀγείρων M A Tr. | inde a verbis ἀλλὰ μᾶλλον maior est excerptoris cum Plutarcho congruentia | κοινωνικόν sed ω in corr. ut videtur utque super ω aliquid rasum sit M¹

νικὸν καὶ πολιτικόν, ὃ καὶ μύριμην ἄχρι τέλους παραμένει καὶ μελίτταις. οὐδεὶς γὰρ πώποτε κηφῆνα εἶδεν ἐκ μελίττης γινόμενον, ὥσπερ ἄξιοῦσι τοὺς πολιτικούς, ὅταν παρακμάσωσιν, οἴκοι καθημένους σιτεῖσθαι.

21 Ἐκ τῶν κοινῶν Ἀριστοτέλους διατριβῶν.

Αἱ πλείσται στάσεις διὰ φιλοτιμίαν ἐν ταῖς πόλεσι γίνονται· περὶ τιμῆς γὰρ οὐχ οἱ τυχόντες, ἀλλ' οἱ δυνατώτατοι διαμφισβητοῦσι.

22 Δημοσθένους (fr. 38 Sauppe).

Δημοσθένης εἶπε 'πάντων ἐστὶ δυσχερέστατον τὸ πολλοῖς ἀρέσκειν'.

23 Τοῦ αὐτοῦ (fr. 39 Sauppe).

Δημοσθένης δυοῖν ἔφησεν οὔσαιν ὁδοῖν, τῆς μὲν ἐπὶ τὸ βῆμα τῆς δὲ εἰς ἄδου, μᾶλλον ἂν ἐλέσθαι τὴν εἰς ἄδου τὸν εὖ φρονούντα.

24 Πλάτωνος ἐκ τῆς πρὸς Ἀρχίταν ἐπιστολῆς (p. 357 E—358 B).

Τὰ δὲ παρὰ σοῦ διήλθον ἡμῖν, λέγοντες ἵποδυσφορεῖν

1 ὁ Plat.: οὗ (οὐ S) libri Stobaei || 2 ante μελίτταις habet πολίταις sed expunctum A | γὰρ reposui ex A, Plut.: δὲ S M | πώποτε om. libri Plutarchi | καιφῆνα A | εἶδεν (ἰδεν M) libri Stobaei: οἶδεν libri Plut. qui offerunt praeterea οὐδεὶς γὰρ οἶδεν ὑπὸ γήρωις κηφῆνα γενομένην μελίτταν, ὥσπερ ἔτι τοὺς πολιτικούς ἀξιοῦσιν || 3 γινόμενον S M sed ι ex ει (incertum utra manus) in S γινόμενον A; fort. γενόμενον || 4 οἴκοι σιτουμένους καθῆσθαι καὶ ἀποκεῖσθαι Plut. | σιτίσθαι M || 5 ecl. cum lemm. hab. S M A. cf. quae adnotavi Stob. v. III p. 716, 4 || 9 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. cf. corp. Par. 454 Elt. (τοῦ αὐτοῦ [i. Ἀριστίππου] ἀποφθέγματα): ἔλεγε δὲ (praecedat Demosth. apophth.) ὅτι τὸ πᾶσιν ἀρέσαι δυσχερέστατόν ἐστιν. in apophthegmatis formam redacta est sententia gnomol. Vat. 221 ('Ο αὐτὸς ἐρωτηθεὶς κτέ.), ubi vide quae collegit Sternbach. Ps.-Demosthenis epist. III 27 p. 1481 memor fuerat Wyttenbach (Plut. t. VI part. I p. 103): τὸ μὲν γὰρ πᾶσιν ἀρέσκειν τὸν συμβουλεύοντα καὶ τὰ κοινὰ πράττοντα ἀδύνατον. Demosthenis dictum aliud quasi ex Aristotelis 'chriis' repetitur Stob. III 29, 90, an hoc ex 'diatribis'? cf. ecl. 21 || 12 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. cf. gnomol. Paris. 68 Sternb. Δημοσθένης εἶπε δυοῖν οὔσαιν ὁδῶν (sic) κτέ. Plut. Demosth. 26 || 13 οὔσαιν S M εἶναι A || 16 ecl. cum lemm. hab. S M A; ἀρχέταν M

σε ὅτι οὐ δύνασαι τῆς περὶ τὰ κοινὰ ἀσχολίας ἀπολυθῆναι.
 ὅτι μὲν οὖν ἡδιστόν γ' ἐστὶν ἐν τῷ βίῳ τὸ τὰ αὐτοῦ πράττειν,
 ἄλλως τε καὶ εἴ τις ἔχοι τοιαῦτα πράττειν οἷα καὶ σύ,
 σχεδὸν παντὶ δῆλον· ἀλλὰ κἀκεῖνο δεῖ <σ'> ἐνθυμεῖσθαι,
 5 ὅτι ἕκαστος ἡμῶν οὐχ αὐτῷ μόνον γέγονεν, ἀλλὰ τῆς
 γενέσεως ἡμῶν τὸ μὲν τι ἡ πατὴρ μερίζεται, τὸ δέ τι οἱ
 γεννήσαντες, τὸ δέ οἱ λοιποὶ φίλοι, πολλὰ δὲ καὶ τοῖς
 καιροῖς δίδοται τοῖς τὸν βίον ἡμῶν καταλαμβάνουσι.
 καλούσης δὲ τῆς πατρίδος αὐτῆς πρὸς τὰ κοινὰ, ἄτοπον
 10 ἴσως τὸ μὴ ὑπακούειν· ἅμα γὰρ συμβαίνει καὶ χώραν
 καταλιμπάνειν φαύλοις ἀνθρώποις, οἳ οὐκ ἀπὸ τοῦ βελ-
 τίστου πρὸς τὰ κοινὰ προσέρονται.

25 Ζαλεύκου.

Ζάλευκος ὁ τῶν Λοκρῶν νομοθέτης τοὺς νόμους
 15 ἔφησε τοῖς ἀραχνίοις ὁμοίους εἶναι· ὥσπερ γὰρ εἰς ἐκεῖνα
 ἐὰν μὲν ἐμπέσῃ μυῖα ἢ κώνωψ, κατέχεται· ἐὰν δὲ σφήξ
 ἢ μέλιττα, διαρρήξασα ἀφίπταται· οὕτω καὶ εἰς τοὺς
 νόμους ἐὰν μὲν ἐμπέσῃ πένης, συνέχεται· ἐὰν δὲ πλούσιος
 ἢ δυνατὸς λέγειν, διαρρήξας ἀποτρέχει.

2 ἡδιστόν γ' ἐστὶν (γέστιν M) S M ἡδιστόν ἐστιν A, Ps.-Plat.,
 ἡδιστον γάρ ἐστιν Tr. | τὸ τὰ M A τῷ τὰ S τὰ Tr. | αὐτοῦ
 M || 3 ἔχοι S M ἔχει A; ἔλοιτο Ps.-Plat. || 4 δεῖ ex corr. S¹ | σε
 (praetuli σ') tacite e Platonis Ald. inseruit Gesn.¹ || 10 ζυμβ- Ps.-
 Plat. || 11 φαύλοις S sed per compendium quod paene cum eo con-
 fundi possit quo significari solet genetivus, inde φαύλων Tr. | δέ
 pro οὐκ A || 13 ecl. sine lemm. hab. S Br, addito lemm. M A. recurrit
 corp. Par. 495 (γνώμη Ζάλευκος sic) Elt., breviata gnomol. Byz. n.
 67 p. 177, ubi vide quae collegit Wachsmuth. Anacharsidi vel Soloni
 adscribitur apophthegma Plut. Sol. c. 5 Diog. Laert. I 58 || 14 Ζά-
 λευκος om. corp. Par. | τοὺς νόμους τοῖς ἀραχνίοις εἶπεν εἶναι corp.
 Par. || 15 ὥσπερ γὰρ εἰς ἐκεῖνα om. S | ὥσπερ] καὶ corp. Par. ||
 16 μὲν om. corp. Par. | μῦα corp. Par. | σφήξ S: σφιγξ M A¹ Br σφιξ (sed
 post φ una litt. rasa, σ add. m.¹ codicis Paris. 1168) corp. Par. ||
 17 μέλισσα corp. Par. | διαρρήξασα S | ἀφαπτάται corp. Par. | οὕτως
 corp. Par. | εἰς τοὺς M A, compendium (quod dubitans ἔχεται inter-
 pretatur Mekler) S ἐπὶ τοὺς Tr. ἐν τοῖς corp. Par. || 18 νόμοις corp.
 Par. | ἐὰν] ab ε rubr. novam inc. sent. corp. Par. | ἐὰν μὲν usque
 ad fin. om. S || 19 λέγει corp. Par. λέγειν om. A

26 Μητροδώρου (fr. 60 Koerte).

Ἐν πόλει μήτε ὥς λέων ἀναστρέφου μήτε ὥς κώνωψ·
τὸ μὲν γὰρ ἐκπατεῖται, τὸ δὲ καιροφυλακεῖται.

27 Δημοκρίτου (fr. 49 Diels²).

Χαλεπὸν ἄρχεσθαι ὑπὸ χειρίονος.

28 Ἀντισθένης (apophth. 13 Winck.).

Ἀντισθένης ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν τις προσέλθοι πολι-
τεία, εἶπε· καθάπερ πυρί, μήτε λίαν ἐγγύς, ἵνα μὴ καῖς,
μήτε πόρρω, ἵνα μὴ ῥιγώσῃς¹.

29 Χρυσίππου (fr. mor. 694 Arn.).

Χρυσίππος ἐρωτηθεὶς, διὰ τί οὐ πολιτεύεται, εἶπε·
διότι εἰ μὲν πονηρὰ πολιτεύεται, τοῖς θεοῖς ἀπαρέσει· εἰ
δὲ χρησιὰ, τοῖς πολίταις.

30 Πλάτωνος ἐκ τοῦ Λάχης (p. 180 B).

Ὡς ὁ γε ἔλεγεν Λυσίμαχος ἄρτι περὶ τοῦ πατρὸς¹⁵
τοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ Μελησίου, πάνν μοι δοκεῖ εὖ εἰρησθαι
καὶ εἰς ἐκείνους καὶ εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς ἅπαντας ὅσοι τὰ
τῶν πόλεων πράττουσιν, ὅτι αὐτοῖς σχεδόν τι ταῦτα

1 ecl. cum lemm. hab. S M A || 2 ἀναστρέφου S A ἀνατρ- M Tr. ||
4 ecl. cum lemm. hab. S M A. recurrit sententia Democrat. 15 ||
5 χείρονος S χέρονος M A χειρίονος Democratis cod. Pal. || 6 ecl.
sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. eisdem verbis legitur ecloga
(Ἀντισθένης — ῥιγώσῃς) gnomol. Paris. 69 Sternb. (cf. ibid. 123),
paululum variata gnomol. Vatic. 8 Sternb. Ὁ αὐτὸς (sc. Ἀντισθένης)
ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος, πῶς ἂν προσέλθοι πολιτεία, εἶπεν· μήτε λίαν
ἐγγύς, ἵνα μὴ κατακαῖ, μήτε πόρρω, ἵνα μὴ ῥιγοῖ. praeter Sternbachii
adnotationem vide etiam Wachsmuth Wiener, apophthegmensamml.

98 || 10 ecl. sine lemm. hab. S Br, add. lemmate M A. χρωσσέπ sed σ al-
terum ex *i* corr. M. iteratur ecloga (Χρυσίππος — πολίταις) gnomol.

Paris. 70 Sternb. cf. Aristoteles rhet. II 23, 15 || 11 χρυσι S ||
12 πονηρὰ τις Gesn.¹, inde vulg. | πολιτεύεται M A Br πολιτεύηται S:
πολιτεύομαι gnomol. Par. hoc si verum est, in proximis scribendum
ἀπαρέσω vel ἀπαρέσχω, nam ἀπαρέσκει gnomol. Par. || 14 ecl. cum
lemm. hab. S M A || 15 ἔλεγεν ὁ Λυσ. Plat. || 16 αὐτοῦ Platonis B:
αὐτοῦ libri Stob., Platonis alii | καὶ] τε καὶ Plat. || 18 ταῦτα Tr.,
Platonis B: ταῦτὰ Platonis T, ταυτὰ ut videtur S M A

συμβαίνει ἃ οὗτος λέγει καὶ περὶ παιδᾶς καὶ περὶ τᾶλλα
τὰ ἴδια ὀλιγορεῖσθαι τε καὶ ἀμελῶς διατίθεσθαι.

31 Πλάτωνος ἐκ τοῦ Γοργίου (p. 466 D—469 C).

Λέγω τοίνυν σοι ὅτι δύο ταῦτ' ἐστὶ τὰ ἐρωτήματα,
5 καὶ ἀποκρινοῦμαι γέ σοι πρὸς ἀμφοτέρα. φημὶ γάρ, ὦ
Πῶλε, ἐγὼ καὶ τοὺς ῥήτορας καὶ τοὺς τυράννους δύνασθαι
μὲν ἐν ταῖς πόλεσι σμικρότατον, ὥσπερ νῦν δὴ ἔλεγον·
οὐδὲν γὰρ ποιεῖν ὧν βούλονται ὥς ἔπος εἰπεῖν, ποιεῖν
μέντοι ὃ τι ἂν αὐτοῖς δόξῃ βέλτιστον εἶναι. — Οὐκοῦν
10 τοῦτ' ἐστὶν τὸ μέγα δύνασθαι; — Οὐχ, ὥς γέ φησιν ὁ
Πῶλος. Ἐγὼ οὐ φημι; φημὶ μὲν οὖν ἔγωγε. — Μὰ τὸν
κύνα, οὐ σύ γε, ἐπεὶ τὸ μέγα δύνασθαι ἔφης ἀγαθὸν
εἶναι τῷ δυναμένῳ. — Φημὶ γὰρ οὖν. — Ἀγαθὸν οὖν
οἷε εἶναι, εἴαν τις ποιῇ ταῦτα ἃ ἂν δοκῇ αὐτῷ βέλτιστα
15 εἶναι, νοῦν μὴ ἔχων; καὶ τοῦτο καλεῖς σὺ μέγα δύνασθαι;
— Οὐκ ἔγωγε. — Οὐκοῦν ἀποδείξεις τοὺς ῥήτορας νοῦν
ἔχοντας καὶ τέχνην τὴν ῥητορικὴν ἀλλὰ μὴ κολακείαν,
ἐμὲ ἐξελέγξας; εἰ δέ με ἐάσεις ἀνέλεγκτον, οἱ ῥήτορες οἱ
ποιοῦντες ἐν ταῖς πόλεσιν ἃ δοκεῖ αὐτοῖς καὶ οἱ τύραννοι
20 οὐδὲν ἀγαθὸν τοῦτο κεκτήσονται, εἰ δὲ δυνάμεις ἐστίν,
ὥς σὺ φῆς, ἀγαθόν, τὸ δὲ ποιεῖν ἄνευ νοῦ ἃ δοκεῖ καὶ
σὺ ὁμολογεῖς κακὸν εἶναι· ἢ οὐ; — Ἐγωγε. — Πῶς ἂν
οὖν οἱ ῥήτορες μέγα δύναιντο ἢ οἱ τύραννοι ἐν ταῖς πό-
λεσιν, εἴαν μὴ Σωκράτης ἐξελεγχθῇ ὑπὸ Πῶλου ὅτι ποι-
25 οῦσιν ἃ βούλονται; — Οὗτος ἀνὴρ — Οὐ φημι ποιεῖν

2 τὰ om. libri Platonis | ὀλιγορεῖσθαι] ὀλιγορεῖν Badham,
ὀλιγώρως Schanz || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A; τοῦ αὐτοῦ pro
πλάτ. Tr. τῶν pro τοῦ A || 4 ταῦτά ἐστι Tr. | τὰ om. Platonis non-
nulli || 7 νῦν δὴ om. A | ἔλεγον] ἔλεγε S || 8 ὧν βούλονται M A,

ἂν

Plat.: ὧν ἂν βούλωνται S || 9 ὅτι αὐτοῖς S¹ | βέλτιον Tr. | βέλτιστον
εἶναι secl. Cobet || 10 τοῦτο ἐστίν Plat. | μεγάλη Tr. | φησιν ὁ πῶλος
S φησὶ πῶς ὅλος sed ὅλος in ras. M φησὶ ποσῶλος A φησιν Πῶλος
Plat. || 12 κύνα om. Plat. | ἐπεὶ τὸ] ἔπειτα ὅς A | φῆς Baiter || 14 εἴαν
τις — 15 εἶναι suppl. A m. ant. in marg. | βέλτιστα εἶναι secl. Cobet ||
15 σὺ om. libri Platonis praeter Vindob. 55 || 16ss. ἀποδείξας . . . ἐξε-
λέγξεις Hirschig || 17 κολακίαν Tr. || 18 ἐάσης Tr. || 20s. εἰ δὲ S M A
ἢ δὲ Plat. εἰ δὴ Heindorf || 24 πόλλου M

αὐτοὺς ἃ βούλονται· ἀλλὰ με ἔλεγε. — Οὐκ ἄρτι ὡμολόγεις ποιεῖν ἃ δοκεῖ αὐτοῖς βέλτιστα εἶναι τούτου πρόσθεν; — Καὶ γὰρ νῦν ὁμολογῶ. — Οὐκ οὖν ποιοῦσιν ἃ βούλονται; — Οὐ φημι. — Ποιοῦντες ἃ δοκεῖ αὐτοῖς; — Φημί. — Σχέτιλιά γε λέγεις καὶ ὑπερφυῆ, ὧ Σώκρατες. 5
— Μὴ κατηγορεῖ, ὧ λῶστε Πῶλε, ἵνα προσείπω σε κατὰ σέ· ἀλλ' εἰ μὲν ἔχεις ἐμὲ ἐρωτᾶν, ἐπιδείξον ὅτι ψεύδομαι, εἰ δὲ μή, αὐτὸς ἀποκρίνου. — Ἄλλ' ἐθέλω ἀποκρίνεσθαι, ἵνα καὶ εἰδῶ ὅ τι λέγεις. — Πότερον οὖν σοι δοκοῦσιν οἱ ἄνθρωποι τοῦτο βούλεσθαι ὃ ἂν πράττωσιν ἐκάστοτε, 10 ἢ ἐκεῖνο οὗ ἕνεκα πράττουσιν τοῦθ' ὃ πράττουσιν; οἷον οἱ τὰ φάρμακα πίνοντες παρὰ τῶν ἱατρῶν πότερόν σοι δοκοῦσιν τοῦτο βούλεσθαι ὅπερ ποιοῦσιν, πίνειν τὸ φάρμακον καὶ ἀλγεῖν, ἢ ἐκεῖνο, τὸ ὑγιαίνειν, οὗ ἕνεκα πίνουνσι; — Ἀῆλον ὅτι τὸ ὑγιαίνειν. — Οὐκοῦν καὶ οἱ πλείοντές τε 15 καὶ τὸν ἄλλον χρηματισμὸν χρηματιζόμενοι οὐ τοῦτ' ἐστὶν ὃ βούλονται, ὃ ποιοῦσιν ἐκάστοτε; τίς γὰρ βούλεται πλεῖν καὶ κινδυνεύειν καὶ πράγματα ἔχειν; ἀλλ' ἐκεῖνο οἶμαι οὗ ἕνεκα πλέουσι, πλουτεῖν· πλούτου γὰρ ἕνεκα πλέουσι. — Πάνυ γε. — Ἄλλο τι οὖν οὕτω καὶ περὶ 20 ἀπάντων; ἂν τις πράττη ἕνεκά του, οὐ τοῦτο βούλεται ὃ πράττει, ἀλλ' ἐκεῖνο οὗ ἕνεκα πράττει; — Ναί. —

2 βέλτιστα εἶναι secl. Cobet | τούτον πρόσθεν delet Schleiermacher || 4 ποιοῦντες] ποιοῦσι A | ποιοῦντες δὲ Platonis plurimi; ποιοῦντές γε ci. H. Richards || 5 γε S M A, Olympiodorus: om. libri Platonis || 6 ὧ λῶστε Πῶλε, ἵνα προσείπω σε κατὰ σέ Hermog. rhet. gr. II p. 437, 24 Sp. | λῶστε S λῳῶστε MA || 8 ἀποκρίνασθαι A || 9 καὶ om. A | εἰδῶ] ἰδῶ A || 11 post ἐκεῖνο praecipit v. τὸ ὑγιαίνειν οὗ ἕνεκα πίν. (14) sed del. A | ὃ] ὅπερ A || 12 σοι non om. A (ut adnotavit Gaisf.) || 13 τοῦτο βούλεσθαι ὅπερ ποιοῦσιν, πίνειν τὸ φάρμακον]

εὐ
ὅπερ ποιοῦσιν τοῦτο βούλεσθαι (εὐ A¹) τὸ πίνειν τὰ φάρμακα A || 14 τοῦ ὑγ. A || 15 post ὑγιαίνειν ex Platonis Ald. addidit οὗ ἕνεκα πίνουσιν Gesn.¹; om. S M A | τε καὶ S M A sic ut Platonis plerique: καὶ Tr. || 18 πλεῖν τε καὶ Plat. || 19 οἶμαι οὖν] οὗ οἶμαι A | τούτου pro πλούτου cod. Paris. 1985 fide Gaisfordi, v. πλούτου — πλέουσι secl. Cobet || 20 ἀλλ' ὅτι A || 21 πάντων libri Platonis praeter Vindob. 55 | τίς τι πράττη] scripserim cum Plat.

³ Ἄρ' οὐκ ἔστι τι τῶν ὄντων ὃ οὐκ ἦτοι ἀγαθόν γε ἔστιν
 ἢ κακὸν ἢ μεταξὺ τούτων, οὔτε ἀγαθὸν οὔτε κακόν; —
 Πολλὴ ἀνάγκη, ὦ Σώκρατες. — Οὐκοῦν λέγεις ἀγαθὰ
 μὲν σοφίαν καὶ ὑγίειαν καὶ πλοῦτον καὶ τᾶλλα τὰ τοι-
 5 αῦτα, κακὰ δὲ τὰ ἐναντία τούτων; — Ἐγώ γε. — Τὰ δὲ
 μῆτε ἀγαθὰ μῆτε κακὰ ἄρα τοιάδε λέγεις, ἃ ἐνίοτε μὲν
 μετέχει τοῦ ἀγαθοῦ, ἐνίοτε δὲ τοῦ κακοῦ, ἐνίοτε δὲ οὔδε-
 τέρου, οἷον καθῆσθαι καὶ βαδίζειν καὶ τρέχειν καὶ πλεῖν,
 καὶ οἷον αὖ λίθους καὶ ξύλα καὶ τᾶλλα τὰ τοιαῦτα; οὐ
 10 ταῦτα λέγεις; ἢ ἄλλ' ἅττα καλεῖς τὰ μῆτε ἀγαθὰ μῆτε
 κακὰ; — Οὐκ, ἀλλὰ ταῦτα. — Πότερον οὖν τὰ μεταξὺ
 ταῦτα ἔνεκεν τῶν ἀγαθῶν πράττουσιν ὅταν πράττωσιν,
 ἢ τὰγαθὰ τῶν μεταξὺ; — Τὰ μεταξὺ δήπου τῶν ἀγα-
 θῶν. — Τὸ ἀγαθὸν ἄρα διώκοντες καὶ βαδίζομεν ὅταν
 15 βαδίζωμεν, οἰόμενοι βέλτιον εἶναι, καὶ τὸ ἐναντίον ἔστα-
 μεν ὅταν ἐστῶμεν, τοῦ αὐτοῦ ἔνεκα, τοῦ ἀγαθοῦ· ἢ οὐ;
 — Ναί. — Οὐκοῦν καὶ ἀποκτείνουμεν, εἴ τινα ἀποκτεί-
 νουμεν, καὶ ἐκβάλλομεν καὶ ἀφαιρούμεθα χρήματα, οἰό-
 μενοι ἄμεινον εἶναι ἢ μῖν ταῦτα ποιεῖν ἢ μή; — Πάνυ γε.
 20 — Ἐνεκα ἄρα τοῦ ἀγαθοῦ ἅπαντα ταῦτα ποιοῦσιν οἱ
 ποιοῦντες. — Φημί. — Οὐκοῦν ὠμολογήσαμεν, ἃ ἔνεκά
 του ποιοῦμεν, μὴ κείνα βούλεσθαι, ἀλλ' ἐκεῖνο οὗ ἔνεκα
 ταῦτα ποιοῦμεν; — Μάλιστα. — Οὐκ ἄρα σφάττειν
 βουλόμεθα οὐδ' ἐκβάλλειν ἐκ τῶν πόλεων οὐδὲ χρήματα
 25 ἀφαιρεῖσθαι ἀπλῶς οὕτως, ἀλλ' ἐὰν μὲν ὠφέλιμα ἢ
 ταῦτα, βουλόμεθα πράττειν αὐτά, βλαβερά δ' ὄντα οὐ
 βουλόμεθα. τὰ γὰρ ἀγαθὰ βουλόμεθα, ὡς φῆς σύ, τὰ δὲ

1 δ] ἢ A || 3 ἀγαθὰ S M A εἶναι ἀγαθὸν libri Platonis ||
 4 σοφίαν τε καὶ Platonis libri fere omnes | ὑγίειαν S M ὑγίειαν A ||
 7 τοῦ (ante κακοῦ) om. Gesn.², inde vulg. || 9 λίθους τε καὶ A ||
 10 ἄλλᾶττα ἰ (sic) καλεῖς M || 15 βελτίονες A || 17 ἀποκτείνουμεν S, Plat.:
 ἀποκτεῖν . . . μεν duarum litt. spatío relicto M. reppererat nimirum
 ἀποκτείνουμεν, quod falsum esse intellexit, certe ἀποκτείνουμεν A |
 ἀποκτείνουμεν S ut Platonis B T, ἀποκτεῖν . . . μεν fere ut in prio-
 ribus M, καὶ ἀποκτείνουμεν A || 18 χρήματα] κτήματα A || 20 ταῦτα
 πάντα A || 22 μὴ κείνα M || 26 αὐτά om. S, qui distinguit ante
 ταῦτα ut etiam A

μήτε κακὰ μήτε ἀγαθὰ οὐ βουλόμεθα, οὐδὲ τὰ κακὰ.
 ἡ γάρ; ἀληθῆ σοι δοκῶ λέγειν, ὦ Πῶλε, ἢ οὐ; τί οὐκ
 ἀποκρίνη; — Ἀληθῆ. — Οὐκοῦν εἶπερ ταῦτα ὁμολογοῦ-
 μεν, εἴ τις ἀποκτείνει τινὰ ἢ ἐκβάλλει ἐκ πόλεως ἢ
 ἀφαιρεῖται χρήματα, εἴτε τύραννος ὢν εἴτε δῆτωρ, οἷο- 5
 μενος ἄμεινον εἶναι αὐτῷ, τυγχάνει δὲ ὃν κάκιον, οὗτος
 δῆπου ποιεῖ ἃ δοκεῖ αὐτῷ; ἢ γάρ; — Ναί. — Ἄρ' οὖν
 καὶ ἃ βούλεται, εἶπερ τυγχάνει ταῦτα κακὰ ὄντα; τί οὐκ
 ἀποκρίνη; — Ἄλλ' οὐ μοι δοκεῖ ποιεῖν ἃ βούλεται. —
 Ἔστιν οὖν ὅπως ὁ τοιοῦτος μέγα δύναται ἐν τῇ πόλει 10
 ταύτῃ, εἶπερ ἐστὶ τὸ μέγα δύνασθαι ἀγαθόν τι κατὰ τὴν
 σὴν ὁμολογίαν; — Οὐκ ἔστιν. — Ἀληθῆ ἄρα ἐγὰ ἐλε-
 γον, λέγων ὅτι ἔστιν ἄνθρωπον ποιοῦντα ἐν πόλει ἃ
 δοκεῖ αὐτῷ μὴ μέγα δύνασθαι μηδὲ ποιεῖν ἃ βούλεται.
 — Ὡς δὴ σύ, ὦ Σώκρατες, οὐκ ἂν δέξαιο ἐξεῖναι σοι 15
 ποιεῖν ὃ τι δοκεῖ σοι ἐν τῇ πόλει μᾶλλον ἢ μή, οὐδὲ
 ζηλοῖς ὅταν ἴδῃς τινὰ ἢ ἀποκτείναντα ὃν ἔδοξεν αὐτῷ ἢ
 ἀφελόμενον χρήματα ἢ δῆσαντα; — Δικαίως λέγεις ἢ
 ἀδίκως; — Ὅποτερ' ἂν ποιῇ, οὐκ ἀμφοτέρως ζηλωτόν
 ἐστιν; — Εὐφήμει, ὦ Πῶλε. — Τί δὴ; — Ὅτι οὐ 20
 οὔτε τοὺς ἀζηλώτους ζηλοῦν οὔτε τοὺς ἀθλίους, ἀλλ'
 ἐλεεῖν. — Τί δέ; οὕτω σοι δοκεῖ ἔχειν περὶ ὧν ἐγὼ λέγω
 τῶν ἀνθρώπων; — Πῶς γάρ οὐ; — Ὅστις ἀποκτείνουσιν
 ὃν ἂν δόξη αὐτῷ, δικαίως ἀποκτεινύς, ἀθλίος δοκεῖ σοι
 εἶναι καὶ ἐλεεινός; — Οὐκ ἔμοιγε, οὐδὲ μέντοι ζηλωτός. 25
 — Οὐκ ἄρτι ἀθλίον ἐφησθα εἶναι; — Τὸν ἀδίκως γε,

1 μήτε ἀγαθὰ μήτε κακὰ Plat. || 2 ἢ γάρ ἀληθῆ S M A distin-
 xit Schleiermacher | τί οὐκ ἀποκρίνη del. Deuschle || 4 ἀποκτείνῃ
 corr. ut videtur A¹ || 6 αὐτῷ Beck | τυγχάνει δὲ ὃν κάκιον del. Hir-
 schig || 9 ἀποκρίνει M || 11 ταύτῃ del. Findeisen || 12 ἐγὼ oscitanter
 om. Gesn.² || 19 ζηλωτὸς Platonis pauci || 22 δὲ A δαί S M | οὕτω
 σοι οὕτως ποι M || 23 ὅστις οὖν ἀποκτείνουσιν Plat., e Plat. Gesn.¹ ||
 24 ἀποκτείνουσιν et ἀποκτεινύς singulis v S M, alterum v supra lin.
 add. A¹ || 25 οὐδὲ οὐδὲν oscitanter Gesn.¹ || 26 post ἐφησθα (sic)
 haec praecipiuinter rursus deleta ab A¹ πρὸς τὸν γε δικαίως ἀζη-
 λωτον ἢ πρὸς ὃν γε ἀποθνήσκων πῶς δὴ ὦ σῶκρατες εἶναι τὸν
 ἀδίκως γε κτέ.

ὦ ἑταῖρε, ἀποκτείναντα, καὶ ἐλεεινόν γε πρὸς τὸν δὲ
δικαίως ἀζήλωτον. — ³Ἡ που ὁ γε ἀποθνήσκων ἀδίκως
ἐλεεινός τε καὶ ἄθλιός ἐστιν; — ⁴Ἦττον ἢ ὁ ἀποκτεινύς,
ὦ Πῶλε, καὶ ἦττον ἢ ὁ δικαίως ἀποθνήσκων. — Πῶς
5 δὴ, ὦ Σώκρατες; — Οὕτως, ὡς μέγιστον τῶν κακῶν
τυγχάνει ὃν τὸ ἀδικεῖν. — ⁵Ἡ γὰρ τοῦτο μέγιστον; οὐ τὸ
ἀδικεῖσθαι μεῖζον; — Ἡμιστά γε. — Σὺ ἄρα βούλοι' ἂν
ἀδικεῖσθαι μᾶλλον ἢ ἀδικεῖν; — Βουλοίμην μὲν ἂν ἔγωγε
οὐδέτερον· εἰ δὲ ἀναγκαῖον εἶη ἀδικεῖν ἢ ἀδικεῖσθαι, ἐλοί-
10 μην ἂν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι ἢ ἀδικεῖν.

1 ἀποκτείνοντα SM ἀποκταίνοντα A: ex Plat. tacite corr.
Gesn.¹ | γε] δὲ Platonis plurimi | τὸν δὲ Plat., inde tacite Gesn.¹:
τόν γε SMA || 3 ἀποκτειννύς A || 5 δὴ SMA: δῆτα Plat., e Plat.
Gesn.¹; fort. δῆτ' || 8 μὲν om. A | ἂν ἔγωγε om. Simplicius || 9 οὐδέ-
τερον Simplicius | ἀναγκαῖον εἶη SMA, Plat.: ἀνάγκη Simplicius

CAPVT V.

ΠΕΡΙ ΑΡΧΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΝ ΧΡΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΑΡΧΟΝΤΑ.

1 *Εὐριπίδου ἐκ Συλέως* (fr. 692 N.²).

Τοῖς μὲν δίκαιοις ἔνδικος, τοῖς δ' αὖ κακοῖς πάντων μέγιστος πολέμιος κατὰ χθόνα.

2 *Εὐριπίδου Ἑρακλειδῶν* (179).

Τίς ἂν δίκην κρίνοιεν ἢ δοίη λόγον, πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον ἐκμάθῃ σαφῶς;

3 (7 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 636 K.).

Ὁ προκαταγινώσκων δὲ πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς αὐτὸς πονηρός ἐστι πιστεύσας κακῶς.

4 (8 Mein.) *Χαιρήμονος* (fr. 31 N.²).

Σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν τὰς ἁμαρτίας καλῶς κρίνειν, τὸ δ' εἰκῇ καὶ μετὰ σπουδῆς κακόν.

5 (9 Mein.) *Εὐριπίδου ἐξ Αὔγης* (fr. 270 N.²).

Οὐ τῶν κακούργων οἶκος, ἀλλὰ τῆς δίκης.

6 (10 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ Σκίρωνι* (678 N.²).

Ἔστι τοι καλὸν

[*τοὺς*] *κακοὺς κολάζειν.*

7 (11 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 579 K.).

Ἡ νῦν ὑπὸ τινων χρησιότης καλουμένη

1. 2 *Περὶ ἀρχῆς καὶ περὶ τοῦ ὁποῖον χρὴ εἶναι τὸν ἄρχοντα* Photius et sic etiam nostri libri, 'nisi quod ἀρχῆς καὶ περὶ om. Mac., περὶ om. S M A Tr., περὶ τοῦ om. Br. numerum μ' adser. S, μδ' Tr. νζ' M A Mac. || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A, nil nisi εὐριπίδου pro lemm. A || 6 ecl. cum lemm. hab. S M A, τοῦ αὐτοῦ compend. nec plura S || 7 κρίνειν Portus | γνοίη Eur. || 8 ἐκμάθης compendiose M || 9 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 6 Mein.) M A (post ecl. 2 Mein.) || 10 προκαταγινώσκων S || 12 ecl. cum lemm. hab. S M A || 15 ecl. cum lemm. hab. S M A, post ecl. 5 Mein. ponitur versus cum lemm. τ αν S. αὐγῆς compend. M αὐγῆς A. sententia non integra || 17 ecl. cum lemm. hab. S M A, sine lemm. Br, om. Tr. εὐριπί in lemm. M. cf. *The Amherst Pap.* II 17 p. 9 ubi κακοὺς κολάζειν in iambi initio || 18 τοι τι Br || 19 τοὺς seclussit Grotius || 20 ecl. cum lemm. hab. S M A || 21 ὑπὸ τινος Tr.

μεθῆκε τὸν ὅλον εἰς πονηρίαν βίον·
οὐδείς γὰρ ἀδικᾷ τυγχάνει τιμωρίας.

8 (12 Mein.) Πινδάρου (Nem. IV 51).

Ἐπεὶ

5 ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικε.

9 (13 Mein.) Σοφοκλέους ἐν Ἰνάχῳ (fr. 260 N.²).

Ἐπήνεσ' ἴσθι δ', ὥσπερ ἡ παροιμία,
ἐκ κάρτα βαιῶν γνωτὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ.

10 (14 Mein.) Μοσχίωνος (fr. 5 p. 813 N.²).

Μόνον σὺ θυμοῦ χωρὶς ἔνδεξαι λόγους
οὓς σοὶ κομίζω· τὸν κλύοντα γὰρ λαβὼν
ὁ μῦθος εὖνουν οὐ μάτην λεχθήσεται.

11 (3 Mein.) Εὐριπίδου (fr. 1049 N.²).

Ἐγὼ γὰρ ὅστις μὴ δίκαιος ὢν ἀνὴρ
15 βωμὸν προσίξει, τὸν νόμον χαίρειν ἔῶν
πρὸς τὴν δίκην ἄγοιμ' ἂν οὐ τρέσας θεούς·
κακὸν γὰρ ἄνδρα χρὴ κακῶς πάσχειν αἰεί.

12 (6 Mein.) Σοφοκλέους Τυροῖ (fr. 604 N.²).

Ἄκων δ' ἁμαρτῶν οὔτις ἀνθρώπων κακός.

20 13 (4 Mein.) Εὐριπίδου Ἰκετίδων (875 ss.).

Φίλων δὲ χρυσὸν πολλάκις δωρουμένων

1 μετέθηκε prop. Hirschig | πονηρίαν ci. Gesn.¹: ἀπορίαν libri ||
3 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A. Theophilus ad Autol. II 37
Πίνδαρος καὶ αὐτὸς ἔφη ἔπει ῥέζοντά τι κ. π. ἔοικεν' eodem ni-
mirum gnomologio usus ac Stobaeus. citat locum etiam schol.
Soph. El. 1026 τοῦτο δὲ Πινδαρικόν ἔπει — ἔοικεν' | ἔπει ῥέζοντα
libri. Pind.: ἐπηρεάζοντα S ut Sophoclis cod. L || 6 ecl. cum lemm.
hab. S, om. M A || 9 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A || 11 οὓς σὺ S
οὓς σοὶ Tr. || 13 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 2 Mein.) M A (post
ecl. 11 Mein.). τοῦ αὐτοῦ quod compendiose adscriptum est in S,
dubites utrum ad hanc eclogam an ad 2 pertineat. post Εὐριπίδου
interciderit Οἰδίποδος. nam testantur χρησμοὶ τῶν Ἑλληνικῶν θεῶν
ed. Buresch Klaros p. 124 ὅτι Εὐριπίδης ἐν Οἰδίποδι τῷ δράματι
αὐτοῦ φησι· κακὸν (γὰρ) ἄνδρα χρὴ κακῶς πράσσειν αἰεί ||
18 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 9 Mein.) M A (post ecl. 3 Mein.),
τυρῶ S τυρῶ M τυροῖ A || 19 ἄκων (ᾠ rubro) M || 20 ecl. cum lemm.
hab. S (post ecl. 3 Mein.) M A (post ecl. 6 Mein.); τοῦ αὐτοῦ compend. S

οὐκ εἰσεδέξατ' οἶκον οὐδὲ τοὺς τρόπους
 δούλους παρέσχε χρημάτων πεισθεῖς ὑπο.
 τοὺς δ' ἔξαμαρτάνοντας, οὐχὶ τὴν τύχην,
 ἤχθαιρ'· ἐπεὶ τοι κούδεν αἰτία πέλει
 κακῶς ἀκούειν διὰ κυβερνήτην κακόν.

14 (5 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ Ὀρέστη (696 ss.).

Ὅταν γὰρ ὀργῇ δῆμος εἰς θυμὸν πέσῃ,
 ὁμοιον ὥσπερ πῦρ κατασβέσαι λάβρον.
 εἰ δ' ἡσύχως τις αὐτὸν ἐντείνοντι μὲν
 χαλῶν ἐποιτο καιρὸν εὐλαβούμενος,
 ἴσως ἂν ἐκπνεύσειεν· † ὅταν δ' ἀνῇ πνοάς,
 τύχοις ἂν αὐτοῦ ῥαδίως ὅσον θέλεις.

15 Ἀπολλοδώρου (Com. III p. 291 K.).

Δεῖ τὸν ἀκροατὴν καὶ συνετὸν ὄντως κριτὴν
 πρὸ τοῦ λεγομένου τὸν βίον διασκοπεῖν,
 ποῖός τις ὁ λέγων καὶ πόθεν καὶ τὴν ἀκμὴν
 ἐκ παιδὸς αὐτοῦ πρὸς τί καταθέμενος
 αὐτοῖ προδότης κακός τε τῆς ὥρας φύλαξ·
 μάλισθ' ὁ τοιοῦτος ἀνατρέπει πᾶσαν πόλιν.

1 οἶκον ex οἴκων S¹ | οὐδὲ] ὥστε Eur. || 2 παρασχεῖν Eur. |
 πεισθεῖς primo omiserat A, inseruit A¹. ζευχθεῖς Eur. || 3 τοὺς τ'
 libri Euripidis | τὴν πόλιν Eur. || 4 ἤχθαιρην SM | ἐπι τοι κούδεν fere
 S ἐπι τοῖ κούδεν M ἐπι τοι κούδεν A ἐπεὶ τι (vel τοι) γ' οὐδέν libri
 Euripidis | πόλιν Eur. || 5 κακῶς κλύουσα Eur. vide modo quam
 temere poetae verba adulterarit gnomologus || 6 ecl. cum lemm. hab.

δ

SM A; ἐνριπί pro τοῦ αὐτοῦ M || 7 ὅταν γὰρ ἡβᾷ δῆμος (θυμὸς
 ci. Nauck) εἰς ὀργὴν πεσὼν Eur. || 8 ὥστε Eur. || 9 αὐτῷ τις
 Brunck || 10 χαλῶν ὑπείκοι Eur. || 11 ἐκπνεύσειεν SA cum Euri-
 pidis libris fere omnibus: ἐκπνεύσει' M | ὅταν SMA ut libri
 Euripidis. recte ἦν Nauck || 12 ὅσ' ἂν θέλῃς bene Nauck || 13 ecl.
 cum lemm. hab. S (post ecl. 14 Mein.) MA (post ecl. 5 Mein.) ||
 14 ὄντος A || 15 πρὸ τῶν λεγομένων Cobet V. l.² p. 640 || 16 αὐτοῦ]
 εὐθὺς ci. Herwerden | προστι M | καταθέμενος SMA: πρὸς τί (ἦν)
 καταθέμενος scr. Grotius, πρὸς τί κατατεθειμένος Meineke sed
 merito dubitans ipse, vid. Nauck *Mél. Gréco-R.* VI p. 120, πρὸς τί
 καταθέμενος <ἔχει> prop. Kock || 18 αὐτοῦ Tr.: αὐτοῦ SMA. pro-
 tasis loco esse verba αὐτοῦ — φύλαξ putat Kock

οὐδὲν γὰρ αἰσχρόν ἐστιν αὐτὸν ἀποτυχεῖν.

πράττουσι πάντα· τὴν γὰρ αἰσχύνην πάλαι

πᾶσαν ἀπολωλέκασιν καθ' ἑτέρας θύρας.

ὁθεν ἐπιχειρεῖ πάντ' ἀπηνυθριακότως

5 ἕκαστος αὐτῶν, πρὸς δὲ πάντ' ἐστὶν θρασύς,

ψεύδεται, ἐπιιορκεῖ, μαρτυρεῖ, δικορραφεῖ,

κλέπτει, τελωνεῖ, ῥαδιουργεῖ· τὸ δὲ πέρας,

οὐ πόλιν ὅλην, φυλὴν δὲ μαλακὸς ἀνατρέπει.

ἐπεὶ κατὰ μέρος τὰς πόλεις, ὧ φίλε, θεῶ,

10 ὑπὸ † λεσπριδίῳ ἐῖσιν γὰρ ἀνατετραμμένοι.

σκόπει· νεῶν δὲ κατάλογον δόξεις μ' ἐρεῖν.

16 Πλάτωνος ἐκ τοῦ Γοργίου (p. 478 D).

Οὐκοῦν τὸ δίκην δίδόναι μεγίστου κακοῦ ἀπαλλαγὴ
ἦν, πονηρίας; — Ἦν γάρ. — Σωφρονίζει γὰρ πον καὶ

15 δικαιότερους ποιεῖ καὶ ἱατρικὴ γίγνεται πονηρίας ἢ δίκη.

17 Λυσίου (fr. 87 p. 376 Th.).

Τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν δικάζοντας ἄξιον, ἦνπερ
νομοθετοῦντας.

18 Αἰσχίνου (c. Ctesiph. 16).

20 Χρὴ τὸ αὐτὸ φθέγγεσθαι τὸν ῥήτορα καὶ τὸν νόμον·

1 ante hunc versum complura intercidisse putat Meineke. certe obscura sunt v. αὐτὸν ἀποτυχεῖν, nec sufficit αὐτοῖς quod proposuit Gesn.¹ malim αὐτῶν ἀποτυχόν, nil turpe est quod eos praeterierit || 4 ἀπηνυθριακότως (sicut corr. Halm) S M A: ἀπερηνυθριακότως Tr. || 5 παντ' ἐστι M || 6 ψεύδεται A || 7 πέρας αὐτοῦ A || 8 ὅλην πόλιν, οὐ φυλὴν prop. Madvig. mihi suspectus est versus, cf. quae scripsi lect. Stob. p. 8s. | δ' ὁ conl. Meineke | μαλακὸς M μάλακ' ὅς S μάλακ' ὅς A μαλακῶς Tr. || 10 λεσπριδίῳ S A¹ λεπριδίῳ M; λαισποδιῶν (Λαισπ- male Kock) prop. Salmasius | εἰσὶ γὰρ S. γάρ εἰσιν mavult Iacobs, ὥς εἰσιν Hirschig || 11 νεῶν sine acc. S M νεῶν A | με ἐρεῖν S M μ' αἰρεῖν A || 12 ecl. cum lemm. hab. S M A. cf. Stob. IV 1, 149 p. 96, 16 H. || 13 μεγάλου libri supra || 15 γίγνεται M: γίνεταί S A || 16 ecl. cum lemm. hab. S M A || 19 ecl. cum lemm. hab. S M A. adfert locum Alexander Περί σχημ. (rhet. gr. III) p. 28, 29 Sp., priorem partem usque ad ὁ ῥήτωρ sed Aeschinis nomine commemorato Plinius ep. IX 26, 11 || 20 χρὴ τὸ αὐτὸ S M A: χρὴ γὰρ ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τὸ αὐτὸ Aesch. χρὴ γὰρ τὸ αὐτὸ Alex. δεῖ γὰρ ταῦτό Plin.

ὅταν δὲ ἑτέραν μὲν φωνὴν ἀφίῃ ὁ νόμος, ἑτέραν δὲ ὁ ῥήτωρ, τῷ τοῦ νόμου δικαίῳ διδόναι χρὴ τὴν ψῆφον, μὴ τῇ τοῦ λέγοντος ἀναισχυντίᾳ.

19 Ἀντιφῶντος (De caede Her. 91 p. 91 Blass²).

Εἰ δέοι τι ἀμαρτεῖν, τὸ ἀδίκως ὀπολῦσαι ὀσιώτερον ἢ τὸ ἀδίκως ἀπολέσαι· τὸ μὲν γὰρ ἀμάρτημά ἐστι· τὸ δὲ ἀδίκως ἀποκτεῖναι ἀσέβημα.

20 Πλάτωνος ἐκ τοῦ Εὐθύφρονος (p. 8D).

Ἐπεὶ ἐκεῖνό γε δῆπον, ὧ θανμάσιε, οὐδεὶς οὔτε θεῶν οὔτε ἀνθρώπων τολμᾷ λέγειν, ὥς οὐ τῷ γε ἀδικοῦντι 10 δοτέον δίκην.

21 Ἐκ τοῦ Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον (10 p. 37b).

Εἰς ἀρχὴν κατασταθεὶς μηδενὶ χρῶ πονηροῦ πρὸς τὰς διοικήσεις· ὧν γὰρ ἂν ἐκεῖνος ἀμάρτη, σοὶ τὰς αἰτίας ἀναθήσουσιν.

22 Σόλωνος.

Ἄρχε πρῶτον μαθὼν ἄρχεσθαι· ἄρχεσθαι γὰρ μαθὼν ἄρχειν ἐπιστήση.

23 Βίωνος.

Βίων ἔφη δεῖν τὸν ἀγαθὸν ἄρχοντα πανόμενον τῆς 20 ἀρχῆς μὴ πλουσιώτερον ἀλλ' ἐνδοξότερον γεγενῆναι.

1 ἀφίῃ (vel -ῃ) M A ut Aeschinis haud pauci, Alex. ἀφίῃ Plin.: ἀφίησιν S ut Aeschinis nonnulli | ὁ (ante νόμος) om. M A || 2 χρὴ διδόναι Aesch., Alex. | μὴ S M A, Alex.: οὐ Aesch. || 4 ecl. cum lemm. hab. S M A || 5 καὶ μὴν εἰ Ant., | δέοι ἀμαρτεῖν ἐπὶ τῷ codices Antiphontis; δέοι ἀμαρτεῖν τι, τὸ ci. Maetzner || 6 ἢ (ἢ M τὸ S M, τοῦ (sed sine acc.) A idque recepere Gaisford et Meineke) ἂν ἢ τὸ libri Antiphontis, ἂν εἴῃ τοῦ Dobraeus | μὴ δικαίως ἀπολέσαι Ant. | ἀμάρτημα μόνον ἐστὶ Antiphontis cod. Oxoniensis || 6. 7 τὸ δὲ ἀδίκως ἀποκτ.] τὸ δὲ ἕτερον] καὶ Ant. || 8 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S || 10 οὐ τῷ γε ἀδικοῦντι δοτέον δίκην Plat. οὔτε γε ἀδικοῦντι δ. δ. A οὐ τῷ γε ἀδικοῦντι οὐ δ. δ. M || 12 ecl. cum lemm. hab. S M A, ἐκ τοῦ om. S. recurrit gnoma gnomol. Byz 81 (Bar. 79) W. vide etiam quae adnotavit E. Drerup || 13 μηδενὶ ἀνδρὶ πονηροῦ χρῶ πρὸς τ. δ. gnomol. Byz. || 16 ecl. cum lemm. hab. S M A. iteratur ecl. corp. Par. 505 Elt. (Σόλωνος). cf. quae adnotavi supra Stob. III 1, 172 β' p. 114, 12 || 18 ἐπιστήσει S || 19 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. Ps.-Isocr. ad Demon. p. 37 ἐκ τῶν κοινῶν

24 Ἀγάθωνος.

Ἀγάθων ἔφη τὸν ἄρχοντα τριῶν δεῖ μεμνήσθαι·
 πρῶτον μὲν ὅτι ἀνθρώπων ἄρχει, δεύτερον ὅτι νόμους
 ἄρχει, τρίτον ὅτι οὐκ ἀεὶ ἄρχει.

5 25 Ἰσαίου (ed. Schoem. p. 168 fr. IV).

Ὅσοι τοὺς ἀδικοῦντας κολάζουσιν, οὗτοι τοὺς ἄλλους
 ἀδικεῖσθαι κωλύουσιν.

26 Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Περί Ἰσιδος (p. 355 A).

Ἐν δὲ Θήβαις εἰκόνες εἰσὶν ἀνακείμεναι δικαστῶν
 10 ἄχειρες, ἥ δὲ τοῦ ἀρχιδικαστοῦ καταμύουσα τοῖς ὄμμασιν,
 ὥς ἄδωρον ἅμα τὴν δικαιοσύνην καὶ ἀνέντενκτον οὔσαν.

27 Θεμιστίου ἐκ τοῦ Μετριοπαθοῦς ἢ Φιλοτέκνου
 (p. 414, 11 Dind.).

Ὅτι μοι δοκεῖ ὁ ἄρχων ἐκείνος ἐπαληθεύειν τοῦνομα
 15 τῆς ἀρχῆς, ὅστις δυσάλωτος μὲν ὑπὸ χρυσίου, εὐάλωτος
 δὲ ὑπὸ λόγου, ἐλευθερίας δὲ ἐραστῆς, μεγαλοφροσύνην δὲ
 ἐπαινῶν φυλάττεται ἐγγὺς οὔσαν τὴν αὐθάδειαν.

28 Εὐσεβίου (fr. 41 Mullach).

Τὸν τοῖς ἄλλοις ἐπιστατέοντα καὶ ἐπιτάσσοντα χρή

ἐπιμελειῶν ἀπαλλάττον μὴ πλουσιώτερος ἀλλ' ἐνδοξότερος com-
 paravi proleg. in Telet. p. LXX, ubi Bio quo pacto illud dicere
 potuerit, si tamen dixit, studui extricare. nunc vide etiam Wendland
Anaximenes von Lamps. (Berol. a. 1905) p. 100

1 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. iteratur ecloga
 corp. Par. 543 Elt. (Ἀγάθωνος), sine lemm. gnomol. Paris. 124
 Sternb. || 2 ἔφη] εἶπε gnomol. Paris. || 3 μὲν om. gnomol. Paris. sed
 nec demi μὲν nec in proximis membris δὲ addi necesse | κατὰ τοὺς
 νόμους gnomol. Paris. || 5 ecl. cum lemm. hab. S M A. recurrit ecloga
 corp. Par. 2 Elt. || 8 ecl. cum lemm. hab. S M A Br; Πλουτάρχου
 pro lemmate Br || 10 μύουσα S || 12 ecl. cum lemm. hab. S M A;

ou

τ

π

Θεμιστι (ou compend.) ἐκ μετριο nec plura S. nisi ipsius gnomologi
 subest error, intercidit ecloga ἐκ τοῦ Μετριοπαθοῦς ἢ Φιλοτέκνου una
 cum lemmateservatae. servata enim pertinet ad orationem quae inscribi-
 tur Ἡ ἐπὶ τῷ λόγῳ διάλεξις || 16 τοῦ λόγου A | ἐραστῆς Them.: ἐρ-
 γάτης libri Stobaei || 18 ecl. cum lemm. hab. S M A || 19 τοῖσι ἄλλοισι
 Meineke | ἐπιστατέοντα libri: corr. Cobet mnemos. IX p. 128

οὐ τῇ ἐξουσίῃ μούνη τοῦ ἐπιστατέειν τε καὶ ἐπιτάσσειν, ἀλλὰ ἀξίῃ καὶ γνώμῃ προέχειν τῶν ἐπιτασσομένων.

29 Τοῦ αὐτοῦ (fr. 42 Mull.).

Πρὸς τοὺς παρὰ δίκην ζῶοντας ἔπειτα ἀξιεῦντας ἄλλων ἡγέεσθαι ἀπειθέες ἀνθρώποι. εὐπειθέην δὲ 5 εὐπειτέα ἐπὶ τὰ παραγγελλόμενα ἑωυτῷ καὶ ἄλλῳ παρὰ τῶν ἀρχομένων παρασκευάζει ἅπας ὁ γε παρ' ἑωυτοῦ τὰ δέοντα σπουδῇ ποιέειν ἐπιστάμενος καὶ παράδειγμα τῶν περ χρὴ πρήσσειν τοῖς ὑποτεταγμένοις ἑωυτὸν παρ-
εχόμενος. 10

30 Τοῦ αὐτοῦ (fr. 43 Mull.).

Ἄρχοντος ἀγαθοῦ κέρδος μῶνον τοῦτο οἰκίον καὶ μυρίων κερδέων ἄλλων ἀντάξιον, πάντα μιν πρήσσειν, ὥστε καὶ παρὰ τὸν καιρὸν τῆς ἀρχῆς καὶ πανσαμένῳ οἱ πάντα χρηστὰ καὶ δικαιοσύνην παρὰ τῶν ἀρχθέντων 15 μαρτυρέεσθαι.

31 Τοῦ αὐτοῦ (fr. 44 Mull.).

Ἄνθρωπος ἀρχων, καὶ ιδιώτης δὲ ἅπας, ἴστω ἀπὸ τῆς φύσιος τῶν πρηγμάτων, ὅκοῖα ἂν αὐτὰ παρέχεται, τοιαύτης καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῖσι μνήμης ἦτοι ἀγαθῆς ἢ πονηρῆς 20

1 ἐξουσίᾳ A | μούνη S ex μόνη ut videtur corr. M¹ μόνη A | ἐπιστατέειν S ἐπιστατεύειν MA || 2 ἀξίῃ Orelli opusc. sent. II p. 376: ἀξίᾳ SMA || 3 ecl. cum lemm. hab. SMA || 4 ζῶντας S || 5 εὐπειθέην ex -θείην (sic) corr. S εὐπειθίην M εὐπειθείην A εὐπειθήην Tr. p. 272; -θήην Gaisford || 6 παραγγελλόμενα S, idem mox παρὰ τῶν ἀρχομ., non solum παρὰ ἀρχομ., ut rettulit Gaisford || 7 ἑωυτοῦ S ἑαντοῦ M ἑωυτῷ (sic) A || 8 παραδείγματα A quem non sequi debebat Meineke || 9 τοῖσι ὑποτεταγμένοισι Meineke | ἑωυτὸν SA ἑαντὸν M; ἑωυτῷ per errorem codici A tribuit Gaisford quo deceptus ἑωυτῷ scripsit Meineke, immo v. παράδειγμα — ἑωυτὸν παρεχόμενος erant coniungenda || 11 ecl. cum lemm. hab. SMA || 14 πανσαμένῳ οἱ (debuit οἱ) cod. Paris. 1985 m. alt. ex em. ut testatur Gaisford: πανσάμενοι (sic) S πανσάμενοι οἱ MA¹ πανσομένῳ A² πανσάμενον Tr. || 17 ecl. cum lemm. hab. SMA || 18 ἀνὴρ δὲ A, frustra recipit Meineke || 19 φύσιος sed ιος in ras. corr. M¹ ut videtur | πρηγμάτων SA πραγμάτων M Tr. | ὅκοῖα S ὄνκοῖα M οὐχ οἷα A || 20 τῆς] τοῖς (sic) A | αὐτοῖσι tacite Meineke: αὐτοῖς SMA | πονηρᾶς A

τευξόμενος· καὶ τοῦτο ἐπιφρασθεὶς οὕτω κρινέτω, ἐπ' ὁκο-
 τέρην τῶν ὁδῶν καὶ τὴν ἐπ' ὁκοτέρην τῶν μνημέων ἄγου-
 σαν τρέψηται, καὶ κοίην αὐτέων τῶν μνημέων αὐτῷ ἄμεινον
 προτιμῆσαι.

5 32 Τοῦ αὐτοῦ (fr. 45 Mull.).

Ἀρχὴν ἔχων μὴ ἀπομνησικάκεε πρὸς τοὺς ἐν διχοστα-
 σίῃ σοι πρότερον γεγεννημένους· οὐ γὰρ ὅπως ἀμύνηαι
 ἔχθρην ἐπὶ τὴν ἀρχὴν εἰ ἀραιορημένος, ἀλλ' ὅπως καὶ
 τῆς παρ' ἄλλων ἐπιβουλῆς ἀσφαλέας καὶ ἀνεπιβουλεύτους
 10 φυλάξης τοὺς ὑπὸ σοι τεταγμένους, καὶ ὅπως τοῦ ὀρθοῦ
 φύλαξ ἔης καὶ θεοῦ μεγάλης, Δικαιοσύνης, ὑπηρέτης τε
 καὶ ἐξηγητής. ὥστε παρὰ τὰ αὐτῇ δοκέοντα ποιέων καὶ
 αὐτῆς καταψευδόμενος, ὥς ἐς θεὸν μεγίστην ἁμαρτάνων,
 καὶ παρ' αὐτῆς καὶ τῶν περὶ αὐτὴν τεταγμένων δαι-
 15 μόνων ἐφόρων τε καὶ τιμωρῶν εἶναι τῶν ποιευμένων
 μῆνιν προσδέχεο.

33 Τοῦ αὐτοῦ (fr. 46 Mull.).

Μεταξὺ ἐχθρῶν δικάζων τοῦ δικαίου γίνεο ἐξεταστής

1 κρινέτω L. Dindorf Thes. l. gr. v. κυρέω: κυρεέτω S M A |
 ἐπ' ὁκοτέραν S ἐποκοτέρην M ἐπ' ὁκοτέρην A || 2 ἐπ' ὁκοτέραν S
 ἐπικοτέρην M ἐπ' ὁκοτέρην A || 3 τρέψηται S M A τρέπηται Tr.
 p. 272. structura epica | κοινήν S A κοίην (ni fallor) M: corr. Eldick
 spec. susp. p. 14, cf. Koen ad Greg. Cor. p. 444 ed. Schaef. | τῶν
 μνημέων abundare sensit Meineke || 4 προτιμῆσαι S A¹ sed superscr.
 θαι A² προτιμῆσθαι M Tr., προτετιμῆσθαι scr. Meineke coll. ecl. 33 ||
 5 ecl. cum lemm. hab. S M A || 7 πρότερον bis scr. A | ὅπως S A ὅκονσ
 M | ἀμύνηαι Halm lect. Stob. p. 35: ἀμύνει S M A¹ ἀμύνει A² || 8 ἔχ-
 οὺς
 θρην Gesn.²: ἐχρῆν S M A¹ ἐχθροὺς A² | παρηρημένος S M παρηρημένος
 A¹ εἰ ἡρημένος superscr. A²: ἀρηρημένος Koen ad Greg. Cor. p. 95
 ed. Schaef. ἀραιορημένος Gaisford qui recte monuit verbum substan-
 tivum desiderari, unde εἰ ἀρηρημένος Halm | ὅπως A || 9 ἐπιβ.
 ἀσφ. καὶ ἀνεπιβ. verbositatis Eusebii molestioris insigne exem-
 plum || 10 φυλάξεις A¹ | ὅπως M ὅπως S A (sic) || 11 εἰς S M A:
 corr. Halm || 14 δαιμόνων om. Tr. non debuit in suspicionem vocare
 Meineke, cf. Orelli op. sent. II p. 737 || 15 εἶναι S M A τὴν A²; an
 ἵεναι? | ποιευμένων Meineke: ποιουμένων S M A || 16 προσδέκεο
 optat Meineke vol. IV p. LXVII || 17 ecl. cum lemm. hab. S M A ||
 18 γίνεο Meineke: γίνου S γίγνον M A

καὶ πρὸς τοῦτο ῥέπε τῇ κρίσει· δικαιοσύνη γὰρ καὶ δαίμων
ὁ τούτων ἔφορος τοῦ ἔχθρη χαρίζεσθαι προτετιμῆσθαι
δικαιότεροι.

34 Τοῦ αὐτοῦ (fr. 47 Mull.).

Ἐν ἀρχῇ ἐὼν ἔπειτα ἔχθρης μεμνημένος τῇ χείρονι 5
μοίρᾳ σεωντὸν νεμέεις καὶ τῆς ἀπαιτεομένης ἐν τῷ ἄρ-
χοντι σεμνότητος σεωντὸν ἀποστερήσεται παρὰ τῶν ξυνε-
πισταμένων ὅτι ἔχθρη (ἐν)διδόις ἀντὶ τῶν σεμνοτάτων
οὐνομάτων [ἀντὶ δικαστοῦ καὶ ἄρχοντος] τὸ εὐδιαβλητό-
τατον οὐνομα ἀντιλαβὼν τῶν δικαζομένων ἐχθρὸς 10
κεκλήσεται.

35 Τοῦ αὐτοῦ (fr. 48 Mull.).

Τοῦ ἐπιτιμᾶν τινι θανάτου ζημίην τὴν ἐξουσίην
εἶναι ἡγέομαι οὐκ ἐν τῷ κύριόν τινα εἶναι τούτου τοῦ
καταψηφίσασθαι, ἀλλ' ἐν τῷ οἶόν τε εἶναι τὸν ἔχοντα 15

1 κρίσει S M A; κρίσι Meineke || 2 τούτων S M A; ταύτης ci.
Gesn.² p. 309 marg. idque recepit Meineke, recte, nisi fuit fort.
δικαιοσύνη γὰρ (καὶ ἀληθείη) καὶ δαίμων ὁ τούτων ἔφ. sim. | προ-
τετιμᾶσθαι A || 4 ecl. cum lemm. hab. S M A || 5 ἔπειτα (non -τε)
etiam Stob. III p. 720, 6 || 6 μοίρα S A μοῖρα sed oī male exaratum
et fort. in corr. M | σεωντὸν M || 7 ἐωντὸν S ἐαντὸν M σεωντὸν
A² | ἀποστερήσεις (καὶ) παρὰ scr. Mullach || 8 ἐνδιδόις scripsi:

διδόις libri | ^ταν (utrum ^ταν an ^ταν voluerit dubium) S ἀντὶ M A¹,
σαντὸν ἀντὶ A² quo non deuti debuit Meineke scribens διδοῖς σεων-
τόν, ἀντὶ || 9 οὐνομάτων — οὐνομα] οὐνομα igitur, non ὄνομα,
in Herodoto suo reppererit Eusebius, cf. G. Meyer *Gr. gramm.*³
p. 140 | ἀντὶ S M A¹ lineola induxit A² cui obsecutus est Meineke.
rectius nescio an tamquam glossema deleri voluerit v. ἀντὶ δικ.
καὶ ἄρχ. Valckenaer. δικάστω scripsit Meineke || 10 ὄνομα A ||
11 κεκλήσεται Koen ad Greg. Cor. p. 411 ed. Schaef.: κεκλησθαι
S M A || 12 ecl. cum lemm. hab. S M A || 13 τοῦ S A: τὸ M ||
14 τούτου τὸ S M A¹ τούτου τοῦ quod prop. Gesn.² p. 309 marg.,
corrigere voluisse videtur A². τούτου [τοῦ καταψηφίσασθαι] auctore
Valckenaerio scr. Meineke ambigens tamen num τούτου potius ex-
pungendum sit. τοῦ τοῦτο καταψ. ci. Jacobs animadv. in Stob. p. 256.
ego malim τοῦ τοῦτον (sc. τὸν θάνατον) καταψ. vel αὐτοῦ τοῦ
καταψ.

τὴν ἐξουσίην ἐωντοῦ κρατέειν ἐν οὕτω ἀσφαλεστάτῃ ὀφει-
λεύσῃ εἶναι κρίσει, ὥστε καὶ ἐς ὁμογενέας, εἴ τι ἁμαρτηθεῖη,
καὶ τὴν οὐκ οἶά τε ἐστὶ ἐτι ἀνακαλέσασθαι γινομένης τῆς
ἁμαρτάδος.

5 36 Τοῦ αὐτοῦ (fr. 49 Mull.).

Ἄ τοῖς ἄλλοισιν ὡς φαῦλα ἐπιτιμᾶς, ταῦτα πρό-
τερος αὐτὸς ποιέειν φυλάσσειο.

37 Τοῦ αὐτοῦ (fr. 50 Mull.).

Ἄνθρωποι ἀνθρώπων ἐπὶ κατηγορίας ἀφικνέονται
10 οἱ μὲν ἐκ συγκειμένων ψευδῶν ἐγκλημάτων οἱ δὲ ἀληθέα
κατηγοροέοντες, οἱ δ' αὖ ἐπαινεύουσιν, οἱ μὲν τὰ ἔοντα
μαρτυρέοντες οἱ δὲ παρὰ τὸ ἀληθὲς χαριζόμενοι. ἄριστον
ὦν ἐν τοῖσι τοιούτοις καὶ ἰδιώτῃ καὶ ἄρχοντι μήτε αὐτὸν
πιστεύειν αὐτόθεν μήτε ἀπιστέειν παντελῶς, ἐκ δὲ τῶν
15 πρηγμάτων ἐξεταζομένων ὅπως χρὴ περὶ αὐτῶν διανοέε-
σθαι καὶ τὸ ἀτρεκέως αὐτῶν μανθάνειν.

38 Τοῦ αὐτοῦ (fr. 51 Mull.).

Ἀρχὴν ἔχων κόσμῳ, αὐτὸς δὲ μὴ μεταβάλλῃ. οὐ γὰρ

1 ἐαντοῦ M | κρατεῖν A | ὀφειλεούσῃ S M A: ὀφειλεύσῃ Gais-
ford. verbum ὀφειλέω altero Eusebii testimonii defendi poterit,
certe ὀφειλεμένης supra libri Stob. III 28, 16 p. 621, 1 H. sed fort.
recte ut supra ὀφειλομ- Cobet, sic hic ὀφειλούσῃ Mullach. cf. Stob.
IV 1 p. 92, 10 adn. ὀφειλέω tuebatur Buttmann *Ausf. sprachl.* II
p. 54. proxima non expedit, nec sufficiunt quae prop. Meineke
κρατέειν ἐν ἀσφαλεστάτῃ ὀφειλεύσῃ κρίσει ἐς ὁμογενέας καὶ τὴν εἴ-
τι ἁμαρτηθεῖη οὐκ οἶά τε || 2 κρίσει Meineke | ἁμαρτηθείῃ M ||
3 οὐκοῖα τέ S M οὐχ οἶά τε A | ἐστὶν S M A | γινομένης S M
γεν- A γενομένης ci. Meineke || 5 ecl. cum lemm. hab. S M A.
similes conguessit sententias Brunco act. semin. philol. Erlang. III p.
364, cf. inprimis Thales Diogenis Laert. I 36, Ps.-Is. ad Demon.
5 p. 17 || 6 τοῖσι ἄλλοις ser. Meineke || 8 ecl. cum lemm. hab.
S M A || 9 ἀπικν- Meineke v. IV p. LXVII || 10 ψευδῶν S M A: corr.
Meineke || 11 κατηγοροέοντες M καταγ- S A | ἐπαινεύουσι Mullach ||
13 ὦν Meineke: οὖν libri | τοῖς τοιούτοις S M A: corr. Meineke |
αὐτὸν abundare monuit Meineke || 14 παντελῶς S παντελῶς M A ||
15 πρηγμάτων S A (sic), πρηγμάτων M | ὅπως S ὅπως M A ||
16 αὐτὸ A (sic) || 17 ecl. cum lemm. hab. S M A || 18 οὐ γὰρ — (15)
καταθήσεται om. S | οὐδὲ γὰρ M οὐ γὰρ A; οὕτω γὰρ οὐδὲ ci.
Valckenaer

προσλελάβηκάς τι οὐκ ἐὼν οὐδὲ πανόμενος ἔλασσόν τι τῶν πρὶν ἢ † εἰ λαβεῖν εἶχες, εἰ πενόμενος τὴν ἀρχὴν καταθήσει.

39 Τοῦ αὐτοῦ (fr. 52 Mull.).

Ἀρχὴν λαβὼν μὴ ἐπαίρεο, ὧντὸς δὲ διατέλεε· οὕτω γὰρ καὶ ἀποθέμενος οὐκ ἀπαραιρῆσθαι τοῦ σεμνύνοντός σε νομισθήσει.

40 Τοῦ αὐτοῦ (fr. 53 Mull.).

Ἀνὴρ ἀγαθὸς ἔθνεός τευ ἢ πόλιος ἀρχὴν εἰληφὼς οὐκ ἔνεκα τῶν δημοσίων χρημάτων καὶ τοῦ δωροδοκέσθαι καὶ τοῦ παρὰ τῶν πλουσίων χρηματίζεσθαι, ἔοικε τῷ ἀνδρὶ παρακαταθήκην εἰληφότει μεγάλων χρημάτων· ὥσπερ γὰρ καὶ ἐκεῖνος οὐκ ἐπὶ τῷ κατασχεῖν λαμβάνει οὐδὲ κτῆμα ἴδιον ποιήσασθαι τὰ δοθέντα ἀλλ' ὥστε φυλάξαι καὶ ἀποδοῦναι σφᾶ τῷ παραθεμένῳ, ἐπεὰν ἀπαιτήται· οὕτω δὲ καὶ αὐτὸν χρὴ οὐκ ἐπὶ κέρδεσιν οἰκειοῖς ἀλλ' ἐπὶ σωτηρίῃ καὶ φυλακῇ πάντα πρήσσειν τῶν ἀρχομένων, ὥστε αὐτοὺς τὸ ἐς ἑωυτὸν ἦκον ἀσινέας καὶ εὐθηνέοντας ἀποδοῦναι τῷ καταπεπιστευκότι.

1 ἐὼν Valckenaer: ὦν sine spir. M ὄν A | ἔλασσῶν τι M || 2 κει (vel ηει) M ἢ εἰ A. exspectes πρὶν ἢ τὴν ἀρχὴν λαβεῖν | πενόμενος Valckenaer: γενόμενος M A. omitto quae proposuit Iacobs animadv. in Stob. p. 256 et quae scripsit Mullach || 4 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M, om. A || 5 ὧντὸς S οὕτος M || 6 ἀφρησθαι SM; ἀπαραιρῆσθαι quod scripsi coniecit Meineke, cf. p. 205, 8 ||

8 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. M A || 10 οὐκ S¹ οὐκ M οὐχ A | ἔνεκά γε S ἔνεκα M A, abiecit igitur γε Meineke. non recte olim Orelli op. sent. II p. 737 οὐχ ἔνεκα γε (τοῦ) τῶν δημοσ. χρ. (ἀπολαύειν) || 11 ἔοικέ τῳ (debuit τεῳ) Halm lect. Stob. p. 35, ἔοικέ τοι ci. Meineke || 12 παρακαταθήκησ sed σ in ν corr. M¹ | χρημάτων S πραγμάτων M χρὴ πρηγμάτων (sic) A¹ || 13 τὸ κατασχεῖν SM τῷ κατασχεῖν A || 14 ἀλλ' ὥστε S ὥστε δὲ M A || 15 σφᾶ τῳ τῷ αὐτῷ M | παρακαταθεμένῳ ci. Meineke | ἐπεὶ ἐὰν A || 16 κέρδεσιν οἰκειοῖς SMA; κέρδεσι οἰκηίοισι Meineke. sufficit κέρδεσιν οἰκηίοις. cf. p. 204, 12 || 18 ἐς tacite Meineke: εἰς S M A | ἐαυτὸν M | ἀσινέας Schaefer melet. cr. p. 69: ἀσινέοντας SMA. ἀσινέας ὄντας (debebat ὄντας) prop. Valckenaer fort. recte

41 Τοῦ αὐτοῦ (fr. 54 Mull.).

Ἀνὴρ ἀνυπολόστους καὶ ἀγρίας καὶ ἀμέτρους ζητέων
τὰς τιμωρίας καὶ ταῖς κατὰ νόμον οὐκ ἀρκεόμενος θυμῷ
ἀλόγῳ συγχωρέων καὶ γυναικείως ἐμπικραινόμενος, οὐκ
5 αἰσθάνεται ἔξω τῆς δίκης ἐς τὸ ὁμογενὲς ἐξυβρίζων,
ἀγνοεῖ δὲ τὸ μέγιστον, καὶ τόπερ χρὴ εἰδέναι πάντα
τὸν μέλλοντα ἀνθρώπου καταδικᾶν, ὅτι καὶ ὁ θάνατος
αὐτὸς παρὰ τῶν πρώτως δικαιωσάντων οὐκ ὥς τι κακὸν
ἐπετιμῆθη, ἀλλ' ὥς ἔσχατον καὶ ἐν φαρμάκου λόγῳ κατὰ
10 τῶν οὐ δυναμένων τῆς κακίης ἐλευθερωθῆναι, ὅκως,
ἐπειδὴ οὐκ οἶά τε ἦν ἄλλως, τούτῳ γε ὦν τῷ τρόπῳ ἀπο-
λυθέντες τοῦ ἐνταῦθα δεσμοῦ αὐτῆς πορίσονται φυγῇ.

42 Πυθαγόρου.

Ποίει ἂ κρίνεις εἶναι καλὰ, καὶ ποιῶν μέλλης ἀδοξεῖν.
15 φαῦλος γὰρ κριτὴς παντὸς καλοῦ πράγματος ὄχλος. δι-
όπερ ὦν ἂν τῶν ἐπαίνων καταφρονῇς, καὶ τῶν ψόγων
καταφρόνει.

1 ecl. cum lemm. hab. S M A || 2 ἀργίονος M | ζητέων sed ω
ex oi corr. M¹ || 3 τῇσι Mullach || 4 συγχωρέων A | γυναικείως Mei-
neke: γυναικείως S M A | ἐμπικραινόμενος M || 5 εἰς A | ἐξυβρίζων]
post h. v. distinctio et spatii aliquantulum M || 6 ἀγνοεῖ Meineke:
ἀγνοεῖ S M A | καὶ τόπερ Meineke: καὶ τοι περ S M A | ἀνόν (sic) S ||
7 καταδικᾶν Wesseling ad Herodot. I 97: καταδικαν S M A || 8 δικαιο-
ωσάντων S M δικαιωθέντων A, unde δίκαια θέντων corr. Meineke,
paulo melius παρὰ τῶν πρώτων {τὰ} δίκαια θέντων Cobet N. l.
p. 616, sed nihil mutandum. δικαιώω etiam ab Herodoto adhibetur
notione puniendi || 9 ἐπετιμῆθη S ἐπιτιμῆθη M ἐπιτιμῆθη (sic)
A | ἀλλ' ὥς etiam A, non ut adnotavit Gaisford, cf. tamen ad 11 ||
11 οὐχ οἶά τε S A οὐκ οἶά τε M | ἄλλως S ἀλλ' ὥς M ἀλλὰ ὥς
A | γε οὖν S γοῦν M γοῦν A; γῶν Meineke || 12 τοῦ om. S | ἐν-
θαῦτα Mullach | αὐτῆς S αὐτοῖς M A | πορίσονται S πορίσονται
M A || 13 ecl. cum lemm. hab. S M A. recurrit sententia in Pytha-
goreorum gnomis Vindob. a Schenkeliō edit. (Wien. stud. VIII p.
262ss.) 82 (ποίει — ὄχλος) 111 (φαῦλος — καταφρόνει) Demo-
phil. sent. Pyth. 35 (ποίει — ὄχλος). cf. Sexti sent. 299 et quae
ibi adnotavit Elter || 14 ποία (pro ποίει ᾧ) M, Pyth. Vindob. |
ἀδοξήσιν Pyth. Vindob., Demoph. || 15 παντὸς om. Pyth. Vindob.,
Demoph. || 16 καταφρονεῖς (om. ᾧ) Sext., Pyth. Vindob. | τὸν ψόγον
Pyth. Vindob.

43 Δημοκρίτου (fr. 261 Diels²).

Ἄδικουνμένοισι τιμωρεῖν κατὰ δύναμιν χρὴ καὶ μὴ παριέναι· τὸ μὲν γὰρ τοιοῦτον δίκαιον καὶ ἀγαθόν, τὸ δὲ μὴ τοιοῦτον ἄδικον καὶ κακόν.

44 Δημοκρίτου (fr. 262 Diels²).

Καὶ οἱ φυγῆς ἄξια ἔρδουσιν ἢ δεσμῶν, ἢ θωίης ἄξιοι, καταψηφιστέον, καὶ μὴ ἀπολύειν· ὅς δ' ἂν παρὰ νόμον ἀπολύῃ κέρδει ὀρίζων ἢ ἡδονῇ, ἀδικεῖ, καὶ οἱ τοῦτο ἐγκάρδιον ἀνάγκη εἶναι.

45 Τοῦ αὐτοῦ (fr. 263 Diels²).

Δίκης καὶ ἀρετῆς μεγίστην μετέχει μοῖραν ὁ [τιμὰς] ἀξίας τὰς μεγίστας τάμνων.

46 Τοῦ αὐτοῦ (fr. 264 Diels²).

Μηδέν τι μᾶλλον τοὺς ἀνθρώπους αἰδεῖσθαι ἑωυτοῦ μηδέ τι μᾶλλον ἐξεργάζεσθαι κακόν, εἰ μέλλει μηδεὶς εἰ- 15
δήσειν ἢ <εἰ> οἱ πάντες ἄνθρωποι· ἀλλ' ἑωυτὸν μάλιστα αἰδεῖσθαι, καὶ τοῦτον νόμον τῇ ψυχῇ καθεστάναι, ὥστε μηδὲν ποιεῖν ἀνεπιτήδειον.

1 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S || 2 ἄδικουνμένοισι M A: ἄδικεομ- Burchard; ἄδικούμενοι ἄδικουνμένοισι scr. Gesn.² nescio quo errore, unde profectus iterum erravit ed. tert. p. 310 marg. | τιμωρεῖν Mullach || 3 τοιοῦτο M || 5 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A || 6 θωίης Burchard: θοίνης S; εὐθύνης Boissonade anecd. Gr. IV p. 367 ποινῆς Gesn.¹ f. 316^v marg. | ἄξιοι secl. Hirschig, Natorp || 7 καταψηφισματέον S: corr. Mullach Democr. p. 305 | νόμον Iacobs animadv. in Stob. p. 257: νοῦν S || 8 ἀπολύει S: corr. Orelli opusc. sent. I p. 104 || 10 ecl. cum lemm. hab. S M A || 11 μεγίστην sup. lin. S¹ | τιμὰς delendum esse vidit Meineke | τιμὰς ἀξίας τὰς μεγίστας S M A τιμὰς ἀξίας Tr. || 12 ταμνῶν M | post τάμνων inseruit τοῖς ἀξιωτάτοις probabiliter Diels. ὁ τιμὰς ἀξίως τὰς μεγίστας ταμεύων prop. Th. Gomperz Beitr. IV (Vindob. a. 1890) p. 4 || 13 ecl. cum lemm. hab. S M A. cf. Democritus Stobaei III 31, 7 Democrat. 50 || 14 μηδέττι ex μηδέν τι fecit M¹ | τοὺς <ἄλλους> ἀνθρώπους scr. Diels idque verum putaverim, nisi fort. praestat τοὺς ἄλλους (pro τοὺς ἀνους) rescribere coll. Stob. III 31, 7. tamen negat necessariam esse notionem ἄλλους Gomperz Beitr. VIII (Vindob. a. 1905) p. 30 | ἑαντοῦ M || 15 μέλλοι S M μέλλει A || 16 εἰ suppl. Gaisford: om. libri, etiam A. ἢ εἰ πάντες Burchard | ἑαντὸν M || 17 καθιστάναι Orelli

47 Τοῦ αὐτοῦ (fr. 265 Diels²).

Τῶν ἱμαρτημένων ἀνθρώποι μεμνέσται μάλλον ἢ
τῶν εὖ πεπονημένων. καὶ γὰρ δίκαιον οὕτως· ὥσπερ
(γὰρ τὸν) τὰς παρακαταθήκας ἀποδιδόντα οὐ χρὴ ἐπαι-
5 νεῖσθαι, τὸν δὲ μὴ ἀποδιδόντα κακῶς ἀκούειν καὶ πάσχειν,
οὕτω καὶ τὸν ἄρχοντα. οὐ γὰρ ἐπὶ τούτῳ ἡρέθη ἄς κακῶς
ποιήσων, ἀλλ' ὥς εὖ.

48 Τοῦ αὐτοῦ (fr. 266 Diels²).

Οὐδεμία μηχανὴ τῷ νῦν καθεστῶτι ρυθμῷ μὴ οὐκ
10 ἀδικεῖν τοὺς ἄρχοντας, ἣν καὶ πάνν ἀγαθοὶ ἔωσιν. οὐ-
δενὶ γὰρ ἄλλῳ ἔοικεν ἢ † ἐωυτῷ τὸν αὐτὸν ὑφ' ἐτέροισι
γίνεσθαι· δεῖ δὲ ὥς οὕτω καὶ ταῦτα κοσμηθῆναι, ὅπως
ὁ μηδὲν ἀδικέων, ἣν καὶ πάνν ἐτάξῃ τοὺς ἀδικέοντας, μὴ
ὑπ' ἐκείνοις γενήσεται, ἀλλὰ τις ἢ θεσμὸς ἢ τι ἄλλο
15 ἀμυνεῖ τῷ τὰ δίκαια ποιεῦντι.

49 Θουκυδίδου ἱστορίας πρώτης δημηγορίας Κορινθίων
β' (69, 1).

Οὐ γὰρ ὁ δουλωσάμενος, ἀλλ' ὁ δυνάμενος μὲν παῦσαι,
περιορῶν δὲ ἀληθέστερον αὐτὸ δρᾷ.

1 ecl. cum lemm. hab. S M A Br; πυθῆγρ (cf. ecl. 42) Br || 2 μεμνέ-
σται S μέμνηται M A Br || 3 post οὕτως fortius distinxit Mullach ||
4 γὰρ addidit Diels, τὸν Hirschig | τὰς om. Br || 7 ἄλλωσ M ||
8 ecl. cum lemm. hab. S M A || 9 καθεστεῶτι S καθεστῶτη M κα-
θεστῶτι A Tr. || 10 ἀγαθοὶ ἔωσιν (ἔωσιν S) S A ἀγαθοιέωσιν M || 11 ἢ
ἐαυτῷ M. ἢ τῷ (τῷ pro ἐωυτῷ ci. Halm) τὸν αἰετὸν ἐπ' ἐρπετοῖσι
γίνεσθαι prop. Th. Gomperz Beitr. III (Vindob. a. 1876) p. 26 idque
iterum commendavit Beitr. VIII p. 22s. oblocutus Dilesii de his
verbis sententiae | τὸν S τῶν M A τὸ Diels | αὐτὸν S αὐτῶν M A |
ὑφ' Jacobs lect. Stob. p. 19: ἐφ' libri | ἐτέροισι αὐ γίνεσθαι Halm
lect. Stob. p. 37 idque recepit Diels. ἐτέροισι γίνεσθαι libri, etiam

σῖ

Αἰ ubi ἐτέροι γίνεσθαι, erravit Gaisford || 12 ὅπως S ὅπως M A ||
14 ἐκείνοις Diels: ἐκείνους libri | γενήσεται Halm: γενέσθαι (sine
acc. S) libri | ἄλλο τι A || 15 ἀμύνει A | ποιεῦντι S ποιοῦντι M A ||
16 ecl. cum lemm. hab. S M A || 18 δουλωσάμενος Thuc.: δουλωσό-
μενος S M A | ὁ γὰρ δυνάμενος — δρᾷ schol. anon. in Aphthon. II
21, 6; respexit schol. Demosth. XXIV 149

50 Στωϊκῶν.

Φασὶ μηδὲ συγγνώμην ἔχειν μηδενὶ τὸν νοῦν ἔχοντα. τοῦ γὰρ αὐτοῦ συγγνώμην ἔχειν καὶ νομίζειν τὸν ἡμαρτη-
 κότα μὴ παρ' αὐτὸν ἡμαρτηκέναι, πάντων ἁμαρτανόντων
 παρὰ τὴν ἰδίαν κακίαν· διὸ καὶ δεόντως λέγεσθαι τὸ 5
 μηδὲ συγγνώμην ἔχειν τοῖς ἁμαρτάνουσιν. οὐκ ἐπιεικῇ δέ
 φασιν εἶναι τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα, τὸν γὰρ ἐπιεικῇ παραι-
 τητικὸν εἶναι τῆς κατ' ἀξίαν κολάσεως καὶ τοῦ αὐτοῦ
 εἶναι ἐπιεικῇ τε εἶναι καὶ ὑπολαμβάνειν τὰς ἐκ τοῦ νόμου
 τεταγμένας κολάσεις τοῖς ἀδικοῦσι σκληροτέρας εἶναι καὶ 10
 τὸ ἡγεῖσθαι παρὰ τὴν ἀξίαν ἀπονέμειν τὰς κολάσεις τὸν
 νομοθέτην.

51 Ἐκ τῆς Σωπάτρου ἐπιστολῆς πρὸς Ἡμέριον τὸν
 ἀδελφὸν τὸ Πῶς δεῖ πράττειν τὴν ἐγκεχειρισ-
 μένην αὐτῷ ἡγεμονίαν. 15

Τίς οὖν οὕτω κατὰ τὸν Σιμωνίδου λόγον τετράγωνος
 ὅς κατὰ πᾶσαν τύχην καὶ πραγμάτων μετὰστασιν ἀσφα-
 λῶς ἐστήξεται, συναρμόζων μὲν ἑαυτὸν τοῖς τε ἄρχουσι
 καὶ ἀρχομένοις καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἀρμόζων ἅπαντας,
 πᾶσαν δὲ πάντων διαφορὰν πρὸς ἓνα τὸν τοῦ καλοῦ 20
 συννυφαίνων λόγον; τίς δὲ ἀνδρῶν καὶ πραγμάτων πολυ-
 ειδεῖ δουλείων φύσει τὸ τῆς ψυχῆς ἀδούλωτον διαφυλάξει

1 ecl. cum lemm. hab. S M A. legitur excerptum intra Stoi-
 corum placita Stob. II 7, 11^d p. 95, 24ss. W. cf. Diog. Laert. VII
 123 || 3 τοῦ S: τὸ M A | συγγνώμην τε ἔχειν tacite supra Wachsmuth,
 sed τε om. S M A || 4 αὐτὸν Tr.: αὐτὸν S M et libri supra, αὐτὸν
 in αὐτῶν corr. M¹ αὐτῶν A || 5 τὸ an τῷ voluerit S aegre diiudices ||
 6 μηδὲν libri supra | ἔχειν libri hic et supra, δέχεσθαι primo S sed
 induxit S¹ et supra scr. ἔχειν || 7 παραιτικὸν libri hic et supra:
 corr. Gesn.¹ || 10 σκληροτέρας S A ut libri supra, σκληρωτέρας M
 σμικροτέρας Tr. | καὶ τῷ S || 13 ecl. cum lemm. hab. S M A. fortasse
 scribendum ἐπιστολῆς <τῆς> πρὸς Ἡμ. | ἡμέριον A: ἡμετέριον S M.

Ἡμέριον proposuit Gaisford || 14 τ M τὸ A om. S || 15 αὐτῶν M ||
 16 Simonid. fr. 5 Bergk P. I. III⁴ p. 386 || 18 συναρμώζων M || 19 ἀρ-
 χομ. S M τοῖς ἀρχομ. A || 20 δὲ S M δὲ καὶ A || 21 τίς δὲ ἀνδρῶν
 — p. 213, 1 τὸν λόγον om. A | δὲ M δαὶ S || 22 διαφυλάξει, sed
 εἰ ex η ut videtur corr. M¹

φρόνημα; τῷ μὲν γε τὸν λόγον διατιθεμένῳ χαλεπὸν οὐδὲν ἐκ τῶν ἄκρων παραγγελμάτων τὸν ὄρθιον τῆς ἄρε-
 τῆς ἄδειν νόμον, τῷ δ' εἰς πράξεις ἀληθινὰς τοὺς λόγους
 5 ἐντείνειν μέλλοντι τὸν ἐκ τῶν δοθέντων ἄριστον ἀντὶ τοῦ
 πρώτου τὴν φύσιν δοκιμάζειν ὃ τῆς ὑποθέσεως προσ-
 τάττει λόγος.

52 Ἐν ταύτῳ.

Τιμῆς μὲν δίοσης ἐν γράμμασί τε καὶ προσηγορίαις
 καὶ πάσῃ τῇ φαινομένῃ ταύτῃ τοῦ βίου δραματοποιεῖται οἱ
 10 μείζονες τῶν ἀρχόντων μεταποιοῦνται, μὴ ὅπως ἐλλείπων
 τὸ μέτρον, ἀλλ' εἰ δυνατόν καὶ πρὸς πλεονάζων φαίνου.
 γελοῖον γὰρ περὶ ὀνομάτων διαφερόμενον τῶν πραγμάτων,
 ἐφ' οἷς τὰ ὀνόματα κεῖται, μηδεμίαν ἔχειν φροντίδα· καὶ
 τῆς ψευδωνύμου τιμῆς ἀφιέμενον ὀλίγου μὲν ἄγαν ἑαυτὸν
 15 ἀξιοῦντα φαίνεσθαι, τοῖς δ' ἀρχομένοις πολλὴν ἐνίοτε
 βλάβην προξενεῖν. Τῶν δ' ἔργων ἃ μὲν οὐκ ἔστι προσ-
 ταπτόντων ἀρνήσασθαι, τῷ τρόπῳ καὶ χρόνῳ τῆς πράξεως
 πειθοῖ τε ἐμμελεῖ τὸ φαινόμενον ἐπαχθὲς παραμυθητέον.
 ἔνια δ' οὐκ ἔστιν ἀναγκασθῆναι, φησὶν Ἀριστοτέλης,
 20 οὐδ' εἰ τὸν λεγόμενον Ταντάλου λίθον ἐπηρητημένον τις
 ἔχοι, ἀλλ' ὑπομενετέον πάντα ἐτοιμῶς τὸ δρᾶν κακῶς
 πρὸ τοῦ παθεῖν κακῶς εὐλαβουμένῳ. ἃ δ' οὐκ ἔχει μὲν
 ἀπαραίτητον τὴν ἀποπλήρωσιν, λαθεῖν δὲ ἢ ἀγνοῆσαι
 τοὺς ἐπιτάζοντας συνέβη, διδασκαλίαν ἐμμελεῖ † προσ-
 25 αγωνίζεσθαι παρασκευάζων μὴ ἡφανῶς ἐπισκήπτων.

3 πράξεις τὰς ἀληθινὰς A || 7 ecl. cum lemm. hab. SA, eclo-
 gam etiam M spatio rubricae non relicto, rubricator igitur etiam
 vocis Τιμῆς litteram initialem omisit || 10 μὴ πως A | ἐλλείπων m.
 pr. ni fallor corr. ex ἐλλείπων in A || 11 καὶ πρὸς A καὶ SM ||
 14 τῆς A om. SM | ἀφιέμενον Meineke: ἐφιέμενον SMA μὴ ἐφιέ-
 μενον Hirschig || 16 post προξενεῖν distinctio maior et spatii ali-
 quantulum in M || 17 προστάξεως ci. Elter || 19 Ἀριστοτέλης] in
 Aristotele haec non repperi || 20 τὸν (sine acc. A) MA τὸ S ||
 21 ὑπομενετέον Tr.: ὑπομενητέον (sine spir. M) SM ὑπομονητέον
 A cf. Croenert mem. Herc. p. 269 adn. 2 || 22 ἃ δ' SM ἃ τινὰ δ'
 A || 24 προσαγωνίζεσθαι S προσάγων ἴσσεσθαι M προσάγων γνώσε-
 σθαι A. non expedit || 25 παρασκευάζε dubitanter ci. Meineke | μὴ
 ἔμφανῶς prop. Meineke: μὴ φανῶς SMA; μὴ φανῆς scr. Gesn.¹

βαρὺ γὰρ ἔλεγχος ἐμφανῆς τοῖς ἐν ἐξουσίᾳ· ἀλλ' ὥς
εἰδότας ὑπομιμνήσκων ἢ προβάλλων εἰς κρίσιν ἢ πυνθα-
νόμενος, ἃ γινώσκων οὐδὲν ἤτιον αὐτὸς τυγχάνεις, καὶ
φιλοτίμους μὲν ὄντας τιμῇ καὶ θεραπείᾳ προσάγον, τῶν
δὲ ἀρχομένων ἐπιστρεφόμενους τῆς προαιρέσεως ὑπο- 5
μύμνησκε.

53 Ἐν ταύτῳ.

Ἔστω δέ ποτε καὶ παρρησίας ἔλευθερίου καιρός, ἥτις
μὴ βλάβην τοῖς ἀρχομένοις παρασκευάζειν μέλλει. τὸ
μὲν γὰρ αὐτόν τινα, ἦν τι καὶ δέη, παθεῖν αἰρετώτερον 10
τῆς λεγομένης εὐπραξίας πολλάκις· τὸ δ' ἐφ' οἷς ἂν
αὐτὸς νεανιεύεσθαι δόξῃ λαθεῖν τοσοῦτους προδόντια
κενοδοξίας ἐσχάτης ὑπεύθυνον ἀποφαίνει.

54

Αἰδοῦ πρὸς τὰς διημαρτημένας τῶν πολλῶν ἀπο- 15
βλέπειν δόξας, τὸν δ' ἀπὸ τῆς ἀληθείας λόγον πάντων
ἐπίπροσθεν ἄγε· καὶ οὔτε φαινομένην εὐπρέπειαν μετὰ
βλάβης τῶν ἀρχομένων αἰρεῖσθαι οὔτε δοκοῦσαν ἀδοξίαν
ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ὑπηκόων φεύγειν, εἰ μὴ τῆς τυχούσης
φαντασίας, ἀλλὰ τῆς ἀρίστης ζωῆς μεταποιεῖσθαι μέλ- 20
λοιμεν. τὴν μὲν πολιτικὴν τιμὴν ἢ τῆς πολιτείας ἀπο-
νέμει τάξις τοῖς μείζουσι παρὰ τῶν ἐλαττόνων· τὴν δὲ ἄλλην
θεραπείαν ἢ τυχεῖν αὐτῆς (ἀξίως) ἀξιῶσουσιν ἢ δι' ὠφέ-

1 ὥς S M ὥσπερ A || 2 ἢ (ante πυνθ.) S M ἢ καὶ A || 3 ἃ S M ἃ
τινα A | καὶ τούτους φιλοτίμους A || 5 ἐπιστρεφόμενος A || ὑπομί-
μνησκε S M ὑπομιμνήσκει A unde ὑπομνήσει Meineke || 7 ecl. cum lemm.
hab. S M A; ἐν τῇ αὐτῇ S ἐν τῷ αὐτῷ A || 8 Ἔστι ser. Meineke ||
9 παρασκευάζειν τοῖς ἀρχομένοις S || 11 λεγομένης ἐστὶν εὐπραξίας
A || 13 ἀποφαίνει S M ἀποφαίνειν Tr. ἀποφαίνοι A || 14 ecl. sine
lemmate hab. S M A. cum priore cohaeret sine distinctione maiore
vel rubr. in M. Ἐν ταύτῳ tacite de suo addidit Gaisford || 15 Δεῖ
δ' οὐ non bene prop. Meineke | τοῖς διημαρτημένους A | τῶν

9

πολλῶν — 16 τῆς ἀληθείας om. M A || 17 ἐπίπρο A | ἄγε reposui
ex S: ἄγει M ἄγειν A | post εὐπρέπειαν inseruerim πρόποι ἂν ||
22 τῶν om. Tr. || 23 ἢ A ἢ S ἢ M | αὐτῆς M A αὐτοῖς S | ἀξίως
addidi

λειαν τῶν ἀρχομένων ἐν εἵδει φαρμάκου προσάγομεν.
 ἐπεὶ κολακείας μὲν τὰ φαῦλα ἐπαινεῖν αὐτῆς ἕνεκα μόνης
 τῆς ἀρεσκείας, πολιτικῆς δὲ φρονήσεως τοῖς ἐν δυνάμει
 καθομιλεῖν πρὸς ὠφέλειαν ἀνθρώπων. ὁ μὲν γὰρ κόλαξ
 5 τὴν πονηρὰν ἀποδέχεται πρᾶξιν οὐδένα ὠφελῆσαι μέλλον,
 ὁ δ', ἵνα τῆς πονηρᾶς ἀπαγάγῃ προθέσεως, φιλότιμον
 ὄντα ἐπαινέσει. ὥσθ' ὁ μὲν δι' ὧν ἐπαινεῖ βλάπτει τὸν
 ἐπαινούμενον καὶ τὸς καθ' ἑαυτοῦ πονηρίας ἐσχάτης ἐκ-
 φέρει δεῖγμα, ὁ δ' εἰς τὸ πράττειν ἄξια ἐπαινῶν τῷ
 10 τρόπῳ τῆς θεραπείας ἐπάγεται.

55 Ἐν τῷ αὐτῷ.

Καὶ γίνου μὲν ἄξιος τῆς ἀρχῆς οὐ θέσει πολιτείας,
 ἀλλ' ἀρετῆς καὶ προαιρέσεως τῇ πρὸς τοὺς ἀρχομένους
 ὑπεροχῇ· πλεόν δ' ἔχειν ἐκάστου τῶν ὑπηκόων ταῖς
 15 κοιναῖς ὑπὲρ ἀπάντων ἐπιμελείαις καὶ τῇ μεμεριμνημένῃ
 τῶν ὅλων ἐπιστάσιā γίγνωσκε.

Οὗς δὲ ἡγνόεις πρότερον καὶ σαντῷ προσήκειν οὐδὲν
 ὑπελάμβανες, πλὴν ὅσον ὡς ἄνθρωπος τὴν κοινὴν φύσιν
 ἀνθρώπων αἰδούμενος, τούτους ὡς ἥδη γνωρίμους καὶ
 20 φίλους ἅπαντας † θεώμενος εἶναι. Ὀμήρῳ γοῦν οὐκ
 ἀπέχρησε πατέρα ἀπλῶς τῶν ἀρχομένων τὸν ἄρχοντα
 προσεῖπεν· καίτοι τί ποτ' ἂν εὗρεθείη τούτου πραότερον
 ἀνθρώποις ὄνομα; ἀλλὰ καὶ τὸν ἥπιον φέρων ἐπέθηκε
 τῷ πατρί, ὁμοῦ μὲν γονεῦσιν ὁμοῦ δὲ ἄρχουσιν ἀγαθοῖς
 25 ταύτην πρέπειν τὴν προσηγορίαν ἡγούμενος.

1 προσάγομεν dubitans prop. Meineke || 2 μόνης fortasse delendum esse monet Meineke. non accedo || 3 τοῖς S τοὺς M A || 5 ἀποδέξεται mavult Meineke propter ἐπαινέσει || 7 ἐπαινέσῃ Tr. || 8 καὶ αὐτὸς A || 11 ecl. cum lemm. hab. S M A; ἐν τῷ αὐτῷ S ἐν τῷ αὐτῷ M ἐν ταυτῷ ut videtur A || 12 γίνου A | τῆς ἀρχῆς S M A; τοῦ ἄρχειν Tr. || 16 γίγνωσκε A || 17 ab his verbis novus articulus incipit in libris, certe in S M, sed lemmate non addito || 20 post θεώμενος εἶναι aliquid intercidisse statuit Gesn.¹, fortasse vitium loci in his ipsis verbis latere putat Meineke | Ὀμήρῳ κτλ.] cf. Od. II 46s. ὅς ποτ' ἐν ὑμῖν τοιοῦτος βασιλεὺς, πατὴρ δ' ὡς ἥπιος ἦεν || 23 τὸν ἥπιον S τὸ νήπιον M A¹

Τὴν μὲν οὖν ἄς ἀρχομένων πρόνοιαν κοινὴν ἀπονέμειν
 πᾶσι, τοῖς δ' ἐκ πείρας φαινομένοις χρηστοῖς δευτέραν
 τὴν ἐκ τῶν τρόπων οἰκειότητα προστιθέναι προαιροῦ.
 καὶ ὑπεροψίαν μὲν καὶ τὰς συνερίθους ταύτῃ κακίας,
 ἀλαζονείαν καὶ αὐθίδειαν, ὡς μικροπρεπεῖς ψυχῆς δια- 5
 θέσεις ἀποδιδράσκωμεν· τὸ γὰρ ἑαυτῶν ἐπιλανθάνεσθαι
 διὰ τὴν ἐφήμερον τῆς ἀρχῆς φαντασίαν πολλὴν διανοίας
 ἀπελέγχει σμικρότητα. οὐ μὴν τὰς ἐπονειδίστους ταύτας
 τῆς κακίας ὑπερβολὰς ἀποδιδράσκοντες πρὸς θάτερον
 τῆς πονηρίας ἄκρον αἰσχυρῶς ἂν μεταπίπτοιμεν, εὐτέλειαν 10
 καὶ ταπεινότητα ἤθους, φαῦλα ἀντὶ φαύλων τῶν πρόσθεν
 ἡθῶν ἀνταλλαττόμενοι· ἀλλ' ἡμερον χρὴ καὶ σεμνὸν τοῖς
 ὑπηκόοις δοκεῖν τε καὶ εἶναι τὸν ἀληθῶς ἄρχοντα.

56 Ἐν ταύτῳ.

Δεῖ δὲ μήτε ὀργῇ προσομιλεῖν τοῖς ἀρχομένοις μήτε 15
 ἀνεπίπληκτον τοῖς ἁμαρτάνουσι τὴν προαίρεσιν κατα-
 λείπειν. τὸ μὲν γὰρ οὐδὲν τῶν μαινομένων διαφέρειν
 τὸν ἄρχοντα δείκνυσι, τὸ δ' εὐχέρειαν ἁμαρτημάτων τοῖς
 ὑπηκόοις ἐντίκει.

Ἀνεξίκακον δὲ ὁμοῦ καὶ μισοπόνηρον σεαυτὸν ἐπι- 20
 δείκνυε, τῷ μὲν [γὰρ] ἡρέμα κολάζειν τὴν ἀνεξίκακίαν, τῷ
 δ' ἀπεχθάνεσθαι τοῖς κακοῖς τὴν μισοπονηρίαν ἐλέγχων,
 ἵνα τὸ μὲν φεύγειν τὰ φαῦλα, τὸ δὲ μὴ λῖαν ἀπαραμύ-
 θητον εἶναι τοῖς ἐπταικόσι τὴν τύχην ἀποδεικνύῃ.

Ἀφεκτέον δὲ καὶ σκωμμάτων τοῖς ὡς ἀληθῶς ἄρ- 25
 χουσιν, ἣ καθαίρει τις τὸ σεμνὸν τῆς ἀρχῆς γέλωτοποιεῖν
 πειρώμενος.

1 quasi novum excerptum incipit in S sed lemmate omisso ut
 in libris reliquis || 5 τῆς ψυχῆς A || 7 διὰ τὴν] τὴν ex τὸ S¹ in
 margine ¶ S¹ || 11 τῶν πρόσθεν ἡθῶν delenda videntur Meinekio ||
 14 ecl. cum lemm. hab. S M A, sine lemmate Br; ἐν τῷ αὐτῷ A ||
 19 post ἐντίκει distinctio maior et spatii aliquantulum in M || 20 ὁμοῦ
 om. Br || 21 γὰρ quod male repetitum videtur ex 17 tacite secl. Gesn.¹ |
 in κολάζειν corr. o ex ρ S¹ | ἀνεξίκακίαν S || 23 μὲν σε φεύγειν dubitans
 prop. Meineke || 24 τὴν ψυχὴν ci. Valekenaer, secludi mavult τὴν τύχην
 Meineke. fortasse praestat ἵνα τοῦ μὲν φεύγειν τὰ φαῦλα, τοῦ δὲ
 μὴ λῖαν — τὴν τέχνην ἀποδεικνύῃ | ἀποδεικνύει Br || 26 τις] τί M

Καὶ λοιδοριῶν καθαρευτέον· ἰδιωτικῆς γὰρ ἀκροχολίας τοῦτο σύμβολον.

Νουθετήσεις δὲ καὶ παραινέσεων τὸ διττὸν εἶδος, πῇ μὲν σφοδρῶς καταπτόμενον πῇ δὲ προσηνῶς θεραπευόν, 5 γνωρίσματα ἔμοι δοκεῖν ἐπιεικοῦς ἄρχοντος.

57 Ἐν ταύτῳ.

Συνάρμοξε δὲ τοῖς ἡθεσιν ἐκάστων τὸν πρόσφορον τῆς ἐπισιασίας τρόπον, τοῖς μὲν ἐπιεικέσιν ἐμμελῶς, τοῖς δ' ὑπτίοις συντόνως, αὐστηρῶς δὲ τοῖς θρασέσι, πρῶως 10 δὲ τοῖς εὐλαβεστέροις προσιών.

58 Ἐν ταύτῳ.

Δεῖ δὲ ἀπειργεῖν μὲν τῶν ἁμαρτημάτων ἀνάγκη πειθῶ συναρμόσαντα, σφαλεῖσι δὲ σύμμετρον τῆς δίκης ἐπάγειν τὴν ἐπανόρθωσιν, ὅσα μὲν μικρὰ καὶ συνήθη τῶν ἁμαρ- 15 τημάτων ἀγνοεῖν δοκοῦντα (οὔτε γὰρ ἐπὶ πᾶσιν ἀπλῶς καὶ τοῖς τυχοῦσιν ἐπεξιέναι οὔτε γινώσκοντα παρορᾶν ὠφέλιμον), τὰ δὲ ἥδι τοῖς ἀρχομένοις ἐπαχθῇ ταῖς ἐκ τῶν νόμων θεραπειαῖς ἰώμενον.

59 Ἐν ταύτῳ.

Καὶ βούλου μὲν ἁμαρτημάτων τὴν ψυχὴν ὡς δυνατόν καθαρεύειν· ἐννόει δὲ ὡς σύμφυτον τὸ ἁμαρτάνειν ἀνθρώ- 20 ποις· ὥσθ' ἕως τις ὡς ἀναμαρτήτους κολάζῃ, τὸ μέτρον ὑπερβαίνει τῆς κατὰ φύσιν ἐπανορθώσεως. ἀπόδειξον δὲ σαυτὸν τῆς ἀρχῆς πρέποντα κόσμον, ἀλλὰ μὴ ταῖς 25 ἔξωθεν καὶ ἐφημέροις σκιαγραφίαις καλλωπίζον.

60 Ἐν ταύτῳ.

Χάριτας μὲν τὸ δίκαιον ὑπερβαινούσας οὐδ' ὀνομα- στέον ἔμοι δοκεῖν χάριτας· τὰς δὲ τῆς δικαιοσύνης φίλας

1 ἰδιωτικοῖς Tr. || 3 νουθετήσεων Br || 4 θεραπευόν sed post o una litterula rasa in M || 6 ecl. sine lemm. hab. S Br, addito lemmate M A || 11 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. M A, ἐν τῷ αὐτῷ A || 16 (οὐδὲν) παρορᾶν ci. Elter || 17 τῶν ἀρχομένων Tr. || 19 ecl. sine lemm. hab. S, adiecto lemmate M A; ἐν τῷ αὐτῷ A || 22 κολάζει A sed η supra ei scr. m. pr. || 24 τρέποντα Tr. || 25 συγγραφίαις ἢ σκιαγραφίαις A || 26 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A, ἐν τῷ αὐτῷ A || 28 δοκεῖν M, supra lin. S¹, δοκεῖ A | τοὺς an τὰς maluerit, idem mox φίλους an φίλας, non patet in M. τὰς S ταῖς A

οὐδείς ἂν ὥς οὐκ ἀπὸ δρυός ἐστιν ἢ πέτρας ἐκὼν ἀρνησά-
μενος τύχοι. ἐπεὶ γὰρ πολλάκις ὁ νόμος πικροτέρας τῶν
ἁμαρτημάτων ὀρίζει τὰς τιμωρίας, τὸ λεγόμενον ἐπιεικὲς
δίκαιον, τὴν αὐστηρὰν τῶν νόμων φωνὴν παραμυθούμενον,
ἀμεμφῆς ἔμοι δοκεῖ χαρίτων ἀληθινῶν καὶ ἐλευθέρων
πρόφασις. τὸ μὲν οὖν περὶ τὰ συναλλάγματα τῆς δίκης
ἐπανορθωτικὸν ἐκφεύγει παντελῶς τὸ τῶν χαρίτων γένος,
τὸ δ' ἐπὶ τοῖς ἐγκλήμασι κείμενον οὐκ ἀναίνεται τὸ πρᾶον
καὶ φιλάνθρωπον τῶν χαρίτων πρόσωπον.

61 Ἀρχύτα Πυθαγορείου ἐκ τοῦ Περὶ νόμον καὶ δικαιο- 10
σύνης.

Δεῖ δὲ τὸν ἀλαθινὸν ἄρχοντα μὴ μόνον ἐπιστάμονά
τε καὶ δυνατὸν ἤμεν περὶ τὸ καλῶς ἄρχεν, ἀλλὰ καὶ
φιλάνθρωπον· ἄτοπον γὰρ ἤμεν ποιμένα μισοπρόβατον
καὶ τοιοῦτον οἶον καὶ δυσμενῶς ἔχεν τοῖς αὐτῷ θρεμμά- 15
τεσσι. δεῖ δ' αὐτὸν καὶ νόμιμον ἤμεν· οὕτω γὰρ ἐσσεῖται
τὰν τῷ ἄρχοντος ἐπίστασιν ἔχων. διὰ μὲν γὰρ τὰς ἐπι-
στάμας κρίνεν ὀρθῶς δυνασεῖται, διὰ δὲ τὰς δυνάμεις
κολάζεν, διὰ δὲ τὰς χρηστότητας τὸ εὐεργετέν, διὰ δὲ
τῶν νόμων τὸ ποτὶ τὸν λόγον πάντα ταῦτα ποιέν. 20
ἄριστος δὲ κ' εἴη ἄρχων ὁ ἀγχοτάτω τῷ νόμῳ· οὗτος δὲ

1 cf. Hom. Od. XIX 163 || 5 ἀμεμφῆς M || 8 τὸ M A καὶ τὸ S ||
10 ecl. cum lemm. habet S M A. πυθαγορίον S (sine acc. S) M A ||
12 ἀλαθινον Tr. ἀληθινὸν S M A || 13 εἶναι A | v. περὶ τὸ καλῶς ἄρχεν
secl. Hirschig | ἄρχεν S ἄρχειν M A || 14 φιλάνθρωπῳ libri:
corr. Hirschig | μισοπρόβατον S μιστοπρ- M μισθοπρ- A¹ || 15 δυσμενῶς
(δυσσμ- M) libri: -μενέως Meineke | ἔχειν libri: corr. Meineke | αὐτοῦ SA

αὐτοῦ M: corr. Meineke | θρεμμάτεσιν M¹ -άτεσι S A || 16 ἤμεν
M εἶναι A | ἐσσεῖται S M ἐσεῖται A || 17 ταν M | ἐπιστάσαν prop.
Meineke | γὰρ om. A | τὰς M | ἐπιστήμας S || 18 κρίνειν A || 19 χρη-
στότητας (-τατος ex -τητος S¹) S A χραστότατος M | τὸ secludi
voluit Hirschig, non recte. nisi novum verbum intercidit, variatur
structura, cf. Soph. Tr. 545 | εὐεργετέν Orelli: εὐεργετεῖν S M A ||
20 ταῦτα om. Gesn.² | ποιέν Orelli: ποιεῖν S M A || 21 δέ κ' εἴη S δίκ'
εἴη M δέ κεν εἴη A | ἀγχοτάτω S A ἀγχωτάτω M. ὁ ἀγχιστα τῷ νόμῳ
ὦν Jacobs, inde ὦν (debuit saltem ἐὼν) recepit Mullach | τῷ om. S |
τῷ νόμῳ (sic A) an τῷ νόμῳ fuerit dubites | δέ κεν εἴη A

κ' εἴη ὁ μὴθὲν αὐτῷ ἔνεκα ποιέων ἄλλὰ τῶν ὑπ' αὐτόν,
ἐπειδήπερ οὐδὲ νόμος αὐτῷ ἔνεκα, ἄλλὰ τῶν ὑπ' αὐτόν.

62 Ἰαμβλίχου.

Πᾶν γὰρ τὸ τιμώμενον αὖξεται, ἐλαττοῦται δὲ τὸ
5 ἀτιμαζόμενον· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ διαφανέστατον σημεῖον
ἀρχῆς εὖ διοικουμένης. προτιρέπει τε γὰρ τοῖς ἀρχο-
μένους ἐπὶ τὰ καλὰ ἐπιτηδεύματα, (ὥς) καὶ τὴν ἐπιβάλλουσαν
ἀξίαν ἐκάστοις διανέμει, καὶ πληροῖ τὰς πόλεις τῶν
ἀρίστων ἐπιτηδευμάτων.

10 63 Ὑπερίδου (fr. 204 Bl.³).

Ἀρχομένων δεῖ τῶν ἀδικημάτων ἐμφράσσειν τὰς
ὁδούς· ὅταν δ' ἅπαξ ῥιζωθῇ κακία καὶ παλαιὰ γένηται,
καθάπερ σύντροφος ἀρρωστία, χαλεπὸν αὐτὴν κατασβέσαι.

64 Πλάτωνος ἐκ τοῦ Λημοδόκου (p. 383 A—C).

15 Πῶς γὰρ ἂν τις ἢ δίκην καλῶς δικάσαι ἢ ἀνθρώπους
κατὰ τρόπον κρίναι δύναίτο, μὴ ἀμφοτέρων τῶν ἀντιδίκων
ἀκούσας; τοὺς γὰρ λόγους παραβαλλομένους, ὥσπερ τὴν
πορφύραν καὶ τὸ χρυσίον, ἄμεινον κρίνεσθαι. ἢ τίνας
ἔνεκεν ἢ χρόνον ἀμφοτέροις δίδοσθαι τοῖς ἀντιδίκοις, ἢ
20 ὁμνύειν τοὺς δικαστὰς ἀκροάσασθαι ὁμοίως ἀμφοτέρων,
εἰ μὴ ὑπελάμβανεν ὁ νομοθέτης τὰς δίκας δικαιότερον
ἂν καὶ βέλτιον κρίνεσθαι ὑπὸ τῶν δικαστῶν; σὺν δέ μοι

1 μὴθὲν Meineke | αὐτῷ an αὐτῷ voluerit M aegre dignoscas ||
ὑπαντον sic S || 2 αὐτῷ A αὐτῷ SM || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A ||
5 τὸ A: om. SM || 6 ἀρχῆς εὖ SM τῆς ἀρχῆς εὖ A; ἀρχῆς τῆς εὖ
Gaisford et Meineke | προτιρέπει κτέ.] cf. Iambl. protr. p. 10, 23
Pist. || 7 ὥς addidi; εἰ suppl. Elter || 8 ἐκάστοις ἀξίαν Voss. idque
recepit Meineke || 9 πολιτενμάτων inutiliter prop. Meineke || 10 ecl. cum
lemm. hab. S M A. Lycurgi potius quam Hyperidis stilum prodi
monet Blass coll. Lycurg. § 124. sententias eius consimiles non collegi,
tamen saepius me legere memini, interim cf. Seneca ad Marciam de
cons. 1, 7 epist. 50, 5 || 11 δεῖ ex δὴ corr. M¹ | ἐμφράσσειν SM συμ-
φράσσειν A; ἐμφράττειν Blass || 12 ῥιζωθῇ sed ἦ e corr. M¹ | ἢ
κακία Sauppe. ceterum mire miscentur imagines (ἐμφράσσειν — ῥιζω-
θῇ — κατασβέσαι), ut pessime interpolatus videatur locus et insana-
bilis Cobeto mnemos. IX p. 129 || 14 ecl. cum lemm. hab. S M A;
in lemm. δημδ addita compendii nota S || 18 τινὸς M || 20 ἀκροάσε-
σθαι Bekker

δοκεῖς οὐδὲ τοῦτο τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν λεγόμενον ἀκηκο-
εῖναι. Τὸ ποῖον; ἔφη.

Μηδὲ δίκην δικάσης, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης.
καίτοι οὐκ ἂν οὕτω τοῦτο περιεφέρετο, εἰ μὴ καλῶς ἐλέγε-
το καὶ ὡς προσήκει. Συμβουλευώ οὖν σοι, ἔφη, τοῦ λοι-
ποῦ μὴ προπετῶς οὕτω τοὺς ἀνθρώπους μήτε μέμφασθαι
μήτε ἐπαινεῖν.

65 Ἀντιφῶντος.

Οὐ δίκαιον οὔτε ἔργῳ ἁμαρτόντα δῆματι σωθῆναι
οὔτε ἔργῳ ὀρθῶς πράξαντα διὰ δῆμα ἀπολέσθαι· τὸ μὲν
γὰρ δῆμα τῆς γλώσσης ἀμάρτημά ἐστι, τὸ δὲ ἔργον τῆς
γνώμης.

66 Δημοσθένους (c. Aphob. XXVII p. 835).

Δίκαιόν ἐστιν ἐλεεῖν οὐ τοὺς ἐδίκους τῶν ἀνθρώπων,
ἀλλὰ τοὺς παρὰ λόγον δυστυχοῦντας.

67 Βίαντος.

Βίας θανάτῳ μέλλων καταδικάζειν ἐδάκρυσεν. εἰ-
πόντος δέ τις ὅτι παθὼν αὐτὸς καταδικάζεις καὶ κλαί-
εις; εἶπεν ὅτι ἀναγκαῖόν ἐστι τῇ μὲν φύσει τὸ συμπαθὲς
ἀποδοῦναι, τῷ δὲ νόμῳ τὴν ψῆφον.

1 τὸ revocavi ex S M A, Ps.-Plat.: om. Tr. || 2 ὁποῖον A ||
3 versus a multis citatur. testimonia collegit Bergk poet. lyr.⁴ II
p. 93 ad Pseudo-Phocyl. v. 87, Rzach Hesiodi carm. p. 412 | πρὶν
ἂν ἀμφοῖν Aristoph. vesp. 724 schol. Arist. vesp. 725 Plut. mor. p.
1034 E πρὶν ἄμφω Ps.-Phoc. pars codd., Luciani Calumn. n. temere
cred. 8 || 8 ecl. cum lemm. hab. S M A, sine lemmate Br || 9 ἁμαρ-
τόντα M | σωθῆναι οὕτω A || 10 πράξαντα sine acc. S || 11 γλώσσης
S γλώττης M A Br | ἐστιν M || 13 ecl. cum lemm. hab. S M A ||
14 δίκαιοι δ' ἔστ' ἐλεεῖν — τοὺς παραλόγως δυστυχοῦντας Dem. ||
16 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A; βῖα M. recurrit
ecloga corp. Par. 459 Elt. (γνώμαι Βίαντος), paululum variata gnomol.
Paris. 112 Sternb. Antagorae Rhodio tribuitur gnomol. Vat. 112,
ubi vide quae collegit Sternbach || 17 Ὁ αὐτὸς καταδικάζειν τινὸς
θανατικὴν ψῆφον μέλλων ἐδάκρυσεν gnom. Vat. Βίας θανατικὴν
κρίνων κρίσιν ἐδάκρυσεν gnomol. Paris. | θανάτου corp. Par. ||
18 αὐτὸς Meineke: αὐτὸς libri, gnomol. Vat. | post αὐτὸς inseritur
καὶ A² | τί παθὼν αὐτὸς καταδικάζων κλαίεις corp. Par. gnomol.
Par. dixit de his verbis Dressler in Fleckeis. ann. 1881 p. 392

68 Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς Περὶ φιλίας (Plut. v. VII p. 115 Bernard.).

Μάρτυς δ' ἄριστος ὁ μηθὲν μὲν εὖ παθὼν, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ἄλλους εὐνοίας κρίνων.

5 69 Ὀβρίμου (ὑπὲρ) Πρωτογόνου κρινομένου φαρμάκων.

Ἀεὶ δὲ ἐν πάσαις μὲν ταῖς δίκαις ἐξετάζειν χορὴ τὰ βεβιωμένα, μάλιστα δ' ἐν τοῖς τοιοῦτοις τῶν ἀγώνων ἐν οἷς ὁ βίος ἔστι τὸ ἔγκλημα.

10 70 Ἰαμβλίχου ἐκ τῶν Προτρεπτικῶν εἰς φιλοσοφίαν λόγων (c. 2 p. 9, 10 Pist.).

Καθάπερ τῷ ὑποπύῳ βέλτιον τὸ κάεσθαι τοῦ διαμένειν, οὕτω καὶ τῷ μοχθηρῷ τὸ τεθνάναι τοῦ ζῆν.

71 (73 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ κακὴ κρίσις παντὸς κακοῦ αἰτία.

15 72 Δημοσθένους (XLV p. 1121. LVII p. 1313).

Μᾶλλον ἄξιον ὀργίλως ἔχειν τοῖς μετ' εὐπορίας πονηροῖς, ἢ τοῖς μετ' ἐνδείας. τοῖς μὲν γὰρ ὁ τῆς ἀνάγκης χρεὶα φέρει τινὰ συγγνώμην παρὰ τοῖς ἀνθρωπίνως λογιζομένοις· οἱ δ' ἐκ περιουσίας πονηροὶ οὐδεμίαν δικαίαν
20 πρόφασιν ἔχουσι. πολλὰ δ' οὖν κακὰ πράγματα τοῖς

1 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. scribendum <Πλοντάρχου> ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς π. φ. sicut libri offerunt infra p. 258, 16. τῆς ante περὶ φ. dedi ex M, om. A. ἐκ τῆς περὶ φιλίας ἐπιστολῆς habet S ecl. 53, 11 Mein. || 3 Κριτῆς δ' ἄρ. Meineke | παθων sine acc. S || 5 ecl. cum lemm. hab. S M A. ὑπὲρ inseruit Meineke v. IV p. LXVIII coll. ecl. 122, 15 Mein. || 9 ecl. cum lemm. hab. S M A;

Ἰαμβλι nec plura S. εἰς M: πρὸς A || 11 τῷ M, Iambl.: τὸ S om. A | ἐμπύῳ Iambl. | καίεσθαι Iambl. || 12 οὕτω om. Iambl. || 13 ecl. cum lemm. Ἰαμβλίχου hab. S (post ecl. 72 Mein.), cum lemm. τοῦ αὐτοῦ M A (post ecl. 70 Mein.). recurrit sententia Pyth. Vindob. 37 (Wien. stud. VIII p. 269) Pyth. Syr. 35, alii sententiae adhaerens gnomol. Byz. 72 p. 178 Wachsm. || 15 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 70 Mein.) M A (post ecl. 73 Mein.) || 18 συγγνώμην τινα A | τῶν ἀ. λογιζομένων Tr. || 19 ἐκ περιουσίας, ὥσπερ οὗτος, πονηροὶ οὐδεμίαν πρόφασιν δικαίαν ἔχοιεν εἰπεῖν Dem. || 20 πολλὰ δ' οὖν κακὰ gnomologus temere haec prioribus adnectens: πολλὰ δουρικὰ καὶ ταπεινὰ Dem., ubi mox ἐφ' οἷς ἐλεοῖντ' ἄν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δικαιότερον

ἐλευθέρους ἢ πενία βιάζεται ποιεῖν, ἐφ' οἷς ἂν ἐλεοῖντο
δικαιότερον ἢ προσαπολλύοιντο.

73 (71 Mein.) Διονυσίου ὑπὲρ τῶν παιδῶν.

Ἀξιοπιστότερός ἐστιν ἀντιδίκων καταψευδομένων
ἀληθεύων πατήρ.

5

74 Ἰαμβλίου ἐκ τῆς Ἐπιστολῆς τῆς πρὸς Δυσκόλιον.

Προηγείται δ' ὡς ἀληθῶς ἄρχων μειζόνως αὐτῶν καὶ
ἔτι βελτιόνως, <ὅς> τὴν μεγαλοπρεπῆ δόσιν τῶν ἀγαθῶν
παρέχει χορηγίαν τε ἄπλετον τοῦ βίου καὶ σωτηρίαν
πλείστην καὶ ζωῆς ῥαστώνην ἐντίθῃσιν. καὶ γὰρ δὴ καὶ 10
τοῦτό ἐστι τέλος ἄρχοντος σπουδαίου τοὺς ἀρχομένους
ποιεῖν εὐδαίμονας· καὶ τότε δὴ διαφερόντως εὐσθενεῖ ὁ
προεσθηκὸς τῶν ὑφ' ἑαυτοῦ διοικουμένων, ὅταν οἱ ἐπι-
τρέψαντες αὐτῷ ἑαυτοὺς μακαρίως διάγῃσιν. οὐ γὰρ δὴ
κεχώρισται τὸ κοινὸν συμφέρον τοῦ ἰδίου· πολὺ δὲ μᾶλλον 15
ἐν τῷ ὅλῳ καὶ τὸ καθ' ἕκαστα λυσιτελοῦν περιέχεται
καὶ σφύζεται ἐν τῷ παντὶ τὸ κατὰ μέρος ἐπὶ τε τῶν ζώων
καὶ τῶν πόλεων καὶ τῶν ἄλλων φύσεων.

75 Ἐν ταύτῳ.

Ἀγαμαι δ' ἔγωγε καὶ τὴν μεγαλοφροσύνην καὶ τὴν 20
μεγαλοπρέπειαν ἐν ἅπασιν τοῖς τῆς ἀρχῆς ἔργοις, καὶ δια-
φερόντως ἐν ταῖς τῶν ἀνθρώπων εὐεργεσίαις, ὅταν μήτε
ἀκριβολογῶνται μήτε φείδωνται τινος ἐν ταῖς δόσεσι
μήτε ὥσπερ ἐν πλάστιγγι ζυγοῦ ἴσα ἀντὶ ἴσων ἀντι-
καταλλάττονται, εὐγενῶς δὲ τὰς χάριτας ὀρέγῃσι, μὴ 25
μόνον ἐκ πίθου αὐτὰς προχέοντες, ὡς οἱ ποιηταὶ λέγουσιν,
μηδ' ἄλλοις τισὶν ὀργάνοις τοιοῦτοις εἴσω κατεχομένας,

3 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 72 Mein.), om. S || 6 ecl.
cum lemm. hab. S (post ecl. 73 Mein.) M A (post ecl. 71 Mein.);

τ
τ αν nec plura S, δυσκώλιον M || 7 ἄρχειν Tr. || 8 βέλτιον ὡς (ὥστε A)
libri: corr. et suppl. P. Thomas Herm. XIV 316. ὅστις Hirschig || 12 εὐ-
σθενεῖ M εὐσθενεῖ τε S A || 13 ἑαυτοῖς Meineke: γε αὐτοῖς S M A ||
14 διάγουσιν M || 19 ecl. cum lemm. hab. S M A Br; ἐν ταυτῷ S M ἐν
τῷ αὐτῷ A πυθαγόρου Br || 22 ἐν ταῖς τῶν — ἀκριβολογῶνται om.
S || 23 φείδωνται τε A || 24 ἀντικαταλλάττονται S ἀντικαταλάττ- M A
ἀντικαταλλάσ- Br || 25 δὲ Meineke: τε libri | μὴ μὲν ἐκ π. ci. Meineke ||
27 ante μηδ' add. ἀλλὰ A. sed etiam v. proxima obscura necdum sanata

γυμνὰς δὲ καὶ ἀπαρακαλύπτους καὶ χωρὶς τῶν ἔξωθεν
 παραπετασμάτων συνεχεῖς ἐχομένας ἀλλήλων προτείνωσι
 χρηστῶς καὶ εὐμενῶς, οἷα δὴ καὶ χαρίεντα. τῶν χαρίτων
 γὰρ δὴ τοιοῦτον κόσμον στέφανον ἂν εἰκότως εἵπομι
 5 τῆς ἀρχῆς.

76 Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς Ἐπιστολῆς τῆς πρὸς Ἀγρίππαν.
 Ἐπίφθορος εἶναι δοκεῖ τοῖς πολλοῖς ἢ ὑπεροχὴ τῆς
 ἀρχῆς, καὶ τὸ ὑπερογκον μισητὸν αὐτοῖς καθίσταται·
 ἀλλ' ὅταν χρησιότῃ καὶ φιλανθρωπία κραθῇ τὸ σεμνὸν
 10 καὶ αὐστηρὸν τῆς ἐπικρατείας, ἐμμελὲς καὶ πρᾶον καὶ
 προσηγνὲς καὶ εὐπρόσιτον καθίσταται. καὶ τοῦτο μάλιστα
 τὸ εἶδος ἡγεμονίας φιλεῖται ὑπὸ τῶν ἀρχομένων.

77 Τοῦ αὐτοῦ.

Λέγεται μὲν εἶναι πάντων βασιλεὺς ὁ νόμος· ὁ δὲ
 15 αὐτὸς δοκεῖ καὶ προστάττειν τὰγαθὰ καὶ τὰναντία ἀπα-
 γορεύειν. τί δὴ οὖν οἴομεθα τὴν παρισουμένην πρὸς
 αὐτὸν ἐννομίαν οἶω δὴ κάλλει τινὶ προέχειν μεγέθει τε
 ἡλικῶ [δικαιοσύνη] ὑπερβάλλειν πάντα πράγματα; ὅσα
 γὰρ δῆπον καὶ οἷα γένη καὶ εἶδη τῶν ἀρετῶν ἐστι, κατὰ
 20 τσαῦτα καὶ τοιαῦτα διήκει κάλλη τὰ τῶν νόμων ἐπιτάγ-
 ματα, καὶ δὴ καθ' ὅλας τὰς διοικήσεις τῶν πόλεων καὶ
 τοὺς ὅλους τῶν ἀνθρώπων βίους διατείνει τὸ ἀπ' αὐτῶν
 ὄφελος. ἐστι μὲν οὖν κοινὸν ἀγαθὸν ὁ νόμος, καὶ ἄνευ
 τούτου οὐδὲν ἂν ποτε γένοιτο τῶν ἀγαθῶν· δεῖ γε μὴν

1 γυμνοὺς A | ἀπερικ- e corr. Br || 2 προτίνωσιν M || 3 χαρι-
 έντως. τὸν e corr. Br, fort. recte || 6 ecl. cum lemm. hab. S M A; Τοῦ
 αὐτοῦ ἐξ ἐπιστολῆς nec plura Tr. || 8 ἀρετῆς S || 9 τὸ σεμνὸν κραθῇ
 S || 10 αὐστηρὸν καὶ τῆς M A καὶ del. A² || 11 ἀπρόσιτον Tr. ||
 12 εἰδαιμονίας (pro ἡγεμονίας) scriptum del. A¹ || 13 ecl. cum lemm.
 hab. S M A. cf. Praechter Hierokles p. 42 adn. 1 || 14 cf. Pind. fr.
 169 p. 458 Schr. || 15 ἐναντία A¹ τὰ ἐναντία A² || 16 πρὸς αὐτὸν S M
 αὐτὸν A αὐτῷ cod. Paris. 1985 teste Gaisford || 17 post ἐννομίαν
 addi vult καὶ δικαιοσύνην cum Bakio Meineke vol. IV p. LXVIII |
 οἷα vel οἷα M | προέχειν tacite Gesn.¹: προσέχει S M προσέχειν A¹
 sed v expunctum || 18 δικαιοσύνη eiciendum esse vidit Bake ad Cic.
 de legg. I 6, 18 | καὶ. ante δικαιοσύνη add. S, om. M A | πάντα τὰ
 A¹ || 20 κάλλη τὰ scripsi: κάλλιστα libri. καὶ τὰ Pflugk || 22 ἀπὸ
 τῶν αὐτῶν A

τὸν προϋστάμενον τῶν νόμων ἄρχοντα εἰλικρινῶς ἀπο-
 κεκαθαμένον εἶναι πρὸς αὐτὴν τὴν ἄκραν τῶν νόμων
 ὁρθότητα, καὶ μήτε παραγωγαῖς ἢ φρενακισμοῖς ἐξαπατᾶ-
 σθαι δι' ἔγνοιαν, μήτε βιαζομένοις τισὶ συγχωρεῖν, μήτε
 ἀδίκῳ προφάσει μηδεμιᾷ δελεάζεσθαι. τὸν γὰρ σωτῆρα 5
 καὶ φύλακα τῶν νόμων ἀδιάφθορον εἶναι δεῖ εἰς δύναμιν
 ἀνθρῶπινην.

78 Κάτωτος πρεσβυτέρου (Ps. - Plut. reg. et imp.
 apophth. p. 198 E).

Κάκιστον ἔλεγεν ἄρχοντα εἶναι τὸν ὄρχειν ἑαυτοῦ μὴ 10
 δυνάμενον.

79 Ἐπικτήτου (fr. 58 p. 476 Schenkl).

Ὡσπερ εἰ ναῦν κυβερνᾶν ἐπεχειρεῖς, πάντως ἂν τὴν
 κυβερνητικὴν ἐξεμάνθανες τέχνην ἐξέσται γὰρ σοι
 ὥσπερ ἐκείσε πᾶσαν <ναῦν>, οὕτω καὶνθάδε πᾶσαν κυβερ- 15
 νᾶν πόλιν.

80 Τοῦ αὐτοῦ (fr. 59 Sch.).

Εἰ πρόκειται σοι τὴν πόλιν ἀναθήμασι κοσμεῖν,
 σεαυτῷ πρῶτον ἀνάθες τὸ κάλλιστον ἡμερότητας καὶ
 δικαιοσύνης καὶ εὐποιίας ἀνάθημα. 20

2 παρ' αὐτὴν Tr. || 4 βιαζομένους Tr. || 5 μήτε μᾶ S M A:
 tacite corr. Gesn.¹ || 8 ecl. cum lemm. hab. S M A Br, in lemmate
 compendiose διονυσίου ad ecl. 71 Mein. ut videtur aberrans Br. de sen-
 tentia cf. Stob. IV 7, 26 Ciceronis paradox. V 1 || 10 ἔλεγεν ἄρχοντα
 (ut coniecerat Nauck) Br: ἔλεγε τὸν ἄρχοντα S M A. κάκιστον δὲ
 ἔλεγεν ἄρχοντα εἶναι κτέ. Ps.-Plut. || 12 ecl. cum lemm. hab. S M A ||
 13 ἐπιχειρεῖς A || 14 post τέχνην membrum alterum intercidisse
 vidit Gesn.¹ f. 321^r in interpretatione, unde temptavit Meineke
 τέχνην, (οὕτω καὶ πόλιν κυβερνᾶν μέλλων τὴν πολιτικὴν ἐκμάνθανε
 τέχνην) ἐξέσται γὰρ κτέ. ego τέχνην, (οὕτως εἰ βούλει πόλεως
 προϋστασθαι τὴν πολιτικὴν ἐκμάνθανε τέχνην) ἐξέσται κτέ. sim. ||
 14 ναῦν inseruit Meineke, τὴν ναῦν minus recte Gesn.¹ idque defendit
 Schweighaeuser coniciens in fine πᾶσαν κυβιστᾶν <τὴν> πόλιν |

||
 πᾶσαν κυβερνᾶν S M κυβερνᾶν πᾶσαν μέλλων A || 17 ecl. cum lemm.
 hab. S M A. cf. Stob. II 31, 53 p. 210, 15 W. gnomol. Byz. 18 et
 quae adnotavit Wachsmuth || 18 πρόκειται (non πρόσκειται, ut
 enotavit Gaisford) etiam A

81 Τοῦ αὐτοῦ (fr. 60 Sch.).

Εὖ ποιήσεις σὺ τὰ μέγιστα τὴν πόλιν, εἰ μὴ τοὺς ὀρόφους ὑψώσεις, ἀλλὰ τὰς ψυχὰς αὐξήσεις. ἄμεινον γὰρ ἐν μικροῖς οἰκήμασι μεγάλας οἰκεῖν ψυχὰς ἢ ἐν με-
5 γάλαις οἰκίαις ταπεινὰ φωλεύειν ἀνδράποδα.

82 Τοῦ αὐτοῦ (fr. 61 Sch.).

Μὴ τοῖς ἐξ Εὐβοίας καὶ Σπάρτης λίθοις τοὺς τοίχους τῆς κατασκευῆς ποίκιλλε, ἀλλὰ γὰρ τῇ ἐκ τῆς Ἑλλάδος παιδείᾳ τὰ στέγνα τῶν πολιτῶν καὶ τῶν πολιτευομένων
15 διακόσμη. ἡ γνώμῃς γὰρ ἀνδρῶν εὖ οἰκοῦνται πόλεις ἄλλ' οὐ λίθοις καὶ ξύλοις.

83 Τοῦ αὐτοῦ (fr. 62 Sch.).

Ὡσπερ εἰ λέοντας ἐβούλου τρέφειν, οὐκ ἂν σοι τῆς πολυτελείας τῶν ζωργείων ἔμελεν, ἀλλὰ τῆς πράξεως τῶν
15 ζώων, οὕτως εἰ πολιτῶν πειρᾷ προῖστασθαι, μὴ τοσοῦτον τῆς πολυτελείας τῶν ἀναστημάτων φρόντιζε, ὅπόσον τῆς ἀνδρείας τῶν ἐνδιατριβόντων ἐπιμελοῦ.

84 Τοῦ αὐτοῦ (fr. 63 Sch.).

Καθάπερ ἀγαθὸς πωλοδάμνης οὐ τῶν πώλων τοὺς
20 μὲν ἀγαθοὺς τρέφει, τοὺς δὲ δυσηλίους λιμώπτειν ἔα, ἀλλὰ τρέφει μὲν ἐπίσης ἄμφω, κολάζει δὲ μᾶλλον θάτερον ἐξι-
σοῦν θάτερον βιαζόμενος μέρει, οὕτω καὶ κηδεμονικὸς ἀνὴρ καὶ πολιτικῆς ἐπιστήμων δυνάμεως τῶν πολιτῶν
τοὺς μὲν εὐγνώμονας ποιεῖν ἐπιχειρεῖ, τοὺς δὲ ἔμπαλιν

1 ecl. cum lemm. hab. S M A, sine lemm. Br || 2 σὺ om. Br || 3 ὑψώσης S ὑψώσεις M A Br || 5 φωλεύειν M || 6 ecl. cum lemm. hab. S M A, sine lemm. Br || 7 τοῖς τῆς ἐξ Εὐβ. operarum sphalma Gesn.² p. 316, voluit τοῖς ἐκ τῆς Εὐβ. quod accuratius responderet verbis τῇ ἐκ τῆς Ἑλλ. || 8 τῇ κατασκευῇ (vel -ῇ) S M A Br: corr. Meineke | γὰρ om. Br | ἐκ in ras. Br || 10 Eur. fr. 200 N.² (Stob. flor. 54, 5 Mein.). malim εὖ <μὲν> οἰκ. ex Eur. | cf. Plut. apophth. Lac. p. 210 E aliaque quae collegit Schenkl Arrian. Epict. diss. append. p. 472 || 12 ecl. cum lemm. hab. S M A || 13 ἂν] ἂ M || 14 πολιτελ- A | ζωργίων sine acc. S ζωργίων MA; ζωργείων Meibom | ἔμελεν M ἔμελλεν S A || 17 ἀνδρείας A || 18 ecl. cum lemm. hab. S M A || 22 βιαζόμενον compendiose S | καὶ ante κη- om. A || 24 <εὖ>ποιεῖν scribere solent editores cum Hieronymo Wolf, sed iungenda esse εὐγνώμονας ποι-

οὐ καθάπαξ διαφθείρεσθαι, ἀλλὰ τροφῆς μὲν ἀμφοῖν ἱκιστα φθονεῖ, παιδεύει δὲ καὶ σφοδρότερον ἐπισπέρχει τὸν ἀντιβαίνοντα τῷ λόγῳ καὶ τῷ νόμῳ.

85 Τοῦ αὐτοῦ (fr. 64 Sch.).

Καθάπερ οὔτε κλαγγῇ χῖν οὔτε βληχῇ καταπλήσσει- 5
ται πρόβατον, οὔτω μηδὲ πλήθους ἀνοήτου σε δεδιτέ-
σθω φωνή.

86 Τοῦ αὐτοῦ (fr. 65 Sch.).

Ὅσπερ πλήθος ἀκρίτως αἰτοῦν τί σε τῶν ἰδίων οὐ 10
δυσωπεῖ, οὔτω μηδὲ ὄχλον ἀδίκως σε δυσωποῦντα δια-
τραπῆς.

87 Τοῦ αὐτοῦ (fr. 66 Sch.).

Ὅπερ ἐπιβάλλει τῇ πόλει, τοῦτο εἴσφερε φθάνων,
καὶ οὐδέποτε αἰτηθῆσιν τὰ μὴ ἐπιβάλλοντα.

88 Τοῦ αὐτοῦ (fr. 67 Sch.).

Ὅσπερ ὁ ἱλιος οὐ περιμένει λιτὰς καὶ γοητείας, ἵνα 15
ἀνατείλῃ, ἀλλ' εὐθὺς λάμπει καὶ πρὸς ἀπάντων ἀσπά-
ζεται, οὔτω μηδὲ σὺ περιμένε κρότους καὶ ψόφους καὶ
ἐπαίνους ἢν' εὖ ποιήσης, ἀλλ' ἐκοντὴς εὐεργετεί, καὶ ἴσα
τῷ ἱλίῳ φιληθῆσιν. 20

89 Πλάτωνος ἐκ τοῦ Λάχητος (p. 184 E).

Ἐπιστίμη γὰρ οἶμαι δεῖ κρίνεσθαι ἀλλ' οὐ πλήθει
τὸ μέλλον καλῶς κριθῆσεσθαι.

εἶν ἐπιχειρεῖ (i. e. παιδεῖα τρέφει) commonet Elter Epicteti et Mosch.
sent. (Bonnae ed. a. 1892) p. 22

1 διαφθείρεσθαι (ἐᾶ), ἀλλὰ scr. Meineke || 2 ἐπισπέρχει ex
ἐπεισπ- (sic Tr.) corr. S¹ || 4 ecl. cum lemm. hab. S M A. 'a leonibus
(83) ad equos (84), iam ad anseres ovesque descendimus; scite
mehercule suadet ut tamquam anser inter anseres, ovis inter oves
incedas' Elter l. c. festive has nugas irridens || 6 οὔτως οὐδὲ Tr. ||
8 ecl. cum lemm. hab. S A, lemmate non iterato M || 9 ἀκρίτως S M

δων
ἀκρίτως A². ariolatur Meineke flor. v. IV p. LXVIII || 12 ecl. cum
lemm. hab. S M A || 15 ecl. cum lemm. hab. S M A || 17 ἀπάντων
S M ἐταίρων sed supra scr. ἀπάντων m. antiqua A || 19 ἴσα S ἴσα

ον
M ἴσως A² || 21 ecl. cum lemm. hab. S M A || 23 κριθ.] κρίνεσθαι
Platonis cod. T

90 Ἐν ταύτῳ (p. 197 E).

Πρέπει μὲν πον, ὃ μακάριε, τῷ τῶν μεγίστων προσιατοῦντι μεγίστης φρονήσεως μετέχειν.

91 Πλάτωνος ἐκ τοῦ Πρωταγόρου (Gorg. p. 474 B).

5 Ἐγὼ γὰρ δὴ οἶμαι καὶ ἐμὲ καὶ σὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι κάκιον ἰγεῖσθαι καὶ τὸ μὴ διδόναι δίκην τοῦ διδόναι.

92 (94 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ Νόμων ιβ' (p. 944 D).

10 τὸν γὰρ κακὸν ἀεὶ δεῖ κολάζειν, ἢ ἡ ἀμείνων, οὐ τὸν δυστυχή.

93 (92 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ Πρωταγόρου (p. 324 A—B).

Οὐδεὶς γὰρ κολάζει τοὺς ἀδικοῦντας πρὸς τούτῳ τὸν νοῦν ἔχων καὶ τούτου ἕνεκα, ὅτι ἠδίκησεν, ὅστις μὴ ὥσπερ θηρίον ἀλογίστως τιμωρεῖται· ὁ δὲ μετὰ λόγου
15 ἐπιχειρῶν κολάζειν οὐ τοῦ παρεληλυθότος ἕνεκα ἀδικήματος τιμωρεῖται, οὐ γὰρ ἂν τό γεπραχθὲν ἀγέννητον θείῃ, ἀλλὰ τοῦ μέλλοντος χάριν, ἵνα μὴ αὐθις ἀδικήσῃ μίτε αὐτὸς οὗτος μίτε ἄλλος ὁ τοῦτον ἰδὼν κολασθέντα.

94 (93 Mein.) Ἐν ταύτῳ (Gorg. p. 486 E—487 A).

20 Ἐννοῶ γὰρ ὅτι τὸν μέλλοντα βασανιεῖν ἱκανῶς ψυχῆς [τε] πέρι ὁρθῶς τε ζώσης καὶ μὴ τρία ἄρα δεῖ ἔχειν ἃ οὐ πάντ' ἔχεις, ἐπιστήμην τε καὶ δόξαν καὶ παρησίαν.

1 ecl. cum lemm. hab. S M A || 2 μὲν πον, S M A . . . πον Platonis papyrus Oxy. (II p. 125): μέντοι Platonis codd. | τῷ om. Plat. | τὴν μεγίστην Tr. || 4 ecl. cum lemm. hab. S M A. πρωταγόρου S M A. suspiceris igitur intercidisce eclogam ex Protagora petitam una cum lemmate Γοργίου. iteratur ecl. Maxim. c. 5 p. 188 Rib. (post ecl. Platonis) || 8 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 93 Mein.) M A (post ecl. 91 Mein.) || 11 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 91 Mein.) M A (post ecl. 94 Mein.). ἐν ταύτῳ nec plura S ut ecloga ex Protagora petita intercidisce videri possit. de sententia cf. Plat. de legg. XI p. 934 A Seneca de ira I 19, 7 || 12 τούτῳ M A, Plat.: τοῦτο S || 13 μὴ] μὲν A || 19 ecl. cum lemm. hab. S M A. vide ne interciderit altera Protagorae ecloga una cum lemmate Πλάτωνος (vel Τοῦ αὐτοῦ) ἐκ τοῦ Γοργίου || 21 πέρι Plat.: τε πέρι S M A | ἄρα] ἅμα Deuschle, ἅττα Thompson | ἃ σὺ πάντ' (πάντα pars codd. Platonis) S M, libri Platonis: ἃ τινα σὺ πάντως A || 22 δόξαν S M A, Platonis libri: νοίαν corr. Platonis cod. Ven. 189

95 Πλάτωνος Πολιτείας γ' (p. 389 B—D).

Ἀλλὰ μὴν καὶ ἀλήθειάν γε περὶ πολλοῦ ποιητέον.
εἰ γὰρ ὁρθῶς ἐλέγομεν ἄρτι, καὶ τῷ ὄντι θεοῖσι μὲν
ἄχρηστον ψεῦδος, ἀνθρώποις δὲ χρήσιμον ὡς ἐν φαρμάκῳ
εἶδει, δῆλον ὅτι τό γε τοιοῦτον ἰατροῖς δοτέον, ἰδιώταις 5
δὲ οὐχ ἄπτεον. Δῆλον, ἔφη. Τοῖς ἄρχουσι δὲ τῆς πόλε-
ως, εἴπερ τιςιν ἄλλοις, προσήκει ψεύδεσθαι ἢ πολεμίων
ἢ πολιτῶν ἔνεκα ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς πόλεως, τοῖς δ' ἄλλοις
πᾶσιν οὐχ ἄπτεον τοῦ τοιούτου· ἀλλὰ πρὸς γε δὴ τοὺς
τοιούτους ἄρχοντας ἰδιώτῃ ψεύσασθαι ταῦτόν καὶ μείζον 10
ἁμάρτημα φήσομεν ἢ κάμνοντι πρὸς ἰατρὸν ἢ ἀσχοῦντι
πρὸς παιδοτρίβην περὶ τῶν τοῦ αὐτοῦ σώματος παθη-
μάτων μὴ τὰ ληθῆ λέγειν, ἢ πρὸς κυβερνήτην περὶ τῆς
νεώς τε καὶ τῶν ναυτῶν μὴ τὰ ὄντα λέγοντι ὅπως ἢ αὐτὸς
ἢ τις τῶν ξυνναυτῶν πράξεως ἔχει. Ἀληθέστατα, ἔφη. 15
Ἄν ἄρ' ἄλλον τινὰ λαμβάνῃ ψευδόμενον ἐν τῇ πόλει

τῶν οἷ τ' δημιουργοὶ ἔασιν,

μάντιν ἢ ἡγετῆρα <κακῶν> ἢ τέκτονα δούρων,
κολάσει ὡς ἐπιτήδευμα εἰσάγοντα πόλεως ὥσπερ νεὼς
ἀνατρεπτικόν τε καὶ ὀλέθριον. Ἐάνπερ, ἢ δ' ὅς, ἐπὶ 20
λόγῳ ἔργα τελεῖται.

1 ecl. cum lemm. hab. S M A, sine lemm. Br.; τ' αν pro πλά-
τωνος S. γ' dedi ex SM: ξ A || 5 τοῖς ἰατροῖς A || 7 ὑπερ A,
corr. A² || 8 τοῖς πόλεως A | δὲ ἄλλοις M Br || 9 τοὺς τοιούτους
ἄρχοντας Br, Platonis nonnulli: τοὺς ἄρχοντας S M A ut primo
Platonis Par. 1807 || 10 τῷ ἰδιώτῃ A || 11 πρὸς τὸν ἰατρὸν A ||
12 αὐτοῦ Plat.: αὐτοῦ libri Stobaei || 13 μὴ τὰ ληθῆ Br, Plat.: μὴ τ'
ἀληθῆ ut videtur S, certe Tr. μήτ' ἐς ἀληθῆ M A || 14 νεὼς τε Br,
Plat.: νηὸς τε S M A. cf. 19 | τῶν Br, Plat., om. S M A | ναυτῶν
μὴ τὰ ὄντα S Br, Plat.: ναυτον μη τα οντα sic M ναῦ τὸν μὴ ὄντα
A | λέγοντα A || 15 ἢ τι τῆς τῶν Br | πράξεως ἔχει| his verbis fini-
tur ecloga in Br || 16 ἄρα M | λαμβάνῃ] sc. ὁ ἀρχων || 17 δημιουργοὶ
ἔασι S A δημιουργηέασιν M δημιουργοὶ ἔασιν Hom. Od. XVII 383.
δημιουργοὶ etiam libri Plat., nec non gnomologus, puto, metri negle-
gens || 18 μάντην M A | ἡγετῆρα M | κακῶν ex Hom. inseruit Gesn.² |

δούρων S, Plat.: δοῦ. (sic) M δοῦλον A¹ corr. A² || 19 εἰσαγον sine
sp. et acc. M || 20 ἐπὶ γε λόγῳ Plat.

96 Ἐν ταύτῳ (p. 408 C—410 A).

Ἀλλὰ περὶ τοῦδε τί λέγεις, ὦ Σώκρατες; ἄρα οὐκ ἀγαθοὺς δεῖ ἐν τῇ πόλει κεκτῆσθαι ἰατροὺς; εἴεν δ' ἄν που μάλιστα τοιοῦτοι ὅσοι πλείστους μὲν ὑγιεινούς, 5 πλείστους δὲ νοσώδεις μετεχειρίσαντο, καὶ δικασταὶ αὐτῶσαντύως οἱ παντοδαπαῖς φύσεσιν ὁμιληκότες. Καὶ μάλα, εἶπον, ἀγαθοὺς λέγω. ἀλλ' οἴσθα οὐς ἡγοῦμαι τοιούτους; Ἐὰν εἴπῃς, ἔφη. <Ἀλλὰ πειράσομαι, ἦν δ' ἐγώ· σὺ μέντοι οὐχ ὅμοιον πρᾶγμα τῷ αὐτῷ λόγῳ ἔρου. Πῶς; 10 ἔφη.> Ἰατροὶ μὲν, εἶπον, δεινότατοι ἄν γένοιτο, <εἰ> ἐκ παίδων ἀρξάμενοι πρὸς τὸ μανθάνειν τὴν τέχνην ὥς πλείστοις τε καὶ πονηροτάτοις σώμασιν ὁμιλήσαιεν καὶ αὐτοὶ πάσας νόσους κάμοιεν καὶ εἴεν μὴ πάνυ ὑγιεινοὶ φύσει. οὐ γὰρ οἶμαι σώματι σῶμα θεραπεύουσιν· οὐ 15 γὰρ ἂν αὐτὰ κακὰ εἶναι ἐνεχώρει ποτὲ καὶ γενέσθαι· ἀλλὰ ψυχῇ σῶμα, ἣ οὐκ ἐγχωρεῖ κακὴν γενομένην τε καὶ οὔσαν εὖ τι θεραπεύειν. Ὁρθῶς, ἔφη. Δικαστὴς δέ γε, ὦ φίλε, ψυχῇ ψυχῆς ἄρχει, ἣ οὐκ ἐγχωρεῖ ἐκ νέας ἐν πονηραῖς ψυχαῖς τεθράφθαι τε καὶ ὁμιληκέναι καὶ πάντα 20 ἀδικήματα αὐτὴν ἡδίκηκυιαν <διεξελθύνεσθαι>, ὥστε ὁξέως ἀφ' ἑαυτῆς τεκμαίρεσθαι τὰ τῶν ἄλλων ἀδικήματα οἶον κατὰ σῶμα νόσους· ἀλλ' ἄπειρον αὐτὴν καὶ ἀκέραιον δεῖ κακῶν ἡθῶν νέαν οὔσαν γεγονέναι, εἰ μέλλει καλὴ καγαθὴ οὔσα κρίνειν ὑγιῶς τὰ δίκαια. διὸ δὴ καὶ εὐθέεις νέοι 25 ὄντες οἱ ἐπιεικεῖς φαίνονται καὶ εὐεξαπάτητοι ὑπὸ τῶν ἀδίκων, ἅτε οὐκ ἔχοντες ἐν αὐτοῖς παραδείγματα ὁμοιοπαθῇ τοῖς πονηροῖς. Καὶ μὲν δὴ, ἔφη, σφόδρα γε αὐτὸ

1 ecl. cum lemm. hab. S M A; ἐν ταυτῷ S ἐν τῷ αὐτῷ M A ||
2 Ἀλλὰ περὶ τοῦδε — p. 230, 8 σὺ ἡρώτας om. M A || 7 οὐς e Platone Gesn.²: ὥς S || 8 v. ἀλλὰ πειράσομαι — 9 πῶς; ἔφη Gesnero praeunte inserui e Plat., omissa sunt in S propter homoeoteleuton || 10 εἰ Plat., om. S || 11 τὸ] τῷ Platonis plurimi || 12 ὁμιλήσειαν Plat. || 13 νόσους Tr., Plat.: νόυς S || εἶναι Tr. || 15 αὐτὰ ἐνεχώρει κακὰ εἶναι ποτε Plat. | εἶναι κακὰ (voluit ε. κ.) S: εἶναι κακὰ Tr. || 16 et 18 ἣ Platonis Venetus 185: ἥ S ut Platonis Parisinus 1807 || 18 ἐν χωρεῖ ἐκ νέας ἐν Tr. || 20 διεξελθύνεσθαι e Platone inseruit Gesn.¹ || 24 κρίνειν Platonis cod. || 26 ὁμοιοπαθῇ Plat.: ὁμοπαθῇ S

πάσχουσι. Τῷ τοι, ἦν δ' ἐγώ, οὐ νέον ἀλλὰ γέροντα δεῖ
τὸν ἀγαθὸν δικαστὴν εἶναι, ὁψιμαθῇ γεγονότα τῆς ἀδικίας
οἷόν ἐστιν, οὐκ οἰκείαν ἐν τῇ αὐτοῦ ψυχῇ ἐνοῦσαν ἡσθη-
μένον, ἀλλ' ἀλλοτριάν ἐν ἀλλοτρίαις μεμελειηκότα ἐν
πολλῷ χρόνῳ διαισθάνεσθαι οἷον πέφνκε κακόν, ἐπι- 5
στήμη, οὐκ ἐμπειρίᾳ οἰκείᾳ κεχηρμένον. Γενναιότατος γοῦν,
ἔφη, ἔοικεν εἶναι ὁ τοιοῦτος δικαστής. Καὶ ἀγαθός, ἦν
δ' ἐγώ, ὃ σὺ ἠρώτας· ὁ γὰρ ἔχων ψυχὴν ἀγαθὴν ἀγαθός.
ὁ δὲ δεινὸς ἐκεῖνος καὶ καχύποπτος, <ὁ> πόλλ' αὐτὸς
ἡδίκηκώς καὶ πανοῦργός τε καὶ σοφὸς οἰόμενος εἶναι, 10
ὅταν μὲν ὁμοίοις ὁμιλῇ, δεινὸς φαίνεται ἐξευλαβούμενος,
πρὸς τὰ ἐν αὐτῷ παραδείγματα ἀποσκοπῶν· ὅταν δὲ
ἀγαθοῖς καὶ πρεσβυτέροις ἤδη πλησιάσῃ, ἀβέλτερος αὖ
φαίνεται, ἀπιστῶν παρὰ καιρὸν καὶ ἀγνοῶν ὑγιᾶς ἡθους,
ἅτε οὐκ ἔχων παράδειγμα τοῦ τοιούτου. πλεονάκεις δὲ 15
πονηροῖς ἢ χρηστοῖς ἐντυγχάνων σοφώτερος ἢ ἀμαθέστε-
ρος δοκεῖ εἶναι αὐτῷ τε καὶ ἄλλοις. Παντάπασι μὲν
οὔν, ἔφη, ἀληθῆ. Οὐ τοίνυν, ἦν δ' ἐγώ, τοιοῦτον χρὴ
τὸν δικαστὴν ζητεῖν τὸν ἀγαθόν τε καὶ σοφόν, ἀλλὰ τὸν
πρότερον· πονηρία μὲν γὰρ ἀρετὴν τε καὶ αὐτὴν οὔ ποτ' 20
ἂν γνοίῃ, ἀρετὴ δὲ φρίσεως παιδευομένης χρόνῳ ἅμα
αὐτῆς τε καὶ πονηρίας ἐπιστήμην λήψεται. σοφὸς οἶν
οὗτος, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, ἀλλ' οὐχ ὁ κακός [τι] γίνεται. Καὶ

1 τῷ τοι S τοιγάροτι Platonis nonnulli || 3 οἰκείαν Plat.: οἰ-
κίαν S | αὐτοῦ Plat.: αὐτοῦ S || 5 διαισθάνεσθαι Plat.: δεῖ αἰσθάνε-
σθαι S || 7 ἀγαθός γε Plat. || 8 ἠρώτας S, Plat.: ἐρωτᾶς Tr. | ὁ γὰρ
ἔχων] hinc incipiunt M A || 9 καχύποπτος S, Plat.: καχύποπος sed ω
in o corr. M¹ ταχύποπος A | ὁ e Platone indidit Gesn.¹ || 11 ὁμοίοις
S, Plat.: οεμμοίοις ut videtur M ἐν τοῖς ὁμοίοις A; in M A libro-
rum archetypo igitur ἐν ὁμοίοις | δινοσ M || 13 ἀγαθός M | βέλτε-
ρος A¹ || 14 ἀπιστων παρα sine acc. M | καιρὸν Plat.: λῆρον S M A ||
15 παράδειγμα τοῦ reposui e Plat.: παραδείγματος S M A sed
supra τοσ aliquid rasum M; παραδείγματα τοῦ e Platonis Aldina
Gesn.¹ | δὲ Plat.: τε libri Stobaei || 15. 16 τέπλ πονηροῖς (-οῖς ex
-ᾱς corr. M¹) M || 16 σοφότερος A || 17 αὐτοὶ M αὐτῷ A | παντά-
πασι μὲν οὔν usque ad fin. om. M A || 20 αὐτὴν Plat.: αὐτὴν S ||
21 ἅμα Plat.: ἀλλὰ S || 23 μοι Platonis plerique | ὁ κακός Plat.: ὁ
κακός τι S

ἐμοί, ἔφη, ξυνδοκεῖ. Οὐκοῦν καὶ ἱατρικὴν, οἷαν εἵπομεν, μετὰ τῆς τοιαύτης δικαστικῆς κατὰ πόλιν νομοθετήσεις, αἱ τῶν πολιτῶν σοι τοὺς μὲν εὐφρεῖς τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχὰς θεραπεύσουσι, τοὺς δὲ μή, ὅσοι μὲν κατὰ τὸ
 5 σῶμα τοιοῦτοι, ἀποθνήσκειν ἑάσουσι, τοὺς δὲ κατὰ τὴν ψυχὴν κακοφρεῖς τε καὶ ἀνιάτους καὶ αὐτοὶ ἀποκτενοῦσι; Τὸ γοῦν ἄριστον, ἔφη, αὐτοῖς τε τοῖς πάσχουσι καὶ τῇ πόλει οὕτω πέφανται.

97 (99 Mein.) Ἐκ τοῦ Πλουτάρχου Πρὸς ἡγεμόνα ἀπαί-
 10 δευτον (p. 779 F—780 A).

Ὁ δὲ ἐκ φιλοσοφίας τῷ ἄρχοντι πάρεδρος καὶ φύλαξ ἑγκατοικισθεὶς λόγος, ὥσπερ εὐεξίας τῆς δυνάμεως τὸ ἐπισφαλὲς ἀφαιρῶν, ἀπολείπει τὸ ὑγιαῖνον. ἀλλὰ νοῦν οὐκ ἔχοντες οἱ πολλοὶ τῶν βασιλέων καὶ ἀρχόντων μιμοῦν-
 15 ται τοὺς ἀτέχνους ἀνδριαντοποιούς, οἱ νομίζουσι μεγάλους φαίνεσθαι τοὺς κολοσσούς, ἂν διαβεβηκότας σφόδρα καὶ διατεταμένους καὶ κεχηνότας πλάσωσι· καὶ γὰρ οὗτοι βαρύτητι φωνῆς καὶ βλέμματος τραχύτητι καὶ δυσκολίᾳ τρόπων καὶ ἀμιξίᾳ διαίτης ὄγκον ἡγεμονίας καὶ σεμνό-
 20 τητα μιμεῖσθαι δοκοῦσι.

98 (100 Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 780 B).

Δεῖ δέ, ὥσπερ ὁ κανὼν αὐτός, ἀστραβῆς γενόμενος καὶ ἀδιάστροφος, οὕτως ἀπευθύνει τὰ λοιπὰ τῇ πρὸς αὐτὸν ἐφαρμογῇ καὶ παραθέσει συνεξομοιῶν, παραπλησίως

4 θεραπεύσουσι(ν) S, Plat.: -εύουσι Tr. | τὸ om. Plat. || 5 τοιοῦτοι ex τοιοῦτον aut hoc ex illo correxit S¹ τοιοῦτοι Plat.: τοιοῦτον Tr. || 6 τε om. Plat. || 9 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 98 Mein.) M A (post ecl. 96 Mein.) || 12 ὥσπερ M || 13 ἀπολείπει M | νοῦν οὐκ S, Plut.: νοῦν M A¹ οὐκ add. A² || 15 ἀνδριαντοποιούς sed supra α alt. et post prius ο aliquid rasum M | νομίζουσιν M | μεγάλους καὶ ἄδρους φαίνεσθαι Plut. idque etiam gnomologum dedisse suspicor homoeoteleuton intuens || 16 φανεῖσθαι ex em. A², commendavit Madvig | ἂν διαβεβηκότας ex ἀναβεβ. corr. S¹ || 17 διακεχηνότας A || 18 ταχύτητι A || 19 ἡγεμονίας Plut.: οἰκονομίας libri Stob. || 21 ecl. cum lemm. hab. S M A, ἐν ταυτῷ S M ἐν τῷ αὐτῷ ut videtur A ut in proximis || 22 ο καὶν M | ἀστραβῆς S, Plut., sine acc. M: ἀστραβὸς A || 23 ἀπευθύνει Plut., A² marg.: ἐπευθύνει S M A || 24 αὐτὸν Bernardakis | συνεξομοιῶν S M A: συνεφομοιῶν libri Plutarchi

τὸν ἄρχοντα πρῶτον ἀρχὴν κτησάμενον ἐν ἑαυτῷ καὶ κατευθύναντα τὴν ψυχὴν καὶ καταστησάμενον τὸ ἥθος οὕτω συναρμόττειν τὸ ὑπήκοον· οὔτε γὰρ πίπτοντος [τρέχειν] <... οὔτε ...> ἢ τάττειν ἀτακτοῦντος ἢ ἄρχειν μὴ ἀρχομένου.

5

99 (101 Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 780 E).

Ἀλλὰ τῶν τοιούτων καὶ τοσούτων ἂ θεοὶ χαρίζονται δώρων καὶ ἀγαθῶν οὐκ ἔστιν ἀπόλαυσις οὐδὲ χρῆσις ὁρθῇ δίκᾳ νόμου καὶ δίκῃ καὶ ἄρχοντος. δίκη μὲν οὖν νόμου τέλος ἐστί, νόμος δὲ ἄρχοντος ἔργον, ἄρχων δὲ εἰκὼν θεοῦ τοῦ πάντα κοσμοῦντος.

100 (102 Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 782 B—C. D).

Ἐν μὲν τοῖς ταπεινοῖς καὶ ἀσθενέσι καὶ ἰδιώταις τῷ ἀδυνάτῳ δεδεμένον τὸ ἀνόητον εἰς τὸ ἁμαρτάνειν, ὥσπερ ἐν ὀνείρασι φαύλοις τοῖς πάθεσι τὴν ψυχὴν δια- 15 ταράττει συνεξαναστῆναι ταῖς ἐπιθυμίαις μὴ δυναμένην· ἡ δὲ ἐξουσία παραλαβοῦσα τὴν κακίαν νεῦρα τοῖς πάθεσι προστίθῃσι. καὶ τὸ Διονυσίου ἀληθές ἐστιν· ἔφη γὰρ ἀπολαίειν μάλιστα τῆς ἀρχῆς, ὅταν ταχέως ὁ βούλεται

1 πρῶτον αὐτὸν τὴν ἀρχὴν Plut. || 3 πίπτοντός ἐστιν ὁρθοῦν οὔτε διδάσκειν ἀγροοῦντος οὔτε κοσμεῖν ἀκοσμοῦντος ἢ τάττειν κτέ. Plut. τρέχειν ut inficetum supplementum secl. Elter. addidi οὔτε et signavi lacunam || 4 ἢ τάττειν SM, Plut. οὔτε τάττειν

A² || 6 ecl. cum lemm. hab. SMA; ἐν ταν S || 7 τοιούτων καὶ τοσούτων libri Stob.: τοσούτων καὶ τηλικούτων Plut. ||

12 ecl. cum lemm. hab. SMA; ἐν ταν S || 13 μὲν γὰρ τοῖς ἀσθενέσι καὶ ταπεινοῖς καὶ ἰδιώταις Plut. || 14 δεδεμένον] μινύμενον libri Plutarchi | v. εἰς τὸ ἁμαρτάνειν corrupta esse aut manca manifestum. possis τὸ ἀνόητον (ἀργὸν) εἰς τὸ ἁμαρτάνειν sim. εἴργει τὸ ἁμαρτάνειν ci. Bernardakis, discrepat Plutarchus, ubi editur τὸ ἀνόητον εἰς τὸ ἀναμάρτητον τελευτᾷ, quamquam τελευτᾷ in codicibus suis omitti adnotat Bernardakis || 15 ὀνείρασι M | τοῖς πάθεσι libri Stobaei: τις ἀνι et litterarum minimum septem lacuna in libris nonnullis Plutarchi, unde τοῖς ἀνιάτοις πάθεσι prop. Bernardakis || 16 τῆς ἐπιθυμίας S | δυναμένην Plut.: δυναμένη SMA || 17 νεῦρα τοῖς SMA: ἀνιάτοις libri Plut. | πάθεσιν M || 18 τὸ τοῦ Διονυσίου Plut. || 19 ἀπολαίειν A | ἂ βούλεται Plut.

ποιῇ. μέγας οὖν ὁ κίνδυνος βουλευσασθαι ἃ μὴ δεῖ τὸν
 ἂ βούλεται ποιεῖν δυνάμενον. ὅξυν ἢ κακία <διὰ> τῆς
 ἐξουσίας δρόμον ἔχουσα πᾶν πάθος ἐξωθεῖ, ποιοῦσα τὴν
 ὀργὴν φόνον, τὸν ἔρωτα μοιχείαν, τὴν πλεονεξίαν δὴ-
 5 μενσιν, ἐὰν μὴ βάρος ἔχων ὁ λόγος ἐπιθλίβῃ καὶ πιέξῃ
 τὴν ἐξουσίαν.

101 (97 Mein.) Ὀβρίμου ὑπὲρ Σεβήρου.

Πολλὰ γὰρ αὐτὰ μὲν καθ' ἑαυτὰ λεγόμενα ἕτερα
 ἔδοξε, συγκριθέντα δὲ ταῖς αἰτίαις ἄλλοιότερα ἐνομίσθη.

10 102 (98 Mein.) Δημοσθένους Ὀλυνθιακῶν β' (II p. 25).

Τηρικαῦτα δὲ ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων κρίναντας, τοὺς
 μὲν ἀξιόους ἐπαίνου τιμᾶν, τοὺς δὲ ἀδικοῦντας κολάζειν.

103 Πλάτωνος ἐκ τοῦ Πολιτικοῦ (p. 311 A).

Τὰ μὲν γὰρ σωφρόνων ἀρχόντων ἡθῆ σφόδρα μὲν
 15 εὐλαβῇ καὶ δίκαια καὶ σωτήρια, δριμύτητος δὲ καὶ τινος
 ἱταμότητος ὀξείας καὶ πρακτικῆς ἐνδεύεται. Δοκεῖ γοῦν δὴ.

104 Πλάτωνος Νόμων ιβ' (p. 957 C—958 A).

Πρὸς ἅπαντα χρὴ τὸν μέλλοντα δικαστὴν ἴσον
 ἔσεσθαι κατὰ δίκην βλέπειν τε καὶ κεκτημένον γράμματα
 20 αὐτῶν πέρι μανθάνειν· πάντων γὰρ μαθημάτων κυριώ-
 τατον μανθάνοντα βελτίω γίγνεσθαι τὰ περὶ τοὺς νόμους
 κείμενα, εἴπερ ὀρθῶς εἴη τεθέντα, γίγνοιτ' ἂν, ἢ μάτην

1 ὁ om. M | βουλευσασθαι S M A βούλεσθαι Plut. | ἃ μὴ δεῖ
 M A, Plut.: ἃ δεῖ S ἃ δὴ Tr. || 2 post δυνάμενον offert αὐτίκ' ἐπει-
 τά γε μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον (Hom. II. XIX 242) Plut. | ὅξυν ἢ
 Plut.: ὅξυν ἢ S M A ὅξυν δὲ ἢ A² | διὰ inserui e Plut. || 4 φόνον
 Plut.: φθόνον libri Stob. | μνχειαν M | δήμευσιν in -σιν corr. A¹ |
 post δήμευσιν haud pauca quae leguntur apud Plut. amputavit gnomol. ||
 5 ἂν Plut. | ὁ λογισμὸς Plut. | ἐπιθλίβῃ καὶ θλίψει πιέξῃ A || 7 ecl. cum
 lemm. hab. S (post ecl. 96 Mein.) M A (post ecl. 102 Mein.); ὀβρίμου
 supra lin. M rubr. σεύρου M || 8 πολλὰ μὲν αὐτὰ (om. μὲν post αὐτὰ) A ||
 9 ἄλλοιότερα A; ἀναλογώτερα ci. Elter. an ὁμοιότερα? || 10 ecl. cum
 lemm. hab. S M A || 13 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 98 Mein.),
 om. S || 16 δοκεῖ γοῦν δὴ καὶ τάδε Plat. || 17 ecl. cum lemm. hab.

^ω
 S M A; πλάτ νόμῳ ἸΒ S || 18 ἅπαντα S M A: ἃ πάντα Plat. || 20 αὐτὸν
 radendo corr. ex αὐτῶν ut videtur M | πάντων μὲν γὰρ A | κυριώ-
 τατον (κυριό- M) S M A: κυριωτάτον τὸν Plat. Par. et Vat. κυριώ-
 τατα τοῦ τὸν Plat. Vat. m. alt. || 22 γίγνοιτ' ex -οιτ' corr. S¹

τοῦνομα νῶ προσῆκον κεκτηῖτ' ἂν ὁ θεῖος ἡμῖν καὶ θαυμαστὸς νόμος. καὶ δὴ καὶ τῶν ἄλλων λόγων, ὅσοι τε ἐν ποιήμασιν ἔπαινοι καὶ ψόγοι περὶ τινων λέγονται καὶ ὅσοι καταλογάδην, εἴτ' ἐν γράμμασιν εἴτε καθ' ἡμέραν ἐν ταῖς ἄλλαις πάσαις ξυνουσίας διὰ φιλονεικίας τε 5 ἀμφισβητοῦνται καὶ διὰ ξυγχωρήσεων ἔστιν ὅτε καὶ μάλα ματαίων, τούτων πάντων ἂν βάσανος εἴη σαφὴς τὰ τοῦ νομοθέτου γράμματα, ἃ δεῖ κεκτημένον ἐν αὐτῷ, καθάπερ ἀλεξιφάρμακα τῶν ἄλλων λόγων, τὸν ἀγαθὸν δικαστὴν αὐτόν τε ὀρθοῦν καὶ αὖ τὴν πόλιν, τοῖς μὲν 10 ἀγαθοῖς μονὰς τῶν δικαίων καὶ ἐπαύξεισιν παρασκευάζοντα, τοῖς δὲ κακοῖς ἐξ ἀμαθίας καὶ ἀκολασίας καὶ δειλίας καὶ ξυλλήβδην πάσης ἀδικίας εἰς τὸ δυνατόν μεταβολήν, ὅσοις ἰάσιμοι δόξαι τῶν κακῶν· οἷσι δὲ ὄντως ἐπικεκλωσμένοι, θάνατον ἴαμα ταῖς οὕτω διατεθείσαις 15 ψυχαῖς διανέμοντες, ὃ δικαίως εἴη πολλάκις ἂν εἰρημένον, ἄξιοι ἐπαίνου γίνονται' ἂν τῇ πάσῃ πόλει τοιοῦτοι δικασταὶ καὶ δικαστῶν ἡγεμόνες.

105 Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Ἀλιωνα ἐπιστολῆς (p. 321 B).

Ἐνθυμοῦ δὲ καὶ ὅτι δοκεῖς τισιν ἐνδεεστερώς τοῦ 20 προσήκοντος θεραπευτικὸς εἶναι· μὴ οὖν λανθανέτω σε

1 νῶ Plat.: ὦ S ὦ M ῶ A | κεκτηῖτ' Ast: κέκτητ' vel κέκτηται libri Stobaei et Platonis | ἡμῖν ὁ θεῖος Tr., primo etiam S sed correxit signis supra positis || 2 ὅσοι sed οι in ras. corr. M² || 3 ποιήσει καὶ ποιήμασιν A || 6 ξυγχωρήσεων sed ν ex σ corr. M¹ | ἔστιν οὔτε M || 8 ἃ δὴ κεκτ. A | αὐτῷ M | αὐτόν τε Plat.: αὐτόν τε fere libri Stobaei || 10 αὖ τὴν A αὐτὴν SM: τὴν recte Plat. || 11 μονὰς Plat.: μόνας SMA || 12 καὶ δειλίας om. libri Platonis || 14 μεταβολήν S, Plat.: μεταβολή M μεταβολή A Tr. | ιασοιμι M | δόξαι Plat.: δόξει SMA | οἷσι δὲ ὄντως Plat.: οἷσι δεόντως S οἴσηα

0 δεοντ M οἷς ἦν δεόντος A || 15 ἐπικεκλωσμένοι Plat.: ἐπικεκλωμένοι S ἐπικεκλωμένη MA ἐπικεκλώμεναι Tr. || 16 ἂν ante εἴη scripsit (ut Tr.), post expunxit S || 17 ἄξιοι Plat.: ἄξιον SMA | γίνονται' Plat.: γίγνοιτ' SMA || 19 ecl. cum lemm. hab. SMA || 21 θεραπευτικὸς S, Ps.-Plat.: θεραπευτικῶς M et primo A in -ὸς corr. supra lin. A² | εἶναι S, Ps.-Plat.: εἶν καὶ (sine acc.) M εἶναι καὶ A

ὅτι διὰ τοῦ ἀρέσκειν τοῖς ἀνθρώποις καὶ τὸ πράττειν ἐστίν, ἣ δ' αὐθάδεια ἐρημία ζύνοικος.

106 Ξενοφῶντος ἐκ τοῦ Οἰκονομικοῦ (4, 19).

Ἐγὼ δὲ καὶ τοῦτο ἡγοῦμαι μέγα τεκμήριον ἄρχοντος
5 ἀρετῆς εἶναι, ὃ ἂν ἐκόντες ἔπωνται καὶ ἐν τοῖς δεινοῖς
παραμένειν ἐθέλωσιν.

107 Πλάτωνος ἐκ τοῦ Πολιτικοῦ (p. 305 B—C).

Ἴθι δὴ καὶ τὴν τῶν δικαστῶν [τὴν] τῶν ὀρθῶς δικα-
ζόντων θεασώμεθα δύναμιν. — Πάνυ μὲν οὖν. — Ἀρ'
10 οὖν ἐπὶ πλέον τι δύνανται τοῦ περὶ τὰ ξυμβόλαια πάνθ'
ὅσα κεῖται νόμιμα παρὰ νομοθέτου βασιλέως παρα-
λαβοῦσα, κρίνειν εἰς ἐκεῖνα σκοποῦσα τά τε δίκαια ταχθέντ'
εἶναι καὶ ἄδικα, τὴν αὐτῆς ἰδίαν ἀρετὴν παρεχομένη τοῦ
μήθ' ὑπὸ τινων δώρων μήθ' ὑπὸ φόβων μήτ' οἰκτων
15 μήθ' ὑπὸ τινος ἄλλης ἔχθρας μηδὲ φιλίας ἡττηθεῖσα
παρὰ τὴν τοῦ νομοθέτου τάξιν ἐθέλειν ἂν τ' ἀλλήλων
ἐγκλήματα διαιρεῖν; — Οὐκ, ἀλλὰ σχεδὸν ὅσον εἴρηκας
ταύτης ἐστὶ τῆς δυνάμεως ἔργον.

108 Ξενοφῶντος ἐν τῷ ἡ' τῆς Κύρου παιδείας (c.1, 1).

20 Πολλάκις μὲν δὴ, ὧ ἄνδρες, καὶ ἄλλοτε κατενόησα
ὅτι ἄρχων ἀγαθὸς οὐδὲν διαφέρει πατρὸς ἀγαθοῦ· οἳ τε
γὰρ πατέρες προνοοῦσι τῶν παίδων, ὅπως μήποτε αὐτοῖς

1 δια τοῦ (τοῦ ex τὸ S¹) S M, Ps.-Plat.: διὰ τὸ A || 2 ἐρημία
Ps.-Plat.: ἐρημίας libri Stobaei || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A || 4 τε
καὶ μέριον A corr. A¹ | ἄρχοντος ex ἄρχεται corr. A² || 5 ἀρετὴν
Tr. | εἶν καὶ ὦ M | πείθονται Xen. || 7 ecl. cum lemm. hab. S M A ||
8 τῶν ὀρθῶς Plat.: τὴν τῶν ὀρθῶς (ὀρθῶς ex ὀρθῶν S¹) S M A ||
9 θεασώμεθα M || 10 πάνθ' ὅποσα Plat. || 11 παραλαμβοῦσα Tr. ||
13 αὐτῆς S, Plat.: αὐτῆς ut videtur M A || 14 μήθ' ὑπὸ φόβων S,
Plat.: μήθ' ες ὑπο (sine acc.) φ. M μῆθ' ες ὑπὸ φ. A || 15 μήθ' ὑπὸ
τινος S, Plat.: μῆθ' ες (μῆθ' ες A) ὑπὸ τινος M A | μηδὲ A, Plat. μὴ
δὲ M μῆτε S || 16 ἂν τ' ἀλλήλων S (coronis in ras. S), Plat.: ἀν-
ταλλήλων M ἂν τ' ἀλλήλων Tr. ἀντὶ ἀλλήλων A | 17 ἀλλὰ M ||
19 ecl. cum lemm. hab. S M A || 20 ἀλλὰ πολλάκις Xen. | πολλοὺς

ὁδ

(pro πολλάκις) A | ὦ ἄνδρες M A ω S ὦδε Tr. | κατενόησα S, Xen.:
κατενόησαν M A

τάγαθὰ ἐπιλείψῃ, Κῦρός τε μοι δοκεῖ νῦν συμβουλεύειν ἡμῖν ἀφ' ὧν ἂν μάλιστα εὐδαιμονοῦντες διατελοίμεν.

109 Ξενοφῶντος ἐκ τοῦ Ἰέρωνος (9, 1—8. 10).

Ἐπιμέλειαί γε μέντοι μοι δοκοῦσιν αἱ μὲν πάννυ πρὸς ἔχθραν ἄγειν, αἱ δὲ πάννυ διὰ χαρίτων εἶναι. τὸ μὲν γὰρ 5 διδάσκειν τε ἃ ἐστὶ βέλτιστα καὶ τὸν κάλλιστα ταῦτα ἐξεργαζόμενον ἐπαινεῖν <καὶ> τιμᾶν, αὕτη μὲν ἡ ἐπιμέλεια διὰ χαρίτων γίγνεται, τὸ δὲ τὸν ἐνδεῶς τι ποιοῦντα λοιδορεῖν τε καὶ ἀναγκάζειν καὶ ζημιοῦν καὶ κολάζειν, ταῦτα δὲ ἀνάγκη δι' ἀπεχθείας μᾶλλον γίνεσθαι. ἐγὼ οὖν φημι 10 ἀνδρὶ ἄρχοντι τὸ μὲν ἀνάγκης δεόμενον ἄλλοις προστατέον εἶναι κολάζειν, τὸ δὲ τὰ ἄθλα ἀποδιδόναι δι' ἑαυτοῦ ποιητέον. ὥς δὲ ταῦτα καλῶς ἔχει, μαρτυρεῖ τὰ γιγνώμενα. καὶ γὰρ ὅταν χοροὺς βουλόμεθα ἡμῖν ἀγωνίζεσθαι, ἄθλα μὲν ὁ ἄρχων προτίθῃσιν, ἀθροίζειν δὲ αὐτοὺς 15 προστέτακται χορηγοῖς καὶ ἄλλοις διδάσκειν καὶ ἀνάγκην προστιθέναι τοῖς ἐνδεῶς τι ποιοῦσιν. οὐκοῦν εὐθὺς ἐν τούτοις τὰ μὲν ἐπιχάριτα διὰ τοῦ ἄρχοντος ἐγένετο, τὰ δὲ ἀντίτυπα δι' ἄλλων. τί οὖν κωλύει καὶ τἄλλα τὰ πολιτικὰ οὕτω περαίνεσθαι; καὶ ἄθλα προτεθεῖν 20

1 τὰ ἀγαθὰ M || 2 μάλιστ' M | ἀφ' ὧν μάλιστ' ἂν εὐδαιμ. διατε-
 λοῖμεν Xen. || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A; ^{τ τ ο} ἔαν ἐκ Ἰέρων S || 4 γε
 om. Xen. | μέντοι μοι M A, Xen.: μέν μοι sed μ in μοι ex τ corr.
 S¹ μέν μοι Tr. || 6 τε om. Xen. | ἃ βέλτιστά ἐστι A | ἐργαζόμε-
 νον A || 7 καὶ e Xen. indidit Gesn.², etiam A² || 8 τῶν — ποιούν-
 των A || 9 ἀναγκ- M || 10 ἔγωγε οὖν A || 11 τὸν ante ἀνάγκης in
 Xen. addunt auctore H. Stephano. dissentit Cobet qui deleri mavult
 κολάζειν N. l. p. 564 | προστατέον Tr. || 14 ἡμῖν βουλόμεθα Xen. ||
 15 προστίθῃσιν A || 16 προτέτακται A Tr. || 18 τὰ μὲν ἐπιχάριτα (ἐπι
 χ. Tr.) S M A: τὸ μὲν ἐπιχάρι Xen., A² | τοῦ om. operarius ed. Gais-
 ford. Lips., inde etiam Meineke | τὰ om. A¹, add. A² || 19 ἄλλων S,
 Xen.: ἄλλον M A¹ | v. τί οὖν κωλύει — p. 237, 18 ἐπιτελεῖσθαι om.
 M A || 20 post περαίνεσθαι quae offert Xen. διήρηνται μὲν γὰρ
 ἅπασαι αἱ πόλεις αἱ μὲν κατὰ φυλάς, αἱ δὲ κατὰ μόρας, αἱ δὲ κατὰ
 λόχους, καὶ ἄρχοντες ἐφ' ἑκάστῳ μέρει ἐφεστήκασιν. οὐκοῦν εἴ τις
 καὶ τούτοις ὥσπερ τοῖς χοροῖς tacite e Xen. inseruit Gesn.¹, om. S.
 indicavi lacunam | καὶ om. Xen. | προτιθεῖν καὶ εὐοπλίας καὶ εὐτα-
 ξίας καὶ ἱππικῆς Xen.

εὐταξίας, εὐοπλίας, ἱππικῆς καὶ ἀλκῆς <τῆς> ἐν τῷ πολέμῳ
καὶ δικαιοσύνης <τῆς> ἐν τοῖς συμβολαίοις, εἰκὸς καὶ
ταῦτα πάντα διὰ φιλονεικίας ἐντόνως ἀσκεῖσθαι. καὶ νῦν
Δία ὀρμῶντό γ' ἂν θᾶσσον ὅποι δέοι τιμῆς ὀρεγόμενοι καὶ
5 χρήματα θᾶσσον ἂν εἰσφέροιντο, ὁπότε τούτου καιρὸς εἴη,
καὶ τὸ πάντων γε χρησιμώτατον, ἥκιστα δὲ εἰθισμένον
διὰ φιλονεικίας πράσσεσθαι, ἡ γεωργία καὶ αὐτὴ ἂν
πολὺν ἐπιδοίη, εἴ τις ἄθλα προτιθείη τοῖς μάλιστα τὴν
γῆν ἐξεργαζομένοις, καὶ τοῖς εἰς τοῦτο τῶν πολιτῶν ἔρρω-
10 μένως τρεπομένοις πολλὰ ἂν ἀγαθὰ περαίνοιτο. καὶ γὰρ
<αἱ> πρόσοδοι αὔξουσιν ἂν, καὶ ἡ σωφροσύνη πολὺ μᾶλλον
σὺν τῇ ἀσχολίᾳ συμπαρομαρτοῖ. καὶ μὴν κακουργίαι γε
ἦσσαν τοῖς ἐνεργοῖς ἐμφύονται. ὥς δὲ συνελόντι εἰπεῖν,
εἰ καὶ κατὰ πάντων ἐμφανὲς εἴη, ὅτι ὁ ἀγαθὸν τι εἰση-
15 γούμενος οὐκ ἀτίμητος ἔσται, πολλοὺς ἂν καὶ τοῦτο
ἐξορμήσειεν ἔργον ποιεῖσθαι τὸ σκοπεῖσθαι τι ἀγαθόν.
καὶ ὅταν πολλοῖς περὶ τῶν ὠφελίμων μέλη, ἀνάγκη
εὐρίσκεισθαι τε μᾶλλον καὶ ἐπιτελεῖσθαι.

110 *Λυσίου* (fr. 88 p. 376 Th.).

20 *Εἰ μὲν οἷόν τ' ἦν ἐκ τῶν προτέρων λόγων τὰ δίκαια
γινώσκειν, οὐδὲν ἂν ἔδει τοὺς φεύγοντας ἀπολογεῖσθαι*

1 τῆς hic et in proximo versu addidi e Xen. | τῷ om. Xen. ||
2 συμβολαίοις S (isque compend.), Xen.: συμβόλοις Tr. || 3 ἐντόνως
Tr. | καὶ καὶ μὰ Δία Xen. || 4 θᾶττον Xen. | ὅποι Xen.: ὅπον S
ὅπον Tr. || 5 θᾶττον Xen. | εἰσφέρουσιν Xen. | τούτου Tr., Xen.: τού-
των S || 7 φιλονεικίαν Xen. | πράττ- Xen. | καὶ om. Xen. | αὐτὴ
Xen.: αὐτῇ S || 8 προτιθείη κατ' ἀγροὺς καὶ κατὰ κώμας τοῖς
κάλλιστα τὴν γ. Xen. || 11 αἱ addidi e Xen. | αὔξουσιν Xen.: αὔξαιντ'
S. num αὐξάνουσιν? || 12 σὺν τῇ ἀσχολίᾳ τῇ ἀσχολίᾳ Xenoph. codex
Paris. 1643. ἂν τῇ ἀσχολίᾳ Cobet | συμπαρομαρτεῖ Xenoph. cod.
Ambros. E 11. συμπαρομαρτοίη Cobet || 13 ἦττον Xen. | post ἐμ-
φύονται quae habet Xenoph., om. S, frustra e Xen. gnomologo in-
tulit Gesn.¹ || 14 κατὰ πάντα Victorius recte | ὅτι ὁ S, Xen.: ὅτι (om.
ὁ) Tr. | ἀγαθὸν τι Xen.: ἀγαθὸν τις S || 16 τὸ σκοπεῖσθαι S: τὸ
σκοπεῖν Xenoph. cod. Paris. 1642 τοῦ σκοπεῖν Xenoph. cet. ||
17 καὶ ὅταν γε πολλοῖς Xen. | μέλη S, Xen.: μέλλῃ Tr. || 18 τε S, Xen.:
om. Tr. | ἐπιμελεῖσθαι Xenoph. plurimi || 19 ecl. cum lemm. hab. SM A ||
20 post μὲν litura (qua exstincta est fort. litt. π) in S || 21 γινώσκειν S

ἀλλ' ἀκριτὶ ἀποθνήσκειν· ἐπεὶ δὲ τὰ ψευδῇ λέγειν δυνατόν ἐστι τοῖς κατηγοροῦσι, δίκαιον ἀμφοτέρων τῶν ἀντιδίκων ἀκούσαντας τηνικαῦτα τὴν περὶ τοῦ δικαίου ψῆφον φέρειν.

111 Τοῦ αὐτοῦ (fr. 89 p. 376 Th.).

5

Προσῆκει δ' ὑμῖν περὶ ψυχῆς δικάζουσι μὴ παρανομεῖν, ἀλλ' εὐσεβεῖν· μηδὲ θορύβῳ τὰ πράγματα κρίνειν, ἀλλὰ σιωπῇ τὰ δίκαια γινώσκειν.

112 Πυθαγόρου.

Οἱ μὴ κολάζοντες τοὺς κακοὺς βούλονται ἀδικεῖσθαι 10
τοὺς ἀγαθοὺς.

1 ἀκριτὶ SM ἀκρατὶ A; ἀκρίτους scr. Cobet || 2 δικαί M || 5 ecl. cum lemm. hab. SMA || 6 ὑμῖν SM: ἡμῖν A Tr. | ψυχῆς Bekker: φυγῆς (sine acc. M) SMA || 8 γινώσκειν S || 9 ecl. cum lemm. hab. SMA cf. Inc. auctoris de mor. 114 et quae adnotavit Woelfflin p. 145 || 10 βούλονται SA: βάλλονται M | ἀδικ.] α in corr. M¹ sed quid voluerit non dispicio

CAPIVT VI.

ΟΤΙ ΚΑΛΛΙΣΤΟΝ Η ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

1 'Ομίρου (Il. II 204).

Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἰς κοίρανος ἔστω,
5 εἰς βασιλείς.

2 Τοῦ αἰτοῦ (Il. II 196).

Θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέων βασιλῶν.
τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστι, φιλεῖ δέ ἐ μητίετα Ζεὺς.

3 Εὐριπίδου Φοινίσσαις (503 ss.).

10 Ἐγὼ γὰρ οἶδέν, μῆτερ, ἀποκρύψας ἔρῳ,
ἄστρον ἄν ἔλθοιμ' αἰθέρος πρὸς ἀντολὰς
καὶ γῆς ἔνερθε δυνατὸς ὦν δρᾶσαι τάδε,
τὴν θεῶν μεγίστην ὥστ' ἔχειν τυραννίδα.

4 Τοῦ αὐτοῦ Φοινίσσαις (524 s.).

15 Εἴπερ γὰρ ἀδικεῖν χροί, τυραννίδος πέρι
κάλλιστον ἀδικεῖν, τᾶλλα δ' εὐσεβεῖν χρεών.

2 titulum tradunt Photius S M A Mac. Br Tr. sed κάλλιστος
M A. numero μᾶ' insignitur caput in S μέ' in Tr. νή' in M A Mac. ||
3 ecl. sine lemm. hab. S Br, addito lemmate M A || 4 πολυκυρανίη et
mox κύρανος A || 6 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A ||
9 δὲ om. Tr. | ἐστὶν M || 8 ἐστὶν M | φιλεῖ δε ἐ M | μητίετα
M, sine acc. S μητίετα ut videtur A, certe Tr. || 9 ecl. cum lemm.
hab. S M A. tres versus extremos adfert Plutarchus de fraterno
am. p. 481 A || 11 αἰθέρος S M A: ἡλίου Eur. cum schol. et Plu-
tarcho || 14 ecl. cum lemm. hab. S M A, τ^τ αὐ^τ ἔτι pro lemm. S. v.
εἴπερ — κάλλιστον ἀδικεῖν citat Plutarchus de aud. poet. p. 18 D de
tuenda san. p. 125 D, verba εἴπερ γὰρ ἀδικεῖν χροί Plutarchus Niciae
et Crassi comp. c. 4. cf. Cicero de off. III 21, 82. Stobaei cum
Plutarchi de aud. poet. libello concordantia ad gnomologicas origines
illustrandas utitur Elter De gnomol. Gr. hist. atque orig. part. I
p. 37

5 Τοῦ αὐτοῦ Ἀρχελάω (fr. 250 N.²).

Τυραννίδ' ἢ Θεῶν δευτέρα νομίζεται.
τὸ μὴ θανεῖν γὰρ οὐκ ἔχει, τὰ δ' ἄλλ' ἔχει.

6 Τοῦ αὐτοῦ Αἰγεί (fr. 8 N.²).

Ἀνδρὸς † ὑπ' ἐσθλοῦ καὶ τυραννεῖσθαι καλόν.

7 Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ (96 s.).

Ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ὃ δ' ὄλβιος, ὃν τινα Μοῦσαι
φίλωνται· γλυκερή οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδὴ.

8 Πλάτωνος ἐκ τοῦ Κλειτοφῶντος (p. 408 B).

Ἔστιν ἄρα καθάπερ πλοίου παραδόντι τὰ πηδάλια
τῆς διανοίας ἄλλω, τῷ μαθόντι τὴν κυβερνητικὴν, ἣν δὴ
σὺ πολιτικὴν, ὧς Σώκρατες, ἐπονομάζεις πολλάκις, τὴν
αὐτὴν δὲ ταύτην δικαστικὴν τε καὶ δικαιουσίνην ὡς ἔστιν
λέγων.

9 Ἰσοκράτους Νικοκλῆς ἢ Κύπριοι (§ 15 p. 29 d).

Αἱ μὲν τοίνυν ὀλιγαρχίαι καὶ δημοκρατίαι τὰς ἰσό-
τητας τοῖς μετέχουσι τῶν πολιτειῶν ζητοῦσι, καὶ τοῦτο
εὐδοκιμεῖ παρ' αὐταῖς, ἐὰν μηδὲν ἕτερος ἑτέρου δύνηται

16 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S, sed vide ad ecl. 6 ||
2 τυραννίδα ἡθῶν β̄ M τυραννίδα ἡ θεῶν β̄ A: corr. Gaisford ||
3 ante οὐκ littera rasa A | τὰ δ' ἄλλ' Grotius Diet. poet. p. 181:
τὰλλα δ' M A || 4 ecl. hab. S M A, lemma M A. τ̄ αν ἀρχε (ε cum
ligatura) S quod pertinet ad ecl. 5 in S omissam || 5 ἀνδρὸς
ὑπ' S M A: ἀνδρὸς δ' ὑπ' tacite Gesn.¹ f. 324^v, et fortasse
recidit suo more particulam gnomologus de metro securus. ἀνδρὸς
πρὸς proposui Act. soc. philol. Lips. II p. 11 | καλόν superser. ὡς
A¹ || 6 ecl. cum lemm. hab. S M A, sine lemm. Br; ἐν om. S || 7 ἐκ
δὲ Διὸς βασιλῆες citatur saepius, vide quae collegit Rzach | ὃν ex
ῶν corr. M¹ || 8 φίλωνται Hes.: φιλῶνται libri Stob. | γλυκεροῦ M
οἱ in δ' corr. Br¹ | αὐδὴ ῥέει A corr. A¹ || 9 ecl. cum lemm. hab.
S M A. non bene rem administravit gnomologus in medio Platonis
enuntiato ab ἔστιν ἄρα exorsus, sed, ne nescias, orationem supra
interruptam (Stob. III 1, 58 p. 24, 12 H.) hic ille ad finem perduxit ||
10 ἐστὶν Plat. || 11 τὴν τῶν ἀνθρώπων κυβερνητικὴν Plat. ||
13 δὲ] δὴ recte Plat. plurimi || 15 ecl. cum lemm. hab. S M A Br; οἱ
pro ἡ M, ἡ Κύπριοι om. S, nil nisi ἰσοκράτους pro lemm. Br ||
18 παρὰ ταῖς A | ἐὰν (ἐσάν A) libri Stob. ut deteriores Isochr.: ἣν
Is. | ἕτερος ἑτέρου μηδὲν colloc. A

πλέον ἔχειν, ὃ τοῖς πονηροῖς συμφέρον ἐστίν. αἱ δὲ
μοναρχαὶ πλεῖστον μὲν νέμονται τῷ βελτίστῳ, δευτέρῳ
δὲ τῷ μετ' ἐκείνον, τρίτῳ δὲ καὶ τετάρτῳ καὶ τοῖς ἄλλοις
κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον. καὶ ταῦτ' εἰ μὴ πανταχοῦ καθ-
5 ἐστήκεν, ἀλλὰ τό γε βούλημα τῆς πολιτείας τοιοῦτόν ἐστι.

10 Τοῦ αὐτοῦ (§ 16 p. 29 e).

Καὶ μὴν εἰ δεῖ διορᾶν καὶ τὰς φύσεις τῶν ἀνθρώπων
καὶ τὰς πράξεις, ἅπαντες ἂν τὰς τυραννίδας μᾶλλον ὁμο-
λογήσαιεν. καίτοι τίς οὐκ ἂν εὖξαιτο τῶν εὖ φρονούντων
10 τοιαύτης πολιτείας μετέχειν, ἐν ᾗ μὴ διαλήσει χρηστός
ὢν, μᾶλλον ἢ φέρεσθαι μετὰ τοῦ πλήθους μὴ γιγνωσκό-
μενος, ὁποῖός τις ἐστίν;

11 Τοῦ αὐτοῦ (§ 16 p. 30 a).

Ἀλλὰ μὴν καὶ πραότεραν τοσοῦτω δικαίως ἀν αὐτὴν
15 εἶναι κρίναιμεν, ὅσῳ περ ῥᾶόν ἐστιν ἐνὸς ἀνδρὸς γνώμη
προσέχειν τὸν νοῦν μᾶλλον ἢ πολλαῖς καὶ παντοδαπαῖς
διανοαῖς ζητεῖν ἀρέσκειν.

12 Τοῦ αὐτοῦ (§ 17 p. 30 b).

Οἱ μὲν τοίνυν κατ' ἐνιαυτὸν εἰς τὰς ἀρχὰς εἰσιόντες
20 πρότερον ἰδιῶται γίνονται πρὶν αἰσθῆσθαι τι τῶν τῆς
πόλεως καὶ λαβεῖν ἐμπειρίαν αὐτῶν· οἱ δ' αἰεὶ τοῖς αὐτοῖς
ἐπιστατοῦντες, ἣν καὶ τὴν φύσιν καταδεεστέραν ἔχουσιν,
ἀλλὰ ταῖς ἐμπειρίαις πολὺ τῶν ἄλλων προέχουσιν.

13 Τοῦ αὐτοῦ (§ 18 p. 30 c).

25 Ἐπειθ' οἱ μὲν πολλῶν καταμελοῦσιν εἰς ἀλλήλους

2 νέμονται (ut supra ζητοῦσιν) M || 3 τῷ A Br, Isocratis
cod. Vrbin. pr.: τὸ SM || 3 ἐκείνο M A Br | τοῖς ἄλλα M || 5 τῆς
πολιτείας, πανταχοῦ τοιοῦτον ἐστίν Br || 6 ecl. cum lemm. hab.
S M A; ecl. 10—18 lemmate τοῦ αὐτοῦ ὅλον comprehendit S || 7 καὶ
μὲν δὴ διορᾶν Isocratis cod. Vrbin. || 9 δέξαιτο Is. cod. Vrbin. || 11 γιν-
SM || 13 ecl. cum lemm. hab. S M A, lemmate non iterato Br; de S
vide ad ecl. 10 || 14 πραότεραν τὸ τοσοῦτω M | αὐτὴν ex αὐτῷ
corr. A¹ || 15 κρίνομεν Is. || 16 τὸν νοῦν μᾶλλον om. Br || 18 ecl.
cum lemm. hab. S M A, de S vide ad ecl. 47, 10 || 19 κατ' νιαυτὸν
M || 22 ἣν M || 23 ἀλλ' οὖν ταῖς γ' ἐμπειρίαις Is. || 24 ecl. cum lemm.
hab. S M A, lemma τοῦ αὐτοῦ: in marg. sinistro rubr. (ut in ecl. 10)
M, de S vide ad ecl. 10

ἀποβλέποντες, οἱ δ' οὐδενὸς ὀλιγοροῦσιν, εἰδότες ὅτι πάντα δεῖ δι' αὐτῶν γίγνεσθαι.

14 Τοῦ αὐτοῦ (§ 18 p. 30 c).

Πρὸς δὲ τούτοις, οἱ μὲν <ἐν> ταῖς ὀλιγαρχίαις καὶ ταῖς δημοκρατίαις διὰ τὰς πρὸς σφᾶς αὐτοὺς φιλονεικίας 5 λυμαίνονται τοῖς κοινοῖς· οἱ δ' ἐν ταῖς μοναρχίαις ὄντες, οὐκ ἔχοντες ὅτῳ φθονήσουσιν, περὶ ἀπάντων ὡς οἷόν τε ἐστὶ τὰ βέλτιστα πράττουσιν.

15 Τοῦ αὐτοῦ (§ 19 p. 30 d).

Ἐπειθ' οἱ μὲν ὑστεροῦσι τῶν πραγμάτων· τὸν μὲν 10 γὰρ πλεῖστον χρόνον ἐπὶ τοῖς ἰδίῳ διατρίβουσιν, ἐπειδὰν δὲ εἰς τὰ συνέδρια συνέλθωσι, πλεονάκεις ἂν τις αὐτοὺς εὔροι διαφερομένους ἢ κοινῇ βουλευομένους· οἱ δ' οὔτε συνεδρίων οὔτε χρόνων αὐτοῖς ἀποδεδειγμένων ἀλλὰ καὶ τὰς ἡμέρας καὶ τὰς νύκτας ἐπὶ ταῖς πράξεσιν ὄντες οὐκ 15 ἔπολείπονται τῶν καιρῶν, ἀλλ' ἕκαστον ἐν τῷ δέοντι πράττουσιν.

15a Τοῦ αὐτοῦ (§ 20 p. 30 e).

Ἐτι δὲ οἱ μὲν δυσμενῶς ἔχουσι, καὶ βούλονται ἂν καὶ τοὺς πρὸ αὐτῶν ἄρχοντας καὶ τοὺς ἐφ' αὐτοῖς ὡς κάκιστα 20 διοικῆσαι τὴν πόλιν, ἵν' ὡς μεγίστην δόξαν αὐτοὶ λαμβάνωσιν· οἱ δὲ διὰ παντὸς τοῦ βίου κύριοι τῶν πραγμάτων ὄντες εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον καὶ τὰς εὐνοίας ἔχουσι.

16 Τοῦ αὐτοῦ (§ 21 p. 31 a).

Τὸ δὲ μέγιστον· τοῖς γὰρ κοινοῖς οἱ μὲν ὡς ἰδίῳις, 25

1 οἱ M || 2 δι' αὐτῶν Is.: δι' αὐτῶν S M A || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A, lemmate non iterato Br; de S vide ad ecl. 10 || 4 ἐν tacite ex Is. Gesn.¹ f. 324v: om. S M A Br || 5 σφᾶς M | φιλονεικίας S M A Br: φιλοτιμίας libri Is. φιλονικίας Blass in Is. || 7 περὶ ἀπάντων M Br ἢ περὶ ἀπάντων S A: πάντων primo Isocr. cod. Vrbin. ubi ex em. περὶ πάντων || 8 τὰ om. Isocr. cod. Vrbin. || 9 ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide ad ecl. 10 || 10 ὑστεροῦσιν Isocratis cod. Vrbin. || 12 συνέλθωσιν M || 13 οἱ M || 18 Τοῦ αὐτοῦ inserui M A libros secutus, de S vide ad ecl. 10 || 19 ante δυσμενῶς temere ex Isocratis vulg. addidit πρὸς ἀλλήλους Gesn.¹ | ἔχουσιν M | βούλονται M | αὐτῶν libri Stobaei || 20 τοὺς A, Is.: τοῦ M τὸν S | ἐφ' αὐτοῖς A || 21 λάβωσιν Isocratis cod. Vrbin. || 23 ἔχουσιν M || 24 ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide ad ecl. 10

οἱ δὲ ὡς ἀλλοτρίοις προσέχουσι τὸν νοῦν, καὶ συμβούλοις
 χρωῖνται περὶ αὐτῶν οἱ μὲν τῶν ἀστῶν τοῖς τολμηροτάτοις,
 οἱ δὲ ἐξ ἀπάντων ἐκλεξάμενοι τοὺς φρονιμωτάτους, καὶ
 τιμῶσιν οἱ μὲν τοὺς ἐν τοῖς ὄχλοις εἰπεῖν δυναμένους,
 5 <οἱ δὲ τοὺς χρῆσθαι τοῖς πράγμασιν ἐπισταμένους>).

17 Τοῦ αὐτοῦ (§ 22 p. 31 b).

Οὐ μόνον δὲ ἐν τοῖς ἐγκυκλίοις καὶ τοῖς κατὰ τὴν
 ἡμέραν ἐκάστην γιγνομένοις αἱ μοναρχίαι διαφέρουσιν,
 ἀλλὰ καὶ τὰς ἐν τῷ πολέμῳ πλεονεξίας ἀπάσας περιει-
 10 λήφασι. καὶ γὰρ παρασκευάσασθαι δυνάμεις καὶ χρή-
 σασθαι ταύταις, ὥστε καὶ λαθεῖν καὶ ὀφθῆναι, καὶ τοὺς
 μὲν πείσαι, τοὺς δὲ βιάσασθαι, τοὺς δὲ ταῖς ἄλλαις
 θεραπαίαις προσαγαγέσθαι μᾶλλον αἱ τυραννίδες τῶν
 ἄλλων πολιτειῶν οἷαί τε εἰσὶ καὶ ταῦτα ἐκ τῶν ἔργων
 15 ἂν τις οὐχ ἤτιον ἢ τῶν λόγων πιστεύσειεν.

18 Τοῦ αὐτοῦ (Nicocl. § 55 p. 38 c).

Μὴ μόνον δὲ τὰς φύσεις αἰτίας νομιζετε τοῦ χαλε-
 πούς ἢ πράους εἶναι τοὺς τυράννους, ἀλλὰ καὶ τὸν τρόπον
 τὸν τῶν πολιτῶν· πολλοὶ γὰρ ἤδη διὰ τὴν κακίαν τὴν
 20 τῶν ἄρχομένων τραχύτερον ἢ κατὰ τὴν αὐτῶν γνώμην
 ἄρχειν ἠναγκάσθησαν.

19 Δημοκρίτου (fr. 267 Diels²).

Φύσει τὸ ἄρχειν οἰκίον τῷ κρέσσονι.

1 προσέχουσιν M || 3 τοῖς φρονιμωτάτοις Isocratis cod. Vrbín. ||
 5 v. οἱ δὲ — ἐπισταμένους tacite ex Is. addidit Gesn.¹, om. S M A ||
 6 ecl. cum lemm. hab. S M A, lemmate non iterato Br; de S vide
 ad ecl. 10 || 7 Οὐ μόνον (om. δ') primo Isocratis cod. Vrbín. || 10 -ασιν
 M | δυνάμεις Br, Is.: δύναμις S M A || 11 καὶ φθῆναι recte Coraes ||
 12 inter βιάσασθαι et τοὺς δὲ quod offert Is. παρὰ δὲ τῶν ἐκπρία-
 σθαι om. S M A Br, tacite ex Is. addidit Gesn.¹, fort. recte || 14 εἰσιν
 M || 16 ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide ad ecl. 10, || 17 δὲ
 quod ignorat Is. irrepsit ex v. 7 | αἰτίας reposui ex Is.: αὐτὰς
 ὡς

S M A | νομιζεται A | τοῦ ex τοὺς corr. S | χαλεπούς A¹ || 18 πρα-
 οτέρους Isocratis cod. Vrbín. || 19 διὰ τὴν τῶν ἀρχομένων κακίαν
 τραχύτερον Is. || 20 αὐτῶν M || 21 ἄρχειν om. S || 22 ecl. cum lemm.
 hab. M A, om. S

20 *Εκ τῶν Σερήνου ἀπομνημονευμάτων.*

“Οτε Κροῖσος ἤρχε Λυδῶν, τὸν ἀδελφὸν μεθ’ αὐτοῦ κατέστησεν ἄρχοντα· προσελθὼν δέ τις τῶν Λυδῶν ‘α βασιλεῦ’ εἶπε ‘πάντων ἐπὶ γῆς καλῶν ὁ ἥλιος τοῖς ἀνθρώποις αἰτιός ἐστι, καὶ οὐδὲν ἂν εἴη τῶν ἐπὶ γῆς μὴ τοῦ ἡλίου ἐπιλάμποντος· ἀλλ’ εἰ θέλουσι δύο ἥλιοι γενέσθαι, κίνδυνος πάντα συμφλεχθέντα διαφθαρεῖναι. οὕτως ἓνα μὲν βασιλεύοντα δέχονται Λυδοὶ καὶ σωτῆρα πιστεύουσιν εἶναι, δύο δὲ ἅμα οὐκ ἂν ἀνάσχοιντο’.

21 *Κρισπίνου κατὰ Λιονυσίου.*

“Οτι βασιλέως μὲν καὶ τὸ βλέμμα ἀρκεῖ μόνον· καὶ ἴδη μόνον, τὸ ἀληθὲς βεβασάνισται.

22 *Ἐκφάντου <Πυθαγορείου> ἐκ τοῦ Περὶ βασιλείας.*

Ἐπὶ δὲ γὰς ἄνθρωποι ἀπωκισμένον χρῆμα καὶ πολὺ τᾶς καθαρωτέρας φύσιος ἐλαττούμενον καὶ πολλᾷ τῇ γὰ βαρυνόμενον, ὡς ἀπὸ τᾶς ματρὸς αὐτὸ μόγις ἐπαῖρθαι (<ἄν>), αἱ μὴ θεόμοιρός τις ἐμπνοίησις ἐλέω ζῶω συνᾶψεν αὐτὸ τῷ κρέσσονι μέρει δεικνῦσα τὰν ἱερὰν τῷ γεννάτορος πότοψιν, ὡς ἀδύνατον ἐκείναν θεάσασθαι. ἐν δὲ τῇ γὰ

1 ecl. cum lemm. hab. S M A Br; σερίνου S M A ^{χι} δῆμο Br cf. ecl. 19 || 2 μεθ’ αὐτοῦ A || 3 ὦ βασιλεῦ om. A || 5 fort. ἂν <φαν>εἴη | τῶν om. A || 8 βασιλέα ὄντα Tr. || 9 ἂν om. A || 10 ecl. cum lemm. hab. S M A, et A quidem in marg. sed m. ant., etiam lemma eclogae insequentis. lemma aut omisit aut non repperit in suo codice pinacographus Photii, cf. Elter de Stob. cod. Phot. p. 60 || 13 ecl. cum lemm. hab. S M A; addidi Πυθαγορείου coll. p. 271, 13 || 15 τὰς pro τᾶς M | καθαρωτάτας A | ἐλαττούμενον A. ἐλαττεύμενον ser. Meineke | πολλᾷ S πολλᾶ (ut scripserat Meineke) A: πολλὰ M Tr. || 16 ματρὸς M: μητρὸς S A | αὐτῷ libri: αὐτὸ Gesn.¹ f. 325^v | επαρθα

^{αι} S επαρθα M ἐπαρθῖ A ἐπαῖρθαι Tr. κα vel εν addi voluit Meineke || 17 μη S | θεομοιρήστις S θεομοίρησ τις M A: corr. L. Dindorf | ἐλαίφ A | αὐτὸ (acc. in ras.) M ut proposuit Gaisford: αὐτῷ (vel -ῶ) S A || 18 κρείσσονι S M A κλείσσονι Tr. | ἱερὰν libri, non ἱαράν, cf. Boisacq *Les dialectes doriens* p. 35 || 19 ποτόψιν S A ποτόψιν M: corr. Gesn.¹ | v. ἐν δὲ τῇ γὰ — 245, 5 χρώμενος ἐαντῶ recurreunt infra IV 7, 64 (Ἐκφάντου Πυθαγορείου ἐκ τοῦ Περὶ βασιλείας) intra maius excerptum

καὶ παρ' ἁμῖν ἀριστοφνέστατον μὲν ἄνθρωπος, θειότερον
 δὲ ὁ βασιλεὺς ἐν τᾷ κοινᾷ φύσει πλεονεκτῶν τῷ κρέσσονι.
 τὸ μὲν σκᾶνος τοῖς λοιποῖς ὅμοιος, οἷα γεγονῶς ἐκ τᾶς
 αὐτᾶς ὕλης, ὑπὸ τεχνίτα δ' εἰργασμένος λῶστω, ὃς ἐτεχνί-
 5 τευσεν αὐτὸν ἀρχετύπῳ χρώμενος ἑαυτῷ . . . ὥς εἶθε ἦν τᾶς
 ἀνθρωπίνης φύσιος δυνατὸν ἀφελὲν τὸ καὶ πειθοῦς τινας
 δέεσθαι· τόδε γὰρ τᾶς ἐπιγῆς φανυλότατος (τὸ) λείψανον,
 καθ' ὃν ἐπικάρον ὃν τὸ ζῶον αὐτᾶς οὐκ ἀμοιρεῖ· αἱ δέ
 πού τις καὶ ἐν αὐτῷ θειότερος ἢ κατ' ἄλλα συσταίη,
 10 ποτ' οὐδὲν ἂν τᾶς πειθοῦς δέοιτο.

23 Πλάτωνος ἐκ τῆς πρὸς τοὺς οἰκείους Δίωνος ἐπι-
 στολῆς (p. 354 A—C).

Λέγω γὰρ δὴ διαιτητοῦ τινα τρόπον διαλεγόμενος ὥς
 δοῦν, τυραννεύσαντί τε καὶ τυραννευθέντι, ὥς ἐνὶ ἑκατέρῳ
 15 παλαιὰν ἐμὴν ξυμβουλὴν· καὶ νῦν δὲ ὁ γ' ἐμὸς λόγος ἂν
 εἶη ξύμβουλος τυράννῳ παντὶ φεύγειν μὲν τοῦνομό τε

1 παρ' ἁμῖν (vel ἁμῖν) Gaisford: παραμεινα SM παρὰ μείν A παρα-
 μῆναι Tr., παρ' ἁμῖν libri infra | ἄνθρωπος libri utrobique. nec
 opus est articulo. si tamen addas concinnitatis causa, ἄνθρω- scriben-
 dum more Attico (sic legitur nonnumquam in titulis Doricis), vix
 ὦνθρω- ut voluit Meineke. cf. Theocr. XV 83 Wil. | θειότατον minus
 apte libri Stob. IV 7 p. 272, 10 cf. πλεονεκτῶν τ. κρ. || 2 ἐν τε κοινᾷ libri
 IV 7 | τῷ κρέσσονος Stob. IV 7. graecum utrumque, cf. Kuehner-Gerth
*Ausf. gr.*³ II 1 p. 392 || 3 τὰς αὐτὰς M || 4 ἐτεχνήτευσεν M A || 5 αὐτὸν
 (ut infra libri) Tr. ex ἑαυτὸν corr. S ἑαυτὸν M A | ante ὥς εἶθε
 plura interciderint, quam ut liqueat quomodo quae supersunt cum
 prioribus fuerint coniuncta. accedit quod v. {ὥς εἶθε — 8 οὐκ
 } ἀμοιρεῖ leguntur etiam infra IV 7, 65 H. intra alium senten-
 tiarum conexum sed ex eadem Περὶ βασιλείας dissertatione petita |
 τᾶς S τὰς M τῆς A || 6 ἀφελὲν sine acc. S M ἀφελῆν A || 7 τὰς M |
 ἐπιγῆς scripsi: ἐπιγείῳ libri hic, ἐπιγείῳ infra | φανυλότητος A |
 τὸ inserui ex IV 7, 65 || 8 καθαν M | ἐπίκηρον S ἐπικάρον M A
 ἐπίκαιρον S infra | ταύτας Stob. infra | αἱ δεῖ A || 11 ecl. cum lemm.
 hab. S M A, Πλάτωνος om. M. πρὸς τοὺς Δίωνος οἰκείους Stobaeus
 supra III 4, 113 et infra IV 7, 59, πρὸς τοὺς οἰκείους Δίωνος etiam IV
 2, 21. illi ordini favet Ps.-Platonis formula Πλάτων τοῖς Δίωνος
 οἰκείοις τε καὶ ἐταίροις εὖ πράττειν || 14 ἐνι (ἐνι etiam M) ἐκ
 παλαιανέμην S

καὶ τοῦργον τοῦτο, εἰς βασιλείαν δέ, εἰ δυνατόν εἴη, μετα-
 βαλεῖν. δυνατόν δέ, ὡς ἔδειξεν ἔργῳ σοφὸς ἀνὴρ καὶ
 ἀγαθὸς Λυκοῦργος, ὃς ἰδὼν τὸ τῶν οἰκείων γένος ἐν
 Ἀργεὶ καὶ Μεσσήνῃ ἐκ βασιλέων εἰς τυράννων δύναμιν 5
 ἀφικομένους καὶ διαφθεύσαντας ἑαυτούς τε καὶ τὴν πόλιν
 ἑκατέρους ἑκατέραν, δείσας περὶ τῆς αὐτοῦ πόλεως ἅμα
 καὶ γένους, φάρμακον ἐπήνεγκε τὴν τῶν γερόντων ἀρχὴν
 καὶ τὸν τῶν ἐφόρων δεσμὸν τῆς βασιλικῆς ἀρχῆς σωτήριον,
 ὥστε γενεὰς τοσαύτας ἴδῃ μετ' εὐκλείας σφύζεσθαι, νόμος 10
 ἐπειδὴ κίριος ἐγένετο βασιλεὺς τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' οὐκ
 ἀνθρώποι τύραννοι νόμων.

24 Ἡροδότου Ἱστορίας τρίτης Δαρείου δημηγορίας
 (80. 82).

Ὅτανης μὲν ἐκέλευεν ἐς μέσον Πέρσῃσι καταθεῖναι
 τὰ πρήγματα. Ἐμοὶ δὲ τὰ μὲν εἶπε Μεγάβυζος ἐς τὸ 15
 πλήθος ἔχοντα δοκεῖ ὀρθῶς λέξαι, τὰ δὲ ἐς ὀλιγαρχίην
 οὐκ ὀρθῶς. τριῶν γὰρ προκειμένων, καὶ πάντων τῶν λέγω
 ἀρίστων ἐόντων, δήμου τε ἀρίστου καὶ ὀλιγαρχίης καὶ
 μοναρχου, πολλῶ τοῦτο προέχειν λέγω. ἀνδρὸς γὰρ ἐνὸς
 τοῦ ἀρίστου οὐδὲν ἄμεινον ἂν φανείη· γνώμη γὰρ τοι- 20
 αὐτῇ χρώμενος ἐπιτροπεύει ἂν ἀμωμήτως τοῦ πλήθους,
 σιγῶτό τε ἂν βουλευμάτων ἐπὶ δυσμενέας ἀνδρας οὕτω
 μάλιστα. ἐν δὲ ὀλιγαρχίᾳ πολλοῖσιν ἀρετὴν ἐπασκέουσιν

1 μεταβαλεῖν S A, Ps.-Plat.: μεταλαβεῖν M Tr. || 4 μεσσην (-νη
 A) M A Tr., dubito de S || 5 αὐτούς A || 6 ἑκατέρους sed o ex α
 S¹ | ἑαυτοῦ ni fallor voluit primo, dein ipse se corrigens αὐτοῦ
 M || 8 δεσμῶν S || 9 γενεᾶς M A || 12 ecl. cum lemm. hab. S M A ||
 14 Ὅτανης Her.: Ὅστανης S M A. cf. infra 49, 29 Mein. | ἐς om. A |
 περσῇσι M || 15 cum in lemmate Darii tantummodo orationis mentio fiat,
 nihil intercidisse putaverim in gnomologio post πρήγματα. quamquam
 clarior res esset, si haec saltem ex Her. superaddidisset gnomologus:
 πρήγματα. (τρίτος δὲ Δαρεῖος ἀπεδείκνυτο γνώμην λέγων) ἔμοι δὲ
 κτέ. sed pro re nata certi nihil licet adfirmare. ipsius Otanis orati-
 onem maximam partem infra dedit Stobaeus 49, 29 Mein. | μεγάβυζος S ||
 17 τῶν λέγω S M, Herodoti libri: τῷ λόγῳ A quod non recte Sto-
 baeo vindicant Herodoti editores, vel, in Her. recepit Stein ||
 18 δῆμος τέ M || 19 μονάρχου SMA, Her.: μον- Tr. || 21 χρωόμενος Her. |
 ἐπιτροπεύει A¹ οι superscr. A¹ || 22 σιγω το τε αν sic M || 23 ἀρετῆς A

ἐς τὸ κοινὸν ἔχθρα ἴδια ἰσχυρὰ φιλέει ἐγγίνεσθαι· αὐτὸς
 γὰρ ἕκαστος βουλόμενος [χορυφαῖος εἶναι γνώμησί τε
 νικᾶν ἐς ἔχθρα μεγάλα ἐλλήλοισιν ἀπικνέονται, ἐξ ὧν
 στάσεις ἐγγίνονται, ἐκ δὲ τῶν στασίων φόνος· ἐκ δὲ τοῦ
 5 φόνου ἀπέβη εἰς μοναρχίην,] καὶ ἐν τούτῳ διέδεξε, ἵσῳ
 ἐστὶ τοῦτο ἄριστον. δῆμον τε αὖ ἄρχοντος ἀδύνατον μὴ
 οὐ κακότητα ἐγγίνεσθαι· κακότητος τοίνυν ἐγγινομένης,
 ἐς τὰ κοινὰ ἔχθρα μὲν οὐκ ἐγγίνεται τοῖσι κακοῖσι, φιλλαι
 δὲ ἰσχυραί· οἱ γὰρ κακοῦντες τὰ κοινὰ συγκύψαντες ποι-
 10 εῖσι. τοῦτο δὲ τοιοῦτο γίνεται ἐς ὃ ἂν προστάς τις τοῦ
 δῆμον τοὺς τοιούτους παύσῃ. ἐκ δὲ αὐτῶν θωμάζεται
 οὗτος δὴ ὑπὸ τοῦ δῆμου, θωμαζόμενος ἐφάνη ἐὼν μόν-
 αρχος· καὶ ἐν τούτῳ δηλοῖ καὶ οὗτος, ὡς ἡ μοναρχίη
 κράτιστον. ἐνὶ δ' ἔπει πάντα συλλαβόντα εἰπεῖν, κόθεν
 15 ἡμῖν ἡ ἐλευθερίη ἐγένετο καὶ τεῦ δόντος; κότερα παρὰ
 δῆμον ἢ ὀλιγαρχίης ἢ μονάρχου; ἔχω τοίνυν γνώμην
 ἡμέας ἐλευθερωθέντας διὰ ἓνα ἄνδρα τὸ τοιοῦτο περι-
 στέλλειν.

4 στάσεις Herodoti meliores: στάσεις S M A, Herodoti alii,
 vide verba prox. | στασίων Herodoti libri meliores, A, στάσιων M:
 στάσεων S, Herodoti alii || 5 διέδεξε S M, Herodoti meliores: διέδοξε
 A, Herodoti deteriores, διέδειξεν Tr. || 6 post ἄριστον distinctio maior
 spatique aliquantulum in M | ἀδύνατα Her. || 7 ἐγγενέσθαι non recte
 Herodoti libri vetustiores || 8 ἐς τὰ κοινὰ in Her. delevit Krueger ||
 9 συγκυψαντες (nonnulli συγκρί-) libri Herodoti | ποιεῖσι Her. ||
 10 προστάς τις M, Her.: προστατις sine acc. S προστατίς Tr.

σ
 προστάς τις A¹ || 11 θωμάζεται (vel θωνμ-) οὗτος δὴ ὑπὸ τοῦ δῆμου,
 θωμαζόμενος (vel θωνμ-) δὲ ἂν ὧν ἐφάνη μόνναρχος ἐὼν· καὶ ἐν
 τούτῳ Her. | θωμάζεται Her.: θωνμάζεται S M A, vide verba pro-
 xima || 12 τοῦ om. A | θωμαζόμενος M θωνμ- S A | ἐὼν μόνναρχος
 S M A μόνναρχος ἐὼν Herodoti libri recentiores ὁ μόνναρχος Hero-
 doti vetustiores; μόνναρχος Cobet || 13 οὗτος] οὕτω prop. Gomperz |
 μοναρχίη S M A, Her. μον- Tr. || 14 ἐνὶ δὲ ἔπει Her.: ἐνὶ δ' ὑπὸ S
 ἐνὶ δ' ἐπὶ M ἐνὶ δ' ἐπὶ A || 15 παρὰ τοῦ δῆμου Herodoti libri ve-
 tustiores || 17 post περιστέλλειν addit χωρὶς τε τούτου πατρίους
 νόμους μὴ λύνειν ἔχοντας εὖ· οὐ γὰρ ἄμεινον Her., ex Her. tacite
 Stobaeo inseruit Gesn.¹

25 Πλάτωνος ἐκ τοῦ Πολιτικοῦ (p. 276 B—E).

Ἐπιμέλεια δέ γε ἀνθρωπίνης ξυμπάσης κοινωνίας οὐ-
 δεμία ἂν ἐθελήσειεν ἑτέρα μᾶλλον καὶ προτέρα τῆς βασιλικῆς
 φρίναι καὶ κατὰ πάντων ἀνθρώπων ἀρχῆς εἶναι τέχνη. —
 Λέγεις ὀρθῶς. — Μετὰ ταῦτα δέ γε, ὦ Σώκρατες, ἄρα 5
 ἐννοοῦμεν ὃ τι πρὸς αὐτῇ δὴ τῷ τέλει συχνὸν αὖ διη-
 μαρτάνετο; — Τὸ ποῖον; — Τόδε, ὡς ἄρ' εἰ καὶ διανο-
 ῆσθαι οὐκ ἔστιν ὃ τι μάλιστα τῆς διποδος ἀγέλης εἶναι τινα
 θρεπτικὴν τέχνην, οὐδὲν τι μᾶλλον ἡμᾶς ἔδει βασιλικὴν
 αὐτὴν εὐθὺς καὶ πολιτικὴν ὡς ἀποτετελεσμένην προσ- 10
 γορεύειν. — Τί μήν; — Πρῶτον μὲν, ὃ λέγομεν, τοῦνομα
 μετασκευωρήσασθαι, πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν μᾶλλον προσ-
 αγαγόντας ἢ τὴν τροφήν, ἔπειτα ταύτην τέμνειν· οὐ γὰρ
 σμικρὰς ἂν ἔχοι τμήσεις ἔτι. — Ποίας; — Ἡ τε τὸν 15
 θεῖον ἂν που διελοίμεθα νομέα χωρὶς καὶ τὸν ἀνθρώ-
 πινον ἐπιμελητήν. — Ὅρθῶς. — Αὐθις δέ γε τὴν ἀπο-
 νεμηθεῖσαν ἐπιμελητικὴν δίχα τέμνειν ἀναγκαῖον ἦν. —
 Τίνι; — Τῷ βιαίῳ τε καὶ ἐκονσίῳ. — Τί δὴ; — Καὶ
 ταύτῃ που τὸ πρότερον ἀμαρτάνοντες εὐηθέστερα τοῦ
 δέοντος εἰς ταῦτόν βασιλέα καὶ τύραννον ξυνέθεμεν, 20
 ἀνομοιοτάτους ὄντας αὐτούς τε καὶ τὸν τῆς ἀρχῆς ἐκα-
 τέρου τρόπον. — Ἀληθῆ.

1 ecl. cum lemm. hab. S M A || 2 γε om. Platonis B || 3 θελή-
 σειεν Tr. | προτέρα Tr. ex πρότερα corr. S πρότερα M A πραότερα
 (sine acc. B) Platonis B T; προτέρα verum esse vidit Stallbaum ||
 5 γε om. A | ἄρα M || 6 αὐθις διημαρτάνετο A || 7 τὸ δὲ divisim
 S M A sed sine acc. S || 11 ὃ λέγομεν S M A ἐλέγομεν Platonis B ὃ
 ἐλέγομεν (sed ὃ supra versum) Platonis T || 14 ἂν ἔχοι A, Plat.:
 ἀνέχοι S, sine acc. M | τὸν θεῖον M A, Plat.: τὸ θεῖον S || 15 που
 τε διελ. A | διειλόμεθα Plat. || 20 εἰς τὸν αὐτὸν A

CAPVT VII.

ΥΠΟΘΗΚΑΙ ΠΕΡΙ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ.

1 *Εὐριπίδου Πλεισθένεια* (fr. 626 N.²).

Δῆμῳ δὲ μήτε πᾶν ἀναρτήσης κράτος
 5 *μήτ' αὖ κακώσης, πλοῦτον ἔντιμον τιθείς,*
μηδ' ἄνδρα δῆμῳ πιστὸν ἐκβάλης ποτὲ
μηδ' αὔξει καιροῦ μείζον', οὐ γὰρ ἀσφαλές,
μή σοι τύραννος λαμπρὸς ἐξ αὐτοῦ φανῇ.
κόλουε δ' ἄνδρα παρὰ δίκην τιμώμενον·

10 *πόλει γὰρ εὐτυχοῦντες οἱ κακοὶ νόσος.*

2 (6 Mein.) *Σοφοκλῆς Οἰδίποδι* (tyr. 54 ss).

Ὡς εἶπερ ἄρξεις τῇσδε γῆς, ὥσπερ κρατεῖς,
σὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς κρατεῖν·
ὥς οὐδέν ἐστιν οὔτε πύργος οὔτε ναῦς

15 *ἔρημος, ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων πόλιν.*

3 (7 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 637 K.).

Καλὸν γε βασιλεὺς τῇ μὲν ἀνδρείᾳ κρατῶν,
τὰ δὲ τοῦ βίου δίκαια διατηρῶν κρίσει.

4 (2 Mein.) *Εὐριπίδου* (fr. 1050 N.²).

20 *Ἄλλ' οὐ πρέπει τύραννον, ὥς ἐγὼ φρονῶ,*

1. 2 Inscriptionem Photio congruam offerunt S M A Mac. Tr., numerus μβ' adscriptus est in S, μς' in Tr., νθ' in M A Mac. || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A; ecl. 1—5 Mein. lemmate *ευριπιδου* comprehendit S. de Euripidea huius eclogae origine dubitat Wilamowitz Herm. XL 133 || 4 *κρατος* M sed omnino neglegentior hic M in accentibus adpingendis || 5 *κακωσης* M. *παρώσης* prop. Gomperz || 6 *δῆμῳ χρηστὸν* ci. Meineke, *δῆμῳ ἀρεστὸν* Vitelli || 7 *μείζον'* Badham: *μεῖζον* (*μεῖζον* M) S M A || 8 *ἀστοῦ* Pierson || 9 *κόλουε* Pierson: *κώλυε* libri || 11 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 5 Mein.) M A (post ecl. 1 Mein.) || 12 *ὥς εἶπερ* libri, nisi quod *ὥσπερ* A¹ ἄλλ' *εἶπερ* Suidas (s. v. *κενόν*) || 13 *ξὺν Soph.* | *συναδράσι* M | *κενὸν* Suid. || 15 *ξυνοικούντων* ἔσω Soph. inde ἔσω superscr. A² || 16 ecl. cum lemm. hab. S M A || 17 *ἀνδρεία* S: *ἀνδρία* (-ία A) M A || 18 *δικαία* M || 19 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 1 Mein.) M A (post ecl. 7 Mein.), de lemmate in S vide ad ecl. 1

οὐδ' ἄνδρα χρηστὸν νεῖκος αἵρεσθαι κακοῖς.

τιμὴ γὰρ αὕτη τοῖσιν ἀσθενεστέροις.

5 (8 Mein.) Ὀμήρου (Il. II 24s.).

Οὐ χρὴ παννύχιον εἶδεν βουλευφόρον ἄνδρα,
ὃ λαοὶ τ' ἐπιτετράφεται καὶ τόσσα μέμηλε.

6 (4 Mein.) Εὐριπίδου Ἀντιγόνης (fr. 171 N.²).

Δεῖ τοῖσι πολλοῖς τὸν τύραννον ἀνδάνειν.

7 (11 Mein.) Θεοκρίτου (XIV 60 ss.).

Τὰ δ' ἄλλα δ' ἀνὴρ τις ἔλευθέρῳ οἴῳ ἀριστος,
εὐγνώμων, φιλόμουσος, ἐρωτικός, εἰς ἄκρον ἀδύς,
εἰδὼς τὸν φιλέοντα, τὸν οὐ φιλέοντ' ἔτι μᾶλλον,
πολλοῖς πολλὰ διδούς, αἰτεύμενος οὐκ ἀνανεύων,
οἷον χρὴ βασιλῇ· αἰτεῖν δὲ χρὴ οὐκ ἐπὶ παντί.

8 (9 Mein.) Ὀμήρου (Il. II 53. Od. II 234. IV 690s.).

Βουλὴν μὲν πρῶτον μεγαθύμων Ἴξε γερόντων.

Λαῶν οἷσι ἄνασσε, πατὴρ δ' ὥς ἥπιος ἦεν.

Οὔτε τινὰ ρέξας [κακὸν] ἐξαίσιον οὔτε τι εἰπὼν
ἐν δήμῳ· ἦ τ' ἐστὶ δίκη θείων βασιλῶν.

1 ἀρεσθαι prop. Wecklein || 3 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 7 Mein.) M A (post ecl. 2 Mein.) || 5 καὶ om. M | τόσα S || 6 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 3 Mein.) M A (post ecl. 8 Mein.) || 7 τοῖσι scr. Gesn.¹: τοῖς S M A || 8 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 10 Mein.) M A (post ecl. 4 Mein.) || 9 τᾶλλα δ' ἀνὴρ ποῖός τις; ἔλευθέρῳ οἴῳ ἀριστος fere Theocriti libri (ἐλ. — ἀριστος nonnulli recte omittunt) idque etiam gnomologus repperisse videtur, sed nil mutarim in Stobaeo nisi τὰ δ' ἄλλα δ' in τᾶλλα δ'. consulto enim abiecit ποῖος ne opus esset personarum distinctione. [τᾶλλα δ'] ἀνὴρ οἴος

α
[τις . . . Berl. klassikert. V 1 p. 55 || 10 ἦδυσ M¹ || 13 οἶα Theocr. | βασιλῆα Gesn.²: βασιλέα S βασιλεῖα (-εῖα A) M A | δεῖ Theocr. | post χρὴ inseruit δ' A² || 14 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 8 Mein.) M A (post ecl. 11 Mein.). vix recte coniunctos hos versus offerunt libri. immo habes tres vel si Hesiodi addas locum quattuor de regibus sententias vetustioris florilegii ex ordine litterarum dispositi || 15 βουλὴν μὲν S A βουλή μιν M: βουλὴν (sic Zenod.) vel βουλή (sic Aristoph. et Aristarchus) δὲ Hom. cf. etiam Pap. Oxyrh. IV 687 p. 134 || 16 λαῶν οἷσι S, Hom.: λαὸν οἷσιν M λαοῖσιν οἷσιν A || 17 κακὸν seclusi ut ex interpolatione ortum | ἐξαίσιον Hom.: ἔξετον S ἔξετον M ἔξετον A || 18 ἦτ (ἦ τ' Tr.) S εἰτ M εἴτ' A

9 (10 Mein.: Hesiodi Theog. 88 ss.)

Τοῦνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὔνεκα λαοῖς
βλαπτομένοις ἀγορῇφι μετὰτροπα ἔργα τελεῦσι
ῥηιδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσι.

5 10 (3 Mein.) Εὐριπίδου Ἀντιόπης (fr. 194 N.²).

‘Ο δ’ ἥσυχος φίλοισί τ’ ἀσφαλῆς φίλος
πόλει τ’ ἄριστος· μὴ τὰ κινδυνεύματα
αἰνεῖτ’· ἐγὼ γὰρ οὔτε ναντίλον φιλῶ
τολμῶντα λίαν οὔτε προστάτην χθονός.

10 11 (5 Mein.) Εὐριπίδου (Soph. fr. 13 N.²).

Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσίᾳ.

12 Ἡσιόδου Θεογονίας (79 ss.).

Καλλιόπη τ’ εἶδει προφερεστάτη ἐστὶν ἀπασέων·

1 eclogam cum priore sine lemmate cohaerentem hab. S M A. plenior tamen distinctio post βασιλῶν in M. leguntur versus intra maius excerptum etiam supra Stob. II 4, 1 p. 26, 12 W. lemmate detracto. eosdem citat Aristides II p. 132, 12 Dind., verba τοῦνεκα — ἐχέφρονες etiam schol. Soph. Phil. 137 p. 355, 1 P. || 2 οὔνεκα λαοῖς Hes., Stob. supra: οὔνεκ’ (οννεκ’ M οὔνεκ’ A) ἄλλοις hic S M A || 3 τελεῦσει hic A || 4 παραιφάμενοι hic M παραιφάμενος hic A || 5 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 2) M A (post ecl. 10), de S vide ad ecl. 1 || 6 φίλοισί τ’ S φίλοισιν M A || 7 τ’ ἄριστος S M A. alii alia proposuere, velut τ’ ἄρεστός Nauck, τε πιστός F. G. Schmidt, τ’ ἄρωγός Weeklein, τε χρηστός Vitelli || 8 ναντίλων Tr. || 10 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 4) M A (post ecl. 3). Euripidi tribuit versum Plato Theag. p. 125 B, qui respicit eundem Euripidis nomine adposito Reip. VIII p. 568 A, dubitans Euripidi Themistius p. 72 C. Sophoclis esse locum ex Aiace Locro petitum testantur Gellius XIII 19, 1, Aristides vol. II p. 373 Dind., Zenobius cent. V, 98, schol. Ar. Thesm. 21, schol. Plat. p. 936 a 36, fab. n. om. Libanius Epist. 33. sine po. et fab. n. hab. Demetrius Cydon. Epist. 10 in Boiss. Anecd. nov. p. 280, proverb. append. cent. IV 76, Suid. v. σοφοί, Macar. || 11 τῶν σοφῶν συνουσίᾳ] τῇ σοφῶν μετουσίᾳ Demetr. Cydon. || 12 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 11 Mein.) M A (post ecl. 5 Mein.). ex scriptorum testimoniis Rzachii diligentia collectis repeto pauca eaque lectionum discrepantia memorabiliora || 13 Καλλιόπη θ’. ἥ δὲ Hes. ἥ δὲ Macrobius in Cic. Somn. Scip. II 3, 2 p. 592, 14 et 23 Eyss.² ἥ σφέων Diodorus IV 7, 2 ἥ καὶ Ioannes Diaconus 303 Fl.

ἡ γὰρ <καὶ> βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
 ὃν τινα τιμήσωσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο
 γινόμενόν τε ἴδωσι διοτρεφέων βασιλῆων,
 τῷ μὲν ἐπὶ γλώσση γλυκερὴν χεῖουσιν αἰοιδίην,
 τοῦ δ' ἔπε' ἐκ στόματος ῥεῖ μέλιχα· οἱ δέ νυ λαοὶ 5
 πάντες ἐς αὐτὸν ὁρῶσι διακρίνοντα θέμιστας
 ἰθιέησι δίκησιν· ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων
 αἰψά τε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσε.

13 Δημοκρίτου (fr. 268 Diels²).

Φόβος κολακείην μὲν ἐργάζεται, εὐνοίαν δὲ οὐκ ἔχει. 10

14 Μουσωνίου (fr. XXXI H.).

Οὐ πολὺν διάγουσι χρόνον οἱ πρὸς τοὺς ὑπηκόους
 ὑπὲρ ὧν ἂν πράττωσι μὴ τὸ 'καθήκει μοι' λέγειν μεμελε-
 τηκότες, ἀλλὰ τὸ 'ἔξεστί μοι'.

1 ἡ γὰρ καὶ Hes., Dio Prus. II 24 vol. I p. 21, 10 Arn.: ἡ γὰρ
 S M A; ἡ μὲν γὰρ tacite Gesn.¹ || 2 τιμήσωσιν M, τιμήσωσι Dio:
 τιμήσουσι S A, et sic fere libri Hesiodi, Themistius IX 122 a p. 145
 XXXI 355 c p. 429 Dind. || 3 γινόμενον S M: γιγνόμενον A. γεινόμενον
 Hes. || 4 ante τῷ μὲν post distinctionem interponit Δημοκρίτου A¹ (del.
 A²), unde mox ad ecl. 13 τοῦ αὐτοῦ | γλώσση ex -ην corr. S¹ | χεῖουσιν
 Hes.: χέουσιν S M A¹ χεῖ- A² προχέουσιν Tr. | αἰοιδίην] ἐέροην Hes. ||
 5 ἔπη (ex ἔπε' ut videtur corr. M¹) ἐκ S M A ἔπε' ἐκ Hes. | δέ νυ
 S A δὲν οἱ M: δέ τε Hes. || 6 ss. leguntur etiam supra Stob. II 4, 1
 p. 26, 8 W. lemmate detracto | ἐς αὐτὸν S M A, Hes.: δ' ἐς (εἰς A)
 αὐτὸν libri Stobaei II || 7 δίκης (δικησ M) S M supra Stob. II, ibidem
 δίκαις A | ἀσφάλεωσ hic M || 8 αἰψά (αἰψα hic M) τε S M A hic et
 supra cum Hesiodi libris deterioribus sicut Epictetus diss. II 12, 16
 p. 139 Sch. Aristides II 132, 5 Dind. αἰψά κε (ut proposuerat
 Peppmueller) Hesiodi pap. Paris. recte | νίκωσ M in Stob. II | ἐπι-
 στάμενος S M A supra Stob. II || 9 ecl. hab. S M A; δημοκρίτου S M,
 τοῦ αὐτοῦ A de quo vide ad ecl. 12. recurrit sententia gnomol.
 Byz. 89 W. (Bar. 88) et gnomol. ined. cod. Pal. 356 f. 152 n. 68.
 addatur floril. Schenkeli (Wien. stud. XI p. 36) 136 || 10 κολακείην
 S M A -κίην Tr. -κείαν gnom. Byz., cod. Pal., flor. Schenk. -κήην
 Gaisford et Meineke | εὐνοίαν libri -νοίην Mullach | οὐκ ἔχει Stob.
 οὐ κέκτηται gnom. Byz., cod. Pal., flor. Schenk. οὐκέτι male Mei-
 neke || 11 ecl. cum lemm. hab. S M A || 13 πράττωσιν M

15 Τοῦ αὐτοῦ (fr. XXXII H.).

Μὴ θέλε ἐπιτάσσειν τὰ καθήκοντα τοῖς συγγινώσκουσί σοι τὰ μὴ καθήκοντα πράττοντι.

16 Τοῦ αὐτοῦ (fr. XXXIII H.).

5 Πειρατέον καταλλακτικὸν μᾶλλον τοῖς ὑπηκόοις ἢ φοβερὸν θεωρεῖσθαι· τῷ μὲν γὰρ σεμνότης, τῷ δὲ ἀπήνεια παρακολουθεῖ.

17 Ἀναξιλάου.

Ἀναξίλαος ὁ Ῥηγίου τυράννος ἐρωτηθεὶς ὑπὶ τινος,
10 τί τῆς τυραννίδος μακαριώτερον, ἔφη 'τὸ μηδέποτε εὐεργετοῦντα νικηθῆναι'.

18 Ξενοφῶντος.

Ξενοφῶν ὁ Σωκρατικὸς φιλόσοφος ἔφη τῷ βασιλεῖ
κάλλιον εἶναι τὸ τῶν χαρίτων ἀπολιπεῖν ἢ τροπαίων
15 πλῆθος.

19 Ἡροδότου ἱστορίας γ' (127).

"Ἐνθα γὰρ σοφίης δέει, βίης ἔργον οὐδέν.

1 ecl. cum lemm. hab. S M A, lemma τοῦ αὐτοῦ praefigunt, uno lemmate tres ecl. 14. 15. 16 comprehendit S || 2 συγγινώσκουσιν M || 4 ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide ad ecl. superiorem. iteratur Maxim. c. 9 p. 198 (Musioni) Rib. cf. infra ecl. 20 || 5 καταλλακτικὸν scripsi: καταπληκτικὸν S M A, etiam Max. ut testatur mihi Elter || 6 ἀπήνεια ci. Sternbach Anal. Phot. p. 37 adn. 2 || 8 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. eadem ecloga legitur gnomol. Paris. 264 Sternb. variatam iterant cum lemmate M A infra post ecl. 45. simile apophthegma Alexandro datur gnomol. Vatic. 101 Sternb. || 9 ῥηγίου M utrobique, A infra: om. S et hic A, gnomol. Paris. | ὑπὸ τινος addidi ex M A, om. S et infra M A, gnomol. Paris. || 10 μακαριώτερον S (sed ατον supra ερον S¹) M, gnomol. Paris., μακαριώτατον Tr. et compendiose A μακαριστότερον infra A μακαριστότατον infra M | τὸ εὖ πάσχοντα δύνασθαι ὑπερβάλλεσθαι (-βαλλέσθαι A) infra M A || 12 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. iteratur ecloga gnomol. Paris. 265 Sternb. variatur gnomol. Vat. 416 Sternb. sic Ὁ αὐτὸς (sc. Ξενοφῶν) εἶπε κρεῖσσον εἶναι βασιλεῖ το τῶν χαρίτων ἀπολιπεῖν πλῆθος ἢ τροπαίων || 13 τῷ om. gnomol. Par. || 14 τὸ τῶν om. gnomol. Par. | ἀπολιπεῖν M A ἀπολείπειν S, gnomol. Par. ἀπολίπην Tr. || 16 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S || 17 δέει M, Her.: δέοι A

20 Πυθαγόρου.

Θέλε μᾶλλον τοὺς συνόντας σοι αἰδεῖσθαι σε ἢ φοβεῖσθαι· αἰδοῖ μὲν γὰρ πρόσεστι σέβας, φόβῳ δὲ μίσος.

21 Φιλίππου.

Φίλιππος ὁ βασιλεὺς ἔλεγε δεῖν τὸν βασιλέα μνημονεύειν ὅτι ἄνθρωπος ὢν ἐξουσίαν εἴληφεν ἰσόθεον, ἵνα προαιρῇται καλὰ μὲν καὶ θεῖα, φωνῇ δὲ ἀνθρωπίνῃ χρῆται.

22 Πλάτωνος ἐκ τοῦ Πολιτικοῦ (p. 305 C—D).

Τόδε δὴ κατανοητέον ἰδόντι ξυναπάσας τὰς ἐπιστήμας, ὅτι πολιτικὴ γε αὐτῶν οὐδεμία ἀνεφάνη· τὴν γὰρ ὄντως βασιλικὴν οὐκ αὐτὴν δεῖ πράττειν ἀλλ' ἄρχειν τῶν δυναμένων πράττειν, γινώσκουσιν τὴν ἀρχὴν τε καὶ ὁρμὴν τῶν μεγίστων ἐν ταῖς πόλεσιν εὐκαιρίας τε πέρι καὶ ἀκαιρίας· τὰς δ' ἄλλας τὰ προσταχθέντα δρᾶν. — 15 Ὁρθῶς.

23 Θεοβούλου.

Φεῦγε μὲν τὸν φθόνον τῶν πολλῶν, φυλάσσου δὲ τὰς ἐπιβουλάς τῶν μισούντων.

1 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 18) M (post ecl. 19) A (post ecl. 22). recurrit sententia gnomol. Byz. n. 78 W. (Pal. 65, Bar. 87, Mon. 42); Demophili sent. Pyth. n. 21 Georgid. p. 43, 3. cf. Pyth. Vind. 42 (*Wien. stud.* VIII p. 270) || 2 θέλε] αἰροῦ gnom. Byz. | σοι om. Bar. Mon. Dem. | αἰδεῖσθαι σε M | σε om. Mon. | post σε add. Georg. μᾶλλον || 3 μὲν om. Dem. || 4 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. cf. gnomol. Vatic. 545 Ὁ αὐτὸς (sc. Φίλιππος) ἔλεγε κτέ., ubi vide quae composuit Sternbach || 5 ἔλεγεν M | τὸν βασιλέα δεῖν gnomol. Vat. || 7 μὲν καλὰ rectius gnomol. Vat. μὲν τὰ καλὰ Max. | φωνῇ etiam gnomol. Vat. φρονήσει melius Anton. II 1 p. 79 Maxim. 9 p. 560 Combef. idque confirmat ex libris suis Elter. γνώμη prop. Wytttenbach, ἵνα προαιρῇται μὲν τὰ θεῖα, φρονῇ δ' ἀνθρώπινα [χρῆται] Meineke (v. IV p. LXIV), φρονῇ δὲ τὰνθρώπινα [χρῆται] Cobet N. I. p. 228 || 9 ecl. cum lemm. hab. M (post ecl. 21) A (post ecl. 19), om. S; πλάτωνος in ras. M || 10 τόδε M A, Plat. B τόγε Plat. T | τὰς ἐπιστήμας M A τὰς ἐπιστήμας αἱ εἰρηνται Plat. B τὰς εἰρημένας ἐπιστήμας Plat. T, hoc ex Plat. Ald. recepit Gesn.² || 11 ἐφάνη Plat. T || 12 ὄντως οὐσαν βασιλικὴν Plat. | δεῖ] αἰεῖ Plat. B || 15 δρᾶν ὀρθῶς: ∞ sine distinctione M || 17 ecl. cum lemm. hab. S A (post ecl. 21) M (post ecl. 22). de nomine vide

24 *Χείλωνος.*

Μετὰ τῆς ἰσχύος τὴν πραότητα σῶζε· ἵνα μὴ φοβερός, ἀλλ' αἰδοῦς ἄξιος φαίνη τοῖς ἐντυγχάνουσιν.

25 *Ἰσαίου* (ed. Schoem. p. 168 fr. V).

5 *Χρὴ τοὺς νόμους μὲν τίθεσθαι σφοδρῶς, πραοτέρως δὲ κολάζειν ἢ ὥς ἐκεῖνοι κελεύουσι.*

26 *Σωκράτους.*

Σωκράτης ἔλεγεν ἀμείνονα βασιλέα εἶναι τὸν ἑαυτοῦ δυνάμενον ἄρχειν τῶν παθῶν.

10 27 *Δημητρίου* (Ps.-Plut. reg. et imper. apophth. p. 189 D).

Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς Πτολεμαίῳ τῷ βασιλεῖ παρήγει τὰ περὶ βασιλείας καὶ ἡγεμονίας βιβλία κτᾶσθαι καὶ ἀναγινώσκειν· ἃ γὰρ οἱ φίλοι τοῖς βασιλεῦσιν οὐ θαρροῦσι παραινεῖν, ταῦτα ἐν τοῖς βιβλίοις γέγραπται.

15 28 *Ἰσοκράτους* (ad Nicoel. § 27 p. 20 b).

Φίλους κτῶ μὴ πάντας τοὺς βουλομένους, ἀλλὰ τοὺς τῆς σῆς φύσεως ἀξιόους ὄντας, μηδὲ μεθ' ὧν ἥδιστα συνδιατρίψεις, ἀλλὰ μεθ' ὧν ἄριστα τὴν πόλιν διοικήσεις.

quae dixi vol. III p. 10, 10 adn. Cleobulo verbum huius consimile adsignant multi, testimonia collegit Sternbach ad gnomol. Vatic. 370

1 ecl. cum lemm. hab. S M A; *φίλω* (ω cum ligat.) S. cf. Stob. III 1, 172 γ' p. 117, 1s. || 4 ecl. cum lemm. hab. S M A || 7 ecl. cum lemm. hab. M A, lemmate omisso S. *σωκράτους* M -ης ut videtur A. recurrit dictum gnomol. Vat. 472 *Σωκράτης ἔλεγεν κτέ.*, ubi vide quae composuit Sternbach || 8 *ἀμείνονα* M *ἐκεῖνον μόνον* gnom. Vat. || 9 *παθῶν ἄρχειν δυνάμενον* S *δυνάμενον ἄρχειν τῶν παθῶν* M A; *τὸν δυνάμενον ἄρχειν τῶν οὐκ ἐκείων παθῶν* gnomol. Vat. || 10 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. iteratur eclogae pars extrema ἃ γὰρ — *γέγραπται* lemmate *Δημητρίου Φαληρέος* (sic) praemisso corp. Par. 476 Elt.. tota chria in cod. Vat. Gr. 1144 f. 217 ὁ αὐτὸς Πτολεμαίῳ κτέ. teste Sternbachio Append. Vat. 49 || 11s. nil nisi τῷ βασιλεῖ παρήγει ἀναγινώσκειν βιβλία· ἃ γὰρ κτέ. Append. Vatic. || 13 *ἀναγινώσκειν* libri omnes || 15 ecl. cum lemm. hab. S M A, sed ecl. 28—41 uno lemmate comprehensas S. recurrit ecloga Prisc. XVII 169, etiam Exc. Paris. 56 (Sternbach Anal. Phot. p. 35), sed haec omitto. praecepti pars prior (*φίλους* — 17 *ὄντας*) legitur corp. Par. 131 Elt. (*Ἰσοκράτους*), flor. Boiss. An. I p. 122. pars altera corp. Par. 154 (*Ἰσοκράτους*): *φίλους κτῶ μὴ μεθ' ὧν ἥδιστα συνδιατρίψεις ἀλλὰ μεθ' ὧν ἄριστα.*

29 Τοῦ αὐτοῦ (ibid. § 27 p. 20 b).

Τοιούτους ἐφίστη τοῖς πράγμασι τοῖς μὴ διὰ σοῦ γιγνομένοις, ὥς αὐτὸς τὰς αἰτίας ἔξων ὧν ἂν ἐκεῖνοι πράξωσι.

30 Τοῦ αὐτοῦ (ibid. § 28 p. 20 c).

Πιστοὺς ἡγοῦ μὴ τοὺς ἅπαν ὃ τι ἂν ποιῆς ἡ λέγης ἐπαινοῦντας, ἀλλὰ τοὺς τοῖς ἁμαρτανομένοις ἐπιτιμῶντας.

31 Τοῦ αὐτοῦ (ibid. § 28 p. 20 c).

Δίδου παρησίαν τοῖς εὖ φρονοῦσιν, ἵνα περὶ ὧν αν
αμφιγνοῆς ἔχῃς τοὺς ἐπιδοκιμάζοντας.

32 Τοῦ αὐτοῦ (ibid. § 28 p. 20 c).

Διόρα καὶ τοὺς τέχνη κολακεύοντας καὶ τοὺς μετ' εὐνοίας θεραπεύοντας, ἵνα μὴ πλεῖον οἱ πονηροὶ τῶν χρηστῶν ἔχωσιν.

33 Τοῦ αὐτοῦ (ibid. § 28 p. 20 c).

Ἄκουε τοὺς λόγους τοὺς περὶ ἀλλήλων καὶ πειρῶ γνωρίζειν ἅμα τοὺς τε λέγοντας, οἱποῖοι τινές εἰσι, καὶ περὶ ὧν ἂν λέγωσι.

34 Τοῦ αὐτοῦ (ibid. § 29 p. 20 d).

Ταῖς αὐταῖς κόλαζε ζημίαις τοὺς διαβάλλοντας αἷς
περ τοὺς ἐξαμαρτάνοντας.

1 ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide ad ecl. 28 || 3 ὧν S M, Is.: ὥς A || 4 πράξωσιν M || 5 ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide ad ecl. 28. recurrit ecloga corp. Par. 132 (Ἰσοκράτους), verba πιστοὺς ἡγοῦ — ἐπαινοῦντας Bekk. Anecd. 128, 10. resp. Agapet. ad Iustinian. c. 32 || 6 πᾶν corp. Par. et Isocratis libri nonnulli, ἀπαντας pap. Mass. ἅπαντα Bekk. anecd. Agapet. | λέγης ἢ ποιῆς Isocratis libri meliores. ποιῆς καὶ λέγης corp. Par. || 8 ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide ad ecl. 28. recurrit ecloga corp. Par. 133 Elt. (Ἰσοκράτους) || 10 τοὺς συνδοκιμάζοντας Is., corp. Par. συνδοκιμάζοντας pap. Mass. || 11 ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide ad ecl. 28. iteratur locus corp. Par. 134 Elt. (Ἰσοκράτους) gnomol. Byz. 174 W. || 13 πλεόν Is., corp. Par. | ἔχωσι τῶν χρηστῶν οἱ πονηροὶ gnomol. Byz. || 15 ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide ad ecl. 28 || 19 ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide ad ecl. 28. cf. gnomol. Byz. 146 W. || 20 τοὺς ψευδῶς διαβάλλοντας Is., sed ψευδῶς om. sicut Stobaeus Isocratis pap. Mass. et in antidosi § 73 cod. Laur. LXXXVII 14

35 Τοῦ αὐτοῦ (ib. § 29 p. 20 d).

Ἄρχε σαντοῦ μηδὲν ἤτιον ἢ καὶ τῶν ἄλλων· καὶ τοῦτο ἡγοῦ βασιλικώτατον, ἐὰν μηδεμιᾷ δουλεύῃς τῶν ἡδονῶν, ἀλλὰ κρατῇς τῶν ἐπιθυμιῶν μᾶλλον ἢ τῶν πο-
5 λιτῶν.

36 Τοῦ αὐτοῦ (ib. § 30 p. 20 e).

Νόμιζε τῶν τιμῶν ἀληθεστάτας εἶναι μὴ τὰς ἐν τῷ φανερῷ μετὰ δέους γιγνομένας, ἀλλ' ὅταν αὐτοὶ παρ' αὐτοῖς ὄντες μᾶλλον σου τὴν γνώμην ἢ τὴν τύχην θαν-
10 μάζωσι.

37 Τοῦ αὐτοῦ (ib. § 31 p. 21 a).

Μὴ τοὺς μὲν ἄλλους ἀξίου κοσμίως ζῆν, τοὺς δὲ βασιλέας ἀτάκτως· ἀλλὰ τὴν σεαυτοῦ σωφροσύνην παρὰ-
δειγμα τοῖς ἄλλοις καθίστη, γινώσκων ὅτι τὸ τῆς πόλεως
15 ἥθος ὁμοιοῦται τοῖς ἄρχουσι.

38 Τοῦ αὐτοῦ (ib. § 32 p. 21 d).

Περὶ πλείονος ποιοῦ δόξαν καλὴν ἢ πλοῦτον μέγαν τοῖς παισὶ καταλιπεῖν· ὁ μὲν γὰρ θνητός, ἢ δ' ἀθάνατος, καὶ δόξῃ μὲν χρήματα κτητά, δόξα δὲ χρημάτων οὐκ
20 ὦνητή, καὶ τὰ μὲν καὶ τοῖς φανύλοις παραγίγνεται, τὴν δὲ οὐχ οἷόν τε ἄλλ' ἢ τοὺς διενεγκόντας κτήσασθαι.

1 ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide ad ecl. 28. cf. corp. Par. 178 Elt., Agapet. ad Iustinian. c. 68 || 2 καὶ om. Isocratis cod. Vrb. || 3 ἐὰν M A ἐὰν δὲ S ἐάνπερ Tr. ἂν Is. | μηδεμία M || 4 κρατῇς A sed η in ras., Tr. κρατεῖς S M | τῶν ἡδονῶν πολιτῶν A || 6 ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide ad ecl. 28 || 8 παρ' αὐτοῖς M || 9 θανμάζωσιν Is.: θανμάζουσι (-σιν M) S M A || 11 ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide ad ecl. 28. cf. Agapet. ad Iustinian. c. 36 || 12 βασιλεῖς Is. cod. Vrb. || 13 σαντοῦ Is. || 14 γινώσκων M | τὸ τῆς πόλεως ὅλης ἡθους Is. || 15 ἄρχουσιν M || 16 ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide ad ecl. 28. in marg. sin. ^oω M rubr. ||

17 ποιον sine acc. M | μέγα M || 18 δὲ M || 19 δόξῃ μὲν — ὦνητή Bekk. Anecd. 153, 1 et 180, 14 | δόξῃ Is., Bekk. An.: δόξης S M A || 20 τοῖς om. Isocratis cod. Vrb. | παραγ- ex περιγ- corr. S¹

39 Τοῦ αὐτοῦ (ib. § 33 p. 21 c).

Κράτιστον μὲν τῆς ἀκμῆς τῶν καιρῶν τυγχάνειν· ἐπειδὴ δὲ δυσκαταμαθήτως ἔχουσιν, ἐλλείπειν αἰροῦ μᾶλλον ἢ πλεονάζειν· αἱ γὰρ μετριότητες μᾶλλον ἐν ταῖς ἐνδείαις ἢ ταῖς ὑπεροχαῖς ἰσχύουσιν.

40 Τοῦ αὐτοῦ (ib. § 35 p. 21 e).

Ὁ τι ἂν ἀκριβῶσαι βουληθῆς, ὧν ἐπίστασθαι προσήκει τοὺς βασιλέας, ἐμπειρίᾳ μέντι καὶ φιλοσοφίᾳ· τὸ μὲν γὰρ φιλοσοφεῖν τὰς ὁδοὺς σοι δείξει, τὸ δ' ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων γυμνάζεσθαι ἄμεινόν σε χρῆσθαι τοῖς πράγμασι ποιήσει.

41 Τοῦ αὐτοῦ (ibid. § 35 p. 22 a).

Θεώρει τὰ γιγνόμενα καὶ τὰ συμπίπτοντα καὶ τοῖς ἰδιώταις καὶ τοῖς τυράννοις· ἐὰν γὰρ τὰ παρεληλυθότα μνημονεύης, ἄμεινον καὶ περὶ τῶν μελλόντων βουλευέσῃ.

42 Πλουτάρχου ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς Περὶ φιλίας (fr. XVIII 4 Bernard.).

Ἡμερότητι τοίνυν καὶ εὐεργεσίᾳ μᾶλλον ἢ φόβῳ πρὸς εὐνοίαν ὑπακτέον.

43 Ἐν ταύτῳ (fr. XVIII 5 Bern.).

Ἡπίους οὖν εἶναι δεῖ μετὰ τοῦ ἔμφρονος εἰς τὸ κοινῇ λυσιτελές.

1 ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide ad ecl. 28. v. κράτιστον μὲν — τυγχάνειν leguntur ap. Suid. v. ἀκμή. cf. Bachm. An. gr. I 54, 26 III 351, 3 et 381, 25 || 2 μὲν γὰρ τῆς ἀκμῆς Isocratis cod. Vrbin. | τῆς τῶν καιρῶν τυγχάνειν ἀκμῆς Bachm. An. gr. II 351. 381 || 3 αἰροῦ καὶ μὴ πλ. Is. || 5 ὑπερβολαῖς Is. | ἰσχύουσιν S M A; ἔνειασι Isocratis libri meliores || 6 ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide ad ecl. 28 || 8 μετατίθει Isocratis cod. Vrbin. || 10 ἄμεινόν (-νον M) σε S M A: δύνασθαι σε Is. || 12 ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide ad ecl. 28. iteratur ecloga corp. Par. 160 Elt. (Ἰσοκράτους) || 13 γινόμενα corp. Par. || 14 post τυράννοις addit ἀπ' αὐτῶν Isocratis cod. Vrbin. | ἂν γὰρ Is. || 15 μνημονεύσης A, corp. Par. | καὶ περὶ S M, corp. Par., Isocratis libri deteriores: περὶ A, Isocratis libri meliores | βουλευέσῃ ex -σει corr. S¹, βουλεύσει primo Isocratis cod. Vrbin. || 16 ecl. cum lemm. hab. S M A; ἐπιστολῆς τῆς quod dedi ex M A, om. S || 20 ecl. cum lemm. hab. S M A; ἐν τῷ αὐτῷ A || 21 εὐφρονος A; ἔμφρονας (sc. εἶναι) ci. Elter || 22 λυσιτελῶς A

44 Ἀγριππίνου.

‘Ο Ἀγριππίνος ἡγεμονεύων ἐπειρᾷτο τοὺς καταδικαζο-
μένους ὑπ’ αὐτοῦ πείθειν, ὅτι προσήκει αὐτοῖς καταδικα-
σθῆναι. οὐ γὰρ ὡς πολέμιος αὐτοῖς, ἔφη, οὐδ’ ὡς ληστής
5 καταφέρω τὴν ψῆφον αὐτῶν, ἀλλ’ ὡς ἐπιμελητῆς καὶ
κηδεμών, ὥσπερ καὶ ὁ ἱατρὸς τὸν τεμνόμενον παρα-
μυθεῖται καὶ πείθει παρέχειν ἑαυτόν.

45 Κότυς.

Κότυς ὁ τῶν Θρακῶν βασιλεὺς πικρὸς ἦν τῶν ὑπη-
10 κῶν κολαστής. τῶν οὖν φίλων τις πρὸς αὐτὸν εἶπε
‘μανία τοῦτό ἐστι καὶ οὐ βασιλεία’. ὁ δὲ ‘ἀλλ’ ἡ ἐμὴ’
ἔφη ‘αὕτη μανία τοὺς ἀρχομένους σώφρονας ποιεῖ’.

45b (deest Mein.) Ἀναξιλάου.

Ἀναξίλαος ὁ Ῥηγίου τύραννος ἐρωτηθεὶς, τί μακα-
15 ριστότερον τῆς τυραννίδος, ἔφη ‘τὸ εὖ πάσχοντα δύνασθαι
ὑπερβάλλεσθαι’.

46 Δημοσθένους Ὀλυνθιακῶν δευτέρου (II p. 25).

Πολὺ γὰρ ῥᾶον ἔχοντας φυλάττειν ἢ κήσασθαι
πάντα πέφνηκεν.

1 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. Epicteti esse suspicatur Gaisford idque probabiliter, ut docuit R. Asmus Quaest. Epict. (Frib. Brisig. a. 1888) p. 46 || 2 ‘Ο om. A || 4 οὐδὲ M || 6 ὁ S, superscr. M manu fort. pr., om. A || 7 ἐαντῶ A, corr. A¹ || 8 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. iteratur ecloga gnomol. Paris. 266 Sternb. Κότυς, ὁ τῶν Θρ. βασιλεύς, κτέ. cf. Ps.-Plut. reg. et imper. apophth. p. 174 D || 11 τοῦτο A ut videtur, certe Tr., gnom. Paris., τοῦτ’ M τοῦτον S | ὁ δὲ] καὶ δς gnomol. Paris. | ἀλλ’ ἡ ἐμὴ αὕτη μανία εἶπε τοὺς ἀρ. σ. π. gnomol. Paris. | βασιλεία sine acc. S || 12 ποιεῖν: ~ M || 13 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S; ἀναξιλάου M. invenit ecl. hoc ipso loco Photius, nam pinacogr. hoc ordine Ἀγριππίνος Ἀναξίλαος. errat Elter de cod. Phot. p. 62. paulo aliter conceptum legitur idem apophthegma supra ecl. 17 || 14 ἐρωτηθεὶς ἐπὶ τινος τί ecl. 17 | μακαριστότερον A: μακαριστότατον M μακαριώτερον ecl. 17 || 15 τῆς τυραννίδος μακ. ecl. 17 | τὸ μηδέποτε εἰεργετοῦντα νικηθῆναι ecl. 17 | ὑπερβάλλεσθαι sc. τὸν εὐεργετήσαντα || 17 ecl. cum lemm. hab. SMA; δημοσθ⁹ nec plura S, δεύτερον A

47 Τῶν ἐπὶ σοφῶν (Plutarchi septem sap. conviv. p. 152 A).

Ἐμοὶ μὲν, ἔφη ὁ Σόλων, δοκεῖ μάλιστα ἂν ἔνδοξος γενέσθαι καὶ βασιλεὺς καὶ τύραννος, εἰ δημοκρατίαν ἐκ μοναρχίας κατασκευάσειεν τοῖς πολίταις. δεύτερος δὲ 5 Βίας εἶπεν, εἰ ἀτρόποις χρῶτο τοῖς νόμοις τῆς πατρίδος. ἐπὶ τούτῳ δὲ ὁ Θαλῆς ἔφησεν, εὐδαιμονίαν ἄρχοντος νομίζειν, εἰ τελευτήσῃ γηράσας κατὰ φύσιν. τέταρτος Ἀνάχαρσις, εἰ μὴ μόνος εἴη φρόνιμος. πέμπτος δὲ Κλεόβουλος, εἰ μηδενί, ἔφη, πιστεύει τῶν συνόντων. ἕκτος 10 δ' ὁ Πιτακός, εἰ τοὺς ὑπηκόους ὁ ἄρχων παρασκευάσει φοβεῖσθαι μὴ αὐτόν, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτοῦ. ὕστατος δ' ὁ Χεῖλων εἶπε, κάλλιστον εἶναι βασιλέα τὸν μὴ μόνου τοῦ φοβεροῦ εἶναι φροντίζοντα.

1 ecl. cum lemm. hab. S M A; τῶν ξ σοφῶν S τῶν ξ σοφῶν
^o
 σόλων M ἐκ τῶν ξ σοφῶν A ubi ut in M singulorum sapientium nomina genitivo casu praefixa sunt. dubites igitur an imiteris rubri-
^o
 cator emin M qui suo loco in proximis dedit βία, dein θάλητ et ἀνα-
 χάρσιδος et κλεοβούλου et πιτακοῦ et χεῖλωνος. de Plutarchi nomine omisso cf. Stob. IV 1, 134 H. || 3 μικρὸν οἷν ἐπισχὼν ὁ Σόλων
 'ἐμοὶ μὲν' ἔφη 'δοκεῖ' κτῆ. Plut. || 5 κατασκευάσειεν scripsi: κατα-
 σκευάσει ἐν M A κατασκευάσει S ni fallor, Plut. κατασκευάσει Tr. |
 δ' ὁ Βίας Plut. dandum fortasse Stobaeo || 6 ἔφη pro εἶπεν A |
 ἀτρόποις Meineke: τρόποις S πρώτος M πρώτος τρόποις A, πρώ-
 τος aut τρόποις Plut. || 7 τούτῳ S, Plut.: τοῦτο M A Tr. | δὲ ὁ re-
 posui ex M A, δ' ὁ Plut.: δὲ S Tr. | ἔφησεν SM, Plut.: ἔφησε A
 ἔφη Tr. || 8 τελευτήσῃ γηράσας M A, Plut.: τελευτήσῃ ἐγγεράσας
 S. similiter dicta collegit Wyttenbach in Plut. septem sap. conv.
 p. 147 B, item Sternbach ad gnom. Vat. 321 e || 9 εἰ μόνος Plutarchi
 memoria | πέμπτος κλεόβουλος δὲ εἰ S || 10 ἔφη om. A | πιστεύειν
 M | Ἐκτός (sed E et acc. rubr.) M || 11 δὲ ὁ M | παρασκευάσει Plut.:
 παρασκευάσει S M A || 12 ἀλλὰ τὰ ὑπὲρ αὐτοῦ A. dictum saepe
 recurrit, exempla collecta reperies a Wyttenbachio in Plut. l. c. p.
 152 B | longe discrepat Plutarchus ubi haec: μετὰ τοῦτον ὁ Χίλων
 ἔφη τὸν ἄρχοντα χρῆναι μηδὲ φρονεῖν θνητόν, ἀλλὰ πάντ' ἀθάνατα |
 δὲ M || 14 φροντίζοντα ex cod. Paris. 1985 adfert Gaisford et sic
 tacite Wyttenbach in animadv. p. 949: φροντίζοντος S M A

48 Ἰσοκράτους Εὐαγόρα (§ 43 p. 197 c).

Ἀλλ' οὕτω θεοφιλῶς καὶ φιλανθρώπως διώκει τὴν πόλιν, ὥστε τοὺς ἀφικνουμένους μὴ μᾶλλον Εὐαγόραν τῆς ἀρχῆς ζηλοῦν ἢ τοὺς ἀρχομένους τῆς ἐκείνου βασιλείας.
5 ἅπαντα γὰρ τὸν χρόνον διετέλεσεν οὐδένα μὲν ἀδικῶν, τοὺς δὲ χρηστοὺς τιμῶν· καὶ σφόδρα μὲν ἀπάντων ἄρχων, νομίμως δὲ τοὺς ἑξαμαρτάνοντας κολάζων.

49 Τοῦ αὐτοῦ (§ 44 p. 197 d).

Οὐδὲν μὲν συμβούλων δεόμενος, ὅμως δὲ τοῖς φίλοις
10 συμβουλευόμενος.

50 Τοῦ αὐτοῦ (§ 44 p. 197 d).

Πολλὰ μὲν τῶν χρωμένων ἡττώμενος, ἀπάντων δὲ τῶν ἐχθρῶν περιγιγνόμενος.

51 Τοῦ αὐτοῦ (§ 44 p. 197 d).

15 Σεμνὸς ὢν οὐ ταῖς τοῦ προσώπου συναγωγαῖς, ἀλλὰ ταῖς τοῦ βίου κατασκευαῖς· οὐδὲ πρὸς ἐν ἀτάκτως οὐδὲ ἀνωμάλως διακείμενος, ἀλλ' ὁμοίως τὰς ἐν τοῖς λόγοις ὁμολογίας ὥσπερ τὰ ἐν τοῖς ἱεροῖς διαφυλάττων.

52 Τοῦ αὐτοῦ (§ 45 p. 197 e).

20 Τοὺς μὲν φίλους ταῖς εὐεργεσίαις ὑφ' αὐτὸν ποιούμενος, τοὺς δὲ ἄλλους τῇ μεγαλοψυχίᾳ καταδουλούμενος.

53 (54 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ (§ 45 p. 197 e).

Μέγα φρονῶν οὐκ ἐπὶ τοῖς διὰ τύχην, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς δι' αὐτὸν γιγνομένοις.

1 ecl. cum lemm. hab. S M A; εὐαγόρα S εὐαγόρα (sine acc. M) M A || 3 τοὺς εἰσαφικνουμένους Isocratis cod. Vrbin. || 4 τοὺς ἀρχομένους] τοὺς ἄλλους Isocratis cod. Vrbin. primo | τῆς ὑπ' ἐκείνου Isocratis cod. Vrbin. || 7 ἑξαμαρτάνοντας Isocratis cod. Vrbin. primo || 8 ecl. cum lemm. hab. S M A, ecl. 49—58 uno lemmate comprehendit S || 11 ecl. cum lemm. hab. S M, om. A; de S vide ad ecl. 49 || 12 ἅπαντα Is. || 14 ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide ad ecl. 49 || 17 διακείμενος S | λόγοις] ἔργοις Isocratis cod. Vrbin. || 18 τὰ S M A τὰς Is. | ἱεροῖς S M A, Isocratis cod. Laur. LXXXVII 14: λόγοις Isoer. cod. Vrbin. ὅροις Isoer. cod. Vatic. 65 || 19 ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide ad ecl. 49. recurrit corp. Par. 734 Elt. || 20 ὑφ' αὐτῷ Is. || 21 δουλούμενος S || 22 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 52 Mein.), om. S. cf. Aristoteles rhet. I 9 p. 1368^a 6 || 23 ἐπὶ bis om. Aristot. | τύχην ὑπάρχουσιν Aristot. qui mox om. γιγνομένοις | δι' αὐτὸν M δι' αὐτὸν ut videtur A

54 (53 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ (§ 45 p. 198a).

Φοβερός ὢν οὐ τῷ πολλοῖς χαλεπαίνειν, ἀλλὰ τῷ πολὺ τῶν ἄλλων ὑπερβάλλειν.

55 Τοῦ αὐτοῦ (§ 45 p. 198a).

Ἐγούμενος τῶν ἡδονῶν, οὐκ ἀγόμενος ὑπ' αὐτῶν. 5

56 Τοῦ αὐτοῦ (§ 45 p. 198a).

Ὀλίγοις πόνοις πολλὰς ῥαστώνας κτώμενος, ἀλλ' οὐ διὰ μικρᾶς ῥαθυμίας μεγάλους πόνους ὑπολείπομενος.

57 Τοῦ αὐτοῦ (§ 46 p. 198a).

Ὅλως οὐδὲν παραλείπων ὢν προσεῖναι τοῖς βασι- 10
λεῦσι πρέπει, ἀλλ' ἐξ ἐκάστης πολιτείας ἐκλεγόμενος τὸ βέλτιστον, καὶ δημοτικὸς μὲν ὢν τῇ τοῦ πλήθους θρα-
πειᾷ, πολιτικὸς δὲ τῇ τῆς πόλεως διοικήσει, στρατηγικὸς
δὲ τῇ πρὸς τοὺς κινδύνους εὐβουλία, τυραννικὸς δὲ τῷ
πᾶσι τούτοις διαφέρειν. 15

58 Ἰσοκράτης Νικοκλεῖ (ad Nic. § 23 p. 19c).

Ποιεῖ μὲν μηδὲν μετ' ὀργῆς, δόκει δὲ τοῖς ἄλλοις,
ὅταν σοι καιρὸς ᾗ. καὶ δεινὸς μὲν φαίνεται τῷ μηδὲν σε
λανθάνειν τῶν γιγνομένων, πρᾶος δὲ τῷ τὰς τιμωρίας
ἐλάττους ποιεῖσθαι τῶν ἀμαρτανομένων. 20

1 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 52 Mein.) M (post ecl. 54 Mein.) A (post ecl. 55 Mein.). de S vide ad ecl. 49. Isocrate collato conicio olim se excepsisse ecl. 51. 53. 52. 54. fac enim in libri Stobaeani margine olim suppletam fuisse ecl. 53, iam non mirum erit quod omisit eam S, falso intulit loco librarius M A codicum archetypi || 2 πολλοῖς M, Is.: πολὺς A πολὺ S || 3 τῶν ἄλλων S M A, Isocratis cod. Laur. LXXXVII 14: τὴν τῶν ἄλλων φύσιν Isocr. cod. Vrbin. τὴν φύσιν τῶν ἄλλων Isocr. cod. Vatic. 65 || 4 ecl. cum lemm. hab. S M (post ecl. 53 Mein.) A (post ecl. 54 Mein.). de S vide ad ecl. 49 || 5 τῶν ἡδονῶν ἀλλ' οὐκ Is. || 6 ecl. cum lemm. hab. S M (post ecl. 55 Mein.) A (post ecl. 53 Mein.); de S vide ad ecl. 49 || 8 μικρὰς S, Is.: μακρὰς sine acc. M μακρᾶς A || 9 ecl. cum lemm. hab. S M A. de S vide ad ecl. 49 || 10 ὅλως δὲ οὐδὲν ex Is. vulg. intulit Gesn.¹ | ὢν M | τοῖς βασιλεῦσι πρ.] δεῖ τοῖς βασιλεῦσιν Isocr. cod. Vrbin. || 11 ἐκάστης τῆς Isocr. cod. Vrbin. primo | ἐξελεγμένους Isocr. cod. Vrbin. || 13 τῆς πόλεως ὅλης διοικήσει Isocr. cod. Vrbin. || 14 τυραννικὸς] μεγάλῳρων Isocr. cod. Vrbin. || 16 ecl. hab. S M A; Ἰσοκράτης Νικοκλεῖ M A, de S vide ad ecl. 49. cf. Agapet. ad Iustinian. c. 48 || 18 καὶ M ἢ S A: om. Isocr.; particula mihi suspecta

59 Πλάτωνος ἐκ τῆς πρὸς τοὺς Δίωνος οἰκείους ἐπι-
στολῆς (p. 354 E).

Δουλεία γὰρ καὶ ἐλευθερία ὑπερβάλλουσα μὲν ἐκα-
τέρᾳ πάγκακον, ἔμμετρος δὲ οὔσα πανάγαθον· μετρία δὲ
5 ἡ θεῶ δουλεία, ἄμετρος δὲ ἡ τοῖς ἀνθρώποις· θεὸς δὲ
ἀνθρώποις σῶφροσι νόμος, ἄφροσι δὲ ἡδονή.

60 Ξενοφῶντος ἐν τῷ ἡ' τῆς Κύρου Παιδείας (c. 2, 14).

Καὶ λόγος δὲ αὐτοῦ ἀπομνημονεύεται, ὡς λέγοι παρα-
πλήσια ἔργα εἶναι νομέως ἀγαθοῦ καὶ βασιλέως ἀγαθοῦ.
10 τὸν τε γὰρ νομέα χρῆναι ἄρα, ἔφη, εὐδαίμονα ποιοῦντα
τὰ κτήνη χρῆσθαι αὐτοῖς, ἣ δὴ προβάτων εὐδαιμονία,
τὸν τε βασιλέα ὡσαύτως εὐδαίμονας πόλεις καὶ ἀνθρώ-
πους ποιοῦντα χρῆσθαι αὐτοῖς.

61 Διωτογένεος Πυθαγορείου ἐκ τοῦ Περί βασιλείας.

15 Βασιλεύς κ' εἴη ὁ δικαιοτάτος, δικαιοτάτος δὲ ὁ
νομιμώτατος. ἄνευ μὲν γὰρ δικαιοσύνας οἶδεις ἂν εἴη
βασιλεύς, ἄνευ δὲ νόμῳ δικαιοσύνα. τὸ μὲν γὰρ δίκαιον
ἐν τῷ νόμῳ ἐντί, ὁ δὲ γε νόμος αἴτιος τῷ δικαίῳ, ὁ δὲ
βασιλεὺς ἦτοι νόμος ἔμψυχός ἐντι ἢ νόμιμος ἄρχων· διὰ
20 ταῦτ' ὧν <ὁ> δικαιοτάτος καὶ νομιμώτατος. ἔργα δὲ
βασιλέως τρία, τό τε στραταγὲν καὶ δικασπολὲν καὶ

1 ecl. cum lemm. hab. S M A, δῖω ex δῖον corr. M rubr. οἰκείους
supra lin. S¹. iteratur ecloga cum lemmate infra flor. 62, 49 Mein. ||
4 οὔσα ὄντως A || 5 θεῶ (θεῶν libri infra) δουλεία S, Ps.-Plat.: θεο-
δουλεία M θεοδουλία sed superscr. ει A¹ || 6 ἄφροσι δὲ ἡδονή om. Stob.
infra || 7 ecl. cum lemm. hab. S M A || 8 ὅς S | λέγει A || 10 ἄρα om.
Xen. plerique | εὐδαίμονα τὰ κτήνη ποιοῦντα χρῆσθαι Xen. || 11 ἡ δὴ
Xen. ἡ δὴ SMA ut Xen. nonnulli || 14 ecl. cum lemm. hab. S M A; διωτο-
γενέος an -έουσ voluerit rubricator in M non satis clarum, διωτογενέος
A διωτογεν^ε S Διωτογενέως Tr. Διωτογένεος Meineke. malim Διωτο-
γένους ut legitur supra IV p. 79, 17. cf. Stob. I 7, 10 W. | πυθαγ.
addita lineola infra γ S πυθαγορίου M A Tr. | ἐκ τοῦ Π. β. om. S ||
17 νόμῳ S M νόμων A νόμῳ Tr. || 18 ἐν τῷ A om. S M | ἐντι M |
γε νόμ^ο A: γενόμενος S M || 19 νόμος ἔμψυχος] cf. Musonii rel. p. 37
adn. 2 H. | ἔμψυχος ἐντι S A ἔμψυχός ἐστιν M sed ἐστιν ex parte in
ras. corr. M² || 20 ὧν ὁ Hirschig: οὖν libri || 21 στραταγὲν A στρα-
ταγεῖν M στρατηγεῖν S | δικασπολὲν S -λέν A δικασ πολὲν accentu
supra δικασ eraso M

Θεραπεύεν Θεῶς· στραταγὲν μὲν ὧν καλῶς δυνασσεῖται,
 πολεμὲν καλῶς ἐπισταθεῖς, δικασπολὲν δὲ καὶ διακοῦεν
 πάντων τῶν ὑπ' αὐτὸν φύσιν δικαίῳ καὶ νόμῳ καλῶς
 ἔκμαθὼν, Θεραπεύεν δὲ τῶς Θεῶς εὐσεβῶς καὶ ὁσίως
 φύσιν Θεῷ καὶ ἀρετὰν ἐκλογισάμενος. ὥστε ἀνάγκη τὸν 5
 τέληρον βασιλέα στραταγὸν τε ἀγαθὸν ἦμεν καὶ δικαστὰν
 καὶ ἱερέα· ταῦτα γὰρ καὶ ἀκόλουθα καὶ πρέποντα ἐντὶ
 βασιλέως ὑπεροχῇ τε καὶ ἀρετῇ. κυβερνᾶτα μὲν γὰρ
ἔργον ἐντὶ τὰν ναῦν σώζειν, ἀνιόχῳ δὲ τὸ ἄρμα, ἰατρῷ
 δὲ τῶς νοσίωντας, βασιλέως δὲ καὶ στραταγῷ τῶς ἐν 10
 πολέμῳ κινδυνεύοντας. ὃ γὰρ ἕκαστος ἀγεμῶν ἐντὶ συστά-
 ματος, τοῦτω καὶ ἐπιστάτας καὶ δαμιουργός. καὶ μὲν τό
 τε δικασπολὲν καὶ διανέμεν τὸ δίκαιον, ξυνᾷ μὲν καθόλου
 ἰδίᾳ δὲ καθ' ἕκαστον, οἰκῆρον βασιλέως ὥσπερ Θεῷ ἐν
τῷ κόσμῳ (ὧ) ἀγεμῶν τε καὶ προστάτας ἐντί, ξυνᾷ μὲν 15
 τῷ ποτὶ μίαν ἀρχάν τε καὶ ἀγεμονίαν τὸ ὅλον ξυναρμόσθαι,
 καθ' ἕκαστον δὲ τῷ καὶ τὰ κατὰ μέρος (ποτ)τὰν αὐτὰν
 ἀρμονίαν τε καὶ ἀγεμονίαν συναρμόζεσθαι. ἔτι δ' ἐν τῷ
 ποιῆν εὖ καὶ εὐεργετὲν τῶς ὑποτεταγμένως ὁ βασιλεὺς

1 θεραπεύειν S M A: corr. Gaisford | Θεῶς ex Θεούς S¹ | στρα-
 ταγὲν M A στραταγεῖν S | ὧν ni fallor S ὧν M ὧν A Tr. || 2 δι-
 κασπολὲν S | δὲ om. A || 3 (τῷ) δικαίῳ prop. Meineke | καὶ om. Tr. ||
 4 θεραπεύειν A -εῖεν M -εύειν S | τῶς Θεῶς ex τοὺς Θεοὺς corr.
 A¹ | εὐσεβῶς Meineke fort. recte, cf. p. 267, 3 || 6 τέληρον scripsi:
 τέλειον libri | στραταγὸν S στραταγέον M A | τε om. Tr. | ἦμεν A
 ἡμεν S ἢ μὲν M | δικαστὴν libri: corr. Meineke || 7 ἐν τῇ pro ἐντὶ M ||
 8 κυβερνᾶτα M || 9 σώζειν S | κανιόχῳ M κ. ἡνιόχῳ A || 10 νοσέον-
 τας temere Gesn.¹ | τῷ ante στρ. add. M A || 11 ὧ M A ὧι S | ἐντὶ
 ut videtur S A¹ || 12 δημιουργός S δαμ- M A. fort. δαμοργός hic et
 p. 80, 10 || 13 δικασπολὲν (vel -λέν) S δικασπολεῖν A διδασκολὲν
 M | ξυνᾷ SM ξοινᾷ A: corr. Meineke | καθόλου libri: corr. Meineke ||
 14 ἰδίᾳ A | δὲ om. Tr. || 15 ὧ addidit Iacobs | προστάτης A | ἐντὶ
 M | ξυνᾷ S M A: corr. Meineke || 16 τῷ Meineke: τὸ SMA || 17 καθ'-
 ἕκαστον (ut 14) et mox καταμέροσ M | τῷ Meineke: τὸ libri | ποτ-
 τὰν Gaisford: τὰν libri || 18 ἀγεμονίαν — ἀρμονίαν A | συναρμ.]
 aut hic συναρμόσθαι aut 16 συναρμόζεσθαι scribendum Meineke.
 ego supra ξυναρμόζεσθαι reponendum puto || 19 ποιῆν S | εὐεργετὲν
 M A εὐεργετεῖν S

ἐντι· ταῦτα δ' οὐκ ἄνευ δικαιοσύνας καὶ νόμω. τό γε
 μὲν τρίτον, λέγω δὲ τὸ θεραπεύειν τὼς θεῶς, βασιλέως
 ἀντάξιον· δεῖ γὰρ τὸ ἄριστον ὑπὸ τῷ ἀρίστῳ τιμᾶσθαι
 καὶ τὸ ἀγεμονέον ὑπὸ τῷ ἀγεμονέοντος. τῶν μὲν ὧν
 5 φύσει τιμιωτάτων ἄριστον ὁ θεός, τῶν δὲ περὶ γὰν καὶ
 τὼς ἀνθρώπως ὁ βασιλεὺς. ἔχει δὲ καὶ ὡς θεὸς ποτὶ
 κόσμον βασιλεὺς ποτὶ πόλιν· καὶ ὡς πόλις ποτὶ κόσμον
 βασιλεὺς ποτὶ θεόν. ἃ μὲν γὰρ πόλις ἐκ πολλῶν καὶ
 διαφερόντων συναρμοσθεῖσα κόσμῳ σύνταξιν καὶ ἁρμονίαν
 10 μεμίματα, ὁ δὲ βασιλεὺς ἀρχὰν ἔχων ἀνυπεύθυνον, καὶ
 αὐτὸς ὧν νόμος ἔμψυχος, θεὸς ἐν ἀνθρώποις παρεσχαμά-
 τισται.

62 Ἐν ταύτῳ.

Ὅθεν δεῖ τὸν βασιλέα μὴ νικῆσθαι ὑφ' ἀδονᾶς, ἀλλ'
 15 αὐτὸν νικῆν ταύταν, μηδ' ὅμοιον ἡμεν τοῖς πολλοῖς ἀλλὰ
 ἐπὶ πολλὸν διαφέροντα τούτων, μηδ' ἔργον ἀγείσθαι τὰν
 ἀδονὰν ἀλλὰ μᾶλλον τὰν ἀνδραγαθίαν· ἅμα δὲ καὶ πρέ-
 πει τὸν ἀτέρων ἄρχεν χρήζοντα τῶν αὐταυτῷ παθέων
 πρᾶτον δύνασθαι ἄρχεν. περὶ γε μὲν τᾶς πλεονεκτίας
 20 ὁδε λόγος· δεῖ γὰρ ἐς τοῦτο πεπᾶσθαι τὰ χρήματα, ὥστε
 φίλως εὐεργετὲν καὶ δεομένως ὑπολαμβάνειν, καὶ ἐχθρῶς
 δὲ μετὰ δίκας ἀμύνεσθαι· ἀδίστα γὰρ ἃ μετ' ἀρετῶς

1 νόμῳ S || 2 θεραπεύειν A -εὔειν M -εύειν Tr. dubito de S ||
 3 fort. τιμῆσθαι, cf. ecl. 62 init. || 4 ἀγεμονοῦν S M A: corr. Meineke.
 ἀγεμονεῖον Cobet mnemos. IX 107 | τῷ Mullach: τοῦ libri | ἀγεμο-
 νέοντος S: ἀγεμονεύοντος M A hoc probat Cobet | οὖν libri:
 corr. Meineke || 5 ἄριστον S ἄριστος M A || 6 ὡς ὁ θεός A ||
 8 θεῶν M || 9 κόσμῳ Tr.: κόσμον S M A || 11 malim ἐὼν | παρεσχη-
 μάτισται A || 13 ecl. cum lemm. ἐν ταυτῷ hab. S M A || 14 νικῆσθαι
 Cobet mnemos.² II p. 109: νενικῆσθαι libri || 15 νικᾶν S | ἡμεν M ||
 16 πολὸν A | τούτων scr. Gesn.¹: τοῦτον S M A sed corr. in τού-
 των A¹ | ἀγείσθαι M | τὴν S || 17 ἀδονὰν M ἡδονὰν S A | πρέπει
 aut quod praestabilius illi visum est πρέπον Halm lect. Stob. p. 46:
 πρέπεν S M A || 18 ἐτέρων S M ἐτέραν A: correxi | ἄρχειν A | αὐτ-
 αυτῷ S αὐταυτῷ M αὐτοῦ A || 19 ἄρχειν A | πλεονεκτικᾶς S A
 πλεονεκτικᾶς M περὶ πλεονεξίας tamquam lemma in marg. A²: corr.
 Gesn.² marg. || 21 εὐεργετὲν M | δεομένους ὑπολαμβάνειν A | ἐχθρῶς
 M ἐχθρῶς A ἐχθροὺς S || 22 ἀμύνεσθαι S M A: corr. Meineke

ἀπόλαυσις τᾷς εὐτυχίας. ὁ δ' αὐτὸς τρόπος καὶ περὶ
 τᾷς ὑπεροχᾶς· δεῖ γὰρ καθυπερέχεν τὼς ἄλλως ἀρετᾷ καὶ
 κατταύταν ἄξιον κρίνεσθαι τῷ ἄρχεν, ἀλλὰ μὴ καττὸν
 πλοῦτον ἢ τὰν δύναιεν ἢ τὰν ῥώμαν τὰν τῶν ὀπλων· ὁ
 μὲν γὰρ τι κοινὸν ἐντι καὶ τῶν τυχόντων, ὁ δὲ κοινὸν καὶ 5
 τῶν ἀλόγων ζώων, ὁ δὲ κοινὸν καὶ τῶν τυράννων, ὁ δὲ
 μόνον ἴδιον τῶν ἀγαθῶν ἀνθρώπων. ὥστε ὅστις βασι-
 λεὺς σώφρων μὲν ἐντι περὶ τὰς ἡδονάς, κοινωνατικὸς δὲ
 περὶ τὰ χρήματα, φρόνιμος δὲ καὶ δεινὸς περὶ τὰν ἀρε-
 τάν, οὗτός κα εἴη καττὰν ἀλάθειαν βασιλεὺς. ἔχει δὲ καὶ 10
 ὁ δᾶμος τῶν μερέων τᾷς τῷ ἀνθρώπῳ ψυχᾷ τὰν ἀνα-
 λογίαν ταύταν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν κακῶν· ἃ μὲν γὰρ
 πλεονεκτία γίνεται περὶ τὸ ἀγούμενον μέρος τᾷς ψυχᾷς,
 λογικὰ γὰρ ἃ ἐπιθυμία· ἃ δὲ φιλοτιμία καὶ θηριότης
 περὶ τὸ θυμοειδές, τοῦτο γὰρ τὸ ζέον καὶ δυναμικὸν 15
 μέρος τᾷς ψυχᾷς· ἃ δὲ φιλαδονία περὶ τὸ ἐπιθυματικόν,
 τοῦτο γὰρ <τὸ> θῆλυ καὶ ὑγρὸν μέρος τᾷς ψυχᾷς· ἃ δὲ γε
 ἀδικία τεληοτάτα κακία καὶ σύνθετος ἕασσα περὶ ὅλαν
 γίνεται τὰν ψυχάν. ὁθεν ὡς λύραν καὶ πόλιν εὐνομου-
 μέναν δεῖ συναρμόσασθαι βασιλέα ὅρον δικαιοτάτον καὶ 20
 νόμῳ τάξιν ἐν αὐτῷ πρᾶτον καταστασάμενον, εἰδότα διότι
 τῷ πλάθεος, ὃ δέδωκεν ὁ θεὸς αὐτῷ τὰν ἀγεμονίαν, ἃ
 συναρμογὰ ποτ' αὐτὸν ὀφείλει συναρμοσθῆμεν. ποτὶ δὲ

1 περὶ libri: ἐπὶ Meineke || 2 τὰς ὑπεροχὰς M | αἰ γὰρ καθυ-
 περέχων S M A: corr. Valckenaer || 3 κατ' αὐτὰν M A κατταυτὰν S
 κατταύταν prop. Gaisford recte | τὸ ἄρχεν S M A ε ex parte in ras.
 M¹: corr. Valckenaer || 4 ἢ τὰν ῥώμαν ἢ τὰν δύναιεν prop. Meineke ||
 5 ἐντι M ἐντι S A | ὁ δὲ κοινὸν καὶ τῶν ἀλόγων ζώων S M A, om.
 typotheta Gaisfordi || 7 ὥστε ὡστις A || 8 ἐντι M A Tr. ἐστι S |
 ἡδονὰς S ἡδονὰς M A Tr. | κοινωνατικὸς S M κοινωνητ. A κοινο-
 νακὸς Tr. || 9 τὴν A | ἀρχάν S M A: corr. Iacobs || 10 κ' εἴη Tr. καὶ
 εἴη S M A | ἀλήθειαν A || 11 τοῦ ἀνθρώπου libri: corr. Meineke |
 ψυχᾷς M | v. τὰν ἀναλογίαν — 13 μέρος τᾷς ψυχᾷς om. A || 13 γί-
 νεται M Tr. dubito de S A || 17 τὸ suppl. Meineke || 18 τεληοτάτα
 Meineke τελειοτάτα M A τελεωτάτη S | ἕασσα M ἕασσα A ἕασσα S,
 correxi || 19 γίνεται M Tr. vide ad 13 | ὡς Iacobs: εἰς libri | εὐνομου-
 μένην S || 21 αὐτῷ Meineke. an αὐταντῷ? | καταστησόμενον libri:
 corr. Halm || 22 παθεος sed λ supra π M || 23 ποταντὸν M

τοῖς ἀγορευμένοις δεῖ καὶ θέσιας καὶ ἔξιας ἐπιπρεπέας
ἐπιταδεύειν τὸν ἀγαθὸν βασιλέα, πολιτικῶς αὐτὸν πλάσ-
σοντα καὶ πραγματειωδέως, ὅπως μήτε τραχὺς φαίνεται
τοῖς πλάθεσι μήτ' εὐκαταφρόνητος, ἀλλὰ καὶ ἁδὺς καὶ
5 ἀμφοιστραφής. τεύξεται δὲ τούτων, αἴκα πρῶτον μὲν σεμ-
νὸς ἦ καὶ ἐκ τῷ ἰδὲν καὶ ἐκ τῷ ἀκοῦσαι καὶ ἐκ τῷ ἄξιος
ἐπιφαίνεσθαι τὰς ἀρχάς, δεύτερον δὲ χρηστὸς καὶ ἐκ τῆς
ἐντεύξιος καὶ ἐκ τῆς ποτιβλέψιος καὶ ἐκ τῆς εὐεργεσίας,
τρίτον δὲ δεινὸς καὶ ἐκ τῆς μισοποναρίας καὶ ἐκ τῆς
10 κολάσιος καὶ ἐκ τῆς ἐπιταχύσιος καὶ ὅλως ἐκ τῆς ἐμπει-
ρίας καὶ τριβᾶς τῆς περὶ τὸ βασιλεύειν. ἃ μὲν γὰρ σεμνό-
τας θεόμιμον ὑπάρχουσα πρᾶγμα δύναται θαυμαζόμενον
καὶ τιμώμενον αὐτὸν παρέχεσθαι τοῖς πλάθεσιν, ἃ δὲ
χρηστότας φιλεύμενον καὶ ἀγαπαζόμενον, ἃ δὲ δεινότητας
15 φροβερὸν μὲν καὶ ἀνίκητον ποτὶ πολεμίως, μεγαλόψυχον
δὲ καὶ θαρσαλέον ποτὶ φίλως. δεῖ δὲ τὰν σεμνότατα
καθεστᾶσθαι περὶ αὐτὸν μηδὲν ταπεινὸν ἐπιταδεύοντα
μηδὲ τῶν πολλῶν ἀντάξιον ἀλλὰ τῶν θαυμαινομένων
καὶ τῶν ἀγεμονία καὶ σκαπτουχία ποτιφυῶν, ἀμιλλώμε-
20 νον αἰεὶ μὴ τοῖς μηόνεσσι μηδὲ τοῖς ἴσοις ἀλλὰ τοῖς
μεζόνεσσι, καὶ καττὸ μέγεθος τῆς ἀγεμονίας ἄδοναὺς ὑπο-

1 ἀγορευομένοις SM A: corr. Meineke | ἐπιπρεπέας A ||
2 ἐπιτάσσειεν SM ἐπιτασσεύειν A ἐπιτάσσειεν Tr.: corr. Meineke |
αὐτὸν Meineke. an αὐταντὸν? | πράσσειν A || 3 πραγματειωδέως libri:
corr. Meineke || 4 post πλάθ. quae praecepit e v. 13 ἃ δὲ χρηστότας
del. A | εὐκαταφρόνητος M Tr. εὐκαταφρόνητος SA || 5 τοῦτον αἴκα
M || 6 τοῦ pro τῷ A ter | ἰδὲν (vel -ἔν) S: ἰδεῖν M εἰδέναι A. fuerit

E

igitur IDEIN || 7 δεύτερος A || 9 μισοπονηρίας A | τὰ κολασίας S
τακολασίας M τὰς ἀκολασίας A: corr. Gesn.¹ p. 330^v marg. || 10 ἐπι-
ταδεύσιος ci. Badham || 11 τῆς A || 12 ὑπάρχοισα Meineke | δύνασθαι
(σ fort. e corr. M) SM A: corr. Gesn.¹ δυνασεῖται prop. Meineke ||
15 ποτιπολεμίως ut mox ποτιφίλως M || 16 τὰ σεμνότατα Tr. ||
17 καθεστᾶσθαι MA -ᾶσθαι S | οὐδὲν A || 18 μηδὲν A || 19 σκηπ-
τουχία A | ποτιφυῶν libri. -φυῶν Meineke || 20 μὴ SM μηδὲ A |
μηόνεσσι M μὴόνεσιν A: μὴόνεσι S μεϊόνεσι Tr. || 21 μεζόνεσσι SM
μεϊζόνεσσι A μεζόνεσι Tr. | καττὸ (sine acc. M) SM κατὰ τὸ A |
τάς M τῆς A | ὑπολαμβάνοντα sed ut dubium sit utrum -οντα ex-
-ωντα an hoc ex illo corrigere voluerit M¹

λαμβάνοντα μεγίστας ἡμεν τὰς ἐπὶ τοῖς καλοῖς ἔργοις
καὶ μέγαλοις, ἀλλὰ μὴ τὰς ἐπὶ τοῖς ἀπολαύστοις, χωρί-
ζοντα μὲν ἑαυτὸν ἀπὸ τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν, συνεγγί-
ζοντα δὲ τοῖς θεοῖς, οὐ δι' ὑπεραφανίαν ἀλλὰ διὰ μεγα-
λοφροσύναν καὶ μέγεθος ἀρετᾶς ἀνυπέρβλατον, τοιαύταν 5
αὐτῷ ἐπιπρέπηαν καὶ προστασίαν ἀμφιβαλλόμενον καὶ
καττὰν ὄψιν καὶ καττὼς λογισμῶς καὶ κατὰ ἐνθυμά-
ματα καὶ κατὰ ἄθος τᾶς ψυχᾶς καὶ κατὰς πράξιαι καὶ
καττὰν κίναςιν καὶ καττὰν θέσιν τῷ σώματος, ὥστε τὼς
ποταυγασμένως αὐτὸν κατακοσμηθῆμεν καταπεπλαγμένως 10
αἰδοῖ καὶ σωφροσύνη τε <καὶ> διαθήσει τᾷ περὶ τὰν ἐπι-
πρέπηαν. οἱ γὰρ μῆλον αὐλῷ καὶ ἁρμονίας <ᾧ> τᾷ ἀγα-
θῷ βασιλέως ποταύγασις ὀφείλει τρέπεν τὰς ψυχὰς τῶν
ποταυγασμένων. καὶ περὶ μὲν σεμνότητος ἄλλης εἰρήσθω·
περὶ δὲ χρηστότητας νῦν ὑποθέσθαι πειρασοῦμαι. χρη- 15
στός γὰρ ἐσσεῖται πᾶς βασιλεὺς τὸ μὲν καθόλω δίκαιός
τ' ἐὼν καὶ ἐπιεικὴς καὶ εὐγνώμων. ἐντι γὰρ ἡ δικαιοῦτας

1 ἡμεν τὰς om. MA || 2 τὰς M ex τοῖς corr. S¹ τᾶς A ||
3 ἑαυτὸν libri omnes || 4 οὐ δι' SM οὐδὲ δι' A || 5 post ἀνυπέρβλατον
distinguitur SA | τοιαύταν SA τοιαῦταν M || 6 αὐτῷ S | ἐπιπρεπή-
αν S ἐπιπρεπήαν M ἐπιπρέπηαν A; ἐπιπρέπειαν prop. Gesn.¹ mrg. ||
7 κατὰ τὼς A | λογισμῶς M | κατὰ τὰ ἐνθυμήματα A || 8 κατὰ
ἄθος τῆς ψυχῆς S κατὰ ἀθοστᾶς ψυχᾶς M κατὰ ἡθος τᾶς ψυχᾶς A;
κατὰ ἄθος τῆς ψυχῆς scr. Gesn.¹ | κατὰς M || 9 κατὰν S | κίναςιν
typothetae errore Gesn.² | κατταν M | τοῦ SMA: corr. Gesn.¹ | τὼς
ποταυγασμένως Koen: τὼς ποταυτὰς μὲν ὡς (μενωσ M) SM τὼς
ποτ' αὐτὰς μὲν ὡς A || 10 κατακοσμηθῆμεν S | καταπεπλαγμένως
SM καταπεπλασμένως Tr. καταπεπλεγμένος A || 11 καὶ inseruit
Gesn.² | τᾷ Koen: τε libri | τὴν A | ἐπιπρέπηαν S ἐπιπρεπηαν (sine
acc.) M ἐπιπρέπηαν A; ἐπιπρέπειαν prop. Gesn.¹ mrg. || 12 μῆλον S
μῆον M μῆον A | ᾧ ex A inseruisse sibi visus est Gaisford, at deest ᾧ
tam in A quam in SM || 13 τρέπεν A: πρέπεν SM: τρέπειν scripserat
Gesn.² τέρπεν prop. Cobet mnemos.² II p. 109. expectes τράπεν |
τᾶς ψυχᾶς SMA: corr. Gesn.² || 14 ποτ' αὐτὰς SA ποταυτᾶς M:
ποταυγασμένων αὐτόν Koen | σεμνότητος S | ἄλλης SA ἄλλου M ||
15 χρηστότητος S | χρηστός A χραστός SM || 16 ἐσσεῖται Tr. | μὲν
abundare monet Meineke || 17 τ' ἐὼν scripsi: τε ὦν libri | ἐντι Tr.:
ἐστι S ἔστι MA

κοινωνίας συνεκτικὰ καὶ συνακτικά, καὶ μόνα γε ὧν πρὸς
 τῷ πλατίον ἅ τοιαῦτα διάθεσις ἄρμους τῆς ψυχᾶς.
 ὃν λόγον γὰρ ἔχει ῥυθμὸς ποτὶ κίνασιν καὶ ἁρμονία ποτὶ
 φωνάν, τοῦτον ἔχει τὸν λόγον δικαιοῦτας ποτὶ κοινωνίαν.
 5 κοινωνὸν γὰρ ἀγαθὸν ἐντι καὶ ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, εἴ γε
 δὴ συναρμοστικά ἐντι κοινωνίας πολιτικᾶς. ἅ δὲ ἐπιείκῃ
 καὶ εὐγνωμοσύνα πάρεδροί τινές ἐντι τῆς δικαιοσύνης,
 ἅ μὲν [τὸ ἐπιεικὲς ἅ δὲ] τὸ ἀπότομον τῆς βλάβας μαλ-
 θαίνουσα, ἅ δὲ τοῖς ἐπὶ ποσὸν ἀμπλακίσκουσι σύγγνώ-
 10 μας ἀπομερίζουσα. δεῖ δὲ τὸν ἀγαθὸν βασιλέα βοηθατι-
 κὸν τε ἡμεῖν τῶν δεομένων καὶ εὐχάριστον, <καὶ ἀβαρέα>
 δέ· βοηθήσαν δὲ μὴ καθ' ἕνα ποιήσασθαι τρόπον, ἀλλ' ὅπως
 δυνατόν ἂν ᾗ· εὐχάριστον δ' ἡμεῖν δεῖ μὴ ποτὶ μέγεθος
 ἀποβλέποντα τῆς τιμᾶς, ἀλλὰ ποτὶ τὸν τρόπον καὶ τὰν προ-
 15 αἴρεσιν τῷ τιμέοντος· ἀβαρέα δὲ δεῖ ἡμεῖν ποτὶ πάντας
 ἀνθρώπως, μάλιστα δὲ ποτὶ μὴνας καὶ καταδεεστέ-
 ρως ταῖς τύχαις· οὗτοι γὰρ ὥσπερ τοὶ νοσίοντες τοῖς

1 κοινωνίας M A κοινωνία S | συνεκτικὰ καὶ συνακτικά S M A
 συνακτικά Tr.: συνακτικά καὶ συνεκτικά scr. Meineke, καὶ συν-
 ακτικά tamquam dittographiam expelli vult Cobet mnemos. IX
 p. 131, sed tolerabis in tali scriptore vel frigidiorē verborum
 lusum | ὧν M | πρὸς τῷ A πρὸς τοὺς (sed o in τοὺς corr. S¹
 fort. ex α) S πρὸς τοὺς M. malo ποτὶ τῷ vel ποτὶ τῷ || 2 ἅ
 τοιαῦτα S A αὐτοιαῦτα M || 3 παρέχει libri: corr. Badham | καὶ
 ἀρχόντων — συναρμοστικά ἐντι om. A || 8 verba τὸ ἐπιεικὲς ἅ δὲ
 tamquam e glossemate orta secluserit Gaisford sicut iam Gesn.² ||
 βλάβας ex -ης S¹ | μαλθαίνουσα libri sed ι in ras. manu dub. M.
 μαλθαάσσοισα prop. Cobet mnemos.² II p. 109 negans graecum esse
 vocabulum μαλθαίνω. at recte formatum est verbum. non aliter
 respondent inter se μαλθαίνω et μάλθων quam πεπαίνω et πέπων
 vel εὐφραίνω et εὐφρων || 9 ἀμπλακίσκουσα A || 10 ἀπομερίζουσα
 S M A -οισα Meineke | δὲ] δ' ἔτι prop. Meineke | μαθηματικόν libri:
 corr. Gesn.¹ mrg. || 11 ἡμεῖν M | καὶ ἀβαρέα addi voluit Meineke,
 cf. 15 | βοηθήσαν Tr. βοηθειαν S M A || 12 καθένα M || 13 εὐχάριστον A |
 ἡμεῖν M | μὴ ποτὶ M || 14 τὴν M || 15 τιμέοντος Tr. τιμέοντας S M
 sed ι ex o corr. S¹ τιμέον A cf. Kühner-Blass *Ausf. gr.*³ I 2 p. 141
 adn. 1 | δὲ om. SA | ποτὶ SA Tr. ποτὶ M ποτὶ S || 16 ποτὶ τῷ S
 Tr. ποτὶ τοὺς S | μέονας A || 17 τέχναις Tr. | νοσίοντες Gesn.¹

σώμασιν οὐδὲν ὑπομένειν δύνανται τῶν βαρέων. ἔχοντι
 γὰρ τὰς διαθέσεις τοιαύτας καὶ οἱ θεοὶ καὶ μάλιστα ὁ
 κρατέων πάντων Ζεὺς· καὶ γὰρ οὗτος σεμνὸς μὲν ἐντι
 καὶ τίμιος διὰ τε τὰν ὑπεροχὰν καὶ τὸ μέγεθος τὰς ἀρε- 5
 τὰς, χραστὸς δὲ διὰ τὸ εὐεργετικὸς τε ἡμεν καὶ ἀγαθο-
 δότας, ὅπως δὴ καὶ λέγεται ὑπὸ τῷ Ἰωνικῷ ποιητῇ ὥς
 κ' εἴη 'πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε'· δεινὸς δὲ διὰ τὸ
 κολάζειν τὼς ἀδικέοντας καὶ κρατὲν καὶ κυριεύειν πάντων·
 ἔχει δὲ καὶ τὸν κεραυνὸν μετὰ χεῖρα, σύμβολον τὰς δεινό-
 τatos. ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις μναμονεύειν δεῖ ὅτι θεόμι- 10
 μόν ἐντι πράγμα βασιλῆα.

63 Σθενίδα Λοκροῦ Πυθαγορείου Περὶ βασιλείας.

Χρὴ τὸν βασιλέα σοφὸν ἡμεν· οὕτω γὰρ ἐσσεῖται
 ἀντίτιμος καὶ ζαλωτὰς τῷ πρώτῳ θεῷ. οὗτος γὰρ καὶ
 φύσει ἐντι καὶ πρώτος βασιλεὺς τε καὶ δυνάστας, ὁ δὲ 15
 γενέσει καὶ μιμάσει. καὶ ὁ μὲν ἐν τῷ παντὶ καὶ ὅλῳ, ὁ
 δὲ ἐπὶ γὰς, καὶ ὁ μὲν αἰεὶ τὰ πάντα διοικεῖ τε καὶ ζῶει
 αὐτὸς ἐν αἰτῷ κεκταμένος τὰν σοφίαν, ὁ δ' ἐν χρόνῳ
 ἐπιστάμαν. ἄριστα δὲ κα μιμέοιτο τούτον, εἰ μεγαλό-
 φρονά τε καὶ ἄμερον καὶ ὀλιγοδεέα παρασκευάζοι αὐτόν, 20
 πατρικὰν διάθεσιν ἐνδεικνύμενος τοῖς ὑφ' αὐτῷ· διὰ

2 δὲ (pro γὰρ) coniecit Meineke || 3 σεμνὸς τέ ἐντι Tr. || 4 τὴν
 A || 6 ὅπως δὴ — πατὴρ om. S | ὥς κεῖη M; 'sufficit ὥς εἴη' Mei-
 neke || 8 κολάζειν S | τὼς Tr.: τοὺς S M A | κρατέειν A || 9 μετὰ
 χεῖρας prop. Nauck || 10 πᾶσιν M | μναμονεύειν M μνημονεύειν A
 μναμονεύειν S(?) Tr. || 11 ἐντι S ἐν M ἐστὶ A | βασιλεία libri: corr.
 Meineke || 12 ecl. cum lemm. hab. S M A; λόκρον M πυθαγορέου libri.
 scribendum videtur Σθ. Α. Πυθαγορείου (ἐκ τοῦ) Π. β. Sthenidam
 per errorem inter poetas rettulit pinacographus Photi p. 57 Elt. ||
 13 εἴμεν A | ἐσσεῖται reposui ex S M A ἐσεῖται Tr. | ἀντίτιμος (sine
 acc. A) libri nisi quod ἀντίτιμος Tr. || 14 ζηλωτὰς S M A sed sine
 acc. A ζαλ- Gaisford | τῷ ὑπάρτω θεῷ ci. Cobet mnemos. IX p. 131 ||
 15 ἐντι Tr. ἐστὶ M A ἐστι S | καὶ (ante πρ.) suspectat Elter || 16 θέσει
 vel γε θέσει prop. Meineke || 17 τε καζῶει M | σώζει prop. Iacobs ||
 18 αὐτῷ vel -ῷ libri: corr. Meineke. cf. 20. 21 | κεκταμένος cf.
 flor. 79, 52 init. Mein. || 19 δέ κα Koen: δὲ καὶ S M A || 20 ἀβρόν
 libri, quod vitiosum esse vidit Gesn.¹: corr. Ruhnkenius; ἀδρόν
 Eldike, πρᾶον Halm | παρασκευάζει A || 12 δια M

τοῦτο γάρ που μάλιστα καὶ νενομίχθαι τὸν πρᾶτον
 θεὸν πατέρα μὲν θεῶν, πατέρα δὲ ἀνθρώπων ἡμεν, ὅτι
 ἡπιοσ πρὸς πάντα τὰ ὑπ' αὐτῷ γεγόμενα ἐντί, καὶ ἀν-
 εχόμενος τᾶς προστασίας οὐδέποκα παύεται, οὐδὲ ἤρκε-
 5 σται τῷ ποιητὰς μόνον πάντων γεγονέναι, ἀλλὰ καὶ
 τροφεὺς διδάσκαλός τε τῶν καλῶν πάντων καὶ νομοθέ-
 τας πέφυκε πᾶσιν ἐπίσας. τοιοῦτον θέμις ἡμεν καὶ τὸν
 ἐπὶ γᾶς καὶ παρ' ἀνθρώποις ἀγεμονὸν μέλλοντα βασι-
 λέα· οὐδὲν δὲ ἀβασίλευτον καλὸν οὔδὲ ἀναρχον· ἄνευ δὲ
 10 σοφίας καὶ ἐπιστάμας οὔτε μὲν βασιλέα οὔτε ἄρχοντα
 οἶόν τε ἡμεν. μιματὰς ἄρα καὶ ὑπηρέτας ἐσσεῖται νόμι-
 μος τῷ θεῷ ὁ σοφός τε καὶ βασιλεύς.

64 Ἐκφάντου Πυθαγορείου ἐκ τοῦ Περὶ βασιλείας.

Ὅτι μὲν ἅπαντος ζῳῷ φύσις ποτί τε τὸν κόσμον
 15 ἄρμονται καὶ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ πολλοῖς μοι δοκεῖ τεκμα-
 ρίοις φανερόν ἡμεν. συμπνεῖουσα γὰρ οὕτω καὶ συνδεδε-
 μένα τὰν ἀρίστην τε ἅμα καὶ ἀναγκαίαν ἀκολουθίαν
 ὁπαδεῖ θύμα τῷ παντὸς περιεγεομένα ποτί τε τὰν κοι-
 νὰν εὐκοσμίαν καὶ ποτιτὰν ἴδιον ἐκάστω διαμονάν· παρὸ

1 γάρ τε που A | καὶ νενομίχθαι libri: δοκεῖ νενομίχθαι prop.
 Valekenae, καὶ νενόμικται (-σται Gesn.¹ marg.) Meineke dubitans
 tamen numne νενόμικθαι librarius dederit plebeia usus forma pro
 νενόμικται | τὸν θεὸν πατέρα μὲν θεῶν (θεὸν A¹) πρᾶτον libri:
 transposuit Valekenae || 3 ἡπιοσ M Tr. | πρὸς] malim ποτί | γεγόμενά
 ἐστι (ἐστιν M) S M A γεγόμενα ἐντί Tr. quod fortasse immerito recepere
 editores hic et p. 270, 15 | ἀντεχόμενος scripsi: ἀμελούμενος S M A.
 ἐπιμελ- primum in mentem venit, sed minus lenis haec mutatio Mul-
 lachii || 4 οὐδέπω καπαύεται A | ἤρκεσται libri sed ἤρκεσε ex corr. A¹ ||
 5 πάντων om. S || 6 πάντων S M A. aberravit Gaisford, cum Gais-
 fordo Meineke et Nauck || 7 πᾶσιν ἐπίσας S M πάντων ἐπίσης A | θέ-
 μισ ἡμεν Valekenae: ἐπιστῆμεν (sine acc. S) S M ἐπίσταμαι A
 8 ἀγεμονεῖν S M A: corr. Gaisford. an ἀγεμονεύεν? || 11 ὑπηρέτας
 S M ὑπαρέτης (sic) A | ἐσσεῖται S M A ἐσεῖται Tr. || 13 ecl. cum

9

lemm. hab. S M A; ἐκφάντου πυθαγορίου (πυ S) S M A ἐκφάντου
 τοῦ Π. frustra Gaisford et Meineke. ἐκ τοῦ Περὶ βασιλείας om. S ||

15 ἄρμονται (ἀρ- M) S M ἀρμόκτ fere A || 16 ἡμεν Tr. ημεν S
 εἶμεν M εἶμεν A | 17 ἀναγκαίαν M || 18 ὁπηδεῖ Tr. | περιανγενο-
 μένα S M A περὶ αὐ γεγόμενα Tr.: corr. Schaefer || 19 ἐκάστω A

καὶ τόδε κόσμος ποταγορεύεται καὶ ἔντι τῶν ὄντων ζῶων
 τεληότατον. ἐν δὲ τοῖς μέρεσιν αὐτῷ πολλοῖς τε ὄντεσσι
 καὶ διαφόροις τὰν φύσιν ἐξάρχει τι ζῶον καὶ † οἰκειό-
 τaton ἐν γενοῖν καὶ διὰ τὸ μετέχεν πλέον τῷ θεῷ. καὶ
 ἐν μὲν τᾷ τῷ θεῷ ὄντος ἀεὶ φύσει τὰ τὰν πράταν καὶ 5
 μεγίσταν ἀκολουθίαν ἔχοντα ἀσπάζεται . . . καὶ τοὶ πλά-
 νατες ἀστέρες· ἐν δὲ τᾷ χώρᾳ τᾷ σελάνας ἐνεργεῖ τὰ
 δι' εὐθείας ἰόντα σώματα ἃ τῷ δαίμονος φύσιν ἔχει τὰν
 διεξαγωγάν· ἐν δὲ τᾷ γᾶ καὶ παρ' ἁμῖν ἀριστοφνέστα-
 τον μὲν ἄνθρωπος, θεϊότατον δ' ὁ βασιλεὺς ἐν τᾷ κοινᾷ 10
 φύσει πλεονεκτῶν τῷ κρέσσονος, τὸ μὲν σκᾶνος τοῖς λοι-
 ποῖς ὅμοιος, οἷα γεγονὼς ἐκ τᾶς αὐτᾶς ὕλης, ὑπὸ τεχνίτα
 δ' εἰργασμένος λώστω, ὃς ἐτεχνίτευσεν αὐτὸν ἀρχετύπῳ
 χρώμενος ἑαυτῷ· κατασκευάσμα δὲ ὧν ὁ βασιλεὺς ἐν καὶ
 μόνον ἐντὶ οἷα τύπος τῷ ἀνωτέρῳ βασιλέως, τῷ μὲν 15

1 προσαγορεύεται A || 2 τεληότατον ni fallor S, certe τεληό-
 τaton Tr.: τελειότατον MA | μέρεσιν SM μέρεσσιν A; fort. μερέεσσιν |
 αὐτοῦ A | ὄντεσσι SMA ὄντεσι Tr. || 3 οἰκειότατον SMA οἰκηότα-
 τον Tr. || 4 γενοῖν ex κοινοῖν corr. S¹ | v. καὶ οἰκειότατον ἐν γενοῖν
 nondum expedita. καὶ θεϊότατον καὶ ἔγγειον olim Spondanus, ὡς οἰ-
 κηότατον ὄν (ἐόν?) γένει θεῶν Iacobs lect. Stob. 91, δι' οἰκηότητα ἐγ-
 γενῇ Meineke v. IV p. LXX | μετέχεν SM μετέχειν A | πλῆον Meineke ||
 5 τᾷ om. MA | τῷ θεῷ — (7) ἀστέρες· ἐν δὲ om. Gesn.², inde etiam
 Gesn.³ | ὄντως MA ὄντος ex ὄντως S¹ | ταν (ut mox και τοι) sine
 acc. M. καὶ ἐν μὲν τᾷ τῷ θεῷ ἀρχοτάτα (sive ἐγγίστα) φύσει τὰ
 τὰν πράταν καὶ μεγίσταν ἀκολουθίαν ἔχοντα ἄστρα δέδεται,
 καὶ τοὶ πλάνατες ἀστέρες temptabat Iacobs lect. Stob. 92, vix felicior
 fuit Meineke proponens ἔχοντα φαντάζεται <ὁ τε ἄλιος τὰ τ'
 ἀπλανέα ἄστρα> καὶ τοὶ πλάνατες ἀστέρες. tamen lacuna ante (6) καὶ
 τοὶ πλ. manifesta || 6 καὶ οἱ S | πλανᾶτες libri || 7 τᾶς σελάνας libri:
 corr. Meineke. cf. Stob. I 1 p. 36, 13 W. || 8 ἃ τῷ S αὐτῷ MA || 9 ἐν
 δὲ τᾷ γᾶ—14 χρώμενος ἑαυτῷ leguntur supra IV 6, 22 (Ἐκφάντον ἐκ
 τοῦ Περί βασιλείας) | παρ' ἁμῖν Gaisford (cf. IV 6, 22): παρ' ἁμῶν
 (ἡμ·A) SMA || 10 ἄνθρωπος libri etiam supra, ubi vide | θεϊότερον libri
 supra | τᾷ libri supra: τε SMA || 11 πλεονεκτέων scr. Meineke | τῷ
 κρέσσονι libri supra | κρέσσωνος M || 12 τὰς αὐτάς M || 13 τεχνί-
 τευσεν A || 14 post κατασκευάσμα distinguunt libri | δὲ ὧν prop.
 Gesn.²: δι' ὃν libri | ἐν pro ἐν S || 15 ἐντὶ οἷα τύπος Meineke: ἐν οἷς
 τινος libri. καὶ ὡς τύπος praeiverat Barth, ἐν ᾧ τύπος Iacobs | τῷ
 Tr. τῶν SMA: corr. Gesn.¹

πεποιηκότητι γνώριμον αεί, τοῖς δ' ἀρχομένοις ὡς ἐν φωτὶ
 τῇ βασιλῇ βλεπόμενον. τῇδε γὰρ κρίνεται τε καὶ δοκι-
 μάζεται, ὡς τὸ κράτιστον ἐν πτανοῖς ζῶον αἰτὸς ἀντ-
 ωπὸν ἄλλῳ γερόμενον· χῶπὶ τῶς βασιλῆας δὲ λόγος αὐτός,
 5 θείας τε ἐάσας καὶ δι' ὑπερβολὰν λαμπρότατος δυσ-
 οράτω, αἶ μὴ τοῖς γνασίοις· μαρμαρυγαὶ τε γὰρ πολλαὶ
 καὶ σκοτοδιναίσεις ὡς ἐφ' ὕψος ὀθνεῖον ἐπιβάντας τὼς
 νόθως ἀπήλεγξαν· τοῖς δὲ προσηκόντως κατ' οἰκηότατα
 πρὸς αὐτὰν ἐπὶ τοῦτο ἀφιγμένοις οἰκήσιμος, κεχρησθαι
 10 δυναμένοις αὐτῇ. (ἅ) μὲν ὧν βασιλῆα χρῆμα εἰλικρινές τε
 καὶ ἀδιάφθορόν ἐντι καὶ δι' ὑπερβολὰν θειότατος δυσέφ-
 ικτον ἀνθρώπῳ. δεῖ δὲ καὶ τὸν ἐς αὐτὰν καταστάντα
 καθαρώτατόν τε ἡμεν καὶ διανγέστατον τὰν φύσιν, ὡς
 μὴ τὸ λαμπρότατον ἀφανίζῃ ἐν σπίλοις τοῖς αὐταντῷ·
 15 καθὼ καὶ τὼς ἁγιωτάτως τόπως ἐκαλίδωσάν τινες, καὶ
 τῶν ἀντιασάντων ἔνιοι μιανοὶ τὼς ἀντιάξαντας αὐτοῖς.
 βασιλῆα δὲ τὸν ὁμιλήσοντα φύσιός τε ἀχράντω δεῖ μετ-

1 φωντι M || 2 τὰ βασιλεία S M A: τῇ βασιλείᾳ (-ῆα Meineke)
 scr. Gesn.² | τῇδε S M A: corr. Gaisford || 3 πανοῖς A¹ | ζῶων A ||
 4 χωπιτᾶς M | βασιλείας libri | ωντὸς M || 5 ἐάσας S A ἐάσας M Tr.
 | λαμπρότητος S | δυσορατω S M || 6 αμη S ἅ μῃ M ἅ μῃ A: corr.
 Gesn.² mrg. | γνησίους (γνα- Gaisford) Gesn.²: γυμνασίους S M A ||
 7 σκοτοδενιαιείσεις M. σκοτοδιναίσεις Meineke | ὀθνεῖον libri, -ῆον
 Meineke || 8 προσηκόντως (ut scripsit Gesn.¹) A ut videtur: προσή-
 κοντος S M. malim ποθηκ- vel ποθακ- | κατ' οἰκειότατα (οἰκη- Mei-
 neke) Tr.: κατ' οἰκειοτάταν S A κατοικειοτάταν M || 9 πρὸς (vel
 ποτ-) αὐγὰν prop. Meineke | τοῦτο Iacobs: τούτω (vel -ωι) libri |
 ἅτε χρῆσθαι pro κεχρησθαι prop. Meineke || 10 δυναμένοις αὐτῇ. ἅ
 μὲν Meineke: δυναμέναν (δυναμένην M). αὐτῇ (αὐτῇ SM) μὲν S M A |
 ων M | βασιλεία (sine acc. S) libri, -ῆα Meineke || 11 ἐντὶ (ἐντι M)
 libri | θειότατον Gesn.¹ || 12 ἐσαντὰν M || 13 ἡμεν Tr.: εἶμεν S A εἰ
 μὲν M || 14 ἀφανίζῃ A: ἀφανίζει S M | ἐφ' αὐτῷ fere libri. ἐφ'
 αὐτῷ Iacobs. ἐαντῷ vel αὐταντῷ maluit Meineke || 15 τὼς S τῶς M
 τοὺς A || τόπως M A, etiam Tr.: τόπους S | ἐκαλίδωσάν M ||
 16 ἀντιασάντων libri nisi quod αἰτι- ut videtur A. τῶν ἀκτασάν-
 των ἔνιοι ἐμλναν τὼς ἀντιάξαντας prop. Meineke vol. IV p. LXX ||
 17 βασιλῆα libri: corr. Valckenaer | ὁμιλήσαντα libri: corr. Meineke |
 φνσιοστε M | ἀχθράντω Tr. | μετέχειν libri

ἔχεν, ἐπιστάμεν τε αὐτὸν ὅσῳ τῶν ἄλλων ἐντὶ θειότερος,
 ὅσῳ τε ἄτεροι αὐτῷ, οἷς δὴ κατὰ λόγον ἀπεικάζων ἐαν-
 τὸν ἄριστ' ἂν ἐαντῷ τε χρῶτο καὶ τοῖς ὑποτιεταγμένοις.
 καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις ἀνθρώποις, αἵκα ἁμαρτάνωντι, ὅσι-
 ωτάτα κάθαρσις ἐξομοιωθῆμεν τοῖς ἀρχόντεσσιν, αἵτε 5
 νόμος αἵτε βασιλεὺς διέποι τὰ κατ' αὐτῶς· οἱ δ' εἴ τι
 τῷ κρέσσονος δέοντος διὰ τὰν φύσιν ἀμπλακόντες οὐ
 μακρὰν οὐδ' ἀπωκισμένως † οἱ χρὴ θεῷ μὲν εὐθὺ τᾶς
 ὠφελείας τυγχάνεν. οὔτε γὰρ τὸν κόσμον δίζοιτο ἂν τις
 ἐν αὐτῷ τε ὢν καὶ μέρος ἐκείνῳ, οὔτ' ἂν ἀνόητος εἴη 10
 τῷ διέποντος αὐτὸν ὁ ἀτέρων αὐτὸς ἄρχων. ἃ δ' εὐκοσ-
 μία πολλὰ καὶ τὸ μηδὲν ἀναρχον εὐρὲν δύνασθαι καὶ τῷ
 τρόπῳ τᾶς ἀρχᾶς διδάσκαλον. ἐκλάμπει γὰρ αὐτᾶς εὐθὺ
 τὸ καλόν, ἂν ὁ μιμασόμενος δι' ἀρετὰν αὐτῷ τε φίλος,
 ὃν μεμίμαται, καὶ πολὺ πλεον τοῖς ὑπ' αὐτὸν τεταγμέ- 15
 νοις. οὐ γὰρ ἂν τις θεοφιλὴς ὢν μισέοιτο ὑπ' ἀνθρώ-
 πων, ἐπεὶ οὐδὲ τὰ ἄστρα οὐδ' ὁ σύμπας κόσμος ἐχθαίρει
 τὸν θεόν· αἱ δέ γα ἐμίσει τὸν ἀγεμονεῖοντα, οὗ κα εἶπετο
 [ἂν] πειθόμενος αὐτῷ· τὸ δ' ἐκείνον ἄρχεν εὖ αἵτιον τῷ
 καὶ τῶσδε ἄρχεσθαι καλῶς. ἐγὼ μὲν ὢν ὑπολαμβάνω καὶ 20
 τὸν ἐπὶ τᾶς γᾶς βασιλέα δύνασθαι μηδεμιᾶ τᾶν ἀρετῶν

1 ἐπιστάμενον αὐτόν τε ὅσῳ ci. Cobet mnemos.² Π p. 109 |
 τε αὐτόν S M A; τε ἐαντόν Schaefer in Bosii Ellips. 62 || 2 ὅσσα τε
 (τὲ M) ἄτερα (ἄτ- M) S M A: corr. Koen, sed malim ὅσῳ hic et
 supra | καταλόγον M || 3 χρᾶτο Tr. || 4 ἁμαρτάνωντι (ut prop. Gaisford)
 M: ἁμαρτάνοντι S A | ὀσιωτάτα S ὀσιώτατα M A || 5 ἀρχόντεσσιν
 S M A ἀρχόντεσιν Tr. | αἵτε νόμοις αἵτε M || 6 καταντῶσ M | οἱ
 δ' εἴ τι (εἴτι M) τῷ κρέσσονος δέοντο (δέοντος A Tr.) S M A οἱ δ'
 αἵκα τῷ κρέσσονος δέοντες scr. Mullach, δέοντες proposuerat Nauck ||
 7 τὴν libri: corr. Meineke | ἀμπλάκωντι Mullach || 8 οἱ χρὴ θεῷ μὲν
 prorsus obscura | ὡς εὐθύτας (εὐθύτας A) S A εὐθὺ τὰς M Tr. || 10 τε
 (τὲ M) ὢν libri. malo τ' ἐὼν | ἐκείνῳ ex ἐκείνο corr. S¹ || 11 ἐτέρων
 libri: corr. Meineke || 12 διὰ pro καὶ (ante τὸ μηδὲν) dubitanter con-
 Meineke | τὸ τρόπῳ M || 14 ἂν M A ἂν S; malim αἴ γ' || 15 ὃν S: ὢν
 M A || 16 μισέοιτο M A μισοῖτο S μισέοιτο cod. Paris. gr. 1985 teste
 Gaisfordo || 18 γα Cobet: κα S M καὶ A | οὗ κα εἶπετο Cobet: οὐκ
 αἰεὶ ποτε ἂν (αν sine acc. M) libri || 19 τῷ (post αἵτιον) libri, etiam
 Tr.: τὸ S || 20 ὢν M || 21 τῶν ἀρετῶν: corr. Meineke

ἐλαίτοῦσθαι τῷ κατ' ὠρανὸν βασιλέως· ἀλλ' ὅσπερ αὐ-
 τὸς ἀπόδαμόν τι ἐντὶ χρῆμα καὶ ξένον ἐκείθεν ἀφιγμέ-
 νον πρὸς ἀνθρώπως, καὶ τὰς ἀρετὰς ἂν τις αὐτῷ ἔργα
 ὑπολάβοι τῷ θεῷ καὶ δι' ἐκείνον αὐτῷ. || σκοπέοντι δ'
 5 ἀρχᾶθεν ἀλάθῃα λόγος· κοινωνία τε γὰρ πρῶτα τε πάν-
 των καὶ ἀναγκαιοτάτα τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει, ἃς μετ-
 ἔχει μὲν ὁ παρ' ἡμῖν βασιλεὺς, μετέχει δὲ καὶ ὁ ἐν τῷ
 παντὶ πάντα διέπων· συνεστάναι γὰρ χωρὶς φιλίας καὶ
 κοινωνίας ἀμάχανον. σκοποίη δ' ἂν τις ταῦτα καὶ ἐπὶ
 10 τῶν συμπολιτευομένων, ἐξελὼν τῷ λόγῳ τὰν κατὰ συνά-
 θῃαν κοινωνίαν· ἐλάττω γὰρ αὐτὰ τὰς τε θείας φύσιος
 καὶ τὰς βασιλικᾶς· οὐ γὰρ δέονται τὰν τοιαύταν δέησιν
 ἀλλήλων, καθ' ἃν συνεκπορεύντες τῶν ὑστεροῦντι, ἀνα-
 πλαροῦντι κοινὰν τὰν βοήθῃαν· τέλῃοι γὰρ κατ' ἀρετάν.
 15 ἃ δ' ἐν τῇ πόλει φιλία κοινῷ τινος τέλεος ἐχομένα τὰν
 τῷ παντὸς ὁμόνοιαν μεμύματα· ἄνευ δὲ τὰς περὶ τὰς
 ἀρχὰς διατάξιος οὐδεμία ἂν πόλις οἰκοῖτο· εἰς δὲ ταύταν
 νόμων τε δεῖται καὶ τινὸς προστασίας πολιτικᾶς τό τε
 ἄρχον καὶ τὸ ἀρχόμενον, αἷ πως σφῶζοιτο δι' αὐτό. ἐκ

1 κατ' οὐρανὸν Tr. || 3 malim ποτ' ἀνθρ. | ἀνθρώπως, (οὕτως)
 καὶ τὰς prop. Meineke || 4 σκοπτεύοντι Tr. || 5 ἀλάθεια libri: corr.
 Meineke | τε (ante γὰρ) suspectum Meinekio || 6 τῷ τῶν cod. Paris.
 1985 teste Gaisfordo: τὰ τῶν S M A τὰς τῶν Tr. | γένει, ἃς Gais-
 ford: γενεῖαι sine acc. S M γένειας A γενεῖας Tr., γένει· αἷς cod.
 Par. 1985 teste Gaisfordo || 8 συνεστάμεν coni. Meineke || 10 τῶν M:
 τὰν ex τὰν S τὰν Tr. τὰν A | συνάθῃαν S συνάθειαν M A ||
 11 ἐλάττω S M A ἐλάττων Tr. cf. Croenert Philol. LXI 161 Mayser
 Gramm. 299 | αὕτη A || 13 ἀλλήλων A: ἀλλ' ἄλων M ἀλλ' ἄλλων S |
 καθ' ἃν συνεκπορεύντες (συνεκπονεῦντες Badham) Pflugk: καθανοῦν
 (κατθ- A) ἐκπορεύντες libri; συνευπορεύντες prop. Meineke | τῶν
 ὑστεροῦντων S M A τῶν ὑστέρων Tr.: corr. Pflugk || 14 τὰν βοήθῃαν
 Meineke: τὰν βοήθειαν S ταναβοάθειαν M τὰν ἀβοήθειαν (ut a ex-
 pungi videatur) A | τέλῃοι scripsi: τέλειοι libri | ἀρετὴν A || 16 τῷ
 Meineke: τοῦ libri | μιμᾶται libri: corr. Halm lect. Stob. p. 46 || 17 οὐδὲ
 μία M | πόλις εὖ οἰκοῖτο ci. Nauck || 18 δεῖται A δεῖ S A || 19 αἷ πως

σώζοιτο Meineke v. IV p. LXX: ἀποσώζοιτο M ἀποσώζοι A εἰ σώ-
 ζοιτο S¹ εἴπερ σώζοιτο Tr. | δι' αὐτό S δὲ αὐτὸ A δ' αὐτὸ M | cohae-
 rent haec cum proximis sine distinctione in A, etiam in M ut videtur

τούτων κοινὸν ἀγαθὸν εὐαρμοστίᾳ τις καὶ τῶν πολλῶν
 ὁμοφωνία μετὰ πειθοῦς συναδοίσας. ὁ κατ' ἀρετὰν
 ἐξάρχων καλέεταί τε βασιλεὺς καὶ ἔντι, ταύταν ἔχων φι-
 λίαν τε καὶ κοινωνίαν ποτὶ τῷς ὑπ' αὐταυτον, ἄνπερ ὁ
 θεὸς ἔχει ποτὶ τε τὸν κόσμον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ. ὅλαν δὲ 5
 τὰν εὖνοιαν χρὴ παρασκευάζεσθαι πρῶτον μὲν παρὰ τῷ
 βασιλέως ἐς τῷς βασιλευομένως, δεύτερον δὲ παρὰ τῶνδε
 ἐς τὸν βασιλέα, ὅποια γεννάτορος ποτὶ υἱέα καὶ ποτὶ
 ποιῖμναν νομέως καὶ νόμῳ ποτὶ χρωμένως αὐτῷ.

65 Ἐν ταύτῳ.

Μιᾶ γὰρ ἀρετῇ πρὸς τὸ ἄρχεν ἀνθρώπων καὶ πρὸς
 τὸν αὐτῷ βίον χρήσεται οὐδὲν ὡς δι' ἔνδειαν ποιηλαμβά-
 νων εἰς ὑπηρεσίαν τὰν αὐτὸς αὐτῷ, ἀλλ' ὡς κατὰ φύσιν
 συνεργῶν· κοινωνίας γὰρ ἐάσας οὐδὲν ἔλαττον ἕκαστος
 αὐτάρκως βιώσει καθ' αὐτόν. δοκεῖ μὲν γὰρ ὁ αὐτάρκης 15
 μηδεὶς ἂν ἄλλῳ πρὸς γε τὰν αὐτῷ διεξαγωγὰν ποτι-
 δεῖσθαι· αἱ δ' ἄρα δεῖ βίον ἐνεργέα ζῶεν, δᾶλον ὡς
 καὶ ἄτερα αἱ προσλάβοι, οὐδὲν τι ἔλαττον αὐτὸν αὐτάρ-

2 συνωδόσας SM -ωδοίσας A -ωδοίσας Tr.: corr. Gaisford |
 <διὸ> ὁ ci. Elter | ἀρετὴν A || 3 τε A τε omisit, instituerat tamen
 scribere, nam β in βασιλεὺς pr. m. ex τ corr. S τεσ ni fallor M |
 ἐντὶ libri || 4 ὑπο ταυτὸν S ὑπὸ τ' αὐτὸν Tr. ὑπαντ'. M ὑπὸ αὐτὸν A:
 corr. Badham | ἄπερ SM A: corr. Gesn.¹ f. 332^v || 6 πρῶτον Meineke:
 πρῶτα SMA || 7 βασιλευομένους A | τονδε in τῶνδε corr. M¹ || 8 ἐς
 SM πρὸς A | ὅποια M ὅποια SA | γεννήτορος A || 9 νόμῳ A | ποτὶ
 χρωμένως prop. Gaisford: ποτὶ (sine acc. S) χρώμενος SM ποτι-
 χρώμενος A || 10 ecl. cum lemm. hab. S, om. MA || 11 μία γὰρ ἀρετὴ
 S: corr. Meineke flor. vol. IV p. LXX | ἀνθρώπων ἄλλων prop. Mei-
 neke || 12 αὐτῷ S: corr. Meineke | βίον. χρήσεται <δ'> οὐδενὸς κτέ.
 prave Gesn.² | οὐδὲν ὡς scripsi: οὐδενὸς S || 13 αὐτὸς αὐτῷ αὐταντῷ
 ci. Nauck | ἄλλως S: corr. Gaisford || 14 ἐνεργῶν (vel -γέων) Meineke ||
 κοινωνίας Cobet mnemos. IX 130, cf. infra p. 279, 2. 3. | ἐάσας re-
 vocavi ex S: ἐάσας Tr. | ἕκαστον Tr. || 15 αὐταρκέως mavult Meineke |
 16 ἂν delet Meineke, nisi fortasse in proximis praestet ποτιδεήσασθαι |
 πρὸς τε τὰν S: πρὸς γε τὰν tacite Gesn.² expectes ποτὶ γὰρ τὰν
 cf. p. 274, 18 | αὐτῷ S: corr. Meineke. dubites tamen in talibus, cf.
 Kühner-Blass I 600 || 17 ζῶεν Tr. ζῶεν S | δᾶλον cf. quae monui
 Stob. III p. LXIX || 18 ἄτερα S: ἕτερα Tr. | αἱ Meineke flor. vol. IV
 p. LXX: ἂν S | αὐτάρκεια (ut scr. Meineke) S: αὐταρκεία Tr.

καὶ ποιήσῃ· φίλως τε γὰρ ἔξει διὰ τὰν αὐτῷ ἀρετάν, καὶ τοῖσδε χρώμενος οὐ κατ' ἄλλαν ἀρετὰν χρήσεται ἢ ἅπερ καὶ ποτιτὸν αὐτῷ βίον. ἀνάγκη δὲ ἀκολουθῆν καὶ τὰ τοιαῦδε, οὐχ ἀτέρας τινὸς ἐξαιρέτω ποτιταῦτα παρεσκευ-
 5 ασμένας. ἡ μὲν θεὸς οὐτε διακόνως ἔχων οὐτε ὑπη-
 ρέτας οὐτ' αὖ προστάξει τινὶ χρώμενος οὐδὲ στεφά-
 νων ἢ ἀναγορεύων τὼς πειθομένως ἢ ἀτιμάζων τὼς ἀπειθέοντας, οὗτος αὐτὸς ἄρχει ποτὶ τοσόνδε μέγεθος
 ἀρχῆς, ἀλλ' οἶμαι παρέχων ἀξιολύματον ἑωυτὸν ζῆλον ἐντί-
 10 θῆτι πᾶσι τὰς αὐτῷ φύσις. ἐντι δὲ αὐτὸς μὲν ἀγαθός,
 καὶ τόδε μόνον τε καὶ ῥᾶδιον ἔργον αὐτῷ· οἱ δὲ μιμεύ-
 μενοι τῶν ἄλλων κρέσσον τῷδε πάντα ἐργάζονται· ἃ δὲ
 ὁμοιώσεις καὶ ἐκάστω τῷδε αὐταρκές ἐντι. οὐ γὰρ ἄλλα
 μὲν ἀρετὰ ποιεῖ τὰ ἀρεστὰ τῷ θεῷ, μιμέεται δ' αὐτὸν
 15 ἀτέρα. ὁ δ' ἐπὶ λήγῃς ἀμὴν βασιλεὺς πῶς οὐχ ὁμοίως
 αὐτάρκῃς; ἀπεικάζων τε γὰρ αὐτὸν ἐνὶ ἅν ἀπεικάσειε
 τῷ κρατίστῳ, καὶ πᾶς ἑωυτῷ πειρώμενος ὁμοιοῦν † αἰθὺς
 ἔσσειται· τὰ δ' ὅσα βίας καὶ ἀνάγκας τὰς τῶν ὑποτετα-
 γμένων, ἐνίοτε ἐκάστω τὰν περὶ τὰν μίμασιν προθυμίαν

1 αὐτῷ S: corr. Meineke. cf. p. 276, 16 adn. || 2 ἅπερ prop. Gesn.² marg.: ἅπερ S || 3 αὐτῷ S cf. 1 | ἀκολουθεῖν S: corr. Meineke | τὰ τοιαῦδε (ut voluerat Gaisford) S τὰ τοιαῦδε Tr. || 4 ἀτέρας prop. Meineke: ἀτέρως S ἀτέρω Gesn. | ποτιτ' αὐτῷ S: corr. Meineke | παρεσκευασμένως S: corr. Meineke || 6 malim ποτιτάξει || 8 οὕτως ci. Elter || 9 ἑωυτὸν tacite Meineke: ὧυτὸν S. intermiscuntur etiam proximis formae ionicae | ἐντίθῃτι S ἐντίθῃσι Tr. || 10 αὐτῷ S cf. ad 1 || 11 ῥᾶδιον S: αἰδιον ci. Wakefield πρᾶτον Halm. an τρανόν? || 12 ἄλλων Meineke: αὐτῶν S | τῷδε Wakefield (non Gesner ut adnotavit Meineke): τῶδε S || 13 ἄλλα μὲν ἀρετὰ Tr.: ἄλλαι μὲν ἀρεταὶ S || 15 ἑτέρα S: tacite corr. Mullach | ἐπὶ λήγῃς S: corr. Meineke || 16 αὐτὸν S || 17 πᾶς ἑαυτὸν τῷ κρατίστῳ πειρ. prop. Meineke | αἰθὺς S¹ ut in αι oblitterati videantur et spir. et acc. acutus S¹ αἰθὺς S m. rec. αἰθ' ὅς Tr. ἰσόθεος ci. Iacobs || 18 ἔσσειται S: ἔσεται Tr. | τὰς S τὰς prop. Iacobs, ex ἔχεται corruptum putat Meineke || 19 ἐνὶ τε S ἐνίοτε Tr. ἐντί, τότε ci. Iacobs. et fortasse verum est τὰ δ' ὅσα (malim ὅσσα) βίας καὶ ἀνάγκας τὰς τῶν ὑπ- ἐντί, ἐκάστω — ἀφαιρέται. ceterum rara haec verbi ἀφαιρέσθαι structura | προθυμίαν (sicut scripserat Gesn.¹ marg.) S: προθυμία Tr.

ἀφαιρέεται· χωρὶς εὐνοίας γὰρ ἀμάχανον ἔξομοιωθῆναι,
 ὃ μάλιστα πάντων ἀφανίζει τὸ φοβερόν. ὥς εἶθε ἦν τῆς
 ἀνθρωπίνης φύσεως δυνατόν ἀφελὲν τὸ καὶ πειθοῦς τινος
 δέεσθαι. τότε γὰρ τῆς ἐπιγῆς φανλότητος τὸ λείψανον,
 καθ' ἃν ἐπίκαρον ὃν τὸ ζῶον ταύτας οὐκ ἀμοιρεῖ· ἐπει- 5
 δήπερ πειθὼ ἔργον τι ἐντὶ παροικέον ἀνάγκη· πρῶτα γὰρ
 ἀφ' αὐτῆς αὐτὰ κατεργάζεται, τάπερ ἐκείναν διέφυγεν.
 ὅσα δ' αὐτοφυνῶς τῷ καλῷ χρῆται, τούτοις οὐδεμία πει-
 θοῦς αἰδώς, ἐπειδήπερ οὐδὲ φόβος ἀνάγκης. ἐνεργάσαι-
 το δ' ἂν μόνος ὁ βασιλεὺς ἀνθρώπῳ φύσει καὶ τότε τὸ 10
 ἀγαθόν, ὥς διὰ μίμασιν αὐτῷ τῷ κρέσσονος ποτὶ τὸ
 δέον ἔπεσθαι. τῷ δὲ ὥσπερ ὑπὸ μέθης διεφθαρμένως
 καὶ διὰ κακὰν τροφὰν ἐς λάθαν ἐμπεσόντας αὐτῷ παρα-
 λαφθεῖς ὁ λόγος ἐπέρρωσέν τε καὶ κάμνοντας ἰάσατο καὶ
 τὰν ἐκ τῆς κακίας ἐνοικεῦσαν αὐτοῖς λάθαν ἐκβαλὼν τὰν 15
 μνάμαν ἐσφύκισεν, ἐξ ἧς ἀπετέχθη ἡ καλεομένη πειθὼ·
 καὶ τὰν ἀρχὰν ἐκ φανύλων σπερμάτων λαβοῦσα αὐτὰ τι
 σπουδαῖον ἐφύη τὰν ἐπίγῃον οἰκεῦσα χώραν, ἐν ᾗ δι'
 ἀσθένησαν τῆς ἀμῶν φύσεως ὁ λόγος ἀνθρώποις ὁμιλέων
 ἀναπληροῖ τὰ τῶν διὰ κακίαν ὑστερούντων. 20

66 Ἐν ταύτῃ.

Ἄπερ ἱερὰν καὶ θεῖαν ἔχων ἔννοιαν τῷ ὄντι βασι-
 λεὺς εἶη· τῇδε γὰρ πεπεισμένος ἀγαθῶν μὲν πάντων

2 α] ἂν ci. Cobet mnemos.² II p. 109 | 2 v. ὥς εἶθε — 5 οὐκ
 ἀμοιρεῖ leguntur etiam supra p. 245, 5 (Ἐκφάντων ἐκ τοῦ περὶ βασι-
 λείας) || 3 φύσιος Stob. supra: φύσεως S | ἀφελὲν S ἀφέμεν Tr. |
 τὸ καὶ Stob. supra: καὶ τὸ S | πειθοῦς Stob. supra, Tr.: πειθοῦσι
 S || 4 δέεσθαι Stob. supra: δέχεσθαι S | ἐπιγείου S ἐπιγείῳ libri
 supra | τὸ om. libri supra || 5 ἐπίκαρον (-ηρον S) libri supra: ἐπί-
 καιρον S | αὐτῆς Stob. supra | ἐπειδήπερ S ἐπειδὴ Tr. || 6 πρῶτα Tr.:
 πρώτα S || 7 τάπερ Halm. lect. Stob. p. 47: τὰ παρ' S || 9 οὐδὲ Tr. οὐδὲ
 δὲ S || 18 ἐφύη S: ἐκφύη operarii error Gaisf., inde abductus ἐκφύει
 Halm | ἐπίγῃον S | οἰκεῦσα (sicut prop. Halm) S οἰκεῦσαι Tr. || 19 ἀσθέ-
 νησαν scripsi: ἀσθένειαν S | ἀμῶν Tr. ἡμῶν S || 20 ἀναπληροῖ Halm,
 sed hyperdoricis formas nolui expellere cf. ecl. 64 | τὰ Halm: τε S.
 τι et mox ὑστεροῦντι ci. Nauck cf. ecl. 64 || 21 ecl. cum lemm. hab.
 S M A || 22 ἄπερ A. δι' ἄπερ ci. Meineke, sed dubitans ipse | κ'
 εἶη prop. Meineke. enuntiatum vix integrum

αἴτιος ἐσσεῖται, κακῶν δὲ οὐδενός. οὐ μὰν ἀλλ' ὅτι γε
 δίκαιος ἐσσεῖται κοινωνικὸς ὢν παντὶ τῷ δᾶλον· ἰσότητι
 γὰρ ἡ κοινωνία, καὶ ἐν τῇ ταύτας ἀποδιανομῇ ἐξάρχει
 μὲν ἡ δικαιοσύνη, μετέχει δ' ἡ κοινωνία· οὐ γὰρ δυνα-
 5 τὸν ἄδικον μὲν ἤμεν, μεταδιδόμεν δὲ ἰσότητος, ἢ μετα-
 διδόμεν (μὲν) ἰσότητος, μὴ κοινωνικὸν δὲ ἤμεν. ἐγκρατέα
 δὲ πῶς οὐκ ἂν ὑπολάβοι τις τὸν αὐτάρκη; ἡ γὰρ πολυ-
 τέλεια μάτηρ τῆς ἀκρασίας, αὐτὰ δὲ τῆς ὕβριος, ἐξ ἧς
 τῶν ἐν ἀνθρώποις κακῶν τὰ πολλά. ἡ δ' αὐτάρκη οὐδ'
 10 ἂν τέκοι πολυτέλειαν οὔτε τὰ ἀπ' αὐτῆς· ἀλλὰ αὐτὰ τις
 οὔσα ἀρχὰ πάντα μὲν ἄγοι, ἄγοιτο δ' ἂν ὑπ' οὐδενός.
 ὅπερ ἔντι μὲν τῷ Θεῷ, ἔντι (δὲ) καὶ τῷ βασιλεῖ, αὐτῷ
 μὲν ἄρχεν (ἀφ' ὧπερ καὶ ὁ αὐτάρκης καλέεται), ἄρχεσθαι
 δ' ὑπ' οὐδενός· ταῦτα δ' ὅτι μὲν φρονάσιος χωρὶς οὐκ
 15 ἂν γένοιτο, δᾶλον, ὅτι δ' ἡ τῷ κόσμῳ φρονάσις ὁ Θεός
 ἔντι, φανερόν· συνέχεται γὰρ εὐκοσμία τε καὶ τάξει τῇ
 θεούσῃ· νόῳ δὲ χωρὶς οὐκ ἂν αὐτὰ γενοίαιτο. οὐδ' ὁ
 βασιλεὺς δὴ χωρὶς φρονάσιος ταύτας ἂν ἔχοι τὰς ἀρε-
 τὰς, δικαιοσύνην φραμί καὶ ἐγκράτην καὶ κοινωνίαν καὶ
 20 ὅσα τούτων ἀδελφά.

67 Μουσιωνίου ἐκ τοῦ Ὅτι φιλοσοφητέον καὶ τοῖς βα-
 σιλεῖσιν (Mus. rel. p. 32 H.).

1 ἐσσεῖται S M A ἐσεῖται Tr. | ἀλλ' ὅτι γε Tr. ἄλλο τί γε S A
 ἄλλό τί γε M || 2 ἐσσεῖται S M A ἐσεῖται Tr. | κοινωνικὸς Cobet | fort.
 ἐὼν | τῷ Gesn.²: τὸ S M A | (ἐν) ἰσότητι tacite scr. Gesn.¹ || 3 τῇ S A
 τῷ M | ταύτης A || 5 ἢ μετὰ διδόμεν M | 6 μὲν addidit Meineke | κοι-
 νωνόν Tr. | ἐγκρατέα Tr. || 7 ὑπολάβῃ libri: corr. Meineke | πολυ-
 τέλεια A πολυτέλεια S M || 8 τῆς (ante ἀκρ.) A | ὕβριος S ὕβρεως
 M A || 9 ἐν ἀνθρωπίνους Tr. | αὐτάρκη M ἀντάρκη A αὐτάρκεια S |
 οὐδ' ἂν τέκοι Iacobs: οὐδ' ἂν τε καὶ S M οὐδ' ἂν τε καὶ A οὐδ' ἂν τε.
 καὶ Tr. || 10 πολυτέλειαν libri || 11 exspectes ἔασσα ἀρχὰ coll. p. 273, 5.
 276, 14 | ἄγοι ἄγοιτο cod. Paris. 1985 fide Gaisfordi: ἄγοι ἄγοιτο
 S M A || 12 δὲ tacite suppl. Gesn.¹ | αὐτῷ Halm lect. Stob. p. 47: αὐ-
 τῷ libri || 13 ἀρχεν A | ἀφ' ὧπερ A ἀφ' ὧπερ M ἀφ' ὅπερ S |
 αὐτάρκης dubitans coni. Elter || 14 χωρὶς M A ἐκτός primo S sed
 χωρὶς superscr. S¹ || 15 ἡ τῷ S ἡ τοῦ A αὐτῷ M | κόσμον A ||
 16 τὰ δέονσα Tr. || 19 δικαιοσύνης Tr. | φραμί S φημί M A | ἐγκρά-
 την S A ἐγκράτειαν M || 21 ecl. cum lemm. hab. S M A

Εἰσελθόντος δέ ποτε ὡς αὐτὸν τῶν βασιλέων τινὸς
 τῶν ἀπὸ τῆς Συρίας, ἦσαν γὰρ ἔτι τότε ἐν Συρίᾳ βασι-
 λεῖς Ῥωμαίων ἐπήκοοι, ἄλλα τε πολλὰ εἶπε πρὸς τὸν
 ἄνδρα καὶ δὴ καὶ ταῦτα. Μὴ οἶου, ἔφη, ἄλλω τινὶ μᾶλ-
 λον προσήκειν φιλοσοφεῖν ἢ σοί, μὴδ' ἄλλον του χάριν 5
 μᾶλλον ἢ ὅτι βασιλεὺς τυγχάνεις ὢν. δεῖ μὲν γὰρ δῆπου
 δύνασθαι τὸν βασιλέα σφῆζειν ἀνθρώπους καὶ εὐεργετεῖν·
 τὸν δέ γε σῶσοντα καὶ εὐεργετήσοντα χρὴ ἐπίστασθαι,
 τί μὲν ἀγαθὸν ἀνθρώπῳ τί δὲ κακόν, καὶ τί μὲν ὠφέλι-
 μον τί δὲ βλαβερόν, καὶ συμφέρον γε καὶ ἀσύμφορον· εἰ 10
 γε ἀπόλλυνται μὲν οἱ περιπίπτοντες τοῖς κακοῖς, σφῶν-
 ται δὲ οἱ τυγχάνοντες τῶν ἀγαθῶν, καὶ εὐεργετοῦνται
 μὲν οἱ ἀξιούμενοι τῶν ὠφελίμων καὶ συμφερόντων, κακο-
 ποιοῦνται δὲ οἱ ἐμβαλλόμενοι τοῖς ἀσυμφόροις καὶ βλα-
 βεροῖς. ἀγαθὸν μέντοι καὶ κακὸν ἢ συμφέρον καὶ ἀσύμ- 15
 φορον ἢ ὠφέλιμον καὶ βλαβερόν οὐκ ἄλλου του διαγι-
 νώσκειν ἢ τοῦ φιλοσόφου ἐστίν, ὅς αὐτὸ τοῦτο διατελεῖ
 πραγματευόμενος, ὅπως μὴδὲ ἐν τούτων ἀγνοήσῃ, καὶ
 τέχνην πεποιήται ταύτην εἰδέναι τί φέρει πρὸς ἀνθρώ-
 πῳ εὐδαιμονίαν ἢ κακοδαιμονίαν. διὸ φαίνεται δεῖν τὸν 20
 βασιλέα φιλοσοφεῖν. καὶ μὴν προσήκει μὲν τῷ βασιλεῖ,
 μᾶλλον δ' ἀνάγκη ἐστὶν αὐτῷ, τὰ δίκαια βραβεύειν τοῖς
 ἐπηκόοις, ὡς μῆτε πλεόν ἔχειν μῆτε ἐλαττοῦσθαι μηδένα
 παρὰ τὴν ἀξίαν, ἀλλὰ καὶ τιμῆς καὶ τιμωρίας τυγχάνειν
 τοὺς ἀξίους. ταῦτα δὲ πῶς ποτε δυνηθεῖν ἂν τις δίκαιος 25
 οὐκ ὢν; δίκαιος δὲ πῶς ἂν εἴη τις μὴ ἐπιστάμενος δι-

1 αὐτὸν M sed ὁ in ras. corr. M², A: αὐτῶν S || 2 ἦσαν γὰρ ἔτι
 τότε ἐν Συρίᾳ βασιλεῖς [P. ἐπ.] hinc apparet Lucii apomnemoneumata
 scripta esse aliquot annis post 105, vidit Rohde *Ueber Lucians schr.*
Λούκιος ἢ ὄνος p. 26 adn. 1 || 3 ἐπήκοοι, post prius o una littera
 erasa est, fortasse ι S || 5 ἄλλον τοῦ M A¹ ἄλλου του A². A codicis
 manus correctrix per hanc eclogam fortasse eadem est quae scripsit
 fol. 158—165, certe eius simillima || 6 τυγχάνης A¹ || 8 σῶσαντα M ||
 9 μὲν γὰρ ἀγαθὸν A || 15 καὶ κακὸν scripsi: ἢ κακὸν libri | καὶ ἀσ.
 M: ἢ ἀσ. SA || 16 καὶ βλαβ. SMA: ἢ βλαβ. Tr. || 18 ἀγνοήσῃ A²:
 ἀγνοήσῃ SMA || 20 ἢ κακοδ. om. Tr. p. 302 || 21 προσῆκεν MA¹ προσ-
 ῖκε SA²: corr. Gesn.² p. 336 || 23 ἔχειν μῆτε MA Tr.: ἔχειν μὴδὲ S

καιοσύνην, ὅποιόν τι ἐστίν; πάλιν οὖν καὶ ταύτη φιλο-
σοφητέον τῷ βασιλεῖ, ὅτι δικαιοσύνην καὶ τὸ δίκαιον οὐκ
ἂν ἄλλως φαίνοιτο γνούς, εἰ μὴ φιλοσοφήσειεν. οὐ γὰρ
οὔθ' ὥς οἷχ ὁ μαθὼν μᾶλλον εἰδήσει τὰ δίκαια τοῦ μὴ
5 μαθόντος ἔστιν εἰπεῖν, οὔθ' ὥς οἷχ ἀμαθεῖς εἰσι τῶν
τοιούτων πάντες οἱ μὴ φιλοσοφίσαντες. στασιάζουσι
γοῦν καὶ πολεμοῦσι περὶ τῶν δικαίων πρὸς ἀλλήλους,
οἱ μὲν ταῦτα φάσκοντες οἱ δὲ ἐκεῖνα δικαιοτέρα εἶναι.
καίτοι περὶ γε ὧν ἐπίστανται ἄνθρωποι, περὶ τούτων
10 οὐ διαφέρονται· οὔτε περὶ λευκῶν ἢ μελάνων, ἢ θερμῶν
ἢ ψυχρῶν, οὔτε περὶ μαλακῶν ἢ σκληρῶν· ἀλλὰ κατὰ τὰ
αὐτὰ περὶ τούτων ἅπαντες φρονοῦσι τε καὶ λέγουσιν·
ὥστε καὶ περὶ τῶν δικαίων ὁμονόουν ἂν παραπλησίως,
εἴπερ ἦδεσαν ἅ τινα ἐστίν· ἐν ᾧ δ' οἷχ ὁμονοοῦσιν,
15 ἀγνοοῦντες φαίνονται. καὶ οἷδε σὺ ταύτης ἐκτὸς εἶ τῆς
ἀγνοίας, ὥς ἐγὼ δοκῶ· ὅθεν ἐπιμελητέον σοι τῆς γνώ-
σεως μᾶλλον ἢ ἄλλῳ ὀτρωοῦν, καὶ τοσούτῳ γε μᾶλλον
ὄσῳ περ αἷσχιον ἀνδρὶ βασιλεῖ ἢ ἰδιώτῃ εἶναι ἐν ἀγ-
νοίᾳ δικαιοσύνης.
20 Ἔτι τοίνυν δεῖ μὲν τὸν βασιλέα σωφρονεῖν αὐτόν,
δεῖ δὲ τοὺς ὑπηκόους σωφρονίζειν, ἵν' ὁ μὲν ἄρχῃ σωφρο-
νως, οἱ δ' ἄρχωνται κοσμίως, μηδέτεροι δὲ τρυφῶσι·
λυμαντικὸν γὰρ ἄρχοντός τε καὶ ἰδιώτου παντὸς ἡ τρυφή.

1 post δικαιοσύνην praecipit v. καὶ τὸ δίκαιον οὐκ ἂν, sed delevit A || 4 οἷχ (οἷχ' A¹) ὁ μαθὼν S M A¹ οἷχ ὁ μὴ μαθὼν corr. A²; οἷχ' ὁ μαθὼν receperunt Gaisford et Meineke, sed οἷχ' ortum videtur ex scriptura οἷχ' quae est in M, et οὔθ' ὥς οἷχ commendatur anaphora (οὔθ' ὥς οἷχ 5) || 4. 5 μὴ μαθόντος Halm lect. Stob. p. 5: μαθάνοντος S M A μαθόντος A² || 5 ἀμαθής A¹ || 9 τοι om. A || 10 μελάνων A || 15 εἶ S: ἡ (sine spir.) M ἡς A¹ || 16 ἐπιμελειητέον M || 17 ἄλλο S || 18 ὄσῳ περ αἷσχιον A², et ὄσῳ αἷσχιον iam recte Gesn.¹ f. 333^v, cf. Stob. III p. 649, 2sq. H.: αἷσχιον libri, sed ὁ τε vel ὁ γε supra lin. add. M². sufficit ὄσῳ, nulla enim in hiatu offensio, at ὄσῳ περ αἷσχιον suggerit Stobaeus II p. 245, 23 W. || 20 ante Ἔτι plenior distinctio in S M, nescio an etiam in A | δεῖ μὲν τὸν βασιλέα reposui ex M: δεῖ τὸν βασιλέα μὲν S A; τὸν βασιλέα δεῖ μὲν ci. Meineke || 22 ἄρχωνται A Tr. p. 303: ἄρχονται S M | τρυφῶσιν M

πῶς δ' ἂν ἡ αὐτὸς σωφρονήσειέ τις μὴ μελετήσας κρα-
 τεῖν τῶν ἐπιθυμιῶν, ἣ ἀκόλαστος ὢν ἄλλους ποιήσκει
 σάφρονας; τίς μέντοι ἐπιστήμη πρὸς σωφροσύνην ἄγει
 πλὴν φιλοσοφίας, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν· αὕτη γὰρ διδάσκει
 μὲν ἐπάνω ἡδονῆς εἶναι, διδάσκει δ' ἐπάνω πλεονεξίας, 5
 διδάσκει δὲ ἀγαπᾶν εὐτέλειαν, διδάσκει δὲ φεύγειν πολυ-
 τέλειαν, ἐθίζει δ' αἰδῶ ἔχειν, ἐθίζει δὲ γλώττης κρατεῖν,
 τάξιν δὲ καὶ κόσμον καὶ εὐσχημοσύνην περιποιεῖ καὶ
 ὁλως τὸ ἐν κινήσει καὶ σχέσει πρέπον. ταῦτα δὲ ἀνθρώ-
 πῳ προσόντα παρέχεται σεμνὸν καὶ σώφρονα αὐτόν. καὶ 10
 δὴ καὶ βασιλεὺς, ὅτῳ ὑπάρχει ταῦτα, μάλιστα ἂν εἴη
 θεοπρεπὴς τε καὶ αἰδοῦς ἄξιος. τό γε μὴν ἄφοβον καὶ
 ἀνέκπληκτον καὶ θαρσαλέον ἔστι μὲν ἀνδρείας ἔργον, πῶς
 δ' ἂν ἄλλως μᾶλλον ἀνθρώπῳ ὑπάρξειεν ἢ εἴ τις περὶ
 θανάτου καὶ πόνου λάβοι πίστιν ἰσχυρὰν ὥς οὐ κακοῖν 15
 ὄντοιν αὐτοῖν; ταῦτα γὰρ δὴ τὰ ἐξιστάντα καὶ φοβοῦντα
 τοὺς ἀνθρώπους ἐστίν, ὃ τε θάνατος καὶ ὁ πόνος, ὅταν
 ὥς περὶ κακῶν πεπεισμένοι ὦσιν αὐτῶν· μὴ κακὰ δ'
 εἶναι ταῦτα φιλοσοφία διδάσκει μόνη. ὥστ' εἴπερ ἀν-
 δρείαν κτητέον τοῖς βασιλεῦσι, κτητέον δὲ παντὸς <ότου> 20
 οὖν ἑτέρου μᾶλλον, ἐπιμελητέον τοῦ φιλοσοφεῖν αὐτοῖς,

1 δὲ A¹ ! κρατῆσαι A || 4 πλὴν SM πρὸς A πρὸ A² || 6 διδάσ-
 κει — πολυτέλειαν om. Tr. || 8 τάξιν δὲ SM: τάξιν τε A¹ || 11 δεῖ
 pro δὴ A. sed corr. A¹ || 13 ἀνέκπληκτον praeter M etiam S A¹,
 quid voluerit A² ambiguum | θαρσαλέον SM A θαρδῶλέον Tr. illud
 retinui, quamquam θαρραλέον libri bis infra | ἀνδρείας A | πῶς —
 ἄλλως libri, πᾶς — ἄλλος corr. A² || 14 ἀνώον A sed ου del. A² .
 ὑπάρξειεν M¹ -ξοιεν M² | τις SM τοι A sed delevit A² || 15 πίστιν
 A¹ || 17 ὅταν ὥς S: ὅτ ὥς (sic) M ὅπως A v. ὅπως — μόνη ex-
 punxit A² || 18 δ' εἶναι SM: δεόν (i. e. δέον) εἰδέναι A idque ita
 comprobarunt Halm l. c. et Meineke, ut ille α insereret post ταῦτα,
 hic lacunam indicaret. at inutile est δέον εἰδέναι, adsumptum videtur
 δέον ex p. 283, 20, postquam εἶναι abiit in εἰδέναι || 19 ἀνδρείαν SM:

ε

ἀνδρίαν τ A¹ ex τ fecit γ A², unde ἀνδρίαν γε recepit Meineke ||
 21 οὖν SM A: supplevit A² qui in textu et in margine ὅτου et
 ὀτονοῦν. lenius putat παντὸς <οὔτινος> οὖν Wendland qui mox
 praefert γινομένοις

- ὥς οὐκ ἂν ἑτέρως ἀνδρείοις γενομένοις. καὶ δὴ βασιλικὸν μὲν, εἴ τι ἄλλο, καὶ τὸ ἀήττητον ἐν λόγῳ εἶναι καὶ δύνασθαι κρατεῖν ὥσπερ ὀπλοῖς τῶν μαχομένων, οὕτω λόγοις (τῶν) διαλεγομένων· ὥς ἂν γε ταύτῃ ἀσθενήσωσιν
- 5 οἱ βασιλεῖς, ἀνάγκη πολλάκις περιάγεσθαι αὐτοὺς καὶ βιάζεσθαι τὰ ψευδῇ ὥς ἀληθῇ προσίεσθαι, ὅπερ ἀφροσύνης ἔργον καὶ ἀμαθίας τῆς ἐσχάτης. φιλοσοφία δ' οὐκ οἶδ' εἴ τι μᾶλλον ἢ τοῦτο παρέχειν τοῖς μετιοῦσιν αὐτὴν πέφυκεν, ὥστε περιεῖναι λόγῳ τῶν πλησίον καὶ τὰ ψευδῇ
- 10 διακρίνειν ἀπὸ τῶν ἀληθῶν καὶ τὰ μὲν ἐλέγχειν τὰ δὲ βεβαιοῦν. οἱ γοῦν ῥήτορες, ὅποταν ἔλθωσιν εἰς ταῦτο τοῖς φιλοσόφοις καὶ διδῶσι καὶ λαμβάνωσι λόγον, ἔστιν ὁρᾶν αὐτοὺς συγκρουομένους ἀπορουμένους, ἐναντία λέγειν αὐτοῖς ἀναγκαζομένους· καίτοι ὅποταν οἱ ῥήτορες,
- 15 οἱ τοῦτο πεποιημένοι ἔργον λόγους μελετᾶν, ἀσθενέστεροι περὶ λόγους ἀλίσκωνται τῶν φιλοσόφων ὄντες, τί χρὴ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ὑπολαμβάνειν; ὅθεν εἴ τιτι ὄντι βασιλεῖ ἔστιν ἐπιθυμία τοῦ ἐν λόγῳ κράτους, φιλοσοφητέον αὐτῷ, ἵνα μὴ δεδίη μηδὲ ταύτῃ μηδένα ὥς περι-
- 20 γενησόμενον αὐτοῦ, δέον ἀπανταχοῦ ἀδεῇ εἶναι τὸν βασιλέα καὶ θαρραλέον καὶ ἀήττητον.

Καθόλου δὲ τὸν μὲν βασιλέα τὸν ἀγαθὸν ἀνάγκη πᾶσα καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ εἶναι ἀναμάρτητον καὶ τέλειον· εἴ περ δεῖ αὐτόν, ὥσπερ ἐδόκει τοῖς παλαιοῖς, νόμον ἔμ-

25 ψυχον εἶναι, εὐνομίαν μὲν καὶ ὁμόνοιαν μηχανώμενον, ἀνομίαν δὲ καὶ στάσιν ἀπείργοντα, ζηλωτὴν δὲ τοῦ Διὸς ὄντα καὶ πατέρα τῶν ἀρχομένων, ὥσπερ ἐκείνον. τοι-

1 perierunt membranae laesione βασιλικὸν μὲν, 3 τῶν μαχ. οὕτω, 5 -κη πολλάκις πε- S || 3 οὕτω M² A Tr., οὐ τοῖς M¹ || 4 τῶν om. S M A, suppl. A² | ὥς ἂν τε Tr. || 5 αὐτοῖς idque sine acc. S || 6 periit o S || 8 εἴ τι <ἄλλο> μᾶλλον Meineke | αὐτὴν M¹ αὐτῆς M² || 12 δι-δωσι libri, accentum corr. A² || 13 συγκρουομένους M || 14 αὐτοῖς MA¹ αὐτοῖς ut videtur S, certe Tr. p. 304 || 16 ἀλίσκωνται A¹ || 18 λόγοις Tr. sed cf. 9 || 19 δεδέιη A¹ | ὥσπερ γενησόμενος Tr. quo deceptus est Gesner || 21 θαρραλέων M¹ corr. M² || 22 μὲν del. A² || 23 εἶναι MA: καὶ εἶναι S || 24 δεῖ MA: δι' S | τοῖς παλ.] testimonia collegi, quod semel moneo, in ed. Muson. || 27 ὄντα SM: εἶναι A

οὗτος δὲ πῶς ἂν εἴη τις μὴ φύσει τε διαφερούση κεχη-
 μένος παιδείαν τε τὴν ἀρίστην πεπαιδευμένος ἀρετὰς τε
 ἀπάσας ἔχων, ὅσαι περ ἀνθρώπων προσήκουσιν; εἰ μὲν
 οὖν καὶ ἑτέρα ἐπιστήμη ἐστὶν ἢ ποδηγοῦσα πρὸς ἀρετὴν
 ἀνθρώπου φύσιν καὶ ἀσκεῖν καὶ μετιέναι τὰ καλὰ διδά- 5
 σκουσα, παραβλητέον ἂν εἴη καὶ συγκριτέον, εἴτε ἐκείνη
 εἴτε φιλοσοφία κρείττων καὶ ἀποχρᾶσα μᾶλλον ἀγαθὸν
 ἀποδείξαι βασιλέα· καὶ τῇ κρείττονι χρῶντ' ἂν εἰκότως
 ὁ βασιλεὺς βουλόμενός γε δὴ εἶναι ἀγαθός. εἰ δ' ἄλλη
 μὲν οὐδ' ὑπισχνεῖται τέχνη οὐδεμία παράδοσιν καὶ δι- 10
 δασκαλίαν ἀρετῆς, <ἀλλ' εἰσὶν> αἱ μὲν περὶ τὸ σῶμα τὸ
 ἀνθρώπινον καὶ τὰ τούτῳ χρήσιμα πραγματευόμεναι μό-
 νον, ὅσαι δὲ τῆς ψυχῆς ἐφάπτονται, πάντα σκοποῖμεναι
 μᾶλλον, ἢ ὅθεν αὕτη σωφρονήσει· μόνη δὲ φιλοσοφία
 τοῦτο σκοπεῖται καὶ τοῦτο μηχανᾶται, πῶς <ἂν> ὁ ἄν- 15
 θρωπος κακίαν μὲν ἐκφύγοι, κτήσαιοτο δὲ ἀρετὴν — εἰ ταῦτα
 ταύτη ἔχει, τί ἂν ἄλλο εἴη βασιλεῖ τῷ γε ἀγαθῷ εἶναι
 βουλομένῳ προουργιάτερον τοῦ φιλοσοφεῖν; μᾶλλον δὲ

1 διαφέρουσιν M¹ corr. M² || 2 παιδείαν τε S A: παιδείαν δὲ
 ni fallor M, certe Tr. || 3 ὅσαις A | προσήκουσι A¹ || 5 φύσιν etiam
 M¹ sed φύσις M² || 8 φανείσῃ ante κρείττονι add. A², frustra re-
 cepere Halm et Meineke || 9 βουλευόμενός Tr. | γε δὴ A²: τε δὴ
 S M τε δεῖ A¹; τε secluserit Gesn.¹ || 10 μὲν οὐδ' S M μὲν οὖν οὐδ'
 A¹ οὖν delevit et οὐδ' (non οὖν ut per errorem scripsi Muson. rel.
 p. 37, 14 adn.) in οὐχ mutavit A² | διδασκαλίαν Tr.: διδασκαλίαι
 S M A¹ || 11 ἀλλ' εἰσὶν (vel εἴς) addidi, ἀλλ' iam Gesn.¹ f. 334^v unde
 suprascr. A² | τὰ περὶ A sed τὰ A² || 12 τούτου A | πραγματευόμε-
 ναι (εν in ras. corr. M) libri, nisi quod A² πραγματεύονται, quae
 correctio repetitur in margine dextro || 13 πάντας A¹ | σκοποῖμεναι
 S M A: σκοποῦνται A² eademque corr. exstiterat in margine sinistro.
 et σκοποῦνται et supra ἀλλ' αἱ μὲν — πραγματεύονται μόνον male
 scripsit Meineke || 14 αὕτη Blass: αὐτὴ libri sed sine acc. M | syllabae
 νήσει e corr. M¹ ut videtur || 15 'aut hic σκοπεῖται leg. aut supra
 σκοποῦσι' Meineke: σκοπεῖ libri | πῶς ὁ S M A ἂν supra ὁ dedit
 A², unde πῶς ἂν ὁ Halm et Meineke, sed fortasse verum est πῶς
 ἂν ἄνθρ. quod teste Gaisfordo offert cod. Par. 1985, aut πῶς ἂν
 ἄνθρ. || 18 προουργ. τ. φ. S: τ. φ. προουργιάτερον (-γιέτερον A¹) MA

πῶς καὶ τίνα τρόπον δύναίτο ἂν τις βασιλεῦσαι ἢ βιωῖναι καλῶς, εἰ μὴ φιλοσοφήσειεν; ἐγὼ μὲν οἶμαι τὸν βασιλέα τὸν ἀγαθὸν εὐθὺς καὶ φιλόσοφον ἐξ ἀνάγκης εἶναι καὶ τὸν γε φιλόσοφον εὐθὺς καὶ βασιλικὸν εἶναι.

- 5 Πρῶτον δὲ τὸ πρότερον θεωρώμεθα. ἄρ' ἔσθ' οὕτως βασιλεὺς ἀγαθὸς εἴη τις ἂν μὴ ἄνθρωπος ἀγαθὸς ὢν; οὐκ ἔστιν εἰπεῖν. ἀγαθὸς δέ τις ἀνὴρ ὢν οὐ καὶ φιλόσοφος εἴη ἄν; νῆ Δία, εἰ τὸ φιλοσοφεῖν καλοκαγαθίας ἐπιτηδευσίς ἐστιν. ὥσθ' ὁ βασιλεὺς ὁ ἀγαθὸς ἐξ ἀνάγκης εὐθὺς καὶ φιλόσοφος εὐρίσκεται ὢν. καὶ μὴν ὁ γε φιλόσοφος ὅτι πάντως καὶ βασιλικός, οὕτως ἂν μάθοις. τοῦ γὰρ βασιλικοῦ δήπου ἐστὶ τὸ δύνασθαι καλῶς ἐπιτροπεύειν ἔθνη καὶ πόλεις καὶ εἶναι ἄξιον ἀνθρώπων ἄρχειν. τίς δ' ἂν ἢ ἱκανώτερος εἴη πόλεως προστάτης
- 15 ἢ ἀξιώτερος ἀνθρώπων ἄρχειν τοῦ φιλοσόφου; ὃ γε προσήκει (ἂν περ ἢ ἄληθῶς φιλόσοφος) εἶναι φρονίμῳ σώφρονι μεγάλῳφρονι, τῶν δικαίων κριτικῷ καὶ τῶν πρεπόντων, καταπρακτικῷ τῶν νοηθέντων, καρτερικῷ τῶν ἐπιπόνων· πρὸς δὲ τοῦτοις θαρραλέος ἀδεὴς ὑποστατικὸς
- 20 τῶν δοκούντων δεινῶν εἴη ἄν, ἔτι δὲ εὐεργετικὸς χρηστὸς φιλάνθρωπος. τοῦ δὲ τοιούτου τίς ἂν εὐρεθῇ ἄρχειν ἐπιτηδειώτερος ἢ δυνατώτερος; οὐδεὶς. ἂν δὲ μὴ ἔχη πολλοὺς τοὺς ὑπακούοντας καὶ πειθομένους αὐτῷ, οὕτω διὰ τοῦτο τοῦ βασιλικὸς εἶναι ἐστέρηται· ἐξαρκεῖ γὰρ καὶ
- 25 τὸ τῶν φίλων ἄρχειν τῶν ὑπαρχόντων ἢ γυναικὸς τε καὶ παιδῶν, ἢ καὶ νῆ Δία αὐτὸν αὐτοῦ μόνον. καὶ γὰρ ἱατρὸς οὐδὲν ἥτιον τοῦ θεραπεύοντος πολλοὺς ὁ θερα-

1 πῶς καὶ τίνα τρ. MA: καὶ τίνα τρ. S; cf. Stob. III p. 649, 12 || 7 οὐ καὶ φιλ. Halm lect. Stob. p. 6: οὐκ ἀφιλόσοφος SMA οὐκ ἂν φιλόσοφος A² || 11 ὅτι ex ὅτε corr. S¹ | ἂν μαθῆς (sic) M || 12 δήπου (fortasse ex τοῦτο) corr. S¹ || 17 μεγάλῳφρονι om. Tr. | τῶν πρεπόντων <διδασκτικῷ> ci. Meineke Stob. vol. IV p. LXX, sed ne novum praedicatum addatur, dissuadet asyndeton || 20 ἔτι libri, sed supra lin. S¹ | χρηστὸς φιλ. MA: φιλ. χρηστὸς S || 22 ἔχει in ἔχη corr. M¹ || 25 φίλων SM φιλοσόφων A¹ sed ipse corr. A¹. frustra locum sollicitavit Hirschig, cf. Meineke Stob. flor. IV p. LXX || 26 μόνον MA: μόνον (vix dubium videtur Meklero) S et sic Tr.

πεύων ὀλίγους, εἴ γε ἔχει τὴν ἐμπειρίαν τὴν ἱατρικὴν·
 καὶ μουσικὸς οὐδὲν ἦττον τοῦ διδάσκοντος πολλοὺς ὁ δι-
 δάσκων ὀλίγους, εἴ γε ἔχει τὴν μουσικὴν· καὶ ἱππικὸς
 ὁμοίως τῷ χρωμένῳ πολλοῖς ἵπποις ὁ χρώμενος ἐνὶ ἡ- 5
 δυοῖν, ἂν γε ἐπιστήμων τῆς ἱππικῆς ἦ· καὶ δὴ καὶ βα-
 σιλικὸς παραπλησίως τῷ κεκτημένῳ πολλοὺς ὑπηκόους ὁ
 ἔχων ἓνα ἢ δύο τοὺς πειθομένους αὐτῷ, μόνον ἔχέτω τὴν
 τοῦ βασιλεύειν ἐμπειρίαν· ὥστε καὶ βασιλικὸς εἶη ἄν.
 διὰ τοῦτό μοι δοκεῖ καὶ Σωκράτης τὴν φιλοσοφίαν πολι- 10
 τικὴν τε καὶ βασιλικὴν ἐπιστήμην ὀνομάζειν, ὅτι ὁ ταύ-
 τὴν ἀναλαβὼν εὐθὺς πολιτικὸς ἐστι. Τοιαῦτα τοῦ Μου-
 σωνίου εἰπόντος, ἡσθεὶς ὁ βασιλεὺς τοῖς λόγοις χάριν τε
 ἔχειν ὡμολόγει τῶν εἰρημένων αὐτῷ, καὶ ἀντὶ τούτων, ἔφη,
 αἵτησον ὃ τι βούλει με, οὐ γὰρ ἂν ἀντείποιμί σοι περὶ
 οὐδενός. ὁ οὖν Μουσώνιος, αἰτῶ σε, ἔφη, τούτοις στοιχεῖν 15
 καὶ ἐπεσθαι τοῖς λόγοις, οὓς ἐπαινεῖς· καὶ γὰρ ἐμοὶ οὕτω
 χαριεῖ μάλιστα καὶ ὠφεληθήσῃ αὐτὸς οὐχ ἑτέρως μᾶλλον.

68 Ξενοφῶντος ἐν τῇ Κύρου παιδείᾳ α' (c. 6, 3).

Καὶ μὲν δὴ, ἔφη, ὦ πάτερ, ὁ Κῦρος, ὅπως ἂν ἵλεω
 <οἱ> θεοὶ ὄντες ἡμῖν συμβουλεύειν ἐθέλωσιν, ὅσον δύνα- 20
 μαι κατὰ τὸν σὸν λόγον διατελέσω ἐπιμελούμενος. μέμ-
 νημαι γὰρ ἀκούσας ποτέ σου, ὅτι εἰκότως ἂν καὶ παρὰ
 τῶν θεῶν πρακτικώτερος εἶη ὥσπερ καὶ παρ' ἀνθρώπων
 ὅστις μὴ ὁπότε ἐν ἀπόροις εἶη, τότε κολακεύει, ἀλλ'
 ὅτε ἄριστα πράττει, τότε μάλιστα τῶν θεῶν μεμνητο· 25
 καὶ τῶν φίλων δ' ἔφησθα χρῆναι ὡσαύτως οὕτως ἐπι-

1 ἔχει A: ἔχοι SM || 3 ἔχει A: ἔχοι SM | 5 δυοῖν A: δυοῖν
 SM | βασιλικὸς S -κὸς ex κουσ (vel κωσ?) corr. M¹ sic ut o ex ω
 corr. A² || 6 παραπλήσιος ex -πλησίως corr. A² || 7s. recte distinxit
 A. J. Kronenberg *Class. rev.* XX (1906) p. 395 || 10 ταύτης in -ην
 corr. M¹ || 17 χαριῇ A || 18 ecl. cum lemm. hab. S M A || 19 δὴ, ὦ πάτερ,
 ἔφη Xen. plerique | ὡς (vel ὥν) ἂν Xen. plerique || 20 οἱ addidi e
 Xen. || 21 διατελῶ Xen. || 22 γὰρ, ἔφη, ἀκούσας Xen. praeter Erlang. |
 παρὰ θεῶν Xen., etiam Oxyrh. Pap. IV 697 p. 147 || 24 κολακεύειν
 dr. A, corr. A¹ || 25 τὰ ἄριστα Xen. τὰ om. Xen. cod. Par. 1634 Oxyrh. |
 μεμνητο vel μεμνητο Xen. -ῶτο Et. M. p. 579, 1, e corr. Oxyrh.:
 μέμνηται SMA sine acc. A

μελείσθαι. Οὐκοῦν <νῦν>, ἔφη, ὦ παῖ, δι' ἐκείνας τὰς ἐπιμελείας ἡδίων ἔρχη πρὸς τοὺς θεοὺς δεησόμενος, ἐλπίζεις δὲ μᾶλλον τεύξεσθαι ὢν ἢ δέη, ὅτι ξυνειδέναι ἑαυτῷ δοκεῖς οὐ πώποτε ἀμελήσας αὐτῶν; Πάνυ μὲν οἶν, 5 ὦ πάτερ, ὡς πρὸς φίλους μοι τοὺς θεοὺς ὄντας οὕτω διάκειμαι. Τί γάρ, ἔφη, ὦ παῖ, ἐκεῖνα μέμνησαι ἃ ποτε ἐδόκει ἡμῖν; ὅποσα γὰρ δήπου δεδώκασιν ἡμῖν οἱ θεοὶ μαθόντας ἀνθρώπους βέλτιον πράσσειν ἢ ἀνεπιστήμονας αὐτῶν ὄντας καὶ ἐργαζομένους μᾶλλον ἀνύειν ἢ ἀργοῦν- 10 τας καὶ ἐπιμελομένους ἀσφαλέστερον ἢ διὰγειν ἢ ἀφυλακτοῦντας καὶ παρέχοντας ἑαυτοὺς οἷους δεῖ, οὕτως ἡμῖν ἐδόκει δεῖν καὶ αἰτεῖσθαι τὰγαθὰ παρὰ τῶν θεῶν. Ναὶ μὰ Δί', ἔφη ὁ Κῦρος, . . . καὶ γὰρ ἀνάγκη ἦν πελθεσθαι τῷ λόγῳ τούτῳ· καὶ οἶδα προστιθέντα αὐτῷ, ὡς οὐδὲ 15 θέμις εἶη αἰτεῖσθαι παρὰ τῶν θεῶν οὔτε ἱππεύειν μὴ μαθόντας ἱππομαχοῦντας νικᾶν, οὔτε μὴ ἐπισταμένους τοξεύειν τοξεύοντας κρατεῖν τῶν ἐπισταμένων τοξεύειν, οὔτε μὴ ἐπισταμένους κυβερνᾶν σφῆξιν εὐχεσθαι ναῦν κυβερνῶντας, οὔτε μὴ σπείραντάς γε σῖτον εὐχεσθαι κα- 20 λὸν αὐτοῖς σῖτον φύεσθαι, οὐδὲ μὴ φυλασσομένους γε ἐν πολέμῳ σωτηρίαν αἰτεῖσθαι· παρὰ γὰρ τοῖς τῶν θεῶν

1 νῦν e Xen. suppl. Gesn.¹ | διὰ γ' ἐκ. Xen. plerique | ἐκείνας e Xen. Gesn.¹: ἐκείνων S M A || 2 ἡδίων μὲν ἔρχη libri Xen. || 3 συν- Xen. || 4 ἑαυτῷ S M A: σεαυτῷ (σαντωι Oxyrh.) Xen. | οἶν, ἔφη, ὦ πάτερ Xen. || 5 προσφιλεῖς S M A, Xen. Erlang. Bodl., e corr. Oxyrh.: πρὸς φίλους Xen. ceteri | ὄντας τοὺς θεοὺς Xen. non nulli || 6 ἔφη ὁ πατήρ (pro ἔφη, ὦ παῖ) libri nonnulli Xenophontis | μέμνησαι ἐκεῖνα Xen. non nulli | μέμνησαι S M μεμνηται (sine acc.) A || 7 ἡμῖν ὡς ἄπερ δεδ. Xen. aliquot | ἡμῖν om. Xen. || 8 πράττειν Xen. || 9 ἀνύτειν Xen. || 10 ἀφελέστερον A corr. m. ant. | ἀφυλακτοῦντας, τούτων (τούτων πέρι Madvig) παρέχοντας Xen. || 11 παρ. οἶν τοιούτους ἑαυτοὺς Xen. non nulli || 13 post Κῦρος indicavi lacunam. quae habet Xen., Stobaeo intulit Gesn.¹ | με pro ἦν Xen. || 14 τούτῳ om. Xen. libr. familia alt. | καὶ γὰρ οἶδά σε λέγοντα ἀεὶ Xen. libr. fam. alt. || 17 τοξεύειν (post ἐπισταμένων) om. Xen. libr. fam. alt. || 18 οὔτε μὴ — 19 κυβερν. om. A | ναῦς Xen. || 19 οὐδὲ μὴ Xen. | σπείραντάς γε S M: σπείροντάς γε A, Xen. || 20 σῖτον om. Xen. libr. fam. alt. | μὴ om. A | φυλαττομένους Xen.

Θεσμούς ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα εἶναι· τοὺς δὲ ἀθέμιστα εὐχομένους ὁμοίως ἔφησθα εἰκὸς εἶναι παρὰ Θεῶν ἀτυχεῖν ὥσπερ καὶ παρ' ἀνθρώπων ἀπρακτεῖν τοὺς παράνομα δεομένους.

69 Ἐν ταύτῳ (ibid. c. 6, 8).

5

Καὶ τοῦτό σου λέγοντος, συνεδόκει καὶ ἐμοὶ ὑπερμέγεθες ἔργον εἶναι τὸ καλῶς ἄρχειν· καὶ νῦν, ἔφη, ταῦτά μοι δοκεῖ, ὅταν πρὸς αὐτὸ τὸ ἄρχειν σκοπῶν λογίζωμαι. ὅταν μέντοι πρὸς ἄλλους ἀνθρώπους ἰδὼν κατανοήσω ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἡμετέρων φίλων τούτων ἡγουμένους 10 δεῖν τὸν ἄρχοντα τῶν ἀρχομένων διαφέρειν τῷ πολυτελέστερον δειπνεῖν καὶ πλεῖον ἔχειν ἔνδον χρυσίον καὶ πλείονα χρόνον καθεύδειν καὶ πάντα ἀπονώτερον τῶν ἀρχομένων διάγειν. ἐγὼ δ' οἶομαι, ἔφη, τὸν ἄρχοντα οὐ τῷ ῥαδιουργεῖν χρῆναι διαφέρειν τῶν ἀρχομένων, ἀλλὰ 15 τῷ προνοεῖν καὶ φιλοπονεῖν.

70 Ἐν ταύτῳ (ib. c. 6, 10).

Ἐρωτᾷς, ἔφη, τοῦτο, ὦ παῖ, εἴ τις ἀπὸ σοῦ πόρος προσγένοιτο. Ἀπὸ τίνος δὲ μᾶλλον εἰκὸς πόρον γενέσθαι ἢ ἀπὸ τοῦ δύνάμιν ἔχοντος;

20

1 Θεσμούς πάντα τὰ τοιαῦτα εἶναι Xen. libr. alt. fam. || 2 ἀθέμιτα Xen., ubi libri fluctuantur inter ἀθέμιτα et ἀθέμιστα || 3 παρὰ M | τοὺς (τους sine acc. M) παράνομα δεομένους SM, Xen.: τοὺς τοῦ παρανόμου δεομένους A || 5 ecl. cum lemm. hab. S M A || 6 μέμνημαι καὶ τοῦτό σου λέγοντος Xen. | συνεδόκει οὖν καὶ Xen. libr. alt. fam. | συνεδόκει A | ὑπερμέγεθες εἶναι ἔργον Xen. || 7 νῦν γ' Xen. plerique | ταῦτά μοι δοκεῖ ταῦτα, ὅταν Xen. Erlang. || 9 μέντοι γε Xen. libr. alt. fam. | κατανοήσω οἷοι ὄντες διαγίγνονται ἄρχοντες καὶ οἷοι ὄντες ἀνταγωνιστὰς ἡμῖν ἔσονται, πάνν μοι δοκεῖ αἰσχροὺς εἶναι τὸ τοιοῦτους αὐτοὺς ὄντας ὑποπτεῖν καὶ μὴ ἐθέλειν ἰέναι αὐτοῖς ἀνταγωνιζομένους· οὗς, ἔφη, ἐγὼ αἰσθάνομαι ἀρξάμενος ἀπὸ κτέ. Xen. | 11 τῷ καὶ πολυτ. Xen. plerique || 12 πλεόν Xen. || 14 δὲ οἶμαι Xen. || 16 φιλοπονεῖν προθυμούμενον non bene libri Xen. plurimi || 17 ecl. cum lemm. hab. S M A || 18 ἔφη τοῦτο S M τοῦτο ἔφη A | ὦ παῖ τοῦτο Xen. non nulli | εἴ τις] εἰ τις[α]ν Xen. Oxyrh. alii ποῦ ἂν || 19 γένοιτο libr. Xen. alt. fam. | εἰκὸς ἐστι Xen. plerique | προσγενέσθαι Xen. libr. alt. fam.

71 Ἐν ταύτῳ (ib. c. 6, 10).

Τόδε δὲ πάντων μάλιστα μοι μέμνησο μηδέποτε
ἀναμένειν πορίζεσθαι τὰ ἐπιτήδεια, ἔστ' ἂν ἡ χρεία σε
ἀναγκάσῃ· ἀλλ' ὅταν μάλιστα εὐπορήῃς, τότε πρὸ τῆς ἀπο-
5 ρίας μᾶλλον μηχανῶ. καὶ γὰρ τεύξει μᾶλλον παρ' ὧν
ἂν δέῃ μὴ ἀπορεῖν δοκῶν, καὶ ἀναίτιος ἔσῃ παρὰ τοῖς
σαντοῦ στρατιώταις· ἐκ τούτου δὲ μάλιστα καὶ ὑπὸ τῶν
ἄλλων αἰδοῦς τεύξῃ, καὶ ἐάν τινα βούλῃ τῇ δυνάμει ἢ
εὖ ποιῆσαι ἢ κακῶς, μᾶλλον ὑπηρετήσουσιν οἱ στρατιῶται
10 ἔχοντες τὰ δέοντα· καὶ πιστικωτάτους δὲ λόγους σάφ'
ἴσθαι τότε δυνήσῃ λέγειν, ὅταν περ καὶ ἐνδείκνυσθαι
μάλιστα δύνῃ ποιεῖν ἱκανὸς ὧν καὶ εὖ καὶ κακῶς.

72 Ἐν ταύτῳ (ib. c. 6, 14).

Τὸ τέλος δὴ με ἐπῆρου, τί ποτε διδάσκων στρατη-
15 γίαν φραίῃ με διδάσκειν. καγὼ δὲ ἐνταῦθα ἀπεκρινάμην
ὅτι τὰ τακτικά. καὶ σὺ γελάσας διηλθές μοι παρατιθείς
ἕκαστον τί εἶῃ ὄφελος στρατηγία τακτικῶν ἄνευ τῶν ἐπι-
τηδείων, τί δὲ ἄνευ τοῦ ὑγιαίνειν, τί δὲ ἄνευ τοῦ ἐπίστα-
σθαι τὰς εὐρημένας εἰς πόλεμον τέχνας, τί δὲ ἄνευ τοῦ
20 πείθεσθαι. ὥς δὲ καταφανὲς ἐποίησας ὅτι μικρόν τι

1 ecl. cum lemm. hab. S M A. v. μηδέποτε — 6 μὴ ἀπορος
δοκῶν εἶναι anon. Boisson. Anecd. v. I p. 113 || 3 ἀναμένειν τὸ πορ.
Xen. e Xen. in Stob. intulit τὸ Gesn.¹, sed om. etiam anon. Boiss. |
σε Xen.: γε libri Stob. || 5 μᾶλλον om. Xen. plerique, anon. Boiss. |
τεύξει S A || 6 ἀπορος δοκῶν εἶναι Xen. libr. alt. familia et anonym.
Boiss. | καὶ ἔτι ἀναίτιος Xen. praeter Oxyrh. Erlang. || 7 αὐτοῦ M
sed σ superscr. M¹ | μᾶλλον Xen. | ὑπ' ἄλλων Xen. plurimi || 8 καὶ
ἦν τινος (τινα Eton. Erl.) βούλῃ ἢ εὖ ποιῆσαι τῇ δυνάμει (βούλει
τῇ δυνάμει εὖ π. Erlang.) ἢ κακῶς Xen. | βούλει A || 9 μᾶλλον ἕως
ἂν ἔχωσι (ἔχης Oxyrh.) τὰ δέοντα οἱ στρατιῶται ὑπηρετήσουσι σοι
Xen. plerique || 10ss. cum Stobaeo concordat fere Oxyrh., discrepant
alii, cf. quae adnotarunt Grenfell et Hunt l. c. p. 153 || 10 πειστικ.
Stephanus || 13 ecl. cum lemm. hab. S M A || 14 ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτο
παντάπασιν ἄρρητον ἐφαίνετο, τέλος δὴ μ' ἐπῆρου ὁ (ὁ om. Erlang).
τι ποτὲ διδάσκων Xen. | δὴ ex δὲ corr. S¹ || 15 ἀποκρίνομαι Xen.
praeter Erlang. || 16 παρατιθείς τι sed τι del. A || 17 ὄφελος M |
στρατιᾷ Xen. plerique | τακτικῶν M || 19 εὐρημ- libri Stobaei, nisi
quod εἰρημ- primo A || 20 δέ μοι καταφανὲς Xen.

μέρος εἴη στρατηγίας τὰ τακτικά, ἐπηρόμην, εἴ τι τούτων σύ με διδάξαι ἱκανὸς εἴης.

73 Ἐν ταῦτῳ (ibid. c. 6, 17—19).

Λεῖ γὰρ δῆπου στρατιάν, εἰ μέλλει πράξειν τὰ δέοντα, μήποτε παύεσθαι τοῖς πολεμίοις κακὰ πορσύνουσιν 5 ἢ αὐτοῖς ἀγαθὰ· ὡς χαλεπὸν μὲν καὶ ἓνα ἄνθρωπον ἀργὸν τρέφεσθαι, πολὺ δ' ἔτι, ὧ παῖ, χαλεπώτερον οἶκον ὅλον, πάντων δὲ χαλεπώτατον στρατιάν ἀργὴν τρέφειν. πλεῖστά τε γὰρ ἐσθίει στρατιὰ καὶ ἀπ' ἐλαχίστων ὀρμώμενα καὶ οἷς ἂν λάβῃ δαψιλέστατα χρωμένῃ· ὥστε 10 οὐδέποτε προσήκει στρατιάν ἀργεῖν. Λέγεις σύ, ἔφη, ὧ πάτερ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ὥσπερ οὐδὲ γεωργοῦ ἀργοῦ οὐδὲν ὄφελος, οὕτως οὐδὲ στρατηγοῦ ἀργοῦ οὐδὲν ὄφελος εἶναι. Τὸν δέ γε ἐργάτην στρατηγόν, ἔφη, ἀναδέχομαι, ἣν μὴ 15 τις θεὸς βλάβῃ, ἅμα καὶ τὰ ἐπιτήδεια μάλιστα ἔχοντας τοὺς στρατιώτας ἀποδείξειν καὶ τὰ σώματα ἄριστα ἔχοντας παρασκευάσειν. Ἀλλὰ μέντοι τό γε μελετᾶσθαι, ἔφη, ἕκαστα τῶν πολεμίων ἔργων, ἀγῶνας ἂν τις μοι δοκεῖ, ὧ πάτερ, προειπὼν ἑκάστοις καὶ ἅθλα προτιθεὶς 20 μάλιστα ποιεῖν ἀσκεῖσθαι ἕκαστα, ὥστε ὁπότε δέοιτο ἔχειν ἂν παρεσκευασμένοις χρῆσθαι. Κάλλιστα λέγεις,

1 ἐπερομένου εἴ τι — ἱκανὸς εἴης, ἀπιόντα με ἐκέλευσας κτέ. Xen. | εἴ etiam A. aberravit Gaisford. || 2 εἴης libri, sed εἴ A. per εἴης ecloga finitur. frustra e Xenophonte aliquid inseruit Gesn.¹ || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A. in marg. ζ περὶ ἀργίας S¹ || 5 μηδέποτε Xen. excepto Erlang. | παύεσθαι M A παύονσαν S παύεσθαι ἢ Xen. || 6 αὐτοῖς (sic M Tr.) vel αὐτοῖς libri Stob. ἑαυτοῖς Xen. cod. Erlang.: ἑαυτῇ Xen. || 7 δέ τι M | δ' ἔτι χαλεπώτερον, ὧ παῖ, οἶκον Xen. || 8 ἀργὴν (ἀργεῖν A¹) Stob.: ἀργὸν Xen. plerique || 9 τε om. S | γὰρ τὰ ἐσθίοντα ἐν στρατιᾷ Xen. || 10 χρώμενα Xen. || 11 οὐδέποτε Xenoph. meliores | οὐδέποτε ἀργεῖν δεήσει στρατιάν Xen. plerique | ἔφη ἐμοὶ πάτερ sed punctis deletum ἐμοὶ S || 13 οὕτως M || 14 ἐγώ post -ηγὸν e Xen. suppl. Gesn.¹, bene || 15 μὴ τις A ut videtur, Xen.: μὴ τι SM | μάλιστα (μάλιστ' A) ἔχοντας M A, Xen. ἔχοντας μάλιστα S || 17 s. Ἀλλὰ μέντοι, ἔφη, τό γε μελετᾶσθαι ἕκαστα Xen. praeter Erlang. | μελετᾶσθαι ἔφη M A ἔφη μελετᾶσθαι S || 18 πολεμικῶν Xen. || 19 δοκῇ M | δοκεῖ, ἔφη, ὧ πάτερ Xen. praeter Erlang. | προειπὼν Xen.: προσειπὼν S M A || 20 ποιεῖν εὖ ἀσκεῖσθαι Xen. plerique || 21 παρασκευ- A | λέγεις, ἔφη, ὧ παῖ· τοῦτο Xen.

ὦ παῖ, ἔφη· τοῦτο γὰρ ποιήσας, σάφ' ἴσθι, ὥσπερ χο-
 ροὺς τὰς τάξεις αἰεὶ τὰ προσήκοντα μελετάσας θεάσῃ.
 Ἀλλὰ μὴν, ἔφη ὁ Κῦρος, τό γ' εὐθυμίαν ἐμβαλεῖν τοῖς
 στρατιώταις οὐδέν μοι δοκεῖ ἱκανώτερον εἶναι ἢ τὸ δύ-
 5 νασθαι ἐλπίδας ἀγαθὰς ἐμποιεῖν ἀνθρώποις. Ἀλλὰ μὴν,
 ἔφη, ὦ παῖ, τοῦτό γε τοιοῦτόν ἐστιν οἷόν περ εἴ τις
 κύνας ἐν θήρᾳ ἀνακαλοῖτο αἰεὶ τῇ κλήσει οἷα περ ὅταν
 <τὸ> θηρίον ὁρᾷ. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον προθύμως οἶδ'
 ὅτι ἔχει ὑπακουούσας, ἂν δὲ πολλάκις ψεύδῃται αὐτάς,
 10 τελευτῶσαι οὐδ' ὁπόταν ἀληθῶς ὁρῶν καλῇ πείθονται
 αὐτῷ. οὕτω καὶ τὸ περὶ τῶν ἐλπίδων ἔχει· ἦν πολλάκις
 προσδοκίας ἀγαθῶν ἐμβάλλων ψεύδῃται τις, τελευτῶν
 οὐδ' ὁπόταν ἀληθεῖς ἐλπίδας λέγῃ ὁ τοιοῦτος πείθειν
 δύναται. ἀλλὰ τοῦ μὲν αὐτὸν λέγειν ἃ μὴ σαφῶς εἰδεῖ
 15 φρίδασθαι δεῖ, ὦ παῖ· τὴν δὲ αὐτοῦ παρόρμησιν εἰς τοὺς
 μεγίστους κινδύνους δεῖ ὡς μάλιστα ἐν πίστει διασφῆζειν.

74 Ἐν ταύτῳ (ibid. c. 6, 20—21).

Νόμοι δὲ δοκοῦσί μοι οἱ πολλοὶ ταῦτα δύο μάλιστα
 διδάσκειν, ἄρχειν τε καὶ ἄρχεσθαι. καὶ τοίνυν κατανοῶν
 20 περὶ τούτων ἐν πᾶσιν ὁρᾶν μοι δοκῶ τὸ προτρέπον πεί-
 θεσθαι μάλιστα ὃν τὸ τὸν μὲν πειθόμενον ἐπαινεῖν τε
 καὶ τιμᾶν, τὸν δὲ ἀπειθοῦντα ἀτιμάζειν τε καὶ κολάζειν.

3 ὁ Κῦρος ἔφη Xen. praeter Erlang. | εἰς τε τὸ προθυμίαν
 ἐμβαλεῖν Xen. plerique | γ' om. A | τοῖς om. Xen. || 4 ἱκανώτερον
 S M || 5 τὸ ἐλπίδας ἀγαθὰς δύνασθαι primo A sed transponi iussit
 A¹ | ἀγαθὰς om. Xenophontis cod. Paris. 1635 | μὴν om. Xen. praeter
 Erlang. || 7 τῇ κλήσει ἥπερ ὅταν Xen. || 8 τὸ e Xen. inseruit Gesn.¹ |
 οἶδ' (εἶδ' A) ὅτι libri Stob., Xen. Erlang. pr.: εὖ οἶδ' ὅτι Xen. ||
 9 ἦν δὲ Xen. | αὐτάς Xen.: αὐταῖς S M A || 10 πείθονται Xen., ex
 πείθωνται corr. S¹ πείθωνται M A || 12 ἐμβαλὼν Xen. | τελευτῶν
 om. Xen. nonnulli || 13 ὁπόταν Tr., Xen.: ὁπότ' ut videtur S ὁπότ'
 M ὅποτε A | λέγει A || 14 ἃ Xen.: ἐὰν S M A || 15 δεῖ, ὦ παῖ, ἄλλοι
 δ' ἐνετοὶ λέγοντες ταῦτ' ἂν διαπράττοιεν· τὴν δ' αὐτοῦ Xen. | αὐ-
 τοῦ S M A | παρακέλευσιν Xen. excepto Erlang. || 16 ὡς om. Tr. ||
 17 ecl. cum lemm. hab. S M A || 18 καὶ οἱ νόμοι δέ μοι δοκοῦσιν οἱ
 πολλοὶ Xen. | ταῦτα δύο M A, Xen.: δύο ταῦτα S || 20 προτρέπον
 Xen.: προτερεῖον S M πρωτερεῖον A || 21 ὃν ἐν A | τὸ Xen.: τῷ
 S M A | τε om. Xen. plerique || 22 ἀπειθοῦντα A

Καὶ ἐπὶ μὲν γε τὸ ἀνάγκη πείθεσθαι, ἔφη, αὕτη ἡ ὁδός, ὧ παῖ, ἐστίν· ἐπὶ δὲ τὸ πολὺ κρείσσον τούτου, τὸ ἐκόντα πείθεσθαι, ἄλλη ἐστὶ συντομωτέρα. ὃν γὰρ ἂν ἡγήσωνται περὶ τὰ συμφέροντα ἑαυτοῖς φρονιμώτερον ἑαυτῶν εἶναι, τούτῳ οἱ ἄνθρωποι ὑπερηδέως πείθονται. γνοίης 5 δ' ἂν ὅτι τοῦθ' οὕτως ἔχει ἐν ἄλλοις τε πολλοῖς καὶ δὴ καὶ ἐν τοῖς κάμνουσιν, ὡς προθύμως τοὺς ἐπιτάξοντας ὅτι χρὴ ποιεῖν καλοῦσι· καὶ ἐν θαλάσῃ <δὲ> ὡς προθύμως τοῖς κυβερνήταις οἱ συμπλέοντες πείθονται.

75 Ἐν ταύτῳ (ibid. c. 6, 23—28).

10

Φρόνιμος δὲ περὶ τοῦ συνοίσειν μέλλοντος πῶς ἂν τις τῷ ὄντι γένοιτο; Αἰὼν ὅτι, ἔφη, ὧ παῖ, ὅσα μὲν ἐστὶ μαθόντα εἰδέναι, μαθὼν ἂν, ὥσπερ τὰ τακτικά ἔμαθες· ὅσα δὲ ἀνθρώποις οὔτε μαθητὰ οὔτε προορατὰ ἀνθρωπίνῃ προνοίᾳ, διὰ μαντικῆς ἂν παρὰ θεῶν πυν- 15 θανόμενος φρονιμώτερος ἄλλων ἂν εἴης· ὅτι δὲ γνοίης βέλτιον ἂν πραχθῆναι, ἐπιμελόμενος ἂν τούτου ὡς πραχθείη. καὶ γὰρ τὸ ἐπιμελεῖσθαι τούτου, οὗ ἂν δέῃ, φρονιμωτέρου ἀνδρὸς ἢ τὸ ἀμελεῖν. Ἀλλὰ μέντοι ἐπὶ γε τὸ φιλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀρχομένων, ὅπερ ἔμοι ἐν τοῖς μεγί- 20 στοις δοκεῖ εἶναι, δῆλον ὅτι ἡ αὕτη ὁδὸς ἥπερ εἴ τις ὑπὸ τῶν φίλων στέργεσθαι ἐπιθυμοίη· εὖ γάρ, οἶμαι, δεῖ ποιοῦντα φανερόν εἶναι. Ἀλλὰ τοῦτο μὲν, ἔφη, ὧ παῖ, χαλεπὸν τὸ αἰεὶ δύνασθαι εὖ ποιεῖν οὓς ἂν τις θέλῃ· τὸ δὲ συνηδόμενόν τε φαίνεσθαι, ἣν τι ἀγαθὸν αὐτοῖς 25 συμβαίνει, καὶ συναχθόμενον, ἣν τι κακόν, καὶ συνεπικου-

1 τὸ A, Xen.: τῷ SM | ἔπεσθαι αὕτη Xen. plurimi | ὧ παῖ, ἡ ὁδός ἐστίν Xen. || 2 τὸ κρείττον τούτου πολὺ, τὸ Xen. plerique | τὰ ἐκόντα A | ἐκόντας Xen. praeter Erlang. || 4 περὶ τοῦ συμφέροντος Xen. excepto Erlang. | εἶναι ἑαυτῶν S || 6 τοῦτ' M || 8 θαλάττῃ Xen. | δὲ Xen.: om. S M A || 10 ecl. cum lemm. hab. S M A || 12 Αἰὼν, ἔφη, ὧ παῖ, ὅτι ὅσα Xen. praeter Erlang. || 14 προαιρετὰ A || 15 διανοία A | πυνθανώμενος M || 16 εἴης (om. ἂν) Xen. || 17 ἂν τούτου ὡς ἂν πραχθείη Xen. || 18 τούτου om. Xen. praeter Erlang. | τούτου οὗ — 20 φιλεῖσθαι om. A || 19 ἐπὶ τὸ Xen. plerique | τῷ φιλεῖσθαι S || 20 ἔμοιγε Xen. || 21 δηλονότι M || 22 οἶμαι δεῖν Xen. || 24 ἐθέλῃ Xen. non nulli || 25 συναδόμενον A

ρεῖν πρόθυμον ταῖς ἀπορίαις αὐτῶν, καὶ προφοβούμενον
 μή τι σφαλῶσι, καὶ προνοεῖν πειρῶμενον ὥς μὴ σφάλ-
 λωνται, ταῦτά πως δεῖ παρομαρτεῖν. καὶ τὸ τῶν πρά-
 ξεων γε, ἣν μὲν ἐν θέρει ὦσι, τὸν ἄρχοντα δεῖ τοῦ ἡλίου
 5 πλεονεκτοῦντα εἶναι· ἣν δ' ἐν χειμῶνι, τοῦ ψύχους· ἣν δὲ
 δέῃ μοχθεῖν, τῶν πόνων· πάντα γὰρ ταῦτα εἰς τὸ φιλεῖ-
 σθαι ὑπὸ τῶν ἀρχομένων συλλαμβάνει. Λέγεις σύ, ἔφη,
 ὦ πάτερ, ὥς καὶ καρτερόν δεῖ πρὸς πάντα τὸν ἄρχοντα
 τῶν ἀρχομένων μᾶλλον εἶναι. Ἐγὼ γὰρ οὖν, ἔφη. Θάρρει
 10 μέντοι, ὦ παῖ· εὖ γὰρ ἴσθι τοῦτο, ὅτι τῶν ὁμοίων σω-
 μάτων οἱ αὐτοὶ πόνοι οὐχ ὁμοίως ἄπτονται ἄρχοντός τε
 ἀνδρὸς καὶ ἰδιώτου, ἀλλὰ κουφίζει τι ἢ τιμὴ τοὺς πό-
 νους τῷ ἄρχοντι καὶ τὸ αὐτὸν εἰδέναι ὅτι οὐ λανθάνει ὃ
 τι ἂν ποτε ποιῇ. Ὅποτε δέ, ὦ πάτερ, ἥδη ἔχοιεν μὲν
 15 τὰ ἐπιτήδεια οἱ στρατιῶται, ὑγιαίνοιεν δέ, πονεῖν δὲ
 δύναιντο, τὰς δὲ πολεμικὰς τέχνας ἡσικηκότες εἶεν, φιλο-
 τίμως δὲ ἔχοιεν πρὸς τὰ ἀγαθοὶ φαίνεσθαι, τὸ δὲ πεί-
 θεσθαι αὐτοῖς ἥδιον εἴη τοῦ ἀπειθεῖν, οὐκ ἂν ἤδη τηνι-
 καῦτα σωφρονεῖν ἂν τίς σοι δοκοίη διαγωνίζεσθαι βουλό-
 20 μενος πρὸς τοὺς πολεμίους ὥς τάχιστα; Ναὶ μὰ Δί',
 ἔφη, εἰ μέλλοι γε πλεον ἔξειν· εἰ δὲ μή, ἔγωγ' ἂν ὅσω
 οἰοίμην καὶ αὐτὸς βελτίων εἶναι καὶ τοὺς ἐπομένους βελ-

1 προθυμούμενον Xen. | ἐπικουρίαις ut videtur in ἀπορίαις
 radendo corr. S, etiam prius α in rasura est | φοβούμενον Xen. praeter
 Erlang. || 2 σφάλλονται A || 3 δεῖ μᾶλλον συμπαρομαρτεῖν Xen. | καὶ
 ἐπὶ τῶν πράξεων δέ, ἣν Xen. || 5 πλεονεκτοῦντα φανερόν εἶναι Xen. |
 δὲ ἐν χειμῶνι Xen.: δὲ χειμῶν (-μῶν M) S M A | δὲ om. A || 6 δέῃ
 μοχθεῖν Xen. cod. Bremensis: δεῖ μοχθεῖν S M A διὰ μόχθων Xen. ||
 7 σὺ Xen.: εὖ S M A || 8 καρτερόν sed ὁ fortasse ex ὦ corr. M |
 καρτερώτερον Xen. praeter Erlang. || 9 μᾶλλον om. Xen. libri praeter
 Erlang. | λέγω γὰρ Xen. | θάρρει M | θάρρει μέντοι τοῦτο, ὦ παῖ
 Xen. || 10 τοῦτο om. Xen. excepto Erl. || 11 πόνοι om. A | ἄρχοντές A ||
 12 ἐπικουφίζει Xen. || 13 καὶ αὐτὸ τὸ εἰδέναι Xen. excepto Erlang. ||
 14 ποτε om. Xen. | ὦ πάτερ, σοι ἤδη Xen. plurimi || 18 ἤδη om.

ηνι
 Xen. | τ καῦτα S¹ corr. ex ταῦτα (x ex τ) || 21 μέλλοι M A, Xen.: μέλ-
 λει S || πλείον Xen. | ἐγὼ γὰρ M. ἔγωγε Xen. praeter Erlang. | ὅσω ex
 ὅσον S¹ || 22 οἰοίμην e Xen. Gesn.¹: οἰόμην S M A | βελτίωνας A

τινας ἔχειν, τοσῶδ' ἂν μᾶλλον φυλαττοίμην, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα ἂν οἰώμεθα πλείστου ἄξια ἡμῖν εἶναι, ταῦτα πειρώμεθα ὡς ἐν ἐχυρωτάτῳ ποιεῖσθαι. Πλέον δ' ἔχειν, ὦ πάτερ, πολεμίων πῶς ἂν τις δύναιτο; οὐκέτι τοῦτο, ὦ παῖ, φαῦλον οὐδὲ ἀπλοῦν ἔργον ἐρωτᾷς· ἀλλ' εὖ ἴσθι 5 ὅτι δεῖ τὸν μέλλοντα τοῦτο ποιήσῃν καὶ ἐπίβουλον εἶναι καὶ κρυψίνου καὶ ἀπατεῶνα καὶ κλέπτην καὶ ἄρπαγα καὶ ἐν παντὶ πλεονέκτην τῶν πολεμίων. Καὶ ὁ Κῦρος ἐπιγελάσας εἶπεν· ὦ Ἡράκλεις, οἷον σὺ λέγεις, ὦ πάτερ, δεῖν ἄνδρα με γενέσθαι. Οἷος ἂν, ἔφη, ὦ παῖ, δικαιο- 10 τατός τε καὶ ἐννομώτατος ἀνὴρ εἴη. Πῶς μὲν, ἔφη, παῖδας ὄντας ἡμᾶς ἐναντία τούτων ἐδιδάσκετε; Ναὶ μὰ Δί', ἔφη, καὶ νῦν γε πρὸς τοὺς φίλους τε καὶ τοὺς πολίτας.

76 Ξενοφῶντος ἐν γ' Ἀπομνημονευμάτων (c. 9, 10—13).

Βασιλεῖς δὲ καὶ ἄρχοντας οὐ τοὺς τὰ σκῆπτρα ἔχον- 15 τας ἔφη (εἶναι) οὐδὲ τοὺς ὑπὸ τῶν τυχόντων αἵρεθέντας οὐδὲ τοὺς κλήρω λαχόντας οὐδὲ τοὺς βιασαμένους οὐδὲ τοὺς ἐξαπατήσαντας ἀλλὰ τοὺς ἐπισταμένους ἄρχειν. ὁπότε γάρ τις ὁμολογήσῃ τοῦ μὲν ἄρχοντος εἶναι τὸ προσιάττειν ὅ τι χρὴ ποιεῖν, τοῦ δὲ ἀρχομένου τὸ περ- 20 θεσθαι, ἐπεδείκνυν ἐν τε νῆι τὸν μὲν ἐπιστάμενον ἄρ-

1 τόσῳδ' libri: τόσῳ Xen. excepto Erl. || 2 ἂν S M A | ἡμῖν ἄξια Xen. praeter Erl. || 3 πλείον Xen. plerique || 4 δύναιτο μάλιστα; Οὐ μὰ Δί', ἔφη, οὐκέτι τοῦτο φαῦλον, ὦ παῖ Xen. | οὐκ ἔστι A || 5 οὐδαμῶς pro οὐδὲ (vel οὐδ') ἀπλοῦν Xenoph. libri nonnulli | ἔργον ex primae m. corr. (ρ in ras.) S || 7 καὶ κρυψίνου καὶ δολερὸν καὶ ἀπατεῶνα Xen. | ἀπαταιῶνα M || 9 σὺ Xen.: αὖ (αὔ M) S M A || 10 οἷος ἂν (ὥν), ἔφη recte in Xen. Hertlein || 11 ἐννομώτατος A: νομιμώτατος Xen.: ἐννομιμώτατος S M quae scriptura ex ἐννομώτατος orta videtur | εἴης Xen. nisi quod εἴη Erlang. || 12 ὄντας ἡμᾶς καὶ ἐφήβους τὰναντία Xen. || 13 γε om. Xen. plerique | καὶ πολίτας Xen. plerique || 14 ecl. cum lemm. hab. S M A; τοῦ αὐτοῦ compend. pro Ξενοφ. S || 16 η in ἔφη in ras., nec non εφ ut videtur ex pr. m. corr. S, fuisse videtur ἄρ Meklero nec deesse litterae χ vestigia. Σωκράτης post ἔφη add. A² | εἶναι Xen.: om. S A, ambigo de M. εἶναι quin fuerit olim etiam in gnomologio vix dubito, dubito ubi fuerit, ante ἔφη an post ἔφη || 21 τὸν μὲν — p. 295, 1 τῇ νηὶ om. A

χόντα, τὸν δὲ ναύκληρον καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν τῇ νηὶ
πάντας πειθομένους τῷ ἐπισταμένῳ, καὶ ἐν γεωργίᾳ τοὺς
κεκτημένους ἀγρούς, καὶ ἐν νόσῳ τοὺς νοσοῦντας, καὶ ἐν
5 σωμασσίᾳ τοὺς σωμασκοῦντας, καὶ τοὺς ἄλλους πάντας
οἷς ὑπάρχει τι ἐπιμελείας δεόμενον, ἂν μὲν αὐτοὶ ἡγῶν-
ται ἐπίστασθαι ἐπιμελεῖσθαι· εἰ δὲ μή, τοῖς ἐπισταμέ-
νοις οὐ μόνον παροῦσι πειθομένους, ἀλλὰ καὶ ἀπόντας
μεταπεμπομένους, ὅπως ἐκείνοις πειθόμενοι τὰ δέοντα
πράττωσιν· ἐν δὲ ταλασίᾳ καὶ τὰς γυναῖκας ἐπεδείκνυνεν
10 ἀρχούσας τῶν ἀνδρῶν διὰ τὸ τὰς μὲν εἰδέναι ὅπως χρῆ
ταλασιουργεῖν, τοὺς δὲ μὴ εἰδέναι. εἰ δέ τις πρὸς ταῦτα
λέγοι, ὅτι τῷ τυράννῳ ἔξεστι μὴ πείθεσθαι τοῖς ὀρθῶς
λέγουσι, Καὶ πῶς ἂν, ἔφη, ἔξειῃ μὴ πείθεσθαι, ἐπικει-
μένης γε ζημίας, εἰάν τις τῷ εὖ λέγοντι μὴ πείθεται; ἐν
15 ᾧ γὰρ ἂν τις πράγματι μὴ πείθεται τῷ εὖ λέγοντι,
ἀμαρτήσεται δήπου, ἀμαρτάνων δὲ ζημιωθήσεται. εἰ δὲ
φραίῃ τις τῷ τυράννῳ ἔξεῖναι καὶ ἀποκτεῖναι τὸν εὖ φρο-
νῶντα, Τὸν δὲ ἀποκτείναντα, ἔφη, τοὺς κρατίστους τῶν
συμμάχων οἷε ἀζημίον γίνεσθαι ἢ ὥς ἔτυχε ζημιοῦσθαι;
20 πότερα γὰρ ἂν μᾶλλον οἷε σφῆζεσθαι τὸν τοῦτο ποιοῦντα
ἢ οὕτως καὶ τάχισι' ἂν ἀπολέσθαι.

1 τὸν δὲ corr. S¹, quid prius fuerit dubium, sed δὲ adparet ex
τὸν correctum esse et o scriptum in rasura maiore || 2 πάντα M ||
3 ἄγρους M | ἐν (ante σωμασζ.) om. Tr. || 5 ἡγῶνται S, Xen.: ἡγοῦν-
ται M A || 6 ἐπίστασθαι ἐπιμελεῖσθαι —· εἰ δὲ μή Heindorf ad Plat.
Protag. p. 311 D || 7 μόνον ex πόνον S¹ || 8 τὰ ante δέοντα om. A ||
9 τὰ λασία M τὰ λάσια A¹ || 12 ὀρθῶς ἔχουσι Tr. || 13 λέγουσιν M ||
14 γε Xen., ubi τε libri plerique: δὲ S M A delevit A² | verba μὴ
πείθεται, ἐν ᾧ — εὖ λέγοντι servavit Stobaeus, om. libri Xeno-
phontis | πείθεται utrobique M A, πίθεται S. πίθεται priore loco
commendat Cobet N. l. p. 701 || 14. 15 ἐν ᾧ γὰρ — λέγοντι supra
lin. S || 16 ζημιώσεται L. Dindorf || 18 ἀποκτείνοντα Xenophontis
libri plerique | ἔτυχεν M || 20 πότερα S M A πότε libri Xen. |
ταῦτα Xenophontis haud pauci || 21 ἀπολέσθαι Xen.: ἀπολεῖσθαι
libri Stobaei

CAPVT VIII.

ΨΟΓΟΣ ΤΥΡΑΝΝΙΔΟΣ.

1 *Εὐριπίδου Ἰκετίσιν* (429 ss.).

Οὐδὲν τυράννου δυσμενέστερον <πόλει>, ὅπου τὸ μὲν πρῶτιστον οὐκ εἰσὶν νόμοι κοῖνοι, κρατεῖ δ' εἰς τὸν νόμον κεκτημένος.

2 *Εὐριπίδου Ἰωνι* (621 ss.).

Τυραννίδος δὲ τῆς πάλαι θρυλουμένης τὸ μὲν πρόσωπον ἥδύ, τὰν δόμοισι δὲ λυπηρά. τίς γὰρ μακάριος, τίς εὐτυχής, ὅστις δεδοικῶς καὶ περιβλέπων βίον αἰῶνα τείνει; δημότης ἂν εὐτυχῆς ζῆν ἂν θέλοιμι μᾶλλον ἢ τύραννος ὦν, οἷς τοὺς πονηροὺς ἡδονὴ φίλους ἔχειν, ἐσθλοὺς δὲ μισεῖν, κατθανεῖν φοβουμένους.

3 *Εὐριπίδου Ἀῦγη* (fr. 275 N²).

Κακῶς δ' ὄλουντο πάντες, οἳ τυραννίδι χαίρουσιν ὀλίγη τ' ἐν πόλει μοναρχία.

1. 2 *Ψόγος τυραννίδος* cum Photio S M A Mac. περὶ ψόγου καὶ τυραννίδος Tr. numerum μγ' (sed alia m. rubr. μϵ) adpinxit S, μζ' Tr., ξ' M A Mac. || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A || 4 πόλει tacite ex Eur. Gesn.¹, om. S M A || 6 post κεκτημένος additur versus αὐτὸς παρ' αὐτῷ, καὶ τόδ' οἰκέτ' ἔστ' ἴσον in libris Euripidis || 7 ecl. hab. S M A, etiam lemma S A. in M omisit lemma rubricator, quamquam spatium relictum erat || 8 τῆς μάτην αἰνουμένης Eur. | θρυλουμένης S M θρυλλ- A Tr. || 11 παραβλέπων libri Euripidis | βίαν H. Stephanus || 12 δημότης δ' libri Euripidis | ἂν εὐτυχῆς M, libri Eur.: ἄνευ τύχης S A. εὐτυχῆς suspectum || 14 ὦ vel ὦ libri Euripidis || 15 μισεῖ κ. φοβούμενος Eur. || 16 ecl. cum lemm. hab. S M A; Ἀῦγη Meineke: αὐγή (sine spir. S) S M αὐγῇ A. v. 3 et 4 omisso fab. nom. affert Philo vol. II p. 467 M. || 17 ὄλυντο S || 18 ὀλίγων τ' Grotius D. poet. p. 185. sed titulum (*Ψόγος τυραννίδος*) respiciens τυραννίδι priorem dederit locum gnomologus non reputans v. ὀλίγη vel ὀλίγων μοναρχία parum apte coniungi. aptius erat οἳ μοναρχία χ. ὀλίγων τ' ἐν πόλει τυραννίδι

τοῦλεύθερον γὰρ ὄνομα παντός ἄξιον,
καὶν μικρὸν ἔχῃ τις, μεγάλ' ἔχειν νομίζεται.

4 Εὐριπίδου Ἡλέκτρα.

* * *

5 4^a (Eur. inc. fab. fr. 850 N²)

Ἡ γὰρ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται
δεινοῖς ἔρωσιν, ἧς φυλακτέον πέρι.

5 Εὐριπίδου Ἀντιγόνης (fr. 172 N²).

Οὐτ' εἰκὸς ἄρχειν οὐτ' ἐχρῆν εἶναι νόμον

10 τύραννον εἶναι· μωρία δὲ καὶ † θέλειν,
ὅς τῶν ὁμοίων βούλεται κρατεῖν μόνος.

6 Εὐριπίδου Ἀλκμέωνος (fr. 80 N²).

Φεῦ <φεῦ>, τὰ μεγάλα μεγάλα καὶ πάσχει κακά.

7 (8 Mein.) Μενάνδρου Ἀσπίδος (fr. 74 K.).

15 ὦ τρισάθλιοι,

† τί πλέον ἔχουσι τῶν ἄλλων; βίον
ὥς οἰκτρὸν ἔξαντιλοῦσιν οἱ τὰ φρούρια
τηροῦντες, οἱ τὰς ἀκροπόλεις κεκτημένοι.

1 ὄνομα M οὐνομα S ex ὄν- A¹ || 2 μικρὸν Philo | νομίζεται Philo ||
3 ecl. cum lemm. hab. S M A; Ηλ^ε S. post Ἡλέκτρα lacunam signavi:
intercidit Electrae locus, velut v. 945 ὑβριζεις ὡς δὴ βασιλικὸν ἔχων
δόμον vel si quem titulo accommodatiorem reperies. proximos autem
versus Euripidis esse et ipsos ut non certum est, ita probabile ||
7 ἐρώσιν S M A: corr. Matthiae | ἧς S οἷς M A; δεινῶς ἐρώσιν, οὗς
φυλακτέον, πάτερ prop. Valckenaer diatr. 226. sed vereor ne v. ἧς
— πέρι gnomologi sint sententiam artius aptantis Tyrannidis vitu-
perio, vide ad ecl. 3 || 8 ecl. cum lemm. hab. S M A || 9 ἀρχὴν Halm
ect. Stob. p. 52 | ἀνευ νόμον (νόμων Bothe) ci. Badham, νόμων
ἄτερ Gomperz || 10 θεῖναι A | μυρία A | φιλεῖν pro θέλειν ego olim
conieci, σέβειν G. Velke, alii alia. non aptum πέλειν, quod in men-
tem venit L. Dindorfio, audacius quod Heimsoethio placuit μωρίαν
δ' ὀφλισκάνει || 12 ecl. cum lemm. hab. S M A; ἀλκμέωνος M ἀλκ-
μαίωνος S A || 13 alterum φεῦ inseruit Gesn.¹ || 14 ecl. cum lemm.
hab. S (post ecl. 7 Mein.) M A (post ecl. 6 Mein.) || 15 v. ὦ τρι-
σάθλιοι tamquam prioris senarii clausulam constituit Grotius inserens
βασίλεις in proximi initio, cui σατράπαι praeferri vult Kock, οἱ
πλέον ἔχ(ζητεῖν) οὔσι τῶν ἄ. Cobet N. l. 76 || 16 βίῳ Tr. || 17 οἰκ-
τρὸν οἱ (οἱ A) sed omissio οἱ ante τὰ φρ. M A || 18 ἢ τὰς Meineke

εἰ πάντας ὑπονοοῦσιν οὕτω ῥαδίως
 ἐγχειρίδιον ἔχοντας αὐτοῖς προσιέναι,
 οἷαν δίκην διδόασιν.

8 (9 Mein.) Διονυσίου τυράννου (fr. 4 p. 794 N.²).

Ἡ γὰρ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφν.

9 (7 Mein.) Εὐριπίδου Πελιάδων (fr. 605 N.²).

Τὸ δ' ἔσχατον δὴ τοῦτο θαυμαστὸν βροτοῖς
 τυραννίς, οὐχ εὖροις ἂν ἀθλιώτερον.

φίλους τε πορθεῖν καὶ κατακτανεῖν χρεῶν,
 πλεῖστος φόβος πρόσσεσι μὴ δράσωσί τι.

10 Σοφοκλέους Οἰδίοποι (T. 380 ss.).

Ὡ πλοῦτε καὶ τυραννὶ καὶ τέχνη τέχνης
 ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ,
 ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται.

11 Ἐν ταύτῳ (873 s.).

Ὑβρις φυτεύει τύραννον,
 ὕβρις, εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάταν.

1 οὗτοι Porson || 2 αὐτοὺς M || 4 ecl. hab. S A, om. M. διὸ
 τυράννου S διονυσίου τυράννου A Tr. mitto Gesneri¹ aliorumque
 errores. Dionysii esse versum testatur etiam Plutarchus mor. p. 338
 C, quamquam videntur fuisse qui versum alii poetae adscriberent,
 cf. Miller *Mél. de litt. gr.* p. 364. omisso poetae n. affertur prov.
 append. II 99 Apostol. cent. VII 41 a || 6 ecl. cum lemm. hab. S (post
 ecl. 6) M (post ecl. 8 Mein.) A (post ecl. 9 Mein.) || 7 ἐσχάτως olim
 prop. Nauck || 8 τυραννίς, εὖροις δ' οὐκ ἂν ἀθλ. ci. Enger adn. ad
 poet. gr. fr. (Posnaniae a. 1868) p. 19 || 9 κατακτανεῖν ex κατθανεῖν
 corr. S¹. aliquid intercidissee ante hunc versum putat Gomperz. πό-
 λεις τε πορθεῖν καὶ φίλους κτανεῖν χρεῶν prop. Nauck. πόλεις τε
 π. καὶ κατακτανεῖν χρεῶν Φίλους· φόβος ego Act. soc. philol. Lips.
 II p. 24, φίλους τ' ἀπωθεῖν Munro *Journal of philol.* X p. 442 et
 Gomperz *Nachl.* p. 35s. || 10 ἐπεὶ φόβος πρ. Pflugk || 11 ecl. cum

δ
 lemm. hab. S (post ecl. 9 Mein.) M A (post ecl. 7 Mein.), οἰδίπο S
 ubi uno σοφοκλέους lemmate coniunctim signantur eclogae 10—13 ||
 12 τυραννὶ Soph.: τυραννὶς Stobaei libri (cf. ecloga superior) ||
 14 ὑμῖν S M, Soph.: ἡμῖν A Tr. || 15 ecl. cum lemm. hab. S M A, de
 S vide quae monui ad ecl. 10 || 17 εἰ Soph.: ἡ S M ἡ A ἡ Tr. |
 ὑπερπλησθῇ Soph.: ὑπερπλήσθη S A ὑπερπληθυσ sine acc. M ὑπερε-
 πλήσθη Tr. | μάταν SA, Soph.: μάτων M Tr.

12 Σοφοκλέους Αἴαντι (1350).

Τόν τοι τύραννον εὐσεβεῖν οὐ ῥάδιον.

13 Τοῦ αὐτοῦ Πολυξένη (fr. 481 N.²).

Οὐ γάρ τις ἂν δύναίτο πρωρατῆς στρατοῦ

5 τοῖς παῖσιν εἶξαι καὶ προσαρκέσαι χάριν.

ἐπεὶ οὐδ' ὁ κρείσσων Ζεὺς ἐμοῦ τυραννίδι

οὔτ' ἐξεπομβρῶν οὔτ' ἐπανυχήσας φίλος·

βροτοῖς <δ> ἂν ἐλθὼν ἐς λόγον δίκην ὄφλοι.

πῶς δῆτ' ἔγωγ' ἂν θνητὸς ἐκ θνητῆς τε φύς

10 Διὸς γενοίμην εὖ φρονεῖν σοφώτερος;

14 Φαβωρίνου (fr. 80 p. 135 Marr.).

Ὡσπερ γὰρ τὰ θηρία τὴν σαγήνην ὑποχωροῦντα

<αἰ> εἰς ἐλάττω τόπον συνάγεται, οὕτω δὲ καὶ τοὺς τυ-

ράννους ἔστιν ἰδεῖν ἐπαναχωροῦντας ἐκ μὲν τῆς Ἑλλάδος

15 εἰς τὴν πόλιν, ἐκ δὲ τῆς πόλεως εἰς τὴν ἀκρόπολιν, εἴτ'

εἰς τὴν οἰκίαν, ἔπειτ' εἰς τὸ δωματίον. εἴτα δύναται κατα-

φυγεῖν ἄνθρωπος θεὸν φεύγων; ὅπου γὰρ ἂν καταφύγῃ,

ἢ Δίκη αὐτὸν εὐρήσει.

1 ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide ad. ecl. 10. cf. Eustath. p. 1514, 25 || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide adn. in ecl. 10 ||

4 πρωρατῆς sine acc. S M ^απρώρ τη A || 5 παῖσι δεῖξαι libri: corr. Wecklein Art. Soph. em. p. 18 || 7 ἐξεπομβρῶν Grotius Dict. poet. p. 187: ἐξ ἐπόμβρων S ἐξεπόμβρων M ἐξ ἐπόμβρων in ἐξ ἐπομβρῶν corr. priore accentu deleto A¹. ἔστ' ἐπομβρῶν prop. Herwerden Lucubr. Soph. p. 77 || 8 δ' inseruit Dobree Adv. II p. 53 | ἀνελθὼν ἐς δίκην λόγων libri: corr. Dobree | ὄφλαι libri: corr. Brunck || 9 δ' ἦτ' M | ἔγωγ' ἂν θνητὸς scripsi duce Meinekio: ἐγὼ θνητός γ' ἂν (γὰν M) S M ἐγὼ θνητός γ' ὦν A unde non bene Meineke θνητὸς ὦν θνητῆς τε φύς || 10 εὐφρονεῖν S || 11 ecl. cum lemm. hab. S M A, φαβουρίνου S M A in φαβωρ- corr. A¹, bis lemma M rubr., semel in fine folii 215, dein in initio folii 216^r || 12 ὑποχωροῦντ' αἰεὶ εἰς ἐλ. Meineke: ὑποχωροῦντα εἰς S M A || 13 δὲ S M A: δὴ scr. Gesn.¹ || 14 ἐπαναχωρ. prop. Meineke || 15 εἰς τὴν ἀκρ. M ἐς τὴν ἀκρ. S M || 16 ἔπειτ' S M A: εἴτ' Tr. | οὔτοι pro εἴτα coni. Wyttenbach animadv. in Plut. De sera num. vind. p. 554 D. δωματίον, εἴτα <εἰς ἄδον· οὐ γὰρ> δύναται — φεύγων prop. Meineke Stob. flor. vol. IV p. LXX || 16 ἀποφυγεῖν scr. Meineke, sed nihil mutavi in oratione mutila || 17 ὅποι tacite Marres; ὅπου libri

15 Δημοσθένους ἐκ τῶν Φιλippiκῶν α' (I p. 10).

Καὶ ὅλως ἄπιστον οἶμαι ταῖς πολιτείαις ἢ τυραννίς.

16 Ἐκ τῆς Φαλάριδος πρὸς Δημοτέλῃ ἐπιστολῆς (38 p. 418 Herch.).

Συγγνώμην ἔχω σοι τῶν παραινέσεων· τύραννος γὰρ 5
οὐ γεγονὼς τυράννῳ συμβουλεύεις καταθέσθαι τὴν τυραν-
νίδα, οὐκ εἰδὼς ὅτι τοῦ κτήσασθαι τὴν ἀρχὴν ἐπισφαλέ-
στερόν ἐστι τὸ καταθέσθαι.

17 Ἀναξιμένους.

Ἀναξιμένης ὁ Λαμψακηνὸς ῥήτωρ ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ 10
βασιλέως Φαίδρου, τί ἀκοινώνητόν ἐστιν, εἶπε 'τυραννίς'.

18 Ἀριστίππου.

Ἀριστίππος ὁ Κυρηναῖος φιλόσοφος τοσοῦτον ἔφη
διαφέρειν βασιλείαν τυραννίδος, ὅσον νόμος ἀνομίας καὶ
ἐλευθερία δουλείας. 15

19 Φιλippiίδου (Ps.-Plut. reg. et imp. apophth. p. 183 E).

Λυσίμαχος ὁ τύραννος πρὸς Φιλippiίδην τὸν κωμω-
διοποιὸν φίλον ὄντα καὶ συνήθη 'τίνος σοί', εἶπε 'με-
ταδῶ;' κακείνος 'οὗ βούλει πλὴν τῶν ἀπορρήτων'.

20 Ἀντιγόνου.

Ἀντίγονος πρὸς τίνα μακαρίζουσιν αὐτὸν γραῦν 'εἰ 20

1 ecl. cum lemm. hab. S M A; δημοσθ^ε nec plura S. exspectes ἐκ
τῶν Ὀλυνθιακῶν α' coll. IV 5, 102 H. flor. 106, 12 Mein., sed vide 106, 13
|| 3 ecl. cum lemm. hab. S M A, ἐπιστολῆς om. S || 6 συμβουλεύειν A |
τὴν τυραννίδα, θεῶν μὲν οὐδένα μοι διδοῖς ἐγγνητὴν τῆς ἀσφαλείας,
ὧ τάχα ἂν καὶ ἐπείσθην, ἀξιόπιστον δὲ σαντὸν ἡγούμενος ἀνάδοχον
ὑπὲρ τηλικούτου πράγματος, σχεδὸν οὐκ εἰδὼς ὅτι Ps.-Phal. || 7 τὴν
τοιαύτην ἀρχὴν Ps.-Phal. || 8 τοῦ καταθέσθαι A¹ || 9 ecl. sine lemm.
hab. S, addito lemmate M A; ἀναξιμένης pro lemm. M || 10 v. ὁ
Λαμψ. — Φαίδρου om. S, habet tamen ἐρωτηθεὶς || 11 τί οὐ κοι-
νώνητον A || 12 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A, om. Tr. ||
18 τοσοῦτον ἔφη διαφέρειν βασιλείαν S: ἔφη τοσοῦτω διαφέρειν
βασιλείαν M A || 16 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. narratur apo-
phthegma a Plutarcho de garrul. p. 508 C de curios. p. 517 B vit.
Demetrii c. 12 extr. || 17 κωμοδοποιόν A¹ κωμωδιοποιόν A² || 20 ecl.
cum lemm. hab. S M A. iteratur corp. Par. 544 Elt. (Ἀντιγόνου),
sine lemmate gnomol. Paris. 125 Sternb. || 21 αὐτῷ Tr. | εἰ ᾗδεις]
εὐειδής corp. Par.

ἦδεις' ἔφη ὧ μῆτερ, ὅσων κακῶν μεστόν ἐστι τουτὶ τὸ
 ῥάκος' δείξας τὸ διάδημα οὐκ ἂν ἐπὶ κοπρίας αὐτὸ κεί-
 μενον ἐβάστασας'.

21 Πτολεμαίου.

5 Πτολεμαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Φιλάδελφος ἔλεγε τὴν τυ-
 ραννίδα ἄλλα τε πολλὰ δύσκολα ἔχειν καὶ τὸ μέγιστον,
 τὸ ἀναγκάζεσθαι τοὺς μηθὲν ἀδικοῦντας κτείνειν τοῦ συμ-
 φέροντος ἕνεκα.

22 (23 Mein.) Δημοσθένους Φιλιππικῶν (VI p. 72).

10 Βασιλεὺς γὰρ καὶ τύραννος ἅπας ἐχθρὸν ἐλευθερίᾳ
 καὶ νόμοις ἐναντίον.

23 (22 Mein.) Ἀριστίππου.

Τοῦ Διονυσίου λέγοντος πρὸς Ἀριστίππον 'οὐδὲν
 ὠφέλημα ὑπὸ σοῦ' ἄληθῆ λέγεις' εἶπεν· 'εἰ γὰρ ὠφέ-
 15 λησο, ἐπέπαυσο ἂν τῆς τυραννίδος ὥσπερ ἱερᾶς νόσου.'

24 Αἰλιανοῦ (v. h. 10, 5).

Φρύγιος οὗτος <ὁ> λόγος, ἔστι γὰρ Αἰσώπου τοῦ
 Φρυγός. ὁ δὲ λόγος φησὶ τὴν ἴν, ἐὰν αὐτῆς τις ἄψηται,
 βοᾶν καὶ μάλα γε εἰκότως· οὔτε γὰρ ἔρια ἔχει ὅς οὔτε
 20 γάλα οὔτε ἄλλο τι πλὴν τῶν κρεῶν. παραχρῆμα οὖν

1 ἐστι μεστόν corp. Par. gnomol. Paris. || 2 ῥάκος S | αὐτὸ
 (-τῶ corp. Par.) κείμενον MA, corp. Par. κείμενον αὐτὸ S ἀποκεί-
 μενον (l. αὐτὸ κ.) gnomol. Par. || 3 ἐβάσταζες prop. Meineke || 4 ecl.
 cum lemm. hab. MA, sine lemm. S || 5 τὴν om. A || 6 πολλὰ om. S ||
 7 μηθὲν A || 8 ἕνεκα dedi ex MA: εἵνεκα S || 9 ecl. cum lemm. hab. MA
 (post ecl. 21 Mein.) S (post ecl. 22 Mein.). in lemmate intercisisse putes
 β' ante βασιλεύς, sed vide Stob. IV 43, 52. 60. 71 al. H. cf. Liban. III
 410, 9 R. || 10 ἐχθρῶν A corr. A² || 12 ecl. cum lemm. hab. MA (post
 ecl. 23 Mein.), lemmate detracto S (post ecl. 21 Mein.). iteratur ecloga
 gnomol. Paris. 71 Sternb. || 14 ὠφελήθης gnomol. Par. || 15 ἐπέπαυσο
 ἂν S πέπαυσο ἂν MA ἐπαύσω (omissa ἂν particula quam supplevit
 Sternbach) gnomol. Par. || 16 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 22
 Mein.) S (post ecl. 23 Mein.). cur Aeliani librorum scripturam non
 addiderim, doceat Hercher Ael. ed. Didot. praef. p. V s., qui singulis
 demonstravit, quam digna omnia fere sint apud Stobaeum Aeliano,
 quam plenus licentiae 'epitomator Aeliani', cf. supra Stob. III p. 639, 9
 adn. || 17 ὁ λόγος cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo: λόγος SMA,
 Ael. || 18 τι M || 19 ἔργα M

ὄνειροπολεῖν τὸν θάνατον εἰδυῖαν εἰς* ὃ τι τοῖς χρησο-
 μένοις αὐτῇ πέφυκε λυσιτελὴς εἶναι. εἰόκασι δὲ τῇ ὑὶ τῇ
 Αἰσάπου οἱ τύραννοι ὑποπτεύοντες καὶ δεδοικότες πάν-
 τα ἴσασι γὰρ ὅτι, ὥσπερ οὖν αἱ ὕς, ὀφείλουσι καὶ ἐκείνοι
 τὴν ψυχὴν πᾶσι.

5

25 Ἰσοκράτης Νικοκλεῖ (ad Nicoel. § 2—4 p. 15 B—C).

Τοὺς μὲν ιδιώτας ἔστι πολλὰ τὰ παιδεύοντα· καὶ
 μάλιστα μὲν τὸ μὴ τρυφᾶν ἀλλ' ἀναγκάζεσθαι περὶ τοῦ
 βίου καθ' ἑκάστην βουλευέσθαι τὴν ἡμέραν, ἔπειθ' οἱ
 νόμοι, καθ' οὓς ἕκαστοι πολιτευόμενοι τυγχάνουσιν, ἔτι δὲ 10
 ἡ παρρησία καὶ τὸ μὴ φανερώς ἐξεῖναι τοῖς τε φίλοις
 ἐπιπληῆξαι καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἐπιθέσθαι ταῖς ἀλλήλων
 ἀμαρτίαις· πρὸς δὲ τούτοις καὶ τῶν ποιητῶν τινες τῶν
 προγεγενημένων ὑποθήκας ὥς χρὴ ζῆν καταλελοίπασιν·
 ὥστ' ἐξ ἀπάντων τούτων εἰκὸς αὐτοὺς βελτίους γίνεσθαι. 15
 τοῖς δὲ τυράννοις οὐδὲν ὑπάρχει τοιοῦτον, οὓς ἔδει παι-
 δεύεσθαι μᾶλλον τῶν ἄλλων, ἔπειδ' ὅς εἰς τὴν ἀρχὴν
 κατασταθῶσιν, ἀνουνθέτητοι διατελοῦσιν. οἱ μὲν γε πλεῖ-

1 τοῖς χρησομένοις SMA τῶν χρησίμων Tr. || 2 αὐτῇ (sicut
 scripsit Hercher) S αὐτῇ M αὐτῇ A || 4 οὖν M A, Ael.: om. S || 6 ecl.
 cum lemm. hab. S M A; ἰσοκράτους nec pl. M Tr. || 7 τοὺς μὲν γὰρ
 ἰδ. Is. | καὶ om. Isocratis cod. Vrbinas et pap. Massil. || 9 καθ' ἑκά-
 στην M A, Is.: xŷ fere S κάλλιστα Tr. | βουλευέσθαι τὴν ἡμέραν
 MA: τὴν ἡμέραν βουλευέσθαι Isocratis cod. Vrbin., ἀγωνίζεσθαι τὴν
 ἡμέραν Isocratis libri alii, βουλευέσθαι τὴν ἡμέραν (compend., cf. Gardt-
 hausen *Gr. Pal.* p. 258) S βοίλεσθαι τὴν ὥραν Tr. || 11 inter παρρησία
 et καὶ τὸ μὴ φαν. inserunt eclogam 26 cum lemmate S M A: eclogam
 26 post ecl. 25 traiecit Gesn.² p. 345 sed omissis non nullis, inde
 vulg. | μὴ quod ignorat Is. nescio an a gnomologo additum sit minus
 attento | τοῖς τε φίλοις M A, Is.: τοῖς φίλοις S τοὺς φίλους Tr. ||
 12 ἐπιτιθεσ[θαι] Isocratis papyri || 13 τινὲς καὶ τῶν ποιητῶν colloc.

π

Isocratis libri nonnulli | τινας Tr. || 14 καταλελοι S καταλελοιπότες
 Tr. || 16 τοιοῦτον καὶ τὰ ἐξῆς verbis οὓς — (p. 303, 2) ὁμιλοῦσιν
 omissis S τοιοῦτον verbis reliquis inde ab οὓς omissis Tr. | τοιοῦτον,
 ἀλλ' οὓς Is.: ἀλλ' om. M A, Is. pap. Massil. ἀλλ' ex Is. addidit (par-
 ticula δ' post ἐπειδ' ὅς deleta) Gesn.² || 17 δ' om. Is. | εἰς τὴν ἀρχὴν
 Is. || 18 καταστῶσιν Isocratis cod. Vrbin. | οἱ μὲν γὰρ πλεῖστοι Is.

στοι τῶν ἀνθρώπων οὐ πλησιάζουσιν αὐτοῖς, οἱ δὲ συν-
όντες πρὸς χάριν ὁμιλοῦσιν.

26 Φαλάριδος ἐκ τῆς πρὸς Παυρόλαν τὸν υἱὸν ἐπι-
στολῆς (ep. LXVII p. 425 Herch.).

5 Εἴ γε σὺ μὴ τοῦθ' ὃ κατηγοροῦσί τινες ὥρμηκας
ἐπὶ τὸ ζηλοῦν καὶ μιμεῖσθαι τὸν ἐν τυραννίδι βίον, ὅπερ
ἂν εὖ φρονῶν τυγχάνης, παρὰ τοῦ μεταμελομένου εἰς
γνώμην λάβε. ὁ γὰρ ἀμφοτέρων πεπειραμένος τυραννη-
θῆναι μᾶλλον εὐξαίμην ἂν ἢ τυραννῆσαι. ὁ μὲν γὰρ ἕνα
10 φροεῖται τῶν ἄλλων χαλεπῶν ἀπηλλαγμένος, τὸν τύραν-
νον, ὁ τύραννος δὲ τοὺς ἔξωθεν ἐπιβουλεύοντας καὶ δι'
οὓς σφύζεται.

27 Ἐκ τῶν Διογένους Διατριβῶν (Dionis Prus. or. VI
46 vol. I p. 92 Arn.).

15 Δοκεῖ δὲ τοῖς μὲν εὖ πράττουσι τῶν ἀνθρώπων ὁ
μὲν βίος ἀμείνων, ὁ δὲ θάνατος διὰ τοῦτο λυπηρότερος.

1 οὐ πλησιάζουσιν αὐτοῖς M A, Is. cod. Vrbín.: αὐτοῖς οὐ πλη-
σιάζουσιν, quod propter homoeoteleuton recepit Drerup; Isocratis alii,
inter quos pap. Rain. || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A post eclogae
prioris v. ἔτι δὲ ἡ παρρησία (p. 302, 11), ubi vide quae subnotavi ||
5 εἴ γε — 7 εἰς γνώμην λάβε primus edidi ex M A, om. S | σὺ μὴ
scripsi: σοι μὴ M A μὴ σὺ Ps.-Phal. || 6 ζηλοῦν καὶ Ps.-Phal.: ζητού-
μενον M A | τυραννίδι, A. in proximis gnomologae temeritatis in-
signe habes exemplum. non tam mutando quam mutilando nova
quaedam evasit ecloga et Ps.-Phalaridis valde dissimilis. hunc adscribo:
ψυχῆς δὲ πάντας τρόπους προνοεῖσθαι χρὴ τὸν μέλλοντα μετὰ
ἀρίστης τιμῆς ἐν δημοκρατουμένῃ ζήσεσθαι πόλει, εἴ γε μὴ σὺ,
τοῦθ' ὃ κατηγοροῦσί τινες, ὥρμηκας ἐπὶ τὸ ζηλοῦν καὶ μιμεῖσθαι
τὸν ἐν τυραννίδι βίον ὡς προσήκοντά σοι κατὰ νόμους, καὶ διὰ
τοῦτο σωματικὴν ἐπασκεῖς ῥώμην, οἰόμενος ἀρμόζουσάν εἶναι σοι
τὴν ἰσχὺν εἰς τοιαύτης δυναστείας κατάκτησιν. ὅπερ ἂν εὖ φρο-
νῶν τυγχάνης, παρὰ τοῦ μεταμελομένου περὶ μοναρχίας, οὐχ ἔκου-
σίως, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης τοῦτον ἐπανελομένου τὸν βίον, γνώμην λάβε.
ὁ γὰρ ἀμφοτέρων κτέ. || 7 εἰς om. Dio || 9 εὐξαιτο ἂν vel ἂν εὐ-

ξαιτο libri Ps.-Phalaridis | τυραννεῖσθαι A, corr. A² || 11 δὲ καὶ
τοὺς ἔξ. Ps.-Phal. || 13 ecl. cum lemm. hab. S M A. cf. quae collegit
Sternbach in gnom. Vat. 21

οἱ δ' αὖ κακῶς ζῶντες τὸν μὲν βίον δυσχερέστερον φέ-
ρουσι, τὸν δὲ θάνατον ἴδιον προσδέχονται. τοῖς δὲ τυ-
ράννοις ἀμφοτέρω ταῦτα χαλεπώτερα ἢ τοῖς ἄλλοις· ζῶσι
μὲν γὰρ πολὺ ἀηδέστερον τῶν πάντῃ ἐπιθυμούντων τε-
θνάναι, τὸν δὲ θάνατον οὕτω δεδοίκασιν ὥς ἴδιστα δι- 5
άγοντες ἐν τῷ βίῳ.

28 Ἡροδότου ἱστορίας γ' (53).

Τυραννὶς χρῆμα σφαλερόν, πολλοὶ δὲ αὐτῆς ἐρασταὶ
εἰσιν.

29 Ἡροδότου ἱστορίας τρίτης δημηγορίας Ὅτανον (80). 10

Πῶς δ' ἂν εἴη χρῆμα κατηρημένον μοναρχίῃ, τῇ
ἔξεστιν ἀνευθύνη ποιέειν τὰ βούλεται; καὶ γὰρ ἂν τὸν
ἄριστον ἀνδρῶν πάντων στάντα ἐς ταύτην τὴν ἀρχὴν ἐκ-
τὸς τῶν ἐωθότων νοημάτων στήσειε. ἐγγίνεται μὲν γὰρ
οἱ ὕβρις ὑπὸ τῶν παρεόντων ἀγαθῶν· φθόνος δὲ ἀρχῇθεν 15
ἐμφύεται ἀνθρώπῳ. δύο δ' ἔχων ταῦτα ἔχει πᾶσαν κα-
κότητα· τὰ μὲν γὰρ ὕβρι κεκορημένος ἔρδει πολλὰ καὶ
ἀτάσθαλα, τὰ δὲ φθόνῳ. καίτοι ἄνδρα γε τύραννον
ἄφθονον ἔδει εἶναι, ἔχοντά γε πάντα τὰ ἀγαθὰ. τὸ δὲ
ὑπεναντίον τούτου ἐς τοὺς πολίτας πέφυκε. φθονεῖ 20
γὰρ τοῖσιν ἀρίστοισι περιεοῦσί τε καὶ ζῶουσι, χαίρει δὲ

1 μὲν om. codices Dionis non bene | δυσχερέστερον φέρουσι
Stob.: δοκοῦσι (sed δοκοῦσι om. libri Dionis aliquot) δυσχερέστερον
φέρειν libri Dionis non melius || 2 προσδέχεται fere libri Dionis |
τοῖς δὲ γε τυράννοις Dio || 4 μὲν om. A. aberravit Gaisford | ἀδε-
έστερον Tr. || 7 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M, om. A Tr.
ἱστορίας γ' addidi ex M. quae proxime praecedunt apud Herodotum,
dederat supra Stobaeus III 23, 12 H. || 10 ecl. cum lemm. hab. S M A ||
11 κῶς Her. | κατηρητισμένον H. Stephanus || 12 ποιέειν Her.: ποιεῖν
S M ποιῶν A. illud dedi etiam Stobaeo, quia ipse infra ποιέει, cf.
etiam 20 || 13 στάντα Her.: ἐσάν τὰ S M A | ταύτην A Tr., Her.:
ταυτην sine acc. S ταυτήν M | τὴν ἀρχὴν om. Herodoti libri meliores ||
14 στήσειε M, Her. -ειεν S A || 15 παρεόντων Her., παρόντων S M A.
illud revocavit etiam cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo nec immerito,
cf. 21 || 17 ὕβρι Her.: ὕβρι S M A | κεκορημένος A | ἔρδει M ||
18 γε om. Herodoti cod. Vat. 123 || 20 τούτου Tr., Herodoti libri vetu-
stiores: τούτῳ S τούτῳ M τοῦτο A sicut τούτῳ Herodoti libri re-
centiores || 21 περιέουσιν τε M

τοῖσι κακίστοισι τῶν ἀσίων· διαβολὰς δὲ † ἄριστον ἐν-
 δέκεσθαι. ἀναρμοστώτατον <δὲ> πάντων· ἦν τε γὰρ αὐτὸν
 μετρίως θαναμάζης, ἄχθεται ὅτι οὐ κάρτα θεραπεύεται,
 ἦν τε θεραπεύη τις κάρτα, ἄχθεται ἅτε θωπί. τὰ δὲ δὴ
 5 μέγιστα ἔρχομαι ἐρέων νόμαιά τε κινεῖ πάτρια καὶ βιάται
 γυναῖκας κτείνει τε ἀκρίτους. πληθὸς δὲ ἄρχον πρῶτα
 μὲν ὄνομα πάντων κάλλιστον ἔχει, ἰσονομίην, δεύτερα δὲ
 τούτων τῶν ὁ μούναρχος ποιεῖ οὐδέν· πάλω μὲν ἀρχὰς
 ἄρχει, ὑπεύθυνον δὲ ἀρχὴν ἔχει, βουλευματα δὲ πάντα ἐς
 10 τὸ κοινὸν ἀναφέρει. τίθεμαι οὖν γνώμην μεθέντας ἡμέας
 μουνάρχην τὸ πληθὸς ἀέξειν· ἐν γὰρ τῷ πολλῷ ἐνὶ τὰ
 πάντα.

30 (30—46 Mein.) Ξενοφῶντος ἐκ τοῦ Ἰέρωνος (1, 1—10).

Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς ἀφίκετό ποτε πρὸς Ἰέρωνα τὸν
 15 τύραννον. σχολῆς δὲ γενομένης ἀμφοῖν εἶπεν ὁ Σιμωνί-
 δης· Ἄρ' ἂν μοι ἐθελήσαις, ὦ Ἰέρων, διηγῆσασθαι ἃ
 εἰκὸς εἰδέναι σε βέλτιον ἔμοῦ; Καὶ ποῖα ταῦτ' ἐστίν,
 ἔφη ὁ Ἰέρων, ὅποια ἂν ἐγὼ βέλτιον εἰδείην σοῦ οὕτως
 ὄντος σοφοῦ ἀνδρός; Οἶδά σε, ἔφη, ἐγὼ καὶ ἰδιώτην γεγε-
 20 νημένον καὶ νῦν τύραννον ὄντα· εἰκὸς οὖν ἀμφοτέρων
 πεπειραμένον καὶ εἰδέναι σε μᾶλλον ἔμοῦ, πῇ διαφέρει

1 ἄριστον S M A sicut codd. Herodoti ubi ἄριστος pauci recte |
 ἐνδέκεσθαι Her.: ἐνδέχεσθαι S M A || 2 ἀναρμοστώτατον δὲ Her.:
 ἀναρμόστατον S M A || 3 θαναμάζης Her. || 5 νόμαια Her.: νομεα sine
 acc. S νομέα M A νόμεα Tr. || 6 ἄρχον Her.: ἄρχων S M A || 7 οὐ-
 νομα Her. | ἰσοτιμίην Tr. || 8 παλῶ sine acc. S M || 9 ἄρχει in ras.
 M² ut videtur || 10 ionismos ὦν et μετέντας ex em. cod. Paris. 1985
 teste Gaisfordo || 13 ecl. cum lemm. hab. S M A. multo melioribus
 quam nostris libris in Hierone excerptendo usum esse Stobaeum iu-
 dicat Cobet N. l. p. 548. ceterum excerpta haec impudenter inter-
 polata sunt in Stobaei codice Paris. 1985 quo decipi se passi sunt
 Xenophonteii libelli editores haud raro. rem perspexit Cobet l. c. p. 550 ||
 17 βέλτιστον M || 18 ὅποια bis scripsit S, alterum in initio folii 97^v, in
 prioris pag. fine alterum | ὅποια δὲ ἐγὼ βέλτιον ἂν εἰδείην σοῦ Xen. |
 σου libri Stobaei || 19 ὄντος in ὄντως videtur corrigere M¹ || 20 ὄν-
 τα. καὶ εἰκὸς Tr. || 21 πεπειρασμένον M | σε M, Xen.: om. S A ||

ὁ τυραννικός τε καὶ ἰδιωτικός βίος εἰς εὐφροσύνας τε καὶ
 λύπας ἀνθρώποις. Τί οὖν, ἔφη ὁ Ἰέρων, οὐχὶ <καὶ> σί,
 ἐπεὶ νῦν γ' ἔτι ἰδιώτης εἶ, ὑπέμνησάς με τὰ ἐν τῷ ἰδιω-
 τικῷ βίῳ; οὕτω γὰρ ἂν σοι οἴμαι μάλιστα ἐγὼ δύνασθαι
 δηλοῦν τὰ διαφέροντα ἐν ἑκατέρῳ. Οὕτω δὲ ὁ Σιμωνί- 5
 δης εἶπε· Τοὺς μὲν δὴ ἰδιώτας ἔγωγε, Ἰέρων, δοκῶ μοι
 καταμεμαθηκέναι διὰ μὲν τῶν ὀφθαλμῶν ὁράμασιν ἡδο-
 μένους τε καὶ ἀχθομένους, διὰ δὲ τῶν ὠτων ἀκούσμασι,
 διὰ δὲ τῶν ῥινῶν ὀσμαῖς, διὰ δὲ τοῦ στόματος σίτοις
 καὶ ποτοῖς, τὰ δὲ ἀφροδίσια δι' ὧν δὴ πάντες ἐπιστά- 10
 μεθα, τὰ δὲ ψυχῇ καὶ θάλλῃ καὶ σκληρὰ καὶ στριφνὰ
 καὶ μαλθακὰ καὶ βαρέα καὶ κοῦφα ὅλῳ τῷ σώματί μοι
 δοκοῦμεν, ἔφη, κρίνοντες καὶ ἡδεσθαι καὶ λυπεῖσθαι ἐπ'
 αὐτοῖς ἀγαθοῖς τε καὶ κακοῖς. ἔστι μὲν ὅτε δι' αὐτῆς
 τῆς ψυχῆς μοι δοκοῦμεν ἡδεσθαι τε καὶ λυπεῖσθαι· ἔστι 15
 δὲ ὅτε κοινῇ διὰ <τε> τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος. τῷ
 δὲ ὑπνω ὅτι μὲν ἡδόμεθα, δοκῶ <μοι> αἰσθάνεσθαι, ὅπως
 δὲ καὶ ᾧτινι καὶ ὁπότε, ταῦτα μᾶλλον πως, ἔφη, δοκῶ
 μοι ἀγνοεῖν. καὶ οὐδὲν δὴ ἕως τοῦτο θαυμαστόν, εἰ τὰ
 ἐν τῷ ἐγρηγορέναι σαφεστέρας ἡμῖν τὰς αἰσθήσεις παρέ- 20
 χεται ἢ τὰ ἐν τῷ ὑπνῳ. Πρὸς ταῦτα δὲ ὁ Ἰέρων απε-

1 τε (post εὐφροσ., non post τυρανν.) om. A. de A fallitur Gaisford, cum Gaisfordo Cobet N. l. 549 || 2 ἀνθρώπων compend. Tr. | καὶ tacite e Xen. addidit Gesn.¹ || 3 νῦν γ' scripsi: νυνὶ S M A νῦν Tr. νῦν γε Xen. abundare potius videtur particula Cobeto l. c. p. 550 | ὑπέμνησας Xen.: ὑπομνήσεως libri Stobaei || 4 μάλιστα οἴμαι A || 6 ὦ Ἰέρων Xen., e Xen. Gesn.¹, alii | μοι M, Xen.: om. S A || 8 ἀχθομένους sed α in ras. manus fort. non prima S || 9 prius δὲ om. A | σίτοις τε καὶ π. Xen. || 11 ψυχῇ — θάλλῃ — σκληρὰ — στριφνὰ — μαλθακὰ sine acc. S | καὶ στριφνὰ (στρυφ- A) S M A, recte om. Xen. || 12 μαλθακὰ καὶ κοῦφα καὶ βαρέα ὅλῳ Xen. || 13 καὶ ἡδεσθαι (ἡθεσθαι M) καὶ λ. libri Stob.: ἡδεσθαί τε καὶ λ. Xen. | 13. 14 λυπεῖσθαι ἐπ' αὐτοῖς· ἀγαθοῖς δὲ καὶ κακοῖς ἔστι μὲν ὅτε δι' αὐτῆς τῆς ψ. Xen. || 14 ὅτε Tr., Xen.: ὅτι S M A || 15 τε καὶ λυπεῖσθαι S M A, ὅτε δ' αὖ λυπ. Xenoph. haud pauci || 16 τε addidi e Xen. || 17 δ' ὑπνω libri Xen. | μοι addidi e Xen. || 18 καὶ om. A | ὅτινι M || 19 δὴ quod om. Xen. deleverim ut ex dittogr. quadam ortum | ἴσοσ M | εἰ τὰ A Tr., Xen.: εἶτα S sed compend., M || 21 τὰ om. A

κρίνατο· Ἐγὼ μὲν τοίνυν, ἔφη, ὦ Σιμωνίδη, ἔξω τούτων
 ὧν εἴρηκας σὺ οὐδ' ὅπως ἂν αἰσθοιτό τις ὁ τύραννος,
 ἔχοιμ' ἂν εἰπεῖν, ὥστε μέχρι γε τούτων οὐκ οἶδα ὅ τι
 διαφέρει ὁ τυραννικὸς τοῦ ιδιωτικοῦ βίου. Καὶ ὁ Σιμωνί-
 5 δης εἶπεν· Ἀλλὰ ἐν μὲν τοῖσδε διαφέρει ἂν, εἰ πολλα-
 πλάσια μὲν <δι> ἐκάστου τούτων εὐφραίνεται, πολὺ δὲ
 μείω τὰ λυπηρὰ ἔχει. Καὶ ὁ Ἰέρων εἶπεν, Οὐχ οὕτως
 ἔχει, ὦ Σιμωνίδη, ταῦτα· ἀλλ' εὖ ἴσθ', ὅτι πολὺ μείω
 εὐφραίνονται οἱ τύραννοι τῶν μετρίως διαγόντων ὑπηρε-
 10 τῶν, πολὺ δὲ πλείω καὶ μεῖζω λυποῦνται. Ἄπιστα, ἔφη,
 λέγεις, ὁ Σιμωνίδης. εἰ γὰρ οὕτω ταῦτα εἶχε, πῶς ἂν
 πολλοὶ μὲν ἐπεθύμουν τυραννεῖν, καὶ ταῦτα τῶν δοκούν-
 των ἱκανωτάτων ἀνδρῶν εἶναι; πῶς δὲ πάντες ἐζήλουν
 ἂν τοὺς τυράννους; Ὅτι ναὶ μὰ Δί', ἔφη ὁ Ἰέρων, ἄπειροι
 15 ὄντες ἀμφοτέρων τῶν ἔργων σκοποῦνται περὶ αὐτοῦ. ἐγὼ
 δὲ πειράσομαί σε διδάσκειν, ὥς ἀληθῆ λέγω.

(Ibid. 11—12) Πρῶτον μὲν γὰρ ἐν τοῖς διὰ τῆς

1 ὦ om. A || 2 ὧν S M, Xen.: ὥς A | σὺ γε οὐδ' Xen. | τινος
 ἄλλον ὁ τ. Xen. idque tacite in Stobaeum suum transtulit Gesn.¹
 sed nescio an legerit gnomologus οὐδ' ὅπως ἂν <ἄλλον> αἰσθοιτό
 τινος ὁ τύρ. | τινος ex τις corr. S¹ || 3 οὐκ οἶδ' εἴ τι διαφέρει libri
 Xenophontis || 4 ὁ τυραννικὸς βίος τοῦ ιδιωτικοῦ βίου libri Xeno-
 phontis, ubi βίου expungi vult Cobet l. c. p. 550 || 5 ἐν τοῖσδε, ἔφη,
 διαφέρει Xen. ἐν μέντοι τόδε διαφέρει ἂν latere opinatur Cobet
 l. c. | διαφέρει· πολλαπλάσια Xen. in Stobaeo nescio an nil aliud

indicatum fuerit nisi scripturae discrepantia διαφέρει ^{εἰ} ἂν || 6 μὲν om.
 A | δι' tacite e Xen. indidit Gesn.¹ || 8 ὦ Σιμωνίδη recepi ex M A,
 Xen.: om. S | ἴσθ' M, Xen.: ἴσθι S A | ὅτι μείω πολὺ εὐφρ. Xen. ||
 9 ὑπηρετῶν S M A: ιδιωτῶν Xen. || 10 μεῖζω | μείω Tr. | ἄπιστα λέ-
 γεις, ἔφη ὁ Σιμωνίδης libri Xenophontis || 11 ἔχει libri Xenophontis ||
 13 ἱκανο- S, Xen.: ἱκανο- M A | ἐζήτουν A || 14 ναὶ μὰ τὸν Δί'
 Xen. | Ἰέρων ὅτι ἄπειροι A || 16 διδάσκειν ὅτι ἀληθῆ λ. Xen.; quae post
 λέγω subicit Xen. ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς ὀψεως· ἐντεῦθεν γὰρ καὶ σὲ
 δοκῶ μεμνησθαι ἀρξάμενον λέγειν, non leguntur in S M A. possit
 quispiam propter homoeoteleuton intercepta putare. et supplevit
 interpolator Stobaei codicis Paris. 1985 teste Gaisfordo || 17 verba
 πρῶτον κτῆ. cum superioribus cohaerent lemmate non iterato in libris,
 certe nulla distinctio maior interstitiumve est in M Tr., puto ne in

ὄψεως θεάμασιν εὐρίσκω λογιζόμενος μειονεκτοῦντας τοὺς
 τυράννους. ἄλλα μὲν γε ἐν ἄλλῃ χώρᾳ ἐστὶν ἀξιοθέατα·
 ἐπὶ δὲ τούτων ἕκαστα οἱ μὲν ἰδιῶται ἔρχονται καὶ εἰς
 πόλεις ἃς ἂν βούλωνται θεαμάτων ἕνεκα καὶ εἰς τὰς
 κοινὰς πανηγύρεις. οἱ δὲ τυράννοι οὐ μάλα ἀμφὶ θεω- 5
 ρίας ἔχουσιν· οὔτε γὰρ ἶναί αὐτοῖς ἀσφαλές.

(Ibid. 13. 14—17) Ἀλλ' ἄρα ἔρχεται αὐτοῖς τὰ τοι-
 αῦτα καὶ οἴκοι μένουσιν, ὀλίγα γε τῶν πολλῶν καὶ ταῦτα
 τίμια πωλεῖται τοῖς τυράννοις. Καὶ ὁ Σιμωνίδης εἶπεν·
 Ἀλλὰ εἰ ἐν τοῖς θεάμασι μειονεκτεῖτε, ἐν ταῖς ἀκοαῖς 10
 πλεονεκτεῖτε. ἐπεὶ δὲ τοῦ μὲν ἡδίστου ἀκροάματος, ἐπαι-
 νου, οὔποτε σπανίζετε· πάντες γὰρ οἱ παρόντες πάντα
 καὶ ὅσα ἂν λέγητε καὶ ὅσα ἂν ποιῇτε ἐπαινοῦσι. τοῦ δ'
 αὐτοῦ χαλεπωτάτου ἀκροάματος, λοιδορίας, ἀνήκοοί ἐστε·
 οὐδεὶς γὰρ ἐθέλει τυράννου κατ' ὀφθαλμοὺς κατηγορεῖν. 15

S A quidem, quamquam nihil enotavit Mekler. idem autem valet de
 reliquis locis (32ss. Mein.) ex Hierone adsumptis, quos frustra in
 particulas dissecuerunt editores Gesnerum secuti. omnes igitur (ecl.
 30—46 Mein.) in unam eclogam continuam recollegi. quod quam
 recte fecerim, infra elucebit. nunc expende hoc: vera si esset ratio
 Gesneri, in confinio ecl. 36 et 37 Mein. a formula πρὸς ταῦτα δὲ ὁ
 Ἰέρων εἶπεν abscinderetur ipsa Hieronis oratio, ecl. autem 40 Mein.
 in hoc de tyrannidis vituperio capite omnino locum non haberet |
 τῆς] τοῖς A

1 θεάμασι λογιζόμενος εὐρίσκω μειον. Xen. || 4 θεαμάτων
 ἕνεκα damnant Schneider alii | εἰς M A, Xen.: ἐς S || 5 πανηγύρεις,
 ἔνθα τὰ ἀξιοθεατότατα δοκεῖ ἀνθρώποις συναγείρεσθαι. οἱ δὲ τ.
 Xen. || 6 αὐτοὺς Tr. | ἀσφαλές ὅπου μὴ κρείττονες τῶν παρόντων
 μέλλουσιν ἔσεσθαι, οὔτε τὰ οἴκοι κέκτηνται ἐχυρά, ὥστε ἄλλοις
 παρακαταθιμένους ἀποδημεῖν. φοβερόν γάρ, μὴ ἅμα στερηθῶσι
 τῆς ἀρχῆς καὶ ἀδύνατοι γένωνται τιμωρῆσασθαι τοὺς ἀδικήσαντας.
 εἰποὺς οὖν ἂν ἴσως σύ· Ἀλλ' ἄρα ἔρχ. Xen. || 7 ἀλλὰ M || 8 μένουσι.
 καὶ μὰ Δία, ὦ Σιμωνίδη, ὀλίγα γε Xen. | καὶ ταῦτα τοιαῦτα ὄντα
 οὕτω τίμια Xen. || 9 τίμια Xen.: τί, μεῖα SM τί'. μεῖα A τι μεῖα
 Tr. spatio relicto etiam post α | post τυράννοις, ante καὶ ὁ Σιμων-
 νίδης quae offert Xenophon, non exseribo || 10 ἐν (post εἰ) om. libri
 Xenophontis | μειονεκτεῖτε, διὰ γέ τοι τῆς ἀκοῆς πλ. Xen. || 11 ἐπεὶ
 τοῦ Xen. || 12 οὔποτε] οὔτε Tr. | οἱ παρόντες ὑμῖν πάντα Xen. ||
 15 τύραννον κατ' ὀφθαλμοὺς κατηγορεῖν prop. Cobet N. l. p. 551
 coll. Plat. Gorg. p. 522 B

- Καὶ ὁ Ἰέρων εἶπε, Καὶ τί οἶει, ἔφη, τοὺς μὴ λέγοντας
κακῶς εὐφραίνειν, ὅταν εἰδῇ τις σαφῶς, ὅτι οἱ σιωπῶν-
τες οὗτοι πάντα κακὰ νοοῦσι τῷ τυράννῳ; ἢ τοὺς ἐπαι-
νοῦντας τί δοκεῖς εὐφραίνειν, ὅταν ὑποπτοὶ ὥσιν ἕνεκα
5 τοῦ κολακεύειν τοὺς ἐπαίνους ποιούμενοι; Καὶ ὁ Σιμων-
νίδης εἶπε· Συγχωρῶ τὸ τοὺς ἐπαίνους παρὰ τῶν ἐλευ-
θεριωτάτων ἡδίστους εἶναι, ἀλλ', ὁρᾷς, ἐκείνο οὐκ ἂν
ἔτι πείσαις οὐδένα ἀνθρώπων, ὥς οὐχὶ δι' ὧν τρεφόμεθα
οἱ ἄνθρωποι, πολὺ πλείω ἡμεῖς ἐν αὐτοῖς εὐφραίνεσθε.
10 Καὶ οἷδά γε, ἔφη, ὦ Σιμωννίδη, ὅτι τοῦτο κρίνουσιν οἱ
πλεῖστοι ἡδίων ἡμᾶς καὶ ἐσθίειν καὶ πίνειν τῶν ἰδιωτῶν.
(Ibid. 17—21. 23—27. 29—30) Τὸ γὰρ <τὰ> εἰω-
θότα ὑπερβάλλον, τοῦτο παρέχει τὰς ἡδονάς. διὸ καὶ
πάντες ἄνθρωποι τὰς ἐορτὰς ἡδέως προσδέχονται πλὴν
15 οἱ τύραννοι· ἐκπλεῖν γὰρ αὐτοῖς ἀεὶ παρεσκευασμένοι
οὐδεμίαν ἐν ταῖς ἐορταῖς ἔχουσιν αἱ τράπεζαι αὐτῶν ἐπί-

2 καλῶς A | εὐφραίνειν Xen.: εὐφρανεῖν S M A | εἰδῇ A, Xen.,
εἶδῃ M: ἴδῃ S | τίσαφῶς S || 3 οὗτοι πάντες κακὰ libri Xenophontis |
ἐπαινόντας A || 4 δοκεῖν A || 5 ποιούμενοι S M A: ποιεῖσθαι Xen. ||
6 εἶπε· Τοῦτο μὲν δὴ ναὶ μὰ τὸν Δία ἔγωγέ σοι, Ἰέρων, πάντῃ συγ-
χωρῶ, τοὺς ἐπαίνους Xen. | τὸ τοὺς reposui ex M A: τοὺς S | ἐπαι-
νους etiam A, aberravit Gaisford || 7 ἐλευθερωτάτων Xen. | ἐκείνό γε
οὐκ Xen. || 8 πείσαις ἀνθρώπων οὐδένα, ὥς Xen. | τῶν ἀνθρώπων A |
δι' ὧν SA, Xen.: δυοῖν M || 9 εὐφραίνεσθε Xen.: εὐφραίνοισθε S M A ||
10 v. καὶ οἷδά γε — p. 310, 9 τρεφόμενοι exhibet auctoris et dialogi
nomine commemorato Athen. IV p. 144 C—E | ὦ Σιμωννίδη Xen., Ath.:

δ
ὁ σιμων S ὁ σιμωννίδης M A Tr. | τούτῳ Xen., Ath. || 11 ἡμᾶς S | καὶ
πίνειν καὶ ἐσθίειν Xen., Ath. | ἐσθιεῖν A | ἰδιωτῶν ex εἰωθότων
corr. S¹, quo errore manifestum est vicina legisse librarium v. τῶν
ἰδιωτῶν. τὸ γὰρ εἰωθότα. confirmatur igitur quod supra dixi haec
de Hierone sublata non in complures eclogas discerpenda esse auctore
Gesnero, immo unam efficere eclogam continuam | τῶν ἰδιωτῶν, ὅτι
δοκοῦσι καὶ αὐτοὶ ἡδίων ἂν δειπνῆσαι τὸ ἡμῖν παρατιθέμενον δεῖπ-
νον ἢ τὸ ἑαυτοῖς. τὸ γὰρ τὰ εἰωθ. Xen., Ath. || 12 τὰ addidi e
Xen. || 13 ὑπερβάλλον Tr. || 14 ἄνθρωποι ἡδέως προσδέχονται τὰς
ἐορτὰς πλὴν (πλὴν οὐκ Athenaei cod. Marc.) Xen., Ath. | τὰς ἐορτὰς
τὰς ἡδέως Tr. || 15 ἐκπλεῖν M || 16 οὐδεμίαν ἐν ταῖς ἐορταῖς ἐπίδοσιν
ἔχουσιν αὐτῶν αἱ τράπεζαι· ὥστε Ath.

δοσιν· ὥστε ταύτη πρῶτον τῇ εὐφροσύνῃ τῆς ἐλπίδος
 μειονεκτοῦσιν. ἔπειτα δέ, ἔφη, ἐκείνου εὖ οἶδ' ὅτι καὶ
 σὺ ἔμπειρος εἶ, ὅτι ὅσῳ ἂν πλείω (τις) παραθῇται τὰ
 περισσὰ τῶν ἱκανῶν, τοσούτῳ καὶ θᾶσσον κόρος ἐμπίπτει
 τῆς ἐδωδῆς· ὥστε καὶ τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς μειονεκτεῖ ὁ 5
 πολλὰ παρατιθέμενος τῶν μετρίως διαιτωμένων. Ἀλλὰ
 ναὶ μὰ Δί', ἔφη ὁ Σιμωνίδης, ὅσον ἂν χρόνον ἢ ψυχὴ
 προσίηται, τοῦτον πολὺ μᾶλλον ἡδονταὶ οἱ ταῖς πολυ-
 τελεστέραις παρασκευαῖς τρεφόμενοι. Οὐκοῦν, ἔφη ὁ
 Ἰέρων, ὁρᾷς τι τοῖς τυράννοις ἰδίον ἐπὶ τὴν αὐτῶν 10
 παρασκευὴν ἰόντας ἢ τοὺς ἰδιώτας; Οὐ μὰ τὸν Δί', ἔφη,
 οὐ μὲν δῆ. Ἄλλο τι οὖν, ἔφη ὁ Ἰέρων, οἷοι ταῦτα ζητή-

2 μειονεκτοῦσι τῶν ἰδιωτῶν. ἔπειτα Xen., Ath. | ἔπειτα δ'
 Xen. ἔπειτα Ath. sed δ' etiam Athenaeo inserendum puto | ἐκεῖνο
 εὖ οἶδ' ὅτι Xen., Ath. || 3 ὅσα Tr. | τις addidi e Xen. | παραθῇται Xen.,
 Ath. ubi ἂν τις πλείων τις παραθ. codex Marc.; παραθῇτε S M A ||
 4 περιττὰ Xen., Ath. | τοσούτο S | καὶ om. Xen. | θᾶσσον, non
 θᾶττον, etiam Xenophontis libri plurimi. post θᾶσσον glossema
 μᾶλλον Athenaei invasit contextum (cf. 8) || 5 ἡδονῆς Xen., Ath.:
 ἐδωδῆς S M A sicut Xenophontis plerique. idem vitium sustuli supra
 Stob. III 17, 42 p. 505, 15 = Muson. rel. p. 97, 4 H. | ὁ παρατιθέ-
 μενος πολλὰ τῶν μετρ. Xen., Ath. || 6 μετρίων Tr. || 8 τοῖς A ||
 9 τρεφόμενοι τῶν τὰ εὐτελέστερα παρατιθεμένων Xen., Ath. ||
 10 quae post ἔφη ὁ Ἰέρων habet Xen. ὁ Σιμωνίδης, τὸν ἐκάστῳ ἡδό-
 μενον μάλιστα, τοῦτον οἷοι καὶ ἐρωτικώτατα ἔχειν τοῦ ἔργου τού-
 του; Πάνν μὲν οὖν, ἔφη. Ἡ οἶν om. S M A. suo more Stobaeo
 intulit Gesn.¹, item interpolator codicis Parisini 1985 teste Gaisfordo |
 τί M¹ ἰδίον ex ἰδίον corr. A¹ | αὐτῶν scripsi: αὐτῶν libri, ἐαν-
 τῶν Xen. || 11 ἢ τοὺς ἰδιώτας ἐπὶ τὴν ἐαυτῶν; Οὐ μὰ τὸν Δί' libri
 Xenophontis || 12 οὐ μὲν δῆ (δῆ e corr. A) S M A οὐ μὲν οὖν Xen.
 ubi quae sequuntur ἀλλὰ καὶ ἀγλενκέστερον, ὥς πολλοῖς ἂν δόξειε.
 Τί γάρ, ἔφη ὁ Ἰέρων, τὰ πολλὰ ταῦτα μηχανήματα κατανευρόντας,
 ἃ παρατίθεται τοῖς τυράννοις, ὀξέα καὶ δορυμῆα καὶ στρυφνὰ καὶ τὰ
 τούτων ἀδελφά; Πάνν μὲν οὖν, ἔφη ὁ Σιμωνίδης, καὶ πάνν γέ μοι
 δοκοῦντα παρὰ φύσιν εἶναι ταῦτα ἀνθρώποις. Ἄλλο τι οὖν (cf.
 Athen. III p. 121 E), ea putare possis archetypi librarium omisisse ho-
 moeocareto quodam deceptum. certe non nova initium capit ecloga
 a verbis Ἄλλο τι οὖν in Stob. | Ἄλλο τι οἶν Xen. ἄλλο τι Athen.
 l. c.: ἀλλὰ τί οὖν S M A | οἷοι ex οἷη ut videtur corr. M¹ | ταῦτα
 ζητήματα S M A ταῦτα τὰ (τὰ om. Ath.) ἐδέσματα Xen., Ath. idque
 etiam in Stobaeo scribendum videtur

ματα εἶναι ἢ ἅμα κακῆς καὶ ἀσθενοῦς τῆς ψυχῆς τροφῆς ἐπιθυμήματα; ἐπεὶ εὖ οἶδ' ἔγωγε, ὅτι οἱ ἡδέως ἐσθίων-
 5 τες, καὶ σύ που οἶσθα, ὅτι οὐδὲν προσδέονται τούτων τῶν σοφισμάτων. Ἀλλὰ μέντοι, ἔφη ὁ Σιμωνίδης, τῶν
 10 μετὰ πόθου αὐτῶν λαμβάνει· ὁ δὲ σπανίσας τινος, οὗτός ἐστιν ὁ καὶ χαρμονῆς ἐμπιπλάμενος, ὅταν αὐτῷ προσ-
 επιφανῇ τι. Κινδυνεύουσιν, ἔφη ὁ Σιμωνίδης, αἱ τῶν ἀφροδισίων μόνον ὑμῖν ἀπολαύσεις τοῦ τυραννεῖν τὰς ἐπιθυμίας παρέχειν· ἐν γὰρ τούτῳ ἔξῃστιν ὑμῖν ὅ τι ἂν
 15 κάλλιστον ἴδητε τούτῳ συνεῖναι. Νῦν γε, ἔφη ὁ Ἰέρων, εἴρηκας ἐν ᾧ δὴ πλείστον μειονεκτοῦμεν. ὅτι μὲν γὰρ τὰ μετ' ἔρωτος ἀφροδίσια πολὺ διαφερόντως εὐφραίνει,

1 ἢ (ἡ M) ἅμα κακῆς S M A ἢ μαλακῆς Xen. ἢ μὴ διὰ κακῆς libri Athenaei | ἀσθενοῦς (α- sine sp. M) τῆς S M A ἀσθενούσης recte Xen. Ath. | ψυχῆς τροφῆς (τροφῆς om. A) ἐπιθυμήματα S M A τροφῇ ψυχῆς ἐπιθ. Xen. ψυχῆς ἐπιθ. Athen. || 2 εὖ οἶδ' ἔγωγε, ὅτι om. Ath. || 4 post Σιμωνίδης praecipit e proximis (12) αἱ τῶν ἀφροδισίων μόνων ὑμῖν (sic) ἀπολαύσεις sed deleuit A || 5 πολ. ὁσμῶν τούτων, αἷς Xen. | χρίεσθε S, Xen.: χρίεσθαι M A || 6 μᾶλλον οἶομαι (ex οἶομαι radendo corr. S) ἀπολαύειν S Tr. οἶομαι (οἶμαι A) ἀπολαύειν μᾶλλον M A οἶμαι μᾶλλον ἀπολαύειν Xen. discrepantiam probabiliter ita explicabis ut μᾶλλον quod inter -μαι et ἀπο- olim omissum erat in Stobaei librorum archetypo supra lineam suppletum esse conicias, dein modo ante οἶομαι modo post ἀπολαύειν verborum contextui illatum | ὑμᾶς e corr. A¹ || 7 ἀχαρίτων S, Xen. ἀχαρίστων MA cf. Cobet N. l. p. 553 | βεβρωκός A || 8 τοι om. A || 11 ὁ μετὰ χαρᾶς πιμπλάμενος Xen. | προφανῇ τι Xen. || 13 μόνων A || 14 ἐν γὰρ τούτῳ Xen.: ἐν γὰρ τούτων (-τω ni fallor M) S M A || 15 νῦν δὴ, ἔφη Xen. || 16 ἐν ᾧ γε, σάφ' ἴσθι, μειονεκτοῦμεν τῶν ιδιωτῶν Xen. | inter μειονεκτοῦμεν et ὅτι μὲν quae interponit Xenophon, reseuit gnomologus sed ut Hieronis de amore verba exscribere pergeret. non nova incipit ecloga, quamquam ἐν ταυτῷ praefixit A m. rec. ut ante ecl. 36. 37. 38. 39. 40. 44. 46 Mein.

πάντες δῆπου ἐπιστάμεθα· ὁ δὲ ἔρως πολὺ ἥκιστα ἐθέ-
λει τυράνῳ ἐμφύεσθαι. οὐ γὰρ τῶν ἐτοίμων ἴδεται ὁ
ἔρως ἐφιέμενος, ἀλλὰ τῶν ἐλπιζομένων. ὥσπερ οὖν εἴ-
τις ἄπειρος ὢν δίψης τοῦ πιεῖν ἀπολαύει, οὕτω καὶ ὁ
<ἄπειρος ὢν ἔρωτος> ἄπειρός ἐστι τῶν ἡδίστων ἀφρο- 5
δισίων.

(Ib. c. 2, 2. 4. 7. 11) Ἄλλ' ἐν ἐκείνοις γε, ἔφη ὁ
Σιμωνίδης, πολὺ διαφέρετε τῶν ἰδιωτῶν, ὅτι μεγάλα μὲν
ἐπινοεῖτε, ταχὺ δὲ ταῦτα κατεργάζεσθε, πλείστα δὲ περισ-
σὰ ἔχετε, κέκτησθε δὲ διαφέροντας ἀρετῇ ἵππους, δια- 10
φέροντα ὅπλα κάλλει, ὑπερέχοντα κόσμον γυναιξί, μεγα-
λοπρεπεστέρας οἰκίας, ἔτι δὲ πλήθει τε καὶ ἐπιστήμῃ
θεράποντας ἀρίστους, ἱκανώτατοι δὲ ἐστε ὀνῆσαι φίλους,
κακῶσαι δὲ ἐχθρούς. Πρὸς ταῦτα δὲ ὁ Ἰέρων εἶπεν·
'Ἡ τυραννὶς τὰ μὲν δοκοῦντα πολλοῦ ἄξια κτήματα εἶναι 15
ἀνεπτυγμένα θεάσασθαι φανερά πᾶσι παρέχεται, τὰ δὲ
χαλεπὰ ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν τυράννων ἀποκεκρυμμένα, ἐν

1 s. πολὺ αὖ ἐθέλει ἥκιστα τῷ τυράνῳ ἐγγίγνεσθαι. οὐ γὰρ
Xen. || 2 ἴδεται S M, Xen. εἶδεν A || 3 ἐυφιέμενος A || 4 δίψης Xen. |
τοῦ πιεῖν ποιεῖν Tr. | ἀπολάβοι A || 5 ἄπειρος ὢν ἔρωτος e Xen.
add. Gesn.¹ | τῶν ἀφροδισίων τῶν ἡδίστων A | post ἀφροδισίων missa
faciens multa statim ad Hier. c. 2, 2 transiit gnomologus || 7 ἐν om.
A | ἔφη ὁ Σιμ. om. Xen. || 8 διαφέρετε τῶν ex διαφερέτω inter scriben-
dum corr. M¹ || 9 ταχὺ δὴ ut Tr. S sed suprascr. δὲ S | ταῦτα om.
Xen. cf. Cobet N. l. p. 553 | δὲ τὰ περιττὰ Xen. || 10 διαφέροντας μὲν
ἀρετῇ ἵππους, διαφέροντα δὲ κάλλει ὅπλα, ὑπερέχ. Xen. || 11 ante
κάλλει distinguendi nota in S A | ὑπερέχοντα δὲ κόσμον, μεγα-
λοπρεπεστάτας δ' οἰκίας καὶ τὰς κατεσκευασμένας τοῖς πλείστον
αἰξίοις, ἔτι δὲ Xen. || 12 τε om. Xen. | ἐπιστήμῃς libri Xen. || 13 ἀρί-
στους κέκτησθε, ἱκανώτατοι Xen. | ἱκανότατοι M A | δ' ἐστὲ κακῶσαι
μὲν ἐχθρούς, ὀνῆσαι δὲ φίλους. Πρὸς ταῦτα Xen. ὀνῆσαι <μὲν> φί-
λους, κακῶσαι δὲ ἐχθρούς commendat Cobet l. c. || 14 δὲ (post ταῦτα)
Xen.: δὴ S M A cf. adn. 9 | post εἶπεν reticuit non nulla Xenophontea
excerptor, ἡ τυραννὶς igitur ille dedit, non ἡ δὲ τυραννὶς ut est apud
Xenophontem. vide autem quae adnotavimus ad p. 307, 17 || 15 πολ-
λοῦ om. Tr. | κτήματα M, Xen., ex χρή- corr. A¹ κτήμα τε S ||
16 θεᾶσθαι Xen. | φανερά S M A -ρῶς Tr., om. Xenophontis libri
haud pauci || 17 τῶν τυράννων κέκτηται ἀποκεκρυμμένα, ἐνθαπερ
καὶ Xen.

- αἷσπερ καὶ τὸ εὐδαιμον (καὶ τὸ κακόδαιμον) τοῖς ἀνθρώποις ἀπόκειται αὐτίκα γάρ, (εἰ μὲν) εἰρήνη δοκεῖ μέγα ἀγαθὸν ἀνθρώποις εἶναι, ταύτης ἐλάχιστον μέρος μέτεστι τοῖς τυράννοις· εἰ δὲ πόλεμος μέγα κακόν, τούτου
- 5 πλείστον μετέχομεν οἱ τύραννοι. ἔπειτα δὲ τοῖς μὲν ἰδιώταις καὶ διὰ σπονδῶν καὶ δι' εἰρήνης γίνεται πολέμου ἀνάπανσις, τοῖς δὲ τυράννοις οὔτε εἰρήνη ποτὲ πρὸς τοὺς τυραννευομένους γίνεται οὔτε σπονδαῖς ἂν ποτε πιστεύσας ὁ τύραννος θαρρήσειε.
- 10 (Ib. c. 3, 5. 7—9. c. 4, 1. 2. 3—5. 7—11) τοσοῦτον δέ τι ἀγαθὸν κρῖνω ἔγωγε τὸ φιλεῖσθαι εἶναι, ὥς νομίζω τῷ ὄντι ὥς αὐτόματα τὰγαθὰ τῷ φιλουμένῳ γίνεσθαι καὶ παρὰ θεῶν καὶ παρὰ ἀνθρώπων. βεβαιόταται μὲν

1 εὐδαῖμον SM εὐδαιμον A | καὶ τὸ κακόδαιμον tacite supplevit Gesn.¹ secundum Xen., ubi καὶ τὸ εὐδαιμονεῖν καὶ τὸ κακοδαιμονεῖν || 2 post ἀπόκειται quae leguntur ap. Xen. τὸ μὲν οὖν τὸ πλῆθος περὶ τούτου λεληθέναι, ὥσπερ εἶπον, οὐ θαυμάζω· κτέ. gnomologus si exscripsisset, v. ὥσπερ εἶπον quo pertinerent non habuissent. at valde desideratur Xenophonteī capitis 2 § 6, certe v. ἐγὼ δὲ . . . λέγω σοι, ὅτι οἱ τύραννοι τῶν μεγίστων ἀγαθῶν ἐλάχιστα μετέχουσι, τῶν δὲ μεγίστων κακῶν πλείστα κέκηνται. haec enim si absunt, non satis apte prioribus conveniunt quae leguntur 2 αὐτίκα γάρ, εἰρήνη (vel potius εἰ μὲν εἰρήνη) δοκεῖ μέγα ἀγαθὸν κτέ. rem perspexit codicis Paris. 1985 interpolator qui teste Gaisfordo totum tmema 6 Stobaeo intulit, fortasse recte. tamen satis habui lacunam indicasse | εἰ μὲν addidi e Xen. || 3 τοῖς ἀνθρώποις Xen. articulum recte suppleas in Stob., cf. 1 | ἐλάχιστον τοῖς τυράννοις μέτεστιν· εἰ δὲ Xen. || 4 εἰ δὲ Xen.: ὁ δὲ SMA || 5 πλείστον μέρος οἱ τύραννοι μετέχουσιν Xen. | post τύραννοι neglegentia librariorum potuisse non nihil intercidere comprobant tmematorum Xenophonteī capitis quae post v. οἱ τύραννοι μετέχουσιν leguntur consimilia inter se exordia 8 εὐθὺς γάρ τοῖς μὲν ἰδιώταις . . . 9 ἔπειτα δὲ οἱ μὲν ἰδιῶται . . . 11 ἔπειτα τοῖς μὲν ἰδιώταις . . . sed certi nihil adfirmo nec signavi lacunam | ἔπειτα τοῖς μὲν ἰδ. Xen. || 6 γίνεσθαι Xen. || 7 οὔτε Xen.: οὐδὲ SMA || 8 στρατευομένους A | γίνεσθαι Xen. || 9 post θαρρήσειε statim ad Hieronis cap. 3, 5 transiit gnomologus || 11 ὥστε νομίζω Xen. || 12 ὥς αὐτόματα SMA αὐτόματα Xen. | γίνεσθαι Xen. || 13 θεῶν] θε ex γο corr. S¹ ad γονέας nimirum aberrans de quibus agitur in proximis. nihil igitur

δῆπου δοκοῦσι φιλῖαι γονεῦσι πρὸς παῖδας καὶ παισὶν
 πρὸς γονέας καὶ ἀδελφοῖς πρὸς ἀδελφούς καὶ γυναιξὶ
 πρὸς ἄνδρας καὶ ἑταίροις πρὸς ἑταίρους. εἰ τοίνυν ἐθέ-
 λεις κατανοεῖν, εὐρήσεις τοὺς μὲν ἰδιώτας ὑπὸ τούτων
 πάντων μάλιστα φιλουμένους, τοὺς δὲ τυράννους πολλοὺς 5
 μὲν παῖδας ἑαυτῶν ἀπεκτονότας, πολλοὺς δὲ ὑπὸ παίδων
 αὐτοὺς ἀπολωλότας, πολλοὺς δὲ ἀδελφούς ἐν τυραννίσιν
 ἀλληλοφόνους γιγνομένους, πολλοὺς δὲ καὶ ὑπὸ γυναικῶν
 τῶν ἑαυτῶν τυράννους διεφθαρμένους καὶ ὑπὸ ἑταίρων
 γε <τῶν> μάλιστα δοκούντων φίλων εἶναι. οἵτινες οὖν 10
 ὑπὸ τῶν φύσει τε πεφνυκότων μάλιστα † φιλεῖσθαι οὔτω
 μισοῦνται, πῶς ὑπὸ γε ἄλλου τινὸς οἶεσθαι χρὴ αὐτοὺς
 φιλεῖσθαι; ἀλλὰ μὴν καὶ πίστεως ὅστις ἐλάχιστον μετέχει,
 πῶς οὐχὶ μεγάλου ἀγαθοῦ μειονεκτεῖ; καὶ τούτου τοίνυν
 τοῦ πιστῶς πρὸς τινὰ ἔχειν ἐλάχιστον μέρος τυράννη 15

inter ἀνθρώπων et βεβαιόταται legisse librarium codicis Vindobonensi superioris probabilest. ipse aliquid suo more resecurit gnomologus | μὲν γὰρ δῆπον Xen.

1 φιλῖαι εἶναι γον. Xen. || 3 ἑταίροις ex ἑτέρ- corr. A¹ | ἐθέλεις Xen.: ἐθέλοις S ἐθέλει (?) M¹ ἐθέλοι M² θέλεις A || 4 εὐρήσει M | τοὺς μὲν S M A μὲν τοὺς Xen. || 5 πάντων om. Xen. || 6 ἑαυτῶν M sed εἰ in ras. M² | ἀπεκτονηκότας libri Xen. cf. Cobet N. l. 56 || 7 αὐτοὺς S M, Xen., αὐτῶν A. αὐτοὺς om. nonnulli Xen. || 8 γεγεννημένους Xen. || 9 τυράννους in Xen. deleri vult Cobet N. l. p. 556 | ἑταίρων M A, Xen. ἑτέρων S || 10 τῶν addidi e Xen. || 11 φύσει τε recepi ex SM: φύσει A Tr., Xen. nescio autem an illud ipsum τε documento nobis sit in gnomologio olim fuisse τῶν φύσει τε πεφνυκότων μάλ. φιλ. <καὶ νόμῳ συνηναγκασμένων> οὔτω | φιλεῖσθαι S M A, Xenophontis libri: φιλεῖν sua quidem coniectura sed vera repperit Stobaei cod. Paris. 1985, testatur Gaisford | φιλεῖσθαι καὶ νόμῳ συνηναγκασμένων οὔτω Xen. verba καὶ νόμῳ συνην. tacite Stobaeo intulit Gesn.¹ || 12 ὑπὸ γε (γε om. A) ἄλλον τινὸς S M A ὑπ' ἄλλον γέ τις Xen.

vide igitur ne in Stobaei librorum archetypo fuerit ὑπὸ ἄλλου τινὸς | χρὴ (sicut voluerant Dindorf et Cobet) S M A: χρῆν libri Xenophontis || 13 μὴν om. A || 14 post μειονεκτεῖ; non nulla quae habet Xenophon suppressit gnomologus. nihilo setius apparet eum haec cum proximis arte consociari voluisse || 15 ἐλάχιστον μέτεστ τυράννη· ὁπότε γε Xen.

μέτεστιν· ὁπότε γε οὐδὲ σίτοις οὐδὲ ποτοῖς πιστεύων
 διάγει, ἀλλὰ καὶ τούτων τοὺς διακόνους κελεύουσιν ἀπο-
 γεύεσθαι. τοῦ δὲ μηδένα τῶν πολιτῶν βιαίῳ θανάτῳ
 ἀποθνήσκειν οὕτω πόρρῳ προεληλύθασι φυλακῆς, ὥστε
 5 πεποίηνται πολλοὶ νόμον τῷ μισαιφόνῳ μηδὲ τὸν συνόντα
 καθαρεύειν· ὅθεν διὰ τὰς πατρίδας ἀσφαλῶς ἕκαστος
 βιοτεύει τῶν πολιτῶν. τοῖς δὲ τυράννοις καὶ τοῦτο ἔμ-
 παλιν ἀνέστραπται. ἀντὶ γὰρ τοῦ τιμωρεῖν αἱ πόλεις
 αὐτοῖς μεγάλως τιμῶσι τὸν κατακτείναντα τὸν τύραννον,
 10 καὶ ἀντὶ γε τοῦ εἶργειν ἐκ τῶν ἱερῶν, ἀντὶ τούτου καὶ
 εἰκόνας ἐν τοῖς ἱεροῖς ἱστᾶσιν αἱ πόλεις. οὐδέ γε θᾶσ-
 σὸν τι γίγνεται τῷ τυράννῳ ἢ τῷ ἰδιώτῃ ὢν ἐπιθυμεῖ.
 ὁ μὲν γὰρ ἰδιώτης ἢ ἀγροῦ ἢ οἰκέτου ἐπιθυμεῖ, ὁ δὲ

1 cf. Athen. IV p. 171 E | οὔτε σιτοῖς κρατίστοις πιστ. libri
 Xen. | οὐδὲ S M A: καὶ Athen. | πιστεύων διάγει MA, Xen., Ath.,
 "διάγει (ex διάγων corr. S1) 'πιστεύων S διάγει πιστεύων Tr. || 2 τού-
 των, πρὶν ἀπάρεσθαι τοῖς θεοῖς, τοὺς διακ. Xen. τούτων ἀντὶ τοῦ
 ἀπ. θεοῖς τοῖς διακονοῦσι Ath. | τοὺς διακόνους πρῶτον κελ. Xen.
 τοῖς διακ. πρῶτον κελ. Ath. | ἀπογεύεσθαι Xen. || 3 post ἀπογ. quae
 habet Xenophon διὰ τὸ ἀπιστεῖν, μὴ καὶ ἐν τούτοις κακὸν τι φά-
 γωσιν ἢ πίωσιν. ἀλλὰ μὴν καὶ αἱ πατρίδες τοῖς μὲν ἄλλοις ἀνθρώ-
 ποις πλείστου ἄξια. πολῖται γὰρ δορυφοροῦσι μὲν ἀλλήλους ἀνευ
 μισθοῦ ἐπὶ τοὺς δούλους, δορυφοροῦσι δ' ἐπὶ τοὺς κακούργους ὑπὲρ
 τοῦ μηδένα κτέ., ipse ut videtur abiecit gnomologus. alioqui non
 τοῦ δὲ μηδένα scripsisset sed τοῦ μηδένα sicut Xenophon. quam-
 quam parum prudenter rem eum administrasse manifestum est ||
 4 οὕτω δὲ πόρρῳ Xen. | προσεληλύθασι A || 5 νόμον Xen.: νόμοι
 S M νόμῳ A | τὸν συνόντων Tr. || 6 ὅθεν] ὥστε Xen. || 7 βιοτεύει S, Xen.
 βιωτεύει M A sed o superscr. A | τοῦτον A || 8 ἀνέστραπται] στ litt.
 nunc non iam apparent in folio detricto libri M, item mox ὡσι syllabae
 verbi τιμῶσι aliaque non nulla quae adnotare operae pretium non est |
 τιμωρεῖν αὐτοῖς αἱ πόλεις μεγάλως Xen. τιμωρεῖν αἱ πόλεις αὐτοῖς
 αἱ πόλεις

μεγ. S M A. fuerit igitur in libro primitivo τιμωρεῖν αὐτοῖς μεγ. || 9 τὸν
 ἀποκτείναντα Xen. || 10 ἐκ τῶν ἱερῶν, ὥσπερ τοὺς τῶν ἰδιωτῶν
 φονέας, ἀντὶ τούτου Xen. || 11 αἱ πόλεις τῶν τοιοῦτο ποιησάντων
 Xen., cuius proximum tmema (c. 4, 6) neglexit florilegus | θᾶττον τι
 Xen. || 12 γίγνεται M, Xen. γίνεται S A || 13 ὁ μὲν γὰρ — ἐπιθυμεῖ
 om. A | ἰδιώτης οἰκίας ἢ ἀγροῦ libri Xenophontis, idque tacite
 Stobaeo intulit Gesn.¹. debuit ἰδιώτης ἢ οἰκίας ἢ ἀγροῦ propter

τύραννος ἢ πόλεως ἢ χώρας πολλῆς ἢ λιμένων ἢ ἀκρο-
 πόλεων ἰσχυρῶν, ἃ πολὺ ἐστὶ χαλεπώτερα καὶ ἐπικιν-
 δυνότερα κατεργάζεσθαι τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιθυμημάτων.
 ἀλλὰ μὴν καὶ πένητας ὄψει ὀλίγους τῶν ἰδιωτῶν, πολ-
 λούς δὲ τῶν τυράννων. οὐ γὰρ τῷ ἀριθμῷ οὔτε τὰ πολλὰ 5
 κρίνεται οὔτε τὰ ἱκανά, ἀλλὰ πρὸς τὰς χρήσεις· ὥστε τὰ
 μὲν ὑπερβάλλοντα τὰ ἱκανὰ πολλὰ ἐστὶ, τὰ δὲ τῶν ἱκα-
 νῶν ἐλλείποντα ὀλίγα. τῷ οὖν τυράννῳ τὰ πολλαπλάσια
 ἤσσον ἱκανά ἐστὶν ἢ τὰναγκαῖα δαπανήματα τῷ ἰδιώτῃ.
 καὶ γὰρ τοῖς μὲν ἰδιώταις ἔξεστι τὰς δαπάνας συντέμ- 10
 νειν εἰς τὰ καθ' ἡμέραν, τοῖς δὲ τυράννοις μέγισται μὲν
 εἰσι δαπάναι εἰς τὰς τῆς ψυχῆς φυλακὰς· τὸ δὲ τούτων
 τι συντέμνειν ὀλεθρὸς δοκεῖ εἶναι. ἔπειτα δὲ ὅσοι μὲν
 δύνανται ἀπὸ τοῦ δικαίου ἔχειν ὧν δέονται, τί ἂν τού-
 τους οἰκτεῖροις ὡς πένητας; ὅσοι δὲ ἀναγκάζονται δι' 15
 ἔνδειαν κακόν τι καὶ αἰσχροὺς μηχανώμενοι ζῆν, πῶς οὐ
 τούτους ἀθλίους ἂν τις δικαίως καὶ πένητας νομίζοι; οἱ

concinnitatem (cf. ὁ δὲ τύραννος ἢ πόλεως κτέ.), quod nescio an etiam Xenophonti restituendum sit

1 πόλεων Xen. | ἢ λιμένων Xen.: ἀνειλημμένων S ἐνειλημμένων M A Tr. propono <οὐκ> ἄνευ λιμένων || 2 ἄσ πολὺ M | ἐστὶ πολὺ Xen. | ἐπικινδυνώτερα M || 3 κατεργάζεσθαι (-άζεται A) S M A κατεργά-
 σασθαι Xen. || 4 ἀλλὰ μέντοι καὶ Xen. | ὄψει οὐχ οὕτως ὀλίγους τῶν
 ἰδιωτῶν ὡς πολλούς τῶν τυράννων Xen. libri. de Stobaei memoria
 mira narrant Xenophontis editores interpolationibus codicis Paris.
 1985 decepti, velut G. Sauppe in append. ad Xen. ed. stereot. p. 35 ||
 5 γὰρ ex δὲ corr. S¹ | τὰ (ante πολλὰ) om. A || 6 τὰ μὲν etiam A,
 fallitur Gaisford || 7 τὰ (ante ἱκανὰ) om. A || 8 γοῦν A || 9 ἤσσον
 (ἤσσ- M) S M A, libri Xen. ἥττον igitur, quod in Stobaeum reci-
 pere solent cum Tr., non dubito quin fluxerit ex correctione, cf.
 p. 317, 3 ubi ἥττον libri omnes | ἱκανά ἐστὶν εἰς τὰ ἀναγκαῖα
 δαπανήματα ἢ τῷ ἰδιώτῃ. τοῖς μὲν γὰρ ἰδιώταις Xen. || 11 εἰς om. A |
 εἰς τὰ καθ' ἡμέραν, ὅπῃ βούλονται, τοῖς δὲ τυράννοις οὐκ ἐνδέχεται.
 αἱ γὰρ μέγισται αὐτοῖς δαπάναι καὶ ἀναγκαιόταται εἰς τὰς τῆς ψυ-
 χῆς φυλακὰς εἰσι· το δὲ τούτων Xen. || 13 τι om. Xen. | ὀλεθρον A ||
 14 δύνανται ἔχειν ἀπὸ τοῦ δικαίου ὅσων δέονται Xen. | ὧν S M
 ὅσον μὲν ὧν A, ὅσων Xen. || 15 οἰκτεῖροι τις Xen. || 16 καὶ αἰσχροὺς
 supra lin. A¹ | οὐ] οἱ M || 17 ἀθλίους ἂν τις καὶ πένητας δικαίως
 καλοῖ (vel νομίζοι); οἱ τύρ. libri Xen.

τύραννοι τοίνυν πάντα ἀναγκάζονται συλᾶν ἀδίκως διὰ τὸ εἰς τὰς ἀναγκαίας δαπάνας αἰεὶ προσδεῖσθαι χρημάτων.

(Ib. c. 5, 1. c. 6, 4—6) γινώσκουσι δὲ οὐδὲν ἦττον τῶν ἰδιωτῶν καὶ τοὺς ἀλκίμους καὶ τοὺς σοφοὺς καὶ τοὺς
 5 δικαίους. τούτους δὲ ἀντὶ τοῦ ἄγασθαι φοβοῦνται, τοὺς μὲν ἀνδρείους, μὴ <τι> τολμήσωσι τῆς ἐλευθερίας ἕνεκα, τοὺς δὲ σοφοὺς, μὴ τι μηχανήσωνται, τοὺς δὲ δικαίους, μὴ ἐπιθυμήσῃ τὸ πλῆθος ὑπ' αὐτῶν προστατεῖσθαι. τὸ δὲ φοβεῖσθαι μὲν ὄχλον, φοβεῖσθαι δὲ ἐρημίαν, φο-
 10 βεῖσθαι δὲ ἀφυλαξίαν, φοβεῖσθαι δὲ καὶ αὐτοὺς τοὺς φί-
 λακας καὶ μήτε ἀόπλους ἔχειν ἐθέλειν μήτε ὥπλισμένους ἰδέως θεᾶσθαι πῶς οὐ χαλεπὸν ἐστὶ πρᾶγμα; ἔτι δὲ ξένοις μᾶλλον ἢ πολίταις πιστεύειν, βαρβάροις μᾶλλον ἢ Ἕλλησιν, ἐπιθυμεῖν δὲ τοὺς μὲν ἐλευθέρους δούλους
 15 ἔχειν, τοὺς δὲ δούλους ἐλευθέρους ἀναγκάζεσθαι ποιεῖν, οὐ πάντα ταῦτά σοι δοκεῖ ψυχῆς ὑπὸ φόβων παραπε-
 πληγμένης τεκμήρια εἶναι; ὁ δέ τοι φόβος οὐ μόνον αὐτὸς ἐνὰν ταῖς ψυχαῖς λυπηρὸς ἐστίν, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἡδέων συμπαρομαρτῶν λυμαντήρ ἐστίν.

1 τοίνυν ἀναγκάζονται πλείστα συλᾶν ἀδίκως καὶ ἱερὰ καὶ ἀνθρώπους διὰ τὸ πτῆ. Xen. || 2 post χρημάτων pauca quaedam recidit gnomologus. perrexit igitur non per γινώσκουσι μὲν γὰρ οὐδὲ, sicut ipse Xenophon, sed per γινώσκουσι δὲ οὐδὲν || 4 καὶ τοὺς ἀλκίμους SM τοὺς ἀλκίμους A, τοὺς κοσμίους τε Xen. ἀλκίμους, non κοσμίους verum videtur Cobeto N. l. p. 557 | καὶ σοφοὺς καὶ δικ. Xen. || 5 ἄγασθαι φοβοῦνται, τοὺς μὲν ἀνδρείους, μὴ om. S, habet (sicut MA) Tr. | ἄγασθαι Tr., Xen.: ἀγᾶσθαι M αἰγᾶσθαι A || 6 μὴ τι Xen.: μὴ S M A | τοῖς pro τῆς A | ἕνεκεν Xen. || 8 inter προστατεῖσθαι et τὸ δὲ φοβεῖσθαι quae offert Xenophon, reticuit gnomologus || 10 τοὺς φυλάττοντας Xen. || 11 ἀνόπλους Xenophontis aliquot libri | ἐθέλει A | ἐθέλειν περὶ αὐτὸν μὴ θ' ὥπλ. Xen. || 12 πῶς οὐκ ἀργαλέον ἐστὶ πρ.; Xen. || 13 ξένοις μὲν μᾶλλον Xen. non nulli | βαρβάροις δὲ (τε libri) μᾶλλον Xen. || 15 τοὺς δὲ δούλους ἀναγκάζεσθαι ποιεῖν ἐλευθέρους, οὐ πάντα σοι ταῦτα δοκεῖ Xen. || 16 καταπεπληγμένης libri Xenophontis || 17 ὁ δέ (οὐδὲ A) τοι SMA ὁ γέ τοι Xen. || 19 συμπαρο-
 ζολουθῶν λυμεῶν γίγνεται Xen. lectionem 'unice veram' servasse Stobaeum putat Cobet N. l. p. 557 comprobans etiam παραπεπλ. in superioribus

31 (47 Mein.) Ἀντισθένης (apophth. XIV Winck.).

Ἀντισθένης ὁ φιλόσοφος τοὺς δημίους εὖσεβεστέρους ἔλεγεν εἶναι τῶν τυράννων· πυθομένου δέ τινος τὴν αἰτίαν ἔφη, ὅτι ὑπὸ μὲν τῶν δημίων οἱ ἀδικοῦντες ἀναίρουνται, ὑπὸ δὲ τῶν τυράννων οἱ μηδὲν ἀμαρτάνοντες. 5

32 (48 Mein.) Φαβωρίνου (fr. 81 Marres).

Ἄλλ' ἐγὼ βούλομαι ἡδονὴν τινα τῷ τυράννῳ μηνῦσαι. εἰ μὲν ἀνθρωπίνην θέλεις, ὦ Διονύσιε, πείνησον, ἵνα φάγῃς, δίψησον, ἵνα πίῃς· εἰ δὲ δεξιάν τινα καὶ ὑπέροπουδον καὶ τηλικαύτην ἡλικὴν οὐδεὶς πρὸ σοῦ, ἀπό- 10 θου τὴν τυραννίδα. τὸν γὰρ μυρίων καὶ πενταχισχιλίων χλαμύδων δεόμενον οὐκ ἔστι μὴ πλειόνων δεῖσθαι· οἷς γὰρ ἔχω προσδεόμενος, ἀφελὼν ὧν ἔχω, ἄρχοῦμαι οἷς ἔχω.

33 (49 Mein.) Δωροθέου ἐν α' Σικελικῶν (script. rerum

Alex. M. p. 155 Muell.). 15

Φάλαρις Ἀκραγαντίνων τύραννος, ἀπότομος καὶ ἀπαθῆς ὑπάρχων, ξέναις καὶ παρενρημέναις βασάνοις ἔτρυχε καὶ ἐστρέβλου τοὺς ὁμοφύλους. Πέριλλος δὲ τῇ τέχνῃ χαλκουργὸς κατασκευάσας δάμαλιν ἔδωκε τῷ βασιλεῖ δῶ-

1 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. iteratur ecloga gnomol. Paris. 268 Sternb. Ἀντισθένης τοὺς δημίους ἔλεγε τῶν τυράννων εὖσεβεστέρους εἶναι· πυθομένον κτέ. || 6 ecl. cum lemm. hab. S M A, Φαβωρίνου (sed ω ex ου corr. S¹) φαβουρίνου M A. verba extrema affert Gellius N. A. IX 8 Hos.: hanc sententiam meminī a Favorino inter ingentes omnium clamores detornatam inclusamque verbis his paucissimis: τὸν γὰρ μυρίων κτέ. || 8 διόνυσσε in διόνυσσε mutavit M¹ || 9 δὲ om. M | δεξιάν S δεξιόν M A. ἀξίαν prop. Marres; malim εἰ δ' ἐξαισίαν τινα vel εἰ δ' ἐξαισιόν τινα || 10 ὑπέροπουδον ci. Marres: ὑπέροπονδον libri | ἀπόθου S ἀπόθου M A || 11 τὸν (ut coniecerat Gesn.¹ marg.) A, Gell.: τῶν S M || 12 οἷς ἄρα aut οἷσπερ H. Stephanus || 14 ecl. cum lemm. hab. S M A. cf. Ps.-Plut. parall. 39 vol. II p. 380, 22 Bernard. ubi lemma a Stobaeo traditum non additur || 16 ἀποτόμως τοὺς παριόντας ξένους ἐστρέβλου καὶ ἐκόλαζε. Πέριλλος Ps.-Plut. || 18 περίλαος Tr. || 19 χαλκουργος S | χαλκ. δάμαλιν κατασκευάσας χαλκῇν ἔδωκε τῷ βασιλεῖ, ὡς ἂν τοὺς ξένους κατακαίῃ ζῶντας ἐν αὐτῇ· ὁ δὲ μόνον τότε γενόμενος δίκαιος αὐτὸν ἐνέβαλεν. ἐδόκει δὲ μυκηθμὸν ἀναδιδόναι ἢ δάμαλιν· ὡς ἐν δειντέρῳ Αἰτίων (Αἰτίων Bentley) Ps.-Plut. at quem Αἰτίων auctorem

ρον, ἵνα τοὺς ξένους εἰς αὐτὴν βάλλων κατακαίῃ ζῶντας·
 μυκηθμὸν δ' ἢ δάμαλις ἀνεδίδου τῷ φυσικῷ παρόμοιον.
 Φάλαρις δὲ τότε μόνον γεγόμενος δίκαιος αὐτὸν τὸν
 τεχνίτην πρῶτον ἐνέβαλεν.

5 34 (50 Mein.) Πλάτωνος Πολιτείας Θ' (p. 579 B —
 580 A).

Ἄρ' οὖν οὐκ ἐν τοιοῦτῳ δεσμωτηρίῳ δέδεται ὁ τύραν-
 νος, φύσει ὧν οἶον διεληλύθαμεν, πολλῶν καὶ παντο-
 δαπῶν φόβων καὶ ἐρώτων μεστός· λίγῳ δὲ ὄντι αὐτῷ
 10 τὴν ψυχὴν μόνῳ τῶν ἐν τῇ πόλει οὔτε ἀποδημῆσαι ἔξ-
 εστιν οὐδαμόσε, οὔτε θεωρῆσαι ὕσων δὴ καὶ οἱ ἄλλοι ἐλεύ-
 θεροι ἐπιθυμηταί εἰσι, καταδεδυκῶς δὲ ἐν τῇ οἰκίᾳ τὰ
 πολλὰ ὥσπερ γυνὴ ζῇ, φθονῶν καὶ τοῖς ἄλλοις πολίταις,
 εἴαν τις ἔξω ἀποδημῇ καὶ τι ἀγαθὸν ὄρῃ; Παντάπασι
 15 μὲν οὖν, ἔφη. Οὐκοῦν τοῖς τοιούτοις κακοῖς πλείω καρ-
 ποῦται ἀνὴρ ὃς ἂν κακῶς ἐν ἑαυτῷ πολιτευόμενος, ὃν νῦν
 δὴ σὺ ἀθλιώτατον ἔκρινας, τὸν τυραννικόν, μὴ ὡς ἰδιώτης
 καταβιῷ, ἀλλ' ἀναγκασθῇ ὑπὸ τινος τύχης τυραννεῦσαι
 καὶ ἑαυτοῦ ὧν ἀκράτωρ ἄλλων ἐπιχειρήσῃ ἄρχειν, ὥσπερ
 20 εἴ τις κάμνοντι σώματι καὶ ἀκράτορι ἑαυτοῦ μὴ ἰδιωτεύων
 ἀλλ' ἀγωνιζόμενος πρὸς ἄλλα σώματα καὶ μαχόμενος
 ἀναγκάζεται διάγειν τὸν βίον. Παντάπασιν, ἔφη, ὁμοιό-
 τατά τε καὶ ἀληθέστατα λέγεις, ὦ Σώκρατες. Οὐκοῦν,
 ἦν δ' ἐγώ, ὦ φίλε Γλαύκων, παντελῶς τὸ πάθος ἄθλιον,
 25 καὶ τοῦ ὑπὸ σοῦ κριθέντος χαλεπώτατα ζῆν χαλεπώτερον
 ἔτι ζῆν ὁ τυραννῶν; Κομιδῇ γε, ἔφη. Ἔστιν ἄρα τῇ ἀλη-
 θείᾳ, καὶ εἰ μὴ τῷ δοκῇ, ὁ τῷ ὄντι τύραννος τῷ ὄντι

significaverit Ps.-Plutarchus plane incertum esse monet O. Schneider
 Callim. II p. 133s.

5 ecl. cum lemm. hab. S M A || 7 τοσοῦτῳ Tr.' | τοιούτῳ μὲν δεσμ.
 Plat. || 8 ὧν (ὦν M) οἶον M, Plat.: ὧν S ὦν M Tr. || 9 καὶ ἐρώτων
 superscr. A¹ || 10 μόνῳ S | τῶν Plat.: τὴν S M A || 11 ὅσων Plat.:
 ὅσω S M A || 13 ὡς γυνὴ Plat. | πολίταις sed ἱταις in ras. M || 17 μὴ
 ὡς] ὡς μὴ Platonis plerique || 18 καταβιῷ M || 19 ἐπιχειρήσῃ (sed ση
 in ras. M) M, Plat.: ἐπιχειρήσει S A sed η ni fallor suprascr. A¹ ||
 24 ἄθλιος A || 27 μὴ πῶ A | δοκῇ libri Stob. ut Platonis. δοκεῖ Lob.

δοῦλος τὰς μεγίστας θωπείας καὶ δουλείας καὶ κόλαξ
 τῶν πονηροτάτων, καὶ τὰς ἐπιθυμίας οὐδ' ὅπωςτιοῦν
 ἀποπιμπλᾷ, ἢ πλείστων ἐπιδεέστατος καὶ πένης τῇ
 ἀληθείᾳ φαίνεται, ἐὰν δέ τις ὅλην ψυχὴν ἐπίσταιται
 θεάσασθαι, καὶ φόβου γέμων διὰ παντὸς τοῦ βίου, σφα- 5
 δασμῶν τε καὶ ὀδυνῶν πλήρης, εἶπερ τῇ τῆς πόλεως δια-
 θέσει ἢς ἄρχει ἔοικεν· ἔοικε δέ· ἢ γάρ; Καὶ μάλα, ἔφη.
 Οὐκοῦν καὶ πρὸς τούτοις ἔτι ἀποδώσομεν τῷ ἀνδρὶ καὶ
 ἃ τὸ πρότερον εἶπομεν, ὅτι ἀνάγκη καὶ εἶναι καὶ ἔτι
 μᾶλλον γίγνεσθαι αὐτῷ ἢ πρότερον διὰ τὴν ἀρχὴν φθονε- 10
 ρῶ, ἀπίστῳ, ἀδίκῳ, ἀφίλῳ, ἀνοσίῳ καὶ πάσης κακίας
 πανδοκεῖ τε καὶ τροφεῖ, καὶ ἐξ ἀπάντων τούτων μάλιστα
 μὲν αὐτῷ δυστυχεῖ εἶναι, ἔπειτα δὲ καὶ τοὺς πλησίον αὐτῷ
 τοιούτους ἀπεργάζεσθαι. Οὐδεὶς σοι, ἔφη, τῶν νοῦν
 ἐχόντων ἀντερεῖ.

15

3 πλείστων M, Plat., ex πλείστον corr. S¹: πλείστον A || 4 ante φαίνεται signum interrogandi S item M sed in ras. | ἐὰν τις Plat. | ἐπίσταται A || 5 γέμων sc. φαίνεται, si recte servabitur in prioribus δὲ particula || 7 ἔοικε (ἔοικε M) δὲ ἢ M, Plat.: ἔοικε S om. A || 11 καὶ om. Tr. || 13 αὐτῷ vel αὐτῷ (post πλησίον) libri Stobaei

CAPIVT IX.

ΠΕΡΙ ΠΟΛΕΜΟΥ.

1 *Εὐριπίδου Τημενιδῶν* (fr. 728 N.²).

. . φιλεῖ τοι πόλεμος οὐ πάντ' εὐτυχεῖν.
 ἐσθλῶν δὲ χαίρει πτώμασιν νεανιῶν,
 5 κακοὺς δὲ μισεῖ. τῇ πόλει μὲν οὖν νόσος
 τόδ' ἐστί, τοῖς δὲ κατθανοῦσιν εὐκλεές.

2 *Αράτου Φαινομένων* (130—32).

Χαλκείη γενεή, προτέρων ὀλωότεροι ἄνδρες,
 οἳ πρῶτοι κακόεργον ἔχαλκεύσαντο μάχαιραν,
 10 εἰνοδίην, πρῶτοι δὲ βοῶν ἐπάσαντ' ἀροτήρων.

3 *Πινδάρου Ὑπορχημάτων* (fr. 110 Schr.).

Γλυκὴν δὲ πόλεμος ἀπείροισιν· ἐμπελῶν δέ τις
 ταρβεῖ προσιόντα νιν καρδίᾳ περισσῶς.

1. 2 in inscriptione *Περὶ πολέμου* consentiunt Photius SMA Tr., om. Mac. episemon μδ' additur in S, μη' in Tr., ξα' in MA || 2 ecl. cum lemm. hab. SMA; *τημενιδῶν* SM *τιμενιδῶν* M || 3 πάντων *τυχεῖν* Conington. πάντ' εὐτυχεῖν SMA || 4 νεανιῶν (vel -ιῶν M) SM -ίων A -ίσκων Tr. || 7 ecl. cum lemm. hab. SMA || 9 cf. Lucilius Anth. Pal. XI 136 Maximus Tyr. Diss. c. 14 | κακόεργον Ar.: χαλκοεργόν SMA | ἐτεκτῆναντο Max. Tyr. || 10 cf. Verg. Georg. II 537 cum schol., Maximus Tyr. l. c., Gregor. Naz. carm. III 485 || 11 ecl. cum lemm. hab. SMA, om. Tr. cf. schol. Il. A 227 ὥς καὶ Πίνδαρος· Γλυκὴς ἀπείρω πόλεμος, ἐμπελῶν δέ τις ταρβεῖ προσιόντα μιν (ubi cod. L νιν, V νιν περισσῶς). magis discrepat Eustathius p. 841, 32: γλυκὴς ἀπείρω πόλεμος, πεπειραμένων δέ τις ταρβεῖ προσιόντα. in proverbium abiit γλυκὴς ἀπείρω πόλεμος Diogenian. III 94 ubi vid. || 12 γλυκὴ δ' ἀπείροισι πόλεμος· πεπειραμένων δέ τις κτέ. in Pindaro Boeckh et Bergk || 13 νῦν M

4 Ὅμηρος Ἰλιάδος ι' (63 s.).

Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυνέοντος.

5 (IX 593 s.).

Ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζώνους τε γυναῖκας.

6 Εὐριπίδου Αἰόλῳ (fr. 38 N.²).

Τὰ πόλλ' ἀνάγκη διαφέρει τολμήματα.

7 (8 Mein.). Θουκυδίδου ἱστορίας α' δημηγορίας Ἀθη-
ναίων (c. 78, 1).

Τοῦ πολέμου τὸ παράλογον ὅσον ἐστί, πρὶν ἐν αὐτῷ
γενέσθαι, προδιαγνώτε· μηχανόμενος γὰρ φιλεῖ εἰς τύχας
τὰ πολλὰ περιίστασθαι.

8 (9 Mein.). Τοῦ αὐτοῦ ἱστορίας α' δημηγορίας Κο-
ρινθίων (c. 122, 1).

Ἄλλα τε ὅσα οὐκ ἄν τις νῦν προῖδοι. ἥκιστα γὰρ πό-
λεμος ἐπὶ ῥητοῖς χωρεῖ, αὐτὸς δ' ἀφ' αὐτοῦ τὰ πολλὰ
τεχνᾶται πρὸς τὸ <παρα>τυγχάνον· ἐν ᾧ ὁ μὲν εὐοργήτως
αὐτῷ προσομιλήσας βεβαιότερος, ὁ δὲ ὀργισθεὶς περὶ
αὐτὸν οὐκ ἐλάσσω πταίει.

9 (10 Mein.). Δημοσθένους.

Πόλεμος ἔνδοξος εἰρήνης αἰσχρᾶς αἰρετώτερος.

1 ecl. cum lemm. hab. S M A; ὁμηρος nec plura S. ι' scripsit Gaisford: ἰῶτα A om. M. citant versus Aristoph. pac. 1086, Aristot. polit. 1, 2, Polybius 12, 26 auctore Timaeo, Philodem. de ira p. 144 Gomp. cf. quae monui ad Stob. IV 7, 8 || 2 ἀνέστιος] ἀνήμερος Philodem. | ἀνεστιός ἐστιν M || 3 ἐράται M sine acc. S | ὀκρυνέοντος (ὀκριό- A) S M A ut etiam libri Homeri || 4 ecl. hab. lemmate non iterato S M A | λαοὶ μὲν φθινύθουσι Aristot. rhet. I 7 p. 1365 a 13 | πόλιν ex πόλει S¹ || 5 ἀμαθύνει Tr. || 7 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S; αἰόλῳ M αἰόλον A || 9 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 7 Mein.) M A (post ecl. 6 Mein.); α' om. A || 11 τοῦ δὲ πολέμου Thuc. | τὸν παράλογον ὅσος ἐστί Thuc. | τὸ om. A || 12 ἐς Thuc. || 14 ecl. cum lemm. hab. S M A; τ' αὐτ' S om. M A δημηγ^ο χοριν^θ S marg. || 17 ἐπὶ ῥητοῖς Tr., Thuc.: ἐπιρρητοῖς S M A | ἀφ' A, Thuc.: ἐφ' S M | αὐτοῦ S || 18 παρατυγχάνον Thuc.: τυγχάνον S M A || 20 αὐτὸ S || 21 ecl. cum lemm. hab. S M A. recurrit corp. Par. 384 Elt. (Δημοσθ.). in Demosthene frustra quaesivit etiam Reiske ind. Graec. Dem. p. 411 Sch.

10 (11 Mein.) Ἀντισθένης (apophth. 15 Winck.).

Ἀντισθένης ὁ Σωκρατικὸς εἰπόντος τινὸς ὅτι ὁ πόλεμος ἀπολεῖ τοὺς πένητας 'πολλοὺς μὲν οὖν' <ἔφη> 'ποιήσῃ'.

11 (12 Mein.). Ἀρχιδάμου (Ps.-Plut. reg. et imp. apophth. p. 191 E).

Ἀρχίδαμος ὁ Ἀγησιλάου ἰδὼν βέλος τότε πρῶτον ἐκ Σικελίας κομισθὲν ἀνεβόησεν ὡς Ἡράκλεις, ἀπόλωλεν ἀνδρὸς ἀρετά'.

12 (13 Mein.). Θουκυδίδου δημηγορίας Κορινθίων (I 120, 3—5).

Ἄνδρῶν γὰρ σωφρόνων μὲν ἐστίν, εἰ μὴ ἀδικοῖντο, ἡσυχάζειν, ἀγαθῶν δὲ ἀδικουμένους ἐκ μὲν εἰρήνης πολεμεῖν, εὖ δὲ παρασχὼν ἐκ πολέμου πάλιν ξυμβῆναι, καὶ μήτε τῇ κατὰ πόλεμον εὐτυχίᾳ ἐπαίρεσθαι μήτε τῷ ἡσυχῶ τῆς εἰρήνης ἡδόμενον ἀδικεῖσθαι. ὁ τε γὰρ διὰ τὴν ἡδονὴν ὀκνῶν τάχιστ' ἂν ἀφαιρεθείη τῆς ὁραστῶν τὸ τερπνὸν δι' ὅπερ ὀκνεῖ, εἰ ἡσυχάζοι, ὁ τε ἐν πολέμῳ εὐτυχίᾳ πλεονάζων οὐκ ἐντεθύμηται θράσει ἀπίστῳ ἐπαιρόμενος. πολλὰ γὰρ κακῶς γνωσθέντα ἀβουλοτέρων τῶν ἐναντίων τυχόντα κατῴρωθε, καὶ ἔτι πλέω ἢ καλῶς δοκοῦντα βουλευθῆναι ἐς τούναντίον αἰσχυρῶς περιέστη. ἐνθυμεῖται γὰρ οὐδεὶς ὅμοια τῇ πίστει καὶ ἔργῳ ἐπεξέρχεται, ἀλλὰ μετ' ἀσφαλείας μὲν δοξάζομεν, μετὰ δέους δ' ἐν τῷ ἔργῳ ἑλλείπομεν.

1 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate MA || 3 ἀπολεῖ Gaisford: ἀπόλλει S M A | ἔφη (vel εἶπε) addidi ante ποιήσῃ, Gesner scripserat ποιήσῃ <ἔφη> || 4 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. recurrit ecloga (Ἀρχίδαμος — ἀρετά) gnomol. Paris. 72 Sternb. || 6 ὁ om. A | ὁ Ἀγησιλάου καταπελτικὸν ἰδὼν βέλος Pl.-Plut. || 8 κομισθὲν ὡς Ἡράκλεις ἀνεβόησεν ἀπόλωλεν κτῆ. || 9 ecl. cum lemm. hab. S M A; in lemmate ante δημηγορίας suppleveris ιστορίας α' || 12 ἀγαθὸν A sed ω superscr. A¹ || 13 παρασχὼν MTr., Thuc.: παρασχῶν SA || 14 ἡσυχίῳ Thuc. libri plurimi || 17 εἰ libri Thucydidis: ἢ S M A | ἡσυχάζει Tr. verba εἰ ἡσυχάζοι in Thucydide expungere solent suadente Lehnro || 18 ἀπλειστῳ A || 20 τυχόντων Thuc. libri haud pauci | κατωρθώθη Thuc. | πλείω (vel πλέω) ἃ (ἃ om. Thuc. cod. Laur.) Thucydidis libri plurimi; πλέω τὰ S M A. πλείω sc. ἐστι || 22 ὅμοια etiam libri Thucydidis; ὁμοίᾳ recte Reiske || 23 δὲ M

13 (14 Mein.). Πλάτωνος Νόμων α' (p. 626 A).

“*Ἦν γὰρ καλοῖσιν οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων εἰρήνην, τοῦτ' εἶναι μόνον ὄνομα, τῷ δὲ ἔργῳ πάσαις πρὸς πάσας τὰς πόλεις ἀεὶ πόλεμον ἀκήρυκτον κατὰ φύσιν εἶναι. καὶ σχεδὸν ἀνευρήσεις, οὕτω σκοπῶν, τὸν Κρητῶν νομο- 5*
θέτην ὡς εἰς τὸν πόλεμον ἅπαντα δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ τὰ νόμιμα ἡμῖν ἀποβλέπων ξυνετάξατο, καὶ κατὰ ταῦτα οὕτω φυλάττειν παρέδωκε τοὺς νόμους, ὡς τῶν ἄλλων οὐδενὸς οὐδὲν ὄφελος ὃν οὔτε κτημάτων οὔτε ἐπιτηδευμάτων, ἂν μὴ τῷ πολέμῳ ἄρα κρατῇ τις, πάντα δὲ τὰ τῶν νικω- 10
μένων ἀγαθὰ τῶν νικούντων γίγνεσθαι.”

14 (15 Mein.). Ξενοφῶντος ἐν γ' τῆς Κίρου ἀναβάσεως (c. 1, 42).

“*Ἐπίστασθε γὰρ δὴ, ὅτι οὔτε πλῆθος ἐστὶν οὔτε ἰσχύς ἢ ἐν τῷ πολέμῳ τὰς νίκας ποιοῦσα, ἀλλ' ὁπότεροι ἂν 15*
σὺν τοῖς θεοῖς ταῖς ψυχαῖς ἐρρωμενέστεροι ἴωσιν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, τούτους ὡς ἐπὶ πολὺ οἱ ἐναντίοι οὐ δέ- χονται.”

15 (16 Mein.). Πλάτωνος ἐκ τοῦ Μενεξένου <ἦ> Ἐπιταφίου (p. 234 C).

Καὶ μὴν, ὧ³ Μενέξενε, πολλαχῇ κινδυνεύει καλὸν εἶναι τὸ ἐν πολέμῳ ἀποθνήσκειν. καὶ γὰρ ταφῆς καλῆς τε καὶ μεγαλοπρεποῦς τυγχάνει, καὶ ἐὰν πένης τις ὢν τελευτήσῃ, καὶ ἐπαινῶν αὐ³ ἔτυχεν, καὶ ἐὰν φαῦλος ᾖ, ὑπ' ἀνδρῶν σοφῶν τε καὶ οὐκ εἰκῇ ἐπαινούντων, ἀλλ' ἐκ πολλοῦ 25
 χρόνου λόγους παρεσκευασμένων.

1 ecl. cum lemm. hab. S M A || 2 οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων M A, Plat.: τῶν ἀνθρώπων οἱ πλείστοι S || 4 τὰς πόλεις ἀεὶ M A, Plat.: ἀεὶ τὰς πόλεις S || 5 ἀνευρήσεις S, Plat.: ἂν εὐρήσῃς M ἂν εὐρήσεις A | τῶν M | δὲ κρητῶν A || 7 συνετάξατο Plat. || 9 ἐὰν A || 10 τίς M || 11 νικόντων M || 12 ecl. cum lemm. hab. S M A || 14 ἐπίστασθαι A corr. A¹ | δὴ sup. lin. add. A¹ | πλῆθος ἐστὶν M || 16 τὰς ψυχὰς Xenoph. non nulli. cf. Cobet N. l. p. 437 || 17 ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ ἀντίοι Xen. || 19 ecl. cum lemm. hab. S M A; ἢ ἐπιταφίου tacite Gaisford: ἐπιταφίου M A om. S || 21 κινδυνεύῃ in -ει corr. M¹ || 22 καλῆς τε S M, Plat.: τε καλῆς A || 24 ἂν pro αὐ³ A | ἔτυχεν M A | ἐὰν καὶ A || 25 εἰκεῖν Tr.

16 (7 Mein.) *Τυρταίου* (11 B.).

Ἄλλ' Ἡρακλῆος γὰρ ἀνίκητον γένος ἐστέ,

Θαρσεῖτ'· οὐπω Ζεὺς ἀνχένα λοξὸν ἔχει·

μηδ' ἀνδρῶν πληθὺν δειμαίνετε, μηδὲ φοβεῖσθε,

5 ἰθὺς δ' εἰς προμάχους ἀσπίδ' ἀνὴρ ἔχέτω,

ἔχθρὰν μὲν ψυχὴν θέμενος, θανάτου δὲ μελαινας

κῆρας † ἀνγαῖς ἡελίοιο φίλας.

ἴστε γὰρ ὡς Ἄρεος πολυδακρύου ἔργ' αἰδήλα,

εὖ δ' ὀργὴν ἐδάητ' ἀργαλέον πολέμου,

10 καὶ μετὰ φευγόντων τε διωκόντων τ' ἐγένεσθε,

ὦ νέοι, ἀμφοτέρων δ' ἐς κόρον ἡλάσατε.

οἱ μὲν γὰρ τολμῶσι παρ' ἀλλήλοισι μένοντες

ἐς τ' αὐτοσχεδίην καὶ προμάχους ἵεναι,

παυρότεροι θνήσκουσι, σαοῦσι δὲ λαὸν ὀπίσσω·

15 τρεσσόντων δ' ἀνδρῶν πᾶς ἀπόλωλ' ἀρετή.

οὐδεὶς ἂν ποτε ταῦτα λέγων ἀνύσειεν ἕκαστα,

ὅσ', ἣν αἰσχρὰ πάθη, γίνεται ἀνδρὶ κακά.

ἀργαλέον γὰρ ὀπίσθε μετάφρενόν ἐστι δαῖζειν

ἀνδρὸς φεύγοντος δηρὸν ἐν πολέμῳ·

20 αἰσχρὸς δ' ἐστι νέκυσ κακκείμενος ἐν κονίησι

νῶτον ὀπίσθ' αἰχμῇ δουρὸς ἐληλαμένος.

1 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 6 Mein.) M A (post ecl. 15 Mein.); sub lemmate in marg. ἡρωελεγεῖα S m. rec. suppleverit in capitis fine quam primo omiserat eclogam alterius codicum classis librarius || 2 respicit Ps.-Plutarchus pro nobil. c. 2 | ἀνίκητον Gesn.¹ marg. ex gnomis Frobenii p. 219 || 5 cf. v. 13 ἐς, talia non exaequavi || 7 κῆρας ἀνγαῖς S M A κῆρας ἀνγαῖσιν Tr. κῆρας (ὁμῶς) ἀνγαῖς probabiliter Grotius || 8 ἄρεος M A ἄρεως S; ἴστε γὰρ Ἄρηος Emperius et Bergk | αἰδήλα Gesn.¹ marg. ex Frob. l. c. αἰρίδηλα S M A || 9 ἐδάητ' M || 10 μετὰ compendiose S μετὰ (μεταφευγόντων) M A | τε om. S | ἐγεσθε vel ἐγενεσθε S ἔγεσθε M ἄγεσθε A ἔγεσθε sed correctionem in marg. addere oblitus Voss. ἐγένεσθε Tr. ἐγενεσθε Gesn.¹ marg. ex Frob. l. c. || 11 ἐς A εἰς S M || 14 σάουσι libri: corr. Buttman || 15 τρεσσάντων S | ἀπολωλ' M ἀπόλωλ' ex ἀπώλετ' corr. S¹ πώλετο (πᾶς' πώλετο alt. α superscr.) A | ἀγέλη F. Dümmler. cf. supra p. 323, 7 s. || 16 ἄμποτε M || 17 ἣν et γίνεταί Valekenae: ἂν et γίνεται libri. cf. p. 329, 4 adn. || 18 ἀργαλέον Ahrens | ὀπίσθεν M || 20 αἰσχρὸν Tr. | κακκείμενος A κατακείμενος S M | κονίησι M in κονίησι corr. M² || 21 ὀπίσθεν A et primo M corr. M² | αἰχμῇ M

ἀλλὰ τις εὖ διαβὰς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν
 στρηιχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὁδοῦσι δακῶν,
 μηρούς τε κνήμας τε κάτω καὶ στέρνα καὶ ὤμους
 ἀσπίδος εὐρείης γαστρὶ καλυψάμενος·
 δεξιτερῇ δ' ἐν χειρὶ τινασσέτω ὄβριμον ἔγχος, 5
 κινεῖτω δὲ λόφον δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς·
 ἔρδων δ' ὄβριμα ἔργα διδασκέσθω πολεμίζειν,
 μηδ' ἐκτὸς βελέων ἐστάτω ἀσπίδ' ἔχων,
 ἀλλὰ τις ἐγγὺς ἰὼν αὐτοσχεδὸν ἔγχει μακρῷ,
 ἢ ξίφει οὐτάζων δίῳ ἀνδρ' ἐλέτω· 10
 καὶ πόδα παρ' ποδὶ θεὶς καὶ ἐπ' ἀσπίδος ἀσπίδ' ἐρείσας,
 ἐν δὲ λόφον τε λόφῳ καὶ κυνέην κυνέῃ
 καὶ στέρνον στέρνῳ πεπλημένος ἀνδρὶ μαχέσθω,
 ἢ ξίφεος κόπην ἢ δόρυ μακρὸν ἐλών.
 ὑμεῖς δ', ὦ γυμνῆτες, ὑπ' ἀσπίδος ἄλλοθεν ἄλλος 15
 πτώσσοντες μεγάλοις βάλλετε χειρμαδίῳις,
 δοῦρασί τε ξεστοῖσιν ἀκοντίζοντες ἐς αὐτούς,
 τοῖσι πανόπλοισιν πλησίον ἰστάμενοι.

1 ποσὶν A || 3 κνήμας τε M || 7 ἔρδων M || 8 ἐστάτ' A || 9 ἐγ-
 γνσιῶν M || 11 ποδὶ sed ἱ in corr. M¹ accentu addito alia ut videtur
 manu | ποδισθεὶς A || 13 πεπλημένος Brunck: πεπαλημένος libri |
 14 δόρυ libri, sed ὄρυ in ras M² || 18 πανόπλοισι Dindorf: παν-
 οπλίοισι (-σιν M) SMA

CAPIVΤ X.

ἝΠΑΙΝΟΣ ΤΟΛΜΗΣ.

1 *Τυρταίου* (12 B).

Οὐτ' ἂν μνησαίμην οὐτ' ἐν λόγῳ ἄνδρα τιθείμην
 5 οὔτε ποδῶν ἀρετῆς οὔτε παλαιμοσύνης,
 οὐδ' εἰ Κικλώπων μὲν ἔχοι μέγεθός τε βίην τε,
 νικῶν δὲ θέων Θρηίκιον Βορέην,
 οὐδ' εἰ Τιθωνοῖο φυχὴν χαριέστερος εἴη,
 πλουτοίῃ δὲ Μίδεω καὶ Κινύρεω μάλιον,
 10 οὐδ' εἰ Τανταλίδεω Πέλοπος βασιλεύτερος εἴη,
 γλῶσσαν δ' Ἀδρήστου μελιχόγηρυν ἔχοι,
 οὐδ' εἰ πᾶσαν ἔχοι δόξαν πλὴν Θούριδος ἀλκῆς·
 οὐ γὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ,
 εἰ μὴ τετλαίῃ μὲν ὄρων φόνον αἱματόεντα
 15 καὶ δηρίων ὀρέγοιτ' ἔγγύθεν ἱστάμενος.

1. 2 Ἕπαινος τόλμης recte S M A Mac. Tr. *Περὶ τόλμης* Photius in summa minus recte. numero με' notatur in S, μθ' in Tr., ξβ' in MA, ξα' (scilicet omisso *Περὶ πολέμου* capite) in Mac. || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A; in marg. ἡρωελεγεῖα S m. rec. || 4 ἐν M, Plato leg. I p. 629 A ubi citatur versus primus, ibid. II p. 660 E: ἂν S A | τιθείμην Plat.: τιθείην S M A || 5 παλαιμοσύνης M: παλαιμοσύνης S A. παλαιμοσύνη, si fides Eustathio, Aristarchus in Homero || 6 ἔχει A || 7 θέων ex θεῶν corr. S¹ θέων Tr.: θεῶν M A || 8 φυχὴν M | χαριέστατος Tr. || 9 Κινύρεω μάλιον G. M. Schmidt: κινυρέοιο μάλλον S M A. Plato Leg. II p. 660 E ἐὰν δὲ ἄρα πλουτῇ μὲν Κινύρα τε καὶ Μίδα μᾶλλον κτέ., inde Clemens Al. Paed. III 6 p. 256, 17 Stählin, quo de loco disserui praef. Muson. p. VIII || 11 ἀδρήσταις sed ι in corr. M¹ | ἔχει A. aberravit Gaisford || 12 ἔχει S sed οι super-
 δε

ser. S¹ || 13 οὐ A | γίνεται M A, in marg. γίνεται ab alia ut videtur manu etiam S. cf. p. 329, 4 adn. || 14 μήτε τλαίῃ S | φόνον sed supra lin. φ A¹; φόνον quod habent S M confirmat Plato l. c. p. 629 E

ἦδ' ἀρετῇ, τόδ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον
κάλλιστόν τε φέρειν γίνεται ἀνδρὶ νέω.

2 Εὐριπίδου Τημενιδῶν (fr. 731 N.²).

Οὐκ ἔστι κρείσσον ἄλλο πλὴν κρατεῖν δορί.

3 Εὐριπίδου Τημένω (fr. 745 N.²).

Τολμᾶν δὲ χρεῶν. ὁ γὰρ ἐν καιρῷ
μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν
τίκτει θνητοῖσι τελευτῶν.

4 Εὐριπίδου Ἀρχελάω (fr. 237 N.²).

Νεανίαν γὰρ ἄνδρα χρὴ τολμᾶν αἰεὶ.
οὐδείς γὰρ ὦν ῥάθυμος εὐκλεὴς ἀνὴρ·
ἀλλ' οἱ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐδοξίαν.

5 (17 Mein.). Εὐήνου (fr. 4 Bergk p. l. II⁴ p. 270).

Πρὸς σοφίᾳ μὲν ἔχειν τόλμαν μάλα σύμφορόν ἐστι,
χωρὶς δὲ βλαβερὴ καὶ κακότητα φέρει.

6 (5 Mein.). Τυρταίου (12, 15ss. B.).

Ξυνὸν δ' ἐσθλὸν τοῦτο πόλῃ τε παντί τε δήμῳ
ὅστις ἀνὴρ διαβὰς ἐν προμάχοισι μένη

1s. recurrunt in Theognideis 1003s. | ἦδ' Hermann: ἡ δ' libri |
τὸ δ' M || 2 γίνεται libri omnes, Theogn. | ἀνδρὶ σοφῷ Theogn. ||
3 ecl. cum lemm. hab. S M A; Τημενιδῶν Meineke: τημενίδων S M A,
poetae nomen S non omisit, ut adnotavit Gaisford, immo semel
posuit ad ecl. 2—4 in extremo marg. || 4 κρείττον S M A || 5 ecl. cum
lemm. hab. S M A, de S vide ad. ecl. praegressam || 9 ecl. cum lemm.
hab. S M A. fabulae nom. omisso legitur ecloga ap. Orionem anthol.
IX 22 p. 58. duos versus extremos cum lemmate Εὐρ. Ἀρχελάου supra
dederat Stobaeus III 29, 32 p. 633 H. || 10 ἄνδρα] ὄντα Or. | αἰεὶ] πο-
νεῖν Or. || 11 ῥάθυμος Stob. utrobique: ἄθυμος Or. | εὐγενὴς v. l. in
Stob. III 29, 32 || 12 cf. infra ecl. 26 p. 334, 4 | εὐδοξίαν S M A: εὐαν-
δρίαν Stob. supra et Or. || 13 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 16 Mein.)
M A (post ecl. 4 Mein.) || 14 σοφία (vel -αι) M σοφίαν S A | μάλ'
ἀσύμφορον M || 16 ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 4 Mein.) M A
(post ecl. 17 Mein.), lemma Τυρταίου servavit Tr. ἡρωελεγεία S m.
rec. subiecissee hos versus poetam eclogae primae disticho extremo
testatur corp. Theogn. v. 1003—6, ubi disticha ἦδ' ἀρετῇ, κτέ. et
ξυνὸν δ' ἐσθλὸν κτέ. sese excipiunt || 18 ἄν εὐ ci. Upton. cf. Plato
de leg. I p. 630 B

- νωλεμέως, αἰσχροῦς δὲ φυγῆς ἐπὶ πάγχυ λάθεται,
 ψυχὴν καὶ θυμὸν τλήμονα παρθέμενος,
 Θαρσύνῃ δ' ἔπαισιν τὸν πλησίον ἄνδρα παρεστιώς·
 οὗτος ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ·
 5 αἶψα δὲ δυσμενέων ἀνδρῶν ἔτρεψε φάλαγγας
 τρηχείας, σπουδῇ δ' ἔσχεθε κῦμα μάχης·
 αὐτὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσὼν φίλον ὤλεσε θυμὸν
 ἄστυ τε καὶ λαοὺς καὶ πατέρ' εὐκλείδης,
 πολλὰ διὰ στέρνοιο καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 10 καὶ διὰ θώρηκος πρόσθεν ἐληλαμένος,
 τὸν δ' ὀλοφύρονται μὲν ὁμῶς νέοι ἡδὲ γέροντες,
 ἀργαλέῳ δὲ πόθῳ πᾶσα κέκηδε πόλις,
 καὶ τίμβος καὶ παῖδες ἐν ἀνθρώποις' ἀρίσθημοι
 καὶ παίδων παῖδες καὶ γένος ἔξοπίσω,
 15 οὐδέ ποτε κλέος ἐσθλὸν ἀπόλλυται οὐδ' ὄνομ' αὐτοῦ,
 ἀλλ' ὑπὸ γῆς περ ἐὼν γίγνεται ἀθάνατος,
 ὄντιν' ἀριστεύοντα μένοντά τε μαρνάμενόν τε
 γῆς πέρι καὶ παίδων θοῦρος Ἄρης ὀλέσῃ.
 εἰ δὲ φύγῃ μὲν κῆρα τανηλεγέως θανάτοιο,
 20 νικήσας δ' αἰχμῆς ἀγλαὸν εὖχος ἔλῃ,
 πάντες μιν τιμῶσιν ὁμῶς νέοι ἡδὲ παλαιοί,
 πολλὰ δὲ τερπνὰ παθὼν ἔρχεται εἰς Αἶδην·
 γηράσκων δ' ἀστοῖσι μεταπρέπει, οὐδέ τις αὐτὸν
 βλάπτειν οὔτ' αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει,
 25 πάντες δ' ἐν θώκοισιν ὁμῶς νέοι οἳ τε κατ' αὐτὸν
 εἵκουσ' ἐκ χώρης οἳ τε παλαιότεροι.

1 αἰσχροῦς S M αἰσχροῦς A | ἐπεὶ A || 3 δ' ἔπαισιν Hermann δὲ
 πεσεῖν libri || 4 οὕτως Tr. | γίγνεται S A γίνεαι A Tr. || 6 σπουδῇ
 δ' M A σπουδῇ θ' S σπουδῇ τ' Tr. | ἔσχεθε A || 7 ὅς δ' αὐτ' ἐν
 πρ. scripsit Bergk, αὐτὸς δ' ἐν defendit Sitzler || 9 πολλὰ δὲ διὰ A ||
 10 θώρηκος sed ὡ in ras. M || 12 κέκηδε sine acc. S M || 13 ἀνθρώ-
 ποις libri || 14 ἔξοπισσω idque sine acc. A || 16 γίνεται SM γίνεαι
 A cf. 4 || 17 s. hoc distichon quod in contextu omiserat, suppl. in marg.
 A¹ | ὄντ' ἀριστ. A || 19 τανηλεγέως S || 20 αἰχῆς sed μ superscr. S ||
 21 cf. Theogn. 935 ss. πάντες μιν τιμῶσιν· ὁμῶς νέοι οἳ τε κατ'
 αὐτὸν χώρης εἵκουσιν, τοί τε παλαιότεροι. γηράσκων ἀστοῖσι
 μεταπρέπει, οὐδέ τις αὐτὸν βλάπτειν οὔτ' αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει |
 μιν om. A || 23 δ' om. A

ταύτης νῦν τις ἀνὴρ ἀρετῆς εἰς ἄκρον ἰκέσθαι
πειράσθω θυμῷ, μὴ μεθιείς πολέμου.

7 (6 Mein.). Εὐριπίδου (fr. 1051 N.²).

Σὺν τοῖσι δεινοῖς αὖξεται κλέος βροτοῖς.

8 (7 Mein.). Εὐριπίδου Ἀρχελάῳ (fr. 240 N.²). 5

Ἐμὲ δ' ἄρ' οὐ

μοχθεῖν δίκαιον; τίς δ' ἄμοχθος εὐκλεής;

τίς τῶν μεγίστων δειλὸς ἂν ὠρέξατο;

9 (18 Mein.). Ἀντιφάνους (fr. 267 K.).

Ἐπεὶ γὰρ ἀποθνήσκειν ἀνάγκη γίγνεται,

τὸ προῖκ' ἀποθανεῖν ἔστι φανερὰ ζημία. 10

10 (8 Mein.). Εὐριπίδου ἐκ Τηλέφου (fr. 702 N.²).

Τόλμα σύ, κἄν τι τραχὺ νείμωσιν θεοί.

11 (9 Mein.). Εὐριπίδου Ἀρχελάῳ (fr. 244 N.²).

Ὀλίγοι γὰρ ἐσθλοὶ κρείσσονες πολλῶν κακῶν. 15

12 (19 Mein.). Καλλίνου (fr. 1 B).

Μέχρις τεῦ κατάκεισθε; κότ' ἄλκιμον ἔξετε θυμόν,

ὧ νεοί; οὐδ' αἰδεῖσθ' ἀμφιπερικτιόνας

ὧδε λίην μεθιέντες; ἐν εἰρήνῃ δὲ δοκεῖτε

ῆσθαι, ἀτὰρ πόλεμος γαῖαν ἅπασαν ἔχει. 20

2 θυμόν in θυμῷ corr. M¹ θυμῷ A θυμόν S | μημη μεθι εἰς M | πόλεμον libri, quidam legit πολέμον Gesn.² marg. || 3 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate MA || 5 ecl. hab. SMA, lemma praefixum est in MA, in S eclogae 7. 8. 9 Mein. uno lemmate αρχελά in margine comprehenduntur poetae nomine omissio. τοῦ αὐτοῦ A || 7 ἀμόχθητος libri: corr. Grotius || 8 a prioribus versum separari vult Badham | δειλὸς ex δεινὸς corr. S¹ || 9 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 17 Mein.) MA (post ecl. 7 Mein.) || 10 ἀνάγκη scr. Kock | γίνεται SM || 12 ecl. hab. S (post ecl. 7 Mein.) MA (post ecl. 18 Mein.), lemma quod supra dedi MA, nisi quod τιλέφου M. de S vide quae dixi ad ecl. 8 || 13 τόλμα σύ Nauck: τόλμ' αἰεὶ SM τόλμης αἰεὶ A | κἄν τις M | τραχὺ νείμωσιν Bothe: τρηχὺ (ηχὺ in ras. M²) νέμωσιν (νέμωσι A) SMA v supra lin. S¹. frustra elegiaci poetae versum refingī voluit Meineke in Men. p. 314 || 14 ecl. cum lemm. hab. SMA; τοῦ αὐτοῦ A, de S vide quae adnotavi ad ecl. 7. recurrit ecloga cum lemmate ἐκ τοῦ Ἀρχελάου in Orionis flor. 7, 3 p. 51, 6 || 16 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 18 Mein.) MA (post ecl. 9 Mein.) || 17 x' ὅτε A || 18 αἰδεῖ δ' A | ἀμφιπερικτιόνας ut reliqui M¹ ἀμφιπερικτιάναν M²

* * *

- καὶ τις ἀποθνήσκων ἔστατ' ἀκοντισάτω.
 τιμῆν τε γάρ ἐστι καὶ ἀγλὰν ἀνδρὶ μάχεσθαι
 γῆς πέρι καὶ παίδων κουριδῆς τ' ἀλόχου
 5 δυσμενέσιν· θάνατος δέ ποτ' ἔσσεται, ὅπποτε κεν δὴ
 μοῖραι ἐπικλώσωσ'· ἀλλὰ τις ἰθὺς ἴτω
 ἔγχος ἀνασχόμενος καὶ ὑπ' ἀσπίδος ἄλκιμον ἦτορ
 ἔλσας, τὸ πρῶτον μιν γινυμένον πολέμον.
 οὐ γάρ κως θάνατόν γε φυγεῖν εἰμαρμένον ἐστὶν
 10 ἄνδρ', οὐδ' εἰ προγόνων ἧ γένος ἀθανάτων.
 πολλάκι δηιοτῆτα φυγῶν καὶ δοῦπον ἀκόντων
 ἔρχεται, ἐν δ' οἴκῳ μοῖρα κίχεν θανάτου.
 ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἔμπης δῆμῳ φίλος οὐδὲ ποθεινός,
 τὸν δ' ὀλίγος στενάχει καὶ μέγας, ἦν τι πάθῃ·
 15 λαῶ γὰρ σύμπαντι πόθος κρατερόφρονος ἀνδρὸς
 θνήσκοντος, ζῶων δ' ἄξιος ἡμιθέων·
 ὥσπερ γὰρ μιν πύργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶσιν·
 ἔρδει γὰρ πολλῶν ἄξια μούνος ἑών.
 13 (10 Mein.) Εὐριπίδου Ἰππολύτῳ (fr. 434 N.²).
 20 Οὐ γὰρ κατ' εὐσέβειαν αἰ θνητῶν τύχαι·

1 unum intercidisse hexametrum putavit Camerarius, versus plures Bergk. ceterum in libris nulla defectus indicatio || 3 τιμῆ ἐν M || 5 δυσμενέσι A | ποτ' (ποτε S) S M A τοτ' cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo, inde edi solet τότ' fort. recte nisi fuit κοτ' | ὀκκότε Bach || 6 ἐπικλώσωσ' Tr.: ἐπικλώσωσιν S M A || 8 ἔλσας M Tr. ἔλσας S A ut videtur || 9 πως A | γε M A ex τε corr. S¹ τε Tr. || 10 εἰ libri. ἦν Brunck || 12 ἔρχεται sc. οἶκον, cf. Peppmüller Philol. LI p. 173. ἔργεται (i. e. εἴργεται) scr. Bergk quod me quidem iudice satis obscurum est, clarius multo Demosthenis illud or. XVIII 97 Aeschylque fr. 362 N.² | οἴκῳ in οἶκῳ corr M¹ | μοῖραν A || 13 ἔμπης A ἔμπας (οὐκέμπας M) S M φίλος δῆμῳ A | post v. 13 pentametrum cum hexametro excidisse opinatus est Schneidewin hanc exspectans sententiam: 'eum non carum esse suis (si qui turpiter se periculis subduxerit; sed qui fortiter depugnauerit) eum vero aut lugeri, si quid ipsi acciderit, aut summo affici a civibus suis honore' || 15 κρατερόφρονος A || 18 ἔρδει Tr. || 19 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 9 Mein.) M A (post ecl. 19 Mein.), fabularum tantum nomina praefixit S ad ecl. 10. 11. 13 Mein., poetae nomen quod semel adscripturus erat librarius adscribere oblitus est

τολμήμασιν δὲ καὶ χειρῶν ὑπερβολαῖς
ἀλίσκεται τε πάντα καὶ θηρεύεται.

14 (11 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ Ἰξίονι (fr. 426 N.²).

Τά τοι μέγιστα πάντ' ἀπείργασται βροτοῖς
τόλμ' ὥστε νικᾶν. οὔτε γὰρ τυραννίδες
χωρὶς πόνου γένοιντ' ἂν οὔτ' οἶκος μέγας.

15 (20 Mein.) Μενάνδρου (fr. 792 K.).

Οὐκ ἔστι τόλμης ἐφόδιον μεῖζον βίον.

16 (22 Mein.) Πινδάρου Ὀλυμπιονικῶν (I 129).

Ὁ μέγας δὲ κίνδυνος ἀναλκιν οὐ φῶτα λαμβάνει.

17 (21 Mein.) Μοσχίωνος ἐκ Θεμιστοκλέους (fr. 1 p. 812 N.²).

Καὶ γὰρ ἐν νάπαις βραχεῖ

πολὺς σιδήρω κείρεται πενύκης κλάδος·
καὶ βαιὸς ὄχλος μυρίας λόγχης κρατεῖ.

18 (23 Mein.) Σωσιθέου ἐξ Ἀεθλίου (fr. 1 p. 821 N.²). 15

Εἰς μυρίους ὄρνιθας ἀετὸς σοβεῖ,
λαῶν τε δειλῶν πληθὺς εὖ τραφεῖς ἀνήρ.

19 (12 Mein.) Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ (fr. 356 N.²).

Ὀλίγους ἐπαινῶ μᾶλλον ἢ πολλοὺς κακοὺς.

20 (13 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ Ἀνδρομάχης (764s.). 20

Πολλῶν νέων γὰρ καὶ γέρον εὐψυχος ἢ
κρείσσων· τί γὰρ δεῖ δειλὸν ὄντ' εὐσωματεῖν;

1 *τολμήμασι* M | *χειρῶν* A || 3 ecl. cum lemm. hab. SM A, sed *ἰξίων* M *ἰξίονι* A. de S vide quae dixi ad eclogam praecedentem || 4 *ἀπείργασται* Heath: *ἀπεργάζεται* libri || 5 *τόλμα* S *τολμα* M || 7 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 19 Mein.) MA (post ecl. 11 Mein.) || 8 *βίῳ* ci. Salmasius || 9 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 21 Mein.) MA (post ecl. 20 Mein.) || 11 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 20 Mein.) MA (post ecl. 22 Mein.) || 15 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 22 Mein.) MA (post ecl. 21 Mein.), *σωσιθέου* nec plura S, *ἐξ ἀεθλίου* add. M *ἐξ ἀθλίου* A || 16 *ἀετὸς* SM *αἰετὸς* A || 18 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 23 Mein.), om. S || 19 <ἑσθλοὺς ἐγὼ> Ὀλίγους proposui lect. Stob. p. 16 comprobante Gomperzio || 20 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 11 Mein.) MA (post ecl. 12 Mein.). de S vide quae dixi p. 331 adn. 19 || 22 *δεῖ* Tr., Eur., *δεῖ* ex corr. ut videtur S *ὀ* MA

21 (13a Mein.: Trag. ignoti fr. 537 N.²)

Κρεῖττον τ' ἀμύνειν. κατθανεῖν γὰρ εὐκλεῶς
 ἢ ζῆν θέλοιμ' ἂν δυσκλεῶς γε † κατθανών.

22 (24 Mein.) *Σοφοκλῆς Σκυρίοις* (fr. 510 N.²).

5 *Φιλεῖ γὰρ ἄνδρας πόλεμος ἀγρεύειν νέους.*

23 (25 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 793 K.).

Οὐκ ἔστι τόλμης ἐπιφανεστέρα θεός.

24 (26 Mein.) *Αἰσχύλου Καρῶν* (fr. 100 N.²).

Ἄλλ' Ἄρης φιλεῖ

10 *αἰεὶ τὰ λῶστα πάντα † τ' ἀνθρώπων στρατοῦ.*

25 (27 Mein.) *Μενάνδρου Ἐπαγγελλόμενος* (fr. 161 K.).

Τὰ γὰρ τολμηρὰ τῶν ὄχλων ἔχει
ἐν τοῖς λογισμοῖς μὲν τὰς ἐπιδείξεις δυσκόλους·
ἐν τῷ δὲ πράττειν, ἂν λάβῃ τὸν καιρὸν εὖ,

15 *ἀπροσδόκητον τὴν τέχνην ἐξηύρατο.*

26 (14 Mein.) *Εὐριπίδου* (fr. 1052 N.²).

Νεανίας γὰρ ὅστις ὦν Ἄρη στυγῇ,
κόμη μόνον καὶ σάρκες, ἔργα δ' οὐδαμοῦ.
ὄρᾳς τὸν εὐτράπεζον ὡς ἡδὺς βίος

1 sine lemmate cohaerent hi versus cum praegressis in S M A: separavit Gaisford. ex Euripidis Andromeda petitos esse suspicor || 2 κρεῖσσόν γ' ἀμ. prop. Nauck || 3 ἄν] ἀ M | δυσκλεῶς τε κάφανῶς ci. Prinz mus. Rhen. XXIX p. 357. δυσκλεῶς θανόμενος quod olim conieci Exerc. cr. p. 58, nunc etiam Eltero in mentem venit || 4 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 23 Mein.) M A (post ecl. 13^a Mein.), fabulae nomen om. S || 6 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S || 8 ecl. cum lemm. hab. SMA || 10 πάντα τὰνθρώπων στρατοῦ] πάντ' ἀπανθίζειν στρατοῦ prop. Kidd, παντὸς ἀγρεύειν στρατοῦ G. Dindorf, alii alia || 11 ecl. cum lemm. hab. S M A: μὲ ἐπαγγελλόμενος S ἐπαγγελομένοις A || 12 τῶν ἔργων conī. Cobet || 13 μὲν τὰς ἐπιδείξεις S M A: μὲν ἐπιδείξεις Gesn.¹ τὰς ἐπιδείξεις Gaisford, ἐν τοῖς λόγοις μὲν τὰς ἐπιδ. Meineke || 14 ἀναλάβῃ Tr. | λάβῃς Cobet || 15 ἀπροσδόκητον S ταπροσδόκητον (τ' ἀπρο-) A M A | τέχνην Cobet | ἐξηύρατο M A ἐξεύρατο S ἐξηύρετο Meineke Com. IV p. 115, qui in Stobaeo dubitans prop. ἐκτίσατο. non minus audacter προσλαμβάνει Cobet || 16 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 27 Mein.) S (post ecl. 13^a Mein.) || 17 ὦν om. A | στυγῇ SM στυγῇ A, ex Frob. Gesner¹ || 19 adfert versum Athenaeus XIV p. 641 C poetae nomine commemorato

ὁ τ' ὄλβος ἔξωθ' ἐν τίς ἐστι πραγμάτων·
 ἀλλ' οὐκ ἔνεστι στέφανος, οὐδ' εὐανδρία,
 εἰ μή τι καὶ τολμῶσι κινδύνου μέτα·
 οἱ γὰρ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐανδρίαν,
 ἣ δ' εὐλάβεια σκότον ἔχει καθ' Ἑλλάδα,
 τὸ διαβιῶναι μόνον αἰεὶ θηρωμένη.

27 (15 Mein.) Ὅμηρου (Il. XIII 279 ss.).

Τοῦ μὲν γὰρ τε κακοῦ τρέπεται χρῶς ἄλλυδις ἄλλη,
 οὐδέ οἱ ἀτρέμας <ῆσθαι> ἐρητίετ' ἐν φρεσὶ θυμός·
 ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει,
 κῆρας ὀιομένῳ, πάταγος δέ τε γίνετ' ὀδόντων.
 τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὐτ' ἄρ' τρέπεται χρῶς οὔτε τι ταρβεῖ.

28 (16 Mein.) Δημοκρίτου (fr. 269 Diels²).

Τόλμα προήξιος ἀρχή, τύχη δὲ τέλος κυρή.

29 (28 Mein.) Ἰσοκράτους πρὸς Δημονίκον (43 p. 11 c). 15

Μᾶλλον εὐλαβοῦ πόγον ἢ κίνδυνον· δεῖ γὰρ εἶναι
 τοῖς μὲν φαύλοις φοβεράν τὴν τοῦ βίου τελευτήν, τοῖς δὲ
 σπουδαίοις τὴν ἐν τῷ βίῳ ἀδοξίαν. <μάλιστα μὲν πειρῶ
 ζῆν κατὰ τὴν ἀσφάλειαν>· εἰ δέ ποτέ σοι συμβῇ κιν-
 δυνεύειν, ζήτει τὴν ἐκ τοῦ πολέμου σωτηρίαν μετὰ καλῆς
 δόξης, ἀλλὰ μὴ μετ' αἰσχροῦς φήμης. τὸ μὲν γὰρ τελευ-

1 ὡς ἔξωθ' ἐν τίς ἐστι prop. Halm. verba nondum expedita || 4 πόροι M | τὴν εὐδοξίαν maluit Iacobs Anth. VIII p. 131. cf. ecl. 4 || 5 σκότον τ' ἔχει A | ἀν' ἑλλάδα Tr. || 6 μόνον τ' αἰεὶ A || 7 ecl. cum lemm. hab. hab. S M A. adfert versus Plut. de vita et p. Hom. c. 135 || 9 οὐ δέοι SM | ῆσθαι tacite ex Hom. indidit Gesn.¹ | ἐρητίετ' S M A | ἐνι S. post θυμός qui legitur versus ap. Hom. ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέροισι πόδας ἔχει ignotus est tam Stobaeo quam Ps.-Plutarcho || 11 οἰομένῳ S | δέ γε S | γίνετ' M A || 12 τοῦ δ' — ταρβεῖ laudat Plutarchus de virt. mor. p. 452 A nomine Homeri praemisso | οὐδέ τι Plut. | τὴν <κίνησιν> ταρβεῖ tacite ex Homero Gesn.¹ || 13 ecl. cum lemm. hab. S M A; in lemmate δημοκρίτου formam compendiarum ex ομ(ηρον) ut videtur corr. S || 15 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 27 Mein.) M A (post ecl. 16 Mein.) || 16 εἶναι φοβεράν τοῖς μὲν φαύλοις τὴν Is. || 17 τὴν S A τησ accentu incerto et σ in ras. ni fallor M || 18 βίῳ] ζῆν Is. | μάλιστα — ἀσφάλειαν tacite ex Is. suppl. Gesn.¹ f. 347^v, om. S M A || 21 ἐκ om. A

τῆσαι πάντων ἢ πεπρωμένη κατέκρινεν, τὸ δὲ καλῶς ἀπο-
θανεῖν ἴδιον τοῖς σπουδαίοις ἢ φύσις ἀπένειμεν.

30 (29 Mein.) Ἰσοκράτους Εὐαγόρα (3 p. 189 b).

Εὐρήσομεν γὰρ τοὺς φιλοτίμους καὶ μεγαλοψύχους
5 τῶν ἀνδρῶν οὐ μόνον ἀντὶ τῶν τοιούτων ἐπαινέισθαι βου-
λομένους, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀποθνήσκειν εὐκλεῶς αἰρου-
μένους, καὶ μᾶλλον περὶ τῆς δόξης ἢ τοῦ βίου σπουδά-
ζοντας καὶ πάντα ποιοῦντας, ὅπως ἀθάνατον τὴν περὶ
αὐτῶν μνήμην καταλείψουσιν.

10 31 (30 Mein.) Πλάτωνος ἐκ τοῦ Μενεξένου ἢ Ἐπιταφίου
(p. 246 C — 247 G).

Ἐν δὲ τῷ παρόντι δίκαιός εἰμι εἰπεῖν ἃ οἱ πατέρες
ἡμῖν ἐπέσκηπτον ἀπαγγέλλειν τοῖς αἰεὶ λειπομένοις, εἴ τι
πάσχοιεν, ἥνίκα κινδυνεύσειν ἔμελλον. ἀλλὰ νομίζειν χρῆ
15 αὐτῶν ἀκούειν ἐκείνων, ἃ ἂν ἀπαγγέλλω. ἔλεγον δὲ τάδε·
ὦ παῖδες, ὅτι μὲν ἔστε πατέρων ἀγαθῶν, αὐτὸ μὴνύει
τὸ νῦν παρόν· ἡμῖν ἐξὸν ζῆν μὴ καλῶς, καλῶς αἰρούμεθα

1 πάντων M, Is.: πάντως SM || 2 ἢ φύσις recte om. Isocratis
cod. Vrbinas || 3 ecl. cum lemm. hab. SM A, ἰσωκρ- hic et ecl. 29 M ||
6 ἐνκόλως primo Isocratis cod. Vrbinas | αἰρουμένους A || 9 αὐτῶν
Is.: αὐτῶν SMA | καταλείψουσιν ex em. Isocratis cod. Vrbinas ||
10 ecl. cum lemm. hab. SM A, ἢ ἐπιταφίου om. S in lemm., ἢ om.
M || 13 ἡμῖν A Tr., Plat.: ὑμῖν SM | ἐπέσκηπτον A | ἀπαγγέλλειν S,
Plat.: ἀπαγγέλειν, ei ex altero λ corr. M¹ παραγγέλλειν A | αἰεὶ libri
Stobaei, Platonis cod. Marcianus 189 cod. Vindob. 55 suppl. phil.
Gr. 39: om. Platonis alii || 14 κινδυνεύσειν libri Stob., cod. Vindob. 55
suppl. phil. Gr. 39: κινδυνεύειν Platonis nonnulli | post ἔμελλον quae
habet Plat. φράσω δὲ ὑμῖν ἃ τε αὐτῶν ἤκουσα ἐκείνων καὶ οἷα νῦν
ἰδέωσιν ἂν εἴποιεν ὑμῖν νλαβόντες δύναμιν, τεκμαιρόμενος ἐξ ὧν τότε
ἔλεγον tacite e Plat. inseruit Gesn.¹ | ἀλλὰ χρῆ νομίζειν ἀκούειν κτέ.
habet Dionysius de admir. vi in Demosth. VI 1044 R. (Dionys. Hal.
opusc. v. I p. 193, 2 Vs. et Raderm.) | ἀλλὰ νομίζειν χρῆ (χρῆ om.
A) αὐτῶν ἀκούειν (ex ἀκούων corr. A¹) ἐκείνων SMA, Plat.: ἀλλὰ
χρῆ νομίζειν ἀκούειν αὐτῶν ἐκείνων Dionys. || 15 ἔλεγον δὲ τάδε
SMA, Plat.: ἔστι δὲ τάδε Dionys. || 17 παρόν ἡμῖν· ἐξὸν libri Stob.:
παρόν· ἡμῖν δὲ ἐξὸν Plat. παρόν· ἡμῖν γὰρ ἐξὸν Dionys. ἡμῖν (δὲ)
ἐξὸν tacite e Plat. Gesn.¹ sed δὲ an γὰρ dederit gnomologus incer-
tum | καλῶς alt. om. A sicut libri Dionysi | αἰρούμεθα — p. 337

μᾶλλον τελευτᾶν, πρὶν ὑμᾶς τε καὶ τοὺς ἔπειτα εἰς ὄνειδην
καταστήσαι καὶ πρὶν τοὺς ἡμετέρους πατέρας καὶ πᾶν
τὸ πρόσθεν γένος αἰσχῦναι, ἡγούμενοι τῷ τοὺς αὐτοῦ
αἰσχύνοντι ἀβίωτον εἶναι, καὶ τῷ τοιοῦτῳ οὔτε τινὰ ἀν-
θρώπων οὔτε θεῶν φίλον εἶναι οὔτ' ἐπὶ γῆς οὔθ' ὑπὸ 5
γῆς τελευτήσαντι. ἡρὸν οὖν μεμνημένους τῶν ἡμετέρων
λόγων, ἔάν τι καὶ ἄλλο ἀσκήτε, ἀσκεῖν μετ' ἀρετῆς, εἰ-
δότας ὅτι τούτου λειπόμενα πάντα καὶ κτήματα καὶ ἐπι-
τηδεύματα, αἰσχροὰ καὶ κακὰ. οὔτε γὰρ πλοῦτος κάλλος
φέρει τῷ κεκτημένῳ μετὰ ἀνανδρίας· ἄλλω γὰρ ὁ τοιοῦτος 10
πλουτεῖ καὶ οὐχ ἑαυτῷ· οὔτε κάλλος σώματος καὶ ἰσχύς
δειλῷ καὶ κακῷ ξυνοικοῦντα πρόποντα φαίνεται, ἀλλ'
ἀπρεπῇ, καὶ ἐπιφανέστερον ποιεῖ τὸν ἔχοντα καὶ ἐκφαίνει
τὴν δειλίαν· πᾶσά τε ἐπιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης
καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς πανουργία, οὐ σοφία φαίνεται. ὧν 15
ἕνεκα καὶ πρῶτον καὶ ὕστερον καὶ διὰ παντὸς πᾶσαν
πάντως προθυμίαν πειραῶθ' ἔχειν, ὅπως μάλιστα μὲν
ὑπερβαλεῖσθε καὶ ἡμᾶς καὶ τοὺς πρόσθεν εὐκλεία· εἰ δὲ

11 εὐδοξιῶν] cf. Iamblichus protr. p. 90, 16 — p. 91, 21 Pist., qui liberius haec in usum usum convertit. discrepantias adscribo non omnes

3 αὐτοὺς A || 5 ἐπὶ γῆς Plat. Iambl.: ἐπίσης S ἐπίσης M A Tr. | οὔθ' ὑπὸ (sed θ ex τ S¹) γῆς S M A, Plat. οὔτ' ἐπὶ γῆς Tr. οὔτε ὑπὸ γῆν Iambl. οὔθ' ὕστερον Dionys. || 7 ἄλλος A || 8 λειπόμενα ἅπαντα Iambl. || 9 καὶ αἰσχροὰ καὶ S || 10 τῷ κεκτημένῳ ἀνανδρίαν Dionys. | ἄλλοις γὰρ Dionys. || 11 οὐχὶ ἑαυτῷ Dionys. | κάλλος σώματος S M A, Dionys.: σώματος κάλλος Plat. Iambl. | καὶ Plat. Iambl.: οὔτ' Dionys. || 12 συνοικοῦντα Dionys. || 13 καὶ ἐπιφανέστερον ποιεῖ τὸν ἔχοντα καὶ ἐκφαίνει τὴν δειλίαν S M A, Plat. Iambl.: καὶ ἐπιφανέστεραν ἔχοντα τὴν δειλίαν Dionys. || 14 v. πᾶσα ἐπιστήμη — 15 φαίνεται Stobaeus etiam supra II 31, 37 p. 208, 3 W. et III 9, 28 p. 356, 14 H. (Πλάτωνος) ubi vide quae adnotavimus. cf. Cic. de off. I 19, 63 | τε om. Stob. supra II et III || 15 οὐ S M A, Plat. Iambl.: ἀλλ' οὐ supra Stob. Dionys. *calliditas potius quam sapientia* Cic. | ὧν ἕνεκα — 17 πειραῶσθε ἔχειν Dionysius l. c. habet etiam p. 1036 R. (p. 186, 11 Vsener et Raderm.) || 16 καὶ (ante πρ.) om. Dionys. loco posteriore et Iambl. | ὕστερον S M A: ὕστατον Plat., Dionys. loco utroque, Iambl. || 17 πάντως] πάντων A || 18 ὑπερβαλεῖσθε Plat., Dionys., Iambl. (ubi ὑπερβαλεῖται τις): ὑπερβάλλησθε S M A | εἰ δὲ μή, ὅπως

μή, ἵστε ὡς ἡμῖν, ἐὰν μὲν νικῶμεν ὑμᾶς ἀρετῇ, ἡ νίκη
 αἰσχύνῃ φέρει, ἡ δὲ ἥττα, ἐὰν ἡττώμεθα, εὐδαιμονίαν.
 μάλιστα δ' ἂν νικῶμεθα καὶ ὑμεῖς νικῶντες, εἰ παρασκευ-
 5 ἀσαισθε τῇ τῶν προγόνων δόξῃ μὴ καταχρησάμενοι μηδ'
 οὐκ ἔστιν αἴσχιον <ἢ> παρέχειν ἑαυτὸν τιμώμενον μὴ δι'
 ἑαυτόν, ἀλλὰ διὰ δόξαν προγόνων. εἶναι μὲν γὰρ τιμὰς
 γονέων ἐκγόνοις καλὸς θησαυρὸς καὶ μεγαλοπρεπής· χρη-
 σθαι δὲ καὶ χρημάτων καὶ τιμῶν θησαυρῷ, καὶ μὴ τοῖς
 10 ἐκγόνοις παραδιδόναι, αἰσχρὸν καὶ ἄνανδρον, ἐπορίᾳ ἰδίων
 αὐτοῦ κτημάτων τε καὶ εἰδοξιῶν. καὶ ἐὰν μὲν ταῦτα
 ἐπιτηδεύσητε, φίλοι παρὰ φίλους ἡμᾶς ἀφίξεσθε, ὅταν
 ἡμᾶς ἡ προσήκουσα μοῖρα κομίσῃ· ἀμελήσαντας δὲ ὑμᾶς
 καὶ κακισθέντας οὐδεὶς εὐμενῶς δέξεται.

εἰς ἴσον καταστήσετε, ἵστε (γὰρ) ὡς ἡμῖν κτε. proposuit Cobet
 mnemos.² II p. 277 s. Iamblichum secutus ubi legitur εἰ δὲ μή, ὅπως
 εἰς ἴσον αὐτοῖς καταστήσῃ τὴν αὐτοῦ καλοκάγαθίαν· ἡ μὲν γὰρ ἐν
 τούτοις νίκη τιμὴν φέρει, ἡ δὲ ἥττα, ἐὰν ἡττᾶται τις, αἰσχύνῃ.
 ceterum < . . . καὶ > ἵστε pro ἵστε (γὰρ) mavult Schanz

1 μὲν] μὴ ex corr. A m. primae ut videtur | ἡ νίκη] ἡνίκα M |
 3 μᾶλλον δ' ἂν Dionys. | νικῶμεθα S M A, Platonis libri plerique,
 Dionys. (μάλιστα δ' ἂν νικήσειέ τις ἐν τούτοις Iambl.): ἡττώμεθα
 in marg. Platonis T et man. alt. F | νικῶντες Platonis W, Dionys.:
 νικῶτε (sine acc. M) S M νικᾶτε A νικῶντες sed ex em. νικῶντες
 Platonis T | παρασκευάσαισθε Plat. T παρασκευάσασθε Platonis W:
 παρασκευάσεσθε S M A, Platonis T, -άζεσθε Tr. inter -άσεσθε et
 -άσασθαι fluctuatur memoria Dionysii || 4 μὴ S, Plat., Dionys., Iambl.:
 om. M A | καταχρησόμενοι μηδ' ἀναλώσοντες Platonis T W ||
 5 εἶναι om. A | αἴσχιον ἢ παρέχειν (sed ἢ πα ex ou Platonis T)
 Platonis T, Iambl.: αἴσχιον παρέχειν S M A, αἴσχιον οὐδὲν ἢ παρέ-
 χειν Platonis W F, Dionys. || 7 cf. Ps.-Plut. pro nobil. c. 2 (vol. VII
 p. 200, 16 Bernard.) Galen. protr. 7 || 8 χρῆσθε Tr. || 11 αὐτοῦ libri ||
 12 ἐπιτηδεύηται ut videtur in -τε corr. M¹ | ἀφίξεσθε ex -σθα
 corr. A¹ ἀφίξεσθε Tr. | ὅταν δὲ ἡμᾶς temere Gesn.¹ ex Platonis Ald. ||
 13 κομίσῃ Naber || 14 ὑποδέξεται Plat., Dionys.

CAPVT XI.

ΠΕΡΙ ΝΕΟΤΗΤΟΣ.

- 1 *Εὐριπίδου Ἀνδρομάχης* (184—185).

*Κακόν γε θνητοῖς τὸ νέον, ἐν δὲ τῷ νέῳ
τὸ μὴ δίκαιον ὅστις ἀνθρώπων ἔχει.*

- 2 (6 Mein.) *Ἀγάθωνος* (fr. 26 p. 768 N.²).

Νέων γὰρ ἀνδρῶν πολλὰ κάμπτονται φρένες.

- 3 (7 Mein.) *Μητροδώρου* (fr. 56 Koerte).

Νέος φιλοδοξῶν πρόμιος πονηρία.

- 4 (2 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας* (fr. 149 N.²).

Νεότης μ' ἐπῆρε καὶ σθένος τοῦ νοῦ πλέον.

- 5 (8 Mein.) *Μητροδώρου* (fr. 57 Koerte).

Τὸ νέον ἅπαν ὑψηλὸν ἐστι καὶ θρασύ.

5

10

2 Inscriptio *Περὶ νεότητος* sicut in Photi summario legitur in S M A Mac., non sine interpolatione in L. *Ψόγος τόλμης* Tr.; numero *μξ'* caput insignitur S, *ν'* Tr. *ξγ'* M A *ξβ'* Mac. || 3 ecl.

cum lemm. hab. S M A L. eclogas 1—4 Mein. lemmate *Εὐριπ* com-

prendit S ubi non deest *ἀνδρομα*. fab. nomen om. L || 4 γε] τε L |
ἐν τε τῷ νέῳ Eur. || 6 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 4 Mein.) M A L
post ecl. 1) || 7 *κάμπτονται* A || 8 ecl. cum lemm. hab. S M A L; . *ροδώρου*
pro lemm. L ubi initium nominis addere neglexit rubricator. recurrit
ecloga corp. Par. 507 Elt. (*Μητροδώρου*). iambus Metrodoro datur
etiam ecl. 5. putat Metrodorum poetae alicuius versus epistulae in-
seruisse Alfr. Koerte (cf. Fleckeiseni annal. suppl. XVII p 563), fa-
cile ut pro ipsius philosophi dictis haberi potuerint || 9 *πονηρίας* L
-*ρίας* corp. Par. || 10 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 1) M A L (post
ecl. 7 Mein.); fabulae nomen om. S L. adfert versum fabulae nomine
non indicato Lucianus necyom. 2 || 11 *καὶ θράσος* Luc. || 12 ecl. cum
lemm. hab. S (post ecl. 7 Mein.) M (post ecl. 2 Mein.), sine lemmate
A (post ecl. 2 Mein.) L (post ecl. 4 quasi Euripid.); *μητροδώρου* M τ
αὐ S || 13 *ὑψηλήν τε καὶ* Tr.

6 (9 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 638 K.).

*Μὴ τοῦτο βλέψῃς, εἰ νεώτερος λέγω,
ἀλλ' εἰ φρονοῦντος τοὺς λόγους ἀνδρὸς ἐρῶ.*

7 (3 Mein.) *Εὐριπίδου Μελανίππη* (fr. 510 N.²).

5 *Παπαῖ, νέος καὶ σκαιὸς οἶός ἐστ' ἀνὴρ.*

8 (10 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 639 K.).

*Οὐχ αἱ τρίχες ποιοῦσιν αἱ λευκαὶ φρονεῖν,
ἀλλ' ὁ τρόπος ἐνίων ἐστὶ τῇ φύσει γέρων.*

9 (4 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀρχελάῳ* (fr. 246 N.²).

10 *Νεανίας τε καὶ πένης σοφός θ' ἅμα,
ταῦτ' εἰς ἐν ἐλθόντ' ἄξι' ἐνθυμήσεως.*

10 (5 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ Δίκτυι* (fr. 344 N.²).

Νέος, πόνοις δέ γ' οὐκ ἀγύμναστος φρένας.

11 *Κρατῖνος ἐν Εὐνείδαις* (fr. 65 K.).

15 *Ἦβης ἐκείνης, νοῦ δὲ τοῦδε καὶ φρενῶν [κατάλληλος].*

12 *Θεόγνιδος* (629 s.).

*Ἦβη καὶ νεότης ἐπικουρίζει νόον ἀνδρός,
πολλῶν δ' ἐξαίρει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην.*

1 ecl. cum lemm. hab. S M A L || 2 *βλέψῃς* ex *βλέψεις* correxisse videtur A¹. *μὴ τοῦτ' ἐλέγξῃς* prop. Meineke flor. v. IV p. LXXI, sed rectius iudicavit hist. cr. com. p. 295 et ad Theocr. p. 331 impugnans Cobeti audaciam || 3 *φέρω* ci. Bentley, *λέγω* Cobet || 4 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 2 Mein.) M A (post ecl. 9 Mein.) fabulae nomine omissio L (post ecl. 2 Mein.) || 6 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 9 Mein.) M A (post ecl. 3 Mein.), om. L . cf. Men. monost. 705. Meyer *Urbīn. samml.* p. 442 || 9 ecl. cum lemm. hab. S L (post ecl. 3 Mein.) M A (post ecl. 10 Mein.); *ἀρχελα* S *ἀρχελάου* M *ἀρχελάω* A, fab. nom. om. L || 10 θ' ἅμα L τ' ἅμα S M ἅμα A || 11 *ἐνθυμήσεων* A || 12 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S L; *εὐριπίδου* M *τοῦ αὐτοῦ* A || 13 *πόνοισι δ'* Musgrave | *χέρας* pro *φρένας* ci. Meineke || 14 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 10 Mein.) M A (post ecl. 5 Mein.) L (post ecl. 9 Mein.); *κρατῖνον* nec plura S *ρατῖνον* compend. L ubi x omissum (rubro addendum) nec additur fabulae nomen. *κρατῖνος ἐν εὐνείδαις* M A || 15 nescio an adscripserit quispiam *σύνθεσις* *κατάλληλος* sim., *κατάλλ.* seclisit Grotius. cf. Iulianus Misop. p. 339 d ὅπερ ὑμεῖς ὁρῶντες ὀλίγω πρότερον ἀναμνησέσθε νῦν ἡβης ἐκείνης νοῦ τ' ἐκείνου καὶ φρενῶν. Synesius epist. 130 p. 717 Herch. στένομεν μεμνημένοι ἡβης τ' ἐκείνης νοῦ τ' ἐκείνου καὶ φρενῶν || 16 ecl. cum lemm. hab. S M A L || 18 εἰς L

13 Πλάτωνος ἐκ τοῦ Θεαιτήτου (p. 146 B).

Τῷ γὰρ ὄντι ἡ νεότης εἰς πᾶν ἐπίδοσιν ἔχει.

14 Πλάτωνος Νόμων β' (p. 662 B).

Τὸ δὲ τοσόνδε οἶδα, ὅτι πᾶν ζῶον ὅσον αὐτῷ προσ-
ήκει νοῦν ἔχειν τελεωθέντι, τοῦτον καὶ τοσοῦτον οὐδὲν ἔχον ποτὲ φύεται· ἐν τούτῳ δὴ τῷ χρόνῳ ἐν ᾧ μήπω
κέκτηται τὴν οἰκίαν φρόνησιν, πᾶν μαίνεται τε καὶ βοᾷ
ἀτάκτως, καὶ ὅταν ἀκταινώσῃ ἑαυτὸ τάχιστα, ἀτάκτως αὖ
πηδᾷ.

15 (16 Mein.) Πλάτωνος Νόμων ια' (p. 929 C).

Τὰ γὰρ τῶν νέων ἡθὴ πολλὰς μεταβολὰς ἐν τῷ βίῳ
μεταβάλλειν ἐκίστοτε πέφνκε.

16 (15 Mein.) Θεοφράστου.

Χαλεπὸν καταμαντεύεσθαι περὶ τῶν νέων· ἀστόχα-
στος γὰρ ἡλικία καὶ πολλὰς ἔχουσα μεταβολὰς ἄλλοτε
ἐπ' ἄλλο φερομένη.

17 (18 Mein.) Ὀμήρου (Il. III 108).

Αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἡερέθονται.

18 (17 Mein.) Πλάτωνος ἐκ τοῦ Συμποσίου (p. 181 D).

1 ecl. cum lemm. hab. S M A L; πλατ' ἐν Θεαιτητ S. θελητή-
του M || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A L || 4 τόδε M L sed τ om. rubro
addendum L || 5 ἔχει L || 6 ἐν τούτῳ δὴ τῷ χρυσσοστόμῳ ἐν ᾧ L ||
7 κέκτησαι Tr. | οἰκίαν A || 8 καὶ ὅταν — ἀτάκτως in margine A¹ |
ὅταν ἀκταινώσῃ L ὀτὰνακταινώσῃ S ὅταν ακταινώσῃ M ὅταν (vel
ὅτ' ἂν) ἀκταινώσῃ A. non discrepat igitur Stobaei memoria a
Platonis cod. Paris. 1807. alii coniecerunt alia | ante τάχιστα di-
stinguendi nota in S || 10 ecl. cum lemm. S (post ecl. 15 Mein.) M A L
(post ecl. 14 Mein.); τοῦ αὐτοῦ pro Πλάτωνος A, nil nisi <Π>λά-
τωνος, ubi Π om. rubro addendum L || 13 ecl. cum lemm. hab. S (post
ecl. 14 Mein.) M A (post ecl. 16 Mein.) sine lemmate L (post ecl.
16 Mein.). fortasse ad Theophrasti Περὶ γήρως librum hoc frag-
mentum pertinere conieci proleg. Telet.² p. CVIII || 15 ἄλλοτεπᾶλλο
sed ο (in ἄλλο) ex ω corr. M¹ ἄλλοσε ἐπ' ἄλλω L || 17 ecl. sine lemm.
hab. S (post ecl. 17 Mein.) addito lemmate M A L (post ecl. 15 Mein.);
lemma in S fortasse periit sub ἐπισήμῳ μζ' quod scripsit m. rec. ||
19 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 16 Mein.) M A L (post ecl. 18
Mein.); <Π>λάτωνος nec plura pro lemmate L

Χρῆν δὲ καὶ νόμον εἶναι μὴ ἐρᾶν παίδων, ἵνα μὴ εἰς
 ἄδηλον πολλὴ σπουδὴ ἀνηλίσκετο. τὸ γὰρ τῶν παίδων
 τέλος ἄδηλον οἷ τελευτᾷ κακίας καὶ ἀρετῆς ψυχῆς τε πέρι
 καὶ σώματος.

1 νόμων Tr. | παῖδας prop. Markland || 2 ἄδειλον πολλῇ σπον-
 δῇ L | ἀναλίσκετο M || 3 καὶ S A L, Plat.: ἢ M Tr.

CAPVT XII.

ΨΟΓΟΣ ΤΟΛΜΗΣ ΣΤΡΑΤΕΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΧΥΟΣ.

1 *Μενάνδρου* (fr. 145 K.).

Οἴκοι μένειν χρόνῃ καὶ μένειν ἐλευθέρων.

2 (7 Mein.) *Ἀπολλοδώρου Παιδίου* (fr. 10 K.).

Ταχύ γε στρατιώτης γέγονας ἀντ' ἐλευθέρου.

3 (2 Mein.) *Μενάνδρου Παρακαταθήκη* (fr. 382 K.).

Στρατεία δ' οὐ φέρει περιουσίαν

οὐδεμί', ἐφήμερον δὲ καὶ προπετιῇ βίον,

οὗ πείραν ἔχομεν ὄντος οὐ σωτηρίου.

5

10

2 *Ψόγος τόλμης στρατείας* (στρατιάς MA) καὶ *ισχύος* S M A Mac. *Περὶ στρατείας καὶ ισχύος* Tr.: om. Photius in summario. quod autem coniecerat Wachsmuth *Stud. zu den gr. flor.* p. 48s. uno titulo comprehensa esse a Photio caput *Ἐπαινος τόλμης* et *Ψόγος τόλμης* κτέ., id refutatur tam eo, quod ipse dicit Photius quarti libri capita esse quinquaginta octo, quam Vindobonensis libri numeris vetustioribus cum ipso Photio congruis. accuratius rem exposui Stob. III proleg. p. XIIIs. numerum μζ' hoc loco adicit S νά Tr. ξδ' M A Mac. || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A. eclogas 1. 2. 3 Mein. per *μενάνδρου* lemma in marg. comprehendit S. magis integra ecloga legitur fabulae quoque nomine addito Stob. III 39, 11 p. 724, 1 ubi vide quae adnotavimus. cf. etiam Elteri *De gnomol. Gr. hist.* atque orig. commentat. ramenta (Bonnae ed. a. 1897) p. 20 || 5 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 6 Mein.) M A (post ecl. 1); *παιδίου* S M *παιδίων* A; unde *Παιδίῳ* prop. Gaisford || 6 δὲ pro γε A || 7 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 1) M A (post ecl. 7 Mein.). *παρακαταθήκη* libri, compendiose etiam S, malueris *παρακαταθήκη* vel -ης. de S vide ad ecl. 1 || 8 *στρατεία* S *στρατία* M A || 9 *οὐδεμί'* Bentley: *οὐδεμίαν* (οὐδὲ *μίαν* M) S M A || 10 *οὐ πείραν* (sine acc.) *ἔχομεν* S | *ἔχομεν οντος οὐ* M *ἐχόμενον τοῦ* compendiose A

4 (3 Mein.) *Μενάνδρου Σικωνίῳ* (fr. 439 K.).

*Εὐλοιδόρητον, ὡς ἔοικε, φαίνεται
τὸ τοῦ στρατιώτου σχῆμα καὶ τὸ τοῦ ξένου.*

5 5 (4 Mein.) *Ἀπολλοδώρου ἐξ Ἀφανίζομένου* (fr. 2 Com. III p. 289 K.).

*Στρατιώτην ἔργον ἄχρι γήρως λαβεῖν
ἔστιν διευτυχηκότ', ἂν μὴ δειλὸς ᾗ.*

6 (5 Mein.) *Μενάνδρου Ἀσπίδος* (fr. 76 a b K.).

Στρατιώτην, Σμικρίνη, σωτηρίας

10 *ἔστ' ἔργον εὐρεῖν πρόφασιν, ὀλέθρου δ' εὖπορον.*

7 (8 Mein.) *Φιλήμονος* (fr. 155 K.).

*Στρατιῶτα, κοῦκ ἄνθρωπε, καὶ σιτούμενε
ὥσπερ ἱερεῖον, ἵν' ὅταν ᾗ καιρὸς τυθῇς.*

8 (9 Mein.) *Ἀντιφάνους* (fr. 266 K.).

15 *Τίς δ' οὐχὶ Θανάτου μισθοφόρων, ᾧ φιλτάτη,
ὅς ἔνεκα τοῦ ζῆν ἔρχετ' ἀποθανούμενος;*

9 (6 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 732 K.).

*Κομψὸς στρατιώτης οὐδ' ἂν εἰ πλάττοι θεὸς
οὐθεὶς γένοιτ' ἂν.*

20 10 *Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον* (2, 6).

*Ῥώμη δὲ μετὰ μὲν φρονήσεως ὠφέλησεν, ἄνευ δὲ
ταύτης πλείω τοὺς ἔχοντας ἔβλαψε, καὶ τὰ μὲν σώματα*

1 ecl. cum lemm. hab. S M A; *σικωνῶν* S *σικωνί* M *σικνω* A ||
2 ὡς supra lin. A¹ || 3 τοῦ om. A || 4 ecl. cum lemm. hab. M A, om.
S; *ἔξαφαν-* A || 7 *εστιν* M *ἔστε* A | *διευτυχηκότ'* editores Com. ||
8 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S || 9 *Σμικρίνη* Bentley: *σμικροῖν*
η A *σμικρὸν ἢ* M || 11 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 7 Mein.) M A
(post ecl. 5 Mein.) || 13 ὡς τὰ ἱερεῖα S M A: corr. Porson || 14 ecl. cum
lemm. hab. S M A || 15 *μισθοφόρων* S M A; *μισθοφόρος* tacite scr.
Gesn.¹ *τί δ'*; *οὐχὶ Θανάτῳ μισθοφορῶν ὀφείλεται* vel *τίς δ' οὐχὶ*
Θανάτου μισθοφορῶν ὀφειλέτης prop. Iacobs lect. Stob. p. 97s. *τίς*
δ' οὐχὶ Θανάτῳ μισθοφόρος, ᾧ φιλτάτη Cobet N. l. p. 135 *τί δ'*;
οὐχὶ Θανάτου μισθοφορῶν, ᾧ φιλτ. ex parte Iacobsio obsecutus
Vsener ad Epicur. fr. 497 || 17 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 3 Mein.)
M A (post ecl. 9 Mein.). sententia fort. a *Περιχειρομένης* argumento
non aliena || 18 *οὐδ' ἂν* (*οὐδ' ἂν* M) *εἰ πλάττοι* S M *οὐδ' ἂν πλάττη* A
idque *οὐδ' ἔάν πλάττη* intellegit Gaisford || 20 ecl. cum lemm.
hab. S (post ecl. 9 Mein.) M A (post ecl. 6 Mein.). testimonia collegit
Drerup Iso || cr. I p. 35 22 *μὲν* om. Tr. | *σώματα τῶν* *σωμα των* M

τῶν ἀσχούντων ἐκόσμησε, ταῖς δὲ τῆς ψυχῆς ἐπιμελείαις ἐπεσκότησεν.

11 Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς Περὶ φιλίας (Plutarchi v. VII p. 116, 8 Bernard.).

Ἔτι δὲ κολάσεως ἀπαραίτητος φόβος αἰτιός ἐστιν ὁ ἀπονοίας· ὁ γὰρ ὅλεθρον αὐτοῦ προλαβὼν ὁμόσε χωρεῖ κινδύνους.

12 Ἀρχιδάμου.

Ἀρχίδαμος ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς θεασάμενος τὸν ἴδιον παῖδα Ἄγιν προπετιῶς μαχόμενον τοῖς Ἀθηναίοις εἶπεν ἢ τῇ δυνάμει πρόσθε ἢ τοῦ θράσους ἄφελε'.

13 Κλειτάρχου (fr. 26 Muell.).

Κλειτάρχος ὁ ἱστοριογράφος εἶπε ἅσα τόλμη καὶ τὰ τῆς δυνάμεως ὑπερβαίνει μέτρα'.

14 Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Κατ' ἰσχύος (Plut. v. VII p. 129 Bernard.).

Τί δέ σοι τοιοῦτον ἀγαθὸν εὐτυχεῖται μᾶλλον, ὥς ἔνεκα τούτου μητρὸν μὲν τῶν ἀνθρώπων, μητέρα δὲ τῶν ἀλόγων ζώων γεγενῆσθαι τὴν φύσιν, μεγέθους καὶ ὠκύτητος καὶ ὀξύωπίας χάριν; ἡ δὲ ἀνθρώπων ἴδιος ἰσχύς

3 ecl. cum lemm. hab. S M A; ἐκ τῆς περὶ φιλίας ἐπιστολῆς S. Πλουτάρχου indidit ante ἐκ Meineke recte, quamquam erravit de Tr., nam Πλουτάρχου quod ibi legitur pertinet ad ecl. 14 || 5 δὲ om. A || 8 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. convenit ecloga cum gnomol. Paris. 73 Sternb. Ὁ αὐτὸς (sc. Ἀρχιδ. ὁ Ἀγησιλάου) θεασάμενος κτέ., etiam cum gnomol. Vat. 60 Sternb., minus multo cum Ps.-Plutarchi apophth. Lac. p. 218 E ubi legitur θεασάμενος (sc. Ἀρχιδ.) δὲ τὸν υἱὸν προπετιῶς μαχόμενον Ἀθηναίοις ἢ τῇ δ. πρ. ἔφη ἢ τοῦ φρονήματος ὕψος. etiam eclogam 12 ad Plutarchi de amicitia epistulam rettulit Wytttenbach, cui adstipulatus est Bernardaces vol. VII p. 116. dubito num recte || 10 Ἄγιν Sternbach in gnomol. Par. ubi Ἄγιν cod., ἄγειν S ἄγαν M ἄγην sed supra syll. extr. compendium quod non extrico A, om. gnomol. Vat. ceterum conferatur etiam append. Vat. 16 Sternb. || 13 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A || 14 ante καὶ lacunam signavit Meineke || 16 ecl. cum lemm. hab. S M A; κατὰ M. hausit e Stoico Plut., cf. Seneca ep. 124, 22 s. al. || 18 τί δαί SA || 21 ὠκύτητος scripsi: ὀξύτητος libri

ὁ ψυχῆς ἐστὶ λογισμός, ᾧ καὶ ἵππους ἐχαλίνωσε καὶ βόας
ἀρότροις ὑπέζευξε καὶ ἐλέφαντας ὑπὸ δρυμὸν εἴλε ποδά-
γραις καὶ τὰ ἐναέρια κατέσπασε καλάμοις καὶ τὰ βύθια
δεδυκότα δικτύοις ἀνήγαγε· τοῦτ' ἐστὶν ἰσχὺς. ἡ δὲ ἐτι
5 μείζων, ὅταν γῆς περιόδους καὶ οὐρανοῦ μεγέθη καὶ ἀστέ-
ρων κύκλους διώκουσα μὴ κάμῃ· ταῦτ' ἦν Ἡρακλέους ἄξια.
τίς γὰρ οὐκ ἐν βούλοιο μᾶλλον Ὀδυσσεὺς εἶναι ἢ Κύκλωψ;
15 Ἀράτου.

Ἄρατος ὁ Σικυώνιος, ἐπαινοῦντός τινος ἀνθρώπου
10 ἀπονειομένην καὶ θρασὺν καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἐν τοῖς πο-
λέμοις ἐκπρεπῆ, 'διαφέρειν' ἔφη 'τὸ πολλοῦ τινα τὴν ἀρε-
τὴν ἀξίαν εἶναι νομίζειν καὶ τὸ ζῆν τοῦ μηδενός.'

16 Εὐσεβίου (fr. 55 Mull.).

Ἀνθρώποι ἰσχὺν καὶ ῥώμην καὶ τάχος μούνα ἀσκέ-
15 οντες, καὶ ὅπως ταῦτα ἔχοντες ἀπὸ μούνων τούτων εὐδο-
κιμέωσιν ἐσπουδακότες, τοῦ [δὲ] τῆς ψυχῆς ἐπιμέλῃσθαι
[οὐ] ἔκῃτι γινόμενοι ἀγνοεῖσι, [καὶ] τούτων μὲν ὁκόσα
κοινὰ πρὸς θηρία ἔχουσι καὶ τῶν πολλῶν ἀσθενέστερα,
τούτων μὲν ἐπιμελόμενοι, τοῦ δὲ ἐν ἐωυτοῖσι θειοτάτου
20 καὶ κατότι αὐτοῖς ἔστιν εἰ οἷόν τε τοῖς θεοῖς ἐξομοι-
εῖσθαι, ἀμελέοντες.

1 ψυχῆς τ' ἐστὶν M | ᾧ tacite Gesn.¹: ὁ M A, supra lin. S¹; ὁς ci. Elter || 2 s. v. καὶ ἐλέφαντας — ποδάγραις (sic S) collocata sunt ante v. καὶ ἵππους — διέζευξε in S | v. ἐλέφ. — ποδάγραις tamquam poetae versum signavit Meineke | ποδάγραις tacite Gesn.¹: ποδάγραι A ποδάγραις S M. ποδάγρα Duebner || 3 ἐναέρια Tr.: ἐν αἰρία S ἐν αἰρί M A | κατέσπασε sine acc. S || 5 μείζων ex μείζον ut videtur corr. M¹ || 8 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A || 9 Σικυώνιος M sed ἱ in ras. M² || 13 ecl. cum lemm. hab. S M A || 15 μούνων τούτων S M A τούτων μούνων Tr. | εὐδοκιμέωσι Mullach || 16 δὲ et οὐ seclussit Halm lect. Stob. p. 36 | ἐπιμελέσθαι A || 17 οὐ ὥς A | ἔκῃτι Meineke: ἔκατι S M A | γινόμενοι S M A; γενόμενοι vel γεγεννημένοι prop. Meineke | καὶ seclussit Meineke, mihi suspecta etiam τούτων (τῶν ci. Meineke) μὲν || 18 καίτοι πολλῶν ci. Meineke | ἀσθενέστερα ci. Meineke: -τερον libri || 19 ἐπιμελόμενοι S ἐπιμελώ- M ἐπιμελού- A || 20 κατότι (sine acc. M) S M A. κατ' ὅτι divisim Meineke | αὐτοῖσι — τοῖσι — θεοῖσι Meineke | ἐστὶν S M A | ἐξομοιεύσθαι Halm lect. Stob. p. 36: ἐξομοιεύσθαι S M A ἐξομοιόεσθαι tacite Gesn.² p. 359

17 Τοῦ αὐτοῦ (fr. 56 Mull.).

Θάρσος τὸ πρὸς τὰ φοβερά σὺν λόγῳ αἶνεε· ἀνδρηίη
γάρ· τὴν δὲ μετὰ ἀλογίης ἐπ' αὐτὰ ὁρμὴν θράσος νόμιζε
καὶ ἀποστύγεε.

1 ecl. cum lemm. hab. S M A. cf. Aristippus ap. schol. Apollon.
Rhod. II 77; Ammon. Valckenaeri p. 71 || 2 θράσος sed superscr. θαρ
S¹ | ἀνδρηίη Meineke: ἀνδρήϊα (sine acc. M) S (?) M A Tr. || 4 ἀπό-
στυγε A

CAPVT XIII.

ΠΕΡΙ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΠΟΛΕΜΟΝ ΧΡΕΙΩΝ ΥΠΟΘΗΚΑΙ.

1 (Trag. adesp. 539 N.²)

5 Γνωμαι γὰρ ἔργων τῶν ἐν ἀνθρώποις τροφοί.

2 (trag. adesp. 540 N.²)

Βουλὰὶ τὰδ' ἐξέπραξαν, οὐ χειρῶν σθένος.

3 (5 Mein.) Εὐριπίδου Ἀντιόπη (fr. 200 N.²).

Γνώμη γὰρ ἀνδρὸς εὖ μὲν οἰκοῦνται πόλεις,

10 εὖ δ' οἶκος, εἷς τ' αὖ πόλεμον ἰσχύει μέγα.

2 Inscriptio non variatur nisi quod καὶ περὶ — χειρῶν om. Mac., ὑποθῆκαι om. in capitum conspectu codici praemisso M. numerum *μη'* addit S *νβ'* Tr. *ξε'* M A Mac. || 4 ecl. sine lemm. hab. S M A. eclogae 3 Mein. lemma *Σοφοκλέους* huc falso retraxit Tr. p. 329, inde vulg., Euripidi dedi apud Nauckium. ab Euripide enim exordium sumere solet Stobaeus, et Euripidem redolet iunctura *τῶν ἐν ἀνθρώποις*. cf. Schroeder de iteratis p. 82 || 5 *τροφοί* sine acc. S || 6 ecl. sine lemm. hab. cum priore coniunctam S M A: separavit Gesn.² p. 359. habet aliquid Euripidei coloris versus, cf. Iph. Aul. 387s. || 7 *τὰδ'* S M A² *τὰ δ'* A¹ *τάγ'* Tr. || 8 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 4 Mein.) M A (post ecl. 2 Mein.). ex Chrysippi copiis hos versus in veterum gnomologia pervenisse demonstravit Sexti Empirici ope (p. 663, 8) Elter De gnomol. Gr. hist. atque orig. part. I p. 9ss. omisso fab. nom. afferunt Plutarchus de vita et poesi Hom. vol. VII p. 425, 12 Bernard. et Orion anthol. IX 17 p. 57. initium loci respiciunt Diogenes cynicus ap. Diog. Laert. VI 104, Ps.-Epictetus Stobaei IV 5, 82 H., Clemens Al. strom. II p. 484 P. || 9 *γνώμεις* Plut. Epict. Diog. Laert. *βουλαῖς* Clem. | *ἀνδρὸς* Stobaei libri, Plut.: *ἀνδρῶν* Or. Diog. Ps.-Epict. || 10 *εἷς τ'* Stob. Or., *εἷς δ'* Plut.

σοφὸν γὰρ ἐν βούλευμα τὰς πολλὰς χέρας
νικᾷ· σὺν ὄχλῳ δ' ἀμαθία πλέον κακόν.

4 (6 Mein.) Εὐριπίδου Αἰόλῳ (fr. 27 N.²).

Βραχύ τοι σθένος ἀνδρός,

ἀλλὰ ποικιλίαι πραπίδων.

5 (7 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ Βελλεροφόντῃ (fr. 290 N.²).

Ἄει γὰρ ἄνδρα σκαιὸν ἰσχυρὸν φύσει

ἥσσον δέδοικα τὰσθενοῦς τε καὶ σοφοῦ.

6 (8 Mein.) Εὐριπίδου Παλαμήδει (fr. 581 N.²).

Στρατηλάται τὰν μυρίοι γενοίμεθα,

σοφὸς δ' ἂν εἰς τις ἢ δὴ ἐν μακρῷ χρόνῳ.

7 (3 Mein.) Σοφοκλέους (fr. 853 N.²).

Γινῶμαι πλέον κρατοῦσιν ἢ σθένος χερῶν.

1 hunc et sequentem versum fabulae nom. omisso citant Philo v. 2 p. 343 schol. B T II. II 372, eosdem sed poetae et fab. nomine omisso Galenus vol. 1 p. 35 et Sextus Empir. p. 663, 8 verba σοφὸν — νικᾷ (fabulae vel etiam poetae nomine detracto) laudarunt permulti, de Polybio I 35, 4 vide Elteri De gnomol. Gr. hist. atque orig. commentationis ramenta (Bonnae ed. a. 1897) p. 8 qui p. 13 testimoniis Nauckii diligentia collectis addidit Philodemum de rege (mus. Rhen. XLII p. 199). tacuit consulto Nauck iterari distichon etiam apud Maxim. c. 37 p. 629 (Εὐριπ.) Combef. Anton. c. 68 p. 133 (Εὐρ.). denique conferatur corp. Par. 466 Elt. (Διοδώρου) σοφὸν γὰρ βούλευμα ὑπὲρ χεῖρας πολλὰς καὶ κρείσσων σοφὸς ἰσχυροῦ | ἐν βούλευμα testes plerique, velut Philod. Plutarchus an seni res p. ger. p. 790 A: εὐβούλευμα S M A εὐ βούλευμα Or. | σοφὰς pro πολλὰς Or. | χέρας Tr.: χεῖρας S M A¹ || 2 σὺν ὄπλοις Galen. | πλέον S M A: χεῖρον ἢ Galenus μεῖζον Philo πλεῖστον ceteri || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A. magis integrum adfert locum Plutarchus de fortuna p. 98 E poetae et fab. nom. om.: ἢ βραχύ τοι σθένος ἀνέρος· ἀλλὰ ποικιλία πραπίδων δεινὰ μὲν (φῦλα) πόντον χθονίων τ' ἀερίων τε δάμνεται βουλευέματα, Euripidis mentione facta idem de soll. an.

α''
p. 959 D || 6 ecl. cum lemm. hab. S M A || 8 δέδοικα σθενοῦς A || 9 ecl. cum lemm. hab. S M A || 10 τὰν A τ' ἂν S τ' ἂν M | γενοίμεθα S M A γενοίετο prop. Meineke, γένοινθ' ἅμα ego act. soc. philol. Lips. II p. 38 || 12 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 2 Mein.) M A (post ecl. 8 Mein.) || 13 γινῶμαι πλέον σθένουσιν ἢ κράτος χερῶν prop. Nauck | χερῶν A

8 (9 Mein.) *Εὐριπίδου Ῥήσω* (105—8).

*Εἴθ' ἤσθ' ἀνὴρ εὖβουλος ὥς δρᾶσαι χερσί.
ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πάντ' ἐπίστασθαι † χερσὶ
πέφυκεν· ἄλλω δ' ἄλλο πρόσκειται γέρας,
5 σὲ μὲν μάχεσθαι, τοὺς δὲ βουλεύειν καλῶς.*

9 (23 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 640 K.).

*Ὅστις στρατηγεῖ μὴ στρατιώτης γενόμενος,
οὗτος ἐκατόμβην ἐξάγει τοῖς πολεμίοις.*

10 *Εὐριπίδης Ἀρχελάω* (fr. 243 N.²).

*Ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ
κρεῖσσον στρατηγοῦ μυρίου στρατεύματος.*

11 *Ἐν ταύτῳ* (fr. 242 N.²).

*Ἔχει δὲ καὶ τοῦτ' οὐχὶ μικρόν, εὐγενὴς
ἀνὴρ στρατηγῶν εὐκλεᾶ τ' ἔχων φάτιν.*

15 12 *Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ* (fr. 352 N.²).

*Ὡς σὺν θεοῖσι τοὺς σοφοὺς κινεῖν δόρυ
στρατηλάτας χρή, τῶν θεῶν δὲ μὴ βίᾳ.*

13 *Ἐν ταύτῳ* (fr. 353 N.²).

Οὐδεὶς στρατεύσας ἄδικα σῶς ἦλθεν πάλιν.

20 14 *Εὐριπίδου* (fr. 1053 N.²). *

*Μισῶ δ' ὅταν τις καὶ χθονὸς στρατηλάτης
μὴ πᾶσι πάντων προσφέρῃ μειλίγματα.*

1 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 8 Mein.) M A (post ecl. 3 Mein.), *ρήσω* M A || 2 *σύβουλος* Tr. || 3 *ἐπίστασθε* S | *χερσὶ* e praegresso versu repetunt S M A: *βροτῶν* Ps.-Eur. || 5 *σοὶ μὲν — τοῖς δὲ* Christ. pat. 2370 | *δουλεύειν* M || 6 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 22 Mein.) M A (post ecl. 9 Mein.) || 9 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 9 Mein.) M A (post ecl. 23 Mein.) || 11 *στρατηγοῦ* S M A; *στρατηγῶ* Grotius. exspectes *πονηροῦ* sim. || 12 ecl. cum lemm. hab. S M A. recurrit ecloga cum lemmate *ἐν ταύτῳ* (sc. Eur. Archel.) infra flor. 88, 4 Mein. || 13 *φέρει* Stob. infra || 14 *ἀνὴρ γὰρ* M || 15 ecl. cum lemm. hab. S M A || 18 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S || 19 *ἀδικάσως* M *ἀδικάστως* compend. A: corr. Gesn.² | *ἦλθε* A || 20 ecl. cum lemm. hab. S M A || 22 *πάντως* ci. Gesn.² p. 360 mrg. | *προσφέρει* S *προσφέρει* M *προφέρει* A

14^b (14 cont. Mein.: Eur. Belleroph. fr. 287 N.²)

Τοῖς πράγμασιν γὰρ οἰχὶ θυμοῦσθαι χρεῶν·
μέλει γὰρ αὐτοῖς οὐδέν· ἀλλ' οὐν τυγχάνων,
τὰ πράγματ' ὁρθῶς ἦν τιθῆ, πράσσει καλῶς.

15 (4 Mein.) Ἀγάθωνος (fr. 27 p. 768 N.²). 5

Γνώμη δὲ κρείσσον ἐστὶν ἢ ῥώμη χερῶν.

16 (15 Mein.) Εὐριπίδου Τημένω (fr. 743 N.²).

Τὸ δὲ στρατηγεῖν τοῦτ' ἐγὼ κρίνω, καλῶς
γινῶναι τὸν ἐχθρὸν ἢ μάλισθ' ἀλώσιμος.

17 (16 Mein.) Ἐν ταύτῳ (fr. 744 N.²). 10

Ἀρξεις ἄρ' οὕτω· χρὴ δὲ τὸν στρατηλάτην
ὁμῶς δίκαιον ὄντα ποιμαίνειν στρατόν.

18 (17 Mein.) Εὐριπίδου Τημενιδῶν (fr. 732 N.²).

Ῥώμη δέ γ' ἀμαθῆς πολλάκις τίττει βλάβην.

19 (18 Mein.) Εὐριπίδου Φοινίσσαις (599). 15

Ἀσφαλῆς γάρ ἐστ' ἀμείνων ἢ θρασὺς στρατηλάτης.

20 (19 Mein.) Εὐριπίδου ἐκ Βελλεροφόντου (fr. 289 N.²).

Νείκη γὰρ ἀνδρῶν φόνια καὶ μάχας χρεῶν

1 ss. diremi a praegressis cum quibus cohaerent sine lemmate in SMA. iteratur ecloga addito lemmate Εὐρ. Βελλεροφόντου infra flor. 108, 20 Mein. poetae et fabulae nomine omisso affert versus Plutarchus de tranqu. an. p. 467 A, sine fabulae nom. Plut. de vita et poesi Hom. c. 153 vol. VII p. 424 Bernard. verba τοῖς πρ. — οὐδέν sine poetae et fab. nom. Marcus Εἰς ἑαυτόν 7, 38, idem 11, 6 v. τοῖς πρ. — θυμοῦσθαι || 2 μέλλει S A hic, infra M | ἀλλ' οὐν τυγχάνων S ἀλλ οὐν τυγχάνων (et sic fere libri 108, 20) M ἄλλον τυγχάνων A: corr. Valckenaer. ἀλλ' ὁ τυγχάνων libri Plut. || 4 ἄν Plut. | πράσσει S utrobique ut infra M. πράξει libri Plut. p. 467 A || 5 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 3 Mein.) M A (post ecl. 14 Mein.) || 6 κρείσσων Frob. p. 224, inde Gesn.¹ | ἐστὶν ex ἐστη corr. S¹ || 7 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 14 Mein.) M A (post ecl. 4 Mein.), τιμένω M A || 8 τὸ δ' εὖ στρ. prop. Nauck | τοῦτ' ἐγὼ cod. Voss. τοῦτο τ' ἐγὼ S M A || 9 ἐχρὸν S | ἦ Frob. p. 225, ῥ Gesn.¹: εἰ libri | μάλιστ' S || 10 ecl. cum lemm. hab. S M A || 11 ἄρ' S M: γὰρ A idque olim frustra receperunt || 13 ecl. cum lemm. hab. S M A; τημενιδῶν compend. S τιμενίσιν (-ίσιν A) M A. scripsi Τημενιδῶν || 14 δέ τ' S M A: δέ γ' Matthiae; γὰρ F. G. Schmidt || 15 ecl. cum lemm. hab. S M A || 17 ecl. cum lemm. hab. S M A || 18 νίκη S M A: corr. Musgrave | φονία S M A: corr. Grotius Dict. poet. p. 207 | χρεῶν Meineke: χερῶν S M A

δόλοισι κλέπτειν· τῆς δ' ἀληθείας ὁδὸς
φάυλη τίς ἐστι· ψεύδεσιν δ' Ἄρης φίλος.

21 (20 Mein.) Εὐριπίδου Ἑλένης (811).

Εἴσῃ· τὸ τολμᾶν δ' ἀδύνατ' ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ.

5 22 (21 Mein.) Σοφοκλέους Ἀλεάδων (fr. 82 N.²).

Δοκῶ μὲν, οὐδεὶς. ἀλλ' ὄρα μὴ κρεῖσσον ἢ

καὶ δυσσεβοῦντα τῶν ἐναντίων κρατεῖν

ἢ δοῦλον αὐτὸν ὄντα τῶν πέλας κλύειν.

23 (22 Mein.) Εὐριπίδου Ἴωνι (1045 ss.).

10 Τὴν δ' εὐσέβειαν εὐτυχοῦσι μὲν καλὸν

τιμᾶν· ὅπου δὲ πολεμίους δρᾶσαι κακῶς

θέλει τις, οὐδεὶς ἐμποδὼν κεῖται νόμος.

24 Θουκυλίδου ἱστορίας α' δημογορίας Κορινθίων
(124, 2).

15 Ἐκ πολέμου μὲν γὰρ εἰρήνη μᾶλλον βεβαιοῦται, ἀφ'
ἡσυχίας δὲ μὴ πολεμῆσαι οὐχ ἑμοίως ἀκίνδυνον.

25 Ἱστορίας δ' δημογορίας Δημοσθένους (10, 1).

Ὅσα γὰρ ἐς ἀνάγκην ἀφίκται ὥσπερ τόδε, λογισμὸν
ἦκιστα ἐνδεχόμενα κινδύνου τοῦ ταχίστου προσδεῖται.

20 26 Ξενοφώντος ἐν β' τῆς Κύρου ἀναβάσεως (6, 10).

Καὶ λέγειν αὐτὸν ἔφασαν ὡς δέοι τὸν στρατιώτην φοβεῖ-
σθαι μᾶλλον τὸν ἄρχοντα ἢ τοὺς πολεμίους, εἰ μέλλοι ἢ

2 ψευδεσσιν sine acc. S ψενδέσι M || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A || 4 εἴσῃ Eur.: ἴσθι S M A | τὸ supr. lin. A² | ἀδύνατον libri Euripidei || 5 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S; ἀλεάδων M ἀλεα-
άδων primo A || 8 δοῦλον] χρηστὸν prop. Papageorgius, δειλὸν Nauck || 9 ecl. cum lemm. hab. S M A; Ἴωνι Meineke: ἰνοῖ S A οἰνοῖ M || 11 ὅταν δὲ — θέλῃ Eur. | δράσας A || 12 κεῖται sup. lin. S¹ || 13 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 23 Mein.) M A (post ecl. 22 Mein.).

δ
Θουκυλῖς ἰστ' α' nec plura S. recurrit paroemiogr. Gr. II p. 389, 11 Apostol. VI 88 b || 15 μὲν primo om. sed superscr. A¹ | μᾶλλον εἰρήνη paroem. Gr. || 17 ecl. cum lemm. hab. S M A; Θουκυλίδου quod tamquam ex A intulit Gaisford, om. libri, etiam ἱστορίας om. S. addere possis Τοῦ αὐτοῦ. v. λογισμὸν κτέ. Thom. Mag. p. 116, 7 || 18 τάδε Thuc., Th. Mag. | λογισμὸν A, Thuc., Th. Mag.: λογισμῶν S λογισμῶν M || 19 ἐκδεχόμενα A | αἰσχίστου Tr. || 20 ecl. cum lemm. hab. S M A, παιδείας (pro ἀναβάσεως) S sed παι ex α corr. S¹

φυλικάς φυλάξειν ἢ φίλων ἀφέξεσθαι ἢ ἀπροφασίστως
 ἵεναι εἰς τοὺς πολεμίους.

27 Ξενοφῶντος ἐν γ' Ἀπομνημονευμάτων (c. 1, 1.
 5—11).

Ἀκούσας δέ ποτε Διονυσόδωρον εἰς τὴν πόλιν ἵκειν 5
 ἐπαγγελλόμενον στρατηγεῖν διδάξειν, ἔλεγε πρὸς τινὰ τῶν
 συνόντων, ὃν ἡσθάνετο βουλούμενον τῆς τιμῆς ταύτης ἐν
 τῇ πόλει τυχεῖν, ἵνα καὶ ἡμῶν τις ἢ ταξιαρχῇ ἢ λοχαγῇ
 σοι, ἐπιστημονέστεροι τῶν πολεμικῶν ὤμεν, λέξον ἡμῖν 10
 πόθεν ἤρξατό σε διδάσκειν τὴν στρατηγίαν. καὶ ὅς, Ἐκ
 τοῦ αὐτοῦ, ἔφη, εἰς ὅπερ καὶ ἐτελεύτα· τὰ γὰρ τακτικά
 ἐμέ γε καὶ ἄλλ' οὐδὲν ἐδίδαξεν. Ἀλλὰ μὴν, ἔφη ὁ Σω-
 κράτης, τοῦτό γε πολλοστὸν μέρος ἐστὶ στρατηγίας. καὶ
 γὰρ παρασκευαστικὸν τῶν εἰς πόλεμον τὸν στρατηγὸν 15
 εἶναι χρὴ καὶ ποριστικὸν τῶν ἐπιτηδείων τοῖς στρατιώταις
 καὶ μηχανικὸν καὶ ἐργαστικὸν καὶ ἐπιμελῇ καὶ καρτερικὸν
 καὶ ἀγγλίνου καὶ φιλόφρονά τε καὶ ὠμὸν καὶ ἀπλοῦν καὶ
 ἐπίβουλον καὶ φυλακτικὸν τε καὶ κλέπτην καὶ προετικὸν
 καὶ ἄρπαγα καὶ φιλόδωρον καὶ πλεονέκτην καὶ ἀσφαλῆ καὶ
 ἐπιθετικόν, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ φύσει καὶ ἐπιστήμῃ δεῖ τὸν 20
 εὖ στρατηγήσοντα ἔχειν. καλὸν δὲ καὶ τὸ τακτικὸν εἶναι.
 πολὺ γὰρ διαφέρει στράτευμα τεταγμένον ἀτάκτου, ὥσπερ
 λίθοι τε καὶ πλίνθοι καὶ ξύλα καὶ κέραμος ἀτάκτως μὲν
 ἐρριμμένα οὐδὲν χρήσιμά ἐστιν, ἐπειδὰν δὲ ταχθῇ κάτω

1 φυλακάς Xen.: φύλακας S M A || 2 εἰς S M A om. Tr. πρὸς
 Xen. || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A || 5 quae in Xenophontis libris
 praecedunt Ὅτι δὲ τοὺς ὀρεγομένους τῶν καλῶν ἐπιμελεῖς ὧν ὀρέ-
 γονται ποιῶν ὠφέλει, νῦν τοῦτο διηγῆσομαι, om. gnomologus ideo-
 que mutavit ἀκούσας γὰρ ποτε, quod est apud Xenophontem, in
 ἀκούσας δέ ποτε. non recte iudicavit L. Dindorf | ἀκούσας — ἡκειν
 Bekkeri Anecd. p. 373, 10 || 6 ἔλεξε Xen. || 8 quae post τυχεῖν offert
 Xenophon Αἰσχρὸν μέντοι (2) — ἀτάρ, ἔφη (5), ea recidit gnomologus |
 καὶ εἰν libri Xenophontis | λοχαγῇ σοι reposui e Xen.: λοχαγήσοι
 S M A sed e λοχαγῇσοι corr. S || 14 εἰς τὸν πόλεμον τὸν Xen. ||
 17 καὶ ἀπλοῦν τε καὶ ἐπίβουλον Xen. || 20 ἃ δεῖ male libri Xenophon-
 tis || 21 εὐστρατηγήσοντα M || 22 τοῦ ἀτάκτου A

μὲν καὶ ἐπιπολῆς τὰ μήτε σηπόμενα μήτε τηκόμενα, οἵ
 τε λίθοι καὶ ὁ κέραμος, ἐν μέσῳ δὲ αἱ τε πλίνθοι καὶ
 τὰ ξύλα, ὥσπερ ἐν οἰκοδομίᾳ συντίθεται, τότε γίνεται
 πολλοῦ ἄξιον κτῆμα, οἰκία. Ἀλλὰ πάνν, ἔφη ὁ νεανίσκος,
 5 ὦ Σώκρατες, ὅμοιον εἴρηκας. καὶ γὰρ ἐν τῷ πολέμῳ τοὺς
 πρώτους ἀρίστους δεῖ τάττειν καὶ τοὺς τελευταίους, ἐν
 μέσῳ δὲ τοὺς χείρους, ἵνα ὑπὸ μὲν τῶν ἄγωνται, ὑπὸ δὲ
 τῶν ὠθῶνται. Εἰ μὲν τοίνυν, ἔφη, καὶ διαγιγνώσκειν σε
 τοὺς ἀγαθοὺς καὶ τοὺς κακοὺς ἐδίδαξεν· εἰ δὲ μή, τί σοι
 10 ὄφελος ὦν ἔμαθες; οὐδὲ γὰρ εἰ σε ἀργύριον ἐκέλευσε
 πρῶτον μὲν καὶ τελευταῖον τὸ κάλλιστον τάττειν, μέσον
 δὲ τὸ χείριστον, μὴ διδάξας διαγιγνώσκειν τό τε καλὸν
 καὶ τὸ κίβδηλον, οὐδὲν ἂν σοι ὄφελος ᾗν. Ἀλλὰ μὰ Δί',
 ἔφη, οὐκ ἐδίδαξεν, ὥστε αὐτοὺς ἂν ἡμᾶς δέοι τοὺς τε
 15 ἀγαθοὺς καὶ τοὺς κακοὺς κρίνειν. Τί οὖν οὐ σκοποῦμεν,
 ἔφη, πῶς ἂν αὐτῶν μὴ διαμάρτομεν; Βούλομαι, ἔφη ὁ
 νεανίσκος. Οὐκοῦν, ἔφη, εἰ μὲν ἀργύριον δέοι ἀρπάζειν,
 τοὺς φιλαργυρωτάτους πρώτους καθιστάντες ὀρθῶς ἂν
 τάττομεν; Ἐμοιγε δοκεῖ. Τί δὲ τοὺς κινδυνεύειν μέλλον-
 20 τας; ἄρα τοὺς φιλοτιμοτάτους προτακίεον; Οὔτοι γοῦν
 εἰσιν, ἔφη, οἱ ἕνεκα ἐπαίνου κινδυνεύειν ἐθέλοντες. οὐ
 τοίνυν οὗτοι γε ἄδηλοι, ἀλλ' ἐπιφανεῖς πανταχοῦ ὄντες

1 ἐπιπολῆς tacite e Xen. Gesn.¹ p. 350^v: ἐπιπολῇ S A ἐπὶ
 πολῇ M || 2 v. ὥσπερ — τοὺς χείρους in marg. habet A¹ et quidem
 sic ὥσπερ συντίθεται ἐν οἰκοδομίᾳ, τότε γίνεται πολλοῦ ἄξιον
 κτῆμα οἰκία. ἀλλὰ πάνν ἔφη νεανίσκε τοὺς τελευταίους, ἐν μέσῳ
 δὲ τοὺς χείρους || 3 συντίθενται libri non nulli Xenophontis | γίνεται
 M || 4 ὁ νεανίσκος, ὅμοιον, ὦ Σώκρατες, εἴρηκας melius Xen. || 5 τοὺς
 πρώτους S M (de A vide ad 2): τοὺς τε πρώτους tacite Gesn.¹ e
 Xen. τοὺς τε ἀρίστους δεῖ πρώτους τάττειν καὶ τελευταίους Xeno-
 phontis cod. Parisinus 1740 || 7 χείριστους Xen. | μὲν τῶν Stob.:
 μὲν αὐτῶν libri Xenophontis | ἄγωνται sed ω ex o corr. M¹ || 10 εἴ τε
 A, erravit Gaisford || 11 τάττειν, ἐν μέσῳ δῆ Xen. cf. Cobet N. l. p.
 699 || 12 διαγιγνώσκειν S || 14 ἐδίδαξεν M A, Xen. ἐδίδαξε S ἐδίδαξας
 Tr. || 15 οὐ om. A || 16 διαμάρτομεν S M διαμάρτημεν A: διαμαρ-
 τάνομεν Xen. || 19 δὲ Xen. δαὶ S M γε A || 21 ἐπαίνων Xenophontis
 cod. Paris. 1740 | οὔτοι γε sine sp. et acc. M

εὐαίρετοι ἂν εἶεν. Ἀτάρ, ἔφη, πότερά σε τάττειν μόνον ἐδίδαξεν, ἢ καὶ ὅποι καὶ ὅπως χρηστέον ἐκάστω τῶν ταγμάτων; Οὐ πάνν, ἔφη. Καὶ μὴν πολλὰ γ' ἐστὶ πρὸς αὐτοῦτε τάττειν οὔτε ἄγειν ὡσαύτως προσήκει. Μὰ Δί', ἔφη, οὐ διεσαφήνιζεν.

5

28 Ἐν ταύτῳ (III 2, 1—4).

Ἐντυχὼν δέ ποτε στρατηγεῖν ἡρημένῳ τῷ, Τοῦ ἔνεκα, (ἔφη,) Ὅμηρον οἶει τὸν Ἀγαμέμνονα προσαγορεῦσαι ποιμένα λαῶν; ἄρα γε ὅτι ὥσπερ τὸν ποιμένα δεῖ ἐπιμελεῖσθαι ὅπως σῶαί τε ἔσονται αἱ οἰες καὶ τὰ ἐπιτήδεια 10 ἔξουσι, καὶ οὗ ἔνεκα τρέφονται, τοῦτ' ἐστὶ, οὕτω καὶ τὸν στρατηγὸν ἐπιμελεῖσθαι δεῖ, ὅπως σῶαί τε οἱ στρατιῶται ἔσονται καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἔξουσι καὶ, οὗ ἔνεκα στρατεύονται, τοῦτο ἐστὶ; στρατεύονται δέ, ἵνα κρατοῦντες τῶν 15 πολεμίων εὐδαιμονέστεροι ᾖσιν· ἢ τί δή ποτε οὕτως ἐπήνεσε τὸν Ἀγαμέμνονα εἰπὼν·

ἁμφοτέρων, βασιλεὺς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής; ἄρα γε ὅτι αἰχμητής τε κρατερός ἂν εἴη, οὐκ εἰ μόνος αὐτὸς εὖ ἀγωνίζοιτο πρὸς τοὺς πολεμίους, ἀλλ' εἰ καὶ 20 παντὶ τῷ στρατοπέδῳ τούτου αἴτιος εἴη, καὶ βασιλεὺς ἀγαθός, οὐκ εἰ μόνον τοῦ ἑαυτοῦ βίου καλῶς προεστίχοι,

1 εὐεῖρέτοι L. Dindorf | ἀτάρ MA, Xen.: αὐτὰρ S || 2 ὅποι S MA: ὅπη Xen. | ἐκάστω τῶν τακτέων libri Xenophontis. ἐκάστη πάνν

τῶν τάξεων in Xen. ser. Schuetz || 3 οὐ μέντοι S¹ || 4 οὔτε τάττειν οὔτε ἄγειν MA, Xen.: οὔτε ἄγειν οὔτε τάττειν S | προσαύτως A | ἀλλὰ μὰ Δί', ἔφη Xen. idque erunt fortasse qui etiam Stobaeo inferre malint. certe modo ἀλλὰ μὰ Δί', ἔφη, οὐκ ἐδίδαξεν (p. 353, 13) Stobaeus et ipse || 5 οὐ διεσαφήνιζε ταῦτα Xen. et fortasse intercudit ταῦτα in Stob. (sequitur ἐν ταύτῳ) sed clausulam capitis Xenophonteī amputavit gnomologus || 6 ecl. cum emm. hab. S MA || 7 τῷ S MA | ἔνεκεν Xen. || 8 ἔφη tacite e Xen. inseruit Gesn.¹ || 9 λαὸν A || 10 ἔσονται M, Xen. ἔσονται S in ἔσονται corr. A¹ || 11 v. καὶ οὐ ἔνεκα — 13 τὰ ἐπιτήδεια ἔξουσι om. S | οὕτως MA || 13 ἔνεκα S¹ A, Xen.: ἔνεκεν M ex ἔνεκα corr. S¹ || 14 τοῦτ' A || 16 ἐπήνεσε et mox εἰπὼν sine acc. S || 17 Il. III 179 | κραταιρόσ M || 18 ἄρα γ' (γε A) ὅτι MA ἄρα ὅτι S | τε καὶ χρ. libri Xenophontis | εἴη ἀλλ' οὐκ A || 21 προεστίχοι sed οι e corr. M¹

ἀλλ' εἰ καί, ὣν βασιλεύοι, τούτοις εὐδαιμονίας αἴτιος εἴη;
καὶ γὰρ βασιλεὺς αἰρεῖται οὐχ ἵνα ἑαυτοῦ καλῶς ἐπιμελῇ-
ται, ἀλλ' ἵνα καὶ οἱ ἐλόμενοι διὰ τοῦτον εὖ πράττωσιν.
καὶ στρατεύονται δὲ πάντες ἵνα ὁ βίος αὐτοῖς ὡς βέλτι-
5 στος ᾗ, καὶ στρατηγούς αἰροῦνται τοῦτου ἕνεκα, ἵνα πρὸς
τοῦτο αὐτοῖς ἡγεμόνες ᾖσιν. δεῖ οὖν τὸν στρατηγούοντα
τοῦτο παρασκευάζειν τοῖς ἐλομένοις αὐτὸν στρατηγόν.
καὶ γὰρ οὔτε κάλλιον τούτου ἄλλο θάδιον εὑρεῖν οὔτε
αἴσχιον τοῦ ἐναντίου. καὶ οὕτως ἐπισκοπῶν τίς εἴη
10 ἀγαθοῦ ἡγεμόνος ἀρετὴ τὰ μὲν ἄλλα περιήρει, κατέλιπε
δὲ τὸ εὐδαιμόνασ ποιεῖν ὣν ἂν ἡγῇται.

29 (30 Mein.) Ἐν ταύτῳ (c. 4, 7—12).

Καὶ ὁ Νικομαχίδης, Μὰ Δί', ἔφη, ὦ Σώκρατες, οὐκ
ἂν ποτε ὦμην ἐγὼ σου ἀκοῦσαι, ὡς οἱ ἀγαθοὶ οἰκονόμοι
15 ἀγαθοὶ στρατηγοὶ ἂν εἶεν. Ἴθι δὴ, ἔφη, ἐξετάσωμεν τὰ
ἔργα ἑκατέρου αὐτῶν, ἵνα εἰδῶμεν πότερον τὰ αὐτὰ ἐστὶν
ἢ διαφέρει τι. Πάνν γε, ἔφη. Οὐκοῦν, ἔφη, τὸ μὲν τοὺς
ἀρχομένους κατηκόους τε καὶ εὐπειθεῖς ἑαυτοῖς κατασκευά-
ζειν ἀμφοτέρων ἐστὶν ἔργον; Καὶ μάλα ἔφη. Τί δέ; τὸ
20 προστάττειν ἕκαστα τοῖς ἐπιτηδεύουσιν πράττειν; Καὶ τοῦτο,
ἔφη. Καὶ μὴν <τὸ> τοὺς κακοὺς κολάζειν καὶ τοὺς ἀγα-
θοὺς τιμᾶν ἀμφοτέροις, οἶμαι, προσήκει. Πάνν μὲν οὖν,
ἔφη. Τὸ δὲ τοὺς ὑπηκόους εὐμενεῖς ποιεῖσθαι πῶς οὐκ
ἀμφοτέροις; Καὶ τοῦτ', ἔφη. Συμμάχους δὲ καὶ βοηθοὺς
25 προσάγεσθαι δοκεῖ σοι συμφέρειν ἀμφοτέροις ἢ οὐ; Πάνν

1 βασιλεύοι S (etiam Tr.) M ut Xenophontis plurimi: βασιλεύει
A, Xenophontis cod. Paris. 1740 || 3 δι' αὐτὸν Xen. || 5 ἢ MA, Xen.:
εἴη S | τούτους ἕνεκα Tr. | πρὸς τοῦτο Stob.: πρὸς τούτοις (vel
τούτους) libri Xenophontis || 9 τις sed ι e corr. M¹ || 10 ἀρετῇ A |
κατέλιπε (-εν S) S M A, Xen. κατέλειπε Tr. || 11 ἡγείται S || 12 ecl.
cum lemm. hab. MA (post ecl. 28 Mein.), om. S || 14 οἱ om. libri Xeno-
phontis || 16 ἵν' εἰδῶμεν M | τὰ αὐτὰ M, Xen.: αὐτὰ A || 17 γ' ἔφη M ||
18 παρασκευάζειν Xen. || 19 ἔργων M | δαί M || 20 προστάττειν etiam A ||
21 τὸ tacite e Xen. inseruit Gesn.² p. 363 || 22 προσήκει (η e corr.
M) M A: προσήκειν Xen. || 23 οὐκ M A: οὐ καλὸν Xen.; οὐκ sc. προσ-
ήκει || 25 σοι M, Xen., om. A

μὲν οὖν, ἔφη. Ἀλλὰ φυλακτικούς τῶν ὄντων οὐκ ἀμφοτέρους εἶναι προσήκει; Σφόδρα γ', ἔφη. Οὐκοῦν καὶ ἐπιμελεῖς καὶ φιλοπόνους ἀμφοτέρους εἶναι προσήκει περὶ τὰ αὐτῶν ἔργα; Ταῦτα μὲν, ἔφη, πάντα ὁμοίως καὶ ἀμφοτέρων ἐστίν· ἀλλὰ τὸ μάχεσθαι οὐκέτι ἀμφοτέρων. 5
 Ἀλλ' ἐχθροὶ γέ τοι ἀμφοτέροις γίνονται; Καὶ μάλα, ἔφη, τοῦτό γε. Οὐκοῦν <τὸ> περιγενέσθαι τούτων ἐμφοτέροις συμφέρει; Πάνυ γε, ἔφη· ἀλλ' ἐκεῖνο παριεῖς, ἐν δέῃ μάχεσθαι, τί ὠφελήσει ἢ οἰκονομική; Ἐνταῦθα δῆπου καὶ πλεῖστον, ἔφη. Ὁ γὰρ ἀγαθὸς οἰκονόμος, εἰδὼς 10
 ὅτι οὐδὲν οὕτω λυσιτελές τε καὶ κερδαλέον ἐστὶν ὥς τὸ μαχόμενον τοὺς πολεμίους νικᾶν, οὐδὲ οὕτως ἀλυσιτελές τε καὶ ζημιῶδες ὥς τὸ ἡττᾶσθαι, προθύμως μὲν τὰ πρὸς τὸ νικᾶν συμφέροντα ζητήσῃ καὶ παρασκευάζεται, ἐπιμελῶς δὲ τὰ πρὸς τὸ ἡττᾶσθαι φέροντα σκέπεται καὶ 15
 φυλάσσεται, ἐνεργῶς δ', ἐὰν τὴν παρασκευὴν ὀρᾷ νικητικὴν οὔσαν, μαχεῖται, οὐχ ἥκιστα δὲ τούτων, ἐὰν ἀπαρασκευὸς ᾖ, φυλάσσεται συνάπτειν μάχην. μὴ καταφρόνει, ἔφη, ὧ Νικομαχίδῃ, τῶν οἰκονομικῶν ἀνδρῶν· ἡ γὰρ τῶν ἰδίων ἐπιμέλεια πλήθει μόνον διαφέρει τῆς τῶν κοινῶν, τὰ δὲ 20
 ἄλλα παραπλήσια ἔχει.

30 (29 Mein.) Ἐν ταύτῳ (c. 3, 1. 2—11).

Καὶ ἱππαρχεῖν δέ τινι ἡρημένῳ οἶδά ποτε αὐτὸν τοιάδε διαλεχθέντα. Ἡ ἀρχή σου, ἔφη, ἐφ' ἧς ἡρησαι,

2 v. Σφόδρα γ' ἔφη — ἀμφοτέρους εἶναι προσήκει quae praeterviderat Gesn.¹ addidi ex M, om. A | 4 αὐτῶν Xen.: αὐτῶν M A | καὶ M A, om. Xen. || 6 γίν- A || 7 τὸ tacite e Xen. addidit Gesn.² || 8 γε om. A | ἀλλ' ἐκεῖνο e. q. s. ex M edere neglexerat Gesn.², primus ex A publicavit Gaisford | ἐκεῖνο M, Xen.: ἐκείνῳ A | παριεῖς Cobet: παριεῖς M A παριεῖς aut παρίεις libri Xenophontis, παρίης e corr. Xenophontis cod. Paris. 1740 || 9 ὠφελήσει sed ei ex η corr. M¹ || 11 ante κερδαλέον add. ζημιῶδες sed del. A || 16 φυλάσσεται reposui ex M, Xen.: διασκευάζεται A | δ', ἂν (praetuli ἐὰν) τὴν libri Xenophontis: δὲ (δ' ut videtur A) αὐτὴν M A || 18 καταφρόνει M, Xen.: καταφρόνει εὖ (unde σύ prop. Gaisford) A || 22 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 54, 28 Mein.) M A (post ecl. 54, 30 Mein.) || 23 αὐτὸν M, Xen.: αὐτοῦ A || 24 ἡ ἀρχή resectis quae apud Xenoph. praece-

ἵππων τε καὶ ἀμβρατῶν ἐστίν. Ἔστι γὰρ οὖν, ἔφη. Ἴδι
 δὴ λέξον ἡμῖν τοῦτο πρῶτον, ὅπως διανοῇ τοὺς ἵππους
 βελτίους ποιῆσαι. Καὶ ὅς, Ἀλλὰ τοῦτο μὲν, ἔφη, οὐκ ἐμὸν
 οἶμαι τὸ ἔργον εἶναι ἀλλὰ ἰδίᾳ ἕκαστον δεῖν τοῦ ἑαυτοῦ
 5 ἵππου ἐπιμελεῖσθαι. Ἐὰν οὖν, ἔφη ὁ Σωκράτης, παρέχωνται
 σοι τοὺς ἵππους οἱ μὲν οὕτω κακόποδας ἢ κακοσκελεῖς ἢ
 ἀσθενεῖς, οἱ δὲ οὕτως ἀτρόφους, ὥστε μὴ δύνασθαι ἀκο-
 λουθεῖν, οἱ δὲ οὕτως ἀναγώγους ὥστε μὴ μένειν ὅπου
 ἂν σὺ τάξης, οἱ δὲ οὕτω λακτιστὰς ὥστε μηδὲ τάξαι δυ-
 10 νατὸν εἶναι, τί σοι τοῦ ἱππικοῦ ὄφελος ἔσται; ἢ πῶς
 δυνήσῃ τοιούτων ἡγούμενος ἀγαθόν τι ποιῆσαι τὴν πόλιν;
 Ἀλλὰ καλῶς τε λέγεις, ἔφη, καὶ πειράσομαι τῶν ἵππων
 εἰς τὸ δυνατὸν ἐπιμελεῖσθαι. Τί δέ; τοὺς ἱππέας οὐκ
 ἐπιχειρήσεις, ἔφη, βελτίονας ποιῆσαι; Ἐγώ, ἔφη. Οὐκοῦν
 15 πρῶτον μὲν ἀναβατικωτέρους ἐπὶ τοὺς ἵππους ποιήσεις;
 Δεῖ γοῦν, ἔφη· καὶ γὰρ εἴ τις αὐτῶν καταπέσοι, μᾶλλον
 ἂν οὕτω σώζοιτο. Τί γάρ; ἐὰν που κινδυνεύειν δέῃ, πότε-
 ρον ἐπάγειν τοὺς πολεμίους ἐπὶ τὴν ἄμμον κελεύσεις, ἔνθα
 περ εἰώθατε ἱππεύειν, ἢ πειράσῃ τὰς μελέτας ἐν τοιούτοις
 20 ποιεῖσθαι χωρίοις ἐν οἷσι περ οἱ πόλεμοι γίνονται; Βέλ-
 τιον γοῦν ἔφη, καὶ τοῦτο. Τί δέ; τοῦ βάλλειν ὥς πλεί-
 στους ἀπὸ τῶν ἵππων ἐπιμέλειάν τινα ποιήσῃ; Ἐφη, καὶ
 τοῦτο. Θίγειν δὲ τὰς ψυχὰς τῶν ἱππέων καὶ ἐξοργίζειν πρὸς

dunt (v. ἔχοις ἂν — ταῦτα ποιῆσαι) gnomologus: ἡ δὲ ἀρχή Xen. |
 ἔφη addidit gnomol.: om. Xen. | ἔφ' ἤς] ἐφ' ἦν Cobet

2 διανοεῖ editores Xenophontis || 3 οὐκ ἐμὸν οἶμαι τὸ ἔργον
 εἶναι SMA, Xen.: οὐκ ἐμὸν εἶναι τὸ ἔργον οἶμαι Tr. || 5 ἔργον pro
 ἵππου Xenophontis nonnulli || 6 οὕτως A || 8 οἱ δὲ SA, Xen.:
 οὐδὲ M || 11 τὴν πόλιν; Καὶ ὅς, Ἀλλὰ Xen. facile autem intercidere
 poterat καὶ ὅς propter vicinum καλῶς | καλῶς γε λέγεις Tr. || 12 καὶ
 πειράσομαι καὶ τῶν ἵππων A || 13 δὲ A, Xen.: δαὶ SM || 14 βελ-
 τίονα A || 15 ἐναβατικωτέρους A | ποιήσεις αὐτούς; Δεῖ libri Xeno-
 phontis || 17 οὕτωσ σώζοιτο M | πρότερον M || 18 ἀπάγειν Tr. |
 ἄμμον S || 19 περ om. Tr. || 20 οἷσι περ S, Xen.: οἷσπερ MA |
 πολέμοι libri Xenophontis hic et in loco consimili Hipparch. 1,5 ||
 21 καὶ τοῦτο om. libri Xen. | δὲ A: δὲ αἱ M δαὶ S; γὰρ libri Xeno-
 phontis || 22 ποιήσῃ SA, dubito de M, ποιήσει Tr. | ποιήσει; Βέλτιον
 γοῦν, ἔφη, καὶ τοῦτο Xen.

τοὺς πολεμίους, ἅπερ ἀλκιμωτέρους ποιεῖ, διανενόησαι; Ἀλλὰ νῦν γε πειράσομαι, ἔφη. Ὅπως δέ σοι πείθονται οἱ ἱππεῖς πεφρόντικώς τι; ἄνευ γὰρ δὴ τούτου οὔτε ἱππων οὔτε ἱππέων ἀγαθῶν καὶ ἀλκίμων οὐδὲν ὄφελος. Ἀληθῆ λέγεις, ἔφη· ἀλλὰ πῶς ἂν τις μάλιστα, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ἐπὶ 5 τοῦτο αὐτοὺς προτρέψαιτο; Ἐκείνο μὲν δήπου οἶσθα, ὅτι ἐν παντὶ πράγματι οἱ ἄνθρωποι τούτοις μάλιστα ἐθέλουσι πείθεσθαι οὓς ἂν ἡγῶνται βελτίστους εἶναι. καὶ γὰρ ἐν νόσῳ ὃν ἂν ἡγῶνται ἰατρικώτατον εἶναι, τοῦτο μάλιστα πείθονται, καὶ ἐν πλοίῳ οἱ πλείοντες, ὃν 10 ἂν κυβερνητικώτατον, καὶ ἐν γεωργίᾳ, ὃν ἂν γεωργικώτατον. Καὶ μάλα, ἔφη. Οὐκοῦν εἰκός, ἔφη, καὶ ἐν ἱππικῇ, ὃς ἂν μάλιστα εἰδὼς φαίνεται ἃ δεῖ ποιεῖν, τοῦτο μάλιστα ἐθέλειν τοὺς ἄλλους πείθεσθαι. Ἐὰν οὖν, ἔφη, ἐγώ, ὦ Σώκρατες, βέλτιστος ὢν αὐτῶν δῆλος ὦ, ἀρχέσει 15 μοι τοῦτο εἰς τὸ πείθεσθαι αὐτοὺς ἐμοί; Ἐὰν γε πρὸς τοῦτο, ἔφη, διδάξης αὐτοῖς ὡς τὸ πείθεσθαί σοι κάλλιον τε καὶ σωτηριώτερον αὐτοῖς ἔσται. Πῶς οὖν, ἔφη, τοῦτο διδάξω; Πολύ νῆ Δί', ἔφη, ῥᾶον ἢ εἰ σε δέοι διδάσκειν ὡς τὰ κακὰ τῶν ἀγαθῶν ἀμείνω καὶ λυσιτελέστερά ἐστι. 20 Ἀέγεις, ἔφη, σὺ τὸν ἱππαρχον πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐπιμελεῖσθαι δεῖν καὶ τοῦ δύνασθαι λέγειν; Σὺ δ' ὦρον, ἔφη, χρῆναι σιωπῇ ἱππαρχεῖν; ἢ οὐκ ἐντεθύμησαι, ὅτι ὅσα τε νόμῳ μεμαθήκαμεν κάλλιστα ὄντα, δι' ὧν γε ζῆν ἐπιστάμεθα, ταῦτα πάντα διὰ λόγου ἐμάθομεν. καὶ εἴ τι ἄλλο 25

1 inter ἅπερ et εἵπερ fluctuantur libri Xenophontis | ποιεῖν libri Xenophontis | διανενόησαι; Εἰ δὲ μή, ἀλλὰ Xen. || 2 γε om. Tr. | πείθονται libri Xenophontis plurimi: πείθονται SMA; πείσονται Cobet || 3 τοι pro τι A || 5 ἔφη (post μάλιστα) om. Xen. || 6 τοῦτο ex dativo corr. S¹ | προτρέψαιτο M || 8 ἐθέλουσιν M || 10 οἱ πλείοντες secludi volunt in Xen. || 11 γεωργικώτατον S sed corr. S¹ || 12 εἰκός, ἔφη Gesn.¹ e Xen.: εἰκός τε SMA || 15 αὐτοῦ Tr. || 16 πρὸς τοῦτο recte Xenophontis non nulli || 17 κάλλιον M || 18 σωτηριώτερον ex σωτήριον corr. S¹ || 19 εἴ σοι δέοι Xen. || 21 ἱππαρχον sed αρ e corr. M¹ || 22 τοῦ λέγειν δύνασθαι Xen. || 23 ὅσω ni fallor M || 24 κάλιστα M

καλὸν μανθάνει τις μάθημα, διὰ λόγου μανθάνει, καὶ οἱ ἄριστα διδάσκοντες μάλιστα λόγῳ χρῶνται καὶ οἱ τὰ σπουδαιότατα μάλιστα ἐπιστάμενοι κάλλιστα διαλέγονται;

31 Ἡροδότου ἱστορίας ζ' (49).

- 5 Ὁ δὲ Ἀρτάβανος ἀμείβετο λέγων ᾠ βασιλεῦ, οὔτε στρατὸν τοῦτον, ὅστις γε σύνεσιν ἔχοι, μέμφοιτ' ἂν οὔτε τῶν νεῶν τὸ πλήθος· ἦν τε πλεῦνας συλλέξης, τὰ δύο τοι τὰ λέγω πολλῶ ἔτι πολεμιώτερα γίνεται. τὰ δὲ δύο ταῦτα ἐστὶ γῆ τε καὶ θάλασσα. οὔτε γὰρ τῆς θαλάσσης ἐστὶ λιμὴν τοσοῦτος, ὅστις ἐγειρομένου χειμῶνος δε-
- 10 ξάμενός σευ τοῦτο τὸ ναυτικὸν φερέγγυος ἔσται διασωσάσαι τὰς νέας. καίτοι οὐκ ἓνα αὐτὸν δεῖ εἶναι τὸν λιμένα, ἀλλὰ παρὰ πᾶσαν τὴν ἡπειρον παρ' ἣν δὴ κομίεαι· οὐκ ὦν δὴ ἐόντων τοι λιμένων ὑποδεξιῶν, μάθε ὅτι αἱ συμφοραὶ
- 15 τῶν ἀνθρώπων ἄρχουσι καὶ οὐκ ᾠ ἀνθρώποι τῶν συμφορέων. καὶ δὴ τῶν δύο τοι τοῦ ἐτέρου εἰρημένου τὸ ἔτερον ἔρχομαι ἐρέων. γῆ δὲ πολεμὴ τῇ δέ τοι καθίσταται. εἰ θέλει τοι μηδὲν ἀντίξοον καταστῆναι, τοσοῦτω τοι γίνεται πολεμιωτέρη, ὅσῳ ἂν προβαίνης ἑκατέρω, τὸ
- 20 πρόσω αἰεὶ κλεπτόμενος· εὐπρηξίης γὰρ οὐκ ἔστιν ἀνθρώποις

2 οἱ e corr. M¹ | μάλιστα SM, Xen. μάλα A; in Xen. exstinxit L. Dindorf || 4 ecl. cum lemm. hab. SM A || 5 ἀτραβάνης compend. A, om. Her. | στρατὸν τοῦτον ex Herodoto Gesn.¹: στρατόν τὸν SMA. στρατοῦ τοῦτου Stein || 6 ἔχοι SM, Her.: ἔχει A || 7 νεῶν Her.: νέων SM et fere A ubi νεῶν || 8 τοι om. S | τὰ Her. τα sine acc. M.: ταῦτα SA | γίνεται MA, Her.: γίνονται S || 10 τοσοῦτος οὐδαμόθι, ὡς ἐγὼ εἰκάζω, ὅστις Her. || 11 εἰ pro σεῦ A | τὸ om. A || 12 νῆας A | οὐκ ἓνα SM οὐχὶ ἓνα A | τὸν λιμένα secludunt cum Kruegero || 13 ἀλλὰ <πολλοὺς> prop. Stein || 13 δὴ κομίεαι (κομίεαι Tr.) S διηκωμείαι M διήκωμι A; δὴ κομίζεαι vel δεῖ κομίσαι libri Herodotei. vide autem ne κομίεαι in libris Stobaei ortum sit ex κομίσαι | οὐκ ὦν S οὐκ ὦν M οὐ ὦν A || 14 τοι MA, Her.: τῶν S | ὑποδεξιῶν (ὑπὸ M) SM || 15 οὐκ (οὐκ M) SM οὐχὶ A | οἱ addidi. ὠνθρώποι Her. | συμφορέων MA: συμφορῶν S || 17 δὲ seclussit Herold | καθίσταται Her. || 18 θέλει τοι SM θέλοι τι A | ἀντίξοον Tr. || 19 ἑκατέρω MA ἑκαστέρω S || 20 αἰ A | βλεπόμενος Tr. | εὐπρηξίης (εὐπραξίης S) γὰρ (γὰρ sine acc. M) SM εὐπρηξίης δὲ A; inter γὰρ et δὲ fluctuantur etiam libri Herodoti, ubi recipiunt δὲ edd. | ἀνθρώποισι Her.

οὐδεμία πληθώρα. καὶ δὴ τοι, ὡς οὐδενὸς ἐναντιευμένου, λέγω τὴν χώραν πλεῦνα ἐν πλεῖνι χρόνῳ γινομένην λιμὸν τεῖξασθαι. ἀνὴρ δὲ οὕτω ἂν εἴη ἄριστος, εἰ βουλευόμενος μὲν ἄρρωδέοι, πᾶν ἐπιλεγόμενος πείσεσθαι χρῆμα, ἐν δὲ τῷ ἔργῳ θρασὺς εἴη.

5

32 Θουκυδίδου ἱστορίας δ' δημογορίας Ἑρμοκράτους (61, 5).

Πέφυκε γὰρ τὸ ἀνθρώπειον διὰ παντὸς ἄρχειν μὲν τοῦ εἰκοντος, φυλάσσεσθαι δὲ τὸ ἐπιόν.

33 Δημοσθένους Περὶ τῆς Ῥοδίων Ἐλευθερίας (XV 10 p. 193).

Οὐ γὰρ ὁμοίως οὐδεὶς ὑπὲρ τε τοῦ πλεονεκτεῖν πολέμῃσειεν ἂν καὶ τῶν ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὑπὲρ μὲν ὧν ἂν ἐλαττῶνται μέχρι τοῦ δυνατοῦ πάντες πολεμοῦσιν, ὑπὲρ δὲ τοῦ πλεονεκτεῖν οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἐφίενται μὲν, ἐάν τις ἐᾷ, 15 ἐὰν δὲ κωλυθῶσιν, οὐδὲν ἡδικημένοι τοὺς ἐναντιωθέντας ἑαυτοὺς ἡγοῦνται.

34 Θουκυδίδου ἱστορίας δ' δημογορίας Παγώνδου (92, 5).

Εἰώθασι τε οἱ ἰσχύος πον θράσει τοῖς πέλας, ὥσπερ Ἀθηναῖοι νῦν, ἐπιόντες τὸν μὲν ἰσυχάζοντα καὶ ἐν τῇ 20 ἑαυτοῦ μόνον ἀμυνόμενον ἀδεέστερον ἐπιστρατεύειν, τὸν δὲ καὶ ἔξω ὄρων προαπαντῶντα καί, ἣν καιρὸς ἦ, πολέμου ἄρχοντα ἥσσον ἐτοίμως κατέχειν.

35 Θουκυδίδου ἱστορίας ε' δημογορίας Βρασίδου (9, 9).

1 οὐδεμία Her.: οὐδὲ μία SM A || 3 χώραν revocavi ex M, Her.: χώραν SA | πλεῦρα M | πλέονι Her. | γινομένην Her.: γιγνομένην libri Stobaei || 3 οὕτω dedi ex M, Her.: οὕτως S οὕτος A || 4 αἰρῶ δέοι A || 6 ecl. cum lemm. hab. SM A; in lemm. om. Θουκυδ. S || 10 ecl. cum lemm. hab. SMA || 12 ὑπὲρ τε τοῦ e Demosthene Gaisford: ὑπὲρ δὲ τοῦ SMA || 13 μὲν ὧν ἂν ἐλαττῶνται SM A: μὲν ὧν (sed τῶν primo Demosthenis S, corr. m. pr.) ἐλαττοῦνται Dem. || 17 ἑαυτοῦς libri Stobaei: αὐτοῖς Demosthenis optimi || 18 ecl. cum lemm. hab.

δδ

SM A; Θουκυδ. ἱστ^ο δ' nec plura S. Παγώνδου e Thuc. Gaisford; παγωνίδου MA || 19 ποῦ M τοῦ Tr. || 21 ἑαυτοῦ Thuc.: αὐτῶν SM αὐτῶν A || 22 καὶ om. Thuc. || 23 ἥσσον ἐτοίμως κατέχειν Phot. et Suid s. v. | κατατρέχειν ci. Reiske || 24 ecl. cum lemm. hab. SM A; τ' αυ^τ ἱστ^ο ε' non plura S

Καὶ νομίσατε τρία εἶναι τοῦ καλῶς πολεμεῖν, τὸ ἐθέλειν καὶ <τὸ> αἰσχύνεσθαι καὶ τὸ τοῖς ἄρχουσι πείθεσθαι.

36 Τοῦ αὐτοῦ ἱστορίας ἐ' δημηγορίας Ἀθηναίων (103, 1).

5 Ἐλπίς δὲ κινδύνου παραμύθιον οὔσα τοὺς μὲν ἀπὸ περιουσίας χρωμένους αὐτῇ, καὶ βλάβῃ, οὐ καθεῖλε, τοῖς δὲ ἐς ἅπαν τὸ ὑπάρχον ἀναρριπτοῦσι, δάπανος γὰρ φύσει, ἅμα τε γινώσκεται σφαλέντων καὶ ἐν ἔτῳ ἔτι φυλάσσεται τις αὐτὴν γνωρισθεῖσαν οὐκ ἔλλειπει.

10 37 <Τοῦ αὐτοῦ> ἱστορίας ἐ' δημηγορίας Ἀθηναίων (102).

Ἀλλ' ἐπιστάμεθα <τὰ> τῶν πολεμίων ἔστιν ὅτε κοινοτέρας τὰς τύχας λαμβάνοντα ἢ κατὰ τὸ διαφέρον ἐκατέρων πλήθος.

38 Τοῦ αὐτοῦ ἱστορίας ἐ' δημηγορίας Βρασίδου (9, 8).

15 Τὸ γὰρ ἐπιὸν ὕστερον δεινότερον τοῖς πολεμίοις τοῦ παρόντος καὶ μαχομένου.

39 Ἐκ τῆς Νικολάου ἐθῶν συναγωγῆς (fr. hist. gr. III p. 458 Muell.)

20 Ἀνταριᾶται τοὺς ἀδυνάτους τῶν στρατιωτῶν ἐν ταῖς ὁδοιπορίαις οὐδέποτε ζῶντας ἀπολείπουσι.

1 τρία om. libri Thucydidis, sed agnoscunt scholia || 2 τὸ (ante αἰσχ.) ex Thuc. Gesn.² | καὶ τὸ τοῖς A, Thuc.: καὶ τοῖς SM ||

4 ecl. cum lemm. hab. S M A; τ' αὐτ' ἱστ^ο ἐ' δημηγ^ο α S, nil nisi ἱστορίας ἐ' δημηγορίας Ἀθηναίων M A. Θουκυδίδου Gaisford et Meineke libris invitis. ἐλπίς δὲ κινδύνου e. q. s. Dion. Hal. Thuc. iud. 393, 2 Vs. et Rad. || 5 Θουκυδίδης κινδύνον παραμυθίαν εἶπε τὴν ἐλπίδα Proclus schol. Hesiod. opp. 94 | κινδύνου libri Stobaei, unum Thuc. schol., Dion. Hal.: κινδύνῳ libri Thuc. || 7 ἐς πᾶν Dion. Hal. || 7 ἀναρριπτοῦσι Tr., Thuc.: ἀναρρίπτουσι S M A | δάπανος γὰρ φύσει Thomas Mag. p. 103, 17 | δαπανος sine acc. SM || 8 γινώσκονται Tr. | ἔτι om. Dion. Hal. | τι σαντὴν M || 10 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S; Θουκυδίδου quod de suo intulerunt Gaisford et Meineke, deest in M A. praetuli τοῦ αὐτοῦ. collato Thucydide exspectes eclogarum 36 et 37 ordinem inversum. in archetypo quam primo omiserat librarius ecl. 37 post modo nescio an in margine suppleverit. sic facile fieri poterat ut neglegeretur ecloga in S, falso loco daretur in M A. sed pro re nata certi nil ausim adfirmare || 11 τὰ e Thuc. add. Gesn.² | τῶν πολέμων scr. Hude | κοινοτέρας Thuc.: καινοτέρας M A || 12 τύ-

40 Τοῦ αὐτοῦ (ibid. p. 459).

Τριβαλλοὶ τέτταρας φάλαγγας ἐν ταῖς μάχαις ποιοῦνται· τὴν πρώτην τῶν ἀσθενῶν, τὴν ἐχομένην τῶν κρατίστων, τὴν τρίτην τῶν ἱππέων, τελευταίαν τὴν τῶν γυναικῶν, αἱ αὐτοὺς εἰς φρυγὴν τρεπομένους κωλύουσι 5 βλασφημοῦσαι.

41 Ἀντισθένης (Plut. De Alexandri fort. aut virt. p. 336 A).

Ἀντισθένης ἔλεγεν, ὅτι πάντα δεῖ τοῖς πολεμίοις εὐχεσθαι τάγαθὰ παρεῖναι χωρὶς ἀνδρείας· γίνεται γὰρ οὕτως οὐ τῶν ἐχόντων ἀλλὰ κρατούντων. 10

42 Δημοσθένης κατὰ Φιλίππου (IV p. 51).

Αἰσχρόν ἐστι φρενακίζειν ἑαυτοὺς καὶ ἅπαντα ἀναβαλλομένους, ὅσα ἂν ἡ δυσχερῇ, πάντων ὑστερεῖν τῶν ἔργων, καὶ μηδὲ τοῦτο δύνασθαι μαθεῖν, ὅτι δεῖ τοὺς ὀρθῶς πολέμῳ χρωμένους οὐκ ἀκολουθεῖν τοῖς πράγμασιν, 15 ἀλλ' αὐτοὺς ἔμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων, καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον ὥσπερ τῶν στρατευμάτων ἀξιωσεί τις ἂν τὸν στρατηγὸν ἡγεῖσθαι, οὕτω καὶ τῶν πραγμάτων τοὺς βουλευομένους ἡγεῖσθαι, ἵν' ἃ ἂν ἐκείνοις δοκῇ, ταῦτα πράττηται, καὶ μὴ τὰ συμβάντα ἀναγκάζωνται διώκειν. 20

χας e Thuc. Gesn.²: ψυχὰς MA || 14 ecl. cum lemm. hab. SMA; τ' αὐτ' ἰστ' ε' nec plura S. Θουκνδίδου κτέ. MA || 17 ecl. cum lemm. hab. SMA || 19 ἀνταριάται ut videtur S ἀταριάται M ἀνταριάται A ἀνταρχίαται Tr.

1 ecl. cum lemm. hab. SMA || 2 Τριβαλλοὶ A || 3 πρώτην MA ἀ S μίαν Tr. || 7 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate MA || 8 ὀρθῶς γὰρ A. ἔλεγεν Plut. | πάντα om. S. || 9 ἔχεσθαι A | τὰ ἀγαθὰ M | χωρὶς ex χώρας corr. A compendium syllabae ας delevit A² | ἀνδρείας A² | γίνεται Tr. | γὰρ om. Tr. || 11 ecl. cum lemm. hab. SMA || 12 φαινακίζειν M | ἅπαντ' M | ἀναβαλλομένους ἂν ἡ Dem. || 13 ὑστερεῖ M | 16 ss. καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον. — τῶν πραγμάτων in contextu omissa suppl. A¹ in marg., praecedat ab ead. m. κ, deletum a manu secunda quae adscripsit κειμένων || 18 οὕτω καὶ — ἡγεῖσθαι om. S | βουλευομένους A || 19 ἡγεῖσθαι om. Dem. || 20 ἀναγκάζωνται ex -ονται corr. A²

43 Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Εἰ πολιτευτέον πρεσβυτέρῳ
(p. 788 D—E).

Οἱ δῆτορες Ἀθήνησιν Ἰφικράτει καὶ Τιμοθέῳ Χά-
ρητα παρέφερον ἰσχυρὸν ὄντα καὶ τοιοῦτον ἡξιῶν εἶναι
5 τὸν στρατηγόν. ὁ δὲ Τιμόθεος 'οὐ μὰ τοὺς θεοὺς' εἶπεν
'ἀλλὰ τοιοῦτον μὲν εἶναι τὸν μέλλοντα τῷ στρατηγῷ τὰ
στρώματα κομίζειν, τὸν δὲ στρατηγὸν "ἅμα πρόσσω καὶ
ὀπίσσω" ὁρᾶν.'

44 Ἀντιγόνου (Ps.-Plut. reg. et imp. apophth. p. 183 D).

10 Ἀντίγονος ὑποχωρῶν ποτε τοῖς πολεμίοις ἐπερχομέ-
νοις, οὐκ ἔφη φεύγειν, ἀλλὰ διώκειν τὸ συμφέρον ὀπίσω
κείμενον.

45 Λαμάχου (Ps.-Plut. reg. et imp. apophth. p. 186 F).

15 Λάμαχος ἐπετίμα τινὶ τῶν λοχαγῶν ἁμαρτάνοντι.
τοῦ δὲ φήσαντος μηκέτι τοῦτο ποιήσῃν 'οὐκ ἔστιν' εἶπεν
'ἐν πολέμῳ δις ἁμαρτάνειν.'

46 Ἀντιγόνου.

Ἀντίγονος ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν τις ἐπιθοῖτο τοῖς
πολεμίοις, εἶπεν

20 'ἢ δόλῳ ἢ βίῃ ἢ ἀμφιδὸν ἢ κρυφῆδόν'.

1 ecl. cum lemm. hab. S M A; πρεσβυτέρων compendiose A. apud Plutarchum sic scribitur Εἰ πρεσβυτέρῳ πολιτευτέον, sed εἰ πολ. πρεσβ. Stobaeus etiam supra p. 189. breviata leguntur verba Ps.-Plut. reg. et imp. apophth. p. 187 C || 3 οἷον οἱ δῆτορες Ἀθήνησι Τιμοθέῳ καὶ Ἰφικράτει Χάρητα τὸν Θεοχάρους ἐπαποδύοντες ἀκμάζοντα τῷ σώματι καὶ ῥωμαλέον ἡξιῶν τοιοῦτον εἶναι τὸν τῶν Ἀθηναίων στρατηγόν, ὁ δὲ Τιμ. Plut. | χάριτα A, corr. A¹ || 5 οὐδὲ Τιμ. A || 6 εἶναι] εἰκὸς εἶναι suppleri vult Bernardakis || 7 πρόσσω καὶ ὀπίσσω A: πρόσσω καὶ ὀπίσσω S M, Plut. cf. Il. I 343 ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω || 8 πρόσσω καὶ ὀπίσσω τῶν πραγμάτων ὁρῶντα καὶ μηδὲν πάθει τοὺς περὶ τῶν συμφερόντων λογισμοὺς ἐπιταραττόμενον Plut. || 9 ecl. cum lemm. hab. S M A. Plutarchi apophth. reg. et imp. frequenter usum esse Stobaeum recte monet Elter De gnomol. Gr. hist. atque orig. part. II p. 106 || 10 ὑποχωρῶν δέ ποτε (sc. Ἀντίγονος) τοῖς π. Ps.-Plut. | ὑποχωρόν Tr. || 13 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A || 16 ἁμαρτεῖν Ps.-Plut. || 17 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. adsumpta sit ecloga ex libro Hermippi quo supra usus est gnomologus III 5, 43 p. 269, 5. versus ἢ δόλῳ ἢ βίῃ ἢ ἀμφιδὸν ἢ κρυφῆδόν tribuitur

47 Δημάδης.

Δημάδης ὁ ῥήτωρ ληφθεὶς αἰχμάλωτος ἐν τῇ κατὰ Χαιρώνειαν μάχῃ ὑπὸ Φιλίππου καὶ συσταθεὶς αὐτῷ, ἐκείνου παρὰ πότον σεμνυνομένου 'ποῦ ἡ εὐγένεια καὶ ἡ ὑπεροχὴ τῆς Ἀθηναίων πόλεως;' 'ἔγνωσ' ἄν' ἔφη 'ὦ βασιλεῦ, τὴν τῆς πόλεως δύναμιν, εἰ Ἀθηναίων μὲν Φίλιππος, Μακεδόνων δὲ Χάρης ἐστρατήγει'.

48 Ἀλεξάνδρου.

Ἀλέξανδρος ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος, πῶς ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ τῆς οἰκουμένης ἐκυρίευσεν, εἶπε
'βουλῇ καὶ μύθοισι καὶ ὑπεροπηίδι τέχνῃ'.

49 Ἀγησιλάου.

Ἀγησίλαος ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος, τίνα δεῖ τὸν στρατηγὸν ἔχειν, εἶπεν 'πρὸς μὲν

τῷ ποιητῇ a Zenobio I 93 (paroem. gr. Gott. I p. 30), hodie non nisi frustula leguntur velut δόλω ἢ βίηφι Od. IX 406 (cf. 408) alterumque hemistichium ἢ ἀμφαδὸν ἢ ἐκρυφιδόν Od. XIV 330 XIX 299. respicitur fortasse versus a Polyaeo strat. prooem. 4, de quo vid. I. Teufer *De Homero in apophthegmatis usurpato* (Lips. a. 1890) p. 43 || 18 ἀντίγωνος M | ἐπιθοῖτο S M A ἐπιθῆτο Tr. ἐπιθεῖτο Gaisford || 20 ἢ ἐκρυφιδόν S ἢ ἐκρυφιδόν M ἢ κρυφιδόν A corr. A¹

1 ecl. cum lemm. hab. S M A. variata legitur chria in Ps.-Plutarchi libro pro nobilit. c. 2 || 3 χαιρώνεια Tr. χαιρώνειαν S χερώνειαν M χερωνίαν A¹ || 4 εὐγένεια etiam S, fallitur Gaisford | ἡ (ante ὑπεροχῇ) om. M || 6 τὴν τῆς πόλεως δύναμιν superser. in A m. ant., fortasse prima | μὲν om. A | ἐπεστρατήγει corr. A² || 8 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S, versum βουλῇ καὶ μ. κ. ἢ. τ. 'in Odyssea aliquando exstitisse ex Polyaeo strat. prooem. 8 et Strab. I 2, 4 p. 17 C et XIII, 1, 41 p. 601 C probabile est, qui eum inter versus Homericos (eosque omnes ex Iliade et Odyssea depromptos) referunt' Ioannes Teufer l. c. p. 43 || 10 εἶπεν M || 11 ὑπεροπηίδι Tyrwhitt: εἰπερόπηδεῖ M εἶπερ ὀπηδεῖ A | 12 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemme M A. recurrit apophthegma in gnomol. Vat. 70 'Ο αὐτὸς (sc. Ἀγησίλαος) ἐρωτηθεὶς, τίνα δεῖ τὸν στρατηγὸν ἔχειν, εἶπεν 'πρὸς μὲν τοὺς ἐναντίους τόλμαν' κτῆ. ubi vide quae adnotavit Sternbach, ante Sternbachium Wachsmuth *Stud. zu den gr. floril.* p. 151 s. brevius legitur dictum Plut. apophth. Lac. p. 213, ubi omittitur membrum extremum (πρὸς δὲ τοὺς καιροὺς λ.) || 14 ὑπὸ τινος om. S | εἶπε (-εν M) S M gnomol. Vat.: εἶπεν (sic) ὅτι A idque receperunt Gaisford et Meineke

τοὺς πολεμίους τόλμαν, πρὸς δὲ τοὺς ὑποτεταγμένους
εὖνοϊαν, πρὸς δὲ τοὺς καιροὺς λογισμὸν.'

50 Ἐπαμινώνδου.

Ἐπαμινώνδας ὁ Θηβαῖος ἰδὼν στρατόπεδον μέγα καὶ
5 καλὸν στρατηγὸν οὐκ ἔχον 'ἡλίκον' ἔφη 'Θηρίον κεφαλὴν
οὐκ ἔχει.'

51 Ἰφικράτους (Ps.-Plut. reg. et imp. apophth. p. 187 A).

Ἰφικράτης ἐν συμμάχῳ χώρᾳ στρατοπεδεύων καὶ
χάρακα βαλλόμενος καὶ τάφρον ὀρύττων, πρὸς τὸν εἰπόντα
10 'τί γὰρ φοβούμεθα;' χειρίστην ἔφη φωνὴν στρατηγοῦ εἶναι
τὴν 'οὐκ ἂν προσεδόκησα'.

52 Τοῦ αὐτοῦ (Ps.-Plut. reg. et imp. apophth. p. 187 B).

Ῥήτορος δέ τινος ἐρωτῶντος αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ 'τίς
ὦν μέγα φρονεῖς, πότερον ἱππεὺς ἢ ὀπλίτης ἢ τοξότης
15 ἢ πελταστής;' 'οὐδεὶς' ἔφη 'τούτων, ἀλλ' ὁ τούτοις ἐπι-
τάττειν πᾶσιν ἐπιστάμενος.'

3 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate MA. recurrit corp.
Par. 545 Elt. (ἐπαμινώνδου), legitur etiam in gnomol. Vat. 281 'Ο αὐτὸς
sc. Ἐπαμινώνδας) ἰδὼν στρατόπεδον κτέ. et paululum variata gnomol.
Par. 126 Sternb. || 5 κεφαλὴν scripsi cum S, gnom. Vat. et Par.: καὶ
κεφαλὴν MA || 7 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S. Iphicrati dictum
adscriptis etiam Polyaeus III, 9, 17 (Ἰφκρ. ἐν τῇ φιλίᾳ τὸν χάρακα
ἐβάλλετο λέγων 'οὐ στρατηγικὸν τὸ οὐκ ᾔμην'), Scipioni Valerius
Maximus VII 2, Fabio Seneca de ira II 31, 5. Stoicam apophtheg-
matis originem quivis, spero, agnoscet, cf. Cic. de off. I 23, 81
Seneca haud raro || 8 Ἰφικράτους A¹ | συμμάχῳ recepi ex M, nam
Ἐν δὲ φιλίᾳ καὶ συμμάχῳ χώρᾳ Ps.-Plut. ἐν τῇ φιλίᾳ Polyaeus.:
συμμάχων ut videtur A | χώρας A sed σ del. ni fallor A² || 9 ὀρύτ-
των ἐπιμελῶς πρὸς Ps.-Plut. || 10 ἔφησε στρατηγοῦ φωνὴν εἶναι
Ps.-Plut. || 12 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate MA. narratur
chria a Plutarcho De Fortuna p. 99 E An virt. doceri possit p. 440 B ||
13 ῥήτορος δέ τινος ἐρωτῶντος (ἐπερ-Ps.-Pl.) αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ τίς
ὦν MA, Ps.-Plut.: Ἰφικράτης ἐρωτηθεὶς τίς ὦν ἐν ἐκκλ. S: tanta
breviandi interpolandique temeritas in libro omnium vetustissimo ||
14 ὦν ex ὄν corr. M² ni fallor | ἢ ὀπλίτης om. Ps.-Plutarchi
libri | ἢ τοξότης ἢ πελταστής libri Stobaei: ἢ τοξότης ἢ πελταστής
ἢ πεζός (vel inverso ordine ἢ πεζός ἢ πελταστής) libri Ps.-Plutarchi
15 ἀλλὰ τούτοις in ἀλλ' ὁ τούτοις corr. A² idque recte: ἀλλὰ τούτοις
SMA. cf. Ps.-Plut. ἀλλ' ὁ πᾶσι τούτοις ἐπιστάμενος ἐπιτάττειν ipse Plut.

53 Χαβρίου (Ps.-Plut. *ibid.* p. 187 D).

Χαβρίας ἔλεγε κάλλιστα στρατηγεῖν τοὺς μάλιστα γινώσκοντας τὰ τῶν πολεμίων.

54 Θουκυδίδου ἱστορίας γ' δημηγορίας Κλέωνος (48).

Ὅστις γὰρ εὖ βουλευέται πρὸς τοὺς ἀντιπάλους κρείσ- 5
των ἐστὶν ἢ μετ' ἔργων ἰσχύος ἀνοία ἐπιών.

55 Τοῦ αὐτοῦ ἱστορίας δ' δημηγορίας Βρασίδου (86, 6).

Ἀπάτη γὰρ εὐπρεπεῖ αἰσχίον τι τοῖς γε ἐν ἀξιώματι
πλεονεκτῆσαι ἢ βία ἐμφανεῖ· τὸ μὲν γὰρ ἰσχύος δικαιο-
σει, ἣν ἡ τύχη ἔδωκεν, ἐπέρχεται, τὸ δὲ γνώμης ἀδίκου 10
ἐπιβουλῇ.

56 Θουκυδίδου (ἱστορίας ε') δημηγορίας Ἀλκιβιάδου
(91, 6).

Βεβαιότατα δ' ἂν τις τοὺς πολεμίους οὕτω βλάπτοι,
εἰ ἂ μάλιστα δεδιότας αὐτοὺς αἰσθάνοιτο, τὰντα σαφῶς 15
πυνθανόμενος ἐπιφέρει. εἰκὸς γὰρ αὐτοὺς ἀκριβέστατα
ἐκάστους τὰ σφέτερα αὐτῶν δεινὰ ἐπισταμένους φο-
βεῖσθαι.

p. 99 E ὁ τούτοις, ἔφη, πᾶσιν ἐπιτάττων καὶ χρώμενος, p. 440 B
ἀλλ' ὁ τούτοις πᾶσιν ἐπιτάττων

1 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate MA || 2 τοὺς μάλισ-
τα SM, Ps.-Plut., etiam A sed κ ex parte erasit et μ fecit A², quae
tamen λλ intactum reliquit || 4 ecl. cum lemm. hab. S MA; Θουκυ-
ῖστ^ο γ' nec plura S. ε̄ pro libri indiculo A sed superscr. iam pr. m.
γ. pro Κλέωνος (sic MA) prop. Διοδότου Gaisford idque recepit
Meineke inconsideratius. coniciat quispiam Cleonis orationis eclogam
ex eodem Thucydidis libro (III 37 ss.) petitam intercidisse una cum lem-
mate eclogae ad Diodoti orationem pertinentis (sc. Θουκυδίδου ἱστορίας
γ' δημηγορίας Διοδότου), cum praesertim Cleonis orationem etiam alibi
excerpserit Stobaeus (cf. IV 43, 58 s). sed potest etiam ipsius gno-
mologi error subesse inde natus, quod Cleonis Diodotique orationes
apud Thuc. sese excipiunt || 5 βούλεται A | πρὸς τοὺς ἐναντίους
Thuc. || 7 ecl. cum lemm. hab. S MA; τ' αν^τ ἱστ^ο δ' nec plura S.
δημηγορία A || 8 τι om. libri Thuc. | γε]τε fere libri Thuc. || 9 ἐμφανῇ A ||
11 ἐπιβουλή SA || 12 ecl. cum lemm. hab. S MA; τ' αν^τ δημ. ἀλκ. S. ἱστο-
ρίας ε' addidi. Ἀλκιβιάδης A || 14 τις οὕτως τοὺς πολεμίους βλ. Thuc. ||
15 ἀνδάνοιτο A || 16 ἐπιφέρει A || 17 ἐκάστον Thuc.: ἐκάστον SMA

57 Πύρρον.

Πύρρος ἐπιζητούντων τινῶν παρὰ πότον πότερος
 κρείσσων αὐλητῆς, Ἀντιγενίδας ἢ Σάτυρος, ἔμοι μὲν εἶπε,
 στρατηγὸς Πολυσπέρχων διδάσκων ὅτι ἀναγκαῖα δεῖ ζη-
 5 τεῖν καὶ μὴ ἄρχηστα.

58 Ἀννίβαλος.

Ἀννίβαλ ἀκούσας Στωικοῦ τινος ἐπιχειροῦντος ὅτι
 ὁ σοφὸς μόνος στρατηγικός ἐστιν, ἐγέλασε νομίζων ἀδί-
 νατον εἶναι ἐκτὸς τῆς δι' ἔργων ἐμπειρίας τὴν ἐν τού-
 10 τοις ἐπιστήμῃν σχεῖν.

59 Λυκούργου.

Λυκούργος ἐκέλευσε Λακεδαιμονίοις <μὴ> πολλάκις
 τοῖς αὐτοῖς πολεμεῖν, ἵνα μὴ ἄκοντας πολεμεῖν διδάξωσιν.

60 Πύρρον.

15 Πύρρος πρὸς τὸν ὑπισχνούμενον τὰ τακτικά διδάξειν
 ἐν δὲ παρατάξει οὐδέποτε γεγονότα, οὐκ ἔφη δεῖσθαι
 ἀπερισαλπίκτου στρατηγοῦ.

1 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. Ταράσω (sic) quod quasi lemma ante Πύρρος habet Tr. non expedit. vix latet Ταύρον nomen philosophi qui scripsit contra Stoicos (cf. Gell. XII 5, 5), quamquam Stoicorum paradoxon irridetur ecl. 58. recurrit apophthegma Pyrrhi in Theonis progymnasmatis rh. gr. II p. 100, 20 ss. Sp., brevius aliterque conceptum Ps.-Plut. reg. et imp. apophth. p. 184 C || 2 Πύρρος ὁ τῶν Ἑπειρωτῶν βασιλεὺς ζητούντων Theo | κρείττων Theo || 3 Ἀντιγενίδας Theo || 4 Πολυσπέρχων (sic Theo, Ps.-Plut.) Stobaeo reddidit Gesn.²: πολλοὺς σπέρχων S πολὺ σπέρχων M A¹ | διδάσκων κτέ. om. Theo || 6 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. iteratur ecloga gnomol. Paris. 262 Sternb. cf. Cicero de or. II 18, 75 || 7 Ἀννίβαλ om. A ubi ἀννίβαλος ἀκούσας legitur. Ἀννίβας Στωϊκοῦ τινος ἐπιχειροῦντος λέγειν, ὅτι gnomol. Par. male || 8 στρατηγός Tr., gnomol. Par. || 9 εἶναι om. A | ἐπὶ τούτοις gnomol. Par. 11 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S || 12 μὴ inseruit Gesn.², om. M A | πολλάκις bis scr. A || 14 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. iteratur ecloga sed Hannibalis dicto adhaerens gnomol. Paris. 262 Sternb. ubi post ecl. 54, 58 ἐπιστήμῃν σχεῖν pergatur sic: πρὸς δὲ τὸν ὑπισχνούμενον — στρατηγοῦ. intercidiisse igitur ibi putes olim Πύρρος ante πρὸς, tunc capite truncatam coaluisse eclogam cum priore || 16 οὐδέποτε S A, gnomol. Paris. οὐ δὲ πώποτε M | ἀπερισαλπίκτου (-πικτοῦ M) S M A ἀπερισαλπίκτου A² Tr., gnomol. Paris. cf. ecl. 65

61 Φιλίππου.

Φίλιππος ἔλεγε κρείττον εἶναι στρατόπεδον ἐλάφων
λέοντος στρατηγούντος ἢ λεόντων ἐλάφου στρατηγούντος.

62 Ἰφικράτους.

Ἰφικράτης τὸ στράτευμα οὕτως ἔφασκε δεῖν συντε- 5
τάχθαι ὡς ἐν σῶμα, θώρακα μὲν ἔχον τὴν φάλαγγα, χει-
ρας δὲ τοὺς ψιλοὺς, πόδας δὲ τοὺς ἱππέας, κεφαλὴν δὲ
τὸν στρατηγόν.

63 (64 Mein.) Τιμοθέου.

Τιμόθεος πρὸς τὸν ἐρόμενον ᾧ διαφέρει στρατηγικὴ 10
δητορικῆς ᾧ πόλεμος ἔφη εἰρήνης.

64 (63 Mein.) Φιλίππου.

Φίλιππος ἐρωτώμενος οὓς τινας μάλιστα φιλεῖ καὶ
οὓς τινας μάλιστα μισεῖ τοὺς μέλλοντας ἔφη προδιδόν-
ναι μάλιστα φιλῶ, τοὺς δ' ἤδη προδεδωκότας μάλιστα 15
μισῶ.

1 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. recurrit corp.
Par. 546 Elt. (Φιλίππου). idem fere dictum Chabriae adsignatur a
Ps.-Plutarcho reg. et imp. apophth. p. 187 D et ab Aristide Περὶ
τοῦ παραφθέγγμ. t. II p. 400, denique in gnomol. Vatic. 555 Sternb. ||
2 κρείττον SM: κρεῖσσον A, corp. Par. | εἶναι non. A¹ suppl. A² ||
3 στρατηγούντος post ἐλάφου iterant S M A, corp. Par., om. A². huic
obsecuti sunt Gaisford et Meineke. nil nisi ἢ λεόντων ἐλάφου habent
Aristides et Ps.-Plut. sed cf. gnomol. Vat. ubi φοβερώτερον εἶναι
στρατόπεδον ἐλάφων ἡγούμενου λέοντος ἢ λεόντων ἡγούμενης
ἐλάφου. si quid mutandum in Stobaeo, malim ἢ λεόντων στρατη-
γούντος ἐλάφου || 4 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A ||
6 ἔχον τὴν S ἔχων τὴν M ἔχοντα τὴν (si recte intellego Meklerum)
A¹ ἐχόντων (om. τὴν) Tr. || 7 φίλους Tr. || 9 ecl. sine lemm. hab.
S, lemmate addito M A, omnes post ecl. 62: ordinem huius et pro-
ximae eclogae invertit Tr., inde vulg. iteratur ecloga eisdem verbis
gnomol. Paris. 263 Sternb. || 10 ἐρόμενον S A², gnomol. Par. ἐρώ-
μενον A ἐρωτώμενον M Tr. | ὧι M || 12 ecl. sine lemm. hab. S,
lemmate addito M A. genuinus ordo quem ex libris revocavimus
huius et prioris eclogae confirmatur gnomologio Parisino 74 Sternb.
ubi ecl. Φίλιππος ἐρωτώμενος — μάλιστα μισῶ excipitur dicto
Eudamidae. comparari potest dictum Caesaris Augusti quod tradidit
Ps.-Plutarchus reg. et imp. apophth. p. 207 A || 13 φιλοῖ S

65 *Εὐδαμίδου* (Ps.-Plut. reg. et imp. apophth. p. 192 A).

Εὐδαμίδας ἀκούσας φιλοσόφου διαλεχθέντος ὅτι μόνος ἀγαθὸς στρατηγὸς ὁ σοφὸς ἐστὶν ὁ μὲν λόγος ἔφη *θαυμαστός, ὁ δὲ λέγων οὐ περισεσάλπικται.*

5 66 *Ξενοφῶντος ἐν τῷ ε΄ τῆς Κύρου παιδείας* (c. 3, 9).

Οὐτε γὰρ ἂν φίλους τις ποιήσειεν ἄλλως πῶς πλείονα ἀγαθὰ ἐν πολέμῳ ἢ πολέμιος δοκῶν εἶναι οὐτ' ἂν ἐχθροὺς πλείω τις βλάψειεν ἄλλως πῶς ἢ φίλος δοκῶν εἶναι.

1 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S; *εὐδαμίδου* reposui ex M, *εὐδαιμονίδου* A. iteratur ecloga gnomol. Paris. 75 Sternb. *Εὐδαμίδας ἀκούσας κτέ.* || 2 *Πάλιν ἀκούσας* (sc. *Εὐδαμίδας*) *φιλοσόφον κτέ.* Ps.-Plut. | *εὐδαμίδας* ex M iam Gesn.²: *εὐδαιμονίδας* A | *διαλεχ-* ex *διαλεγχ-* ut videtur A || 4 *λόγον* A | *περισεσάλπικται* M A *ιγκται* e cod. Paris. 1985 adfert Gaisford quod vix merito receperunt Gaisford et Meineke, *περισεσάλπισται* Ps.-Plut. gnomol. Paris. tu conferas ecl. 60 *ἀπερισαλπικτον* || 5 ecl. cum lemm. hab. S M A, in lemmate *τῆς* om. M A. cf. Clemens Alex. strom. VI 2 p. 746 P. *Ξενοφῶν δὲ εἶρηκεν* *οὐκ ἂν ἐχθροὺς ἄλλως πῶς βλάψειεν ἂν τις ἢ φίλος δοκῶν εἶναι* quem gnomologio usum esse monet Elter De gnomol. gr. hist. atque orig. commentationis ramenta (Bonnae ed. a. 1892) p. 30 || 6 *ἄλλος* A | *πῶς* M | *πλείω* Xen. || 7 *οὐτ' ἂν* — 9 *δοκῶν εἶναι* propter homoeoteleuton om. M || 8 *πλείω* Xen.: *πλείους* S A | *τίς* sup. lin. S¹ *τί* Tr. | *φίλους* A

CAPVT XIV.

ΠΕΡΙ ΕΙΡΗΝΗΣ.

1 Εὐριπίδου Κρεσφόντου (fr. 453 N²).

XOP. Εἰρήνη βαθύπλουτε καὶ

καλλίστα μακάρων θεῶν,

ζήλός μοι σέθεν ὥς χρονίζεις.

δέδοικα δὲ μὴ πρὶν πόνοις

ὑπερβάλλῃ με γῆρας,

πρὶν σὰν χαρίεσσαν προσιδεῖν ὥραν

καὶ καλλιχόρους αἰοιδάς

φιλοστεφάνους τε κώμους

ἔθι μοι, πότνα, πόλιν.

Τὰν δ' ἐχθρὰν στάσιν εἶργ' ἀπ' οὔ-

κων τὰν μαινομένην τ' ἔριν

θηκτῷ τερπομένην σιδάρω.

1 *Περὶ εἰρήνης* sicut in summario Photius libri omnes. *μὴ* adpingit S, *νγ'* Tr. ξς' M A Mac. || 3 *ecl.* cum lemm. hab. S M A; *κρέσφ*⁰ addita compendii nota S qui chori signum servavit, *κρέσφον* M *κρεσφόντου* A. respexit carmen Aristophanes, cf. *ecl.* proxima. v. *Εἰρήνη* — 11 *κώμους* fabulae nomine omisso affert Polybius XII 26, 5 usus Timaeo, cf. Elter l. c. p. S s. || 4 *Εἰρήνη* Polyb. | *καὶ* om. Pol. || 7 *πόνοις* ex *πόνους* corr. S¹ *πόνων* Tr., om. Polyb. || 8 *γῆρας* sed *η* in ras. A || 9 *σὴν* (σὰν Grotius Dict. poet. p. 209) Gesn.¹ mrg.: γὰρ S M *περ* A, ἂν Polyb. | *προσιδεῖν ὥραν* Polyb.: *προσιδεῶραν* S *προσιδε ὥραν* M *προιδεῖν ὥραν* A || 10 *καλλιχόρους* A, Polyb.: *καλλιχρόρους* S M || 11 *κώμους* ex *χώρους* corr. A¹ || 12 *πότνα* Meineke: *πότνια* libri | *πάλιν* Bergk || 13 hinc incipere antistropham carminis vidit Bergk | *ταν δ'* Bergk: *τάνδε* S M A | *ἀπὸ οὔκων* A || 14 *μαινομένην* ex *μαινομένων* corr. S¹ *μαινομένην* M A sed *αν* ex parte in ras. M || 15 *θηκτῷ* A | *σιδάρω* Tr.

2 Ἀριστοφάνους Γεωργῶν (fr. 109 K.).

Εἰρήνη βαθύπλουτε καὶ ζευγάριον βοεικόν,
εἰ γὰρ ἐμοὶ πανσαμένῳ τοῦ πολέμου γένοιτο
σκάψαι καὶ ποκλάσαι καὶ λουσαμένῳ διελκύσαι
5 τῆς τρυγὸς ἄρτον λιπαρὸν καὶ θάψανον φέροντι.

3 Βακχυλίδου Παιάνων (fr. 4 Blass²).

Τίττει δέ τε θνατοῖσιν εἰρήνα μεγέλα
πλοῦτον [καί] μελιγλώσσων <τ'> ἀοιδᾶν ἄνθεα,
δαίδαλέων τ' ἐπὶ βωμῶν
10 θεοῖσιν αἰθεσθαι βοῶν ξανθᾶ φλογὶ
μηρί' εὐτρίχων τε μίλων,
γυμνασίων τε νέοις
αὐλῶν τε καὶ κώμων μέλειν.
ἐν δὲ σιδαροδέτοισι

1 ecl. cum lemm. hab. S M A. cf. ecloga quae praecedit. iteravit eclogam Maxim. c. 37 p. 629 Combef. (Ἀριστοφ.) | βοϊκόν (sine acc. S) S M A: βοεικόν (ut Maximi codd. nonnulli) Dindorf || 3 τοῦ om. A || 4 σκάψει καὶ ποκλάσαι Dindorf: σκάψαιτ' ἀποκλάσαι S σκάψαι τ' ἀποκλάσαι M σκάψαντ' ἐχθρὰν στάσιν τ' ἀποκλάσαι (cf. ecl. praegressa) A | τε ante καὶ inserere solent, ut metro satis fiat, cum Brunckio, idque indidit iam codicis Parisini 1985 librarius si fides est Gaisfordo, om. S M A | λουσαμένῳ 'πολαῦσαι prop. Kock, sed catalectica dipodia iambica non opus esse monuit G. Dindorf, nova periodus, quae incipit a ν. σκάψαι, finitur per φέροντι demum || 5 φαρόντι ci. Herwerden || 6 ecl. cum lemm. hab. S M A. παιάνων τεμάχιον in marg. adscripsit A². primum fragmenti versum epodij fuisse ultimum, stropham a ν. πλοῦτον incipere, ab ἔγχεά τε antistropham perspexit Blass mus. Rhen. XXXII p. 460, cuius colometrium secutus sum || 7 ἐνατοῖσιν M | εἰρήνα M: εἰρήνη S A | μέγαν maluit Bergk || 8 τ' inseruit particula καὶ seclusa Boeckh | ἀοιδᾶν Boeckh: ἀοιδῶν libri || 9 ἐπιβώμων M || 10 αἰθεσθαι L. Dindorf, Schneidewin: ἔθεσθε S M A | ξανθὰ S A ξανθα M | φλογὶ M || 11 μηρίταν (μηροῦταν A) εὐτρίχων (εὐτρόχων A) S M A: μηρί' εὐτρίχων Blass qui duas lectiones antiquitus traditas pellucere putat: μηρι(α) τανντρίχων et μηριεντρο. || 13 μέλειν S A μέλλειν M || 14 Plutarchus Num. 20: 'ἐν δὲ σιδαροδέτοις πόρπαξιν (sic Stephanus: πορπάξιν (vel -άζειν) libri Plutarchi) αἰθᾶν (sic Stephanus, fuerat ἔνθα δ' vel ἐνθάδ') ἀραχνᾶν ἔργα, καὶ ἐνὸς δάμναται ἔγχεά τε λογχωτὰ ἑξίφεά τ' ἀμμήκεα, χαλκῶν δὲ οὐκέτι σαλπίγγων κτύπος οὐδὲ σὺλάται μελίφρων ὕπνος ἀπὸ βλεφάρων' | σιδαροδέτοισι πόρπι- ξιν Tr.: σιδαροδέτοισι (-σιν S) ὄρπαξιν (ἔρπαξιν A) S M A

πόρπαξιν αἰθᾶν ἀραχνᾶν ἱστοὶ πέλονται ·
 ἔγχεά τε λογχωτὰ ξίφεά τ' ἀμφάκεα
 δάμνεται . . .

χαλκῶν δ' οὐκ ἔστι σαλπίγγων κτύπος,
 οὐδὲ συλᾶται μελίφρων
 ὕπνος ἀπὸ βλεφάρων,
 ἄψος δς θάλλπει κέαρ.
 συμποσίων δ' ἐρατῶν

βρίθοντ' ἀγνιαὶ παιδικοὶ θ' ἱμνοὶ φλέγονται.

4 Εὐριπίδου Ἐρεχθέως (fr. 369 N.²).

XOP. Κεῖσθω δόρυ μοι μίτον ἀμφιπλέκειν ἀράχνης.
 μετὰ δ' ἥσυχίας πολὺν γῆρα συνοικεῖν,
 αἰδοίμιν δὲ στεφάνοις κᾶρα πολλὸν στεφανώσας
 Θρηίκιον πέλταν πρὸς Ἀθάνας
 περικίσσιν ἀγκρεμάσας θαλάμοις
 δέλτων τ' ἀναπτύσσοιμι γῆρυν,
 ἂν σοφοὶ κλέονται.

1 αἰθᾶν Stephanus ap. Plut.: αἶθαν SMA | ἀραχνᾶν Plut.: ἀράχνας
 SMA | ἱστοὶ] ἔργα Plut. | πλέκονται ci. Ursinus || 2 ἐμφάκεα A || 3 post
 δάμνεται indidit εὐρώς ex Plut. Bergk idque recte, ut videtur, sed
 plura intercidissee antistrophica ratione demonstravit Blass || 4 χαλ-
 κῶν ex Plutarchi librorum vestigiis Schneidewin | οὐκ ἔστι ap. Plut.
 meliores: οὐκ ἔτι M οὐκέτι SA || 5 συλᾶται Plut.: συλᾶτε SM A
 sed sine acc. M | 6 ὕπνον S || 7 ἄψος Blass: ἄμος S ἄμοσ M ἄμος
 A. ἄμὸν Heyne || 9 βρίθοντ' (βρίθον τ' corr. ex βρίθοντ' S¹) ἀγνιαὶ
 SA βρίθων τᾶγνιαι M || 10 ecl. cum lemm. hab. SM A. verba
 'κεῖσθω — ἀράχνης' adfert Plutarchus vit. Nic. c. 9, respicit Eusta-
 thius Od. p. 1793, 40 || 11 XOP. Κεῖσθω scripsi duce Meinekio: ῥεῖσ-
 θω SMA ἀρκεῖτω Tr. κεῖσθω Plutarchus qui commonet ῥδόντων τὰ
 τοιαῦτα χορῶν. est autem παραχορήγημα militum victorum, nam
 chorus qui proprie vocatur in Erechtheo ex mulieribus constat, quod
 observavit Wilamowitz anal. Eur. p. 174 | ἀράχνης Plut. || 12 γῆρας
 S γῆρασ M γῆρ^α A γῆραῖ Tr. | συνοικεῖν A || 13 αἰδοίμιν A || 14 πέλ-
 ταν cod. Paris. 1985 si fides Gaisfordo: πεαταν sine acc. SM πεάταν A |
 ἀθανᾶς S ἀθηνᾶς MA || 15 περικίσσιν M ut videtur, Grotius Dict. poet.
 p. 211: περὶ κίσσιν S παρὰ κίσσιν A | ἀγκρεμάσας A || 16 δέλτον A | ἀνα-
 πτύσσοιμι M || 17 ἂν M | κλέονται Gaisford: κλέωνται SM κκλ^εσσονται
 (etiam ε A¹) A

5 Φιλήμονος ἐκ Πύρρου (fr. 71 K.).

Οἱ φιλόσοφοι ζητοῦσιν, ὥς ἀκίκοα,
περὶ τοῦτό τ' αὐτοῖς πολὺς ἀναλοῦται χρόνος,
τί ἐστιν ἀγαθόν, καὶδὲ εἰς εὖρηκέ πω,

5 τί ἐστιν. ἀρετὴν καὶ φρόνησίν φασι, καὶ
πλέκουσι πάντα μᾶλλον ἢ τί τὰγαθόν.

ἐν ἀγρῷ διατρίβων τήν τε γῆν σκάπτων ἐγὼ
νῦν εὖρον· εἰρήνη 'στιν· ὦ Ζεῦ φίλτατε,
τῆς ἐπαφροδίτου καὶ φιλανθρώπου θεοῖ.

10 γάμους, ἑορτάς, συγγενεῖς, παῖδας, φίλους,
πλούτον, ὑγίειαν, σῖτον, οἶνον, ἡδονήν
αὕτη δίδωσι· ταῦτα πάντ' ἂν ἐκλίπη,
τέθνηκε κοινῇ πᾶς ὁ τῶν ζώντων βίος.

6 Εὐριπίδου (Suppl. 481--493).

15 'Όταν γὰρ ἔλθῃ πόλεμος εἰς ψῆγον λεώ,
οὐδεὶς ἔθ' αὐτοῦ θάνατον ἐκλογίζεται,
τὸ δυστυχὲς δὲ τοῦτ' ἐς ἄλλον ἐκτρέπει.

εἰ δ' ἦν παρ' ὕμμα θάνατος ἐν ψήφου φορᾷ,
οὐκ ἂν ποθ' Ἑλλάς δορυμανῆς ἀπώλλυτο.

20 καίτοι δυοῖν γὰρ πάντες ἄνθρωποι λόγوين
τὸν κρείσσον' ἴσμεν καὶ τὰ χρηστὰ καὶ κακά,

1 ecl. cum lemm. hab. S M A; Φιλήμονος Ἐμπόρου prop. Meineke || 3 περὶ του τόθ' (περὶ τοῦτό θ' ut videtur A) ἐαυτοῖς S M A: corr. Meineke | ἀναλοῦται πολὺς A || 4 τὰγαθόν ἐστιν prop. Brunck, ἐστι τὰγαθόν, οὐδὲ Meineke | καὶ οὐδὲ εἰς S καὶ οὐδε εἰς M καὶ οὐδεὶς A || 6 πλέκουσι, quo irridetur artificiosior vanaque philosophorum suptilitas, non bene in λέγουσι mutari voluit Brunck | ταῦτα Tr. || 8 εἰρήνησ τίν' S εἰρήνησ (sine acc. M) τήν M A: corr. Grotius || 11 ὑγίειαν A: ὑγείαν S M | ἡδονήν om. S || 12 αὕτη libri nisi quod αἴτη M. αἴτη δ. ταῦτα πάνθ', ἂν ἐκλίπη prop. Meineke com. IV p. 22, αὕτη δ. ταῦτα πάντ'. ἂν <δ'> ἐκλίπη (sc. αἴτη) Koek melius. non praefero ταῦτα <δ'> ἂν ποτ' ἐκλίπη || 14 ecl. cum lemm. hab. S M A || 15 ἐς Eur. | λεώ ex λεώ vel versa vice corr. S¹ λεώ M A, πόλεως libri Eur. || 16 ἔθ' αὐτοῦ Eur.: ἔτ' (ἐτ' M) αὐτοῦ S M A ||

ω
17 ἐκρέπει A || 18 ψήφ A || 19 ποθ' ε ἑλλάς (sic) M | ἀπώλλυτο M, Eur.: ἀπόλλυτο S A || 20 γε Eur.: γὰρ S M A | ἄνθρωποι A sed ωπ supra ser. A² || 21 κρείσσον' Eur.: κρείττονα S M κρείττον' A

ὅσῳ τε πολέμου κρείσσον εἰρήνῃ βροτοῖς·
 ἢ πρῶτα μὲν Μούσαισι προσφιλεστάτῃ,
 γόοισι δ' ἐχθρά, τέρπεται δ' εὐπαιδία,
 χαίρει δὲ πλούτῳ. ταῦτ' ἀφέντες οἱ κακοὶ
 πολέμους ἀναιρούμεσθαι καὶ τὸν ἥσσονα
 δουλούμεθ' ἄνδρες ἄνδρα καὶ πόλιν πόλιν.

5

7 Ἀριστοφάνους Νήσων (fr. 387 K.).

ᾠ μῶρε, μῶρε, ταῦτα πάντ' ἐν τῇδ' ἐνι·
 οἰκεῖν μὲν ἐν ἀγρῷ τοῦτον ἐν τῷ γηδίῳ
 ἀπαλλαγέντα τῶν κατ' ἀγορὰν πραγμάτων,
 κεκτημένον ζευγάριον οἰκεῖον βοοῖν,
 ἔπειτ' ἀκούειν προβατίων βλήχωμένων
 τρυγός τε φωνὴν εἰς λεκάνην ὠθυμένης,
 ὄψῳ δὲ χρῆσθαι σπινιδίοις τε καὶ χίχλαις,
 καὶ μὴ περιμένειν ἐξ ἀγορᾶς ἰχθύδια
 τριταῖα, πολυτίμητα, βεβασανισμένα
 ἐπ' ἰχθυοπώλου χειρὶ παρανομιωτάτῃ.

10

15

8 Τοῦ αὐτοῦ Εἰρήνης (520 s.).

ᾠ πότνια βοτρυνόδωρε, τί προσείπω σ' ἔπος;
 πόθεν λάβοιμ' ἂν ῥῆμα μυριάμφορον;

20

9 Μενάνδρου (fr. 719 K.).

Εἰρήνῃ γεωργὸν κὰν πέτραις

1 κρείττον libri Stob. || 3 ποινᾷσι δ' ἐχθρά libri Eur. | τ' (pro δ') libri Eur. | εὐπαιδία Eur. εὐπαιδιά S εὖ παιδιᾷ MA || 5 ἀναιρούμεσθαι ex corr. libri Eur.: ἂν αἰρούμεθα SM ἀναιρούμεθα A, primo libri Eur. | ἥσσονα Eur.: ἥττονα libri Stob. || 7 ecl. cum lemm. hab. SMA, νήσων SMA ut supra ῥήσσω pro ῥήσῳ MA || 8 μῶρε μῶρε A || 9 μὲν ἐν ἀγρῷ πρῶτον ci. Hirschig, quod non sufficit. μὲν ἀργὸν αὐτὸν Bergk, μὲν ἀργὸν ἄπονον (vel ἄτρυπον) Kaibel Herm. XXIV p. 48 adn. 2 || 10 τῶν κατ' ἄστυ πραγμάτων prop. Nauck Mcl. gr.-rom. VI p. 79 || 12 προβάτων SMA: corr. Grotius || 13 αἰγός τε Tr. | ἠθυομένης Herwerden || 14 ὄψων libri: corr. Salmasius | πηνιδίοις S A, dubito de M: corr. Salmasius || 17 ἐπιχθυοπώλου sed vs syllaba ex parte rasa, supra v accentus ut videtur radendo deletus M || 18 ecl. cum lemm. hab. SMA, ἀριστοφάνους pro τοῦ αὐτοῦ M || 21 ecl. cum lemm. hab. S M A. recurrit Maxim. c. 37 p. 629 Combef. (Μενάνδρου) || 22 κὰν S κὰν M κὰν A

τρέφει καλῶς, πόλεμος δὲ καὶν πεδίῳ κακῶς [ἔφν].

10 Ἡροδότου ἱστορίας α' (87).

Οὐδείς γὰρ οὕτως ἀνόητός ἐστιν, ὅστις πόλεμον πρὸ εἰρήνης αἰρέεται.

1 πόλεμος M¹ οσ superscr. M² | κακῶς M κακὸς S A Max.
(teste Eltero) | ἔφν seclussit Salmasius || 2 ecl. cum lemm. hab. S M A.
iterat Maxim. c. 37 p. 629 (Ἡροδότου) Combef. ante Menandream,
etiam Maximus genuinus, ut testatur Elter || 4 οὕτω Her. | πρὸς S

CAPVT XV. PARS PRIOR.

ΠΕΡΙ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΟΤΙ ΑΓΑΘΟΝ.

1 *Ἀριστοφάνους Εἰρήνης* (fr. 294 K.).

*Τῆς πᾶσιν ἀνθρώποισιν εἰρήνης φίλης
πιστῇ τροφός, ταμία, συνεργός, ἐπίτροπος,
θυγάτηρ, ἀδελφή· πάντα ταῦτ' ἐχρῆτό μοι.*

— Σοὶ δ' ὄνομα δι' τί ἐστιν; — Ὅ τι; Γεωργία.

2 (pac. superstitis 556 s.)

³Ω ποθρινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα,
ἄσμενός σ' ἰδὼν προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους.

3 *Μενάνδρου Ἀδελφῶν* (fr. 13 K.).

Χαῖρ', ὦ φίλη γῆ, διὰ χρόνου πολλοῦ σ' ἰδὼν

2 ss. *Περὶ γεωργίας ὅτι ἀγαθὸν* SMA Mac. Tr. *Περὶ γεωργίας* duas nimirum capitis particulas uno titulo comprehendens Photius in summario. *να'* adiecit S' ὃ' Tr. ξξ' MA Mac. || 3 ecl. cum lemm. hab. SMA || 4 *τῆς* SM: *τοῖς* A quem frustra secuti sunt Gaisford Meineke Kock || 6 *πάντα ταῦτ' ἔγωγ'* ὁμοῦ ci. Nauck *Mél. gr.-rom.* t. VI p. 78 || 7 ὅ τι; Meineke: *ὅτι* libri || 8 ecl. sine lemm. cum priore cohaerentem hab. SMA: separavit Gesn.² || 9 *γεωργοῖς* Ar.: *γεωργός* SMA || 10 *σε* M Tr. || 11 ecl. cum lemm. hab. SMA, *μ^ε ἀδελφ^η* S. *Ἀλιέων* pro *Ἀδελφῶν* prop. Grauert, nam ὁ αὐτὸς (sc. *Μένανδρος*) ἐν *Ἀλιεῦσι* 'τὸ γὰρ τρέφον — θεόν' Iustinus de monarch. p. 148 Otto. accedit vero quod apud eundem Iustinum l. c. pergitur ὁ αὐτὸς ἐν *Ἀδελφοῖς* (fr. 11 K.) 'θεός ἐστι τοῖς χρηστοῖς' κτλ. in vetusto igitur gnomologio quo pariter usi sunt et Iustinus et Stobaeus *Ἀλιέων* eclogae ecloga *Ἀδελφῶν* erat subiecta. vides autem quam facile inter se lemmata commutari potuerint. cf. Elter de gnomol. Gr. hist. atque orig. part. III p. 127 || 12 ὦ φίλη Γῆ prop. C. Schenkl *Wien. Stud.* XX (1898) p. 161 qui *ὅταν δι'* (pro δὲ) poni iubet et interrogandi signum post *χωρίον* sic interpretatus *Denn ist damit nicht die ganze Erde für mich inbegriffen, wenn ich mein Gütchen sehe?* sed obstant v. *διὰ χρ.* — *ἀσπάζομαι* | δ' ἰδὼν A

ἀσπάζομαι· τουτὶ γὰρ οὐ πᾶσαν ποιῶ
τὴν γῆν, ὅταν δὲ τοῦμὸν ἐσίδω χωρίον.
τὸ γὰρ τρέφον με τοῦτ' ἐγὼ κρίνω θεόν.

4 Ἀμφιδος Ἐρίθων (fr. 17 K.).

5 Εἴτ' οὐχὶ χρυσοῦν ἐστὶ περᾶμ' ἐρημία;
ὁ πατήρ γε τοῦ ζῆν ἐστὶν ἀνθρώποις ἀγρός,
πενίαν τε συγκρύπτειν ἐπίσταται μόνος,
ἄστν δὲ θέατρόν [ἐστὶν] ἀτυχίας σαφῶς γέμον.

5 Μενάνδρου Πλοκίῳ (fr. 408 K.).

10 Ἄρ' ἐστὶν ἀρετῆς καὶ βίου διδάσκαλος
ἔλευθέρου τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγρός.

6 Φωκυλίδου (fr. 7 B.).

Χρηίζων πλούτου μελέτην ἔχε πίνος ἀγροῦ,
ἀγρὸν γάρ τε λέγουσιν Ἀμαλθείης κέρας εἶναι.

15 7 Μενάνδρου Ἀνεψιοί (fr. 63 K.).

Τὰ κακῶς τρέφοντα χωρὶ' ἀνδρείους ποιεῖ.

8 Ἀριστοφάνους Ἀχαρνέων (32 ss.).

Ἀποβλέπων εἰς τὸν ἀγρὸν εἰρήνης ἐρῶν
στνγῶ μὲν ἄστν, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶ,

20 ὅς οἰδεπώποτ' εἶπεν, ἄνθρακας πρίω,

2 ἐπίδω ci. Elmsley || 3 recurrit versus inter monstich. 490 et
quidem sic τὸ δὴ τρέφον — λέγω θεόν || 4 ecl. cum lemm. hab.
SMA, ἀμφιδος M | v. ὁ πατήρ γε suspecta Kockio, qui prop σωτήρ
γε, Elter ὁ δοτήρ γε || 7 ἐπίσταται A: ἐπίσταμαι (sine acc. M) SM ||
8 ἐστὶν seclisut Grotius, sed vide ne v. σαφῶς γέμον de suo addi-
derit florilegus. urbs est quasi theatrum infortunii | σαφοῦς A ||
9 ecl. cum lemm. hab. SMA: πλοκῶ SM πλόκῳ A, corr. Gaisford ||
11 ἀνθρώποις om. S || 12 ecl. cum lemm. hab. SMA; φωκυλίδου M
φωκνλλ- SA || 14 ἀμαλθείης A ἀμαλθέης M ἀμαλθαίης S || 15 ecl.
cum lemm. hab. MA, om. S || 16 χωρία M || 17 ecl. cum lemm. hab.
SMA || 18 εἰρήνης A sed syll. νη in ras. man. rec. || 19 στνγῶ
SMA: στνγῶν Ar. στνγῶν scripserunt in Stobaeo Gaisford et
Meineke. sed verba finita quae in prioribus dederat Aristophanes,
ea resecuit gnomologus posuitque στνγῶ et puto ποθῶ | δῆμον M,
Ar.: δῆπον SA | ποθῶ Gesn.¹: ποθῶν SMA, Ar. qui retineri vult
ποθῶν propter Stobaei memoriae cum Aristophane consensum, is
scribens etiam στνγῶν pro στνγῶ concedat oportet non curari ver-
bum finitum a florilego. res difficilis est diiudicatu

οὐκ ὄξος [ὄψον] οὐκ ἔλαιον, οὐδ' ἤδη πρίω,
ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα χῶ πρίων ἀπῆν.

9 Μενάνδρου (fr. 794 K.).

Ἀγροῖκος εἶναι προσποιεῖ πονηρὸς ὢν.

10 Ἀράτου Φαινομένων (108 ss.).

Οὕτω λευγαλέου ποτὲ νείκεος ἠπίσταντο
οὐδὲ διακρίσιος περιμεμφέος οὐδὲ κυδοιμού,
αὐτῶς δ' ἔζων· χαλεπὴ δ' ἀπέκειτο θάλασσα,
καὶ βίον οὕτω νῆες ἀπόπροθεν ἡγίνεσκον,
ἀλλὰ βόες καὶ ἄροτρα καὶ αὐτὴ, πότνια λαῶν,
μυρία πάντα παρεῖχε Δίκη, δώτειρα δικαίων.

11 Μενάνδρου Ὑδρία (fr. 466 K.).

Ὡς ἴδὺ τῷ μισοῦντι τοὺς φαύλους <τρόπους>
ἐρημία.

12 Ἀριστοφάνους Νεφελῶν (43 ss.).

Ἐμοὶ γὰρ ἦν ἀγροῖκος ἡδιστος βίος,
εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῇ κείμενος,
βρύων μελίτταις καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις.

13 Εὐριπίδου Ἀντιόπης (fr. 188 N.²).

Τοιαῦτ' αἶδε, καὶ δόξεις φρονεῖν,
σκάπτων, ἁρῶν γῆν, ποιμνίων ἐπιστατῶν,
ἄλλοις τὰ κομψὲ ταῦτ' ἀφείς σοφίσματα.

14 Εὐριπίδου †Βουτημένῳ (fr. 742 N.).

Ἄλλη πρὸς ἄλλο γαῖα χρησιμωτέρα.

1 οὐκ ὄξος Ar.: οὐκ ὄξος ὄψον S M A | οὐδ' ἤδη Ar.: οὐχὶ
δεῖ M οὐχὶ δεῖ S οὐχ ἴδὺ A || 2 πανταχῶ M A || 3 ecl. cum lemm.
hab. S M A || 4 προσποιεῖ S || 5 ecl. cum lemm. hab. S M A || 6 τότε
Ar. || 7 διὰ κρίσιος S | πολυμεμφέος Ar. | κυδοιμού M || 8 adfert Tzetzes
in Hes. Op. 163 | αὐτῶς M | ἔζων compend. A | ἀπέκειτο Tzetzes || 9 ἡ-
γίνεσκον A || 11 δώτειρα A || 14 ecl. cum lemm. hab. S M A, ὑδρία om. S.
locupletior ecloga infra IV 16, 8 (Μεν. Ὑδρίας) || 13 τρόπους ex Stob.
IV 16, 5 inseruit Meineke || 15 ecl. cum lemm. hab. S M A || 19 ecl. cum
lemm. hab. S M A. respexerunt locum Plato Gorg. p. 486 C alique
ex quibus plures versus eruit Valckenaer diatr. p. 86, cf. Nauck ad

h. l. || 20 τοιαῦτα δ' ἔρδε ci. Cobet | δόξεις φρονεῖν] δόξης φρον-
fere A || 21 ποιμνίοις Valckenaer || 23 ecl. hab. S M A; fab. nom.
om. S, βουτημένῳ add. M A, quod fort. ex duobus titulis, Βουσίριδι et

15 Φιλύμονος (fr. 105 K.).

Δικαιοτάτον κτῆμ' ἐστὶν ἀνθρώποις ἀγρός·
ὣν ἡ φύσις δεῖται γὰρ ἐπιμελῶς φέρει,
πυρούς, ἔλαιον, οἶνον, ἰσχάδας, μέλι.

5 τὰ δ' ἀργυρώματ' ἐστὶν ἢ τε πορφύρα
εἰς τοὺς τραγωδοὺς εὔθετ', οὐκ εἰς τὸν βίον.

16 Σωκράτους.

Ὁ Σωκράτης τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας ἐξηγούμενος
τοιαύτης τινὸς ἀναφορᾶς ἠξίωσεν· εἶναι γὰρ σύμβολον,
10 ἂν μὴ τις ἢ μάθων ἀλλὰ ἐργάτης, πάντα ἔξῃεν τὰγαθὰ.
κατὰ μὲν τὴν ἀμάλθειαν τοῦ μὴ μάθωνος ταπτομένου,
κατὰ δὲ τὸ κέρας τοῦ βοὸς ἐργατικωτάτου ὄντος τὸν ἐρ-
γάτην ἐνσημαίνεισθαι· βότρες δὲ ἐν τῷ κέρατι εἶναι καὶ
τὰ ὅμοια, ὅτι ἐν τῇ γεωργίᾳ πάντα ἔνεστιν ὣν χρεῖαν
15 ἔχομεν. διὸ καὶ ἔχοντες αὐτὸ εἰσάγονται ὁ τε ἀγαθὸς
Δαίμων καὶ ἡ ἀγαθὴ Τύχη.

17 Ξενοφῶντος (conviv. 2, 24).

Οἶνος τὰς μὲν λύπας ὥσπερ μανδραγόρας ἄνδρα κοι-
μίζει, τὰς δὲ φιλοφροσύνας ὥσπερ ἔλαιον φλόγα ἐγείρει.

Τημένω, conflatum esse ci. Meineke. et Εὐρ. ἐκ Βουσίριδος alius locus
affertur infra 62, 21 Mein. inter Temeni fragmenta rettulit eclogam
Nauck || 24 ἄλλο γὰρ M teste Duebnero

1 ecl. cum lemm. hab. SMA || 5 Diog. Laert. II 25 καὶ συνεχὲς
ἐκεῖνα ἀνεφθέγγετο (sc. Σωκράτης) τὰ λαμβεῖα 'τὰ δ' ἀργυρώματ'
ἔστιν — εἰς τὸν βίον' Clemens Alex. paed. II p. 222, 11 Stählin
'ἡ πορφύρα καὶ τὰ ἀργυρώματα' ὡς φησιν ὁ κωμικὸς 'εἰς τοὺς
τραγωδοὺς χρήσιμα καὶ οὐκ εἰς τὸν βίον' | τὰ δ' ἀργ. Diog. Laert.
τὰ ἀργυρώματα δ' (τὰ ἀργ. M) SMA || 6 χρήσιμ', οὐκ Diog. Laert. |
εἰς Diog. L. Clem. ἐς SMA || 7 ecl. cum lemm. hab. SMA. cynicae
huius de Amaltheae cornu interpretationis similem profert inter alias
Eustathius in schol. ad Dionys. v. 431, cf. E. Weber de Dione Chrys.
Cynicorum sectatore (Leipz. stud. X) p. 256 || 8 'Ο om. A | ἀμάλθειας
M ἀμάλθιας S; quid voluerit A non satis clarum, fort. -έας | δέρας
A || 9 ἀναφόροις compend. A | σύμβολον A¹ || 10 μάθων A |
ἀλλ' ἐργάτης S | τὰ ἀγαθὰ M || 11 ἀμάλθειαν S -θειαν MA | ταπτό-
μενος A || 12 ἐργατικώτερον A || 17 ecl. cum lemm. hab. SMA ||
18 τῷ γὰρ ὄντι ὁ οἶνος ἀρδων τὰς ψυχὰς τὰς μὲν λύπας ὥσπερ ὁ
μανδραγόρας τοὺς ἀνθρώπους κοιμίζει κτέ. Xen. | κοιμίζει Tr.

18 Μουσωνίου ἐκ τοῦ Τίς ὁ φιλοσόφῳ προσήκων πόρος (C. Musonii rel. p. 57 H.).

Ἔστι καὶ ἕτερος πόρος οὐδὲν τούτου κακίων, τάχα δὲ καὶ ἀμείνων νομισθεῖς ἂν οὐκ ἀλόγως ἀνδρὶ γ' εὐρώστω τὸ σῶμα, ὃ ἀπὸ γῆς, ἂν τ' οὖν ἰδίαν ἔχη τις ἂν τε καὶ 5 μῆ. πολλοὶ γὰρ δὴ καὶ ἀλλοτριάν γῆν γεωργοῦντες, ἢ δημοσίαν ἢ ἰδιωτικὴν, δύνανται τρέφειν οὐ μόνον αἰτούς, καὶ τέκνα δὲ καὶ γυναῖκας· ἐνιοὶ γε δὴ καὶ εἰς ἄγαν ἀπὸ τούτου εὐποροῦσιν, αὐτουργικοὶ καὶ φιλόπονοι ὄντες. ἀμείβεται γὰρ ἡ γῆ κάλλιστα καὶ δικαιώτατα τοὺς 10 ἐπιμελομένους αὐτῆς, πολλαπλάσια ὧν λαμβάνει διδοῦσα καὶ ἀφθονίαν παρέχουσα πάντων τῶν ἀναγκαίων πρὸς τὸν βίον τῷ βουλομένῳ πονεῖν, καὶ ταῦτα μὲν σὺν τῷ πρέποντι, σὺν αἰσχύνῃ δ' οὐδὲν αὐτῶν. οὐ γάρ ἐστιν ἀνθρώπων οὐδεὶς μὴ θρυπτικός γε μηδὲ μαλακὸς ὧν, ὃ ἂν 15 φαιή τῶν γεωργικῶν ἔργων (ὅτι) οὖν αἰσχροὺς ἢ ἀνάρμοστον ἀνδρὶ ἀγαθῷ εἶναι. πῶς μὲν γὰρ οὐ καλὸν τὸ φυτεύειν; πῶς δὲ τὸ ἀροῦν; πῶς δὲ τὸ ἀμπελουργεῖν, τὸ δὲ σπείρειν, τὸ δὲ θερίζειν, τὸ δὲ ἀλοᾶν, οὐ πάντ' ἐλευθέρια ταῦτα καὶ ἀνδράσιν ἀγαθοῖς πρέποντα; καὶ μὴν τὸ ποι- 20 μᾶίνειν ὥσπερ Ἡσίοδον οὐ κατήσχυνεν οἷδ' ἐκώλυνεν εἶναι θεοφιλῇ τε καὶ μουσικόν, οὔτως οὐδ' ἂν ἄλλον οὐδένα κωλύσειεν. ἐμοὶ μὲν δὴ καὶ ἄρεστὸν τοῦτο πάντων τῶν

1 cel. cum lemmate hab. SMA. praecessisse alteram dissertationis partem a gnomologo praetermissam apparet ex initio Ἔστι καὶ ἕτερος, perspexit Peerlkamp p. 280 || 3 fuerit olim apud Lucium <Ἄλλ'> ἔστι καὶ ἕτ. vel Ἔστι(δὲ)καὶ ἕτ. || 4 ἀμείνω S | νομισθεῖη Wakefield | εὐρώστω A.¹ correxit plurima in hac ut in reliquis Musonii eclogis A², omitto res levioris momenti velut interpunctionum correctiones || 7 ἐαντοῖς A || 8 δὴ Peerlkamp: δὲ libri || 13 πάντα μὲν prop. Hirschig, poterat καὶ <πάντα> ταῦτα μὲν sim. | ταῦτα μὲν(τοι) ci. Blass Lit. Zentralbl. 1905 n. 46, sed adfirmantis est μὲν || 15 γε (ut Wakefield) SM: τε ATr. || 17 ὅτιοῦν ci. Gesn.¹ f. 356 mrg.: οἷν SMA ὅτι suprascr. A² || 17 μὲν om. A | οὐ om. A¹ || 19 τὸ δὲ οὐ πάντ' fere S | ἐλευθέρια SMA¹ ἐλευθέρια A²: corr. Gesner || 21 κατήσχυνεν sed η ex αι A¹ || 22 οὐδὲ ἐκ. Tr. et ut videtur A || 23 μὲν δὴ καὶ ἄρεστὸν SM μὲν καὶ ἄρεστὸν A¹ γὰρ inserit A². μὲν δοκεῖ ἄριστον Pflugk, quod recepit Meineke proponens tamen μὲν δὴ καὶ ἄρεσιότατον

ἐν γεωργίαις ἔργων, ὅτι τῇ ψυχῇ παρέχει σχολὴν πλείονα
 διανοεῖσθαι τι καὶ ζητεῖν παιδείας ἐχόμενον. ὅσα μὲν
 γὰρ ἔργα πάνυ ἐντείνει τὸ σῶμα καὶ κάμπτει, ταῦτα καὶ
 τὴν ψυχὴν ἀναγκάζει πρὸς αὐτοῖς εἶναι μόνοις ἢ
 5 μάλιστα συνεντεινομένην τῷ σώματι· ὅσα δὲ τῶν ἔργων
 ἐφίησι μὴ ἄγαν ἐντετάσθαι τὸ σῶμα, ταῦτ' οὐκ ἀπείργει
 τὴν ψυχὴν ἐκλογίζεσθαι τι τῶν κρείττωνων καὶ τῶν τοι-
 οῦτων λογισμῶν αὐτὴν αὐτῆς γίνεσθαι σοφωτέραν, οὗ δὲ
 καὶ μάλιστα πᾶς φιλόσοφος ἐφίεται. διὰ ταῦτ' ἐγὼ τὴν
 10 ποιμενικὴν ἀσπάζομαι μάλιστα· εἴ γε μὴν ἅμα φιλοσοφεῖ
 τις καὶ γεωργεῖ, οἷκ' ἄλλον ἢ παραβάλοιμι τοίτῳ βίον
 οἷδὲ πορισμὸν ἕτερον προτιμῆσαιμι ἄν. πῶς μὲν γὰρ οὐ
 κατὰ φύσιν μᾶλλον ἀπὸ γῆς, ἢ τροφός τε καὶ μήτηρ
 ἐστὶν ἰμῶν, ἢ ἀπ' ἄλλου του τρέφεσθαι; πῶς δ' οὐκ ἄν-
 15 ὀρικώτερον τοῦ καθῆσθαι ἐν πόλει, ὥσπερ οἱ σοφισταί,
 τὸ ζῆν ἐν χωρίῳ; πῶς δ' οὐκ ὑγιεινότερον τοῦ σκιατρο-
 φεῖσθαι τὸ ἔξω διαιτᾶσθαι; τί δὲ ἔλευθεριώτερον, αὐτὸν
 αὐτῷ μηχανᾶσθαι τὰ ἀναγκαῖα ἢ παρ' ἑτέρων λαμβάνειν;
 ἀλλὰ φαίνεται τὸ μὴ δεῖσθαι ἄλλου πρὸς τὰς χρείας τὰς
 20 αὐτοῦ πολὺ σεμνότερον ἢ τὸ δεῖσθαι. οὕτως ἄρα καλὸν
 καὶ εὐδαιμονικὸν καὶ θεοφιλὲς τὸ ζῆν ἀπὸ γεωργίας ἐστί,
 σὶν γε τῷ καλοκάγαθίας μὴ ὀλιγωρεῖν, ὥστε Μύσωνα

2 διανεῖσθαι A | τι Geel in editione Peerlkampi: τε SMA | ἐχό-
 μενα A² || 3 γὰρ om. A¹ || 6 τῷ σώματι αὐτοῦ κάμπτει S τὸ σῶμα
 ταῦτοῦ. καμπτει M τὸ σῶμα τ' αὐτοῦ κάμπτει A¹: distinxit A² ||
 8 αὐτὴν αὐτῆς γίνεσθαι M || 9 ταῦτ' Tr., fort. A: ταῦτα SM
 10 ποιμεν- M ex ποιμαιν- corr. S¹ ποιμαιν- A¹ | φιλοσοφεῖ A: φιλο-
 σοφοῖ SM || 11 γεωργεῖ A: γεωργοῖ SM | παραβάλοιμι SMA¹:
 corr. A² | τοῦτον A¹ || 15 ὥσπερ οἱ σοφισταί seclussit Meineke, non
 recte. cf. Stob. III p. 644, 10 H. || 16 ἐγειν- S | σκιατραφεῖσθαι A² ||
 17 post τί δὲ non recte distinximus in ed. Mus. cum Meinekio | αὐ-
 τὸν, sed o ex ω corr. S¹ || 18 αὐτῷ S Tr. αὐτῷ M ἐαυτῷ A || 20 αὐ-
 τοῦ SMA: corr. A² | fort. σεμνότερον <ὄν> ἢ cf. Stob. flor. 67, 20
 III p. 7, 10 Mein. | οὕτως A: οὕτως (οὕτω Tr.) δ' SM Tr. || 21 καὶ
 θεοφ.] καὶ ex τὸ corr. S¹ || 22 τῷ M Tr. τὸ SA¹ | Hippon. fr. 45 B.
 καὶ Μύσων, ὃν ὀπόλλων ἀνείπεν ἀνδρῶν σωφρονέστατον πάντων.
 tamquam Cheneae commemorant multi, primus Plato Prot. p. 343 A.
 cf. Diog. Laert. I 106 s. | μύσων αὐτὸν M

τὸν Χηραῖον ὁ θεὸς ἀνείπε σοφὸν καὶ τὸν Ψωφίδιον Ἀγ-
λαὸν εὐδαίμονα προσηγόρευσε, χωριτικῶς ἐκάτερον αὐτῶν
βιοῦντα καὶ αὐτουργία χρώμενον καὶ τῆς ἐν ἄστει διατρι-
βῆς ἀπεχόμενον. ἄρ' οὖν οὐκ ἄξιον ζηλοῦν τε καὶ
μιμῆσθαι τούτους καὶ περιέχεσθαι σπουδῇ τοῦ γεωργεῖν; 5

Τί οὖν; 'οὐ δεινόν' φαίη τις ἂν ἴσως ἄνδρα παι-
δευτικόν καὶ δυνάμενον προβιβάζειν νέους εἰς φιλοσοφίαν
ἐργάζεσθαι γῆν καὶ τῷ σώματι πονεῖν τοῖς χωρίταις πα-
ραπλησίως; Ναί. δεινόν ἂν τοῦτο τῷ ὄντι ἦν, εἴπερ
ἐκώλυεν ἢ ἐργασία τῆς γῆς φιλοσοφεῖν ἢ ἄλλους πρὸς 10
φιλοσοφίαν ὠφελεῖν. νῦν δὲ καὶ μᾶλλον ἂν μοι δοκοῦ-
σιν ὠφελεῖσθαι οἱ νέοι οὐκ ἐν πόλει τῷ διδασκάλῳ συν-
όντες οὐδ' ἐν τῇ διατριβῇ ἀκούοντες αὐτοῦ λέγοντος, ἀλλ'
ἐργαζόμενον ἐπὶ τῆς ἀγροικίας ὀρῶντες καὶ ἔργῳ ἐνδεικ-
νύμενον ἅπερ ἐφηγείται ὁ λόγος, ὅτι χρὴ πονεῖν καὶ 15
κακοπαθεῖν τῷ σώματι μᾶλλον ἢ ἐτέρου δεῖσθαι τοῦ
τρέφοντος. τί δὲ τὸ κωλύον ἐστὶ καὶ ἐργαζόμενον μετὰ
τοῦ διδασκάλου τὸν μαθητὴν ἀκούειν τι ἅμα περὶ σω-
φροσύνης ἢ δικαιοσύνης ἢ καρτερίας λέγοντος; πολλῶν μὲν
γὰρ λόγων οὐ δεῖ τοῖς φιλοσοφήσουσι καλῶς, οὐδὲ τὸν 20
ὄχλον τοῦτον τῶν θεωρημάτων ἀναληπτέον πάντως τοῖς
νέοις, ἐφ' ᾧ φρυσωμένους τοὺς σοφιστὰς ὀρῶμεν· ταῦτα
γὰρ δὴ τῷ ὄντι ἱκανὰ κατατρίψαι βίον ἀνθρώπου ἐστὶ.
τὰ δ' ἀναγκαιότατα καὶ χρησιμώτατα μαθεῖν οὐκ ἀδύνα-
τον καὶ πρὸς ἐργασίᾳ γεωργικῇ ὄντας, ἄλλως τε καὶ οὐ 25

1 χημαῖον libri: corr. Holstenius | de Aglao vide Paus. VIII 24,
13 Plin. n. h. VII 46 Val. Max. VII 1,2 | ψωφίδιον (ψωφόδ- A) SMA:
corr. Valekenae | Ἀγλαὸν] vide Herodian. I p. 112, 10 L. || 2 χωριτικῶς
M χωριστικῶς SA || 4 τε om. A || 5 τοῦτον A¹ | καὶ A om. SM |
σπουδῇ scripsi: σπουδῆς libri nisi quod σπουδῆς τῆς A² || 6 οὖν om.
A, δὲ supra lin. A² || 9 καὶ δεινόν ἂν (αν M) τοῦτο SM καὶ γὰρ ἂν A;
καί. δεινόν γὰρ ἂν τοῦτο Gaisford et Meineke || 17 δὲ A Tr. δαί S

αι ε
δαι (dubites igitur δε an δαι fuerit in libro antiquiore) M || 19 ἢ δικ.
MA περὶ δικ. S || 20 φιλοσοφοῦσι A || 21 τοῦτον (ut coniecit Meineke
S τούτων M Tr. et primo A || 22 φρυσωμένους S φρυσωμ- A¹
φρυσωμ- M || 23 δῶ ut videtur pro δῆ M | κατατρίψαι SM sed ut
κατατρ correxerit S¹ ex v. τῷ ὄντι per errorem iteratis: διατρίψαι A

διὰ παντὸς ἐργασομένους, ἀλλὰ ἀναπαύλαις χρησομένους.
 ὀλίγοι μὲν οὖν τὸν τρόπον τοῦτον ἐθελήσουσι μανθάνειν,
 οἷδ' ἀκριβῶς ἐγώ· ἔστι δὲ ἄμεινον μηδὲ προσιέναι τῷ
 φιλοσόφῳ τοὺς πλείονας τῶν φιλοσοφεῖν λεγόντων νέων,
 5 ὅσοι σαθροὶ τε καὶ μαλακοί, δι' οὓς προσιόντας ἀναπίμ-
 πλαται κηλίδων φιλοσοφία. τῶν μὲν γὰρ ἀληθινῶν ἐρα-
 στῶν φιλοσοφίας οὐκ ἔστιν οὐδεὶς, ὅς οὐκ ἂν ἐθελήσειε
 μετ' ἀνδρὸς ἀγαθοῦ διάγειν ἐν χωρίῳ, καὶ εἰ χαλεπά-
 τατον τύχοι ὃν τὸ χωρίον, μέλλων γε ἀπολαύειν μεγάλα
 10 ταύτης τῆς διατριβῆς τῷ συνεῖναι τῷ διδασκάλῳ νύκτωρ
 καὶ μεθ' ἡμέραν, τῷ ἀπειῖναι τῶν ἀστικῶν κακῶν, ἀπερ-
 ἔμπόδιον τῷ φιλοσοφεῖν, τῷ μὴ δύνασθαι λανθάνειν εὖ
 ἢ κακῶς τι ποιῶν, ὃ δὴ μέγιστον τοῖς παιδευομένοις ὄφε-
 λος· καὶ ἐσθίειν δὲ καὶ πίνειν καὶ καθεύδειν ἐφορώμε-
 15 νον ὑπ' ἀνδρὸς ἀγαθοῦ μέγα ὄφελος. ἃ δὲ γένοιτ' ἂν ἐξ
 ἀνάγκης ἐν τῇ συνουσίᾳ τῇ κατ' ἀγρόν, ταῦτα ἐπαινεῖ καὶ
 Θεόγνης ἐν οἷς φησιν

καὶ μετὰ τῶν σύ γε πῖνε καὶ ἔσθιε, καὶ μετὰ τοῖσιν

ἤξε, καὶ ἄνδανε τοῖς, ὧν μεγάλη δύναμις.

20 ὅτι γε μὴν οὐκ ἄλλους τινὰς ἢ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας λέ-
 γει μεγάλην ἔχειν δύναμιν πρὸς ἀνθρώπων ὠφέλειαν, εἰ
 συνεσθίοι καὶ συμπῖνοι τις αὐτοῖς καὶ συγκαθέζοιτο, (ὥδε)
 δελήλωκεν·

ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἀπ' ἐσθλὰ μαθήσεται· ἣν δὲ κακοῖσι

25 † συμμιγῆς, ἀπολείς καὶ τὸν ἐόντα νόον.

1 ἀλλ' A || 3 προσεῖναι S M A: corr. Halm || 9 τυχ^η A¹ ||
 14 ὑφορ- Tr. || 15 v. ἃ δὲ γένοιτ' ἂν — 25 τὸν ἐόντα νόον insi-
 titia putavit Meineke sed diatribarum indole et natura parum per-
 specta || 18 Theogn. 33 sq. affert una cum proximo disticho Plat. Men.
 p. 95 D, eisdem utitur Nicostratus Stobaei (flor. 74, 64 Mein.), Stoicus
 opinor: χρηστὸν δὲ καὶ τό 'μετὰ τῶν σύ γε πῖνε καὶ ἤξε', παρ'
 ὧν τι φησι καὶ χρηστὸν ἂν ἀπολαύσαις || 18 μετὰ τῶν σύ γε π.
 M A Nicostr. μετὰ τῶν γε σὺ π. S: μετὰ τοῖσιν π. libri Theogn.
 παρὰ τοῖσιν π. Plat. | τοῖσιν ex τίσιν corr. M¹ || 19 ἤξε Theogn. Plat.
 inde tacite Gesn.¹ f. 357^v, vulg.: ἤξεο S A ἤξεο M sed ζ in ras. corr.
 M² | τοῖς ὧν] ω e corr. S¹, qui scripserat τοῖσιν ut videtur || 20 γε
 μὴν SM: μὲν οὖν A || 21 μεγάλην ἔχειν λέγει A || 22 συνεσθίοι

μὴ δὲ λέγέτω τις ὅτι τῷ μανθάνειν ἢ τῷ διδάσκειν
 ἂν χρητὸν γένοιτο ἐμπόδιον· οὐ γὰρ ἔοικεν οὕτως ἔχειν,
 εἰ δὲ μάλιστα ἂν οὕτω καὶ ἐπὶ πλείστον ὁ μὲν μανθάνων
 συνείη τῷ διδάσκοντι, ὁ δὲ διδάσκων διὰ χειρὸς ἔχοι τὸν
 μανθάνοντα. τούτου δὲ τοιούτου ὄντος, ὁ πόρος ἐκ γεωρ- 5
 γίας φαίνεται ὢν τῷ φιλοσόφῳ προεπωδέστατος.

19 Ἐκ τοῦ Ξενοφῶντος Οἰκονομικοῦ (5, 1—17).

Ταῦτα δέ, ὧς Κριτόβουλε ἐγὼ διηγούμεαι, ἔφη ὁ Σω-
 κράτης, ὅτι περ τῆς γεωργίας οὐδὲ οἱ πάντες μακάριοι δύ-
 νανται ἀπέχεσθαι. ἔοικε γὰρ αὐτῆς ἢ ἐπιμέλεια εἶναι 10
 ἅμα τε ἡδυπάθειά τις καὶ οἴκου αὔξησις καὶ σωμάτων

οἱ

M συνεσθίει S¹ συνεσθίει A¹ | ὥδε quod addidi necessarium esse
 negat P. Wendland | post δεδήλωκεν (sic A¹) addidit ἐν τούτοις A²
 in A marg. inferiore, praemisso κείμενον, quod verbis ἐν τούτοις sub-
 iungitur. eadem manus quae in Musonii ecl. IV 7, 67 corrigenda ver-
 sata est hoc addit scholium τὸ μέντοι φαίλοισι καὶ μοχθηροῖσι τὸν
 τρόπον συνδιατρέβειν καὶ κοινωνεῖν αὐτοῖσι διαίτης ὅσον ἐπισηφαλές,
 ἐν ἑτέροις || 24 s. Theognis 35 s. afferunt Plato Men. p. 95 D Xeno-
 phon apomn. I 2, 20 (Stob. III 29, 95 p. 657, 13 H.) symp. 2, 5 Clemens
 Alex. strom. V p. 677 P. alii, quos vide apud Bergkium. cf. Ps.-
 Crates epist. 29 | μαθήσεαι SA μαθήσεται M μαθήσεαι etiam Clem. et
 fortasse Stob. in Xenophontis loco citato, ubi tamen διδάξεαι MA,
 διδάξεαι Xen. utroque loco et Plato | εἰ (pro ἦν) A¹ || 25 συμμιγῆς libri
 ut Stobaei III supra, Clem., Xenophontis apomn. plurimi, convivii
 omnes, Platonis: συμμισχῆς recte Xenophontis apomn. cod. Paris.
 1302, Theogn. συμμιγῆς Cobet

1 μὴ (μη sine acc. M) δὲ (ut proposuit Meineke) SM: μηδὲ A
 Tr. | τῷ Tr.: τὸ SM τὸ τῷ A¹ | τῷ διδ. Tr. et A ut videtur: τὸ διδ.
 SM || 2 τῷ γεωργ. operarum errore Gesn.² p. 371 || 3 ἂν delevit A²;
 μάλιστα γ' Meineke | πλείστον A¹ corr. A² | ἔχει A¹ corr. A² || 5 ὁ
 πόρος SA: ὁποῖος M || 6 προεπωδέστατος SM: χρησιμώτατός τε
 καὶ προεπωδέστατος A receperunt Gaisford et Meineke. ceterum cf.
 Pflieger Musonius bei Stob. p. 38 || 7 ecl. cum lemm. hab. SMA:

τ

ω

ἐκ ξενοφ. οἰκονομικοῦ S ἐν ταυτῷ MA¹ ξενοφῶντος ἐκ τῶν ἀπομνη-
 μονευμάτων A² οἰκονομικοῦ corr. A³. quod in MA offertur ἐν ταυ-
 τῷ aut ita explicandum erit ut alteram Musonii eclogam intercidisse
 putemus una cum lemmate Xenophonticae aut, quod veri fortasse
 similis est, alterum ipsius Oeconomici locum interceptum creda-
 mus || 10 ἔοικε γὰρ ἢ ἐπιμέλεια αὐτῆς εἶναι Xen.

ἄσκησις [καί] εἰς τὸ δύνασθαι ὅσα ἀνδρὶ ἐλευθέρῳ προσ-
 ἡκει. πρῶτον μὲν γὰρ ἀφ' ὧν ζῶσιν ἄνθρωποι, ταῦτα
 ἡ γῆ φέρει ἐργαζομένοις, καὶ ἀφ' ὧν τοίνυν ἡδυπαθοῦσι,
 προσεπιφέρει· ἔπειτα δὲ καὶ ὅσοις κοσμοῦσι καὶ βωμοὺς
 5 καὶ ἀγάλματα καὶ οἷοις αὐτοὶ κοσμοῦνται, καὶ ταῦτα
 μετὰ ἡδίστων ὁσμῶν καὶ θεαμάτων παρέχει· ἔπειτα δὲ
 ὄψα πολλὰ τὰ μὲν φύει, τὰ δὲ τρέφει. καὶ γὰρ ἡ προ-
 βα(τευ)τικὴ τέχνη συνῆπται τῇ γεωργίᾳ, ὥστ' ἔχειν καὶ
 θεοῖς ἐξαρέσκεσθαι θύοντας καὶ αὐτοὺς χρῆσθαι. παρέ-
 10 χουσα δὲ ἀφθονώτατα οὐκ ἔῃ ταῦτα μετὰ μαλακίας λαμ-
 βάνειν, ἀλλὰ ψύχη τε χειμῶνος καὶ θάληπῃ θέρους ἐθίζει
 καρτερεῖν. καὶ τοὺς μὲν αὐτουργοὺς γυμνάζουσα διὰ τῶν
 χειρῶν ἰσχὺν αὐτοῖς προστίθῃσι, τοὺς δὲ τῇ ἐπιμελείᾳ
 γεωργοῦντας ἀνδρίζει, πρῶτ' τε ἐγείρουσα καὶ πορεύεσθαι
 15 σφοδρῶς ἀναγκάζουσα. καὶ γὰρ ἐν τῷ χωρίῳ καὶ ἐν τῷ
 ἄστει <ἀεὶ> ἐν ὥρᾳ αἱ ἐπικαιριώταται πράξεις εἰσίν.
 ἔπειτα δὲ ἦν τε σὺν ἵππῳ ἀρῆγειν τῇ χώρᾳ βουληθῇ τις,
 τὸν ἵππον ἱκανωτάτῃ ἢ γεωργίᾳ τρέφειν, ἦν τε πεζῇ,
 σφοδρὸν παρέχει τὸ σῶμα· ἐν ταῖς θήρῃσι φιλοπονεῖσθαι
 20 συνεπαίρει τε ἡ γῆ καὶ κυσὶν εὐπέτειαν τροφῆς παρέ-

1 καὶ quod ignorant libri Xenophontis, ut oscitanter e priori-
 bus iteratum seclusi | ὅσα ex οἷσα, nisi fallor, corr. M¹ | ἐλεύθερα A ||
 3 ἐργαζομένη A || 4 καὶ om. Xen. | ὅσοις prop. Gaisford: θεοὺς libri
 Stob., ὅσοι libri Xen., nisi quod ὅσα cod. Guelferb. m. alt. | καὶ βωμοὺς
 καὶ ἀγάλματα MA καὶ ἀγάλματα καὶ βωμοὺς S βωμοὺς καὶ ἀγάλματα
 rectius libri Xen. || 5 οἷοις MA οἷους S οἶκους Tr.: οἷς Xen. ||
 7 πολλὰ τὰ μὲν Xen.: τὰ μὲν πολλὰ libri Stob. || 8 προβατευτικὴ Xen.:
 προβατικὴ SMA || 9 θεοὺς Cobet N. l. p. 580 || 10 ἀφθονώτατα sed θο
 ex ον corr. S¹ | ἀγαθὰ (post ἀφθ.) tacite e Xen. indidit Gesn.¹ τὰγαθὰ in
 Xen. scribi voluit Cobet N. l. p. 579 || 11 ψύχει—θάλει S || 13 προτίθῃσι
 A¹ || 14 ἀγείρουσα Tr. || 16 ἀεὶ tacite e Xen. inseruit Gesn.¹ | ἐπικαιριώ-
 τатаи S M, Xen., -ιώτατοι A¹: -ρόταται Tr. || 17 δὲ om. Xen. |
 ἀρῆγειν τις τῇ πόλει βούληται, τὸν ἵππον Xen. || 18 ἱκανοτάτῃ
 ἡγεμονία Tr. | συντρέφειν Xen. || 19 παρέχῃ A Tr. | σφοδρὸν τὸ
 σῶμα παρέχει· θήρῃσι τε ἐπιφιλοπονεῖσθαι συνεπαίρει τι ἡ γῆ καὶ
 κυσὶν Xen. || 20 συνεπαίρει S συνεπέρει M συνεπαίρηται ut videtur

εὐπ

A¹ sed η in ε mutavit A² | ἐπέτειαν S¹

χουσα καὶ θηρία συμπαρατρέφουσα. ὠφελοῦμενοι δὲ ἀπὶ τῆς γεωργίας καὶ οἱ κύνες καὶ οἱ ἵπποι ἀντωφελοῦσι τὸν χώρον, ὁ μὲν ἵππος πρωὶ τε κομίζων τὸν κηδόμενον εἰς τὴν ἐπιμέλειαν καὶ ἐξουσίαν παρέχων τοῦ δαίλης ἀπιέναι, αἱ δὲ κύνες τὰ τε θηρία συνεξαίρουσαι 5 κωλύουσιν ἀπὸ λύμης καρπῶν καὶ προβάτων καὶ τῇ ἐρημία τὴν ἀσφάλειαν συμπαρέχουσαι. συμπαρορμᾷ δέ τι καὶ εἰς τὸ ἀρήγειν σὺν ὄπλοις τῇ χώρᾳ ἢ γεωργία ἐν τῷ μέσῳ τοὺς καρποὺς τρέφουσα τῷ κρατοῦντι λαμβάνειν. καὶ δραμεῖν δὲ καὶ βαλεῖν καὶ πηδῆσαι τίς ἱκανω- 10 τέρους τέχνη γεωργίας παρέχεται; τίς δὲ τοῖς ἐργαζομένοις τέχνη πλείω ἀντιχαρίζεται; τίς δ' ἰδίον τὸν ἐπιμελούμενον δέχεται, προτείνουσα προσιόντι λαβεῖν ὅ τι χρήζει; τίς δὲ ξένους ἰδίον ἢ ἀφθονώτερον δέχεται; χειμάσαι δὲ πρὸς ἀφθόνῳ καὶ θερμοῖς λουτροῖς ποῦ πλείων 15 εὐχέρεια ἢ ἐν χωρίῳ; ποῦ δὲ ἰδίον θερίσαι ὕδασι τε καὶ πνεύμασι καὶ σκιαῖς ἢ κατ' ἀγρόν; τίς δὲ ἄλλη θεοῖς ἀπαρχὰς πρεπωδεστέρας παρέχει ἢ ἑορτὰς πληρεστέρας ἀποδεικνύει; τίς δὲ οἰκέταις προσφιλεστέρα <ἢ> γυναικὶ ἰδίον ἢ τέκνοις ποθεινότερα ἢ φίλοις εὐχαριστοτέρα; ἔμοι μὲν 20 θανμαστὸν δοκεῖ εἶναι, εἴ τις ἐλεύθερος ἄνθρωπος κτῆμα

1 ὠφελοῦμενοι δὲ καὶ οἱ ἵπποι καὶ αἱ κύνες ἀπὸ τῆς γεωργίας ἀντωφ. Xen. || 4 παρέχων ὁψὲ ἀπιέναι Xen. | τῆς (pro τοῦ) Tr. || 5 τὰ τε θηρία ἀπερύκνους ἀπὸ λύμης Xen. || 6 v. κωλύουσιν—7 συμπαρέχουσαι homoeoteleuto abductus om. Tr. || 7 παρορμᾷ Xen. || 8 συνόπλοις M | τῇ χώρᾳ καὶ ἢ γῇ τοὺς γεωργοὺς ἐν τῷ μέσῳ Xen., et sic, puto, olim Stob.; non bene ἢ γεωργία καὶ ἢ γῇ τοὺς γεωργοὺς scr. Gesn.¹ || 9 τοὺς καρποὺς τρέφουσα Xen.: τοῦ καρποῦ στρέφουσα SMA || 10 δὲ Xen.: τε libri Stobaei || 11 γεωργία Tr. | δαί M || 12 πλείω τέχνη Xen. || 14 χρήζει Xen. χρήζοι ex χρήζει corr. M¹ A¹ χρήζοι S | δὲ ξένους A Tr., Xen. δαί ξένους S, δ' ἐπιξένονος M | ἰδίον ἢ om. Xen. || 15 πλείων Xen.: πλείω SMA || 16 εὐχέρεια ἢ libri Stob., etiam A Tr.: εὐμάρεια ἢ Xen. | ἐν χώρῳ τῷ Xen. | [δὲ] δαί M quod ortum ap-
αι ε
paret ex δε vel δαί || 17 δὲ A Tr., Xen.: δαί S δαί M || 19 δὲ A Tr., Xen.: δαί S δαί M | ἢ e Xen. tacite Gesn.¹ | ἰδίον Xen. ἰδίον SMA || 20 εὐχαριστοτέρα Hertlein || 21 εἴ τις Xen.: ἢ τις S ἢ τίς M ὅτι ὁ A | ἢ κτῆμα Xen., e Xen. tacite Gesn.¹ ἢ om. M A Tr., puto etiam S quamquam silet Mekler

τι τούτου ἥδιον κτᾶται ἢ ἐπιμέλειάν τινα ταύτης εὗρηκεν
 ἡδίω ἢ ὠφελιμωτέραν εἰς τὸν βίον. ἔτι δὲ ἡ γῆ θεὸς
 οὐσα τοὺς δυναμένους καταμανθόνειν καὶ δικαιοσύνην δι-
 δάσκει· τοὺς γὰρ ἄριστα θεραπεύοντας αὐτὴν πλεῖστα
 5 ἀγαθὰ ἀντιποιεῖ. ἣν δ' ἄρα ὑπὸ πλήθους ποτὲ στρα-
 τευμάτων τῶν ἔργων στερηθῇ ἡ γῆ, οἱ ἐν τῇ γεωργίᾳ
 ἀναστρεφόμενοι καὶ σφοδρῶς καὶ ἀνδρικῶς παιδευόμε-
 νοι, οὔτοι εὖ παρεσκευασμένοι τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχάς,
 ἐὰν μὴ θεὸς κωλύῃ, δύνανται ἰόντες εἰς τὰς τῶν κωλύοντων
 10 λαμβάνειν ἀφ' ὧν θρέψονται. πολλάκις δ' ἐν τῷ πολέμῳ
 καὶ ἀσφαλέστερόν ἐστι σὺν τοῖς ὅπλοις τὴν τροφήν μα-
 στεῖειν ἢ σὺν τοῖς γεωργικοῖς ὀργάνοις. συμπαιδεύει δὲ
 καὶ εἰς τὸ ἄρχειν ἡ γεωργία· ἐπὶ τε γὰρ τοὺς πολεμίους
 μετ' ἀνθρώπων δεῖ ἰέναι, τῆς τε γῆς σὺν ἀνθρώποις
 15 ἐστὶν ἡ ἐργασία. τὸν οὖν μέλλοντα γεωργήσῃν εὖ δεῖ
 τοὺς ἐργαστῆρας καὶ προθύμους παρασκευάζειν καὶ πεί-
 θεσθαι ἐθέλοντας· τὸν δὲ ἐπὶ πολεμίους ἄγοντα ταῦτα
 δεῖ μηχανᾶσθαι δωροῖμενόν τε οἷς δεῖ τοὺς ἀγαθοὺς καὶ κο-
 λάζοντα τοὺς ἀτακτοῦντας. καὶ παρακλείεσθαι δὲ πολ-
 20 λάκις οὐδὲν ἥτιον δεῖ τοῖς ἐργάταις τὸν γεωργὸν ἢ τὸν
 στρατηγὸν τοῖς στρατιώταις· καὶ ἐλπίδων δὲ ἀγαθῶν οὐ-
 θὲν ἥτιον οἱ δοῦλοι τῶν ἐλευθέρων δέονται, ἀλλὰ καὶ
 μᾶλλον, ὅπως μένειν ἐθέλωσι. καλῶς δὲ κἀκείνος εἶπεν,

1 τοῦτο. Tr. | κέκτηται Xen. | ἐπιμ. ἡδίω τινα ταύτης εὗρηκεν ἡ
 Xen. || 2 θεὸς οὐσα Stobaei libri, θέουσα vel θέλουσα Xen. cf. Cobet
 V. 1.² p. 9 N. 1. p. 579 || 4 τοῖς — θεραπεύουσιν A || 5 ἐὰν Xen. || 6 στε-
 ρηθῇ ἡ γῆ libri Stob., στερηθῶσιν Xen. || 8 παρεσκευασμένοι A |
 καὶ τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα Xen. || 9 ἣν μὴ θεὸς ἀποκωλύῃ Xen. |
 τὰς Xen.: τὰ libri Stobaei | τῶν ἀποκωλύοντων Xen. || 13 τὸ
 ἐπαρκεῖν ἀλλήλοις ἡ γ. Xen. | ἡ om. A | μετ' ἀνθρώπων libri
 Stobaei: σὺν ἀνθρώποις Xen. || 15 μέλλοντα εὖ γεωργήσῃν δεῖ
 Xen. || 17 ἐθέλοντας libri Stobaei, nisi ἐθέλοντας M: θέλοντας
 Xen. | δὲ Xen.: τε libri Stobaei | ταῦτα libri tam Stobaei quam
 Xenophontis: corr. Camerarius || 18 δεῖ Xen.: δεῖν S M A | οἷς δεῖ
 (δεῖ ex δεῖν corr. A¹) τοὺς ἀγαθοὺς S M A: τοῖς ποιοῦσιν ἃ δεῖ
 ποιεῖν τοὺς ἀγαθοὺς Xen. || 21 οὐδὲν A Tr. οὐθὲν M, dubito de S ||
 22 οἱ δοῦλοι τῶν ἐλευθέρων M A, Xen.: τῶν ἐλευθέρων οἱ δοῦλοι S

ὅς ἔφη τὴν γεωργίαν τῶν ἄλλων τεχνῶν μητέρα καὶ τρο-
φὸν εἶναι· εὖ μὲν γὰρ φερομένης τῆς γεωργίας ἔρρωνται
καὶ <αἱ> ἄλλαι τέχναι ἅπασαι, ὅπου δὲ ἂν ἀναγκασθῇ
ἢ γῇ χειρσεύειν, ἀποσβέννυνται καὶ αἱ ἄλλαι τέχναι σχε-
δόν τι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.

5

3 αἱ addidi e Xen. | καὶ τέχναι ἄλλαι M | ἂν M, Xen.: om.
S A || 5 καὶ (post τι) om. A

CAPVT XV. PARS ALTERA.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΝΑΝΤΙΟΝ.

20 (57, 9 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 795 K.).

ἔχει τι τὸ πικρὸν τῆς γεωργίας γλυκύ.

5 21 (57, 1 Mein.) *Μενόνδρου* (fr. 641 K.).

Ὁ τῶν γεωργῶν ἡδονὴν ἔχει βίος

ταῖς ἐλπίσιν τάλγεινὰ παραμυθούμενος.

22 (57, 2 Mein.) *Διφίλου* (fr. 89 K.).

Ἐν ὄναριον ἐξ ἀγροῦ μοι καταβαίνει,

10 καθ' ἑκαστον ἐνιαυτὸν ἀγαπητῶς

ᾧσπερ κανοῦν μοι πάντ' ἐνεσκευασμένον,

σπονδῆν, ὀλάς, ἔλαιον, ἰσχάδας, μέλι.

1 ss. *Εἰς τὸ ἐναντίον* SM (cf. ad ecl. 20) A, om. in capitulum catalogo M. titulus vix distinguitur a praecedente in A. non respexit hanc capitis partem Mac. *Ἔτι περὶ γεωργίας, εἰς τὸ ἐναντίον* Tr. idque imposuit Gaisfordo et Meinekio. De Photio monui supra p. 376. verae computationis vestigium servarunt etiam SMA, cum numerum priori huius capitis parti adpositum in posteriore retinebant. iterum igitur *να'* adscripsit S, non iteratum *ξξ'* etiam ad alteram partem pertinere volebant MA. defecit ab hac ratione et *νε'* addidit Tr. || 3 ecl. cum lemm. hab. S in calce p. 106^v, MA (ante 57, 1 Mein.); *ἐς τὸ ἐναντίον μενάνδρου* plane sicut alia lemmata praef. M || 5 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 56, 19 Mein.) MA (post ecl. 57, 9 Mein.); *Εὐριπίδου* Tr. || 6 recurrit versus in Men. monost. cod. Vrbin. teste Meyero *Urbini. samml.* p. 443 | *βίος* sine acc. S || 7 *ἐλπίσι* M | *τάλγεινὰ π.* Tr.: *τε ἀλγεινὰ π.* S *τε ἀλγεῖν ἀπ.* M *τὰ δεινὰ π.* A || 8 ecl. cum lemm. hab. SMA; *διφί-* ex *διφύ-* ut videtur corr. rubro M || 9 *ἐν ὄναριον* (γάρ vel δέ) μοι καταβαῖνον ἐξ ἀγροῦ καθ' ἑκαστον (ᾧδ') ἐνιαυτὸν ἀγαπητῶς (ᾧγει) ᾧσπερ κανοῦν ᾧμα πάντ' ἐνεσκ. temptabat Kock, alii alia || 11 ᾧπερ Tr. | *πᾶν γ'* A | *ικανοῦν* SMA: *κανοῦν* e cod. Parisino 1985 enotavit Gaisford | *πᾶν γ'* A | *ἐνεσκευασμένον* SMA: *ἀνεσκ-* Tr. || 12 *ολάς* (sine sp.) S *ἐλαῖσ* M *οὐλάς* A

23 (57, 3 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 642 K.).

*Ἐν τοῖς πολέμοις ὑπερέχειν τὸν ἄνδρα δεῖ·
τὸ γὰρ γεωργεῖν ἔργον ἐστὶν οἰκέτου.*

24 (57, 4 Mein.) *Ἀναξιλάου ἐκ Μυροποιοῦ* (fr. 16 vol. II p. 267 K.).

Πῶς ἔχεις; ἄς ἰσχνὸς εἶ;

— *Ἀπόλλυμαι· τρέφω γὰρ ἐν ἀγρῷ χωρίον.*

25 (57, 5 Mein.) *Μενάνδρου Γεωργοῦ* (fr. 96 K.).

*Ἄγρὸν εὐσεβέστερον γεωργεῖν οὐδένα
οἶμαι· φέρει γὰρ ὅσα θεοῖς ἄνθ' ἡ καλά,
κιττόν, δάφνην· κριθὰς δ' ἔαν σπείρω, πάνν
† δικαίως ἀπέδωχ', ὅσα ἂν καταβάλω.*

26 (57, 6 Mein.) *Φιλήμονος* (fr. 98 K.).

Ἐγὼ τὸν ἀγρὸν ἱατρὸν ἐλελήθειν ἔχων·

1 ecl. cum lemm. hab. S M A || 2 *πολεμικοῖς* prop. Kock || 4 ecl. cum lemm. S M A; *Ἀναξίλλου* pro *Ἀναξιλάου* per errorem legerat Photius, unde *Ἀναξίλλης* pinacogr. Photi p. 50 Elt. *μυροπίου* (sine acc. S) S M *μῦρεπτον* A. rettulere locum ad *Anaxilae Δυροποιόν*, sed, libris si oboedimus, significatur *Μυροποιός* || 6 *πῶς* | *παῖς* A | *εἰς* pro *ὡς* Tr. | *ἰσχνος* (sine acc. M) S M *ἰσχνὸς* compendiose et ita exaratum ut librarius ipse litteram abundantem extinguere voluisse videatur A: *ἰσχνὸς* Valckenaer || 7 *ἀπόλ-* in *ἀπόλλ-* corr. M² || 8 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. de lemmate non dubitare debuit Blass *Lit. Centr.-Bl.* 1897 p. 1650. sed ipsis versibus damno fuit gnomologorum temeritas. discrepant enim in magna similitudine versus primum e papyro editi ab Iulio Nicole *Le laboureur de Mén.* Basil. et Genevae ed. a. 1898 p. 30 *ἀγρὸν γεωργεῖν εἰσε[βέστερον οὐδέ]να Οἶμαι· φέρει γὰρ μυρο[ίνην κιττόν] καλόν, Ἄνθ' ἡ τοσαῦτα. τᾶλλα δ' [ἂν τις καταβάλ]η, Ἀπέδωκεν ὀρθῶς καὶ δικαίως, οὐ [πλέο]ν, Ἀλλ' αὐτὸ τὸ μέτρον. κτλ.* in his redintegrandis interim multi desudarunt, quorum conatus recensuit Kretschmar de Menandri rel. nuper repertis (Lips. a. 1906) p. 9 et 34 ss. *τᾶλλα δ' ἂν τις καταβάλῃ* e Menandro citat schol. Aristid. t. III p. 541, 30 Dind. (Men. fr. 899 K.). respiciunt Pollux I 227 Quintil. XII 10, 25 || 9 *ἀργὸν* A | *οὐδένας* bene H. Weil || 10 *ὅσω* M || 11 *δάφνην* A | *δ' ἔαν* Grotius: *δὲ ἂν* M *δ' ἂν* A || 12 *δικαίως* M A: *δίκαιος* <ὦν> Zedelius | *ἀπέδωκ'* M A sed *χ* superscr. A¹ | *ὅσα ἂν* M *ὅσ' ἂν* A *ὅσας ἂν* Bentley. quod interpolavit Grotius Diet. poet. p. 219 *δίκαιος ἀπέδωκεν τόσ' ὅσ' ἂν καταβάλω* (propter Wilamowitzium moneo) nullo scripsit codice adiutus || 13 ecl. cum lemm. hab. S M A || 14 *ἐλελήθην* M

τρέφει γὰρ οὗτος ὥσπερ ἀρρωστοῦντά με,
 σιτάρια μικρὰ προσφέρων οἶνον θ' ὅσον
 ὀσμὴν, λαχάνων ἄγει τι καὶ νῆ τὸν Δία
 τὰ πετραῖα ταῦτ' ὀψάρια, κάππαριν, θύμον,
 5 ἀσπάραγον, αὐτὰ ταῦτα· καὶ δέδοικα μὴ
 λίαν ἀπισχναίνων με ποιήσῃ νεκρόν.

27 (57, 8 Mein.) Φιλήμων ἐν Ὑποβολιμαίῳ (fr. 82 K.).

Ἄει γεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιος.

28 (57, 7 Mein.) Κωμικοῦ ποιητοῦ (Com. III p. 424 K.).

10 Ἐγὼ γεωργῶ τὸν ἀγρόν, οὐχ ὅπως τρέφῃ
 αὐτός με, παρ' ἐμοῦ δ' ἵνα τροφὴν προσλαμβάνῃ.
 σκέπτω γὰρ αὐτὸς ἐπιμελῶς σπείρω τ' αἰί,
 καὶ πάντα ποιῶ πρὸς τὸ δοῦναι καὶ λαβεῖν.
 ὁ δὲ λαμβάνει μὲν, ἀποδίδωσι δ' οὐδὲ ἓν.

* * *

15 ἀποστερητὴν ἔλαθον ἀγοράσας ἀγρόν.
 ἔσπειρα μὲν κριθῶν μεδίμνους εἴκοσι,
 τούτων <δ> ἀπέδωκεν οὐδ' ὅλους τρεῖσκαίδεκα,
 οἱ δ' ἔπτ' ἐπὶ Θήβας ἐστράτευσάν μοι, δοκά·
 τὸ τῶν γυναικῶν ῥῆμα διατηρεῖ μόνον

2 σμικρὰ A | τε ὅσον SM || 3 λαχάνων A | τ' αἰί τι Dobree ||
 4 πετραγεια SM πετραγεῖα A: πετραῖα Salmasius ap. Grotium | κάπ-
 παρον A || 5 ἀσπάραττον A || 6 ἀπισχναίνων SMA ἐπισχναίνων Tr.:
 corr. Gesn.² || 7 ecl. cum lemm. hab. S in calce p. 107^r, MA (post
 ecl. 57, 6 Mein.); φιλημ^o S. poetae nomine omisso citatur versus a
 Zonara Lex. s. νέωτα et Etym. m. p. 600, 56, etiam a Zenobio cent.
 II 43 ubi vide quae adnotarunt editores || 8 ἐς A || 9 ecl. cum lemm.
 hab. S (post ecl. 57, 6 Mein.) MA (post ecl. 57, 8 Mein.) || 10 ἔγωγε
 ὁρῶ SM ἔγωγ' ὁρῶ A: corr. Dobree | ὅπως SM: ἵνα A || 12 σπείρω
 A: σπέρω SM || 13 δούς τι καὶ λ. scripsit Kock || 14 οὐδὲ ἓν SM
 οὐδέν A | quae post hunc versum sequuntur, a prioribus diremit
 novamque eclogam constituit Meineke. non ita multa intercidisse
 videntur Kockio, huic accedo || 16 ἔσπειραν M | κριθῶν SM κριθῇν
 A unde κριθῆς Meineke Com. vol. V 1 p. 122 || 17 δὲ addendum esse
 vidit Meineke Stob. flor. v. II p. XXIX | ὅλους ex ὅλως corr. S¹ et
 M² | τρεῖσκαίδεκα scripsi: τρισκαίδεκα plenius litteris SMA; τρεῖς
 καὶ δέκα maluit Kock || 18 ἔπτὰ SM || 19 τὶ τῶν A | σχῆμα SA
 σῆμα M Tr.: corr. Dobree | μόνον cum sequentibus coniungit A

‘ὄνησιφόρα γένοιτο.’ τοῦτο γίνεται·

ὁ γὰρ φέρει νῦν οὗτος, εἰς ὄνος φέρει.

29 (57, 10 Mein.) Φαβωρίνου (fr. 108 p. 143 Marr.).

Φασὶ δὲ καὶ ἑταιρικὸν τινα ἀναγκαζόμενον ὑπὸ τοῦ
πατρὸς γεωργεῖν ἀπάγξασθαι, γράψαντα ἐν γραμματιδίῳ, 5
ὅτι ἀπέραντόν τι καὶ ἀκατάστροφον ἢ γεωργία ἦν· σπεί-
ρειν, ὅπως θερίσωμεν, εἶτα θερίζειν, ὅπως σπείρωμεν·
ἄτοπόν τι τὸ χρῆμα τῆς περιόδου.

30 (57, 11 Mein.) Ξενοφώντος ἐκ τοῦ <η’> τῆς <Κύρου>
παιδείας (VIII 3, 38).

10

Σκάπτω καὶ σπείρω καὶ μάλα μικρὸν γῆδιον, οὐ μέν-
τοι πονηρόν γε, ἀλλὰ πάντων δικαιοτάτον· ὁ τι γὰρ λά-
βοι σπέρμα, καλῶς καὶ δικαίως ἀπεδίδου αὐτό τε καὶ
τόκον οὐδέν τι πολύν, ἤδη δέ ποτε (ὑπὸ γενναιότητος
καὶ διπλάσια ἀπ)έδωκεν ὧν ἔλαβεν.

15

31 (57, 12 Mein.) Ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους Χρειῶν.

Ζήνων ὁ Στωϊκὸς φιλόσοφος ὁρᾷν τινα τῶν γνωρί-
μων ὑπὸ τοῦ ἀγροῦ περισπώμενον εἶπεν ‘ἐὰν μὴ σὺ
τοῦτον ἀπολέσης, οὗτός σε ἀπολέσει.’

1 ὄνησιφόρος compendiose A || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A, Φαβονρίνου M || 4 ἑτερικὸν τινα M || 5 γραμματιδίῳ A || 6 post γεωργία distinguitur in libris: corr. Gesn.¹ | ἦν libri: corr. Gesn.¹ || 9 ecl. cum lemm. hab. S M A; lemma supplevi || 11 ἐνθα δὲ ἐγὼ ἀντέτρεφον ἐκείνον, ἕως ἔξῃ, αὐτὸς σκάπτων καὶ σπείρων καὶ μάλα Xen. || 12 λάβη A || 14 ἤδη S M, Xen., ἴδει A | δέη ut videtur pro δέ A | ποτε ὑπὸ γενναιότητος καὶ διπλάσια ἀπέδωκεν dedi e Xen.: ποτ’ ἔδωκεν S M A || 16 ecl. cum lemm. hab. S M A. de ‘chriis’ Aristoteli adscriptis vid. Rose de Ar. libr. ord. p. 53 s., Ar. pseud. p. 611 ss. iteratur ecloga sine lemmate gnomol. Paris. 259 Sternb. ‘apophthegma ... sub Isocratis nomine in cod. Ottobon. Gr. 192 f. 236^v recurrit, paulo aliter concinnatum Demostheni adsignatur in cod. Vat. Gr. 742 f. 65^v: Δημοσθένης πρὸς τινα φιλογέωρον εἶπεν· ‘ἐὰν μὴ σὺ τὸν ἀγρὸν ἀπολέσης, αὐτὸς σε ἀπολέσει’ (cod. αὐτόσε ‘ἂν ἀπολέση) Sternbach ad gnomol. Vat. 39 Wiener Stud. IX p. 193. cf. etiam florilegium ab H. Schenkelio editum 68 Wien. Stud XI p. 22 || 17 Ζήνων ὁ Στωϊκὸς ὁρῶν τινα γνώριμον gnomol. Par. || 18 σὺ om. gnomol. Par.

32 (57, 13 Mein.) Ἀριστίππου.

Ἀριστιππος λέγοντος αὐτῷ τινος ἑδὶ σὲ ἀπόλωλεν
ὁ ἀγρός ὅνκ οὐν ἔφη κάλλιον δι' ἐμὲ τὸν ἀγρὸν ἢ διὰ
τὸν ἀγρὸν ἐμέ;

1 ecl. sine lemm. hab. S, lemma Ἀριστίππου praefigunt MA, vix rectius, puto, quam si Ζήνωνος addidissent priori. videtur ecloga potius ex eadem chriarum sylloga petita esse atque praegressa, ut, si iteravit lemma gnomologus, ἐκ τῶν αὐτῶν (sc. Ἀρ. χορειῶν) scripsisse putandus sit vel suo more Ἐν ταῦτῳ sic ut libri offerunt ΠΙ 7, 30 H. cui sententiae non obstat quod iteratur ecloga corp. Par. 449 Elt. praemisso lemmate hoc τοῦ αὐτοῦ (i. e. Ἀριστίππου) ἀποφθέγματα. dissimile est in aliqua similitudine quod narrat Diog. Laert. Π 77. temere olim Stobaeum ex Diogene interpolabant, ut recte iudicavit Sternbach gnomol. Vat. 38 Wiener stud. IX p. 192 || 2 Ἀριστιππος S: om. MA corp. Par. | λέγοντος δὲ corp. Par. | αὐτῷ τινος SM: τινος (τινὸς corp. Par.) αὐτῷ A corp. Par.

CAPVT XVI.

ΠΕΡΙ ΗΣΥΧΙΑΣ.

1 (6 Mein.) *Αἰσχύλου Προμηθεὺς δεσμώτου* (44).

Τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην.

2 (1 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀντιόπη* (fr. 193 N.²).

5

*Ὅστις δὲ πράσσει πολλὰ μὴ πράσσειν παρόν,
μῶρος, παρόν ζῆν ἡδέως ἀπράγμονα.*

3 (7 Mein.) *Ἐπιχάρμου ἐξ Αὐτομόλου* (fr. 101 Kaib.).

Ἄ δ' Ἀσυχία χαρίεσσα γυνά,

καὶ Σωφροσύνας πλατίον οἰκεῖ.

10

4 (2 Mein.) *Εὐριπίδου Ἰφιγενείας* (Aul. 16 ss.).

Ζηλῶ σε, γέρον,

ζηλῶ σ' ἀνδρῶν ὃς ἀκίνδυνον

βίον ἐξεπέρασ' ἀγνώως ἀκλεής·

τοὺς δ' ἐν τιμαῖς ἥσσον ἐπαινῶ.

15

1 s. *Περὶ ἡσυχίας* cum Photio omnes. *νβ' S λς'* (voluit *νς'*)
Tr. *ξη' MA Mac.* || 3 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 5 Mein.) M A

9

(tamquam capitis primam), pro fab. n. *προμηθεὺς* non plura S *προμηθεὺς*
δεσμῶν M A. cf. Clemens Al. strom. V 1 p. 646 P. *Αἰσχύλος κέκραγε*
τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην. recurrit versus inter Men.
monost. 508 || 4 quod in fine versus praegressi posuerat Aeschylus
σὺ δέ, id recisum esse a vetusto quodam gnomologo docemur Clementis
cum Stobaeo concordantia. inconsiderate igitur verbis *τὰ μηδὲν* prae-
fixit σὺ δέ A² || 5 ecl. cum lemm. hab. S (tamquam capitis primam)
M A (post ecl. 6 Mein.) || 6 *πόλλ' ἂ* olim coniecimus exercit. cr. p. 16 |
χρεῶν pro *παρόν* prop. Nauck || 8 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl.

μ

6 Mein.) M A (post ecl. 1 Mein.), *ἐπιχαρ* sine f. n. S. *αὐτομόλου* M
αὐτομόλου A || 9 *ἂ* SM ἢ A | *ἡσυχία* libri: corr. Meineke || 10 *σωφρο-*
σύνης Tr. | *παλάτιον* A² || 11 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 1 Mein.)
M A (post ecl. 7 Mein.). respicit versus Cicero Tuscul. III 24, 57 ||
12 *ζηλῶ σε ἀνδρῶν* SMA *ζηλῶ δ' ἀνδρῶν* Eur. | *ὥς* A || 14 *ἐξεπέ-*
ρασ' ἀγνώως Eur.: *ἐξεπέρασας ἀγνώστως* SMA || 15 *ἥσσον* *ζηλῶ* Eur.

5 (8 Mein.) *Μενάνδρου Ὑδρίας* (fr. 466 K.).

Ὡς ἡδὺ τῷ μισοῦντι τοὺς φάνλους τρόπους
ἐρημία· καὶ τῷ μελετῶντι μηδὲ ἐν
πονηρὸν ἱκανὸν κτῆμ' ἀγρὸς τρέφων καλῶς.
5 ἐκ τῶν ὄχλων δὲ ζῆλος, ἣ τε κατὰ πόλιν
αὕτη τρυφή λάμπει μὲν, ἐς δ' ὀλίγον χρόνον.

6 (9 Mein.) *Πινδάρου Ὑπορχημάτων* (fr. 109 Schr.).

Τὸ κοινόν τις ἀστῶν ἐν εὐδία τιθεῖς
ἐρευνασάτω μεγαλάνορος Ἀσυχίας ἱερὸν φάος,
10 στάσιν ἀπὸ πρᾶπίδος, ἐπίκοτον ἀνελών,
πενίας δότειραν,
ἐχθρὰν κουροτρόφον.

7 (10 Mein.) *Κερκίδα Μελιάμβων* (fr. 3 II⁴ p. 514 B.).

Ὁ τᾶς ῥικνᾶς χελώνας ἀμναμόνευ'·
15 οἶκος γὰρ ἄριστος ἀλαθέως καὶ φίλος.

1 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 7 Mein.) M A (post ecl. 2 Mein.). v. ὥς ἡδὺ — ἐρημία leguntur supra (*Μενάνδρου Ὑδρία*) IV 15, 11, ubi τρόπους omittunt libri || 6 λαμπρὰ μὲν prop. Kock || 7 ecl. cum lemm. hab. S M A. v. τὸ κοινόν — φάος affert poetae n. commemorato Polybius IV 31, 5. cf. Elter De gnomol. Gr. hist. atque orig. commentationis ramenta (Bonnae ed. a. 1897) p. 8 || 8 εὐδεία M | τιθεῖς Pol.: καταθεῖς libri Stobaei || 9 ἐρευνασάτω S¹, Pol.: ἐρευνήσάτω S m. rec. M A | μεγαλάνορος Pol.: μεγάλ' ἄν (ἄν Tr.) ὄρος (vel ὄροσ M) S M A | Ἀσυχίας Boeckh: ἡσυχίας S M A, Pol., -ίαν Tr. | τὸ φαιδρὸν φάος Pol. recte || 10 πρᾶπίδων cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo | ἐπίκοτον Grotius: ἐπικότον S A ἐπὶ κότον M ἐπικόπον Tr. | ἀνέμων S M A: corr. Grotius || 12 κουροτρόφον, οὐκ οἶδ' οὐδ' ἐπέοικεν, ἃ μὴ μάθομεν πονέεσθαι Tr. id est primum versum eclogae 11 Mein. cum Pindari verbis sine lemmate copulavit || 13 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. κερκιδᾶ A. μελιάμβων Meineke, μιμιάμβων M A. cf. quae conguessere edit. Gottingenses paroemiogr. I p. 438. vide etiam Haupt opusc. II p. 397 || 14 ὁ M A. τὸ scr. Gesn.¹. fort. οὐ τᾶς — ἀμναμόνευ' | τᾶς M A: corr. Gesn.² | ῥικνᾶς A || ἀμναμονεῦ (sine acc. M) M A: ἐμναμόνευ' Bergk, ἀμναμονεῖ Gaisford idque in Stobaeo etiam Meineke, τὸ τᾶς φ. χ. μναμόνευ' Meineke, qui postea τοῦ τᾶς φ. χ. ὀμναμονεῖ | ἀλαθεωσ sine acc. M ἀλλὰ θεὸς A | καὶ] οἱ prop. Bergk

11 (3 Mein.) *Εὐριπίδου Βακχῶν* (389 ss.).

ΧΟΡ. Ὁ δὲ τᾶς ἡσυχίας

βλοτος, καὶ τὸ φρονεῖν

ἀσάλευτόν <τε> μένει,

καὶ ξυνέχει δώματα, πόρσω γὰρ ὅμως

5

αἰθέρα ναίοντες ὁρῶ-

σιν τὰ βροτῶν οὐρανίδαί.

12 (4 Mein.) *Εὐριπίδου Ἡρακλειδῶν* (109 s.).

Καλὸν δ<έ γ> ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα
εὐβουλίας τυχόντα τῆς ἀμείνονος.

10

13 (5 Mein.) *Εὐριπίδου Οἰνόμαος* (fr. 576 N.²).

Ὁ πλεῖστα πράσσων πλεῖσθ' ἀμαρτάνει βροτῶν.

14 (11 Mein.) Ἐκ τῶν Βίωνος Βονκολικῶν (IV 1
p. 140 Wil.).

Οὐκ οἶδ', οὐδ' ἐπέοικεν ἂ μὴ μάθομεν πονέεσθαι. 15

15 (11 contin. Mein.) τοῦ αὐτοῦ (fr. IV 2 ss. Wil.).

Εἴ μεν καλὰ πέλει τὰ μελύδρια, καὶ τάδε μῶνα
κῆδος ἐμοὶ θήσονται, τά μοι πάρος ὥπασε Μοῖρα·

1 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 2 Mein.) M A (post ecl. 10 Mein.);

ο
χ add. S || 2 ἄσυχίας Dindorf || 4 τε Eur.: om. S M A || 5 συνέχει
ο

Eur. | πόρσω γὰρ Elmsley: πόρρω γὰρ S M A πρόσω γὰρ ἀλλ' libri
Euripidei | ὅμως Eur.: ὁμῶς libri Stobaei, certe M A Tr. || 6 ὁρῶσιν
M: ὁρῶσι ut videdur S A, libri Euripidis quorum Laurentianus e
corr. -σιν || 8 ecl. cum lemm. hab. S M A || 9 καλῶν M | δέ γ' ἔξω
Eur.: δ' ἔξω S M A | ἔχει Tr. || 11 ecl. cum lemm. hab. S M A. cf.
Men. monost. 724 || 12 Ὁ om. A | πλεῖστ' S M || 13 ecl. cum
lemm. | hab. S (post ecl. 9 Mein.) M A (post ecl. 5 Mein.), de Tr.
vide quae adnotavimus ad ecl. 9 Mein. extr. || 15 οὐδ' om. M | ἐποιοικεν
in ἐπεοικεν corr. M¹ | μάθομεν ex μάθωμεν corr. S¹ μάθομεν Tr.
μάθωμεν M A; μάθομες scr. Ahrens | πονέεσθαι S A πορεῖσθαι M || 16 ecl.
cum lemm. hab. S M A, τοῦ αὐτοῦ M A idque fuit in ipso archetypo, nam

ο
in lemmate ἐκ τῶν βίων βονκολικῶν quod ad duas eclogas se excipen-
tes pertinere vult S, λ(in λικῶν) ex τ corr. S¹, repperit igitur et ipse
τοῦ αὐτοῦ. confirmat Tr., ubi ab Εἴ μοι nova orditur ecloga prae-
fixo lemmate Ἐκ τῶν βίωνος βονκολικῶν: cum versu praegresso
coniunxit Gesn.², cui obsecuti sunt editores sed indicata post πονέεσ-
θαι lacuna Hermann et Meineke || 17 post Εἴ (rubr.) una litt. rasa

- εἰ δ' οὐχ ἄδέα ταῦτα, τί μοι πολὺ πλήονα μοχθεῖν;
 εἰ μὲν γὰρ βιώτῳ διπλόον χρόνον ἄμμιν ἔδωκεν
 ἢ Κρονίδας ἢ Μοῖρα πολύτροπος, ὥστ' ἀνίσσθαι
 τὸν μὲν ἐς εὐφροσύναν καὶ χάσματα, τὸν δ' ἐπὶ μόχθῳ,
 5 ἢν τάχα μοχθήσαντι μεθίστερον ἐσθλὰ δέχεσθαι.
 εἰ δὲ θεοὶ κατένευσαν ἓνα χρόνον ἐς βίον ἐλθῆν
 ἀνθρώποις, καὶ τόνδε βραχὺν καὶ μήονα πάντων,
 ἐς πόσον ἃ δειλοὶ καμιάτως κεῖς ἔργα πονεῦμες,
 ψυχὰν δ' ἄχρι τίνος ποτὶ κέρδεα καὶ ποτὶ τέχνας
 10 βάλλομες, ἱμείροντες αἰεὶ πολὺ πλήονος ὄλβῳ;
 ἢ λαθόμεσθ' ἄρα πάντες ὅτι θνατοὶ γενόμεσθα,
 ὥς βραχὺν ἐκ Μοίρας λάχομεν χρόνον.

16 (12 Mein.) Ἀπολλώνιος Διονυσίῳ (Epist. gr. p. 127 Herch.).

- 15 Καλὸν πρὶν παθεῖν διδαχθῆναι πηλίκον ἐστὶν ἡσυχία.
 17 (13 Mein.) Πλάτωνος ἐκ τῆς Σωκράτους ἀπολογίας
 (p. 31 E—32 A).

Οὐ γὰρ ἔστιν ὅστις ἀνθρώπων σωθήσεται οὔτε ἑμὶν
 οὔτε ἄλλῳ πλήθει οὐδενὶ γνησίως ἐναντιούμενος καὶ δια-

in M | μεν Ahrens: μοι libri | μελῦδρια sed ι e corr. M | μῶνα Gaisford: μόνα SMA μοῦνα Tr. || 18 μοῖρα A Tr. sine acc. SM. μοῖσα Pierson

1 πλείονα libri. cf. 7 et 10 | μοχθεῖν SMA -θῆν Gaisford || 2 βιώτῳ ex βιώτῳ corr. S βιώτῳ MA βιώτῳ Tr. | ἄμμιν Grotius D. poet. p. 223, sic etiam cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo: ἀμῖν SM ἀμβιν A || 4 ἐπὶ μόχθῳ Wilamowitz: ἐνὶ μόχθῳ (vel -ω) SA ἐρι-μόχθῳ M || 5 μεθίστερον Meineke: ποθ' ἕστερον libri || 6 ἐλθῆν SM ἐλθεῖν A Tr. malim ἐνθῆν vel ἐνθεῖν, nam ἀπῆνθεν M infra flor. 63, 26 Mein. || 7 βραδὺν A | μήονα SM μέιονα A || 8 ἃ δειλοὶ S ἀδειλοὶ sine spir. et acc. M ἀδειλοὶ A | καμ. κεῖς ἔργα] praepositionem ἀπὸ κοινοῦ intellegendam esse monet Wilamowitz | καὶ εἰς A || 10 βάλλομες sed ο ex ω et μες ex μεν corr. A¹ | πλήονος Tr. πλέονος SMA || 11 ἢ λαθόμεσθ' Hermann: λαθόμεθ' (λαθέμεθ' A) ἢ (ἢ M ἢ Tr.) SMA | γενόμεθα SMA: tacite corr. Gesn.¹ || 12 λάχομες Brunck || 13 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S || 15 τηλικον M || 16 ecl. cum lemm. hab. SMA. afferuntur verba ab Aristide or. vol. II p. 343 et 353 Dind. episemon νβ' hic in margine scriptum, tum erasum in S

κωλύων πολλά ἄδικα καὶ παράνομα ἐν τῇ πόλει γίνεσθαι, ἀλλ' ἀναγκαῖόν ἐστι τὸν τῷ ὄντι μαχοῦμενον ὑπὲρ τοῦ δικαίου, καὶ εἰ μέλλει ὀλίγον χρόνον σωθῆσθαι, ἰδιωτεῖν ἀλλὰ μὴ δημοσιεῖν.

18 (14 Mein.) Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Περὶ ἡσυχίας (vol. 5 VII p. 119 s. Bern.).

Σοφὸν ἔοικε χρῆμα τὸ τῆς ἡσυχίας πρὸς τε ἄλλα καὶ εἰς ἐπιστήμην καὶ φρονήσεως μελέτην· λέγω δὲ οὐ τὴν καπηλικὴν καὶ ἀγοραίαν, ἀλλὰ τὴν μεγάλην, ἣ τις ἑξομοιοῖ θεῷ τὸν αὐτὴν ἀναλαβόντα. αἱ μὲν γὰρ ἐν ταῖς πόλεσι καὶ τοῖς τῶν ἀνθρώπων ὄχλοις γινόμεναι μελέται γυμνάζουσι τὴν λεγομένην δριμύτητα, πανουργίαν οὖσαν· ὥστε τοὺς ἐν αὐταῖς ἄκρους οἶον ὑπὸ μαγείρων τῶν ἐν ταῖς πόλεσι χρεῖαν διαπεποικιλμένους † πόσα δὲ οὐχὶ καὶ διακονήματα δεινὰ ἐργάζεσθαι. ἡ δ' ἐρημία, σοφίας οὖσα γυμνάσιον, ἡθοιοὺς ἀγαθὴ καὶ πλάττει καὶ μετεθύνει τῶν ἀνδρῶν τὰς ψυχάς. οὐδὲν γὰρ αὐταῖς ἐμπόδιόν ἐστι τῆς αὐξήσεως, οὐδὲ πρὸς πολλὰ καὶ μικρὰ νόμιμα προσπταίουσai κάμπτονται εὐθύ, καθάπερ αἱ ταῖς πόλεσιν ἐναπειλημμέναι ψυχαί· ἀλλ' ἐν ἀέρι καθα- ρῷ καὶ τὰ πολλὰ ἔξω διαιτῶμεναι τῶν ἀνθρώπων ἀνίαςιν ὄρθαι καὶ πτεροφυοῖσιν, ἀρδόμεναι τῷ διανγεσιτάτῳ τε καὶ λειοτάτῳ ρεύματι τῆς ἡσυχίας, ἐν ᾧ τὰ τε μαθήματα τοῦ νοῦ θεοειδέστερα καὶ καθαρώτερον ὁρᾶν. διὰ

5 ecl. cum lemm. hab. SMA. ex bono scriptore haec sustulisse Plutarchum prodit Horatiani carminis II 16 aliqua similitudo: *otium ... neque purpura venale neque auro comparavit* Buecheler mus. Rhen. XXXVII p. 231 || 7 *ἔοικεν* M | *ἡσυχίας* ex -ης corr. S¹ || 11 *γινόμεναι* S M *γινόμεναι* A || 14 *τῶν* om. A | ante πόσα lacunam signavit Wytttenbach supplens πόσα μὲν οὐχὶ tamquam initium eorum quae perierint. πόσα <μὲν οὐκ ἀντάρχεις εἶναι παρέχεσθαι πόσα> δ' οὐχὶ — δεινοὺς ἐργάζεσθαι prop. Bernardakis || 17 *μεγεθύνει* ci. Nauck || 19 *κάμπτονται* μ omissum sup. lin. add. A¹ || 21 *διαιτῶμενοι* SMA: corr. Wytttenbach | *ἀνιᾶσιν* SMA: corr. Meineke || 22 *ὄρθαι* τῶν *ανῶν* καὶ A || 23 *τε καὶ λειοτάτῳ* S M καὶ *τελαιοτάτῳ* A || 24 *θεοειδέστερα* A *θεωδέστερα* S M | *ὁρᾶν* S M *ὁρᾶ* A. τὸ *δρᾶν* ci. Duebner, τὸ *ὁρᾶν* aut τὸ *ἐνορᾶν* mavult Bernardakis. an τὸ *διορᾶν*?

τοῦτό τοι καὶ τῶν θεῶν τὰ ἱερά, ὅσα ἐκ τοῦ πάλαι ἀρ-
 χαίου νενόμισται, τοῖς ἐρημοτάτοις χωρίοις οἱ πρῶτοι,
 μάλιστα δὲ Μουσῶν τε καὶ Πανὸς καὶ Νυμφῶν καὶ
 Ἀπόλλωνος καὶ ὅσοι μουσικῆς ἡγεμόνες θεοί, διακρίναν-
 5 τες, ὥς οἶμαι, τὰς παιδείας κατὰ τῶν ἐν ταῖς πόλεσι δει-
 νῶν τε καὶ μιαρῶν σινῶν.

1 τοι] σοι Tr. | ἐκ τοῦ παναρχαίου dubitanter Iacobs lect. Stob.
 p. 99 ἐκ τοῦ πάλαι [ἀρχαίου] Piccolos || 2 post οἱ πρῶτοι suppleri
 voluit ἐνίδρυσαν Wytttenbach, καθιερώκασι Bernardakis. vitium
 potius in οἱ πρῶτοι inesse videbatur Iacobsio l. c. propono ἰδρυν-
 ται || 5 τὰς παιδείας κατὰ libri: τὰς παιδείας ἀπὸ prop. Gesn.¹
 marg. τα παιδείας καλὰ scr. Meineke τὰς παιδείας καὶ τὰ Duebner ||
 6 σινῶν scripsi: τινῶν libri. πηλῶν vel ῥέπων exspectabat Iacobs,
 τεχνῶν Duebner, πόνων Bernardakis

CAPVT XVII.

ΠΕΡΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑΥΑΓΙΟΥ.

1 Ομήρου Ὀδυσσεύας 9' (138 s.).

Οὐ μὲν γάρ τί που ἐστὶ κακώτερον ἄλλο θαλάσσης
ἄνδρα τε συγγεῦναι, εἰ καὶ μάλα καρτερός εἴη.

2 Ἀλέξιδος ἐκ Συναποθνησκόντων (fr. 211 K.).

Ὅστις διαπλεῖ θάλατταν ἢ μελαγχολᾷ
ἢ πτωχός ἐστιν ἢ θανατῷ. τούτων [τῶν] τριῶν
ένός γ' ἀποτυχεῖν τοῦλάχιστον οὐκ ἐνι.

3 Σοφοκλέους Σκυρίων (fr. 511 N²).

Ἡ ποντοναῦται τῶν ταλαιπώρων βροτῶν,
οἷς οὔτε δαίμων οὔτε τις θεῶν νέμων
πλούτου ποτ' ἂν νείμειεν ἄξιαν χάριν.
λεπταῖς ἐπὶ ῥοπῇσιν ἐμπολὰς μακρὰς
αἰεὶ παραρρίπτοντές οἱ πολὺφθοροί
ἢ ἔσωσαν ἀκέρδαναν ἢ διώλεσαν.

1 s. *Περὶ ναυτιλίας καὶ ναυαγίου* S M A Tr. *Περὶ ναυτιλίας*
(*ναυτηλ.* Mac.) Photius in *summario*, Mac. numero νβ' (corr. ex νγ)
caput insignitur S νζ' Tr. ξθ' M A Mac. sed numerum genuinum
ρξε ad totum Stobaei opus pertinentem servavit S in marg. superiore
f. 108^v, cf. quae disserui Stob. III p. IX ss. || 3 ecl. cum lemm. hab.
S M A, 9' om. A || 4 οὐ γὰρ ἐγὼ γέ τι φημι κακώτερον Hom. | ἄλλο
om. S A || 5 ἄνδρα γε Homeri codicum non nulli || 6 ecl. cum lemm.
hab. M A, detracto lemmate S || 7 δὲ πλεῖ ci. Hirschig | θάλασσαν
libri || 8 θανάτα S θάνατα M | τῶν secl. Gesn.¹ || 9 ἐνός τ' libri:
corr. Meineke || 10 ecl. cum lemm. hab. S M A || 11 ἢ (sic S M) om.
A, quo non uti debuit Meineke coniciens φεῦ vel ὦ et in seqq.
ποντοναυτῶν ὡς ταλαιπώρον γένος || 12 s. *gnomologo* digniores
quam Sophocle || 13 νείμειεν Brunck: νείμειαν M A || 14 λεπτῆς vel
-ῆς libri: corr. Meineke | ἐπιρροπῆσιν S ἐπιρροπῆσιν M ἐπὶ ῥοπῆσιν
A || 16 ἦσ ὥς ἂν (ὥσάν vel ὡγάν M) S M A: ἢ ὥσαν Porson adv.
p. 215 | ἢ κέρδαναν S M A: corr. Meineke

4 Ἐκ τῶν Ἀράτου Φαινομένων (292).

Τῆμος ἐπιρρήσσουσι νότοι, ὅπότ' Αἰγοκερῆι
ἐμφέρετ' ἥελιος· τότε δὲ κρύος ἐκ Διός ἐστι
ναύτη μαλκιδῶντι κακώτατον. ἀλλὰ καὶ ἔμπης

5 ἦδη πάντ' ἐνιαυτὸν ὑπὸ στείρῃσι θάλασσα
πορφύρει· ἔκελοι δὲ κολυμβάσιν αἰθνήσιν
πολλάκις ἐκ νηῶν πέλαγος περιπαπταίνοντες
ἡμεῖς ἐπ' αἰγιαλοὺς τετραμμένοι, οἱ δ' ἔτι πόρσω
κλύζονται· ὀλίγον δὲ διὰ ξύλον Ἄιδ' ἐρύκει.

10 5 Φιλῆτα Ἐπιγραμμάτων.

Γαῖαν μὲν φανέουσι θεοὶ ποτε· νῦν δὲ πάρεστιν
λαιψηρῶν ἀνέμων μῦνον ὄραν τέμενος.

6 Ἀντιφάνους Ἐφεσίας (fr. 100 K.).

Δύστηνος ὅστις ζῇ θαλάττιον βίον.

15 τῶν γὰρ πλεόντων ζητεῖν ἑκατὸν στάδια
ἐλθεῖν του δὴ κρεῖττον ἢ πλεῦσαι πλέθρον.
πλεῖς τὴν θάλατταν σχοινίων πωλουμένων;

7 (8 Mein.) Ὀμήρου (Il. XV 628).

Τυτθὸν γὰρ ὑπὲκ θανάτοιο φέρονται.

1 ecl. cum lemm. hab. SMA; τῶν S τοῦ MA || 2 ἐπιρρήσσουσι A || 3 συμφέρετ' Ar. || 4 μαλκιδῶντι Ar. μαλκιδῶντι ex μαλκιδῶντι fecit S¹ (errat Gaisford) μαλκιδῶντι M μαλκιδῶντι A probante Cobeto V. l.² p. 131 | κακώτερον Ar. || 6 κολυμβάσιν Ar. | αἰθνήσιν (-ύσιν A) SMA || 7 πέρι παπταίνοντες S || 8 τετραμμένον M | δ' ἔτι ut videtur SA δέ τι M | πόρσω Ar.: πόρρω SMA || 9 ὀλίγων sine acc. A | ξύλων A || 10 ecl. cum lemm. hab. SMA || λαιψηρὸν compendiose A αἰψηρῶν S αἰψηλῶν M || 13 ecl. cum lemm. hab. SMA || 15 s. verba desperata. στάδια S στάδι' MA || 16 πον δὴ S ποῦ δὴ M σπουδῇ A. ζῇ τις pro ζητεῖν prop. Grotius, ζῆν τιν' <οὐ λέξω ποτε> ci. Meineke Elmslei exemplum secutus, qui proximum versum sic scribi voluerat ἑκατὸν στάδι' ἐλθεῖν [πον δὴ] κρεῖττον ἢ πλεῦσαι πλέθρον. contra πον δὴ in ποσὶν mutari iussit Iacobs addit. in Athen. p. 186 qui postea (lect. Stob. p. 16) commendavit τῶν γὰρ πλ. ζῆν τιν' ἑρεῖς; στάδι' ἑκατόν Ἐλθεῖν ποσὶν δὴ κρεῖττον ἢ πλεῦσαι πλέθρον. alia prop. Dobree Adv. II p. 358 || 17 a prioribus segregandum esse hunc versum intellexit Meineke. sed videtur Antiphanis esse et ipse lemmate non iterato | πλεῖς τὴν Salmasius: πλείστην SMA || 18 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 7 Mein.) A (post ecl. 6 Mein.), om. M || 19 ὑπ' ἐκ libri | φέρονται] sc. ναῦται, nisi fortasse plenius

8 (7 Mein.) Ἀρχίππου (fr. 43 K.).

Ὡς ἡδὺ τὴν θάλατταν ἀπὸ <τῆς> γῆς ὄραν
ὦ μῆτέρ ἐστι, μὴ πλέοντα μηδαμοῦ.

9 Μενάνδρου ἐν Θρασυλέοντι (fr. 241 K.).

Ὁ δεύτερος πλοῦς ἐστὶ δῆπου λεγόμενος,
ἂν ἀποτύχη τις <οὐρίου> [ἐν ταῖς] κόπαισι πλεῖν.

10 Καλλιμάχου (fr. 111 Schn.).

Ἐνθ' ἀνέμων μεγάλων κύμα διωλύγιον.

11 Καλλιμάχου (fr. 111 Schn.).

Τρισμάκαρ· ἡ πάρος ὀλβιὸς ἐσσι μέτα,
ναντιλῆς εἰ νῆιν ἔχεις βίον· ἀλλ' ἐμὸς αἰὼν
κύμασιν αἰθυλῆς μᾶλλον ἐσφκίσατο.

12 Σοφοκλέους Τυμπανιστῶν (fr. 579 N.²).

Τί τούτου χάσμα μεῖζον ἂν λάβοις [ποτέ],

dederat olim gnomologus τρομέονσι δέ τε φρένα ναῦται, Δειδιότες·
τυτθόν γάρ — φέρονται

1 ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 6 Mein.), addito lemmate M (post ecl. 6 Mein.) A (post ecl. 8 Mein.). Καλλιμάχου pro lemm. Tr. p. 348 sed errore perspicuo, nam omittitur lemma Καλλιμάχου in Tr. infra ad ecl. 10. iteratur ecloga Anton. c. 54 p. 61 (post Epict.) Maxim. c. 52 p. 655 (post Epict.) || 2 ἀπὸ τῆς γῆς ed. Wechel.: ἀπὸ (ἀπὸ Tr.) γῆς S ἀπογῆς M ἀποιγῆς compend. A || 3 ἐστὶν A || 4 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S; ἐν θρασυλέοντι M ἐκ θρασυλέοντος A || 5 δεύτερος πλοῦς proverbium usitatissimum, testimonia collegerunt ed. Gottingenses in Greg. Cypr. II 21 paroemiogr. v. I p. 359 || 6 οὐρίον suppeditavit Eustathius Od. p. 1453, 18 δεύτερος πλοῦς λέγεται, ὅτε ἀποτυχὼν τις οὐρίον κόπαις πλεῖ, κατὰ Πανσανίαν: ἐν ταῖς MA | κόπαισι M || 7 ecl. cum lemm. hab. SMA || 8 διολύγιον M || 9 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S; καλλιμάχου M τοῦ αὐτοῦ A. eiusdem carminis esse hos versus atque eclogam priorem comprobavit Schneider Callim. II p. 381 || 10 ἡ M ἡ A | ἐστι libri: corr. Iacobs lect. Stob. p. 101 | μέτα Bentley: μέγα libri || 11 ναντιλίησιν ἦν ἔχεις (ἦν ἔχης A) MA: corr. Bentley et Nauek. ναντιλῆς ὅς νῆιν ἔχει β. dederat Bentley. cf. schol. Arat. 299 M. καὶ Καλλιμάχος 'ἀλλ' ἐμὸς αἰὼν κύμασιν αἰθυλῆς μᾶλλον ἐσφκίσατο' || 12 αἰθυλῆς MA || 13 ecl. cum lemm. hab. SMA; τῶν πανιστῶν M. φεῦ φεῦ, τί τούτου — λάβοις (omissa vocula ποτέ) affert Plutarchus poetae et fab. nomine detracto Vit. Aemilii Pauli c. 1, καὶ ὑπὸ — φρενὶ Cicero ad Att. 2, 7, 4 sine fab. nom. || 14 τί τούτου SM Plut. τοῦ A. ut staret ver-

τοῦ γῆς ἐπιψαύσαντα καὶ ὑπὸ στέγῃ
πυκνῆς ἀκοῦσαι ψακάδος εὐδοῦσῃ φρενί;

13 Εὐριπίδου Ἐρεχθέως (fr. 355 N.²).

Ναῦς ἡ μεγίστη κρεῖσσον ἢ μικρὸν σκάφος.

14 Μενάνδρου (fr. 643 K.).

Τὰ μεγάλα κέρδη ῥαδίως ἢ πλουσίους
τοὺς παραβόλως πλέοντας ἢ νεκροὺς ποιεῖ.

15 15 Ἀντιφάνους (fr. 101 K.).

Ἐν γῇ πένεσθαι κρεῖττον ἢ πλουτοῦντα πλεῖν.

16 Εὐφορίωνος Φιλοκτήτου (fr. 42 Scheidw.).

Τὸν δ' ἐκάλυψε θάλασσα λιλαιόμενον βιότοιο,

καὶ οἱ πῆχες ἄκρον ὑπερφαίνοντο ταθύντες

ἄχρεϊ ἄσπαιροντος ἄλις Δολοπιονίδαο,

δυστήνου· ζῶν δὲ μεθ' ὕδατος ἔβαλε πᾶσαν

15 χεῖρας ὑπερπλάζων, ἄλμη δ' ἐκάλυπεν ὁδόντας.

17 Ἀντιφάνους Μελέτιης (fr. 151 K.).]

sus ap. Stob., τί τοῦδε proposuit Valckenaer Diatr. p. 194 servato ποτέ, quod propter Plutarchi cum Stobaeo consensum non magis probabile puto, quam si quis maluerit τί χάσμα τούτου μεῖζον — ποτέ. nisi igitur ipse dormitavit gnomologus, delendum erit ποτέ quod ignorat Plut.

1 τοῦ Frob. p. 174, inde tacite Gesn.¹ f. 361^v: τῷ SMA | καὶ ὑπὸ
ante Gaisfordum Meineke cur. crit. (a. 1813) p. 39: καὶ SMA καὶ Cic. ||
2 πυκνᾶς ἀκοῦειν ψακάδος Cic. | ψακάδος S¹MA ψεκάδος S man.
rec. Tr. || 3 ecl. cum lemm. hab. SMA || 4 <πολλάκις δέ τοι> Ναὸς
μεγίστης κρεῖσσον ἢν μικρὸν σκάφος prop. Herwerden Adnot. crit.
et exeg. 2 p. 5 || 5 ecl. cum lemm. hab. S MA || 8 ecl. cum lemm.
hab. SMA. Ephesiae (cf. ecl. 6) adsignant fidentes Apostolii testi-
monio (7, 27 Παραρνητικὴ Ἀντιφάνους τοῦ Ἐφεσίου sic) parum certo.
sine auctoris nom. citant versum Diogenian. cent. IV 83 aliique
haud pauci || 9 ἐν τῇ Tr. | πένεσθαι M, S corr. man. rec. alio atra-
mento usa, Tr.: γενέσθαι S¹A | κρεῖσσον A || 10 ecl. cum lemm. hab.
SMA || 11 βιότοιο SM πλούτοιο A. cf. Hom. Od. XXIV 536 || 12 πῆ-
χεος A || 13 ἄχρεϊ ἄσπαιροντες A ἄχρεϊα σπαιροντες S ἄ χρεῖα
σπαιροντες M: corr. Meineke | ἄλις] ἄλην scr. Meineke || 14 ἔβαλε
Valckenaer et Meineke: ἔμβαλε libri || 15 χεῖρ' ὑπερπλάζων A | ἄλμη
(vel -η) δ' ἐκάλυπεν ὁδόντας libri: ἐκάλυψε θανόντα ci. Geel, ἐπέ-
ρησεν ὁδόντας Elter || 16 ecl. cum lemm. hab. SMA; μελλίτ' M

Ἐπὶ χρήμασιν δ' ἂν ἔμπορος φρονεῖ μέγα,
ὣν ἔστι πάντων ἐνίον' ἄνεμος κύριος.

18 Εὐριπίδου Φιλοκτήτης (fr. 793 N.²).

Μακάριος ὅστις εὐτυχῶν οἴκοι μένει.
ἐν γῇ δ' ὁ φόρτος, καὶ πάλιν ναυτίλλεται.

19 Ἐκ τῶν Μόσχου Βουκολικῶν (fr. I Wil.).

Τὰν ἄλλα τὰν γλαυκὰν ὅταν ὠνεμος ἀτρέμα βάλλῃ,
τὰν φρένα τὰν δειλὰν ἐρεθίζομαι, οὐδ' ἔτι μοι γὰ
ἐντὶ φίλα, ποθίει δὲ πολὺ πλεόν ἃ με γαλάνα.
ἀλλ' ὅταν ἀχῆσῃ πολὺς βυθός, ἃ δὲ θάλασσα
κυρτὸν ἐπαφρίζῃ, τὰ δὲ κύματα <μακρὰ> μεμήνῃ,
ἐς χθόνα παπταίνω καὶ δένδρεα, τὰν δ' ἄλλα φεύγω.
γὰ δέ μοι ἄσπαστά, χά δάσκιος εὐαδεν ὕλα,
ἐνθα καὶ ἦν πνεύσῃ πολὺς ὠνεμος, ἃ πίτυς ἄδει.
ἦ κακὸν ὁ γριπεὺς ζῶει βίον, ᾧ δόμος ἃ ναῦς,

1 χρήμασιν δ' ὣν Dobree: χρήμασ' ἰνδῶν (ex ἰνδῶν corr.)
S¹ χρήμας ἰνδῶν M χρήμασ' ἰδῶν A | φρονεῖς ci. Dobree || 3 ecl.
cum lemm. hab. SMA, φιλοκτήτη M. prior versus legitur supra
Stob. III 39, 13 (Εὐρ. Φιλοκτήτη vel ἐν Φιλ.), idem sine fab. nom.
affertur a Clemente Alex. strom. VI p. 739 P. cf. Elter De gnomol.
Gr. hist. atque orig. commentationis ramenta (Bonnae ed. a. 1897)
p. 20 || 4 hemistichium μακάριος ὅστις recurrit saepius, velut Eur.
fr. 1057, Men. monost. 614 | εὐτυχῶν SM et supra 39, 13 || 5 alterum
versum priori a poeta comico adiunctum esse suspicatur Gomperz
Beitr. III (Vindob. a. 1876) p. 18 | καὶ πάλιν prop. Gesn.¹ mrg. ||
6 ecl. cum lemm. hab. SMA || 7 ἄλλαν compend. A | ὠνεμος A
ὠνεμος M ὠνεμος sed litt. εμ corr. S¹ fuerunt ορ vel sim. | βάλοι
(sine acc. M) SMA βάλλοι Tr.: corr. Gaisford || 8 φρέναν M | οὐδέτι
μοῖσα SMA sed utrum ἔτι an τι voluerit S dubium: οὐδέ τι μοι γὰ
Salmasius ap. Grotium p. 537 οὐδ' ἔτι μοι γὰ Bosius || 9 ποθίη
(sine acc. M) libri, sed ει superscriptum in Voss. fol. 25^v) | πλεόν
ἄμμε (ἃ με Teucher) γελάνα Stephanus: πλέονα μεγάλην ἄλλα SMA ||

δ

10 πολὺς βυθός S πολὺς σβυθός M πολὺ σὺνθός A || 11 ἐπαφρίζῃ
etiam A sed η in ras. | μακρὰ cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo,
Grotius: om. SMA || 12 παπταίνων Tr. | τὰν A ex τὰ corr. S¹ ταν M ||
13 ἄσπαστά A ἀπιστά S ἀπιστά M | χά H. Stephanus: τάχα SMA |
δάσκιος M, inde Gesn.²: δ' ἄσκιος SA || 14 ὠνεμος (ε in ras. M²) |
ἀπίτυ sed τυ in ras. m. alt. M || 15 ἦ S ἦ MA | ζῶει S ζῶη MA

καὶ πόνος ἐντὶ θάλασσα, καὶ ἰχθύες ἅ πλάνος ἄγρα.
 αὐτὰρ ἐμοὶ γλυκὺς ὕπνος ὑπὸ πλατάνῳ βαθυφύλλῳ,
 καὶ παγᾶς φιλέοιμι τὸν ἐγγύθεν ἦχον ἀκούειν,
 ἃ τέρπει ψοφέοισα τὸν ἀγρικόν, οὐχὶ ταράσσει.

5 20 (21 Mein.) Γλαύκωνος.

Γλαύκων ὁ κωμωδὸς ἦδιον ἔλεγε παρὰ τὴν θάλατταν
 πεζεύειν ἢ παρὰ τὴν γῆν πλεῖν.

21 (20 Mein.) Δημοσθένους Ὀλυμπιακῶν (IX p. 128).

10 Ἔως ἂν σῶζῃται τὸ σκάφος, ἂν τε μεῖζον ἂν τ' ἔλατ-
 τον ἦ, τότε χρὴ καὶ ναύτην καὶ κυβερνήτην καὶ πάντ' ἄν-
 δρα ἐξῆς προθύμους εἶναι, καὶ ὅπως μῆθ' ἐκὼν μῆτ'
 ἄκων μηδεὶς ἀνατρέψῃ, τοῦτο σκοπεῖσθαι· ἐπειδὰν δ' ἡ
 θάλαττα ὑπέροσχῃ, μάταιος ἡ σπουδή.

1 ἰχθύες Teucher: ἰχθῦς S ἰχθὺς MA | ἅ πλάνος cod. Paris.
 1985 teste Gaisfordo: ἀπλανῶς SMA || 2 ἀτὰρ A | πλατάνῳ βαθυ-
 φύλλῳ libri sed βαθυφύλλῳ S || 3 ἄχον reddunt Moscho || 4 ἃ τέρπει
 cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo: ἀτερπῇ SMA | ἀγρικόν Stephanus:
 ἀγροῖκον SMA ἀγροῖκ' Tr. | ταράσσει M || 5 ecl. cum lemm. hab.
 MA (post ecl. 19 Mein.), om. S. iteratur ecloga gnomol. Paris. 258
 Sternb. || 6 παρὰ MA περὶ gnomol. Paris. | τὴν θάλατταν M,
 gnomol. Paris.: τὴν (sic, non τὸν ut adnotavit Gaisford) ἄλλα A ||
 7 παρὰ MA περὶ gnomol. Paris. || 8 ecl. cum lemm. hab. S (post
 ecl. 19 Mein.) MA (post ecl. 21 Mein.). adferuntur verba Aristid.
 vol. II p. 625 Dind. Hermogen. (rhet. gr. v. II) p. 309, 32 ss. Sp. et
 p. 379, 18 ss. verba ἔως ἂν — προθύμους εἶναι Tiber. (rhet. gr.
 v. III) p. 78, 8 ss. || 11 ἐφεξῆς Aristid., Tiber. | πρόθυμον Aristid.,
 Hermog. p. 379 | ὅπως μηδεὶς μῆθ' ἐκὼν μῆτ' ἄκων Aristid. | μῆτ'
 ἄκων sed τ' ἄ in ras. A¹ ut videtur || 12 ἀνατρέψει Aristid. recte.
 ἀνατρέψῃ codd. Demosthenis || 13 θάλασσα A | ὑπέροσχῃ Tr., Dem.,
 Arist., Hermog.: ὑπερέχῃ SMA

CAPVT XVIII. PARS PRIOR.

ΠΕΡΙ ΤΕΧΝΩΝ.

1 Ἀμφίδος ἐξ Ἀμπελουργοῦ (fr. 3 K.).

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἀτυχίας ἀνθρωπίνης
παραμύθιον γλυκύτερον ἐν βίῳ τέχνης.
ἐπὶ τοῦ μαθήματος γὰρ ἑστηκὼς ὁ νοῦς
αὐτὸν λέληθε παραπλέων τὰς συμφοράς.

5

2 Ἰππάρχου ἐκ Ζωγράφου (fr. 2 vol. III p. 273 K.).

Πολύ γ' ἐστὶ πάντων κτῆμα τιμιώτατον
ἅπασιν ἀνθρώποισιν εἰς τὸ ζῆν τέχνη.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλα καὶ πόλεμος καὶ μεταβολαὶ
τύχης ἀνήλωσ', ἡ τέχνη δὲ σώζεται.

10

3 Ἐρμοδότου (cf. Bergk p. 1.⁴ III p. 637).

1. 2 s. Περὶ τεχνῶν in summario Photius duas simul huius capitis partes spectans, A: Ὑπὲρ τεχνῶν SM Tr. caput non respexit Mac. γγ' ex ρδ' corr. S νη Tr. ο' MA || 3 ecl. cum lemm. hab. SMA;
δ ου
ἄμφι ἐξ ἀμπελ S || 5 post τέχνης distinctionis nota in M || 7 ἀν-
τοῦ libri: corr. Meineke | παραπλέων SM παραπλέον A || 8 ecl.
cum lemm. hab. SMA. Hipparchus non nisi semel commemoratur
tamquam filius Pisistrati a | pinacographo Photii (p. 62 Elt. versus
duos priores affert scholiasta Dionysii Thracis (Anecd. Bekk.) p. 647,
10, poetae n. addito, item Theodosius grammat. p. 50, ubi Ὑπαρχος
pro Ἰππάρχος || 9 πολλῶ γὰρ ἐστὶ κτ. τ. Bekk. Anecd. πολὺ γὰρ
ἐστὶ κτ. τ. Theod. || 11 τὰ μ. γ. ἄλλα | πόλεμος ἡ καὶ μεταβολαὶ optat
Salmasius ap. Grotium | μεταβολή ser. Meineke || 12 ἀνάλωσεν (-σε Tr.)
τέχνη S ἀνήλωσεν (ἀνήλωσε A) ἡ τέχνη MA. ἀνήλωσεν, τέχνη Meineke
in Stob. | μόνῃ post δὲ add. A || 13 ecl. cum lemm. hab. SMA.
ἔρμοδότου SMA. omisit hoc nomen pinacographus Photii, nisi ille
hic quoque in codice suo invenit Ἐρμολόχον, quod offerunt flor. 98, 66
Mein. codices MA (ἔρμολάον S). cf. Elter de Stob. codice Photiano
p. 52. utrobique si idem intellegendus sit auctor, nihil ob stare vide-
tur, quin tragicus poeta fuisse credatur; similiter iudicavit Bergk

Οὐχ ὁ λόγος αὔξει τὴν τέχνην περισσὸς ὢν,
ἀλλ' αὐτὰ κοσμεῖ τὴν τέχνην τὰ πράγματα.

4 Σιμόλον.

- Οὔτε φύσις ἱκανὴ γίγνεται τέχνης ἄτερ
5 πρὸς οὐδὲν ἐπιτήδευμα παράπαν οὐδενί,
οὔτε πάλι τέχνη μὴ φύσιν κεκτημένη.
τούτων ὁμοίως τοῖν δυεῖν συνηγμένων
εἰς ταυτόν, ἔτι δεῖ προσλαβεῖν χορηγίαν,
ἔρωτα, μελέτην, καιρόν, εὐφνῇ χρόνον,
10 κριτὴν τὸ ῥηθὲν δυνάμενον συναρπάσαι.
ἐν ᾧ γὰρ ἂν τούτων τις ἀπολειφθεὶς τύχη,
οὐκ ἔρχετ' ἐπὶ τὸ τέρμα τοῦ προκειμένου.
φύσις θέλησις ἐπιμέλει' εὐταξία
σοφοῖς τίθησι κάγαθούς· ἐτῶν δέ τοι
15 ἀριθμὸς οὐδὲν ἄλλο πλὴν γῆρας ποιεῖ.

5 Μενάνδρου Ἀνλητριδος (fr. 68 K.).

Τὰ πατρῶα μὲν ποιεῖ καιρὸς ποτε
ἀλλότρια, σῶζει δ' αὐτά που τὰ σώματα.
βίου δ' ἔνεστι μί' ἀσφάλει' ἐν ταῖς τέχναις.

3 ecl. cum lemm. hab. SMA. de Simylo cf. Meineke com. Gr. I p. XIII Kock Com. II p. 444 || 4 γίνεται M Tr. || 5 post ἐπιτήδευμα praecipit e v. 7 τῶν (sic) δυοῖν συνηγμένων A sed deletit ipse || 6 πάλι (πάλιν cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo) τέχνη Porson: παν-τεχνῇ SM πᾶν τέχνη A Tr. || 7 fort. τούτων <δ> | τοῖν S τῶν MA | δυεῖν S δυῖν M δυοῖν A Tr. || 9 χρόνον SMA corruptum. χορόν ci. Dobree, εὐφνῇ δ' ὁμοῦ Κριτὴν ego. χρόνον tamquam librarii supple-mento secluso εὐφνῇ κριτὴν, <Ἄπαν> τὸ ῥηθὲν — συναρπάσαι Mei-neke audacter || 10 κριτὴν Tr. κριθὴν S κριθην sine acc. MA || 11 τούτων om. A | τις om. Tr. | ἀπολειφθεὶς SM ἀποληφθεὶς A Tr. || 12 ἔρχετ' Tr. ἔρχεται A ἔχετ' sine spir. S εχετ' sine spir. et acc. M || 13 ἐπιμέλεια SM || 14 καὶ ἀγαθούς MA | ἐτῶν MA ἐπῶν S || 15 οὐθὲν A | πλὴν SM ἢ A || 16 ecl. cum lemm. hab. SMA || 17 τὰ <γὰρ> πατρῶα μὲν scr. Grotius. πατρῶα μὲν ex πατρῶ' ἀλλό corr. S¹ | ποιεῖ ποτε καιρὸς A, erravit Gaisford || 18 δουλοῖ sim. pro σῶζει exspectabat Meineke, χρῶζει prop. Kock inepte. nihil mutan-dum. interpretor: privat aliquando patrimonio homines infortunium, ipsis autem fere parcit || 19 ἔνεστι μί' (μί. M) SM ἔνεστιν μία A. ἔνεστι μὴ operarius Gesn.² ἔνεστιν (μί' vel μὴ delete) scripsit Gesn.³, recte, puto, idque recepere in comicorum editione Meineke et Kock.

6 Πλάτωνος ἐκ τοῦ Σοφιστοῦ (p. 219 A—221 C).

Ἄλλὰ μὴν τῶν γε τεχνῶν σχεδὸν πασῶν εἶδη δύο. — Πῶς; — Γεωργία μὲν καὶ ὅση περὶ τὸ θνητὸν πᾶν σῶμα θεραπεία, τό τ' αὖ περὶ τὸ σύνθειον καὶ πλαστόν, ὃ δὴ σκεῦος ἀνομάκαμεν, ἥ τε μιμητικὴ, ξύμπαντα ταῦτα 5 δικαιοτάτα ἐνὶ προσαγορεύοιτο ἂν ὀνόματι. — Πῶς καὶ τίνι; — Πᾶν ὅπερ ἂν μὴ πρότερόν <τις ὃν ὕστερον> εἰς οὐσίαν ἄγῃ, τὸν μὲν ἄγοντα ποιεῖν, τὸ δὲ ἀγόμενον ποιεῖσθαι πού φαμεν. — Ὅρθῶς. — Ταῖς δὲ γε νυν(δὴ ἅ) διήλθομεν ἅπαντα εἶχεν εἰς τοῦτο τὴν αὐτῶν δύναμιν. — 10 Εἶχε γὰρ οὖν. — Ποιητικὴν τοίνυν αὐτὰ συγκεφαλαιωσάμενοι προσεῖπόμεν. — Ἔστω. — Τὸ δὴ μαθηματικὸν αὖ μετὰ τοῦτο εἶδος ὅλον καὶ τὸ τῆς γνωρίσεως τό τε χρηματιστικὸν καὶ ἀγωνιστικὸν καὶ θηρευτικόν, ἐπειδὴ δημιουργεῖ μὲν οὐδὲν τούτων, τὰ δὲ ὄντα καὶ γεγονότα 15 τὰ μὲν χειροῦται λόγοις καὶ πράξεσι, τὰ δὲ τοῖς χειρουμένοις οὐκ ἐπιτρέπει, μάλιστα ἂν που διὰ ταῦτα ξυνάπαντα τὰ μέρη τέχνη τις κητικὴ λεχθεῖσα ἂν πρέψειεν. — Ναί· πρέποι γὰρ ἂν. — Κητικῆς δὲ καὶ ποιητικῆς ξυμπασῶν οὐσῶν τῶν τεχνῶν ἐν ποτέρῃ τὴν 20 ἀσπαλιευτικὴν, ὧ Θεαίτητε, τιθῶμεν; — Ἐν κητικῇ δὴπου δῆλον. — Κητικῆς δὲ ἄρ' οὐ δύο εἶδη; τὸ μὲν ἐκόν-

μία in archetypo adscriptum sicut supra ecl. 2 μόνη in A | ἐν ταῖς τέχναις ex ἐν τῷ βίῳ corr. S¹

1 ecl. cum lemm. hab. SMA || 2 μὴν τῶν γε Plat.: μὴν γε τῶν SMA | πασῶν σχεδὸν Plat. | δύο. — Πῶς; Plat.: δύο πως puncto addito vel semicolo SMA || 3 πᾶν om. S || 5 μιμητικὴ Plat.: τιμητικὴ SMA || 6 δικαιοτάτα SMA, Platonis W (= cod. Vindob. 54) δικαιοτάτ' ἂν Platonis alii || 7 τις ὃν (ὢν Platonis W) ὕστερον Plat.: om. SMA || 8 ἄγει A | τὸν δὲ M || 9 ποῦ ποιεῖσθαι A | post φαμέν signum interrog. S | νυνδὴ <ἅ> διήλθομεν Plat. (ἅ om. Platonis BTW): νῦν διήλθομεν (διέλ- Tr.) SMA. dubium igitur num ἅ in suo exemplari reppererit gnomologus || 10 αὐτῶν Plat.: αὐτῶν SMA αὐτοῦ Tr. || 12 προσεῖπόμεν ex -ομεν corr. S¹ | μαθηματικὸν Plat.: μαθητικὸν SMA || 14 θεραπευτικὸν A || 15 τὰ δέοντα A || 18 ἂν πρέψειεν Gaisford: ἀντρέψειεν SMA ἐκτρέψειεν Tr.; ἂν διαπρέψειεν (-γράφειεν Platonis T) Plat. num olim etiam Stobaeus? || 19 πρέπει A | δὲ pro δὴ A || 21 δὴ που) που Plat.

των πρὸς ἐκόντας μεταβλητικὸν ὃν διὰ τε δωρεῶν καὶ
μισθώσεων, τὸ δὲ λοιπόν, ἢ κατ' ἔργα ἢ κατὰ λόγους χει-
ρούμενον ξύμπαν, χειρωτικὸν ἂν εἴη; — Φαίνεται γοῦν ἐκ
5 τῶν εἰρημένων. — Τί δέ; τὴν χειρωτικὴν ἄρ' οὐ διχῇ
τιθέντας, τὸ δὲ κρυφαῖον αὐτῆς πᾶν θηρευτικόν. — Ναί.
— Τὴν γε μὴν θηρευτικὴν ἄλογον τὸ μὴ οὐ τέμνειν διχῇ. —
Λέγε ὅπη. — Τὸ μὲν ἀψύχου γένους διελομένους, τὸ δὲ
ἐμψύχου. — Τί μὴν; εἵπερ ἔστιν γε ἄμφω. — Πῶς δ'
10 οὐκ ἔστιν; καὶ δεῖ γε ἡμᾶς τὸ μὲν τῶν ἀψύχων, ἀνών-
μον πλὴν κατ' ἓνια τῆς κολυμβητικῆς ἅττα μέρη καὶ τοι-
αῦτ' ἄλλα βραχέα, χαίρειν ἑᾶσαι, τὸ δέ, τῶν ἐμψύχων
ζώων οὐσαν θήραν, προσειπεῖν ζωοθηρικὴν. — Ἔστω. —
Ζωοθηρικῆς δὲ ἄρα οὐ διπλοῦν εἶδος ἂν λέγοιτο ἐν δίκη,
15 τὸ μὲν πεζοῦ γένους, πολλοῖς εἶδεσι καὶ ὀνόμασι διη-
ρημένον, πεζοθηρικόν, (τὸ δ' ἕτερον) νευστικοῦ ζώου πᾶν
ἐνυγροθηρικόν; — Πάνυ γε. — Νευστικοῦ μὴν τὸ μὲν
πτηνὸν φῦλον ὀρῶμεν, τὸ δὲ ἐνυδρον; — Πῶς δ' οὐ; —
Καὶ τοῦ πτηνοῦ μὲν γέ(νους) πᾶσα ἡμῖν ἡ θήρα λέγεται

1 πρὸς ἐκόντας Plat.: προσέχοντας SM πρὸς ἔχοντας A | μετα-
κλητικὸν Tr. | διὰ τε δωρεῶν καὶ μισθώσεων καὶ ἀγοράσεων (καὶ
ἀγοράσεων καὶ μισθώσεων Platonis T), τὸ δὲ Plat.; ubi igitur de-
derit gnomologus καὶ ἀγοράσεων, si dedit, incertum, om. SMA ||
2 μισθώσεων sed εων ex ὤων A¹ || 3 ξύμπαντα χειρωτικὰ A || 4 τί
δὲ Plat.: τί δαὶ SMA || 5 ἀναφανδὸν libri Platonis | τιθέντας
SMA θέντας^ε Platonis W θέντες Platonis BT || 6 τὴν γε μὴν SMA,
Platonis W τὴν δὲ γε μὴν Plat. || 10 ἔστιν Tr. | ἀνώνυμον SMA
ἀνώνυμον ἑᾶν Platonis BT ἀνώνυμον (ὄν) recte Heindorf || 11 κο-
λυμβητικῆς A | ἅττα S | καὶ τὰ τοιαῦτ' Platonis W || 12 ἑᾶσαι SM ||
14 ζωοθηρικῆς δὲ] ζωοθηρικὴ A | ἂν λέγοιτο SM, Plat. sed ἂν
supra lin. S¹ λέγοιτο ἂν A || 15 πολλ' i. e. πολλὸν A || 16 τὸ δ'
ἕτερον tacite e Plat. addidit Gesn.¹ || 17 ἐνυγροθηρικὸν libri, etiam
Tr., sed -κῶν S || 18 φῦλον ex φύλλον corr. S¹ || 19 μὲν γένους
tacite e Platonis Ald. Gesn.¹: μὲν γε SM μὲν A μὴν γένους Plat. |
πᾶσιν A | post θήρα distinguitur in S | v. ἡμῖν ἡ θήρα per erro-
rem bis dedit operarius Gaisfordi ed. Lips., bis mira negligentia
etiam Meineke

που ὀρνιθευτική. — Λέγεται. — Τοῦ δ' ἐνύδρου σχεδὸν ἀλιευτική τὸ σύνολον. — <Ναί.> — Τί δέ; ταύτην αὖ τὴν θήραν, ἄρα οὐκ ἂν κατὰ τὰ μέγιστα μέρη δύο διέλοιμεν; — Κατὰ ποῖα; — Καθ' ἃ τὸ μὲν ἔρκεσιν αὐτόθι ποιεῖται τὴν θήραν, τὸ δὲ πληγῇ; — Πῶς λέγεις, ⁵ καὶ πῇ διαιρούμενος ἐκάτερον; — Τὸ μὲν, ὅτι πᾶν ὅσον ἂν ἔνεκα κωλύσεως εἴργῃ τι περιέχον, ἔρκος εἰκὸς ὀνομάζειν. — Πάνυ μὲν οὖν. — Κύρτους δὴ καὶ δίκτυα καὶ βρόχους καὶ πόρκους καὶ τὰ τοιαῦτα μῶν ἄλλο τι πλὴν ἔρκη χρὴ προσαγορεύειν; — Οὐδέν. — Τοῦτο μὲν ἄρα ἐρκοθηρικὸν τῆς ἄγρας τὸ μέρος φήσομεν ἢ τι τοιοῦτον. — Ναί. ¹⁰ — Τὸ δὲ ἀγκίστροις καὶ τριόδουσι πληγῇ γιγνόμενον ἕτερον μὲν ἐκείνου, πληκτικὴν δέ τινα θήραν ἡμᾶς προσεῖπεν ἐν(ὶ λό)γῳ νῦν χρεῶν· ἢ τί τις ἂν, ὧ Θεαίτητε, εἴποι κάλλιον; — Ἀμελῶμεν τοῦ ὀνόματος, ἀρχεῖ γὰρ καὶ τοῦτο. ¹⁵ — Τῆς μὲν τοίνυν πληκτικῆς τὸ μὲν νυκτερινὸν οἶμαι πρὸς πυρὸς φῶς γιγνόμενον ὑπ' αὐτῶν τῶν περὶ τὴν θήραν περυντικὴν ῥηθῆναι <συμβέβηκε>. — Πάνυ γε. — Τὸ δέ γε μεθ' ημερινόν, ὥς ἐχόντων ἐν ἄκροις ἀγκίστρα καὶ τῶν τριόδον-

1 που (v in ras. S) ὀρν. SMA πού τις ὀρν. Plat. | ὀρνιθευτική M, Plat. ὀρνευτευτική sine acc. S ὀρνῖτευτική A ὀρνεοτευτική Tr. | Λέγεται γὰρ οὖν. — Τοῦ δὲ ἐνύδρου σχεδὸν τὸ σύνολον ἀλιευτική Plat. || 2 Ναί tacite e Plat. addidit Gesn.¹ | δέ Plat.: δαὶ SMA | αὖ SMA, Platonis TW ἂν Platonis B || 3 κατὰ μέγιστα Plat. | διέλοιμεν SMA διελοίμην Platonis BT || 4 ἔρκεσιν in ἔρκ- corr. M¹ | αὐτόθι SMA, Platonis BT αὐτόθεν Platonis al. αὐτοῖν prop. Baumann || 6 ὅτι SM, Plat.: τὸ A || 7 εἴργῃ MA, Plat. εἴργει S || 8 Κυρτούς M | δὴ om. A | καὶ βρόχους καὶ πόρκους (πορκούς MA) καὶ SMA, Plat.: καὶ πόρκους καὶ βρόχους καὶ Tr. || 9 ἔρκεα ut videtur A primo, corr. A¹ || 10 χρὴ MA, Plat. χρῆν S δὴ Tr. idque δεῖ esse monuit Gaisford || 12 τριόδοις S | γινόμενον S || 13 μὲν om. A, aberravit Gaisford | θήραν ἡμᾶς] ἡμᾶς θήραν A | προσεῖπεν primo A, corr. A¹ || 14 ἐν(ὶ λόγῳ) Plat.: ἐν τῷ (vel τῷ) SMA | χρεῶν sine acc. S | ὧ SMA, Platonis W, om. Platonis BT || 15 καὶ om. A || 16 τῆς τοίνυν Plat. || 17 ὑπ' αὐτῶν τῶν] ὑπ' αὐτοῦ Tr. || 18 post ῥηθῆναι signum interrogandi in S | συμβέβηκε tacite e Plat. addidit Gesn.¹ | δέ γε SM, Plat. δέ A

- των πᾶν ἀγκιστρευτικόν; — Λέγεται γὰρ οὖν. — Τοῦ τοίνυν ἀγκιστρευτικοῦ τῆς πληγῆς τὸ μὲν ἄνωθεν εἰς τὸ κάτω γιγνόμενον διὰ τὸ τοῖς τριόδουσιν οὕτω μάλιστα χρῆσθαι τριοδοντία τις, οἶμαι, κέκληται. — Φασὶ γοῦν τινές. —
- 5 Τὸ δέ γε λοιπὸν ἐστὶν ἐν ἔτι μόνον ὡς εἰπεῖν εἶδος. — Ποῖον; — Τὸ τῆς ἐναντίας ταύτης πληγῆς, ἀγκίστρω τε γιγνόμενον καὶ τῶν ἰχθύων οὐχ ἢ τις ἂν τύχη τοῦ σώματος, ὥσπερ τοῖς τριόδουσιν, ἀλλὰ περὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ στόμα τοῦ θηρευθέντος ἐκάστοτε, καὶ κάτωθεν εἰς
- 10 τοῦναντίον ἄνω ῥάβδοις καὶ καλάμοις ἀνασπώμενον· οὗ τί φήσομεν, ὦ Θεαίτητε, δεῖν τοῦνομα λέγεσθαι; — Δοκῶ μὲν, ὅπερ ἄρτι προουθέμεθα δεῖν ἐξευρεῖν, τοῦτο αὐτὸ νῦν ἀποτετελέσθαι. — Νῦν ἄρα τῆς ἀσπαλιευτικῆς, περὶ οὗ σύ τε καὶ γὰρ συνωμολογήκαμεν, οὐ μόνον τοῦνομα ἀλλὰ
- 15 καὶ τὸν λόγον περὶ αὐτὸ τοῦργον εἰλήφαμεν ἱκανῶς. Συμπάσης γὰρ τέχνης τὸ μὲν ἥμισυ μέρος κτητικὸν ἦν, κτητικοῦ δὲ χειρωτικόν, χειρωτικοῦ δὲ θηρευτικόν, τοῦ δὲ θηρευτικοῦ ζωοθηρικόν, ζωοθηρικοῦ δὲ ἐννυγροθηρικόν, ἐννυγροθηρικοῦ δὲ τὸ κάτωθεν τμήμα ὅλον ἄλιευτικόν, ἄλιευτικῆς
- 20 δὲ πληκτικόν, πληκτικῆς δὲ ἀγκιστρευτικόν· τούτου δὲ τὸ περὶ τὴν κάτωθεν ἄνω πληγὴν ἀνασπωμένην, ἀπ' αὐτῆς τῆς πράξεως ἀφομοιωθὲν τοῦνομα, ἢ νῦν ἀσπαλιευτικὴ ζητηθεῖσα ἐπὶ κλην γέγονε. — Παντάπασι μὲν οὖν τοῦτό γε ἱκανῶς δεδήλωται.

1 πᾶν ἀγκιστρευτικόν Plat.: παναγκιστρευτικὴν (παναγκεσ- M) SMA | v. Λέγεται γὰρ — 15 εἰλήφαμεν ἱκανῶς om. S || 2 ἀγκιστρευτικοῦ etiam MA sic ut Plat., fallitur Gaisford | πληκτικῆς Plat. || 3 γιγνόμενον M, Plat. γιν- A || 4 τριοδοντία M, Plat.: τριοδοντικά A | οἶμαί τις Platonis T || 6 Τὸ ποῖον Plat. | ἀγκίστρω M || 7 οὐχ ἢ τις (ἢ τις Platonis B): οὐχ ἢ τις M οὐχ εἴ τις A || 10 οὗ Plat.: οὗ MA || 11 δοκῶ μὲν MA, Platonis B, δοκῶμεν Platonis TW || 12 δεῖν Plat.: δ' MA || 13 ἀσπαλιευτικῆς M || 14 οὗ σύ MA, libri Platonis: σύ Heindorf e Ficino || 16 γὰρ reposui e MA, Plat.: τοιγαροῦν S | κτητικοῦ] κτητικὸν A || 17 χειρωτικοῦ] χειρωτικὴ A || 18 ζωοθηρικόν S, Plat.: om. MA | ἐννυγροθηρικόν S, Plat.: om. MA || 21 τὴν Tr., Plat.: τῇ SMA || 23 Παντάπασι Plat.: πάντας εἰ SMA. fallitur de A Gaisford, qui perspexit παντάπασι reponendum esse

7 Ἐν ταύτῳ (p. 235 C—236 C).

Κατὰ δὴ τὸν παρεληλυθότα τρόπον τῆς διαιρέσεως ἔγωγέ μοι καὶ νῦν φαίνομαι δύο καθορᾶν εἶδη τῆς μιμη-
 τικῆς· τὴν γὰρ ζητουμένην ιδέαν, ἐν ὅποτέρῳ ποθ' ἡμῖν
 οὕσα τυγχάνει, καταμαθεῖν οὐδέπω μοι δοκῶ νῦν δυνατὸς 5
 εἶναι. — Σὺ δ' ἄλλ' εἶπε καὶ δέλεε πρῶτον ἡμῖν <τίνε>
 τὰ δύο λέγεις. — Μίαν μὲν τὴν εἰκαστικὴν ὁρῶν ἐν αὐτῇ
 τέχνῃ. ἔστι δ' αὕτη μάλιστα, ὅποταν κατὰ τὰς τοῦ παρα-
 δείγματος συμμετρίας τις ἐν μήκει καὶ πλάτει καὶ βάθει,
 καὶ πρὸς τούτοις ἔτι χρώματα ἀποδιδούς τὰ προσήκοντα 10
 ἐκάστοις, τὴν τοῦ μιμήματος γένεσιν ἀπεργάζηται. — Τί
 δέ; οὐ πάντες οἱ μιμούμενοί τι τοῦτ' ἐπιχειροῦσι δορᾶν;
 — Οὐκ οὐν ὅσοι γε τῶν μεγάλων πού τι πλάττουσιν ἔρ-
 γων ἢ γράφουσιν. εἰ γὰρ ἀποδίδοιεν τὴν τῶν καλῶν
 ἀληθινὴν συμμετρίαν, οἷσθ' ὅτι σμικρότερα μὲν τοῦ δέον- 15
 τος τὰ ἄνω, μεῖζω δὲ τὰ κάτω φαίνοιτ' ἂν διὰ τὸ τὰ
 μὲν πόρρωθεν, τὰ δ' ἐγγύθεν ὑφ' ἡμῶν ὁρᾶσθαι. —
 Πάνν μὲν οὖν. — Ἄρ' οὖν οὐ χαίρειν τὸ ἀληθὲς εἰδόντες
 οἱ δημιουργοὶ νῦν οὐ τὰς οὕσας συμμετρίας ἀλλὰ τὰς
 δοξούσας εἶναι καλὰς τοῖς εἰδώλοις ἐναπεργάζονται; — 20
 Πάνν μὲν οὖν. — Τὸ μὲν ἄρα ἕτερον <οὐ> δίκαιον, εἰκὸς γε
 οὐν, εἰκόνα καλεῖν; — Ναί. — Καὶ τῆς γε μιμητικῆς τὸ ἐπι

1 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S || 3 ἔγωγέ μοι καὶ νῦν φαί-
 νομαι in marg. add. A¹ || 4 γὰρ MA: δὲ Plat. | εἰδέαν M || 6 καὶ
 δέλεε πρῶτον reposui ex MA, Platonis W: πρῶτον καὶ δέλεε Plat. |
 τίνε tacite e Plat. addidit Gesn.² || 7 λέγειν A | ἰκαστικὴν M || 8 αὐ-
 τῇ A || 9 καὶ πλάτει καὶ βάθει dedi ex MA, Plat.: καὶ βάθει καὶ
 πλάτει tacite Gesn.² ex Platonis Ald. || 10 καὶ (ante πρ. τ.) om. A ||
 11 ἐκάστοις MA, Platonis W: ἐκάσταις Platonis BT || 12 δὲ A,
 Plat.: δαί M || 14 ἀποδίδοιεν MA | κώλων prop. Badham || 15 σμικρό-
 τερα M, Plat.: σμικρότατον compend. A || 16 τᾶνω A τ' ἄνω M |
 φαίνητ' ἂν M || 17 δὲ ἐγγύθεν M μὲν ἐγγύθεν A || 18 πάνν μὲν οὖν
 MA, Platonis T: δοκεῖ μοι πάνν μὲν οὖν Platonis W, om. Plato-
 nis B || 19 <οἱ> νῦν Heindorf || 20 δοξούσας M, Plat.: δοξάσας A |
 πάνν μὲν οὖν MA, Platonis BT: παντάπασί γε Platonis W || 21 οὐ
 addidi e Platone, οὐδὲ tacite Gesn.² e Platonis Ald.: om. MA || 22 post
 καλεῖν tacite non nulla e Platonis Ald. inseruit Gesn.² libris invitis |
 τῆς γε μιμητικῆς M, Plat.: τοῖς γε μιμεῖται A

τούτῳ μέρος κλητέον ὅπερ εἵπομεν ἐν τῷ πρόσθεν, εἰκαστικήν; — Κλητέον. — Τί δέ; τὸ φαινόμενον μὲν διὰ τὴν οὐκ ἐκ καλοῦ θεᾶν εἰκέναι τῷ καλῷ, δύναμιν δὲ εἶ τις λάβοι τὰ τηλικαῦτα ἱκανῶς ὁρᾶν, μηδὲ εἰκὸς ᾧ φησιν εἰ-
 5 κέναι, τί καλοῦμεν; ἄρ' οὐκ, ἐπεὶ περ φαίνεται μὲν, εἰκε δὲ οὐ, φάντασμα; — Τί μὴν; — Οὐκοῦν πάμπολυ καὶ κατὰ τὴν ζωγραφίαν τοῦτο τὸ μέρος ἐστὶ καὶ κατὰ ζύμ-
 10 πασαν μιμητικήν; — Πῶς δ' οὐ; — Τὴν δὲ φάντασμα ἀλλ' οὐκ εἰκόνα ἀπεργαζομένην τέχνην ἄρ' οὐ φανταστι-
 10 κὴν ὀρθότατ' ἂν προσαγορεύοιμεν; — Πολύ γε. — Τούτῳ τοίνυν <τῷ> δύο ἔλεγον εἶδη τῆς εἰδωλοποιητικῆς, εἰκαστικήν καὶ φανταστικήν. — Ὅρθως.

8 Τοῦ αὐτοῦ (leg. p. 709 B).

15 Θεὸς μὲν πάντα, καὶ μετὰ θεοῦ τύχη καὶ καιρὸς, ταν-
 15 θρώπινα διακυβερνῶσι ζύμπαντα. ἡμερώτερον μὲν τρίτον συγχωρῆσαι τούτοις ἐπεσθαι δεῖν τέχνην.

9 Πλάτωνος ἐκ τοῦ Πολιτικοῦ (p. 281 D—E).

Πρώτον μὲν τοίνυν δύο τέχνας οὕσας περὶ πάντα τὰ

1 τούτῳ Plat.: τοῦτο MA | εἰκαστικήν M || 2 κλητέον A, Plat.: κλητέον M | δέ A, Plat.: δαί M || 3 οὐκ ἐκ recte olim Gesn.² ex M, Plat.: τοῦ A | εἰκέναι Plat.: εἰκέναι MA | λάβοι M, Plat.: λάβῃ A || 4 τὰ τηλικαῦτα ex em. A¹, videtur τὴν τηλικαύτην fuisse, nisi hoc ex illo putes correctum | μηδ' (vel μηδὲ) εἰκὸς Plat.: μηδὲ (μηδ' A) εἰκὸς MA | ᾧ Plat. ὧ M: ᾧ A | εἰκέναι A, Plat.: εἰκέναι M || 5 ἄρα M || 7 τὴν om. A | κατὰ ζύμπασαν (σύμ- Platonis plurimi) MA, Plat.: κατὰ τὴν ζύμπασαν Platonis T || 8 δὲ οὐτήν M | φάντασμα MA, Platonis W: φαντάσματα Platonis BT || 10 ὀρθότατ' ἂν Plat.: ὀρθότατα M ὀρθότητα A | τούτῳ Plat.: τοῦτο MA || 11 τῷ tacite e Plat. addit Gesn.² | ἔλεγον Plat.: ἔλεγεν MA | εἰδωλοποιῆκῃς M | ἰκαστι- M || 12 καὶ M, Plat.: τε καὶ A || 13 ecl. cum lemm. hab. S MA recurrit Maxim. c. 48 p. 649 Comb. (post Plat.). legitur ecloga etiam ap. Iulianum epist. ad Themist. 257 D p. 333 Hertl., eadem intra maius excerptum Stob. I 6, 17^b p. 88, 21 W. et IV 1, 128 p. 77, 5 H. || 14 καιρὸς sed σ ex ω corr. M¹ | τὰνθρώπινα Plat., Iulian., Stobaeus supra loco utroque, hoc ipso loco Tr.: ἀνθρώπινα SMA || 15 μὲν Stob. I | μὴν τούτοις συγχωρῆσαι τρίτον δεῖν ἐπεσθαι τ. Iulian. || 16 συγχ. Stob. I, Plat. | δεῖν ἐπεσθαι Stob. supra utrobique, Plat., Iulian. || 17 ecl. cum lemm. hab. SMA, ἃ αντ S qui om. τοῦ ante πολ.

δρῶμενα θεασάμεθα. — Τίνας; — Τὴν μὲν τῆς γενέσεως οὐσαν ξυναιτίον, τὴν δὲ αὐτὴν αἰτίαν. — Πῶς; — Ὅσαι μὲν τὸ πρᾶγμ' αὐτὸ <μὴ> δημιουργοῦσι, ταῖς δὲ δημιουργοῦσαις ὄργανα παρασκευάζουσιν, ὧν μὴ παραγενομένων οὐκ ἂν ποτ' ἐργασθείη τὸ προστεταγμένον ἐκάστη τῶν 5 τεχνῶν, ταύτας μὲν οὖν ξυναιτίους, τὰς δ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμ' ἀπεργαζομένας αἰτίας. — Ἐχει γοῦν λόγον.

10 Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Περὶ μαντικῆς (v. VII p. 113 Bernard.).

Τῶν τεχνῶν, ὡς ἔοικε, τὰς μὲν ἡ χρεία συνέστησεν ἐξ 10 ἀρχῆς καὶ μέχρι νῦν διαφυλάσσει·

χρειῶ πάντ' ἐδίδαξε· τί δ' οὐ χρειῶ κεν ἀνέυροι τῶν ἀναγκαίων; ὑφαντικὴν οἰκοδομικὴν ἰατρικὴν καὶ ὅσαι περὶ γεωργίαν ἀναστρέφονται· τὰς δ' ἡδονὴ τις προσηγάγετο καὶ κατέσχε, τὴν τῶν μυρεψῶν καὶ τῶν ὀψοποιῶν 15 καὶ κομμωτικὴν πᾶσαν καὶ ἀνθοβαφίαν. ἔστι δὲ ὧν τὴν πιθανότητα καὶ τὴν ἀκρίβειαν καὶ τὸ καθάριον ἀγαπῶντες ἐκμανθάνουσι καὶ περιέπουσιν, ὡς ἀριθμητικὴν καὶ γεωμετρικὴν καὶ κανονικὴν πᾶσαν καὶ ἀστρολογίαν, ἃς φησιν ὁ Πλάτων, καίπερ ἀμελουμένας, βίᾳ ὑπὸ χάριτος 20 αὐξέσθαι.

11 Ξενοφῶντος ἐν γ' Ἀπομνημονευμάτων (c. 10, 1—8).

1 τὴν μὲν τῆς SMA (errat Gaisford) τὴν μὲν Plat. || 2 ξυν- S M A | ὅσαι Plat.: ὡς αἱ SMA || 3 μὴ tacite e Plat. inseruit Gesn.¹ || 6 μὲν συναιτίους Plat. || 7 γοῦν (γοῦν M) SMA, Plat.: γὰρ οὖν Tr. || 8 ecl. cum lemm. hab. SMA. libri indiculum (β') quem offert Bernardakis, ignorant codd. Stob. || 12 Eratosthenis versus legitur infra flor. 95, 15 Mein. (Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Ὅτι καὶ γυναῖκα παιδευτέον) Ἀρχύτας (Amphissensis, ut monet Meineke anal. Alex. p. 353) ἀναγνοὺς τὸν Ἐρατοσθένους Ἑρμῆν, τοῦτον ἐπήνεγκε στίχον 'χρειῶ — κεν ἀνέυροι;' | δ' οὐ Stob. flor. 95: δ' ὦ S δ' ὁ M δ' ὁ A δὲ Tr. | κεν SMA, flor. 95: μὲν Tr. | ἀνέυροι S, sine sp. et acc. M¹, ἀνέυροι etiam flor. 95: ἂν ('ἂν M²) εὗροι AM² || 13 ὑφαντικὰς compend. A | καὶ ὅσαι περὶ γεωργίαν (-γίας A) MA: γεωργίαν καὶ ὅσαι περὶ γεωργίαν S || 15 καὶ <τὴν> τῶν ὀψοπ. ci. Bernardakis || 16 κομμωτικὴν ut videtur A: κομμωτικὴν SM κομμοτικὴν Tr. | ἀνθοβαφίαν A ἀνθοβάθειαν (-βαθείαν M) SM || 20 ὁ Πλάτων] rei p. p. 528 C || 22 ecl. cum lemm. hab. SMA

Εἰσελθὼν ποτε πρὸς Παρράσιον τὸν ζωγράφον, Ἄρα,
 ἔφη, ὦ Παρράσιε, ἡ γραφικὴ ἐστὶν εἰκασία τῶν ὀρωμέ-
 νων; τὰ γοῦν κοῖλα καὶ τὰ ὑψηλὰ καὶ τὰ σκοτεινὰ καὶ
 τὰ φωτεινὰ καὶ τὰ σκληρὰ καὶ τὰ μαλακὰ καὶ τὰ τραχέα
 5 καὶ τὰ λεῖα καὶ τὰ νέα καὶ τὰ παλαιὰ σώματα διὰ τῶν
 χρωμάτων ἀπεικάζοντες ἐκμιμεῖσθε. Ἀληθῆ λέγεις, ἔφη.
 Καὶ μὴν τά γε καλὰ εἶδη ἀφομοιοῦντες, ἐπειδὴ οὐ ῥᾷδιον
 ἐνὶ ἀνθρώπῳ περιτυχεῖν ἄμεμπτα πάντα ἔχοντι, ἐκ πολ-
 λῶν συνάγοντες τὰ ἐξ ἑκάστου κάλλιστα, οὕτως ὅλα τὰ σώ-
 10 ματα καλὰ ποιεῖτε φαίνεσθαι. Ποιοῦμεν γάρ, ἔφη, οὕτω. Τί
 γάρ; ἔφη, τὸ πιθανώτατον καὶ ἥδιστον καὶ φιλικώτατον
 καὶ ποθεινότατον καὶ ἐρασμιώτατον ἀπομιμεῖσθε τῆς
 ψυχῆς ἡθοῦς; ἢ οὐδὲ μιμητὸν τοῦτο; Πῶς γὰρ ἂν, ἔφη,
 μιμητὸν εἶη, ὦ Σώκρατες, ὃ μήτε συμμετρίαν μήτε χρῶμα
 15 μήτε ὦν σὺ εἶπας ἄρτι μηδὲν ἔχει μηδὲ ὅλως ὁρατὸν
 ἐστίν; Ἄρ' οὖν, ἔφη, γίνεται ἐν ἀνθρώπῳ τό τε φιλο-
 φρόνως καὶ τὸ ἐχθρῶς βλέπειν πρὸς τινας; Ἐμοιγε δοκεῖ,
 ἔφη. Οὐκοῦν τό γε μιμητὸν ἐν τοῖς ὄμμασι; Καὶ μάλα,
 ἔφη. Ἐπὶ δὲ τοῖς τῶν φίλων ἀγαθοῖς καὶ τοῖς κακοῖς
 20 ὁμοίως σοι δοκοῦσιν ἔχειν τὰ πρόσωπα οἳ τε φροντίζον-
 τες καὶ οἳ μή; Μὰ Δί' οὐ δῆτα, ἔφη· ἐπὶ μὲν γὰρ τοῖς
 ἀγαθοῖς φαιδροί, ἐπὶ δὲ τοῖς κακοῖς σκυθρωποὶ γίνονται.
 Οὐκοῦν, ἔφη, καὶ ταῦτα δυνατόν ἀπεικάζειν; Καὶ μάλα,

1 Εἰσελθὼν ποτε gnomologus resecto nimirum Xenophonte
 capituli initio: εἰσελθὼν μὲν γὰρ ποτε Xen. | πρὸς MA, Xen.: πρὸς
 τὸν S | τὸν ζωγράφον καὶ διαλεγόμενος αὐτῷ. Ἄρα Xen. || 2 ἢ (ὡς
 ἢ A) ante γραφ. collocant SMA, ante εἰκασία libri Xenophontis. cf.
 Cobet N. I. p. 701 || 6 ἐκμιμεῖσθε SMA sed ex -σθαι corr. S¹ A¹ ||
 7 ἐπεὶ A || 8 ἐν S | ἄμεμπτα A || 10 ποιεῖται M | οὕτως MA || 11 τὸ
 om. fere libri Xenophontis || 12 ἀπομιμεῖσθε SA: ἀπομιμεῖσθαι M,
 libri Xenophontis || 13 ἡθοῦς SM, libri Xenophontis: εἶδος A | μιμη-
 τὸν ἐστὶ τοῦτο Xen. | ἂν om. A || 15 ὅλος M || 16 τό τε SMA: πῶ-
 ποτε libri Xenophontis || 17 ἐχθρῶς recte libri Xenophontis: αἰσχροῦς
 SMA || 18 τό γε SMA ut libri Xenophontis, ubi τοῦτό γε repo-
 nunt e Xenophontis Vossiano | σώμασι A || 21 post ἔφη e prioribus
 iterat οὐκ οὖν τό γε μιμητὸν ἐν τοῖς σώμασιν; καὶ μάλα ἔφη A sed
 ipse librarius punctis subductis deleuit || 23 δυνατοὶ A

ἔφη. Ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ μεγαλοπρεπές τε καὶ ἑλευθέριον,
 <καὶ τὸ ταπεινόν τε καὶ ἀνελεύθερον> καὶ τὸ σωφρο-
 νικόν τε καὶ φρόνιμον καὶ τὸ ὑβριστικόν τε καὶ τὸ ἀπει-
 ρόκαλον καὶ διὰ τοῦ προσώπου καὶ διὰ τῶν σχημάτων
 καὶ ἐστώτων καὶ κινουμένων ἀνθρώπων διαφαίνει. Ἀλη- 5
 θῇ λέγεις, ἔφη. Οὐκοῦν καὶ ταῦτα μιμητά; Καὶ μάλα,
 ἔφη. Πότερον οὖν, ἔφη, νομίζεις ἥδιον ὁρᾶν τοὺς ἀν-
 θρώπους δι' ὧν τί καλά τε καὶ ἀγαθὰ καὶ ἀγαπητὰ ἦθῃ
 φαίνεται ἢ δι' ὧν τὰ αἰσχρά τε καὶ πονηρὰ καὶ μισητά;
 Πολὺν γὰρ Δί', ἔφη, διαφέρει, ὥς Σώκρατες. 10

Πρὸς δὲ Κλίτωνα τὸν ἀνδριαντοποιὸν εἰσελθὼν ποτε
 καὶ διαλεγόμενος αὐτῷ, Ὅτι μὲν, ἔφη, ὦ Κλίτων, ἀλλοί-
 οὺς ποιεῖς ὁρομεῖς τε καὶ παλαιστάς καὶ πύκτας καὶ
 παγκρατιαστάς, ὁρῶ γε καὶ οἶδα· ὁ δὲ μάλιστα ψυχαγωγεῖ
 διὰ τῆς ὀψεως τοὺς ἀνθρώπους, τὸ ζωτικὸν φαίνεσθαι, 15
 πῶς τοῦτο ἐνεργάζῃ τοῖς ἀνδριάσιν; ἐπεὶ δὲ ἀπορῶν ὁ
 Κλίτων οὐ ταχὺ ἀπεκρίνατο, Ἄρα, ἔφη, τοῖς τῶν ζώντων
 εἶδεσιν ἀπεικάζων τὸ ἔργον ζωτικώτερον ποιεῖς φαίνε-
 σθαι τοὺς ἀνδριάντας; Καὶ μάλα, ἔφη. Οὐκοῦν τὰ τε 20
 ὑπὸ τῶν σχημάτων καταρτώμενα καὶ τὰ ἀνασπώμενα ἐν
 τοῖς σώμασι, καὶ τὰ συμπιεζόμενα καὶ τὰ διελκόμενα, καὶ
 <τὰ> ἐντεινόμενα καὶ τὰ ἀνιέμενα ἀπεικάζων, ὁμοιότερά
 τε τοῖς ἀληθινοῖς καὶ πιθανώτερα ποιεῖς φαίνεσθαι;

1 καὶ τὸ μεγαλοπρεπές τε bis scripsit S | καὶ ἑλευθέριον A, libri Xenophontis: καὶ τὸ ἐλ. SM || 2 καὶ τὸ ταπεινόν τε καὶ ἀνε-
 λεύθερον probabiliter post ἑλευθέριον e Xen. addidit Gesn.¹ f. 364 v ||
 3 τὸ ante ἀπειρ. recte abest a libris Xenophontis || 7 τοὺς SA, Xen.:
 αὐτοὺς M || 8 τε om. S | καὶ ἀγαθὰ MA, libri Xen.: καὶ τὰ ἀγα-
 θὰ S || 9 post μισητὰ habet καὶ μάλα ἔφη sed suppunxit A || 10 δι'
 ex δια corr. S¹ || 11 Κλείτωνα, mox Κλείτων libri Xenophontis |
 κλίτονα in κλίτωνα corr. M¹ || 12 καλοί, οὗς Dindorf perbene || 14 ὁρῶ
 τε καὶ libri Xenophontis || 15 τοὺς ἀνθρώπους om. A || 16 ἀνδριά-
 σιν libri nisi quod ἀνδράσιν A || 18 ζωτικώτερον ex -ότερον corr.
 M¹; ζωτικωτέρους recte libri Xenophontis || 20 κατασπώμενα καὶ
 ἀνασπώμενα Xen. || 21 τὰ ante διελκ. om. A, aberravit Gaisford ||
 22 τὰ ante ἐντειν. inserui e Xen. | ἐκτεινόμενα Tr. | ἀνιέμενα Xen.:
 ἀνειμένα SMA || 23 πιθανώτεροις A

Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Τὸ δὲ καὶ τὰ ἥθη τῶν ποιούντων
 τι σωμαίων ἀπομιμεῖσθαι οὐ ποιεῖ τινα τέρψιν τοῖς θεω-
 μένοις; Εἰκὸς γοῦν, ἔφη. Οὐκοῦν καὶ τῶν μὲν μαχομένων
 ἀπειλητικὰ τὰ ὄμματα εἰκαστέον, τῶν δὲ νενικηκότων
 5 εὐφραινομένων ἢ ὄψις μιμητέα; Σφόδρα γ', ἔφη. Δεῖ
 ἄρ', ἔφη, τὸν ἀνδριαντοποιὸν τὰ τῆς ψυχῆς ἔργα τῷ
 εἶδει προσεικόζειν.

1 τὰ πάθη Xen. || 4 ἀπείληται A || 5 ἢ ὄψις S M A: ὄψις libri
 Xenophontei | γε M | δεῖ ἄρ' ἔφη om. Tr. || 6 τὰ ἔργα τῷ τῆς ψυ-
 χῆς εἶδει prop. Hartman τὰ ἔργα τῆς ψυχῆς τῷ εἶδει scripsit Gil-
 bert || 7 προσεικόζειν A

CAPVT XVIII. PARS ALTERA.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΝΑΝΤΙΟΝ.

12 (61, 1 Mein.) *Μενάνδρου Ἀλιέως* (fr. 14 K.).

Ὁ πρῶτος εὐρὼν διατροφὴν πτωχῷ τέχνην
πολλοὺς ἐποίησεν ἀθλίους· ἀπλοῦν γὰρ ἦν
τὸν μὴ δυνάμενον ζῆν ἀλύπως ἀποθανεῖν.

5

13 (61, 2 Mein.) *Ἀντιφάνους ἐκ Κναφέως* (fr. 123 K.).

Ὅστις τέχνην κατέδειξε πρῶτος τῶν θεῶν,
οὗτος μέγιστον εὖρεν ἀνθρώποις κακόν.
ὅταν γὰρ ἀπορῇται τις, ἂν μὲν ἀργὸς ᾖ,
ἐλθὼν ἀπεκινδύνευσεν ἡμέραν μίαν,
ὥστ' ἡ γεγονέναι λαμπρὸς ἡ τεθνηκέναι.
ἡμεῖς δ' ἔχοντες ἀρραβῶνα τὴν τέχνην
τοῦ ζῆν, αἰεὶ πεινῶμεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν,
ἐξόν τε μικρὸν διαπορηθῆναι χρόνον,
τὸν βίον ἅπαντα τοῦτο δρᾶν αἰρούμεθα.

10

15

14 (61, 3 Mein.) *Μενάνδρου Ὑμνιδος* (fr. 473 K.).

1 continuatur caput *Περὶ τεχνῶν*, ut testatur Photius, ubi tituli *Περὶ τεχνῶν* et *Περὶ δεσποτῶν καὶ δοίλων* se excipiunt. nec titulus novus additur in SMA nec numerus in MA. νδ' (rubr. νζ) legitur in S. εἰς (ἐς M) τὸ ἐναντίον praemittunt SMA ita tamen ut cum lemmate *μενάνδρου ἀλιέως* coniungat M: *ΕΤΙ ΠΕΡΙ ΤΕΧΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΕΝΑΝΤΙΟΝ. ΛΟΓΟΣ νθ'*. Tr. non respexit in excerpando Mac. || 3 ecl. cum lemm. hab. SMA, *μῦ ἀλιέως* S || 4 *διατροφὴν* om. M || 7 ecl. cum lemm. hab. SMA, *ἐκναφέως* S *ἐκ ναφέως* M || 8 *πρῶτος κατέδειξε* A || 9 *μέγιστον* MA Tr. *μέγιστος* S || 10 ᾗ Iacobs lect. Stob. p. 101: ἦν libri || 12 *λαμπρὸν* libri: corr. Naber mnemos.² VIII p. 49 || 16 *εἰρούμεθα* M || 17 ecl. cum lemm. hab. SMA, *ὑμνιδος* SA *ὑμνιδος* sine spir., μ in corr. M. cf. quae diximus ad Stob. III 37, 17. afferuntur versus a Maximo Tyrio diss. XI 7 poetae nomine commemorato. tres (5. 12. 14) se excipiunt Menandreae ex litterarum ordine

Οὐ πάντι γηράσκουσιν αἱ τέχνηαι καλῶς,
 ἂν μὴ λάβωσι προστάτην φιλάργυρον.

15 (61, 4 Mein.) Εὐριπίδου Πολυίδου (fr. 635 N.²).

Οἱ τὰς τέχνας δ' ἔχοντες ἀθλιώτεροι
 5 τῆς φανλότητος· καὶ γὰρ ἐν κοινῷ ψέγειν
 ἅπασιν κείσθαι δυστυχὲς κοῦκ εὐτυχὲς.

16 (61, 5 Mein.) Ξενοφῶντος ἐκ τοῦ Οἰκονομικοῦ (4, 2—3).

Καλῶς, ἔφη, λέγεις, ὦ Κριτόβουλε. καὶ γὰρ αἱ βα-
 νανσικαὶ καλούμεναι καὶ ἐπίρρητοὶ εἰσι καὶ εἰκότως μὲν
 10 δὴ πάντι ἀδοξοῦνται ὑπὸ τῶν πόλεων. καταλυμαίνονται
 γὰρ τὰ σώματα τῶν τε ἐργαζομένων καὶ ἐπιμελουμένων
 καὶ τὰς ψυχὰς ἀναγκάζουσιν καθῆσθαι καὶ σκιατραφεῖ-
 σθαι, ἔνιαι δὲ καὶ πρὸς πῦρ ἡμερεύειν. τῶν δὲ σωμάτων
 15 θηλυνομένων καὶ αἱ ψυχαὶ ἐπὶ πολὺ ἀρρωστοτέραί γίγνον-
 ται. καὶ ἀσχολίας δὲ μάλιστα ἔχουσι καὶ φίλων καὶ πόλεων
 συνεπιμελεῖσθαι <αἱ> βανανσικαὶ καλούμεναι. ὥστε εἰκό-
 τως σοι δοκοῦσι κακοὶ ἂν καὶ φίλοις χρῆσθαι καὶ ταῖς
 πατρίσιν ἀλεξητῆρες εἶναι. καὶ ἐν ἐνίαις μὲν τῶν πόλεων,

1 τι S τι ex το vel τοι corr. M¹ τοι A | γὰρ πράττουσιν Herwer-
 den | οὐ πάντι — κακῶς, ἂν δὴ λάβωσι προστάτην φιλάργυρον; vio-
 lentius C. Schenkl Wien. Stud. XX (1898) p. 164. malim ἀφιλάργυρον ||
 3 ecl. cum lemm. hab. SMA, πολνείδει sine acc. S. πολνείδου MA || 4 οἱ
 τὰς τέχνας ἀσχοῦντες prop. Nauck || 5 καὶ γὰρ Musgrave: τε γὰρ SMA,
 falsa de A rettulit Gaisford. εἶπερ F. G. Schmidt || 6 κοῦκ Grotius D.
 poet. p. 233: οὐκ SMA || 7 ecl. cum lemm. hab. SMA || 8 ἀλλὰ καλῶς
 Xen. | αἱ γε βανανσικαὶ Xen. || 9 ἐπίρρητοι Tr., Xen.: ἐπίρητοι M

ἐπῆρητοι S¹ A ἐπῆρητοι corr. man. rec. S. ἐπίρρητοὶ τε secundum
 Bekk. Anecd. p. 345,5 scr. G. Sauppe | μὲν δὴ SMA μέντοι Xen. ||
 10 ἀδοξοῦνται πρὸς τῶν πόλεων Xen. cf. Cobet N. l. p. 599 || 11 τε
 om. Tr. || 12 ἀναγκάζουσιν M Tr., Xen. ἀναγκάζουσι A. dubito de
 S | καθῆσθαι corr. A¹ | σκιατροφεῖσθαι S || 13 ἔνια M || 14 ἐπὶ
 πολὺ M ἐπιπολὺ SA: πολὺ Xen. secluserim ἐπι ut ex dittographia
 quadam subnatum | γίγνονται A, Xen. γίνονται SM || 15 πόλεως
 Xen. || 16 αἱ inserui e Xen. | βασανικαὶ A | εἰκότως σοι SMA cor-
 rupte: οἱ τοιοῦτοι Xen. || 17 κακοὶ ex κακῶν corr. S¹ | ἂν om. Xen. |
 χρῆσθαι om. A | ταῖς ex τοῖς correxisse videtur A¹ | πατράσιν
 compend. A | ἀλεξητῆρες A || 18 τῶν om. A

μάλιστα δὲ ἐν ταῖς εὐπολέμοις δοκούσαις εἶναι οὐδ' ἔξεστι τῶν πολιτῶν οὐδενὶ βαναυσικὰς τέχνας ἐργάζεσθαι.

17 (61, 6 Mein.) Πλάτωνος ἐκ τοῦ Πολιτικοῦ (p. 258 D—E).

Ἄρ' οὖν οὐκ ἀριθμητικὴ μὲν καὶ τινες ἕτεραι ταύτῃ συγγενεῖς τέχναι ψιλὰι τῶν πράξεων εἰσι, τὸ δὲ γνῶναι 5 παρέσχοντο μόνον; — Ἔστιν οὕτως. — Αἱ δέ γε περὶ τεκτονικὴν αὐτὰ καὶ ξύμπασαν χειρουργίαν ὥσπερ ἐν ταῖς πράξεσιν ἐνοῦσαν ξύμφυτον τὴν ἐπιστήμην κέκτηνται, καὶ συναποτελοῦσιν τὰ γιγνόμενα ὑπ' αὐτῶν σώματα πρότερον οὐκ ὄντα. — Τί μιν; — Ταύτῃ τοίνυν ξυμπάσας ἐπισ- 10 τήμας διαίρει, τὴν μὲν πρακτικὴν προσειπὼν, τὴν δὲ μόνον γνωστικὴν. — Ἔστω σοι ταῦθ' ὥς μιᾶς ἐπιστήμης τῆς ὅλης εἶδη δύο.

18 (61, 7 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ Φιλήβου (p. 55 D—56 A).

Ἐν δὲ ταῖς χειροτεχνικαῖς διανοηθῶμεν πρῶτα εἰ 15 τὸ μὲν ἐπιστήμης αὐτῶν μᾶλλον ἐχόμενον, τὸ δ' ἥττον ἐνι, καὶ δεῖ τὰ μὲν ὡς καθαρώτατα νομίζειν, τὰ δὲ ὡς ἀκαθαρτότερα. — Οὐκοῦν χρή. — Τὰς τοίνυν ἡγεμονικὰς διαληπτέον ἐκάστων αὐτῶν χωρὶς; — Ποίας καὶ πῶς; — Οἷον πασῶν που τεχνῶν ἂν τις ἀριθμητικὴν χωρίζῃ καὶ 20 μετρητικὴν καὶ στατικὴν, ὡς ἔπος εἰπεῖν φραῦλον τὸ καταλειπόμενον ἐκάστης ἂν γίγνοιτο. — Φαῦλον μὲν δὴ. —

1 οὐδ' ἔξεστι Xen.: οὐ δεξαίό (δέξαίό Tr.) τι S οὐδέξαίό τι M οὐδέξαίό A || 2 οὐδενὶ οὐδέν. ἡ M || 3 ecl. cum lemm. hab. SMA; in lemm. πολί^τ cum compendio in ras. S || 4 καὶ τινες ἕτεραι SM, Plat. καὶ ἕτεραι ἄλλαι A | ταύτῃ συγγ. Plat.: ταύτης συγγ. SMA || 5 πράξεων εἰσίν M || 8 ἐνοῦσαν S, Plat.: ἐνοῦσαι MA || 9 συναποτελοῦσι (ξυν- dederim Stobaeo) Plat.: νῦν ἀποτελοῦσαν SMA || 10 οὐκόντα M || 11 διαίρει Plat. διαίρει an διαιρεῖ voluerit M non satis liquet διαιρεῖ SA || 12 γνωριστικὴν A | σοι om. A || 14 ecl. cum lemm. hab. SMA || 15 πρῶτα SM, Plat.: πρῶτον A | εἰς Tr. || 17 δεῖ S, e corr. M¹, Platonis T: δὴ A et primo M, Platonis B | καθαρώτερα A || 18 ἀκαθαρτότερα libri sed o ex ω S¹ | ἡγεμονικὰς tacite e Plat. Gesn.¹: ἡγεμονίας SMA || 20 που supra lin. A¹ | τις A: γ' εἰς an τ' εἰς dubium in S τ' εἰς M γ' εἰς Tr. | ἀριθμητικὴ A || 21 μετρητικὴ (prius η in ras. corr. ex ι ut videtur) καὶ στατικὴ A || 22 γένοιτο A

Τὸ γοῦν μετὰ ταῦτα εἰλάζειν λείποιτ' ἂν καὶ τὰς αἰσθή-
σεις καταμελετᾶν ἐμπειρίᾳ καὶ τινι τριβῇ, ταῖς τῆς στοχα-
στικῆς προσχρωμένους δυνάμεσιν ἃς οἱ πολλοὶ τέχνας ἐπ-
ονομάζουσι, μελέτη καὶ πόνῳ τὴν ῥώμην ἀπειργασμένας. —
5 Ἀναγκαιότατα λέγεις.

1 μετὰ tacite e Plat. Gesn.¹: μέγα S M A μελετᾶν Tr. | λεί-
ποι Tr. || 2 τῆς om. A sed exstat hasta (a m.¹) ut appareat librarium
litt. τ exarare iam voluisse, destitisse tamen || 4 ἀπειργασμένας libri
sed ει ex ε ni fallor corr. M¹

CAPVT XIX.

ΠΕΡΙ ΔΕΣΠΟΤΩΝ ΚΑΙ ΔΟΥΛΩΝ.

1 *Εὐριπίδου Ἑλένη* (726 s.).

*Κακὸς γὰρ ὅστις μὴ σέβει τὰ δεσποτῶν,
καὶ ξυγγέγηθε καὶ συνωδίνει κακοῖς.*

5

2 *Εὐριπίδου Ἑλένη* (728 ss.).

*Ἐγὼ [δὲ δοῦλος] <μὲν εἶην>, καὶ πέφυχ' ὅμως λάτρεις,
ἐν τοῖσι γενναίοισιν ἠριθμημένος
δούλοισι, τοῦνομ' οὐκ ἔχων ἐλεύθερον,
τὸν νοῦν δέ. κρεῖσσον γὰρ τόδ' ἢ δυοῖν κακοῖν
ἐν' ὄντα χρῆσθαι, τὰς φρένας τ' ἔχειν κακὰς
ἄλλων τ' ἀκούειν δοῦλον ὄντα τῶν πέλας.*

10

3 *Εὐριπίδου Μελεάγρω* (fr. 529 N.²).

1 s. *Περὶ δεσποτῶν καὶ δουλῶν* cum Photio SMA Mac. numero νε' denotat caput S, ξ' Tr. οα' MA, num. om. Mac. || 3 ecl. cum lemm. hab. SMA || 5 *ξυγγέγηθε* M, Eur. *συγγέγηθε* SA | *συνωδίνει* SA, Eur. *νυνωδίνει* M | *κακοῖς* om. A || 6 ecl. cum lemm. hab. SMA, ἐλέ subdita compendii lineola (ut ante primam eclogam) S poetae nomine non iterato. lemma om. Tr. excipiunt se versus eclogae primae et secundae ap. Eur., at gnomologo invito duas in unam contraxit eclogam Meineke || 7 *μὲν εἶην* Eur.: δὴ (δ' εἰ A) *δοῦλος* (quod ex interpretatione ortum videtur, cf. *λάτρεις*) SMA | καὶ Musgrave: εἰ SM om. A, καὶ libri Eur. | *πέφυχ'* ὅμως A, Eur.: *πέφυκεν ὅμως* (ομως sine sp. et acc. S) SM | *λάτρεσ* sed i fort. ex η corr. M¹ || 9 *δούλοισι* M | *τοῦνομ'* Eur.: *τοῦτ' ὄνομ'* S *τοῦτ' οὔνομ'* (οὔνομ' ex οὔνομα corr. M¹) M *τοῦτ' ὄμμα* A || 10 *τόδ' ἢ* Eur.: *τόδε* SM *τόδε* A | *κακοῖν* S, Eur.: *κακόν* M *κακῶν* A || 11 *ἐν' ὄντα* Eur.: *ἐνδόντα* SMA, in libro primitivo igitur *ΕΝΑΟΝΤΑ* | τ' *ἔχειν* Eur.: *τῷ ἔχειν* SMA || 12 *δῆλον* A || 13 ecl. cum lemm. hab. SMA; μελέ S

Ὡς ἡδὺ δούλοις δεσπότας χρηστοὺς λαβεῖν
καὶ δεσπόταισι δοῦλον εὐμενῇ δόμοις.

4 Εὐριπίδου Ἀντιόπη (fr. 216 N.²).

Οὐ χρεὶ ποτ' ἄνδρα δοῦλον ὄντ' ἐλευθέρας
5 γνῶμας διώκειν οὐδ' ἐς ἀργίαν βλέπειν.

5 Μενάνδρου (fr. 796 K.).

Λυπεῖ με δοῦλος μείζον οἰκέτου φρονῶν.

6 Μενάνδρου (fr. 644 K.).

Ὅταν τύχη τις εὐνοοῦντος οἰκέτου,

10 οὐκ ἔστιν οὐθὲν κτήμα κάλλιον βίῳ.

7 Τοῦ αὐτοῦ (fr. 1093 K.).

Ὡς κρεῖττόν ἐστι δεσπότου χρηστοῦ τυχεῖν

ἢ ζῆν ταπεινῶς καὶ κακῶς ἐλευθέρον.

8 Φιλήμονος Θηβαίων (fr. 31 K.).

15 Ἐμοῦ γάρ ἐστι κυριέων εἰς ἀνῆρ·

τούτων δὲ καὶ σοῦ μυρίων τ' ἄλλων νόμος,

ἐτέρων τύραννος, τῶν τυραννοῦντων φόβος.

δοῦλοι βασιλέων εἰσὶν, ὁ βασιλεὺς θεῶν,

ὁ θεὸς Ἀνάγκης. πάντα δ', ἂν σκοπῆς, ὅλως

20 ἐτέρων πέφυκεν ἥττον· ὦν δὲ μείζονα,

1 cf. infra 12 et Men. mon. 556: ὡς ἡδὺ δούλῳ δεσπότου χρηστοῦ τυχεῖν || 3 ecl. cum lemm. hab. SMA, ἀντιο^π S, ἀντιόπη M ἀντιγόνη A || 6 ecl. cum lemm. hab. SMA. hinc detortus versus qui legitur inter Men. mon. 323 λυπεῖ με δοῦλος δεσπότου μείζον φρονῶν. cf. Herwerden Collectan. (L. B. a. 1903) p. 177 || 8 ecl. cum lemm. hab. SMA, μ^ε S τοῦ αὐτοῦ || 9 ὅταν ἀτυχῇ τις, εὐνοοῦντος οἰκέτου οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτέ. scr. Kock, immerito | εὐνοοῦντος A || 10 Men. mon. 423 οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτήμα κάλλιον γίλον. cf. Gregor. Naz. t. 37 p. 923 Migne | οὐθὲν SM οὐδὲν A || 11 ecl. cum lemm. hab. SMA. Philippo tribuitur ecloga infra 35, non Philemoni, ut festinantius adnotavit Gesn.² marg. desinant tandem editores deuti errore Gesneri || 13 ζεῖν A hic et infra || 14 ecl. cum lemm. hab. SMA || 15 κυριέων scripsi: κύριος SMA. κύριος <μὲν> Gesn.¹ f. 365² (inde cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo) non apte || 16 τούτων SM τούτον A. τούτου scr. Meineke || 17 ἐτέρων male irrepsisse ex v. 20 putat Herwerden Anal. cr. p. 37 reponens νόμον τύραννος. idem inter v. 17 et 18 opinatur non nulla interciderit || 20 ἥττον, ὦν Dobree: ἡττόνων SM ἥτιον A. recte distinxit verba Weil Rev. cr. 1885 p. 278

τούτοις ἀνάγκη ταῦτα δουλεύειν αἰ.

9 Ἀντιφάνους (fr. 265 K.).

Δούλω γὰρ οἶμαι πατρίδος ἔστερημένῳ
χρηστὸς γενόμενός ἐστι δεσπότης πατρίς.

10 Μενάνδρου (fr. 580 K.).

Τί διὰ κενῆς εἰ χρηστός; <εἴ γ'> ὁ δεσπότης
αὐτὸς <μὲν> ἀπολεῖ πάντα, σὺ δὲ μὴ λαμβάνεις,
σαντὸν ἐπιτρίβεις, οὐκ ἐκείνον ὠφελεῖς.

11 Εὐριπίδου Ἀρχελάῳ (fr. 251 N.²).

Κρείσσω γὰρ οὔτε δοῦλον οὔτ' ἐλεύθερον
τρέφειν ἐν οἴκοις ἀσφαλὲς τοῖς σώφροσιν.

12 Εὐριπίδου Ἀντιόπη (fr. 217 N.²).

Τὸ δοῦλον οὐχ ὀρεῖς ὅσον κακόν;

13 Εὐριπίδου Ἀρχελάου (fr. 261 N.²).

ΧΟΡ. Ἔσωσα δούλην οὔσαν. οἱ γὰρ ἤσσαντες
τοῖς κρείσσοσιν φιλοῦσι δουλεύειν βροτῶν.

14 Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου (fr. 48 N.²).

Σοφὸς μὲν οὖν εἶ, Πρίαμ', ὅμως δέ σοι λέγω,
δούλου φρονοῦντος μᾶλλον ἢ φρονεῖν χρεῶν

1 οὕτως ἀνάγκη πάντα prop. Dobree || 2 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S || 3 δοῦλοι MA: corr. Gesn.² || 4 χρηστός] ante χρηστός habet ἐστι δ' ἔπος τ γ sed punctis deleta | δεσπότης πατρίς feliciter restituit Gesn.²: δέπο||σ (post o una litt. rasa, ipsum o e corr. M.²) τῆς πατρίδος M δ' ἔπος τῆς πατρίδος A || 5 ecl. cum lemm. hab. SMA || 6 <εἴ γ'> ὁ δεσπ. prop. Gaisford, <εἰ γὰρ> ὁ δ. Iacobs || 7 μὲν suppl. Grotius Dicta poet. p. 235 | ἀπολεῖ scripsi: ἀπόλλει S ἀπολλύει MA. aptum futurum tempus: sibi aliquid sumere iubetur servus, priusquam erus, prodigus ut est et luxuriosus, profuderit omnia | λαμβάνεις libri sed ει ex η corr. M¹ || 8 σαντὸν Grotius; σεαντὸν libri || 9 ecl. cum lemm. hab. SMA; ἀρχελάου M || 10 κρείσσω Pflugk: κρεῖσσον SMA | γὰρ οὔτε Tr.: γάρ τε SMA || 11 σώφροσιν MA (erravit Nauck), σώφροσι S || 12 ecl. cum lemm. hab. SMA; ἀντιόπησ M || 14 ecl. cum lemm. hab. SMA, chori nota accessit ex S, ubi αρχῇ^ο || 15 ἔσωσε vel ἐγῶδα δ. οὔσαν ci. Meineke, ἔγνων σε δούλην^ρ οὔσαν Gomperz Nachl. p. 24 s. || 16 κρείσσοσι S || 17 ecl. cum lemm. hab. SMA, ἀλεξ^{αδ} S lineola infra adiecta || 19 post χρεῶν fortius distinguit M

οὐκ ἔστιν ἄχθος μείζον οἷδὲ δώμασι
 κτῆσις κακίων οὐδ' ἀνωφελεστέρα.

15 Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου (fr. 49 N.²).

Ἦλεγχον· οὕτω γὰρ κακὸν δοῦλον γένος·

5 γαστήρ ἅπαντα, τοῦπίσω δ' οἷδὲν σκοπεῖ.

16 Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου (fr. 50 N.²).

Δούλων ὅσοι φιλοῦσι δεσποτῶν γένος,
 πρὸς τῶν ὁμοίων πόλεμον αἴρονται μέγαν.

17 Μενάνδρου Προεγκαλῶν (fr. 419 K.).

10 Τὸ δὲ
 κελενόμενον μὲν ἔστιν ἀσφαλέστατον
 δούλῳ ποεῖν, ὥς φασιν.

18 Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου (fr. 57 N.²).

ἽΩ παγκάκιστοι καὶ τὸ δοῦλον οὐ λόγῳ

15 ἔχοντες, ἀλλὰ τῇ τύχῃ κεκτημένοι.

19 (27 Mein.) Μενάνδρου Παιδίων (fr. 370 K.).

Ἄν πάντα δουλείειν ὁ δοῦλος μανθάνῃ,

1 ἔστ' A || 3 ecl. cum lemm. hab. SM, om. A; ἀλεξάν^δ S ἀλε-
 ξάν^Δ M. cum priore in unam eclogam coniunxit Meineke invito uti-
 que gnomologo || 4 δοῦλον libri: δούλων tacite Nauck || 5 οὐδείς
 σκοπεῖ prop. Wecklein *Stud. zu Eur.* p. 420 || 6 ecl. cum lemm.
 hab. SMA; nil nisi εν ταν^τ S || 7 δεσπόται Bothe || 8 τῶν SM τὸν
 A Tr. | αἰροῦνται SMA: corr. Elmsley || 9 ecl. cum lemm. hab. MA,
 om. S || 10 τὸ δ' εὖ libri: τὸ δὲ V. Iernstedt praeunte Grotio ||
 11 μόνον ἔστιν prop. Nauck *Mél. Gréco-Rom.* t. VI p. 113 |
 ἔστι A || 12 δούλῳ ποιεῖν tacite Grotius idque confirmat M ubi
 δουλῶ ποιεῖν, cum in A sit δουλοποιεῖν || 13 ecl. hab. lemmate
 post ecl. 16 non iterato S, addito lemmate M, om. A || 14 οὐ λόγῳ]
 οὐ τύχῃ ci. Cobet mnemos. IX p. 133 || 15 ἀλλὰ τῇ φύσει Iacobs.
 recipi iubet haec conamina Nauck *trag. dict. ind.* p. XV || 16 ecl.
 cum lemm. hab. S (post ecl. 26 Mein.) M (post ecl. 18 Mein.), om.
 A. pro lemm. μ^ε nec plura S μενάνδρου παιδίων M. Παιδίων tacite
 Gaisford. cf. Philo Alex. Quis rerum div. heres 1, 5 vol. III p. 2,
 5 ss. Wendl. θαυμάσιοι δὲ ἀρεταὶ ἧ τε εὐτολμία καὶ ἧ ἐν τῷ θέοντι
 παρρησία πρὸς τοὺς ἀμείνους, ὥς καὶ τὸ κωμικὸν ἀψευδῶς μᾶλλον
 ἢ κωμικῶς εἰρησθαι δοκεῖν ἅν πάνθ' ὁ δοῦλος ἡσυχάζειν μανθάνῃ,
 πονηρὸς ἔσται· μεταδίδου παρρησίας' || 17 ἄν — μανθάνῃ Philo:
 ἅπαντα — μανθάνει SM. al. εἰ πάντα Gesn.¹ marg.

πονηρὸς ἔσται. μεταδίδου παρρησίας,
βελτίον' αὐτὸν τοῦτο ποιήσει πολὺ.

20 (19 Mein.) Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου (fr. 51 N.²).

Δούλους γὰρ οὐ

καλὸν πεπᾶσθαι κρείσσονας τῶν δεσποτῶν.

5

21 (28 Mein.) Φιλήμονος Ἐξοικιζομένου (fr. 22 K.).

Κἂν δοῦλος ἦ τις, οὐθὲν ἦτιον, δέσποτα,
ἄνθρωπος οὗτός ἐστιν, ἂν ἄνθρωπος ἦ.

22 (29 Mein.) Φιλήμονος Παιδων (fr. 56 K.).

Κακὸν ἐστὶ δούλῳ δεσπότης πράττων κακῶς·
μετέχειν ἀνάγκη τῶν κακῶν γὰρ γίνεται.

10

23 (20 Mein.) Εὐριπίδου Ἀλκμέωνος (85 N.²).

Μέτεστι τοῖς δούλοις δεσποτῶν νόσον.

24 (21 Mein.) Εὐριπίδου ἐκ Βουσίριδος (fr. 313 N.²).

Δούλῳ γὰρ οὐχ οἷόν τε τάλῃθ' ἔλγειν,
εἰ δεσπόταισι μὴ πρέποντα τυγχάνοι.

15

25 (22 Mein.) Εὐριπίδου Ἀλκμέωνος (fr. 86 N.²).

Ὅστις δὲ δούλῳ φωτὶ πιστεύει βροτῶν,
πολλὴν παρ' ἡμῖν μωρίαν ὀφλίσκάνει.

26 (23 Mein.) Εὐριπίδου Εὐρυσθέως (fr. 375 N.²).

20

1 βελτίον' Jacobs lect. Stob. p. 102: βέλτιστον SM || 3 ecl. habet lemmate non iterato S (post ecl. 18) addito lemmate M (post ecl. 27 Mein.) A (post ecl. 17). de S vide ad ecl. 18 || 5 κρείττονας M || 6 ecl. hab. S (post ecl. 27 Mein.) MA (post ecl. 19 Mein.), lemma S A, om. rubricator in M sicut etiam ipsius eclogae litt. initialem ad proximam eclogam delapsus || 7 ἦν SMA: corr. cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo | δεσπότις A || 8 cf. Stob. III 3, 12 p. 195, 1 H. | ἂν sine acc. S || 9 ecl. hab. SMA; ἔ αὖ παιδων S φιλήμονος παιδων A φίλημονος ἔξοικιζο- μένον M cf. quae dixi ad ecl. priorem. 'fort. Παιδίφ vel Παιδαρίφ' Meineke Com. IV p. 17 || 10 πράττων Meineke in comicorum ed.: πράσσων libri || 11 γίνεται M Tr. || 12 ecl. hab. S (post ecl. 29 Mein.) M (post ecl. 29 Mein.) om. A; ἀλκμέωνος M βουσίριδ^δ S. hinc fortasse Busiridi potius quam Alcmeoni versum dandum esse putat Nauck; non recte. pro re nata enim errorem is commisisse credendus erit librarius, quem suo Marte ordinem eclogarum invertisse intelleximus, vide quae enucleavimus proleg. Stob. v. III p. LV ss. LVIII || 14 ecl. cum lemm. hab. SMA, om. A || 17 ecl. cum lemm. hab. SMA, ἀλ- κμέωνος M ἀλκμαίωνος SA || 20 ecl. cum lemm. hab. SMA

† Πιστὸν μὲν οὖν εἶναι χρὴ τὸν διάκονον
† τοιοῦτόν τ' εἶναι, καὶ στέγειν τὰ δεσποτῶν.

27 (24 Mein.) Εὐριπίδου Ἀλκμήνης (fr. 93 N.²).

Ἀεὶ δ' ἀρέσκειν τοῖς κρατοῦσι· ταῦτα γὰρ
5 δούλοις ἄριστα· κᾶφ' ὅτῳ τεταγμένους
εἶη τις, ἀνδάνοντα δεσπόταις ποιεῖν.

28 (25 Mein.) Εὐριπίδου Ἑκάβης (332 s.).

Αἰαί· τὸ δοῦλον ὥς κακὸν πέφυκ' αἰεὶ
τολμᾷ θ' ἃ μὴ χρὴ, τῇ βίᾳ κρατούμενον.

10 29 (30 Mein.) Σοφοκλέους Ἀκρίσιῳ (fr. 60 N.²).

Δῆλον γάρ· ἐν δεσμοῖσι δραπέτης ἀνὴρ
κῶλον ποδισθεὶς πᾶν πρὸς ἡδονὴν λέγει.

30 (26 Mein.) Εὐριπίδου Ἴωνος (854 ss.).

Ἐν γάρ τι τοῖς δούλοισιν αἰσχύνην φέρει
15 τοῦνομα· τὰ δ' ἄλλα πάντα τῶν ἐλευθέρων
οὐδεὶς κακίων δοῦλος, ὅστις ἐσθλὸς ᾔ.

31 Μενάνδρου Θετταλῇ (fr. 231 K.).

Εὐθυμία, Τίβιε, τὸν δοῦλον τρέφει.

32 Εὐβούλου (fr. 129 K.).

20 Πολλοὶ φρυγόντες δεσπότας, ἐλεύθεροι

1 s. verba pessime habita quaeque nostris quidem subsidiis probabiliter nemo expedierit || 2 τοιοῦτόν τ' S M A. τοιοῦτον οἶον ci. Weil | στέγειν Tr. || 3 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S || 5 κᾶφ-ότῳ M κᾶφ' ὅτῳ A || 6 ἀνδάνοντα M A || 7 ecl. cum lemm. hab. S M A, αἰκάβησ M || 8 αἰαί S οὐαί M A | πέφυκ' αἰεὶ S M A πεφυκέναι libri Eur. meliores sed ut πέφυκ' αἰεὶ tamquam vetus discrepantia commemoretur a Triclinio || 9 κρατούμενον] νικώμενον Euripidis libri || 10 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 29 Mein.) M A (post ecl. 25 Mein.) || 11 post δῆλον γάρ distinxit Nauck. δοῦλον γὰρ ἐν δεσμοῖσι Grotius Diet. poet. p. 237 || 13 ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 25 Mein.) addito lemmate M A (post ecl. 30. Mein.) || 14 ἐν γάρ τι Eur.: ἐν (ἐν ni fallor A) ἄργει S M A || 16 οὐδὲν κακίων recte Dobree || 17 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 26 Mein.), om. S; θετ-
ταλῇ M A || 18 βίε M βί A: βέλτιστε prop. Gaisford, τοι, Τίβιε Bentley, Τίβειε Headlam Restor. of Men. (Cantabr. 1908) p. 5 collatis Men. Herois v. 40 et 47 Lef. sed scribitur etiam Τίβιε, velut Oxyrh. pap. VI p. 153 v. 3 | τρέφει etiam A, errat Gaisford || 19 ecl. cum lemm. hab. S M A || 20 φρυγόντες ex -τας corr. S¹ φαγόντες A

ὄντες πάλιν ζητοῦσι τὴν αὐτὴν φάτνην.

33 Σοφοκλέους (fr. 854 N.²).

Εἰ σῶμα δοῦλον, ἀλλ' ὁ νοῦς ἐλεύθερος.

34 Μενάνδρου (fr. 581 K.).

Ἔμοι πόλις ἐστὶ καὶ καταφυγὴ καὶ νόμος
καὶ τοῦ δικαίου τοῦ τ' ἀδίκου παντὸς κριτὴς
ὁ δεσπότης. πρὸς τοῦτον ἕνα δεῖ ζῆν ἐμέ.

35 Φιλίππου (Menandri fr. 1093 K.).

Ὡς κρεῖττον ἐστὶ δεσπότην χρηστοῦ τυχεῖν
ἢ ζῆν ταπεινῶς καὶ κακῶς ἐλεύθερον.

36 Θεόγνιδος (535 s.).

Οὔ ποτε δουλείῃ κεφαλὴ εὐθεία πέφνεν,
ἀλλ' αἰεὶ σκολιή, καυχένα λοξὸν ἔχει.

37 Εὐριπίδου Μηδείας (54 s.).

Χρηστοῖσι δούλοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν
κακῶς πίτνοντα καὶ φρενῶν ἀνθάπτεται.

1 ποθοῦσι mavult Nauck *Mél. Gréco-Rom.* t. VI p. 94 | τὴν αὐτὴν φάτνην] Zenob. III 50 apte comparat O. Crusius || 2 ecl. cum lemm. hab. S M A. cf. Gregorius Nazianzenus in carmine de virtute (Migne patrol. 37, 722) v. 686 s. εἶναι γάρ, εἶναι τὰνδρός, ὡς ἀκούομεν, τὸ σῶμα δοῦλον, τὸν τρόπον δ' ἐλεύθερον. Elter De gnomol. Gr. hist. atque orig. part. III p. 114 s. || 4 ecl. cum lemm. hab. S M A. initia horum versuum (sc. OIM et KAIT et O ΔΕΣ leguntur etiam in cod. membran. Petropolitano, ex quo post Tischendorfium et Cobetum nonnulla comicorum fragmenta edidit V. Iernstedt Petrop. a. 1891. librum Russorum lingua conscriptum non vidi, sed cf. Kock mus. Rhen. XLVIII (1893) p. 236 Kretschmar de Men. rel. nuper repertis (Lips. a. 1906) p. 117. tribus versibus a Stobaeo servatis excipitur in codice Petrop. alius quem sic redintegravit Iernstedt ΕΠΙΣ[φαλῇ μὲν] ΠΑΝΤΑ ΤΑΝΘΡ[ώπων· ἐμοὶ] ΟΙΜ(αι) πόλις ἐστὶ || 8 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. Φιλίππου prop. Meineke. sed Φιλίππου legisse videtur pinacographus Photi qui Philippum inter poetas rettulit p. 58 Elt. Menandro datur distichon supra ecl. 7 ubi vide quae adnotavi || 9 ἐστὶν A || 10 ζεῖν A, corr. A¹ || 11 ecl. cum lemm. hab. S M A. adfert versus Philo Alex. II 469 Richt. || 12 δουλίῃ SM | ἰθεῖα Theogn. || 13 αἰεὶ Theogn. || 14 ecl. cum lemm. hab. S M A, μηδεία M. adfert versus poetae n. addito Aelianus de nat. anim. VII 28. Eumathius VIII p. 575 Didot. || 16 πίτνοντα Eur.: πίπτοντα S M A

38 *Εὐριπίδου Μελανίππης* (fr. 511 N.²).

*Δοῦλον γὰρ ἔσθλὸν τοῦνομ' οὐ διαφθερεῖ·
πολλοὶ δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν ἑλευθέρων.*

39 *Εὐριπίδου Φρίξω* (fr. 831 N.²).

5 *Πολλοῖσι δούλοις τοῦνομ' αἰσχρόν, ἡ δὲ φρενὴν
τῶν οὐχὶ δούλων ἔστ' ἑλευθερωτέρα.*

40 *Ἀλέξιδος* (Com. III p. 744 K.).

*Ἄλλ' ἐπὶ τὸ πλῆθος ἐμφερεῖς τοὺς οἰκέτας
ἔχοντας ὅψει τοὺς τρόπους τοῖς δεσπόταις.*

10 *τοῖς ἡθεσιν γὰρ οἷς ὑπηρετοῦσ' ἀεὶ
προσέχουσα τούτοις ἡ φύσις κεράννυται.*

41 *Εὐριπίδου Ἀντιόπης* (fr. 218 N.²).

*Φεῦ φεῦ· τὸ δοῦλον ὡς ἀπανταχῇ γένος
πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν ὥρισεν θεός.*

15 42 *Βίωνος ἐν τῷ Περὶ δουλείας.*

*Φησὶν ὁ Βίων· οἱ ἀγαθοὶ οἰκέται ἐλεύθεροι, οἱ πονη-
ροὶ ἐλεύθεροι δούλοι πολλῶν ἐπιθυμιῶν.*

43 *Φαβωρίνου* (fr. 63 p. 127 Marr.).

20 *Ζάμολξις οἰκέτης ἦν Πυθαγόρου, καὶ προσεκύνησαν
αὐτὸν οἱ Γέται.*

44 *Μητροδώρου* (fr. 58 Koerte).

1 ecl. cum lemm. hab. S M A. v. 1 recurrit in flor. Mon. 130 ||
2 γὰρ om. flor. Mon. | διαφθερεῖ flor. Mon.: διαφθείρει S M A ||
4 ecl. cum lemm. hab. S M A, Φρίξω S φρίξος M A || 7 ecl. cum
lemm. hab. S M A || 9 post δεσπόταις fortior distinctio in M || 10 τοῖς
ὑπηρετοῦσι καὶ S M A: corr. Valckenaer || 12 ecl. cum lemm. hab.
S M A; ἀντιόπη M || 15 ecl. cum lemmate hab. S M A, βίωνος S M
β
δίωνος A. legitur etiam III 2, 38 H. frustra Dioni dederunt eclogam
Gaisford et Meineke, cf. proleg. in Telet.² p. LXXXVIII | ἐν τῷ
περὶ δουλείας φησὶν (φησὶ A) ὁ βίων om. S || 17 οἱ δὲ πονηροὶ
Stob. III | v. πολλῶν ἐπιθυμιῶν interpretis sane sunt, ut sensit
Meineke, sed fortasse ipsius gnomologi, cf. proleg. in Tel.² p. CII
adn. || 18 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S; φαβουρίνου M A. cf.
Herodot. IV 14 Diog. Laert. VIII 1 Porphyrr. vit. Pythag. 14, al. ||
19 ζάμολξις libri, non ζάλμοξις || 20 οἱ Γέται Hemsterhusius: οἱ
ποτέ (ποτέ A) M A; οἱ τότε scr. Gesn.² || 21 ecl. cum lemm. hab.
M A, om. S. recurrit lemmate et δοῦλος omissis exc. Vind. 6. cf. etiam
append. Vat. 46 p. 41 Sternb.

Δούλος ἀναγκαῖον μὲν κτῆμα, οὐχ ἡδὺ δέ.

45 Δημοκρίτου (fr. 270 Diels²).

Οἰκέταισιν ὥς μέρεσι τοῦ σκήνεος χρᾶ ἄλλῃ πρὸς ἄλλο.

46 Δίωνος ἐκ τοῦ Οἰκονομικοῦ (fr. V vol. II p. 309 Arn.).

Χρὴ οὖν δεσπόζειν ἐπιεικῶς καὶ ἀνεθῆναί ποτε βου- 5
λομένοις ἐπιτρέπειν. αἱ γὰρ ἀνέσεις παρασκευαστικάι
πόνων εἰσὶ, καὶ τόξον καὶ λύρα καὶ ἄνθρωπος ἀκμάζει δι'
ἀναπαύσεως.

47 Διογένης.

Διογένης ἀποδράντος τοῦ οἰκέτου οὐκ ἐφρόντιζε δει- 10
νὸν εἶναι λέγων, εἰ Διογένης μὲν χωρὶς αὐτοῦ ζῆν οὐ δύ-
ναιται, αὐτοῦ δ' ἐκεῖνος χωρὶς δύναται.

48 Ἐκ τῶν Σερήνου ἀπομνημονευμάτων.

Γελλίας ὁ Ἀκραγαντῖνος ἐπιξενωθείς ἀνδρὶ σκληρῷ καὶ
ἀπὸ παντὸς πορίζοντι, ὃς οὐδὲ καθεύδειν τοῖς οἰκέταις 15
ἐπέτρεπεν, ἀλλ' ἄλλος ἄλλο τι τὴν νύκτα εἰργάζετο, ὑπο-
δεξάμενος καὶ αὐτὸς τοῦτον εἰς Ἀκράγαντα ἀφικόμενον
μετὰ δεῖπνον συνεκάλει τὰ παιδία τῶν οἰκετῶν, τὰ δὲ ἦν
πάμπολλα, καὶ τοῖς μὲν ἐδίδον κάρνα τοῖς δὲ σῦκα ξηρά.
ἐρομένου δ' ἐκείνου πόθεν παιδία τοσαῦτα; 'ταῦτα' ἔφη 20
'οἱ ἐμοὶ οἰκέται ἐν νυξὶ ποιοῦσι'.

2 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S || 3 οἰκέταισιν sed supra prius
ι aliquid rasi, fortasse α M οἰκέταισι A; οἰκέτῃσιν tacite Gesn.²
p. 385 | ἄλλο MA: ἄλλῃ tacite Gesn.² || 4 ecl. cum lemm. hab.

SMA, in lemmate οἰκ^ο S || 9 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate
MA. cf. Tel.² p. 41, 13 H. Diog. Laert. VI 55 Seneca de tranqu. an.
c. 8 Aelian. v. h. XIII 28 || 13 ecl. cum lemm. hab. SMA; in lemm.
σερίνον libri. iteratur ecloga sine lemmate gnomol. Paris. 76 Sternb.
cf. quae de Archyta Tarentino narrantur Athen. XII p. 519 B
Aelian. v. h. XII 15 || 14 Γελλίας reposui ex SM, gnomol. Paris. (cf.
Diodor. XIII 83): Γολλίας (non Πολλ- ut scribit Gaisford) A. ὁ
Ἀκραγαντῖνος Τελλίας commemoratur Athen. p. 4 A Kaib. || 15 οὐδὲ]
μηδὲ A || 17 αὐτὸν τοῦτον gnomol. Paris. || 18 τῶν οἰκετῶν καὶ ἐδί-
δον τοῖς μὲν κάρνα τοῖς δὲ σῦκα (σίκα cod.) ξηρά· τὰ παιδία δ'
ἦσαν πάμπολλα· ἐρομένου δὲ πόθεν κτλ. gnomol. Paris. || 19 καὶ
ἐδίδον τοῖς μὲν M (ut gnom. Par.) quod fortasse praeferendum | κά-
ροια sed primo κάρνα M || 20 δ' ἐκείνου S om. MA | ἐν νυξὶ om. S

49 Πλάτωνος (epist. VIII p. 354 E).

Δουλεία γὰρ καὶ ἐλευθερία ὑπερβάλλουσα μὲν ἑκατέρα
πάγκακον, ἔμμετρος δὲ οὐσα πανάγαθον. μετρία δὲ ἡ
θεῶ δουλεία, ἄμετρος δὲ ἡ τοῖς ἀνθρώποις. θεὸς δὲ ἀν-
5 θρώποις σῶφροσι νόμος.

50 <Νόμων ε' p. 762 E>.

Ὁ μὴ δουλεύσας οὐδ' ἂν δεσπότης γένοιτο ἄξιος
ἐπαίνου.

51 Ἡροδότου ἱστορίας η' (68).

12 Πρὸς δέ, ὡ βασιλεῦ, καὶ τόδε ἐς θυμὸν βάλεο, ὥς τοῖ-
σι μὲν χρηστοῖσι τῶν ἀνθρώπων κακοὶ δοῦλοι φιλέουσι γί-
νεσθαι, τοῖσι δὲ κακοῖσι χρηστοί.

52 Πλάτωνος Νόμων ε' (p. 777 B—778 A).

Ἐπειδὴ δύσκολόν ἐστι τὸ θρέμμα ἀνθρώπος, καὶ πρὸς
15 ἀναγκαίαν διόρισιν, τὸ δοῦλόν τε ἔργῳ διορίζεσθαι καὶ
ἐλεύθερον καὶ δεσπότην, οὐδαμῶς εὐχρηστον ἐθέλειν εἶναι
τε καὶ γίνεσθαι φαίνεται, χαλεπὸν δὲ τὸ κτῆμα· ἔργῳ

1 ecl. cum lemm. hab. S M A. ecloga legitur supra IV 7, 59 p. 263,
1 addito lemme Πλ. ἐκ τῆς πρὸς τοὺς Δίωνος οἰκελούς ἐπιστολῆς.
hoc ipsum autem lemma etiam nostrae eclogae olim praefixum
fuisse credideris, et confirmatur suspicio eis quae monui ad ecl.
proximam || 3 πάγκακον Stob. supra, Ps.-Plat.: πάγκακος S M πάμ-
κακ^ο A | δ' οὐσα M || 4 θεῶ Stob. supra, Ps.-Plat.: θεῶν S M A | δέ
ἡ ut supra etiam hic (quāquam de S silet Mekler) libri: δὴ ἡ tacite
Gaisford, inde Meineke | ἀνθρώποισι A || 5 σῶφροσι νόμος, ἄφροσι
δὲ ἡδονή Stob. supra et Ps.-Plato || 6 eclogam cum priore cohaeren-
tem hab. S M A. scriptoris igitur nomen, ut saepius, aut in ipso
gnomologio aut certe in librorum quibus hodie utimur archetypo
iteratum non erat, νόμων ε' autem quod ego inserui intercidit inter
νόμος et ὁ μὴ. legitur ecloga supra intra uberius excerptum IV 2, 38
p. 176, 12 || 9 ecl. cum lemm. hab. S M A || 10 βάλεο A βάλλεο M idque
eo compendio S ut non mirum sit quod βάλλε praebet Tr. βάλεν Her.
ubi fluctuantur libri inter βάλεν et βαλέο || 13 ecl. cum lemm. hab.
S M A || 15 διώρισθαι Tr. || 16 ἐθέλειν libri ut Platonis cod. Paris.
1807: ἐθέλει Ast || 17 γίνεσθαι φαίνεται, χαλεπὸν libri sicut Plat.:
γίνεσθαι. — Φαίνεται. — Χαλεπὸν Ast | χαλεπὸν οὖν τὸ κτῆμα
ἔργῳ πολλάκις ἐπιδέδεικται Athenaeus VI p. 264 F ubi ex arbitrio
etiam quae sequuntur excerpta sunt

γὰρ πολλάκις ἐπιδέδεικται περὶ τὰς Μεσσηνίων Ὑχνάς
 εἰωθίας ἀποστάσεις γίνεσθαι,, καὶ ἔτι τὰ τῶν
 λεγομένων περιδίνων τῶν περὶ τὴν Ἰταλίαν γιγνομένων
 παντοδαπὰ κλωπῶν ἔργα τε καὶ παθήματα· πρὸς ἃ τις
 ἂν πάντα βλέψας διαπορήσειε, τί χρὴ δοῶν περὶ πάντων 5
 τῶν τοιούτων. δύο δὲ λείπεσθον μόνω μηχανά, μήτε
 πατριώτας ἀλλήλων εἶναι τοὺς μέλλοντας ῥᾶον δουλεύσειν,
 ἀσυμφῶνους τε εἰς δύναμιν ὃ τι μάλιστα, τρέφειν δὲ
 αὐτοὺς ὀρθῶς, μὴ μόνον ἐκείνων οὕνεκα, πλεόν δὲ αὐτῶν
 προτιμῶντας· ἥ δὲ τροφή τῶν τοιούτων μήτε τινὰ ὕβριν 10
 ὕβριζειν εἰς τοὺς οἰκέτας, ἥτιον δέ, εἰ δυνατόν, ἀδικεῖν ἢ
 τοὺς ἐξ ἴσου. διάδηλος γὰρ ὁ φύσει καὶ μὴ πλαστῶς
 σέβων τὴν δίκην, μισῶν δὲ ὄντως τὸ ἄδικον, ἐν τούτοις

1 περὶ τε τὰς Athen. | μεσσηνίων M A Tr. μεσσηνίων S si fides
 est Mekleri silentio || 2 εἰωθίας S, omisit vocabulum Athen. | γίνε-
 σθαι om. Athen. | post γίνεσθαι quae offert Plato καὶ περὶ γε (γε
 om. Ath.) τὰς τῶν ἕκ μιᾶς φωνῆς πολλοὺς οἰκέτας κτωμένων
 πόλεις, ὅσα κακὰ ξυμβαίνει tacite Stobaeo inseruit (quamquam
 καὶ dedit pro κακὰ) Gesn.¹, malui lacunam signare || 3 περιδίνων
 Athen. in -δίνων corr. Platonis cod. Paris. 1807: πέρι δεινῶν S
 περὶ δεινῶν M Tr. περιδεινῶν A | τῶν om. Athen. | ἰκαλίαν M |
 γιγνομένων om. Athen. || 4 παντοδαπὰ SM, Plat.: παντοδαπῶν
 Athen., παντοδαπῶν ἔργων τὲ καὶ A sed ἔργων τὲ expunxit A¹ |
 κλωπῶν SM κλοπῶν A, Plat., Athen.; in Platone delevit Naber,
 frustra in Athenaeo Kaibel | καὶ A | τε om. Athen. || 5 ἂν πάντα
 (πάντα om. Tr.) SMA recte: ἅπαντα Platonis et Athenaei libri |
 διαπορήσειε τί Plat. Athen., idque servavit etiam M ubi διαπο-
 ρῆσαι αἰ τι, inde διαπορήσαι τι S διαπορήσαι τί A | δοῶν Plat.,
 Athen.: δ' ἂν SA δᾶν M | περὶ ἀπάντων Plat., Ath. || 6 τῶν M Tr.,
 Plat., Ath., om. SA | λείπεσθον A, Plat., Ath.: λίπεσθον SM | μόνω
 μονό
 μηχανά Plat.: μηχαναί|||| S et μονό inseruit et αἰ in ras. scr. S¹
 μονομήχανα M μόνονήχανα A μηχαναί (om. μόνω) Ath. | μὴ πατρ.
 Athen. || 7 ῥᾶον om. Ath. || 8 ὃ τι μάλιστα εἰς δύναμιν hoc ordine
 Ath. | δὲ om. A || 9 μόνων S | ἔνεκα Plat., Ath. | δὲ αὐτῶν (vel
 αὐ-) Plat., SM δ' ἑαυτῶν Ath. δὲ αὐτὸν A || 10 προτιμῶντας Plat.,
 Ath.: προτιμῶντες SMA | προτιμῶντας ὕβριζειν τε ἥκιστα εἰς
 αὐτοὺς. κολάζειν δὲ ἐν δίκῃ δούλους δεῖ κτέ. ceteris omissis Ath. |
 ὕβριν om. A || 11 εἰς om. Tr. | εἰ om. A || 12 μὴ super lin. S¹ ||
 13 δεόντως M

τῶν ἀνθρώπων, ἐν οἷς αὐτῷ ῥάδιον ἀδικεῖν· <ὁ> περὶ τὰ
 τῶν δούλων οὖν ἤθη καὶ πράξεις γιγνόμενός τις ἀμίαντος
 τοῦ τε ἀνοσίου πέρι καὶ ἀδίκου, σπείρειν εἰς ἀρετῆς ἔκ-
 5 φύσει ικανώτατος ἂν εἴη, ταῦτόν δ' ἔστιν εἰπεῖν τοῦτο
 ὁρθῶς ἅμα λέγοντα ἐπὶ τε δεσπότῃ καὶ τυράννῳ καὶ πᾶσαν
 δυναστείαν δυναστεύοντι πρὸς ἀσθενέστερον ἑαυτοῦ. κο-
 λάζειν γε μὴν ἐν δίκῃ δούλους δεῖ, καὶ μὴ νοουθετοῦντας
 ὥς ἐλευθέρους θρύπτεσθαι ποιεῖν· τὴν δὲ οἰκέτου πρόσρη-
 σιν χρὴ σχεδὸν ἐπίταξιν πᾶσαν γίνεσθαι, μὴ προσπαίζον-
 10 τας μηδαμῇ μηδαμῶς οἰκέταις, μήτ' οὖν θηλείαις μήτε
 ἄρρεσιν, ἃ δὲ πρὸς δούλους φιλοῦσι πολλοὶ σφόδρα ἀνο-
 ήτως θρύπτοντες χαλεπώτερον ἀπεργάζεσθαι τὸν βίον ἐκεί-
 νοις τε ἄρχεσθαι καὶ ἑαυτοῖς ἄρχειν.

1 ο e Platone inseruit Gesn.¹ || 3 σπείρειν Plat.: σπέρειν S A
 πέρειν M || 4 ικανώτατος M A | ἔστ' εἰπεῖν Plat. || 6 ἀσθενεστέραν
 M || 7 γε S A, Plat. τε M; δὲ Athen. | μὴν om. Ath. | δεῖ S M A,
 Ath.: δ' αἰ codd. Platonis || 10 οἰέταις sed x superscr. S¹ | μήτε
 (ante ἄρρ.) Plat., Ath., M: μήτ' S A || 13 αὐτοῖς A

CAPVT XX. PARS PRIOR.

ΠΕΡΙ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΟΥ ΠΑΡΕΧΟΥΣΗΣ ΤΗΝ ΑΙΤΙΑΝ ΤΗΣ
ΓΕΝΕΣΕΩΣ ΤΟΙΣ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΕΡΩΤΩΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ
ΣΩΜΑ ΗΔΟΝΩΝ.

1 *Εὐριπίδου Αιόλω* (fr. 26 N.²).

5

Τῇ δ' Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεστι ποικίλα·
τέρπει τε γὰρ μάλιστα καὶ λυπεῖ βροτούς.
τύχοιμι δ' αὐτῆς· ἥνικ' ἐστὶν εὐμενής.

2 *Εὐριπίδου Ἀντιόπη* (fr. 213 N.²).

Κόρος δὲ πάντων· καὶ γὰρ ἐκ καλλιόνων
λέκτροις ἐπ' αἰσχροῖς εἶδον ἐκπεπληγμένους,
δαιτὸς δὲ πληρωθεῖς τις ἄσμενος πάλιν
φάυλῃ διαίτῃ προσβαλὼν ἦσθη στόμα.

10

3 *Εὐριπίδου Ἰππολύτῳ* (fr. 428 N.²).

Οἱ γὰρ Κύπριν φεύγοντες ἀνθρώπων ἄγαν

15

1 ss. titulum ut supra dedimus offerunt S M A Tr., ceterum spatii aliquantulum post ἔρωτος S. verba παρεχούσης — ἀνθρώποις om. Photius in summario. nil nisi *Περὶ ἀφροδίτης* excerpsit Mac. vs' adser. S, ξα' Tr. οβ' M A Mac. || 5 ecl. cum lemm. hab. S M A. eclogas 1—5 lemmate εὐρ. comprehendit, praeterea eclogae primae poetae nomen praefigit S¹ || 9 ecl. cum lemm. hab. S M A. de S vide quae dixi ad ecl. 1. Greg. Naz. vol. II p. 242 C κόρος δὲ πάντων καὶ καλῶν καὶ χειρόνων comparavit Nauck || 10 καλιόνων S M post hanc vocem dimidius versus vacuus in S || 11 ἐπ' Wytttenbach: ἐν S M A || 12 πληρωθείσης ἄσμενος M || 13 ἦσθη S ἦσθη M ἦση A. ἦσθην Athenaeus X p. 421 F ubi hic versus adfertur nomine poetae commemorato || 14 ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide quae monuimus ad ecl. 1. laudat versus omisso poetae et fab. nomine Plutarchus mor. p. 778 B

νοσοῦσ' ὁμοίως τοῖς διώκουσιν ἄγαν.

4 Εὐριπίδου Ἀντιγόνη (fr. 162 N.²).

Ἀνδρὸς δ' ὀρώντος εἰς Κύπριν νεανίου
ἀφύλακτος ἢ τήρησις, ὥς καὶ φαῦλος ἢ

5 τᾶλλ', εἰς ἔρωτα πᾶς ἀνὴρ σοφώτατος·
ἦν δ' ἂν προσῆται Κύπρις, ἡδιστον λαβεῖν.

5 Εὐριπίδου Ἰππολύτῳ (443 ss.).

Κύπρις γὰρ οὐ φορητόν, ἦν πολλὴ θυῆ·
ἢ τὸν μὲν εἶκονθ' ἡσυχῇ μετέρχεται,

10 ὃν δ' ἂν περισσὰ καὶ φρονοῦνθ' εὔρη μέγα,
τοῦτον λαβοῦσα, [οὔτῳ] πᾶς <δοκεῖς> καθύβρισην.

6 Σοφοκλέους (fr. 855 N.²).

Ὡ παῖδες, ἢ τοι Κύπρις οὐ Κύπρις μόνον,
ἀλλ' ἐστὶ πάντων ὀνομάτων ἐπώνυμος.

15 ἔστιν μὲν Αἰδης, ἔστι δ' ἄφθιτος βία,
ἔστιν δὲ λίσσα μανιάς, ἔστι δ' ἡμερος
ἄκρατος, ἔστ' οἰμωγμός· ἐν κείνῃ τὸ πᾶν
σπουδαῖον, ἡσυχαιόν, εἰς βίαν ἄγον.

1 τοῖς διώκουσιν ἄγαν S M A τοῖς ἄγαν θηρωμένοις recte Plut. ubi v. l. quae adfertur τοῖς ἀγαθὰ ἡρημένοις explanavit Cobet N. l. p. 83. διώκουσιν ἄγαν de suo gnomologus metri ut alibi (fort. etiam p. 438, 3) securus || 2 ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide quae monui ad ecl. 1 || 3 ἐρώντος S M A: corr. Musgrave || 4 ἀπρακτος ἢ φύλαξις temptabat Nauck Eur. stud. II p. 157, alii alia | ὥς καὶ Nauck: καὶ (καὶ sine acc. S) γὰρ S M A || 5 τᾶλλ' tacite Gesn.¹: τὰ δ' ἄλλα S M A¹ τὰ γ' (inductis verbis τὰ δ' ἄλλα) A² | ἔρωτα S ἔρωτας M A | σοφώτατος prop. Meineke: σοφώτερος S M A || 6 ἦν δ' αἶ ci. Boissonade. versus nondum expeditus | κόπρις M || 7 ecl. cum lemm. hab. S M A || 8 φορητός Eur. | ἂν M ἂν A || 9 εἶκοντ' S εἶκοντα M εἶκονθ' ex ἡκονθ' A¹ ἡκονθ' Tr. || 10 περισσὸν Eur. || 11 πῶς δοκεῖς; Eur.: οὔτῳ πῶς (πῶς M) S M A. ante οὔτῳ add. γ' A² || 12 ecl. cum lemm. hab. S M A. poetae et fab. nomine omisso verba ὦ παῖδες — λίσσα μανιάς adfert Plutarchus amator. p. 757 A. Euripidi tribuit versus Nauck, cum Nauckio alii || 14 πολλῶν Plut. recte || 15 μία A¹. βίος prop. Bothe || 16 μανιάς Porson: μαινιάς S M A sed prius α ex corr. S¹ μανιάς Plut. | ἐστὶν δ' S¹ || 17 ἀκρατος Bothe, εὐκρατος Herwerden | ἐν κείνῃ S M A ἐν ἐκείνῃ Tr. || 18 ἡσύχαιον S ἡσύχιον M A in ἡσύχαιον corr. M¹ | ἐς M A

ἐντίκειται γὰρ πλευμόνων ὅσοις ἐνι
 ψυχῇ. τίς οὐχὶ τῆσδε δεύτερος θεοῦ;
 εἰσέρχεται μὲν ἰχθύων πλωτῷ γένει,
 ἔνεστι δ' ἐν χέρσου τετρασκελεῖ γονῇ.
 νωμῶ δ' ἐν οἰωνοῖσι τοῦκείνης πτερόν,
 ἐν θηρσίν, ἐν βροτοῖσιν, ἐν θεοῖς ἄνω.
 τίν' οὐ παλαιόυσ' ἐς τρίς ἐκβάλλει θεῶν;
 εἴ μοι θέμις, θέμις δὲ τάληθῇ λέγειν,
 Διὸς τυραννεῖ πλευμόνων; ἄνευ δορός,
 ἄνευ σιδήρου· πάντα τοι συντέμνεται
 Κύπριδι τὰ θνητῶν καὶ θεῶν βουλευμάτα.

7 Ἐκ τῶν Βίωνος Βουκολικῶν (V p. 141 Wil.).

Ταὶ Μοῖσαι τὸν ἔρωτα τὸν ἄγριον οὐ φοβέονται,
 ἐκ θυμῷ <δὲ> φιλεῦντι καὶ ἐκ ποδὸς αὐτῷ ἔπονται.
 κῆν μὲν ἄρα ψυχάν τις ἔχων ἀνέραστον αἰείδη,
 τῆνον ὑπεκφεύγοντι καὶ οὐκ ἐθέλοντι διδάσκειν.
 ἦν δὲ νόον τις ἔρωτι δονεῦμενος ἀδὺ μελλισδῆ,
 ἐς τῆνον μάλα πᾶσαι ἐπειγόμεναι προορέοντι.
 μάρτυς ἐγών, ὅτι μῦθος ὅδ' ἔπλετο πᾶσιν ἀληθής.
 ἦν μὲν γὰρ βροτὸν ἄλλον ἢ ἀθανάτων τινὰ μέλπω,

1 ἐντίκειται] ἀνθάπτεται optat Meineke Com. IV p. 660.
 ἐντίκειται γὰρ τλημόνων, ὅσοις ἐνι, ψυχῇ ci. F. G. Schmidt
 2 ψυχῇ] πνοή ci. Meineke | τίς] τῆς A¹ | οὐχὶ Grotius Diet. poet.
 p. 241: οὔτι S M A | τῆσδε om. A | δεύτερος θεοῦ Nauck: τῆς θεοῦ
 βορός S M A || 3 πλωτῶν γένει immerito Nauck. εἰσέρχεσθαι cum
 dativo iunctum legitur etiam O. C. 372 beneque convenit tragicæ
 dictioni ἰχθύων πλωτῷ γένει || 4 χέρσου δ' ἔνεστιν ἐν scr. Nauck |
 χέρσου ex dat. corr. S¹ | τετρασκελεῖ ex -ῇ corr. M¹ | γονῇ] γένει
 A || 5 τοῦκείνης] τοῦ κείνη M || 6 ἐν θηρσίν ci. Meineke || 8 εἴ μοι
 θέμις] cf. Soph. Phil. 661 | μοι] μα ni fallor M μὴ A | λέγεις A ||
 9 δορός sed σ e corr. M || 11 Κύπριδι Herwerden: κύπρις S M A ||
 12 ecl. cum lemm. hab. S M A || 13 οὐ Gesn.¹: ἦ S ἦ M A || 14 ἐκ
 θυμῷ δὲ φιλεῦντι Valckenaer: ἦκ (ἦκ sed κ ex η M¹ ἦ' κ A) θυμῷ
 φιλέοντι S M A | ἔποντα M || 15 κ' ἦν (sed η ex α S¹) S A κῆν M |
 αἰείδη cod. Paris. 1985 ut testatur Gaisford: δεῖ δὴ S M A¹ δὴ δὴ Tr.
 ὀπηδη sup. lin. A², huc [pertinet ab eadem m. in margine scriptum
 οἶμαι || 17 τις Brunck: τῷ libri | δονεῦ μένος M | μελλισδεῖ A ||
 18 προορέοντι A || 19 ἀλαθής Brunck || 20 ἦν M | βροτὸν M βρο-

βαμβαίνει μοι γλῶσσα καὶ ὥς πάρος οὐκέτ' αἰίδει·
 ἦν δ' αὖτ' ἐς τὸν ἔρωτα καὶ ἐς Ἀνκίδαν τι μελίσδω,
 καὶ τόκα μοι χαίροισα διὰ στόματος ῥέει αὐδά.

8 Ζωπύρου (fr. 1 p. 832 N.²).

5 Μηδεὶς ἄπειρος τῶν ἐμῶν εἴη φίλων
 ἔρωτος, εὐτυχῶν δὲ τὸν θεὸν λάβοι.

9 Ἀριστάρχου (fr. 2 p. 728 N.²).

Ἔρωτος ὅστις μὴ πεπείραται βροτῶν,
 οὐκ οἶδ' ἀνάγκης θεσμόν· ᾧ πεισθεὶς ἐγώ
 10 οὔτω κρατηθεὶς τάσδ' ἀπεστάλην ὁδούς.
 οὗτος γὰρ ὁ θεὸς καὶ τὸν ἀσθενῆ σθένειν
 τίθησι καὶ τὸν ἄπορον εὐρίσκειν πόρον.

10 Ἀναξανδρίδου (fr. 61 K.).

Ἔρως σοφιστοῦ γίνεται διδάσκαλος

15 σκαιοῦ πολὺν κρείττων πρὸς τὸν ἀνθρώπων βίον.

11 Εὐριπίδου Ἀῦγη (fr. 269 N.²).

Ἔρωτα δ' ὅστις μὴ θεὸν κρίνει μέγαν
 καὶ τῶν ἀπάντων δαιμόνων ὑπέρτατον,
 ἦ σκαῖός ἐστιν ἢ καλῶν ἄπειρος ὢν

τῶν S¹ in βροτὸν corr. nescio an non eadem m. S βροτὸν ex βρο-
 τῶν corr. A¹

1 μοι A μεν S, in ras. M || 2 αὖτ' sine sp. S | ἐς τὸν S εἰς τὸν A ἐστὶν
 M || 3 χαίρουσα M | ῥέει Gesn.¹: ῥεῖ SMA | αὐδά Cobet mnemos.² II
 110: ὠδά (ὠδά M) libri || 4 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S || 6 ἔρωτος ci.
 Gesn.² p. 387 mrg.: βροτός MA | εὐτυχῶν MA: εὐτυχῶν Gesn.²; ἐντυ-
 χῶν Meineke, εὖ φρονῶν ego olim || 7 ecl. cum lemm. hab. SMA ||
 10 οὔτω] πόθω Meineke; οὔστρω mavult Nauck || 11 τὸ ἀσθενῆ S ||
 12 ἄσπορον — σπόρον A¹, corr. A² | πόρον] πόνον M || 13 ecl.
 cum lemm. hab. SMA || 14 γίνεται SMA || 15 σκαιοῦ ineptissimum
 videtur Meinekio, qui scripsit Κελον 'i. e. Prodicī, cuius sapientia
 vel in proverbium abiit.' σκαιοῦ defendere studuit Herwerden
 mnemos.² VI p. 67 | κρείττον A] πρὸς τὸν MTr. πρὸς τῶν SA, τῶν
 πρὸς dubitans prop. Meineke || 16 ecl. cum lemm. hab. SMA; Ἀῦγη
 Meineke: ἀνγή SA ἀνγῆ M. om. fab. nom. Ath. XIII p. 600 D:
 κατὰ τὸν αὐτὸν οὖν ποιητὴν 'Ὅστις Ἔρωτα μὴ μόνον κρίνει θεόν,
 ἦ σκαῖός — θεόν'. Caecilius Statius (Com.² fr. XV p. 76 Ribb.) ap. Cic.
 Tusc. IV 32, 68 || 17 ὅστις <δ> ἔρωτα scribitur in Athen. || 18 inter-
 polatori tribuit versum Wilamowitz De trag. gr. fragm. p. 28

οὐκ οἶδε τὸν μέγιστον ἀνθρώποις θεόν.

12 Ἀντιφάνους (fr. 324 K.).

[Εἴ] τις φησὶ τοὺς ἐρῶντας οὐχὶ νοῦν ἔχειν;

ἢ πού τις ἐστὶ τοὺς τρόπους ἀβέλτερος.

εἰ γὰρ ἀφέλοι τις τοῦ βίου τὰς ἡδονάς,

καταλείπειτ' οὐδὲν ἕτερον ἢ τεθνηκέαι.

5

13 Ἀλέξιδος (fr. 289 K.).

Οὐκ ἐστὶ παιδαγωγὸς ἀνθρώποις ἄρα

ἔρωτος οὐδεὶς ἄλλος ἐπιμελέστερος.

14 Μενάνδρου Θησαυρῷ (fr. 235 K.).

10

Εἴτ' οὐ μέγιστός ἐστι τῶν θεῶν Ἔρως

καὶ τιμιώτατός γε τῶν πάντων πολὺ;

οὐδεὶς γὰρ οὕτως ἐστὶ φειδωλὸς σφόδρα

ἄνθρωπος οὐδ' οὕτως ἀκριβὴς τοὺς τρόπους,

ὅς οὐχὶ τούτῳ μερίδα τῷ θεῷ νέμει

15

τῆς οὐσίας· ὅσοις μὲν οὖν πράως ἔχει,

νέοις ἔτ' οὕσι τοῦτο προστάττει ποεῖν·

οἱ δ' εἰς τὸ γῆρας ἀναβολὰς ποιούμενοι,

οὕτοι προσαποτίνουσι τοῦ χρόνου τόκους.

15 Μενάνδρου Συναριστώσαις (fr. 449 K.).

20

1 οὐκ οἶδεν ὄνθ' ἡδιστον Meineke || 2 ecl. cum lemm. hab. SMA. Theophili Philaulo adsignantur versus cum quinque aliis ab Athenaeo XIII p. 563 A. Theophilum poetam ignorat pinacographus Photi || 3 τίς Ath.: εἴ τις libri Stobaei | ἔρωτας A || 6 οὐδὲν ἄλλο πλὴν Ath. || 7 ecl. cum lemm. hab. SMA || 10 lemma Μενάνδρου ἐν (ἐν om. MA) Θησαυρῷ (-ῶν A), quod versui τῆς οὐσίας κτέ. tamquam novae eclogae initio praefigitur in SMA, huc revocavit Meineke duce Tyrwhitto, qui perspexit verbis εἴτ' οὐ (11) — χρόνον τόκους novam eclogam eamque continuam offerri || 11 verba εἴτ' οὖν cum priore ecloga cohaerent in SMA | εἴτ' οὐ Valckenaer: εἴτ' (εἴτ' ut videtur M) οὖν SM εἴτουν A || 12 γε om. A || 15 τῷ θεῷ S τῶν θεῶν MA || 16 v. τῆς οὐσίας cum prioribus coniunxit Tyrwhitt, vide quae monui ad 10 | ὅσοις om. A | ἔχ A || 17 αἰτοῦσι SMA: corr. Gesn.¹ f. 369 marg. | προστάττειν Tr. | ποεῖν S ποιεῖν MA || 19 προσαποτίνουσι (προσαποτείν^{ov} compend. S) τοῦ χρόνου SMA προσαποτείνουσιν ὥραλους Tr. in quo latere ἁωρίας frustra suspicatur Bentley || 20 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S

Ἔρως δὲ τῶν Θεῶν

ἰσχὺν ἔχων πλείστην ἐπὶ τούτου δείκνυται·

διὰ τοῦτον ἐπιιορχοῦσι τοὺς ἄλλους Θεούς.

16 Μιμνέριμον (fr. 1 p. l. II⁴ p. 25 B.).

5 Τίς δὲ βίος, τί δὲ τερπνὸν ἄτερ χρυσῆς Ἀφροδίτης;

τεθναίνην, ὅτε μοι μηκέτι ταῦτα μέλοι,

κρυπταδὴ φιλότης καὶ μείλιχα δῶρα καὶ εὐνή·

οἷ' ἥβης ἄνθεα γίγνεται ἀρπαλέα

ἀνδράσιν ἡδὲ γυναιξίν· ἐπεὶ δ' ὀδυνηρὸν ἐπέλθῃ

10 γῆρας, ὃ τ' αἰσχροὺς ὁμῶς καὶ καλὸν ἄνδρα τιθεῖ,

αἰεὶ μιν φρένας ἀμφὶ κακαὶ τείρουσι μέριμναι,

οὐδ' αὐγὰς προσορῶν τέρεται ἡέλιου,

ἀλλ' ἐχθρὸς μὲν παισίν, ἀτίμαστος δὲ γυναιξίν·

οὕτως ἀργαλέον γῆρας ἔθῃκε θεός.

15 17 Μενάνδρου Ναυκλήρου (fr. 352 K.).

Καὶ φύσει πως εὐάγωγόν ἐστι πᾶς ἀνὴρ ἐρῶν.

18 Μενάνδρου Θησανροῦ (fr. 237 K.).

Πολλοῖς ὑπέκκαυμ' ἐστ' ἔρωτος μουσική.

19 Θεοκρίτου (III 20).

4 ecl. cum lemm. hab. S M A, sed ipsius eclogae nil nisi primum distichon S. hoc adfert etiam Plutarchus de virt. mor. p. 445 F sine nomine poetae: ἀκολάστων μὲν γὰρ 'τίς δὲ χάρις, τί δὲ τερπνὸν ἄνευ χρυσῆς Ἀφροδίτης — μέλει. respicit Horatius Epist. I 6, 65 et schol. ad h. l. || 5 τίς δὲ βίος τί δὲ A Tr. τίς δαὲ βίος τί δαὲ S M | χρυσῆς Meineke || 7 μείλιχα M A¹: corr. Gesn.² | δῶρα Διώνης prop. Hecker || 8 οἷ' ἥβης ἄνθεα Bergk idque confirmat M ubi οἷ ἥβης ἄνθεα nec multum distat A ubi εἰ ἥβης ἄνθεα. Ahrens οἷ' ἥβης ἄνθεα | γίγνεται M || 9 ἐπεὶ δ' tacite scr. Gesn.²: ἐπεὶ τ' M A | ὀδυνηρὸν (ῶ ex α vel ο corr. A²) A ὀδυνηρὸν M | ἐπέλθῃ (sicut tacite dederat Gesn.²) A ἐπέλθοι M || 10 ὃ τ' ex οὗτ' corr. A² | κακὸν Hermann || 11 αἰεὶ (ut tacite correxerat Gesn.²) A αἰεὶ M | μιν Bergk: μὲν libri | τείρουσι (ut tacite emendaverat Gesn.²) A: τείνουσι M | 15 ecl. cum lemm. hab. S M A, pro lemm. μ^ε nec plura S. ναυκλήρου M ναυκλήρω ut videtur A || 17 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. θησανροῦ (quod scripserat Meineke) M θησανροῖς A. poetae nom. commemorato respicit versum Philodemus de mus. p. 80 s. (cf. ibid. p. 16) Kemke || 18 ἔρωτος A ἔρωτας M || 19 ecl. cum lemm. hab. S M A. sine poetae n. adfertur ab Eumathio Ism. am. IV p. 105: ἔστιν κὰν κενεοῖσι φιλάμασιν ἀδέα τέρεψις

Ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλήμασιν ἀδέα τέρψις.

20 Μενάνδρου (fr. 797 K.). —

Ὅργῃ φιλοῦντων ὀλίγον ἰσχύει χρόνον.

21 Μενάνδρου Ἡρώι (fr. 209 K.).

Δέσποιν', ἔρωτος οὐδὲν ἰσχύει πλέον·

5

οὐδ' αὐτὸς ὁ κρατῶν <τῶν> ἐν οὐρανῷ θεῶν
Ζεὺς, ἀλλ' ἐκείνῳ πάντ' ἀναγκασθεὶς ποιεῖ.

22 Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας (fr. 138 N.²).

Ὅσοι γὰρ εἰς ἔρωτα πίπτουσιν βροτῶν,

ἔσθλῶν ὅταν τύχῃσι τῶν ἐρωμένων,

10

οὐκ ἔστι ποίας λείπεται τόδ' ἡδονῆς.

23 (24 Mein.) Σοφοκλέους Τραχινίαις (441 ss.).

Ἔρωτι μὲν νυν ὅστις ἀντανίσταται

πύκτης ὅπως ἐς χεῖρας, οὐ καλῶς φρονεῖ·

οὗτος γὰρ ἄρχει καὶ θεῶν ὅπως θέλει.

15

24 (25 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ Φαίδρα (fr. 607 Dind.).

1 φιλήμασιν MA¹ φιλάμασιν A². φιλάμασιν etiam auctor earm. Ps.-Theocr. XXVII 4 || 2 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S. recurrit versus inter monost. 410, ubi ὀργῇ φιλοῦντος μικρὸν ἰσχύει χρόνον || 4 ecl. cum lemm. hab. SMA, μ^ε pro lemmate, non plura S. Davo tribuendos esse versus contra Myrrhinam eram se defendenti conicit Lefebvre *Fragm. d'un manusc. de Mén.* p. 18 || 5 ὦ δέσποιν' A sed ὦ videtur linea transfixum || 6 τῶν addidit Grotius | θεῶν om. A || 7 vide quae dixi *Berl. philol. wochenschr.* 1909 p. 358 | πάντ' (πάντα S) ἀναγκασθεὶς SM ἀναγκασθεὶς πάντα A | ποιεῖ S ποιεῖ MA || 8 ecl. cum lemm. hab. SMA || 11 ἔστι ποίας SMA: ἔσθ' ὁποίας Pflugk | τόθ' S τόδ' (sic ut Gaisford ed. Lips.) MA || 12 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 23 Mein.) MA (post ecl. 22 Mein.) || 13 μὲν νυν Soph.: μὲν νοῦν (sic) S μὲν οὖν MA μὲν γοῦν Tr. μὲν . . ἔνν primo Sophoclis cod. Laur. duabus litteris (fort. το) erasis || 16 ecl. cum lemm. hab. SMA (post ecl. 24 Mein.); τ^τ αὐτ^τ φαίδραι S σοφοκλέους φαίδρα MA. tres versus priores Euripidi adscribit fab. n. non addito Clemens Alex. strom. VI p. 745 P., cui obsecutus locum inter Euripidis Hippolyti velati fragmenta recepit Nauck p. 493 ed. sec. at Clementem potius putaveris quam gnomologum errasse. et deceptus est Clemens lemmate eclogae proximae, cui suam sedem reddidimus MA libros secuti. verum perspexit etiam Elter *De gnomol. gr. hist. atque orig. commentationis* ramenta (Bonnae ed. a. 1897) p. 28 s. quod autem oratio

Ἔρως γὰρ ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέρχεται,
οὐδ' αὖ γυναικας, ἀλλὰ καὶ θεῶν ἄνω
ψυχὰς χαράσσει καπὶ πόντον ἔρχεται. .
καὶ τόνδ' ἀπείργειν οὐδ' ὁ παγκρατὴς σθένει

5 Ζεὺς ἀλλ' ὑπείκει καὶ θέλων ἐγκλίνεται.

25 (23 Mein.) Εὐριπίδου Ἰππολύτῳ (fr. 430 N.²).

Ἔχω δὲ τόλμης καὶ θράσους διδάσκαλον
ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν εὐπορώτατον,
Ἔρωτα, πάντων δυσμαχώτατον θεόν.

10 26 Ἐκ τῶν Βίωνος Βουκολικῶν (VI Wil.).

Ἄ μεγάλα μοι Κύπρις ἔθ' ὑπνώνοντι παρέστα
νηπίαχον τὸν Ἔρωτα καλᾶς ἐκ χειρὸς ἄγοισα
ἔς χθόνα νευστάζοντα, τόσον δέ μοι ἔφρασε μῦθον·
'μέλπειν μοι φίλε βοῦτα λαβὼν τὸν Ἔρωτα δίδασκε.'
15 ὥς λέγε· χᾶ μὲν ἀπῆνθεν, ἐγὼ δ' ὅσα βουκολίασδον,
νήπιος ὥς ἐθέλοντα μαθεῖν τὸν Ἔρωτα δίδασκον,
ὥς εὗρεν πλαγίανλον ὁ Πάν, ὥς αὐλὸν Ἀθάνα,
ὥς χέλυν Ἑρμάων, κίθαριν ὥς ἀδὺς Ἀπόλλων.
ταῦτά μιν ἐξεδίδασκον· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων,
20 ἀλλὰ μοι αὐτὸς ᾄδειν ἐρωτίλα, καὶ με δίδασκε
θνατῶν ἀθανάτων τε πόθους καὶ ματέρος ἔργα.

Euripidem potius prodere visa est Nauckio, id nihil miri habet in Phaedra fabulis posterioris aevi Sophoclei adnumeranda. cf. Bergk *gr. lit.* III p. 375 n. 67 Wilamowitz *Eur. Hipp.* p. 57

3 ταράσσει Clem. | καπὶ πόντων M || 4 ἀπείργειν sed εἰν in ras. manu recentiore ut videtur A || 6 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 22 Mein.) M A (post ecl. 25 Mein.) || 8 ἀμηχανονσιν (sine acc.) M || 10 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 25 Mein.) M A (post ecl. 23 Mein.) || 11 μοι om. A | ὑπνώνοντι M ὑπνώοντι S ὑπνόοντι A | παρέστη A sed -στη ex -στα fecit A¹ || 12 καλῆς A || 13 χθόναν εὐστάζοντα (om. ἔς) M | τοσόνδε μοι S acutum in altero o posuit etiam M || 14 βοῦτα A βούτα M βοντα S || 15 ὥς S ὅς M M A¹ ὥς M² marg. | ἀπῆνθεν M¹ idque reposui: ἀπῆλθε S ἀπῆλθεν M² mrg., A || 17 πλαγίανλον M | ὅπα S ὅπαν M ὅπα ni fallor A¹: corr. Gesn.¹, A² | ἀθανά S M || 18 κιθάραν Grotius Dict. poet. p. 539 | ἄνωσ' Ahrens || 19 ἐδίδασκον Tr. || 20 ᾄειδε A | με δίδασκεν M μεδί-
δασκε (μ' ἐδ. A) S A || 21 πόθως recte Brunck: πόθους (πά- S) S M A Tr.

κῆγών ἐκλαθόμαν μὲν ὅσων τὸν Ἑρωτα δίδασκον,
 ὅσα δ' Ἑρώς με δίδαξεν ἐρωτύλα πάντα διδάχθην.

27 Τοῦ αὐτοῦ (VII Wil.).

Ἐσπερε, τᾷς ἐρατᾷς χρύσειον φάος Ἀφρογενήας,
 Ἐσπερε κυανέας ἱερὸν φίλε Νυκτὸς ἄγαλμα,
 τόσσον ἀφανρότερος μήνας, ὅσον ἔξοχος ἄστρον,
 χαῖρε φίλος, καὶ μοι ποτὶ ποιμένα κῶμον ἄγοντι
 ἀντὶ σελαναίας τὸ δίδου φάος, ὥνεκα τήνα
 σάμερον ἀρχομένα τάχιον δύνειν. οὐκ ἐπὶ φωρὰν
 ἔρχομαι, οὐδ' ἵνα νυκτὸς ὁδοιπορέοντας ἐνοχλέω.
 ἀλλ' ἐράω· καλὸν τοι ἐρασασμένῳ συναρέσθαι.

28 Τοῦ αὐτοῦ (VIII Wil.).

Ὀλβιοι <οἱ> φιλέοντες, ἐπὴν ἴσον ἀντεράωνται.
 Ὀλβιος ἦν Θησεὺς τῷ Πειριθόῳ παρεόντος,
 εἰ καὶ ἀμειλίχτιο κατήλυθεν εἰς Αἴδαο.
 Ὀλβιος ἦν χαλεποῖσιν ἐν ἀξείνοισιν Ὁρέστας,
 οὐνεκά οἱ ξυνὰς Πυλάδας αἶριτο κελεύθους.

1 ἐκλαθέμαν A | ὅσων M ex ὅσῳ ut videtur corr. S¹ ὅσον A ||
 2 ὅσα A | με δίδαξεν A μ' ἐδίδαξεν SM μ' ἐδίδασκεν Tr. | πάντ'
 ἐδιδάχθην libri: corr. Wilamowitz || 3 ecl. cum lemm. hab. SMA ||
 4 τᾷς vel τοὺς A | ἐρατᾷς Tr.: ἐρωτας S¹MA¹ (ἐρατᾷς prius α supr.
 lin.) S² | ἀφρογενείας A || 6 τόσσον A¹ | ἀφανρότερος Vrsinus: -τερον
 SMA | μήνας M μῆνας S μείνας A¹ | ἄστρον A || 8 ὥνεκα τήνα
 Tr. ὥν ἐκα τήνα S ὥν ἐκα τήνα M ὥν ἐκατήνα habuisse videtur A¹
 οὐνεκα τήνα corr. A² || 9 φωρὰν cod. Paris. 1985 ut testatur Gais-
 (ford: φωρᾶν SMA φωρῶν Tr. || 10 ὁδοιπορέοντ' (-τα A) ἐνοχλέω
 -λῶ A) SMA: corr. Gaisford || 11 τοι Wilamowitz: δέ τ' libri |
 ἐρασσα- SM ἐρασα- A¹ ἐρασασμένην A² | συναρέσθαι opitulari, fa-
 vere Ahrens: συνεῤῥᾶσθαι libri || 12 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S ||
 13 οἱ addidit Gesn.²: om. MA¹ add. A² ex Gesnero opinor | ἐπὴν
 ἴσον Grotius: ἐπῆνισον M ἐπὰν ἴσῳ A sed ο superscr. A² | ἀντ-
 εράωνται cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo: ἀντεράοντε M ἀντ-
 εράοντ^{εαι} A sed αι add. A² || 14 Θησεὺς M θασεὺς A | παρεόντος M
 περεόντος A sed ἱ A² || 16 ἦν om. A | Χαλύβεσσιν Wakefield | ἐνὶ
 ξείνοισιν Meineke || 17 ὥνεκα Ahrens | Πυλάδας <φίλος> prop. Gesn.²
 marg. | αἶριτο Ahrens: ἄρκτο M ἄροι^{το} A. Πυλάδας <φίλος> ἄρτο
 ci. Meineke

ἦν μάκαρ Αἰακίδας ἐτάρω ζώνοντος Ἀχιλλεύς,
ὄλβιος ἦν θνάσκων, ὅτι οἱ μόνον αἰνὸν ἄμυνεν.

29 Ἐκ τῶν Μόσχου τοῦ Σικελιώτου Βουκολικῶν (II Wil.).

Ἦρατο Πὰν Ἀχῶς τᾶς γείτονος, ἦρατο δ' Ἀχῶ
5 σκιρτατᾶ Σατύρω, Σάτυρος δ' ἐπεμήνατο Λύδα.
ὥς Ἀχῶ τὸν Πᾶνα, τόσον Σάτυρος φλέγεν Ἀχῶ,
καὶ Λύδα Σατυρίσκον· Ἔρως δ' ἐσμύχεται ἀμοιβὰ.
ὅσσον γὰρ τήνων τις ἐμίσειε τὸν φιλέοντα,
τόσσον ὁμῶς φιλέων ἡχθαίρετο, πάσχε δ' ἃ ποίει.
10 ταῦτα λέγω πᾶσιν τὰ διδάγματα τοῖς ἀνεράστοις·
στέργετε τοὺς φιλέοντας, ἵν' ἦν φιλέητε φιλησθε.

30 Πλάτωνος ἐκ τοῦ Συμποσίου (p. 183 B).

Ὁ δὲ δεινότατον, ὥς γε λέγουσιν οἱ πολλοί, ὅτι καὶ
ὁμνύντι μόνῳ ξυγγνώμῃ παρὰ θεῶν ἐκβάντι τὸν ὄρκον·
15 ἀφροδίσιον γὰρ ὄρκον οὗ φασιν εἶναι. οὕτω καὶ οἱ θεοὶ
καὶ οἱ ἀνθρώποι πᾶσαν ἐξουσίαν πεποιθήκασιν τῷ ἐρῶντι,
ὥς ὁ νόμος φησὶν ὁ ἐνθάδε.

1 ἐταιροζώνοντος M ἐταίρω ζώνοντος A: corr. Gesn.² || 2 θνά-
σκων A θρά- M. Homeri II. XVIII 98, 121 commonet Wilamowitz ||
3 eel. cum lemm. hab. SMA; ἐκ τῶν om. S. βασιλικῶν M || 4 ἦρα libri:
corr. Wakefield | τᾶς γείτονος M τῶς γείτονας A | ἦρατο Gesn.²:
ἦρατο (ηρ- M) SMA || 5 σκιρτατᾶ A¹ σκιρτατᾶ A² σκιρτητᾶ SM | ἐπε-
μείνατο A | λύδα A²: λύδαν SM || 6 ὥς ἀχῶ A ὥς ἀχῶς SM | ἀχῶ
S ἀχῶ MA || 8 ὅσον A | τήνων ex τήνων corr. S¹ | ἐμίσει A sed i
add. A² || 9 τόσον A | ἡχθαιρεδόπασχεδαποίη (ἡ corr. S¹) S ἡχθαιρε-
δόπασχε δ' ἀποί^ῃ M ἡχθαιρ^{εν} δὲ^α σχεδ' ἃ ποίει (ν A², δ lineola
transfixum ab A², ε post δ litt. ex o fec. A², eadem ἃ ex ἄ et ει ex
η) A ἡχθαιρε δόπασκε δ' ἀποίνα Tr. ἡχθαίρετο, πάσχε δ' agnovit
Gesn.² ηχθαιρεδο archetypum habuisse vitio aegyptiaco monet Wila-
mowitz || 10 πᾶσιν M πᾶσι S A || 11 φιλέηται φιλησθαι M || 12 eel.
cum lemm. hab. SMA. δ — 16 ἐρῶντι Cyrillus adv. Julian. VI 187 c ||
13 δεινότατος A | γε om. A | λέγουσιν ex λέγει corr. S¹ || 14 μόνον
A | ξυγγνώμῃ M | τὸν ὄρκον SMA, Platonis non nulli: τῶν ὄρκων
Platonis T τῶν ὄρκων Platonis B || 15 ὄριον M¹ ὄρκον M². ὄρκον
<ὄρκον> οὗ φασιν εἶναι ci. Hertz, ὄρκον οὗ φασιν εἶναι <ἐμποίνιμον>
Osann proverbii memor in schol. citati (cf. Stob. III 28, 5 H.). fort.
ἀφρ. γὰρ <ὄρκον ἐμποίνιμον> ὄρκον οὗ φ. εἶναι || 17 ὁ om. Tr.

31 Χρυσίππου (fr. 720 Arn.).

Εἰπόντος τινός 'οὐκ ἐρασθήσεται ὁ σοφός· μαρτυρεῖ γοῦν Μενέδημος, Ἐπίκουρος, Ἀλεξίνος, ταύτῃ ἔφη 'χρησσομαι ἀποδείξει· εἰ γὰρ Ἀλεξίνος ὁ ἀνάγωγος καὶ Ἐπίκουρος ὁ ἀναίσθητος καὶ Μενέδημος <ὁ λῆρος> οὐ φασιν, 5 ἐρασθήσεται ἄρα.'

32 Ἀριστοτέλους:

Ἀριστοτέλης ὁ Κυρηναῖος φιλόσοφος ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος εἰ ὁ ἔρως ἔνεκα τῆς συνουσίας γίνεται 'οὐτ' ἔφη 'διὰ τοῦτο οὐτ' ἄνευ τούτου.'

10

33 Δημοκρίτου (fr. 271 Diels²).

Ἐρωτικὴν μέμψιν ἢ ἀγαπωμένη λύει.

34 Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Περὶ ἔρωτος (vol. VII p. 130 Bern.).

Τῶν Μενάνδρου δραμάτων ὁμαλῶς ἀπάντων ἐν συν-

1 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. *Εὐρυσίσπου* A || 3 γ' οὐν M | *ταύτῃ* libri. *τῇ αὐτῇ* Cobet V. l.² p. 10, receperunt Meineke et Vsener Epic. p. 332 || 4 ἢ γὰρ Vsener || 5 *Μενέδημος* <ὁ κύων καὶ λῆρος> prop. Gesn.² in versione coll. Diog. Laert. II 140, *Μενέδημος* <ὁ λῆρος> scripserunt Cobet, Meineke, Vsener | οὐ φασιν Cobet: οὐ φησὶν libri. οὐ φασιν; Vsener || 7 ecl. sine lemm. hab. τλ

S, addito lemm. M A, *ἀριστοτέλου* M *ἀριστοπ* (ο corr. in ι, add. ππ A²) A *ἀριστίππου* igitur voluit A², referri volunt ad Aristotelem Cyrenaicum, Theodori aequalem, cf. Zeller *phil.*³ II 1 p. 295. ecloga recurrit gnomol. Paris. 257 Sternb. (*Ἀριστοτέλης ὁ Κυρηναῖος* κτλ.). scripsit *Ἀριστίππου* Meineke || 8 *Ἀριστοτέλης* S M A, gnom. Paris.: *Ἀρίστιππος* cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo, fort. ex Gesn.¹ f. 370 marg.: *Camers legit Ἀρίστιππος* idque recepit Meineke. cf. mus. Rhen. XXXIX p. 372 | ὑπό τινος M A, om. S, gnom. Paris. || 9 *ἔνεκα τῆς συνουσίας* (τῆς om. Tr.) S M A *ἔνεκεν συνουσίας* gnom. Paris. | *γίνεται* ut videtur S A *γίνεται* M Tr. gnomol. Paris. | οὐτε, ἔφη, διὰ τοῦτο οὐτε δίχα τούτου eleganter prop. Meineke || 11 ecl. cum lemm. hab. S M A, om. S || 12 *ἀγαπωμένη* corruptum. *ἀγάπη* (εὐνὴ Meineke, *στρωμνὴ* M. Haupt, *εὐεστὼ* Mekler) μούνη Nauck. *ἀγαπὼ* vel *Ἀγαπὼ μόνῃ* Diels || 13 ecl. cum lemm. hab.

χ
S M A; *πλουτὰρ* ἐκ τοῦ π. ε. S ἐκ τῶν *πλουτάρχου* περὶ ἔρωτος M A || 14 *ὁμαλῶς* S *οὐμαλῶς* M *οὐ κακῶς* A; *οὐκ ἀπλῶς* Wilamowitz (Leo *Plaut.forsch.* p. 126 adn. 1) minus recte, cf. Plut. Pericl. 6

εκτικόν ἐστιν, ὁ ἔρως, οἷον πνεῦμα κοινὸν διαπεφυκώς.
 ὄντ' οὖν μάλιστα διασώτην τοῦ Θεοῦ καὶ ὀργιαστὴν τὸν
 ἄνδρα συμπεριλαμβάνωμεν εἰς τὴν ζήτησιν, ἐπεὶ καὶ λελό-
 ληκε περὶ τοῦ πάθους φιλοσοφώτερον. ἄξιον γὰρ εἶναι
 5 θαύματος φήσας τὸ περὶ τοὺς ἐρωῶντας, ὥσπερ ἐστιν, ἅμα
 λαλεῖ· εἶτα ἀπορεῖ καὶ ζητεῖ πρὸς ἑαυτόν·

τίνι δεδούλωνται ποτε;
 ὅψει; φλύαρος· τῆς γὰρ αὐτῆς πάντες ἂν
 ἦρων· κρίσιν γὰρ τὸ βλέπειν ἴσην ἔχει.
 10 ἀλλ' ἡδονή τις τοὺς ἐρωῶντας ἐπάγεται
 συνουσίας; πῶς οὖν ἕτερος ταύτην ἔχων
 οὐδὲν πέπονθεν ἀλλ' ἀπῆλθε καταγελῶν,
 ἕτερος <δ> ἀπόλωλε; καιρός ἐστιν <ῆ> νόσος
 ψυχῆς· ὁ πληγεὶς δ' εἴσω δὴ τιτρώσκεται.
 15 ταῦτα τίν' ἐστὶ σκεψώμεθα· καὶ γὰρ ἔχει τι κρουστι-
 κὸν καὶ κινητικὸν αἴτιον, <εἰ μήτε τὴν ὄψιν> μήτε τὴν
 συνουσίαν αἰτίαν εἶναι πιθανόν ἐστιν· ἀρχαὶ γὰρ αὐταὶ

1 διαπεφυκώς libri, διακεχυκώς scr. Meineke, διαπεφοιτηκώς ci. Bernardakis || 2 ὄντ' Bernardakis: ὄν libri. ὄν — ὀργιαστὴν <ἴσμεν> τὸν ἄνδρα scr. Meineke | μάλιστα om. A || 3 συμπεριλαμβάνομεν libri: corr. Meineke | τὴν om. A || 4 περὶ (sine acc. M) SM ἀπὸ A | v. τοῦ πάθους e. q. s. om. M, ubi pergitur in flor. 74, 11 Mein. (εστ εργον κτέ.). compage foliorum in antiquiore codice soluta haud pauca alieno loco inserta sunt, sed ut interciderit unum. de cod. A vid. ad p. 157, 10 || 5 φήσας Iacobs lect. Stob. p. 104: φῆσαι SA | ὥσπερ ἐστιν ἄλλον ἄλλα φιλεῖν, εἶτα prop. Iacobs || 7 Menandri fr. 541 K. | δεδούλωνται SA δεδούλωται Tr. || 9 inter γὰρ et τὸ spatiolum in S || 12 οὐδὲ ἐν SA: corr. Grotius | ἀλλὰ libri || 13 δ' addidit Dobree | καιρός SA¹ hic et infra p. 446,22, Plut. amator. p. 763 B (ubi poetae n. commemorato afferuntur verba καιρός — τιτρώσκεται) ἔρως Stobaei A² hic et infra | post καιρός distinguitur in S | ἐστιν ἡ νόσος legitur infra p. 446,22 et sic Plut. p. 763 B: ἔστη νόσος S ἐστι νόσος A Tr. || 14 εἴσω δὴ SA, lacuna sex septemve litt. in Plut. p. 763 B; coniecturarum paucas commemoro: εἰσβολῇ prop. Bentley, ἐνδοθεν Dorvillius, εἰς ὅλην (sc. τὴν ψυχὴν) anonymus the journal of philol. X p. 21 || 15 τίνα (sic) SA | τι κρουστικὸν SA τινὰ κρουστικὸν Tr. || 16 αἴτιον A αἰτίαν S | εἰ μήτε τὴν ὄψιν addidit Halm lect. Stob. p. 17, praeiverat Gesn.¹ in versione | οὐσίαν A | πιθανόν ex πιστόν corr. S¹ || 17 αἰται (ut scr. Meineke) A: αὐταὶ S

τινες ἴσως, ἣ δὲ ἰσχὺς καὶ ῥίξωσις τοῦ πάθους ἐν ἑτέροις.
 ἣ δ' ἀπόδειξις ἐλαφρὰ καὶ οὐδ' ἀληθής· οὐ γὰρ ἔχει
 κρίσιν (ἴσῃν) τὸ βλέπειν, ὥσπερ οὐδὲ τὸ γεύεσθαι. καὶ
 γὰρ ὄψις ὕψεως καὶ ἀκοῆς ἀκοὴ φύσει τε μᾶλλον διήρθρωται
 καὶ τέχνῃ συγγεγύμνασται πρὸς τὴν τοῦ καλοῦ διάγνωσιν, 5
 ἐν μὲν ἁρμονίαις καὶ μέλεσιν αἱ τῶν μουσικῶν, ἐν δὲ μορ-
 φαῖς καὶ ιδέαις αἱ τῶν ζωγράφων· ὥσπερ εἰπεῖν ποτε
 Νικόμαχον λέγουσι πρὸς ἄνθρωπον ἰδιώτην φήσαντα μὴ
 καλὴν αὐτῷ φανῆναι τὴν Ζεύξιδος Ἑλένην· 'λάβε γάρ'
 ἔφη 'τοὺς ἐμοὺς ὀφθαλμούς, καὶ θεὸς σοι φανήσεται'. 10
 πολὺ δὲ καὶ μυρεψοὶ περὶ τὰ ὀσφραντὰ καὶ νῆ Δία
 ὀψοποιοὶ περὶ τὰ γευστὰ διατριβῇ καὶ συνηθείᾳ δια-
 φέρουσιν ἡμῶν κρίσιν ἔχουσι. πάλιν δὲ τὸ συνουσία τὸν
 ἔρωτα μὴ κρατεῖσθαι, διὰ τὸ τῇ αὐτῇ συγγεγόμενον ἄλλον
 ἀπαλλαγῆναι καὶ καταφρονῆσαι, τοιοῦτόν ἐστιν, 15
 οἷον εἰ λέγοι τις μηδὲ χυμῶν ἡδονῇ δεδουλωσθαι Φιλό-
 ξενον τὸν ὀσφοφάγον, ὅτι τῶν αὐτῶν Ἀντισθένης γευσά-
 μενος οὐδὲν ἔπαθε τοιοῦτον· μηδὲ ὑπὸ οἴνου μεθύειν
 Ἀλκιβιάδην, ὅτι Σωκράτης πίνων τὸν ἴσον οἶνον ἔνηφεν.
 ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐάσωμεν, τὰ δ' ἐφεξῆς, ἐν οἷς ἤδη τὴν 20
 αὐτοῦ δόξαν ἀποφαίνεται, σκοπῶμεν.

καιρός ἐστιν ἡ νόσος

ψυχῆς.

εὖ καὶ ὀρθῶς. δεῖ γὰρ ἅμα τοῦ πάσχοντος εἰς ταῦτο
 καὶ τοῦ ποιούντος ἀπάντησιν γενέσθαι, πρὸς ἄλληλά πως 25

1 ἐτέροις in ras. S || 3 ἴσῃν addidit Gesn.¹ || 6 αἱ τῶν S αὐτῶν
 A || 7 εἰδέαις S | αἱ τῶν S αὐτῶν A | ζωγράφων ci. Gesn.¹ marg.:
 ζώων φρένες libri || 8 λέγουσι om. A || 9 γὰρ ἔφη om. Tr. || 11 πολὺ
 A πολλοὶ S sed alt. λ postmodo inseruit et o ex v corr. S¹ || 12 συν-
 ἡθεία A || 14 s. ἄλλον (μὲν δουλοῦσθαι ἄλλον δ') ἀπαλλαγῆναι prop.
 Wyttenbach et horum simile iam desideravit Gesn.¹ cum interpreta-
 retur quoniam . . . alter irretiat, alter contemnens abeat. potius
 post καταφρονῆσαι intercidisse ἄλλον ἀπολωλέναι καὶ δουλοῦσθαι
 sim. putat Meineke retinens ordinem in Menandri versibus indicatum ||
 16 λέγοι S λέγει A | ἡδονῇ A || 19 ὅτι SA ὅτε Tr. || 21 αὐτοῦ tacite
 Meineke: αὐτοῦ libri || 22 Menandri fr. 541 K. | καιρός S A¹ ἔρω-
 A² || 24 καὶ om. A | δεῖ S ἀεὶ A

ἐχόντων· ὡς ἄκυρον εἰς τὴν τοῦ τέλους ἀπεργασίαν ἢ
δραστική δύναμις, ἂν μὴ παθητική διάθεσις ᾗ. τοῦτο
δὲ εὐστοχίας ἐστὶ καιροῦ τῷ παθεῖν ἐτοιμῷ συνάπτοντος
ἐν ἀκμῇ τὸ ποιεῖν πεφνκός.

5 35 Πλάτωνος ἐκ τοῦ Συμποσίου (p. 189 D — 192 D).

Ἡ γὰρ πάλαι ἡμῶν φύσις οὐχ αὐτὴ ἦν ἥπερ νῦν,
ἀλλὰ ἄλλοια. πρῶτον μὲν γὰρ τρία ἦν γένη τὰ τῶν
ἀνθρώπων, οὐχ ὥσπερ νῦν δύο, ἄρρεν καὶ θῆλυ, ἀλλὰ
καὶ τρίτον προσῆν κοινὸν <ὄν> ἀμφοτέρων τούτων, οὗ
10 νῦν ὄνομα λοιπόν, αὐτὸ δὲ ἡφάνισται· ἀνδρόγυνον γὰρ
τότε μὲν ἦν καὶ εἶδος καὶ ὄνομα ἐξ ἀμφοτέρων κοινὸν
τοῦ τε ἄρρενος καὶ θήλεος, νῦν δὲ οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἢ ἐν
ὀνειδέει ὄνομα κείμενον. ἔπειτα ὅλον ἦν ἐκάστου τοῦ
ἀνθρώπου τὸ εἶδος στρογγύλον, νῶτόν τε καὶ πλευρὰς
15 κύκλῳ ἔχον, χεῖρας δὲ τέτταρας εἶχε, καὶ σκέλη τὰ ἴσα
ταῖς χερσί, καὶ πρόσωπα δύο ἐπὶ ἀνθένι κυκλοτερεῖ,
ὁμοια πάντα· κεφαλὴν δὲ ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς προσώποις
ἐναντίοις <κειμένοις> μίαν, καὶ ὦτα τέτταρα, καὶ αἰδοῖα
20 δύο, καὶ τᾶλλα πάντα ὡς ἀπὸ τούτων ἂν τις εἰκάσειεν.
ἐπορεύετο δὲ καὶ ὀρθὸν ὥσπερ νῦν, ὁποτέρωσε βουληθεῖν·
καὶ ὁπότε ταχὺ ὀρμήσειε θεῖν, ὥσπερ οἱ κυβιστῶντες
καὶ εἰς ὀρθὸν τὰ σκέλη περιφερόμενοι κυβιστῶσι κύκλῳ,

2 διάθεσις corr. S¹. fuisse videtur δύναμις ex proximis iteratum
Meklero || 3 ἐτοιμῷ Wytttenbach: ἐμοὶ πως S ἐμοιγέ πως A || 4 πεφν-
κός Tr. πεφνκός SA ex -ός corr. S¹ || 5 ecl. hab. SA (post ecl. 34) M
(post IV 2, 25 p. 156, 18 ubi vide), lemma om. M. initium ecl. usque ad
θήλεος (12) offert Euseb. praep. ev. XII 12 || 6 ν. ἢ γὰρ πάλαι — p. 448,
10 λέγεται, τὸ εἰς om. M | αὐτὴ Platonis B ἢ αὐτὴ Eus.: αὐτὴ SA, Pla-
tonis T || 7 ἦν τὰ γένη τὰ τῶν Stob., Plat.: τῶν Platonis W, Eus.; falli-
tur Burnet || 8 δύο om. A | καὶ S (ut Plat.), om. A Tr. || 9 ὄν addidi e
Plat. || 10 γὰρ ἐν τότε Platonis B | γὰρ τότε μὲν] μὲν γὰρ τότε A ||
12 τοῦ τε] τοῦτο A | ἐν (ἀν A) ὀνειδέει A, Platonis T: ἐν ὄν εἶδει Tr.
p. 364, Platonis B. dubito de Stobaei S, silet Mekler || 14 τε om. Plat. ||
15 τέτταρας Plat. τέσσαρας SA, cf. 18 || 18 κειμένοις tacite e Plat.
Gesn.¹: om. SA || 19 ὡς Plat.: ὅσα SA || 20 ὁποτέρωσε Plat.: ὁποτέ-
ρως SA || 21 θεῖν Stob., Platonis B: ἐλθεῖν Platonis T || 22 εἰς ὀρθὸν
ὄν
τὰ σκέλη Plat.: εἰς ὀρθὰ ὄντα σκέλη SA. fuerit olim ὀρθὰ τὰ

τότε ὁκτιῶ οὓσι τοῖς μέλεσιν ἀπερειδόμενοι ταχὺ ἐφέροντο κύκλῳ. ἦν δὲ διὰ ταῦτα τρία τὰ γένη καὶ τοιαῦτα, ὅτι τὸ μὲν ἄρρεν ἦν τοῦ ἡλίου τὴν ἀρχὴν ἔκγονον, τὸ δὲ θῆλυ τῆς γῆς, τὸ δὲ ἀμφοτέρων μετέχον τῆς σελήνης, ὅτι καὶ ἡ σελήνη ἀμφοτέρων μετεῖχεν· περιφερῇ δὲ δὴ ἦν καὶ 5 αὐτὰ καὶ ἡ πορεία αὐτῶν διὰ τὸ τοῖς γονεῦσιν ὅμοια εἶναι. ἦν οὖν τὴν ἰσχὺν δεινὰ καὶ τὴν ῥώμην, καὶ τὰ φρονήματα μεγάλα εἶχον, ἐπεχείρησαν δὲ τοῖς θεοῖς, καὶ ὁ λέγει Ὅμηρος περὶ Ἐφιάλτου τε καὶ Ὡτου, περὶ ἐκείνων λέγεται, τὸ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνάβασιν ἐπιχειρεῖν ποιεῖν, 10 ὡς ἐπιδησομένων τοῖς θεοῖς. ὁ οὖν Ζεὺς καὶ οἱ ἄλλοι θεοὶ ἐβουλευόντο ὅ τι χρὴ αὐτοὺς ποιῆσαι, καὶ ἡπόρουν· οὔτε γὰρ ὅπως ἀποκτείναιεν εἶχον καὶ ὥσπερ τοὺς γίγαντας κεραυνώσαντες τὸ γένος ἀφανίσαιεν· αἱ τιμαὶ γὰρ αὐτοῖς καὶ τὰ ἱερὰ τὰ παρὰ τῶν ἀνθρώπων ἠφρανίζετο· οὔτε ὅπως 15 ἐῷεν ἀσελγαίνειν. μόλις δὲ ὁ Ζεὺς ἐννοήσας λέγει ὅτι Ἰοκῶ μοι ἔφη ἔχειν μηχανήν, ὡς ἂν εἴεν τε ἄνθρωποι καὶ παύσαιντο τῆς ἀκολασίας ἀσθενέστεροι γενόμενοι. νῦν μὲν γὰρ αὐτούς, ἔφη, διατεμῶ δίχα ἕκαστον, καὶ ἅμα μὲν ἀσθενέστεροι ἔσονται, ἅμα δὲ χρησιμώτεροι ἡμῖν διὰ 20 τὸ πλείους τὸν ἀριθμὸν γεγονέναι· καὶ βαδιοῦνται ὀρθοὶ ἐπὶ δυοῖν σκελοῖν. ἐὰν δὲ ἔτι δοκῶσιν ἀσελγαίνειν καὶ μὴ θέλωσιν ἡσυχίαν ἄγειν, πάλιν αὖ, ἔφη, τεμῶ δίχα, ὥστε ἐφ' ἐνὸς πορεύσονται σκέλους ἀσκολίζοντες· ταῦτα

1 ὁκτιῶ τότε Platonis B || 5 μετεῖχεν S A μετέχει libri Plat.; ὅτι — μετέχει secl. Iahn | δὴ om. A || 6 τοῖς] τῆς A || 8 θεοῖς Plat.; θεοῖς S supra i posuit accentum circumflexum eiusve similem lineolam A¹ || 9 τε om. A || 10 τὸν οὐρανὸν] hinc incipit M f. 159r || 11 γοῦν (pro οῦν) A || 13 ἀποκτείναιεν compend. A || 14 post γὰρ addidit ἂν Schanz auctore Astio || 15 τὰ ἱερὰ τὰ libri Stob.: ἱερὰ τὰ Platonis B T || 16 ἐὼ ἐν M | μόλις δὴ Plat. || 17 ἔφη tacite e Plat. addidit Gesn.¹ f. 371v | εἴεν τε] ἴωνται A | ἄνθρωποι S M A, libri Plat.: corr. Voegelin || 18 ἀσθενέστεροι γενόμενοι secl. Kreyenbühl || 19 νῦν δὲ γὰρ Tr. || 21 τὸν ex τῶν corr. A¹ || 22 δέ τι Platonis B T || 23 ἐθέλωσιν Platonis T μὴ θέλωσιν Baier | αὖ om. A || 24 ἀσκολίζοντες] ἀσχαλίζοντες A | ταῦτα — p. 449, 6 ἰᾶσθαι ἐκέλευεν Euseb. praep. ev. XII 12

εἰπὼν ἔτεμνε τοὺς ἀνθρώπους δίχα, ὥσπερ οἱ τὰ ᾧ
 τέμνοντες καὶ μέλλοντες ταριχεύειν, ἢ ὥσπερ οἱ τὰ ᾧ
 ταῖς θριξίν· ὅντινα δὲ τέμνοι, τὸν Ἀπόλλω ἐκέλευεν τὸ
 τε πρόσωπον μεταστρέφειν καὶ τὸ τοῦ ἀνχένος ἡμισυ
 5 πρὸς τὴν τομήν, ἵνα θεώμενος τὴν αὐτοῦ τμησιν κοσμιώ-
 τερος εἴη ὁ ἄνθρωπος, καὶ τᾶλλα ἰᾶσθαι ἐκέλευεν. ὁ δὲ
 τό τε πρόσωπον μετέστρεφε, καὶ ξυνέλκων πανταχόθεν τὸ
 δέρμα ἐπὶ τὴν γαστέρα νῦν καλουμένην, ὥσπερ τὰ σύ-
 σπαστα βαλλάντια, ἐν στόμα ποιῶν ἀπέδει κατὰ μέσσην
 10 τὴν γαστέρα, ὃ δὴ τὸν ὀμφαλὸν καλοῦσιν. καὶ τὰς μὲν
 ἄλλας ρυτίδας <τὰς> πολλὰς ἐξελέαινε καὶ τὰ στήθη
 διήρθρου, ἔχων τι τοιοῦτον ὄργανον οἶον οἱ σκυτοτόμοι
 περὶ τὸν καλάποδα λεαίνοντες τὰς τῶν σκυτῶν ρυτίδας·
 ὀλίγας δὲ κατέλιπε τὰς περὶ αὐτὴν τὴν γαστέρα καὶ τὸν
 15 ὀμφαλόν, μνημεῖον εἶναι τοῦ παλαιοῦ πάθους. ἐπειδὴ
 οὖν ἡ φύσις δίχα ἐτμήθη, ποθοῦν ἕκαστον τὸ ἡμισυ τὸ
 αὐτοῦ ξυνήει, καὶ περιβάλλοντες τὰς χεῖρας καὶ συμπλε-
 κόμενοι ἀλλήλοις, ἐπιθυμοῦντες ξυμφῶναι, ἀπέθνησκον
 ὑπὸ τοῦ λιμοῦ καὶ τῆς ἄλλης ἀργίας διὰ τὸ μηδὲν ἐθέλειν
 20 χωρὶς ἀλλήλων ποιεῖν. καὶ ὁπότε τι ἀποθάνοι τῶν
 ἡμίσεων, τὸ δὲ λειφθεῖν, τὸ λειφθὲν ἄλλο ἐξήτει καὶ
 συνεπέπλεκτο, εἴτε γυναικὸς τῆς ὅλης ἐντύχοι ἡμίσει, ὃ

1 ἔτεμνε] ἔτεμε A | ὥσπερ — 2 ταριχεύειν Photius, Suidas |
 ᾧ SMA ᾧα Platonis BT, Suid. ὁα Ruhnkenius ad Tim. p. 189
 2 τέμνοντες καὶ secl. Kreyenbühl | ἢ ὥσπερ (om. οἱ) τὰ ᾧα ταῖς
 θριξίν Platonis B. delevit verba Sydenham || 3· Ἀπόλλωνα ἐκέλευσε
 A || 5 αὐτοῦ Platonis T, αὐτοῦ SMA, Plat. B || 6 ἰᾶσθαι M || 7 ξυνέλ-
 κων ex -κον ut videtur corr. M¹ || 9 βαλλάντια S, Platonis T: βάλ-
 λοντα Platonis B, βαλάντια M, βαλάκτια A | ἀπέδει sed ei in corr.
 ἡν
 M¹ ἀπέδησε A | μεσ in μεσον corr. A¹ || 11 τὰς tacite e Platone indi-
 dit Gesn.¹ f. 372^v | ἐξελέαινε] tertium e ex ai corr. S¹ || 15 παλαιοῦ ex
 vocis nescio cuius correctione S¹ | ἐπειδὴ — 18 ξυμφῶναι adfert Pris-
 cianus XVII 159 (Gr. l. III p. 187) | ἐπειδὴ M, Plat.: ἐπεὶ SA || 16 τὸ
 αὐτοῦ Platonis T: τὸ αὐτοῦ Platonis B τοῦ (τὸ A) αὐτοῦ SMA τε
 Prisc. | 17 ξυνήει (vel -ήει) SMA, Platonis T, Prisc.: ξυνεῖναι Platonis
 B | ἀμπλεκόμενοι A || 18 ξυμφῶναι ἀπέθνησκον A || 19 τοῦ om. Pla-
 tonis B | μηδὲν A || 22 συνεπέπλεκτο S, Plat.: ξυν- MA | ἡμίσειας A

δὴ νῦν γυναῖκα καλοῦμεν, εἴτε ἀνδρός· <καὶ> οὕτως ἀπόλ-
 λυντο. ἐλεήσας δὲ ὁ Ζεὺς ἄλλην μηχανὴν πορίζεται, καὶ
 μετατίθῃσιν αὐτῶν τὰ αἰδοῖα εἰς τὸ πρόσθεν· τέως γὰρ
 καὶ ταῦτα ἐκτὸς εἶχον, καὶ ἐγέννων καὶ ἔτικτον οὐκ εἰς
 ἀλλήλους ἀλλ' εἰς γῆν, ὥσπερ οἱ τέττιγες. μετέθηκέ τε 5
 οὖν οὕτως αὐτῶν εἰς τὸ ἔμπροσθεν καὶ διὰ τούτων τὴν
 γένεσιν ἐν ἀλλήλοις ἐποίησεν, διὰ τοῦ ἄρρενος ἐν τῷ θήλει,
 τῶνδε ἕνεκα, ἵνα ἐν τῇ συμπλοκῇ ἅμα μὲν εἰ ἀνὴρ γυναικὶ
 ἐντύχοι, γεννῶεν καὶ γίγνοιτο τὸ γένος, ἅμα δ' εἰ καὶ
 ἄρρεν ἄρρενι, πλησμονὴ γοῦν γίγνοιτο τῆς συνουσίας καὶ 10
 διαπαύοιντο καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα τρέποιντο καὶ τοῦ ἄλλου βίου
 ἐπιμελοῖντο. ἔστι δὴ οὖν ἐκ τόσου ὁ ἔρως ἔμφυτος ἀλλή-
 λων τοῖς ἀνθρώποις καὶ τῆς ἀρχαίας φύσεως συναγωγὸς
 καὶ ἐπιχειρῶν ποιῆσαι ἐν ἐκ δυοῖν καὶ ἰάσασθαι τὴν
 φύσιν τὴν ἀνθρωπίνην. ἕκαστος οὖν ἡμῶν ἐστὶν ἀνθρώ- 15
 που σύμβολον, ἅτε τετμημένος ὥσπερ αἱ ψῆται, ἐξ ἐνὸς
 δύο· ζητεῖ δὴ αἰεὶ τὸ αὐτοῦ ἕκαστον σύμβολον. ὅσοι μὲν
 οὖν τῶν ἀνδρῶν τοῦ κοινοῦ τμημὰ εἰσιν, ὃ δὴ τότε ἀνδρό- 20
 γυνον ἐκαλεῖτο, φιλογύναικές τε εἰσιν καὶ οἱ πολλοὶ τῶν
 μοιχῶν ἐκ τούτου τοῦ γένους γεγόνασιν, καὶ ὕσαι αὖ γυναῖκες
 φίλανδροί τε καὶ μοιχεύτριαι. ὅσαι δὲ τῶν γυναικῶν γυ-

1 καὶ tacite e Platone add. Gesn.¹ | οὕτως ἀπόλλυντο Plat.:
 οὕτω (οὕτε M A) ἀπόλλυντο S M A. οὕτω ante vocales ubi traditur
 Stobaei libris in prosae orationis scriptoribus tolerandum videtur ||
 6 οὕτω Platonis B T, in Platone conservavit Burnet | αὐτῶν] αὐ-
 Schanz | ἔμπροσθεν S M A πρόσθεν Platonis B T. αὐτῶν εἰς τὸ
 πρόσθεν secl. Iahn | τούτων M A, Plat.: τοῦτο S || 7 γέννησιν Ver-
 mehrhen | ἐν (ante ἀλλ.) Plat.: νέαν S M A || 8 τῶνδε accentu supra ε eraso
 M | γὰρ post τῶνδε add. A || 9 γίγνοιτο τὸ γένος S ut fere Platonis
 B T: γίγνοιντο τὸ γένος M γένοιτο τὸ γένος A; τὸ del. Vsener ||
 10 ἄρρεν Platonis B T W | ἄρρενι A, Plat.: ἄρρεν S M || 12 ἐκ τόσου
 ὁ ἔρως Plat.: ἐκτὸς οὐ ὁ ἔρως S ἐντὸς οὐ ὁ ἔρως M ἐκτος οὐ
 ἔρως A¹ οὐ suprascriptit et οὐ delete superaddidit ὁ A² || 14 ἐν
 Plat.: ἕνα S M A || 15 ἀνθρώπου] ἀνθρωπος M || 16 τετμημένος A ||
 17 αὐτοῦ S αὐτοῦ M A | ἕκαστος Platonis T W || 18 τμημα Plat.: τμή-
 ματος S M A. cf. p. 451, 1. 4 || 21 φιλομοιχεύτριαι A | post μοιχεύτριαι
 τμήματος addidit v. ἐκ τούτου τοῦ γένους γίγνονται Gesn.¹ f. 372^v,
 om. S M A, in Platone addubitavit Hommel, secl. Badham

ναικὸς τμημὰ εἰσιν, οὐ πᾶν αὐται τοῖς ἀνδράσι τὸν νοῦν
 προσέχουσιν, ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς τὰς γυναῖκας τετραμμένα
 εἰσίν, καὶ <αῖ> ἐταιρίστριαι ἐκ τούτου τοῦ γένους γίνονται.
 ὅσοι δὲ ἄρρενος τμημὰ εἰσιν, τὰ ἄρρενα διώκουσιν, καὶ
 5 τέως μὲν ἂν παῖδες ὦσιν, ἅτε <τεμάχια> ὄντα τοῦ ἄρρενος,
 φιλοῦσι τοὺς ἀνδρας καὶ χαίρουσι ξυγκατακείμενοι καὶ
 ξυμπλεκόμενοι τοῖς ἀνδράσι, καὶ εἰσιν οὗτοι βέλτιστοι
 τῶν παίδων καὶ μεираκίων, ἅτε ἀνδρειότατοι ὄντες φύσει.
 φασὶ δὲ δὴ τινες αὐτοὺς ἀναισχύντους εἶναι, ψευδόμενοι·
 10 οἷτε γὰρ ὑπ' ἀναισχυντίας τοῦτο δρῶσιν ἀλλ' ὑπὸ θάρρους
 καὶ ἀνδρείας καὶ ἀρρενωπίας, τὸ ὅμοιον αὐτοῖς ἀσπαζόμενοι.
 μέγα δὲ τεκμήριον· καὶ γὰρ τελεωθέντες μόνοι ἀποβαίνου-
 σιν εἰς τὰ πολιτικὰ ἄνδρες οἱ τοιοῦτοι. ἐπειδὴν δὲ ἀνδρω-
 θῶσι, παιδεραστοῦσι καὶ πρὸς γάμους καὶ παιδοποιίας οὐ
 15 προσέχουσι τὸν νοῦν φύσει, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ νόμου ἀναγκά-
 ζονται· ἀλλ' ἐξαρκεῖ αὐτοῖς μετ' ἀλλήλων καταζῆν ἀγέμοις
 οὔσι. πάντως μὲν οὖν ὁ τοιοῦτος παιδεραστής τε καὶ
 φιλεραστής γίγνεται, αἰὲν τὸ ξυγγενὲς ἀσπαζόμενος. ὅταν
 μὲν οὖν καὶ αὐτῷ ἐκείνῳ ἐντύχη τῷ αὐτοῦ ἡμίσει καὶ ὁ
 20 παιδεραστής παῖ ἄλλος πᾶς, τότε καὶ θαυμαστὰ ἐκπλήτ-
 τονται φιλία τε καὶ οἰκειότητι καὶ ἔρωτι, οὐκ ἐθέλοντες
 ὥς ἔπος εἰπεῖν χωρίζεσθαι ἀλλήλων οὐδὲ ἐπὶ σμικρὸν
 χρόνον. καὶ οἱ διατελοῦντες μετ' ἀλλήλων διὰ βίου οὗτοί
 εἰσιν, οἳ οὐδ' ἂν ἔχοιεν εἰπεῖν ὅ τι βούλονται σφίσι παρ'
 25 ἀλλήλων γίγνεσθαι. οὐδενὶ γὰρ ἂν δόξειε τοῦτ' εἶναι ἢ

3 αἰ addidi e Plat. || 4 δὲ S δ' M A || 5 ἕως Ast | παῖδες sed ες in
 ras. M | τεμάχια e Plat. addidit Gesn.¹ | ἄρρενος S || 6 ξυγκ- sed ξ in
 ras. M || 7 οὔτοι <οἱ> Hommel || 8 τῶν ante μεῖο. add. A || 9 δὲ om. A ||
 10 οὐ γὰρ recte Plat. | τοῦτο δρῶσιν (-σι A) S M A ut libri Platonis:
 δρῶσι τοῦτο Tr. p. 366 || 12 δὲ om. A || 14 παιδεραστοῦσι ex -ῶσι
 corr. S¹ || 15 ἀλλ' ὑπὸ et quae sequuntur om. S | φύσει — ἀναγκάζονται
 del. Hug | ἀλλ' — ἀναγκ. del. Iahn || 16 ἀλλὰ M || 17 οὔσι om. Plat. |
 παιδεράστη M παιδεράστης A || 19 μὲν οὖν] μέντοι Sauppe, μὲν
 Schanz | καὶ M sicut libri Plat.: om. A | αὐτοῦ Plat., αὐτοῦ M A ||
 20 παιδεράστης M A θαυμαστὰ A ut libri Plat., θαυμαστάς M; θαυ-
 μαστότατ' Badham || 22 ἐπὶ om. libri Platonis || 24 εἰσιν A || 25 οὐδενὶ
 οὐδὲν Platonis BTW, οὐδὲ ex emend. Platonis apogr. Parisin. 1812

τῶν ἀφροδισίων ξυνουσία, ὥς ἄρα τοῦτου ἕνεκα ἕτερος ἑκατέρῳ χαίρει συνὼν οὕτως ἐπὶ μεγάλης σπουδῆς· ἀλλ' ἄλλο τι βουλομένη ἢ ψυχὴ ἑκατέρου δῆλη ἐστίν, ὃ οὐ δύναται εἰπεῖν, ἀλλὸ μαντεύεται ὃ βούλεται, καὶ αἰνίττεται.

36 Ἐν ταύτῳ (p. 195 A — 197 E).

5

Φημὶ οὖν ἐγὼ πάντων θεῶν εὐδαιμόνων ὄντων Ἐρωτα, εἰ θέμις καὶ ἀνεμέσητον εἰπεῖν, εὐδαιμονέστατον εἶναι αὐτῶν, κάλλιστον ὄντα καὶ ἄριστον. ἔστι δὲ κάλλιστος ὢν τοιόσδε. πρῶτον μὲν νεώτατος θεῶν, ὃ Φαῖδρε. μέγα δὲ τεκμήριον τῷ λόγῳ αὐτὸς παρέχεται, φεύγων φυγῇ τὸ γῆρας, ταχὺ ὃν δῆλον ὅτι· θάπτον γοῦν τοῦ δέοντος ἡμῖν προσέρχεται. ὃ δὲ πέρφυσεν Ἐρως μισεῖν καὶ οὐδ' ἐντὸς πολλοῦ πλησιάζειν. μετὰ δὲ νέων αἰεὶ ζύνεστί τε καὶ ἔστιν· ὃ γὰρ παλαιὸς λόγος εὖ ἔχει, ὥς ὅμοιον ὁμοίῳ αἰεὶ πελάζει. ἐγὼ δὲ Φαῖδρῳ πολλὰ ἄλλα ὁμολογῶν τοῦτο οὐχ ὁμολογῶ, ὥς Ἐρως Κρόνου καὶ Ἰαπετοῦ ἀρχαιότερός ἐστιν, ἀλλὰ φημὶ νεώτατόν τε αὐτὸν εἶναι θεῶν καὶ αἰεὶ νέον, τὰ δὲ παλαιὰ πράγματα περὶ θεοῦς, ἃ Ἡσίοδος καὶ Παρμενίδης λέγουσιν, Ἀνάγκη καὶ οὐκ Ἐρωτι γεγενῆσθαι, <εἰ ἐκεῖνοι> ἀληθῆ λέγουσιν. οὐ γὰρ ἂν ἐκτομαί οὐδὲ δεσμοὶ ἀλλήλων ἐγένοντο, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ βίαια, εἰ Ἐρως ἐν αὐτοῖς ἦν, ἀλλὰ φιλία καὶ εἰρήνη, ὥσπερ νῦν, ἐξ οὗ Ἐρως τῶν θεῶν βασιλεύει. νέος μὲν οὖν ἐστι,

10

15

20

2 ἑκατέρῳ] ἑτέρῳ Plat. | οὕτως] οὐτ' ὡς M || 3 ἄλλο τι M | ἢ ψυχὴ ἑκατέρου] ἑκατέρου ἢ ψυχὴ Plat. | ἐστι A || 4 ἐνίττεται M || 5 ecl. cum lemm. hab. S M A || 9 αὐτῶν Plat.: αὐτὸν S M A || 9 πρῶτα A || 10 τῶν λόγων A | φυγῇ] ἐν φυγῇ A || 11 ταχὺ — προσέρχεται delevit Heusde Spec. crit. p. 62 || 12 οὐδ' ἐντὸς S M A: οὐ δόντος vel οὐδ' ὄντος libri Platonis || 13 πλησιάζει Platonis B | αἰεὶ hic etiam Platonis B₁T || 14 ἔστιν <νέος> Sauppe || 15 αἰεὶ πελάζει Plat.: δεῖ πελάζειν S M A || 17 τε om. Plat. || 18 νέον ex νέων fecit S¹ | πράγματα S M A, Platonis T: γράμματα Platonis B || 19 Παρμ.] Ἐπιμενίδης ci. Ast || 20 εἰ ἐκεῖνοι tacite e Plat. add. Gesn.¹ f. 372^v | λέγουσι (-σιν M) S M A sed ου in ras. S: ἔλεγον Plat. hoc fortasse reponendum etiam in Stob., nam λέγουσι iteratum videtur ex 19 || 21 ἐγένοντο] ἐγίγνοντο libri Platonis | πολλὰ] καὶ πολλὰ A || 22 εἰ ἔρως Gesn.¹ ex Plat.: ἱερῶς S M A¹

πρὸς δὲ τῷ νέῳ ἀπαλός· ποιητοῦ δὲ ἐστὶν ἐνδεὲς οἶός
 περ ἦν ὁ Ὅμηρος πρὸς τὸ ἐπιδειξαί Θεοῦ ἀπαλότητα.
 Ὅμηρος γὰρ Ἄτην Θεὸν τέ φησιν εἶναι καὶ ἀπαλὴν·
 τοὺς γοῦν πόδας αὐτῆς ἀπαλούς φησιν εἶναι λέγων

5 τῆς μένθ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὐδέος
 πίλνεται, ἀλλ' ἄρα ἡ γε κατ' ἀνδρῶν κράτα βαίνει.

καλῶ οὖν μοι ἰδοκεῖ τεκμηρίῳ τὴν ἀπαλότητα ἀποφαί-
 νειν, ὅτι οὐκ ἐπὶ σκληροῦ βαίνει, ἀλλ' ἐπὶ μαλακοῦ.
 τῷ αὐτῷ δὴ καὶ ἡμεῖς χρησώμεθα τεκμηρίῳ περὶ Ἑρωτος
 10 ὅτι ἀπαλός. οὐ γὰρ ἐπὶ γῆς βαίνει οὐδ' ἐπὶ κρανίων,
 ἃ ἐστὶν οὐ πᾶν μαλακά, ἀλλ' ἐν τοῖς μαλακωτάτοις
 τῶν ὄντων βαίνει καὶ οἰκεῖ. ἐν γὰρ ἡθεσι καὶ ψυχαῖς
 Θεῶν καὶ ἀνθρώπων τὴν οἴκησιν ἴδρυται, καὶ οὐκ αὖ ἐν πά-
 σαις ἐξῆς ταῖς ψυχαῖς, ἀλλὰ ἥτινι ἂν σκληρόν ἡθος
 15 ἐχούσῃ ἐντύχῃ, ἀπέρχεται, ἥ δ' ἂν μαλακόν, οἰκίζεται.
 ἀπτόμενον οὖν αἰεὶ καὶ ποσὶ καὶ πάντῃ ἐν μαλακωτάτοις
 τῶν μαλακωτάτων, (ἀπαλώτατον) ἀνάγκη εἶναι. νεώτατος
 μὲν δὴ ἐστὶ καὶ ἀπαλώτατος, πρὸς δὲ τοίοις ὑγρὸς τὸ
 εἶδος. οὐ γὰρ ἂν οἶός τε ἦν πίντῃ περιπτύσσεσθαι
 20 οὐδὲ διὰ πάσης ψυχῆς καὶ εἰσιῶν τὸ πρῶτον λανθάνειν
 καὶ ἐξιῶν, εἰ σκληρὸς ἦν. συμμέτρου δὲ καὶ ὑγρᾶς οὐσίας
 μέγα τεκμήριον ἡ εὐσχημοσύνη, ὃ δὴ διαφερόντως ἐκ
 πάντων ὁμολογουμένως Ἑρῶς ἔχει· ἀσχημοσύνη γὰρ καὶ

1 ποιητοῦ] i supr. lin. S¹ || 2 περ om. libri Platonis | ὁ S, om. M A, libri Plat. || 3 θεόν ex θεῶν S¹ θεῶν M A¹ | φησιν om. libri Plat. || 5 Il. XIX 92 | τῆς SMA, libri Plat.: τῇ Aristarchus, Homeri codices | οὐδέος (οὐδέος sed post ε una litt. rasa M) SMA, Platonis BT: οὐδεὶ Platonis W, Homeri codices || 6 πίλνεται (sed ν corr. S¹) S πίτνᾶται sed τν in ras. M πιτνᾶται A πίλνεται ex πίδν-Platonis T πήδνεται Platonis B | ἄρα sed ρ in corr. M | εἶγε M || 7 οὖν δοκεῖ μοι τεκμ. Plat. || 9 δὴ] δὲ S | χρησόμεθα S | ἔρωτα Plat. || 10 ὅτε A || 11 ἃ ex ἀλλ S¹ | ἀλλὰ M | τῷ μαλακωτάτῳ Tr. || 12 καὶ βαίνει καὶ οἰκεῖ Plat. || 13 αὖ ἐξῆς ἐν πάσαις Plat. || 17 ἀπαλώτατον tacite ex Plat. inseruit Gesn.¹ f. 373 v || 19 περιπτύσσεσθαι M || 20 πάσης τῆς ψυχῆς Gesn.² p. 397 || 21 ἦν] ἦ in ras. M¹ ut videtur | καὶ ὑγρᾶς del. Iahn | οὐσίας S M A: ἰδέας Plat. || 22 καὶ ante διαφ. tacite ex Platonis Ald. addidit Gesn.¹

"Ερωτι πρὸς ἀλλήλους αἰὲ πόλεμος. χρόας δὲ κάλλος
κατ' ἀνθρῆ δίαίτα τοῦ Θεοῦ σημαίνει· ἀνανθεῖ γὰρ καὶ
ἀπηνθηκότητι καὶ σώματι καὶ ψυχῇ καὶ ἄλλῳ ὁτιοῦν οὐκ
ἐνίζει "Ερως, οὗ δ' ἂν εὐώδης τε καὶ εὐανθῆς τόπος ἦ,
ἐνταῦθα δὲ καὶ ἔξει καὶ μένει.

5

Περὶ μὲν οὖν κάλλους τοῦ Θεοῦ καὶ ταῦτα ἱκανὰ καὶ
ἔτι πολλὰ λείπεται, περὶ δὲ ἀρετῆς "Ερωτος μετὰ ταῦτα
λεκτέον, τὸ μὲν μέγιστον ὅτι "Ερως οὔτε ἀδικεῖ οὔτε ἀδι-
κεῖται οὔτε ὑπὸ Θεοῦ οὔτε Θεόν, οὔτε ὑπ' ἀνθρώπου οὔτε
ἀνθρωπον. οὐδὲ γὰρ αὐτὸς βίᾳ πάσχει, εἴ τι πάσχει, βία 10
γὰρ "Ερωτος οὐκ ἄπτεται, οὔτε ποιῶν ποιεῖ· πᾶς γὰρ
ἐκὼν "Ερωτι πάνθ' ὑπηρετεῖ· ἃ δ' ἂν ἐκὼν ἐκόντι ὁμολο-
γήσῃ, φασὶν 'οἱ πόλεων βασιλεῖς νόμοι' δίκαια εἶναι.
πρὸς δὲ τῇ δικαιοσύνῃ σωφροσύνης πλείστης μετέχει.
εἶναι γὰρ ὁμολογεῖται σωφροσύνη τὸ κρατεῖν ἡδονῶν καὶ 15
ἐπιθυμιῶν, "Ερωτος δὲ μηδεμίαν ἡδονὴν κρείττω εἶναι·
εἰ δὲ ἦτους, κρατοῖντ' ἂν ὑπὸ "Ερωτος, ὁ δὲ κρατοῖ,
κρατῶν δὲ ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν ὁ "Ερως διαφερόντως
ἂν σωφρονοίῃ. καὶ μὴν εἰς γε ἀνδρείαν "Ερωτι 'οὐδὲ
Ἄρης ἀνθίσταται.' οὐ γὰρ ἔχει "Ερωτα Ἄρης, ἀλλὰ "Ερως 20

1 ἢ κατ' ἀνθρῆ δίαίτα tacite ex Plat. Gesn.¹: ἢ κατ' ἀνθρῆ
(κατάνθρῆ M) δὴ τὰ SM ἢ καὶ τὰ ἀνθρῆ δὴ τὰ A || 2 σημαίνει·
ἀνανθεῖ Plat.: σημήνειαν· ἀνθεῖ S σημήνεια. ἀνθεῖ M σημήν^{αι}. ἀν-
θεῖ A; σημαίνειεν, ἀνθεῖ Tr. p. 367 || 4 ἐνίζει] ἐρίζει M | εὐανθῆς
τε καὶ εὐώδης Plat. || 5 δὲ καὶ ἔξει Tr. p. 367: δὲ κ' ἔξει SA δέ κ'
ἔξει M; δὲ om. libri Plat. || 8 οὔτε ἀδικεῖ om. MA || 9 Θεόν Plat.:
θεῶν SM ὑπὸ θεῶν A || 10 ἀνθρωπον Plat.: ἀνθρώπων SMA |
οὔτε γὰρ Plat. || 11 ante ποιῶν male βίᾳ invexit Gesn.¹ | πᾶς] πῶς A ||
12 πᾶν Plat. | ἃ δ' ἂν ἐκὼν Plat.: ἂν δ' ἀν ἐκὼν S ἂν δ' ἀν ἐκὼν M
ἂν δ' ἀνέκων A; ἃ δ' ἂν τις ἐκὼν ex Platonis Ald. Gesn.¹ | ἐκον-
τι S || 13 Alcidas ap. Aristot. rhet. III 3 τοὺς τῶν πόλεων βασι-
λεῖς νόμους | πόλεων SMA τῶν πόλεων Tr. πόλεως Plat. | βασιλῆς
Plat. || 14 πλείστης SM, libri Plat., πλείστος A; πλείστον Cobet
N. I. p. 108 || 17 ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ex Plat. Aldina Gesn.¹ | κρατοῖ S,
Plat.: κρατεῖ MA Tr. || 19 σωφρονοίῃ e σωφροσύνη corr. A¹; σω-
φρονοῖ Plat. | ἀνδρείαν A sed ei corr. A¹ || 20 οὐδὲ Ἄρης ἀνθ.] Soph.
Thyest. fr. 235 N.² legitur supra Stob. I p. 71,20 W.

- Ἄρη, Ἀφροδίτης, ὡς λόγος· κρείττων δὲ ὁ ἔχων τοῦ
ἐχομένου· τοῦ δὲ ἀνδρειοτάτου τῶν ἄλλων κρατῶν πάντων
ἂν ἀνδρειότατος εἴη. περὶ μὲν οὖν δικαιοσύνης καὶ
σωφροσύνης καὶ ἀνδρείας τοῦ θεοῦ εἴρηται, περὶ δὲ
5 σοφίας λείπεται· ὅσον οὖν δυνατόν, πειρατέον μὴ ἐλ-
λείπειν. καὶ πρῶτον μὲν, ἵν' αὖ καὶ ἐγὼ τὴν ἡμετέραν
τέχνην τιμήσω ὥσπερ Ἑρξίμαχος τὴν αὐτοῦ, ποιητῆς
ὁ θεὸς σοφὸς οὕτως ὥστε καὶ ἄλλον ποιῆσαι· πᾶς γοῦν
ποιητὴς γίγνεται,
- 10 καὶ ἄμουνσος ἦ τὸ πρίν,
οὗ ἂν Ἔρως ἀψηται. ὧ δὴ πρόκειται ἡμᾶς μαρτυρίῳ χρή-
σασθαι, ὅτι ποιητῆς ὁ Ἔρως ἀγαθὸς ἐν κεφαλαίῳ πᾶσαν
ποίησιν τὴν κατὰ μουσικὴν· ἃ γάρ τις ἢ μὴ ἔχει ἢ μὴ
οἶδεν, οὗτ' ἂν ἐτέρῳ δοίη οὔτε ἂν ἄλλον διδάξειεν. καὶ μὴν
15 τὴν γε τῶν ζώωνποίησιν πάντων τίς ἐναντιώσεται μὴ
οὐχὶ Ἔρωτος εἶναι σοφίαν, ἣ γίγνεται (τε) καὶ φύεται
πάντα τὰ ζῶα; ἀλλὰ τὴν τῶν τεχνῶν δημιουργίαν οὐκ
ἴσμεν, ὅτι οὗ μὲν ἂν ὁ θεὸς οὕτως διδάσκαλος γένηται,
ἐλλόγιμος καὶ φανὸς ἀπέβη, οὗ δ' ἂν Ἔρως μὴ ἐφάψηται,
20 σκοτεινός; τοξικὴν γε μὴν καὶ ἰατρικὴν καὶ μαντικὴν Ἀπόλ-
λων ἀνεῦρεν ἐπιθυμίας καὶ ἔρωτος ἡγεμονεύσαντος, ὥστε
καὶ οὗτος Ἔρωτος ἂν εἴη μαθητῆς, καὶ Μοῦσαι μουσικῆς
καὶ Ἥφαιστος χαλκείας καὶ Ἀθηναῖς ἰστοουργίας καὶ Ζεὺς
κυβερνᾶν θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων. ὁθεν δὴ καὶ κατε-

1 ἄρη S M, Plat.: ἄρη A, ἄρην cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo |
κρείττον A || 3 ἂν M (ni fallor), Platonis T: om. SA, Platonis B || 4 ἀν-
δρείας A || 5 δυνατόν ex -τέον S¹ || 6 ἵν' (ἵν M) αὖ S M, Plat. T αὖ
Plat. B: ἵν' οὖν A || 7 ἐρξίμαρχος A | αὐτοῦ M || 8 θεὸς σοφός (σο-
φος sine acc. S, si recte rettulit Mekler) S, Plat.: θεόσοφος MA Tr. |
οὕτως ex οὗτος M¹ | πᾶς] πῶς A || 10 Eur. fr. 663 N.² ubi vide quae
collegit Nauck | ἦ] εἴη A¹ || 11 χρῆσθαι Plat. sed cf. supra (Symp.
p. 195 E) τῷ αὐτῷ καὶ ἡμεῖς χρῶμεθα τεκμηρίῳ περὶ Ἔρωτα κτέ. ||
14 μὲν Platonis BT | μὲν δὲ Plat. || 15 πάντως A | ἐναντιώσεται M ||
16 ἦ M ἦ A | τε e Plat. addidi post -ται || 17 τὰ ζῶα A, Plat.: ζῶα
SM | τῶν supra vers. addidit A¹ || 21 ἀνεῦρεν etiam Platonis BT ||
22 οὕτως M || 23 καὶ Ζεὺς — 24 ἀνθρώπων om. S. tragici alicuius
verba agnovit Vsener || 24 κυβερνᾶν A, Platonis BTW, κύβερναν M

σκευάσθη τῶν θεῶν τὰ πράγματα Ἐρωτος ἐγγενομένου, δῆλον ὅτι κάλλους· αἴσχει γὰρ οὐκ ἔπεςτιν Ἐρωτος· πρὸ τοῦ δέ, ὥσπερ ἐν ἀρχῇ εἶπον, πολλὰ καὶ δεινὰ θεοῖς ἐγίγνετο, ἃς λέγεται, διὰ τὴν τῆς Ἀνάγκης βασιλείαν· ἐπειδὴ δ' ὁ θεὸς οὗτος ἔφν, ἐκ τοῦ ἔρᾶν τῶν καλῶν 5 πάντα τὰ ἀγαθὰ γέγονεν καὶ θεοῖς καὶ ἀνθρώποις. Οὕτως ἐμοὶ δοκεῖ, ὦ Φαῖδρε, Ἐρωτος πρῶτον αὐτὸς ὢν κάλλιστος καὶ ἄριστος μετὰ τοῦτο τοῖς ἄλλοις ἄλλων τοιούτων αἴτιος εἶναι. ἐπέρχεται δέ μοι τι καὶ ἔμμετρον εἰπεῖν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ ποιῶν 10

εἰρήνην μὲν ἐν ἀνθρώποις, πελάγει δὲ γαλήνην
νηνεμίαν τ' ἀνέμων, κοίτην τε ὑπνον τ' ἐνὶ κήδει.

οὗτος γὰρ ἡμᾶς ἀλλοτριότητος μὲν κενοῖ, οἰκειότητος δὲ πληροῖ, τὰς τοιαύδων ξυνόδους μετ' ἀλλήλων πάσας τιθεῖς 15 ξυνιέναι, ἐν ἐορταῖς, ἐν χοροῖς, ἐν εὐθυμίαις γιγνόμενος ἡγεμών· πραότητα μὲν πορίζων, ἀγριότητα δὲ ἐξορίζων· φιλόδωρος εὐμενείας, ἄδωρος δυσμενείας· ἴλεως ἀγαθοῖς, θεατὸς σοφοῖς, ἀγαστὸς θεοῖς· ζηλωτὸς ἀμοίροις, κτητὸς

1 ἐγγενομένου Plat.: ἐγγινομένου S M A; ἐγγιν- tacite Gaisford || 2 αἴσχει γὰρ — 9 αἴτιος εἶναι om. S | ἔπεςτιν M A, Platonis T: ἐν Platonis B e corr.; ἐπι ser. Burnet | πρὸ τοῦ Plat.: πρῶτον M A || 3 θεὸς A¹ || 4 ἐγίγνετο M || 5 δὲ M | οὕτως M || 6 πάντα τὰ ἀγαθὰ M A πάντ' ἀγαθὰ Plat. || 7 πρὸ τῶν (ut in archetypo fuerit fort. πρῶτον) M A πρῶτος Plat. | αὐτὸς Plat.: αὐτῶν M A || 9 ἐπέρχεται — 12 ἐνὶ κήδει Hermogenes Περὶ ἰδεῶν Π 4 vol. Π p. 363

Sp. | τι] τε A | ἐμμέτρως Hermog. || 11 μὲν εἰρήνην μὲν ἀνοῖς del. μὲν et inseruit ἐν A¹ | ἐν om. M || 12 τ' ἀνέμων S M A ἀνέμων Platonis B T δ' ἀνέμοις Hermog. | κοίτην τε (τὲ M) S M A κοίτην Platonis B T, Hermog. κοίτη θ' G. Dindorf | τ' ἐνὶ (ἐν S ἐν M) κήδει (κήδει sine acc. S) S M A, Hermog.: τε νικήδει Platonis B (in marg. vitii nota) τε νηκηδῇ Platonis T; νηκηδῇ Dindorf || 13 γὰρ] δὲ Plat. cf. Proclus in Alcib. I 58 Creuz. ὁ μὲν γὰρ ἀλλοτριότητος κενοῖ καὶ οἰκειότητος πληροῖ, καθάπερ φησὶν ὁ τοῦ Πλάτωνος Ἀγάθων | ἀλλοτριώτατος A sed corr. A¹ || 15 ἐν εὐθυμίαις libri Stob.: ἐν θυσίαις Plat. | γενομένος A || 17 ἴλεως ἀγανὸς Platonis B T; ἴλεως ἀγανὸς recte Vsener

εὐμοίροις· τρυφῆς, ἀβρότητος, χλιδῆς, χαρίτων, ἡμέρου,
 πόθου πατήρ· ἐπιμελὴς ἀγαθῶν, ἀμελὴς κακῶν· ἐν πόνῳ,
 ἐν φόβῳ, ἐν πόθῳ, ἐν λόγῳ κυβερνήτης, ἐπιβάτης, πα-
 ραστάτης τε καὶ σωτὴρ ἄριστος, ξυμπάντων τε θεῶν καὶ
 5 ἀνθρώπων κόσμος, ἡγεμὼν κάλλιστος καὶ ἄριστος, ὃ χρεὶ
 ἔπεσθαι πάντ' ἄνδρα ἐφνυνοῦντα καλῆς ὥδῆς μετέχοντα,
 ἣν ἄδει θέλων πάντων θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων νόημα.

1. 2 ἡμέρου πόθου S M, Platonis T ἡμέρου (om. πόθου) A ἡμέ-
 ρου πόθου Platonis B || 3 ἐν πόθῳ ἐν φόβῳ colloc. A. ut emendarent
 verba alii aliud proposuere || 4 παραστ.] καταστάτης Tr. p. 368 |
 ξυμπάντων — 5 ἄριστος om. A || 6 καλῆς ὥδῆς S M A καλῶς ὥδῆς
 Platonis B T; καλῶς καλῆς ὥδῆς ex Platonis Ald. Gesn.¹ καὶ ὥδῆς
 Madvig Adv. cr. I p. 396 || 7 ἣν ἄδει Plat.: ἵν' (ἵνα A) ἄδη SA ἵν'
 ἄδει (?) M

CAPVT XX. PARS ALTERA.

ΨΟΓΟΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ· ΚΑΙ ΟΤΙ ΦΑΥΛΟΣ Ο ΕΡΩΣ ΚΑΙ ΠΟΣΩΝ
ΕΙΗ ΚΑΚΩΝ ΓΕΓΟΝΩΣ ΑΙΤΙΟΣ.

37 (1 Mein.) Δικαιογέ^{νους} (fr. 1 p. 775 N.²).

Όταν δ' ἔρωτος ἐνδεθῶμεν ἄρκυσιν,
Θᾶσσον θυραίοις τὴν χάριν ποιούμεθα,
ἣ τοῖς ἀνάγκης ἐν γένει πεφυκόσιν.

5

38 (4 Mein.) Εὐριπίδου Ἀντιγόνη (fr. 161 N.²).

Ἦρω^ν· τὸ μαίνεσθαι δ' ἄρ' ἣν ἔρως βροτοῖς.

39 (2 Mein.) Μενάνδρου Ἀφροδισίων (fr. 85 K.).

10

Ἄλλ' ὅταν ἐρῶντα νοῦν ἔχειν τις ἀξιοῖ,
παρὰ τίνι τάνόητον οὗτος ὕψεται;

40 (5 Mein.) Εὐριπίδου Δανάη (fr. 322 N.²).

Ἔρως γὰρ ἀργὸν καπὶ τοῖς ἀργοῖς ἔφν.

1 ss. titulum offerunt SMA Tr. Mac., sed nil nisi *ψόγος Ἀφροδίτης* Mac., om. Photius priore nimirum inscriptione etiam hanc alteram capitis indicans partem. ceterum *περὶ ψόγον* (pro *ψόγος*) in capitulorum conspectu M, *φαῦλον* pro *φαῦλος* A. νζ' et ξ subrubr. S, ξβ' Tr., με' MA Mac. || 4 ecl. cum lemm. hab. SMA. *δικαιογέ^{νους}* Phot. (cf. Elter de Stob. cod. Phot. p. 52) SM *διογέ^{νους}* A || 5 *ἄρκυσι* libri || 6 *τὴν χάριν ποιούμεθα* verba nondum expedita || 7 *ἣ τοῖς ἀπ' ἀρχῆς* prop. Nauck, *ἣ τοῖσιν ἀγχιστ'* Meineke | *πεφυκόσιν* M *πεφυκóσι* SA ut videtur || 8 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 3 Mein.) MA (post ecl. 1). iteratur versus a Plutarcho fab. nomine non addito Stob. IV 20, 68 p. 470, 20 || 10 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 1 Mein.) MA (post ecl. 4 Mein.); μ^ε pro lemm., non plura S. fort. *Ἀφροδισίῳ* || 12 *παρὰ* (παρα S) *τίνι* S Tr. *παρα τινι* M *παρά τινι* A | *τανώνητον* S *τ' ἀνώνητον* M *τάνόνητον* A: corr. Grotius || 13 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 4 Mein.) MA (post ecl. 2 Mein.). versus primus legitur p. et f. n. om. apud Plut. Amator. p. 757 A || 14 *τοῖς ἔργοις* SMA: corr. Pierson Verisim. p. 135. *τοιού^{τοις}* Plut.

φιλεῖ κάτοπτρα καὶ κόμης ξανθίσματα,
φεύγει δὲ μόχθους· ἐν δέ μοι τεκμήριον,
οὐδεὶς προσαιτῶν βίοτον ἡράσθη βροτῶν,
ἐν τοῖς δ' ἔχουσιν † ἡβητῆς πέφυκ' ἔδε.

5 41 (3 Mein.) Μενάνδρου (fr. 798 K.).

Μόνος ἔστ' ἀπαρηγόρητον ἀνθρώποις ἔρως.

42 (6 Mein.) Εὐριπίδου (fr. 136 N.²).

Σὺ δ' ὦ κάκιστε [πάντων] θεῶν τε κἀνθρώπων (Ἔρως,)

ἢ μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλὰ,

10 ἢ τοῖς ἐρῶσιν εὐμενὴς παρίστασο.

43 (11 Mein.) Ἀρχιλόχου (fr. 103 B.).

Τοῖος γὰρ φιλότητος ἔρως ὑπὸ καρδίην ἔλυσθεις
πολλὴν κατ' ἀγλὸν ὀμμάτων ἔχευεν,
κλέψας ἐκ στηθέων ἀπαλὰς φρένας.

15 44 (7 Mein.) Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας (fr. 1054 N.²).

Ἔρωτα δεινὸν ἔχομεν· ἐκ δὲ τῶν λόγων

2 ἐν δέ μοι A || 4 δεσπότης ci. Kayser, alii alia. sed vereor ne extrema verba gnomologi potius sint quam ipsius poetae. post formulam ἐν δέ μοι τεκμ. brevem expectes et concinnam sententiam, non orationem bimembrem qua bis idem dicatur haud sine acuminis detrimento. nec fere aliter iudicavit Herwerden Exerc. cr. p. 46, sed vide mus. Rhen. LVIII p. 145 | πέφυκ SM || 5 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 2 Mein.) MA (post ecl. 5 Mein.), τον αὐτοῦ compend. S || 6 μόνος A μόνον SM || 7 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 5 Mein.) MA (post ecl. 3 Mein.). Andromedae esse locum docet Lucianus de conscr. hist. c. 1 citans primum versum. poetae nom. comm. eosdem versus quattuor aliis auctos adfert Athen. XIII p. 561 B || 8 κάκιστε πάντων θεῶν τε (τε om. S) SMA τύραννε θεῶν τε Ath. θεῶν τύραννε Luc. | ἔρως Ath. Luc.: om. SMA || 9 τὰ καλὰ SMA, Ath. τὰ κακὰ Tr. || 10 εὐμενὴς παρίστασο interpolationis gnomologae exemplum memorabile, cf. Ath. ἢ τοῖς ἐρῶσιν, ὧν σὺ δημιουργὸς εἶ, Μοχθοῦσι μόχθους εὐτυχῶς συνεκπύνει || 11 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 10 Mein.) MA (post ecl. 6 Mein.) || 12 Τοῖωσ (T rubr.) M¹ || 13 πολλὴν A Tr. πολὺν SM || 14 ἐν Tr. | στήθεων A || 15 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 6 Mein.) MA (post ecl. 11 Mein.). inter incertae sedis fragmenta retulit versus Nauck Fritzscheii iudicio obtemperans qui quidem Ἀνδρομέδας lemma putavit potius ad ecl. priorem σὺ δ' ὦ κάκιστε κτέ. pertinere || 16 δεσπότην ante ἔρωτα tamquam clausulam prioris versiculi suppleri vult Meineke | ἔχομεν Tr.: ἔχωμεν SM ἔχομεν A¹

έλοῦ τὰ βέλτισθ'· ὡς ἄπιστόν ἐστ' ἔρωσ,
κάν τῷ καλίστῳ τῶν φρενῶν οἰκεῖν φιλεῖ.

45 (12 Mein.) Ἀρχιλόχου (fr. 84 B.).

Δύστηνος ἔγκειμαι πόθῳ

ἄψυχος, χαλεπῇσι θεῶν ὀδύνῃσιν ἔκητι
πεπαρμένος δι' ὀστέων.

5

46 (13 Mein.) Σοφοκλῆς ἐν Ἀχιλλέως Ἑρασταῖς (fr. 153 N.²).

Τὸ γὰρ νόσημα τοῦτ' ἐφίμερον κακόν·

ἔχοιμ' ἂν αὐτὸ μὴ κακῶς ἀπεικάσαι.

ὅταν πάγον φανέντος αἰθρίου χεροῖν

10

κρύσταλλον ἄρπάσωσι παῖδες εὐπαγῇ,

τὰ πρῶτ' ἔχουσιν ἡδονὰς ποταινίους·

τέλος δ' ὁ χυμὸς οὗθ' ὅπως ἀφῇ θέλει

οὔτ' ἐν χεροῖν τὸ πῆγμα σύμφορον μένειν.

οὔτω δὲ τοῖς ἐρῶντας αὐτὸς ἡμερος

15

1 βέλτιστα SM | ὥστ' libri: corr. Pierson | ἐπ' ἔρωσ M || 2 κάν] και A | οἰκεῖν S ἀκεῖν M ναρκεῖν A, inde ἄρχειν dubitans Meineke, qui ita verba ad sanitatem revocare studebat ὡς ἄπιστόν ἐστ' ἔρωσ Κάν τῷ κρατίστῳ τῶν φρενῶν ἄρχειν φιλεῖ. contra ὡς ἄπιστόν ἐστ' ἔρωσ Καὶ τῷ καλίστῳ τῶν φρενῶν εἰκεῖν φ. Tucker *Class. rev.* XVIII (1904) p. 198 || 3 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 11 Mein.) MA (post ecl. 7 Mein.); τ αυ^τ S || 4 ἔγκειμαι sed ει e corr. M¹ || 5 ἔκτη operarum error ap. Gesn.² || 7 ecl. cum lemm. hab. S MA. respicit fortasse Plutarchus de garrul. p. 508 D, poetae et fab. nom. commemorato Zenobius V 58 ubi vide Gotting. || 8 ἔρωτος γὰρ νόσημα SMA: τὸ γὰρ νόσημα Dobree Adv. I p. 52. putaveris igitur in ἔρωτος antiquiore gnomologio fuisse τὸ γὰρ νόσημα. non bene νόσημ' ἔρωτος cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo || 10 χερσὶν (sine acc. S) SMA: corr. Scaliger ap. Grotium Diet. poet. p. 263 || 11 παῖδες εὐπαγῇ Nauck: παιδιαῖσαγῇ S παιδιαῖς ἄγῃ (ἄγῃ A) MA. παῖδες ἀσταγῇ praeivit Salmasius ap. Grotium; π. ἐνάγῃ ci. Elter || 12 ποταινίους cod. Paris. 1985 teste Brunckio et Gaisfordo: ποτ' ἐνίους SMA || 13 ὁ χυμὸς ci. Meineke qui οὔτ' ἀφίεσθαι θέλει coniecit sed dubitans ipse. οὔτ' ἀπεστράφθαι θέλει O. Apelt, οἷτ' ἀπωσθῆναι θέλει ego. audaciora proposuit Headlam *Class. rev.* XVII (1903) p. 293 | ὅτως M || 14 πῆγμα Gomperz: κτῆμα S. κτῆμ' ἀσύμφορον MA || 15 οὔτω γε (δὲ Meineke) ci. Gesn.¹ f. 374 marg.: οὔτε SMA | αὐτὸς S αὐτὸς M

δρᾶν καὶ τὸ μὴ δρᾶν πολλάκις προσίεται.

47 (14 Mein.) Φανοκλέους (Anth. lyr.² ed. Bergk p. 165).

Ἡ ὡς Οἰάγροιο παῖς Θρηϊκίος Ὀρφεὺς

ἐκ θυμοῦ Κάλαιν στέρξε Βορηϊάδην,

5 πολλάκι δὲ σκιεροῖσιν ἐν ἄλσεσιν ἔζ' ἐτ' αἰείδων

ὄν πόθον, οὐδ' ἦν οἱ θυμὸς ἐν ἡσυχίᾳ,

ἀλλ' αἰεὶ μιν ἄγρυπνοι ὑπὸ ψυχῇ μελεδῶναι

ἔτρυχον, θαλερὸν δερκομένου Κάλαιν.

τὸν μὲν Βιστονίδες κακομήχανοι ἀμφιχυθεῖσαι

10 ἔκτανον εὐήκη φάσγανα θηξάμεναι,

οὐνεκα πρῶτος ἔδειξεν ἐνὶ Θρηῖκεσσιν ἔρωτας

ἄρρενας, οὐδὲ πόθους ἦνεσε θηλυτέρων.

τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλὴν χαλκῷ τάμον, ἀντίκα δ' αὐτὴν

εἰς ἄλα Θρηϊκίην ῥίψαν ὁμοῦ χέλυν

15 ἤλω καρτύνασαι, ἵν' ἐμπορέοιντο θαλάσση

ἄμφω ἅμα, γλανκοῖς τεγγόμεναι ῥοθίοις.

τὰς δ' ἱερῇ Λέσβῳ πολιῇ ἐπέκελσε θάλασσα·

ἡχὴ δ' ὥς λιγυρῆς πόντον ἐπέσχε λύρης,

νήσους τ' αἰγιαλούς θ' ἁλιμυρέας, ἔνθα λίγειαν

20 ἀνέρες Ὀρφεῖν ἐκτέρισαν κεφαλὴν.

ἐν δὲ χέlyn τύμβῳ λιγυρὴν θέσαν, ἧ καὶ ἀναύδους

πέτρας καὶ Φόρκον στυγνὸν ἔπειθεν ὕδωρ.

ἐκ κείνου μολπαί τε καὶ ἡμερτὴ κιθαριστὺς

1 δρᾶν καὶ τι μὴ δρᾶν scr. Meineke | προσίεται SMA: corr. Meineke || 2 ecl. cum lemm. hab. SMA. cf. Ruhnkenius Opusc.² II p. 636 ss. || 3 οἰάγρον A | παῖς Tr. παῖς SM παῖδες A | θρηϊκίου libri, corr. A² sed accentu non mutato || 4 καλαῖν MA¹ | στέρξει A¹ || 5 πολλάκις M || 6 οὐδέ οἱ ἦν Hermann Orph. p. 785 || 7 ἄγραπνα M | ψυχῇ A | μελεδῶναι SMA μελεδῶνες Tr. || 8 δερκομένου SMA δερκόμενον Tr. | καλαῖν MA¹ || 9 βιστονίδες M || 10 εὐήκη SMA εὐμήκη Tr. || 11 πρῶτον (πρῶτος A²) δεῖξεν libri. πρῶτον ἔδειξεν scr. Gesn.¹ inde πρῶτος ἔδειξεν Nauck recte Mel. Græco-R. t. IV p. 497 || 12 θηλυτέρων S || 13 αὐτὴν prop. Gesn.¹ marg., inde A²: υπῆν S υπῆν M ἀπῆν A¹ || 14 θρηϊκίαν A¹ || 15 ἤλω S ἡλω M || 19 αἰγιαλούς sine acc. S || 20 ὀρφίην S || 22 φόρτον Tr. | ἔπειθεν libri nisi quod ἔπνθεν Tr. ἔπεισεν quod spreverat Lobeck Aglaoph. p. 865, malebat Bergk Anth. lyr.² p. XIX || 23 κιθαριστὺς sine acc. S

νησον ἔχει, πασέων δ' ἐστὶν αἰοδοτάτη.
 Ορῆκας δ' ὡς ἐδάησαν ἀρήϊοι ἔργα γυναικῶν
 ἄγρια, καὶ πάντας δεινὸν ἐσῆλθεν ἄχος,
 ἃς ἀλόχους ἔστιζον, ἵν' ἐν χροῖ σήματ' ἔχουσαι
 κυάνεα στυγεροῦ μὴ λελάθοντο φίνου.

5

ποινας δ' Ὀρφῆϊ κταμένῳ στίζουσι γυναῖκας
 εἰς ἔτι νῦν κείνης εἵνεκεν ἀμπλακίης.

48 (8 Mein.) Εὐριπίδου Δικτυῖ (fr. 340 N.²).

Κύπρις γὰρ οὐδὲ νοθευομένη χαλᾷ,
 ἦν τ' αὖ βιάζῃ, μᾶλλον ἐντείνειν φιλεῖ,
 καῖπειτα τίκτει πόλεμον· εἰς δ' ἀνάστασιν
 δόμων περαίνει πολλάκις τὰ τοιάδε.

10

49 (9 Mein.) Θεοκρίτου (I 100 s. Wil.).

Τὰν δ' ἄρα χά Δάφνις ποταμεῖβετο· Κύπρι βαρεῖα,
 Κύπρι νεμεσσατά, Κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθής.

15

50 (10 Mein.) Εὐριπίδου ἐκ Μελεάγρου (fr. 524 N.²).

Ἢ γὰρ Κύπρις πέφυκε τῷ σκότῳ φίλη·
 τὸ φῶς δ' ἀνάγκην προστίθῃσι σωφρονεῖν.

51 (15 Mein.) Μενάνδρου Ἀνδρία (fr. 48 K.).

Τὸ δ' ἐρᾶν ἐπισκοτεῖ
 ἅπασιν, ὡς ἔοικε, καὶ τοῖς εὖ λόγῳ

20

1 δ' om. S || 2 ἀρήϊα Tr. || 3 ἐσῆλθεν Tr.: εἰσῆλθεν S M A ||
 4 ἃς δ' (vel ἃς τ') ἀλ. scr. Bergk | χροῖ sine acc. S || 5 πόνου A ||
 6 κταμένῳ sed κτα in ras. M¹ | στίζουσι S στίξουσι M A || 7 εἵνεκεν
 S ἵν' ἦκεν (ἵκεν A) M A || 8 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 7
 Mein.) M A (post ecl. 14 Mein.). versus duos priores om. p. et fab.
 nom. exhibet Galenus de Hipp. et Gal. decr. IV 6 (149) p. 383 Müll.
 id est Chrysippus fr. mor. 475 p. 126, 6 Arn. cf. Elter De gnomol.
 Gr. hist. atque orig. part. I p. 19 || 10 ἄν τ' αὖ βιάζῃ S Voss., ἀντ'
 ἀβιάζῃ M ἀντ' ἀ βιάζην (ην ex ειν corr. A¹) A; ἄν γὰρ βιάζῃ Gal. |
 ἐκτείνειν A || 11 καίπειτα M || 13 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S ||
 14 Δάφνις ποταμεῖβετο Theocr.: δάφνησ ποτ' ἀμείβετο M A |
 Κύπριν βαρεῖαν A || 15 νεμεσσατά (sed ατ in ras. M¹) M, Theocr.
 μεσσατά A || 16 ecl. cum lemm. hab. S M A || 19 ecl. cum lemm.
 hab. S (post ecl. 14 Mein.) M A (post ecl. 10 Mein.); ἀνδρεία S A
 ἀνδρ^ε M || 21 ἅπασιν om. S | εὖ λόγῳ E. Hoffmann mus. Rhen.
 XLI p. 152, cf. ibid. XXXI p. 241, 2: ἐνλόγως libri. de dativo vide
 Kuehner-Gerth II 1 p. 384. ἐνπόρως ci. Blaydes Adv. in Com. II p. 200

καὶ τοῖς κακῶς ἔχουσιν.

52 (16 Mein.) Κλεινίου.

Μή τις ἀτιμάτω θνητῶν πολύδακρυν ἔρωτα,
μηδὲ πόθον παίδων μηδ' ἡμερτὴν φιλότητα,

5 τῶν ἰότητι Μύρων κατέβη πολύκλαυτον ἐς ἄδην.

53 (17 Mein.) Μενάνδρου Ἀνεψιοί (fr. 59 K.).

Φύσει γὰρ ἔστ' Ἔρως
τοῦ νουθετοῦντος κωφόν· ἅμα δ' οὐ ῥᾶδιον
νεότητα νικᾶν ἐστι καὶ θεὸν λόγῳ.

10 54 (18 Mein.) Μενάνδρου Θησαυρῷ (fr. 236 K.).

Ὅταν δ' ἐρῶντος τόλμαν ἀφέλῃς, οἴχεται,
εἰς τοὺς ἰαλέμους τε τοῦτον ἔγγραφε.

55 (19 Mein.) Ἐκ τῶν Μόσχου τοῦ Σικελιώτου Βουκολικῶν (III p. 139 Wil.).

15 Ἀλφειὸς μετὰ Πείσαν ἐπὴν κατὰ πόντον ὑδεύῃ,
ἔρχεται εἰς Ἀρέθοισαν ἄγων κοτινηφόρον ὕδωρ,
ἔδνα φέρων καλὰ φύλλα καὶ ἄνθεα καὶ κόνιν ἱράν;
καὶ βαθὺς ἐμβαίνει τοῖς κύμασι, τὰν δὲ θάλασσαν
νέρθεν ὑποτροχάει, κοῦ μίγνυται ὕδασιν ὕδωρ,
20 ἃ δ' οὐκ οἶδε θάλασσα διερχομένου ποταμοῖο.
κῶρος δεινοθέτας κακομάχανος αἰνὰ διδάσκων
καὶ ποταμὸν διὰ φίλτρον Ἔρως ἐδίδαξε κολυμβῆν.

1 κακῶς Clericus: καλῶς libri || 2 ecl. cum lemm. hab. SMA || 3 ἀτιμάτω Meineke: τιμάτω (ἀ ex α̃ corr. M¹) libri | θηλεῶν prop. Meineke dubitans || 5 τᾶων libri: corr. Meineke | Μύρων prop. Gaisford: μοιρῶν SMA | πολύκλαυστον libri: corr. Meineke || 6 ecl. cum lemm. hab. SMA; ἀνεπιός libri, Ἀνεψιοί Meineke; potest etiam Ἀνεψιοῖς || 7 ἔστ' Gesn.¹: ἔσται SMA ἔστιν Tr. || 8 κωφός Blaydes | ἐν δ' Nauck. hoc comprobans in proximis ἐστι, καὶ θεὸς ἦ, λόγῳ Herwerden. non accedo || 10 ecl. cum lemm. hab. SMA, μενάνδρου (μ^ε S) SM τοῦ αὐτοῦ A. tres ex litterarum ordine se excipiunt fabulae Menandreae, fortasse quinque, si etiam ecl. 41 Ἀφροδίσιον est vel Ἀνεψιῶν || 11 ἔρωτος 'argutius' visum est Grotio (Dict. p. 540) || 12 ἔγγραφε A || 13 ecl. cum lemm. hab. SMA, in lemm. τοῦ dedi ex SMA, om. Gaisford et Meineke, σικελικοῦ Tr. βουκολικῶν om. S || 15 πείσαν SMA | ὀδεύει M || 18 ἐμβαίνει S -νη MA | τὴν Tr. || 19 ὑποτροχάει S -ἀη MA || 20 ποταμοῦ M || 21 δεινοθέτας suspectavit Hemsterhusius | κακομήχανος A | ἀναδιδάσκων A || 22 ἐρῶς M | κολυμβεῖν A

56 (20 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ (Buc. gr. app. VIII 7—10. 16—17 Wil.).

Χρῶτα μὲν οὐ λευκός, πυρὶ δ' εἵκελος· ὄμματα δ' αὐτᾷ
δριμύλα καὶ φλογόεντα· κακαὶ φρένες, ἀδὺ λάλημα·
οὐ γὰρ ἴσον νοέει καὶ φθέγγεται· ὥς μέλι φωνέ,
ἐν δὲ χολὰ νόος ἐστὶν ἀνάμερος, ἡπεροπεντάς.
καὶ πτερόεις ὥς ὄρνις ἐφρίπταται ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ,
ἀνέρας ἡδὲ γυναικας, ἐπὶ σπλάγχχοις δὲ κάθεται.

57 (21 Mein.) Ἐκ τῶν Βίωνος Σμυρναίου Βουκολικῶν (IX p. 142 Wil.).

Ἰξευτὰς ἔτι κῶρος ἐν ἄλσει δενδράεντι
ὄρνεα θηρεύων, τὸν ὑπόπτερεν εἶδεν Ἐρωτα
ἐσδόμενον πύξιοιο ποτὶ κλάδον· ὥς δὲ νόησε,
χαίρων ὥνεκα δὴ μέγα φαίνεται τῶρνεον αὐτῷ,
τῶς καλῶς ἅμα πάντας ἐπ' ἀλλάλοισι συνάπτων
τᾷ καὶ τᾷ τὸν Ἐρωτα μετάλμενον ἀμφεδόκευεν.
χῶ παῖς ἀσχαλάων, ὅκα οἱ τέλος οὐδὲν ἀπάντη,
τὰς καλῶς ῥίψας ποτ' ἀροτρεὰ πρέσβυν ἴκανεν,
ὅς νιν τάνδε τέχνην ἐδιδάξατο, καὶ λέγειν αὐτῷ,
καὶ οἱ δεῖξεν Ἐρωτα καθήμενον. αὐτὰρ ὁ πρέσβυς
μειδιῶν κίνησε κάρη καὶ ἀμείβετο παῖδα·

1 ecl. cum lemm. hab. S M A. integrum carmen legitur in bucolicorum syll. et in Anthol. Pal. IX 440 || 3 λεκός S | ἵκελος libri Stob. || 5 μελίφωνα M || 6 ἐν δὲ χολᾷ (χόλαι ex S adfert Meineke in bucol.) νόος libri: corr. et dist. Valckenaer. ὥς δὲ χολὰ cod. Theocr. Vat. 11 Sanctamand. || 9 ecl. cum lemm. hab. S M A, ἐκ τῶν τοῦ βίωνος σμ. β. Tr. || 11 δενδράεντι Tr.: δένδρα ἐντὶ S M A¹ || 12 ὑπόπτερον Briggs: ἀπότροπον S M A | post ἔρωτα habent ὦν ἔνεκα δὴ μέγα φαίνεται (φαίνεται A) ὄρνεον (ὀρνέων S) αὐτῷ (αὐτῶ M) S M A praecepta ex v. 14, deleta sunt in S A et quidem alio atramento quam quo prima m. utitur in S || 13 ἐσδόμενον S M A | ἐνόασε S M A: corr. Hermann. δὲ νόησεν Wilamowitz || 41 τῶρνεον Valckenaer: ὄρνεον libri || 15 ἀλλάλοισι A || 16 ἀμφεδίκευεν M || 17 ἀσχαλάων, ὅκα οἱ Porson: ἀσχαλάων οὐνεχάοι (οὐνεκά οἱ Tr.) S ἀσχαλάων οὐνεχά οἱ M ἀσχαλάων⁸ οὐνεχάοι^x A sed ου et x et spiritum superser. A² | ἀπάντη Tr., sine acc. S ἀπαντῇ M ἀπαντῇ A¹ accentum mutavit A² || 18 ἴκανε M || 19 ὅς δὴ τάνδε A | τέχνην A τέχνα M τέχνην S | λεγεν sine acc. S

‘φρίδαιο τᾶς θήρας μηδ’ ἐς τόδε τῶρνεον ἔρχου.
 φεῦγε μακράν· κακὸν ἐντι τὸ θηρίον· ὄλβιος ἔσση,
 εἰσόκε μή νιν ἔλῃς· ἣν δ’ ἀνέρος ἐς μέτρον ἔλθῃς,
 οἷτος ὁ νῦν φεύγων καὶ ἀπάλμενος αὐτὸς ἀφ’ αὐτῷ
 5 ἐλθὼν ἐξαπίνας κεφαλὰν ἐπὶ σείο καθιξεῖ.’

58 (22 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ (X p. 143 Wil.).

‘Ἀμερε Κυπρογένεια, Διὸς τέκος ἦε θαλάσσης,
 τίπτε τόσον θνατοῖσι καὶ ἀθανάτοισι χαλέπτεις;
 τυτθὸν ἔφαν· τί νυ τόσον ἀπήχθεο καὶ τὴν αὐτᾶ,
 10 ταλίκον ὡς πάντεσσι κακὸν τὸν Ἔρωτα τεκέσθαι,
 ἄγριον ἄστοργον μορφᾶ νόον οὐδὲν ὅμοιον;
 ἐς τί δέ νιν πτανὸν καὶ ἐκαβόλον ὥπασας ἤμεν,
 ὡς μὴ πικρὸν ἔοντα δυναίμεθα τήνον ἀλύξαι;

59 (23 a Mein.) Εὐριπίδου Μηδείας (330).

15 Φεῦ φεῦ· βροτοῖς ἔρωτες ὡς κακὸν μέγα.

60 (23 Mein.) Θεοκρίτου (III 15—18).

Νῦν ἔγνω τὸν Ἔρωτα· βαρὺς θεός· ἦρα λεαίνας

1 τὰν θήραν Tr. | τόδε τῶρνεον cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo: τόδε τ’ ὀρνεον SM τόδ’ ὀρνεον A || 2 κακον εντι sine acc. et

spir. M | ἔσση S¹ ἔσση (vel -η) MA. ἐσση Brunck || 3 εἰσόκε Ahrens: εἰς ὄκα S εἰσόκα MA | νιν Meineke: μιν libri. cf. v. 12 | ἣν δ’] ἥ δ’ A¹ | malim ἐνθῆς, nam ἀπῆνθεν supra in Bione (p. 441, 15) servavit M || 4 ἀπάλμενος SM A: ἐπάλμενος Tr. || 5 malim ἐνθὼν cf. adn. 3 |

ἐπὶ σείο M | καθιξεῖ (una litt. rasa, fort. α) M || 6 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S || 7 Κυπρογένεια prop. Meineke | ἦ ἐθαλάσσεσ M ἦε θαλάσσης A. ἦδὲ θ. ser. Gesn.² idque comprobarunt Preller-Robert Gr. myth. I⁴ p. 354, οὐδὲ θ. Hermann et Meineke || 9 ἀπήχθεο A ἀπέχθεο M | τιναντα sine acc. M τίν’ αὐτὰ A¹: τὴν αὐτᾶ Graefius, τεῖν αὐτᾶ Hermann. illud recte defendit Ferd. Sommer Glotta I p. 238 adn. 2 || 10 τηλίκον A | τέκναι sed ν in ras. ut videtur M τέκναι A: corr. Hermann || 11 ὁμοῖον MA ὅμοιον Gesn.² || 12 ἔστι A | νιν sed ν in ras. M¹ || 13 ἀλύξαι M || 14 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 23 Mein.) MA (post ecl. 22 Mein.); μὴ poetae nom. omisso S || 16 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 21 Mein.) MA (post ecl. 23^a Mein.). resp. schol. Eur. Hec. 1144, t. I p. 257, 3 Dind. Thomas Mag. p. 233, 5, Eustathius ad Il. p. 1054, 53 || 17 λεαίνας Theocr.: λεαίνης S, Thom. M. λεαίνησα M λεαίνῃς^α A in archetypo igitur corrigi voluit nescio quis λεαίνας

μαστὸν ἐθήλαξεν, δρυμῷ τέ νιν ἔτραφε μάτηρ,
ὅς με κατασμύχων καὶ <ἐς> ὀστέον ἄχρῃς ἰάπτει.

61 (24 Mein.) Εὐριπίδου Ῥαδάμανθυς (fr. 659 N. 2).

Ἔρωτες ἡμῖν εἰσι παντοῖοι βίου·

ὁ μὲν γὰρ εὐγένειαν ἱμείρει λαβεῖν·

5

τῷ δ' οὐχὶ τούτου φροντίς, ἀλλὰ χρημάτων

πολλῶν κεκληῖσθαι βούλεται πάτωρ δόμοις·

ἄλλω δ' ἀρέσκει μηδὲν ὑγιὲς ἐκ φρενῶν

λέγοντι πείθειν τοὺς πέλας τόλμη κακῇ·

οἱ δ' αἰσχροῦ κέρδη πρόσθε τοῦ καλοῦ βροτῶν

10

ζητοῦσιν. οὕτω βίος τοῦ ἀνθρώπων πλάνη.

62 (25 Mein.) Ξενοφῶντος ἐν τῷ α' Ἀπομνημονευμάτων
(c. 3, 11—13).

ᾧ τληῖμον, ἔφη ὁ Σωκράτης, καὶ τί ἂν οἶει παθεῖν
καλὸν φιλήσας; ἄρα οὐκ ἂν αὐτίκα μάλα δοῦλος μὲν 15
εἶναι ἀντ' ἐλευθέρου, πολλὰ δὲ δαπανᾶν εἰς βλαβεράς
ἡδονάς, πολλὴν δὲ ἀσχολίαν ἔχειν τοῦ ἐπιμεληθῆναι τινος
καλοῦ καγαθοῦ, σπουδάζειν δ' ἀναγκασθῆναι, ἐφ' οἷς οὐδ'
ἂν μαινόμενος σπουδάσειεν; ᾧ Ἡράκλεις, ἔφη ὁ Ξενο-
φῶν, ὥς δεινὴν τινα λέγεις δύναμιν τοῦ φιλήματος εἶναι. 20
Καὶ τοῦτο, ἔφη ὁ Σωκράτης, θαυμάζεις; οὐκ οἶσθα ὅτι

1 μαστὸν S M A μασδὸν codd. Theocr. μαζὸς schol. Eur. μα-
ζὸν Thom. M. | ἐθήλαξεν (-ξε A) S M A -αξε vel -αξεν Theocr. |
μιν libri Theocriti || 2 ὥς M | καὶ ἐς ὀστέον Theocr.: καὶ ὀστέων
(ὀστέον M) S M A || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A, poet. n. om. S;
duobus versibus aucta legitur ecl. supra Stob. II c. 8 p. 155 W. cum
lemm. τοῦ αὐτοῦ, ubi praecedit Eur. fr. 1026 N.² sine p. et f. nom.;
versus 7 legitur sine p. et f. n. schol. Eur. Or. 1197 Schw. || 5 ἱμείρει A ||
6 ante hunc versum per errorem praecip. τῷ δ' ἄρ. μηδὲν ὑγιὲς (om.
ἐκ) φρ. A || 7 καλεῖσθαι βούλομαι schol. Eur. | πατήρ libri hic et
Stob. II, schol. Eur.: corr. Dindorf | δόμοις δ' ὅμως libri supra, δό-
μων schol. Eur. || 8 ἐκ om. A, ἐα M || 9 λέγοντα libri supra || 11 βί-
ος A et sic Tr. p. 372: βιωτός S (in quo ω ex o corr. S¹) M βιωτός
libri supra || 12 ecl. cum lemm. hab. S M A; τῷ om. S || 14 ἂν A
sed superscr. οὐκ A² | πείθειν A¹ || 15 κακὸν A¹ | οὖν pro ἂν
A || 19 ὧ Ἡράκλεις dedi e Xen.: ὁ Ἡρακλῆς (Ἡράκλῃς A²) S M A
Ἡράκλεις Tr. | ὁ ξενοφῶν Tr., Xen.: ὧ ξενοφῶν S M A || 21 οἶσθα
ὅτι libri Stob.: οἶσθ' ἔφη vel οἶσθα ἔφη ὅτι libri Xenoph.

τὰ φαλάγγια οἷδ' ἡμιωβελιαῖα τὸ μέγεθος ὄντα προσαψά-
 μενα μόνον τῷ στόματι ταῖς τε ὀδύναις ἐπιτρίβει τοὺς
 ἀνθρώπους καὶ τοῦ φρονεῖν ἐξίστησι; Ναὶ μὰ Δί', ἔφη ὁ
 Ξενοφῶν· ἐνίησι γάρ τι τὰ φαλάγγια κατὰ τὸ δῆγμα.
 5 Ὡ μωρέ, ἔφη ὁ Σωκράτης, τοὺς δὲ καλοὺς οὐκ οἶει φιλοῦν-
 τας ἐνιέναι τι ὃ σὺ οὐχ ὀρᾷς; οὐκ οἶσθα ὅτι τοῦτο τὸ
 θηρίον, ὃ καλοῦσι καλὸν καὶ ὠραῖον, τοσούτῳ δεινότερόν
 ἐστι τῶν φαλαγγίων, ὅσῳ ἐκεῖνα μὲν ἀψάμενα, τοῦτο δὲ
 οὐδ' ἀπτόμενον, ἐάν τις αὐτὸ θεᾷται, ἐνίησί τι καὶ πάνν
 10 πρόσωθεν τοιοῦτον, ὥστε μαίνεσθαι ποιεῖν; ἴσως δὲ καὶ
 οἱ ἔρωτες τοξόται διὰ τοῦτο καλοῦνται, ὅτι καὶ πόρρω-
 θεν οἱ καλοὶ τιτρώσκουσιν. Ἀλλὰ συμβουλεύω σοι, ὦ
 Ξενοφῶν, ὁπόταν ἴδῃς τινὰ καλόν, φεύγειν προτροπάδην·
 σοὶ δ', ὦ Κριτόβουλε, συμβουλεύω ἀπενιαντίσαι· μόλις
 15 γὰρ ἂν ἴσως ἐν τοσούτῳ χρόνῳ τὸ δῆγμα ὑγιὲς γένοιτο.

63 (26 Mein.) Φαβωρίνου (fr. 85 p. 137 Marr.).

Πάθος τί μοι προσέπεσε τῇ ψυχῇ, καὶ <ὅ> τι μὲν
 ἔστιν οὐκ οἶδα· ἔρωτα δὲ αὐτὸ λέγουσιν εἶναι οἱ μεμνη-

1 τὰ φαλάγγια κτέ.] Clemens Alex. paed. III p. 281, 13 ss.
 Stähl. ἢ οὐκ ἴστε ὅτι τὰ φαλάγγια προσαπτόμενα μόνον τῷ στό-
 ματι ὀδύναις ἐπιτρίβει τοὺς ἀνθρώπους, φιλήματα δὲ πολλάκις
 ἐνίησιν ἰὸν ἀκολασίας; respiciuntur verba etiam Strom. II p. 178 Stähl.
 Theodoret. XII 57 p. 314 Raed. cf. etiam Harpocratio s. Φαλάγγια,
 Eustath. II. p. 924, 7 | ἡμιωβελιαῖα S: ἡμιοβολιαῖα M Tr., libri Xe-
 nophontis plurimi, ἡμιοβολιαῖα A. ἡμιοβελιαῖα Xenophontis cod.
 Paris. 1302, unde ἡμιωβελιαῖα recte in Xen. Gilbert | προσαψάμενοι
 in -α corr. M¹ || 2 ταῖς τε M, Xen.: ταῖς SA || 4 τῷ in τοι corr. A¹ ||
 6 ὃ σὺ SM ἢ γὰρ A: ὅτι σὺ Xen. || 8 ἀψάμενα sine acc. S | τοῦτο
 δὲ etiam A, aberravit Gaisford || 9 οὐχ ἀπτόμενον A | ἐάν τις SA,
 libri Xen.: ἐάν δὲ τις M (?) Tr. | αὐτὸ ex αὐτὰ ut videtur in ras.
 corr. man. dub. M | τε pro τι A || 10 πρόσωθεν M | v. ἴσως δὲ —
 τιτρώσκουσιν quae etiam Xenophontis libri exhibent e Xenophonte
 recte expulit L. Dindorf || 11 πόρρωθεν SMA πρόσωθεν libri Xeno-
 phontis || 14 ἀπαντῆσαι A¹, corr. eadem m. in marg. | μόλις libri Xe-
 nophontis || 15 ἂν πως Cobet | ὑγιὲς γένοιο recte libri Xenophontis ||
 16 ecl. cum lemm. hab. SM A, φαβουρ- M. descr. Maxim. c. 26
 p. 610 Combef. || 17 μοι MA μου S | ὅ inseruit Meineke || 18 v. ἔρωτα
 δ' — μεμνημένοι legi in S Meklero non magis constat quam Gais-
 fordo, leguntur in MA Tr. | μεμνημένοι A

μένοι. βάσκανε δαῖμον καὶ ἀλόγιστε, ἀσθενεῖ προσελήλυ-
θας σώματι φέρειν σε μὴ δυναμένῳ· ἐξίσταμαί σοι, δαῖ-
μον, παραχωρῶ σοι τῆς μάχης· οὐκ εἰμί σου στρατιώτης.

64 (27 Mein.) Θεοφράστου (fr. CXV Wimm.).

Ἔρως δὲ ἐστὶν ἀλογίστου τινὸς ἐπιθυμίας ὑπερβολή 5
ταχεῖαν μὲν ἔχουσα τὴν πρόσοδον, βραδεῖαν δὲ τὴν ἀπό-
λυσιν.

65 (28 Mein.) Προδίκου (fr. 7 Diels²).

Ἐπιθυμίαν μὲν διπλασιασθεῖσαν ἔρωτα εἶναι, ἔρωτα
δὲ διπλασιασθέντα μανίαν γίνεσθαι. 10

66 (29 Mein.) Θεοφράστου (fr. CXIV Wimm.).

Θεόφραστος ὁ φιλόσοφος ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος τί
ἐστὶν ἔρως, 'πάθος' ἔφη 'ψυχῆς σχολαζούσης'.

67 (30 Mein.) Ἐκ τῶν Πλουτάρχου Ὅτι οὐ κρίσις ὁ
ἔρως (vol. VII p. 132, 15 ss. Bernard.). 15

Οἱ μὲν γὰρ νόσον τὸν ἔρωτα, οἱ δ' ἐπιθυμίαν, οἱ δὲ
μανίαν, οἱ δὲ θεῖόν τι κίνημα τῆς ψυχῆς καὶ δαιμόνιον,
οἱ δὲ ἀντικρὺ θεὸν ἀναγορεύουσιν. ὁθεν ὀρθῶς ἐνίοις
ἔδοξε τὸ μὲν ἀρχόμενον ἐπιθυμίαν εἶναι, τὸ δ' ὑπερβάλλον
μανίαν, τὸ δὲ ἀντιστροφὸν φιλίαν, τὸ δὲ ταπεινότερον 20
ἀρρωστίαν, τὸ δ' εὐήμεροῦν ἐνθουσιασμόν. διὸ καὶ πυρ-

1 δαῖμοιν sed o ex ω ut videtur radendo factum M || 2 σοι
Boissonade: σου S M A || 3 σου S M, Max. σοι A σοι <ῥος> στρ. ci.
Meineke, σου <κρείττων> στρ. ego || 4 ecl. cum lemm. hab. S M A.
recurrat Maxim. c. 26 p. 610 (Θεοφράστου); cf. Gaisfordi adnotationem
et quae conguessit Wytttenbach Bibl. crit. XII 25 || 8 ecl. cum lemm.
hab. S M A || 11 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. re-
currit ecloga gnomol. Vat. 332 Sternb. Ὁ αὐτὸς (sc. Θεόφραστος)
ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος τί ἐστὶν ἔρως εἶπε 'πάθος ψυχῆς σχολαζού-
σης'. cf. cod. Vatic. 1144 f. 217^v et 229^v = Append. Vat. p. 43 n.
70 et p. 72 n. 33 Sternb. Libanius progymn. vol. IV p. 1122 R. alia
praeterea collegit Sternbach ad gnomol. Vat., quibus addatur flori-
legium Schenkeli (Wien. stud. XI p. 17) 39. comparari potest praeter
Diogenem Cynicum ap. Diog. Laert. VI 51, Publilium Syr. 34 etiam
Ovidius rem. am. 135 ss. || 12 ὁ φιλόσοφος addidi ex M A, om. S |
ὑπὸ (παρά A) τινος M A, om. S || 13 ἔφη om. A Tr. || 14 ecl. cum
lemm. hab. S M A. expectes lemma Πλ. ἐκ τοῦ Ὅτι κτέ. || 16 νόσον
Cobet N. l. p. 284: νοῦν S M A || 20 μανίαν εἶναι A¹

φόρον αὐτὸν οἷ τε ποιηταὶ λέγουσιν οἷ τε πλάσται καὶ
 γραφεῖς δημιουργοῦσιν, ὅτι καὶ τοῦ πυρὸς τὸ μὲν λαμπρὸν
 ἡδιστόν ἐστι, τὸ δὲ καυστικὸν ἀλγεινότατον.

68 (31 Mein.) Ἐν ταύτῳ (ibid. p. 132, 26 ss.).

- 5 Ὡσπερ γὰρ τοὺς φίλους ὑγιαίνοντας μὲν, ἂν πλημ-
 μελῶσιν, ἐξελέγχειν καὶ νοθεύειν κράτιστόν ἐστιν, ἐν δὲ
 ταῖς παρακοπαῖς καὶ τοῖς φρενетиμοῖς εἰώθαμεν μὴ δια-
 μάχεσθαι μηδὲ ἀντιτείνειν, ἀλλὰ καὶ συμπεριφέρεσθαι καὶ
 συνεπινεύειν· οὕτω τοὺς δι' ὀργὴν ἢ πλεονεξίαν ἀμαρ-
 10 τάνοντας ἀνακόπτειν τῇ παρρησίᾳ δεῖ καὶ κωλύειν, τοῖς
 δ' ἐρωσιν ὥσπερ νοσοῦσι συγγνώμην ἔχειν. διὸ κράτιστον
 μὲν ἐξ ἀρχῆς τοιούτου πάθους σπέρμα μὴ παραδέχεσθαι
 μηδὲ ἀρχήν· ἂν δὲ ἐγγένηται, ἔθι ἐπὶ ἀποτροπαίων βω-
 μούς θεῶν κατὰ τὸν Πλάτωνα, ἔθι ἐπὶ τὰς τῶν σοφῶν
 15 ἀνδρῶν συνουσίας, ἐξέλασον αὐτοῦ τὸ θηρίον πρὶν ὄνυχας
 φῦσαι καὶ ὀδόντας· εἰ δὲ μή, μαχέσῃ τελείῳ κακῷ, τὸ
 παιδίον τοῦτο καὶ νήπιον ἐναγκαλιζόμενος. τίνες δὲ εἰσιν
 οἱ τοῦ ἔρωτος ὄνυχες καὶ ὀδόντες; ὑποψία, ζηλοτυπία.
 ἀλλὰ ἔχει τι πιθανὸν καὶ ἀνθηρόν. ἀμέλει καὶ <ῇ> Σφιγξ
 20 εἶχεν ἐπαγωγὸν τὸ ποίκιλμα τοῦ πτεροῦ, καὶ
 εἰ μὲν πρὸς αὐγὰς ἡλίου, χρυσωπὸν ἦν
 νῶτισμα θηρός· εἰ δὲ πρὸς νέφη βάλοι,
 κυανωπὸν ὥς τις Ἴρις ἀντηγύγει σέλας.
 οὕτω δὴ καὶ ὁ ἔρως ἔχει τι χάριεν καὶ οὐκ ἄμουςον ἀλλὰ

4 ecl. cum lemm. hab. S M A || 7 φρενетиμοῖς S M A: corr. Duebner || 8 καὶ ante συμπεριφ. om. A, cui frustra obsecutus est Meineke, respondent inter se καὶ — καὶ | 9 τοῖς μὲν A sed μὲν A² | πλεονεξίαν ἀμαρτάνοντας (ἀμαρ- Tr.) M A Tr.: πλεονεξίαν ἂν ἀμαρτάνοντας S || 10 κολοίειν subdubitan prop. Bernardakis ||
 αδ
 12 παρέχεσθαι A superscr. A²: παρέχεσθαι S M || 13 v. μηδὲ ἀρχήν expunxit A² || 14 θεῶν om. A | κατὰ τὸν Πλ.] de legg. p. 854 B ||
 15 αὐτοῦ reposui ex S αὐτοῦ M σαντοῦ A² || 17 καὶ deleuit A² ||
 19 ἢ addidit A²: om. S M A¹ | σφιγξ sine acc. S ut mox ἴρις ||
 21 Trag. fr. adesp. 541 N.² | supra ἡλίου ser. τρέψειε A² || 23 ὥς ex ὅς corr. A¹ | ἀντανγεί (sine acc. M) S M A ἀντηγύγει A² || 24 χα-
 ριεν M A¹

αἰμύλον καὶ ἐπιτερπές· ἀρπάζει δὲ καὶ βίους καὶ οἴκους
καὶ γάμους καὶ ἡγεμονίας, οὐκ αἰνίγματα προβάλλων
ἀλλ' αὐτὸς αἰνίγμα δυσεύρετον ὢν καὶ δύσλυτον, εἰ βού-
λοῖτο τις προτείνειν, τί μισεῖ καὶ φιλεῖ, τί φεύγει καὶ δι- 5
ώκει, τί ἀπειλεῖ καὶ ἰκετεύει, τί ὀργίζεται καὶ ἐλεεῖ, <τί> 5
βούλεται παύσασθαι καὶ οὐ βούλεται, τί χαίρει τῷ αὐτῷ
μάλιστα καὶ ἀνιᾶται, τοῦτο λῦσαι καὶ θεραπεῦσαι. τῆς
μὲν γὰρ Σφιγγὸς τὸ αἰνίγμα τὰ πλείστ' <ἄπιστ'> α καὶ πε-
πλασμένα ἔχει· οὔτε γὰρ τρίπους ὁ γέρων ἀληθῶς, εἴ <τί>
προσείληγε τοῖς ποσὶ βοηθεῖν· οὔτε τετράπους ὁ νήπιος, 10
ἐπεὶ ταῖς χερσὶν ὑπερείδει τὴν τῶν βάσεων ὑγρότητα καὶ
ἀσθένειαν. τὰ δὲ τῶν ἐρώντων πάθη ἀληθῆ· σιέργουσιν,
ἐχθραίνουσι· τὸν αἰτὸν ποθοῦσιν ἀπόντα, τρέμουσι παρ-
όντος· κολακεύουσι λοιδοροῦσι, προαποθνήσκουσι φονεύ-
ουσιν, εὔχονται μὴ φιλεῖν καὶ παύσασθαι φιλοῦντες οὐ 15
θέλουσι· σωφρονίζουσι καὶ πειρῶσιν, παιδεύουσι καὶ δια-
φθείρουσιν, ἄρχειν θέλουσι καὶ δουλεύειν ὑπομένουσι. τοῦ-
το αἴτιον γέγονε μάλιστα τοῦ μανίαν ὑποληφθῆναι τὸ
πάθος·

ἥρων· τὸ μαίνεσθαι δ' ἄρ' ἦν ἔρως βροτοῖς, 20
ἐρωτικὸς ἀνὴρ Εὐριπίδης φησίν.

69 (32 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ Περὶ ἔρωτος (Ibid. p. 134, 19 ss.).

Ὁ ἔρως οὔτε τὴν γένεσιν ἐξαίρνης λαμβάνει καὶ
ἀθρόαν ὥς ὁ θυμός, οὔτε παρέρχεται ταχέως καίπερ
εἶναι πτηνὸς λεγόμενος· ἀλλ' ἐξάπτεται μαλακῶς καὶ 25

1 καὶ (ante βίους) delevit A² || 2 ἡγεμονίας Wyttenbach: ἡγε-
μόνας S M A || 3 ὢν ex ὄν corr. A¹ || 4 τί μισεῖ τιμίος εἰ A || 5 τί
inseruit Wakefield || 6 τίνι χαίρει prop. Bernardakis || 7 post θερα-
πεῦσαι suppleri vult χαλεπώτατον ἔσται sim. Bernardakis || 8 πλείστ'
ἄπιστα scripsi: πλείστα libri || 9 εἴ τι Gaisford: εἰ libri || 11 ὑπερείδει
S A ἐπερείδει M || 12 πάθη <πάντ'> ἀληθῆ ci. Piccolos || 13 παρ-
όντα Tr. || 16 πηρώσιν S M A: corr. Wyttenbach || 17 ἐθέλουσι
A || 18 τοῦ S M: τὸ A || 20 Euripidis Antigonae adsignatur versus
huius ipsius capitis ecloga 34. Eur. fr. 161 N.² | ἥρων sed -ων in
ras. M¹ ut videtur | τοῦ A¹ τὸ supra lin. A² | ἔρως S M πάθος
A || 22 ecl. cum lemm. hab. S M A || 25 μαλακὸς S M A: tacite
corr. Gesn.¹ f. 377 v

σχεδὸν οἷον ἐντήκων ἑαυτόν· ἀψάμενός τε τῆς ψυχῆς παρα-
 μένει πολὺν χρόνον, οὐδ' ἐν γηρῶσιν ἐνίοις ἀναπανόμενος
 ἀλλὰ ἐν πολλαῖς ἀκμάζων ἔτι πρόσφατος καὶ νεαρός. ἂν
 δὲ καὶ λήξῃ καὶ διαλυθῇ χρόνῳ μαρανθεῖς ἢ λόγῳ τινὶ
 5 κατασβεσθεῖς, οὐπω παντάπασιν ἐξαπύλλαχται τῆς ψυχῆς,
 ἀλλ' ἐναπολείπει πυρίκαντον ὕλην καὶ σημεῖα θερμὰ καθ-
 ἄπερ οἱ κεραυνοὶ τυφόμενοι. λύπης μὲν γὰρ οὐδὲν ἀπαλλα-
 γείσης ἵχνος ἐν τῇ ψυχῇ παραμένει συνοικοῦν οὐδ' ὀργῆς
 τραχείας πεσοῦσης, συστέλλεται δὲ καὶ φλεγμονὴ ἐπι-
 10 θυμίας παρεχούσης τραχὺ κίνημα· τὰ δὲ ἐρωτικά δῆγματα,
 καὶ ἀποσιτῇ τὸ θηρίον, οὐκ ἐξανίησι τὸν ἰόν, ἀλλὰ ἐνοι-
 δεῖ τὰ ἐνιὸς σπαράγματα, καὶ ἀγνοεῖται τί ἦν, πῶς συν-
 ἔστη, πόθεν εἰς τὴν ψυχὴν ἐνέπεσεν.

70 (33 Mein.) Σωστράτου ἐν β' Κυνηγετικάῃ (cf. Plut.
 15 Parall. p. 310 B).

Κυάνιππος τῷ γένει Θεσσαλὸς γήμας Λευκώνην τὰ
 πολλὰ διὰ φιλοκύνηγον ἐνέργειαν ἐν ὕλαις διέτριβεν. ἡ
 δὲ νεόνυμφος ὑπολαμβάνουσα συνήθειαν αὐτὸν ἔχειν μεθ'
 ἑτέρας γυναικὸς κατ' ἵχνος ἠκολούθησε τῷ προειρημένῳ
 20 καὶ ἐν τινι κατακρυβεῖσα συνδένδρῳ τὸ μέλλον ἀπεκαρ-
 δόκει. τῶν δὲ πέριξ κλάδων αἰφνιδίως σεισθέντων, οἱ στι-
 βευταὶ κύνες δόξαντες καὶ αὐτὴν ἀλόγου ζώου δίκην

1 ἐκτίκων Tr. || 2 οὐδὲν A¹ | ἐνίοις ut videtur M || 4 μαρανθεῖς
 A¹ || 5 κατασβεσθεῖς S M κατασκειασθεῖς A sed super scr. επασθεῖς
 A² idque recte κατεπασθεῖς interpretatur Mekler | οὕτω Tr. | ἐξ in
 verbo ἐξαπύλλ. postmodo inseruit S¹ || 6 πυρίκανστον Tr. || 8 σύν-
 κονον libri: συνοικοῦν nescio quis || 9 συστέλλεται Piccolos: στέλλεται
 libri || 10 ἐρ. δῆγματα] cf. Soph. fr. 757 N.² || 11 ἐνοιδεῖ A²: ἐνιδροῖ
 S M A || 12 ἀγνοεῖ A || 14 ecl. cum lemm. hab. S M A. cf. Parthenius
 Ἐρωτ. παθ. X p. 21, 8 ss. ed. Sakolowski || 16 Θεσσαλὸς ἐπὶ θήραν
 συνεχῶς ἐξήκει ἡ δὲ νεόνυμφος αὐτοῦ ὑπολαβοῦσα διὰ τὸ πολλάκις
 ἐν ὕλαις μένειν συνήθειαν ἔχειν μεθ' ἑτέρας, κατ' ἵχνος ἠκολούθησε
 τῷ Κυανίππῳ· καὶ ἐν τινι κτέ. Plut. || 19 τῷ προειρημένῳ M A
 τούτῳ S cf. p. 472, 17 || 21 πέριξ et αἰφνιδίως et στιβευταὶ om. Plut. |
 οἱ κύνες θηρίον εἶναι δόξαντες ὤρμησαν καὶ τὴν φίλανδρον ἀλό-
 γου δίκην ζώου διεσπάραξαν Plut., unde κύνες θηρίον εἶναι (vel
 κ. θηρίον) δόξαντες reponi volunt in Stobaeo Gaisford et Meineke.
 indicavi lacunam

διεσπάραξαν. τῆς δὲ πράξεως αὐτόπτης γενόμενος Κυνάνπιπος ἑαυτὸν ἐπικατέσφαξεν.

71 (34 Mein.) Ἐκ τῶν Θεοδώρου Μεταμορφώσεων (Plut. Parall. p. 310 F—311 A).

Σμύρνα Κινύρου θυγάτηρ εἰς ἐπιθυμίαν ἐμπεσοῦσα 5 τοῦ γεννήσαντος τῇ τροφῇ τὴν ἀνάγκην ἐδήλωσεν· ἡ δὲ δόλῳ τὸν δεσπότην ἐνήδρευσεν, εἶπε γὰρ ἑρᾶν τινὰ αὐτοῖ γείτονα παρθένον. ἀσεβῶς οὖν κατ' ἄγνοιαν ἀναστρεφόμενος καὶ γνούς ὕστερον ξιφῆρης τὴν ἀσελγεσιτάτην ἐπέδλωκεν· ἡ δὲ περικατάληπτος γινομένη κατὰ πρόνοιαν 10 Ἀφροδίτης εἰς ὁμώνυμον δένδρον μετεμορφώθη.

72 (35 Mein.) Σωστράτου ἐν δευτέρῳ Τυρρηνικῶν (Plut. Parall. p. 312 C).

Αἴολος τῶν κατὰ Τυρρηνίαν βασιλεῖς τόπων ἔσχεν 15 ἐξ Ἀμφιθέας θυγατέρας ἐξ καὶ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ἀρρέων παιδῶν, ὧν ὁ πρεσβύτατος Μακαρεὺς Κανάκης τῆς ἀδελφῆς ἑρασθεὶς ἐβιάσατο τὴν προειρημένην. Αἴολος

1 τῆς δὲ προ.] ὁ δὲ Κυνάνπιπος τῆς ἀνελπίστου πράξεως αὐτόπτης γενόμενος ἑαυτὸν ἀπέσφαξεν· ὡς Παρθένιος ὁ ποιητής Plut. || 2 ἐπικατέσφαξιν M A ἱκατέσφαξεν S || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A || 5 Σμύρνα Κινύρου θυγάτηρ διὰ μῆνιν Ἀφροδίτης ἠράσθη τοῦ γεννήσαντος καὶ τῇ τροφῇ Plut. || 6 τὴν ἀνάγκην τοῦ ἔρωτος ἐδ. Plut. malim in Stob. τῇ τροφῇ <τοῦ ἔρωτος> τὴν ἀν. || 7 ἡ δὲ δόλῳ ὑπῆγε τὸν δεσπότην· ἔφη γὰρ γείτονα παρθένον ἑρᾶν αὐτοῦ καὶ αἰσχύνεσθαι ἐν φανερῇ προσιέναι. ὁ δὲ συνῆει. ποτὲ δὲ θελήσας τὴν ἐρῶσαν μαθεῖν φῶς ἤτησεν, ἰδὼν δὲ ξιφῆρης Plut. | ἐνήδρευσεν S M A ἐνύδρευσαν Tr. || 10 ἐδίωκεν Plut. | ἡ δὲ κατὰ πρόνοιαν Ἀφροδίτης εἰς ὁμώνυμον δένδρον μετεμορφώθη· καθὰ Θεόδωρος ἐν ταῖς Μεταμορφώσεσιν Plut. | περικατάληπτος γινομένη S M A περὶ κατάνην προσγινομένη Tr. || 12 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S; ἐν β' τυρρηνικῶν M A sed τυρρηνικῶν ex τυρρηνικῶν corr. A¹. cf. quae composuit Nauck ad Aeolum Eurip. illustrandam Tr. Gr. fr.² p. 365 s. || 14 τόπων ignorat Plut. || 15 καὶ τὸν αὐτὸν — παιδῶν] καὶ ἴσους ἄρρενας Plut., ubi etiam proxime valde discrepant, pergitur enim ita Μακαρεὺς δὲ ὁ νεώτατος ἔρωτι ἔφθειρε μίαν, ἡ δὲ παιδίον ἐκύησεν. ἐμπεσοῦσα δὲ καὶ ξίφους πεμφθέντος ὑπὸ τοῦ πατρός, ἄνομον (? cf. Mueller H G F. IV p. 504) κρίνασα ἑαυτὴν διεχρήσατο· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Μακαρεὺς· ὡς Σώστρατος ἐν δευτέρῳ Τυρρηνικῶν || 16 ὧν A ὧν M || 17 ἑρασθεὶς] per ἑρασθεὶς in

δὲ περὶ τούτων μαθὼν τῇ θυγατρὶ ξίφος ἔπεμψεν· ἡ δὲ
ὥς νόμον δεξαμένη τὸν σίδηρον αὐτὴν ἀνείλε. Μακαρεὺς
δὲ τὸν γεννήσαντα προεξιλεωσάμενος ἔδραμεν εἰς τὸν
θάλαμον· εὐρὼν δὲ τὴν ἀγαπωμένην αἰμορραγοῦσαν τῷ
5 αὐτῷ ξίφει τὸν βίον περιέγραψε.

73 (36 Mein.) Κλειτάρχου ἐν ε' περὶ Ἀλεξάνδρου (Script.
Al. M. p. 76 Muell.).

Θεασ. βύβλιος οὗπερ κάλλει τὴν ἀνθρωπίνην διενεγ-
κόντος φίσιν τὴν ἰδίαν ἐρασθῆναι θυγατέρα Μύρραν
10 ὀνόματι

74 (37 Mein.) Ἀριστοκλέους ἐν β' Παραδόξων (cf. Plut.
Parall. p. 312 E).

Ἀριστώνυμος Ἐφέσιος τῷ γένει νεανίας τῶν ἐπισή-
μων, υἱὸς Δημοστράτου, ταῖς δ' ἀληθείαις Ἄρεως· οὗτος
15 τὸ θῆλυ μισῶν γένος νυκτὸς βαθείας εἰς τὰς πατρώας
ἔτρεχεν ἀγέλας καὶ ὄνῳ συνεγένετο θηλείᾳ. ἡ δὲ ἔγκυος
γενομένη ἔτεκε κόρην εὐειδεστάτην Ὀνοσκελίαν τοῦνομα,
τὴν προσηγορίαν λαβοῦσαν ἀπὸ τοῦ συμπτώματος.

M desinit f. 164^v, incipit f. 165^v a verbis μὴ τῷ χαριζομένῳ eclogae
41 Mein. totum folium igitur transiluit qui exaravit codicem M

6 ecl. cum lemm. hab. A, om. S M. κλειτάρχ^{ο(ν)} A, non κλει-
ο⁵

ταρχος ut dedit Gaisford || 8 Θεασ. βύβλῃ in A agnovit Mekler. in
marg. m. rec. lemma θέας. legendum videtur Gaisfordo Θείας . .
Βύβλον sim. coll. schol. Lycophr. 829 (p. 265 Scheer), Θείαντος
Βυβλίου Muellero, cf. Apollod. bibl. III 183 p. 159 W. | ὑπερνεγκόν-
τος prop. Meineke ipse dubitans || 11 ecl. cum lemm. hab. S A, om.
M; ἐν β' S ἐν ᾧ non recte A, nam ὥς Ἀριστοτέλης ἐν δευτέρῳ
παραδόξων subseribit Plut. vid. Mueller HGF. IV p. 330. Ἀριστο-
κλῆς quod testatur Photius indic. p. 59 Elt. corruptum videtur El-
tero || 13 Ἀριστώνυμος Ἐφέσιος Meineke cum Plutarcho. nam
cum patris nomen commemorarit scriptor, ipsius iuvenis nomen non
praeteriisse putandus erit. ita autem Plut.: Ἀριστώνυμος Ἐφέσιος
υἱὸς Δημοστράτου ἐμίσει γυναῖκα, ὄνῳ δ' ἐμίσγετο· ἡ δὲ κατὰ
χρόνον ἔτεκε κόρην κτέ. || 14 οὗτος Iacobs lect. Stob. p. 107: τοῦτο
S A || 16 συνεγίνετο S A συνεγένετο Tr. | ἔγκυος S ἔγγυος A Tr. ||
17 γινομένη A | ὀνοσκελίαν S A (inde Apostol. cent. XIV 70 Arsen.

75 (38 Mein.) Ζωπύρου ἐν γ' Θησεΐδος (Plut. Parall. p. 314 A).

Θησεὺς Αἰγέως καὶ Αἴθρας παῖς, ταῖς δ' ἀληθείαις Ποσειδῶνος, ἔχων υἱὸν ἐξ Ἰππολύτης Ἀμαζόνος Ἰππόλυτον, ἐπέγημεν αὐτῷ μητρὶαν Φαίδραν τὴν Μίνως 5 θυγατέρα καὶ Πασιφάης. αὕτη τοῦ προγόνου εἰς ἐπιθυμίαν ἐμπεσοῦσα τὴν τροφὸν αὐτῷ περὶ συνόδων ἀπέστειλεν· ὁ δ' ὥς κατέλιπε τὰς Ἀθήνας κνηγίαις προσευκαίρει· τῆς δὲ προαιρέσεως ἡ ἀσελγὴς ἀποτυχοῦσα ψευδεῖς κατὰ τοῦ σώφρονος ἐπιστολὰς ἐχάραξε, καὶ διὰ τὴν 10 ὑπερβολὴν τῶν ἐρώτων βρόχῳ τὸν βίον περιέγραψε. Θησεὺς δὲ ἐκ Θηβῶν ὑποστρέψας καὶ τὰς διαβολὰς ἀνάγνους ἐκ τῶν τριῶν εὐχῶν ἃς εἶχε παρὰ Ποσειδῶνος μίαν εἰς τὸν υἱὸν ἔδαπάνησεν· ἐαριζομένου δὲ τοῦ Ἰππολύτου παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης ταῦρος ἐπιφανείς 15 ἐποίησε τοὺς ἵππους, οἳ τινες ἀνατρέψαντες τὸ ἄρμα καὶ σύροντες τὸν δεσπότην ἀλέκτειναν.

76 (39 Mein.) Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φαίδρου (p. 233 A).

Καὶ μὲν δὴ βελτίονί σοι προσήκει γίγνεσθαι ἐμοὶ πειθομένῳ ἢ ἔρασιῃ. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ καὶ παρὰ τὸ βέλ- 20 τιστον τὰ τε λεγόμενα καὶ τὰ πραττόμενα ἐπαινοῦσι, τὰ μὲν δεδιότες μὴ ἀπέχθωνται, τὰ δὲ καὶ αὐτοὶ χειρὸν διὰ τὴν ἐπιθυμίαν γινώσκοντες. τοιαῦτα γὰρ ὁ ἔρως ἐπι-

viol. p. 385 W.). Ὀνόσκελιν Plut. Ὀνοσκελίδα Meineke | τὴν προσ-
γγ. — συμπιῶματος om. Plut.

1 ecl. cum lemm. hab. A, om. SM. Ζώπυρος hoc ipso loco testatur pinacogr. Photii p. 60 Elt. cf. Kalkmann de Hippol. Eur. p. 52 ss. || 3 Αἰγέως — παῖς om. Plut. | δ' om. Plut. || 4 ἔχων δ' ἐξ Ἰππ. Plut. || 5 αὐτῷ om. Plut. || 6 θυγατέρα καὶ Πασιφάης om. Plut. | αὕτη] ἥτις Plut. || 7 τὴν τροφὸν ἐπεμψεν· ὁ δὲ καταλείψας Ἀθήνας καὶ εἰς Τροίηνα παραγενόμενος κνηγεσίαις προσανέκειτο Plut. || 10 καὶ βρόχῳ τὸ ζῆν | ἀνήρτησε. Θησεὺς δὲ πιστεύσας ἡτήσατο παρὰ Ποσειδῶνος ἀπολέσθαι τὸν Ἰππόλυτον, ἐκ τῶν τριῶν εὐχῶν ἃς εἶχε παρ' αὐτοῦ· ὁ δὲ παρ' αἰγιαλὸν ἐπὶ ἄρματος τυχόντι ταῦρον ἐπεμψε καὶ ἐποίησε τοὺς ἵππους, οἳ συνέτριψαν τὸν Ἰππόλυτον || 16 ἐποίησε A'. fuit igitur ἐποίησε, non ἐπτόησε || 18 ecl. cum lemm. hab. SA, om. M || 19 γίγνεσθαι S γίνγεσθαι A γενέσθαι Plat. idque dederim etiam Stobaeo || 23 γινώσκοντες A

δείκνυται· δυστυχοῦντας μὲν, ἃ μὴ λύπην τοῖς ἄλλοις
παρέχει, ἀνιστὰ ποιεῖ νομίζειν· εὐτυχοῦντας δὲ καὶ τὰ μὴ
ἡδονῆς ἄξια παρ' ἐκείνων ἐπαίνων ἀναγκάζει τυγχάνειν·
ὥστε πολὺ μᾶλλον ἐλεεῖν τοῖς ἐρωμένοις ἢ ζηλοῦν αὐ-
5 τοὺς προσήκει.

77 (40. 41 Mein.) Ἐν ταύτῳ (p. 237 A. 237 D—238 C).

Ἄγετε δὴ, Μοῦσαι, εἴτε δι' ὥδῃς εἶδος λίγειαί, εἴτε
διὰ γένος μουσικὸν τὸ λιγὺν ὃν ταύτην ἔσχετ' ἐπωνυμίαν,
ξύμ μοι λάβεσθε τοῦ μύθου, ὃν με ἀναγκάζει ὁ βέλτιστος
10 οὔτοσι λέγειν ὅτι μὲν οὖν δὴ ἐπιθυμία τις ὁ ἔρως,
ἅπαντι δῆλον· ὅτι δ' αὖ καὶ μὴ ἐρῶντες ἐπιθυμοῦσι τῶν
καλῶν, ἴσμεν. τῷ δὴ τὸν ἐρῶντά τε καὶ μὴ κρινοῦμεν;

2 ποιεῖν S || 3 ἐπαίνου Plat. || 4 πολὺ supra lin. A¹ | τοῖς ἐρω-
μένοις SA ut Platonis libri meliores: τὰς ἐρωμένους Tr., sicut pr.
m. Platonis cod. Ven. 184 || 6 ecl. cum lemm. hab. SA, om. M. v. ἄγετε δὴ
ὦ Μοῦσαι λίγειαί affert Hermogenes Περὶ ἰδεῶν vol. II p. 364 Speng.
ἄγετε δὴ Μοῦσαι λίγειαί, εἴτε δι' ὥδῃς εἶδος μουσικόν, εἴτε διὰ
γένος τὸ Λεγύων ταύτην ἐπέσχετε τὴν ἐπωνυμίαν Platonis n. com-
memorato Menander Περὶ ἐπιδεικτικῶν vol. III p. 335 Speng. ἄγετε
— μύθου Dionysius Hal. VI p. 969 R. (V 1 p. 140, 8 Vs. et Rad.)
epist. ad Cn. Pompeium VI p. 763 Reisk. (p. 21 Krueg.), Hera-
clitus alleg. Hom. LXXIV p. 149 Mehl. || 7 ὦ ante Μοῦσαι tacite
e Plat. indidit Gesn.¹, om. SA | λίγειαί S λιγείαι A ubi in marg.

λίγειαί
m. rec. λίγνος || 8 γένος μουσικὸν τὸ λιγὺν ὃν SA γένος μουσι-
κὸν τὸ λιγύων libri Platonis γένος το Λιγύων μουσικόν Dionysius
γένος τι μουσικόν Heraclitus | ἔσχετ' (ἔχετ' Tr.) SA, libri Plat.,
ἔσχετε τὴν Dionysius, Heraclitus || 9 λάβεσθε (sine acc. Tr.), libri
Plat.: λαβέσθαι SA || 10 post λέγειν indicavi lacunam. nam desi-
derari mythum modo promissum merito monuit Gesn.¹ mrg. v. ὅτι
μὲν κτέ. coniunxi cum prioribus sic ut leguntur in S, neque lemma
additur in A: non recte quasi novam eclogam constituit Gesn.¹,
inde vulg. cohaesisse autem haec putanda sunt in gnomologio cum
antecedentibus, sive additus erat mythus sive non additus. si non
additus erat, verba ὅτι μὲν οὖν κτέ. vel ideo eiusdem eclogae sunt
atque praegressa, quia mytho detracto in prioribus de amore om-
nino nihil legeretur; si autem additus erat, eo minus erat cur ea
quae apud Platonem coniuncta offerebantur dirimeret gnomologus |
ὁ om. A || 11 ἅπαντῃ A | καὶ οἱ μὴ ἐρ. prop. Madvig Adv. I p. 398 ||
12 τῷ compend. inseruit S¹ γε Tr.

δεῖ αὖ νοῆσαι, ὅτι ἡμῶν ἐν ἐκάστω δύο τινε ἐστὸν ἰδέα
 ἄρχοντε καὶ ἄγοντε, οἷν ἐπόμεθα ἢ ἂν ἄγητον, ἣ μὲν
 ἔμφυτος οὖσα ἐπιθυμία ἡδονῶν, ἄλλη δὲ ἐπὶ κτήτος δόξα,
 ἐφριεμένη τοῦ ἀρίστου. τούτῳ δὲ ἐν ἡμῖν τοιτὲ μὲν ὁμο-
 νοεῖτον, ἔστι δὲ ὅτε στασιάζετον· καὶ τοιτὲ μὲν ἢ ἑτέρα, 5
 ἄλλοτε δὲ ἢ ἑτέρα κρατεῖ. δόξης μὲν οὖν ἐπὶ τὸ ἄριστον
 λόγῳ ἀγούσης καὶ κρατούσης τῷ κράτει σωφροσύνη ὄνομα·
 ἐπιθυμίας δὲ ἀλόγως ἐλκούσης ἐπὶ ἡδονὰς καὶ ἀρξάσης
 ἐν ἡμῖν τῇ ἀρχῇ ὕβρις ἐπωνομάσθη. ὕβρις δὲ δὴ πολυνῶ-
 νυμον· πολυμελὲς γὰρ καὶ πολυειδές· καὶ τούτων τῶν ἰδεῶν 10
 ἐκπρεπῆς ἢ ἂν τύχη γενομένη, τὴν αὐτῆς ἐπωνυμίαν ἐπ-
 ονομαζόμενον τὸν ἔχοντα παρέχεται, οὔτε τινὰ καλὴν οὔτε
 ἐπαξίαν κεκληῖσθαι. περὶ μὲν γὰρ ἐδωδὴν κρατοῦσα τοῦ
 λόγου τε τοῦ ἀρίστου καὶ τῶν ἄλλων ἐπιθυμιῶν ἐπιθυμία
 γαστριμαργία τε καὶ τὸν ἔχοντα ταῦτὸν τοῦτο κεκλημένον 15
 παρέξεται· περὶ δ' αὖ μέθας τυραννεύσασα, τὸν κεκτημένον
 ταύτῃ ἄγουσα, δῆλον οὗ τεύξεται προσρήματος· καὶ τἄλλα
 δὴ τὰ τούτων ἀδελφὰ καὶ ἀδελφῶν ἐπιθυμιῶν ὀνόματα
 τῆς αἰὲς δυναστευούσης, ὃ προσήκει καλεῖσθαι, πρόδηλον.
 ἵς δ' ἕνεκα πάντα <τὰ> πρόσθεν εἴρηται, σχεδὸν μὲν ἤδη 20
 φανερόν· λεχθὲν δὲ ἢ μὴ λεχθὲν πάντως σαφέστερον, ἢ
 γὰρ ἄνευ λόγου δόξης ἐπὶ τὸ ὀρθὸν ὁρμώσης κρατήσασα

1 δεῖ αὖ S A, libri Platonis; δεῖ δὴ ser. Schanz | ἐν ἐκάστω
 tacite e Plat. Gesn.¹: ἕνεκα τῷ S ἕνεκα τῷ A Tr. | τινες A | ἰδέα
 Plat.: εἰδέα sine spir. S εἰδέα Tr. ἕνεκα τῷ ἰδέαι (non deest ἐστὸν)
 A || 2 ἂν ἄγητον A Tr., Plat.: ἀνάγητον S || 4 ἀρίστου etiam A
 (non καλοῦ ἀρίστου ut adnotavit Gaisford) || 5 τοιτὲ SA τότε Tr.,
 libri Plat. πόττε oscitanter Gesn.¹, inde ποτὲ Gaisford et Meineke ||
 8 ἐπιθυμία Tr. || 10 ἰδεῶν A, Platonis T ἰδέων Platonis B ἡδέων S
 ἡδέων Tr. || 11 ἐκπρεπῆς (sine acc.) ἢ S | αὐτῆς Plat.: αὐτῆς libri
 Stob., αὐτῆς sine spir. Plat. B | ὀνομαζόμενον Plat. || 13 κεκτηῖσθαι
 ω
 Platonis B | ἐδωδὴν A, corr. A¹ || 14 λόγου τε (τὲ Tr.) S, Platonis T:
 λόγου A, Platonis B; τοῦ τε λόγου τοῦ ci. Buttman | ἐπιθυμία
 superser. S¹ || 16 δ' S A, Plat. δὲ Tr. | ἐκτιμέον Schanz || 19 ὁ S ὁ
 A ἢ codd. Platonis || 20 τὰ tacite e Plat. inseruit Gesn.¹, om. SA ||
 21 πάντως S A, Plat. Ven. 189: πᾶν πως libri Plat. || 22 v. ἢ γὰρ

ἐπιθυμία πρὸς ἡδονὴν ἀχθεῖσα κάλλους, καὶ (ὑπὸ) αὐτῶν ἑαυτῆς συγγενῶν ἐπιθυμιῶν ἐπὶ σωματίων κάλλος ἐρρωμένως ῥωσθεῖσα νικήσασα ἀγωγή ἀπ' αὐτῆς τῆς ῥώμης ἐπωνυμίαν λαβοῦσα, ἔρως ἐκλήθη.

5 78 (42 Mein.: Ibid. p. 238 D — 240 C)

Εἶεν, ὦ φέριστε· ὁ μὲν δὴ τυγχάνει ὃν περὶ οὗ βουλευτέον, εἴρηται τε καὶ ὤρισταί, βλέποντες δὲ δὴ πρὸς αὐτὸ τὰ λοιπὰ λέγωμεν, τίς ὠφέλεια ἢ βλάβη ἀπὸ τε ἐρῶντος καὶ μὴ τῷ χαριζομένῳ ἐξ εἰκότος συμβήσεται.
 10 τῷ δὴ ὑπὸ ἐπιθυμίας ἀρχομένῳ δουλείοντί τε ἡδονῇ ἀνάγκῃ που τὸν ἐρώμενον ὥς ἡδιστον ἑαυτῷ παρασκευάζειν [κρείττοσι δέ]· νοσοῦντι δὲ πᾶν ἡδὺ (τὸ) μὴ ἀντιτεῖνον, κρείττον δὲ καὶ ἴσον ἐχθρόν. οὔτε δὴ κρείττω οὔτε ἰσοίμενον ἐκὼν ἐραστῆς παιδικὰ ἀνέξεται, ἥτις δὲ καὶ ὑπο-
 15 δεέστερον αἰεὶ ἀπεργάζεται· ἥτις δὲ ἀμαθὴς σοφοῦ, δειλὸς ἀνδρείου, ἀδύνατος εἰπεῖν ῥητορικοῦ, βραδὺς ἀγ-
 χίνου. τοσοῦτων κακῶν καὶ ἔτι πλειόνων κατὰ τὴν διά-

κτέ., affert Dionysius ad Cn. Pompeium VI p. 763 Reisk. (p. 22 Krueg.), de Demosth. VI p. 970 R. (V 1 p. 140, 14 Vs. et Rad.) omitto Hermiae discrepantias p. 86 Ast | τὸ ὀρθόν] τὰγαθὸν altero loco Dionysius

1 ἀχθεῖσα] ἄγουσα altero loco Dionysius | ὑπὸ tacite e Plat. inseruit Gesn.¹, om. SA. ὑπὸ αὐτῶν om. altero loco Dionysius || 2 ἑαυτῇ Platonis B || 3 ἐρρωμένως om. Tr. | ἀγωγή codd. Platonis || 4 ἐπωνυμίαν S, libri Platonis, priore loco Dionysius, τὴν ἐπωνυμίαν A ἐπιθυμίαν altero loco Dionysius || 5 ecl. habet lemmate non iterato SA, etiam M, ubi tamen initium eclogae lacuna illa absorptum est identidem significata. cum prioribus cohaeret in A Tr., puto etiam in S quamquam nihil adnotavit Mekler. seiunxit Gesn.¹, sed num recte, dubito || 6 βουλευταῖον A || 8 ὠφέλεια Platonis cod. T || 9 inde a v. μὴ τῷ χαριζομένῳ rursus incipit M f. 165^v | ἐξ εἰκότος MA, Plat.: ἐξεικότως S ἐξηκότως Tr. || 10 δὴ SMA, Plat., μὲν δὴ tacite ex Platonis Ald. Gesn.¹ idque imposuit Gaisfordo et Meinekio || 11 post παρασκευάζειν quod addunt κρείττοισι δέ (δὲ in δέ corr. M) SMA κρείττοσι δέ Tr. tacite seclisit Gesn.¹ Platonem secutus || 12 δὲ (ante πᾶν) om. A | τὸ tacite ex Platone inseruit Gesn.¹ | μὴ om. Platonis B || 13 τὸ κρείττον prop. Hirschig | ἐχθρῶν A, corr. A¹ || 15 ἀπεργάζεται Stephanus | ἥτις SA, Plat., ἥτις ex ἥτις corr. M¹ ἥτις Tr. || 16 δηλὸς M

νοϊαν ἐραστὴν ἐρωμένῳ ἀνάγκη γιγνομένων τε καὶ φύσει ἐνόντων† τῶν μὲν ἦδεσθαι, τὰ δὲ παρασκευάζειν, ἢ στέρεσθαι τοῦ παραυτίκα ἰδέος. φθονερὸν δὲ ἀνάγκη εἶναι, καὶ πολλῶν μὲν ἄλλων συνουσιῶν ἀπείργοντα καὶ ὠφελίμων, ὅθεν ἂν μάλιστα ἄνθρωπος γίγνοιτο, μεγάλης αἰτίον εἶναι βλάβης, 5 μεγίστης δὲ τῆς ὅθεν ἂν φρονημώτατος εἴη. τοῦτο δὲ ἡ θεία φιλοσοφία τυγχάνει ὄν, ἧς ἐραστὴν παιδικὰ ἀνάγκη πόρρωθεν εἶργειν, περίφοβον ὄντα τοῦ καταφρονηθῆναι· τὰ τε ἄλλα μηχανᾶσθαι, ὅπως ἂν ἡ πάντα ἀγνοῶν καὶ πάντα ἀποβλέπων εἰς τὸν ἐραστὴν, οἷος ὢν 10 τῷ μὲν ἡδιστος, ἑαυτῷ δὲ βλαβερώτατος εἴη. τὰ μὲν οὖν κατὰ διάνοϊαν ἐπιτροπὸς τε καὶ κοινωνὸς οὐδαμῇ λυσitelῆς ἄνθρωπος ἔχων ἔρωτα. Τὴν δὲ τοῦ σώματος ἔξιν τε καὶ θεραπείαν οἶαν τε καὶ ὡς θεραπεύσει οὗ ἂν γένηται κύριος, ὅς ἴδὺ πρὸ ἀγαθοῦ ἡνάγκασται διώκειν, δεῖ μετὰ 15 ταῦτα ἰδεῖν. ὁφθήσεται δὲ μαλθακὸν τινα καὶ οὐ στερεὸν διώκων, οὐδ' ἐν ἡλίῳ καθαρῷ τεθραμμένον ἀλλ' ὑπὸ συμμιγεί σκιᾷ, πόνων μὲν ἀνδρείων καὶ ἰδρώτων ξηρῶν ἄπειρον, ἔμπειρον δὲ ἀπαλῆς καὶ ἀνάνδρου διαίτης, ἄλλοτρίοις 20 χρώμασι καὶ κόσμοις χήτει οἰκείων κοσμούμενον, ὅσα τε καὶ ἄλλα τούτοις ἐπεται πάντα ἐπιτηδεύοντα, ἃ δῆλα καὶ οὐκ ἄξιον περαιτέρω προβαίνειν, ἀλλ' ἐν κεφάλαιον ὀρισμένους ἐπ' ἄλλο ἰέναι· τὸ γὰρ τοιοῦτον σῆμα ἐν πολέμῳ τε καὶ ἄλλαις χρεῖαις ὕσαι μεγάλαι οἱ μὲν ἐχ-

1 ἐραστὴν] τοῦ ἐραστοῦ e Platonis Ald. interpolavit Gesn.¹ ||
 2 ἐνόντων τῶν μὲν SM A, Platonis cod. T ἐν ὄντων τῶν μὲν Platonis B ἐνόντων μὲν Nutzhorn || 3 v. φθονερὸν — 8 καταφρονηθῆναι leguntur supra Stob. III 3, 47 H. (Πλάτωνος) || 4 ἀπείργονται A || 8 τοῦ SM, Stob. III, Plat.: τῷ A || 10 πάντ' ἀποβλέπων SM ||
 11 τῷ ἑαυτῷ Platonis B quod Platoni dedit Schanz | βλαβερώτατος SM, Plat.: βλαβερώτερος A Tr. | ἂν εἴη recte Platonis apogr. Vindob. 32 || 15 δεῖ S, Plat. δεῖ M δ' εἰ A || 16 με ταῦτα M ut Platonis B | δὴ Hirschig || 18 ἀνδρεῖον A | ξηρῶν om. A || 19 cf. Plutarchus de adul. et amici diser. p. 51 D ἄλλοτρίοις χρώμασι καὶ σχήμασιν ἢ φησιν ὁ Πλάτων ἡχῆται οἰκείων κοσμούμενον' || 20 χᾶτει A¹ || 21 καὶ om. Plat. || 22 ἀλλὰ M | ἐν κεφαλαίῳ recte Platoni reddidit Ast

ἑροὶ θαρροῦσιν, οἱ δὲ φίλοι καὶ αὐτοὶ οἱ ἐρασταὶ φοβοῦν-
 ται. Τοῦτο μὲν οὖν, ὡς δῆλον, ἐατέον, τὸ δ' ἐφεξῆς
 ῥητέον, τίνα ἡμῖν ὠφέλειαν ἢ τίνα βλάβην περὶ τὴν κτῆ-
 σιν ἢ τοῦ ἐρῶντος ὁμιλία τε καὶ ἐπιτροπία παρέξεται.
 5 σαφὲς δὴ τοῦτό γε παντὶ μὲν, μάλιστα δὲ τῷ ἐραστῇ,
 ὅτι τῶν φιλιάτων καὶ εὐνουσιάτων καὶ θειοτάτων κτη-
 μάτων ὁρφανὸν πρὸ παντὸς εὗξαιτ' ἂν εἶναι τὸν ἐρώ-
 μενον. πατρὸς γὰρ καὶ μητρὸς καὶ ξυγγενῶν καὶ φίλων
 στέρεσθαι ἂν αὐτὸν δέξαιτο, διακωλυτὰς καὶ ἐπιτιμητὰς
 10 ἰγούμενος τῆς ἡδίστης πρὸς αὐτὸν ὁμιλίας. ἀλλὰ μὲν
 οὐσίαν γ' ἔχοντα χρυσοῦ ἢ τινος ἄλλης κτήσεως οὔτε εὐά-
 λωτον ὁμοίως οὔτε ἀλόντα εὐμεταχειρίστον ἡγήσεται. ἐξ
 ὧν πᾶσα ἀνάγκη ἐραστὴν παιδικοῖς φθονεῖν μὲν οὐσίαν
 κεκτημένοις, ἀπολλυμένης δὲ χαίρειν. ἔτι τοίνυν ἄγαμον,
 15 ἄπαιδα, ἄοικον ὃ τι πλείστον χρόνον παιδικὰ ἐραστῆς εὗ-
 ξαιτ' ἂν γενέσθαι, τὸ αὐτοῦ γλυκὺ ὡς πλείστον χρόνον
 καρποῦσθαι ἐπιθυμῶν. ἔστι μὲν δὴ καὶ ἄλλα κακά, ἀλλὰ
 τις δαίμων ἔμιξε τοῖς πλείστοις ἐν τῷ παραντίκῃ ἡδονῇ,
 οἷον κόλαχι, δεινῷ θηρίῳ καὶ βλάβῃ μεγάλῃ, ὅμως ἐπέ-
 20 μιξεν ἢ φύσις ἡδονῇ τινα οὐκ ἄμουσον, καὶ τις ἐταίραν
 ὡς βλαβερόν ψέξειεν ἂν, καὶ ἄλλα πολλὰ τῶν τοιοῦτο-
 τρόπων θρεμμάτων τε καὶ ἐπιτηδευμάτων, οἷς τό γε καθ'

3 ὠφέλειαν Platonis T Schanz | ἢ τίνα Platonis codd. || 4 καὶ
 ἐπιτροπία — 6 ὅτι τῶν om. A | ἐπιτροπία (sine acc. Platonis B)
 libri Platonis || 5 τοῦτο δὲ Platonis T || 6 φιλιάτων τε καὶ Plat. |
 κτημάτων] πραγμάτων Tr. || 7 παντὸς Plat.: πάντων S M A || 8 καὶ
 ante ξυγγ. om. Platonis B | ξυγγενῶν M A, Plat.: συγγενῶν S || 9 διὰ
 κωλυτὰς A || 14 ἐκτημένοις Schanz in Plat. || 15 ἄπαιδα ἄοικον
 S M A, Platonis T ἄπαιδα οἶκον Platonis B ἄπαιδ' ἄοικον Plat. B
 m. alt. | ἐραστῆς εὗξ in rasura scr. S¹ 'ante rasuram fuit ni fallor
 καρποῦσθαι ex proximis, κ et ρ dispicere mihi videor' Mekler | εὗξετ'
 M || 16 αὐτοῦ ex emend. Platonis T: αὐτοῦ libri Stob., Platonis B ||
 17 ἔστι — 18 ἡδονῇ Theodoret. therapeut. p. 99, 9 Raed. || 18 ἐν
 om. typotheta Lipsiensis Gaisfordi, unde idem error in editione
 Meinekii || 19 v. κόλαχι — 20 οὐκ ἄμουσον affert Athenaeus VI
 p. 254 D auctoris et dialogi nomine commemorato | βλάβῃ μεγάλῃ
 ex accus. corr. S¹ || 22 ἐπιτηδευμάτων sed ι ex η corr. S¹

ἡμέραν ἡδίστοισιν εἶναι ὑπάρχει· παιδικοῖς δὲ ἐραστῆς πρὸς τῷ βλαβερῷ καὶ εἰς τὸ συνημερεῖν πάντων ἀηδέστατον. ἡλικα γὰρ δὴ καὶ ὁ παλαιὸς <λόγος> τέρπειν τὸν ἡλικα· ἡ γὰρ οἶμαι χρόνου ἰσότης ἐπὶ ἴσας ἰδονὰς ἄγουσα δι' ὁμοιότητα φιλίαν παρέχεται· ἀλλ' ὅμως κόρον γε καὶ ἡ τούτων συνουσία ἔχει. καὶ μὴν τό γε ἀναγκαῖον αὐτὰν βαρὺ παντὶ περὶ πᾶν λέγεται.

79 (43 Mein.: Ibid. p. 241 B—C)

Οὐκ ἄρα ἔδει ποτὲ ἐρῶντι καὶ ὑπ' ἀνάγκης ἀνοήτῳ χαρίζεσθαι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον μὴ ἐρῶντι καὶ νοῦν ἔχοντι· εἰ δὲ μή, ἀναγκαῖον εἶη ἐνδοῦναι αὐτὸν ἀπίστω, δυσκόλῳ, φθονερῷ, ἀηδεῖ, βλαβερῷ μὲν πρὸς οὐσίαν, βλαβερῷ δὲ πρὸς τὴν τοῦ σώματος ἕξιν, πολὺ δὲ βλαβερωτάτῳ πρὸς τὴν τῆς ψυχῆς παιδευσιν, ἧς οὔτε ἀνθρώποις οὔτε θεοῖς τῇ ἀληθείᾳ τιμιώτερον οὔτε ἔστιν οὔτε ποτὲ ἔσται. ταῦτά τε οὖν χρὴ, ὡ παῖ, ξυννοεῖν, καὶ εἰδέναι τὴν ἐραστοῦ φιλίαν οὐτι οὐ μετ' εὐνοίας γίγνεται, ἀλλὰ σιτιῶν τρόπον, χάριν πλησμονῆς.

1 ἡδίστοισιν εἶναι S sicut Platonis B ἡδίστοις συνεῖναι A ἡδίστοις εἶναι M Tr. sicut Platonis T || 2 τὸ βλαβερὸν A, corr. A¹ || 3 ἡλικα γὰρ — (5) παρέχεται Aristaenetus ep. I 18 p. 149 Herch. | παλαιὸς sed acc. gravem ex acuto corr. S¹ | παλαιὸς λόγος Plat. Arist.: παλαιὸς S M A | τέρπειν S M A, Platonis B et ex emend. T, Arist. τέρπει Platonis T. ὁ παλαιὸς φησὶ λόγος τέρπειν Stobaei cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo, ὁ παλαιὸς <λέγει> λόγος τέρπειν prop. Cobet mnemos.² II p. 69 || 6 αὐ (αὐ sine spir. M) S M, Plat. εἶναι A | πᾶν λέγεται M A, Plat. πᾶν ἂν λέγεται S || 8 ecl. hab. lemmate non iterato S M A. excerptum cum priore cohaeret sine maiore distinctione in M A Tr., fortasse etiam in S, segregavit Gesn.¹ || 11 εἰν ἐνδοῦναι (sic) M | αὐτὸν A Tr. αὐτὸν S M ut Platonis B ἐαυτὸν Platonis T | δυσκόλῳ, φθονερῷ in Platone delevit Spengel || 14 ἧς S M, Plat. οἷς A | ἧς οὐδὲν οὔτε ci. Badham || 16 ξυννοεῖν (ξυνοεῖν S M) ut Platonis T libri Stobaei, συννοεῖν Platonis B

CAPVT XXI. PARS PRIOR.

ΥΠΕΡ ΚΑΛΛΟΥΣ.

1 *Εὐριπίδου Αἰόλω* (fr. 15 N.²).

Ἴδοιμι δ' αὐτῶν ἔκγον' ἄρσεν' ἀρσένων

5 *πρῶτον μὲν εἶδος ἄξιους τυραννίδος·*

πλείστη γὰρ ἀρετὴ τοῦθ' ὑπάρχον ἐν βίῳ,

τὴν ἀξίωσιν τῶν καλῶν τὸ σαῦ' ἔχειν.

2 *Μενάνδρου* (fr. 645 K.).

Ὅταν φύσει τὸ κάλλος ἐπικοσμῇ τρόπους

10 *χρηστούς, διπλασίως ὁ προσιὼν ἀλλίσκεται.*

3 (4 Mein.) Ἐκ τῶν Βίωνος Βουκολικῶν (XI p. 143 Wil.).

Μορφὰ θηλυτέρησι πέλει καλόν, ἀνέρι δ' ἀλκά.

4 (3 Mein.) Ὀμήρου (Il. II 671 ss.).

Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν ἄγεν τρεῖς νῆας εἰσας,

1 ss. ὑπὲρ (ἐῖ ut videtur M in catalogo) κάλλους S M A Mac. Tr. περὶ κάλλους Photius in summario duas capitis partes una signans inscriptione generaliore. num. νη' adscripsit S ξγ' Tr. μς' M A Mac. || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A. versum 2 affert s. f. n. Athen. XIII p. 566 B, om. p. et f. n. afferunt alii vel respiciunt, quorum locos conguessit Nauckii diligentia || 4 ἄρρεν' (ἄρρεν M) ἀρρένων libri || 5 ἄξιον Athen. alii || 6 verba non integra: πλείστης γὰρ ἀρετῆς ci. Herwerden Exerc. cr. p. 31; πίστις γὰρ (vel πλείστη γὰρ) ἀρετῆς Gomperz Nachl. p. 17 || 8 ecl. cum lemm. hab. S M A || 9. 10 τρόπον χρηστὸν vel τρόπους χρηστούς ci. Meineke: τροπὸς χρηστὸς libri. pulcritudo commendatur titulo, non boni mores || 10 προσιδὼν prop. Cobet mnemos.² II p. 111 || 11 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 3 Mein.) M A post ecl. 2 Mein.) || 12 θηλυτέραισι Wilamowitz | πελει sine acc. S || 13 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 2 Mein.) M A (post ecl. 4 Mein. || 14 ss. ter νηρεὺς S M | αὖ σύμηθεν S M ut etiam Hermogenes rhet. v. II p. 433 Speng. Macrobian. Sat. V 15, 17, αἰσύμηθεν A sicut Greg.

Νιρεύς, Ἀγλαΐης υἱὸς Χαροποιό τ' ἄνακτος,
Νιρεύς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν.

5 Φιλήμονος Πυρφόρου (fr. 72 K.).

Οὐκ ἔστιν οὔτε ζωγράφος, μὰ τοὺς θεούς,
οὔτ' ἀνδριαντοποι(ός) ὅστις ἂν πλάσαι
κόλλος τοιοῦτον, οἷον ἡ ἀλήθει' ἔχει.
οὔτ' ἀνδριόντος γὰρ καλῶς πεπλασμένον

5

ἂν μὴ τὸν αἰσθησόμενον ἢ τέχνη λάβῃ.

6 Ὀμήρου (Od. XVII 36 s.).

Ἦεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια
Ἀρτέμειδι ἱκέλη ἡδὲ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ.

10

7 Μηνοφίλου Δαμασκηνοῦ Πλοκαμίδων.

Εὐράπην Λιβύην τε καὶ Ἀσίδα πᾶσαν ἀμείψας,
θαύμασα μυρία καλὰ πολυπλανίης ὑπὸ λυγρῆς,
ἀλλ' οὔπω τοιοῦτον ἴδον σέλας, οὔδ' ἐν Ὀλύμπῳ
αὐτοὺς ἀθανάτους <περ> οἶομαι ἴσον ἰδέσθαι,
οἷον ἄελπτον ἄπιστον ἐμὸν νόον ἤρπασε φάσμα
καρτερόν, οὗ τι φατειόν· ὑπ' ἀμφασίῃ δ' ἀλεγεινῇ

15

Cor. VII p. 1189, δ' Αἰσόμενηθεν Homeri cod. Vind., Αἰσόμενηθεν Thrypho rhet. vol. III p. 203 Speng.

1 quem prius omiserat versum suppl. A¹ || 3 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 4 Mein.) M A (post ecl. 3 Mein.) || 4 μὰ S M μετὰ A || 5 οὔτε S | ἀνδριαντοποιός τις S M A: corr. Grotius Dict. poet. p. 540 || 6 τοσοῦτον A | ἡ ἀλήθεια S M. ἀλήθει' Meineke || 7 s. a prioribus fortasse discernendos esse perspexit Kock. nova enim quaeque cum praegressa male cohaereat adfertur sententia. post πεπλασμένου versum intercidissee velut οὔτ' ὀφελός ἐστ' οὐδ' εὖ γεγραμμένης γραφῆς vidit Porson. οὔτ' αὖ γραφῆς ὄνησις εὖ γεγραμμένης temptabat Kock. possunt alia cogitari, velut οὔτ' αὖ γραφῆς λόγος τις (vel ἔπαινος) εὖ γεγραμμένης || 9 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S || 10 ἢ δ' ἔεν ἐκ vel βῆ δ' ἔναι libri Homeri ἦι δ' ἐν μεγάροισι Cocondrius rhet. vol. III p. 241 Speng. | πηνελωπεία M || 11 ἱκέλη sine spir. M ἱκέλη ut videtur A | inter ἡὲ et ἡδὲ fluctuantur libri Hom. ἡὲ Cocondr. || 12 ecl. cum lemm. hab. S M A || 14 πολυπλάνης S πολὺ πλάνησ M A: corr. Gesn.¹ | ἐπὶ prop. Meineke dubitans || 16 περ addidit Gesn.¹, om. S M A | οἴωμαι M || 18 φατειόν A φάτιον S M | ἀφασίῃ Tr.

θυμὸς ἄδην πεπότῃτο, λύθεν δέ μοι ἄψα πάντα
ἐκ κεφαλῆς εἰς ἵχνος, ἀπώλετο δ' Ἑλλάς ἅπασα
ἐκ στηθέων, καὶ πάντα χαμαὶ πέσεν, ὅσα περ ἔτλην
ὑγρῇ τε τραφερῇ τε κυλινδόμενος περὶ νόστον.

5 τόσον γὰρ περὶ θυμὸν ἀπείριτον ἵκετο θάμβος.

* * *

μέλψαι δὲ μνήσειας ἀειθαλέας πλοκαμίδας,
οἷαις κυδιόωσαν ἀπ' ὀλβίστιων σε λοετρῶν
φαιδρὴν εἶδον ἅπασαν ἐειδομένην Χαρίτεσσιν
ἐρχομέναις πρὸς Ὀλυμπόν Ἀιδαλῆς ἀπὸ πηγῆς.

10 8 Φαβωρίνου (fr. 84 p. 137 Marr.).

Ἰκανὸν μὲν οὖν ἴσως καὶ τὸ τῆς ὕψεως· ἂν δὲ ὁ
καλὸς καὶ αἰμύλος ἦ καὶ λεκτικός, . . . λέγε, ὦ νεα-
νίσκε· λέγε Ἀντίλοχε· γλυκερώτερον Νέστορος ἑρεῖς· λέγε
Τηλέμαχε· σφοδρότερον Ὀδυσσέως ἑρεῖς· λέγε Ἀλκιβιάδῃ·
15 καὶ μεθύης, ἀκουσόμεθα τοῦ μεθύοντος ἡδέως. τοιοῦτόν
ἐστι τὸ καλὸν εἶναι· εὐφραίνει μὲν βλεπόμενος, εὐφραί-
νει δὲ ἀκούμενος. εἰ δέ τῳ κατὰ Πλάτωνα τὸ θάρρος
ἦν, εἶπον ἂν ὅτι καὶ πάσας τὲς αἰσθήσεις ὁ καλὸς εὐ-
φραίνει, καὶ οὐκ ἂν ἔδεια τὴν εὐωχίαν τὴν τῶν καλῶν.
20 τί γὰρ ἄλλο ποιοῦσιν οἱ τῷ στόματι ψαύοντες; συνάπτουσι

1 ἄδην frustra attrectasse Porsonum et Bergkium monuit Mei-
neke anal. Alex. p. 114 coll. Quinto Smyrn. XIII 33 || 2 ^εξ S, corr.
S¹ | ἐλλάς ἅπασα A: ελασαπασα sic S ἐλάσσα πᾶσα M ἔλασα πᾶσα
Tr. | ὅσα M A Tr. ὅσα S || 4 τραφερῇ κυλινδόμενον Tr. || 5 ἀπείρι-
τον A ἀπείρητον SM -ατον Tr. | post θάμβος lacunam signavit
Meineke cui, si verum sit μνήσειας, versibus perditis Musa videtur
invocata esse || 6 μνήσειας (sine acc. S) S Tr. μνησ ἵας M μνησίας
A | πλοκαμίδας SM || 7 οἷαις prop. Gaisford: οἷαν SMA οἷα Tr. |
σε] τε dubitans ci. Meineke || 9 ἀκηδαλῆς SMA: corr. Gesn.¹ || 10 ecl.
cum lemm. hab. SMA; φαβορ- M φαβουρ- A || 11 οὖν om. S | ἂν
γε pro ἂν δὲ prop. Halm lect. Stob. p. 28, quod ne non sufficiat
veretur Marres, cui post διαλεκτικός, ut olim Gesnero, aliquid inter-
cidisse videtur, velut τότε δὴ μάλιστα εὐφραίνει. expecto fere τίς
ἐρασιμώτερος; sim. || 12 ὁ καλλὸς M | λεκτικός S διαλεκτικός MA ||
14 ὀδυσέως S || 15 σοῦ μεθύοντος mavult Marres || 17 τὸ κάλλος prop.
Marres || 20 τί γὰρ ἄλλο [ποιοῦσιν] οἱ τῷ στόματι ψαύοντες (ἦ)
συνάπτουσι τας ψυχάς; prop. Meineke | τὸ στόματι M

τὰς ψυχάς. εἰ γὰρ θέμις ἦν τὸ σῶμα ὑπερβῆναι — νῦν δὲ εὐλόκασιν περὶ τὸ στόμα λιπαρεῖν ὡς περὶ θύρας.

9 Ἐκ τοῦ Μελαγκόμα (Dionis or. XXIX vol. II p. 287, 19 Arn.).

Ἐγὼ οὖν πρῶτον αὐτὸν εὐδαιμονίζω τοῦ κάλλους, ὃ δὲ τῶν ἀνθρωπίνων ἐστὶν ἀγαθῶν ἀριδηλότετον μὲν καὶ ἥδιστον θεοῖς, ἥδιστον δὲ ἀνθρώποις, ἀλυπότετον δὲ τῶν ἔχοντι καὶ ἐπιγνωσθῆναι ἄριστον. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ἀγαθὰ καὶ λάθοι προσόντα, καὶ ἀνδρεία καὶ φρόνησις, εἰ μὴ τύχοι ἔργου τινὸς ἀποδεικνύντος· τὸ δὲ κάλλος οὐχ οἷόν τε λαθεῖν, ἅμα γὰρ τῶν ἔχοντι φαίνεται· εἴποι δ' ἂν τις ὅτι καὶ πρότερον· οὕτως ὀξεῖαν αἴσθησιν ἑαυτοῦ παρέχει. ἔτι δὲ τοῖς μὲν <ἄλλοις> ἀγαθοῖς οἱ πλείστοι φθονοῦσι καὶ δυσμενεῖς γίνονται, τὸ δὲ κάλλος τοὺς αἰσθανομένους ἑαυτοῦ φίλους ποιεῖται καὶ οὐδένα ἐχθρὸν ἐκ γίγνεσθαι.

10 Ἀγρησιλάου.

1 ἦν (quod praebet Stob. ed. Genev. p. 407) supra lin. A²: *ων* SM sed supra *ω* addito signo puncti vel spiritus simili S *ῶν* A *ῶν* Tr. | *σῶμα* (ante *ὑπερβῆναι*) in *στόμα* corr. A² idque comprobarunt Halm et Marres || 2 τὸ στόμα Huschke ad Tibull. vol. I p. 129: τὸ σῶμα S M A | θύρας libri sed ex em. A¹ ut videtur, θήρας Tr. || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A. Ἐκ τοῦ μελαγκομίον Tr. <Δίωρος> ἐκ τοῦ Μελαγκόμα suppleri vult Vsener in Fleckeiseni annal. a. 1889 p. 390, recte fortasse, quamquam potest Dionis altera ecloga praecessisse, ut cogitandum potius sit auctoris nomen in proxima || 5 πρῶτον ἐνδ. τοῦ κάλλους αὐτόν Dio || 6 ἀριδηλότετον, καὶ ἥδιστον μὲν θεοῖς Dio || 7 ἀλυπότετον S || 8 ῥᾶστον Dio: ἄριστον S M A || 9 λάθοι SM, Dio: λάθη A | λάθοι τινὶ προσόντα Dio | ἀνδρεία A | καὶ ἀνδρεία <καὶ σωφροσύνη> καὶ φρόνησις recte L. Dindorf || 11 λανθάνειν Dio || 12 ὁμως pro οὕτως libri Dionis | αὐτοῦ Dio || 13 ἄλλοις inserui e Dione || 14 γίνονται Dio: γίνεσθαι S M A || 15 αὐτοῦ Dio | γίνεσθαι S || 16 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. Charillo datur in Ps.-Plutarchi reg. et imp. apophth. p. 189 F *Πρὸς δὲ τὸν πνθόμενον διὰ τί κομῶσιν εἶπεν ὅτι 'τῶν κόσμων ἀδαπανώτατος οὐτός ἐστι'*, simile apophthegma Nicandro in Ps.-Plut. apophth. Lacon. p. 230 B. denique conferatur [quod ex Plutarchi codice quodam Matritensi adfert Wytttenbach animadv. in Plut. apophth. Lac. p. 236 E

¹ Ἀγησίλαος, πνυθομένου τινὸς διὰ τί κομῶσιν, εἶπεν, ὅτι τῶν κόσμων ἀδαπανώτατός ἐστι.

11 Ἀριστοτέλους.

² Ἀριστοτέλης ἔφη τὸ κάλλος πάσης ἐπιστολῆς συ-
5 στατικώτερον εἶναι.

12 Πλουτάρχου Ὑπὲρ κάλλους (v. VII p. 136 Bernard.).

Τί γάρ; οὐ σύνθετος φύσις ἀνθρώπων ἐκ σώματος
καὶ ψυχῆς; ἢ θάτερον ἀρκοῦν ἡμῖν; καὶ πῶς οἶόν τε; τὸ
μὲν γὰρ οὐκ ἂν εἴη μὴ χρώμενον ψυχῇ, ψυχὴ δ' οὐκ ἂν
10 εἴη μὴ ἔχουσα τὸ συνερεῖδον. τί οὖν; ὥσπερ ἐξ ἴσου
κοσμεῖται ἐκάτερα τοῖς συγγενέσιν, ἡ μὲν δικαιοσύνη καὶ
σωφροσύνη καὶ φρονήσσει, τὸ δὲ ἰσχύι καὶ κάλλει καὶ
ὑγείᾳ· καὶ πῶς οὐ θαυμαστὸν λέγειν τὰ τῆς ψυχῆς καλὰ,
τὰ τοῦ σώματος ὑπερορῶντα;

13 Ἐν ταύτῃ (v. VII p. 136 Bernard.).

Ἡ γοῦν τοῦ σώματος εὐμορφία ψυχῆς ἐστὶν ἔργον σώ-
ματι χαριζομένης δόξαν εὐμορφίας. πεσέτω γοῦν θανάτῳ
τὸ σῶμα, καὶ τῆς ψυχῆς μετακισμένης, οὐ στάσις, οὐ
χρῶμα, οὐκ ὀφθαλμός, οὐ φωνή, οὐδὲν ἔτι καταλείπεται
20 τῶν ἐρασμίων προδοδεδομένων ὑπὸ τῶν ἀρχαίων οἰκητόρων·
ὥστε καὶ <τὴν> ψυχὴν συνυβρίζεις λανθάνων, ἧς ἐστὶν ἀν-
θρώπου κάλλος.

14 Ἀριστοτέλους.

³ Ἀριστοτέλης ἐρωτηθεὶς διὰ τί τῶν καλῶν ὁ ἔρως,
25 ἑτυφλοῦ εἶπεν ἡ ἐρώτησις.

1 κομῶσιν M A¹ | κομῶσιν οἱ Λάκωνες cod. Paris. 1985 ex fide Gaisfordi, cf. Ps.-Plut. | εἶπεν om. S || 2 τοῦ κόσμον Tr. | fort. ἀδαπανώτατος <οὗτός> ἐστι || 3 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. cf. Diog. Laert. V 18 extr. Publilii Syri sent. 169 Woelffl. || 6 ecl. cum lemm. hab. S M A || 7 σύνθετος A σύνθετον S M || 13 ὑγείᾳ. καὶ πῶς <οὖν> οὐ Bernardakis | καὶ secludit Wytttenbach || 14 τὰ om. A (aberravit Gaisford) || 15 ecl. cum lemm. hab. S M A || 21 τὴν addidit Duebner || 23 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. cf. Diog. Laert. V 1, 20 gnomol. Vat. 141 Sternb. || 24 τῶν καλῶν ἐρῶμεν; prop. Cobet mnemos. IX p. 133 Diogenis ut videtur memor ubi legitur διὰ τί τοῖς καλοῖς πολλὸν χρόνον ὁμιλοῦμεν; sed nulla opus mutatione

15 Διογένους.

Διογένης τὰς εὐμόρφους τῶν ἑταίρων βασιλίσσας ἐκάλει, πολλοὺς γὰρ πράττειν ἅ ἂν προστάττωσι.

16 Δίου Πυθαγορείου ἐκ τοῦ Περὶ καλλονῆς.

Τίς ἀγωγὰ βιοτᾶς [ὄντως] ναμαρτὲς εὐδαίμων ζωά; 5 καὶ τίνας ποκὰ χρὴ κρίνεν εὐδαίμονας; ἢ νῆ Δία τῶς σκάνεος καλλονὰν ἔχοντας, δώρημα φύσιος; τούτως γὰρ ὥς ἐνι μασσότερον οἱ πλεῦνες ὥς θεὸς ἢ θεῶν ἰδρύματα ὑποτρέχοντι καὶ θεραπεύοντι θρησκειόντες οὐ καλὰν θρησκειάν. καὶ ὄντως ἔμοιγε κατοπτίλλεται ἔχεν τι σεμνὸν 10 καὶ θαυμασμῷ ἄξιον. τὼς μὲν γὰρ ἀτέρως τῶν ἀνθρώπων χάριν ἀπαιτεῦντι οἱ εὖ ἔρξαντες· τοῖς δ' εὐμόρφοις τὸναντίον οἱ εὐεργετίζαντες χάριν ἔχοντι, ὅτι καὶ ὑπέμειναν εὖ παθὲν ὑπ' αὐτῶν. τούτως ὦν εὐδαίμονας οἶδα

1 ecl. cum lemm. hab. MA, sine lemm. S. argutius et Diogene dignius quod tradidit Laert. VI 63 τὰς ἑταίρας ἔφη (sc. Διογένης) βασιλέων βασιλίσσας· αἰτεῖν γὰρ ὅ τι ἂν δόξῃ αὐταῖς || 2 Διογένης om. MA | ἑταίρων A¹ | βασιλίσσας (-ίσας M) ἐκάλει revocavi ex SMA: ἐκάλει βασιλίσσας Tr. || 3 πράττει Tr. | ἅ ἂν Tr.: ἂν S δ' ἂν M δ' ἂν sed δ ut videtur deletum A || 4 ecl. cum lemm. hab. SMA, διου πῦ non plura S πυθαγορίου MA || 5 ἀγωγὰ Valckenaer: ἀγῶν ἢ S ἀγῶν ἢ ut videtur MA | ὄντως seclisit Valckenaer | ναμερτὲς Gaisford: ναμερτῆς M ναμαρτῆς SA. scripsi autem ναμαρτὲς, nam ναμαρτέως libri etiam ecl. 17 extr. || 6 τίνα M | ποκὰ cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo: πόκα MA πότε S ποτὲ Tr. | κρίνεν M κρίνειν SA | ἢ S ἢ MA | νῆ δια A Tr. νη δια (διά S) γε SM || 7 σκάνεος Tr. | καλλονὰν Gesn.²: καλονὰν Tr. καλὸν ἂν S καλὸν ἂν MA || 8 ἐνι (ut prop. Gesn.¹ marg.) SA ἐνι M ἐνι Tr. | μασσότερον sine acc. M; μασσότατον prop. Meineke. cf. Hesych. μασσότερον· πορρώτερον | θεὸς S θεῶς M θεοὺς A | ὑδρύμοστα Tr. || 9 ὑποτρέχοντι (sed τ alt. ex σ ni fallor corr. M¹) MA ἵποτρέχονσι S ὑπερέχονσι Tr.; περιέποντι ci. Valckenaer inutiliter | θεραπεύοντι MA θεραπεύουσι S || 10 ἔμοιγε] cf. p. 488, 4 adn. | κατοπτίλλεται M || 11 τὰς M | γὰρ om. A | ἀτέρως S ἀτέρως M ἀτέρους A || 12 ἐπαιτεῦντι Tr. | εὐέρξαντες M || 13 οἱ εὐεργετ. — ὑπ' αὐτῶν om. Tr. | εὐεργετίζαντες SM εὐεργετίζαντες A; εὐεργετήσαντες Gesn.² || 14 εὖ παθὲν Meineke: εὐπαθῆν M εὐπαθεῖν S εὖ παθεῖν A | ὑπ' dedi ex SM: παρ' A | τούτως ὦν Koen: τουτέως οὖν SA τουτέ ὅστουν M | οἶδα om. Tr.

† τὰ ἔμμεν δοκεῦντι τοῖς τὰν ὥραν αὐτῶν βολλομένοις ὀπω-
 ρίζασθαι· ποθ' ὥς ὑπὸ νομοθέτα τοιόσδε ἀπαντασεῖται
 λόγος οὐκ ἀσφάλως μυθεύμενος τάδε· ἐγὼν, ὃ κρᾶτιστοι
 ἀνδρῶν, ποτιβλέπων ἀπαντα τὰ νέα φυλακᾶς τε καὶ τα-
 5 μελείας δεόμενα, καθάπερ τὰ ζώφια περὶ τὸν πρῶτον
 καιρὸν τᾶς αὐξήσιος, τῷ ἀκροσφαλῶς ἔχεν ποτὶ σωτηρίαν,
 ὑπέλαβον μὴ παρέργως δεῖν αὐτῶν με φυλάσσειν τὰν ἀσθέ-
 νειαν· ὑμεῖς δέ γ' οἱ ὀριγνῆσθε σωματικᾶς ἁδονᾶς, τέλος
 ποιεύμενοι καθάπερ κνώδαλα τὸν κόρον τῷ πλατιασμῷ,
 10 οὐχ ὅτι χάριτος ἢ τιμᾶς ἀλλὰ καὶ μέμψιος ποτὶ κολάσει
 δικαίως ἐστὲ ἄξιοι τυγχάνειν, διὰ τὰς αὐταντῶν ἀκολασίας
 ἐμβαλλόμενοι ῥύπον ἐν ζωὰν ἐλευθέρων παιδῶν.

1 τὰ ἔμμεν (etiam sine spir. S) S M τῇ ἔμμεν A; ὥς ἔμμεν
 libris invitis Gesn.² εὐδαίμονες οἶδα ὅτι ἔμμεν κτέ. scr. Meineke.
 ceterum exspectes εἶμεν quam formam identidem exhibent libri in
 ecloga proxima | δοκοῦντι Tr. | τοῖς στὰν M | αὐτῶν prop. Gesn.²
 mrg.: αὐτοῖς S M A | βολλομένοις libri: corr. Toup || 2 πόθως S M:
 ποθ' ὥς A ut voluit Koen | νομοθέταν libri: corr. Koen | τοιόσδε
 om. A | ἀπαντασεῖται Koen: ἀπαντας· εἴτε S ἀπαντα εἴτε M εἴτε
 A || 3 ἀσφάλως ex ἀστυφάλως ut videtur corr. M | post μυθεύμε-
 νος distinguitur in libris: corr. Meineke | ἐγὼν S ἐγὼ M A ἀγὼν
 Tr. || 4 τὰπιμελείας (ταπιμ- M) S M τὰ πῖμελείας A: corr. Meineke
 bene commonens codicum scripturam ortam esse ex hac ταμελείας ||
 5 ζώφια Meineke: ζώφντα libri | πρῶτον libri: corr. Meineke || 6 τᾶς
 M A: τῆς S | αὐξήσιος M A Tr. αὐξήσεως S | ἀκροσφαλέως Meineke ||
 7 ὑπέλαβον sine varietate A | με ex μεν vel μεν M¹ || 8 ὑμῆς Cobet
 mnemos.² II p. 111 | δέ γα ὀρίγνεσθαρωματικᾶς S δέ γα ὀριγνῆσ
 θ' ἄρωματικᾶς M δ' ἄρίγνεσθ' ἄρωματικᾶς A δέ γ' ἀορίγνεσθ'
 ἄρωματικᾶς Tr.: emendavit Gesn.¹ mrg. nisi quod ὀριγνῆσθε debuit,
 non ut ille posuit ὀρίγνεσθε aut ut Sopingius ὀριγνᾶσθε. praeterea
 nescio an praestet scribi δέ γα (οἷ) ὀριγνῆσθε coll. initio eclogae
 insequentis. denique reprobo quod Meinekio in mentem venit ὑμεῖς
 (vel ὑμῆς) δ', ὀρίγνεσθε γὰρ σωματικᾶς | ἁδονᾶς sed ον in ras. M¹ ||
 10 χέριτος ex -τας M¹ | κολάσι Mullach, vide quae monui Stob. III
 p. LXIX | fort. μέμψιος ποτὶ κολάσει δικαίως ἐστὲ ἄξιοι. audacius
 δίκαιοι ἐστε [ἄξιοι] prop. Cobet mnemos. IX p. 134 || 11 τὰς
 αυταντῶν S τᾶς αὐτᾶς τῶν M τὰς αὐτῶν A τὰς αὐτ' αὐτῶν Tr. ||
 12 ῥύπον Tr.: ῥύπαν S ρυπαν M ρῦπ^{αν} A | ἐν ζωᾷ ἀνελευθέρων
 (ἀνελ. sine acc. A) S M A: corr. Salmasius

17 Ἐν ταῦτῳ.

Ἄ δέ γα εὐμορφία τοῖς ποτοκέλλουσιν ἄδονὰς παρέχει ποθερπύζουσα, καθάπερ ἄγαλμα ἢ γραφὰ ἢ ἄτερον χειρόκματον ἐπίτευγμα. διό κα θέλοιμι ἔγωγ' ἄτερον ἔχεν τὸ κάλλος ἢ αὐτὸς εἶμεν εὐμορφος· ὥσπερ καὶ οἶνον 5 πιεῖν ἄδὺν καὶ πολύωρον ἢ αὐτὸς εἶμεν βουνός, καὶ χιλὸν ποτιφέρεσθαι ἄδὺν καὶ ἀμπέχεσθαι ἀμπεχόναν καλὰν ἢ εἶμεν χιλὸς ἢ ἀμπεχόνα. ἀλλ' ὑποδραμῶν τις σχεδὸν φάσει 'ἀλλ' ἔγὼ χαίρω ἐπὶ τῷ ἔμαντῳ εὐμορφία τῷ καὶ ἀτέρως ἀγάλλεσθαι'. ποθ' ὃν ὑποβλήδαν φατίζω πάλιν· 10 'ἀγάλλεν, μειράκιον· εὐδαίμονα μὲν γὰρ οὐκ ἔχω ὅπως τυ φατίζω ναμαρτέως μυθαρευόμενος'.

18 Πλάτωνος Πολιτείας γ' (p. 402 D—403 A).

Οὐκοῦν, ἣν δ' ἐγώ, ὅτου ἂν ξυμπίπτῃ ἔν τε τῇ ψυχῇ καλὰ ἦθῃ ἐνόντα καὶ ἐν τῷ εἶδει ὁμολογοῦντα ἐκείνοις καὶ 15 ξυμφωνοῦντα, τοῦ αὐτοῦ μετέχοντα τύπον, τοῦτ' ἂν εἴη

1 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S || 2 ἃ δὲ (δε M) γὰ M A ἃ δὲ γ' ἃ A | ποτοπτίλλουσιν ci. Ruhnkenius idque commendabat Cobet mnemos.² II p. 112 || 3 ποθερπύζουσα A ποθεν πυζουσα M, inde πόθον πήξασα Gesn.² | γραφὰν M A: corr. Koen || 4 ἐπίτευγμα M, unde recte ἐπίτευγμα scr. Gesn.², ἐπιτήδευμα A ἐπιτάδ- Meineke | κα ci. Meineke vol. IV p. LXXII: καν M καὶ A | ἔγωγε libri; ἔγωγα Meineke. an ἐγὼν γα? || 5 ἢ Gesn.²: ηἷ (sic) M καὶ A | εἶμεν M ἦμεν A | καὶ Gesn.²: εἰ M A | οἶον A¹ || 6 πιεῖν libri: corr. Meineke | ἄδὺν M | πολυώρων M | βουνός] οἶνος mavult Meineke propter 5, non accedo | χεῖ λὸν ποτὶ M || 7 ἀμπεχούαν M || 8 εἶμεν A εἰ μὲν M | αὐτὸς inseri voluit post εἶμεν Koen, rectius ante εἶμεν Meineke | χεῖλος M | malim φασεῖ || 9 ἐγὼν Hemsterhusius | τῷ ἔμαντῳ vel potius τὰ μαντῳ Meineke: τὰ ἔμαντος M τὰ μαντος A | τῷ καὶ] λῶμαι prop. verbo χαίρω secluso Hemsterhusius, χαίρεν — λῶ καὶ Meineke. neutrum verum videtur | ἀτέρως (i. e. ἐτέρους) ci. Koen: ἀτρεκῶς libri || 10 ποθ' ὃν Gesn.²: ποθὸν M πόθον A | ὑποβληδὰν M A | φατίζω scr. Meineke, praeter necessitatem fortasse || 11 ἀγάλλεν Gesn.²: ἀγάλεν M ἀγάλλεο sed ut etiam εν legi possit A || 12 τυ M τῷ A | φατίζω ναμαρτέως (ναμερτέως Gaisford) Iacobs: φατίζων ἀμαρτεωσ (ἀμαρτέως A) M A. φατίζω etiam hoc loco praetulit Meineke | μυθαρευόμενος A μυθαρεύμενος M || 13 ecl. cum lemm. hab. S M A || 15 εἶδι M || 16 τοῦτ' ἂν tacite e Platone Gesn.¹: ὅτ' ἂν S οὐ τὰν M οὗτ' ἂν A

κάλλιστον θέαμα τῷ δυναμένῳ θεᾶσθαι; Πάνυ γε. Καί
 μὴν τό γε κάλλιστον ἐρασμιώτατον; Πῶς δ' οὐ; Τῶν δὴ
 ὃ τι μάλιστα τοιούτων ἀνθρώπων ὃ γε μουσικὸς ἐρώῃ ἄν-
 5 εἰ δὲ ἀξύμφωνος εἴη, οὐκ ἂν ἐρώῃ. Οὐκ ἂν, εἴ γέ τι, ἔφη,
 κατὰ τὴν ψυχὴν ἐλλείποι· εἰ μέντοι τι κατὰ τὸ σῶμα, ὑπο-
 μένειεν ἄν ὥστε θέλειν ἀσπάζεσθαι. Μανθάνω, ἣν δ'
 ἐγώ· ὅτι ἔστι σοι ἢ γέγονε παιδικὰ τοιαῦτα, καὶ ξυγχο-
 ρῶ· ἀλλὰ τότε μοι εἰπέ· σωφροσύνη καὶ ἡδονὴ ὑπερβαλλού-
 ση ἔστι τις κοινωνία; Καὶ πῶς; ἔφη, ἣ γε ἔκφρονα ποιεῖ
 10 οὐχ ἥττον ἢ λύπη; Ἀλλὰ τῇ ἄλλῃ ἀρετῇ; Οὐδαμῶς. Τί
 δέ; ὕβρει τε καὶ ἀκολασίᾳ; Πάντων μάλιστα. Μείζω δέ
 τινα καὶ ὀξυτέραν ἔχεις εἰπεῖν ἡδονὴν τῆς περὶ τὰ ἀφρο-
 δίσια; Οὐκ ἔχω, ἣ δ' ὅς, οὐδέ γε μανικωτέραν. Ὁ δὲ ὀρ-
 θὸς ἔρωις πέφυκε κοσμίῳ τε καὶ καλοῦ σωφρόνως τε καὶ
 15 μουσικῶς ἐρᾶν; Καὶ μάλα, ἣ δ' ὅς. Οὐδὲν ἄρα προσοι-
 στέον μανικὸν οὐδὲ ξυγγενὲς ἀκολασίας τῷ ὀρθῷ ἔρωτι;
 Οὐ προσοιστέον.

1 Πολύ γε Plat. || 3 μάλιστα M || 4 ξύμφωνος M || 5 εἰ μέντοι
 τι Plat.: εἰ μὲν τι τοι S M A || 7 γέγονεν παιδὶ καὶ M | ξυγχορῶ
 S M A συγχ- Plat. || 8 εἶπε A || 9 ἣ γε Plat.: εἴ γε S M A || 10 ἣ
 Plat.: ἣ S A η M || 11 δέ A, Plat.: δαι S δαί M | ὕβρει S, Plat.:
 ὕβρι M ὕβρις A || 12 τινα M, supra lin. A: om. S | ἡδονὴν καὶ τῆς M ||
 13 οὐδὲ pro ὃ δέ S | ὀρθὸς A, Plat.: ὀρθῶς (ορθ- M) S M || 15 προσοι-
 στέον ex προσοιστέον corr. S¹ || 16 ὀρθῷ Plat.: ὀρθῶς S M A

CAPIVT XXI. PARS ALTERA.

ΚΑΤΑ ΚΑΛΛΟΥΣ.

19 (66, 1 Mein.) *Εὐριπίδου Οἰδίποδος* (fr. 548 N.²).

*Νοῦν χρὴ θεᾶσθαι, νοῦν· τί τῆς εὐμορφίας
ὄφελος, ὅταν τις μὴ [τὰς] φρένας καλὰς ἔχη;*

5

20 (2 Mein.) *Εὐριπίδου Χρυσίππῳ* (fr. 842 N.²).

*Γνώμης σόφισμα καὶ χεῖρ' ἀνδρείαν ἔχων
δύσμορφος εἶην μᾶλλον ἢ καλὸς κακός.*

21 (3 Mein.) *Φαβωρίνου* (fr. 86 p. 138 Marr.).

*Ἔτι καὶ νῦν Σωκράτης καλός· Ἀλκιβιάδην δὲ καὶ 10
ζῶντα ἐπιλελοίπει τὸ κάλλος, καὶ πολλοὶ κατόπιν τῆς ὥρας
ἀφιγμένοι, ἔνιοι δὲ καὶ τῶν τεθεαμένων αὐτὸν καὶ †νῦν
ὁρῶντων ἐζήτουν τὸν Ἀλκιβιάδην.*

1 ss. Κατὰ κάλλους S M A Tr. Mac., ceterum A m. rec., M m. antiqua utrobique, sed in capitum catalogo postquam veteris manus vestigia evanuerunt denuo scripsit m. recens. *Περὶ κάλλους* titulum etiam ad hanc capitis partem pertinere voluit Photius in summario. numerum νθ' adscr. S ξδ' Tr. μζ' M A Mac. || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A || 4 θεάσασθαι οὐδέν τι S M A: θεᾶσθαι, νοῦν· τί Elmsley, et θεᾶσθαι iam cod. Paris. 1985 fide Gaisfordi || 5 τὰς tacite seclisit Gesn.¹ f. 381^v, potius τις tolli voluit Pierson. ὅταν τις τὰς φρ. κακὰς ἔχη prop. Meineke | ἔχει M || 6 ecl. cum lemm. hab. S M A τ^τ αν^τ χρυσι^π S. e versu altero fluxit Men. mon. 117, cf. Meyer *Urbini. samml.* p. 431 || 7 γνώμης σόφισμα Nauck: γνώμη σοφός μοι libri | ἔχων Camper idque ipsum repperi in excerptis Stobaeanis cod. Escur. X.-I. 13 (de quo cf. Miller *Manuscr. Gr. de l' Esc.* p. 296 ss.) f. 246 r: ἔχειν S M A ἔχοι Tr. A² || 8 εἶην] εἶη ci. Valckenaer *Diatr.* p. 20, et sic exc. Escor. | καλὸς] κάλλος A et exc. Escor. || 9 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S || 11 s. κατόπιν τῆς ὥρας ἀφιγμένον prop. Marres interpretatus aetate proveciorem || 12 fortasse τῶν τεθεαμένων νέον αὐτὸν | v. καὶ νῦν ὁρῶντων seclisit Meineke || 13 ἐζήτουν τὸν (τὸν om. A) Ἀλκ.] quaerebant Alcibiadem h. e. non agnoscebant eum Marres

22 (4 Mein.) Πλουτάρχου (vol. VII p. 137 Bernard.).

Ἄλλὰ μὲν, ὥσπερ ἔφην, οὐδὲν τῶν ἄλλων <καλλῶν>
κινδύνων γένεσις ἐστίν, ἀλλὰ μόνου τοῦ σώματος. τὰ μὲν
γὰρ τῆς ψυχῆς κάλλη καὶ σωτηρίας ἐλπίδες εἰσί, φρόνησις,
5 εὐσέβεια, δικαιοπραγία· καὶ τὸ παιδείας εὐπρόσωπον κάλ-
λος οἴκου καὶ πόλεως καὶ ἔθνων ἀθόρυβος εἰρήνη δια-
τελεῖ γινομένη· ἡ δὲ γυναικῶν εὐμορφία ἀφορμὴ τοῖς πά-
θεσι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις.

23 (5 Mein.) Βίωνος.

10 Βίων πρὸς τοὺς λέγοντας ὅτι [τὸ κάλλος] τυραννίδα
ἔχει τὸ κάλλος, 'φεῦ' ἔλεγε 'τυραννίδος τριχὶ καταλυο-
μένης.'

24 (6 Mein.) Φαβωρίνου (fr. 87 p. 138 Marr.).

Ἡ φύσις ἣ ἐσιτῶσα σώζεται ἣ φερομένη· [ἣ] ἐσιτῶσα
15 μὲν ἐξ ἀθανασίας, φερομένη δὲ ἐξ ἐπιγονῆς. πρὸς ταῦτα
γελοῖος ἂν φανεῖν ὁ Ἀνακρέων καὶ μικρολόγος τῷ παιδί
μεμφόμενος ὅτι τῆς κόμης ἀπεκείρατο, λέγων ταῦτα·

ἀπέχειρας δ' ἀπαλῆς κόμης ἄμωμον ἄνθος.

ἀλλ', ὃ Ἀνάκρεον, μικρὸν ἐπίμεινον, καὶ ὄψει πάντα ἀπό-
20 κεκαρμένα· ἀποκεκαρμένην μὲν τὴν τῶν ὀμμάτων αὐγὴν,

1 ecl. cum lemm. hab. SMA; verba πλουταρχ' ἀλλὰ μὲν iun-
guntur in S. Plutarchi librum Ὑπὲρ κάλλους excerpere perrexisse
videtur gnomologus, vide supra p. 485, 6 et 15, et sic iudicavit iam
Wytttenbach || 2 καλλῶν inseruit Bernardakis qui in proximis mavult
ἀλλ' ἣ || 6 οἴκου SM οὔκουν A | ἔθνων MA: ἔθων S || 7 γινο-
μένη Bernardakis: γενομένη SMA || 9 ecl. sine lemm. hab. S, ad-
dito lemmate MA. cf. Plutarchus amator. p. 770 B, quo de loco
disserui proleg. in Telet.² p. LXXI, et quod Dionysio Siciliae tyranno
tribuitur similiter dictum gnomol. Vat. 262 Sternb. || 10 τὸ κάλλος
secluit Iacobs lect. Stob. p. 108 || 11 τριχῇ SMA: corr. Iacobs aliq. ||
13 ecl. cum lemm. hab. SMA, φαβορίνου M || 14 ἣ ante prius ἐσιτῶσα
S, A m. sec., ἣ M | ἣ M Tr. ἣ SA: secluit Marres || 15 δὲ S om.
MA | ἐπιτομῆς SMA: corr. Wytttenbach || 17 φθεγγόμενος A |
κώμησ M || 18 fr. 48 B. | ἀπαλὴν κόμην M || 19 ἀνάκρεον Tr.: ἀνα-
κρέον S ἀνακρέων MA | ἀνάμεινον S sed ἐπὶ superscr. S¹

ἀποκεκαρμένην δὲ τὴν τοῦ μετὰ πον χάριν ἀτεχνῶς κατὰ τὸν Ὅμηρον·

κάρψε μὲν οἱ χρῶα καλὸν ἐπὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὄλεσεν τρίχας· ἀμφὶ δὲ δέρμα
πάντεσσιν μελέεσσι παλαιοῦ θῆκε γέροντος.

5

ταῦτα δ' Ἀθηνᾶ μὲν διέθηκε τὸν Ὀδυσσεά, ὁ δὲ χρόνος
πάντας τοὺς καλοὺς. εἶτα Ὀδυσσεὺς μὲν ἀναλήψεται καὶ
σάρκας καὶ κόμην καὶ χρῶμα· σὺ δέ, ὦ καλὲ παίδων, ἐπει-
δὴν ἅπαξ ταῦτα ἀποβάλης, οὐκ ἔστι σοι πάλιν ἀνηβῆσαι.

25 (7 Mein.) Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Περὶ ἔρωτος (Plut. v. 10
VII p. 135 Bernard.).

Καὶ τοὺς καλοὺς ὁρᾶν μὲν ἐπιτερπέστατον, ἄψασθαι
δὲ καὶ λαβεῖν οὐκ ἀκίνδυνον. μᾶλλον δέ, ὥς φησιν ὁ Ξενο-
φῶν, τὸ μὲν πῦρ τοὺς ἀψαμένους καίει μόνον, οἱ δὲ κα-
λοὶ καὶ τοὺς μακρὰν ἐστῶτας ὑφάπτουσιν· ἡ γὰρ ὄψις 15
λαβὴ τοῦ πάθους ἐστὶ.

26 (8 Mein.) Ξενοφῶντος ἐκ τῆς πρὸς Ἀγλαϊτάδαν ἐπι-
στολῆς (p. 789 s. Herch.).

Τὸ χαννοῦσθαι ἐπὶ τῆς ὥρας τῷ κάλλει οὐ μόνον Φυλ-
λίδα τοῦ νιέος σου φαῖμεν ἂν εἶναι ἀμάρτημα, ἀλλὰ καὶ 20

1 ἀτεχνῶς Tr.: ἀτεχνως sine acc. S ἀτέχνως MA || 3 Od. XIII
430 ss. ad 398 ss. aberravit Meineke | κάρψε (μάρψε Tr.) μὲν οἱ S,
Homeri libri plerique: καρψέμενος M καρψάμενοι A | ἐπι (vel ἐπὶ)
libri sicut Homer pauci: ἐνὶ Hom. | γναμπτοῖσι SM γναπτοῖσι (ἐπιγν-)
A, inter hanc et illam formam fluctuantur etiam libri Hom. | μέλεσσι
MA Tr. μέλεσιν S || 4 ἐκ] ἐν M | ὄλεσεν M, Hom.: ὄλεσε Tr. ὤλεσε
SA || 5 πάντεσσιν Hom.: πάντεσσι SMA || 6 δ' S δὲ M δὴ A || 9 ταῦτα
ἅπαξ Tr. | ἀναβῆναι SMA: corr. Iacobs lect. Stob. p. 108. ἀνηβᾶν
Gaisford || 10 ecl. cum lemm. hab. SMA. fragmentum hoc cum ecloga
p. 468, 14 coniungi voluit Patzig || 12 καὶ del. A² | ὁρᾶν suprascr. S¹ ||
13 λαβεῖν οὐκ ἀδύνατον οὐδ' ἀκίνδυνον A sed οὐκ ἀδύνατον del.,
οὐδ' in οὐκ corr. A² | Ξενοφῶν] Cyrop. V 1, 16 || 15 καὶ om. typo-
theta Gaisfordi editionis Lipsiensis, inde etiam Meineke | ἡ γὰρ ὄψις
κτέ.] cf. Plut. Quaest. conviv. p. 681 B τῶν ἐρωτικῶν . . . ἀρχὴν ἢ
ὄψις ἐνδίδωσιν. sed iam Menander ἐκ τοῦ γὰρ ἐσορᾶν γίγνεται βρο-
τοῖς ἐρᾶν. cf. Publilius Syr. 40 || 17 ecl. cum lemm. hab. SMA,
ἀγλαϊτάδαν M || 19 φυλλίδα SMA; Φιλλίδα scr. Hercher || 20 νιέος
(sine spir. M) σου MA νιέωσος S, corr. S¹ νιέως σου Tr. | ἂν om. A

σόν. δοκεῖς γάρ μοι οὔτε Λακωνικὸν παθεῖν οὔθ', ὅπερ
 χρὴ ἐννοεῖν τὸν σώφρονα, ἀληθεῖ καὶ δικαίῳ ἐπαίνῳ τὸν
 νοῦν προσέχειν. τίς γὰρ σαρκὸς οὐ πρὸς ἰσχὺν ἐρρωμένης,
 5 ἡδονῆς δὲ ὑπομνήσει ἐπαινουμένης ἐν δικαίῳ γένοιτ' ἂν
 λόγος; σώματος γὰρ ἄνθρωποι ἡράσθησαν διὰ τὸ ἐπὶ
 ψυχῇ εἶναι· τῶν δὲ μικρὸν ὕστερον τὸν ἐπαινον ἀποδρασο-
 μένων δι' ὥρας ἀπάνθησιν ἥκιστα χρὴ φροντίζειν τὸν τῷ
 ὄντι Λάκωνα. ποιητῶν τε ὅσοι ἀρετὴν ἐπήνεσαν σώμα-
 10 τος ἢ οὐδὲν ἢ ὀλίγιστον ἐπαίνου πέρι ὑμνησαν, ἔργα δὲ
 ψυχῆς μεγάλα τε καὶ σοφίας ἐγγὺς δι' ᾧδῆς αἰῶνι ἔδοσαν.
 σκόπει δέ, ὦ Ἀγλαΐτάδα, καὶ ἔπον θείῳ λόγῳ, ὃς πιστοῦ-
 ται ὅτι ψυχὴν μετὰ θεοὺς χρὴ τιμᾶν, τρίτον δὲ Ὀλυμ-
 πίων τὸ σῶμα. ψυχῆς δὲ τιμὴ μάθησις καὶ νοῦς συντε-
 15 ταγμένος ἐπὶ φρόνησιν· ὥς οὐκ ἔστιν ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀν-
 θρώποις ἄλλο συγγενὲς πρὸς θεοὺς <ἢ> παίδευμα. καὶ τοί-
 νυν τῶν μὲν ἀφρόνων τὸ σῶμα οὐδ' ὂν εὖ ἡρμοσμένον
 ἴδης φήσεις καλὸν εἶναι. ἀνδρεία γὰρ κάλλους ἔλαχεν
 ἐπαινον ἐπὶ φρονήσει τέχνης. τῷ γὰρ ὄντι ἂν φαίην τὰ
 στερόμενα τοῦ ἔμφρονος αἰσχροῦ πάντα καὶ ἄδिका ἐν ἀν-
 20 θρώποις ἔσεσθαι. γεγενῆσθαι οὖν ἐν Λάκωσι τότε σοι
 ἔσται, ἐπειδὰν νόμων Λακωνικῶν ὑπηρέτην τὸν παῖδα
 ἀποδείξῃς. ἀῖο δὲ οὔτε τις Λάκων οὔτε Ἀττικὸς ἐγένετο,
 ρεῦμα δὲ ἐπὶ θεῶν ἐπὶ ζώων γενέσει τῶν τε ἄλλων ὅσα
 ἢ γῇ ἀνίησι μετηγμένον.

5 ἡγάσθησαν libri: corr. Cobet mnemos. IX p. 134 || 7 ἥρας A¹ ||
 10 ἐγγὺς <ὄντι> scr. Hercher | διωδῆσ M || 12 ψυχὴν μετὰ sup. lin. S¹ |
 τρίτον Tr.: τρίτων SMA || 13 ψυχῆς δὲ Tr.: ψυχῆς SMA || 14 ὥς ἐπὶ
 τὸ πολὺ (non ἐπιτοπολὺ ut adnotavit Gesn.² mrg. secundum sui aevi
 consuetudinem) M: ὥς ἐπιπολὺ SA || 15 ἢ addidit Meineke flor. IV
 p. LXXII. ἄλλο συγγενείας τῆς πρὸς θεοὺς παίδευμα scr. Hercher ||
 16 τῶν κενοφρόνων vel τῶν μὴ ἐμφρόνων ci. Meineke | post σῶμα
 quae per errorem repetierat ψυχῆς τιμὴ deleuit A || 17 ἀνδρεία SM
 ἀνδρεία A sed εἰ superscr. A¹. <καὶ> ἀνδρείας γὰρ prop. Meineke idque
 recepit Hercher || 18 ἐπιφρονήσει Tr. | φαίην SA φαίης M Tr. || 20 ἔσε-
 σθαι suspectat Hercher || 21 post ἔσται addendum videtur λέγειν vel
 simile Meinekio || 22 ἀῖο SMA: ἀνῖο Tr. || 23 πνεῦμα prop. Mei-
 neke || 24 μετηγμένον A μετιμένον (sine acc. M) S M. imperfectam
 putat sententiam Meineke

CAPVT XXII. PARS PRIMA.

ΟΤΙ ΚΑΛΛΙΣΤΟΝ Ο ΓΑΜΟΣ.

1 *Εὐριπίδου Οἰδίποδι* (fr. 543 N.²).

Μεγάλη τυραννὶς ἀνδρὶ τέκνα καὶ γυνή·
ἴσῃν γὰρ ἀνδρὶ συμφορὰν εἶναι λέγω
τέκνων θ' ἁμαρτεῖν καὶ πατρὸς καὶ χρημάτων
ἀλόχου τε κενῆς, ὥς μόνων τῶν χρημάτων
ἢ κρεῖσσόν ἐστιν ἀνδρὶ, σῶφρον' ἢν λάβῃ.

5

2 *Εὐριπίδου* (fr. 545 N.²).

Πᾶσα γὰρ δούλη πέφνκεν ἀνδρὸς ἢ σῶφρων γυνή.

10

3 *Ἀπολλωνίδου* (fr. 1 p. 825 N.²).

Φεῦ φεῦ, γυναῖκες, ὥς ἐν ἀνθρώποις ἄρα
οὐ χρυσός, οὐ τυραννίς, οὐ πλούτου χλιδή

2 ^αΟτι κάλλιστον ὁ (ὁ om. Gesn.², inde Gaisford et Mein.) γάμος offerunt S M A Tr. Mac. *Περὶ γάμον καὶ τὰ ἐξῆς τοῦ κεφαλαίου τούτου* Photius septem nimirum huius capituli partes uno titulo generali comprehendens, cf. Stob. III proleg. p. IX. XIV. numerum *μη'* adpingunt M A Mac. ξ' S ξε' Tr. || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A. vs. 1 recurrit in Men. mon. 363 || 4 *τυραννίς*] *τύχη τις* ci. Meineke | *τέκνα*] *τελοῦσα* Men. mon. || 5 *ἀνδρὶ*] erat cum οὐχὶ conicerem || 7 *κτημάτων* prop. Hermann. complures versus post *χρημάτων* excidisse videntur Meinekio || 8 *ἢ* Tr.: *ἢ* S M lineolam subduxit M² ἢ vel ἢ A. *κράτιστόν ἐστιν* Musgrave, *γυνή ἐστι κρεῖσσον* Dobree, *κρεῖσσον τόδ' ἐστίν* Fix | *σῶφρον' ἂν* (*σωφρονάν* M¹) libri || 9 ecl. cum lemm. hab. S M A, addere possis *Οἰδίποδι* (cf. ecl. 1). Oedipodi enim Euripideae adscribitur infra p. 529, 9 uno versu aucta, eadem a Clemente Alex. Strom. IV 8 p. 277, 10 Stähl. || 10 *πέφνκεν*] *ἐστίν* Clem. *πέφνκε* *τάνδρὸς* Cobet mem.² II p. 112 || 11 ecl. cum lemm. hab. S M A. Clemens Alex. paed. III 12 p. 282, 23 Stähl. *πάνν γοῦν θαυμασίως ἢ τραγωδία* 'φεῦ φεῦ, γυναῖκες' φησὶν 'ὥς ἐν ἀνθρώποις ἄρα — τάνδικα' || 13 οὐ πλούτος, οὐ τυραννίς, οὐ χρυσοῦ χλιδή ci. Nauck

τοσοῦτον εἶχε διαφόρους τὰς ἡδονὰς
ὥς ἀνδρὸς ἐσθλοῦ καὶ γυναικὸς εὐσεβοῦς
γνώμη δικαία καὶ φρονοῦσα τὰνδिका.

4 (12 Mein.) Ἀλεξάνδρου (Com. IV p. 554 M.).

5 Ταμειῖον ἀρετῆς ἐστὶ γενναία γυνή.

5 (4 Mein.) Θεόγνιδος (1225 s.).

Οὐδέν, Κύρην, ἀγαθῆς γλυκερώτερόν ἐστι γυναικός,
μάρτυς ἐγώ, σὺ δ' ἐμοὶ γίνου ἀληθοσύνης.

6 (5 Mein.) Σοφοκλέους (fr. 856 N. 2).

10 Τίς δ' οἶκος ἐν βροτοῖσιν ὠλβίσθη ποτὲ
γυναικὸς ἐσθλῆς χωρὶς ὀγκωθεὶς χλιδῇ;

7 (6 Mein.) Ἀπολλωνίδου (fr. 2 p. 825 N. 2).

Γυναικὸς ἀρετὰς ἀξίως ἐπαινέσαι
σοφοῦ τινος γένοιτ' ἂν ἱστορος λόγων.

15 8 (7 Mein.) Εὐριπίδου Ὀρέστη (1204 s.).

ᾧ τὰς φρένας μὲν ἄρσενας κεκτημένη,
τὸ σῶμα δ' ἐν γυναιξὶ θηλείαις πρέπον.

9 (8 Mein.) Εὐριπίδου (fr. 1055 N. 2).

Οἰκοφθόρον γὰρ ἄνδρα κωλύει γυνή

20 ἐσθλὴ παραζευχθεῖσα καὶ σφάζει δόμους.

4 ecl. cum lemm. hab. S (ubi ecl. 6—12 Mein. uno lemm. *Εὐριπίδου* comprehenduntur) post ecl. 10 Mein., MA post ecl. 3. Ἀλεξάνδρου om. S. Ἀλέξανδρος inter poetas etiam pinacogr. Phot. p. 50 Elt. tamen gnomologi error est nomen, nam *ΑΝΑΞΑΝ* [*ΑΠΙΔΟΥ*] lemma ante v. ταμειῖον ἀρετῆς pap. Berol. 9773 Berl. klassikert. V 2 p. 129. poetae nom. om. legitur versus Clem. Al. paed. III 11, 67 p. 273, 23 Stähli., similis tribuitur Menandro Stob. III 5, 5 p. 256, 15 H., denique cf. Men. monost. 505 || 5 ταμειῖον S M A | ἀρετῆς ἐστὶν ἀνδρεία γυνή Clem. cf. quae adnotavi ad Stob. III l. c. || 6 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 3) MA (post ecl. 12 Mein.). deest distichon in codicibus Theognidis || 8 δ' ἐμοὶ Brunck: δέ μου S δέ μοι MA | γίνου S M A γίγνου Tr. || 9 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S || 11 χλιδη M¹ || 12 ecl. hab. S M A, lemma MA. Euripidi tribuitur in S, ubi ecl. 6—12 Mein. (om. ecl. 9 et 11 Mein.) uno lemmate *Εὐριπίδου* comprehenduntur || 15 ecl. cum lemm. hab. S M A, fab. nom. om. S, ὀρέστη M ὀρέστον A || 16 ἄρσενας S ἄρσενος M A || 18 ecl. cum lemm. hab. S M A, *Εὐρ.* S (de quo vide ad ecl. 7) M τοῦ αὐτοῦ A || 19 οἰκοφθορεῖν prop. Herwerden || 20 σφάζει αὖξει A

10 (9 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 646 K.).

Ἔν' ἐστ' ἀληθὲς φίλτρον, εὐγνώμων τρόπος.
τούτῳ κατακρατεῖν ἀνδρὸς εἴωθεν γυνή.

11 (10 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας* (fr. 137 N.²).

Τῶν γὰρ πλούτων ὁδ' ἄριστος
γενναῖον λέχος εὐρεῖν.

12 (11 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 647 K.).

Οἰκεῖον οὕτως οὐδέν ἐστιν, ὧ³ Λάχης,
ἐὰν σκοπῇ τις, ὥς ἀνὴρ τε καὶ γυνή.

13 *Εὐριπίδου Ἀντιγόνης* (cf. Trag. gr. fr. p. 828 N.²). 10

Ζευχθεὶς γάμοισιν οὐκέτ' ἐστ' ἐλεύθερος.
ἀλλ' ἐν γ' ἔχει τι χρηστόν· ἐν κήδει γὰρ ὦν
ἐσθλῷ δέδοικε μηδὲν ἔξαμαρτάνειν.

14 *Ἰπποθόωντος* (cf. Eur. fr. 164 N.²).

Ἄριστον ἀνδρὶ κτῆμα συμπαθὲς γυνή.

15 *Εὐριπίδου Φρίξῳ* (fr. 822 N.²). 15

Γυνὴ γὰρ ἐν κακοῖσι καὶ νόσοις πόσει
ἥδιστόν ἐστι, δάματ' ἣν οἰκῇ καλῶς,
ὀργὴν τε πρᾶυνουσα καὶ δυσθυμίας
ψυχὴν μεθιστᾶσ'· ἥδὲν κἀπάται φίλων.

1 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S || 2 *ἐνεστ'* libri: corr. Meineke | *εὐγνώμωνων* A || 4 ecl. cum lemm. hab. SMA, *ἀνδρομ.* om. S || 7 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S || 9 *ἂν εὖ σκοπῇ τις* prop. Nauck *Mel. Græco-Rom.* t. VI p. 121 sed cf. Men. fr. 627 K. || 10 ecl. hab. S (post ecl. 12 Mein.) MA (post 11 Mein.). lemma offerunt MA, simpl. *ἀντιγ'* S. sed iteratur primus versus infra p. 519, 5 lemmate *Ἰπποθόου* praefixo. quare eclogae 13 et 14 lemmata sedem mutare iussit Nauck. sed potest intercidisse Antigonaе locus una cum proximo lemmate, ut utraque ecloga (13 et 14) Hippothoi fuerit vel Hippothoontis. de nomine vide quae dixi Stob. III p. 589 adn. 13 || 11 recurrit versus etiam inter Men. mon. 197 || 12 *ἐν* οὖν mavult Nauck || 13 cf. Ps.-Dem. LIX 77 *ἵνα φοβῶνται μηδὲν . . . ἀμαρτάνειν* || 14 ecl. hab. SMA; lemma MA, om. S. vide quae dixi ad ecl. praegressam || 16 ecl. hab. SMA, lemma MA, om. S. leguntur versus poetae nom. commemorato etiam infra in Antipatri ecl. 25 || 17 *ἐν νόσοις καὶ κακοῖς* ecl. 25 || 19 v. *καὶ δυσθυμίας* — *μεθιστᾶσ'* omittunt libri eclogae 25 || 20 *μεθιστᾶσα* SM | *ἥδὲν καὶ ἀπάται* libri ecl. 25: *ἥδὲν. καὶ ἀπαντᾶ* SM *ἥδὲν καὶ ἀπαντα* A | *φίλων* (sic) S *φιλῶν* MA

16 Ἐκ τῶν Ἀρίστωνος.

Σπαρτιατῶν νόμος τάττει ζημίας, τὴν μὲν πρώτην ἀγαμίον, τὴν δευτέραν ὀψιγαμίον, τὴν τρίτην καὶ μεγίστην κακογαμίον.

5 17 Πιττακοῦ.

〈Πιττακός〉 ἐπύθετό τινος διότι οὐ βούλεται γῆμαι· τοῦ δὲ φήσαντος ἔαν μὲν καλὴν γῆμω, ἔξω κοινήν, ἔν δὲ αἰσχροάν, ἔξω ποιινήν, ὀυμενοῦν ἔφη ἄλλ' ἔαν μὲν καλὴν γῆμης, οὐχ ἔξεις ποιινήν, ἔαν δὲ αἰσχροάν, οὐχ ἔξεις κοινήν.

10 18 Γαῖου ὑπὲρ Λονκίλλης.

Πολλάκις γὰρ γυνὴ καὶ παῖδας ὑπερεβάλετο εὐνοίᾳ τῇ πρὸς τὸν ἄνδρα· ἡ γὰρ τοῦ βίου κοινωνία μακροτέραν τὴν φιλίαν ποιεῖ τῶν τεχθέντων ἀπαξ.

19 Δημοσθένους ἐκ τοῦ κατὰ Νεαίρας (LIX p. 1386).

15 Τὰς μὲν γὰρ ἑταίρας ἡδονῆς ἕνεκα ἔχομεν, τὰς <δὲ> παλλακὰς τῆς καθ' ἡμέραν θεραπείας τοῦ σώματος, τὰς δὲ γυναικας τοῦ παιδοποιεῖσθαι γνησίως καὶ τῶν ἔνδον φύλακα πιστὴν ἔχειν.

20 20 Μουσωνίου ἐκ τοῦ Εἰ ἐμπόδιον τῷ φιλοσοφεῖν γάμος (Muson. rel. XIV p. 70 H.).

1 ecl. cum lemm. hab. S M A. Aristonem Stoicum intellegit P. Wendland quaest. Muson. p. 58. cf. Clemens Alex. strom. II 23 p. 191, 8 Stähl. et quae adnotavi in Muson. p. 77, 4 || 2 νόμος SM² νόμωσ M¹ νόμονος A || 3 ἀγάμον M | leniter suppleas τὴν <δὲ> δευτέραν, itaque erunt fortasse qui etiam τὴν <δὲ> τρίτην scribi malint cf. 16 adn. || 5 ecl. cum lemm. hab. S M A. prior pars eclogae etiam aliis adscribitur, velut Antistheni a Laertio VI 3, Bioni ab eodem IV 48, cf. corp. Par. 375 Elt. gnomol. Vat. 2 et quae ibi collegit Sternbach. denique pap. Argentor. gr. 92, Reitzenstein *Hell. wundererz.* p. 147 s. || 6 Πιττακός om. S M A¹, habet Tr. ubi deest lemma, ex lemmate πιττακοῦ: nominativum fecit A² || 10 ecl. cum lemm. hab. S M A; λονκίλλον M || 11 ὑπερεβάλλετο S || 12 μακροτέραν SM μικροτέραν A; λοχυροτέραν scr. Meineke || 14 ecl. cum lemm. hab. S M A; κατανέρας M κατὰ νεέρας A¹ || 15 τὰς δὲ παλλ- reposui e Dem.: τὰς παλλ- S M A τὰς παλλ. δὲ Tr. || 17 τῶν ex την corr. S¹ | ἔνδων M || 19 ecl. hab. S M A. μουσωνίου ἐκ^τ εἰ ἐμπόδιον ὃ γὰρ S μουσωνίου ἐκ τοῦ ἐμπόδιον (εμπ- M) τῷ φιλοσοφεῖν (super φιλοσ. scr. ἡρουμένω A²) γάμος M A

Ἄλλον δέ τινος φήσαντος, ὅτι ἐμπόδιον αὐτῷ δοκοίη
εἶναι τῷ φιλοσοφεῖν γάμος καὶ ὁ σὺν γυναικὶ βίος, Πυ-
 θαγόρα μὲν, εἶπεν ὁ Μουσώνιος, οὐκ ἐμπόδιον ἦν, οὐδὲ
 Σωκράτει, οὐδὲ Κράτῃ, ὧν ἕκαστος συνώκησε γυναικί·
 καὶ οὐκ ἂν ἔχοι τις εἰπεῖν ἄμεινον ἐκείνων ἐτέρους φιλοσο- 5
 φήσαντας. καίτοι γε Κράτης ἄοικός τε καὶ ἀσκευής καὶ
 ἀκτῆμων τέλεον ἦν, ἀλλ' ὅμως ἔγρημεν· εἴτα μὴδ' ὑπόδυσιν
 ἔχων ἰδίαν ἐν ταῖς δημοσίαις Ἀθήνῃσι στοαῖς διημέρευε
 καὶ διενυκτέρευε μετὰ τῆς γυναικός· ἡμεῖς δὲ ἀπ' οἰκίας
 ὁρμώμενοι, καὶ οἰκέτας τοὺς ὑπηρετοῦντας ἔχοντες ἔνιοι, 10
 τολμῶμεν ὅμως λέγειν ἐμπόδιον εἶναι φιλοσοφίᾳ γάμον;
 καὶ μὴν ὁ γε φιλόσοφος διδάσκαλος δῆπου καὶ ἡγεμὼν πάν-
 των τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶ τῶν κατὰ φύσιν ἀνθρώπων προση-
 κόντων· κατὰ φύσιν δ', εἴ τι ἄλλο, καὶ τὸ γαμεῖν φαίνε-
 ται ὄν. ἐπεὶ τοῦ χάριν ὁ τοῦ ἀνθρώπου δημιουργὸς πρῶ- 15
 τον μὲν ἔτεμε δίχα τὸ γένος ἡμῶν, εἴτ' ἐποίησεν αὐτῷ δι-
 τὰ αἰδοῖα, τὸ μὲν εἶναι θήλεος τὸ δὲ ἄρρενος, εἴτα δὲ ἐνε-
 ποίησεν ἐπιθυμίαν ἰσχυρὰν ἑκατέρῳ θατέρου τῆς θ' ὁμι-
 λίας καὶ τῆς κοινωνίας καὶ πόθον ἰσχυρὸν ἀμφοῖν ἀλλή-
 λων ἐνεκέρασεν, τῷ μὲν ἄρρενι τοῦ θήλεος, τῷ δὲ θήλει 20
 τοῦ ἄρρενος; ἄρ' οὖν <οὐ> γινώριμον, ὅτι ἐβούλετο συνεῖναι
 τε αὐτῷ καὶ συζῆν, καὶ τὰ πρὸς τὸν βίον ἀλλήλοιν συμμη-
 χανᾶσθαι, καὶ γένεσιν παίδων καὶ τροφὴν ἅμα ποιεῖσθαι,
 ὥς ἂν τὸ γένος ἡμῶν αἰδίδιον ᾗ; τί δ'; εἰπέ μοι, πότερα
 προσήκει ἕκαστον ποιεῖν καὶ τὰ τοῦ πέλας, καὶ ὅπως οἰκοὶ 25

2 ὁ γάμος A² || 4 σωκράτει M sed ει in ras. M² σωκράτῃ A¹ |
 ὦ primo M || 5 ἐτέρους supra lin. A¹ || 7 τέλεον^σ M superscr. M² ||
 9 καὶ SM καὶ γὰρ A¹ κάκει A² | ἀποικίας M¹ distinxit M² || 13 ἀν-
 θρώπων Koen: ἀνῶν S ἀνθρώπων M ἀνῶν A¹, videtur A² v dele-
 visse; ἀνθρώποις prop. Gesn.¹ || 15 ὃν scripsi: οὖν SM εἶναι A | τοῦ
 SM τούτου A | χάριν etiam A | ὁ του vel ὅτου M || 16 ἡμῶ primo
 M || 17 δ' ἐποίησεν A¹, corr. A¹ vel A² ἐνεποίησεν sed ut perierit
 δὲ || 19 ἀλλήλων ex -οιν corr. S¹ || 20 ἐνεκέρασεν cod. Par. 1985 teste
 Gaisfordo: ἀνεκ- SMA | τὸ μὲν M | μὲν γὰρ ἄρρ. Tr. || 21 ἄρ' οὖν
 οὐ Meineke: ἄρ' (ἄρ M¹) οὖν SMA¹ οὐ superscr. A² || 22 ἀλλήλων
 libri: corr. Halm || 24 αἰδοῖον S || 25 πότερα πρ. ἕκαστον <τὰ ἑαυτοῦ
 μόνον> ποιεῖν <ἦ> καὶ τὰ τοῦ πέλας Cobet mnemos.² II p. 425. malim

ὥσιν ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ, καὶ ὅπως ἡ πόλις μὴ ἔρημος ᾗ,
 καὶ ὅπως τὸ κοινὸν ἔξει καλῶς; εἰ μὲν γὰρ φῆς, ἅς τὸ
 αὐτοῦ σκεπτόν μόνον, ἀποφαίνεις τὸν ἄνθρωπον λύκου
 μηδὲν διαφέροντα μηδ' ἄλλου θηρίου τῶν ἀγριωτάτων
 5 μηδενός, ἅπερ ἀπὸ βίας καὶ πλεονεξίας πέφυκε ζῆν, μὴ
 φειδόμενα μηδενὸς ἀφ' ὅτου μέλλει καρποῦσθαι τι ἡδύ,
 ἅμοιρα μὲν κοινωνίας ὄντα, ἅμοιρα δὲ συνεργείας τῆς ἀπ'
 ἀλλήλων, ἅμοιρα δὲ δικαίου παντός. εἰ δ' ὁμολογήσεις
 τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν μελίσση μάλιστα προσεικέναι, ἣ
 10 μὴ δύναται μόνη ζῆν, ἀπόλλυται γὰρ μονωθεῖσα, πρὸς ἐν
 δὲ καὶ κοινὸν ἔργον τῶν ὁμοφύλων συνένευκε καὶ συμ-
 πράττει καὶ συνεργάζεται τοῖς πλησίον· εἰ ταῦτα ταύτῃ ἔχει,
 καὶ ἔτι πρὸς τούτοις κακία μὲν ἀνθρώπου εἶναι ὑπείληπται
 ἀδικία τε καὶ ἀγριότης καὶ τὸ τοῦ πλησίον πρῆττοντος
 15 κακῶς ἀφροντιστεῖν, ἀρετὴ δὲ φιλανθρωπία καὶ χρηστότης
 καὶ δικαιοσύνη ἐστὶ καὶ τὸ εὐεργετικὸν εἶναι καὶ τὸ κηδε-
 μονικὸν εἶναι τοῦ πέλας, πῶς οὐ καὶ πόλεως ἐκάστῳ τῆς
 αὐτοῦ φροντιστέον καὶ τῇ πόλει οἶκον περιβλητέον; ἀρχὴ
 δὲ οἴκου περιβολῆς γάμος. ὥστε ὁ ἀναιρῶν ἐξ ἀνθρώπων
 20 γάμον ἀναιρεῖ μὲν οἶκον, ἀναιρεῖ δὲ πόλιν, ἀναιρεῖ δὲ σύμ-
 παν τὸ ἀνθρώπειον γένος. οὐ γὰρ ἂν διαμένοι μὴ γενέσεως
 οὔσης, οὐδ' ἂν γένεσις εἴη μὴ γάμου ὄντος, ἣ γε δικαία
 καὶ νόμιμος. ὅτι μὲν γὰρ οἶκος ἢ πόλις οὗτ' ἐκ γυναικῶν
 συνίσταται μόνον οὗτ' ἐξ ἀνδρῶν μόνον, ἀλλ' ἐκ τῆς πρὸς
 25 ἀλλήλους κοινωνίας, δηλόν· ἀνδρῶν δὲ καὶ γυναικῶν κοι-

ἕκαστον ποιεῖν (τὰ αὐτοῦ μόνον ἢ σκοπεῖν) καὶ τὰ τοῦ πέλας. tamen
 non desunt structurae exempla similiter inmutatae, cf. Xen. apomn. IV
 4, 7 Arr. diss. Epict. III 7, 6. σκοπεῖν pro ποιεῖν scribi mavult Elter

1 μὴ] μὲν A || 2 ἔξει ex ἔξη corr. S¹ | αὐτοῦ primo M || 3 cf.

Muson. rel. praef. p. XX s. || 6 μέλλει M μέλει, λ add. pr. manus
 postquam litteram inter λ et ε inserere conata est S vocabulum om.
 A || 7 συνεργίας S -γελας MA | παρ' ἀλλ. conl. Nauck || 9 μάλιστα
 μελίσση A, recepit Meineke || 10 μὴ SM: οὐ A idque recepit Meineke |
 δύνασθαι M || 12 τοῦ πλ. M || 17 πῶς οὐ — περιβλητέον; scripsi:
 οὔτω — περιβλητέον libri. cf. Muson. rel. p. 78, 1. 6 H. || 18 αὐτοῦ
 S: αὐτοῦ MA; ἐαντοῦ tacite Gesn.² || 21 διαμένη A || 23 ὅτι οὕτε
 A || 24 οὗτ' ἐξ ἀνδρῶν μόνον om. A

νωνίας ἄλλην οὐκ ἂν εὗροι τις οὕτ' ἀναγκαιοτέραν οὔτε
 προσφιλεστέραν. ποῖος γὰρ ἑταῖρος ἑταίρῳ οὕτω προση-
 νῆς ὡς γυνὴ καταθύμιος τῷ γεγαμηκότι; ποῖος δ' ἄδελφός
 ἀδελφῷ; ποῖος δὲ γονεῦσιν υἱός; τίς δὲ ἀπὼν οὕτω πο-
 θεινός ὡς ἀνὴρ γυναικὶ καὶ γυνὴ ἀνδρί; τίνος δὲ παρουσία 5
 μᾶλλον ἢ λύπην ἐλαφρύνειεν ἢ ἢ χαρὰν ἐπαυξήσειεν ἢ
 συμφορὸν ἐπανορθώσειεν; τίσι δὲ νενόμισται κοινὰ εἶναι
 πάντα, καὶ σώματα καὶ ψυχαὶ καὶ χρήματα, πλὴν ἀνδρός
 καὶ γυναικός; ταῦτά τοι καὶ πάντες ἄνθρωποι πρεσβυ-
 τήτην νομίζουσι πασῶν τὴν ἀνδρός καὶ γυναικὸς φιλίαν· 10
 καὶ οὐδὲ μήτηρ ἢ πατὴρ νοῦν ἔχων οὐδεὶς ἀξιοῖ φίλτερος
 <εἶναι> τῷ ἑαυτοῦ τέκνῳ τοῦ συνεζευγμένου γάμφ. καὶ ὁ
 λόγος δὲ ἐκεῖνος φαίνεται δηλοῦν, ὅσον προτερεῖ τῆς γονέων
 πρὸς τέκνα φιλίας ἢ γυναικὸς πρὸς ἄνδρα, ὅτι Ἄδμητος
 δόσιν ταύτην λαβὼν παρὰ θεῶν, εἰ παράσχοι τὸν ἀνθ' 15
 ἑαυτοῦ τεθνηξόμενον, ζῆσαι διπλασίῳ χρόνον τοῦ τεταγμέ-
 νου αὐτῷ, τῶν μὲν γονέων οὐκ ἔτυχεν ἐθελόντων προαπο-
 θανεῖν αὐτοῦ καί τοι γεγηρακότων· ἢ γυνὴ δὲ ἢ γαμετὴ
 Ἀλκηστis, κομιδῇ νέα οὖσα, ἐδέξατο ἐτοίμως τὸν θάνα-
 τον πρὸ τοῦ ἀνδρός. 20

Ὅτι δὲ μέγα καὶ ἀξιοσπούδαστον ὁ γάμος ἐστί, καὶ
 ταύτῃ δῆλον. Θεοὶ γὰρ ἐπιτροπεύουσιν αὐτόν, καθὼ νομί-

1 οὕτ' ἀναγκ.: quia modo dixerat matrimonio sublato tolli
 etiam iustam liberorum procreationem. dubitat tamen num omnia
 recte hic tradita sint C. Praechter *Hierokles* p. 75 adn. 4 || 2 ἕτερος
 ἑτέρῳ libri: corr. Gesn.¹ f. 383 mrg. || 3 δ' A δαι M omisit particu-
 lam sed α vocis ἀδελφός ex corr. scr. S || 4 τίς δὲ (ut voluit Nauck)
 A: τίς δαι SM || 5 τίνος δὲ Gaisford: τίνος δαι SM τίς δὲ A || 7 δὲ
 A: δαι SM || 9 σοι pro τοι S || 10 πασῶν ex παντός corr. S¹ ||
 12 εἶναι addidit Nauck | τῷ ἑαυτοῦ τέκνῳ SMA τῶν ἑαυτοῦ τέκ-
 νων Tr.; τοῖς ἑαυτοῦ τέκνοις ci. Geel | τῷ συνεζευγμένῳ (τῷ συνε-
 ζευγμένῳ superscr. M²) SMA: corr. Nauck || 14 ἢ MA | Ἄδμητον A.
 cf. Eur. Alc. 1070 ubi Admetum hortatur chorus χορὴ δ', ὅστις
 (malim εἶ τις) εἰ σύ, καρτερεῖν θεοῦ δόσιν || 16 διπλάσιον Gais-
 ford || 19 ἐτοίμως SM: προθύμως A idque recepit Meineke || 22 ταύ-
 την A | νομίζεται prop. Zeller *Phil. der Gr.*³ III 1 p. 732 adn. 5

ζονται παρ' ἀνθρώποις, μεγάλοι· πρώτη μὲν Ἥρα, καὶ
 διὰ τοῦτο ζυγίαν αὐτὴν προσαγορεύομεν· εἶτα Ἔρως, εἶτα
 Ἀφροδίτη· πάντας γὰρ τούτους ὑπολαμβάνομεν ἔργον
 5 πεποιῆσθαι τοῦτο, συνάγειν ἀλλήλοις πρὸς παιδοποιίαν
 ἀνδρα καὶ γυναῖκα. ποῦ μὲν γὰρ Ἔρως παραγένοϊτ' ἂν
 δικαιότερον ἢ ἐπὶ νόμιμον ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ὁμιλίαν;
 ποῦ δὲ Ἥρα; ποῦ δὲ Ἀφροδίτη; πότε δ' ἂν εὐκαιρότερον
 εὖξαιτό τις τοῖς θεοῖς τούτοις ἢ πρὸς γάμον ἰὼν; τί δὲ
 10 καλοῦντες ἀφροδίσιον ἔργον προσηκόντως ἂν μᾶλλον καλοῖ-
 μεν ἢ τὴν γαμετῆς τῷ γεγαμηκότι σύνοδον; διὰ τί τοι-
 γαροῦν φαίη τις ἂν θεοὺς μὲν οὕτω μεγάλους ἐπισκοπεῖν
 καὶ ἐπιτροπεύειν γάμον καὶ παιδοποιίαν, μὴ προσήκειν δὲ
 ἀνθρώπῳ ταῦτα; διὰ τί δὲ προσήκειν μὲν τῷ ἀνθρώπῳ
 ταῦτα, μὴ προσήκειν δὲ τῷ φιλοσόφῳ; πότερον <ὅτι> κακίῳ
 15 εἶναι χρὴ τῶν ἄλλων τὸν φιλόσοφον; ἀλλ' οὐ χρὴ, κρείτ-
 τω δὲ καὶ δικαιότερον καὶ καλοκάγαθικώτερον. ἢ ὅτι
 κακίων οὐκ ἔστι καὶ ἀδικώτερος ἀνὴρ τοῦ μὲν κηδομένου τῆς
 ἑαυτοῦ πόλεως ὁ μὴ κηδόμενος, τοῦ δὲ τὸ κοινὸν σκοποῦν-
 τος ὁ τὸ αὐτοῦ μόνον ὀρών; ἢ ὅτι φιλόπολις καὶ φιλάν-
 20 θρωπος καὶ κοινωνικὸς μᾶλλον ἔστιν ὁ μονήρη βίον αἰρού-
 μενος τοῦ νέμοντος οἶκον καὶ ποιουμένου παιῖδας καὶ πόλιν
 αὖξοντος τὴν ἑαυτοῦ, ἅπερ ὑπάρχει τῷ γαμοῦντι; ὅτι μὲν
 οὖν προσήκει τὸν φιλόσοφον γάμου καὶ παιδοποιίας ἐπι-
 μελεῖσθαι, δῆλον. εἰ δὲ προσήκει τοῦτο, πῶς ἂν ὀρθῶς
 25 ἔχοι, ὧ νεανίσκε, ὁ λόγος ἐκεῖνος, ὃν σὺ ἀρτίως ἔλεγες, ὡς
 ἐμπόδιόν ἐστι τῷ φιλοσοφεῖν γάμος; οὐ γὰρ δὴ φιλοσοφεῖν
 ἕτερόν τι φαίνεται ὃν ἢ τὸ ἅ πρέπει καὶ ἅ προσήκει λόγῳ
 μὲν ἀναζητεῖν, ἔργῳ δὲ πράττειν. Τότε μὲν δὴ τοιαῦτά
 τινα εἶπεν.

2 ζυγίαν ex συζυγίαν, quod scribere instituerat, corr. S ἀζυ-
 γίαν Tr. || 4 πεποιῆσθαι] litt. ιη̄ in ras. M² || 5 v. Ἔρως et (7) Ἥρα
 sedem mutare iubet Meineke coll. 1 s. | παραγένοϊτ' A: παραγίνοϊτ'
 S M || 8 δὲ A δαὶ S M || 11 οὕτως M || 12 δαὶ pro δὲ M || 14 προσ-
 ήκει δὲ A | ὅτι addidi | κακίῳ] ω in ras. M² | 16 δὲ S M: γὰρ A ||
 17 κακίων] ω in ras. M² | ἂν ἀνὴρ A || 18 φειδόμενος A || 19 αὐτοῦ M ||
 21 πόλιν ἄξιον αὖξοντος A || 26 τῷ φιλοσοφεῖν scripsi coll. diatribae
 initio: τῷ φιλοσόφῳ libri | γάμος ex λόγος corr. S¹ | δεῖ M¹ δὴ M²

21 Ἱεροκλέους ἐκ τοῦ Περὶ γάμου (p. 52 Arnim).

Ἀναγκαιότατός ἐστιν ὁ περὶ τοῦ γάμου λόγος. ἅπαν
μὲν γὰρ ἡμῶν τὸ γένος ἔφνυ πρὸς κοινωνίαν, πρώτη δὲ
καὶ στοιχειωδεστάτη τῶν κοινωνιῶν ἡ κατὰ τὸν γάμον.
οὔτε γὰρ πόλεις ἂν ἦσαν μὴ ὄντων οἴκων, οἶκος τε ἡμι- 5
τελὴς μὲν τῷ ὄντι ὁ τοῦ ἀγάμου, τέλειος δὲ καὶ πλήρης
ὁ τοῦ γεγαμηκότος.

22 Ἐν ταύτῳ (p. 52 Arn.).

Οὐκοῦν ἔχομεν ἐν τοῖς περὶ οἴκων ἀποδεδειγμένον,
ὡς τῇ σοφῷ προηγούμενος μὲν ἐστιν ὁ μετὰ γάμου βίος, 10
ὁ δ' ἄνευ γυναικὸς κατὰ περίστασιν· ὥστ' ἐπειδὴ χρὴ μὲν
ἐν οἷς γε δυνάμεθα μιμεῖσθαι τὸν ἔχοντα νοῦν, τούτῳ δὲ
προηγούμενόν ἐστι τὸ γαμεῖν, δῆλον ὅτι καὶ ἡμῖν ἂν εἴη
καθῆκον, εἴ γε μὴ τις εἴη περίστασις ἐμποδῶν. καὶ δὴ
τοῦτο μὲν πρῶτον. ἔοικε δὲ καὶ πρὸ τοῦ σοφοῦ παρα- 15
καλεῖν ἡμᾶς ἢ καὶ αὐτὸν τὸν σοφὸν ἐπὶ τὸν γάμον ἐξοτρύ-
νουσα φύσις, ἢ τις οὐ συναγελαστικούς ἡμᾶς ἀπειργάσατο
μόνον, ἀλλὰ καὶ συνδυαστικούς, μετὰ τοῦ καὶ ἐν τε καὶ
κοινὸν ἔργον ὑποθεῖναι τῷ συνδυασμῷ· λέγω δὲ τὴν παί-
δων γένεσιν καὶ βίου διεξαγωγὴν εὐσταθοῦς. δικαία δὲ 20
διδάσκαλος ἢ φύσις, ὅτι τῇ παρ' αὐτῆς κατασκευῇ σύμφω-
νον τὴν ἐκλογὴν χρὴ γίνεσθαι τῶν καθηκόντων. ζῇ γοῦν
ἐκαστον τῶν ζώων ἐπομένως τῇ ἑαυτοῦ φυσικῇ κατασκευῇ,
καὶ νῆ Δία τὸ φυτόν ἅπαν ὡσαύτως κατὰ τὸ ἐπὶ αὐτῶν

1 ecl. cum lemm. hab. S M A, ἐκ τοῦ περὶ γάμου Tr. περὶ
γάμου S M A. cf. lemma eclogae 25 || 2 ἀναγκαιότατος etiam A ||
4 τῶν Tr.: om. S M A || 5 οὐδὲ prop. de Arnim, idem mox οἶκος δὲ ||
6 καὶ Tr. M²: om. S M¹ A. suspectum πλήρης Meinekio || 8 ecl. cum
lemm. hab. S M A || 9 οἴκων A: οἰκῶν S M || 10 ὡς τῷ Meineke: ὥστε
libri || 12 δυνάμεθα] δυ ex μι corr. S¹ || 15 v. πρὸ τοῦ σοφοῦ vix in-
tegra. an πρὸ τούτου? || 16 post ἡμᾶς per errorem praecepit ἀπειργ.
μόνον (17) sed delevit A | ἐξοτρύνουσα S A (coaluerunt o et v in S
unde error Gaisfordi) ἐξοτρύνουσα M || 18 καὶ (ante εν) S M superscr. A¹,
seclisit Meineke | ὑποθῆναι Tr. || 20 δικαία δὲ διδ. ἢ φύσις] cf. Hierocles
ed. Arn. col. 2 v. 51 || 21 ὥστε pro ὅτι ci. Nauck || 22 γίνεσθαι libri
ut p. 503, 21, sed vide p. 504, 13. 506, 5. 12. 23, al. γίνεσθαι scribi
solet in papyro Berol. || 23 τῶν ζώων S A τὸ ζῶον M || 24 αὐτῶν
prop. Gesn.¹ marg.: τῶν M A τὸν ex τῶν corr. S¹

λεγόμενον ζῆν, πλὴν οὐκ ἐκλογισμῶ καὶ ἀριθμήσει τινὲ χρώ-
 μενα καὶ ταῖς ἀπὸ τῶν βασανιζομένων ἐκλογαῖς, ἀλλὰ τὸ
 μὲν φυτὰ τῇ φύσει ψιλῇ, ψυχῆς γὰρ ἐστὶν ἀμέτοχα, τὰ δὲ
 ζῆα φαντασίαις τε σπώσαις ἐπὶ τὰ οἰκεία καὶ ἐξελαυνού-
 5 σαις προθυμίαις. ἡμῖν δὲ ἡ φύσις ἔδωκε τὸν λόγον τὰ
 τε ἄλλα πάντα καὶ σὺν πᾶσι, μᾶλλον δὲ πρὸ πάντων αὐ-
 τὴν κατοψόμενον τὴν φύσιν, ὅπως ἄς πρὸς τινα σκοπὸν
 εὐφεγγῇ τε καὶ ἀραρότα τεταμένος ταύτην, ἐκλεγόμενός τε
 τὸ σύμφωνον αὐτῇ πᾶν καθηκόντως βιοῦντας ἡμᾶς ἀπερ-
 10 γάζοιτο.

23 Ἐν ταύτῳ (p. 53 Arn.).

Ὅθεν καὶ οὐκ ἂν ἀμάρτοι τις ἀτελῇ φήσας οἰκίαν
 τὴν ἄνευ γάμου, τῷ μῆτε τὸ ἄρχον ἄνευ τοῦ ἀρχομένου δύ-
 νασθαι νοηθῆναι μῆτ' ἄνευ τοῦ ἄρχοντος τὸ ἀρχόμενον·
 15 οὗτος γὰρ ὁ λόγος εὖ μάλα μοι δοκεῖ δυσωπεῖν τοὺς
 ἡλλοτριωμένους πρὸς γάμον.

24 Ἐν ταύτῳ (p. 53 Arn.).

Φημὶ τοίνυν καὶ σύμφωρον εἶναι τὸν γάμον πρῶτον
 μὲν ὅτι θείον ὡς ἀληθῶς φέρει καρπὸν τὴν παίδων γένε-
 20 σιν, οἱ παραστάται μὲν ἡμῖν οἷον συμφυεῖς ἔτι καὶ αὐτοῖς
 ἐρρωμένοις ἐν ἀπάσαις γίνονται πρόξεςιν, ἀγαθοὶ δὲ
 ἐπίκουροι κάμνουσιν ὑφ' ἡλικίας καὶ γῆρα πιεζομένοις,
 οἰκείοι μὲν ἐν εὐπραγίαις εὐφροσύνης κοινωνοί, συμπαθεῖς
 δὲ ἐν τοῖς ἐναντίοις καιροῖς διάδοχοι τῶν ἀνιαρῶν. ἔπειτα

1 λεγόμενον SM λεγομένων A | ἀριθμήσει] ἀνακρίσει Bentley |
 τινι A τινὰ SM || 2 ἀπὸ Needham: ὑπὸ SMA | βασανιζομένων MA
 -μέναις S || 3 φυτὰ post φύσει libri, traiecit Needham | ψυχῆς A
 ψυχῇ SM || 4 ἐλαυνούσαις prop. Needham, cf. p. 502, 16 ἐξοτρώ-
 νουσα || 5 προθυμίας A || 7 ὅπως SA οὕτως M || 8 εὐφεγγῇ τε
 Gesn.²: εὖ φέγγη τε S εὖ φεύγη τε MA | τεταγμένος libri: corr.
 Meineke || 11 ecl. cum lemm. hab. SMA || 12 καὶ om. Tr. || 13 τῷ
 ex τὸ corr. A¹ τὸ Tr. || 17 ecl. cum lemm. hab. MA, sine lemm. S.
 cum praegressa cohaeret ecloga in S || 18 συμφέρων γάμος in marg.
 dextro adser. M m. rec. || 19 τὴν παίδων γένεσιν SA: τὴν γένεσιν
 τῶν παίδων M unde tacite τὴν τῶν παίδων γ. Gesn.² || 21 γίνονται
 tacite Gesn.²: γίγνεται SMA γίνεσθαι Tr. | ἀγαθοὶ prop. Gesn.¹.
 marg.: ἀγαθοῖς SMA || 22 πιεζομένοις Tr.: πιεζομένους SMA

καὶ πρὸ γενέσεως τέκνων λυσιτελῆς ἢ μετὰ γυναικὸς συμβίωσις. πρῶτον μὲν γὰρ ἀποτετρυνμένους τοῖς θυραίοις καμάτοις ὑποδέχεται θεραπευτικῶς ἀναλαμβάνουσα καὶ μετ' ἐπιμελείας ἀνακτωμένη πάσης· ἔπειτα τῶν ὄντων δυσχερῶν ἐν τῇ διανοίᾳ λήθην ἐντίθησι. τὰ γὰρ σκυθρωπὰ τοῦ βίου περὶ μὲν τὴν ἀγορὰν ἢ τὸ γυμνάσιον ἢ τὸ χωρίον ἢ καθόλου πάσας μερίμνας ἀσχολοῦσι καὶ περὶ τοὺς φίλους τε καὶ συνήθεις διατρίβουσιν ἡμῖν οὐκ ἔστι πρόχειρα τοῖς ἀναγκαίοις ἐπιπροσθούμενα περισπασμοῖς· ἀνεθεῖσι δ' ἐκ τούτων εἰς τε τὴν οἰκίαν ἐπανέλθοῦσι καὶ οἶον εὐσκόλοις τὴν ψυχὴν γενομένοις ἐμπελάζει καιρῷ χρώμενα τούτῳ τοῦ ἀνιᾶν ἡμᾶς, ὅταν γε ἔρημος εὐνοίας καὶ μονήρης ὁ βίος ἦ. γυνὴ δὲ παροῦσα μεγάλη γίνεται καὶ πρὸς ταῦτα παρηγορία, πυνθανομένη τι περὶ τῶν ἐκτὸς ἢ περὶ τῶν ἔνδον ἀναφέρουσα καὶ συνδιασκεπτομένη καὶ τινα διάχυσιν καὶ ἀπλάστου προθυμίας εὐφροσύνην παρέχουσα. καὶ μὴν οἷα μὲν ἔστιν ἐν ἑορταῖς συνεπιμεληθῆναι θυσιῶν καὶ ἱερουργιῶν, οἷα δ' ἐν ἀνδρὸς ἀποδημίαις εὐσταθῇ διατηρῆσαι καὶ μὴ παντάπασιν ἀπροσπάτητον τὸν οἶκον, οἷα δὲ κηδεμῶν οἰκετῶν, οἷα δὲ δὴ ἐν νόσοις [οἷα] παραστάτις, μακρὸς ἂν γένοιθ'· ὁ λόγος πάντ' ἐπεξιὼν τὰ κατὰ μέρος. ἀρκεῖ γὰρ κεφάλαιον εἰπεῖν, ὡς δεῖ μὲν ἅπασιν ἀνθρώποις

1 πρὸ γενέσεως Gaisford: προσγενέσεως SA πρὸς γενέσεως M πρὸς γένεσιν Tr. πρὸς γενέσει Bentley, χωρὶς γενέσεως Halm lect. Stob. p. 19. an ἐκτὸς γενέσεως? || 2 ἀποτετρυνμένους cod. Par. 1985 teste Gaisfordo: ἀποτετρυνμένους SMA -τετριμμένους Tr. | θυραίοις M || 7 πάσας μερίμνας ἀσχολοῦσι Diels: πάσης μερίμνης (-μνηας vel -μνηουσ M) ἀσχολίας libri. πάσας μερίμνας praeivit Needham, ἀσκόλοις Halm l. c. p. 20 priora non recte interpretatus || 9 περισπασμοί SMA: corr. Gesn.¹ f. 385^v || 10 συσχ- vel συσσχόλοις S συσκόλοι M ἀσκόλοις A: corr. Gaisford || 11 ἐν πελάζει MA | χρώμενα M κρώμενα S κλώμενα A || 12 γε Gesn.²: γὰρ SMA. περ prop. Meineke || 13 βίος. ἢ γυνή libri: corr. Diels || 14 ἐντὸς M || 15 ἔνδον in ἔνδων corr. M¹ || 16 ἀπλάστου] post v nescio quid in S quod tamen σ esse nequit || 19 ἀπροσπάτητον MA -τεντον S | οἷα δὲ κηδεμῶν Bentley: οἷα (οἷα etiam S) δοκεῖ δαίμων SMA || 20 οἷα δὲ ἐν νόσοις οἷα (sine acc., ο ex corr. ut videtur S) δὴ libri: οἷα secluserit Bentley, δὴ traiecit Praechter | παρστάτις A

πρὸς μετρίαν τοῦ βίου διεξαγωγὴν δυοῖν, συγγενικῆς ἐπικου-
 ρίας καὶ συμπαθοῦς εὐνοίας· οὔτε δὲ συμπαθέστερόν τι
 γυναικὸς εὖροιμεν ἂν οὔτε τέκνων συγγενέστερον. παρέχει
 δ' ἑκάτερον ὁ γάμος. πῶς οὖν οὐχὶ λυσιτελέστατον ἡμῖν;
 5 ἄλλ' ἔγωγε καὶ καλὸν ἡγοῦμαι τὸν μετὰ γάμου βίον. τίς
 γὰρ ἕτερος τοιοῦτος γένοιτ' ἂν οἰκίας κόσμος οἷός ἐστιν
 ὁ κατὰ τὴν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς κοινωνίαν; οὐ μὲν δὴ
 πολυτελεῖς οἶκοι καὶ ὀρθόστρωτοι τοῖχοι καὶ περίστοα τοῖς
 10 ὑπὸ τῆς ἀπειραγαθίας θαυμαζομένοις λίθοις διακεκοσμη-
 μένα οὐδὲ ζωγραφία καὶ ψαλιστοὶ μυρρινῶνες οὐδ' ἄλλο
 τι τῶν ἐκπληττόντων τοὺς ἡλιθίους κάλλος ἐστὶν οἰκίας,
 ἀλλὰ ζεύγος ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, συγκαθειμαρμένων ἀλλή-
 λους καὶ καθιερωμένων θεοῖς γαμηλίοις γενεθλίοις ἐφ-
 εστίοις, συμφωνούντων μὲν ἀλλήλοις καὶ πάντα κοινὰ
 15 πεποιημένων μέχρι καὶ τῶν σωμάτων, μᾶλλον δὲ καὶ αὐ-
 τῶν τῶν ψυχῶν, καὶ περὶ προστασίαν μὲν ἔχόντων τὴν
 ἐπιβάλλουσιν τοῦ οἴκου καὶ τῶν θεραπόντων, ἀνατροφὴν
 δὲ καὶ κηδεμονίαν τῶν τέκνων, ἐπιμέλειαν δὲ οὔτε σύν-
 τονον οὔτε μὴν ῥέθυμον ἄλλ' ἐμμελῆ καὶ καθηρμοσμένην
 20 τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων. τί γὰρ ἂν γένοιτο 'κρεῖσσον
 καὶ ἄρειον' κατὰ τὸν θαυμασιώτατον Ὅμηρον, 'ἣ ὄθ'
 ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἰκί' ἔχῃτον ἀνὴρ ἡδὲ γυνή;' διὸ
 καὶ πολλάκις ἐθαύμασα τοὺς ὡς βαρὺν ἡγουμένους τὸν
 μετὰ γυναικὸς βίον. οὐ γὰρ δὴ γυνή μὰ Δία βάρος ἢ
 25 φορτίον ἐστί, καθάπερ οὔτοι δοκοῦσιν· ἀλλ' ἦδε μὲν καὶ
 τῶν ἐναντίων κοῦφόν τι καὶ ῥᾶστα φέρεσθαι δυνάμενον,
 μᾶλλον δὲ καὶ τῶν ὄντως ἐπαχθῶν καὶ βαρέων κουφιστικόν.

4 ὅτι καλὸς ὁ γάμος M m. rec. in marg. sinistro | οὖν om. A ||
 5 μετὰ S M A τοῦ Tr. || 7 ἀνδρὸς bis scr. S || 8 πολυτελεῖς S ποτε-
 λείσ M ποτατελεῖς A | οἶκοι M | λιθόστρωτοι prop. Cobet mnemos.
 IX p. 135, nuper etiam Diels, dubito tamen quia statim subiciuntur
 περίστοα . . . λίθοις διακεκοσμημένα. defenderat ὀρθόστρωτοι
 Salmasius sic: 'ὀρθόστρ. τοῖχοι sunt ὀρθομαρμαρωτοὶ h. e. crustis
 marmoreis et laminis inducti' | περίστοα] cf. Croenert mem. gr.
 Herc. p. 122 adn. 3 || 16 περὶ secluserat Gesn.³ p. 416; usitatus esse
 ἔχειν ἀμφὶ τι monet Praechter | an μὲν ὄντων? || 19 μὴν A μὴ S M ||
 20 ἀναγκαῖον A | Od. VI 182 ss. || 22 οἶκον Hom. || 24 γὰρ δὴ
 Diels: γὰρ ἢ libri || 25 ἀλλήδε M || 27 ἐπαχθέων A

οὐδὲν γὰρ οὕτω φορτικόν ἐστι τῶν ὄντων, ὥστε μὴ ῥᾶον
εἶναι συμφρονοῦσί γε ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ καὶ κοινῇ φέρειν
αὐτὸ βουλομένοις. βαρὺ δέ ἐστιν ὡς ἀληθῶς ἀφροσύνη
καὶ δύσοιστον τοῖς αὐτὴν κεκτημένοις, ὅφ' ἧς δὴ καὶ τὰ
φύσει κοῦφα γίνεται βαρέα, τὰ τε ἄλλα καὶ γυνή. τῷ 5
ὄντι γὰρ δὴ καὶ συχνοῖς [γὰρ] τισιν ἀφόρητος ἐγένετο ὁ
γάμος, ἀλλ' οὐχὶ παρ' ἑαυτοῦ οὐδὲ τῷ φύσει τοιάνδε τὴν
μετὰ γυναικὸς εἶναι κοινωνίαν· ἀλλ' ὅταν γαμιῶμεν ὥς μὴ
δεῖ, μετὰ τοῦ καὶ αὐτοὶ παντάπασιν ἀπειροβίως διακεῖσθαι
καὶ ἀπαρασκεύως ἔχειν πρὸς τὸ ἀγαγεῖν ὡς χρὴ τὴν ἔλευ- 10
θέραν ἄγεσθαι, τὸ τηνικαῦτα συμβαίνει χαλεπὴν καὶ ἀφό-
ρητον γίνεσθαι τὴν κοινωνίαν. ἀμέλει καὶ ταύτῃ χωρεῖ
τοῖς πολλοῖς ὁ γάμος. οὐ γὰρ ἐπὶ παίδων γενέσει καὶ
βίου κοινωνία ἄγονται γυναῖκας· ἀλλ' οἱ μὲν διὰ προι-
κὸς ὄγκον, οἱ δὲ δι' ἐξοχὴν μορφῆς, οἱ δὲ δι' ἄλλας τινὰς 15
τοιουτοτρόπους αἰτίας, αἷς χρώμενοι κακαῖς συμβούλοις,
οὐδὲν περὶ τῆς διαθέσεως καὶ τοῦ ἡθους τῆς νύμφης
πολυπραγμονήσαντες, ὅλεθρον αὐτῶν θύουσι τὸν γάμον,
καὶ θύραις κατεστεμμέναις τύραννον ἀντὶ γυναικὸς ἐπεισά-
γουσιν ἑαυτοῖς, καὶ ταῦτα μὴδὲ ἐφ' ὅποσονοῦν ἀνταρ- 20
κέσαι δυνάμενοι καὶ τὴν περὶ τῶν πρωτείων ἀμιλλαν
ἀγωνίσασθαι. φανερόν οὖν, ὥς οὐ δι' αὐτὸν ἀλλὰ διὰ
ταῦτα πολλοῖς βαρὺς καὶ ἀφόρητος ὁ γάμος γίνεται. χρὴ
δ' οὐτ' ἀναίτια, φησὶν, αἰτιᾶσθαι οὐτ' ἐγκλημα πραγ-
μάτων ποιεῖσθαι τὴν αὐτῶν ἀσθένειαν καὶ περὶ τὴν χρῆσιν 25
αὐτῶν <ἄγνοιαν>. ἐπεὶ τοι καὶ ἀλόγιστον ἄλλως παντα-
χόθεν μὲν ἀφορμὰς ζητεῖν φιλιῶν καὶ τινὰς προσποιεῖ-

1 ῥᾶον Nauck (per litt.): ῥᾶστον (vel ῥᾶ-) libri || 4 δὴ S A δὲ M || 5 τὰ τε ἄλλα supra lin. S¹ || 6 γὰρ καὶ συχνοῖς γὰρ δὴ S M A: alterum γὰρ secl. Tr., δὴ traiecit Praechter || 7 ἑαυτῷ (vel -ῳ): corr. Halm lect. Stob. p. 20 | τὰ φύσει τοιάνδε A || 11 ἄγεσθαι A ἀγέσθαι S M || 12 χωρεῖ ταύτῃ Praechter || 13 γένεσιν καὶ — κοινωνίαν libri: corr. Meineke || 16 κακαῖς M A κακοῖς S || 18 αὐτῶν tacite Meineke: αὐτῶν libri || 20 ἀνταρκέσαι vel ἀντ- (ε ex corr.) S || 22 αὐτὸν libri: tacite corr. Meineke || 24 ἀναντία A | φησὶν A: φασὶν S M. Hom. Od. XX 135 | οἰδ' M | πραγμάτων ποιεῖσθαι S ποιεῖσθαι πραγμάτων M A || 25 αὐτῶν S αὐτῶν M A || 26 ἄγνοιαν suppl. Praechter, ἀπειρίαν Meineke. potest etiam κακοβουλίαν coll. v. 16

σθαι φίλους καὶ ἑταίρους οἷον συμμάχους ἔσομένους πρὸς
τὰ τοῦ βίου δυσχερῇ, τὴν δὲ καὶ παρὰ τῆς φύσεως καὶ
παρὰ τῶν νόμων καὶ παρὰ τῶν θεῶν διδομένην μισεῖν
συμμαχίαν τε καὶ βοήθειαν, τουτέστι τὴν ἐκ γυναικὸς
5 καὶ τέκνων.

25 Ἀντιπάτρον ἐκ τοῦ Περὶ γάμου (fr. 63 Arn.).

‘Ο εὐγενὴς καὶ εὐψυχος νέος, ἔτι δ’ ἡμέρος καὶ πολι-
τικός, θεωρῶν διότι τέλειος οἶκος καὶ βίος οὐκ ἄλλως
δύναται γενέσθαι, ἢ μετὰ γυναικὸς καὶ τέκνων· ἀτελὴς
10 γὰρ <οἰκία>, ὥσπερ πόλις, οὐχ ἡ ἐκ γυναικῶν μόνον, ἀλλὰ
καὶ ἐκ ψιλῶν ἀνδρῶν· ὃν τρόπον τε ποίμνη ἐπιγονὴν μὴ
ἔχουσα οὐ καλὴ οὐδὲ βουκόλιον εὐθηνοῦν, πολὺ μᾶλλον
οὐδὲ πόλις οὐδ’ οἰκία· ταῦτά τε δὴ κατανενοηκῶς ὁ
εὐγενὴς καὶ ὡς φύσει πολιτικὸν γένόμενον συναύξει τὴν
15 πατρίδα δεῖ . . . καὶ γὰρ οὐκ ἂν ἄλλως δύναιντο αἱ πό-
λεις σφῆζεσθαι, εἰ μὴ οἱ βέλτιστοι ταῖς φύσεσι τῶν πολι-
τῶν [ἡ] τῶν γενναίων παῖδες, τῶν προτέρων καθ’ ἀπερεί-
στου φύλλον καλοῦ δένδρου ἀπομαραινόμενων καὶ ἀπορρεόν-
των, οὗτοι καθ’ ὥραν γαμοῖεν, καθ’ ἀπερείς τινος γενναίου
20 βλαστοῦς διαδόχους τῇ πατρίδι καταλείποντες, οἳ θάλλειν
αὐτὴν αἰεὶ ποιοῖεν, καὶ τὴν ἀκμὴν αἰδῶδιον φυλάττοιεν, καὶ
ὅσον ἐφ’ ἑαυτοῖς μηδέποτε εὐεπίθετον τοῖς ἐχθροῖς, στο-

1 ἑταίρους S ἑτέρους MA || 3 δεδομένην Nauck (per litt.) |
μισεῖν scripsi: ἀνεσιν SMA; ἀγνοεῖν prop. Mekler || 5 τέκνων
SMA: τέκνων μὴ ζητεῖν τε καὶ προσποιεῖσθαι Tr. qua inter-
polatione decepti sunt editores || 6 ecl. cum lemm. hab. SMA ||
7 ἔμψυχος A || 10 οἰκία suppl. de Arnim || 12 καλὴ M¹ -λήν M² ||
13 τε coniecerat Halm lect. Stob. p. 17, recepit de Arnim: δὲ libri ||
14 post γένόμενον lacunam signavit Meineke qui praeterea ζῶον
expectat ad πολιτικόν, sed vide ne post δεῖ potius nonnulla excide-
rint velut quod coniecit Halm lect. Stob. p. 17 οὐκ ὀκνήσει καθ’
ὥραν γαμεῖν. nam novam parenthesin admissam esse ab Antipatro
eamque durissimam quod putat de Arnim veri vix simile est | συν-
αύξει M || 15 δύνανται A || 17 ἢ seclisit de Arnim | προτέρων] πατέ-
ρων ser. de Arnim || 18 φύλλον in φύλων corr. M¹ || 19 γαμῶιεν S
-ῶεν MA: corr. Tr. || 20 βλαστοῦς] μαστοῦς sine acc. S | καταλι-
πόντες libri: corr. Meineke | οἳ libri: καὶ de Arnim || 22 post ἐχθροῖς
plenius distinxit, post στοχαζόμενοι addidit οὖν Meineke

χαζόμενοι τοῦ καὶ ζῶντες καὶ μεταλλάξαντες ἀμύνειν
 τῇ πατρίδι καὶ βοηθεῖν. τῶν <οὖν> ἀναγκαιοτάτων καὶ
 πρώτων καθηκόντων νομίζουσι τὸ συγκραθῆναι εἰς γάμον,
 πᾶν μὲν τὸ τῇ φύσει ἐπιβάλλον σπεύδοντες ἐπιτελεῖν,
 πολὺ δὲ μάλιστα τὸ εἰς τὴν τῆς πατρίδος σωτηρίαν καὶ 5
 αὐξῆσιν ἀνῆκον, καὶ ἔτι μᾶλλον εἰς τὴν τῶν θεῶν τιμὴν.
 εἰ γὰρ ἐκλείποι τὸ γένος, τίς τοῖς θεοῖς θύσει; λύκοι
 τινὲς ἢ ταυροκτόνων γένος λεόντων. συμβέβηκε δὲ καὶ
 τὸν μὴ πείραν ἐσχηκότα γαμετῆς γυναικὸς καὶ τέκνων
 ἄγευστον εἶναι τῆς ἀληθινωτάτης καὶ γνησίου εὐνοίας. 10
 αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι φίλαι ἢ φιλοστοργίαι ἐοίκασιν ταῖς τῶν
 ὀσπρίων ἢ τινων ἄλλων παραπλησίων κατὰ τὰς παρα-
 θέσεις μίξεσιν, αἱ δ' ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ταῖς δι' ὧν
 κράσεσιν, ὡς οἶνος ὕδατι, καὶ τοῦτο † ἔτι μὲν μίσγεται
 δι' ὧν. οὐ γὰρ μόνον τῆς οὐσίας καὶ τῶν φιλτάτων 15
 πᾶσιν ἀνθρώποις τέκνων καὶ τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ καὶ τῶν
 σωμάτων οὗτοι μόνον κοινωνοῦσι. καὶ κατ' ἄλλον δὲ τρό-
 πον εἰκότως μεγίστη ἐστίν. αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι κοινωνοῦναι
 καὶ ἑτέρας τινὰς ἀποστροφὰς ἔχουσι·

ταύτας δ' ἀνάγκη πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν 20
 τὴν τοῦ ἀνδρός. προστίθεται γὰρ † σώζουσα πατρὸς καὶ

2 distinxi post βοηθεῖν, post τῶν addidi οὖν || 3 πρὸ τῶν libri:
 corr. Gesn.¹ f. 386^v mrg. | συγκραθεῖναι M || 4 παρὰ μὲν A || 6 ἀνῆκον
 om. typothetae incuria ed. Lips. Gaisf. et Meineke || 7 ἐκλείποι M
 ἐκλείποι S | τί τοῖς A || 8 cf. Soph. Phil. 400 || 10 ἀληθινωτάτης
 M | γνησίου sed v in ras. ser. nescio qua m. S || 12 παραθέσεις —
 κράσεσιν] de hac Stoicorum distinctione vide supra Stob. I p. 154,
 8 ss. W. || 14 ἔτι μὲν S M A corrupte; ἐπιμένων ser. de Arnim. cf.
 Stob. I p. 154, 23. 155, 6 W. non recte seclisit Meineke v. ὡς οἶνος
 — δι' ὧν, cf. Stob. I p. 155, 4 W. || 16 καὶ τῆς ψυχῆς ἀλλὰ καὶ
 τῶν σωμάτων] καὶ τῶν σωμάτων ἀλλὰ καὶ τῆς ψυχῆς ser. Meineke
 memor fortasse Hieroclis p. 505, 15, sed cf. Muson. rel. p. 67, 10
 s. H. || 20 ἡμῖν δ' ἀνάγκη — βλέπειν Eur. Med. 247 || 21 τὴν τοῦ
 ἀνδρός (προστίθεται — μὴ ἀγνώμονος) ἕνα <τε> τοῦτον κτέ. de
 Arnim | προτίθεται non bene Wytttenbach | σώζουσα libri corrupte:
 ἢ γε (vel ὡς) οὕσα prop. Gaisford, σώφρονος οὕσα Meineke, οὕτω
 ἢ οὕσα ser. de Arnim parenthesi includens v. προστίθεται — μὴ
 ἀγνώμονος

μητρός μὴ ἀγνώμονος ἓνα τοῦτον σκοπὸν τοῦ βίου
ποιεῖσθαι καὶ τέλος, τούτῳ ἀρέσκειν, αὐτῶν τῶν γονέων
ἐκατέρων παραχωρούντων ἐκουσίως τὰ πρῶτα τῆς εὐνοίας
ἀπονέμειν, τὴν μὲν τῷ ἀνδρί, τὸν δὲ τῇ γυναικί. οὐκ
5 ἀπείρως <δὲ> τῆς πρὸς γυναῖκα συμβιώσεως καὶ ὁ Εὐρι-
πίδης εἰς ταῦτα ἀποβλέψας καὶ ἀποθέμενος τὴν ἐν τῷ
γράφειν μισογυνίαν ταῦτ' εἴρηκεν·

γυνὴ γὰρ ἐν νόσοισι καὶ κακοῖς πόσει

ἡδιστόν ἐστι, δώματ' ἣν οἰκῇ καλῶς,

10 ὀργὴν τε πραῦνουσα <καὶ δυσθυμίας

ψυχὴν μεθιστᾷς·> ἥδὺν καὶ ἀπάται φίλων.

τυγχάνει δὲ καὶ ἡρωϊκὸν τὸ πρᾶγμα. νῦν δὲ ἐν ἐνίαις
πόλεσιν ἅμα τῇ ἄλλῃ τῇ καθεστῶσῃ ἐκλύσει καὶ ἀναρχίᾳ
καὶ τῇ ἐπὶ τὸ καταφερὲς <καὶ> ῥέθυμον ἐπικλίσει καὶ
15 τὸ γαμεῖν τῶν χαλεπωτάτων εἶναι δοκεῖ· τὸν δ' ἥθεον
<βίον>, ἐξουσίαν διδόντα πρὸς ἀκολασίαν καὶ ποικίλων
ἡδονῶν ἀπόλαυσιν ἀγεννῶν καὶ μικροχαρῶν, ἰσόθεον νομί-
ζουσι, τὴν δὲ τῆς γυναικὸς εἰσοδὸν οἰονεῖ τινος φρουρᾶς
εἰς πόλιν εἰσαγωγὴν. ἔοικε μέντοι δύσκολος ἐνίοις ὁ μετὶ
20 γυναικὸς φαίνεσθαι βίος διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἄρχειν
ἀλλ' ἡδονῆς δούλους εἶναι, καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ τοῦ κάλλους

1 an ἀγνώμονος ὡς (vel ὥσθ)? || 2 ποιεῖσθαι τοῦ βίου M | τού-
τω M: τοῦ τὸ S τούτων A | αὐτῶν Tr.: αὐτῷ (vel -ῳ) SMA || 4 τὸν
ex τὴν corr. S¹ ex τῷ A¹ || 5 δὲ inseruit Gesn.², sed cf. p. 512, 1 ||
7 μισογονίαν A || 8 Eur. fr. 822 N.² leguntur versus supra ecl. 15
addito lemmate Εὐρ. Φοίξω | γυνὴ M εὐνὴ SA | ἐν κακοῖσι καὶ
νόσοις rectius libri supra | πόσει libri supra: νοσεῖ SMA || 9 ἐστι
δώματ' ἣν οἰκῇ libri supra: ἐπὶ δῶμα ἃν οἰκῇ S ἐπὶ δῶματ' ἀνοικῇ
M ἐπὶ δῶματ' ἣν οἰκῇ A || 10 v. καὶ — μεθιστᾷς tacite ex ecl. 15
supplevit Gesn.¹ || 11 ἥδὺν καὶ ἀπαντᾷ (ἀπαντα A) libri ecl. 15 ||
12 v. τυγχάνει — p. 510, 16 γυνὴ δόξῃ om. S, primus ex M dedit
Gesn.² | ἐνίαις ci. Gesn.²: ἰδίαις MA || 14 καὶ inseruit Wyttenbach ||
15 τὸν δ' ἥθεον <βίον> Meineke: τὸν δὲ θεὸν libri; βίον δ' ἥθεον
praeiverat Iacobs observans etiam paronomasian (ἥθεον — ἰσόθεον).
cf. Quintil. I 6, 36 ingenioseque visus est Gavius 'caelibes' dicere
veluti 'caelites' || 18 τὴν δὲ τῆς M τὴν δὲ πρὸς τῆς A; τὴν δ' ἐρα-
στῆς inutiliter Meineke, non utilius τὴν δὲ γαμετῆς de Arnim. recte
iudicaverat Gaisford

τεθηρευμένους, τοὺς <δ'> ὑπὸ τῆς προικός, τὰ μὲν ἀπ' αὐτῆς ἐκουσίως καταχαρίζεσθαι τῇ γυναικὶ καὶ μὴ διδάσκειν περὶ οἰκονομίας μηθὲν μηδὲ περὶ αὐξήσεως οἴκου μηδὲ τίνος ἕνεκα συνελήλυθασι, μηδὲ περὶ θεῶν εὐσεβείας καὶ δόξης καὶ δεισιδαιμονίας ἐμποιεῖν, μηδὲ τὸ 5 τῆς τρυφῆς ὀλέθριον παριστάναι μηδὲ τὸ ἀχάριστον τῶν ἡδονῶν, μηδὲ ἐθίζειν ἀτενίζειν εἰς τὸ ἔμπροσθεν τοῦ βίου καὶ πᾶν τὸ μέλλον ὀρῶν τῇ γνώμῃ ἐκλογίζεσθαι, μηδὲ αὖ τυφλῶς καὶ ἀσκέπτως εὐελπιν εἶναι, μηδ' ὅτι ἐὰν ὁ ἀνὴρ βουληθῇ, δύναται πάντως γενέσθαι ὧν ἐπιθυμεῖ 10 καὶ μὴ πρὸς τῷ παρόντι μόνῳ γίγνεσθαι, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν συνεπιβλέπειν τὸ πόθεν καὶ πῶς καὶ εἰ σωτηρίως καὶ συμφερόντως εἰς τὰ ὅλα. ἐπεὶ καὶ εἴ τις ταῦτα καὶ τὰ ἄλλα τὰ καλῶς τεθεωρημένα καὶ παραγγελλόμενα παρὰ τοῖς φιλοσόφοις δύναιτο πράττειν, † ὁ ἂν τῶν πλεί- 15 στων καὶ κουφώτατον εἶναι βάρους γαμετῇ γυνὴ δόξη. ὁμοιότατον γάρ ἐστιν ὡς εἴ τις μίαν ἔχων χεῖρα ἐτέραν ποθὲν προσλάβοι ἢ ἓνα πόδα ἔχων ἕτερον ἀλλαχόθεν ἐπικτησάιτο. ὡς γὰρ οὗτος πολὺ ἂν ῥᾶον καὶ βαδίσαι 20 οὗ θέλοι κάπελάσαι καὶ προσαγάγοιτο, οὕτως ὁ γυναικα εἰσαγαγόμενος ῥᾶον ἀπολήψεται τὰς κατὰ τὸν βίον σω-

1 δ' tacite inseruit Gesn.² | ὑπ' αὐτῆς M A ἀπ' αὐτῆς Meineke ἐπ' αὐτῇ de Arnim || 2 post τῇ γυναικὶ addidit τὰ δὲ indicata lacuna Meineke || 3 μηδὲ περὶ θεῶν εὐσεβείαν δίχα δόξης <κενῆς> καὶ δεισιδαιμονίας ἐμποιεῖν vel κενῆς detracto prop. Iacobs lect. Stob. p. 110 μηδὲ περὶ θεῶν <καὶ> εὐσεβείας καὶ δεισιδαιμονίας καλὰς δόξας ἐμποιεῖν ser. de Arnim || 5 δεισιδαιμονίας A | ἐμποιεῖν <μηδέν>, μηδὲ ci. Meineke || 6 τρυφῆς M A: corr. Wytttenbach || 9 αὖ Meineke: ἂν M A | μηδ' secluserit de Arnim, sed vide ne post μηδ' novum intercederit verbum || 11 γίνεσθαι M || 13 συμφερόντως M εἰ συμφερόντως A idque immerito praeferunt Meineke et de Arnim, cf. 21 s. || 15 ὁ ἂν τῶν πλείστων M A: ἐν ἂν τῶν ἡδίστων ser. de Arnim. τὸ πάντων ἡδίστον ci. Wakefield || 16 κουφοτάτων A | δόξη libri: δόξειε de Arnim || 17 ab ὁμοιότατον rursus incipit S || 19 ἐπικτησάιτο scripsi: ἐκτήσατο S M A; κτήσαιτο Wakefield || 20 θέλοι ex θέλει S¹ | κάπελάσαι de Arnim: καὶ γελάσαι M A καὶ βαδίσαι ex prioribus iterans S. καὶ πελάσαι Iacobs || 21 εἰσαγόμενος S M A: corr. Meineke

τηρίους καὶ συμφερούσας χρείας. ἀντὶ γοῦν δύο ὀφθαλ-
 μῶν χρῶνται τέτταρσιν καὶ ἀντὶ δύο χειρῶν ἑτέραις
 τοσαύταις, αἷς καὶ ἀθρόοις πράττοι ἂν ῥᾶον τὸ τῶν
 χειρῶν ἔργον. διὸ καὶ εἰ αἱ ἑτεραι κάμνοιεν, ταῖς ἐτέ-
 5 ραῖς αὖ θεραπεύοιτο καὶ τὸ σύνολον δύο γεγονῶς ἀνθ'
 ἑνὸς μᾶλλον ἂν ἐν τῷ βίῳ κατορθοίη. διόπερ τὸν νομι-
 ζοντα τὴν εἰσοδὸν τῆς γυναικὸς καταβαρύνειν τὸν βίον
 καὶ δυσκίνητον ποιεῖν ὅμοιον <ἂν οἶμαι> πάσχειν, ὥς εἴ-
 τις πλείονας πόδας κωλύοι προσλαβεῖν, ἵν' ἔαν πολὺ δέη
 10 βαδίζειν μὴ ἐφελκώμεθα πολλούς, ἢ τῷ πλείονας χεῖρας
 κτωμένῳ μέμφοιτο· ὅταν γάρ τι δέη πράττειν ἐμποδί-
 σασθαι ὑπὸ τοῦ πλήθους αὐτῶν. κατὰ ταῦτα γὰρ καὶ
 εἴ τις προσλάβοι οἶον ἑαυτὸν ἕτερον (οὐθὲν γὰρ διοίσει
 εἴτε θῆλυ τοῦτό ἐστιν εἴτε ἄρρεν), πολὺ ἐλαφρότερον καὶ
 15 εὐκοπώτερον πάντ' ἂν πράξειεν τὰ ἔργα. φιλαγάθῳ <δ'>
 ἀνδρὶ καὶ θέλοντι σχολὴν ἄγειν ἢ περὶ τοὺς λόγους ἢ τὰ
 πολιτικά ἔργα ἢ ἄμφω ταῦτα, καὶ τελείως τοῦτο ἀμετά-
 θετόν ἐστιν. ὅσῳ γὰρ μᾶλλον αὐτὸς ἀπὸ τῆς οἰκονομίας
 ἀπέστραπται, τοσοῦτῳ μᾶλλον τὴν διαδεξομένην τὴν διοί-
 20 κησιν παραληπτέον καὶ περὶ τὰ ἀναγκαῖα ἑαυτὸν ἀπερί-

2 τέτταρσιν SM τέσσαρσι A || 3 ἀθρόαις (-οις Elter) Meineke:
 ἀθρόως libri || 4 καὶ εἰ Meineke: καὶ ἔαν SMA | κάμνοιεν sed κα
 ex pra corr. S¹ | ἐταίραις M || 5 αὖ Tr.: ἂν SMA | σύνολον cod.
 Paris. 1985 teste Gaisfordo ut emendaverat Tyrwhitt: συνόδων S
 σύνοδον MA | γεγονῶς A: γεγονὸς SM || 6 κατορθώη SMA:
 corr. Meineke || 8 οἶμαι addidit Meineke, ἂν οἶμαι ego, nam τὸν
 νομίζοντα idem valere atque εἴ τις νομίζοι perspicies collatis v.
 ὥς εἴ τις κωλύοι κτέ. || 9 κωλύει A || 10 fort. ἢ <εἰ> τῷ | χεῖρας
 om. A || 11 v. ὅταν γὰρ usque ad finem om. S: primus ex M
 edidit Gesn.² p. 418 s. | τι (τοι A) δέοι MA: tacite corr. Gesn.² | ἔαν
 ποδίσσασθαι A || 12 ταῦτα prop. Meineke: ταῦτα MA || 15 πάντα
 (πάντ' Meineke) ἂν tacite Gesn.²: πάντα ἢ (vel ἦ) M ubi ἢ et πρά
 syllabas lineola notavit m. rec., πάντα ἢ A | post ἔργα distinxit de
 Arnim | δ' addidit de Arnim || 16 σχολεῖν A || 17 μὴ ἄμφω MA:
 tacite corr. Gesn.² | ταῦτα, καὶ de Arnim: ταῦτ' εἰ καὶ MA | εὐμε-
 τάθετον MA: corr. de Arnim || 19 διαδεξαμένην A | διοίκησιν ci.
 Gesn.²: οἴκησιν libri || 20 ἑαυτῶν MA: tacite corr. Gesn.²; non
 recte ἑαυτῷ cum Gaisfordo Kock

σπαστον . . . οὐ κακῶς καὶ ὁ κωμικὸς ἐπιτέμνει <τὸ>
 σχολαστῆς ἐστι· δεῖ δ' οἶμαι γαμεῖν
 τὸν ἐπιμελῆ καὶ δυνατὸν οἰκονομεῖν ὄχλον
 πλείω,

ἐπιφωνήσας·

5

τὸν ἀμελῆ μαῖλλον, ἐπιθυμοῦντα δὲ
 σχολῆς, ἢν' ἔχων οἰκονόμον ἀδεῶς περιπατῇ.

26 Πλάτωνος Νόμων ζ' (p. 773 E).

Περὶ γάμων δὴ ταῦτ' ἔσται παραμύθια λεγόμενα,
 ὡς χρὴ τῆς αἰγιενοῦς φύσεως ἀντέχεσθαι τῷ παιδῶν παί- 10
 δων καταλείποντι αἰεὶ τῷ θεῷ ὑπερήτας ἀνθ' αὐτοῦ πα-
 ραδιδόναι.

27 Ἐν ταύτῳ (p. 776 B).

Γεννῶντάς τε καὶ ἐκτρέφοντας παῖδας, καθάπερ λαμ-
 πάδα τὸν βίον παραδιδόντας ἄλλοις ἐξ ἄλλων.

1 lacunam agnovit Gesn.² proponens τηρητέον (poterat διατη-
 ρητέον), scripsit ποιητέον de Arnim, sed possunt alia cogitari, velut
 παρασκευαστέον vel καταστατέον vel διαφυλακτέον. contra ἀπερί-
 σπαστον <ὄντα θεραπεύουσιν· ὥστ'> οὐ κακῶς ci. Elter | fort. οὐ
 κακῶς <δὲ> καὶ, sed vide p. 509, 5 | ὁ A: οὐ M | τὸ addidit de
 Arnim; τὸν εἰπόντα supplerat Meineke || 2 κωμικὸς ἀριστο⁹ οἶμαι
 in marg. A m. rec. Com. fr. adesp. 119 vol. III p. 430 K. | ἐστὶν
 MA: corr. Meineke comico recte tribuens v. σχολαστῆς ἐστι | δεῖ
 Tyrwhitt et Valckenaer: αἰεὶ MA || 3 ἐπιμελῆ καὶ Meineke: ἐπιμε-
 λῆσαι MA | ὄχλον πλείω 'maiolem molestiam' vel 'turbam (rerum
 domesticarum)' interpretatur Herwerden Collect. cr. (L. B. a. 1893)
 p. 203 || 8 ecl. cum lemm. hab. SMA || 9 ἔστω Plat. | λεγόμενα, καὶ
 δὴ καὶ τὰ ἔμπροσθε τούτων ῥηθέντα, ὡς χρὴ Plat. || 10 τῷ ex ὧ
 nī fallor corr. A, post h. v. unius fere litterae lacuna | 11 κατα-
 λείποντα Stephanus || 13 ecl. cum lemm. hab. SMA

CAPVT XXII. PARS SECVNDA.

ΟΤΙ ΟΥΚ ΑΓΑΘΟΝ ΤΟ ΓΑΜΕΙΝ.

28 (68, 1 Mein.) Ἀναξανδρίδου (fr. 52 K.).

Ὅστις γαμεῖν βουλεύετ', οὐ βουλεύεται
 5 ὀρθῶς, διότι βουλεύεται, χοῦτω γαμεῖ.
 πολλῶν κακῶν γάρ ἐστιν ἀρχὴ τῷ βίῳ.
 ἢ γὰρ πένης ὢν τὴν γυναῖκα χρήματα
 λαβὼν ἔχει δέσποιναν, οὐ γυναῖκ' ἔτι,
 ἧς ἐστι δοῦλος καὶ πελάτης. ἢν δ' αὖ λάβῃ
 10 μηδὲν φερομένην, δοῦλος ἄλλως γίνεται.
 δεῖ γὰρ τὸ λοιπὸν ἀνθ' ἐνὸς τρέφειν δύο.
 ἀλλ' ἔλαβεν αἰσχροῦ οὐ βιωτὸν ἐστ' ἔτι,
 οὐδ' εἰσόδος τὸ παράπαν εἰς τὴν οἰκίαν.
 ἀλλ' ἔλαβεν ὥραιαν τις· οὐδὲν γίνεται
 15 μᾶλλον τι τοῦ γήμαντος ἢ τῶν γειτόνων.
 ὥστ' οὐδαμῶς κακοῦ γ' ἁμαρτεῖν γίνεται.

29 (68, 2 Mein.) Ἀλέξιδος (fr. 262 K.).

Τίς δὴ θ' ὑγιαίνων νοῦν τ' ἔχων τολμᾷ ποτε
 γαμεῖν διαπραξάμενος ἥδιον βίον;

1 titulum habent S M A Tr. Mac. de Photio vide supra p. 494, 2. numerum ξβ' adpingit S ξς' Tr. μθ' M A Mac. || 3 ecl. cum lemm.

εὐ

hab. S M A || 4 βουλεται acc. supra ου erasit, corr. pr. m. S βουλεύετ' in ras. corr. M² A sed ante rasuram βούλεται fuisse in A prodit accentus primae syll. non rasmus, βουλεύεται Tr. || 5 βουλεύονται A || 6 κακῶν ἀρχὴν οὖσαν τῷ βίῳ Nauck *Mél. Gr.-R.* V p. 234 || 7 ῥ S M A: ἢν Tr. || 8 οὐ γυναῖκ' ἔτι] cf. Meineke in Theocr. XXIII 2 p. 354 || 9 πελάτης scripsi: πένης libri || 10 ἄλλως scripsi: αὐτὸς S αὐτὸς M A al. ἀνθ' Gesn.¹ f. 387^v mrg. ἀνθ' probat Meineke, αἰτᾷ Herwerden | γιν- S M A ut infra 14 et 16 || 15 γήματος M¹ corr. M² || 16 κακοῦ γ' ἁμαρτεῖν frustra attrectavit Kock || 17 ecl. cum lemm. hab. S M A; ἀλεξίδος A || 18 δ' ὑθυγαίνων M || 19 verba διαπρ. ἥδιον

εἴτ' οὐχὶ κρείττον' ἐστὶ τῷ γ' ἔχοντι νοῦν
 ἄτιμον εἶναι μᾶλλον ἢ γυναῖκα ἔχειν;
 πολλῶ γε· τοὺς μὲν γοῦν ἀτίμους οὐκ ἔα
 ἀρχὴν λαχόντας ὁ νόμος ἀρχεῖν τῶν πέλας·
 ἐπὰν δὲ γήμης, οὐδὲ σαντοῦ κύριον
 ἔξεστιν εἶναι· τὰς γὰρ εὐθύνας μόνοι
 ἐφημερινὰς τὰς τοῦ βίου κεκτήμεθα.

30 (68, 3 Mein.) Φιλήμονος (fr. 196 K.).

Ἀθάνατόν ἐστι κακὸν ἀναγκαῖον γυνή.

31 (68, 4 Mein.) Μενάνδρου (fr. 404 K.).

Ὡς τρεῖς κακοδαίμων, ὅστις ὢν πένης γαμεῖ
 καὶ παιδοποιεῖθ'. ὥς ἀλόγιστός ἐστ' ἀνὴρ,
 ὃς μίτε φυλακὴν τῶν ἀναγκαίων ἔχει,
 μήτ' ἂν ἀτυχήσας εἰς τὰ λοιπὰ τοῦ βίου
 ἐπαμφιέσαι δύναίτο τοῦτο χρήμασιν,
 ἀλλ' ἐν ἀκαλύπτῳ καὶ τάλαιπῶρῳ βίῳ
 χειμαζόμενος ζῇ, τῶν ἀνιερῶν ἔχων
 τὸ μέρος ἀπάντων, τῶν δ' ἀγαθῶν οὐ δυνάμενος.

32 (68, 5 Mein.) Ναυμαχίου.

Καλὸν μὲν δέμας ἀγνὸν ἔχειν ἀδμητὰ τε μίμνειν

βίον nondum expedita. διαλλαζάμενος ἥθεον βίον (permutando di-
 mittens) Madvig Adv. cr. I p. 719. διαπραζάμενός <τιν'> ἡδίων β.
 olim Hermann ap. Mein. com. III p. 519 διαγραφάμενος <τὸν> ἡδίων
 β. Herwerden Collect. cr. p. 131

3 πολλῶ Meineke: πτωχῶ libri | ἐὰν A || 6 μόνοι Dobree Adv.
 II p. 359: μόνον libri || 7 τὰς (ut e conl. dederat Gaisford) M: om.
 SA || 8 ecl. cum lemm. hab. SMA. ad Thesaurum rettulit G. Hermann
 incerta coniectura || 10 ecl. cum lemm. hab. SMA. uno versu ditio-
 rem exhibet locum Gellius II 23, 20 Hos. || 11 τρεῖς κακοδαίμων Gell., Men.
 monost. 757: τρισκακόδαιμον SM τρεῖς κακόδαιμον A ubi -ων ex -ον
 fecit m.¹ vel m.² || 12 παιδοποιεῖ Gell. | ὥς] ὅς A || 13 ὃς] ὡς A || 14 μήτ'
 ἂν ἀτυχήσῃ Gell. | λοιπὰ] κοινὰ recte Gell. || 15 ἐπαμφιάσαι SMA
 ΕΠΑΜΦΙΕΣΤΑΙ Gellii cod. Vat.: corr. Meineke | δύναίτο τοῦτο Gell.:
 τοῦτο δύναίτο SMA || 16 cf. Dio Prus. XXXII 16 p. 271, 19 Arn. ||
 17 τῶν μὲν ἀνιερῶν Gell. | ἔχων M || 18 τῶν δ' om. Gell. | οὐ δυνάμε-
 νος SMA ΟΥΔΙΝΑΜΕΝΟΣ Gellii cod. Vat.: οὐδὲν μέρος Zedelius.
 οὐδ' ὀνάμενος Madvig || 19 ecl. cum lemm. hab. SMA. de Naumachio
 disseruit E. Rohde mus. Rhen. XXXII p. 336 ss. (Kl. schr. II p. 182 s.)

- παρθενικήν, καθαροῖσί τ' αἰὲ μελεδήμασι χαίρειν,
 μήτε † βαρυτληθῶν λαγόνων περὶ φόρτον ἄγουσαν,
 μήτε πόνον τρομέουσαν ἀγάστονον Εἰλειθυίης,
 ἀλλ' ἴσθαι βασίλειαν ἀφανρῶν θηλυτεράων,
 5 ψυχῆς ὄμμα φαινὸν ὑπὲρ βιότοιο χέουσαν,
 ἔνθα γάμοι κεδνοὶ καὶ ἀληθές, ἔνθα μιγεῖσα
 θεσπεσίοις ἐπέεσσι νοήματα φάεα τίκτει.
 εἰ δέ σε καὶ ξυνοῖο πόθος βιότοιο κιχάνοι,
 καὶ τοῦτο προδαεὶς ἐρέω, πῶς χρή σε περῆσαι
 10 τὸν πλοῦν, ὥς φασίν, τὸν δεύτερον ἔμφροσι θυμῷ.
 33 (68, 6 Mein.) Φιλιππίδου Ἀνανεούσης (fr. 6 III
 p. 303 K.).
 "Ἐλεγον ἐγὼ σοι μὴ γαμεῖν, ζῆν δ' ἡδέως.
 τὸ Πλάτωνος ἀγαθὸν δ' ἐστὶ τοῦτο, Φειδύλε,
 15 μὴ λαμβάνειν γυναῖκα μηδὲ τῇ τύχῃ
 διὰ πλειόνων αὐτὸν παραβάλλειν πραγμάτων.
 34 (68, 7 Mein.) Ἀναξανδρίδου (fr. 78 II 1 p. 163 K.).
 Κόρης ἀπαλλαττόμεθα ταμείου πικροῦ.
 35 (68, 8 Mein.) Ἰππώνακτος (fr. 29 B.⁴).
 20 Δύ' ἡμέραι γυναικὸς εἰσιν ἥδισται.
 "οταν γαμῇ τις κακφέρειν τεθνηκυῖαν.

2 βαρυτληθῶν SMA: βαρυτλητῶν (debuit -τλήτων) scr. Gesn.¹
 βαρὺν πληρῶν sim. prop. Meineke, βαρύτλητον Rohde || 3 εἰλη-
 θυίης MA || 5 χέουσαν A Frob. p. 114, inde Gesn.¹: χέασαν S
 χείασαν M || 7 φάεα] πραέα ci. Meineke || 8 ξυνοῖο MA ξείνοιο S |
 κιχάνοι SM τυγχάνει sed superscr. κιχάνει ut tamen utrobique esse
 possit -οι terminatio A || 9 τοῦτον prop. Hilberg *Das gesetz der troch.*
wortf. p. 20 || 10 φασίν M φασί (sine acc. A) SA | ἔμφροσι SA, dubito
 de M: εὐφροσι Tr. || 11 ecl. cum lemm. hab. SMA; ἀνανεούσ' S ἀνα-
 νεούσης MA. cf. quae adnotavi in Stob. III 1, 9 p. 5, 14 || 14 δ' om.
 Tr. | φειδύλε SMA φειδύλε cod. Paris. 1985 ut in ed. Oxon. testatur
 Gaisford || 16 αὐτὸν M | παραβάλλειν etiam A, non προβ- ut opi-
 natur Gaisford || 17 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S. Διφίλου Stob.
 flor. 77, 8 Mein. ubi iteratur ecloga || 18 ἀπαλλαττόμεθα sed ali-
 quid rasum supra θ M -όμεθα A. sententia non integra videtur
 Koekio || 19 ecl. cum lemm. hab. SMA. non Hipponactis est: cf. floril-
 papyr. Berol. 9772 *Berl. klassikert.* V 2 p. 130 ubi lemmatis vestigia
 haec [...] λυ[...]ς || 21 γαμῇ Schneidewin | κακφέρει in -ρη corr. M¹

36 (68, 12 Mein.) *Εὐριπίδου ἐξ Ἴνους* (fr. 402 N.²).

*Νόμοι γυναικῶν οὐ καλῶς κεῖνται πέρι·
 χρῆν γὰρ τὸν εὐτυχοῦνθ' ὅπως πλείστας ἔχειν
 γυναῖκας, εἴπερ † τροφὴ δόμοις παρῆν,
 ὡς τὴν κακὴν μὲν ἐξέβαλλε δωμάτων,
 τὴν δ' οὔσαν ἐσθλὴν ἰδέως ἐσώζειο.
 νῦν δ' εἰς μίαν βλέπουσι, κίνδυνον μέγαν
 ῥίπτοντες· οὐ γὰρ τῶν τρόπων πειρώμενοι
 νύμφας ἐς οἴκους ἐρματίζονται βροτοί.*

5

37 (68, 9 Mein.) *Ἐπιχάρμου* (fr. * 34 p. 265 Lorenz).

10

*Οὐδὲν † γαίαι κλίνει γυναικὶς βαρύτερον,
 οἶδ' ὁ συντυχῶν . . . , μακάριος δ' ὅς ἀγνοεῖ.*

38 (68, 10 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 799 K.).

Μηδέποτε γήμη μηδὲ εἰς εὖνους ἐμοί.

39 (68, 13 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀλκιστис* (895—897).

15

*Ζηλᾷ δ' ἀγάμους ἀτέκνους τε βροτῶν.
 μία γὰρ ψυχὴ, τῆς ὑπεραλγεῖν
 μέτριον ἄχθος.*

1 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 11 Mein.) M A (post ecl. 8 Mein.) || 3 *χρῆ* S M A: corr. Scaliger | *ὅπως* Erfurd: *ὅτι libri* || 4 *εἴπερ* <ῆ> *τρ.* Gesn.¹ *εἴπερ* <καὶ> *τρ.* Munro, *εἴπερ* <έν> *δόμοις τρ.* Pflugk, sed totum versum recte interpolatori tribuit Mekler || 5 *ἐξέβαλλε* A | *δωμάτων* sed *ω* in ras. M. hunc et qui antecedit versum in contextu omissos in marg. suppl. A m. pr. vel huius similis || 9 *ἐς οἴκους* Gesn.¹: *εἰς οἴκους* S M *ἰσοίκους* sed ante *ι* littera rasa A¹ || 10 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 8 Mein.) M A (post ecl. 12 Mein.). fragm. inter Epicharmea vel Ps.-Epicharmea nescio quo pacto omisit Kaibel Com. I 1 p. 133 || 11 *Οὐθὲν* M A | *γαίαι κλίνει* S *γαία κλίνει* M *γαῖα κλίνει* A. *Clintiae* nomen agnovit Scaliger, *οὐδὲν* <έν> *γαῖ*, *Κλεινία*, *γυναικὶς* <ἄχθος> *βαρύτερον* prop. Meineke || 12 *οἶδ'* A | post *ὁ συντυχῶν* addi voluit *τοιαύτα* Ahrens, *ἄριστα* Meineke, malim *οἶδ' ὁ συντυχῶν, σάφ' οἶδε.* displicet *τοιαύτα*. cf. Eur. Hec. 1182 *ὁ δ' αἰεὶ ξυντυχῶν ἐπίσταται* || 13 ecl. cum lemm. hab. S M (post ecl. 9 Mein.) A (post ecl. 13 Mein.). recurrit versus inter Men. monost. 684 || 15 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 12 Mein.) M (post ecl. 10 Mein.) A (post ecl. 11 Mein.) || 16 *δ'* supra lin. A² | *ἀγάμους* S, Eur.: *ἀγάμους τε* (τ' A) M A || 17 *τῆς* S M A¹ *δ'* superscr. A²; *τῆσδ'* libri Eur.

40 (68, 11 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 648 K.).

*Γαμῆν κεκρικότα δεῖ σε γινώσκειν, ὅτι
ἀγαθὸν μέγ' ἔξεις, ἂν λάβῃς μικρὸν κακόν.*

41 (68, 14 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀλκηστis* (246—247).

5 *Οὐ ποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν
πλέον ἢ λυπεῖν.*

42 (68, 16 Mein.) *Φιλήμονος* (fr. 197 K.).

Τὸν ἄγαμον ὄντα καὶ κακὴ τύχῃ τρέφει.

43 (68, 17 Mein.) *Ἀριστοφάνης ἐν Πολυτίδῳ* (fr. 453 K.).

10 *Ἴδου δίδωμι τήνδ' ἐγὼ γυναῖκά σοι
Φαίδραν· ἐπὶ πῦρ δὲ πῦρ ἔοικα ἥκειν ἄγων.*

44 (68, 18 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 649 K.).

*Τὸ γυναῖκ' ἔχειν εἶναί τε παίδων. Παρμένων,
πατέρα μερίμνας τῷ βίῳ πολλὰς φέρει.*

15 45 (68, 19 Mein.) *Σοφοκλέους Τηρεῖ* (fr. 521 N.).

*Νῦν δ' οὐδέν εἰμι χωρίς. ἀλλὰ πολλάκις
ἔβλεψα ταύτῃ τὴν γυναιχείαν φύσιν,
ὥς οὐδέν ἴσμεν. αἱ νέαι μὲν <ἐν> [γὰρ] πατρὸς
ἡδιστον οἶμαι ζῶμεν ἀνθρώπων βίον·*

20 *τερπνῶς γὰρ αἰεὶ πάντα ἀνοία τρέφει·*

*ὅταν <δ'> ἐς ἡβὴν ἐξικώμεθ' ἔμφρονες,
ἀθούμεθ' ἔξω καὶ διεμπολώμεθα*

1 ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 10 Mein.) addito lemmate M (post ecl. 13 Mein.) A (post ecl. 9 Mein.) || 3 ἀγαθὸν S ἀγαθῶν MA | μεθέξεις SMA: corr. Bentley || 4 ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 13 Mein.) addito lemmate M (post ecl. 11 Mein.) A (post ecl. 10 Mein.) || 7 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 15 Mein.) MA (post ecl. 14 Mein.). legitur versus etiam Boiss. Anecd. I p. 115 || 8 τὸν ἄγαμον scripsi: τὸν μόνον SMA καὶ μόνον Boiss. an.; τὸν <δὲ> μόνον prop. Gesn.¹ aberrarunt Meineke et Kock || 9 ecl. cum lemm. hab. SMA || 11 ἔοικ' (ἔοιχ' Tr.) ἤξειν SMA: ἔοιχ' ἤκειν Herwerden mnemos.² VI p. 61 et Meineke in Stob. conicio ἔοικ' ἐλθεῖν || 12 ecl. cum lemm. hab. SMA || 17 ταύτην A || 18 αἱ νέαι libri | μὲν ἐν Valckenaer: μὲν γὰρ SMA μὲν γὰρ ἐν cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo || 20 παῖδας F. G. Schmidt | ἡ ἀνοία libri || 21 δ' inseruit A || nunc paene evanidum: om. SMA | εὐφρονες SMA: corr. Dobree² || 22 διεμπολούμεθα SMA: corr. Valckenaer

θεῶν πατέρων τῶν τε φυσάντων ἄπο·
αἱ μὲν ξένους πρὸς ἄνδρας, αἱ δὲ βαρβάρους,
αἱ δ' εἰς † ἀληθῆ δώμαθ', αἱ δ' ἐπίρροθα.
καὶ ταῦτ', ἐπειδὴν εὐφρόνη ζεύξη μία,
χρεὼν ἐπαινεῖν καὶ δοκεῖν καλῶς ἔχειν.

5

46 (68, 15 Mein.) *Εὐριπίδου Σθeneβοίας* (fr. 662 N.²).

Πολλοὺς δὲ πλούτῳ καὶ γένει γαυρουμένους
γυνὴ κατήσχυν' ἐν δόμοισι νηπία.

47 (68, 20 Mein.) *Φιλίτα*.

* * *

48 (68, 20 Mein.: incerti poetae comici)

10

Βίον καλὸν ζῆς, ἂν γυναῖκα μὴ † ἔχῃς.

49 (68, 21 Mein.) *Διφίλου* (fr. 115 K.).

Γυναικὸς ἀγαθῆς ἐπιτυχεῖν οὐ ῥᾶδιον.

3 ἀληθῆ (sic S MA) corruptum: exspectes quod voci ἐπίρροθα oppositum sit velut ἀμεμφῇ (cf. Soph. fr. 261 N.²). sed multa etiam alia coniecere docti, cf. *Wien. stud.* XVI p. 326 || 6 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 14 Mein.) MA (post ecl. 19 Mein.); *σθeneβοίας* libri, non *σθενοβ.* ut edidit Gaisford. recurrunt versus Bellerophonti adscripti IV 22, 125 et Bellerophonem haec dixisse in 'Stheneboea' nuper confirmatum est Ioannis logothetae in Hermogenis *Περὶ μεθόδου δεινότητος* librum commentario, ex quo hos ipsos versus inter multos alios edidit H. Rabe *mus. Rhen.* LXIII (1908) p. 147 s. || 7 γαυρουμένους hic et ecl. 125 Stob. (γαυρουμένος hic M γαβρουμένους hic A): τιμωμένους Ioannes logoth. cf. Stob. III 22, 5 H. || 8 κατήσχυν' ἐν Stob. flor. 72, 6 Mein., Ioann. logoth.: κατήσχυνεν ἐν S MA || 9 ecl. hab. S (post ecl. 19 Mein.) MA (post ecl. 15 Mein.); *φιλῆ* S *φιλίτα* MA *Φιλίτου* Tr. Philemoni dedit versum Meineke *com. IV* p. 62, dubitans etiam Kock *fr. 239 com. II* p. 538. sed nihil mutandum. immo intereidit Philetæ dictum una cum nomine *Φιλήμονος* aliusve poetae comici. signavi igitur lacunam. Menandro versus tribuitur Boiss. *Anecd. gr. I* p. 159, recurrit inter monost. 78. hanc sententiam septemque insequentibus gnomologii reliquias esse litterarum ordine ita dispositi, ut singulis sententiis auctorum nomina adscripta fuerint animadvertit Elter *De gnomol. gr. hist. atque orig. commentationis ramenta* (Bonnae ed. a. 1897) p. 36 s. || 11 λάβῃς prop. Wakefield, hoc vel *τρέφῃς* Meineke || 12 ecl. cum lemm. hab. S MA. recurrit versus inter monost. 94 || 13 ἐσθλῆς monost.

50 (68, 22 Mein.) *Χαιρίμονος* (fr. 32 N.²).

Γυναῖκα θάπτειν κρεῖττόν ἐστιν ἢ γαμεῖν.

51 (68, 23 Mein.) *Φιλήμονος* (fr. 198 K.).

Γαμεῖν ὅς ἐθέλει εἰς μετάνοιαν ἔρχεται.

5 52 (68, 24 Mein.) *Ἰπποθόου.*

Ζευθεῖς γάμοισιν οὐκ ἔτ' ἐστ' ἐλεύθερος.

53 (68, 25 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 650 K.).

*Ὅστις πενόμενος βούλεται ζῆν ἡδέως,
ἐτέρων γαμούντων αὐτὸς ἀπεχέσθω γάμον.*

10 54 (68, 26 Mein.) *Θεοδέκτου.*

* * *

55 (68, 26 Mein.: incerti comici fr. 132 vol. III p. 434 K.)

Παραπλήσιον προᾶγμ' ἐστὶ γῆρας καὶ γάμος.

τυχεῖν γὰρ αὐτῶν ἀμφοτέρων σπουδάζομεν.

ὅταν δὲ τύχωμεν, ὕστερον λυπούμεθα.

15 56 (68, 27 Mein.) *Ἀντιφάνους* (fr. 292 K.).

Ὡς ἐστὶ τὸ γαμεῖν ἔσχατον τοῦ δυστυχεῖν.

57 (68, 28 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 582 K.).

Πατρὶ' ἔχειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα,

1 ecl. cum lemm. hab. S MA. *Φιλήμονος* ci. Meineke qui versus inter com. anonym. fragm. recepit com. IV p. 690. idem v. legitur Orion. flor. ed. Ritsch. p. V et inter monost. 95. cf. Mel. Aug. c. 56, 11. exc. Vind. 40 gnom. Barocc. 251 a || 2 *κρεῖσσον* (sic monost.) scribendum, Chaeremonis si est versus: *κρεῖττον* libri Stob. || 3 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S. recurrit versus inter monost. 91 || 4 *γαμεῖν*] *ν* fort. ex *σ* corr. A | *ὅς ἐθέλει* (*θέλει* A) MA ὁ μέλλων monost. cf. Meyer *Vrb. samml.* p. 405 || 5 ecl. hab. S MA; *ἵπποθώου* S M -*θόου* A. legitur versus cum duobus aliis supra p. 496, 10 praem. lemm. *Εὐρ. Ἀντιγόνης* ubi vide quae adnotavimus, idem inter Men. monost. relatus 197 || 7 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S || 8 *γενόμενος* MA: corr. Bentley || 9 *γάμον* MA, -*ων* tacite Gesn.² || 10 post lemma *θεοδέκτου* quod ante comici incerti versus offerunt S MA signavi lacunam: intercidit locus Theodectae et lemma eclogae insequentis. non recte *Θεογνήτου* prop. Meineke com. IV p. 690, nam Theognetus ignorat Photi pinacographus p. 53 Elt. || 14 *λυπούμεθα*] *ον* ex *ω* corr. S¹ || 15 ecl. cum lemm. hab. SMA || 16 *τὸ γαμεῖν* S *τοῦ γαμεῖν* MA | *τὸ δυστυχεῖν* A || 17 ecl. cum lemm. hab. SMA. excepto versu primo iteratur ecloga nec non lemma infra 22, 126. primus recurrit schol. (Ven. et Townl.) Il. IX 400

τὰ μετὰ γυναικὸς δ' εἰσιόντ' εἰς οἰκίαν
οὗτ' ἀσφαλῆ τὴν κτῆσιν οὗθ' ἰλαρὰν ἔχει.

58 (68, 29 Mein.) Θάλητος.

Θαλῆς τῇ μητρὶ γυναῖκα λαβεῖν δεομένην 'οὗπω και-
ρός' ἔλεγεν· εἶτα προβάς 'οὐκέτι καιρός'.

5

59 (68, 30 Mein.) Σωκράτους.

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς τίνας μεταμέλονται τῶν ἀνθρώ-
πων, εἶπεν 'οἱ γήμαντες'.

60 (68, 31 Mein.) Πλάτωνος.

Πλάτων ἐρωτηθεὶς εἰ γήμας φιλοσοφήσω; 'οὐκ εἰδώς' 10
ἔφη 'οὐδὲ μόνον σαυτὸν σφῶζειν καὶ γυναῖκα ἐπὶ τῶν ὤμων
συνδιασώσεις;'

61 (68, 32 Mein.) Λυσίου (fr. 90 Thalheim).

Ἦι γὰρ ἂν ἡμέρα γυνὴ προδῶ τὸ σῶμα καὶ τὴν τάξιν
λίπη τῆς αἰδοῦς, εὐθέως παραλλάττει τῶν φρενῶν, ὥστε 15
νομίζειν τοὺς μὲν οἰκείους ἐχθρούς, τοὺς δ' ἄλλοτρίους
πιστούς, περὶ δὲ τῶν καλῶν καὶ αἰσχυρῶν ἐναντίαν ἔχειν
τὴν γνώμην.

62 (68, 36 Mein.) Ἐπαμινώνδου.

Ἐπαμινώδας ἐρωτηθεὶς τί ὀνεῖται ὁ μὴ γήμας μηδὲ 20
παιδοποιησάμενος 'τὸ μὴ ὀκνεῖν' εἶπεν 'ὑπὲρ τῆς πατρί-
δος ἀποθνήσκειν'.

1 τὰ δὲ (δὲ om. ecl. 22, 126) μετὰ γυναικὸς S M A: corr. Porson
Adv. p. 256 || 3 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. recurrit
gnomol. Paris. 62 Sternb. eadem aliis verbis tradunt Plut. quaest.
conv. p. 654 B Diog. Laert. I 26 gnomol. Vat. 318 ubi vide quae
adnotavit Sternbach || 6 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S || 9 ecl.
sine lemm. hab. S, addito lemmate M A || 14 ἢ rubr. M || 16 δὲ M A ||
19 ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 35 Mein.) addito lemmate M A
(post ecl. 32 Mein.); ἐπαμινώνδου libri. recurrit ecloga gnomol. Par.
64 Sternb. Ἐπαμινώδας ἐρωτηθεὶς, τίς ὄνησις τῷ μὴ γήμαντι μηδὲ
παιδοποιήσαντι, 'τὸ μὴ ὀκνεῖν' κτέ. || 20 ἐπαμειν- M ἐπαμιν- S A,
gnomol. Par. | ἐρωτηθεὶς S, gnomol. Par. ἐρωτώμενος M A | ὀνεῖται
Tr. ὀνεῖτ' S M A | verba μηδὲ παιδοποιησάμενος (sic M A) fortasse
suspecta: om. S μηδὲ παιδοποιήσας invenisse videtur auctor gno-
mologii Par. || 22 ἀποθανεῖν A ubi αν sane in ras. man. 2, sed idem
antea adfuisse prodit εἶν ubi accentum scr. man. pr.

63 (68, 35 Mein.) *Λυκούργου.*

“Οταν γυνή ὁμονοίας τῆς πρὸς ἄνδρα στερηθῇ, ἀβίω-
τος ὁ καταλειπόμενος γίνεται βίος.

64 (68, 33 Mein.) *Σόλωνος.*

5 <Σόλων> συμβουλεύοντος τινὸς αὐτῷ κατὰ τῶν μὴ
γαμούντων ἐπιτίμιον τάξαι ‘χαλεπὸν’ εἶπεν ‘ὦ ἄνθρωπε,
φορτίον ἢ γυνή’.

65 (68, 34 Mein.) *Θάλητος.*

Θαλῆς ἐρωτηθεὶς διὰ τί ἀκμάζων οὐκ ἐπαιδοποίησεν,
10 ἀπεκρίνατο διότι τὸ ζῆν οὐκ ἐβουλόμην λύπαις αὐθαιρέ-
τοις κατεγγυῆσαι.

66 (68, 37 Mein.) *Ἀντιφῶντος* (fr. 49 Diels²).

Φέρε δὴ προελθέτω ὁ βίος εἰς τὸ πρόσθεν καὶ γά-
μων καὶ γυναικὸς ἐπιθυμησάτω. αὕτη ἡ ἡμέρα, αὕτη ἡ
15 νῦξ καινοῦ δαίμονος ἄρχει, καινοῦ πότμου. μέγας γὰρ
ἀγὼν γάμος ἀνθρώπων. εἰ γὰρ τύχοι μὴ ἐπιτηδεῖα γενο-

1 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 32) A (post ecl. 36 Mein.)
lemmate detracto M (post ecl. 36 Mein.) || 2 “Οταν” “Ο om. rubro
addendum M | ἀβίωτος A || 4 ecl. cum lemm. *λυκούργου* hab. M,
cum lemm. *σόλωνος* A, uterque post ecl. 35 Mein.: om. S. recurrit
gnomol. Par. 65 Sternb.: *Συμβουλεύοντός τινος Λυκούργου κατὰ*
τῶν κτέ. gnomol. Barocc. 259: “Ο αὐτὸς (sc. Σόλων) ὀχλούμενος
ὑπὸ τινος ἐπὶ τῶν γεγαμηκότων ἐπιτίμιον γράψαι κτέ. cf. floril.
ab H. Schenkl ed. (Wien. stud. XI p. 37) n. 140 Φιλοσόφῳ συμβ., id-
que ipsum indicat Wachsmuth *Stud. zu den gr. flor.* p. 215 adn. 14 ||
5 Σόλων Gaisford: om. MA || 6 χαλεπὸν εἶπεν M, gnomol. Par.:
ἔφη χαλεπὸν A, χαλεπὸν ἔφη gnomol. Bar. || 8 ecl. cum lemm. hab.
MA (post ecl. 33 Mein.), om. S. recurrit gnomol. Par. 63 Sternb. “Ο
αὐτὸς (sc. Θαλῆς) ἐρωτηθεὶς κτέ. || 10 λύπαις om. A ubi αὐθαιρέ-
τοις in -τως corr. A² || 12 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 36 Mein.)
MA (post ecl. 34 Mein.); ἀντιφῶν^r S. ad librum *Περὶ ὁμονοίας*
rettulit Blass || 13 προελ- (sicut voluerat Sauppe) SMA: προσελ-
Tr. | πρόσθε S || 14 καὶ γυναικὸς suspectum Herwerdeno Exerc. cr.
p. 91 | καινοῦ δαίμονος — πότμον (trag. adesp. fr. 542 N.², sed
vide Wilamowitz de trag. gr. fr. p. 19) poetae alicuius esse putat
Gaisford, eiusdem fuisse etiam δεινὸς γὰρ ἀγὼν γάμος ἀνθρώπων
coni. Herwerden. sed in his potius ab Euripide (Med. 235 ubi ἀγὼν
μέγιστος) pendere Antiphontem monuit Diels || 16 τύχη A | ἐπιτηδεῖα
γενόμενα (coll. p. 522, 6) scr. Blass, ἐπιτηδεῖα ἢ γαμουμένη Sauppe

μένη, τί χρὴ τῇ συμφορᾷ χρῆσθαι; χαλεπαὶ μὲν ἐκπομ-
παί, τοὺς φίλους ἐχθροὺς ποιῆσαι, ἴσα φρονούντας ἴσα
πνέοντας, ἀξιώσαντα καὶ ἀξιώθέντα· χαλεπὸν δὲ καὶ
ἐκτῆσθαι κτῆμα τοιοῦτον, δοκοῦντα ἡδονὰς κτᾶσθαι λύπας
ἄγεσθαι. φέρε δὴ, μὴ τὰ παλίγκοτα λέγωμεν, λεγέσθω 5
τὰ πάντων ἐπιτηδειότατα. τί γὰρ ἡδίων ἀνθρώπῳ γυναι-
κὸς καταθυμίας; τί δὲ γλυκύτερον ἄλλως τε καὶ νέω; ἐν
τῷ αὐτῷ δέ γε τούτῳ, ἔνθα τὸ ἡδύ, ἔνεστι πλησίον που
καὶ τὸ λυπηρόν· αἱ γὰρ ἡδοναὶ οὐκ ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἐμ-
πορεύονται, ἀλλ' ἀκολουθοῦσιν αὐταῖς λῦπαι καὶ πόνοι. 10
ἐπεὶ καὶ ὀλυμπιονίκαι καὶ πυθιονίκαι καὶ οἱ τοιοῦτοι
ἀγῶνες καὶ σοφίαι καὶ πᾶσαι ἡδοναὶ ἐκ μεγάλων λυπη-
μάτων ἐθέλουσι παραγίγνεσθαι· τιμαὶ γάρ, αἶθλα . . . ,
δελέατα ἃ ὁ θεὸς ἔδωκεν ἀνθρώποις, μεγάλων πόνων καὶ
ιδρώτων εἰς ἀνάγκας καθιστᾶσιν. ἐγὼ γάρ, εἴ μοι γένοιτο 15
σῶμα ἕτερον τοιοῦτον οἷον ἐγὼ ἐμαντῷ, οὐκ ἂν δυναίμην
ζῆν, οὔτως ἐμαντῷ πολλὰ πράγματα παρέχων ὑπὲρ τε
τῆς ὑγείας τοῦ σώματος ὑπὲρ τε τοῦ καθ' ἡμέραν βίον
ἐς τὴν ξυλλογὴν ὑπὲρ τε δόξης καὶ σωφροσύνης καὶ εὐ-
κλείας καὶ τοῦ εὖ ἀκούειν. τί οὖν, εἴ μοι γένοιτο σῶμα 20

1 ἐκπομπαὶ <καὶ> τοὺς φίλους Iacobs et in proecodosi Diels, qui
nunc proxima ἀσυνδέτως adiungi putat || 2 τοὺς φίλους interpreta-
tur coniuges Diels coll. Aesch. Ag. 1236 ἀσπονδόν τ' Ἄρη φίλοις
πνέουσαν || 3 ἐξώσαντα καὶ ἐξωσθέντα Iacobs | ἐξιώσαντα Tr. | καὶ
ἐκτῆσθαι Diels; κεκτῆσθαι libri || 5 ἀδεσθαι A² | γενέσθω ci. Blass,
sed consulto vicina posuit λέγωμεν, λεγέσθω Antiphon || 7 δὲ A: δαὶ
S M | ἄλλως] litt. extremam addidit A² | νέα A, inde νεάζοντι im-
merito Meineke || 8 v. ἔνθα τὸ ἡδύ — 15 λῦπαι καὶ πόνοι leguntur
etiam Stob. III 6, 45 p. 296, 4 H. | ἡδύ ἐστι Stob. III || 9 ἐκ σφῶν
αὐτῶν ἐκπορεύοντας libri Stob. III || 13 παραγίν- SMA | γὰρ SMA
γὰρ καὶ A² ubi καὶ quod supra lin. add. A² nullius est auctoritatis.
post αἶθλα lacunam signavi. τιμαὶ γὰρ ἅς αἶθλων δελέατα ὁ θεὸς
Valekenaeer || 15 καθιστᾶσιν S M A: corr. Sauppe | εἴ μοι — ἐμαντῷ
secl. Meineke, ἐμαντῷ Wilamowitz. σῶμα ἕτερον τοιοῦτον <ἐπιμελὲς
ὄν> οἷον ἐγὼ ἐμαντῷ scr. Diels. potest etiam σῶμα ἕτερον τοιοῦ-
τον <μέλημα ὄν> οἷον ἐγὼ ἐμαντῷ || 18 ὑγείας hic et infra S M A ||
19 ἐς τὴν ξυλλογὴν secl. Sauppe || 20 καὶ τοῦ εὖ ἀκούειν deleri voluit
Meineke, ἐς τὸ εὖ ἀκούειν ci. Diels | τί οὖν] τί αν (sic) A

ἕτερον τοιοῦτον, ὃ γέ μοι οὕτως ἐπιμελὲς εἶη; οὐκ οὖν
 δῆλον, ὅτι γυνὴ ἀνδρί, ἐὰν ἴ³ καταθυμία, οὐδὲν ἐλάττους
 τὰς φιλότητας παρέχεται καὶ τὰς ὀδύνας ἢ αὐτὸς αὐτῷ
 ὑπὲρ τε τῆς ὑγείας δισσωὼν σωμάτων ὑπὲρ τε τοῦ βίου
 5 τῆς συλλογῆς [καὶ] ὑπὲρ τε τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς εὖ-
 κλειας; φέρε δὴ καὶ παῖδες γενέσθωσαν· φροντίδων ἤδη
 πάντα πλέα καὶ ἐξοίχεται τὸ νεοτήσιον σκίρτημα ἐκ τῆς
 γνώμης καὶ <τὸ> πρόσωπον οὐκέτι τὸ αὐτό.

1 μοι tacite ser. Gesn.¹ f. 389^v: ^{λ'} μ' sic fere S¹ μ' M Tr. μὴ
 A || 3 ὀδύνας Tr.: ὠδίνας S M A | αὐτῷ M || 5 καὶ secl. Sauppe ||
 7 τὸν M || 8 τὸ addidit Sauppe

CAPVT XXII. PARS TERTIA.

ΟΤΙ ΤΟΙΣ ΜΕΝ ΕΠΩΦΕΛΗ ΤΩΝ ΓΑΜΩΝ, ΤΟΙΣ ΔΕ ΑΣΥΜΦΟΡΩΝ
Ο ΤΩΝ ΣΥΝΑΠΤΟΜΕΝΩΝ ΑΠΕΤΕΛΕΣΕ ΤΡΟΠΟΣ.

67 (69, 1 Mein.) *Θεοδέκτου* (fr. 13 p. 805 N.²).

“Οταν γὰρ ἄλοχον εἰς δόμους ἄγῃ πόσις,
οὐχ ὥς δοκεῖ γυναῖκα λαμβάνει μόνον,
δομοῦ δὲ τῇδ’ ἔτ’ εἰσχομίζεται λαβὼν
καὶ δαίμον’ ἦτοι χρηστὸν ἢ τοῦναντίον.

68 (69, 2 Mein.) *Σουσαρίωνος* (com. I p. 3 K.).

Ἀκοίετε λεῶ, Σουσαρίων λέγει τάδε·
κακὸν γυναῖκες· ἀλλ’ ὅμως, ὧς δημόται,
οὐκ ἔστιν οἰκεῖν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ.

69 (69, 2 Mein.: incerti poetae scaenici)

Καὶ γὰρ τὸ γῆμαι καὶ τὸ μὴ γῆμαι κακόν.

3 Inscriptionem quam supra dedi offerunt S M A Tr. Mac. sed ποιῇ pro ἀπετέλεσε Mac. numerum ξγ’ addit S ν’ M A Mac. ξζ’ Tr. de Photio vide ad p. 494, 2 || 4 ecl. cum lemm. hab. S M A. male se olim poetae nomen suspectasse intellexit Meineke flor. vol. III p. VII, vide quae conguessit Iacobi Com. V p. CCCLV || 7 τῇδ’ ἔτ’ Iacobs in ora exemplaris quod possedit Gesneriani, Nauck: τῇδὲ (vel τῇ-) τ’ S M τῇδ’ A || 9 ecl. cum lemm. hab. S M A. testimonia collegit Nauck *Mél. Gr.-R.* VI p. 61. non afferro omnia. post λέγει τάδε addunt versum υἱὸς Φιλῶνος Μεγαρόθεν Τριποδίσκιος Tzetzes prol. in Arist. (Com. fr. I 1) p. 27 Kaib., idem in Cramerī anecd. Ox. III p. 336, schol. in Dion. Thr. p. 14 Kaib., Cram. anecd. Ox. IV p. 315 s., eidem servarunt v. 11 et 12. v. 10—12 (Σουσ.—ἄνευ κακοῦ) habet Diomedes III p. 488 K., 11 et 12 poetae nom. omisso schol. Aristoph. Lys. 1038 Stein Suid. v. οὔτε σὺν πανωλ. et τοῦπος || 10 λεῶ Tzetzes: λεῶς Stob. libri et reliqui testes praeter Diom. ubi λέξιν || 12 οἰκεῖν οἰκίαν] εὐρεῖν οἰκίαν Diom., Tzetz. p. 27 Kaib., anecd. Ox., Suid. loco priore || 13 separavi versum quem perperam

70 (69, 3 Mein.) *Εὐριπίδου* (fr. 1056 N.²).

Οὐ πάντες οὔτε δυστυχοῦσιν ἐν γάμοις
οὔτ' εὐτυχοῦσι· συμφορὰ δ' ὅς ἂν τύχη
κακῆς γυναικός, εὐτυχεῖ δ' ἐσθλῆς τυχών.

5 71 (69, 4 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 325 K.).

Γυνὴ πολυτελής ἐστ' ὀχληρόν, οὐδ' ἑᾶ
ζῆν τὸν λαβόνθ' ὥς βούλετ'· ἀλλ' ἐν ἐστί τοι
ἀγαθὸν ἀπ' αὐτῆς † παῖδες· ἦλθέν τις νόσος,
τὸν ἔχοντα ταύτην ἐθεράπευσεν ἐπιμελῶς,
10 ἀτυχοῦντι συμπαρέμεινεν, ἀποθανόντα τε
ἔθαψε, περιέστειλεν οἰκείως· ὄρα
εἰς ταῦθ', ὅταν λυπῇ τι τῶν καθ' ἡμέραν.
οὔτω γὰρ οἴσεις πᾶν τὸ πρᾶγμ'· ἂν δ' ἐκλέγῃς
ἀεὶ τὸ λυποῦν, μηδὲν ἀντιπαρατιθεῖς

15 τῶν προσδοκωμένων, ὀδυνήσῃ διὰ τέλους.

72 (69, 5 Mein.) *Εὐριπίδου* (inc. fab. fr. 1057 N.²).

Μακάριος, ὅστις εὐτυχεῖ γάμον λαβὼν

prioribus subiungunt SMA. non eiusdem esse qui priores fecit sensit Meineke. interciderit nomen poetae, fortasse etiam alter senarius huius fere sententiae *utrum uxorem ducas necne, nihil refert, καὶ γὰρ κτέ.*

1 ecl. cum lemm. hab. SMA || 2 ἐς γάμους Nauck || 5 ecl. cum lemm. hab. SMA. post *Μενάνδρου* addi poterit *Μισογόνου*, nam versus (ἂν ἐκλέγῃ — διὰ τέλους) fab. nom. addito leguntur infra flor. 108, 41 Mein. || 6 post *πολυτελής ἐστ'* leniter distingui vult Meineke || 7 *λαβόντ'* MA | *βούλεται* SM et primo A | *ἐν ἐστί* (sic) S | *ἐν ἐστί* A | *ἐνεστι* M | *τι* Voss. || 8 *παῖδες* interpolatum puto, cf. Heimsoeth comm. de interpol. alt. p. XIII. exspectes *δῆλον* vel *φανερὸν* vel *πιστόν*, tale. cf. p. 496, 12 | *ἦλθέν τις νόσος* scripsi: *ἐλθόντ'* εἰς νόσον SMA sed cum prioribus cohaerens sic *παῖδ' ἐσελθόντ'* εἰς (ex ἐσ corr. M¹) M. non probabile puto quod certatim coniecerunt *ἐλθόντ'* εἰς νόσον τὸν ἔχονθ' *ἐαυτὴν* Cobet *Λόγ.* 'Ερμ. I 3 p. 443 Herwerden Nov. add. cr. p. 39 Madvig Adv. cr. I p. 719 || 11 *ὁρᾷ* SMA: corr. Gesn.¹ || 13 *ἂν δὲ λέγῃς* fere libri: corr. Grotius coll. flor. 108, 41 Mein. ubi libri *ἂν ἐκλέγῃ* particula δὲ omissa || 15 *προσδοκωμένων* MA infra 108, 41 Mein.: *προσλεγομένων* hic SMA | *ὀδυνήσῃ* MA flor. 108, 41: *οὐ δυνήσῃ* SMA hic || 16 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S || 17 cf. Men. mon. 614 sive Anecd. Boiss. I p. 157 *μακάριος ὅστις εὐτυχεῖ γενναῖος ὢν* | *ὅστις ἂν τύχῃ* prop. Lobeck in Phryn. p. 277

ἔσθλης γυναικός· εὐτυχεῖ δ' ὁ μὴ λαβών.

73 (69, 6 Mein.) Ἑσιόδου (op. 702 ss.).

Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληΐζειτ' ἄμεινον
τῆς ἀγαθῆς· τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο,
δειπνολόχον· ἦτ' ἄνδρα καὶ ἱφθιμόν περ ἔοντα
αὖει ἄτερ δαλαῖο† καὶ ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκε.

5

74 (69, 7 Mein.) Εὐριπίδου Ἀλκμέωνος (fr. 78 N.²).

Γυναῖκα καὶ ὠφελίαν

καὶ νόσον ἀνδρὶ φέρειν μεγίσταν
ἐδιδάξατ' ἐμῷ λόγῳ.

10

75 (69, 8 Mein.) Φιλιππίδου (fr. 28 K.).

Αἰσχροὺς γυναικ' ἔγημας, ἀλλὰ πλουσίαν·
κάθ'ενδ' ἀηδῶς, ἡδέως μασώμενος.

76 (69, 9 Mein.) Εὐριπίδου Πρωτεσιλάου (fr. 657 N.²).

1 δυστυχεῖ Lobeck: εὐτυχεῖ libri. sed vide ne εὐτυχεῖ oscitanter ex eadem prioris versus sede iteratum sit. concinnius δύσμορος vel δυστυχῆς, respondet μακάριος || 2 ecl. cum lemm. hab. SMA. recur- runt versus Et. gen. v. δειπνολόχης 'οὐ μὲν — δῶκεν', Et. Tittm. v. δειπνολόχον 'οὐ μὲν — δειπνολόχον', duo priores Clem. Al. strom. VI p. 432 Stähl. Porphy. ap. Euseb. praep. ev. X 3 p. 466 c || 3 ληΐ- ζεται MA || 5 δειπνολόχης Hes. || 6 αὖει (sine prosod. M) SMA εὖει vel εὔει libri Hes. εὔει etiam Plut. mor. p. 100 E et p. 527 A | δα- λοῖο S (?) MA δαλοῦ Tr., libri Hes., Plut. | καὶ ἐν ὠμῷ libri Stob., nisi quod ὁμῷ M ὁμῶ A¹. fluctuatur Hesiodi librorum memoria inter δαλοῦ καὶ ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκεν et δαλοῦ καὶ ὠμῷ γήραϊ δῶ- κεν, item Plutarchi ut videtur. δαλοῦ καὶ ὠμῷ γήραϊ θῆκεν Et. gen. δαλαῖο καὶ ὠμῷ γ. θῆκε Gaisford et Meineke in Stob. sed male coniunxerit gnomologus scripturam δαλοῖο καὶ ὠμῷ γήραϊ δῶκεν cum altera quam aliquando adscriptam fuisse putes δαλοῦ καὶ ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκεν, iam ut metrum turbatum sit. nihil ausim mutare || 7 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S, etiam Tr. idque moneo propter Dindorfium P. sc.⁵ III p. 296. ἀλκμέωνος M -μαίωνος A || 8 ὠφέλειαν MA: corr. Dindorf coll. Zon. lex. p. 1897 || 9 καὶ ὄνασιν prop. Weck- lein invito etiam gnomologo: conferantur titulus huius tmematis et sen- tentiae vicinae | φέρει libri: corr. Valckenaer | μεγίσταν sic MA με- γίστων non recte Grotius aliquando (teste Valckenaerio Diatr. p. 149) || 10 ἐδίδαξα τ' ἐμῷ M ἐδίδαξα τῷ ἐμῷ sine acc. A: ἐδίδαξατ', ὧ μέλ' ου Wilamowitz De trag. gr. fr. p. 14 ἐδίδαξα τῷ μῷ λόγῳ Grotius || 11 ecl. cum lemm. hab. SMA || 13 μασσώμενος S || 14 ecl. cum lemm. hab. SMA; πρωτεσιλάω M Mac. leguntur versus sine lemm. etiam in flori-

Ὅστις δὲ πάσας συντιθεῖς ψέγει λόγῳ
 γυναικας ἐξῆς, σκαιός ἐστι καὶ σοφός.

πολλῶν γὰρ οὐσῶν τὴν μὲν εὐρήσεις κακὴν,
 τὴν δ', ὥσπερ αὕτη, λῆμ' ἔχουσαν εὐγενές.

5 77 (69, 10 Mein.) Μενάνδρου (fr. 651 K.).

Τὸ γαμεῖν, εἴαν τις τὴν ἀλήθειαν σκοπῇ,
 κακὸν μὲν ἐστίν, ἀλλ' ἀναγκαῖον κακόν.

78 (69, 11 Mein.) Εὐριπίδου Μελανίππης (fr. 494 N.²).

Τῆς μὲν κακῆς κάκιον οὐδὲν γίνεται

10 γυναικός· ἐσθλῆς δ' οὐδὲν εἰς ὑπερβολὴν
 πέφυκ' ἄμεινον· διαφέρουσι δ' αἱ φύσεις.

79 (69, 12 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ (Alc. 879).

Τί γὰρ ἀνδρὶ κακὸν μεῖζον, ἁμαρτεῖν
 πιστῆς ἀλόχου;

15 80 (69, 14 Mein.) Σοφοκλῆς Φαίδρα (fr. 621 N.²).

Οὕτω γυναικὸς οὐδὲν ἂν μεῖζον κακὸν
 κακῆς ἀνῆρ κτήσται· ἂν οὐδὲ σώφρωνος
 κρεῖσσον· παθὼν δ' ἕκαστος ὧν τύχῃ λέγει.

legio papyri Berol. 9772 alterius a. Chr. saec. Berl. klassikert. V 2 p. 126
 post Stob. ecl. 11 Mein., initia iamborum ΓΥΝΑΪΚΑΣ ΕΞ[ΗΣ et
 Π[Ο]ΛΛΩΝ ΓΑΡ ΟΥΣΩΝ ΤΗΝ ΜΕΝ ΕΥΡΗΣΕΙΣ ΚΑΚΗΝ et ΤΗΝ Δ' ὥσπερ αὕτη λῆμ' ἔχουσαν εὐγενές etiam in
 pap. Berol. 9773 alt. ut videtur a. Chr. saec. I. c. p. 129. apparet anti-
 quitus eclogas 9 et 11 Mein. traditas esse in florilegiis vicinas

1 δὲ om. A | ψέγει ex ψόγῳ corr. S¹ || 4 αὕτη Tr. αὕτη (vel αὐ-) S
 αὐτῇ M αὐτῇ (vel -ῇ) A. HΛH pap. 9772, unde ἡδ' ἦν prop. Wilamo-
 witz. αὕτη sc. Laodamia, ut vidit Welcker Gr. trag. p. 499. nuntii
 ῥῆσιν mortem Laodamiae narrantis his versibus clausam fuisse conicit
 Wilamowitz | λῆμ' ex corr. A¹ || 5 ecl. cum lemm. S M A || 8 ecl.
 cum lemm. hab. S M A; μελανίππης compend. S -ίππη M A. Εὐρι-
 πίδης δὲ ἐν Μελανίππῃ τῇ δεσμώτιδι Porphyr. in Eusebi praep. ev. X
 3 p. 466 d. sine lemmate offeruntur versus in papyro Berol. 9772 Berl.
 klassikert. V 2 p. 126 || 9 ΟΥΔΕΝ pap. | ΓΙΝΕΤΑΙ pap. γίν- Eur. ||
 10 οὐδὲν supra lin. S¹ ΟΥΘΕΝ pap. || 11 Π[Ε]ΦΥΚΕ pap. | ΔΕ ΑΙ
 pap. δ' αὖ M || 12 ecl. cum lemm. hab. S M A || 15 ecl. cum lemm.
 hab. S (post ecl. 13 Mein.) M A (post ecl. 12 Mein.); φαίδρα S M A ||
 16 οὕτω recte interpretatur Wilamowitz Eur. Hipp. (Berol. a. 1891)
 p. 57 adn. 1 || 18 μεῖζον κρεῖσσον S sed expunxit μεῖζον S¹ | ὧν —
 λέγει non integra putat Herwerden mus. Rh. LVIII p. 141 s.

81 (69, 13 Mein.) *Εὐριπίδου* (Or. 602 ss.).

Γάμοι δ' ὅσοις μὲν εὖ καθεστᾶσιν βροτῶν,
μακάριος αἰὼν· οἷς δὲ μὴ πίπτουσιν εὖ,
τά τ' ἔνδον εἰσὶ τὰ τε θύραζε δυστυχεῖς.

82 (69, 15 Mein.) *Ἡσιόδου Θεογονίας*. (600—609).

Ὡς δ' αὔτως ἄνδρεςσι κακὸν θνητοῖσι γυναικας
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκεν, ξυνήοντας ἔργων
λευγαλέων· ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο.
ὅς κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν
μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὀλοδὸν δ' εἰς γῆρας ἵκοιτο
χῆται γηροκόμοιο· ὃ γ' οὐ βιότου ἐπιδευὴς
ζῶει, ἀποφθιμένον δὲ διὰ ζῶην δατέονται
χρησται· ᾧ δ' αὖτε γάμον μετὰ μοῖρα γένηται,
κεδνὴν δ' ἔσχετ' ἄκοιτιν ἀρηρῆϊαν πραπίδεςσι,
τῷ δέ τ' ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῷ ἀντιφεριζέει.

83 (69, 16 Mein.) *Εὐριπίδου Ἑκάβης* (1183 ss.).

Μηδὲν θρασύνου μηδὲ τοῖς σαντοῦ κακοῖς
τὸ θῆλυ συνθεῖς ὥδε πᾶν μέμψῃ γένος.
πολλαὶ γὰρ ἡμῶν, αἱ μὲν εἰς ἐπίφθονοι,
αἱ δ' εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν πεφύκαμεν.

1 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 12 Mein.) M A (post ecl. 14 Mein.); ἤ αν^τ S || 2 γάμοι Mac., Eur.: γάμοις S M A | δὲ S M | ὅσοι S | εὖ Mac., Eur.: om. S M A | καθεστασι (sine acc.) S καθεστᾶσι M Mac. καθιστάσι Tr. || 3 οἷς Mac., Eur.: τοῖς S M A | πίπτουσιν M Mac., Eur.: πίτνουσιν S A || 5 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 14 Mein.) M A (post ecl. 13 Mein.) || 6 αὐτὸς M A || 7 ξυνήοντας (sine acc. M) M A || 8 ἀργαλέων Hes. | ἀγαθοῖς S M A: ex Hes. tacite corr. Gesn.¹ || 9 κε Tr., Hes.: καὶ S M A || 10 θέλει A | δ' ἐπὶ γῆρας Hes. | ἱκνται Hesiodi codd. ἱκάνει prop. Peppmüller || 11 χῆτεῖ G. Hermann | ὃ γε S M ὃ γ' A, Hes. ἔ δ' cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo. ὃ δ' Hermann | βιότοι ἐπιδευὴς Peppmüller || 12 ζῶει tacite ex Hes. Gesn.¹: ζῶη S M A | ἀποφθιμένον sine acc. M et sic in proximis non nulla quae adnotare inutile duxi | ζῶην] κτῆσιν Hes. || 13 ὥς δ' A || 14 δ' om. S (non A, ut dixit Rzach) | ἔσχεν recte libri Hes. | ἄκτιν A | ἀρηρῆϊαν M A ἀραρῆϊαν S, inter ἀρηρῆϊαν et ἀραρῆϊαν fluctuantur etiam Hesiodi codd. || 16 ecl. cum lemm. hab. S M A; ἐκ^α poetae nom. omisso S || 17 αὐτοῦ M || 18 μέμψῃ Tr. μέμψαι S M A || 19 μὲν εἰσιν M μὲν εἰσὶν A || 20 ἐπιφθονοί s. acc. S

84 (69, 17 Mein.) Ἐπιχάρμου (fr. 35* p. 265 Lorenz).

Τὸ δὲ γαμεῖν ὁμοιόν ἐστι τῷ τρεῖς ἐξ ἧς τρεῖς [κύ-
βους] μόνους

ἀπὸ τύχης βαλεῖν; ἐὰν μὲν γὰρ λάβῃς τεταγμένην
5 τοῖς τρόποις καὶ τᾶλλ' ἄλυπον, εὐτυχίσεις τῷ γάμῳ.
εἰ δὲ καὶ φιλέξοδόν τε καὶ λάλον καὶ δαψιλῇ,
οὐ γυναιχ' ἔξεις, διὰ βίου δ' ἀτυχίαν κοσμουμένην.

85 (69, 18 Mein.) Εὐριπίδου Οἰδίποδι (fr. 545 N.²).

Πᾶσα γὰρ δούλη πέφυκεν ἀνδρὸς ἢ σώφρων γυνή,
10 ἢ δὲ μὴ σώφρων ἀνοίᾳ τὸν ξυνόνθ' ὑπερφρονεῖ.

86 (69, 19 Mein.) Εὐριπίδου ἐν Μελανίππῃ (fr. 493 N.²).

Ἀλγιστόν ἐστι θῆλυ μισηθὲν γένος.

αἱ γὰρ σφαλεῖσαι ταῖσιν οὐκ ἐσφαλμέναις
αἴσχος γυναιξὶ καὶ κεκοίνωνται ψόγον
15 ταῖς οὐ κακαῖσιν αἱ κακαί· τὰ δ' εἰς γάμους
οὐδὲν δοκοῦσιν ὑγιὲς ἀνδράσιν φρονεῖν.

87 (69, 20 Mein.) Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου (fr. 59 N.²).

Ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμοῦς' αἰεὶ.

88 (69, 21 Mein.) Γαῖου ὑπὲρ Λουκίλλης.

20 Φυλάττομαι δέ τι πικρότερον εἰπεῖν διὰ τὸ τῆς μη-
τρειᾶς ὄνομα. πολλὰ γὰρ προείληπται τῶν ὀνομάτων

1 ecl. cum lemm. hab. S M A. indicassem editionem Kaibelii, sed ille locum omisit, cf. Com. I 1 p. 133 Kaib. recte intellegunt Epicharmum personatum. serissimae aetatis videntur versus Wilamowitzio

Berl. klassikert. V 2 p. 124 adn. || 2 τῷ (τὸ S) τρεῖς S M τῷ τρεῖς A¹. τῷ τρεῖς tacite Gesn.² | ἢ τρεῖς M | κύβους S κύβους μόνους M A. μόνους recepit Meineke, κύβους Ahrens || 5 τᾶλλα M || 6 αἱ δὲ κα prop. Meineke || 7 κοσμουμένην (-ην Mac.) unicum quod libri conseruauerunt idque leve dorismi vestigium. ubique doricas formas restituere licere putat Meineke || 8 ecl. cum lemm. hab. S M A. fabulae nom. detracto legitur prior versus supra IV 22, 1, 2 p. 495, 9, uterque ap. Clem. Alex. strom. IV 8 p. 277, 10 Stähli. || 9 πέφυκεν] ἐστίν Clem. | πέφυκε τάνδρὸς Cobet mnemos.² II p. 112 || 10 ἢ δὲ S, Clem., εἰ δὲ M A | τὸν ξυνόντα ὑπερφέρει Clem. || 11 ecl. cum lemm. hab. S M A; ἐν μελαγ^π ενρι^π S ἐν om. A || 12 ἄλγιστον ex ἄριστον corr. S¹ || 13 σφαλεῖσι S || 14 ψόγον ex γάμον corr. S¹ || 17 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S=19 ecl. cum lemm. hab. S M A || 20 μητρειᾶς (ut p. 530, 1 μητρειᾶ) S

εἰς πίστιν ἀπεχθείας, καὶ μητρὶα δύσκόλως ἀληθεῖν πιστεύεται· δεῖ δὲ οὐ ταῖς φήμαις τῶν ὀνομάτων ἐξελέγχεσθαι τοὺς τρόπους· πολλοὶ γὰρ ἤδη διαβεβλημένας προσηγορίας ἔχοντες ἔσχον οὐ πονηρὰν διάνοιαν· πάλιν ἕτεροι καὶ καλοῖς ὀνόμασιν ἐκ τῆς φύσεως κεκοσμημένοι 5 ψυχᾷς ἀνομοίοις προσέρχονται πρὸς τὰ ἔργα.

89 (69, 22 Mein.) Θεμιστίου ἐκ τοῦ Περὶ ψυχῆς.

Ἄλλ' οὖν μάλιστα διψῶν ἀπέθανεν τῆς γυναικός, ἐρῶν ἐρώσης ἀπολειπόμενος . . . οὐθὲν εἰπεῖν οὔτε ποιῆσαι πρὸς αὐτὴν ἱταμὸν ἐτόλμησαν· ἀλλ' οὕτως ἐνεκαρτέρησαν 10 ἀμφοτέροι τῷ πρέποντι, ὥσπερ ἀποδείξασθαι θέλοντες ὅτι πλεῖστον αἰδοῦς ἔρωτι δικαίῳ μέτεστιν· ὅθεν ἔμοιγε πλεῖστον αὐτῇ φαίνεται χρόνον ἀνὴρ συμβεβιωκέναι πάντα γὰρ διόλου τὸν δεκαετὴ χρόνον ὁμαλῶς συνεβίω-
σεν. αἱ δὲ ἄλλαι συνοικοῦσιν οὐ συμβιοῦσιν, ὅταν λυπῶσι 15 τοὺς μὲν ἄνδρας ἢ ζηλοτυπῶσιν ἢ διαφέρωνται περὶ χρημάτων ἢ κακῶς λέγωσιν ἢ φεύγωσι θρυπτόμεναι τὰς φιλοφροσύνας καὶ συνδιαιτήσεις· ὥστε ἂν τοῦτον ἐξαίρετος τὸν χρόνον ἐν ᾧ ταῦτα πράττουσιν, ἀπολείπεται βραχύς ἐκεῖνος ὁ τῆς συμβιώσεως.

90 (69, 23 Mein.) Μουσωνίου ἐκ τοῦ Τί κεφάλαιον γάμον (Mus. rel. XIII A p. 67 H.).

Βίου καὶ γενέσεως παίδων κοινωνίαν κεφάλαιον εἶναι

1 εἰς] εἰ M | ἀπεχθείας M || 5 ἐκ τῆς φ.] cf. Xen. inst. Cyri VI 4, 4 || 6 ἀνομοίοις MA ἀνομοίαις (o alterum e corr.) S || 7 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S; θεμιστός (ως compend.) M. vide quae adnotavi Stob. III 13, 68 p. 468, 5 || 8 ἀλλ' οὖν prop. Meineke: ἄλλου M ἀλλ' οὐ A. ἀλλὰ ser. Gesn.² || 9 ἀπολειπόμενος M A: corr. Meineke | post ἀπολειπ. lacunam indicavi. ἀπολειπόμενος, <ὅς> οὐδὲν <οὔτ'> εἰπεῖν — ἐτόλμησεν temptavit Meineke || 13 αὐτῇ A || 14 συνεβίωσαν ci. Elter || 15 ἄλλαις M A: corr. Meineke. ἄλλοις Gesn.² || 11 'μὲν abundat' Gesn.² mrg. | ζηλοτυπῶσιν A | διαφέρωνται sed ω ex o ut videtur corr. M¹ || 17 φεύγων A || 18 καὶ] ἢ temere Gesn.² | ἂν τοῦτον M αὐτοῦ τοι A || 20 ἐκεῖνοις Meineke || 21 ecl. hab. S M A; Μουσωνίου ἐκ τοῦ τι κεφάλαιον γάμ^u M μουσωνίου nihil amplius S Μουσωνίου ἐκ τοῦ τίτλον κεφάλαιον γάμον A || 23 excerptoris festinantia proditur primi enuntiati oratione obliqua | κεφάλαιον — (24) γαμονμένην om. A

γάμου. Τὸν γὰρ γαμοῦντα, ἔφη, καὶ τὴν γαμουμένην
ἐπὶ τούτῳ συνιέναι χρὴ ἑκάτερον πατέρα, ὥσθ' ἅμα μὲν
ἀλλήλοις βιοῦν, ἅμα δὲ <παιδο>ποιεῖσθαι, καὶ κοινὰ δὲ
ἡγεῖσθαι πάντα καὶ μηδὲν ἴδιον, μηδ' αὐτὸ τὸ σῶμα.
5 μεγάλη μὲν γὰρ γένεσις ἀνθρώπου, ἣν ἀποτελεῖ τοῦτο
τὸ ζεῦγος. ἀλλ' οὐπω τοῦτο ἱκανὸν τῷ γαμοῦντι, ὃ δὴ
καὶ δίχα γάμου γένοιτ' ἂν συμπλεκομένων ἄλλως, ὥσπερ
καὶ τὰ ζῷα συμπλέκεται αὐτοῖς. δεῖ δὲ ἐν γάμῳ πάντως
συμβίωσιν τε εἶναι καὶ κηδεμονίαν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς
10 περὶ ἀλλήλους, καὶ ἐρρωμένους καὶ νοσοῦντας καὶ ἐν
παντὶ καιρῷ, ἧς ἐφριέμενος ἑκάτερος ὥσπερ καὶ παιδο-
ποιίας εἰσιν ἐπὶ γάμον. ὅπου μὲν οὖν ἡ κηδεμονία αὕτη
τέλειός ἐστι καὶ τελέως αὐτὴν οἱ συνόντες ἀλλήλοις παρ-
έχονται, ἀμιλλώμενοι νικᾶν ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον, οὗτος
15 μὲν οὖν ὁ γάμος ἧ προσήκει ἔχει καὶ ἀξιοζήλωτός ἐστι·
καλὴ γὰρ ἡ τοιαύτη κοινωνία· ὅπου δ' ἑκάτερος σκοπεῖ
τὸ ἑαυτοῦ μόνον ἀμελῶν πατέρα, ἡ καὶ νῆ Δί' ὁ ἕτερος
οὕτως ἔχει, καὶ οἰκίαν μὲν οἰκεῖ τὴν αὐτήν, τῇ δὲ γνώμῃ
βλέπει ἔξω, μὴ βουλόμενος τῷ ὁμόζυγι συντείνειν τε καὶ
20 συμπνεῖν, ἐνταῦθ' ἀνάγκη φθείρεσθαι μὲν τὴν κοινω-
νίαν, φάυλως δὲ ἔχειν τὰ πράγματα τοῖς συνοικοῦσιν, καὶ
ἡ διαλύονται τέλεον ἀπ' ἀλλήλων ἢ τὴν συμμονὴν χεῖρῳ
ἐρημίας ἔχουσιν.

2 σπνείναι S M A: corr. Meineke || 3 παιδοποιεῖσθαι Peerkamp: ποιεῖσθαι libri; τεκνοποιεῖσθαι ci. Gesn.¹ || 5 γένεσις libri: καίνισις (vel καίνωνις) ci. Th. Gomperz Wien. sitz. ber. 1906 p. 6 || 8 αὐτοῖς M | πάντοσ M || 9 τε θείναι A || 11 ἕκαστος libri: corr. Peerkamp || 12 εἰσιν libri: corr. Gesn.¹ mrg. || 15 οὖν om. S || 17 ἡ om. A | δια ὁ M || 18 αὐτὴν S M ἑαυτὴν A || 19 ὁμόζυγῳ A || 20 ἐνταῦθα S || 22 χεῖρῳ A

CAPVT XXII. PARS QVARTA.

ΠΕΡΙ ΜΝΗΣΤΕΙΑΣ.

91 (70, 1 Mein.) *Εὐριπίδου Μελανίππης* (fr. 501 N.²).

*Γάμους δ' ὅσοι σπεύδουσι μὴ πεπρωμένους,
μάτην πονουῖσιν· ἡ δὲ τῷ χρεῶν πόσει
μένουσα κασπούδαστος ἦλθεν εἰς δόμους.*

92 (70, 2 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (Phoen. 18).

Μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βίᾳ.

93 (70, 3 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀντιόπῃ* (fr. 214 N.²).

Κῆδος καθ' αὐτὸν τὸν σοφὸν κτᾶσθαι χρεῶν.

94 (70, 4 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ Μελανίππῃ* (fr. 502 N.²).

*Ὅσοι γαμοῦσι δ' ἡ γένει κρείσσους γάμους
ἡ πολλὰ χρήματ', οὐκ ἐπίστανται γαμεῖν.
τὰ τῆς γυναικὸς γὰρ κρατοῦντ' ἐν [τοῖς] δώμασι
δουλοῖ τὸν ἄνδρα, κούκέτ' ἔστ' ἐλεύθερος.
πλοῦτος δ' ἐπακτὸς ἐκ γυναικείων γάμων
ἀνόνητος· αἱ γὰρ διαλύσεις <οὐ> ῥάδιαι.*

2 *Περὶ μνηστείας* S M A Mac. *Περὶ μνηστείας* ἔτι καὶ περὶ γάμον Tr. ξδ' S να' M A Mac. ξη' Tr. de Photio vide quae dixi p. 494, 2 || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A || 4 ὅσαι prop. Bergk | παιδεύουσι A || 5 τῷ S τῷ in τῷ corr. M¹ τῷ A τὸ Tr. | post χρεῶν praecepit e proxima ecloga v. τέκνων ἄλοκα δ. β. dein delevit A || 6 ἡ ἀσπούδαστος M | εἰς γάμους ci. Nauck Trag. dict. ind. praef. p. XXIII. cf. infra p. 533, 6 || 7 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. M A. versus citatus a multis, testimonia collegerunt Kirchhoff Eur. ed. mai. et Nauck Eur. st. I p. 104 || 8 σπεῖρε (σπεῖρε Eur.) Tr. σπεῖρειν S M σπεῖρον A | τέκνων] παίδων Origines c. Celsum II 20 p. 150, 1 Koetsch. schol. Pind. Ol. II 65 | δαιμόνων ἄτερ Maximus Tyr. XIX 5 Düb. || 9 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S; Ἀντιγόνη ci. Nauck || 10 ἐαυτὸν in αὐτὸν corr. M¹ || 11 ecl. cum lemm. hab. S M A; ^Δεὐριπτ M || 12 δὴ S A δη sed η in ras. M δὲ Tr.: tacite corr. Gesn.¹ f. 391 v || 14 τοῖς tacite secl. Gesn.¹, ἐν τοῖς δόμοις ci. Nauck minus bene || 17 ἀνόνητος sed prius ο ex ω corr. S¹ ἀνώνητος M | γὰρ] δὲ

95 (70, 5 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 583 K.).

“Οταν πένης ὦν καὶ γαμεῖν τις ἐλόμενος
τὰ μετὰ γυναικὸς ἐπιδέχεται χρήματα,
αὐτὸν δίδωσιν, οὐκ ἐκείνην λαμβάνει.

5 96 (70, 6 Mein.) *Εὐριπίδου Μελεάγρω* (fr. 525 N.²).

Εἰ δ’ εἰς γάμους ἔλθοιμ’, ὃ μὴ τίχοι ποτέ,
τῶν ἐν δόμοισιν ἡμερευουσῶν ἀεὶ
βελτίον’ ἂν τέχοιμι † δώματι τέκνα·
ἐκ γὰρ πατρὸς καὶ μητρὸς ὅστις ἐκπονεῖ

10 σκληρὸς διαίτας, οἱ γόνοι βελτίονες.

97 (70, 7 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 584 K.).

Δύ’ ἔσθ’ ἃ κρίναι τὸν γαμεῖν μέλλοντα δεῖ,
ἥτοι προσηνῇ γ’ ὅψιν ἢ χρηστὸν τρόπον·
τὴν γὰρ ὁμόνοιαν τὴν πρὸς ἀλλήλους ποιεῖ.

15 98 (70, 8 Mein.) *Ἡσιόδου Ἔργων* (699 s.).

Παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ὥς κ’ ἡθεα κεδνὰ διδάξης,
πάντα μάλ’ ἀμφὶς ἰδῶν, μὴ γείτοσι χάσματα γήμης.

Gesn.¹ mrg. ex Frob. p. 171 | οὐ inseruit Scaliger ap. Grotium Dict. poet. p. 542

1 ecl. cum lemm. hab. S M A || 3 μετὰ τῆς γυναικὸς (om. τὰ) ἐπιδ. χρ. ci. Cobet N. l. p. 87 || 4 αὐτὸν S αὐτὸν M A || 5 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S || 6 ἔλθοιμι M || 7 δόμοισιν Musgrave: πόνοισιν M A || 8 βέλτιον M A: corr. Valekenaer | δώματι M A: δώμασιν Valekenaer, σώμασιν Musgrave, λήμασιν ego idque recepit Nauck || 9 et 10 cum lemmate *Εὐριπίδου Μελεάγρω* leguntur supra Stob. II 31, 21 p. 205, 11 W. et omisso fabulae nom. Clemens Al. strom. VI 2 p. 428, 13 Stähli. | ἐκ M A, Clem. (ε)ἰς L in Stob. II | ὅστις ἐκπονεῖ] ἐκπονουμένων Clem. || 10 οἱ πόνοι Stob. II et Clem. || 11 ecl. cum lemm. hab. S M A || 12 ἔσθ’ ἃ Bentley: ἔστι libri || 13 προσηνῇ γ’ Elmsley: προσηνῆν libri. ἥτοι προσηνῆς ὅψις ἢ χρηστὸς τρόπος Bentley quod probari vix poterit nisi sedem inter se mutabunt v. 13 et 14. monui lect. Stob. p. 36 || 15 ecl. cum lemm. hab. S M A; ἔργων om. S. priorem versum addito poetae nom. adfert Aristot. Oecon. I 4, v. ἵνα ἡθεα κεδνὰ διδάξῃ Aristid. II p. 41 Dind. || 16 ὥς κ’ ἡθεα Hes.: ὥς κ’ ἡθεα fere libri Stob., certe κ’ M, ἵνα ἡθεα Aristot. Aristid. | διδάξῃ Aristid. | post διδάξῃ quem addunt libri Hesiodi τὴν δὲ μάλιστα γαμεῖν, ἢ τις σέθεν ἐγγύθι ναίει om. S M A ut Hesiodi papyrus Raineri saec. IV || 17 ἀμφιδῶν Heyne | χάσματα (χάρμα Tr.) γήμης S, Hes.: χαρματαμῆσ M χάσματα νείμης A

99 (70, 9 Mein.) Θεόγνιδος (183 ss.).

† Κύνας μὲν δὲ νῶϊ διζήμεθα, Κίρνε, καὶ ἵππους
εὐγενέας, καὶ τις βούλεται ἐξ ἀγαθῶν

βήσεσθαι· γῆμαι δὲ κακὴν κακοῦ οὐ μελεδαίνει
ἔσθλός ἀνὴρ, ἣν οἱ χρήματα πολλὰ φέρη. 5

100 (70, 10 Mein.) Εὐριπίδου ἐν Ἀντιόπῃ (fr. 215 N.²).

Πᾶσι δ' ἀγγέλλω βροτοῖς

ἔσθλῶν ἀπ' † ἀνδρῶν εὐγενῇ σπείρειν τέκνα.

οὐ γάρ ποτ' ἂν πράξειαν ἐς τέλος κακῶς.

101 (70, 11 Mein.) Καλλικρατίδα ἐκ τοῦ Περί οἴκου 10
εὐδαιμονίας.

ἔχει δὲ τὸ ἶχνος τοῦτο τᾶς διακοσμάσιος πρᾶτον
καὶ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἐν τᾷ διαιρέσει τᾶς ψυχᾶς· ταύ-
τας <γὰρ> ὁ μὲν τί ἐντι λογισμός, ὁ δὲ θυμός, ὁ δὲ
ἐπιθυμία. ὁ μὲν ὦν λογισμός οἰκοδεσπότης καὶ ἄρχοντι 15
ποτεμφερέης ἐντι, πρεσβύτερός τε γάρ ἐντι τᾷ φύσει καὶ
τᾷ γενέσει, διανοητικώτατος καὶ κριτικώτατος· ἃ δ' ἐπι-

1 ecl. cum lemm. hab. S M A. iidem versus sed duobus distichis aucti leguntur infra flor. 88, 14 Mein. (Ξενοφῶντος ἐκ τοῦ Περί Θεόγνιδος) || 2 gnomologi interpolatio notabilis. κριοὺς μὲν καὶ ὄνους διζήμεθα Theogn., Stob. flor. 88, 14 || 3 βούλετ' S || 4 βήσεσθαι A. κτήσασθαι Stob. flor. 88, 14 || 5 ἣν τις χρ. Stob. flor. 88, 14 | φέρη] διδῶ Theogn., Stob. flor. 88, 14 || 6 ecl. cum lemm. hab. S M A, ἐν αντιο^π ευρι^π S || 7 ἀγγέλω M || 8 ἀλόχων pro ἀνδρῶν recte Wecklein || 9 ante v. οὐ γάρ ποτ' ἂν erunt fortasse qui lacunam signare malint sive quod Antiopae aliquot versus intercidis opinantur sive Andromachae velut 1279—82 (cf. Stob. IV 22 p. 546, 11). his enim adhaeret versus οὐ γάρ — κακῶς in codd. Eur. sed in gnomologo tolerabilis fortasse quae nunc est sententia | num πράξειεν (sc. τὰ εὐγενῇ τέκνα) ? | ἐς τέλος S M A: ἐκ θεῶν Eur. Andr. 1283 || 10 ecl. cum lemm. hab. S M A; καλλικρατίδα S A -ίδου M οἴκον καὶ εὐδαιμονίας A. plenius infra libri Καλλικρατίδα Πυθαγορείου Λάκωνος ἐκ τοῦ Περί οἴκων (lege οἴκω) εὐδαιμονίας flor. 85, 16 Mein. || 12 πρῶτον M || 13 τῷ διαιρέσει M | post ψυχᾶς distinxit, γὰρ addidit Halm lect. Stob. p. 40 || 14 ἐντι Tr.: ἐστὶ (ἐστι M) S M A || 15 ὦν M || 16 ποτεμφ- A ποτ' ἐμφ- S M | ἐντι Tr.: ἐστὶ (sine acc. M) S M A | ἐντι (post γάρ) Gesn.²: ἐστὶ S A ἐστι M ἐν Tr. | τᾷ S τὰ M τῇ A || 17 κριτικώτατος S M A διακριτικώτατος Tr.

θυμία, θυήλυ και νεαρόν και ὑγρόν πάθος ὑπάρχοισα
 τῇ ψυχῇ, γυναικί ποτιφερέης ἐντι· ὁ δὲ θυμός, ὁρμᾶς και
 ζέσιος μεστός ἐών και συνακούων και ἐπακολουθῶν πολ-
 λάκις τῷ λογισμῷ ἢ τῷ νῷ, [καί] νεανία ποθωμοίω-
 5 ται. . . . ἃ μὲν γὰρ μονάς ἐντι τὸ γεννῶν και ὀρίζον, ἃ
 δὲ δυάς τὸ ὀριστόν και ὀριζόμενον. και τὸ μὲν περισσὸν
 ἐκ τᾶς καθ' αὐτὸ φύσιος, τὸ δὲ ἄρτιον ἐκ τᾶς πρὸς τι·
 διότι τὸ μὲν καθ' αὐτὸ φύσιος περαίνει, τὸ δὲ ἄρτιον
 ἐκ τᾶς πρὸς τι. και τὸ μὲν κατὰ περισσὰς χώρας συν-
 10 τάσσον ἐξομοιάζει αὐτῷ, τὸ δὲ μόνον ὥσπερ ὕλα ὑπο-
 κείμενον. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος και ἐπὶ γραμμῶν και χωρίων.
 τὸ μὲν γὰρ τετράγωνον ὀρίζει και συντάσσει, τὸ δ' ἀτερό-
 μακες ὥσπερ ὕλα ὑποκείμενα ὀρίζεται και συντάσσεται,
 τετραγωνιζόμενον και ἐξισούμενον. δεῖ δὲ τὸν μωσικὸν
 15 μιμέσθαι τὸν ἴδιον τόνον τᾶς φωνᾶς ἐκμαθόντα οὕτω
 πειραῖσθαι τὰν μέσαν καθιστάμεν, ὅπως και ἐπὶ τὰ βαρέα
 και ἐπὶ τὰ ὀξέα διαρκέσαι δύναται και μήτε ῥήξη μήτε
 ἀπολίπη τὰν τάσιν· οὕτως ὦν δεῖ και γάμον συναρμό-

1 θυήλυ S θαήλυ MA || 2 ψυχῇ (-ῇ S) τῷ (τὰ M) libri: traiecit
 Elter || 3 ἐπακολουθῶν SMA συνεπ- Tr. || 4 και secl. Halm lect.
 Stob. p. 48 | ποθωμοίωται Tr. ποθ' (θ ex τ S¹) ὁμοίωται S ποθ'
 ὁμοίωται MA sed ω supra ὁ A¹ || 5 ante v. ἃ μὲν γὰρ μονάς signavi
 lacunam monente Meinekio | ἐντι Tr.: ἐστι SM ἐστὶ A || 6 τὸ ὀρ.]
 τὸ γεννατὸν expectat Meineke | περισσὸν scripsi (cf. 9): περιττὸν
 libri || 7 τᾶς (ante καθ' αὐτὸ) M Tr. τῆς SA || 8 καθ' αὐτὸ περαίνει,
 (περαίνει in ras. M²) SMA καθ' αὐτὸ φύσιος περαίνει Tr. (ἐκ τᾶς)
 καθ' αὐτὸ φύσιος π. prop. Gesn.¹ mrg. | τὸ δὲ Tr.: και τὸ SMA || 9 συν-
 τάσσον S (sic) M συντάττον A || 10 αὐτῷ M | ὑποκείμενον MA και
 ὑποκείμενον S | ἐπὶ (ἐπι M) γραμμῶν SM: ἐπὶ τῶν γρ. A, inde non
 recte ἐπὶ τὰν γρ. Meineke || 12 ἀτερόμακες scripsi: ἐτερόμακες libri ||
 13 ὕλα ex ὕλη S¹ || 14 post ἐξισούμενον (ut modo post ὑποκείμενον)
 quasi desinente articulo distinguit S, post ἐξισ. spatii aliquid habet
 M | v. δεῖ δὲ τὸν μωσικὸν — p. 536, 2 δυνατοὶ ὦντι leguntur infra
 flor. 85, 18 Mein. ex eodem Callieratidae libro petita || 15 μιμεῖσθαι
 flor. 85 | τὸν ἴδιον κτέ.] melius infra flor. 85 ὃς τὸν ἴδιον τόνον τᾶς
 φωνᾶς ἐκμαθὼν οὕτως πειραῖται τὰν μέσαν κτέ. || 16 καθιστάμεν
 libri flor. 85: καθιστάνειν SMA | ὅπως και ἐπὶ τὰ ὀξέα και ἐπὶ τὰ
 βαρέα flor. 85 || 17 δύναται (sic libri hic et infra) est coniunctivus, cf.
 Kühner-Blass I 2 p. 201 || 18 τὰν A in flor. 85: τὴν in flor. 85 reliqui

ζεσθαι ποτὶ τὸν ἴδιον τόνον τὰς ψυχᾶς, ὅπως μὴ μόνον ἐν εὐτυχίαις συνεκτρέχεν ἀλλάλοις δυνατοὶ ὦντι. καὶ γὰρ αὐλῶς ὁ αὐλατὰς ποτὶ τὸν ἴδιον τόνον διαρκέσαι δυναμένως λαμβάνει, καὶ πηδάλια ὁ κυβερνήτας ποτὶ τὸ μέγεθος τὰς ναός.

102 (70, 12 Mein.) Νικοστράτου <ἐκ τοῦ> Περὶ γάμου.

Ταυτὶ μὲν οὖν τὰ τεθρυλημένα σὺ οἶσθα, μήτε εὐγενεῖα προσέχειν μήτε δόξῃ τῶν πατέρων οὕτως γε ὥς αὐτῇ τῇ γυναικί. πολλαὶ γὰρ δὴ πάνυ καλᾶν καὶ ἀγαθῶν πατέρων φαῦλαι ἐφωράθησαν καὶ οὐκ ἐσωφρόνησαν. χρήματα 10 δὲ οἱ μὲν οὐδὲ πάμπαν φιλοπραγμονεῖν εἰώθασιν· ἔνιοι δὲ οὐδ' ἂν γῆμαι ἔφρασαν ἄλλως γε εἰ μὴ πλουτοίη καὶ προῖκα ἐπάγοιτο πολλήν. ἀλλ' ἐνταῦθά που καὶ τὸ λαμπρὸν τοῦ δουλεύειν ἐστὶν ἰδίᾳ μὲν τῇ γυναικί ὑπὸ τοῦ πλούτου διατεθρυμμένη, ἰδίᾳ δὲ τοῖς χρήμασιν ὑποθω- 15 πεύοντα αὐτόν τινα, καὶ ἦν συμβαίνει μάλιστα λαμβάνοντα ἐκεῖθεν ἀναλίσκειν. εἰ δὲ κατ' ἐμέ τις εἴης, καὶ σμικρὰν ἥδιστ' ἂν πύθοιο. κρεῖττον ἄρα ἦν ἀνδρικόν τι γύναιον καὶ κατ' ἀγροὺς τεθραμμένον ἀναζητεῖν τε καὶ πολυπραγμονεῖν· ἱκανὸν μὲν πονεῖν, ὅποτε ἴδωρ ἄνιμᾶν 20 δέοι καὶ πῦρ ἐναῦσαι, ἦν τούτου καιρός, οὐκ ἀνελεύθερον

et hic omnes | τὰσιν libri flor. 85: στάσιν hic SMA; post στ. fortius distinguit S | ὦν MA in flor. 85: οὖν SMA hic, etiam flor. 85 S | ἑλλήπῃ Hischig | ξυναρμ- hic M

1 τάνον hic M | ὅπως Tr.: ὅπως SMA utrobique || 2 εὐτυχία flor. 85 | συνεκτρέχειν libri utrobique: correxit Mullach | ἀλλάλοις hic M || 3 αὐλῶς Tr.: αὐλοὺς SMA | δυναμένως M: δυνάμενος S δυναμένοις (sed oi dubium) A || 4 λαμβάνει M: λαμβάνεν SA | πηδάλια libri || 5 νηός S || 6 ecl. cum lemm. hab. SMA; ἐκ τοῦ addidi, cf. p. 593, 12 || 7 ταυτὶ Gaisford: ταῦτ' εἰ SMA | θρυλημένα (θρυλλη- A) SMA: corr. Mekler. fort. οὖν τεθρυλημένα | εὐγενεῖα Gesn.¹ confirmat ut videtur M: εὐ γένει S εὐγενεῖ A. aut illud verum aut γένει || 8 γε tacite scr. Gesn.²: τε libri || 9 πολλὰ M || 10 πατέρων <οὔσαι> Elter | φαῦλα M || 11 φιλοπραγμονεῖν SM φιλοφρονεῖν A; πολυπραγμονεῖν Valckenaer || 12 γε Meineke: τε libri || 14 ἴδια hic et 15 A || 15 διατεθρυμμένη S διατεθραμμ- MA || 16 αὐτῶν A | συμβαίνει A || 20 ἀνιμᾶν S ἀνειμᾶν (-μᾶν M) MA || 21 ἂν ἐλεύθερον A

δὲ οὔτε ἀρρητοποιόν, χρησιόν γε μὴν καὶ ἀράξαι ποτὲ
 μύλην, καὶ ἐπαφήσας αὐτῆς διδοῦσαν ὥσπερ ἐπὶ λύρας.
 ταῦτα μὲν δὴ ῥώμῃ τῇ γυναικί, ταῦτα δὲ τῷ οἴκῳ ὄφελος.
 ἐπειδὴ δὲ οὐκ εἴδηλόν ἐστιν ἄρτι γαμοῦντι, ὅποια
 5 δὴ τινες τοῖς τρόποις αἱ γυναῖκες ἀναφανήσονται, Ἰνδοὶ
 οὕτω γαμοῦσι καὶ οἱ σοφοὶ αὐτῶν, καὶ οὐδεπώποτε
 ψευσθῆναι λέγονται. ἐκεῖνοι τοίνυν οἱ Ἰνδοὶ οὐχ ὅπως
 πλούτῳ καὶ δόξῃ ἔγρημαν ἐνδ(όξ)ου ἀνδρὸς καὶ πλουσίου
 θυγατέρα, ἀλλὰ αὐτὴν τὴν κόρην τὴν τε ὄψιν αὐτῆς καὶ
 10 τὸ κάλλος ἐπολυπραγμόνησαν, σοφία δὴ τινι τοῦτό γε,
 οὐκ ἀκολασία οὐδεμιᾶ, οὐδὲ κατὰ τὰ αὐτὰ ἡμῖν. αἱ γὰρ
 δὴ ὕψεις αἱ χρησταὶ ἔχοιεν ἂν τί που πιστὸν τοῦ κάλ-
 λους τῆς ψυχῆς, καὶ ἐνὶ οὔτε θυμούμενον οὔτε ὀργιζό-
 μενον οὔτε χολῶντα τὸ πρόσωπον φαιδρὸν ἔχειν τε καὶ
 15 καθαρόν. εἰ δέ τις πανοῦργος καὶ κρυψίνους, εὐθύς μὲν
 καὶ τῷ ὀφθαλμῷ παραβλέπει καὶ δεινὸν δέδορκεν· ὅστις
 δὲ μωρία εὐήθης, τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ ταῖς κόραις ἀνα-
 πέπταται· ὧν ὀφθαλμοὶ καὶ προβάτων τοιοῦτοι. ὁ δὲ
 γε συνάγων τὰς ὀφρῆς σκαιὸς ἐστι· καὶ ὅτι ἐπανθεῖ οὐκ

1 ἀρτοποιόν (sine acc. S) libri: corr. Nauck || 2 ἐπαφήσεις
 Wytttenbach. 'quae si vera est emendatio, praeterea αὐτῆς et ὥσπερ ἐπὶ
 λύρας pro ὥσπερ ἐπὶ λύρας scribendum' Meineke. ἐπαφήσαι prop.
 Nauck *Zeitschr. f. d. alt.* 1855 p. 271 | διδοῦσαν] ἄδουσαν prop.
 Gesn.² marg. Cobet *mnemos.* IX p. 136 || 3 τῇ Meineke: τε(τὲ M) libri |
 ὄγκω M || 5 ἅμα φαν- Tr. || 6 καὶ (ante οὔδεπ.) om. A || 7 post Ἰνδοὶ
 quod addunt M A καὶ γυμνοὶ καὶ οἱ (οἱ om. A si recte intellego
 Meklerum) σοφοὶ om. S || 8 post δόξῃ addendum videtur προσέχον-
 τες Meinekio coll. eclogae initio | ἐνδ(όξ)ου scripsi: Ἰνδοῦ S A Ἰνδοῖ
 M || 12 που πιστὸν scripsi: πλείστον S τοῦ πλείστον M A: πιστὸν
 scr. Meineke, σημείον Cobet *mnemos.*² II p. 427 || 13 θυμούμενον
 vel τεθυμωμένον prop. Meineke: θυμωμένον S M A θυμώμενον Tr.
 concinnius θυμούμενον. error natus est ex syllaba praecedenti (-τε) ||
 14 τε ἔχειν ci. Meineke || 17 μωρία libri: μωρὸς καὶ ci. R. Foerster
 script. physiogn. v. II p. 275 | τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ ταῖς κόραις M A
 ταῖς κόραις καὶ τοῖς (τοῖς ex ταῖς corr. S¹) ὀφθαλμοῖς S τοῖς
 ὀφθαλμοῖς καὶ secludi vult Cobet *mnemos.* IX p. 136, qui etiam
 μωρία in prioribus tolli iubet et ταῖς κόραις mutari in τὰς κόρας
*mnemos.*² II p. 427 || 19 σκαιός] στυγνός ci. Meineke, poterat σκλη-
 ρός, sed nihil mutandum

ἐρύθημα ἀλλὰ σκότος τε καὶ νέφος, τούτου γε ἡ ψυχὴ οὐδαμῇ οὐδαμῶς εὐφραίνεται. ταυτὶ μὲν τὰ γνωρίσματα καὶ σημεῖα οὐ παρθένοις ἄρα καὶ γυναιξὶν ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς πρόσεστι τοῖς ἀνδράσι. περὶ μὲν οὖν τῶν Ἰνδῶν οὗτος ὁ λόγος κρατεῖ, ὡς καταμαντεύονται περὶ τῶν γυναικῶν πόρρωθεν, ὅποιαί τινες ἔσονται. μὴ δὴ μου δὲ καταγνώτω μηδὲ εἷς, ἐπεὶ καινότερον τῷ κάλλει καταχρησσομαι συμβουλεύων αὐτὸ μεταθεῖν. οὐ γὰρ τοὺς καλοὺς καὶ τὰς καλὰς ἐγὼ προξενῶ, ἀλλ' ἐτέρως οὐκ ἔνι εἰπεῖν, ἐπόμενον τῷ Ἰνδῶν λόγῳ. εἶδος μὲν δὴ τῆς γυναικὸς ἡμῖν ἐξεταστέον εἰ χάριεν τι καὶ ἀστεῖον καὶ ἐλευθέριον, εἴ γε μέλλει τις ἡδέως μὲν ἀναπαύσεσθαι, ἡδέως δὲ καὶ εἰς τὴν οἰκίαν τὴν αὐτὸς αὐτοῦ εἰσελεύσεσθαι. τὸ γὰρ δὴ αἰσχρὰν γήμαντα εἶτα ἐξίστασθαι τῆς οἰκίας τῇ γυναικί, οὐκ ἐξίστασθαι μὰ Δί' ἐστι τῆς οἰκίας, ἀλλὰ φεῦ- γειν τὴν γυναῖκα. ὥσπερ δὲ τὸ εἶδος πρότερον ἀξιουῖμεν δοκιμάζειν τῆς γυναικὸς, οὕτω καὶ αὐτοῦ ἐκάστου τοῦ νυμφίου πρότερόν γε τὸ εἶδος ἐξεταστέον, ὡς μὴ ἂν τι λυποῖται αἰσχρὸς ὢν, ἣν τύχῃ ὥραιαν γήμας· τοῦτο γέ ἐστιν, ὡς μὴ ἂν τι λυποῖται φαῦλος ὢν, ἣν τύχῃ ἀγαθὴν τε καὶ χρηστὴν γήμας. ἐνὶ δὲ καὶ ἀπὸ τῆς φωνῆς τὰ [ἀπὸ] τῆς ψυχῆς ἐκάστου εἰδέναι. καὶ τοίνυν φωνὴν μετὰ ταῦτα τῆς γυναικὸς ἐξεταστέον· τάχα μὲν γὰρ ἡδίῳν ἢ ὠδικῇ ἔωθεν τε καὶ μετ' ἄριστον· μᾶλλον δὲ συνεστάλλῃ αὐτῇ ἢ φωνῇ εἰς τὸ πρᾶον, καὶ τραχὺ πῶποτε μήτε βοῆσαι μήτε φθέγγεσθαι· τὰ γὰρ τοιαῦτα ἀνδρωδεστέρας τὰς

1 γε Meineke: τε (τὲ M) libri || 3 ἄρα] μόνον optat Meineke, ἄρα μόνον ego || 5 οὗτος S A: οὕτως M Tr. || 7 μὴ δὲ εἷς M A μηδεὶς S | κοινότερον libri: corr. Meineke. cf. p. 537, 11 || 8 μεταθεῖν libri: corr. Wyttenbach || 9 ἀλλὰ M || 10 <ἢ> ἐπόμενον ci. Meineke. | Ἰνδῶ A | v. εἶδος μὲν — (21) χρηστὴν γήμας om. S || 11 χάριεν τι M χάριέν τι A; χάριέν τε (voluit χάριεν τε) ci. Meineke, fort. recte || 14 εἴ τὰ M || 19. 20 ὥραιαν — ἣν τύχῃ om. A, primus ex M edidit Gesn.²; frustra seclausit Meineke || 20 ἂν τι λυποῖται Gesn.²: ἀντιλυποῖται M || 22 ἀπὸ seclausit Meineke | ψυχῆς coni. Gesn.¹ marg.: τύχης libri || 24 ἔωθεν τε καὶ Gaisford: ἔωθεν δὲ καὶ M A Tr. ex ξ. καὶ μ. corr. S¹ || 25 αὐτῇ (ut voluerat Mein.) S αὐτῇ M αὐτῇ A Tr. | βοῆσαι SM || 26 φθέγγετο Tr.

γυναῖκας ἀποφαίνει. οἷον δὲ οἰκία ὡς ἄτοπον ἀνὴρ μὲν ἐκ . . . τυρβαὶ δὲ καὶ ναὶ μὰ Δία φωναὶ ἀνδρῶν πολλαί. καὶ ἄλλα πολλὰ ἐστίν, ἃ χρῆν ἕκαστον ἡμῶν πολυπραγμονεῖν· ὥς δ' οὖν ὑπομνήσαι ἱκανὰ οἶμαι καὶ ταῦτα.

5 103 (70, 13 Mein.) Ἀντιπάτρου ἐκ τοῦ Περί γυναικὸς συμβιώσεως (fr. 62 Arn.).

Πρῶτον μὲν χρὴ τὴν μνηστείαν μὴ εἰκῇ ποιήσασθαι ἀλλὰ πάνυ πεφροτισμένως, μηδ' εἰς πλοῦτον μηδ' εἰς ὀγκοῦσαν εὐγένειαν μηδ' εἰς ἄλλην χάσμην μηδεμίαν ἀπο-
 10 βλέπειν, μηδὲ μὰ Δία εἰς κάλλος· καὶ γὰρ τοῦτο ὡς ἐπὶ πᾶν ὄγκον καὶ δεσποτικὸν ἦθος περιποιεῖ· ἀλλὰ πρῶτα μὲν τὸ τῶν γονέων ἐξετάζειν ἦθος καὶ τρόπον, εἰ πολιτικὸς καὶ ἄφορτος <καὶ> εὐγνώμων, ἔτι δὲ σώφρων καὶ δίκαιος, ἐπὶ δὲ τούτοις ἀκενόσπουδος καὶ † ἔχνος καὶ τὰ ἄλλα
 15 <ἃ> περὶ τοῦ ποίους τινὰς φίλους κτᾶσθαι δεῖ παραγγέλλεται· ἔπειτα καὶ τὴν μητέρα, ἢ <ῖ> γαμείσθαι μέλλουσα συντρέφεται, καὶ <γὰρ> τὸν ταύτης τρόπον κατὰ τὸ πλείστον ἀποπλάττεται· μετὰ ταῦτα εἰ ἀκολούθως τῷ ἑαυτῶν τρόπῳ ἦχασι τὴν θυγατέρα καὶ μὴ ἥτημένοι
 20 εἰσὶν καὶ ἀποβεβληφότες ἀπὸ τοῦ συμφέροντος διὰ τὴν ἄγαν φιλοστοργίαν· καὶ τοῦτο ποικίλως ἐξητακέναι, καὶ διὰ δούλων καὶ <δι> ἑλευθέρων τῶν τε ἔνδοθεν καὶ τῶν

1 οἷον δὲ οἰκία e. q. s. om. S | δὲ M om. A || 2 post ἐκ non nihil intercidesse manifestum: ἐκ τυρβαὶδὲ M ἐκτυρβαὶ δὲ A || 3 malim καὶ ἄλλα <δὲ> πολλὰ | χρῆν A χρὴ M || 5 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S; περὶ <ἀνδρὸς καὶ> γυναικὸς συμβ. proponit Boeck Aristotelis libri περὶ συμβιώσεως ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς titulum imitatus *Leipz. stud.* XIX p. 25, περὶ <τῆς μετὰ> γυναικὸς συμβ. Praechter *Hierokl.* p. 124 || 12 τῶν γονέων MA; τοῦ γονέως de Arnim | καὶ τρόπον temere om. Gesn.² | εἰ Gesn.²: ἐπεὶ M A; an ὁ πατὴρ εἰ? || 13 καὶ addidit Halm lect. Stob. 18, πατὴρ (malim ὁ π.) καὶ suppleri vult Elter | καὶ ante σώφρων editores libris M A invitis || 14 ἐπὶ tacite Gesn.²: ἔτι MA | καὶ ἄλιχνος ci. Halm, καὶ <κατ> ἔχνος Arnim, καὶ ἄτεχνος non dolosus ego || 15 ἃ addidit Halm l. c. | παραγγέλλεται Halm: παραγγέλλεσθαι MA || 16 ἢ suppl. Iacobs lect. Stob. p. 115 || 17 γὰρ addidit Hirschig || 18 εἰ ἐπακολούθως (ἀκολούθως Meineke) τῷ Iacobs: ἐπακολούθως πῶς libri || 19 ἦχασι Iacobs: ἦγασι MA || 20 ἀποβεβληφότες M ἀποβεβληφότες A; ἀποκεκλικότες Arnim || 22 δι' addidit Arnim

ἔξωθεν καὶ διὰ γειτόνων καὶ δι' ἄλλων εἰσιόντων εἴσω
 διὰ φίλων ἐπιπλοκὰς ἐστιατικὰς ἢ ἄλλως, μαγείρων ἢ
 δημιουργῶν ἢ ἀκεστριῶν ἢ τῶν ἄλλων τεχνιτῶν καὶ τεχνι-
 τίδων. καὶ λίαν γὰρ προχειρότερον τοὺς τοιοῦτους εἰς-
 ἀγούσιν καὶ ὑπὲρ τὴν ἀξίαν μεγάλα πράγματα καὶ πίστιν 5
 ἐγχειρίζουσιν.

104 (70, 14 Mein.) Μουσωνίου ἐκ τοῦ Τί κεφάλαιον γά-
 μον (Mus. rel. p. 69 H.).

Διὸ χρη τοὺς γαμοῦντας οὐκ εἰς γένος ἀφορᾶν εἰ ἐξ
 εὐπατριδῶν, οὐδ' εἰς χρήματα εἰ πολλὰ κέκτηνται τινες, 10
 οὐδ' εἰς σώματα εἰ καλὰ ἔχουσιν. οὔτε γὰρ πλοῦτος οὔτε
 κάλλος οὔτ' εὐγένεια κοινωνίαν μᾶλλον αὔξειν πέφυκεν,
 ὥσπερ οὐδ' ὁμόνοιαν, οὐδ' αὖ τὴν παιδοποιίαν ταῦτα
 κρείττω ἀπεργάζεται· ἀλλὰ σώματα μὲν πρὸς γάμον ἀπο-
 χρῶντα τὰ ὑγιῇ καὶ τὴν ἰδέαν μέσα καὶ αὐτουργεῖν ἱκανά, 15
 ἃ δὴ καὶ ἐπιβουλεύοιτ' ἂν ὑπὸ τῶν ἀκολάστων ἦτιον,
 καὶ ἐργάζοιτο μᾶλλον ὅσα σώματος ἔργα, καὶ παιδοποι-
 οῖτο μὴ ἐνδεῶς. ψυχὰς δὲ ἐπιτηδαιοτάτας εἶναι νομιστέον
 τὰς πρὸς σωφροσύνην καὶ δικαιοσύνην καὶ ὅλως πρὸς
 ἀρετὴν εὐφροσύνης. ποῖος μὲν γὰρ γάμος χωρὶς ὁμο- 20
 νοίας καλός; ποία δὲ κοινωνία χρηστή; πῶς δ' ἂν ὁμονοί-
 σειαν ἄνθρωποι πονηροὶ ὄντες ἀλλήλοις; ἢ πῶς <ἂν> ἀγα-
 θὸς πονηρῷ ὁμονοίσειεν; οὐδέν γε μᾶλλον ἢ ὀρθῶς ξύλῳ
 στρεβλὸν συναρμόσειεν ἂν, ἢ στρεβλὰ ἄμφω ὄντα ἀλλή-
 λωιν. τὸ γὰρ δὴ στρεβλὸν τῷ τε ὁμοίῳ τῷ στρεβλῷ 25
 ἀνάρμοστον, καὶ τῷ ἐναντίῳ τῷ εἰςθεὶ ἔτι μᾶλλον. ἔστι

1 δι' ἄλλων M τῶν ἄλλων A | εἰσιόντων Arnim: εἰσοδίων MA |
 2 ἱστιατικὰς A || 3 δημιουργῶν A || 7 ecl. cum lemm. hab. SMA;
 Μουσωνίου ἐκ τοῦ τι (τίτλου pro τι A) x. γ. MA μουσωνίου nil am-
 plius S. cf. Muson. rel. p. 67, 3 adn. || 13 ταῦτα κρείττω MA κρείττω
 ταῦτα S || 14 ἰδέαν Tr. p. 399: εἰδέαν SM ἰδίαν A¹ || 17 ὅσα σώματος
 prop. Gesn.² p. 428 mrg.: ὡς ἀσώματος SMA sed prius ω ni fallor
 S¹ ex o corr., ὅσα superscr. litteris ὡσα deletis A² || 20 ὁμονοίας ex
 ὁμαινοίας ni fallor radendo corr. M || 22 ἂν addidi coll. 21 || 23 ὁμονοί-
 σειεν <ἂν> prop. P. Wendland Berl. phil. woch. a. 1906 p. 201 || 24 ἀλλή-
 λωισ M || 25 τῷ (τῷ τε A) στρεβλῷ et (25) τῷ εἰςθεὶ secludi voluit Mei-
 neke || 26 ἔστι S: ἔτι MA οὕτω Mac. Chrys. f. 130^v fortasse recte

δὴ καὶ ὁ πονηρὸς τῷ τε πονηρῷ οὐ φίλος οὐδ' ὁμονοεῖ
καὶ πολλὸν ἤττιον τῷ χρηστῷ.

105 (70, 15 Mein.) *Χείλωνος.*

Γάμους εὐτελεῖς καὶ ἰσοτίμους ποιοῦ.

5 106 (70, 16 Mein.) *Κλεοβούλου.*

*Κλεόβουλος ἔφη δεῖν συνοικίξειν ἀνδράσι τὰς ἑαυτῶν
θυγατέρας τὴν μὲν ἡλικίαν παρθέτους, τὸ δὲ φρονεῖν
γυναικας.*

107 (70, 17 Mein.) *Περικλέους.*

10 *Περικλῆς ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγός, δεῖν αὐτοῦ
τὴν θυγατέρα μνηστευομένων, τοῦ μὲν πλουσίου καὶ ἀπαι-
δεύτου, τοῦ δὲ πένητος καὶ φιλολόγου, τούτῳ αὐτὴν ἐξέ-
δωκεν. ἐρωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τινος διὰ τί τοῦτο ἐποίησεν,
'ὅτι' ἔφη ἁμείνων ἐστὶ τοῦ ὄντος ὁ δυνάμενος γενέσθαι
15 πλούσιος'.*

108 (70, 18 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. 272 Diels²).

*Δημόκριτος ἔφη, ὥς γαμβροῦ ὁ μὲν ἐπιτυχὼν εὖρεν
υἱόν, ὁ δὲ ἀποτυχὼν ἀπώλεσε καὶ θυγατέρα.*

3 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. cf. quae collegi
ad Stob. III 1, 172 p. 116, 6 || 4 ποιοῦ (vult scriba ποιεῖ) S ποιοῦ
ex ποιεῖ vel ex ποιεῖν radendo corr. M ποιοῦ A || 5 ecl. sine lemm.
hab. S, addito lemmate M A. similiter concepta legitur sententia
Diog. Laert. I 91 || 6 Κλεόβουλος om. M A || 7 τὸ S A τῷ M τῷ etiam
Diog. L. ut videtur || 9 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A.
recurrat sine lemm. gnomol. Paris. 66 Sternb. || 10 δεῖν S δεῖν M
δοῖν A, gnomol. Par., Mac. f. 130^v || 12 τούτῳ αὐτὴν] τῷ πένητι
ταύτην gnomol. Paris. || 13 ἐρωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τινος, διὰ τί τοῦτο
ἐποίησεν, ὅτι ἔφη ἁμείνων M A, gnomol. Paris.: εἰπὼν ὅτι ἁμεί-
νων S || 14 ἁμεινόν ἐστι S || 16 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm.
M A. recurrit corp. Par. 183 Elt. (*Δημοκρίτου γινώμαι*), sine lemm.
gnomol. Paris. 169 Sternb., in florilegio Schenkeli (Wien. stud. XI
p. 14) 25 ubi videsis. sententia Democrito non indigna, cf. fr. 275 D.²
apophthegmaticam formam facile exuit || 17 Δημόκριτος ἔφη ὥς om.
cod. Escor. X—I—13 f. 246^r mrg. (cf. Stob. III prol. p. XXXIX s.),
corp. Par., flor. Schenk. | γαμβροῦ ὁ μὲν (quod coniecerat Nauck)
corp. Par., flor. Schenk.: ὁ γαμβροῦ μὲν S M A Mac. ὁ μὲν γαμ-
broῦ gnomol. Par. | εὔρ' M || 18 καὶ omitti in nonnullis florilegii a
se reconcinnati apographis adnotavit Schenkl

CAPVT XXII. PARS QVINTA.

ΟΤΙ ΕΝ ΤΟΙΣ ΓΑΜΟΙΣ ΤΑΣ ΤΩΝ ΣΥΝΑΠΤΟΜΕΝΩΝ ΗΑΙΚΙΑΣ ΧΡΗ
ΣΚΟΠΕΙΝ.

109 (71, 1 Mein.) *Εὐριπίδον Φοίνικος* (804 N.²).

Μοχθηρόν ἐστιν ἀνδρὶ πρεσβύτῃ † τέκνα
δίδωσιν ὅστις οὐκέθ' ὠραῖος γαμεῖ·
δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή.

110 (71, 2 Mein.) *Θεόγνιδος* (457 ss.).

Οὐ τοι σύμφορόν ἐστι γυνὴ νέα ἀνδρὶ γέροντι.
οὐ γὰρ πηδαλίῳ πελθεταὶ ὡς ἄκατος,
οὐδ' ἄγκυραι ἔχουσιν· ἀπορρήξασα δὲ δεσμὰ
πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα.

111 (71, 3 Mein.) *Εὐριπίδον Αἰόλου* (fr. 24 N.²).

Κακὸν γυναῖκα πρὸς νέαν ζεῦξαι νέον·

2. 3 inscriptionem (ἀπτομένων A¹) offerunt S M A Mac., numerum
ξε' S νβ' M A Mac. de Photio vide ad p. 494, 2 || 4 ecl. cum lemm.
hab. M A, om. S. v. 7 ex Euripide adfertur Ar. Thesm. 413; inter Men.
monosticha relatus 129, ubi γέροντι depravatum in γαμοῦντι || 5 s. in
refingendis versibus desperatis desudarunt multi. πρεσβύτῃ νέα prop.
Valckenaer Diatr. p. 273 post νέα intercidisse γυνή existimans. ver-
sum excidisse post πρεσβύτῃ νέα suspicatur etiam Meineke qui con-
iecit <τιμωρίαν> δίδωσιν, ὅστις — γαμεῖ. contra πρεσβύτῃ. δίκην
δίδωσιν Elter. aliorum conatus vide ap. Nauckium. nuper hanc sibi
imaginem conformabat S. Mekler Lect. gr. spec. (Vindob. a. 1882)
p. 8 <ὡς αὐτὸ τοῦθ' ὃ τῷ νεανίᾳ καλόν,> μοχθηρόν ἐστιν ἀνδρὶ
πρεσβύτῃ, τέκμαρ | δίδωσιν ὅστις κτῆ. | γαμεῖ M γαμεῖν A || 8 ecl.
cum lemm. hab. S M A. offerunt versus etiam Athen. XIII p. 560 A
Eust. II. 1345, 56, prius distichon Clem. Al. strom. VI 2 p. 434, 5
Stähl. || 9 τοι om. Eust. | σύμφορος Eust. χρήσιμον Clem. | ἐστι om.
Eust. qui mox γεραίῳ || 11 ἀπορρήξασαι S || 13 ecl. cum lemm. hab.
S M A. versum κακὸν γυναῖκα πρὸς νέον ζεῦξαι νέαν cum duobus
aliis coniunctum offert Clemens Al. strom. VI 2 p. 427, 16 Stähl.,
vide Eur. fr. 914 N.² || 14 πρὸς supra lin. S¹

μακρὰ γὰρ ἰσχύς μαῖλλον ἀρσένων μένει,
 θήλεια δ' ἥβη θᾶσσον ἐκλείπει δέμας.

112 (71, 4 Mein.) Σαπφουῖς (fr. 47 Hiller-Crusius).

Ἄλλ' ἐὼν φίλος ἀμῖν, λέχος ἄρνησο νεώτερον.

5 οὐ γὰρ τλάσομ' ἐγὼ ξυνοικεῖν ἔσσα γεραιτέρα.

113 (71, 5 Mein.) Εὐριπίδου (fr. 1058 N.²).

Ἐγὼ γὰρ ἔξω λέκτρα αὐτοῖς καλῶς ἔχειν,
 δίκαιόν ἐστιν, οἷσι συγγηράσομαι.

114 (71, 6 Mein.) Ἡσιόδου Ἔργων (695 ss.).

10 Ὡραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι,
 μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πόλλ' ἀπολείπων,
 μήτ' ἐπιθεις μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὥριος οὗτος·
 ἢ δὲ γυνὴ τέτορ' ἥβῳι, πέμπτη δὲ γαμοῖτο.

115 (71, 7 Mein.) Εὐριπίδου Δανάης (fr. 317 N.²).

15 Καὶ νῦν παραινῶ πᾶσι τοῖς νεωτέροις
 μὴ πρὸς τὸ γῆρας ἀναβολὰς ποιουμένους
 σχολῇ τεκνοῦσθαι παῖδας· οὐ γὰρ ἡδονή,

1 ἀρσένων S ἀρσένων MA || 2 θηλείας δ' (9' A) SMA: corr.
 H. Stephanns | ἐκλείπει M || 3 ecl. cum lemm. hab. SMA || 4 ἐὼν
 (-ὼν syll. in ras. M¹) SMA ἔων Sapphus edd. | ἄμιν recte Neue |
 ἄρνησο SM ἄρνησον A | νεώτερος Vrsinus 'e ms. quodam' || 5 τλά-
 σομαι A | ξυνοικεῖν S ξυνοικεῖν MA ξυνοίχην Sapphus edd. | ἔσσα
 S, etiam A (falluntur Gaisford et Bergk) ἔσσα M νε' οὔσα Vrsinus
 'e ms.' ἔοισα (ἐοῖσα Crusius) Hiller cum Wilamowitzio *Isgyllos* p. 129
 adn. 7 | γεραιτέρα S γερατέρα MA γεραιτέρῳ Vrsinus || 6 ecl. cum
 lemm. hab. SMA. fallitur Gaisford || 7 versus nondum expeditus. ἐγὼ
 παρέξω λέκτρα σοι καλῶς ἔχειν proximum versum alteri personae
 tribuens Valckenaer *Diatr.* p. 227 ἐγὼ γὰρ ἔξω λέκτρ', ἃ τοῖς καλοῖς
 ἔχειν δίκαιον κτέ. Headlam, sed sic pro καλοῖς potius ἐσθλοῖς sive
 κεδνοῖς expectari monet Herwerden *mus. Rhen.* LVIII p. 149 || 9 ecl.
 cum lemm. hab. SMA, ἔργων om. S. poetae nom. commemorato
 adfert primum versum schol. Theocr. I 109, verba ὥραῖος δὲ γυ-
 ναῖκα vel ὥραῖος — τεὸν etiam alii, cf. ed. Rzachii. v. μήτε τριη-
 κόντων — γαμοῖτο citat Plutarchus *amat.* p. 753 A, μήτε τριηκ.
 ἀπολείπων Eust. Hom. II. 97, 11, minores particulas testes multi ||
 10 ἀγεσθαι A || 11 μάλα πόλλ' ἀπολ. scribendum etiam in Eust. ||
 12 μάλα (post λ una litt. rasa) M. || 13 ἥβῳι SA ἥβῶν ex corr. M¹ ||
 14 ecl. cum lemm. hab. SMA || 16 ἀναβολὰς Nauck: τοὺς γάμους
 SMA | ποιουμένοις Bothe

γυναικί τ' ἐχθρόν χρημα πρεσβύτης ἀνὴρ·
ἀλλ' ὥς τάχιστα· καὶ γὰρ ἐκτροφαὶ καλαί,
καὶ συννεάζων ἡδὺ παῖς νέω πατρί.

116 (71, 8 Mein.) Εὐριπίδου Φοίνικι (fr. 807 N.²).

Πικρόν νέα γυναικί πρεσβύτης ἀνὴρ.

117 (71, 9 Mein.) Θεοδώρου ὑπὲρ Ἑλπιδηφοριανῆς.

Ἴσμεν δὲ ἅπαντας ἀνθρώπους, ἐπειδὴν ἐξ ἡλικίας
ἀνίσαι πρὸς γάμους ὑπενεχθῶσι, πέρα τοῦ μετρίου νεό-
τητος εἰωθότας ἡττᾶσθαι.

1 γυναικί δ' Elmsley idque confirmare videtur Mac. f. 130^v sed videtur tantum. nam hunc versum cum exciperet solum, τε particulam mutari necesse erat in *δέ* | *πρεσβύτης νέα* Herwerden. totum versum suspectabat Nauck || 2 et 3 om. S || 4 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S. eundem fere versum Aristophani tribuit Clemens Alex. strom. VI 2 p. 434, 8 Stähl. || 5 *πικρόν*] *αἰσχρόν* Aristoph. ap. Clem. vide Sternbach *Wien. stud.* VIII (1886) p. 249 adn. 26 || 6 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S. *Ἑλπιδηφοριανῆς* scripsi: *ἐλπίδι φοριανῆς* M *ἐλπίδα φοριανῆς* A. cf. quae dixi ad Stob. III 14, 13 p. 473, 5 || 7 *ἐπεὶ* δ' ἄς sed σ non satis certum A | *ἀνίσαι* sine acc. M *ἀν ἴσαι* A corrupte; *ἀνίσου* prop. Meineke

CAPVT XXII. PARS SEXTA.

ΟΤΙ ΕΝ ΤΟΙΣ ΓΑΜΟΙΣ ΟΥ ΤΗΝ ΕΥΤΕΝΕΙΑΝ ΟΥΔΕ ΤΟΝ ΠΛΟΥΤΟΝ
ΧΡΗ ΣΚΟΠΕΙΝ ΑΛΛΑ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟΝ.

118 (72, 1 Mein.) Διοδώρου (fr. 3 Com. II p. 422 K.).

5 Ἐγὼ μὲν οὖν τὸν νόμον ἑμαυτῷ τουτονὶ
τίθεμαι δοκιμάζων, ὥσπερ εἴρηται ποεῖν.
κρεῖττον γάρ ἐστιν εὖ τεθραμμένην λαβεῖν
γυναικ' ἄπροικον ἢ κακῶς μετὰ χρημάτων,
τὴν ἐσομένην καὶ ταῦτα μέτοχον τοῦ βίου.

119 (72, 2 Mein.) Μενάνδρου (fr. 532 K.).

Καὶ τοῦτον ἡμᾶς τὸν τρόπον γαμεῖν ἔδει
ἅπαντας, ὧ Ζεῦ σῶτερ, ἄς ὠνήμεθα·
οὐκ ἐξετάζειν μὲν τὰ μνηστὴν χρήσιμα,
τίς ἦν ὁ πάππος ἧς γαμεῖ, τηθῇ δὲ τίς,
15 τὸν δὲ τρόπον αὐτῆς τῆς γαμουμένης, μεθ' ἧς
βιώσεται, μήτ' † ἐξετάσαι μήτ' ἰδεῖν·
ἀλλ' ἐπὶ τρέπεζαν μὲν φέρειν τὴν προῖχ', ἵνα
εἰ τὰργύριον καλὸν ἐστὶ δοκιμαστῆς ἴδῃ,

1 inscriptio legitur in S M A. *εὐτεκνεῖαν* M sed idem in capitulorum indice recte *εὐγένειαν*. nil nisi *ὅτι ἐν τοῖς γάμοις τὸν τρόπον δεῖ σκοπεῖν* Mac. numerum *ξς'* praefigit S *γγ'* M A Mac. de Photio vide ad p. 494, 2 || 4 ecl. cum lemm. hab. S M A || 5 *τοῦτον* S M A: corr. Gesn.¹ f. 394^v mrg. || 6 *ποεῖν* S *ποιεῖν* M A || 8 *κακῶς* S M A || 9 *τὴν ἐσομένην μετὰ ταῦτα* scr. Meineke || 10 ecl. cum lemm. hab. S M A || 12 *ὠνούμεθα* cum Hirschigio Kock || 14 *τηθῇ* Meineke: *τιθῇ* S M A || 15 ante *μεθ' ἧς* praecipit *ἀεὶ μὴ δοκ. μνηστὴν* (p. 546, 2) sed del. A || 16 *ἐξετάζειν* Bentley. an *ἐξιχνεῦσαι*? | *μήτ' <εἰς> ἰδεῖν* Meineke, *μήτ' <οὖν> ἰδεῖν* Ellis || 17 *ἀλλ'* οὐδ' recte Hirschig | *προῖχι χ' ἵνα* sed *χι* leviter inductum ut videtur M *προικιχ' ἵνα* A || 18 *εἴτ'* (*εἴτ'* A) *ἀργύριον* S A, dubito de M: corr. Bentley | *ἴδῃ* (*ἴδῃ* M²) S M ἢ *ὁδῃ* A

ὃ πέντε μῆνας ἔνδον οὐ γενήσεται,
 τῆς διὰ βίου δ' ἔνδον καθεδουμένης ἀεὶ
 μὴ δοκιμάσαντα μηδέν, ἀλλ' εἰκῇ λαβεῖν
 ἀγνώμον', ὀργίλῃν, χαλεπήν, ἐὰν τύχῃ,
 ἅλῳν. περιάξω τὴν ἑμαντοῦ θυγατέρα
 τὴν πόλιν ὅλην· οἱ βουλόμενοι ταύτην λαβεῖν
 λαλεῖτε, προσκοπεῖσθε πηλίκον κακὸν
 λήψεσθ'. ἀνάγκη γὰρ γυναῖκ' εἶναι κακόν,
 ἀλλ' εὐτυχὴς ἔσθ' ὁ μετριώτατον λαβών.

120 (72, 3 Mein.) *Εὐριπίδου* (Andr. 1279 ss.).

Εἰ χρὴ γαμεῖν, χρὴ τὰ ἔκ τε γενναίων γαμεῖν
 δοῦναί τ' ἐς ἑσθλούς, ὅστις εὖ βουλευέται,
 κακῶν δὲ λέκτρων μὴ πιθυμίαν ἔχειν,
 μηδ' εἰ ζαχρύσους οἴσεται φερνὰς δόμοις.

121 (72, 4 Mein.) *Εὐριπίδου Κρήσσαις* (fr. 464 N.²).

Γαμεῖτε νῦν, γαμεῖτε, κατὰ θνήσκετε
 ἢ φαρμάκοισιν ἐκ γυναικὸς ἢ δόλοις.

122 (72, 4^a Mein.: Eur. El. 1097—99)

Ὅστις δὲ πλοῦτον ἢ εὐγένειαν εἰσιδὼν
 γαμεῖ πονηράν, μῶρός ἐστι· μικρὰ γὰρ
 μεγάλων ἀμείνω, σῶφρον' εἰ δόμοις ἔχει.

123 (72, 5 Mein.) *Ἰππώνακτος*.

* * *

Γάμος κράτιστός ἐστιν ἀνδρὶ σῶφρονι,

1 ὁ SM ὅς A | post γενήσεται praecepit λαβεῖν ἀγνώμον' A sed delevit || 3 δοκιμάσαντα Cobet N. l. p. 90: δοκιμάσασθαι S M A || 4 ἀγνώμονα SM | τύχη M¹ - η M² || 6 λαβεῖν ex λαλεῖν S¹ || 7 ἀθρεῖτε Herwerden Obs. cr. p. 92 | δ' ἡλίκον scr. Meineke || 8 λήψεσθε SM || 10 ecl. cum lemm. hab. S M A || 11 εἰ χρὴ S M A κατ' οὐ Eur. οὕτω Wilamowitz | χρὴ τὰ A δῆτα S δὴ τὰ M¹ δῆτ' Eur.; videtur δεῖ τὰ voluisse gnomologus sic ut corr. M² || 12 ἐς om. S || 14 ζαπλόουτος Eur. | φερνὰς Eur.: φρένας S M A || 15 ecl. cum lemm. hab. S M A || 16 καταθνήσκετε S M κατὰ θνήσκεται A: tacite corr. Grotius D. poet. p. 295 || 18 Cressarum fragmento adhaerent in libris (poetae nomine non iterato) versus Electrae sed in ipsa Electra damnati ab Hartungo || 19 εἰσιδὼν S A || 20 πονηρά Euripidis LP || 21 σῶφρον' ἐν δόμοις λέχη Euripidis libri || 22 lemma cum versibus Γάμος κράτιστος κτέ. habent

τρόπον γυναικὸς χρηστὸν ἔνδον λαμβάνειν.

αὕτη γὰρ ἢ προῖξ οἰκίαν σφύζει μόνη.

124 (72, 5 contin. Mein.)

Ὅστις δὲ † τρυφερῶς τὴν γυναῖκ' ἄγει λαβών,

5 συνεργὸν οὗτος ἀντὶ δεσποίνης ἔχει,

εὖνον, βεβαίαν εἰς ἅπαντα τὸν βίον.

125 (72, 6 Mein.) Εὐριπίδου Βελλεροφόντης (fr. 662 N.²).

Πολλοὺς δὲ πλούτῳ καὶ γένει γαυρουμένους

γυνὴ κατήσχυν' ἐν δόμοισι νηπία.

10 126 (72, 7 Mein.) Μενάνδρου (fr. 582 K.).

Τὰ μετὰ γυναικὸς εἰσιόντ' εἰς οἰκίαν

οὐκ ἀσφαλῇ τὴν κτῆσιν οὐδ' ἰλαρὰν ἔχει.

127 (72, 8 Mein.) Εὐριπίδου Ἀντιόπη (fr. 212 N.²).

Εἰ νοῦς ἔνεστιν· εἰ δὲ μή, τί δεῖ καλῆς

15 γυναικός, εἰ μὴ τὰς φρένας χρηστὰς ἔχοι;

S M A. signavi lacunam intercidisse ratus Hipponactis locum nec non lemma quod pertinebat ad versus superstites. non debuit inter tragicorum frustula versus recipere Nauck, certe προῖξ vocabulum a tragico sermone alienum est. Hippothoonti vel potius Hippothoo (cf. quae monui ad Stob. III 22, 25) cur adscribendi sint versus (Meineke Com. IV p. 714) causam non video

1 ἔδνον λαμβάνειν Haupt Opusc. III p. 637 ἔδνα λαμβάνειν Bergk p. 1.⁴ II p. 486 ἐνδόνικον λαβεῖν Tucker Class. rev. XVIII (1904) p. 384 || 3 seiunxi versus a prioribus Valckenaerii iudicio obtemperans. aut intercidit lemma aut si idem erat quod priorum versuum, non erat iteratum || 4 δὲ τρυφερῶς (-ρῶς ex -ρὸς? corr. M¹ -ρὸς Tr.) S M A μὴ supra lin. add. M². δ' ἀτρυφερόν Grotius. malim δ' ἀτρυφῶς, licet alibi adverbium hodie non legi videatur. ἀτρυφερός habent Eupolis, Teles, Cebes || 6 versum quem suspectat Nauck nescio an aliunde gnomologus adsumpserit || 7 ecl. cum lemm. hab. S M A;

βελλεροφῶν^τ sed φ et ω in corr. M. Stheneboeae adscripti leguntur versus supra p. 518, 6 ubi vide || 9 κατήσχυν' ἐν S, Ioannes Logotheta (Rabe mus. Rhen. LXIII p. 147) κατήσχυνεν (iota subscr. fort. M²) M κατήσχυνε A κατήσχυνεν ἐν libri supra || 10 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. uno versu aucta legitur ecl. supra p. 519, 18 || 11 τὰ δὲ μετὰ γ. libri supra || 13 ecl. cum lemm. hab. S M A; ἀντιώπη M || 14 τί δεῖ S τί δ' εἰ M A || 15 ἢ μὴ ci. Boissonade

128 (72, 9 Mein.) Ἀντιφάνους (fr. 329 K.).

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν βαρύτερον τῶν φορτίων
ὄντως γυναικὸς προῖκα πολλὴν φερομένης.

129 (72, 10 Mein.) Εὐριπίδου Ἀνδρομάχης (207—208).

Φίλτρον δὲ καὶ τόδ'· οὐ τὸ κάλλος, ὦ γύναι,
π' ἄλλ' αἰ ἄρεται τέρπουσι τοὺς συνεννέτας.

130 (72, 11 Mein.) Μενάνδρου (fr. 585 K.).

Ὅστις γυναῖκ' ἐπὶ κληρὸν ἐπιθυμεῖ λαβεῖν
πλουτοῦσαν, ἦτοι μῆνιν ἐκτίνει θεῶν
ἢ βούλετ' ἀτυχεῖν μακάριος καλούμενος.

131 (72, 12 Mein.) Εὐριπίδου Μελεάγρου (fr. 520 N.²).

Ἥγησάμην οὖν εἰ παραζεύξειέ τις
χρηστῷ πονηρὸν λέκτρον, οὐκ ἂν εὐτεχνεῖν,
ἔσθλοιν δ' ἅπ' ἀμφοῖν ἐσθλὸν ἂν φῦναι γόνον.

132 (72, 13 Mein.) Εὐριπίδου Μελανίππης (fr. 503 N.²). 15

Μετρίων λέκτρων, μετρίων δὲ γάμων
μετὰ σωφροσύνης
κῦρσαι θνητοῖσιν ἄριστον.

133 (72, 14 Mein.) Εὐριπίδου Ἀνδρομάχης (639—641).

Κύδιον βροτοῖς
πένητα χρηστὸν ἢ κακὸν καὶ πλούσιον
γαμβρὸν πεπαῖσθαι καὶ φίλον· σὺ δ' οὐδὲν εἴ.

134 (72, 15 Mein.) Ἐκ τῶν Σερήνου.

1 ecl. cum lemm. hab. S M A. Arsenii in lemmate error non imponere debebat Koekio || 3 φερούσης Tr. || 4 ecl. cum lemm. hab. S M A, sed supplevit rubricator lemma in marg. sinistro M || 5 τόδε SM || 6 τέρωσι A | ξυν- tacite ex Eur. Gesn.¹ || 7 ecl. cum lemm. hab. S M A || 10 ἡγούμενος in καλούμενος corr. S¹ || 11 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S || 14 ἅτ' ἀμφοῖν M ἅτ' ἀμφοῖν A: corr. Dobree et Gaisford | ἂν φῦναι γόνον Valckenaer: ἀμφοῖν ἐκγόνονον M ἀμφοῖν ἔκγονον ὄν A || 15 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S; τοῦ αὐτοῦ pro Εὐρ. A || 16 μέτριον λέκτρων A | δὲ A γε M teste Duebnero, ego discrepantiam cum A non enotavi. et δὲ legisse videtur qui primus eclogam ex M edidit Gesn.² p. 431 || 19 ecl. cum lemm. hab. S M A || 20 κέρδιον Wecklein || 22 καὶ φίλον om. S | σὺ δ' M A σοὶ δ' S Tr. sed σοὶ ex σὺ corr. S¹ | οὐδὲν εἴ Eur., οὐδέν Tr.: οὐδενί S M A || 23 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S; στρίνου M A. simile apophthegma supra Pericli datur p. 541, 9

Λάκων τῶν πλουτούντων ἐπιεικεῖ νεανίσκῳ καὶ πέ-
νητι τὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἐξέδωκεν. αἰτιωμένων δ' αὐτὸν
τῶν συγγενῶν ἔγω' ἔφη ἔποιησάμην γαμβρὸν πλούσιον
ἐσόμενον, ἀλλ' οὐ πένητα'.

5 135 (72, 16 Mein.) Πλουτάρχου ἐκ τῶν Γαμικῶν παραγ-
γελμάτων (p. 139 F).

Ὡσπερ ἐσόπτρου κατεσκευασμένου χρυσῷ καὶ λίθοις
ὄφελος οὐδέν ἐστιν, εἰ μὴ δείκνυσι τὴν μορφὴν ὁμοίαν,
οὕτως οὐδὲ πλουσίας γαμετῆς ὄνησις, εἰ μὴ παρέχει τὸν
10 βίον ὁμοιον τῷ ἀνδρὶ καὶ σύμφωνον τὸ ἥθος.

1 fort. τῶν πλουτούντων <ῶν> || 2 αὐτοῦ M ἐαυτοῦ A | δὲ
M | αὐτὸν M αὐτῶν (sine acc.) A || 5 ecl. cum lemm. hab. SMA, ἐκ
τῶν γαμ. παρ. om. S || 9 παρέχει Plut.: παρέχοι S M A

CAPVT XXII. PARS SEPTIMA.

ΨΟΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

136 (73, 1 Mein.) *Εὐριπίδου* (fr. 1059 N.²).

*Δεινὴ μὲν ἀλκὴ κυμάτων θαλασσίων,
 δειναὶ δὲ ποταμοῦ καὶ πυρὸς θερμοῦ πνοαί,
 δεινὸν δὲ πενία, δεινὰ δ' ἄλλα μυρία,
 ἀλλ' οὐδὲν οὕτω δεινὸν ἄς γυνὴ κακόν·
 οὐδ' ἂν γένοιτο γράμμα τοιοῦτον γραφῇ,
 οὐδ' ἂν λόγος δείξειεν· εἰ δέ του θεῶν
 τόδ' ἐστὶ πλάσμα, δημιουργὸς ὦν κακῶν
 μέγιστος ἴστω καὶ βροτοῖσι δυσμενής.*

137 (73, 2 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 745 K.).

*Ἔστι δὲ
 γυνὴ λέγουσα χρήσθ' ὑπερβάλλων φόβος.*

2 *Ψόγος γυναικῶν* SMA. eadem inscriptio legitur in florilegio papyri Berol. 9773 *Berl. klassikert.* V 2 p. 129. *ἔτι καὶ περὶ γάμον* add. Tr. p. 403. numerus ξξ' adscr. S *νό'* MA. de Photio vide ad p. 494, 2. genuinam huius capituli dispositionem illustravi Stob. III proleg. p. LVI ss. || 3 ecl. cum lemm. hab. SMA. ecl. 73, 1—36 Mein. (exceptis 2. 4. 7 Mein., quas collocavit post ecl. 36 Mein.) uno lemm. *Εὐριπίδου* comprehendit S. versus quattuor priores adfert vita Aesopi ed. Westerm. p. 21, 5, eosdem Maximus Planudes de Aesopo p. 247, 12 Eberh. respiciuntur versus priores *The Oxyrh. pap.* IV 684. de Euripidea origine eclogae subdubitavit Wilamowitz *Herm.* XL p. 134 || 5 *δειναὶ δὲ ποταμῶν* vit. Aes. *πολλὰ δὲ ποταμῶν* Plan.; *δειναὶ δὲ φλογμῶν* ci. H. Stadtmueller | *θερμαὶ* S || 7 *ἀλλ'* πλήν vit. Aes. | *κακόν*] *κακὴ* Plan. || 8 *τοιοῦτ' ἐν* SMA, *τοιοῦτον* Nauck qui praeterea *γραφεῖ* mavult. alii *γράμμα* potius suspectant concipientes *πρᾶγμα* (Naber) *πῆμα* (Prinz) *θρέμμα* (Mekler) || 9 *λέξειεν* Gesn.¹ mrg. ex Frob. p. 118 || 12 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 36 Mein.) MA (post ecl. 1 Mein.) || 14 *χρηστὰ* SM Tr., etiam A opinor. *χρήστ'* operarius Gesneri, inde etiam Gaisf. et Mein. | *φόβος*] bene comparat Men. fr. 652 et Sosicr. fr. 4 K. Headlam apud Blaydesium *Advers.* in com. gr. fr. part. II (Halis Sax. a. 1896) p. 232

138 (73, 3 Mein.) *Εὐριπίδου Ἰππολύτῳ* (664 ss.).

Ὅλοισθε. μισῶν δ' οὔ ποτ' ἐμπλησθήσομαι
γυναικας, οὐδ' εἴ φησί τις μ' αἰεὶ λέγειν.
αἰεὶ γὰρ οὕτως εἰσὶ κακεῖναι κακαί.

5 ἤ νῦν τις αὐτὰς σωφρονεῖν διδαξάτω,
ἢ καμ' ἐάτω ταῖσδ' ἐπεμβαίνειν αἰεὶ.

139 (73, 4 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 800 K.).

Ἔργον γυναικὸς ἐκ λόγου πίστιν λαβεῖν.

140 (73, 5 Mein.) *Εὐριπίδου Οἰδίποδος* (fr. 544 N.²).

Ἄλλως δὲ πάντων δυσμαχώτατον γυνή.

141 (73, 6 Mein.: Eur. fr. 1060 N.²)

Ἐχθροῖσιν εἴη πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν.

142 (73, 7 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 801 K.).

Ὡς ἔστ' ἄπιστον ἡ γυναικεία φύσις.

15 143 (73, 8 Mein.) *Εὐριπίδου Μηδείας* (263 ss.).

Γυνή γάρ ἐστι τᾶλλα μὲν φόβου πλέα,
κακὴ δ' ἐς ἀλκὴν καὶ σίδηρον εἰσορᾶν.

1 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 1 Mein.) MA (post ecl. 2 Mein.).
recurrunt versus sine lemmate in floril. pap. Berol. 9773 *Berl. klassiker-
texte* V 2 p. 129. cf. etiam Dist. Argentin. 44. 45 ed. Plasberg *Ar-
chiv für papyr.* II p. 192 κακῶς λέγων γυναικας οὐκ ἐμπίμπλαμαι
45 ἀποθανὼν καίω γ' ἐρῶ ubi κάτω γ' ἐρῶ Reitzen-
stein, κακῶς ἐρῶ Plasberg || 2 ὄλλυσθε S | μοισῶν A || 3 φησί sed ι
ex ει corr. S¹ | μ' om. Tr. || 4 οὖν πως Eur. || 7 ecl. cum lemm. hab.
S (post ecl. 2 Mein.) MA (post ecl. 3 Mein.) || 8 ἀργὸν (*inutilest*)
prop. Kock || 9 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 3 Mein.) MA (post
ecl. 4 Mein.) || 10 ἄλλως SA ἄλλων M || 11 ecl. cum priore versu
iunctam offerunt SMA. fallitur de A Gaisford. Euripidis esse ver-
sum testatur S, vide quae dixi ad p. 550, 3. poetae nomen in
archetypo iteratum non erat || 12 πολεμίαν erant qui sanum esse
negarent || 13 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 4 Mein.) MA (post
ecl. 6 Mein.). Men. monost. 560. cf. Eur. Iph. T. 1298 || 14 ἄπιστος
monost. | ἡ supra lin. add. M¹ | γυναικεία sed αι ex η (accentu super
η eraso) corr. M¹ || 15 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 6 Mein.) MA
(post ecl. 7 Mein.); μηδεία M v. γυνή γὰρ τᾶλλα <μὲν> φόβου πλέα
— εἰσορᾶν schol. Soph. Ant. 61 addito Eur. nomine || 16 . . . σιγᾶν.
γυνή γὰρ τᾶλλα μὲν κτε. Eur. manifesta igitur interpolatio gnomo-
logi || 17 κακὴ τ' recte in Eur. Tyrwhitt | εἰσορᾶν S

ὅταν δ' ἔς εὐνήν ἡδικομένη κυρῇ,
οὐκ ἔστιν ἄλλη φρεὴν μισαιφρονωτέρα.

144 (73, 9 Mein.) Εὐριπίδου Ἑκάβης (1178 ss.).

Ὅστις γυναῖκας τῶν πρὶν εἴρηκεν κακῶς
ἢ νῦν λέγει τις ἢ πάλιν μέλλει λέγειν,
ἅπαντα ταῦτα συντιθεῖς ἐγὼ φράσω·
γένος γὰρ οὔτε πόντος οὔτε γῆ τρέφει
τοιόνδ'· ὁ δ' αἰὲς συντυχὼν ἐπίσταται.

145 (73, 37 Mein.) Ὀμήρου (Od. XV 20).

Οἷσθα γὰρ οἷος θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γυναικός·
κείνου βούλεται οἶκον ὀφείλλειν ὅς κεν ὀπύοι.
παίδων δὲ προτέρων καὶ κουριδίοιο φίλοιο
οὐκέτι μέμνηται τεθνηϊότος οὐδὲ μεταλλᾷ.

146 (73, 10 Mein.) Εὐριπίδου Μελανίππης (fr. 498 N.²).

Πλὴν τῆς τεκούσης θῆλυ πᾶν μισῶ γένος.

147 (73, 38 Mein.) Ἡσιόδου (op. 375).

Ὅς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὁ γε φηλήτησιν.

148 (73, 11 Mein.) Εὐριπίδου Δανάης (fr. 318 N.²).

Γυνὴ γὰρ ἐξελθοῦσα πατρώων δόμων
οὐ τῶν τεκόντων ἐστίν, ἀλλὰ τοῦ λέχους.

1. 2 Eumathius IX 22 p. 583 Didot. | ἔς AS² Tr. εἰς S¹ M || 3 ecl. cum lemm. hab. SMA. ἑκάβη M || 4 εἴ τις Eur. | κακῶν A || 5 ἢ νῦν λέγων ἔστιν τις ἢ μέλλει λέγειν Eur. || 6 συντεμῶν Eur. || 8 δ' om. A | αἰεὶ Eur. ubi varia lectio memoratur ἀνταῖς || 9 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 36 Mein.) M A (post ecl. 9 Mein.) || 10 στήθεσι S || 11 ὀπνίοι A, Homeri plerique ὀπύοι SM ὀπνίη Homeri nonnulli || 12 κουριδίοιο φίλοιο Hom.: κουριδίοις φίλοις SM κουριδίης φίλης A¹ corr. A² || 13 τεθνηϊότος sine acc. S τεθνηότος A || 14 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 9 Mein.) M A (post ecl. 37 Mein.); μελανίππη M, possis Μελανίππη, sicut dativus poni poterit etiam in ecl. 143. 144. 148 al. duce M codice. cf. Guil. Meyer Die Vrbinat. samml. p. 444 πλὴν τῆς τεκούσης μὴ λαλεῖν (φιλεῖν Nauck) ἄλλην θέλε || 16 ecl. cum lemm. hab. SMA. cf. schol. Eur. Med. 426 aliaque testimonia quae collegit Rzach || 17 φηλήτησιν Hes.: φιλήτησι S φιλήτισι M φηλήτισιν (sic) A. possis igitur dubitare φη- dederit Stob. an φη- coll. Eust. Hom. 781, 13 al. || 18 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 10 Mein.) M A (post ecl. 38 Mein.) δαναη sine acc. M. recurrit ecloga duobus versibus aucta infra p. 613, 4 (Εὐριπίδου) || 19 γὰρ] μὲν Stob. infra || 20 τῶν om. A

149 (73, 39 Mein.) Ἀλέξιδος (fr. 302 K.).

Οὐκ ἔστ' ἀναισχυντότερον οὐθὲν θηρίον
γυναικός· ἀπ' ἐμαντῆς ἐγὼ τεκμαίρομαι.

150 (73, 12 Mein.) Εὐριπίδου Ἀλόπης (fr. 108 N.²).

5 Γυνὴ γυναικὶ σύμμαχος πέφυκέ πως·

151 (73, 40 Mein.) Μενάνδρου (Epitr. 347—49 Lef.).

Καὶ διαλογίζομ' ὁ κακοδαίμων, προσδοκῶν
χάριν κομιεῖσθαι παρὰ γυναικός· μὴ μόνον
κακὸν τι προσλάβοιμι, καὶ κάλλιστ' ἔχει.

10 152 (73, 40^a Mein.: Trag. adesp. fr. 543 N.²)

Οὐκ ἐν γυναικὶ φύεται πιστὴ χάρις.

153 (73, 41 Mein.) Εὐριπίδου Ἀγγῆς (fr. 276 N.²).

Γυναῖκές ἐσμεν· τὰ μὲν ὄκνη νικώμεθα,
τὰ δ' οὐκ ἂν ἡμῶν θράσος ὑπερβάλοιτό τις.

15 154 (73, 42 Mein.) Ἀλέξιδος (fr. 339 K.).

1 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 38 Mein.) M A (post ecl. 11

είσορᾶν

Mein. || 2 ἔστιν A | οὐδὲν M A | θηρίον γυναικός S¹ θηρίον είσορᾶν
(είσ ὄρᾶν M) γυναικός M A. posse igitur dubitari utrum οὐδὲν θηρίον
praeferendum sit an οὐδὲν είσορᾶν monet Nauck *Mél. Gr.-Rom.* VI
p. 99. non dubitabit qui mecum meminerit Ar. Lys. 1014 οὐδὲν ἐστι
θηρίον γυναικός ἀμαχώτερον Οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὧδ' ἀναιδῆς οὐδεμία
πόρδαλις. illatum est είσορᾶν ex p. 551, 17 || 4 ecl. cum lemm. hab. S
(post ecl. 11 Mein.) M A (post ecl. 39 Mein.); ἀλόπης S ἀλλόπης
M A || 6 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 39 Mein.) M A (post ecl.
12 Mein.). sunt Onesimi verba in Disceptantibus || 7 καὶ διαλογί-
ζομ' pap. Cair. ubi ὡς κενὰ praecedit: καὶ γε λογίζομαι S M A.
καὶ τοι λογίζομαι Gesn.¹ || 8 χάριν κομιεῖσθαι παρὰ γυναικός pap.
Cair. sic ut optaverat Cobet mnemos.² II p. 428 a. 1874: χάριν παρὰ
γ. κ. S M A || 9 καὶ κάλλιστ' ἔχει interpolationis gnomologae exem-
plum luculentum. pergit Menander νῦν ἐπισφαλῇ Τὰ πράγματ' ἐστὶ
κτέ. || 10 versum sine lemmate cum Menandreis in S M A coniunctum,
quem Euripidi dedit Dobree Adv. II p. 282, separavit a prioribus
Meineke. deest in pap. Cair. cf. Men. mon. 161 || 11 πιστὴ Bentley:
πλείστη libri || 12 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S; ἀγγῆς
M A || 14 ὑπερβάλλοιτο M || 15 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 40
Mein.) M A (post ecl. 41 Mein.). iteratur ecloga infra IV 23, 13
lemmate Εὐριπίδου Δανάης addito, ut alterutrius lemmatis fides fiat
suspecta. cave conicias hic intercidisso Alexidis eclogam una cum

Οὐκ ἔστιν οὔτε τείχος οὔτε χρήματα
οὐδ' ἄλλο δυσφύλακτον οὐδὲν ὡς γυνή.

155 (73, 13 Mein.) Εὐριπίδου Αἰόλου (fr. 36 N.²).

Γυναῖκα δ' ὅστις παύσεται λέγων κακῶς,
δίστηνος ἄρα κοῦ σοφὸς κεκλήσεται.

5

156 (73, 43 Mein.) Μενάνδρου (fr. 652 K.).

Τότε τὰς γυναῖκας δεδιέναι μάλιστα δεῖ,
ὅταν <τι> περιπλάττωσι τοῖς χρηστοῖς λόγοις.

157 (73, 14 Mein.) Εὐριπίδου Αἰγέως (fr. 4 N.²).

Πέφυκε γάρ πως παισὶ πολέμιον γυνή
τοῖς πρόσθεν ἢ ζυγεῖσα δευτέρῳ πατρί.

10

158 (73, 44 Mein.) Μενάνδρου (fr. 802 K.).

Πολὺ χειρόν ἐστιν ἐρεθίσαι γραῖν ἢ κύνα.

159 (73, 15 Mein.) Εὐριπίδου Ἀνδρομάχης (85).

Πολλὰς ἂν εὖροις μηχανάς· γυνή γὰρ εἶ.

15

160 (73, 45 Mein.) Μενάνδρου (fr. 653 K.).

Οὐδέποθ' ἑταῖρα τοῦ καλῶς πεφρόντικεν,

lemmate Εὐριπίδου Δανάης, disturbaretur enim Euripidis fabularum ordo alphabeticus, cf. Stob. III proleg. p. LVI. Alexidem his versibus in parodia usum esse quod suspicatur Kock, veri simile non est

1 χρήματα S et Stob. infra: χρῆμα (vel χρᾶμα M) MA || 2 οὐτ' Stob. infr. | δυσφύλλακτον M | οὐθὲν MA || 3 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 12 Mein.) MA (post ecl. 42 Mein.) || 4 γυναῖκας ὅστις ci. F. G. Schmidt, sed demere particulas, non addere solent gnomologi in sententiarum initiis || 5 δίστηνος ἄρα SMA. ἀσίνετος οὗτος iusto audacius Herwerden || 6 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 42 Mein.) MA (post ecl. 13 Mein.) || 8 τι addidit Salmasius | περιπέττωσι prop. Salmasius || 9 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 13 Mein.) MA (post ecl. 43 Mein.); λιγέωσ M || 10 παισὶ Musgrave: πᾶσι SMA | πολέμιον SM -ιος A || 11 δευτέρῳ SM δευτε... (ε ex parte exstat, cetera chartae labe deleta sunt) A | πατρί M πρὶ A πόσει S² in rasura, olim πρὶ fuisse videtur etiam in S. δευτέρα πόσει Elmsley ad Eur. Med. 66, δευτέρῳ γάμῳ ci. Nauck || 12 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 43 Mein.) MA (post ecl. 14 Mein.) || 13 χειρότερόν ἐστιν Tr. || 14 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 14 Mein.) MA (post ecl. 44 Mein.); fab. nom. in M sicut ad ecl. 162 || 15 ἂν MA, Eur.: γὰρ S | εὖρης A || 16 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 44 Mein.) MA (post ecl. 15 Mein.) || 17 τοῦ καλοῦ Herwerden Collect. cr. (L. B. a. 1903) p. 173

ἢ τὸ κακότηθες πρόσοδον εἴωθεν ποιεῖν.

161 (73, 16 Mein.) Εὐριπίδου Αἰγέως (fr. 3 N.²).

Δειλῶν γυναῖκες δεσποτῶν θρασύστομοι.

162 (73, 17 Mein.) Εὐριπίδου Ἀνδρομάχης (94 s.).

5 Γυναιξὶ τέρψις τῶν παρεσιώτων κακῶν

ἀνὰ στόμ' αἰεὶ καὶ διὰ γλώσσης ἔχειν.

163 (73, 46 Mein.) Μενάνδρου (fr. 803 K.).

Φύσει γυνὴ δυσάνιον ἐστὶ καὶ πικρόν.

164 (73, 18 Mein.) Εὐριπίδου Ἀνδρομάχης (181 s.).

10 Ἐπίφθονόν τι χρῆμα θηλείας φρενὸς

καὶ ξυγγάμοισι δυσμενὲς μάλιστ' αἰεὶ.

165 (73, 47 Mein.) Ἡσιόδου Θεογονίας (591 ss.).

Τῆς γὰρ ὁλώϊόν ἐστι γένος καὶ φῦλα γυναικῶν,

πῆμα μέγα θνητοῖσι σὺν ἀνδράσι ναιετάουσιν

15 οὐλομένης πενίης οὐ σύμφοροι, ἀλλὰ κόροιο.

166 (73, 19 Mein.) Εὐριπίδου Ἀνδρομάχης (269 ss.).

Πέποιθα. δεινὸν δ' ἐρπετῶν μὲν ἀγρίων

ἄκη βροτοῖσι θεῶν καταστῆσαι τινα·

ἃ δ' ἔστ' ἐχλιδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω,

20 οὐδεὶς γυναικὸς φάρμακ' ἐξεύρηκέ πω

κακῆς· τοσοῦτον ἐσμέν ἀνθρώποις κακόν.

1 ἢ Meineke: ἢ vel ἦ (sic M) libri || 2 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 15 Mein.) M A (post ecl. 45 Mein.) || 4 ecl. cum lemm. hab. S M A; ἀνδρομά M et sic etiam in proximis eclogis || 5 ἐμπέφυκε γὰρ Γυναιξὶ κτέ. Eur. | γυναιξὶ Tr. | τέρψις] μέμψεις Herwerden in Eur. || 7 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 45 Mein.) M A (post ecl. 17 Mein.) || 8 δυσάνιον S M A δυσήνιον Tr. || 9 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 17 Mein.) M A (post ecl. 46 Mein.) || 10 τοι pro τι in Eur. recte Dobree | θηλείας φρενὸς S M A, schol. Eur.: θηλειῶν ἔφν codd. Eur. et fortasse alter schol. || 12 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 46 Mein.) M A (post ecl. 18 Mein.) || 14 πῆμα μέγ' αἰ θνητοῖσι Hermann Opusc. VI 1 p. 178 | μετ' ἀνδρ. Hes. || 15 κοροῖς M || 16 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 18 Mein.) M A (post ecl. 47 Mein.) || 17 μὲν Eur.: καὶ S M A. gnomologus fortasse μὲν καγρίων || 18 καταστῆσαι S M A, Eur. codicis Pal. 287 corrector, schol. Eur.: ἐγκαταστῆσαι codd. Eur. || 19 ὁ (pro αἰ) in Eur. recte Dobree | περαιτέρω S || 20 ἐξήνρ- Eur. || 21 κακῆς] κακοῖς A | τοιοῦτον Eur. cod. Pal. 287. non novisse videtur versum schol. Eur., delevit Cobet

167 (73, 48 Mein.) Ἀντιφάνους (fr. 251 K.).

Ἐγὼ γυναικὶ δ' ἐν τι πιστεύω μόνον,
ἐπὰν ἀποθάνῃ μὴ βιώσεσθαι πάλιν,
τὰ δ' ἄλλ' ἀπιστῶ πάνθ' ἕως ἂν ἀποθάνῃ.

168 (73, 20 Mein.) Εὐριπίδου Βελλεροφόντης (Stheneb. 5 fr. 666 N.²).

ᾧ παγκακίστη καὶ γυνή· τί γὰρ λέγων
μεῖζόν σε τοῦδ' ὄνειδος ἐξέλποι τις ἄν;

169 (73, 49 Mein.) Ἡσιόδου Ἑργων (57 s.).

Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακόν, ᾧ κεν ἅπαντες 10
τέρπωννται κατὰ θυμὸν ἐὼν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.

170 (73, 50 Mein.) Ἐν ταύτῳ (67 s.).

Ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
(Ἑρμείην ἤνωγε, διάκτορον Ἀργεῖφόντην).

171 (73, 50 contin. Mein.: Hes. op. 77 s.)

Ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργεῖφόντης

15

1 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 47 Mein.) M A (post ecl. 19 Mein.) || 4 ἀλλὰ πιστῶ M. versus 'sive spurius est sive genuinus, misere languet' Herwerden Collect. cr. (L. B. a. 1903) p. 94 || 5 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 19 Mein.) M A (post ecl. 48 Mein.). sunt Bellerophontis verba increpantis Stheneboeam vel ut Weckleinio videtur Stheneboeae nutricem. primus rem perspexit Meineke 8 ἐξέλπη A | τίς M || 9 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 48 Mein.) M A (post ecl. 20 Mein.); ἔργων om. S. citat locum intra maiorem versuum numerum Origenes c. Cels. IV 38 p. 309, 14 Koetsch. τοῖς δ' ἐγὼ — ἀμφαγαπῶντες Achill. Tat. I 8, 2, σοὶ δ' ἐγὼ — τέρπωνται Clemens Al. strom. VI 2 p. 431, 5 Stähl. omitto frustula minora ab aliis oblata || 11 τέρπωνται M A, Hesiodi plerique: τέρπονται S, Hesiodi aliquot || 12 ecl. hab. lemma non iterato S, addito lemma M A. offert priorem versum Origenes c. Cels. l. c. || 13 δὲ θέμεν S, libri Hes. Orig.: δ' ἐθέμεν M δ' ἐθέμην A | ἐπίκλοπον A || 14 addidi versum ex Hes.; librarius homoeoteleuto deceptus aberravit ad priorem versum proximae eclogae || 15 ss. versus habent cum v. 12 coniunctos S M A: separavi. lemma si fuerat omisit librarius qui transiluit versum priorem. sed fortasse non iteratum erat lemma. duos hos versus inter alios adfert Origenes c. Cels. l. c., versum ψεύδεα — ἦθος Plut. De comm. notit. p. 1065 D || 16 στήθεσσι A, Hes., Orig.: στήθεσι S M

ψεύδεά θ' αἰμυλίους τε λόγους καὶ ἐπὶ κλοπὸν ἧθος.

172 (73, 21 Mein.) Εὐριπίδου Δανάης (fr. 321 N.²).

Ἦν γὰρ τις αἶνος, ὥς γυναιξὶ μὲν τέχνηαι
μέλουσι, λόγῃ δ' ἄνδρες εὐστοχώτεροι.

5 εἰ γὰρ δόλοισιν ἦν τὸ νικητήριον,
ἡμεῖς ἂν ἀνδρῶν εἴχομεν τυραννίδα.

173 (73, 51 Mein.) Σοφοκλέους Ἐπίγονοι (187 N.²).

Ὡ πᾶν σὺ τολμήσασα καὶ πέρα, γύναι,
κάκιον ἄλλ' οὐκ ἔστιν οὐδ' ἔσται ποτὲ

10 γυναικός, [ἦ] εἴ τι πῆμα γίγνεται βροτοῖς.

174 (73, 22 Mein.) Εὐριπίδου Δανάης (fr. 319 N.²).

Συμμαρτυρῶ σοι· πανταχοῦ λελείμμεθα
παῖσαι γυναῖκες ἀρσένων ἀεὶ δίχα.

175 (73, 52 Mein.) Ἀντιφάνους (fr. 252 K.).

15 Ὅφθαλμιῶν ἀνθρῶπος ἰσχυρῶς, κακὰ
πάμπολλα πάσχων, ἐν ἀγαθὸν πάσχει μόνον,
ὅτι οὐχ ὀρεῖ γυναῖκα τοῦτον τὸν χρόνον.

176 (73, 23 Mein.) Εὐριπίδου Ἰππολύτῳ (fr. 429 N.²).

1 ψεύδαια A | ἧθος] nisi quid interciderit, ex θέμεν subaudiri voluit Θῆκε gnomologus || 2 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 20 Mein.) M A (post ecl. 50 Mein.) || 3 τὴν (T rubr. M) S M A ἦν Voss. m. sec. Tr.; ἡ μάρτυς αἶνος Munro *Journal of philol.* XI p. 267, <ἔνυμος ἄρ> ἦν Γέρων τις αἶνος Herwerden Adn. cr. et exeg. ad Eur. 1 p. 28, et approbat γέρων τις αἶνος Nauck || 4 μέλουσι cod. Par. 1985 teste Gaisfordo: μέλλουσι S M A | λόγῃ (η ex αι corr. pr. m.) S || 7 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 50 Mein.) M A (post ecl. 21 Mein.); ἐπίγονοι om. S || 8 γύναι S γυνή M A; πέρα γυνῆς prop. Meineke qui sequentia ab hoc versu fortasse separanda esse opinatur || 10 εἴ τι tacite Gesn.¹ f. 398^v: ἦ εἴ (ἦ ει M) τι S M A. ἦ πλ πῆμα Tucker *Class. rev.* XVII (1903) p. 190 || 11 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 21 Mein.) M A (post ecl. 51 Mein.); Εὐρ. om. M || 12 σοι in ras. M¹ ut videtur || 13 δίκη Madvig Adv. cr. I p. 719 || 14 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 51 Mein.) M A (post ecl. 22 Mein.) || 17 ὅτι S M ὅτ' Tr. dubito de A || 18 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 22 Mein.) M A (post ecl. 52 Mein.); ἱππολύτῳ M. chori notam dedi ex S. Clemens Alex. strom. VI 2 p. 431, 7 Stähl. Εὐριπίδης ποιεῖ ἄντι πυρός [δὲ] γὰρ ἄλλο πῦρ μεῖζον καὶ δυσμαχώτερον βλάβστον γυναικεῖς'. alia testimonia collegit Rzach ad Hes. op. 57

XOP. Ἀντὶ πυρὸς γὰρ ἄλλο πῦρ
μεῖζον ἐβλάστομεν γυναῖ-
κες πολὺν δυσμαχώτερον.

177 (73, 53 Mein.) Φιλίσκου Φιλαργύρων (fr. 1 Com.
II p. 443 K.).

Εἰς τὸ μεταπεῖσαι ῥαδίως ἂ βούλεται
πιθανοὺς ἔχειν εἶωθεν ἢ κλίνη λόγους.

178 (73, 54 Mein.) Σοφοκλέους (fr. 857 N.²).

Κατ' ὄρφανόν γὰρ οἶκον ἀνδρόφρων γυνή.

179 (73, 58 Mein.) Μενάνδρου (fr. 804 K.).

Ὅπου γυναῖκές εἰσι, πάντ' ἐκεῖ κακά.

180 (73, 55 Mein.) Εὐριπίδου Ἰππολύτῳ (fr. 440 N.²).

Θησεῦ, παραινῶ σοὶ τὸ λῶστον, <εἰ> φρονεῖς,
γυναικὶ πεῖθου μηδὲ τάληθῇ κλίων.

181 (73, 56 Mein.) Ὑποβολιμαίου (Men. fr. 488 K.).

Πολλῶν κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν θηρίων
ὄντων κάκιστόν ἐστι θηρίον γυνή.

182 (73, 24 Mein.) Εὐριπίδου Ἴνοῦς (fr. 401 N.²).

Φεῦ,

ὅσῳ τὸ θῆλυ δυστυχέστερον γένος

πέφυκεν ἀνδρῶν· ἔν τε τοῖσι γὰρ καλοῖς

πολλῶν λέλειπται καπὶ τοῖς αἰσχροῖς πλέον.

2 ἐκβλαστῶμεν S M A: corr. Dobree Adv. II p. 125; ἔβλαστον αἰ Grotius || 4 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 52 Mein.) M A (post ecl. 23 Mein.); φιλαργύρων om. S || 8 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S || 10 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 53 Mein.) M A (post ecl. 54 Mein.). recurrit versus inter Men. mon. 623 (= 694) || 11 πάντ' ἐκεῖ Stob.: πάντ' εἰσὶ aliquot codd. monost. πάντ' εἰσὶν cod. Paris. 1630 p. 212, 'fortasse recte' ut iudicat Guil. Meyer *Die Vrbinat. samml.* p. 443 || 12 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 58 Mein.), om. S || 13 σοι τὸ λῶστον, εἰ Gaisford: καὶ τὸ λώιστον M A | φρονεῖς A φρονεῖν M || 15 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. Menandri nomen iam derat in cod. Photiano, nam Ὑποβολιμαῖος inter poetas refer- tur a pinacographo p. 58 Elt., rem perspexit Gaisford || 17 κάκιστον Nauck *Mel. Gr.-R.* IV p. 722: μέγιστον M A || 18 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 23 Mein.) M A (post ecl. 56 Mein.); ἰνοῦ S Ἴνονο M

183 (73, 25 Mein.) *Εὐριπίδου Ἴνoις* (fr. 400 N.²).

Ὡ θνητὰ πράγματ', ὧ γυναικεῖαι φρένες·
ὅσον νόσημα τὴν Κύπριν κεκτήμεθα.

184 (73, 59 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 746 K.).

5 Οὐ πάνυ

εἴωθ' ἀληθές οὐδὲ ἐν λέγειν γυνή.

185 (73, 26 Mein.) *Εὐριπίδου Ἰφιγενείας* (T. 1032).

Δειναὶ μὲν αἱ γυναῖκες εὐρίσκειν τέχνας.

186 (73, 27 Mein.) *Εὐριπίδου Μηδείας* (230 ss.).

10 Πάντων δ' ὅσ' ἔστ' ἔμψυχα καὶ γνώμην ἔχει.
γυναῖκές ἐσμεν ἀθλιώτατον φυτόν·

ἅς πρῶτα μὲν δεῖ χρημάτων ὑπερβολῇ

πίσιν πρίασθαι δεσπότην τε σώματος

λαβεῖν· κακοῦ γὰρ τοῦτό γ' ἄλγιον κακόν.

15 187 (73, 28 Mein.) *Εὐριπίδου Οἰδίπους* (fr. 546 N.²).

Κακίων ἄλοχος,

κἂν ὁ κάκιστος

γῆμῃ τὴν εὐδοκιμοῦσαν.

188 (73, 29 Mein.) *Εὐριπίδου Μελέαγρος* (fr. 522 N.²).

1 ecl. hab. S M A; lemma omisit i. e. non iteravit S, *εὐριπί.*
ἰνοῦς M nil nisi τοῦ αὐτοῦ A || 2 *γυναικεῖας* A || 4 ecl. lemmate non
iterato S (post ecl. 58 Mein.) addito lemm. M A (post ecl. 25 Mein.). ||
6 *εἴωθ'* S A *εἴθ'* M || 7 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 59 Mein.),
om. S. recurrit versus flor. Mon. 119 || 8 *δεινὰ* M | μὲν suo Marte gno-
mologus, γὰρ Eur., flor. Mon. || 9 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 25
Mein.) M A (post ecl. 26 Mein.) || 10 *ὅσ' ἔστ'* S, Eur.: ὡς ἔστ' M ὥστ'
A | *ἔχει* Tr., Eur.: *ἔχειν* S M A || 11 adfertur a Porphyrio ap. Euseb.
praep. ev. X p. 466 d tom. II p. 10 Giff. || 13 *τε]* δὲ S || 14 *τοῦτο γ'*
S M, Eur. cod. Paris. 2713, *τοῦ γ' A* *τοῦτ'* aut *τοῦ δ' ἔτ'* Euripidis alii. *τοῦτ' ἔτ'* in Eur. Brunck. | post *ἄλγιον* interponit i A.²
totum versum Euripidi abiudicat Prinz || 15 ecl. cum lemm. hab. M A,
om. S. *Μελέαγρος*, quod praebet Gaisfordi ed. Ox., typothetae error
est, in Lipsiensi correctus. omisso fab. nom. affert locum Clemens
Alex. strom. IV 8 p. 277, 6 Stähl. qui ante *κακίων* offert *πᾶσα*
γὰρ ἀνδρὸς quo vitium metricum non tollitur || 16 *ἄλλοχος* M |
χείρων Cobet mnemos.² II p. 427, *μείων* Nauck; alii traiciendo ver-
siculum sanabant, velut <πᾶσα> *κακίων ἄλοχος* <γαμέτου vel γὰρ
ἔφν> prop. Meineke || 19 ecl. cum lemm. hab. S M A; *εἴρ.* *μελεάγρ* M

Εἰ κερχίδων μὲν ἀνδράσιν μέλοι πόνος,
 γυναιξὶ δ' ὅπλων ἐμπέσοιεν ἡδοναί·
 ἐκ τῆς ἐπιστήμης γὰρ ἐκπεπτωκότες
 καῖνοί τ' ἂν οὐδὲν εἶεν οὐθ' ἡμεῖς ἔτι.

189 (73, 30 Mein.) Εὐριπίδου Ἰππολύτου (616 ss.).

ὦ Ζεῦ, τί δὴ κίβδηλον ἀνθρώποις κακὸν
 γυναικας εἰς φᾶς ἡλίου κατῴκισας;
 εἰ γὰρ βρότειον ἤθελες σπεῖραι γένος,
 οὐκ ἐκ γυναικῶν χρὴν παρασχέσθαι τόδε,
 ἀλλ' ἀντιθέοντας σοῖσιν ἐν ναοῖς βροτοῦς
 ἢ χαλκὸν ἢ σίδηρον ἢ χρυσοῦ βάρος
 παίδων πρίασθαι σπέρμα τοῦ τιμήματος.

190 (73, 31 Mein.) Εὐριπίδου Μελέαγρος (fr. 528 N.²).

Μισῶ γυναῖκα . . . , ἐκ πασῶν δὲ σέ,

1 ante h. v. versum Ar. av. 829 πῶς οὖν ἔτ' ἂν γένοιτ' ἂν
 εὐτακτος πόλις collocandum censebat Welcker; alium potius locum ab
 Aristophane expressum esse iudicat Nauck, sed eius similem sententiam
 hic praecessisse | κερχί. δων una nescio qua litt. erasa S | μέλλοι S ||
 3 ἐκπίπτειν ἐκ τῆς ἐπιστήμης significat ἐξ ὧν ἐπίστανται, ut ἐκ-
 πίπτειν ἐκ τῆς ἐλπίδος denotat ἐξ ὧν τις ἐλπίζει, nec quicquam est
 sanius Herwerden mus. Rhen. LVIII p. 145 | γὰρ ἐκπεπτ. libri: πα-
 ρεκπεπτ. Valckenaer Diatr. p. 143, ἂν (ἄρ' Io. Kvíčala) ἐκπεπτ.
 Dobree, et tale quid voluerit Stobaeus, nisi in initio ecl. versum
 intercidisse veri sit similis. δ' ἂν ἐκπεπτ. Herwerden || 4 εἰσιν Tr. |
 οὐθ' SMA οὐδ' Tr. | ὑμεῖς SMA ἡμεῖς Voss. f. 18^r || 5 ecl. cum
 lemm. hab. S, A (?), om. M. in S scripsit hanc eclogam, cum a verbis
 ἐκ τῆς ἐπιστήμης (ecl. 29 Mein.) incipiat fol. 126^r, in praecedentis
 paginae calce m. rec., fortasse ea quae supplevit folia chartacea. post
 ecl. 29 Mein. offert Tr. in A codice legi eclogam adfirmat Mekler cum
 Gaisfordo consentiens, sed ubi legatur non indicat. duos priores
 versus citat Dio Prus. LXXIV p. 199, 10 Arn. cf. Lucianus Am. 38 ||
 6 κακὸν] γάνος Weil || 9 τόδε] τέχνα testa Berolinensis (Arch. anz. 1889
 p. 148) || 10 ἀντιθέοντας S, Eur.: ἐντιθέοντας A Tr. || 11 ἢ χρυσοῦ ἢ σί-
 δηρον ἢ χαλκοῦ βάρος Euripidis meliores || 12 παίδων Eur.: πόσιν
 S A, fluxit ex p. 559, 13 | τοῦ τιμήματος Τῆς ἀξίας ἕκαστον κτέ. Eur. ||
 13 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 30 Mein.) MA (post ecl. 29 Mein.);
 μελ^ε (non τοῦ αὐτοῦ μελ^ε quod propter Gaisfordi collationem moneo)
 S cf. p. 550, 3 adn. εὐρ. μελέαγρος M τοῦ αὐτοῦ A || 14 γυναῖκα SM
 γυναῖκας A γυναῖκα <πᾶσαν> bene Nauck

ἥτις πονηρὰ τὰργ' ἔχουσ' <εἴτ'> εὖ λέγεις.

191 (73, 57 Mein.) *Εὐριπίδου Φοίνικι* (fr. 808 N.²).

Γυνή τε πάντων ἀγριώτατον κακόν.

192 (73, 60 Mein.) *Φωκυλίδου* (fr. 3 Bergk).

5 *Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· τετόρων ἀπὸ τῶνδε γέγοντο*

φῦλα γυναικείων· ἡ μὲν κυνός, ἡ δὲ μελίσσης,

ἡ δὲ συὸς βλοσυρῆς, ἡ δ' ἵππου χαιτηέσσης.

εὐφορος ἦδε, ταχεῖα, περίδρομος, εἶδος ἀρίστη·

ἡ δὲ συὸς βλοσυρῆς οὗτ' ἂν κακὴ οὐδὲ μὲν ἐσθλή·

10 *ἡ δὲ κυνὸς χαλεπὴ τε καὶ ἄγριος· ἡ δὲ μελίσσης*

οἰκονόμος τ' ἀγαθὴ καὶ ἐπίσταται ἐργάζεσθαι·

ἥς εὖχου, φίλ' ἐταῖρε, λαχεῖν γάμου ἱμερόεντος.

193 (73, 61 Mein.) *Σιμωνίδου* (Semon. fr. 7 Bergk).

Χωρὶς γυναικὸς θεὸς ἐποίησεν νόον

15 *τὰ πρῶτα· τὴν μὲν ἐξ ὑὸς τανύτριχος,*

τῇ πάντ' ἂν' οἶκον βορβόρῳ πεφυρμένα

ἄκοσμα κεῖται καὶ κυλίνδεται χαμαί·

αὐτὴ δ' ἄλυντος ἀπλύτοις' ἐν εἵμασιν

ἐν κοπρίῃσιν ἡμένη πιαίνεται.

20 *Τὴν δ' ἐξ ἀλιτροῆς θεὸς ἔθηκ' ἀλώπεκος*

γυναιῖα, πάντων ἴδριν· οὐδέ μιν κακῶν

λέληθεν οὐδὲν οὐδὲ τῶν ἀμεινόνων.

1 τὰ ἔργ' S M A | ἔχουσ' S ἔχονσα M A | εἴτ' addidit Dobree ad Ar. Plut. 278 || 2 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 31 Mein.), om. S. cf. Men. mon. 248 *θηρῶν ἀπάντων ἀγριωτέρα γυνή* || 3 πάντως oscitanter Gesn.² || 4 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 59 Mein.) M A (post ecl. 57 Mein.); *φωκυλλ-* M A || 5 ἀπο vel ἄσπο M | τῶνδε Tr.: τῶν (ex τὸν corr. M¹) S M A | γέγοντο sed ντ ex corr. S || 6 γυναικείων libri, forma suspecta | κεινός A¹ | ἡ δὲ S ἡ δὲ M ἡ δὲ A || 7 βλοσυρῆς A hic et 9 | ἡ δ' ἵππου M || 8 ἦδε cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo: ἦδε M ἡ δὲ Tr. ἡ δὲ ut videtur S A || 9 ἂν nescio quis: ἄρ S M A | κακῶ an κακῇ voluerit M non dispicio || 13 ecl. cum lemm. hab. S M A || 14 ἐποίησέ νόον S¹ || 17 κυλίνδεται cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo: κυλινδεῖται S M A || 18 αὐτὴ M A αὐτὴ S | ἀπλυντος S M et ut videtur A ἀπλυντος Tr.: corr. Valckenaer et Gaisford qui praeterea ἀπλύτοις <τ'>. scribo ἀπλύτοις' cum Semonidis editoribus et sic infra similia | ἱμάσιν sed ἱ ex ei S ἱμάσιν M Tr. ἱμάσιν A || 19 ἡμένη Tr.: εἰμένη S εἰ μένη M εἰμένει A || 20 τῇσ M || 21 κακων M

τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν εἶπε πολλάκις κακόν,
τὸ δ' ἐσθλόν· ὀργὴν δ' ἄλλοι' ἄλλοιῃν ἔχει.

Τὴν δ' ἐκ κυνὸς λιτοργόν, αὐτομήτορα,
ἣ πέντ' ἀκοῦσαι, πάντα δ' εἰδέναι θέλει,
πάντῃ δὲ παπταίνουσα καὶ πλανωμένη
λέληκεν, ἣν καὶ μηδέν' ἀνθρώπων ὄρα.
παύσειε δ' ἂν μιν οὗτ' ἀπειλήσας ἀνὴρ,
οὐδ' εἰ χολωθείς ἐξαράξειεν λίθῳ
ὀδόντας, οὐδ' ἂν μειλίχως μυθεύμενος,
οὐδ' εἰ παρὰ ξείνοισιν ἡμένη τύχοι·
ἀλλ' ἐμπέδως ἀπρηκτον αὐονὴν ἔχει.

Τὴν δὲ πλάσαντες γήινην Ὀλύμπιοι
ἔδωκαν ἀνδρὶ πηρόν· οὔτε γὰρ κακὸν
οὗτ' ἐσθλὸν οὐδὲν οἶδε τοιαύτη γυνή·
ἔργων δὲ μῦνον ἐσθίειν ἐπίσταται·
κοῦδ' ἦν κακὸν χειμῶνα ποιήσῃ θεός,
ῥιγῶσα δίφρον ἄσσον ἔλκεται πυρός.

Τὴν δ' ἐκ θαλάσσης, ἣ δὴ ἐν φρεσὶν νοεῖ·
τὴν μὲν γελᾷ τε καὶ γέγηθεν ἡμέρην·
ἐπαινέσει μιν ξείνος ἐν δόμοισ' ἰδὼν·
'οὐκ ἔστιν ἄλλη τῆσδε λωίων γυνή
ἐν παῶσιν ἀνθρώποισιν οὐδὲ καλλίων.'
τὴν δ' οὐκ ἀνεκτὸς οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν

1 εἶπε MA εἰ S εἶναι Tr. | κακόν Tr. ex κακῶν corr. ni fallor A¹ κακῶν SM || 3 λιτοργόν SMA λιτουργόν Gesn.¹ f. 398^v cf. Hesych. λιτουργόν· κακοῦργον. cum Wakefieldo vel Bergkio scribi solet λίταργον || 5 πάντῃ libri | παπταίνουσα M || 6 μηδέν A || 7 δ' ἂν μιν M δ' ἄμμιν (sic) S δ' ἄμμιν A δέ μιν Tr. || 9 οὗτ' ἂν Bergk || 10 ἡμένη Tr.: εἰμένη SA εἰμένη M | τύχη SA: τύχοι M; coniunctivum tuetur Crusius || 11 ἐμπέδως Bergk: ἐμπεδωσ M ἐμπεδος A ἐμπεδῶς S | ἀπρηκτον M | αὐονὴν S αὐον ἦν M αὐον ἦν A | ἔχει SA ἐ. χει (ante χ una litt. rasa) M ἔχη Tr. || 13 πηρόν SMA sed η in corr. M¹ πονηρόν Tr. | 15 ἔργων SM ἔργον A Tr. || 16 κοῦδ' ἦν Schneidewin: χ' οταν S κ' οὐτ' ἂν M κοῦτ' ἂν A χ ὦταν Tr. || 18 ἣ δὴ ἐν Bergk: ἣ δὴ ἐν M ἣδὴ ἐν SA | νοεῖ A (sic) νόει SM || 20 καπαινέσει ci. Hiller | μιν Valckenaer et Brunck: μὲν SMA | δόμοις libri, vide p. 561, 18 adn. || 21 λωίων tacite Gesn.¹: λώιον SMA || 22 καλλίων M || 23 οὗτ' ἐν Schneidewin

- οὐτ' ἄσσον ἐλθεῖν, ἀλλὰ μαίνεται τότε
 ἔπλητον ὥσπερ ἀμφὶ τέκνοισιν κύων.
 ἀμείλιχος δὲ πᾶσι ἀποθυμῆ
 ἐχθροῖσιν ἴσα καὶ φίλοισι γίνεται·
 5 ὥσπερ θάλασσα πολλάκις μὲν ἀτρεμῆς
 ἔστηκ' ἀπῆμων, χάσμα ναύτησιν μέγα,
 θέρεος ἐν ὥρῃ, πολλάκις δὲ μαίνεται
 βαρυκτύποισι κύμασιν φορευμένη.
 ταύτη μάλιστ' ἔοικε τοιαύτη γυνή
 10 ὀργήν· φνὴν δὲ πόντος ἀλλοίην ἔχει.
 Τὴν δ' ἔκ † τε σποδιῆς καὶ παλιντριβέος ὄνον,
 ἣ σὺν τ' ἀνάγκῃ σὺν τ' ἐνιπῆσιν μόγισ
 ἔστερξεν ὧν ἅπαντα καὶ πονήσατο
 ἀρεστά· τόφρα δ' ἐσθίει μὲν ἐν μυχῶ
 15 προνύξ, προῆμαρ, ἐσθίει δ' ἐπ' ἐσχάρῃ.
 ὁμῶς δὲ καὶ πρὸς ἔργον ἀφροδίσιον
 ἐλθόντ' ἐταῖρον ὄντινῶν ἐδέξατο.
 Τὴν δ' ἐκ γαλῆς, δύστηνον οἰζυρὸν γένος.
 κείνη γὰρ οὗ τι καλὸν οὐδ' ἐπίμερον
 20 πρόσεστιν οὐδὲ τερπνὸν οὐδ' ἐράσμιον·
 εὐνῆς δ' ἀληνῆς ἐστὶν ἀφροδισίης,

4 ἐχθροῖς Tr. | ἴσα Tr.: ἴσα S A ἴσα M | γίνεται S M A, cf. p. 564, 15 adn. || 5 ἀτρεμῆς M || 6 ναύτησι μεγα (sine acc.) S || 7 ὥρη M || 8 κύμασι M || 9 γυνή hic ut saepius sine acc. S || 10 φνὴν S A φνὴν vel φνκὰ M φνγὴν typothetae error Gesn.² φύσιν ci. Nauck | πόντος sed τ e corr. M¹. damnat verum Schneidewin, defendit Immisch Philol. XLIX p. 205, 17 || 11 ἔκ τε σποδιῆς libri corrupte. ἐκ σποδείης Meineke Com. IV p. 715 Bergk in Lyr. ed. alt. || 12 ἐνιπῆσιν M ἐνίπῃσι S ἐνίπῃσι A | μόγης M || 13 ἔστερξεν A ἔρερξεν M ἔρερξεν S | ὧν ci. Gesn.¹ f. 399^v mrg.: ὧν S M A. οὖν Gesn.² p. 435 mrg. ἔστερξε λῶ^ν ἅπαντα ci. Sitzler | καὶ πονήσατο S M A; ἀπονήσατο Ahrens, ἀποιήσατο ἀρεστά Peppmueller Philol. LI p. 174. post ἀπονήσατο lacunam signavit Hiller || 14 ἀρετά sed ε in corr. M¹ || 16 ἀφροδίσιον M || 17 ἐλθόνθ' S ἐλθόν δ' (acc. gravem in acutum corr.) M ἐλθόνδ' A | ἔτερον M | ὄντινοῦν S A ὄντιν' οὖν M: corr. Bergk || 19 οὐτι sed ι in ras. (litt. ε agnoscitur) S || 21 ἀληνῆς Bergk: ἀληνῆς S ἀληνῆς M, (-ης vel -ῆς per compend.) A

τὸν δ' ἄνδρα τὸν παρόντα ναυσίῃ διδοῖ·
κλέπτουσα δ' ἔρδει πολλὰ γείτονας κακά,
ἄθυστα δ' ἱρὰ πολλάκις κατεσθίει.

Τὴν δ' ἵππος ἄβρῃ χαιτέεσσ' ἐγείνατο,
ἣ δούλι' ἔργα καὶ δύνῃ περιτρέπει,
κοῦτ' ἂν μύλης ψαύσειεν οὔτε κόσκινον
ἄρειεν οὔτε κόπρον ἐξ οἴκου βάλοι,
οὔτε πρὸς ἵπνὸν ἀσβόλῃν ἀλευμένη
ἵζοιτ'· ἀνάγκη δ' ἄνδρα ποιεῖται φίλον.
λοῦται δὲ πάσης ἡμέρης ἅπο ρύπον
δῖς, ἄλλοτε τρεῖς, καὶ μύροισ' ἀλείφεται·
αἰεὶ δὲ χαίτην ἐκτενισμένην φορεῖ
βαθεῖαν, ἀνθέμοισιν ἐσκιασμένην.
καλὸν μὲν ὦν θέημα τοιαύτη γυνή
ἄλλοισι· τῷ δ' ἔχοντι γίγνεται κακόν,
ἣν μὴ τις ἢ τύραννος ἢ σκηπτοῦχος ἢ,
ὅστις τοιούτοις θυμὸν ἀγλαΐζεται.

5

10

15

Τὴν δ' ἐκ πιθήκων· τοῦτο δὲ διακριδὸν
Ζεὺς ἀνδράσιν μέγιστον ὥπασεν κακόν.
αἰσχιστα μὲν πρόσωπα· τοιαύτη γυνή

20

1 διδοῖ Tr.: διδῇ S δίδει MA || 3 ἄθυστα δ' ἱρὰ (ἱερὰ A) SMA. ἱρὰ scribunt in Semonide. affert versum Athen. V p. 179 D Σιμωνίδης ἔφη περὶ τῆς ἀκόσμον γυναικὸς ἄθυστα (ἄθυστα cod. Marc.) δ' ἱρὰ π. κ.' || 4 ἄβρῃ χαιτέεσσ' Meineke: ἄβρηχαιτεῖης S ἄβρη χαιτήεις M ἄβρῃ χαιτήεις A ἀβρηχαιτεῖης Tr. ἄβρὰ χαιτάεσσ' vel ἄβρη χαιτήεσσ' codd. Aeliani qui citat versus τὴν δ' ἵππος — (17) θυμὸν ἀγλαΐζεται hist. an. XVI 24 (cf. ibid. XI 36) | ἐγείνατο M || 5 δούλι' SA δούλη M | δύνῃ Stob. αἶτην Ael. | περιτρέπει SM, etiam A (certe silet Mekler); παρατρέχει Bothe, alii alia || 6 ψαύσειεν sed ψ ex π S¹ || 8 ἵπνὸν cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo, Ael.: ἵπνον MA ἵππον S | ἀσβόλῃν ἀλευμένη] ἀσβολὸν ἀδενυμένη Aeliani plerique || 9 ἵζουτ M || 10 δ' ἐκάστης dubitans prop. Meineke | ρύπον SM ρύπων A, Ael. || 11 μύροις libri || 12 αἰεὶ Bergk αἰεὶ SMA | χαί τήν M || 14 ὦν Meineke: οὖν libri | θέημα Ael. θέαμα SMA, Aeliani Vat. || 15 γίγνεται SM γίνεται A Tr. || 16 ἣν M || 17 ὃς τοῖς τοιούτοις Hercher | τοιούτον ap. Ael., inde τοιούτον θεσμὸν vel ρυθμὸν ci. Jacobs | ἀγλαΐζεται S, corr. S¹ || 20 αἰσχετα M

- εἶσιν δι' ἄστεος πᾶσιν ἀνθρώποις γέλως·
 ἐπ' ἀνχένα βραχεῖα, κινεῖται μόγισ,
 ἄπυγος, ἀνόκωλος· ἃ τάλας ἀνὴρ,
 ὅστις κακὸν τοιοῦτον ἀγκαλίζειται.
- 5 δῆνεα δὲ πάντα καὶ τρόπους ἐπίσταται,
 ὥσπερ πίθηκος, οὐδέ οἱ γέλως μέλει·
 οὐδ' ἄν τιν' εὖ ἔρξειεν, ἀλλὰ τοῦτ' ὄρᾳ
 καὶ τοῦτο πᾶσαν ἡμέρην βουλεύεται,
 ὅπως τιν' ὡς μέγιστον ἔρξειεν κακόν.
- 10 Τὴν δ' ἐκ μελίσσης· τὴν τις εὖτυχεῖ λαβών·
 κείνη γὰρ οἷη μῶμος οὐ προσιζάνει.
 θάλλει δ' ὑπ' αὐτῆς κάπαέζεται βίος·
 φίλῃ δὲ σὺμ φιλεῦντι γηράσκει πόσει,
 τεκοῦσα καλὸν κώνομάκλυτον γένος·
- 15 κάριπρεπῆς μὲν ἐν γυναιξὶ γίγνεται
 πάσῃσι, θείῃ δ' ἀμφιδέδρομεν χάρις·
 οὐδ' ἐν γυναιξὶν ἡδεταί καθημένῃ,
 ὅκου λέγουσιν ἀφροδισίους λόγους.
 τοίας γυναικας ἀνδράσιν χαρίζεται
- 20 Ζεὺς τὰς ἀρίστας καὶ πολυφραδεστάτας.
 Τὰ δ' ἄλλα φύλα ταῦτα μηχανῇ Διὸς
 ἔστιν τε πάντα καὶ παρ' ἀνδράσιν μένει.
 Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν,
 γυναικας· ἦν τι καὶ δοκῶσιν ὠφελεῖν,

1 εἶσιν A, Tr. εἰσιν S εἰσὶν M || 2 τὸν ἀνχένα ci. Hiller, ἀπ ἀνχένος Diels || 3 ἄπυγος M | ἀνόκωλος Bergk et Haupt: ἀνόκωλος libri | ἃ τάλας Grotius Diet. poet. p. 543: ἀτάλας S ἀτάλησ M ἀτάλας A ἀντάλας Tr. || 7 εὐέρξειε M | τοῦτ' SM τοῦθ' A Tr. || 9 ὅπως S ὅπως M ὅπως (-ως compend.) A | τιν' ὡς Meineke: τί χ' ὡς S τι χ' ὡς M στίχ' ὡς A || 12 κάπαέζεται Tr. || 13 φίλῃ ex φίλο corr. M¹ | σὺμ φ. scripsi: συμφιλεῦντι S συμφολ- M σὺν φιλεῦντι A Tr. | γηράσκει ut modo εντυχει sine acc. S. talia non ubique enoto | πόσει Semonidi dant merito || 14 κώνομάκλυτον Smith: κούνομάκλυτον libri, male transcriptum fort. ex KON- || 15 γίγνεται S γίνεται MA || 16 δ' om. S || 18 ὅκου SM οἴκου A | λέγουσ' Tr. || 21 hunc et proximum versum a Semonide alienos esse perspexit Iordan. φύλα MA Tr. sed ὦ in ὕ corr. M¹ φύλλα S | μηχανεῖ A || 22 τε] δὲ A | ἀνδράσι M || 24 δοκέωσιν Ahrens

ἔχοντί τοι μάλιστα γίνεται κακόν.
 οὐ γάρ κοτ' εὐφρων ἡμέρην διέρχεται
 ἅπασαν, ὅστις σὺν γυναικὶ † πέλεται,
 οὐδ' αἶψα λιμὸν οἰκίης ἀπώσεται,
 5 ἔχθρὸν συνοικητῆρα, δυσμενέα θεῶν.
 ἀνὴρ δ' ὅταν μάλιστα θυμηδεῖν δοκῇ
 κατ' οἶκον ἢ θεοῦ μοῖραν ἢ ἀνθρώπου χάριν,
 εὐροῦσα μῶμον ἐς μάχην κορύσσεται.
 ὅκου γυνὴ γάρ ἐστιν, οὐδ' ἐς οἰκίην
 10 ξεῖνον μολόντα προφρόνως δεχοίατο.
 ἦτις δέ τοι μάλιστα σωφρονεῖν δοκεῖ,
 αὕτη μέγιστα τυγχάνει λωβωμένη·
 κεχηνότος γὰρ ἀνδρός — οἱ δὲ γείτονες
 χαίρουσ' ὀρῶντες καὶ τόν, ὥς ἀμαρτάνει.
 15 τὴν ἣν δ' ἕκαστος αἰνέσει μεμνημένος
 γυναῖκα, τὴν δὲ τοῦτέρου μωμήσεται·
 ἴσῃ δ' ἔχοντες μοῖραν οὐ γινώσκομεν.
 Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν,
 καὶ δεσμὸν ἀμφέθηκεν ἄρρηκτον πέδῃ,
 20 ἐξ οὔτε τοὺς μὲν Ἀΐδης ἐδέξατο
 γυναικὸς εἶνεκ' ἀμφιδηριωμένους,

* * *

1 τοι Winterton et Brunck: τῷ vel τῷ libri | γίνεται ni fallor
 S γίνεται MA Tr. || 2 κοτεύφρων M || 3 πέλεται] temptavere multa,
 γυναικὶ <κ> πέλει apte nuper Sitzler || 9 ὅκου S ὅκου M οἶκον A | οἰ-
 κίαν (sine sp. M) S M A: tacite corr. Gaisford || 10 μολόντα Tr.: μο-
 λῶντα SMA || 12 μέγιστα etiam A || 13 κεχηνότος γὰρ ἀνδρός] 'poeta
 rem turpem ut significaret magis quam explanaret, reticentia usus
 est' Bergk | οἶδε A || 15 τὴν ἣν S τὴν ἣν M τήνην A || 16 γυναῖκα
 supra lin. S¹ | τήνδε M | τοῦτέρου SM ε ex ai corr. S¹ τοῦ ἐτέ-
 ρου ex τοῦ ἐταίρου corr. A¹ τουτέου Tr. || 17 γινώσκομεν S M A ||
 18 ss. tamquam spurios secludi vult Hiller *Jahresber. über die*
fortschr. der kl. altertumsw. a. 1888 p. 164. v. 18 Ζεὺς — κακόν
 fortasse delendum, v. 19 autem post p. 565, 23 collocandum esse
 censuerat Meineke || 19 ἄρρηκτον Tr. | πέδῃ vel πέδῃ SMA; πέδῃς
 Koeler, ἄρρηκτον πέδῃς prop. Meineke coll. Aesch. Prom. 6 || 20 ἐξ
 οὐ γε ci. Gaisford || 21 ἀμφὶ δηριωμένους M idque suaserat Bergk
 in quarta P. L. editione. non accedo, cf. Lycophr. Al. 1437. post

194 (73, 32 Mein.) *Εὐριπίδου Μηδείας* (408 s.).

*Γυναῖκες ἐς μὲν ἔσθλ' ἀμυχανώταται,
κακῶν δὲ πάντων τέκτονες σοφώταται.*

195 (73, 33 Mein.) *Ἐν ταύτῳ* (568 ss.).

5 *Οὐδ' ἂν σὺ φαίης, εἴ σε μὴ κνίξοι λέχος.
ἀλλ' εἰς τοσοῦτον ἦκεθ' ὥστ' ὀρθομένης
εὐνῆς γυναῖκες πάντ' ἔχειν νομίζετε.*

196 (73, 34 Mein.) *Εὐριπίδου Ὀρέστης* (605 s.).

*Ἀεὶ γυναῖκες ἐμποδὼν ταῖς συμφοραῖς
10 ἔφρυσαν ἀνδρῶν πρὸς τὸ δυστυχεστάτον.*

197 (73, 35 Mein.) *Εὐριπίδου Φριξῷ* (fr. 824 N.²).

*Ὡς οὐδὲν ὑγιὲς φασὶ μητρυιάς φρονεῖν
νόθοισι παισίν, ὧν φυλάξομαι ψόγον.*

198 (73, 36 Mein.) *Εὐριπίδου Φοινίσσαις* (198 ss.).

15 *Φιλόσογον δὲ χρῆμα θηλειῶν ἔφρ.
σμικρὰς δ' ἀφορμὰς ἦν λάβωσι τῶν λόγων,*

ἀμφιδηριωμένους alterum membrum excidisse vidit Schneidewin Del. p. 204 sic recte interpretatus ex quo alios *Orcus* recepit propter mulierculam (*Helenam*) rixatos, alios autem . . . hoc altero membro (τοὺς δὲ) ea poetam significasse putat Crusius 'quae a mulieribus Agamemnon alique passi sunt ad larem suum reversi'

1 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 31 Mein.) M A (post ecl. 61 Mein.); *μηδείας* om. S. verba *ἔσθλ'* — *σοφώταται* habet Eumathius III 9 p. 538 Didot., *κακῶν* — *σοφώταται* schol. Arist. Lys. 368 || 2 *ἐσμέν* S A *ἐς μὲν* M *ἐσμέν* libri Eur. quod etiam *ἐς μὲν* esse potest. vix voluit *ἐσμέν* gnomologus (ut putat G. Murray) immo *γυναῖκες* (sc. *εἶσιν*) *ἐς μὲν ἔσθλ' α.*, recidit ille quod apud Euripidem legitur 407 *πρὸς δὲ καὶ πεφύκαμεν | ἐσθλα* S M || 4 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S || 6 *ἦκετε* M || 8 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 32 Mein.) M A (post ecl. 33 Mein.); *εὐριπί* suo more M *τοῦ αὐτοῦ* A, de S vide ad ecl. 1 Mein. *ορ^ε* etiam S, errat Gaisford || 9 *αἰεὶ* Eur. codices plerique || 10 *δυστυχεστέρον* Eur. idque dederim etiam Stobaeo. frequens harum terminationum confusio || 11 ecl. cum lemm. hab. S M A, *φριξῷ* om. S. *τοῦ αὐτοῦ* A || 12 *οὐδὲν ὑγιὲς* S *ὑγιὲς οὐδὲν* M A | *μητρὰς* S || 13 *ὅν* mavult Nauck || 14 ecl. cum lemm. hab. S M A. cf. Nicetas Eug. 5, 50. viginti in hoc capite eclogas Euripideas secundum litterarum ordinem procedere monui Stob. III prol. p. LVI s. || 15 *δὲ* | *γὰρ* Euripidis nonnulli || 16 *σμικρὰς τ'* Eur. nonnulli | *λάβωσι* A | *λόγων* S M, Eur.: *ψόγων* A

πλείους ἐπεισφέρουσιν· ἡδονὴν δέ τις
 γυναιξὶ μηδὲν ὑγιὲς ἀλλήλας λέγειν.

199 (73, 62 Mein.) Δημοκρίτου (fr. 273 Diels²).

Γυνὴ πολλὰ ἀνδρὸς ὀξυτέρῃ πρὸς κακοφραδοσύνην.

200 (73, 63 Mein.) Γαῖον ὑπὲρ Λουκίλλης.

5

Εὐάγωγον γάρ ἐστιν εἰς πίστιν γυνὴ καὶ μάλιστα ὅταν
 τὸ ἀτυχεῖν προσῇ.

201 (73, 64 Mein.) Γαῖον κατὰ Μενάνδρου.

Εὐάγωγον δὲ εἰς τὸ ῥαδίως τι τολμῆσαι θυμὸς γυναικός.

1 ἐπεισφέρουσιν Eur.: ἐπιφέρουσιν S M A, fuerat igitur ἐπισ-
 φέρουσιν ut est in Eur. cod. Marciano | ἡδονὴν M || 2 ἀλλήλαις Eur.
 cod. Marc., Etym. M. p. 420, ubi citantur v. ἡδονὴν δέ τις γυναιξὶν
 ἀλλ. μηδὲν ὑγιὲς λέγειν || 3 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 61 Mein.)
 M A (post ecl. 3 6 Mein.) || 4 κακοφραδοσύνην M. vix voluit κακο-
 πραγμ., dedisset enim κακοπερηγοσύνην || 5 ecl. cum lemm. hab.
 SMA || 6 εὐάγωγον S | γυνή sine acc. S || 8 ecl. cum lemm. hab. M A,
 om. S || 9 τί τολμῆσαι M ἐτιτολμῆσαι A

CAPVT XXIII.

ΓΑΜΙΚΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ.

1 Ἀναξανδρίδου (fr. 56 K.).

Χαλεπή, λέγω σοι, καὶ προσάντης, ὦ τέκνον,
5 ὁδός ἐστιν, ὡς τὸν πατέρ' ἀπελθεῖν οἴκαδε
παρὰ τ' ἀνδρός, ἣ τις ἐστὶ κοσμία γυνή.
ὁ γὰρ διανλός ἐστιν αἰσχύνην ἔχων.

2 Εὐριπίδου Κρήσσαις (fr. 463 N.²).

Οὐ γάρ ποτ' ἄνδρα τὸν σοφὸν γυναικὶ χρεὶ
10 δοῦναι χαλινοὺς οὐδ' ἀφέντ' ἔαν κρατεῖν·
πιστὸν γὰρ οὐδέν ἐστιν· εἰ δέ τις κυρεῖ
γυναικὸς ἐσθλῆς, εὐτυχεῖ κακὸν λαβῶν.

3 Ἀντιφάνους (fr. 264 K.).

Μὴ χρώμασιν τὸ σῶμα λαμπρύνειν θέλε,
15 ἔργοις δὲ καθαροῖς καὶ τρώποις τὴν καρδίαν.

4 Εὐριπίδου Ἀνδρομάχης (943 ss.).

Ἄλλ' οὐ ποτ', οὐ ποτ', οὐ γὰρ εἰσάπαξ ἐρῶ,
χρεὶ τοὺς γε νοῦν ἔχοντας, οἷς ἐστιν γυνή,
πρὸς τὴν ἐν οἴκοις ἄλοχον εἰσφοιτᾶν ἔαν
20 γυναικάς· αὐτὰι γὰρ διδάσκαλοι κακῶν·
ἢ μὲν τι κερδαίνουσα συμφθέρει λέχος,

1 inscriptio huius capituli legitur in S M A Mac. sic ut apud Photium. numerum ξη' (η ex 5 corr.) praefixit S νε' M A Mac. non solum gnomologis titulum hunc in usu fuisse docet Plutarchus || 3 ecl.

cum lemm. hab. S M A; ἀναξανδρί M || 6 παρανδρος S παρ' ἀνδρός M A: corr. Pflugk et Cobet, cf. N. l. p. 614 | ἡ (ή S) τις S M A; εἴ τις tacite scr. Gesn.¹ || 8 ecl. cum lemm. hab. S M A || 10 ἀφεντεαν A¹ || 13 ecl. cum lemm. hab. S M A || 14 μὴ χρώμασιν ci. Gesn.¹ f. 401^r mrg.: μὴ ὄμμασιν S M A; μὴ βάμμασιν Kock || 16 ecl. cum lemm. hab. S M A || 17 οὐ (ante γὰρ) om. A || 18 ἔστιν A, Eur.: ἔστι (έστι M) S M

ἥ δ' ἀμπλακοῦσα συννοσεῖν αὐτῇ θέλει,
πολλαὶ δὲ μαργότητι — κἀντεῦθεν δόμοι
νοσοῦσιν ἐνδρῶν. πρὸς τὰδ' εὖ φυλάσσετε
κλείθροισι καὶ μοχλοῖσι δωματίων πύλας·
ὕγιες γὰρ οὐδὲν αἱ θύραθεν εἰσοδοὶ
δρῶσιν γυναικῶν, ἀλλὰ πολλὰ καὶ κακά.

5 Μενάνδρου Ὑποβολιμαίου (fr. 484 K.).

Τὰ δεύτερ' αἰεὶ τὴν γυναῖκα δεῖ λέγειν,
τὴν δ' ἡγεμονίαν τῶν ὅλων τὸν ἄνδρ' ἔχειν.
† οἰκία δ' ἐν ᾗ <τὰ> πάντα πρωτεύει γυνή,
οὐκ ἔστιν ἥτις πῶποτ' οὐκ ἀπάλετο.

6 Εὐριπίδου Μελανίππη (fr. 497 N.²).

Τίσασθε τήνδε· καὶ γὰρ ἐντεῦθεν νοσεῖ
τὰ τῶν γυναικῶν· οἳ μὲν ἢ παίδων πέρι
ῥ' συγγενείας εἶνεκ' οὐκ ἀπώλεσαν
κακὴν λαβόντες· εἶτα τοῦτο τᾶδίκον
πολλαῖς ὑπερρῦνκε καὶ χωρεῖ πρόσω,
ὥστ' ἐξίτηλος ἡ ἀρετὴ καθίσταται.

7 Ναυμαχίου.

Ἔστω σοι πόσις οὗτος, ὃν ἂν κρίνωσι τοκῆες.

1 αὐτῇ Eur. schol. (et Haun.): αὐτῇ (vel -ῇ) S M A ut fere
codd. Eur. || 2 rem turpem commemorans reticentia utitur poeta.
hanc signavi obsecutus Gilberto Murray || 4 κλῆθροισιν Eur. |
μοχλοῖσιν M || 6 δρῶσι^ν S¹ | πόλλ' ἄγαν κακά gnomol. Venetum,
de quo dixi in actis soc. philol. Lips. VI || 7 ecl. cum lemm. hab.
M A, om. S || 8 αἰεὶ M A; αἰεὶ oscitanter Gesn.² || 10 οἰκία δ' ἐν ᾗ²
(ἡ ut videtur M) M A: οἶκος δ' ἐν ᾧ³ (et in proximo versu ὅστις)
prop. Bentley, στέγη δ' ἐν ᾗ Nauck *Mél. Gr.-R.* VI p. 115, cui
adsentitur Herwerden Collect. cr. (L. B. a. 1903) p. 167 | τὰ addidit
Bentley | πάντα πρωτεύει M πρωτεύει πάντα A || 11 οὐπώποτ'
ἔστιν ἥτις οὐκ ἀπ. prop. Herwerden || 12 ecl. cum lemm. hab.
S M A. in Melanippae captivae fragmentis collocavit Nauck, ad
philosopham refert Wünsch *mus. Rh.* XLIX p. 96 || 13 τίσασθε
scr. Nauck | ἐντεῦθεν Elmsley: ἐντανθοῖ libri || 14 παίδων ὑπερ
Herwerden || 15 εἶνεκ' A: οὐνεκ' S οὐνεκ' M || 16 τοῦτο τᾶδίκον Porson
Adv. p. 304: δ' οὐ τότ' (τοτ M) ἄδίκον S M A || 18 ὥστ' Elmsley:
ὡς libri | ἡ ἀρετὴ ἀρετὴ etiam scribi voluit Elmsley || 19 ecl. cum
lemm. hab. S M A || 20 inter hunc versum et superioris fragmenti

- κἂν μὲν ἔῃ πινυτός, σὺ μακαρτάτη· εἰ δέ κεν ἄλλως
 ἄνδρα μοιρήσαιο, φέρειν καὶ τοῦτον ἀνάγκη.
 ἀλλ' ἦν μὲν τίς σοι πεπνυμένος, ὅτι κεν εἴπῃ
 πειθεο, μηδ' ἔστω βίος ἄνδριχα· γίνεο δ' αὐτῷ
 5 μειλίχῃ, καὶ μᾶλλον ὅταν τί ἐκῆδος ἰκάνῃ.
 ἀνδρὶ γὰρ ἀσχαλόωντι παραίφασις ἐστὶν ἀκοιτις.
 λεῖπε δέ οἱ τὰ θύρηφι, τὰ καὶ δύνатаι πονέεσθαι,
 σοὶ δ' οἰκωφελὴ μελέτω μέγαρόν τε φυλάσσειν.
 μηδὲ μιν ἐξερέεινε, τὰ μὴ θέμις ἐστὶ γυναῖκας
 10 ἴδμεναι· εἰ δ' αὐτός <σ> ἐθέλει συμφραδμόνα θέσθαι,
 σύνθεο μὲν τάχα θυμῷ, ἀμείβεο δ' ὁψὲ σὺν αὐτῷ
 φραζομένη, καὶ μηδὲν ὑπίσχεο μηδὲ κέλευε
 σῇ ῥέξειν ἰότητι· τὸ γὰρ τέλος ἐστὶν ἀφαιρόν.
 κουρίδιος πινυτῇ πόσις ἄρκιος, οὐδὲ τ' ἐκείνην
 15 δεύτερος ἀθρήσει λεχέων ἀπογυμνωθεῖσαν.
 πρῶτα μὲν ἀφραίνοντος ἀνάσχεο, καὶ γὰρ ἀνάγκη.
 πολλάκι που καὶ νοῦσον ἀνάσχεο κηδομένη περ.
 ἴσχεο δ' ἐν στέρνοις τὰ σὰ κήδεα, μηδ' ἀγόρευε
 πᾶσιν ὅσα πρήσσει, μηδ' ἔννεπε πάντα τοκεῦσι.
 20 μούνη δ' ἀφραδέοντα πινυσσέμεν, ἀλλὰ κατ' αἶσαν·
 καὶ πινυτὸν δεδάγκ' ἐρεθιζέμεν ἄνδρα λώβῃ.

versum extremum (Stob. IV p. 515, 10) nihil deesse arbitratur Rohde
 mus. Rhen. XXXII p. 337 adn. (Kl. schr. II p. 183 adn. 1) | πόσις
 SA ποτ' M

1 μενέη M | ἄλλωσ ex ἄλλωσ ut videtur corr. M¹ | 2 ἄνδρα]
 ἄφρονα scr. Meineke | μοι ῥήσαιο M | φέρης Tr. || 3 πεπνυμένος om.
 A | ὅτι (ex ὅτι corr. S¹) κεν SA ὅσκιεν M || 4 μὴ δ' (μηδ M) libri |
 γίνεο M γείνεο SA || 5 καὶ M, om. SA | τί ἐκῆδος ἰκάνῃ M || 8 οὐκ
 ὠφελὴ A || 10 εἰ δ' S ἡδ' M ἦ δ' A | σ' addidit Gaisford || 11 θυμῷ
 Brunck: μύθῳ libri || 12 κέλευε Turnebus: κελεύειν libri || 13 ῥέξειν
 S ῥέξειν M A | ἰότητι M A: ἰσότητα S ἰσότητι Tr. || 14 πινυτῇ S ||
 15 ἀθρήσει^ε superscr. A¹ | λεχέων ἐπι γυμνωθεῖσαν Brunck || 16 πολλὰ
 μὲν prop. Rohde mus. Rhen. XXXII p. 337 adn. qui adverbialiter
 intellegit πολλά, ut πολλά μὲν — ἀνάσχεο et πολλάκι — ἀνάσχεο
 inter se respondeant. non suum locum hic habere v. 17 visus erat
 Meinekio qui etiam ἀνάσχεο verbo offendebatur iterato || 17 ἀνέσχεο^α
 S ἀνέσχεο M A || 21 λώβῃ Tr.

πολλάκι δ' ἤπιος ἄνδρα καὶ ἄφρονα μῦθος ἔθελξεν.
 εἰ δ' ὀλοοῖς ἐτάροισιν ἐφροσόμενος κακὸς εἶη,
 μὴ σὺ μὲν ἀντιβίην κείνου, τέκος, εἰς ἔριν ἔλθῃς,
 ἀλλ' ἐτέρους ὄτρυνε μετὰ σφίσι νείκεα βάλλειν.
 ῥηιδίῃ δ' ὁδὸς ἦδε διακρίναι φιλότητα
 λευγαλέην, ἐτάροις δὲ φίλον ἀγαθοῖσι γενέσθαι,
 σῇ πιυντῇ· τίς γάρ κεν ἔκων φίλον ἄφρονα θείτο;
 καὶ σὺ μὲν ὥς φίλον ἄνδρα καὶ ἀτρεκέως ἀγάπαζε.
 γνώτω δ' ἀμφαδίην καὶ σὸς πόσις, ὅτι γε τέκνα
 ἐκ θυμοῦ φιλέεις· ἐπεὶ οὔτι γε τοῖος ἐτύχθῃ
 οἷος ἔχειν φιλότητα καὶ ἦθεα πιστὰ δαῖναι.
 παρθενική, σὺ δ' ἄκουε τά σε χρὴ πάντα φυλάσσειν.
 μήτε φιλομειδῆς μάλα γίνεο μήτε κατηφής.
 μήτ' ἔσο πάμπαν ἀεργός, ἄλις δ' ἔχε καὶ πόνον ἔργον.
 μήτε κακὴ δμώεσσι τεοῖς ἔσο μήτε μάλ' ἐσθλὴ
 φαίneo· ῥηίτεροι γὰρ αἰεί που πῆμα φέρονται·
 θάρσει δειδιότων μάλ' ἐπικρατέουσιν ἄνακτες.
 ὀθνείων φιλότητας ἀναίneo, πρὶν κεν ἀπ' ἄλλων
 εἰδείης ἐτύμως μελεδήματα καὶ νόον αὐτῶν.
 μήτε γραῦν ποτε σοῖσι κακὴν δέξαιο μελάθροις·
 πολλῶν γρηῃς ἔπερσαν ἐύκτιτα δώματα φώτων·
 μηδὲ μὲν ἀκριτόμυθον ἐταιρίσσαιο γυναῖκα·
 κεδνὰ κακοὶ φθείρουσι γυναικῶν ἦθεα μῦθοι.

4 ἐτέρους prop. Meineke: ἐτάρους libri. post hunc versum
 lacunam signari iussit Rohde. quae intercepta sint respici putat
 verbis ὁδὸς ἦδε (v. 5) || 5 ῥιδίῃ M | διακρίναι (-κρίναι S) S M A:
 διακλῖναι (ablehnen) dubitans ci. Rohde || 6 ἐταίροις M | ἀγαθοῖσιν
 M || 7 σῇ πιυντῇ S || 8 ὥς Rohde: ὡς libri || 9 γνώτω SA γνώσω
 M | ὅτι γε Brunck: ὅτι γε Tr. ὅτι καὶ SA ὅς γε καὶ M || 11 post
 δαῖναι fortius distinguitur in M || 13 φιλομειδῆς S | γίνεο S M A ||
 14 ἄλις A Tr. αλὶς S ἄλις M | πόνον ἔργον ci. Meineke || 15 δμώεσι
 S || 16 φαίneo Tr. || 18 πρὶν sed πρ ex corr. S || 19 μελεδήματα sed
 prius α ex ω corr. M¹ || 20 μήτε — δέξαιο] cf. μηδὲ — ἐταιρίσσαιο
 (22) et ἔχοις (p. 573, 2). optativi hunc usum illustrat similibusque
 Ps.-Phocylidis exemplis confirmat Bergk P. lyr. II⁴ p. 85 || 22 μὲν A
 μιν S M | ἐταιρίσσαιο S sed ex corr., Tr.: ἐταιρίσσεο M A || 23 φθεί-
 ρουσι S M φέρονσι A

μὴ σὺ ποτε χρυσῷ πέρι μαίneo, μήτ' ἐπὶ δειρῆς
 πορφυρέην ὑάκινθον ἔχοις ἢ χλωρὸν ἴασπιν,
 τοῖς ἐπι φρυσιόωσιν ἀλίφρονες· ἀλλὰ σὺ κόσμου,
 παρθένε, τηῦσίου μὴ δεύεο μηδὲ κατόπτρου,
 5 χειρὶ διακρίνουσα τεῖν ἀνγάζεο μορφήν,
 μηδὲ κόμης περιάλλα πολυσχιδέας πλέκε σειράς,
 μηδὲ μέλαινε τεοῖσιν ὑπὸ βλεφάροισιν ὀπωπάς.
 οὐ γὰρ θηλυτέrais δέμας ὥπασεν ἡμιτέλεστον
 μορφήν, ὅφρα καὶ ἄλλα περὶ χροῖ τεχνήσαιντο.
 10 πῶς δ' ἄν, κοῦρα, δύναιο δαήμων φωτὶ φανῆναι,
 θνητὸν ἐφημερίῃ κομιδῇ χρóa ποικίλλουσα;
 ἐξ ἐτέρης ἐτέρην· σε καὶ ἄλλην ἄλλοτε λεύσσων
 φαινομένην πολλῇσι μίαν μορφῇσι γυναικα

* * *

8 Εὐριπίδου Πενθέως (Bacch. 314 ss.).

15 Οὐχ ὁ Διόνυσος † μὴ σωφρονεῖν ἀναγκάσει
 γυναικας εἰς τὴν Κύπριν· ἀλλ' εἰς τὴν φύσιν

1 περιμαίneo S A πέρι μαίneo M idque verum videtur, nam
 περὶ τινι etiam cum aliis affectuum verbis iungitur. ἐπιμαίneo cum
 Schaefero Meineke || 2 ἔχοις SM sed οἰς in ras. corr. M² ἔχης A. vide
 quae monui p. 572, 20 adn. huic versui subiecerat Naumachius quattuor
 illos quos gnomologus dedit flor. 93, 23 Mein. rem perspexit Rohde
 l. c. || 3 ἐπιφρυσιόωσι δ' libri hic et flor. 93, 23: corr. Meineke ||
 4 παρθέν ἔτ' ἢ ὕσιον sic fere A | κατόπτρῳ Turnebus virgula deleta ||
 6 κό. μης una litt. rasa S | περιάλλα Salmasius ap. Grotium Dict. poet.
 p. 544: πέρι. ἀλλὰ (περι in litura, sub ρ agnoscitur λ, scriba πολυ
 praeceperit) S περίαλλα M πέρι ἀλλὰ A || 7 τεοῖσιν A Tr. τεῖσιν
 S τεῖσιν M | ὑπὲρ A || 8 ἡμιτέλεστον A || 10 δαήμονι libri: corr.
 Rohde || 11 ἐφημερίῃ Grotius Dict. poet. p. 319: ἐφημέρη S A ἐφ'
 ἡμέρη M; ἐφημερίῃ Gesn.¹ || 12 λεύσσων M A λεύσω S: λεύσσω
 Gesn.¹, rectius λεύσσων Meineke qui post γυναικα signavit lacu-
 nam || 14 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. leguntur duo versus
 priores etiam Stob. III 5, 1 addito lemmate Εὐρ. Βακχῶν, verba
 extrema καὶ γὰρ — διαφθ. in Sereni ecloga III 5, 38 p. 267, 14.
 cf. etiam Athen. XII p. 544 E || 15 μὴ σωφρονεῖν metro invito libri
 hic et supra: σωφρονεῖν (om. μὴ) libri Eur. sed μὴ supra lin. cod.
 Pal. || 16 ἀλλ' ἐν τῇ φύσει Stob. supra sicut libri Eur. qui autem
 Stob. III et in Eur. libris additur versus τὸ σωφρονεῖν ἔνεστιν εἰς
 τὰ πάντ' αἶε, interpolatus est eadem de causa qua hic ἐν τῇ φύσει

τοῦτο σκοπεῖν χρή· καὶ γὰρ ἐν βακχεύμασιν
οὗς' ἣ γε σώφρων οὐ διαφθαρήσεται.

9 Ἀντιφάνους (fr. 253 K.).

Τί φής; λαθεῖν ζητῶν τι πρὸς γυναῖκ' <ἄρα>
ἔρεῖς τὸ πρᾶγμα; καὶ τί τοῦτο διαφέρει
ἢ πᾶσι τοῖς κήρυξιν ἐν ἀγορᾷ φράσαι;

10 Εὐριπίδου (fr. 1061 N.²).

Μοχθοῦμεν ἑλλως θῆλυ φρουροῦντες γένος·
ἥτις γὰρ αὐτὴ μὴ πέφυκεν † ἐν δος,
τί δεῖ φυλάσσειν ἀξαμαρτάνειν πλέον;

11 Μενάνδρου (fr. 546 K.).

Τοὺς τῆς γαμετῆς ὄρους ὑπερβαίνεις, γύναι,
διὰ τὴν † αὐλὰν λίαν· ὄρος γὰρ αὐλειος θύρα
ἔλευθέρα γυναικὶ νενόμιστ' οἰκίας.
τὸ δ' ἐπιδιώκειν εἰς τε τὴν ὁδὸν τρέχειν,

mutatum est in εἰς τὴν φύσιν: prave coniungebant τοῦτο σκοπεῖν
χρή, cum Euripides intellegi voluerit ἐν τῇ φύσει τοῦτο. σκοπεῖν χρή,
cf. E. Bruhn ad Eur. Bacch. 316

2 οὐσα M || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A. cf. Disticha Argentin.
30, 31 (ed. O. Plasberg Arch. für pap. II p. 190) Μηδὲν ἀνα-
κοινοῦ πρὸς γυναῖκα χρησίμον· [Ἀπα]ν γὰρ ἐνθὺς τοῦτ' ἀκούσεθ'
ἢ πόλις, ubi ἅπαν Br. Keil. Men. monost. 361 Mein. || 4 γυναῖκ' ἄρα
vel γυναῖκα σὺ scripsi: γυναῖκα libri | ἔρεῖς Tr.: ἔρις S M A || 6 πᾶσιν
M | διαφέρει S M A: διαφέρειν οἷε (vel δοκεῖς) Porson Adv. p. 304
distribuens in prioribus πρὸς γυναῖκ' ἔρεῖς Τὸ πρᾶγμα κτέ. sed
fortius est καὶ τί τοῦτο διαφέρει κτέ. || 7 ecl. cum lemm. hab.
S M A || 8 φρουροῦντες S M φρονοῦντες A || 9 ἐν δος S ἐνδοσ M
ἐνδον A: ἐνδικος ci. Gesn.¹ f. 402^v idque recepit Nauck. πέφυκε σω-
φρονεῖν Cobet, πέφυκ' ἐνδον μένειν Mekler probante Ioanne Kvičala
České mus. filol. VII p. 437, πέφυκ' αἰνεῖν δόμον Sitzler || 10 τί δὲ A |
φυλάσσειν S φυλάσσει M A | μὴ ἔξαμαρτάνῃ Mekler. versus nondum
expeditus. ecloga fortasse ex Alope petita. certe Cercyo sic loqui po-
terat qui frustra custodiverat filiam || 11 ecl. cum lemm. hab. S M A.
v. 13 respicit Harpocratio p. 40, 7 Bekk. αὐλειος ἢ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ
πρώτῃ θύρα τῆς οἰκίας, ὡς δηλοῖ Μενάνδρος || 13 διὰ τὴν αὐλὰν λίαν
S M A: διὰ τὴν λαλιὰν prop. Nauck Mél. Gr.-Rom. II p. 335 | ὄρος
Nauck: πέρας libri | αὐλειος A²: αὐλιος S M || 14 νενόμιστ' οἰκίας
S M A. νενόμισται βίον Nauck

ἔτι λαιδορουμένην, κυνὸς ἔστ' ἔργον, 'Ρόδη.

12 Εὐριπίδου Μελεάγρῳ (fr. 521 N.²).

"Ενδον μένουσαν τὴν γυναῖκ' εἶναι χρεῶν
ἔσθλην, θύρασι δ' ἄξιαν τοῦ μηδενός.

5 13 Εὐριπίδου Δανάης (fr. 320 N.²).

Οὐκ ἔστιν οὔτε τεῖχος οὔτε χρήματα
οὔτ' ἄλλο δυσφύλακτον οὐδὲν ὥς γυνή.

14 'Ηρώδα μιμιάμβων (VI 37 ss.).

Μὴ δὴ, κόρη, τὸ τὴν χολὴν ἐπὶ ῥίνας

10 ἔχ' εὐθύς, ἣν τι ῥῆμα μὴ σοφὸν πεύθῃ.
γυναικὸς ἔστι κρηγύης φέρειν πάντα.

15 Εὐριπίδου (fr. 1062 N.²).

Γυναικὶ δ' ὄλβος, ἣν πόσιν στέργοντ' ἔχῃ.

16 Σοφοκλῆς ἐν Φαίδρῳ (fr. 618 N.²).

15 Σύγγνωτε κἀνάσχεσθε σιγῶσαι· τὸ γὰρ
γυναῖξιν αἰσχρὸν δεῖ γυναῖκ' αἰεὶ στέγειν.

17 Εὐριπίδου 'Αλόπῃ (fr. 111 N.²).

Τί δῆτα μοχθεῖν δεῖ γυναικεῖον γένος

1 ἔστ' ἔργον Gesn.¹ mrg. ex Frob. p. 132, non discrepare videtur A: ἔσπεργον S, (sine acc. et sp.) M. de M vide etiam p. 445, 4 adn. | ῥόδη tacite Gesn.²: ῥωδη (ρω- M) SM ῥώδη A Tr. || 2 ecl. cum lemm. hab. S M A, poetae nom. om. S ubi με superaddita compendii lineola || 3 γυναῖκα SM | αἰνεῖν χρεῶν Ribbeck Röm. trag. p. 507 || 4 ἄξιαi maluit Gesn.² p. 439 ἄξια Dobree Adv. II p. 127 || 5 ecl. cum lemm. hab. S M A, poetae nom. om. S. δανάης compend. S δανάνη M A. idem locus cum lemm. 'Αλέξιδος supra legitur IV 22, 154 ubi vide quae adnotavi || 6 χοῖμα M A supra || 7 οὐδ' ἄλλο S M A supra || 8 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S; ἡρωδάμι μιμιάμβων M 'Ράδα μιμιάμβων A || 9 Κοριττοῖ Her. κόρη τὸ corruptelae similis sit an interpolationi gnomologae dubites | ἐπὶ ῥινός Her. idque dederim etiam Stobaeo || 10 σοφὸν primo, sed corr. καλὸν Her. || 12 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. M A. verum cum Eur. fr. 164 N.² coniungit Br. Keil, sed vide quae dixi supra p. 496, 10 || 13 ἄν S M A || 14 ecl. cum lemm. hab. S M A; ἐν φαίδρῳ om. Tr. || 16 ἐν γυναικὶ δεῖ S ἐν γυναικὶ χοῖ M σὺν γυναικὶ δεῖ A: χοῖ (δεῖ F. G. Schmidt Krit. stud. I p. 269 s.) γυναῖκ' αἰεὶ Vitelli Mél. Graux p. 99 || 17 ecl. cum lemm. hab. S M A; ἀλύπη A || 18 γένος Hartung Eur. rest. II p. 179: γάμον S M A

φρουροῦντας; αἱ γὰρ εὖ τεθραμμέναι πλέον
σφάλλουσιν οἴκους τῶν παρημελημένων.

18 Εὐριπίδου Ἀντιόπη (fr. 209 N.²).

Οὐ σωφρονίζειν ἔμαθον, αἰδεῖσθαι δὲ χρή,
γύναι, τὸ λίαν καὶ φυλάσσεσθαι φθόρον.

19 Εὐριπίδου Ἀνδρομάχης (177 ss.).

Οὐδὲν γὰρ καλὸν
δυοῖν γυναικοῖν ἄνδρ' ἐν' ἱγίας ἔχειν,
ἀλλ' εἰς μίαν βλέποντες εὐναίαν Κύπριν
στέργουσιν, ὅστις μὴ κακῶς οἰκεῖν θέλει.

20 Φιλήμονος (fr. 132 K.).

Ἀγαθῆς γυναικὸς ἔστιν, ὧ Νικοστράτη,
μὴ κρεῖττον' εἶναι τάνδρός, ἀλλ' ὑπῆκοον.
γυνὴ δὲ νικᾷσ' ἄνδρα κακὸν ἔστιν μέγα.

21 Εὐριπίδου Ἀνδρομάχης (229 ss.).

Μὴ τὴν τεκοῦσαν τῇ φιλανδρίᾳ, γύναι,
ζήτει παρελθεῖν· τῶν κακῶν γὰρ μητέρων
φεύγειν τρόπους χρὴ τέκνα, † αἷς ἔνεστι νοῦς.

22 Εὐριπίδου Ἀνδρομάχης (352 ss.).

Οὐ χρὴ πῖ μικροῖς μεγάλα πορσύνειν κακά.
οὐδ', εἰ γυναῖκές· ἔσμεν ἀτηρὸν κακόν,
ἄνδρας γυναιξὶν ἐξομοιοῦσθαι φύσιν.

1 πεφραγμένοι (πεφαργμ-) quod mihi in mentem venit dudum occuparat M. Seyffert || 3 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S || 6 ecl. cum lemm. hab. S M A; Εὐριπίδου non iteravit S || 7 οὐδὲ γὰρ Eur. || 8 ἄνδρ' ἐν' tacite ex Eur. Gesn.¹: ἄνδρα γ' (γε A) ἔνα S A ἀνδρά γ' M ἄνδρα ἔνα Tr. || 10 θέλει M A, Eur. cod. Haunienfsis 417: θέλη S θέλοι codd. Eur. || 11 ecl. cum lemm. hab. S M A || 13 κρεῖττον M || 14 νεικῶσ' (-ῶσ M) S M A: tacite corr. Gesn.¹. 403^v | ἔστι M || 15 ecl. cum lemm. hab. S M A; eclogas 21—25 lemmate εὐρ. ἀνδρ. comprehendit S. ἀνδρομαχίᾳ primo A. μὴ τὴν τεκοῦσαν τῇ φιλανδρίᾳ, γύναι, ὑπερβάλλης citat Hermogenes (rh. gr. II) p. 366, 17 Sp. cf. Schol. Hermog. VII p. 889 W. Ioannes Sicel. VI p. 125 || 18 τέκνα χρὴ τρόπους αἷς A | τέκνα αἷς S M τέκν' (alii τέκνα) οἷς Eur. codd.: τέκν' ὅσοις corr. cod. Laur. XXXII 2. παῖδας, οἷς ego olim || 19 ecl. cum lemm. hab. S M, om. A; lemma dedi ex M, non iteravit S, cf. ad ecl. 21 || 21 ἀτηρὸν κακὸν Phryn. Bekk. p. 19, 17

23 *Εὐριπίδου Ἀνδρομάχης* (373 s.).

Τὰ μὲν ἄλλα δεύτερ' ἂν πάσχοι γυνή,
ἀνδρὸς δ' ἁμαρτάνουσ' ἁμαρτάνει βίον.

24 *Εὐριπίδου Ἀνδρομάχης* (672 ss.).

5 Καὶ μὴν ἴσον γ' ἀνὴρ τε καὶ γυνή σθένει
ἀδικουμένη πρὸς ἀνδρός· ὥς δ' αὖτως ἀνὴρ
γυναῖκα μωραίνουσαν ἐν δόμοις ἔχων.
καὶ τῷ μὲν ἐστὶν ἐν χεροῖν μέγα σθένος,
τῇ δ' ἐν γονεῖσι καὶ φίλοις τὰ πράγματα.

10 οὐκ οὖν δίκαιον τοῖς ἑμοῖς ἔμ' ὠφελεῖν;

25 (26 Mein.) *Εὐριπίδου ἐν Πελοπίδῃ* (fr. 603 N.²).

Αἰνῶ· διδάξαι δ', ἵ τέκνον, σε βούλομαι.
ὅταν μὲν ἤς παῖς, μὴ πλέω παιδὸς φρονεῖν,
ἐν παρθένοις δὲ παρθένου τρόπους ἔχειν,
15 ὅταν δ' ὑπ' ἀνδρὶς χλαῖναν εὐγενοῦς πέσης,

* * *

τὰ δ' ἄλλ' ἀφεῖναι μηχανήματ' ἀνδράσιν.

26 (27 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 654 K.).

Ἦ μὴ γαμεῖν γάρ, ἂν δ' ἀπαξ λάβῃς, φέρειν

1 ecl. hab. S M, om. A; lemma adscriptum in M, non iteratum in S, cf. ad ecl. 21. Georgius Cedrenus vol. I p. 529 ed. Bonn. || 2 τὰ μὲν γὰρ ἄλλα tacite ex Eur. Gesn.¹ fortasse recte. sed potest removisse particulam gnomologus ut saepe de metro securus | δεύτερ' ἂν Eur., tacite ex Eur. Gesn.¹: δεύτερα S M | πάσχοι S M, Eur. cod. Haun. 417 et v. l. in cod. Pal. πάσχει Tr. πάσχη Euripidis reliqui. ἂν πάσχη Musgrave || 3 ἁμαρτάνουσα S M || 4 ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide ad ecl. 21 || 5 ἴσον A | σθένει S M A, Eur. codd. et schol.: στένει Dobree σένει primitus Eur. cod. Marc. 471 || 6 δ' om. S | αὖτως S αὐτως M A sed spir. et acc. non satis clarus in M αὐτως primitus Eur. cod. Laur. XXXII 2, αὐτως rell. || 10 οὐκ οὖν Eur. οὐκοῦν (ουκοῦν M) vel οὐκ οὖν libri Stob. | ἐπωφελεῖν Eur. || 11 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 25 Mein.) M A (post ecl. 24); ἐν om. S || 13 πλέω S M A πλέον Tr. illud in Stobaeo retinui, cf. Croenert Philol. LXI p. 185. πέρα ci. Nauck || 14 παρθένοισι Tr. || 15 ὅταν] ἔστ' ἂν quamdiu Herwerder mus. Rhen. LVIII p. 146 | post hunc v. aliquid intercidisse vidit Gesn.² mrg. τάνδον φυλάσσειν ἐν δόμοις καθημένην suppl. Headlam || 17 ecl. cum lemm. hab. S M A || 18 ἢ om. Tr. χορὴ μὴ

μύσαντα πολλὴν προῖκα καὶ γυναῖκα δεῖ.

26^a (27^a Mein.: Eur. fr. 1063 N.²)

Ἐκπνυθάνεσθαι γάρ σε νῶν χήμας σέθεν.
τὸ μὲν μέγιστον, οὐποτ' ἄνδρα χρὴ σοφὸν
λίαν φυλάσσειν ἄλοχον ἐν μυχοῖς δόμων·
ἐρᾷ γὰρ ὄψις τῆς θύραθεν ἡδονῆς,
ἐν δ' ἀφθόνοισι τοῖσδ' ἀναστρωφωμένη
βλέπουσά τ' εἰς πᾶν καὶ παροῦσα πανταχοῦ
τὴν ὄψιν ἐμπλήσας ἀπήλλακται κακῶν·
τό τ' ἄρσεν αἰεὶ τοῦ κεκρυμμένου λίχνον.
ὅστις δὲ μοχλοῖς καὶ διὰ σφραγισμάτων

5

10

γαμεῖν γάρ, ἂν δ' ἅπαξ γαμῆς prop. Nauck Tr. gr. fr.² p. 697, neutrum probō

1 πολλὴν (-ῆς M) προῖκα non integra. emicabit comica virtus sic: φέρειν Μύσαντα πρὸς τῇ προικὶ τὴν γυναῖκα δεῖ. superscripserit quispiam καὶ, sic elapsus articulus est || 2 qui sequuntur versus sine lemmate vel maiore distinctione cum priore disticho cohaerent in S M A: separavit Meineke praeunte Piersono ad Moer. p. 275. cf. Meineke Com. IV p. 226. 'nunc constat inter omnes Euripidea haec esse' Cobet N. l. p. 46, cf. Methner de trag. gr. fragm. obs. cr. I p. 7 s. confirmat Choricus pro mimis 7, 4 (*Revue de philol.* I p. 223) τραγικὴν ἄκουε ῥῆσιν ἐναντία σοι λέγουσαν 'τὸ μὲν μέγιστον — (9) ἀπήλλακται κακῶν'. ἀκούεις ἀνδρὸς μισογύνου καὶ σώφρονος οἷα τοῖς γήμαντας νοθετεῖ || 3 ἐκπνυθάνεσθαι (sine acc.) A δεῖ πνυθάνεσθαι ser. Nauck | γάρ σε νῶν (vel σ' ἐμοῦ) Nauck: τ' ἀρσένων S M A | χήμας Iacobs: δ' ἡμᾶς libri || 4 ἄνδρα χρὴ quod offert Choricus coniecerat Gesn.² mrg.: ἀνδρ' ἢ S ἀνδρῇ M ἀνδρὶ A ἄνδρα ἢ Tr. || 6 pro ὄψις scribi vult ἥτις Cobet, οὖν τις Nauck. audacius Herwerden ἐρᾷ γὰρ ὄψεως τῶν θύραθεν ἡδέων mus. Rhen. LVIII p. 149. post hunc versum Choricus addit ἐρᾷ δ' ἀκοίειν ὧν φυλάττεται κλίων || 7 ἐν ἀφθόνοισι Cobet | ταῖσδ' F. G. Schmidt *Krit. st.* III p. 35 | ἀναστρωφωμένη Gesn.¹: ἀναστροφωμένη S M sed οφω in ras. M¹ ἀναστρεφομένη A, Choricus ubi ἀναστροφ- e corr. cod. Matrit. || 8 εἰς ἅπαν καὶ παθοῦσα Choricii cod. Matr. || 9 ἐμπλήσας (ut coniecerat Bentley) Choricus: ἐμπλήσασά τ' (ἡ sine acc. S) fere libri Stob. | post κακῶν intercidisse (τὸ θῆλυ γὰρ πέφυκεν ἐξ ἴσου γένος) τό τ' ἄρσεν κτε. putat Headlam *Class. rev.* XV (1901) p. 108 || 10 versum aliunde huc illatum esse indicat Wecklein *Stud. zu Eur.* p. 356 adn. 1 || 11 διὰ σφραγισμάτων M Tr. διασφραγισμάτων S διασφραγίσμασσι A. aberrat Methner l. c. quamquam

σώζει δάμαρτα, δρᾶν τι δὴ δοκῶν σοφὸν
 μάταιός ἐστι καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖ·
 ἦτις γὰρ ἡμῶν καρδίαν θύραζ' ἔχει,
 θαῖσσον μὲν οἰστοῦ καὶ πτεροῦ χωρίζεται,
 5 λάθοι δ' ἂν Ἄργον τὰς πυκνοφθάλμους κόρας·
 καὶ πρὸς κακοῖσι τοῦτο δὴ μέγας γέλως,
 ἀνὴρ τ' ἀχρεῖος καὶ ἡ γυνὴ διοίχεται.

27 (25 Mein.) Εὐριπίδου Ἀνδρομάχης (930).

Κακῶν γυναικῶν εἴσοδοι μ' ἀπώλεσαν.

10 28 Σοφοκλῆς Ἀκρίσιω (fr. 61 N.²).

Ἄλλως τε καὶ κόρη τε κάργεια γένος,
 αἷς κόσμος ἡ σιγὴ τε καὶ τὰ παῖρ' ἔπη.

29 Εὐριπίδου Ἰφιγενείας.

* * *

apte comparat Ar. Thesm. 415 γυναικωνίτισιν σφραγίδας ἐπιβάλλουσιν ἤδη καὶ μοχλοῦς

1 σώζειν (videtur σώζων fuisse, corr. A¹) A | δρᾶν τι Tyrwhitt: δ' ἀνδρὶ SMA | σοφῶν A | δὴ om. A || 2 Eur. Bacch. 332 καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖς || 4 μὲν del. et γ' add. A² || 5 λάθῃ A | ἄργοῦ SM ἄργου A e corr. || 7 ἀνὴρ libri: corr. Bentley | καὶ ἡ (articulus transfixus in A) MA || 8 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 24) MA (post ecl. 27^a Mein.). recurrit versus in ecl. 52 (= Plut. coniug. praec. p. 143 F) et in ecl. 64 quae est Nicostrati. verba κακῶν γ. εἰσόδους Plutarchus citat etiam consol. ad ux. p. 610 B. cf. Men. mon. 699. Plinius n. h. XXIX 5 || 10 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 25 Mein.), om. S. praecessisse olim versus qui leguntur Stob. IV 25, 24 H. (Σοφοκλέους Ἀκρίσιω.) ὥσιν βραχεῖα τοῖς φρονοῦσι σώφρονα πρὸς τοὺς τεκόντας καὶ φντεύσαντας πρέπει intellexit Meineke, qui dativum κόρη τε κάργεια restituit: discidit duo disticha gnomologus, ne praeceptis coniugalibus inmiscerentur quae ad venerationem parentum pertinent || 11 κόρη τε κάργεια (εἰ ex εἰ M¹) MA. gnomologus dativum an nominativum voluerit pro re nata dubium || 12 σεσίγηται M σεσίγηται sed σε delevit et ἡ corr. A¹ αἰ in ε corr. fort. A² ἡ σιγὴ τε tacite de suo Gesn.² || 13 lemma legitur (post ecl. 27^a Mein.) in S (post ecl. 28) in MA, sed versus qui sequuntur sunt Ionis Euripideae. Ἰφιγενείας in Ἴωνος mutavit Meineke. immo intercidit locus ex Iphigenia nescio utra petitus et lemma Ἴωνος. indicavi igitur lacunam et addidi Εὐριπίδου Ἴωνος. procedunt lemmata ex litterarum ordine disposita: potest etiam Εὐρ. Κρεούσης

29^a <Εὐριπίδου Ἴωνος (395—400).>

Σίγα πρὸς ἄνδρα, μή τιν' αἰσχύνῃν λάβω
διακονοῦσα κρυπτά, καὶ προβῇ λόγος
οὐχ ἥπερ ἡμεῖς αὐτὸν ἐξελίσσομεν.
τὰ γὰρ γυναικῶν δυσχερὴ πρὸς ἄρσενας,
καὶ ταῖς κακαῖσιν ἀγαθαὶ μεμιγμέναι
μισούμεθ'· οὕτω δυστυχεῖς πεφύκαμεν.

30 Εὐριπίδου Μηδεία (13ss.).

Αὐτὴ δὲ πάντα συμφέρουσ' Ἰάσωνι·
ἥπερ μεγίστη γίγνεται σωτηρία,
ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῇ.

31 Εὐριπίδου Φριξῶ (fr. 823 N.²).

Δίκαι' ἔλεξε· χορὴ γὰρ εὐναίῳ πόσει
γυναῖκα κοινῇ τὰς τίχας φέρειν αἶε.

32 Θεανούς.

Θεανὼ ἡ Πυθαγόρειος ἐρωτηθεῖσα πῶς ἔνδοξος ἔσται,
ἔφη·

ἰστὸν ἐποικομένη καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσα.

33 Ὑπερίδου (fr. 205 Blass³).

Δεῖ τὴν ἐκ τῆς οἰκίας ἐκπορευομένην ἐν τοιαύτῃ κατα-
στάσει εἶναι τῆς ἡλικίας, ὥστε τοὺς ἀποβλέποντας πυν-
θάνεσθαι μὴ τίνος ἔστι γυνή, ἀλλὰ τίνος μήτηρ.

3 καὶ προβῇ Eur.: καβολῇ SM καὶ ὁλῇ A¹ || 4 ἡμεῖς αὐτὸν A, Eur.: αὐτὸν ἡμεῖς SM | ἐξελίσσομεν Eur. libri || 6 ἀγαθαὶ Eur.: ἀγαθαὶ S M A || 8 ecl. cum lemm. hab. S M A || 9 cf. Apollon. lex. Homer. p. 146, 21 Bekk. Eustath. in Il. p. 734, 15 | αὐτὴ τε Eur. | ξυμφ. Eur. || 12 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S || 14 γυνή A || 15 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. M A. ecloga nescio an ex Her- mippi libro deprompta sit supra citato Stob. III 5, 43 p. 269, 5 || 16 θεανὼ ἡ πυθαγόρειος (-ῖος A¹) ἐρωτηθεῖσα M A θεανὼ ἐρωτη- θεῖσα (ἐρωτ. compendiose) ἡ πυθαγόρειος S | ἐρωτηθεῖσα (ὑπό τινος) aut ἐρ. πῶς (τις) prop. Meineke flor. IV p. LXXIV, et hoc qui- dem male propter ἐμὸν λ., illud non necessario coll. ecl. 55 | 18 Hom. Il. I 31 | ἐποικομένην — ἀντιόωσαν Hom. || 19 ecl. cum lemm. hab. S M A; ad orationem contra Aristagoram rettulit Westermann. So- loni adscribitur persimile praeceptum gnomol. Vat. 504, ubi alias eiusdem generis collectiones indicavit Sternbach || 20 τῇ αὐτῇ A¹, τοιαύτῃ corr. A² || 21 τοὺς M A Tr., τὰς S | ἀποβλέποντας scripsi:

34 Τοῦ αὐτοῦ (fr. 206 Blass³).

Τοὺς μὲν πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἑαυτῆς γυναικὶ καλλω-
πισμοὺς ὅπως βούλοιο χορὴ γίγνεσθαι· τοὺς μέντοι περὶ
τὰς ἐξόδους, οὐκέτι πρὸς τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ πρὸς τοὺς
5 ἑτέρους <γιγνομένους> φοβητέον.

35 Τοῦ αὐτοῦ (p. 87, 25 Blass³).

Οὐκ ἄνδρὸς ἀπειλήν, ἀλλὰ νόμου φωνὴν κυριεύειν
δεῖ τῶν ἐλευθέρων.

36 Ἡροδότου (I 8).

10 Ἄμα δὲ χιτῶνι ἐκδυομένῳ συνεκδύεται καὶ τὴν αἰ-
δῶ γυνή.

37 Ἐπιχάρμου (fr. 286 Kaibel).

Σώφρονος γυναικὸς ἀρετὰ τὸν συνόντα μὴ ἀδικεῖν
[ἄνδρα].

15 38 Δημοκρίτου (fr. 274 Diels²).

ἀπολιπόντας libri, nisi quod superscr. ἀπαντῶντας A eadem manu
quae modo corr. τοιαύτη

1 ecl. cum lemm. hab. S M A || 4 οὐκέτι, <τοὺς οὐ> vel οὐκέτι,
<οὐκ ὄντας> ci. Sauppe. neutrum sufficere perspexerunt Nauck *Mél.*
Gr.-Rom. III p. 70 et Blass, qui recte retraxerunt huc vocem φοβη-
τέον, a qua exordium sumit in codicibus ecloga proxima. atque
τοὺς μέντοι π. τ. ἐξ. οὐκέτι πρὸς τ. ἀ., ἀλλὰ πρὸς ἑτέρους <γιγνο-
μένους> φοβητέον proposuit Nauck, idque recepit Blass sed servato
articulo ante ἑτέρους || 5 ἐταίρους S, corr. S¹ | φοβητέον οὐκ κτέ.
libri: vide quae dixi ad ecl. priorem || 6 ecl. cum lemm. hab. S M A.
libidinis eclogariae exemplum insigne, cf. epitaph. p. 87, 25 ο(ὐ) γὰρ
ἄνδρὸς ἀπειλήν, ἀλλὰ νόμου φωνὴν κυριεύειν δεῖ τῶν εὐδαιμόνων,
οὐδ' αἰτίαν φοβεράν εἶναι τοῖς ἐλευθέροις κτέ. vide Cobet *mnemos.*
IX p. 96 || 7 οὐ γὰρ ἄνδρὸς Hyp., cf. supra p. 577, 2 adn. vel p. 584,
2 adn. | ἄνδρὸς ἀπειλήν temere gnomologus interpretatur maritum
uxori minitantem | v. κυριεύειν δεῖ τῶν ἐλευθέρων cum prioribus
iungenda esse monuerunt Nauck et Blass: quasi novam eclogam
constituunt M A¹, om. S. lemma τοῦ αὐτοῦ praemisit A, pro lem-
mate spatii aliquid rubricatori reliquit M || 9 ecl. cum lemm. hab.
S M A; legitur ecloga etiam III 32, 15 (Ἡροδότου ἱστορίας α'), ubi
vide quae collegimus || 10 κητῶνι Her., Stob. III | ἐκδύεται Stob. III ||
12 ecl. cum lemm. hab. S M A || 13 μὴ ἀδικεῖν S M A || 14 ἄνδρα ut
glossam secl. Valckenaer || 15 ecl. cum lemm. hab. S M A

Κόσμος ὀλιγομυθίῃ γυναικί· καλὸν δὲ καὶ κόσμον λιτότης.

39 Δημοκρίτου (fr. 111 Diels²).

Ὑπὸ γυναικὸς ἄρχεσθαι ὕβρις ἀνδρὶ ἐσχάτη.

40 Ἱπποκράτους (epist. ad Dionys. p. 295 H.).

Ἄλλ' ὁμως χρηρίζει γυνή σωφρονίζοντος· ἔχει γὰρ φύσει καὶ τὸ ἀκόλαστον ἐν ἑαυτῇ, ὅπερ εἰ μὴ καθ' ἡμέραν ἐκκόπτοιο, ὥς τὰ δένδρεα καθυλομανεῖ.

41 Εὐσεβίου (fr. 57 Mull.).

Γάμον ἀρίστη ξυμφωνίῃ ἀμφοτέρους σωφροσύνην 10 ἀσκέειν.

42 Θεοφράστου (fr. CLVII Wimm.).

Οὔτε ὁρᾶν οὔτε ὁρᾶσθαι γυναῖκα καὶ ταῦτα ἐξησκημένην πρὸς κάλλος· ἐπισπᾶται γὰρ ἀμφοτέρα πρὸς ἃ μὴ δεῖ.

43 Πλουτάρχου ἐκ τῶν Γαμικῶν παραγγελμάτων (p. 140 15 D—E).

Ὁ Πλάτων φησὶν εὐδαίμονα καὶ μακαρίαν εἶναι πόλιν, ἐν ᾗ τὸ ἐμὸν καὶ τὸ οὐκ ἐμὸν ἥκιστα φθεγγο-

1 καὶ om. A || 2 λιτότητος M || 3 ecl. cum. lemm. hab. S M A; ἔαν^τ S. recurrit corp. Par. 204 Elt. (Δημοκρίτου γινῶμαι). cf. Democrat. 78, de quo vide Diels Vorsokr.² II 1 p. 722, et append. Vat. 45 Sternb.; gnomol. Byz. 268 W. (= Bar. 252) ubi vide quae adnotavit Wachsmuth; flor. Schenk. (Wien. stud. XI p. 36) 131 || 4 ἀνδρὶ S M A ἂν εἶη (om. ἀνδρὶ) corp. Par. καὶ ἀνανδρίῃ (-δρία nonnulli ut etiam Bar.), omitto interpolationes maiores. fuerit igitur in arche-
ἂν εἶη

typo ἀνδρὶ. hoc si sumas, discrepantiae quo modo ortae sint apparet. complura igitur, genuinum si sit ἂν εἶη, possunt cogitari: ἂν ἀνδρὶ εἶη quod scr. Diels, sed etiam ἂν εἶη ἀνδρὶ vel ἀνδρὶ ἂν εἶη || 5 ecl. cum lemm. hab. S M A || 6 ὁμως αἰεὶ χρηρίζει Hipp. | χρηρίζει libri | γυνὴ σωφρονίζοντα A¹ γυνή τοῦ σωφρονίζοντος Hipp. an gnomologus γυνή <τοῦ αἰεὶ> σωφρονίζοντος? || 7 ἐωντῇ Hercher et Meineke | καθημένην M || 8 ἐκκόπτοιο Hipp.: ἐπικόπτοιο S M A | ὥπερ Hipp. | δένδρεα Tr. | καθυλομανεῖ Hercher || 9 ecl. cum lemm. hab. S M A || 12 ecl. cum lemm. hab. S M A. cf. Plut. mor. p. 484 B p. 767 D || 13 ἐξησκημένην S || 14 ἐπισπᾶται Valckenaer: ἐπίσταται S M A | ἃ μὴ S A τὰ μὴ M || 15 ecl. cum lemm. hab. S M A || 17 ὁ Πλ.] Reip. p. 462 C || 18 καὶ τὸ S A καὶ σὸν M καὶ (om. τὸ) libri Plut.

μένων ἀκούουσι διὰ τὸ κοινοῖς ὥς ἐνι μάλιστα χρῆσθαι τοῖς ἀξίοις σπουδῆς τοὺς πολίτας. πολὺ δὲ μᾶλλον ἐν γάμῳ δεῖ τὴν τοιαύτην φωνὴν ἀνηρῆσθαι.

44 Ἐν ταύτῳ (p. 140 F).

5 Αὕτη τοίνυν καὶ χρημάτων κοινωνία προσήκει μάλιστα τοῖς γαμοῦσιν εἰς μίαν οὐσίαν <πάντα> καταχεαμένους καὶ ἀναμίξαντας μὴ τὸ μέρος ἴδιον καὶ τὸ μέρος ἀλλότριον, ἀλλὰ πᾶν ἴδιον ἡγεῖσθαι καὶ μηδὲν ἀλλότριον. ὥσπερ τὸ κρᾶμα καίτοι ὕδατος μετέχον πλείονος
10 οἶνον καλοῦμεν, οὕτω τὴν οὐσίαν δεῖ <καὶ> τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρὸς λέγεσθαι, καὶ ἡ γυνὴ πλείονα συμβάλλεται.

45 Ἐν ταύτῳ (p. 141 A).

Ὁ Ῥωμαῖος ὑπὸ τῶν φίλων νοουθετούμενος, ὅτι σὺ φρονα <γυναῖκα> καὶ πλουσίαν καὶ ὠραίαν ἀπεπέμψατο,
15 τὸ καλλίγιον αὐτοῖς προτείνας 'καὶ γὰρ τοῦτο' ἔφη 'καλὸν ἰδεῖν καὶ καινόν, ἀλλ' οὐδεὶς οἶδεν ὅπου με θλίβει'. δεῖ τοίνυν μὴ προικὶ μηδὲν μηδὲ κάλλει τὴν γυναῖκα πιστεύειν, ἀλλ' ἐν οἷς ἄπτεται μάλιστα τοῦ ἀνδρός, ὁμιλίᾳ καὶ ἡθρῇ καὶ συμπεριφορᾷ, ταῦτα μὴ
20 σκληρὰ μηδὲ ἀνιῶντα καθ' ἡμέραν ἀλλ' εὐάροστα καὶ ἄλυπα καὶ προσφιλῇ παρέχειν.

1 κοινῆς compend. A || 2 ἐν γάμῳ (vel -φ) SMA: ἐκ γάμον recte Plut. || 3 ἀνειρῆσθαι A || 4 ecl. cum lemm. hab. SMA | τοιαύτη Stegmann || 6 πάντα addidi ex Plut. | καταχεαμένους (καταχεομ- A) SMA: καχεαμένοις Plut. || 7 ἀναμίξαι Plut. || 8 καὶ μηδὲν ἀλλ. om. S || 9 ὥσπερ <γὰρ> τὸ in Plut. Hercher | καίτοι Plut.: καὶ τοῦ SM καί^{τοι} τοῦ A oi m. sec. || 10 οὕτως MA | καὶ tacite e Plut. addidit Gesn.¹ | τῶν οἴκων A¹ || 11 πλείονα Plut.: πλεῖον ὃν SM πλεῖον^ω ὃν (ω superscr. A² ut videtur) A πλεόν ὃν Tr. || 12 ecl. cum lemm. hab. SMA. cf. Plut. Aemilius Paulus c. 5 Hieronymus Adv. Iovin. I p. 38 A || 13 νομοθετούμενος M | ὅτι οὕτι M || 14 γυναῖκα e Plut. add. Gesn.¹ || 15 τὸ καλλίγιον SM τὸ καλλήγιον A¹: τὸν κάλιον (κάλιον vel κάλιον libri) Plut. cf. caliga et neogr. καλίγι. dedi igitur καλ-, etiam propter καλόν (17). vid. B. A. Sophokles Greek lex. p. 621 | αὐτοῖς αὐτοῦ M | καὶ γὰρ οὕτως ἔφη καλὸς ἰδεῖν καὶ καινός Plut. | ἔφη om. A || 16 κοινὸν SMA: corr. Gesn.¹, inde opinor A² || 17 μηδὲν SMA¹ μηδένα A² μηδὲ γένει tacite e Plut. Gesn.¹ || 19 ὁμιλίᾳ τε καὶ Plut. || 20 ἀνιόντα Tr.

46 Ἐν ταύτῳ (p. 141 B).

Ὡσπερ οἱ ἱατροὶ τοὺς ἐξ αἰτιῶν ἀδήλων καὶ κατὰ μικρὸν συλλεγομένων γεννωμένους πυρετοὺς μᾶλλον δεδοί-
κασιν ἢ τοὺς ἐμφανεῖς καὶ μεγάλας προσφάσεις ἔχοντας,
οὕτω τὰ λανθάνοντα τοὺς πολλοὺς μικρὰ καὶ συνεχῇ καὶ 5
καθημερινὰ προσκρούσματα γυναικὸς καὶ ἀνδρὸς μᾶλλον
δίδοται καὶ λυμαίνεται τὴν συμβίωσιν.

47 Ἐν ταύτῳ (p. 141 C).

Ἀμύχανον οὖν τι πρᾶγμα γίνεται γαμετὴ γυνὴ καὶ
νόμιμος, ἂν ἐν ἑαυτῇ πάντα θεμένῃ, καὶ προῖκα καὶ 10
γένος καὶ φάρμακον καὶ τὸν κεστὸν αὐτόν, ἥθαι καὶ ἄρε-
τῇ κατεργάζεται τὴν εὖνοιαν.

48 Ἐν ταύτῳ (p. 141 E).

Κόσμος ἐστίν, ὡς ἔλεγε Κράτης, τὸ κοσμοῦν· κοσμεῖ
δὲ τὸ κοσμιωτέραν γυναῖκα ποιοῦν. ποιεῖ δὲ τοιαύτην 15
οὔτε χρυσὸς οὔτε σμάραγδος οὔτε κόκκος, ἀλλ' ὅσα σεμ-
νότητος εὐταξίας αἰδοῦς ἔμφρασιν περιτίθῃσι.

49 Ἐν ταύτῳ (p. 142 B).

Καθάπερ ὁ Φωκίων, τοῦ Ἀντιπάτρου πρᾶξιν αὐτῷ
προστάττοντος οὐκ οὔσαν δὲ πρέπουσαν, εἶπεν 'οὐ δύνα- 20
σαι μοι καὶ φίλῳ καὶ κόλακι χρῆσθαι', οὕτω λογίζεσθαι
περὶ τῆς σώφρονος καὶ αὐστηρᾶς γυναικὸς 'οὐ δύναμαι
καὶ ὡς γαμετῇ καὶ ὡς ἑταίρᾳ συνεῖναι'.

1 ecl. cum lemm. hab. S M A || 2 ὥσπερ γὰρ ἱατροὶ Plut. ||
3 γεννωμένους Plut.: γενομένους S M γεγεννημένους A sed o supra μ
A¹ || 6 προσκρούσματα S M νοσήματα A προσκρούματα Plut. || 7 ἐμ-
βίωσιν A¹ || 8 ecl. cum lemm. hab. S M A || 9 ἄμαχον Plut. | τι γίγ-
νεται πρᾶγμα Plut. || 10 αὐτῇ Plut. | θεμένους A || 11 φάρμακα
Plut. | ἥθαι καὶ M A, Plut.: ἥθαι καὶ sed καὶ ex τε corr. S¹ ut
cum Meklero fort. dubites an ἥθαι τε καὶ scribendum sit || 13 ecl.
cum lemm. hab. S M A. cf. Poet. philos. p. 214, 14 Diels || 14 κόσ-
μος γὰρ ἐστίν Plut. vide quae adnotavi ad 2 || 15 ποιεῖς δὲ M ||
16 σεμνότης compend. A || 18 ecl. cum lemm. hab. S M A. cf. Plut.
mor. p. 64 C p. 188 F Phoc. c. 30 Agis c. 2 || 20 προστάττοντος
οὐ καλὴν οὐδὲ πρέπουσαν Plut.; num Stob. οὐκ οὔσαν (καλὴν οὐ) δὲ
πρέπουσαν? || 21 καὶ φίλῳ χρῆσθαι καὶ κόλακι Plut. | οὕτως M ||
22 περὶ] παρὰ Tr. | οὐ δύναμαι τῇ αὐτῇ καὶ ὡς Plut. || 23 ὡς (ante
ἑταίρα) om. S

49^a Ἐν ταύτῃ (p. 142 C).

Ἡ Θεανὼ παρέφηνε τὴν χεῖρα περιβαλλομένη το
 ἱμάτιον· εἰπόντος δὲ τινος 'καλὸς ὁ πῆχυς,' 'ἀλλ' οὐ
 δημόσιος' ἔφη. δεῖ δὲ μὴ μόνον <τὸν> πῆχυν ἀλλὰ μηδὲ
 5 τὸν λόγον δημόσιον εἶναι τῆς σώφρονος, καὶ τὴν φωνὴν
 ὡς ἀπογύμνωσιν αἰδεῖσθαι καὶ φυλάττεσθαι πρὸς τοὺς
 ἐκτός. ὁρᾶται γὰρ ἐν αὐτῇ καὶ πάθος καὶ ἡῆθος καὶ διά-
 θεσις τῆς λαλούσης.

49^b Ἐν ταύτῃ (p. 142 D).

10 Τὴν δὲ Ἥλειων ὁ Φειδίας Ἀφροδίτην ἐποίησε χελώ-
 νην πατοῦσαν, οἰκουρίας σύμβολον ταῖς γυναιξὶ καὶ σιω-
 πῆς. δεῖ γὰρ ἢ πρὸς τὸν ἄνδρα λαλεῖν ἢ διὰ τοῦ ἀνδρός,
 μὴ δυσχεραίνουσιν εἰ δι' ἄλλοτριᾶς γλώττης ὥσπερ αὐλή-
 τῆς φθέγγεται.

15 50 Ἐν ταύτῃ (p. 143 A).

Καὶ γὰρ ὁ Ῥωμαῖος νομοθέτης ἐκώλυσε δῶρα διδό-
 ναι καὶ λαμβάνειν παρ' ἀλλήλων τοὺς γεγαμηκότας, οὐχ
 ἵνα μηδενὸς μεταλαμβάνωσιν, ἀλλ' ἵνα πάντα κοινὰ
 νομίζωσιν.

20 51 Ἐν ταύτῃ (p. 143 C).

Τοῖς περὶ τὸν Κῦρον Ἑλλήσι παρήγγειλαν οἱ στρατη-
 γοὶ τοὺς πολεμίους, ἐὰν μὲν βοῶντες ἐπίωσι, δέχεσθαι

1 ecl. habent lemmate addito SMA. semel posuit lemma ante
 ecl. 43 Tr. cf. Clem. Al. strom. IV 19 p. 301, 23 Stähli. (Theodoret.
 XII p. 317, 17 Raed.). idem responsum Atticae mulieri tribuitur in
 apophth. Vindob. ed. Wachsm. n. 166, simile ad Theano refertur ibid.
 178 || 2 παρέφηνε ex παρέτεινε corr. S¹ || 3 εἰπόντος δὲ τινος (sic
 S M A) reponunt in Plut., ubi libri τινὸς δ' εἰπόντος | οὐ A, Plut.:
 οὐχ ὁ (unde οὐχί prop. Mekler) S M. οὐ etiam Clem., Theod., apophth.
 Vind. n. 166 et 178 || 4 τὸν tacite e Plut. add. Gesn.¹ || 5 post σώφρο-
 νος in Plut. lacunam signavit Hercher || 7 s. ἐνορᾶται γὰρ αὐτῇ
 Plut. | τῆς om. Plut. || 9 ecl. hab. lemmate non iterato S, addito lemm.
 M A. cf. Plut. mor. p. 381 E || 10 τὴν δὲ S M A τὴν μὲν Tr.: τὴν
 Plut. || 11 σύμβολον S, Plut. σύμβουλον A¹ σύμβολον una litt. (v
 igitur) rasa M || 13 ἄλλοτριᾶς M A, Plut. αὐλήτριᾶς S || 14 φθέγ-
 γεται σεμνότερον Plut. || 15 ecl. cum lemm. hab. S M A. cf. Plut.
 mor. p. 265 E || 16 ἐκώλυσε M || 20 ecl. cum lemm. hab. S M A |
 21 παρὰ τὸν Tr. | οἱ στρατιῶται Tr. || 22 ἐπιῶσι S M A¹

μετὰ σιωπῆς, ἐὰν δ' ἐκεῖνοι σιωπῶσιν, αὐτοὺς μέγα βοήσαντας ἐξελαύνειν. αἱ δὲ νοῦν ἔχουσαι γυναῖκες ἐν ταῖς ὁργαῖς τῶν ἀνδρῶν κεκραγόντων μὲν ἡσυχάζουσι, σιωπῶντας δὲ προσλαλοῦσαι καὶ παραμυθούμεναι πραῦνουσιν.

52 Ἐν ταύτῳ (p. 143 F).

Ἡ Ἑρμιόνη δοκεῖ τι λέγειν ἀληθὲς λέγουσα
κακῶν γυναικῶν εἴσοδοί μ' ἀπώλεσαν.

τοῦτο δὲ οὐχ ἀπλῶς γιγνόμενόν ἐστιν, ἀλλ' ὅταν αἱ πρὸς τοὺς ἄνδρας διαφοραὶ καὶ ζηλοτυπίαί ταῖς τοιαύταις γυναιξὶ μὴ τὰς θύρας μόνον ἀλλὰ καὶ τὰς ἀκοὰς οἴγῃσι. 10
τότε οὖν δεῖ μάλιστα τὴν νοῦν ἔχουσαν ἀποκλείειν τὰ ὧτα καὶ φυλάττεσθαι τὸν ψιθυρισμόν, ἵνα μὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ γένηται, καὶ πρόχειρον ἔχειν τὸ τοῦ Φιλίππου. λέγεται γὰρ ἐκεῖνος ὑπὸ τῶν φίλων παροξυνόμενος ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας ὥς εὖ πάσχοντας καὶ κακῶς αὐτὸν λέγοντας 15
εἰπεῖν 'τί οὖν, ἂν καὶ κακῶς ποιῶμεν αὐτούς;' ὅταν οὖν <αἱ> διαβάλλουσαι λέγωσιν ὅτι 'λυπεῖ σε φιλοῦσαν ὁ ἀνὴρ καὶ σωφρονοῦσαν', 'τί οὖν, ἂν καὶ μισεῖν αὐτὸν ἄρξωμαι καὶ ἀδικεῖν;'

53 Θεανοῦς.

Θεανὼ ἡ Πνθαγορικὴ φιλόσοφος ἐρωτηθεῖσα ποσταία

1 μέγα βοήσαντας ἐξελαύνειν (ἐπελ- A²) SMA: μετὰ βοῆς ἀντεξελαύνειν Plut. concinnius (cf. μετὰ σιωπῆς), et apparet quam facile hoc in illud abire potuerit || 2 νοῦν] νῦν A || 4 καὶ om. A¹ | παραμυθούμεναι πραῦνουσιν SM: παραμυθοῦσιν A¹ | καταπραῦνουσιν Plut. || 5 ecl. cum lemm. hab. SMA || 7 Eur. Andr. 930. legitur ecloga supra 27 | 25 εἴσοδό (sic) M || 8 γιγνόμενον M, Plut.: γινόμενον S γενόμενον A || 10 μόνον SM, Plut. μὲν A- | ἀνοίγῃσι Plut. || 12 ἐπὶ πυρὶ A || 15 ὥς tacite e Plut. Gesn.¹: καὶ SMA || 16 ἂν κακῶς (deleto καὶ) scr. Hercher | ποιούμεν M || 17 αἱ addidi e Plut. | λέγουσιν M || 18 post τί οὖν excidisse φήσιν videtur Herchero, 'τί οὖν', <ἂν φαίης> ἂν scr. Bernardakis | καὶ μισεῖν SA, Plut.: καὶ νοσεῖν M || 20 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. MA. recurrit Diog. Laert. VIII 43 gnomol. Par. 77 Sternb. minus prope absunt a Stobaeo Theo prog. 5 p. 98, 3 Sp. apophth. Vind. 176 Wachsm. || 21 ἡ Πνθαγορικὴ φιλόσοφος addidi ex MA, gnom. Par., Theone: om. S | ποσταία A | ἐρωτηθεῖσα ὑπό τινος, ποσταία γυνὴ ἀπ' ἀνδρὸς καθαρά

γυνή ἀπ' ἀνδρὸς καθαρεύει, 'ἀπὸ μὲν τοῦ ἰδίου' εἶπε
'παραχρῆμα, ἀπὸ δὲ τοῦ ἄλλοτριου οὐδέποτε'.

54 Τῆς Φίλωνος γυναικός.

Ἡ Φίλωνος γυνή ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τιος ἐν συνόδῳ
5 πλειόνων γυναικῶν διὰ τί μόνη τῶν ἄλλων οὐ φορεῖ
χρυσοῦν κόσμον, ἔφη, ὅτι αὐτάρχεις κόσμος ἐστὶ γυναικὶ
ἢ τοῦ ἀνδρὸς ἀρετή.

55 Θεανοῦς.

Θεανὼ ἐρωτηθεῖσα τί πρέπον εἶη γυναικί, 'τὸ τῷ
10 ἰδίῳ' ἔφη 'ἀρέσκειν ἀνδρί'.

56 Δημάδου.

Δημάδης εἶπε τὴν αἰδῶ τοῦ κάλλους ἀκρόπολιν εἶναι.

57 Ἰαμβλίχου ἐκ τῆς ἐπιστολῆς Περὶ γάμου χρήσεως.

Οἰκοῦν καὶ περὶ τοῦ ἄρχειν μὲν τὸν ἄρρενα ἄρχε-
15 σθαι δὲ τὴν θήλειαν ὁμογνωμονήσουσι. τὸ δὲ σχῆμα
τῆς ἀρχῆς ἐστὶ οὐχ οἶον τὸ δεσποτικόν, θεραπεῦον τὸ
τοῦ κρείττονος συμφέρον· οὐδ' οἶον τὸ τῶν τεχνῶν, μόνου

εἰς τὸ θεσμοφορεῖον κάτεισιν, εἶπεν Theo, ἐρωτηθεῖσα, ποστὰία ἢ
(ἢ superscr. cod. Vind.) ἀπ' ἀνδρὸς καθαρεύει καὶ εἰς ἱερὸν ἵνα
δεῖ αὐτήν, ἔφη apophth. Vind.

2 παραχρῆμα] αὐθιμερόν apophth. Vind. | οὐδέποτε supra lin.
A¹ || 3 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. recurrit corp.
Par. 547 Elt. (τῆς Φίλωνος γυναικός). cf. etiam apophth. Vindob.
ed. Wachsm. 181 et Stob. III 5, 37 p. 267, 3 cum adn. Φωκίωνος
legi voluerunt Cobet mnemos. IX p. 137 Bernays *Phok.* p. 125 s. ||
4 φίλωνος S M A Φωκίωνος cod. Par. 1985 teste Gaisfordo. et sic in
A man. rec. in marg. lemma φωκίωνος γυνή | ὑπό τιος ἐν συνόδῳ
πλειόνων γυναικῶν dedi ex M A, corp. Par., om. S || 5 μόνη τῶν
ἄλλων M A, corp. Par.: μόνη τῶν ἄλλων ἐν συνόδῳ S || 6 ἔφη S M
εἶπεν A, om. corp. Par. | ἐστὶ γυναικί M A, corp. Par.: μοι ἐστὶν S |
8 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. M A || 9 post Θεανὼ quod in
ecl. 53 inserere debuit Gesn.² ἢ Πυθαγορικὴ φιλόσοφος, id aberrans
hic inseruit ubi deest in libris || 10 τὸ τῷ ἰδίῳ ἔφη S ἔφη τὸ τῷ
ἰδίῳ M ἔφη τὸ τῷ ni fallor A | ἀρέσκειν ἀνδρί S M ἀνδρὶ ἀρέσκειν
αὐτῆς A || 11 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. M A. δημάδου
M A, fallitur Gaisford || 12 δημάδης M A Δημάδην S || 13 ecl. cum
lemm. hab. S M A; ἱαμβλί non plura S || 14 περὶ τοῦ S M A παρὰ
τὸ Tr. περὶ τὸ Gesn.²

τοῦ ἡττονος ἐπιμελούμενον· ἀλλ' οἷον τὸ πολιτικόν, κηδό-
μενον ἐξ ἴσου τοῦ κοινῇ συμφέροντος.

58 Σωκράτους.

Τοὺς μὲν ἄνδρας τοῖς τῆς πόλεως νόμοις δεῖ πείθε-
σθαι, τὰς δὲ γυναῖκας τοῖς τῶν συνοικούντων ἀνδρῶν ἡ-
γεσι.

59 Δίωκος ἐκ τοῦ Οἰκονομικοῦ (fr. VI v. II p. 310 Arn.).

Εὐσέβεια δὲ γυναικεία ὁ πρὸς τὸν ἄνδρα ἔρως.

60 Ἐν ταύτῃ (ibid. fr. VII).

Γέλως δὲ συνεχὴς καὶ μέγας θυμοῦ κακίων· διὰ τοῦτο 10
μάλιστα ἐταίραις ἀκμάζων καὶ παίδων τοῖς ἀφρονεστέροις.
ἐγὼ δὲ κοσμεῖσθαι πρόσωπον ὑπὸ δακρύων ἰγούμαι μάλ-
λον ἢ ὑπὸ γέλωτος. δάκρυσι μὲν γὰρ ὥς ἐπὶ τὸ πλείστον
σύνεστι καὶ πάθημά που χρηστόν, γέλωτι δὲ ἀκολασία.
καὶ κλαίων μὲν οὐδεὶς προντρέψατο ὑβριστήν, γελῶν δὲ 15
ἠῦξησεν αὐτοῦ τὰς ἐλπίδας.

61 Φιντίος τῆς Καλλικράτεος θυγατρὸς Πυθαγορείας

ἐκ τοῦ Περὶ γυναικὸς σωφροσύνας.

Τὸ μὲν ὅλον ἀγαθὸν δεῖ ἡμεῖς καὶ κοσμίαν· ἄνευ δ'
ἀρετᾶς οὐδέποκα γένοιτό τις τοιαῦτα. ἐκάστα γὰρ ἀρετὰ 20
περὶ ἕκαστον γινομένα τὸ αὐτᾶς δεκτικὸν ἀποδίδωμι σπου-
δαῖον· ἃ μὲν τῶν ὀπτίλων τῶς ὀπτίλως, ἃ δὲ τᾶς ἀκοᾶς
τὰν ἀκοάν, καὶ ἃ μὲν ὑπὸ τὸν ὑπὸν, ἃ δ' ἀνδρὸς τὸν

2 κοινῇ A: κοινού SM || 3 ecl. cum lemm. hab. SMA. recurrit
gnom. homoeom. 160 Elt. ubi τοὺς μὲν τῆς πόλεως ἄνδρας νόμοις
(om. δεῖ) πείθεσθαι testes non nulli, inter quos etiam append. Vat.
354 Sternb. || 7 ecl. cum lemm. hab. SMA. hanc et proximam eclo-
gam inter Dionis Prusaei fragmenta recepit L. Dindorf v. II p. 313 ||
8 δὲ om. S || 9 ecl. cum priore sine lemmate cohaerentem hab. S,
addito lemmate tamquam sui iuris eclogam MA || 14 μάθημα SMA:
corr. Halm lect. Stob. p. 28 || 15 κλέων Tr. || 16 αὐτοῦ Tr. et (si
merito silet Mekler) A: αὐτῶν SM || 17 ecl. cum lemm. hab. SMA;
καλικρ- M, dein πυθαγορείας SMA. σωφροσύνης Tr. || 19 δ' Mei-
neke: γὰρ libri || 20 οὐδέποκ' ἂν ci. Meineke | τοιαῦτα S τοιαῦτα
M τοιαύτη A | ἐκάστα MA ἐκάστη S || 21 γινομένα A γενόμενα M
γενομένη S | τὸ αὐτᾶς SA τοιαύτας M | ἀποδίδωμι M ἀποδιδῶμι
A ἀποδίδωσι S || 22 τῶν ὀπτίλων τῶς ὀπτίλως fere libri || 23 ἄνδρα
τὸν ἄνδρα A

ἄνδρα· οὕτω δὲ καὶ <ἀ> γυναικὸς τὰν γυναῖκα. γυναικὸς
 δὲ μάλιστα ἀρετὰ σωφροσύνα· διὰ γὰρ ταύτας τὸν ἴδιον
 ἄνδρα καὶ τιμὴν καὶ ἀγαπὴν δυνασεῖται. πολλοὶ μὲν
 ἴσως δοξάζοντι, ὅτι οὐκ εὐάρμοστον γυναικὶ φιλοσοφέν,
 5 ὥσπερ οὐδ' ἱππεύειν οὐδὲ δαμαγορέν· ἐγὼ δὲ τὰ μὲν
 τινα νομίζω ἀνδρὸς ἤμεν ἴδια, τὰ δὲ γυναικὸς, τὰ δὲ
 κοινὰ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, τὰ δὲ μᾶλλον ἀνδρὸς ἢ γυν-
 ναικὸς, τὰ δὲ μᾶλλον γυναικὸς ἢ ἀνδρὸς. ἴδια μὲν ἀν-
 δρὸς τὸ στραταγὲν καὶ πολιτεύεσθαι καὶ δαμαγορέν, ἴδια
 10 δὲ γυναικὸς τὸ οἰκουρέν καὶ ἔνδον μένειν καὶ ἐκδέχεσθαι
 καὶ θεραπεύειν τὸν ἄνδρα. κοινὰ δὲ φραμί ἀνδρείαν καὶ
 δικαιοσύναν καὶ φρόνασιν· καὶ γὰρ τὰς τῷ σώματος ἀρε-
 τὰς ἔχεν πρέπον καὶ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ καὶ τὰς ψυχᾶς
 ὁμοίως· καὶ ὥς ὑγιαίνειν τῷ σώματι ἀμφοτέροις ὠφέλι-
 15 μον, οὕτως ὑγιαίνειν τῇ ψυχῇ· σώματος δὲ ἤμεν ἀρετὰς
 ὑγείαν ἰσχὺν εὐαισθησίαν κάλλος. τὰ δὲ μᾶλλον ἀνδρὶ
 καὶ ἀσκὲν καὶ ἔχεν οἰκῆρόν ἐντι, τὰ δὲ μᾶλλον γυναικὶ.
 ἀνδρότατα μὲν γὰρ καὶ φρόνασιν μᾶλλον ἀνδρὶ καὶ διὰ
 τὰν ἔξιν τῷ σώματος καὶ διὰ τὰν δύναμιν τὰς ψυχᾶς,

1 δὲ om. A | ἀ addidit Meineke || 3 τιμὴν (-ήν M) καὶ ἀγαπὴν
 (ἀγάπην M) MA τιμᾶν καὶ ἀγαπᾶν S | δυνασεῖται A || 4 φιλοσο-
 φεῖν libri: corr. Orelli || 5 δαμαγορέν (sic saepius) S -εῖν A || 6 ἤμεν
 om. A || 7 ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς om. A || 9 στραταγὲν (vel -ἐν) S στρα-
 τηγὲν (-ηγέν A) MA | τὸ πολιτεύεσθαι (καὶ ante τὸ om.) S | δαμα-
 γορεῖν M || 10 οἰκουρέν S οἰκουρεῖν MA | καὶ ἔνδον SM οἴκοι A |
 μένειν A: μένην S μένειν M Tr. || 11 θεραπεύειν MA θεραπεύειν S |
 ἀνδρείαν sed ἀνδρείαν corr. m. antiqua A || 12 τῷ (quod scripserat
 Orelli Op. sent. II p. 356) SMA: τοῦ Tr. || 13 ἔχεν πρέπον SM:
 πρέπον ἔχειν A; πρέπον ἔχεν Gaisford || 15 ὑγιαίνειν (-εν Tr.) S |
 σώματος δὲ ἤμεν ἀρετάς] videtur νομίζω vel φραμί sim. exoidisse
 Orellio || 16 ὑγείαν tacite Meineke | ὑγείαν libri sed γεί in ras.
 M | ἀνδρὶ καὶ om. Tr. || 17 ἔχειν S | οἰκῆρόν ἐντι scripsi (cf. p. 592, 12):
 οἰκεῖόν ἐντι M οἰκεῖον ἐντι ut videtur SA οἰκεῖον ἐν τι Tr. || 19 τῷ
 Tr.: τοῦ SMA | post ψυχᾶς distinctio maior, dein nova quasi ecloga
 cui praefigitur ἐν ταυτῷ in SMA. secutus sum Tr. ubi etsi fortiter
 distinguitur post ψυχᾶς tamen pergitur in eadem ecloga. nescio autem
 an vera gnomologii imago repraesentetur in SMA, certe minime
 inaudita eius modi oscitantia eclogariorum

σωφροσύναν δὲ γυναικί. διὸ δεῖ περὶ σωφροσύνας παιδευ-
 ομένην γνωρίζεν, ἐκ πόσων τινῶν καὶ ποίων τοῦτο τάγα-
 θὸν τῇ γυναικὶ περιγίνεται. φανὶ δὴ ἐκ πέντε τούτων·
 πρῶτον μὲν ἐκ τᾶς περὶ τὰν εὐνὰν ὁσιότητός τε καὶ εὐσε-
 βείας· δεύτερον δὲ ἐκ τῷ κόσμῳ τῷ περὶ τὸ σῶμα· τρί- 5
 τον <δ> ἐκ τᾶν ἐξόδων τᾶν ἐκ τᾶς ἰδίας οἰκίας· τέταρ-
 τον δ' ἐκ τῷ μὴ χρέεσθαι τοῖς ὀργιασμοῖς καὶ ματρωσ-
 μοῖς· πέμπτον δ' ἐν τῇ θυσίᾳ τῇ πρὸς τὸ θεῖον εὐλαβέα
 ἦμεν καὶ μετρίαν. τούτων δὲ μέγιστον αἴτιον καὶ συνεκτι-
 κώτατον τᾶς σωφροσύνας το περὶ τὰν εὐνὰν ἦμεν ἀδιά- 10
 φθορον καὶ ἄμικτον θυραῖω ἀνδρός. πρῶτον μὲν γὰρ
 εἰς τοῦτο παρανομοῦσα ἀδικεῖ γενεθλίως θεῶς, οἷον καὶ
 συγγενείᾳ οὐ γνασίως ἐπικούρως ἀλλὰ νόθως παρεχομένα·
 ἀδικεῖ δὲ τὼς φύσει θεῶς, ὥσπερ ἐπομόσασα μετὰ τῶν 15
 αὐτᾶς πατέρων τε καὶ συγγενῶν ... συνελεύσεσθαι ἐπὶ κοι-
 νῶν βίῳ καὶ τέκνων γενέσει τῇ κατὰ νόμον· ἀδικεῖ δὲ
 καὶ τὰν αὐτᾶς πατρίδα, μὴ ἐμμένονσα τοῖς ἐνδιατεταγ-

1 δει MA: δῆ S δῆ Tr. | παιδευομένην Tr.: -ομένα SM -ομένη
 A || 2 ἐκ πόσων A: ἐπόσων SM ἐπ' ὅσων Tr. vix voluit ἐπόσων
 ut in titulis nonnumquam ἐΦιάλας sim., cf. Collitz *Gr. dialektinschr.*
 II p. 54 | ποίων τοῦτο SM sed ποίων τοῦτο in ras. M² ποῖον τοῦτο
 dederat M¹ ποῖον τοῦτ' A | τάγαθὸν SM ἀγαθὸν A || 3 τῇ Tr.:
 τῇ (τῇ A) SMA | περιγίνεται Nauck: παραγίνεται SMA || 4 πρῶ-
 τον μὲν ἐκ τᾶς (τὰς M) MA Tr. πρῶτον μὲν ἐκ τῆς S | τε om. A ||
 6 δ' addidi | τῶν ἐξόδων τῶν libri: corr. Meineke || 7 καὶ ματρωσ-
 μοῖς SM, om. A: corr. Gesn.², cf. infra p. 593, 6 adn. || 8 δ' <ἐκ
 τῷ> ἐν τῇ θ. dubitans ci. Meineke | τῇ (ante πρὸς) A Tr. τὰ SM |
 περὶ τὸ θεῖον scr. Meineke. πρὸς si verum, expectes ποτὶ || 9 ἦμεν
 A Tr. εἶμεν S εἶμεν M || 10 τὸ M Tr. τᾶς S τὰ A | ἦμεν A Tr.
 εἶμεν S εἰ μὲν M || 11 ἀνδρός etiam A compend., non ἀνδρὶ. neque
 igitur recte θυραῖω ἀνδρὶ Meineke || 12 ἐς tacite Meineke | παρα-
 νομοῦσα SMA παρανομοῖσα Tr. | γενεθλίους θεοὺς libri: corr.
 Meineke qui mavult <τῶς> γεν. θ. || 13 οὐ om. A | γνασίους ἐπικού-
 ρους ἀλλὰ νόθους libri: corr. Meineke || 14 τοὺς φύσει θεοὺς libri:
 τῶς φύσι θεῶς Meineke | οὔσπερ ex ὥσπερ corr. S¹ οὔσπερ MA;
 secluserit Meineke || 15 αὐτᾶς M | ante συνελ. signavi lacunam. inter-
 cidit ὑπέσχετο sim. | συνελεύσασθαι A || 16 βίῳ A: βίῳ τε SM | γε-
 νέσει Meineke | τῇ (ut coniecerat Orelli) A: τε S τὲ M | δὲ SA δῆ M ||
 17 τὴν A | αὐτᾶς M

μένοις. ἔπειτα ἐπὶ τούτοις ἀμβλακίσκεν, ἐφ' οἷς τὸ μέ-
 γιστον τῶν προστίμων ὤριστα θάνατος διὰ τὰν ὑπερ-
 βολὰν τῷ ἀδικήματος, ἔκθεσμον καὶ ἀσυγγνωμονέστατον
 ἤμεν ἀδονᾶς ἔνεκεν ἀμαρτάνειν καὶ ὑβρίζειν· ὕβριος δὲ πάσας
 5 πέρας ὄλεθρος.

61^a Ἐν ταύτῳ.

Κακεῖνο δὲ χρή διαλογίζεσθαι, ὥς οὐδὲν καθάριστον
 εὐρήσει τᾶς ἀμπλακίας ταύτας ἄκος, ὥστε ὥς ἱερὰ θεῶν
 καὶ βωμῶς ποτερχομένην ἤμεν ἄγναν καὶ θεοφιλάταν·
 10 ἐπὶ γὰρ ταῦτα τᾷ ἀδικίᾳ μάλιστα καὶ τὸ δαιμόνιον ἀσυγ-
 γνωμόνητον γίνεται. κάλλιστος δὲ κόσμος γυναικὸς ἐλευ-
 θέρας πρᾶτόν τε κῦδος τὸ διὰ τῶν αὐτᾶς τέκνων ἐπι-
 μαρτύρασθαι τὰν σωφροσύναν τὰν ποτὶ τὸν ἄνδρα, αἴκα
 τὸν τύπον τᾶς ὁμοιότατος ἐπιφέρωντι τῷ κατασπείραντος
 15 αὐτῶς πατρός. καὶ περὶ μὲν εὐνᾶς οὕτως ἔχει· περὶ δὲ
 τῷ κόσμῳ τῷ περὶ τὸ σῶμα δοκεῖ μοι οὕτως. δεῖ λευχ-
 είμονα ἤμεν καὶ ἀπλοῦκάν καὶ ἀπερίσσειτον. ἐσσεῖται

1 ἐπὶ τούτοις libri: ἐν τούτοις dubitans prop. Meineke. sed ne
 proxima quidem integra, ubi ἀμβλακίσκει vel ἀμβλακίσκεν <φαμί>
 prop. Meineke | ἀμβλακίσκεν M A ἀμπλακίσκεν ex ἀμβλ- corr. S¹ ||
 2 τὰν MA Tr. τὴν S || 3 τῷ Tr.: τοῦ SMA | ἔκθεσμον <γὰρ> dubi-
 tanter prop. Meineke || 4 ἤμεν Gesn.²: εἶμεν S εἰ μὲν M εἰμὲν A.
 ἤμεν <λέγω> ἄδ. sim. desiderat Meineke sed nimis patiens vocalium
 collisionis | ἀμαρτάνειν A | πάσας om. S || 6 ecl. cum lemm. hab.
 SMA, sine lemm. cum priore cohaerentem Tr. || 8 εὐρίσκει Tr. |
 ἀμπλακίας ex ἀμβλ- corr. S¹ ἀμπλ- MA | ὥς A: ἐς SM || 9 ἤμεν
 Gesn.²: εἶμεν SA εἰ μὲν M | θεοφιλάταν libri. θεοφίλητον merito
 optat Lobeck Paral. II p. 460 || 10 ἐπὶ SM ἐπεὶ A | ἀσυγγνωμόνη-
 τον SMA ἀσυγγνωμότατον Tr. ἀσυγγνωμόνατον Halm lect. Stob.
 p. 48 commonens vocabulum ἀσυγγνωμόνητος recurrere in scholiis
 ad Aesch. Prom. 34 || 12 πρᾶτόν τε κῦδος Haupt: πρᾶττεν εὐ τ'
 εἶδος (εἰ- M) SMA | τῶν MA τὰν S τᾶν Tr. | αὐτᾶς libri | ἐπιμαρ-
 τύρεσθαι corr. S¹ ἐπιμαρτύρασθαι M Tr. ἐπιμαρτύρεσθαι A || 14 τὸν
 τύπον SM τὰ τῶν τύπων A | ὁμοιότητος S ὁμοιότατος MA Tr. |
 τῷ κατασπείραντος Tr. τῷ κατασπείραντι SMA || 15 αὐτῶς Tr.:
 αὐτὰν (sed α e corr. ut videtur S) SM αὐτὸν A. malim αὐτὰ
 (sc. τέκνα) || 16 τῷ κόσμῳ τῷ Tr.: τοῦ κόσμου τοῦ SMA | οὕτω S
 sine distinctione || 17 ἤμεν Gesn.³ p. 444: εἶναι SMA (fallitur Gaisf.)
 εἶμεν Tr. | ἐσσεῖται dedi ex S: ἐσεῖται MA Tr.

δὲ τοῦτο, αἶκα μὴ διαφανέεσσι μηδὲ διαποικίλοις μηδὲ ἀπὸ βόμβυκος ὑφασμένοις χρᾶται τοῖς περὶ τὸ σῶμα, ἀλλὰ μετρίοις καὶ λευκοχρωμάτοις· οὕτω γὰρ τὸ μᾶλλον κοσμεῖσθαι καὶ τρυφὰν καὶ καλλωπισμὸν φεύξεται, καὶ ζᾶλον οὐκ ἐμποιήσῃ μοχθηρὸν ταῖς ἄλλαις. χρυσὸν δὲ καὶ 5 σμάραγδον ἀπλῶς μὴ περιτίθουσιν· καὶ γὰρ πολυχρήματον καὶ ὑπεραφανίαν ἐμφαῖνον ποτιτὰς δαμοτικάς. δεῖ δὲ τὰν εὐνομουμένην πόλιν, ὅταν αὐτὰν δι' ὅλας τεταγμένην, συμπαθέα τε καὶ ὁμοιόνομον ἦμεν, ἀπερύκεν δὲ καὶ δαμιοεργῶς ἐκ τῆς πόλιος τῶς ἐργαζομένως τὰ τοιαῦ- 10 τα. χρώματι δὲ φαιδρύνεσθαι τὰν ποτῶπα μὴ ἐπακτῶ καὶ ἄλλοτρίῳ, τῷ δ' οἰκῇ τῷ σώματος δι' αὐτῷ τῷ ὕδατος ἀπολουομένην, κοσμεν δὲ μᾶλλον αὐτὰν αἰσχύνῃ· καὶ γὰρ τὸν συμβιῶντα καὶ αὐτὰν ἐντιμον παρέξεται. τὰς δὲ ἐξόδως ἐκ τῆς οἰκίας ποιεῖσθαι † τὰς γυναῖκας τὰς 15 δαμοτελέας θνηπολούσας τῷ ἀρχαγέτῃ θεῷ τῆς πόλιος ὑπὲρ αὐτῶν καὶ τῷ ἀνδρὶ καὶ τῷ παντὶ οἴκῳ· ἔπειτα

1 διαφανέεσσι SM -έεσι A || 2 βόμβυκος voluit Gesn.¹ interpretatus a bombyce· βέμβυκος SMA || 4 τρυφὴν libri | φευξέται Meineke || 7 ποτιτὰς M Tr.: ποτας (sine acc.) S ποτὰς A; etiam ποτὸν pro ποτὶ τὸν sim. leguntur in titulis || 9 ἦμεν Gesn.²: εἴμεν SMA || 10 δαμιοεργῶς A δαμιοεργόνος SM δαμιουργῶς Tr. exspectes aut δα-

μιουργῶς aut δαμιεργῶς. an fuit in archetypo δαμιουργῶς? | ἐκ suspectum Meinekio | τῶς ἐργαζομένως A Tr. τοὺς ἐργαζομένως M τοὺς (ex τὰς corr. S¹) ἐργαζομένους S || 11 ποτῶπα Lobeck Paralip. I p. 169: ποτ' ὧπα A ποτῶπαν S ποτ' ὧπαν M || 12 οἰκῇ SM οἰκείῳ A | τῷ σώματι A || 13 κοσμεν MA Tr. κοσμεῖν S | αὐτὰν Tr. et ut videtur A: αὐτὰν S αὐτὰν M | αἰσχύνῃ Tr.: αἰσχύναν SMA || 14 αὐτὰν S: αὐτὰν M αὐτὸν A || 15 ἐξόδως Tr.: ἐξόδους SMA | τὰς γυναῖκας τὰς δαμοτελέας (δημο- S) θνηπολούσας SMA: τὰς θνηπολίας (sive θυσίας) τὰς δαμοτελέας θνηπολοῦσαν ci. Halm lect. Stob. p. 48 idque probat Meineke flor. v. IV p. LXXV qui antea [τὰς γυναῖκας] τὰς δαμοτελέας <θυσίας> θνηπολοῦσαν dederat; similiter [τὰς γυναῖκας] τὰς δαμοτελέας θνηπολοῦσαν <αν θυσί>ας ego. adscripserit enim quispiam τὰς γυναῖκας (cf. p. 593, 8), postquam θνηπολοῦσαν θυσίας depravatam est in θνηπολούσας || 16 δημοτελέας S || 17 αὐτῶν (sine spir.) M

μήτε ὄρφνας ἐνισταμένας μήτε ἐσπέρας ἀλλὰ πλαθνούσας
 ἀγορᾶς καταφανέα γινομένην τὰν ἔξοδον ποιῆσθαι θεω-
 ρίας ἕνεκά τινος ἢ ἀγορασμῶ οἰκῇω μετὰ θεραπαίνας
 μιᾶς ἢ κατὰ πλεῖστον δύο εὐκόσμως χειραγωγουμένην.
 5 τὰς δὲ θυσίας λιτὰς παριστάμεν τοῖς θεοῖς καὶ κατὰν
 δύναμιν, ὀργιασμῶν δὲ καὶ ματρωασμῶν τῶν κατ' οἶκον
 ἀπέχεσθαι. καὶ γὰρ ὁ κοινὸς νόμος τᾶς πόλιος ἀπερύκει
 ταῦ(τα) τὰς γυναῖκας ἐπιτελέν, καὶ ἄλλως καὶ ὅτι μέθας
 καὶ ἐκστάσιος ψυχᾶς ἐπάγοντι τὰ θρησκευσίεις αὗται· τὰν
 10 δ' οἰκοδόεσποιναν καὶ προκαθεζομένην οἰκῶ δεῖ σώφρονα
 καὶ ἀνέπαφον ποτὶ πάντα ἤμεν.

62 Νικοστράτου ἐκ τοῦ Περὶ γάμου.

Ἐστάλθω δὲ ἐσθῆτα ἢ ὥς πάτριον αὐτῇ ἢ ὥς ἥδι-
 στον σοί. χρυσίον δὲ ἦν μὲν ἔχῃ, ὃ (μὴ) τὰ ἐν αὐτῇ ὀνίνησιν,
 15 <ὀνίνησιν> οὐδὲ περικειμένην· ὁμοίως γὰρ ἂν σοι εἶναι καὶ
 ἔχουσα καὶ μὴ ἔχουσα· ἦν δὲ μήτε ἐκείνη οἰκοθεῖν ἐπιφέρειται
 μήτε σὺ ἔχῃς ὁπόθεν χαλκεύσεις, ἐπιθυμία δὲ ἦ, ὃ λόγος
 ἐνταῦθά σοι παρασκευαστέος ὃ πείσων περὶ τε χρυσίου
 καὶ περὶ κάλλους χρυσίου, καὶ ὥς ἄχθος ἂν εἴῃ μᾶλλον
 20 περ ἢ κόσμος τῇ γε σώφρονι· ἐνίοτε δὲ τοῦτο αὐτὸ καὶ

1 ὄρφανᾶς M | ἀνισταμένας libri: corr. Meineke | πλαθνούσας
 SMA πλαθούσας Tr.: corr. Meineke || 2 γινομένην SM γεν- A || 3 οἰ-
 κῇω SM οἰκῇω A || 4 κατὰ τὸ A || 5 κατὰν SM κατὰ A || 6 ματρωσ-
 μῶν SMA: ματρωασμῶν prop. Gesn.² mrg. idque adprobavit Meineke
 flor. v. IV p. LXXV. μητρώζειν ex Iambl. adfert Lobeck Aglaoph.
 p. 629 || 7 ἀπερύκει τὰς (τὰς SM) πόλιος SMA: traiecerunt Hirschig
 et Meineke || 8 ταῦ(τα) τὰς scripsi Meinekii obsecutus iudicio: ταύτας
 SMA ταύτας τὰς Tr. | ὅτι Gesn.²: ποτὶ S ποτὶ M ποτὲ A || 9 αὗται
 S αὐται M αὐταὶ A || 11 ποτὶ πάντα ἤμεν dedi ex MA: ἤμεν (om.
 ποτὶ π.) S; ἤμεν ποτὶ πάντα quasi ex A Gaisford, fallitur || 12 ecl.
 cum lemm. hab. SMA; ἐκ τοῦ περὶ γάμου om. S || 14 χρυσίον Gais-
 ford: χρυσὸν libri | ad ἦν μὲν ἔχῃ subaudienda est apodosis ἔσθῃ |
 ὃ vel ὁ libri | μὴ addidit Elter | τὰ ἐν αὐτῇ corruptum videtur Mei-
 nekio, mihi sanum, cf. p. 582, 7. 584, 10 | ὀνίνησιν addidi. praestat
 fort. ὃ τὰ ἐν αὐτῇ <μὴ ὀνίνησιν> ὀνίνησιν οὐδὲ π. || 17 χαλκεύσεις
 A: χαλκεύσης SM | ἦ (sup. lin. S) SA η M: corr. Gesn.¹ mrg. ||
 18 ἐνταῦθά σοι SM: σοι ἐνταῦθα A | πείθων Tr. || 19 an π. κάλλους,
 καὶ χρυσίου ὥς ἄχθος κτὲ.? | μᾶλλον ἢπερ κόσμος prop. Meineke

τὰς ἐπιβουλὰς ἤγειρε τῶν τε ἀκολάστων εἰς τὰς γυναῖκας, τῶν τε ληστῶν εἰς τὰ χρήματα.

Ἐπεὶ δὲ ἐνταῦθα τοῦ λόγου ἔσμεν, οὗ καὶ χρυσὸς κάλλος τι † προσβαλέτω μοι, δοκῶ εἶρεν τε καὶ ὑποβαλεῖν πρᾶγμα χρυσοῦ πολλῷ τιμαλφέστερον. εἰ γὰρ μηδέν τι 5 ὀκνήσαι αὐτὴν καὶ περὶ γυμνάσια ἔχειν ἀναπεύσαις, ἐνταῦθα εὔροι ἂν καὶ οὗ πάλαι ἐπεθυμοῦμεν, τὸν κόσμον τῷ σώματι. τοῦ μὲν γὰρ ὑγιαίνειν οὐδὲν ἔμοιγε δοκεῖ ἄλλο τι περίθημα καὶ περιδέλαιον κρεῖττον. πόρρω δ' ἂν εἴη καὶ τοῦ δεηθῆναι γυνὴ ὑγιαίνουσα καὶ ψιμυθίου 10 καὶ [ὑπ'] ὀφθαλμῶν ὑπογραφῆς καὶ ἄλλου χρώματος ζωγραφοῦντος καὶ ἀφανίζοντος τὰς ὄψεις. τὰ γὰρ μὴν γυμνάσια ἄλλα μὲν ἂν ἔξω γένοιτο ἐν περιπάτοις, τὰ δὲ ἔνδον παρὰ τὸν ἰστὸν ἰοῦσα εὔροι ἂν τι πονῆσαι † δυνάμενον ἢ τιθέμενον. καὶ τοῦτο τὸ κάλλος τὸ ἀπὸ τῶν 15 πόνων οὐδὲν ὅ τι ἡλέγξέ τε καὶ ἐβασάνισεν, οὔτε ἰδρῶς οὔτε δάκρυα· ὕπνος δὲ πόρρω ὢν τοῦ ἐλέγχειν καὶ μᾶλλον τι προστίθῃσι ταῖς γε ἔρρωμέναις. καὶ οὕτω λέγω ὅτι καὶ ταῦτα πάντα εἰς τὰ ἔκγονα ἀναφέρεται, καὶ τοιαῦτα ἐγένετο παῖδιά, ὅποιά ποτ' ἂν ἢ γυνὴ καὶ λοῖσθη- 20 ται καὶ γυμνάσῃται καὶ ἀμφιάσῃται, μαλακὰ μὲν, εἰ μαλακοῖς τούτοις δῆτα ἐντυγχάνοι, ἄρρενα δὲ καὶ ῥωμαλέα,

3 in marg. συμφωνεῖ ξενοφῶντι A m. rec. cf. Oecon. 10 || 4 fort. κάλλους τι | προσβαλέτω (-βαλλέτω A) libri: προσβάλλεται prop. Meineke, προσβάλλειν λέγεται μοι Elter, malim προσβάλλ(ειν λέγεται), ἐγὼ μοι δοκῶ | μοι δοκῶ (δοκῶ ex δοκεῖ corr. S¹) SMA; δοκῶ μοι Gesn.² | εἶρεν τι Gesn.² || 5 τε pro τι A || 6 ὀκνήσας SMA: corr. Gesn.¹ mrg. | γυμνασίας libri: corr. Cobet mnemos. IX p. 137 | ἀναπεύσας SMA: corr. Gesn.¹ mrg. || 7 εὔροι Elter: εὔροις libri | οὐ SMA: corr. Gesn.¹ mrg.; οὗ καὶ prop. Meineke || 9 περιδέλαιον (ai ex ε S¹) SA περιδέρρεον M: περιδέλαιον Meineke || 10 τοῦ δεηθῆναι SM τοῦδε· θεῖν^{αι} sed ei corr. pr. m. ex η A δεθῆναι Tr. | ψιμυθίου M: ψιμυθίω SA || 11 ὑπ' ὀφθαλμῶ ὑπογραφῆς libri: corr. Cobet coll. Xen. Cyrop. I 3, 2 || 12 v. ὄψεις — (13) γένοιτο ἐν om. M || 13 ἄλλα Gaisford: ἅμα SA || 14 παρὰ SM περὶ A | v. τι πονῆσαι — τιθ. lacunosa vel corrupta || 16 cf. Xen. Oecon. 10, 8 || 18 γὰρ Gesn.² ex M (?): τε SA || 19 καὶ ὅτι καὶ A | ἔκγονα SM ἔκγονα A. scripturam ἔκγονα vix derunt qui recipiant || 21 μαλακὰ μὲν, εἰ Gaisford: μάλα καὶ μένει SMA | μαλακῶν A || 22 ἐντυγχάνει A

εἰ διὰ τῶν πόνων καὶ τῶν καμάτων ἰοῖσα κυῆσαι καὶ τέκοι. ἀλλ' ἐπεὶ καὶ πένητες ἄνθρωποι γαμοῦσι, καὶ πολλοῖς ἄρα μετεμέλησε, καὶ τούτοις ὑποθήσομαι, ὥς ἂν εὐδαιμόνως διάγοιεν τὸν βίον. ὅστις μὲν ἐργάζεται καὶ
 5 ἀπὸ τῶν ὧμων ἀποζῇ οὐδὲ ποθεῖ θεραπείας ἱκανὰ αὐ-
 τῷ καὶ τῇ γυναικὶ ἐργαζόμενος, οὗτος εἰ σφόδρα γυναικὸς ἐπιθυμεῖ, ἀγαθῇ τύχῃ γαμεῖτω· ὅστις δὲ καὶ ἔτι μᾶλλον πένης ὢν οὐ ταῦτα ὁρᾷ ἀλλὰ κἀκεῖνα, εἰ νοσήσαι αὐτὸς πόθεν ἂν θρέψαι τὴν γυναῖκα, τούτῳ δὴ οὐκέτι ῥᾷδιόν
 10 ἔστι τῷ ἀνθρώπῳ συμβουλευῆσαι γαμεῖν· ἥ γὰρ δὴ πολ-
 λάκις κλαύσεται ἢ γυνὴ τὴν ἀπορίαν, καὶ ἀναμνήσει τοῦ κακοῦ ἐνίοτε ἐπιλελησμένον. καὶ ὑγείας μὲν δὴ παρούσης ταῦτα εὐκόλως ἐνεγκεῖν ἔστιν, ἐν δὲ νόσοις καὶ ταλαιπω-
 ρίαις τοῦ σώματος πένητα ὄντα τινὰ δύο νόσω νοσεῖν
 15 ἔστιν. ἀλλ' ἐπεὶ τῶν σφόδρα πενήτων ἐμνημονεύσαμεν.

63 Ἐν ταύτῳ.

Μὴ λανθανέτω δέ σε ἡ γυνὴ ἐσθῆτα μὲν μείζονος ἢ κατὰ τὴν εὐπορίαν ἔχουσα, ὑποδήματα δὲ ὡσαύτως

1 εἰ διὰ Gaisford: ἱερὰ S M A. διὰ iam Gesn.¹ mrg. || 3 inter καὶ et τούτοις iterata ἀνοὶ γαμοῦσι expunxit S | 4 διάγοιεν SM διά-
 γον A || 5 ὧμων libri: πόνων ci. Gesn.¹ mrg., ὀλίγων Nauck; 'fort. baiulos dicit' Meineke | οὐδὲ ποθεῖ Gaisford: οὐδέπω δὲ SMA | αὐτῷ
 (vel αὐ- M) καὶ τῇ γυναικὶ MA καὶ τῇ γυναικὶ αὐτῷ S (sed traiectionis
 signis superadditis S) Tr. || 7 ἐπιθυμεῖ SA²: ἐπιθυμία MA¹ | τύχῃ ci.

Gesn.² mrg: ψυχῇ SA ψυχῇ M || 8 ταῦτα ὁρα SM ταῦ^τ ὁ ῥῆμα A; ταῦτα
 ὁρᾷ <μόνα> ἀλλὰ prop. Gaisford | εἰ νοσήσαι Tr.: ἢ νοσήσαι SMA ||

9 πο A | τούτῳ δὴ scripsi: τούτῳ δὲ Tr. τοῦτο δὲ SA τοῦτεδέ M || 10 ἢ S
 ἢ M εἰ A || 12 ἐπιλελησμένου A | ὑγείας SMA ὑγείας Tr. || 15 ἔστιν
 MA ἔστι S | ἀλλ' ἐπεὶ (ἐπὶ M) τῶν σφόδρα πενήτων ἐμνημονεύσαμεν:
 ~ MA: om. S || 16 ecl. cum lemm. hab. SMA. quae inter se co-
 haerebant apud Nicostratum ἀλλ' ἐπεὶ τῶν σφόδρα πενήτων ἐμνημο-
 νεύσαμεν, μὴ λανθανέτω [δέ] σε ἡ γυνὴ κτε. dissecuisse eclogarium
 addito lemmate postque v. μὴ λανθανέτω intulisse suo Marte δὲ parti-
 culam perspexit Meineke flor. v. IV p. LXXV. tamen in Stobaeo nihil
 mutavi, ipse videtur gnomologus prava distinctione deceptus esse ||
 17 μὲν om. A | μείζονα SMA: corr. Meineke || 18 ἀπορίαν cod.
 Paris. 1985 teste Gaisfordo | δὲ Gesn.²: τε SMA | ὡσαύτως Iacobs
 Animadv. in Stob. p. 275: ὡς οὐθ' (οὐθ' A) ὡς SMA

πολλοῦ τινος ἄξια· ἀλλ' ἀπό γε τῶν ποδῶν μαντεύου, ὡς οὐδὲν ὑγιὲς ἐν τούτοις ἔνεστι, καὶ οὐ δεῖ πρὸς ταῦτα οὔτε Μελάμποδος οὔτε Τειρεσίου. ὁ δὲ τῶν φίλων μοί τις ἀπεμνημόνευσε τῶν γεγαμηκότων καὶ τοῦτο δὲ τοιοῦτον ἦν· ἐν ὕπνῳ καὶ ἐν τῇ εὐνῇ μάλιστα οἱ ἄνδρες 5 ἔξαπατάμεθα. φυλακτέον δὲ ἐσπέρας μὲν κολακείας, προστίθαι ἐκείνους, ἔωθεν δὲ Θορύβους καὶ κραυγὰς.

64 Ἐν ταύτῳ.

Φυλακτέον δὲ καὶ περὶ γυναικῶνα τὰς φίλλας τε καὶ συνηθείας, τὸ τοῦ Εὐριπίδου μεμνημένους. ἡ γὰρ δὴ ἔξα- 10 μαρτάνουσα οὐχ αὐτὴν ἔλεγεν αἰτίαν, ἀλλ' ἐκείνας ἄς τραγῳδεῖ· 'κακῶν γυναικῶν εἴσοδοί μ' ἀπώλεσαν'. χρηστὸν δὲ καὶ τό 'μετὰ τῶν σύ γε πῖνε καὶ ἴζανε', παρ' ὧν τι φησὶ καὶ χρηστὸν ἂν ἀπολαύσαις. καὶ ταῦτα οὐκ ἐγώ, πάντες δὲ ποιηταί τε καὶ λογοποιοὶ γράφουσιν. φυλακ- 15 τέον δὲ μᾶλλον τῷ ἐμῷ λόγῳ καὶ τὰς πρεσβίτιδας· αἴται γὰρ ἱκαναί γε τὰς νεότητας μακαρίζειν, καὶ ὡς δὴ ἔμπειροι τοῦ βίου ὑποθήκας τινὰς ἀκολάστους ὑποτίθενται,

1 ἀπό τε S M A sed γε ex τε corr. A¹ || 3 οὔτε μελάμποδος Tr. οὔτε πρὸς μελάμποδος S M A | τειρεσίου sed ει ex η corr. M¹ | ὁ δὲ S A: οὐδὲ M || 4 ἀπομνημόνευε M | post καὶ signavi lacunam. exspectes καὶ <σοὶ συνοίσειν οἴμαι> τοῦτο δὲ κτέ. sim. cf. p. 595, 17 μὴ λανθανέτω σε vel 1 μαντεύου || 6 ἐσπέραν S M A: corr. Gesn.¹ mrg. || 7 Θορύβου M || 8 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. continuantur ni fallor praecepta amici modo commemorati (3), cf. φυλακτέον δὲ 6. inter ecl. 63 et 64 si quid deest, non multum deest || 9 γυναικῶνα τὰς Iacobs: γυναικῶν αὐταῖς M A || 10 τοῦ om. A | μεμνημένος A | ἡ γὰρ δὴ M A; ἡ γὰρ δὴ <Ἐρμιόνη> Meineke, rectius iudicat Iacobs lect. Stob. p. 116 || 12 Androm. 930. vide quae adnotavi ad ecl. 27 | κακῶν tacite ex Eur. Gesn.²: καὶ M A | εἴσοδοί ex εἴσοδ' οἷ ut videtur corr. M¹ | χρηστὸν] puto εὐχρηστιον vel χρήσιμον || 13 an τὸ <τοῦ Μεγαρέως> μετὰ κτέ.? Theogn. 33 ss. totum distichon adfert Musonius Stob. IV 15, 18 p. 583, 18, una cum proximo Plato Men. p. 95 D | καὶ μετὰ τῶν σύ γε π. Mus. καὶ μετὰ τοῖσιν π. libri Theogn. καὶ παρὰ τοῖσιν π. Plat. | καὶ ἴζανε (ἴζ- M) M A καὶ ἔσθιε Theogn. Plat. Mus. sed pergunt καὶ μετὰ τοῖσιν ἴζε || 14 χρηστὸν M χρηστῶν A. ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἅπ' ἐσθλὰ μαθήσεται (vel διδάξεται) Theogn. | ἂν deletivit punctis subditis A || 15 τε om. A || 17 μακαρίζειν libri: μαλακίζειν ci. Iacobs, διακνίζειν Meineke

ὅτι τὸ ζῆν οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ ὅσα τις ἂν φάγῃ καὶ ὅσα
 τις ἂν πῖνῃ, κακεῖνα δὴ ὅσα ἂν τούτοις ἐπῆται, μοιχεῖαι
 καὶ ἀκολασίαι. καὶ τοῦτο συμβαίνει παρ' αὐτάς τε τὰς
 νέας καὶ παρὰ τὰς πρεσβύτιδας· αἱ μὲν γὰρ οὐκ ἂν ἀηδῶς
 5 ἔχοιεν πρὸς τοὺς ἐρῶντας καὶ τοὺς φιλοῦντας δῆθεν, αἱ
 δὲ δὴ πρεσβύτιδες ἐνταῦθ' αὖ πάλιν τοῦτω τῷ ἀκολάστῳ
 συναγορεύουσιν.

65 Ἐν ταῦτι.

Ἄλλ' ἐρῶ περὶ σωφροσύνης πάλιν· τοῖς οἰκέτας
 10 ἐθιστέον οὕτως ὁμιλεῖν, ὅπως μηδενὶ ἐξέστω αὐτῶν πρὸς
 τὸ οὖς αὐτῇ διαλέγεσθαι λάθρα, ἐνίοτε δὲ καὶ σοῦ βλέ-
 ποντος· ὃ γὰρ ἀκούειν οὐκ ἄγαν τὸν ἄνδρα λυσιτελεῖ, ἄδι-
 κων <ὄν> καὶ ἄνισον, ἀλλ' ἐκεῖνη γε ταῦτα συμφέρει; ὁπότε
 δὲ ἐν οἰκίᾳ τὸ λάθρα διαλέγεσθαι ἀπήλλακται, πολλή
 15 ἐλπίς ἐστι μὴ ἂν τινα τολμῆσαι τῶν θεραπόντων μοιχι-
 κὸν τινα λόγον τῇ δεσποίνῃ διακονήσασθαι· ἀκοῦσαι γὰρ
 ἀνάγκη τὸν δεσπότην, εἰ νόμος ἐστὶ πάντα φανερώς δια-
 λέγεσθαι. οἶδα μὲν οὖν καὶ ταῦτα ἅπαντα ἰσχύοντα πρὸς
 20 τοῦτω λυσιτελὲς ὡς λόγῳ διδάσκειν περὶ τοῦ ἀδικήμα-

1 ὅσα τις Meineke: ὅστις M A | φάγῃ Gaisford: φάγοι M A | καὶ
 A: ἢ M | ὅσα τις Meineke: ὅστις M A | 2 πῖνῃ Gesn.²: πίοι M A |
 δὴ Cobet mnemos.² II p. 428: ἥδη M A | ἐπεται M | μοιχεῖαι καὶ
 ἀκολασίαι seclisit Cobet scite monens vetulis istis satis fuisse dicere
 ὅσα ἂν τούτοις ἐπῆται reique turpitudinem verbis obtegere || 5 τοὺς
 (ante ἐρ.) om. A || 6 τοῦτων prop. Meineke || 8 ecl. cum lemm. hab.
 S M A || 9 ἐρῶ Halm lect. Stob. p. 28: ἐγὼ S M A || 10 ὕπως ὁμιλεῖν
 S M A: transposuit Gaisford | ἐξέσται dubitans ci. Meineke || 12 ὃ
 S M A οὐ Tr. εἰ ci. Gaisford | οὐκ ἄγαν om. S | λυσιτελεῖ Tr.: λυσι-
 τελεῖν S M A || 13 ἀδικὸν καὶ ἄνισον M A ἄνισον καὶ ἀδικὸν S ἄνι-
 σον <ὄν> καὶ ἀδικὸν Iacobs lect. Stob. p. 117, quem imitatus dedi
 ἀδικὸν <ὄν> καὶ ἄνισον | ἐκεῖνη γε S M εἰς ἐκεῖνη γε A ἐκεῖνη Tr. |
 ταῦτα libri. miror quod plurali numero non offenditur Iacobs l. c.,
 qui merito interrogandi signum post συμφέρει posuit. ταῦτο Elter.
 num τοῦτ' ἂν συμφέροι? || 16 λόγον A: om. S M. aberravit Gais-
 ford | διακον etiam A sed post o littera rasa || 17 πάντα Iacobs:
 πάντως S M A || 19 οὕτως τοῦτω (sc. τῷ ποιῆσαι τινα βιοῦν σ.)
 scripsi: οὕτως τοῦτων S M A τούτων (om. οὕτως) Tr. || 20 λυσιτελὲς
 Hirschig: λυσιτελέστερον S M A; λυσιτελὲς ἐρῶ Meineke

τος τῆς μοιχείας. λεκτέον οὖν πρὸς αὐτὴν τό τε αἰσχρὸν
καὶ τὸ ἀκόλαστον τῆς μοιχείας καὶ ἄδικον, καὶ ὡς ἀδοξία
μὲν ἐν γυναιξὶν ἀδοξία δὲ ἐν ἀνδράσι, καὶ ὡς ὅ τι δῆ-
ποτέ ἐστιν ἢ πίστις, ἐξ ἀνθρώπων τοῦτο οἴχεται ὑπὸ
σοῦ· ὃ δὲ ἔτι βαρύτερον, τὸ μὴ μόνον νόθους γίνεσθαι 5
παῖδας, ἀλλ' εἶναι τούτους ἐξ ἀκολασίας καὶ ὕβρεως γε-
γονότας. ταῦτα αὐτῇ λεκτέον, καὶ φοβείσθω τὸ ὄνομα τῆς
μοιχείας, εἴ γε αὐτῇ μέλει ζῆν καὶ μὴ ἀποσφάττεσθαι.
καὶ ταῦτα οὕτω λεκτέον ἐπιτείνοντά τε καὶ εἰδότα, ὡς
πολὺ ἔτι ἀτοπωτέρων ἐρῶσιν, οἷον οὐ ξένων νανίσκων, 10
ἀλλ' (οὐδὲ εἰπεῖν καλόν) οἷον φασὶ τὴν Πασιφάνην ἐρασθῆ-
ναι θρέμματος. λεκτέον δὲ οὕτως εἰδότα ὡς οὐδεμία
μηχανὴ κρατῆσαι τῶν γυναικῶν, κἀκείνο ὥς εἰσι πάντων
τέχνας τε ἐξευρεῖν καὶ πλέξαι σοφώταται· εἰ δὲ ἀπιστεῖς,
ἀναγίγνωσκε τὰς τραγωδίας, ὑπόσα ἐποίησαν ἢ ἐβουλεύ- 15
σαντο γυναῖκες ἐπιθυμίᾳ ξένων ἀφροδισίων. σωφροσύνην
μὲν οὖν ὥδε ἐξασκητέον· διδακτέον δὲ ἃ διδάσκεσθαι χρὴ
γυναῖκα, καὶ μάλιστα τὴν σωφροσύνην αὐτῆς φυλάξει τὰ
περὶ τὴν οἰκίαν, ὅπως ἂν ἄριστα † ἔθηκε τὰ περὶ τοὺς

1 οὖν om. A | αὐτὴν Tr.: αὐτῆς SMA || 2 καὶ τὸ ἀκόλαστον τῆς
μοιχείας καὶ ἄδικον SM: τῆς μοιχείας καὶ τὸ ἀκόλαστον καὶ τὸ ἄδι-
κον A | εὐδοξία (ante μὲν) A corr. A² atramento pallidiore quod
saepe conferentis oculos fugit || 4 post πίστις recte distinxit Cobet
coniungens ἐξ ἀνθρώπων τοῦτο οἴχεται mnemos. IX p. 138 | ἐξ S
ἢ ἐξ MA | ἐπὶ Cobet: ἀπὸ libri || 5 γίν- S γίγν- MA || 6 τούτους
SM τοῦτο A || 7 αὐτὴν λεκτέον A | ὄνειδος pro ὄνομα ci. Meineke,
sed ὄνομα est etiam mala fama || 8 αὐτῇ μέλει Cobet l. c.: ταύτῃ
μέλλει libri | μὴ ἀποσφάττεσθαι Tr.: ἀποσφάττεσθαι SMA || 10 πολὺ
libri; πολλὰ tacite scr. Meineke | ἀτοπωτέρων M | οἷον MA οἷων
S | οὐ vel potius οὐ <μόνον> prop. Gesn.¹ mrg.: οὐ SMA | νανί-
σκων Casaubonus et Iacobs lect. Stob. p. 118: νεανίσκων SMA ||
11 ἀλλ' <ὧν> οὐδὲ Hirschig. si quid addendum, in parentheses malim
ἀλλ' (ὃ οὐδὲ εἰπεῖν καλόν) οἷον φασὶ κτέ. | οἷον (vel οἶον) SMA; οἶον
ci. Gesn.¹ mrg. || 12 οὐδεμία (vel οὐδὲ μία) SM δὲ μία A || 14 καὶ
<πλοκάς> πλέκειν prop. Meineke. malim τέχνας ἐξευρεῖν τε καὶ πλέξαι ||
15 ἀναγίγνωσκε SM ἀναγίν- A Tr. || 16 ἐπιθυμία ut videtur A || 17 οὖν
Halm lect. Stob. p. 28: ἂν libri || 18 αὐτῆς Halm: αὐταῖς SMA |
φυλάξει SM διδάξει A || 19 ἔθηκε SMA non sanum. θείη Halm

οἰκέτας, ὅπως ἂν ἄριστα θεραπεύσαι τὰ περὶ ὑμῶν ἀντῶν,
 ὅπως ἂν ἐν πολλῇ εἴητε τιμῇ. τί μὲν γὰρ χρησιότερον
 ἀνδρὶ ἢ γυνὴ εὖνους καὶ ὅσα χρὴ ἀνδρὶ ἐρρωμένῳ εἰδυῖά
 5 ἂν εἴη <ἢ εἰ> νοσοῦντα αὐτὴν θεραπεύοι; καὶ εἴτε ἀγαθὴ
 εἴη καὶ βελτίστη, οὐδὲν ἄλλο ἐγὰ κτῆμα οἰκίας ἀγαθόν
 τε καὶ πολλοῦ λόγου ἄξιον εὐρίσκω. ἀλλὰ καὶ ἄξιόν γε
 τὴν γυναῖκα οὕτως ἔχειν· οὐ γὰρ ἄλλῳ τινὶ ἢ τῇ γυναικὶ
 10 νυκτός τε καὶ μεθ' ἡμέραν ἀνὴρ προσαναπαύεται, καὶ
 πρὸς ἄλλον οὐδένα τῶν ἐν τῇ πόλει τὰ ἀπόρρητα ὅσα-
 πέρ ἐστιν αὐτῷ διαλέγεται, ἀλλὰ μόνῃ τῇ γυναικί, καὶ
 ἐν ἴσῳ ὥσπερ ἂν ἑαυτῷ. οὐ γυνὴ μέντοι ἐστὶν ἢ ὀπό-
 ταν φίλῃ τε καὶ εὖνους ἢ μάλιστα σεαυτὸν εὐφραίνουσα,
 ἥμιστα δὲ ἀνιῶσα; οὐχ αὕτη ἐστὶν ἢ καὶ παῖδάς σοι
 15 αὐτὴ τεξομένη; οὐχ αὕτη ἐστὶν ἢ πόθον πρώτη ἔχουσα
 σου ἀποθανόντος, καὶ ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ λυπεῖσθαι
 μὴ θέλωσιν, ὁ νόμος.

1 θεραπεύσεται libri: θεραπεύσαι Halm || 3 καὶ ante ὅσα non
 om. A, fallitur Gaisford; est in intimo folii angulo fere evanidum |
 ἐρρωμένῳ SM ἐρρωμένῳ A Tr. cf. 4. Muson. rel. p. 68, 6 H. || 4 δὲ
 (quod coniecerat Meineke) A: δαὶ SM; fort. τί δ' ἂν ἄλλο οὕτω περισπ.
 εἴη || 5 ἂν Tr.: om. SMA | ἂν εἴη, <ἢ εἰ> Gaisford. ἂν, ἢ εἰ praeiverat
 Gesn.² | fort. εἴ γε ἀγαθὴ || 6 optes καὶ πιστὴ (cf. p. 598, 4), vix aptum
 εἴη <ἢ> καὶ βελτίστη. vereor autem ne v. καὶ βελτίστη addita sint,
 postquam εἴ γε transiit in εἴτε | κτῆμα οἰκίας <οὕτω> ἀγαθόν prop.
 Gesn.¹ mrg. atque intercidisse οὕτως vel ὁμοίως et ego crediderim,
 nisi altius latet mendum. ἀντάξιον (7) verbis ἀγαθόν τε καὶ πολ-
 λοῦ λόγον deletis Hirschig || 12 ἑαντῷ SM αὐτῷ A | ἢ (ἢ Tr.)
 libri | ἢ M || 14 ἀνιῶσα Wakefield: ἂν (ἀν M) ἴσως: ἂ M A ἂν
 ἴσως S | οὐχ (οὐχ' M) αὕτη SM οὐχ αὐτῇ vel αὐτῇ A | post ἐστὶν
 (compend. in S) quae sequuntur in MA, om. S | ἢ ἢ M ἢ A || 15 αὐ-
 τὴ (αὕτη M) τεξομένη MA i. quae ipsa pariet liberos, non supponet.
 secludit pronomen Gesn.² | αὕτη Wakefield: αὐτοῦ A αὐτοῦ M | ἢ M
 ἢ A | πρώτη] μόνῃ Elter || 16 σου Wakefield: καὶ οὐ MA || 17 s. θέ-
 λωσιν, <ἂ> ὁ νόμος <κελεύει ποιοῦσα> prop. Meineke. malim θέλω-
 σιν, <οὐ μόνον ποιοῦσα ἂ προστάττει ποιεῖν> ὁ νόμος sim. desiderio
 defunctum prosequitur, non solum iusta facit (τὰ νομιζόμενα ποιεῖ)

CAPVT XXIV. PARS PRIMA

ΟΤΙ ΚΑΛΟΝ ΤΟ ΕΧΕΙΝ ΠΑΙΔΑΣ.

1 Διογένης (Trag. gr. fr. p. 775 N.²).

Μακάριος ὅστις αὐτὸς ἰσχύων ἔτι
παῖδας παρασπίζοντας ἀλκίμους ἔχει.

5

2 Εὐριπίδου Μελεάγρῳ (fr. 518 N.²).

Καὶ κτῆμα δ', ὧ̃ τεκοῦσα, κάλλιστον τόδε,
πλούτου δὲ κρεῖσσον· τοῦ μὲν ὠκεία πτέρυξ,
παῖδες δὲ χρηστοί, καὶ θάνωσι, δώμασιν
καλὸν τι θησαύρισμα τοῖς τεκοῦσί τε
ἀνάθημα βίотου κοῦποτ' ἐκλείπει δόμους.

10

3 Εὐριπίδου Οἶνεί (fr. 566 N.²).

Ὡς οὐδὲν ἀνδρὶ πιστὸν ἄλλο πλὴν τέκνων·
κέρδους δ' ἕκατι καὶ τὸ συγγενὲς νοσεῖ.

4 (8 Mein.) Μενάνδρου (fr. 655 K.).

15

Ὁδυνηρόν ἐστιν εὐτυχοῦντα τῷ βίῳ

2 Inscriptio legitur in S M A Mac. οα' praefigitur in S ογ' in M A Mac. Περί παιδων καὶ τὰ ἐξῆς τοῦ κεφαλαίου τούτου offert Photius uno titulo comprehendens quattuor capitis particulas. numerum huius capitis genuinum eumque ad totum Stobaei opus pertinentem ροβ in superiore marg. f. 131^r servavit S, vide vol. III proleg. p. IX || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A. Δικαιογένης scribendum videtur Nauckio, cf. p. 602, 4 adn. || 6 ecl. cum lemm. hab. S M A; ecl. 2—7 Mein. (om. ecl. 6 Mein.) lemmate Εὐρ. comprehendit S || 7 ἐν κτῆμα inutiliter Nauck || 9 καὶ θάνωσι καὶ στενοῖσι vel πένησι ci. Heath || 10 καλὸν τι Wagner: καλὸν τὸ S M καλὸν τε A || 11 ἄγαλμα βίотου prop. Nauck Trag. dict. ind. p. XXII | καὶ οὐποτ' M | ἐκλείπει M A ult. syllaba potest -πη esse in A || 12 ecl. cum lemm. hab. S M A. Diomedes dat priorem versum, Oeneo alterum Herwerden Exerc. cr. p. 55 s. || 15 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 7 Mein.) M A (post ecl. 3)

ἔχειν ἔρημον διαδόχου τὴν οἰκίαν.

5 (4 Mein.) *Εὐριπίδου Δανάη* (fr. 316 N.²).

Γύναι, καλὸν μὲν φέγγος ἡλίου τόδε,
καλὸν δὲ πόντου χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον,

5 γῇ τ' ἡρινὸν θάλλουσα πλούσιόν θ' ὕδωρ,
πολλῶν τ' ἔπαινον ἔστι μοι λέξαι καλῶν·
ἀλλ' οὐδὲν οὕτω λαμπρὸν οὐδ' ἰδεῖν καλὸν
ὥς τοῖς ἄπαισι καὶ πόθῳ δεδηγμένοις
παίδων νεογνῶν ἐν δόμοις ἰδεῖν φάος.

10 6 (9 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 603 K.).

Οὐκ ἔστι μείζων ἡδονὴ ταύτης πατρί,
ἢ σωφρονοῦντα καὶ φρονοῦντ' ἰδεῖν τινα
τῶν ἐξ ἑαυτοῦ.

7 (5 Mein.) *Εὐριπίδου* (Herc. 1261 s.).

15 Ὅταν δὲ κορηπὶς μὴ καταβληθῇ γένους
ὀρθῶς, ἀνάγκη δυστυχεῖν τοὺς ἐκγόνους.

2 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 3) M A (post ecl. 8 Mein.)
de S vide ad ecl. 2. *δανάη* sine acc. M || 3 καλὸν Herwerden: *φίλον*
S M A || 4 ἔκνεμον ut videtur A || 5 θάλασσα M | πλούσιον τ' ὕδωρ
S; πλούσιον θάλος ci. Schneidewin, ποτάμιν θ' ὕδωρ Meineke.
spectare huc Hesychium πλούσιον· θαλασσιοειδές. οἱ δὲ τὸ ὕδωρ
suspiciatur Nauck. intellegendus videtur fons fecundus, ut dicebant
πηγὴ πλουσία (Plut. Cat. m. c. 5) || 6 ἄλλων ci. Meineke | ἔπαινον
tacite Gaisford: ἐπαινῶν S M A || 7 καλῶν A, corr. A¹ || 8 πόθον
A | δεδηγμένοις ex -ονος ut videtur corr. M¹ || 9 νεογνὸν ἐν δόμοις
ἰδεῖν θαλος ci. F. G. Schmidt || 10 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl.
8 Mein.) M A (post ecl. 4 Mein.). Dicaeogenis potius esse hos versus
licentius coni. Nauck Trag. gr. fr.² p. 776 || 11 ἢ δεινὴ A¹, corr. alia
ut videtur manus || 12 σωφρονοῦντα κενύτοχοντ' ἰδεῖν ci. Meineke
Men. et Phil. p. 230, σωφρονοῦντα κενύποροντ' ἰδεῖν Herwerden
Obs. cr. in fragm. com. Gr. p. 95, σωφρονοῦντα κενύθεροντ' ἰδεῖν
vel potius κενύθεροντ' παῖδ' ἰδεῖν Τὸν ἐξ ἑαυτοῦ F. G. Schmidt *Krit.*
st. III p. 12 adn. sed vide ne Menandri sit nil nisi hoc Οὐκ ἔστι μ.
ἡδ. ταύτης πατρί, τῶν ἐξ ἑαυτοῦ σωφρονοῦντ' ἰδεῖν τινα. addita ἢ
particula usitatiorem aliquis structuram invexerit, dein latius serpsit
interpolatio. praeter Aesch. Ag. 603 Weil vide quae collegit Schoe-
mann ad Isaei or. I 23 || 13 ἑαυτοῦ S αὐτοῦ M A || 14 ecl. cum lemm.
hab. S (post ecl. 4 Mein.) M A (post ecl. 9 Mein.). de S vide adecl. 2.
iteratur ecloga flor. 90, 4 Mein. praemisso lemm. *Εὐριπίδου*. adfert
versus Plut. de lib. educ. p. 1 B || 15 καὶ μὴ A, deleuit καὶ A²

8 (6 Mein.) *Μενάνδρου Ἐμπιμπραμένη* (fr. 157 K.).
 'Ὡς <ἔστ> ἀγαθόν τι πράγμα τὸ γενέσθαι τινὸς
 πατέρα.

9 (10 Mein.) *Δικαιογένο*υς.

9^a (10 Mein.: Eur. Or. 542 s.)

Ζηλωτὸς ὅστις εὐτύχησεν ἐν τέχνῳ
καὶ μὴ ἰσιήμοις συμφοραῖς ὠδύρατο.

10 (7 Mein.) *Εὐριπίδου ἐν Πρωτεσιλάῳ* (fr. 652 N.²).

Ὡ παῖδες, οἷον φίλτρον ἀνθρώποις φρενός.

11 *Ἐκ τῶν Σεργίου Ἀπομνημονευμάτων.*

Ἡ Λάκαινα πρὸς τινὰ Ἰωνικὴν δειξασαν αὐτῇ τὸν
 κόσμον ἀντεπέδειξε τὰ τέκνα εἰποῦσα ὁ δὲ ἐμὸς κόσμος
 τοιοῦτος.

12 *Πλάτωνος* (Symp. p. 208 A—B).

Τούτῳ τῷ τρόπῳ πᾶν τὸ θνητὸν σῶζεται, οὐ τῷ
 παντάπασιν τὸ αὐτὸ αἰεὶ εἶναι ὥσπερ τὸ θεῖον, ἀλλὰ

1 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S. ἐν πιμπραμένη A. fort. ἐν Ἐμπιμπρ. coll. ecl. 10 || 2 ὥς ἔστ' (vel ἄρ') ἀγαθόν τι scripsi: ὥς ἀγαθὸν τὸ πρᾶγμα MA. ὥς ἀγαθὸν ἔστι Gesn.² p. 448 || 4 lemma cum ecloga ex Eur. Oresta petita hab. S (post ecl. 9 Mein.) MA (post ecl. 6 Mein.); δικαιογένους S διογένους MA. indicavi lacunam qua periit Dicaeogenis ecloga una cum lemmate *Εὐριπίδου* vel *Εὐρ.* Ὁρέστη sim. || 5 prior versus recurrit Thom. Mag. p. 156, 6 || 6 ἡντύχησεν recte libri nonnulli Eur. | εἰς τέκνα libri Eur. || 7 καὶ μὴ ἰσιήμονες συμφορὰς ἐκτῆσατο Eur. | καὶ μὴ] καμῇ sine acc. S | ὠδύρατο SM ὠδύρετο A || 8 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 5 Mein.) MA (post ecl. 10 Mein.); ἐν πρωτεσιλάῳ MA, om. S || 9 οἱ παῖδες F. G. Schmidt *Krit. st.* II p. 484 || 10 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 10 Mein.) MA (post ecl. 7 Mein.); σερίνου SMA. ἀπομνημ. om. S. cf. Plut. Lacaeen. apophth. p. 241 D. Olympiadi Alexandri matri simile dictum tribuitur gnomol. Vat. 576, ubi vide quae collegit Sternbach || 11 usitatius Λάκαινα vel γυνὴ Λ., quam ἡ Λ., eademque ratione Λάκων legitur p. 548, 24 vel Σμβαρίτης III 29, 96 sim. sed vide etiam III 13, 58 p. 466, 4 vel IV 23, 45 p. 583, 14 || 14 ecl. cum lemm. hab. SMA. leguntur verba etiam Oxyrh. pap. V n. 843 col. X v. 464 ss. intra maius excerptum || 15 γὰρ post τούτῳ Plat., etiam Oxyrh. || 16 τὸ αὐτὸν Plat., etiam Oxyrh.

τῷ τὸ ἀπὸν ἕτερον νέον καταλείπειν οἷον αὐτὸ ἦν. Μὴ οὖν θαύμαζε, εἰ τὸ αὐτοῦ ἀποβλάστημα φήσει ἅπαν τιμᾶ· ἀθανασίας γὰρ ἅμα καὶ εὐδαιμονίας εἰς τὸν αἰὲ χρόνον παντὶ αὕτη ἢ σπουδῇ καὶ ὁ ἔρως ἔπεται.

5 13 (De re publ. p. 467 B)

Ἀλλὰ μὴν μάχεται γε πᾶν ζῶον διαφερόντως παρόντων ὧν ἂν τέκη.

14 Ἰεροκλέους (p. 55 de Arn.).

Ἐν δὲ τῷ περὶ τοῦ γάμου καὶ τῆς παιδοποιίας τόπῳ
 10 θετός ἐστὶ καὶ ὁ τῆς πολυτεχνίας λόγος. κατὰ φύσιν γὰρ πως καὶ ἀκόλουθον τῷ γάμῳ τὸ πάντα ἢ τὰ γε πλείστα τῶν γεννωμένων ἀνατρέφειν· ἀλλ' εἰκόασιν οἱ πλείους ἀπειθεῖν τῇ παραινέσει δι' αἰτίαν οὐ μάλα προπώδη, διὰ γὰρ φιλοπλουτίαν καὶ τὸ πάμμεγα κακὸν
 15 ἡγεῖσθαι τὴν πενίαν τοῦτο πάσχουσι. πρῶτον μὲν δὴ λογιστέον, ὥς οὐχ ἑαυτοῖς μόνον παραστάτας καὶ γηροβοσκούς καὶ πάσης τύχης τε καὶ περιστάσεως κοινωνοὺς γεννώμεν, οὐδ' ὑπὲρ ἑαυτῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν γονέων ἡμῶν κατὰ πολλὰ γε. καὶ γὰρ εὐχαριστίαν ἔχει
 20 πρὸς αὐτοὺς ἡ παιδοποιία τῷ, καὶ εἴ τι πάθοιμεν ἡμεῖς πρότερον, καταλείπειν ἐκείνοις ἀνθ' ἡμῶν αὐτοὺς γηροβοσκούς. καλὸν δὲ πάμπρος ὑπὸ σφετέρων ἐκγόνων χειραγωγούμενός τε καὶ τῆς ἄλλης ἐπιμελείας ἀξιούμενος· ὥστε πρῶτον μὲν εὐχάριστα πρᾶττοιμεν ἂν εἰς γονέας

1 τὸ om. A | post ἀπὸν habet καὶ παλαιοῦμενον Plat. (etiam

Oxyrh.), ex Plat. Gesn.¹, om. SMA | ἐγκαταλείπειν Plat. BT | post αὐτὸ ἦν addit Plato ταύτῃ τῇ μηχανῇ, ὃ Σώκρατες, ἔφη, θνητὸν ἀθανασίας μετέχει, καὶ σῶμα καὶ τᾶλλα πάντα· ἀθάνατον (ἀδύνατον Creuzer) δὲ ἄλλη || 2 αὐτοῦ SMA | πᾶν Plat., etiam Oxyrh. || 3 ἀθανασίας γὰρ χάριν παντὶ (om. ἅμα — χρ. sed cf. p. 208 C) Plat. || 5 ecl. sine lemm. cum priore iunctam hab. SMA: separavit Gesn.¹. lemma fuit Πολιτείας εἴ || 6 ἀλλὰ μὲν καὶ μαχεῖται (μάχεται Platonis Vind. 55) γε Plat. || 8 ecl. cum lemm. hab. SMA || 10 ὁ <περὶ> τῆς π. λ. Arnim || 11 ἢ ex εἰ ut videtur corr. A, superscr. τὰ || 12 πλείστον τῶν γενωμένων A || 14 γὰρ om. A | πάμμεγα A Tr.: πᾶν μέγα SM || 16 παραστάντας A | γηρωβ- A hic et 21 || 19 post κατὰ πολλὰ γε optat περὶ παιδοποιίαν σπονδάζομεν sim. Praechter

τοὺς ἑαυτῶν, παίδων ἐπιμελούμενοι γενέσεως. εἶτα καὶ
 ταῖς εὐχαῖς τε καὶ σπουδαῖς τῶν ἡμᾶς γειναμένων συν-
 εργήσομεν· εὐθὺ γὰρ ὅτε πρῶτον περὶ τὴν ἡμετέραν εἶχον
 γένεσιν, διανοίᾳ χρώμενοι τοῦ χύσιν αὐτῶν εἰς πλεῖστον
 λαβεῖν τὴν διαδοχὴν καὶ παῖδας ἐκ παίδων ὑπολιπέσθαι, 5
 καὶ γάμου προϋνόησαν καὶ τῆς ἡμετέρας σποράς καὶ ἀνα-
 τροφῆς. ὁθεν γαμοῦντες μὲν καὶ παιδοποιούμενοι πράτ-
 τοιμεν ἂν οἷον μέρη τῆς ἐκείνων εὐχῆς· τὰ δ' ἐναντία
 φρονήσαντες ἐγκόπτοιμεν ἂν αὐτῶν τῇ προαιρέσει. καὶ
 μὴν κινδυνεύει πᾶς ὁ θελοντὴς καὶ περιστάσεως ἄνευ 10
 γάμον ἐκκλίνων καὶ παιδοποιίαν παρανοίας κρίνειν τοὺς
 ἑαυτοῦ γονέας, ὥς οὐ σὺν ὀρθοῖς λογισμοῖς περὶ γάμου
 πεπραγματευμένους. ἔνθα δὴ καὶ τὴν ἀνομολογίαν φωρά-
 σιεν ἂν τις εὐπετῶς. πῶς γὰρ οὐ μάχης πληρὸς εὐαρε-
 στεῖν μὲν τῷ ζῆν καὶ μένειν ἐν αὐτῷ, ὥς καθηκόντως 15
 εἰς τὸν βίον ὑπὸ τῶν σπειράντων παρηγμένον, τὸ δ'
 αὐτὸν ἐτέρους γεννῆσαι τῶν ἀδοκίμων ὑπολαμβάνειν; ἀλλὰ
 γὰρ πρῶτον μὲν, ὥς ἔφην, ἐντεθυμῆσθαι χρή, διότι γεν-
 νῶμεν οὐχ ἑαυτοῖς μόνον ἀλλὰ καὶ τοῖς δι' οὓς γεγόννα-
 μεν αὐτοί· ἔπειτα καὶ ὑπὲρ φίλων τε καὶ συγγενῶν. 20
 κεχαρισμένον γὰρ καὶ τούτοις ἐστὶ παῖδας ἐξ ἡμῶν ἰδεῖν,
 διὰ τε τὴν εὐνοίαν καὶ οἰκειότητα καὶ δὴ καὶ διὰ τὴν
 ἀσφάλειαν. διορμίζεται γὰρ ὑπὸ τοῦ τοιούτου τοῖς προσ-
 ἔχουσιν ὁ βίος ἀνάλογον ταῖς ἐπὶ πολλῶν ἀγκυρῶν σαλευ-
 ούσαις ναυσίν. ὁθεν κατὰ τὸν φιλοσυγγενῆ καὶ φιλεταῖ- 25
 ρόν ἐστιν ἡ περὶ γάμον καὶ τέκνα σπουδή. παρακαλεῖ
 δ' εὖ μάλα καὶ ἡ πατὴρ ἐπὶ ταῦτόν. καὶ σχεδὸν οὐδ'

5 ὑπολιπέσθαι Meineke: ὑπολίπεσθαι A ὑπολείπεσθαι SM ||
 10 πᾶς ἐθελοντὴς Tr. || 11 γάμων A || 12 συνορθοῖς M || 13 πε-
 πραγματευμένους A -μένοις SM | φ(ωρά)σιεν ἂν τ(ι)ς uncis inclusa
 perierunt folii damno in A || 14 εὐαρεστὸν A || 15 τὸ ζῆν SMA: corr.
 Bentley | ἐν αὐτῷ A: ἐν ἑαυτῷ SM || 17 αὐτὸ SMA: corr. Gesn.¹ f.
 409^v mrg. | ὑπολαμβάνει A || 18 ἐντεθυμῆσθαι A sed η ex α ut videtur
 corr. A¹ || 20 καὶ (ante ὑπὲρ) ex γὰρ corr. S¹ || 21 τοῦτο^ς S¹ | ἐστὶν
 M || 22 καὶ τὴν οἰκειότητα A | καὶ δὴ καὶ M: καὶ SA || 24 de imagine
 vide interpretes ad Herodae mim. I 41 vel quae composuit Elter
 Gnom. homoeom. 14 || 27 οὐδὲ αὐτοῖς A

ἑαυτοῖς οὕτως ὡς τῇ πατρίδι φυτεύομεν παῖδας, τῆς μεθ' ἡμᾶς προνοοῦμενοι τάξεως καὶ τῷ κοινῷ παρέχοντες τοὺς διαδεξιμένους ἡμᾶς. ὁθεν ὁ μὲν ἱερεὺς ἴστω τῇ πόλει τῇ ἑαυτοῦ ἱερέας ὀφείλων, ὁ δ' ἄρχων ἄρχοντας, ὁ δὲ δημη-
 5 γόρος δημηγόρους, καὶ ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν, ὁ πολίτης πολί-
 τας. καθάπερ οὖν χορῷ μὲν ἐστὶ κεχαρισμένη ἡ τῶν χορευτῶν διαμονή, στρατεύματι δὲ ἡ τῶν στρατιωτῶν, οὕτω καὶ πόλει ἡ τῶν πολιτῶν. ἀλλ' εἰ μὲν ἦν ὀλιγο-
 χρόνιον τι σύστημα πόλις ὃ τε βίος αὐτῆς κατὰ βίον
 10 ἀνθρώπου τὴν συμμετρίαν ἐλάμβανεν, οὐδὲν ἔδει διαδο-
 χῆς· ἐπεὶ δ' εἰς πολλὰς γενεὰς ἐξικνεῖται, δαίμονι δὴ εὐδαιμονεστέρω χρησαμένη καὶ εἰς μακροὺς αἰῶνας πόλις, φανερόν, ὡς οὐ τοῦ παρόντος ἐστοχάσθαι δεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῦ μετέπειτα, τὴν τε ἰδίαν μὴ περιορᾶν χώραν
 15 ἔρημον, ἀλλ' ἐπ' ἐλπίσιν ἰδρυμένην ταῖς ἀπὸ τῶν ἡμε-
 τέρων τέκνων.

15 Μουσωνίου ἐκ τοῦ Εἰ πάντα τὰ γινόμενα τέκνα θρεπτέον (Muson. rel. p. 77 H.).

Οἱ δὲ νομοθῆται, οἷς αὐτὸ τοῦτο γέγονεν ἔργον ζητεῖν
 20 καὶ σκοπεῖν, τί μὲν ἀγαθὸν πόλει τί δὲ κακόν, καὶ τί μὲν ὠφελεῖ τί δὲ βλάπτει τὸ κοινόν, οὐχὶ δὲ καὶ οὗτοι πάν-
 τες συμφορώτατον μὲν ταῖς πόλεσιν ἐνόμισαν τὸ πλη-
 θύνεσθαι τοὺς τῶν πολιτῶν οἴκους, βλαβερώτατον δὲ τὸ
 μειοῦσθαι; καὶ ἀπαιδίαν μὲν ἢ ὀλιγοπαιδίαν τῶν πολι-
 25 τῶν ὑπέλαβον εἶναι ἀλυσιτελές, τὸ δὲ ἔχειν παῖδας καὶ
 νῆ Δία πολλοὺς ἔχειν εἶναι λυσιτελές; τοῦτο μὲν γὰρ

2 τοὺς sed ου ex ω A || 3 ἔστω Tr. || 4 ὀφίλων M | ἄρχων om. MA | δημηγόρος SMA sed οσ ex ους corr. M¹ || 8 οὕτως A | ἡ om. A || 9 κατὰ βίον ἀνθρώπου τὴν συμμετρίαν] erraverat librarius codicis A scribens κατὰ συμμετρίαν, tum propter spatii angustias verba βίον τὴν scripsit supra lin., infra ἀνθρώπου || 11 ἐξικνεῖται A | δὴ de Arnim: δὲ libri || 12 εὐμενεστέρω subdubitans prop. Meineke | πόλις A: πόλεις SM || 13 ἐστοχᾶσθαι SM ἐστιχᾶσθαι A || 15 ἐπ' om. A || 17 ecl. cum lemm. hab. SMA; Μουσωνίου nec plura S; γινόμενα libri infra Stob. IV 27, 21 p. 664, 19 θρεπτέον M θρεα-
 πευτέον A || 20 δὲ MA δαὶ S || 21 δὲ post οὐχὶ delet A² || 26 ἔχειν εἶναι M: ἔχειν S εἶναι A

ἀμβλίσκειν ἀπείπον ταῖς γυναιξὶ καὶ ταῖς ἀπειθούσαις
 ζημίαν ἐπέθεσαν, τοῦτο δ' ἀτοκία προστίθεται καὶ τὴν
 κύησιν εἶργειν ἀπηγόρευσαν αὐταῖς, τοῦτο δὲ πολυπαι-
 δίας ἔταξαν γέρα καὶ ἀνδρὶ καὶ γυναικί, καὶ τὴν ἀπαιδίαν
 ἐπιζήμιον κατέστησαν. πῶς οὖν οὐκ ἂν ἡμεῖς ἄδικοι καὶ 5
 παράνομοι δρῶμεν ἐναντία δρῶντες τῇ βουλήσει τῶν νο-
 μοθετῶν, θεῶν καὶ θεοφιλῶν ἀνδρῶν, οἷς ἔπρεσθαι νο-
 μιῆται καλὸν καὶ συμφέρον; δρῶμεν δ' ἂν ἐναντία τὴν
 πολυπαιδίαν τὴν ἑαυτῶν κωλύοντες. πῶς δ' οὐχὶ καὶ
 εἰς τοὺς πατέρας θεοὺς ἑξαμαρτάνοιμεν ἂν καὶ εἰς 10
 τὸν ὁμόγνιον Δία ταῦτα πράττοντες; ὥσπερ γὰρ ὁ περὶ
 ξένους ἄδικος εἰς τὸν ξένιον ἁμαρτάνει Δία καὶ ὁ περὶ
 φίλους εἰς τὸν φίλιον, οὕτως ὅστις εἰς τὸ ἑαυτοῦ γένος
 ἄδικος, εἰς τοὺς πατέρας ἁμαρτάνει θεοὺς καὶ εἰς τὸν
 ὁμόγνιον Δία, τὸν ἐπόπτην τῶν ὁμαρτημάτων τῶν περὶ 15
 τὰ γένη· ὁ δὲ γε περὶ τοὺς θεοὺς ἁμαρτάνων ἀσεβής.
 καὶ μὴν ὅτι καλὸν καὶ λυσιτελὲς παίδων ἀνατροφὴ πολ-
 λῶν, μάθοι τις ἂν λογισάμενος, ὥς μὲν ἔντιμος ἐν πόλει
 πολὺπαις ἀνὴρ, ὥς δ' αἰδῶ παρέχει τοῖς πλησίον, ὥς
 δὲ δύναται πλεόν πάντων τῶν ὁμοίων, ἂν γε μὴ ὁμοίως 20
 παίδων εὐπορῶσιν. καθάπερ γάρ, οἴμαι, πολίφιλος ἀφί-
 λου ἀνδρὸς δυνατώτερος, οὕτω καὶ πολὺ μᾶλλον ὁ πολύ-
 παις τοῦ μὴ ἔμπαιδος ἢ τοῦ ὀλίγου κεκτημένου παίδας,
 καὶ τοσοῦτω γε μᾶλλον, ὅσῳ περ ἑγγύτερον υἱὸς ἐκάστῳ
 ἢ φίλος. ἄξιον δὲ νοῆσαι, ποῖόν τι καὶ θάμαμά ἐστιν 25

1 ἀμβλίσκειν ἀπείπον MTr. ἀμβλήσκειν ^{ἀπ}εἶπον corr. S¹ ἀμ-
 βλίσκειν εἶπον A superser. A² || 2 δ' S δὲ MA | ἀτοκία sed alterum
 a rescripsit A² || 5 πῶς οὖν οὐκ ἂν ἡμεῖς SM οὖν primo omissum
 compendiose inseruit S¹ πῶς οὖν ἡμεῖς οὐκ ἂν A; πῶς δ' οὖν οὐκ
 ἂν ἡμεῖς Tr. || 6 δρῶμεν SMA sed ῶ corr. A² ut etiam 8 || 8 δρῶ-
 μεν SMA | δ' om. A¹ add. A² || 11 δία (δια M) ταῦτα SM τὰ
 τοιαῦτα A; Δία τὰ τοιαῦτα immerito Meineke || 12 εἰς τὸν ξένιον
 per errorem iteravit in initio f. 150^r || 16 τοῖς om. A, aberravit
 Gaisford || 17 ὅτι SM τὸ A¹ ὅτι γε A² || 19 περιέχει A¹ παρέχει
 A² || 21 πολὺ φίλος A¹ || 22 οὕτω M || 23 τοῦ μὴ ἄπαιδος Tr.
 p. 426, unde tacite τοῦ ἄπαιδος Gesn. f. 410^v

ἀνὴρ πολὺπαις ἢ γυνὴ σὺν ἀθρόοις ὁρώμενοι τοῖς ἑαυ-
 τῶν παισίν· οὔτε γὰρ πομπὴν πεμπομένην θεοῖς οὔτω
 καλὴν θεάσασαί· ἂν τις οὔτε χορείαν ἐπὶ ἱεροῖς κόσμῳ
 χορευόντων οὔτως ἀξιοθέατον, ὥς χορὸν παίδων πολλῶν
 5 προηγουμένων ἐν πόλει πατρὸς τοῦ ἑαυτῶν ἢ μητρός,
 χειραγωγούντων τοὺς γονεῖς ἢ τρόπον ἕτερον περιεπόν-
 των κηδεμονικῶς. τί μὲν τούτου κάλλιον τοῦ θεάματος;
 τί δὲ τῶν γονέων τούτων ζηλωτότερον, ἄλλως τε καὶ
 ἐπιεικεῖς ὦσι; τίσι δ' ἂν ἄλλοις οὔτω προθύμως ἢ συν-
 10 εὔξαιτό τις ἀγαθὰ παρὰ θεῶν, ἢ συμπράξειεν αὐτοῖς εἰς
 ὃ τι δέοιντο; ὦ νῆ Δία φησὶν (<ἀλλὰ ...>).

1 ὁρώμενη male Gesn.³ p. 450 | ἑαυτὸν A¹ ἑαυτῶν A² || 3 χορευ-
 τῶν S M χορευόντων A || 4 παίδων πολλῶν πρ. κτέ.] assimilationis
 apud Musonium exempla collegit C. Schmich De arte rhet. in Musoni
 diatribis conspicua (Frib. Brig. a. 1902) p. 33 || 6 ante χειραγ. ad-
 didit καὶ A², sed nulla opus est particula. de re ipsa cf. Hierocles
 p. 603, 22 || 7 τί μὲν γὰρ τούτου A² || 8 δὲ A: δαὶ S M || 9 τίσι S M
 τοῖσι A corr. A² || 10 εἰσότι M || 11 νῆ Δία (δία M) φησὶν (φησί A):
 ∞ M A, punctis notat tamquam delenda A, om. S. concesserat per
 νῆ Δία fictus adversarius priora, idem per ἀλλὰ quod addidi aliquid
 opposuisse censendus est ab excerptore nunc omissum (vide quae
 dixi ad Stob. vol. III p. 287, 7), velut paupertatem dissuadere, ne
 quis liberos educet omnes, cf. Plut. De amore prolis p. 497 E οἱ
 μὲν γὰρ πένητες οὐ τρέφουσι τέκνα, φοβούμενοι μὴ χεῖρον ἢ προσ-
 ῆκει τραφέντα δουλοπρεπῆ καὶ ἀπαίδευτα καὶ τῶν καλῶν πάντων
 ἐνδεᾶ γένηται κτέ. hoc quasi inani praetextu remoto pergere poterat
 Musonius infra (Stob. IV 27, 21 p. 665, 1) ὃ δέ μοι δοκεῖ δεινό-
 τατον, οὐδὲ πενίαν ἔνιοι προφασίζεσθαι ἔχοντες κτέ. cf. etiam
 Hierocles p. 603, 14 ss., quo duce verum perspexit etiam Praechter
 Hier. p. 86

CAPVT XXIV. PARS SECVNDA.

ΟΤΙ ΑΣΥΜΦΟΡΟΝ ΤΟ ΕΧΕΙΝ ΤΕΚΝΑ, ΚΑΙ ΑΔΗΛΟΝ ΕΙ ΙΔΙΑ ΤΩΝ
ΕΧΕΙΝ ΝΟΜΙΖΟΝΤΩΝ. ΚΑΙ ΜΗΔΕ ΘΕΤΟΥΣ ΠΟΙΕΙΣΘΑΙ.

16 (76, 1 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 656 K.).

5 Οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἀθλιώτερον πατρός,
πλὴν ἑτερος ἂν ἤ πλειόνων παίδων πατήρ.

17 (76, 2 Mein.) *Εὐριπίδου Οἰνομάω* (fr. 571 N.²).

Ἀμυχανῶ δ' ἔγωγε κοῦκ ἔχω μαθεῖν,
εἴτ' οὖν ἄμεινόν ἐστι γίγνεσθαι τέκνα

10 θνητοῖσιν εἴτ' ἄπαιδα καρποῦσθαι βίον.

ὁρῶ γὰρ οἷς μὲν οὐκ ἔφρυσαν, ἀθλίους,
ὅσοισι δ' εἰσίν, οὐδὲν εὐτυχεστέρους.

καὶ γὰρ κακοὶ γεγῶτες ἐχθίστη νόσος,
κἂν αὖ γένωνται σώφρονες, κακὸν μέγα,

15 λυποῦσι τὸν φύσαντα μὴ πάθωσί τι.

18 (76, 4 Mein.) *Μενάνδρου Ἐπικλήρω* (fr. 166 K.).

Ἡ δεῖ μόνον

ζῆν ἢ γενόμενον πατέρα παίδων ἀποθανεῖν·
οὔτω τὸ μετὰ ταῦτ' ἐστὶ τοῦ βίου πικρόν.

2 Inscriptio legitur in S M A Mac. sed καὶ ἀδελον κτέ. om. Mac. ἔχειν νομιζόντων ex ἐχόντων corr. S. θετοὺς S M A² θεοὺς A¹: θετὸν Tr., inde vulg. numerum ο' praeft. S οδ' M A Mac. quattuor capitis particulas uno titulo *Περὶ παίδων καὶ τὰ ἐξῆς τοῦ κεφαλαίου τούτου* comprehendit Photius, vide supra p. 600, 2 adn. || 4 ecl. cum lemm. hab. S M A || 6 ἑτερος <ὅς> ἂν ἤ Porson | παίδων om. Tr. || 7 ecl. cum lemm. hab. S M A || 8 καὶ οὐκ S M || 11 ἔφρυσεν A || 13 γεγότες A | αἰσχίστη ci. Bergk || 16 ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 76, 3 Mein.) addito lemmate M A (post ecl. 76, 2 Mein.) || 17 s. ἢ μόνον δεῖ ζῆν (ζεῖν S) ἢ παίδων γεννωμένων πατέρα (πάτερ' S πατερ M) ἀποθανεῖν S M A: transposuit et correxit Dobree Adv. II p. 273 || 19 οὔτως M A

19 (76, 3 Mein.) *Ευριπίδου Ἀνδρομάχης* (419 s.).

*Ψυχὴ τέκν'· ὅστις δ' αὖτ' ἄπειρος ὢν λέγει,
ἦσσον μὲν ἀλγεῖ, δυστυχῶν δ' εὐδαιμονεῖ.*

20 (76, 5 Mein.) *Σοφοκλῆς Ἡλέκτρα* (770 s.).

5 *Δεινὸν τὸ τίκειν ἐστίν· οὐδὲ γὰρ κακῶς
πάσχοντι μῖσος ὢν τέκη προσγίγνεται.*

21 (76, 8 Mein.) *Μενάνδρου Προεγκαλῶν* (fr. 418 K.).

*Οἶον τὸ γενέσθαι πατέρα παίδων ἦν ...
λύπη, φόβος, φροντίς, πέρας ἐστὶν οὐδὲ ἓν.*

10 22 (76, 6 Mein.) *Ὅμηρου* (Od. I 215).

*Μήτηρ μὲν τ' ἐμὲ φησὶ τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἐγὼ γε
οὐκ οἶδ'· οὐ γάρ πώ τις ἐὼν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.*

23 (76, 7 Mein.) *Μενάνδρου*.

* * *

24 (contin. 76, 7 Mein.: Eur. fr. 1015 N.²).

15 *Ἔστιν δὲ μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρός·*

1 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 76, 2 Mein.) M A (post ecl. 76, 4 Mein.). *πᾶσι δ' ἀνθρώποις ἄρ' ἦν Ψυχὴ τέκνα* Eur. haec verba citat Philostr. vit. Apoll. II 14 p. 30 || 2 *τέκνα* S M | *λέγει* | *ψέγει* libri Eur. praeter Laur. XXXII 2 || 4 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 76, 4 Mein.) M A (post ecl. 76, 3 Mein.) || 5 *δεινὸν* sed *ειν* in ras. M² || 6 *τέκη* A ut videtur, Soph. L² duo Parisini: *τέκει* (*κει* in ras. M²) S M, Soph. L alii || 7 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 76, 6 Mein.) M A (post ecl. 76, 5 Mein.); μ^ε nec plura S || 8 *πατέρα παίδων* S M *παίδων πατέρα* A | *ἦν* S M *ἦ* (cui colon subiectum) A *ἦν* <ἄρα> Meineke, *ἦν* <κακόν> Grotius. an vocativus periit, velut. Σύρε? || 9 *οὐδέέν ἐστιν* S *οὐδὲ ἔνεστι* M *οὐδὲν ἐστι* A: corr. Bentley || 10 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 76, 5 Mein.) M A (post ecl. 76, 8 Mein.). ab hac ecloga incipit nova tituli pars (*ἀδελον εἰ ἴδια τῶν ἔχειν νομιζόντων*), ut videas confirmari eclogarum dispositionem M A librorum archetypo oblatam. cf. schol. Od. IV 387 || 12 *οἶδα* S M | *πω τισ* (vel *τις*) S M *πῶ εἰς* A | *ἀνέγνω* A || 13 lemma *Μενάνδρου* cum versibus *ἔστιν δὲ* — *οἶεται* habent M A, om. S. frustra Menandro tribuit Kock Com. III p. 193. potius lacunam signavi post *Μενάνδρου*: huius intercederit ecloga una cum lemmate *Εὐριπίδου*. cf. quae dixi ad ecl. 27. citatos esse hos Euripidis versus in Menandri fabula quadam veri simile non est || 15 Euripidis esse versus testantur schol. M Od. IV 387 schol. E M Od. I 215 Eust. Od. p. 1412, 14. omisso poetae nom. afferunt schol. Hermog. in Rhet. vol. VII p. 765, 24 Walz |

ἡ μὲν γὰρ αὐτῆς οἶδεν ὄνθ', <ὁ δ'> οἴεται.

25 (76, 9 Mein.) Σοφοκλῆς Ἀλεάδαις (fr. 83 N.²).

Παῖσαι· καταρκεῖ τοῦδε κεκληῖσθαι πατρός,
εἵπερ πέφυκά γ'· εἰ δὲ μὴ, μείων βλάβη.

τό τοι νομισθὲν τῆς ἀληθείας κρατεῖ.

26 (76, 10 Mein.) Εἰριπίδου Μελανίππη (fr. 491 N.²).

Ἴστω δ' ἄφρων ὦν ὅστις ἄτεκνος ὦν τὸ πρὶν
παῖδας θυραίους εἰς δόμους ἐκτῆσατο,
τὴν μοῖραν εἰς τὸ μὴ χρεὼν παραστρέφων.

ἅ γὰρ θεοὶ διδῶσι μὴ φῦναι τέκνα,
οὐ χρεὶ μάχεσθαι πρὸς τὸ θείον, ἀλλ' ἔαν.

27 (76, 11 Mein.) Μενάνδρου Καρχηδονίῳ (fr. 261 K.).

ἔστιν (ἔστι A) δὲ M A ἔστι schol. Herm., ἀλλ' δὲ schol. Od IV, om. schol. Od. I et Eust. | φιλότεκνον μᾶλλον πατρός schol. Od. I 215 cod. M πατρός φιλοτεκνοτέρα schol. Hermog.

1 αὐτῆς (vel potius αὐτῆς) οἶδεν schol. Hermog. et Eust., αὐτῆς οἶδ' M A, schol. Od. I οἶδεν αὐτῆς schol. Od. IV | ὄντα ὁ δ' schol. Od. IV Eust. schol. Hermog., ἔοντας ὁ δ' schol. Od. I: νιόν θ' M A, inde (οἶδεν) νιόν, ὁ δ' Gesn.² quod Graecum esse merito negat Cobet N. l. p. 54. οἶδε φύνθ', ὁ δ' prop. Nauck *Mél. Gr.-R.* VI p. 122. immo hanc ego mihi fingo primitivi libri imaginem

νιόν
οἶδεν ὄνθ' ὁ δ' οἴεται, unde apparet quam facile oriri potuerit οἶδ
νιόν θ' <ὁ δ'> οἴεται || 2 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 76, 8
Mein.) M A (post ecl. 76, 7 Mein.); ἀλε'δεξ A || 4 γεί sine distinctione
M | δεῖ μὴ M | μείων ci. Gesn.¹ f. 410^v mrg.: μεῖζων S A μεῖζον M ||
5 τι A¹ τοι A² || 6 ecl. cum lemm. hab. S M A || 8 εἰ A¹ ε add.
m. rec. || 9 τη η μοῖραν (sine acc.) S τη η μοῖραν M. totum ver-
sum om. Tr. || 10 ὥς γὰρ A | δίδωσι S M A: corr. Matthiae | φῖσαι
ci. Matthiae || 11 μάχεσθαι Conington: γλεῖσθαι S M τλιῖσθαι A
ubi post χρεὶ distinguatur, γκαλεῖσθαι Tr. || 12 ecl. cum lemm. hab.
M A, om. S. qui singulas tituli particulas intra eclogas metricas
respexerit, eclogam hanc alibi expectabit, velut post 22 (οὐ γὰρ πώ
τις ἔδ'ον γόνον αὐτὸς ἀνέγνω), ut illa esse ipsa videri possit quae
desideratur ante ecl. 24. ecloga quae iam supra exarari coepta erat
(Μενάνδρον) nescio an in margine posthac suppleta sit, iam ut
intellegatur cur desit in S, adsit in M A sed loco minus apto. et re
vera vicinae adferuntur ecl. 24 et 27 Eust. Od. p. 1412, 14 et schol.
Od. I 215 ubi 27 uno versu aucta exhibetur sed fab. nom. non
commemorato

Αὐτὸς γὰρ οὐδείς οἶδε πῶς <ποτ'> ἐγένετο.

28 (76, 12 Mein.) Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ (fr. 359 N.²).

Θετῶν δὲ παίδων ποῦ κράτος; τὰ φύντα γὰρ
κρείσσω νομίζειν τῶν δοκημάτων χρεῶν.

5 29 (76, 13 Mein.) Δημοκρίτου (fr. 275 Diels²).

Τεκνοτροφίη σφαλερόν· τὴν μὲν γὰρ ἐπιτυχίην ἀγῶ-
νος μεστήν καὶ φροντίδος κέκτηται, τὴν δὲ ἀποτυχίην
ἀνυπέρθετον ἑτέρῃ ὀδύνῃ.

30 (76, 14 Mein.) Ἀριστίππου.

10 Μεμφομένης αὐτῷ τῆς γυναικὸς ὅτι τὸν υἱὸν οὐ προσ-
ίεται, καὶ λεγούσης ὅτι ἐκ σοῦ εἶη, ἀποπιτύσας 'καὶ γὰρ
τοῦτο' εἶπεν 'ἐξ ἐμοῦ· ἀλλ' οὐδέν μοι χρήσιμόν ἐστιν'.

31 (76, 15 Mein.) Δημοκρίτου (fr. 276 Diels²).

15 Οὐ δοκεῖ μοι χρῆναι παῖδας κτᾶσθαι· ἐνορῶ γὰρ ἐν
παίδων κτήσει πολλοὺς μὲν καὶ μεγάλους κινδύνους, πολ-
λὰς δὲ λύπας, ὀλίγα δὲ τὰ εὐθηνέοντα καὶ ταῦτα λεπτά
τε καὶ ἀσθενέα.

32 (76, 16 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ (fr. 276 Diels²).

20 Ὅτιον χρήματά ἐστι παῖδα ποιήσασθαι, ἐκ τῶν φίλων
τεύ μοι δοκεῖ ἄμεινον εἶναι. καὶ τῷ μὲν παῖς ἔσται τοι-
οῦτος, οἷον ἂν βούληται· ἔστι γὰρ ἐκλέξασθαι οἷον ἐθέ-

1 αὐτὸν Eust. et schol. Od. | οὐθεις (sine acc. et spir. M) M A | πῶς M A πῶς ποτ' schol. E M Od. τοῦ ποτ' recte Eust. ||
2 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 76, 10 Mein.) M A (post ecl. 76, 11 Mein.) || 3 δὲ M A γὰρ S || 4 κρείσσω M A² videtur κρείσσον fuisse in A | τῶν ἐπικλήτων Herwerden mnemos.² XII p. 313 || 5 ecl. cum lemm. hab. S M A || 8 ἑτέρῃ ὀδύνῃ S M ἑτέρῃ ὀδύνῃ A || 9 ecl. cum lemm. hab. S M A. recurrit corp. Par. 426 Elt. (τοῦ Διογένους). cf. Diog. L. II 81 || 10 αὐτὸν τῆς γυν. αὐτοῦ ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ οὐ πρ. ἄχρηστον ὄντα καὶ λέγουσαν ὅτι ἐξ αὐτοῦ εἶη — ἀλλ' οὐ χρήσιμον corp. Par. || 12 οὐδ' ἐμοὶ A || 13 ecl. cum lemm. hab. S M A || 14 ἐνορῶ S ἐνορῶ (sine acc. M) M A || 15 κτίσει S M A (sic): tacite corr. Gesn.¹ f. 411^v || 16 εὐθηνέοντα prop. Gesn.¹ f. 411^v mrg. || 18 ecl. cum lemm. hab. S M A || 19 χρήματά ἐστι libri: χρήμη (χρήμη iam Meineke) τεὰ ἐστι Diels || 20 τεύ μοι Diels: τ' ἐμοὶ S (sic) M A ἐμοὶ Tr. τεῶ μοι Meineke || 21 ἐθέλει (-ει in -η corrigere voluisse videtur M¹) S M θέλει A

λει· καὶ ὅς ἂν δοκῇ ἐπιτίδειος εἶναι, καὶ μάλιστα κατὰ φύσιν ἔποιτο. καὶ τοῦτο τοσοῦτον διαφέρει, ὅσον ἐνταῦθα μὲν ἔστι τὸν παῖδα λαβεῖν καταθύμιον ἐκ πολλῶν, οἷον ἂν δέῃ. ἦν δέ τις ποιῆται ἀπὸ ἐωυτοῦ, πολλοὶ ἔνεισι κίνδυνοι· ἀνάγκη γάρ, ὅς ἂν γένηται, τούτῳ χρῆσθαι. 5

33 (76, 17 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ (fr. 278 Diels²).

Ἀνθρώποισι τῶν ἀναγκαίων δοκεῖ εἶναι παιδας κτήσασθαι ἀπὸ φύσιος καὶ καταστάσιός τινος ἀρχαίης. δῆλον δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ζώοισι. πάντα γὰρ ἔκγονα κτᾶται κατὰ φύσιν, ἐπωφελείης γε οὐδεμιᾶς εἵνεκα· ἀλλ' ὅταν 10 γένηται, τάλαιπωρεῖ καὶ τρέφει ἕκαστον ὡς δύναται καὶ ὑπερδέδοικε, μέχρι σμικρὰ ἦ, καὶ ἦν τι πάθῃ ἀνιᾶται. ἡ μὲν φύσις τοιαύτη πάντων ἐστὶν ὅσα ψυχὴν ἔχει· τῷ δὲ δὴ ἀνθρώπῳ νομίζον ἤδη πεποιῆται, ὥστε καὶ ἐπαύρεσιν 15 τινα γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ ἐκγόνου.

1 ὅς] οὗς M | δοκῇ S δοκῇ τ' (τ' ex iota adscripto ortum sit) M δοκῇ τ' A | καὶ Diels: καὶ libri || 3 ἔστι τὸν SM λιτόν (sic) A λιτόν ex copulae compendio X et τὸν ortum esse monuit Diels | οἷον Diels: ὧν libri; ὄν ci. Gaisford || 4 δέῃ Gaisford: δεῖ SA δῆ M | ἦν — ποιῆται MA εἰ — ποιεῖται S || 6 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S || 9 ζώοισι MA; ζώοις Diels || 10 ἐπὶ ὠφελείης MA: corr. Schaefer melet. cr. p. 70 || 12 ὑπερδέδυνκε MA: tacite corr. Gesn.² p. 452 | σμικρὰ ἦ prop. Schaefer l. c.: σμικρᾶς MA || 13 ἐστὶν (vel ἔστιν M) MA | ὅσα ci. Gesn.² l. c. mrg.: οὗσα MA; ὅσσα Diels | τῷ δὲ MA; τὸ δὲ frustra Gesn.² || 14 νόμιμον ἤδη π. scr. Natorp *Die eth. des Demokr.* p. 24 | ἐπαύρησιν Gesn.² temere || 15 γίγνεσθαι MA

CAPVT XXIV. PARS TERTIA.

ΟΤΙ ΚΡΕΙΤΤΟΝΕΣ ΟΙ ΑΡΡΕΝΕΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ, ΚΑΙ ΟΤΙ ΤΟΥΣ
ΝΟΘΟΥΣ ΟΥΚ ΕΛΑΤΤΟΝΑΣ ΧΡΗ ΚΡΙΝΕΙΝ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ.

34 (77, 1 Mein.) *Εὐριπίδου* (fr. 318 N.²).

5 *Γυνή μὲν ἐξελθοῦσα πατρῶων δόμων*
οὐ τῶν τεκόντων ἐστίν, ἀλλὰ τοῦ λέχους.
τὸ δ' ἄρσεν ἐστηκ' ἐν δόμοις αἰεὶ γένος
θεῶν πατρῶων καὶ τάφων τιμάορον.

35 (77, 2 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 658 K.).

10 *Θυγάτηρ ἐπίγαμος, καὶ ὅλως μηθὲν λαλῇ,*
διὰ τοῦ σιωπᾶν πλεῖστα περὶ αὐτῆς λέγει.

36 (77, 3 Mein.) *Εὐριπίδου Ἰφιγενεία* (T. 57).

Στυλοὶ γὰρ οἴκων παῖδες εἰσιν ἄρσενες.

37 (77, 4 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 60 v. 1 K.).

2 Inscriptio legitur in S M A, nil nisi 'Οτι κρείττονες οἱ ἄρρε-
νες τῶν παίδων in Mac. *ΑΡΣΕΝΕΣ* Tr. numerum οα' praeft. S, οε'
M A Mac. quattuor capitis particulas uno titulo *Περὶ παίδων καὶ τὰ*
ἐξῆς τοῦ κεφαλαίου τούτου comprehendit Photius, vide supra p. 600, 2
adn. || 4 ecl. cum lemm. hab. S M, sine lemm. A. duo versus priores
leguntur etiam supra p. 552, 18 addito fab. nom. *δανάης* vel *δανάη* ||
5 μὲν S M A: γὰρ Stob. supra | δ' ὥμων M || 7 *ἔστηκεν ἐν* S *ἔστηκεν*
M || 8 *τιμάορον* Valesius: *τιμᾶ ὄρον* libri || 9 ecl. cum lemm. hab.
S M A Mac. || 10 *θυγάτηρ ἐπίκληρος* Nauck inutiliter | *ὅλως* S M
ἄλλος A | *μηθὲν* S M *μηδὲν* A | *λαλῇ* | *λέγῃ* Nauck || 11 *αὐτῆς*
Mac.: *αὐτῆς* S M A | *λέγει* | *λαλεῖ* Nauck *Mél. Gréco-R.* II p. 337 ||
12 ecl. cum lemm. hab. S M A. citant verum Artemid. II 10 p. 94
Men. monost. 713 Suid. I 2 p. 639 Bernh. || 13 *εἰσὶ παῖδες* Euripidis
LP, Suid. || 14 ecl. cum lemm. hab. S M A. cum proximo versu in
unum fragmentum coniunxit Grotius Diet. poet. p. 331 probabiliter,
ut *Ἀνεψιοῖς* lemma etiam ad ecl. 4 Mein. pertineat. sic habemus tria
frustula Menandrea ex ordine litterarum disposita

Εὐδαιμονία τοῦτ' ἐστὶν υἱὸς νοῦν ἔχων.

38 (77, 5 Mein.) Μενάνδρου Ἀνεψιοῖς (fr. 60 v. 2 K.).

Ἀλλὰ θυγάτηρ κτῆμ' ἐστὶν ἐργῶδες πατρί.

39 (77, 6 Mein.) Μενάνδρου Ἀλιεῦσι (fr. 18 K.).

Χαλεπόν γε θυγάτηρ κτῆμα καὶ δυσδιάθειον. 5

40 (77, 7 Mein.) Ποσειδίππου Ἑρμαφροδίτου (fr. 11 K.).

Υἱὸν τρέφει πᾶς, καὶ πένης τις ὢν τύχη·

θυγατέρα δ' ἐκτίθεισι, καὶ ἦ πλούσιος.

41 (77, 8 Mein.) Διφίλου (fr. 136 K.).

Κόρης ἀπαλαττόμεθα ταμιείου πικροῦ. 10

42 (77, 9 Mein.) Σοφοκλῆς Ἀλεάδαις (fr. 84 N.²).

Ὁ δ' εἰ νόθος τις γνησίοις ἴσον σθένει·

ἅπαν τὸ χρηστὸν γνησίαν ἔχει φύσιν.

43 (77, 10 Mein.) Εὐριπίδου Ἀντιγόνη (fr. 168 N.²).

Ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόθον, ἢ φύσις δ' ἴση. 15

44 (77, 11 Mein.) Εὐριπίδου Εὐρυσθεῖ (fr. 377 N.²).

Μάτην δὲ Θνητοὶ τοὺς νόθους φείγουσ' ὅρα

1 εὐδαιμονία H. Stephanus: εὐδαιμονίας S M A || 2 ecl. cum lemm. hab. S M A; ἀνεψιοῖς om. S || 3 probata Grotii sententia (vide ad ecl. 4 Mein.) hunc versum inter duas personas sic distribuit Nauck ἀλλὰ θυγατήρ; — κτῆμ' ἐστὶν ἐργῶδες πατρί || 4 ecl. cum lemm. hab. S M A; fabulae nom. om. S. ἀλιεῦσι (ut coniecit Meineke Com. IV p. 76) M: ἀλιεύς A || 6 ecl. cum lemm. hab. S M A, ποσειδίππου (ποσιδ- M A) om. S || 7 πᾶς M A τις S || 8 δ' non a pr. m. videtur scriptum in A | ἐκδίδωσι ci. Nauck inutiliter || 9 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. Anaxandridae datur versus supra Stob. IV p. 515, 17 || 10 ἀπαλαττόμεσθα A, corr. A¹ || 11 ecl. cum lemm. hab. S M A; ἀλεάδαις (-δεις A) M, om. S || 12 ὁ δὲ frustra scr. Gesn.¹ f. 411 v | τις Nauck: τοῖς S M τις τοῖς A | ἴσον M | σθένει A || 13 versus alteri personae dari vult Nauck sic scribens priorem οὐ δὲ — σθένει; | γνησίαν] Clemens Al. strom. VI 2 p. 429, 16 Stähl. Σοφοκλέους δ' ἐξ Ἀλεαδῶν ἅπαν τὸ χρηστὸν τὴν ἴσην ἔχει φύσιν. scripsit autem τὴν ἴσην Clemens ad exemplum Antigoniae Eur. versiculi (ecl. 43) quem praemiseraat. non alio illum gnomologio usum esse quam Stobaeum vidit Elter De gnomol. Gr. hist. atque origine commentationis rament. (Bonn. ed. a. 1897) p. 23 || 14 ecl. cum lemm. hab. S M A, ἀντιγόνη om. S. adfert Clemens Al. strom. VI 2 p. 429, 14 Stähl. (Εὐριπίδου μὲν ἐξ Ἀντιγόνης), vide quae dixi ad ecl. 42 || 15 δ' ἴση] δοίη libri Clem. || 16 ecl. cum lemm. hab. S M A, ἔαν^τ nec pl. S

παῖδας φντεύειν· ὅς γὰρ ἂν χρηστὸς φύῃ,
οὐ τοῦνομ' αὐτοῦ τήν φύσιν διαφθερεῖ.

45 (77, 12 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας* (fr. 141 N.²).

Ἐγὼ δὲ παῖδας οὐκ ἐῷ νόθους λαβεῖν·

5 τῶν γνησίων γὰρ οὐδὲν ὄντες ἐνδεεῖς
νίμῳ νοσοῦσιν· ὅ σε φυλάξασθαι χρεών.

1 παῖδας φατίζειν Mekler *Krit. beitr.* p. 8 | φνῆ (vel -ῆ) S M A.
cori Fr. Duebner (ut putat Nauck) et Cobet N. l. p. 560 || 2 οὔτ'
ὄνορ' A | διαφθείρει S M A: corr. Valckenaer || 3 ecl. cum lemm:
hab. S M A; ἀνδρομέδας om. S || 4 νόθους λέγειν ci. Th. Gomperz
Sitzungsber. der Wien. Ak. 1875 p. 263, νόθους καλεῖν ego || 6 ὦι (vel
ὦσ) α S ὦ σε M ὦ^ε A ὦς σε Tr.: corr. Grotius *Dict. poet.* p. 545

CAPVT XXIV. PARS QVARTA.

ΠΕΡΙ ΝΗΠΙΩΝ.

46 (78, 1 Mein.) *Καλλιμάχου* (fr. 127 Schn.).

*Ἄρνες τοι, φίλε κοῦρε, συνήλικες, ἄρνες ἑταῖροι
ἔσκον, ἐνιαυθοὶ δ' αὖλῖα καὶ βοτάναι.*

47 (78, 2 Mein.) *Θεοκρίτου Βουκολικῶν* (VIII 63 s.).

*Φεῖδεν τῶν ἀρνῶν, φεῖδεν, λύκε, τῶν ἐρίφων μν,
μηδ' ἀδικῆς μ', ὅτι μικρὸς ἐὼν πολλοῖσιν ὁμαρτέω.*

48 (78, 3 Mein.) *Βιότου ἐκ Μηδείας* (cf. Com. III p. 36 K.).

*Τὸ θρέψαι δ' ἐν βροτοῖσι πολλάκις
πλεῖω πορίζει φίλτρα τοῦ φῦσαι τέκνα.*

1 Inscriptio exstat in S M A sed in A post *καλλιμάχῳ* (sic: κ. περὶ νηπίων). numerum οβ' (ex corr.) praef. S ος' M Ty priorem numerum (οε') etiam ad hanc particulam pertinere voluit videtur A. quattuor capitis particulas titulo *Περὶ παίδων καὶ ἡ ἑξῆς τοῦ κεφαλαίου τούτου* comprehendit Photius, vide p. 600, 2 dn. || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A || 4 *φίλε* (sine acc. M) S M *φίλοι* A | *κονρέον* (sine acc. S *κονρεοῦ* A) *νήλικες* (acc. in corr. S) S M A corr. Gaisford et Wernicke; *κοῦρε, ὁμήλικες* Gesn.¹ *ἑταῖροι* Gesn.: *ἕτεροι* S M *ἑτέροι* A *ἑτάροι* Tr. || 5 *ἐνιαυθοὶ* Bergk: *ἐνηρηθοὶ* S M *ἐνηρηθμοὶ* A. cf. Etym. M. p. 342, 35 | *δαυλία* S M *δαύλια* : corr. Bentley || 6 ecl. cum lemm. hab. S M A || 7 *φεῖδεν τῶν ἐρίφων* Theocr. | *φεῖδεν*] *φεῦγεν* ni fallor A | *τῶν τοκάδων μιν* Theocr. || 8 *μηδὲ* S M | *ἀδίκει μ'* Theocr. | *μικρὸς* Theocr. || 9 ecl. hab. S M A; *Βιότον* (*Βιοτ* S) *ἐκ μηδείας* (*μηδ* S) S M A. Bioti iam in fiore operis parte commemorationem factam fuisse docet pinacogr. Photii p. 51 Elt. inter tragicos recepit eum Nauck fr.² p. 825 trago nimirum orationis colore ductus; eundem esse ac *Βιόττον* nem comicum alterius ante Chr. saeculi fuisse ex titulis cognovimus (CIA. II 975) statuit de Wilamowitz Herm. XXXIV p. 609. affert versus Clemens Al. Paed. I 6 p. 19, 26 Stähl. sed omisso poet et fab. nomine

49 (78, 4 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀγῆης* (fr. 272 N.²).

Τίς δ' οὐχὶ χαίρει νηπίοις ἀθύρμασιν;

50 (78, 5 Mein.) *Εὐφορίωνος* (fr. 107 Scheidweiler).

Τέκνον, μὴ σί γε μητρὸς ἀπ' ἀνθρεῶνας ἀμήσης,

5 *ἡέλιους ἦτις σε τριακοσίους ἐφόρησα,*
τέκνον, ὑπὸ ζώνῃ, φοβεράς δ' ὠδῖνας ἀνέτλην,
εἰς φάος ἐρχομένον· λαρόν δ' ἐπὶ χεῖλεσι πρώτῃ
μαστὸν ἐπισχομένη λευκῷ <σ> ἔψισα γάλακτι.

51 (78, 6 Mein.) *Ἡρώδου Μιμιάμβων* (fr. 62 Cr.).

10 *Ἡ χαλκὴν μοι μῦαν ἢ κώθρην παίζει,*
ἢ ταῖσι μηλάνθαισιν ἄμματ' ἐξάπτων
τοῦ κεσκέου μοι τὸν γέροντα λωβῆται.

52 (78, 7 Mein.) *Πομπηίου Μάκρου* (Tr. gr. fr. p. 831 N.²).

Δεῦτ' ὦ τέκν', ὦ στερχθένθ' ὅσον πλείστον θέμις,

15 *ὦ πολλὰ τέρψαντ' οὐδὲ λυπήσαντά τι*
μητέρα· τί προσλάζυσθε κάξαρτᾶσθέ μου;
βούλεσθ' ἀθύρειν; παίζετ', ὦ νέαι φρένες·
ὥς ἔστιν ἡμῖν τοῦτ' ἕαρ παντὸς βίου.

1 ecl. habent S M A cum lemm. ἀγῆς || 2 νηπίων prop. Herwerden in Eur. Ion. p. 78 || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A. primum versum adfert Et. M. p. 109, 27, etiam schol. F V Hom. Il. XXIV 165, alterum Cocondrius *Περὶ τρόπων* (Rh. gr. III p. 234, 24 Sp.) *ἡέλιους τριακοσίους ἐφόρησα* || 4 μητρὸς Tr. p. 429, Et. M., schol. Hom.: παιδὸς (superscr. S¹) S M A ματρὸς A² | ἀπ' ἀνθρεῶνας A Tr.: ἀπανθρεῶνας (απανθ- S) S M, ὑπ' ἀνθρεῶνος Et. ἀπ' ἀνθρεῶνος schol. Hom. || 5 τριακοσίους Cocondrius || 6 ζώνην ut videtur in ζώνῃ corr. A¹ || 8 ἐποικομένη A | λευκῷ σ' ἔψισα Meineke: λευκῷ ἔψησα S M A λευκῷ δέ σ' ἔλοισα Tr. cf. Orio Theb. p. 186 ψίω· ποτίζω || 9 ecl. cum lemm. hab. S M A || 10 χαλκὴν A: χαλκαίην S M | μῦαν A: μύαν M μύην S || 11 ταῖσι S ταῖσι A τμῖσι M; τῆσι Meineke | μηλάνθαισιν (sine acc. S M) S M A μηλολόνθης Tr. μηλάνθῃσιν Gaisford | ἄμματ' Meister || 12 γερόντα A || 13 ecl. cum lemm. hab. S M A; μάκρου (ut scribi iussit Meineke) S μακροῦ M A || 14 ὦ τέκνα ὥστ' ἐρχθέντα S M || 15 τέρψαντ' ex τέρψαντά τι corr. S¹ || 16 τί (sine acc. M) S M A; τε Gesn.¹ | προσλάζεσθε S M A; προσλάζυσθε Voss. Frob. idque recepit Meineke | κάξαρτεσθέ (καξ- M) μου libri: corr. Valckenaer || 17 ἀθύρειν ex ἀρθ- corr. S¹ | νέαι Voss. Tr.: νέε S M A || 18 ἡμῖν S M A Frob. et Voss. teste Guilelmo

ἦβη δὲ λῦπαι φροντίδες θ' ἦβῶσ' ὁμοῦ.

53 (78, 8 Mein.) Εὐριπίδου Δανάης (fr. 323 N.²).

Τάχ' ἂν πρὸς ἀγκάλαισι καὶ στέροισι ἐμοῖς
πηδῶν ἀθύροι, καὶ φιλημάτων ὄχλω
ψυχὴν ἐμὴν κτήσαιο· ταῦτα γὰρ βροτοῖς
φίλτρον μέγιστον, αἱ ξυνουσίαι, πάτερ.

5

54 (78, 9 Mein.) Σοφοκλέους Αἴαντι (550 ss.).

Ω παῖ, γένοιο πατρὸς εὐτυχέστερος,
τὰ δ' ἄλλ' ὅμοιος· καὶ γένοι' ἂν οὐ κακός.
καίτοι σε καὶ νῦν τοῦτό γε ζηλοῦν ἔχω,
δοθούνεκ' οὐδὲν τῶνδ' ἐπαισθάνη κακῶν·
ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἰδιστος βίος,
ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθης.

10

55 (78, 10 Mein.) Εὐριπίδου Μηδείας (46 ss.).

Ἀλλ' οἳ γε παῖδες ἐκ τρόχων πεπαυμένοι
στείχουσι, μητρὸς οὐδὲν ἐννοοῦμενοι
κακῶν· νέα γὰρ φροντὶς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ.

15

Hällingk, cui fidem habendam puto etiam ideo, quia Voss. consentire solet cum Frobenio: ἐμὴν Voss. teste Gaisfordo, idque recipere Meineke et Nauck. potest defendi ἡμῖν, i. nobis mortalibus

2 ecl. cum lemm. hab. S M A || 4 πεσῶν (vel πίτων) ἀθύροι Nauck | ἀθύρη A | ὄχλωι (ω ex οι) S¹ ἔχλω A || 5 βροτοῖς om. A || 6 φίλτρον μέγιστον M A μέγιστον φίλτρον μέγιστον (sic) S || 7 ecl. cum lemm. hab. S M A; αἴαντι dedi ex S M. αἴαντος A om. Tr. || 9 τὰ δὲ ἄλλα M || 10 γε om. A || 11 οὐθ' οὐνεκ' (spir. in οὐνεκ' e corr. M¹) M || 12 ἰδιστον Tr. | post βίος quem offerunt libri Sophoclei versum τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώδυνον κακόν ignorant libri Stobaei recte in Soph. delerunt Valckenaer et Brunck || 13 ἕως τε χαίρειν A || 14 ecl. cum lemm. hab. S M A. v. ἀλλ' — κακῶν affert Choeroboscus schol. in can. p. 236, 15 Hilg., ἀλλ' — στείχουσι Etym. m. p. 769, 51 versum 15 Photius s. v. τρόχον Gramm. Ambros. ed. Nauck (Lex. Vindob.) p. 254, 16, νέα γὰρ — φιλεῖ schol. Soph. Ai. 554 b Trach. 144, Cyrilli contra Julian. VII p. 227 B commonet Nauck || 15 οἷδε Eur. idque gnomologi consilio parum conveniebat || 16 versum om. Tr.

CAPVT XXV.

ΟΤΙ ΧΡΗ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΤΗΣ ΚΑΘΗΚΟΥΣΗΣ ΤΙΜΗΣ ΚΑΤΑΞΙΟΥΣΘΑΙ
ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΤΕΚΝΩΝ, ΚΑΙ ΕΙ ΕΝ ΑΠΑΣΙΝ ΑΥΤΟΙΣ ΠΕΙΣΤΕΟΝ.

1 *Θεόγνιδος* (131 s.).

5 Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι πατρὸς καὶ μητρος ἄμεινον
ἔπλεθ', ὅσοις ὁσίης, Κύρνε, μέμηλε δίκης.

2 *Εὐριπίδου Ἡρακλείδαις* (cf. Eur. fr. 852 N.²).

Ὅστις δὲ τοὺς τεκόντας ἐν βίῳ σέβει,
οδ' ἔστι καὶ ζῶν καὶ θανὼν θεοῖς φίλος.

10 3 *Ἐν ταύτῳ* (Eur. Heraclid. 297 s. fr. 949 N.²).

2 Inscriptionem Photio fere congruam exhibent S M A nisi quod
v. καὶ εἰ ἐν ἀπασιν αὐτοῖς πειστέον om. Photius. εἰ om. A. πιστέον
S M Mac. nil nisi Ὅτι τοῖς γονεῦσιν ἐν πᾶσι πιστέον Mac. περὶ τοῦ
ὅτι δεῖ τιμᾶσθαι τοὺς γονεῖς παρὰ τῶν τέκνων variat corp. Par. ογ
adicit S ος' M ος' A Mac. || 4 ecl. cum lemm. hab. S M A || 5 οὐθὲν
ἐν ἀνῶις S || 6 ἔπλετο οἷς (τοῖς vulg.) libri Theogn. | ὁσίης S M
ὁσίοις A: ὁσίη Theogn. | δίκης S M A: δίκη Theogn. || 7 ecl. cum
lemm. hab. S M A; ηρ addita compendii lineola S ἥρακλειδαις M
ηρακλειδῶν A, corp. Par. tribus senariis ditiozem exhibet Orio flor.
Eur. 7 p. 56 Schneidew. eodem gnomologio Euripideo usus ac Sto-
baeus, vide ad ecl. 3. 4. 29. pertinet locus ad eam ut videtur Heracli-
darum partem quam post v. 629 perisse intellexit Kirchhoff. vide eius
adn. ad Heracl. 627 vel quae monuit Gilb. Murray sub fin. fabulae.
eclogas 2 et 3 eodem ordine ac Stobaeus iterat corp. Par. 735 et
736 Elt. semel posito lemmate *Εὐριπίδου* || 9 θεοῦ φίλος corp. Par. |
φίλος ex φίλοις corr. S¹ || 10 ecl. cum lemm. hab. S M A. etiam hanc
et proximam eclogam l. c. offert Orio sed ordine inverso. recurrunt
duo versus priores (οὐκ ἔστι — πεφνκέναι) sine versu tertio in
maiore Heraclidarum loco cum libris Euripideis congruo infra flor.
88, 7 Mein. (*Εὐρ.* Ἡρακλειδῶν). versum tertium (καὶ — νέμειν), quem
ignorant libri Euripidis, recte tamquam sui iuris eclogam exhibet
Orio. perperam copulatus est cum duobus prioribus a Stobaeo, nimi-
rum ut etiam duo priores locum habere possent in capite Ὅτι χρὴ τοῦς

Οὐκ ἔστι παισὶ τοῦδε κάλλιόν γέρας
 ἡ πατὴρ ἐσθλοῦ κάγαθοῦ πεφυκέναι
 καὶ τοῖς τεκοῦσιν ἄξιαν τιμὴν νέμειν.

4 Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ (fr. 358 N.²).

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν μητρὸς ἥδιον τέκνοισ·
 ἐρᾶτε μητρός, παῖδες, ὥς οὐκ ἔστι ἔρωσ
 τοιοῦτος ἄλλος οἷος ἡδίων ἐρᾶν.

5 Κλεινέτου (fr. 1 p. 807 N.²).

Γεννητόρων ἕκατι κατθανεῖν καλόν.

6 Δικαιογένους (fr. 4 p. 776 N.²).

Αὐτὸς τραφεῖς δὲ τῶν φυτευσάντων ὑπο
 καλῶς, τὸν αὐτὸν ἔρανον αὐτοῖσιν νέμεις.

7 Ἀντιφάνους (fr. 261 K.).

Ὅστις δ' ἐρυθραιᾷ τηλικούτος ὢν ἔτι
 πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ γονέας, οὐκ ἔστιν κακός.

7^a (7 Mein.: Antiph. fr. 262 K.)

Ὅστις γὰρ ὁμολογόν τι μὴ ποιεῖ πατρί,

γονεῖς τῆς καθηκούσης τιμῆς καταξιῶσθαι. rem perspexerunt Bernhardt mus. Rhen. XVII p. 456 et Wachsmuth *Stud. zu den gr. floril.* p. 146. ex Stobaeo pendet ut solet corp. Par., ex alio gnomologo *Die Wiener apophthegmensamml.* n. 141 p. 25 Wachsm., ubi offeruntur duo versus priores quod fugit editores Euripidis

1 παισὶ τοῦδε A, Or., apophth. Vind. παισὶ τούτου S M, corp. Par. τοῦδε παισὶ Eur. et Stob. flor. 88, 7 Mein. an τούτον παισὶ nostro loco Stobaeus? || 4 ecl. cum lemm. hab. S M A. offert etiam Orio flor. Eur. 8 p. 56, 8 sine fab. nom., vide ad ecl. 2 || 5 ἔστι μητρὸς οὐδὲν Or. | οὐθὲν A || 6 ἐράται A | ὥς] καὶ A || 7 οἷος] ὅστις Or. | ἡδίων A sed corr. A¹ || 8 ecl. hab. S, praemisso κλεινέτου M κλενε^τ (lineola supra λ addita qua nomen proprium indicatur) A. Dicaeogenis lemma voluit ni fallor etiam ad hanc eclogam spectare S fortiore distinctione qua uti solet ~ post καλόν: non adhibita || 10 ecl. cum lemm. hab. S M A || 11 τραφεῖς δὲ (δε A) S M A; δὲ τραφεῖς Tr. δὲ θρεφθεῖς inutiliter Porson Adv. p. 304 || 12 αὐτοῖσι A | νέμοις Apostol. cent. V 30 a || 13 ecl. cum lemm. hab. S M A || 16 eclogam sine lemm. prioribus versibus adnectunt S M A, Antiphaneam fortasse et ipsam, ut lemma non sit iteratum. separandam esse vidit Meineke Com. III p. 152 || 17 ὁμολογόν τι Tr.: ὁμολογῶν τι (uno ductu S) S M A | μη ποιη (in ποιεῖ corr. S¹) S μὴ ποιεῖ M μὴ ποιῇ A. locus nondum expeditus, cf. Herwerden Collect. cr. p. 94. μὴ νέμει Elter

πάντων ἂν οὗτος κατεφρόνησε τῶν θεῶν.

7^b (7^a Mein.: Trag. gr. fr. adesp. 544 N.²)

Τοῦ γὰρ πατρὸς κρατεῖν μὲν αἰσχύνῃν φέρει,
ἡσσημένῳ δὲ δόξα νικητήριος.

5 8 Φιλήμονος (fr. 156 K.).

Ἔτεκές με, μῆτερ, καὶ γένοιτό σοι τέκνων
οἰησις, ὥσπερ καὶ δίκαιον ἔστι σοι.

9 Ἰουλίου ἐκ τῶν εἰς τὸν Διόνυσον καὶ τὴν πατρίδα
γραφέντων.

10 Κάδμον δ' ἀραμένη τλίμων ἐξῆλθεν Ἀγανὴ
ὄν πατέρα τρομέοντα· φέρειν δέ μιν ὦν ὑπὲρ ὦμων
γῆραϊ κεκμηῶτα, καλῶ δ' ἐβαρύνετο φόρτω.

10 Σοφοκλῆς ἐν Ἀντιγόῃ (757).

Εἰ μὴ πατήρ ἦσθ', εἶπον ἄν σ' οὐκ εὖ φρονεῖν.

15 11 Πυθαγόρου ἐκ τῶν Χρυσῶν ἐπῶν (4 ed. Nauck).

Τοὺς τε γονεῖς τίμα τοὺς τ' ἄγχι στ' ἐκγεγαῶτας.

12 Ἀγάθωνος (fr. 28 p. 768 N.²).

Ὡς ἡδὺ τῷ φύσαντι πείθεσθαι τέκνα.

1 κατεφρόνησε A; καταφρονήσειεν θεῶν Nauck || 2 ecl. sine lemmate cum prioribus distichis coniunctam hab. S M A, prioribus omissis sed lemmate Ἀντιφάνους iterato Mac. post φέρει fortius distinguunt (: ~ distinctionem delevit S) M A lemmate Φιλήμονος male retracto ad Ἡσσημένῳ ex ecl. 8. versus ab antecedentibus diremit Grotius Dict. poet. p. 336, tragici esse poetae sensit Meineke Com. III p. 152. tragico autem, quod propter Kockium (Com. II p. 121 s.) moneo, suffragatur non solum ἡσσημένῳ quod in libris est sed etiam αἰσχύνῃν φέρει quod in eadem versus sede collocatum est Soph. Tr. 66 Eur. Hec. 1241 Ion. 854 || 3 γὰρ suo more recidit Mac. || 4 νικητήριος A || 5 ecl. cum lemm. hab. S M A. Φιλήμονος lemma in M A legi ante Ἡσσημένῳ (H rubr. M), quasi ab hac voce nova ecloga incipiat, monui ad ecl. 7^b || 6 μῆτερ S M A || 8 ecl. cum lemm. hab. S M A. Ἰουλίον S M pinacogr. Photii p. 53 Elt.: Ἰλίον A. v. Διόνυσον καὶ τὴν πατρίδα γραφέντων om. rubricator in M || 10 αἰδμον (K om. rubr.) dein tres litt. rasae M | δ' ἀραμένη A δ' ἄρα μὲν ἡ M ἄρα μὲν ἡ S ἀραμένη Tr. | ἀγανὴ S A γυνή M || 11 ὄν ὑπὲρ ὦμον A || 13 ecl. cum lemm. hab. S M A; ἐν S M, om. A || 14 ἦσθα S M A | σε S M || 15 ecl. cum lemm. hab. S M A, πν nec pl. S || 16 τοὺς τε (ante γονεῖς) M Tr., Ps.-Pyth.: σοὺς τε S A, Ps.-Pythagorae non nulli | ἄγχι στα M || 17 ecl. cum lemm. hab. S M A

13 Ἀλέξιδος (fr. 267 K.).

Οὐκ ἤξιωσα καταλιπεῖν τὴν μητέρα,
 πρώτην δὲ σῶζειν· τοῖς γὰρ ὀρθῶς εἰδόσι
 τὰ θεῖα μείζω μητρὸς οὐκ ἔστιν ποτέ.
 ὅθεν† ὁ πρῶτος οὐκ ἀπαιδευτῶς ἔχων,
 ἰδρῦσαθ' ἱερὸν μητρός, οὐ δείξας σαφῶς
 ποίας, ἑάσας δ' ὑπονοεῖν εἰς τοῦνομα.

14 Μενάνδρον (fr. 586 K.).

Αἰσχύνομαι τὸν πατέρα, Κλειτοφῶν, μόνον.
 ἀντιβλέπειν ἐκείνον οὐ δυνήσομαι
 ἀδικῶν· τὰ δ' ἄλλα θραδίως χειρώσομαι.

15 Εὐριπίδου Ἀλκμήωνος (fr. 82 N.2).

Τὰ τῶν τεκόντων ὥς μετέρχεται θεὸς
 μιάσματα.

16 Διφίλου (fr. 93 K.).

Εἰ τοῦ πατρὸς δόξαιμι κρεῖττον σοι λέγειν,
 ἔμμαντόν ἀδικῶ κούκέτ' εἰμὶ θεοσεβής,
 ὅτι τὸν κατασπείραντα λυπῶ καὶ φιλῶ.

17 Τιμοκλέους (fr. 34 K.).

Ὅστις φοβεῖται τὸν πατέρα ἀσχύνεται,
 οὗτος πολίτης ἀγαθὸς ἔσται κατὰ λόγον

1 ecl. cum lemm. hab. S M A; ἀλέξιδου M || 2 ἤξιωσ^α etiam A, si recte intellego notam Mekleri || 4 μείζον A || 5 ὅθεν ὁ Προμηθεὺς ci. G. Hermann, sed Prometheum si commemorasset poeta, vix adiecisset οὐκ ἀπαιδευτῶς ἔχων. quare ὅθεν βροτῶν τις proposui Act. soc. phil. Lips. II p. 35. ὅθεν Βροτέας ποτ' ci. Kock conl. Paus. 3, 22, 4 || 7 δ' om. A | ὑπονοεῖσθαι τοῦνομα ci. Kock || 8 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S || 10 ἀντιβλέπειν <πρὸς> ἐκείνον prop. Naber mnemos.² VIII p. 423 || 11 ἀδίκως M A: corr. Bentley || 12 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S; ἀλκμαίωνος A || 15 ecl. cum lemm. hab. S M A || 16 εἰ τοῦ πατρὸς δοκῶ τι (vel δόξω τι) κρεῖττον σου λέγειν Ἐμμαντόν, ἀδικῶ prop. Herwerden Collect. cr. p. 152s. et δόξω τι quidem praeunte Blaydesio || 17 καὶ οὐκέτ' M | εἰμὶ θεοσεβής Iacobs Lect. Stob. p. 120: εἰμ' ευσεβης S εἰμμενσεβήs M εἰμὶ εὐσεβής A || 18 κατασπείροντα A | καὶ οὐ M A || 19 ecl. cum lemm. hab. S M A || 20 καὶ αἰσχύνεται S M A || 21 οὗτος S M οἷτως A. de Kockii commento vide Blaydesii Adv. in com. gr. fr. II p. 179 s.

καὶ τοὺς πολεμίους δυνάμενος κακῶς ποιεῖν.

18 Μενάνδρου (fr. 659 K.).

Μηθὲν ὀδύνα τὸν πατέρα γινώσκων, ὅτι
ὁ † μέγιστα ἀγαπῶν δι' ἐλάχιστ' ὀργίζεται.

5 19 Εὐριπίδου Ἀρχελάῳ (fr. 234 N.).

Πατρὸς δ' ἀνάγκη παισὶ πείθεσθαι λόγῳ.

20 Σοφοκλῆς Οἰδίποδι (tyr. 999).

Τὰ τῶν τεκόντων ὄμμαθ' ἡδιστον βλέπειν.

21 Ὅμιρου (Od. I 298 s.).

10 Ἦ οὐκ αἶεις ὅσον κλέος ἔλλαβε διὸς Ὀρέστης
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα;

22 Εὐριπίδου (Herc. 583).

Δίκαία τοὺς τεκόντας ὠφελεῖν τέκνα.

23 Εὐριπίδου Ἀλκμέωνι (fr. 84 N.).

15 Ἦ τί πλέον εἶναι παῖδας ἀνθρώποις, πάτερ,
εἰ μὴ ᾗ πὶ τοῖς δεινοῖσιν ὠφελήσομεν;

24 Σοφοκλέους Ἀκρίσιῳ (fr. 61 N.).

Ῥῖσις βραχεῖα τοῖς φρονοῦσι σώφρονα
πρὸς τοὺς τεκόντας καὶ φυτεύσαντας πρέπει.

20 25 Χαιρήμονος (fr. 33 p. 790 N.).

Γένοιτό μοι τὰς χάριτας ἀποδοῦναι πατρί.

26 Μενάνδρου (fr. 805 K.).

Νόμος γονεῦσιν ἰσοθέους τιμὰς νέμειν.

2 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S || 3 μηδὲν ὀδύνα τὸν Bentley: μηθὲν ἀδυνατον M μηθένα δυνατὸν A | γινώσκων M A | 4 ὁ μέγιστα M μέγιστ' (om. ὁ) A: ὁ μέγιστον ἀγ. Bentley, ὁ πλείστον ἀγ. vel ὁ πλείστ' ἀγ. καὶ Meineke, ὁ μάλιστα σ' ἀγ. Kock || 5 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A, om. Tr. || 6 λόγων M || 7 ecl. cum lemm. hab. SMA, οἰδίποδι om. S || 8 τεκόντων Soph.: τέκνων SMA | ὄμματ' M || 9 ecl. cum lemm. hab. SMA || 10 ἦ om. A | ὅσον scr. tacite Gesn.¹ f. 413^v: ὅσον SMA οἶον Hom. ut dubitari possit utrum maluerit gnomologus | ἔλλαβε Hom.: ἔλαβε SMA || 11 πατροφονῆα (ι e corr. M¹) S M. Hom. πατροφόνια A || 12 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S || 14 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A; ἀλκμαίωνι A. lemma Σοφοκλέους ex ecl. proxima huc retraxit Tr. || 17 ecl. cum lemm. SMA; σοφοκλῆς M. vide supra IV 23, 28 p. 579, 10 adn || 20 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S || 22 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. recurrit versus inter monost. 378

27 *Εὐριπίδου* (fr. 1064 N.²).

Ἄλλ' ἴσθ', ἐμοὶ μὲν οὗτος οὐκ ἔσται νόμος,
τὸ μὴ οὐ σέ, μήτερ, προσφιλῇ νέμειν αἰεὶ
καὶ τοῦ δικαίου καὶ τόκων τῶν σῶν χάριν.
στέργω δὲ τὸν φύσαντα τῶν πάντων βροτῶν
μάλισθ'· ὀρίζω τοῦτο, καὶ σὺ μὴ φθόνηι·
κείνου γὰρ ἐξέβλαστον· οὐδ' ἂν εἰς ἀνὴρ
γυναικὸς αὐδήσειεν, ἀλλὰ τοῦ πατρὸς.

28 *Ὀρφέως* (fr. 281 Abel).

Ζεὺς δ' ἐφορᾷ γονέων ὅπόσοι τίουσι θέμιστας,
ἦδ' ὅσοι οὐκ ἀλέγουσιν ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντες.
καὶ τοῖς μὲν πρόφρων τε καὶ ἥπιος ἐσθλὰ δίδωσι,
τοῖς δὲ κακὰ φρονέων νεμεσίζεται ἐμμενὲς αἰεὶ·
δειναὶ γὰρ κατὰ γαῖαν Ἐρινύες εἰσὶ τοκῆων.

29 *Εὐριπίδου Ἀλόπης* (fr. 110 N.²).

Ἐγὼ δ', ὃ μὲν μέγιστον, ἄρξομαι λέγειν
ἐκ τοῦδε πρῶτον· πατρὶ πείθεσθαι χρεὼν
παῖδας νομίζειν τ' αὐτὸ τοῦτ' εἶναι δίκην.

30 *Φιλήμονος* (fr. 199 K.).

Βούλου γονεῖς πρῶτιστον ἐν τιμαῖς ἔχειν.

31 *Χαιρήμονος*.

* * *

1 ecl. cum lemm. hab. S M A. ex Phoenice sublatam esse ci. Evaldus Bruhn || 2 ἴσθ' (sine acc. M) S M A: ἴστ' Tr. || 3 οὐ (sine spir. M) σε S M A | αἰεὶ Scaliger ap. Grotium Diet. poet. p. 546: δεῖ S M A || 5 δὲ supra lin. A¹ | τῶν om. A || 8 τοῦ πατρὸς Φῦναι olim fuisse conieci Act. soc. philol. Lips. II p. 13 || 9 ecl. cum lemm. hab. S M A || 12 πρόφρων M || 13 ἐμμενὲς αἰεὶ Elmsley: ἐν μὲν ἔσδει S ἐν μὲν ἐσ δεῖ M A ἐνμενίδεσσι Tr. || 14 ἐρινύες S M ἐριννύες Tr. et ut videtur A || 15 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. eosdem versus sine fab. nom. offert Orio flor. Eur. 11 p. 56, 17 || 16 δὲ M | ὃ μὲν ὅθεν Or. || 17 πρῶτον om. Or. || 18 τ') δ' Or. | τοῦτ' εἶναι] τὴν Or. || 19 ecl. cum lemm. hab. S M A. recurrit versus inter Men. mon. 72. ad *Thesaurum* rettulit G. Hermann Plaut. Trin. praef. p. XXVII. inter Chaeremonis fragmenta recepit Nauck p. 790, vide ad 31 || 20 γονῆς in Chaeremone Nauck | πρῶτιστον] πρὸ παντὸς Mon. || 21 lemma cum versu βεβαιωτέραν κτῆ. habent S M A. Philemoni versum tribuit Meineke hist. cr. com. p. 519 qua coniectura

31^a (contin. 31 Mein.: incerti poetae comici)

Βεβαιοτέραν ἔχε τὴν φιλίαν πρὸς τοὺς γονεῖς.

32 *Μενάνδρου* (fr. 806 K.).

Δίκας γραφόμενος τοὺς γονεῖς μαίνῃ, τάλαν.

5 33 *Δικαιογένοῦς* (fr. 5 p. 776 N.²).

Θεὸς μέγιστος τοῖς φρονοῦσιν οἱ γονεῖς.

34 *Πλάτωνος Νόμων* ια' (p. 930 E — 931 A).

*Γονέων δὲ ἀμελεῖν οὔτε θεὸς οὔτ' ἄνθρωπος ξύμ-
βουλος νοῦν ἔχων ποτὲ γένοιτ' ἂν οὐδεὶς οὐδενί. φρονη-
10 σαι δὲ χρὴ περὶ θεῶν θεραπείας τοιόνδε προοίμιον ἂν
γενόμενον εἰς τὰς τῶν γεννησάντων τιμὰς τε καὶ ἀτιμίας
ὀρθῶς ξυντεταγμένον· νόμοι περὶ θεοὺς ἀρχαῖοι κείνται
πᾶσι διχῇ. τοὺς μὲν γὰρ τῶν θεῶν ὀρῶντες σαφῶς τιμῶ-
μεν, τῶν δ' εἰκόνας ἀγάλματα ἰδρυσάμενοι, οὓς ἡμῖν
15 ἀγάλλουσι καίπερ ἀψύχους ὄντας, ἐκείνους ἰγούμεθα τοὺς
ἐμψύχους θεοὺς πολλὴν διὰ ταῦτ' εὐνοίαν καὶ χάριν ἔχειν.
πατὴρ οὖν ὄντω καὶ μήτηρ ἢ τούτων πατέρες ἢ μητέ-
ρες ἐν οἰκίᾳ κείνται κειμήλιοι ἀπειρηκότες γῆρα, μη-
δεὶς διανοηθῆτω ποτὲ ἄγαλμα αὐτῷ, τοιοῦτον ἐφῆστιον*

satis incerta usus lemmata huius et antecedentis versiculi transponi iussit Nauck l. c. inter Philemonis fragmenta dubia recepit Kock Com. II p. 538. cautius existimavi lacunam signare post *Χαιρή-
μονος*

2 *βεβαιοτάτην* Grotius. cf. Hierocles p. 641, 7 | *ἔχε τὴν φιλίαν* tacite Gaisford (de A codice errans): *τὴν φιλίαν ἔχε* S M A; *φιλίαν ἔχε τὴν* Elter. fortasse scriptoris cuiusdam prosarii esse haec verba opinatur Meineke in Stob., vix apte, nisi forte ex margine ea huc irrepsisse putaveris. separari solent in Stobaeo pedestris sermonis eclogae a poeticis || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A || 4 *τοὺς* Blaydes Adv. in com. gr. fr. II p. 234: *πρὸς* S M A | *μαίνῃ* A Tr.: *μένῃ* S M || 5 ecl. cum lemm. hab. S M A. recurrit sententia inter Men. mon. 238 || 6 *θεοὶ μέγιστοι* monost. | *γονῆς* Nauck || 7 ecl. cum lemm. hab. S M A. verba *γονέων δὲ ἀμελοῦντι* (sic) οὔτε θεὸς — οὐδεὶς οὐδενί leguntur etiam infra ecl. 46 (τοῦ αὐτοῦ). pendet ab his verbis etiam Pempelus Thurius ecl. 52 init. || 8 οὔτε θεὸς ecl. 46, Plat.: οὔτε θεῶν supra lin. S¹ om. M A Tr. | *νοῦν ἔχων* ξύμβουλος (σύμ- Plat.) ποτε ecl. 46, Plat. || 9 ποτὲ om. A || 13 *τῶν* om. A || 15 *ἡγήμεθα* A || 16 *χαρὰν* non nulli Plat. || 19 ποτὲ ἄγαλμα αὐτῷ (αὐτῷ Plat.) reposui ex M A, Plat.: ἄγαλμα αὐτῷ ποτε S | ἐφῆσιον M A

ἵδρυμα ἐν οἰκίᾳ ἔχων, μᾶλλον κύριον ἔσεσθαι, ἐὰν δὴ κατὰ τρόπον γε ὁρθῶς αὐτὸ θεραπεύῃ ὁ κεκτημένος.

35 Πλάτωνος ἐκ τοῦ Εὐθύφρονος (p. 4 E).

Σὺ δὲ δὴ πρὸς Διός, ὦ Εὐθύφρων, οὕτως ἀκριβῶς οἶμι ἐπίστασθαι περὶ τῶν θεῶν ὅπῃ ἔχει, καὶ τῶν ὁσίων 5 τε καὶ ἀνοσίων, ὥστε τούτων οὕτω πραχθέντων ὥς σὺ λέγεις, οὐ φοβῇ δικαζόμενος τῷ πατρὶ ὅπως μὴ αὐτὸς ἀνόσιον πράγμα τυγχάνῃς πράττων;

36 Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον (§ 14 p. 4 E).

Τοιοῦτος γίνου περὶ τοὺς γονεῖς, οἷους ἂν εὖξαιο 10 περὶ σεαυτὸν γενέσθαι τοὺς σεαυτοῦ παῖδας.

37 Ἀναξιμένους.

Οὗτος γὰρ μάλιστα πάντων φιλοπάτωρ ἐστίν, ὅστις ζητεῖ δι' οὗ μηδὲν λυπήσας τὸν πατέρα πλεῖστ' αὐτὸς εὐφράναιτ' ἄν. τί γάρ ἐστι δικαιοτέρον ἢ τοὺς γενέσεως 15 καὶ παιδείας αἰτίους ὄντας ἀντενεργετεῖν;

38 Αἰλιανοῦ ἐκ τῆς Συμμίκτου ἱστορίας (p. 427 ed. mai. Herch.).

Πρώτη καὶ ὀγδοηκοστῇ Ὀλυμπιάδι φασὶ τὴν Αἴτην 20 ὁρῆναι, ὅτε καὶ Φιλόνομος καὶ Καλλίας οἱ Καταναῖοι

1 ἵδρυμα] οἶκημα ex Platonis Ald. ut supra παρὰ πᾶσι Gesn.¹ mrg. || 2 γε om. A | ὁρθῶς θεραπεύῃ αὐτὸ ὁ (sic) κεκτ. A. vocem ὁρθῶς et 1 ἐν οἰκίᾳ tamquam emblemata expelli iubet Cobet mne-
mos.² II p. 431 || 3 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S || 4 εὐθύφρων
A || 6 τὲ M τῷ A || 9 ecl. cum lemm. hab. S M A, πρὸς Δημόνικον
om. M A. recurrit corp. Par. 128 Elt. (Ἰσοκράτους). interpretatur
[Sergius] expl. in Don.: Gramm. lat. IV p. 553, 6 K. similia con-
gessit E. Drerup in Isocr. v. I p. 98 || 10 τοιοῦτους A | γίνου S M A
corp. Par. γίγνου Ps.-Is. || 11 σεαυτοῦ Is. lib. plerique, corp. Par.:
ἐαυτοῦ S M A || 12 ecl. cum lemm. hab. S M A || 15 αὐτὸς εὐφρά-
ναιτ' ἄν Nauck (per litt.): αὐτὸν εὐφράναιτ' ἄν libri; αὐτὸν εὐφρά-
ναι ἄν vel εὐφράναι <δέναι>τ' ἄν prop. Meineke | γενέσσω M ||
17 ecl. cum lemm. hab. S M A. in variae historiae codicibus non
exstat locus. recurrit corp. Par. 738 Elt. (Αἰλιανοῦ ἱστορία). cod.
saec. X Coislin. n. 371, de quo rettulit Hercher Aeliani ed. Didot.
p. 427, est Maximi codex, docuit me Elter || 19 ὀγδοηκοστῇ S M corp.
Par. x A εἰκοστῇ etiam cod. 'Bodleianus Clark. 11 Catal. p. 20', ut
adnotat Gaisford | ὀλυμπιάδι S

τοὺς ἑαυτῶν πατέρας ἀράμενοι διὰ μέσης τῆς φλογὸς ἐκόμισαν, τῶν ἄλλων κτημάτων καταφρονήσαντες, ἀνθ' ὧν καὶ ἀμοιβῆς ἔτυχον τῆς ἐκ τοῦ Θείου· τὸ γὰρ τοι πῦρ Θεόντων αὐτῶν διέστη καθ' ὃ μέρος ἐκείνοι παρεγίνοντο.

5 39 Τοῦ αὐτοῦ (IX 33).

Μειράκιον Ἑρετρικὸν προσεφοίτησε Ζήνωνι πλείονος χρόνου ἔστ' ἢ ἄν καὶ εἰς ἄνδρας ἀφίκετο. ὕστερον οὖν εἰς τὴν Ἑρετρίαν ἐπανῆλθεν, καὶ αὐτὸν ὁ πατὴρ ἤρετο, ὃ τι ἄρα μάθοι σοφὸν ἐν τῇ τοσαύτῃ διατριβῇ τοῦ χρό-
10 νου. ὃ δὲ ἔφη δείξειν, καὶ οὐκ εἰς μακρὰν ἔδρασε τοῦτο. χαλεπήναντος γὰρ αὐτῷ τοῦ πατρὸς καὶ τέλος πληγὰς ἐντείναντος, ὃ δὲ τὴν ἡσυχίαν ἀγαγὼν καὶ ἐγκαρτερήσας τοῦτο ἔφη μεμαθηκέναι, φέρειν ὀργὴν πατέρων καὶ μὴ ἀγανακτεῖν.

15 40 Πλάτωνος (epist. VII p. 331 C).

Πατέρα δὲ ἢ μητέρα οὐχ ὅσιον ἡγοῦμαι προσβιά-
ζεσθαι μὴ νόσῳ παραφροσύνης ἐχομένους, ἐὰν δέ τινα
καθεστῶτα ζῶσι βίον, αὐτοῖς μὲν ἀρέσκοντα, ἐμοὶ δὲ μή,
μήτε ἀπεχθάνεσθαι νοουθετοῦντα (μήτε δὲ κολακεύοντά
20 γε ὑπηρετεῖν αὐτοῖς, πληράσεις ἐπιθυμιῶν) ἐκπορίζοντα,
ὡς αὐτὸς ἀσπαζόμενος οὐκ ἂν ἐθέλοιμι ζῆν.

3 ἐκ τοῦ Θείου S M A εἰς τὸ Θεῖον Tr. || 5 ecl. cum lemm. hab. S M A. breviata est historiola in Aeliani codicibus sic Μειράκιον Ἑρετρικὸν Ζήνωνι προσεφοίτησε πλείονα χρόνον. ἐπανελθόντα δὲ ἤρετο ὁ πατὴρ τί ἄρα μάθοι σοφόν, ὃ δὲ ἔφη δείξειν. χαλεπήναντος δὲ τοῦ πατρὸς καὶ πληγὰς ἐντείναντος τὴν ἡσυχίαν ἀγαγὼν καὶ ἐγκαρτερήσας τοῦτο ἔφη μεμαθηκέναι, φέρειν ὀργὴν πατρός. cf. Hercher Ael. ed. Didot. praef. p. V s. || 7 ἄν καὶ secl. Hercher ed Teubn. conicio ἔστ' ἀκαρῆς εἰς ἄνδρας ἀφ. | εἰς S M A ἐς Tr. | οὖν om. S || 8 εἴρετο S¹ corr. S² εἴρετο ex ἡ- corr. M¹ ἤρετο A Tr. || 9 τοι-
αύτῃ A || 10 ἔφη δείξειν reposui ex M A, Ael.: δείξειν ἔφη S || 12 ὃ δὲ (ut scripserat Hercher) A ὃ δὲ M ὁδὲ S || 15 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S || 17 ἐχομένους ex -νης corr. A¹ || 18 καθεστῶτα M καθιστῶτα A | ἐαντοῖς ἀρέσκοντα Plat. || 19 ἀπεχθ. μάτην νοουθετ. Plat. | μήτε δὲ — ἐπιθυμιῶν tacite ex Plat. addidit Gesn.² p. 456: om. M A. integrum versum ut videtur transiluit archetypi librarius. fort. νοουθε-
τοῦντα (μάτην, μήτε — ἐπιθυμιῶν) || 20 τε Platonis cod. Paris. 1807 γε (γ' supra vers.) idem e corr. || 21 αὖ M οὖς A

41 Πιπτακού.

Πιπτακὸς παρακαλούμενος νίῳ καὶ πατρὶ διαιτῆσαι εἶπε πρὸς τὸν νιόν 'εἰ μὲν ἀδίκωτέρα μέλλεις λέγειν τοῦ πατρός, κατακριθήσῃ· εἰ δὲ δικαιότερα, διὰ τοῦτο αὐτὸ ἄξιός ἐστι κατακριθῆναι'.

5

42 Σωκράτους.

Ἀγνώμονι πατρὶ καθάπερ αὐστηρῶ νόμῳ συμπερι-
ενεκτέον.

43 Πλάτωνος.

Πλάτων θρασυνόμενον ἰδὼν τινα πρὸς τὸν ἑαυτοῦ 10
πατέρα 'οὐ παύσῃ μειράκιον' εἶπε 'τούτου καταφρονῶν,
δι' ὃν μέγα φρονεῖν ἄξιός ἐστι·'

44 Ἐκ τῶν Ἀρίστωνος Ὁμοιωμάτων.

Οἱ ἄρτι ἐκ φιλοσοφίας πάντας ἐλέγχοντες καὶ ἀπὸ
τῶν γονέων ἀρχόμενοι πάσχουσιν ὅπερ νεώνητοι κύνες· 15
οὐ μόνον τοὺς ἄλλους ὑλακτοῦσιν ἀλλὰ καὶ τοὺς ἑνδον.

45 Ἐκ τῶν Ἀριστοξένου Πυθαγορικῶν ἀποφάσεων (Diels
Vorsokr.² I p. 283).

Μετὰ τὸ θεῖον καὶ δαιμόνιον πλεῖστον ποιεῖσθαι

1 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate MA. recurrit gnomol. Paris. 78 Sternb., paulum variata gnomol. Vat. 458 et gnomol. Paris. 10 Sternb. sed horum discrepantias adferri nihil attinet || 3 εἶπεν (ut 11) M || 4 καταφιθήσῃ (sic) A¹ χρ supra scr. m. recentior | αὐτὸ M, gnomol. Paris. 78: αὐτός A, om. S || 5 εἰ om. A || 6 ecl. cum lemm. hab. SMA, om. Tr. sine lemmate recurrit gnom. homoeom. 171 Elt. (= append. Vat. 363 Sternb.) || 7 non recte νόμῳ in οἶνω mutari voluit Wytttenbach animadv. in Plut. p. 124 B | -ενεκτέον forma rara || 9 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate MA. recurrit corp. Par. 737 Elt. (Πλάτωνος). cf. gnomol. Vat. 429 Sternb. 'Ὁ αὐτός (sc. Πλάτων) ἰδὼν τινα πατρός καταφρονούντα 'οὐ παύσῃ' ἔφη 'τούτου καταφρονῶν, δι' ὃν σὺ μέγα φρονεῖς;' similiter conceptum Diogeni datur apophthegma a Laertio VI 65 || 13 ecl. cum lemm. SMA; ἐκ M. ὁμοιωμάτων om. S || 15 ὅπερ SM: ὅπερ καὶ οἱ A¹ ut videtur | νέον ἦτοι S || 16 οἱ ante οὐ inseruit A². seclusis his emblematis quanto iam concinnius dictum est et argutius | τοὺς] τὸ A¹ || 17 ecl. cum lemm. hab. SMA; ἐκ τ' ἀριστοξέν^E e. q. s. S. cf. Iambl. de vita Pyth. 175 et 176 || 19 καὶ μετὰ A | μετὰ δὲ τὸ θεῖόν τε καὶ τὸ δαιμόνιον Iambl.

λόγον γονέων τε καὶ νόμων μὴ πλαστῶς, ἀλλὰ πεπιστευ-
μένως ἑαυτὸν πρὸς ταῦτα παρασκευάζοντα. τὸ μένειν
<ἐν> τοῖς πατρίοις ἔθεσί τε καὶ νόμοις ἐδοκίμαζον, εἰ καὶ
μικρῷ χεῖρω τῶν ἐτέρων εἶη.

5 46 Τοῦ αὐτοῦ (Plat. Leg. XI p. 930 E).

Γονέων δὲ ἀμελοῦντι οὔτε θεὸς οὔτε ἄνθρωπος νοῦν
ἔχων ξύμβουλός ποτε γένοιτ' ἂν οὐδεὶς οὐδενί.

47 Τοῦ αὐτοῦ (p. 931 E).

10 Πᾶς δὴ νοῦν ἔχων φοβεῖται καὶ τιμᾷ γονέων εὐχάς,
εἰδὼς πολλοῖς καὶ πολλάκις ἐπιτελεῖς γινομένας.

48 Τοῦ αὐτοῦ (p. 932 A).

Τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ἔρμαιον πρόγονοι γηραιοί, ζῶντες
μέχρι τῶν ἐσχάτων τοῦ βίου, καὶ ἀπιόντες νέοις σφόδρα
ποθεινοί, τοῖς δὲ κακοῖς εὖ μάλα φοβεροί.

15 49 Πλάτωνος Νόμων δ' (p. 717 B — 718 A).

Γονέων δὲ μετὰ ταῦτα τιμαὶ ζώντων· ὥς θέμις ὀφεί-
λοντα ἀποτίνειν τὰ πρῶτά τε καὶ μέγιστα ὀφειλήματα,
χρεῶν πάντων πρεσβύτατα, νομίζειν δέ, ἃ κέκτηται καὶ
ἔχει, πάντα εἶναι τῶν γεννησάντων καὶ θρεψαμένων πρὸς

1 λόγον γονέων M A² Tr., Iambl.: λόγον νέων S A¹ | νόμον,
καὶ τούτων ὑπήκοον αὐτὸν κατασκευάζειν, μὴ πλαστῶς ἀλλὰ πε-
πεισμένως Iambl. | πεπιστευμένως vitiosum putat Nauck || 2 μένειν
ἐν Iambl. l. c. 176: μένειν S M A; ἐμμένειν tacite scr. Gesn.¹ fort.
recte, <δ' ἐμ>μένειν Elter || 3 πατρώοις A | νομίμοις ἐδοκίμαζον οἱ
ἄνδρες ἐκεῖνοι, κἂν ᾧ μικρῷ χεῖρω ἐτέρων Iambl. | ἐδοκίμαζον —
ἐτέρων εἶη om. Tr. || 4 χεῖρω S M χείρων A || 5 ecl. cum lemm. hab.
M A, om. S. nisi in lemmate a librario erratum est, τοῦ αὐτοῦ ita
lucem accipiet, si eiusdem Legum libri undecimi eclogam olim prae-
cessisse sumens signaveris lacunam. legitur ecloga supra n. 34 sed
auctior multo || 6 ἀμελοῦντι M A: ἀμελεῖν ecl. 34, Plat. | οὔτε θεὸς |
cf. ecl. 34 adn. || 7 ξύμβουλος (σύμ- Plat.) νοῦν ἔχων ecl. 34, Plat. |
ποτὲ γένοιτ' ἂν M, ecl. 34, Plat.: γένοιτ' ἂν ποτε A || 8 ecl. cum
lemm. hab. M A, om. S || 10 καὶ reposui ex M, Plat.: om. A | γενο-
μένας Plat. || 11 ecl. cum lemm. hab. S M A || 12 γηραιοί reposui ex
S, Plat.: γήραιον sic sed α superscr. et ι ex ε corr. M¹ γήραι A ||
13 νέοις S M A, contestatur infra Pempelus p. 639, 11: νέοι Plat. ||
15 ecl. cum lemm. hab. S M A || 17 ἀποτείνειν (ει in ι corr. fort. S¹)
S M A | ὀφειλήματα tacite ex Plat. Gesn.¹: φιλήματα S M A || 18 πρεσ-
βύτατον A || 19 γενησάντων A

τὸ παρέχειν αὐτὰ εἰς ὑπηρεσίαν ἐκείνοις κατὰ δύναμιν
 πᾶσαν, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς οὐσίας, δεύτερα τὰ τοῦ σώμα-
 τος, τρίτα τὰ τῆς ψυχῆς, ἀποτίνοντα δανείσματα ἐπιμε-
 λείας τε καὶ ὑπερπονούτων ὠδῖνας παλαιὰς ἐπὶ νέοις
 δανεισθείσας, ἀποδιδόντα δὲ παλαιοῖς ἐν τῷ γήρα σφό- 5
 δρα κεκρημένοις. παρὰ δὲ πάντα τὸν βίον ἔχειν τε καὶ
 ἐσχηκέναι χρὴ πρὸς αὐτοῦ γονέας εὐφημίαν διαφερόντως,
 διότι κούφων καὶ πτηνῶν λόγων βαρυτάτη ζημία. πᾶσι
 γὰρ ἐπίσκοπος τοῖς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐτάχθη Δίκης Νέ-
 μεσις ἄγγελος. θυμονμένοις γε οὖν ὑπείκειν δεῖ καὶ ἀπο- 10
 τιμπλάσι τὸν θυμόν, ἐάν τε ἐν λόγοις ἐάν τε ἐν ἔργοις
 δρῶσι τὸ τοιοῦτον, ξυγγιγνώσκοντα, ὥς εἰκότως μάλιστα
 πατὴρ ὑεὶ δοξάζων ἀδικεῖσθαι θυμοῖτ' ἂν διαφερόντως.
 τελευτησάντων δὲ γονέων ταφὴ μὲν ἢ σωφρονεστάτη καλ-
 λίστη, μήτε ὑπεραίροντα τῶν εἰθισμένων ὄγκων μήτ' 15
 ἐλλείποντα ὧν οἱ προπάτορες τοὺς αὐτῶν γεννήτας ἐτί-
 θεσαν, τὰς τε αὖ κατὰ ἐνιαυτὸν τῶν ἤδη τέλος ἐχόντων
 ὡσαύτως ἐπιμελείας τὰς κόσμον φερούσας ἀποδιδόναι,
 τῷ δὲ μὴ παραλείπειν μνήμην ἐνδεδεχῆ παρεχόμενον,
 τοῦτω μάλιστ' αἰεὶ πρεσβεύειν, δαπάνης τε τῆς διδο- 20
 μένης ὑπὸ τύχης. τὸ μέτριον τοῖς κεκμηκόσι νέμοντα.
 ταῦτα δ' ἂν ποιοῦντες καὶ κατὰ ταῦτα ζῶντες ἐκάστοτε

1 αὐτὰ Plat.: αὐτὸ S αὐτὸν M A || 2 δεύτερον — τρίτον A ||
 3 ἀποτείνοντα SA ἀποτίν- ut videtur M || 5 δανεισθείσας A, Plat.:
 δανεισθεῖσα SM | δὲ καὶ παλαιοῖς M || 7 χρὴ om. A | αὐτοῦ Plat.:
 αὐτοῦς SMA || 8 λόγον in λόγων corr. M¹ || 9 τοῖς SM, Plat. τῆς
 A || 10 θυμονμένους M | τε οὖν Plat. || 13 ὑεὶ M, Plat.: υἱεὶ SA ||
 15 τῶν εἰθισμένων ὄγκων M, Plat.: τὸν εἰθισμένον ὄγκον SA; τῶν
 εἰθισμένων ὄγκον Badham | μήτε ἐλλείποντα (praetuli μήτ' ἐλλ-)
 tacite e Plat. Gesn.¹ f. 414^v: μήτε λείποντα SMA || 16 εἰς τοὺς
 Stephanus | αὐτῶν γεννήτας tacite e Plat. Gesn.: αὐτογεννήτας (sine
 acc. S) SMA αὐτογεννήτους Tr.; τοῖς αὐτῶν γεννήταις Badham ||
 17 τῶν om. S || 19 τῷ A τ̄ in ras. M², τῷ Plat.: τὸ (ut voluit
 Badham) S | δὲ μὴ SM, Plat. μὴ δὲ A | παραλείπειν Plat.: παρα-
 λιπεῖν SMA || 20 τοῦτω MA, Plat.: τοῦτο (ut voluit Badham) S |
 μάλιστα (praetuli μάλιστ') αἰεὶ tacite e Plat. Gesn.¹: μάλιστά (μά-
 λιστα M, fort. A) οἱ SMA | τε secl. Ast | τῆς corr. ex τοῖς S¹
 22 ταῦτ' ἂν Plat.

ἐκαστοι τὴν ἀξίαν παρὰ θεῶν καὶ ὅσοι κρείττονες ἡμῶν
κομιζοίμεθα, ἐν ἐλπίσιν ἀγαθαῖς διάγοντες τὸ πλεῖστον
τοῦ βίου.

50 Περικτυόνης Πυθαγορείας ἐκ τοῦ Περί γυναικὸς ἀρ-
5 μονίας.

Οὔτε λέξαι δεῖ κακὸν γονέας οὔτε ἔρξαι, πείθεσθαι
δὲ <ἐν> μικροῖσι τε καὶ μέγαλοισι γονεῦσιν, ἐν πάσῃ δὲ
ψυχῇ τε καὶ σώματος τύχῃ καὶ τῶν <ἔσωθεν καὶ τῶν> ἔξω-
θεν, καὶ ἐν τε εἰρήνῃ καὶ πολέμῳ, καὶ ὑγιείῃ <καὶ νούσῳ>,
10 καὶ πλούτῳ καὶ ἀπορίῃ, καὶ δόξῃ καὶ ἀδοξίῃ, καὶ ἰδιώ-
τησι καὶ ἄρχουσιν, ὁμοურέειν δεῖ καὶ φεύγειν μηδέποτε,
πείθεσθαι δὲ μονονοῦκὶ καὶ μανίῃ· πεπνυμένα γὰρ ταῦτα
καὶ κρίγνα τοῖσιν εὐσεβέσιν. εἰ δέ τις γονέας ὑπερφρο-
νέοι ἐν ἰδέῃ κακῶν ἡτινῶν, ταύτῃ καὶ ζώσῃ καὶ θά-
15 νούσῃ ἀμαρτῇ παρὰ θεοῖσι γράφεται, ὑπὸ τε ἀνθρώπων
μισέεται, καὶ ὑπὸ γῆν μετὰ τῶν ἀσεβέων ἐν τουτέων τῷ
χώρῳ δι' αἰῶνος κακοῖσι λαπτομένη ὑπὸ δίκης καὶ τῶν
ἐνερθε θεῶν, οἱ τουτέων ἐπίσκοποι ἐτάγησαν τῶν πρηγμά-
των. θεῖν γὰρ καὶ καλὴ ὄψις γονέων, καὶ ἡ τουτέων ὄψις

1 τὴν ἀξίαν ἂν Plat. || 4 ecl. cum lemm. hab. S M A; πυθα-
γορείας libri || 7 ἐν inseruit Koen | ἐν μικροῖσι τε καὶ μέγαλοισιν]
cf. Teletis rel.² p. 52, 6 cum adn. | μικροῖσι (-σιν M) M A μικροῖσι
S || 8 ἔσωθεν καὶ τῶν addidit Meineke | καὶ (ante πολ.) A: ἡ S
καὶ ἡ M || 9 καὶ νούσῳ vel καὶ ἀρρωστίῃ suppleri voluit Orelli
Opusc. sent. II p. 719 || 10 ἀδοξίῃ Tr.: ἀδοξία S M ἀπορία A |
ὁμοῦν ῥέειν M || 11 δεῖ libri: δὲ αἰὲς ci. Meineke, sed expectes δὲ
αἰεὶ | μηδέποτε S M οὐδέποτε A || 12 μονονοῦκὶ M A μονονουκί
S | καὶ <ἐν> μανίῃ Salmasius, καὶ μανείσι Meineke. fort. καὶ μανίῃ
<ἐχομένοις> sim. || 13 εὐσεβέσιν S M A εὐσεβέσειν Tr. | εἰ δέ τις
S M εἰδότες A | ὑπερφρονέειν S M A: corr. Halm lect. Stob.
p. 33 || 14 ἰδέῃ S A ἰδεῖ M ἡτινῶν Halm: ἡ τινι ὧν S ἡτινῶν ὧν
M ἡ τινι ὧν A || 15 ἀμαρτία S M A: corr. Meineke || 16 ἀσεβῶν
S M A: corr. Meineke. cf. flor. 85, 19 p. 145, 17 Mein. | τουτέων
Meineke: τουτέω (vel -φ) S M A sed sine acc. A || 17 δι' αἰῶνος S M
δίαῖον A | κακοῖσιν ἀπτομένη (-να A) S M A: corr. Meineke | ἀπτο-
μένα ὑπὸ λύπης ὑπὸ δίκης sed v. ὑπὸ λύπης expuncta A || 18 ἐνερθε
S M -θεν Tr. et fort. A | τουτέων Meineke: τούτων libri | πρηγμά-
των S M πρηγμ- A || 19 καὶ ἡ S M: καλὴ A | ὄψις Meineke: ἀψις
sine acc. S M ἄψις Tr. ὄψις A

καὶ Θεραπείῃ, ὁκόση οὐδὲ ἡλίου οὐδὲ πάντων ἄστρον, τὰ οὐρανὸς ἐναψάμενος ἀμφιχορεύει, καὶ εἴ τι ἄλλο δοκέει τις χρῆμα μέζον εἶναι ἐόντων κατὰ Θεωρίην. δοκέω δὲ μηδὲ Θεοὺς <δυσ>φορέειν, ὁκότε τοῦτο ὀρέωσι γιγνόμενον. καὶ ζῶντας ὧν καὶ ἀποικομένους σέβειν χρὴ καὶ μηδέποτε 5 ἀντιλεσχαίνειν, ἀλλ' ἦν καὶ ἀγνωμονέωσι νούσω ἢ ἀπάτῃ παρηγορέειν καὶ διδάσκειν, ἐχθρεύειν δὲ μηδαμῇ. μέζων γὰρ ἁμαρτία καὶ ἀδικίη ἀνθρώπων οὐκ ἂν γένοιτο ἢ ἐς πατέρας ἀσεβέειν.

51 Μουσωνίου ἐκ τοῦ Εἰ πάντα πειστέον τοῖς γονεῦσιν 10 (Muson. rel. p. 81, 14 H.).

Νεανίας τις, ὃν ὁ πατήρ φιλοσοφεῖν βουλόμενον ἐκώλυεν, ἤρετο αὐτὸν ὥδέ πως· Ἄρά γε, ὦ Μουσώνιε, χρὴ πάντα πείθεσθαι τοῖς γονεῦσιν, ἢ ἔστιν ἃ καὶ παρὰ 15 κουστέον αὐτῶν; Καὶ ὁ Μουσώνιος· Πείθεσθαι μὲν, ἔφη, 15 μητρὶ ἢ πατρὶ τῷ ἑαυτοῦ ἕκαστον φαίνεται καλόν, καὶ ἐπαινω ἔγωγε. τί μέντοι τὸ πείθεσθαι ἔστι, Θεασώμεθα· μᾶλλον δὲ πρότερον τὸ ἀπειθεῖν ὁποῖόν τι, καὶ ὁ ἀπειθῆς ὅστις, καταμάθωμεν, εἰθ' οὕτως κρεῖττον ὀψόμεθα τὸ πείθεσθαι ὁποῖόν τί ἔστι. φέρε δῆ, εἰ ὑῶ νοσοῦντι 20

1 Θεραπείῃ Tr.: Θεραπεία SMA || 2 οὐρανὸς ἐναψάμενος] οὐρανὸν συναψάμενα prop. Meineke. respici Eur. fr. 593, 4 s. N.² ἄκριτός τ' ἄστρον ὄχλος ἐνδελεχῶς ἀμφιχορεύει vidit Gaisford | δοκέει M || 3 τίσι (ante χρῆμα) in τίς corr. S¹ | μέζον (ut voluit Meineke) SM μεῖζον A Tr. | εἶναι ἐόντων κατὰ Θεωρίην Meineke: εἶναι ἐόντων καὶ Θεωρίην MA εἶναι καὶ Θεωρίην ἐόντων S || 4 δὲ μηδὲ Iacobs lect. Stob. p. 121: δὲ μὴ libri | Θεοὺς δυσφορέειν scripsi: Θεοὺς φρονέειν libri. Θεοὺς δυσχεραίνειν praeiverat Elter || 5 ὧν MA οὖν S || 6 ἀντιλεσχαίνειν A | ἀγνωμονέωσι Wytttenbach: ἀγνωῶσι (-σιν M) SMA. ἀνοητέωσι ci. Meineke || 7 παρηγορεῖν SMA: corr. Meineke | ἐχθρεύειν Tr.: ἐχθρεύειν SMA | μέζων SMA; μεῖζων oscitanter Gesn.² || 8 ἢ ἐς πατέρας S ἢ ἐπατέρας M ἢ πατέρας A ἢ εἰς πατέρας Tr. || 9 ἀσεβέειν MA Tr. εὐσεβέειν primo S α superscr. S m. rec. ἀσεβέειν Meineke || 10 ecl. cum lemm. hab. SMA, Μουσωνίου nec plura S. hic ut alibi in Musonii excerptis interpunctionem correxit A² || 12 ὃν ex ὧν radendo corr. M² | βουλόμενον SA -ος M || 13 ἤρετο A, ex corr. S εἴρετο S¹ M || 16 φαίνεται SMA μοι supra lin. add. A² || 19 κρεῖττον sup. lin. add. S¹, om. Tr. p. 434 || 20 ἐῶ (praetuli ὑῶ) Iacobs lect. Stob. p. 121: τῶι vel τῶ libri

ὁ πατήρ οὐκ ὢν ἱατρός οὐδὲ ἔμπειρος ὑγιεινῶν τε καὶ νοσερῶν προστάττει τι ὡς ὠφέλιμον, τὸ δὲ εἴη βλαβερὸν καὶ ἀσύμφορον, καὶ μὴ λανθάνει τὸν νοσοῦντα τοιοῦτον ὄν, ἅρα γε μὴ πράττων ἐκείνος τὸ προσταχθὲν ἀπειθεῖ
 5 τε καὶ ἀπειθήs ἐστιν; ἀλλ' οὐκ ἔοικεν. τί δέ, εἴ του ὁ πατήρ νοσῶν αὐτὸς οἶνον ἢ τροφήν αἰτοίῃ παρὰ καιρόν, μέλλων εἰ λάβοι μεῖζω τὴν νόσον ποιεῖν, ὁ δὲ παῖς τοῦτο εἰδὼς μὴ διδοίῃ, ἅρα γε ἀπειθεῖ τῷ πατρί; οὐκ ἔστιν εἰπεῖν. καὶ πολὺ γε τούτου ἦττον ἐκείνον, οἶμαι, φαίη
 10 ἂν τις ἀπειθῇ εἶναι, ὅστις πατέρα φιλοκερδῇ ἔχων, κελεύόμενος ὑπ' αὐτοῦ κλέπτειν ἢ παρακαταθήκην ἀποστερεῖν, οὐχ ὑπουργεῖ τῷ προσταγμάτι. ἢ οὐκ οἶει σύ τινος εἶναι πατέρας, οἷ τοιαῦτα τοῖς ἐαυτῶν παισὶ προστάττουσιν; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶδά τινα οὕτω πονηρόν, ὅς γε υἱὸν
 15 ἔχων ὠραῖον τὴν ὥραν ἀπέδοτο αὐτοῦ. εἰ οὖν ἐκεῖνο τὸ μεिरάκιον τὸ πεπράμενον, πεμπόμενον ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐπὶ τὴν αἰσχύνην, ἀντέλεγε καὶ οὐκ ἀπήει, πότερον ἀπειθεῖς ἂν τὸ μεिरάκιον ἔφαμεν εἶναι ἢ σωφρονεῖν; ἢ οὐδὲ ἐρωτῶν τοῦτό γε ἄξιον; καὶ γὰρ δὴ τὸ μὲν ἀπειθεῖν καὶ
 20 ὁ ἀπειθήs λαιδορία ἐστὶ καὶ ὄνειδος, τὸ δὲ μὴ πράττειν ἂ μὴ χρῆ οὐκ ὄνειδος, ἀλλ' ἔπαινος. ὥστε εἴτε πατρὸς εἴτε ἀρχοντος εἴτε καὶ νῇ Δία δεσπότου προσταγμάτι μὴ ὑπουργεῖ τις κακὰ προστάττοντος ἢ ἄδικα ἢ αἰσχροῦ, οὐκ ἀπειθεῖ οὐδαμῶς, ὥσπερ οἷδ' ἀδικεῖ οὐδ' ἁμαρτάνει.

1 ὢν SA ἂν M || 2 προστάττει A || 3 λανθάνει A || 4 ἀπειθεῖ A fort. A¹ ἀπειθεῖν Tr. || 5 τί δέ A τί δαι S τί δαι M || 6 αἰτοίῃ A αἰτοῖ M αἰτεῖ S || 7 λάβοι (sine acc. S) SM λάβῃ A¹ | τὴν νόσον μεῖζω S || 8 διδοῖ S | ἀπειθεῖ A¹ ei ex ι fecit A² || 11 ἀποστερεῖν A ex -ῶν fecit S¹ ἀποστερνεῖν M || 14 γὰρ om. Tr. | ὥστε ex ὅς γε corr. A² || 16 πεπράμενον M ex πεπραμμένον corr. S¹ ex πεπραμμένον vel πεπραγμ- A² πεπραγμένον Tr. || 17 ἀπήει ex ἀπειῇ S¹ | ἀπειθῆς S || 18 ἂν τὸ SM τὸ A; αὐτὸ Tr., inde αὐτῷ Gesn.² p. 458 | ἔφαμεν SMA ἂν superscr. A² || 19 δὲ SA² M (ῆ in ras. corr. M²) δεῖ A¹ | τὸ μὲν ἀπειθεῖν καὶ ὁ ἀπειθήs λαιδορία SM τὸ μὲν ἀπειθεῖν. καὶ ὅς ἀπειθήs λαιδορία A¹ τὸ μὲν ἀπειθεῖν ὅσα οὐκ ἀπειθεῖν δεῖ λαιδορία A² || 22 νῇ δία M || 24 ἀπειθεῖ A¹

ἀλλ' ἐκεῖνος ἀπειθεῖ μόνος ὁ τῶν εὖ καὶ καλῶς καὶ συμ-
φερόντως προσταττομένων ἀφροντιστῶν καὶ παρακούων.
ὁ μὲν οὖν ἀπειθῆς τοιοῦτός τις ἔστιν· ὁ δ' εὐπειθῆς
ἔχει μὲν ἐναντίως τούτῳ καὶ ἔστιν ἐναντίος, εἴη δ' ἂν ὁ
τῷ τὰ προσήκοντα παραινούντι κατήκοος ὢν καὶ ἐπόμε- 5
νος ἐκουσίως, οὗτος εὐπειθῆς. ὁθεν καὶ γονεῦσι τοῖς
ἐαυτοῦ τότε πείθεται τις, ὅταν χρηστὰ παραινούντων
αὐτῶν ταῦτα πράττη ἐκὼν. ἐγὼ μέντοι καὶ μὴ παραι-
νούντων τῶν γονέων πράττη τις ἢ χρῆ καὶ συμφέρει
αὐτῷ, φημὶ τοῦτον πείθεσθαι τοῖς γονεῦσιν· καὶ ὅτι 10
ὁρθῶς φημι, σκόπει οὕτως. ὁ γὰρ δὴ πράττων ἢ βού-
λεται ὁ πατήρ καὶ τῇ βουλήσει τοῦ πατρὸς ἐπόμενος
πείθεται, οἶμαι, τῷ πατρί· ὁ δὲ πράττων ἢ δεῖ καὶ ἢ
κρεῖττόν ἐστι, τῇ βουλήσει ἔπεται τοῦ πατρὸς. τίνα
τρόπον; ὅτι πάντες οἱ γονεῖς εὐνοοῦσι δήπου τοῖς ἐαν- 15
τῶν παισίν, εὐνοοῦντες δὲ βούλονται ἢ χρῆ καὶ συμφέρει
πράττεσθαι ὑπ' αὐτῶν. ὅστις οὖν πράττει τὰ προσή-
κοντα καὶ τὰ συμφέροντα, πράττει οὗτος ἢ βούλονται οἱ
γονεῖς. ὥστε πείθεται τοῖς γονεῦσι ταῦτα πράττων, καὶ
μὴ τῷ λόγῳ κελεύωσιν αὐτὰ πράττειν οἱ γονεῖς. τοῦτο 20
δὴ μόνον προσήκει σκοπεῖν, ὅστις βούλεται πείθεσθαι
τοῖς γονεῦσιν, ἐφ' ἐκάστῳ τῶν πραττομένων, εἰ καλὸν
καὶ συμφέρον ὃ μέλλει πράξαι ἐστίν, ἕτερον δὲ οὐδέν,

1 ἀπειθεῖ A¹ corr. A² || 3 τις om. A || 4 ἔστιν ἐναντίος libri, sed
ἐναντίως A¹ | ὁ τῷ] ὅτω S || 5 ὢν SMA ἐστι A² || 7 χρ^ηεῖστα A corr. A¹ |
8 καὶ S M καὶ A || 9 πράττη (vel -η) M A Tr. πράττει S ἂν super-
scr. A² || 10 αὐτῷ S αὐτῷ M ἐαυτῷ A | ὅτι S M A² ὁ id est τὸ A¹ ||
12 καὶ ex praecedenti pagina repetitum est S ubi a. v. καὶ τῇ βου-
λήσει inc. f. 135^r; καὶ ἐν τῇ βουλήσει Tr. || 13 καὶ <δι> ἢ κρεῖττον
ἔσται (sc. αὐτῷ) coni. Iacobs lect. Stob. p. 121, non necessario, ut
monuit Halm lect. Stob. p. 7: ἄ est accusativus ut in ἄ δεῖ verbis.
καὶ <δι> ἢ κρεῖττων ἔσται aut titubante memoria Iacobsio tribuit
Meineke flor. v. III p. XIX aut tacite eius conatum reddens com-
modiorem || 18 οὗτος ex οὕτως corr. A¹ || 21 προσήκειν A | ὅστις
libri: ὅστις vel οὔτις Tr., inde εἴτις Gesn.¹ f. 416^v

- ὡς ἂν ὑπάρχη τοιοῦτον εὐθὺς καὶ τοῦ πράττοντος αὐτὸ
 πειθόμενον τοῖς γονεῦσιν. μὴ τοίνυν σύ γε δείσης, ὧ
 νεανίσκε, ὡς ἀπειθήσεις τῷ πατρί, ἂν ἢ ἃ <μὴ> προσή-
 κει δρᾶν κελεύοντος τοῦ πατρὸς ἀπέχη τοῦ ταῦτα δρᾶν
 5 ἢ ἃ προσήκει ἀπαγορεύοντος <τοῦ> ταῦτα μὴ δρᾶν. μηδὲ
 σοι πρόφασις ἔστω τοῦ ἀμαρτάνειν ὁ πατήρ ἢ κελεύων
 τι τῶν πράττεσθαι μὴ καλῶν ἢ ἀπαγορεύων τι τῶν κα-
 λῶν. οὐδεμία γὰρ ἀνάγκη σοι τὰ μὴ εὖ προσταττόμενα
 ὑπουργεῖν· καὶ τοῦτό μοι δοκεῖς οὐδ' αὐτὸς ἀγνοεῖν.
 10 οὐκ οὖν ἀνέξη τοῦ πατρὸς ἐν μουσικοῖς, ἐὰν ἐκεῖνος οὐκ
 ἐπαῖων μουσικῆς προστάτῃ κρούειν ἀμούσως τὴν λύραν,
 ἢ ἐπιστάμενον γράμματα οὐκ ἐπιστάμενος κελεύῃ σε γρά-
 φειν καὶ ἀναγινώσκειν μὴ ὡς ἔμαθες, ἀλλ' ἐτέρως· οὐδέ
 γε ἂν ἐπιστάμενον κυβερνᾶν οὐκ ὦν κυβερνητικὸς κελεύῃ
 15 σε κινεῖν τὸ πηδάλιον ὡς οὐ προσήκει, οὐ προσέξεις
 αὐτῷ. τί οὖν; ταῦτα μὲν ταύτῃ ἔχει· ἂν δέ σε κωλύῃ
 φιλοσοφεῖν ὁ πατήρ εἰδότα καὶ ἀκηκοῦτα ὁποῖόν τι φιλο-
 σοφία ἐστίν, αὐτὸς ἀγνοῶν, ἅρ' αὖ γε προσεκτέον αὐτῷ, ἢ
 μεταδιδασκτέον μᾶλλον αὐτὸν ὡς οὐκ εὖ σοι παραινεῖ;
 20 ἐμοὶ μὲν οὕτω δοκεῖ. τάχα μὲν οὖν τις καὶ λόγῳ χρώ-
 μενος μόνῳ πείσειεν ἂν τὸν αὐτὸς αὐτοῦ πατέρα δια-
 νοεῖσθαι ἢ προσήκει περὶ φιλοσοφίας, ἂν γε μὴ τέλεον
 ἢ σκληρὸς τὴν φύσιν ὁ πατήρ. εἰ δ' οὖν μὴ πείθοιτο

1 ὑπάρχοι A¹ corr. A² | αὐτὸ ex αὐτῷ corr. S¹ || 3 ἂν ἢ ἃ μὴ Tr.
 p. 436: ἂν ἢ ἃ S ἂν ἢ A M ἂν μὴ ἃ A || 4 ἀπέχει Tr. || 5 τοῦ addidi |
 δρᾶν A Tr.: δρᾶ SM || 6 ἢ ante κελ. om. A || 8 προσταττόμενα SM
 πραττόμενα A || 10 ἐν μουσικοῖς SM ὦν μουσικὸς A²; εἰ μουσικὸς σύ
 prop. Th. Gomperz Wien. sitz. CLIV 4 p. 7, ὦν μουσικός probat A. I.
 Kronenberg *The classical rev.* vol. XX (1906) p. 394 || 11 προστάτῃ libri,
 sed A ex corr. manus sec.; προστάτῃ <σοι> A. I. Kronenberg | κρούων
 A¹ | ἀμούσως ex ἀμούσος corr. M¹ || 12 κελεύει A || 14 γε libri, nisi
 quod γὰρ A¹ || 15 κινεῖν SMA sed litt. κ et ν suppunxit S | οὐ (ante
 προσέξεις) om. A² || 16 κωλύει A¹ || 18 αὐτῷ sine acc. S || 21 τὸν
 αὐτὸς SM αὐτὸς τὸν A | αὐτοῦ SA² αὐτοῦ M || 22 ἢ (ἢ scr. Gesn.¹)
 προσήκει περὶ φιλοσοφίας. ἂν SM: περὶ φιλοσοφίας ὅσα δὴ προσ-
 ῆκει ἂν A cui frustra obsecutus est Meineke | γε μὴ SM: μὴ γε
 A || 23 εἰ δ' A εἰ δ M ἢν S | πείθοιτο τῷ λόγῳ Halm lect. Stob.
 p. 7: πείθοι τῷ (τῷ M) λόγῳ (vel -ω) SM πείθοιτο λόγῳ A

τῷ λόγῳ μηδὲ ἔποιτο, ἀλλὰ τὰ γε ἔργα πάντως τὰ τοῦ παιδὸς ὑπάσσεται αὐτόν, εἰ φιλοσοφεῖ τῇ ἀληθείᾳ ὁ παῖς. ἔσται γὰρ δὴ φιλοσοφῶν προθυμότετος μὲν θεραπεύειν τὸν πατέρα θεραπείαν ἅπασαν, κοσμιώτατος δὲ καὶ πραό- 5 τatos, ἐν τῇ συνουσίᾳ ἥκιστα φίλερις ὧν ἢ φίλαντος καὶ οὔτε προπετιῆς οὔτε ταραχώδης οὔτ' ὀργίλος· ἔτι δὲ ἐγκρατὴς μὲν εἴη ἂν γλώσσης, γαστρός, ἀφροδισίων, καρ- τερικὸς δὲ πρὸς τὰ δεινὰ καὶ τοὺς πόρους· καὶ νοῆσαι μὲν ὃ τι καλὸν ἱκανώτατος, οὐχ ὑπερβαίνων δὲ τὸ φαι- νόμενον καλόν. ὁθεν καὶ τῶν μὲν ἡδέων ὑφήσεται τῷ 10 πατρὶ πάντων ἐκῶν· τὰ δὲ ἐπίπονα πρὸ ἐκείνου δέξεται αὐτός. τοιοῦτον οὖν υἱὸν τίς μὲν οὐκ ἂν ἔχειν εὖξαιτο τοῖς θεοῖς; τίς δὲ ἔχων οὐκ ἄν' ἀγαπήσειεν, δι' ὃν ὑπάρξειεν αὐτῷ ζηλωτὸν εἶναι καὶ μακαριστὸν πατέρα παρὰ τοῖς εὖ φρονοῦσι πᾶσιν; εἰ δ' οὖν, ὥ νεανίσκε, 15 καὶ τοιοῦτος ὧν, ὅποιος ἔση πάντως, ἂν γε ἀληθῶς φιλο- σοφῆς, οὐχ ὑπάσῃ τὸν πατέρα τὸν σὸν οὐδὲ πείσεις ἐπι- τρέπειν σοι καὶ συγχωρεῖν ταῦτα πράττειν, ἐκείνο λόγι- σαι· ὁ πατήρ ὁ σὸς κωλύει σε φιλοσοφεῖν· ὁ δὲ γε κοι- νὸς ἀπάντων πατήρ ἀνθρώπων τε καὶ θεῶν Ζεὺς κελεύει 20 σε καὶ προτρέπει· πρόσταγμά τε γὰρ ἐκείνου καὶ νόμος

1 ἔποιτο S: ἔσοιτο M A¹ || 4 καὶ] videtur A¹ δὲ habuisse nec patet quid voluerit A² || 5 ante ἥκιστα distinguit A || 7 ἀφροδισίων sed -ων ex -ον vel -ον corr. M¹ || 8 δὲ in A addidit secunda demum manus || 9 δὲ S M A² μὲν A¹ || 11 δέξαιτ' αὐτός A¹ ἂν add. A² || 12 οὖν S M μὲν A¹ delevit A² et addidit post τις | ἔχειν εὖξαιτο τοῖς θεοῖς S ἔχειν εὖξαι τό τω τοῖς θεοῖς M εὖξαιτο τοῖς θεοῖς ἔχειν (sic) A || 13 δὲ A δαὶ S M | ἂν ἀγαπήσειεν, δι' ὃν scripsi: ἀγαπήσει εἰ δεῖ (δὴ A) οὖν S M A¹ ἢ ex εἰ fecit A² ἀγαπήσει. εἰ δι' ὃν Tr.; ἀγαπήσει; εἰ δι' αὐτόν Gesn.¹. ceterum οὐκ ἂν ἀγαπήσειεν scripseram anaphoram respiciens (οὐκ ἂν ἔχειν εὖξαιτο) nec praefero οὐκ ἀγαπήσειεν <ἂν> quod interim melius videtur Wendlando Berl. philol. wochenschr. a. 1906 p. 201. cf. supra p. 606, 5 || 14 ὑπάρξειεν S: ὑπάσσειεν M ὑπάρξει ἐν ἐ A sed ὑπάσσει A¹ litteras ἐν ἐ delet A². de syntaxi vide Kuehner-Gerth *Ausf. gr.*³ II 2 p. 428 s. || 15 εἰ δ' οὖν etiam A, aberravit Gaisford || 16 ὅποιος ex ὅσον, ni fallor, S¹ | ἔση S || 17 ὑπάσῃ ex -ξει corr. S¹ M¹ ὑπάρξῃ A¹ || 20 Π. I 544 πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε | τε etiam A, fallitur Gaisford || 21 τε om. A

ἔστι τὸν ἄνθρωπον εἶναι δίκαιον, χρηστόν, εὐεργετικόν,
 σώφρονα, μεγαλόφρονα, κρείττω πόνων, κρείττω ἡδονῶν,
 φθόνου παντὸς καὶ ἐπιβουλῆς ἀπάσης καθαρόν· ἵνα δὲ
 συντεμῶν εἴπω, ἀγαθὸν εἶναι κελεύει τὸν ἄνθρωπον ὁ
 5 νόμος ὁ τοῦ Διός. τὸ δὲ γε εἶναι ἀγαθὸν τῷ φιλόσοφον
 εἶναι ταῦτόν ἐστιν. εἰ δὴ τῷ περθεσθαι [θεῶ] τῷ <πατρὶ
 τῷ σῶ> ἄνθρώπῳ ἐπεσθαι μέλλεις, εἰ δὲ φιλοσοφοίης,
 τῷ Διὶ, δηλὸν ὥς φιλοσοφητέον σοι μᾶλλον, ἢ οὐ. ἀλλὰ
 νῆ Δία εἴρξει σε ὁ πατήρ καὶ κατακλείσας ἔξει, ἵνα δὴ
 10 μὴ φιλοσοφῇς. ταῦτα μὲν ποιήσει ἴσως, τοῦ δὲ γε φιλο-
 σοφεῖν οὐκ ἀπείρξει σε μὴ βουλόμενον· οὐ γὰρ χειρὶ ἢ
 ποδὶ φιλοσοφοῦμεν οὐδὲ τῷ ἄλλῳ σώματι, ψυχῇ δὲ καὶ
 ταύτης ὀλίγῳ μέρει, ὃ δὴ διάνοιαν καλοῦμεν. ταύτην γε
 μὴν ἐν ὀχυρωτάτῳ ἴδρυσεν ὁ θεὸς ὥστε ἀόρατον εἶναι
 15 καὶ ἄληπτον, καὶ ἀνάγκης πάσης ἐκτὸς ἐλευθέραν καὶ
 αὐτεξούσιον. ἄλλως τε ἐὰν τύχῃ οὐσα χρηστή, οὐ δυνί-
 σεται σε κωλύειν ὁ πατήρ οὔτε χρῆσθαι τῇ διανοίᾳ οὔτε
 ἂ χρὴ διανοεῖσθαι οὔτε ἀρέσχεσθαι μὲν τοῖς καλοῖς, μὴ
 ἀρέσχεσθαι δὲ τοῖς αἰσχροῖς· οὐδ' αὖ τὰ μὲν αἰρεῖσθαι,
 20 τὰ δὲ ἐκκλίνειν. ταῦτα μὲν ποιῶν εὐθὺς φιλοσοφοίης
 ἄν, καὶ οὔτε τρίβωνα πάντως ἀμπέχεσθαι δεήσει σε οὔτε
 ἀχίτωνα διατελεῖν, οὐδὲ κομᾶν, οὐδ' ἐκβαίνειν τὸ κοινὸν
 τῶν πολλῶν. πρέπει μὲν γὰρ καὶ ταῦτα τοῖς φιλοσό-

1 δίκαιον καὶ χρηστόν M || 2 κρείττω ἡδ. S κρείττονα ἡδ. MA ||
 5 διός MA: θεοῦ S | τὸ SMA¹ τῷ A² | γε om. A | τὸ φιλόσοφον
 A || 6 τῷ vel τῶ MA: τὸ S | θεῶ (θεῷ M πατρὶ Tr.) seclusi | πατρὶ
 τῷ σῶ addidi || 7 φιλοσοφοίης SM φιλοτοφητέον A || 8 ἢ οὐ ex parte
 in ras. M || 9 δία M | εἴρξει MA (sic) εἴρξει ut alibi S | post ὁ πατήρ
 add. καὶ κωλύσει A¹ sed delevit ipse | ἔξει SM ἔρξει A¹ εἴρξει A² ||
 10 φιλοσοφεῖς S || 11 οὐ γὰρ SM: οὐδὲ A quod immerito recepe-
 runt Gaisford et Meineke || 13 δὴ διάνοιαν M: διάνοιαν A δὴ ἄνοιαν S
 sed correctione οἶμαι διάνοιαν in margine adscripta item ab S¹,
 inde δὴ οἶμαι διάνοιαν inepte Tr. || 16 αὐτεξούσιον SMA; αὐτεξου-
 σίαν Tr. | v. ἄλλως τε — χρηστή cum prioribus iungi vult Blass Lit.
 zentralbl. 1906 n. 46 | potest οὐ <δὴ> δυνήσεται || 19 οὐδ' MA
 αὐδ' S | αὐ τὰ SA αὐτὰ M | αἰρεῖσθαι M || 20 δ' ἐκκλίνειν A |
 μὲν SM δὲ A²

φοις· ἀλλ' οὐκ ἐν τούτοις τὸ φιλοσοφεῖν ἐστίν, ἀλλ' ἐν τῷ φρονεῖν ἃ χρὴ καὶ διανοεῖσθαι.

52 Περὶ Πέλου Θουρίου Πυθαγορείου ἐκ τοῦ Περὶ γονέων.

Γονέων ἀμελὲν οὔτε δαίμων οὔτε ἄνθρωπος σύμβωλος ἄμποκα γένοιτό τινι σύμμετρον ψυχᾷς κεκταμένος 5 ἐπιστάμαν.

Διόπερ οὐθὲν ἂν <ποτὶ> θεῷ ξόανον τιμιάτερον ἔχοιμεν ἐν χρημάτων κτήσει πατέρος ἢ καὶ προπάτορος γήρα παρειμένων ἢ καὶ ματέρων τὰν ἰδίαν δύναμιν ἔχουσᾶν. ὁκόταν γὰρ ἀγάλλῃ τις γέρασι καὶ τιμαῖς τῶς γενέτορας, ἀγαθὰ τίθητι θεός· καὶ γὰρ οὐδ' ἂν ἐπάκοος 10 ἔπελεν αὐτῶν. σεμνὸν γὰρ καὶ τι θείας φύσιος πεπαμένον ἁμῖν τὸ τῶν φητυσάντων ἴδρυμά ἐστι καὶ ζώντων πολὺ μαλλώτερον ἢ τῶν ἀνεφίκτων ἰδρυμάτων. τὰ μὲν

1 τούτῳ Tr. || 3 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. πυθαγορίον M A. cf. Platonis verba supra exscripta ecl. 34 init. et ecl. 46 || 4 δαίμων tacite Gesn.²: αλιμον in αλιμων corr. M¹ ἢ λτ A | σύμβωλος ex σύμβολος corr. M¹ || 5 ἄμποκα A | κεκταμένος A καὶ κταμένος M || 7 expressit Platonis de leg. XI p. 931 D e. q. s. sed liberius. οὐδὲν πρὸς θεῶν τιμιώτερον ἄγαλμ' ἂν κητσαίμεθα πατρὸς καὶ προπάτορος παρειμένων γήρα καὶ μητέρων τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχουσᾶν Plat. | ποτὶ suppl. Meineke | τιμιώτερον scripsi cum Meinekio subdubitans: ἢ ἱερὸν M A. si verum sit ἢ ἱερὸν, nescio an reponendum sit οὐθὲν ἂν <τιμιώτερον ποτὶ> θεῷ ξόανον ἢ ἱερὸν || 8 ἔχοιμεν ἐν M ἐχέσσειν A | χρημάτων M χρηματῖ (ἵ idem quod ἵ) A | πατέρος M πρς' A || 9 τὰν A τὴν M | ἰδίαν M A: αὐτὰν Platonem secutus scr. Meineke. ἰδίαν recte defenderat Orelli Opusc. sent. II p. 715: potuit Pemp. dicere matres non eodem plane, quo patres et avos, sed suo tamen nec multum minore honore dignas | ἔχοισᾶν Meineke: ἐχούσας M ἐχοίσας A; ἔχουσᾶν Gesn.² || 10 ὁκόταν — (12) αὐτῶν] οὓς ὅταν ἀγάλλῃ τις τιμαῖς, γέγηθεν ὁ θεός· οὐ γὰρ ἂν ἐπήκοος ἦν αὐτῶν Plat. | ἀγάλλῃ M ἄλλῃ A || 11 γενέτορας sine acc. A γενέτορος M | τίθητι M τίθησι A || 12 σεμνὸν γὰρ τι — (14) ἰδρυμάτων] θαυμαστὸν γὰρ δήπου τὸ προγόνων ἴδρυμα ἡμῖν ἐστίν, διαφερόντως τῶν ἀψύχων Plat. | καὶ τι scripsi: τι καὶ M καὶ A. τι θείας φύσιος pendet a v. πεπ.; vix recte σ. γὰρ τι καὶ θείας φ. ἐπαμμένον Cobet mnemos. IX p. 138 || 13 φητυσάντων A || 14 ἀνεφίκτων A ἀμεμφίκτων M; ἀνεμψίχων Iacobs epist. ad Schow. p. 279 | τὰ μὲν γὰρ θεραπενόμενα ὑφ' ἡμῶν, ὅσα ξμψυχα, συνενέχεται ἐκάστοτε, καὶ ἀτιμαζόμενα τάναντία, τὰ δ' οὐδέτερα Plat. p. 931 E

γὰρ καλλυνόμενα καὶ λαμπυρίζόμενα ὑφ' ἁμέων ἐκάστοτε
 συνενύχεται ἁμῖν δωτίνας ἀγαθὰς, σκυβαλιζόμενα δὲ τοῦ-
 ναντίον· τὰ δ' οὐδ' ὁκότερα τῶνδε ἔρδει· ὥστε αἶκα
 5 οὕτως τοῖς ὁμοιορύσμοις, πάντων ποτὶ Θεοφιλῇ μοῖραν
 πεπάζεται ἀγαλμάτων κυριώτατα. πᾶς δὴ νόον ἔχων
 τιμάτω καὶ σεβέτω καὶ δεδίτω γονέων εὐχὰς ἢ κατάρας,
 εἰδὼς πλεύνεσσι πολλάκις ἐπιτελέας συμβεβακνίας. τοῦ-
 των ὧν οὕτως φύσει διακεκοσμημένων, τοῖς μὲν ἔμφροσι
 10 καὶ κοσμίοις τῶν βροτῶν ἔρμαιον προγενέτορες γηραλέοι
 ζῶντες μέχρι τᾶς ἐσχάτης βιοτᾶς, καὶ ἀφέρποντες αἰζηοῖς
 [νέοις] σφόδρα ποθεινοί, ῥωμαλέοι ψυχᾷ [ποθεινῶ] ἑόν-
 τες διὰ τὸ πολλὰ εἰδέμεν, τοῖς δὲ φλαύροις καὶ ἀσυνέ-
 τοις εὖ μάλα φοβοειδέες καὶ ζοφεροί. εἰ δέ τινα φάμα

1 καλλυνόμενα M | λαμπυρίζόμενα M || 2 αμῖν sine sp. M || 3 τὰ
 δὲ δ' M τὰ δὲ A | ὁκότερα M | ἔρδει M ἔρδει A | ὥστε αἶκα — (6)
 κυριώτατα] ὥστε ἂν ὀρθῶς τις χρῆται πατρὶ καὶ προπάτορι καὶ
 πᾶσι τοῖς τοιούτοις, πάντων πρὸς Θεοφιλῇ μοῖραν κυριώτατα ἀγαλ-
 μάτων ἂν κεκτῆτο Plat. || 5 ὁμοιορύσμοις A | post πάντων distin-
 guitur in A | ποτὶ sine acc. M || 6 κυριωτάταν A | πᾶς δὴ — (8)
 συμβεβακνίας] πᾶς δὴ νόον ἔχων φοβεῖται καὶ τιμᾷ γονέων εὐχὰς,
 εἰδὼς πολλοῖς καὶ πολλάκις ἐπιτελεῖς γενομένης Plat. cf. supra ecl.
 47 || 7 δεδιέτω libri: corr. Cobet N. l. p. 467 || 8 πλεύνεσσι A πλεύν-
 νεσι M | πολλάκις A, Plat.: πλεονάκισ M | τούτων ὧν — (13) πολλὰ
 εἰδέμεν] τούτων οὖν οὕτω φύσει διατεταγμένων, τοῖς μὲν ἀγαθοῖς
 ἔρμαιον πρόγονοι γηραιοί, ζῶντες μέχρι τῶν ἐσχάτων τοῦ βίου,
 καὶ ἀπιώντες νέοι σφόδρα ποθεινοί Plat. p. 932 A | ὧν Meineke:
 οὖν MA || 10 ἔρμαιον A ερμαι (sic) M || 11 βιοτᾶς an βιωτᾶς volu-
 erit M aegre dispicias | fort. αἰζαοῖς, certe αἰζαόν testatur Hesych. ||
 12 νέοις (νεώς A) secl. Koen. est ex glossemate natum (cf. Hesych.
 αἰζηοί· νεανίσκοι) vel adscriptum ex ecloga 48 ubi videsis | σφόδρα
 hue revocavit Iacobs (lect. Stob. p. 122) ex proximo versu ubi legitur
 in MA σφόδρα ποθεινῶ (-νῶ A, lege -νολ). fuerat omissum σφό-
 δρα, dein in margine suppletum est una cum ποθεινοί vocabulo ut
 clarum fieret ubi σφόδρα inserendum esset, denique textui illatum
 σφόδρα ποθεινοί sed loco falso. idem error supra observatur p. 506,
 6 adn. | ποθεινῶ (-νῶ A) i. e. ποθεινοί secl. Koen || 13 τοῖς δὲ — (14)
 ζοφεροῖ] τοῖς δὲ κακοῖς εὖ μάλα φοβεροί Plat. || 14 εἰ δέ τινα κτέ.]
 εἰ δ' οὖν τινα κατέχοι φήμη κωφή τῶν τοιούτων προοιμίων, νόμος
 ὅδε ἐπὶ τούτοις ὀρθῶς κείμενος ἂν εἴη Plat.

ἀμύητος ὥτων ποτὶ κώφωσιν κατίσχει τοιῶνδε λόγων,
εἰδυλλέτω ὥς καὶ δαίμοσιν ἐχθρὸς πέλει καὶ ἀνδράσι τοῖς
ποτὶ συνέσιος ἐρπύξασιν ἀτραπόν.

53 Ἱεροκλέους ἐκ τοῦ Πῶς χρηστέον τοῖς γονεῦσιν
(p. 56 de Arn.).

Μετὰ τὸν περὶ θεῶν καὶ πατρίδος λόγον τίνος μᾶλ-
λον ἂν προσώπου μνησθεῖη τις πρῶτον ἢ γονέων; ὁθεν
λεπτεόν περὶ τούτων, οὓς δευτέρους καὶ ἐπιγείους τινὰς
θεοὺς εἰπὼν οὐκ ἄν ἁμάρτοι τις ἔνεκά γε τῆς ἐγγύτη-
τος, εἰ θεμῖς εἰπεῖν, καὶ θεῶν ἡμῖν τιμιωτέρους. προ- 10
λαβεῖν δὲ ἀναγκαῖόν ἐστιν, ὥς μόνον μέτρον τῆς πρὸς
αὐτοὺς εὐχαριστίας ἢ διηνεκῆς καὶ ἀνένδοτος προθυμία
πρὸς τὸ ἀμείβεσθαι τὰς εὐεργεσίας αὐτῶν· ἐπεὶ τοί
γε πολὺ καταδεέστερα, καὶ πάνυ πολλὰ πράξωμεν ὑπὲρ
αὐτῶν. ἀλλ' ὁμως κινδυνεύει καὶ ταῦτ' ἐκείνων ἔργα 15
τυγχάνειν, ὅτι καὶ ἡμᾶς τοὺς ταῦτα πράττοντας ἐκείνοι
πεποιήκασιν. ὥσπερ οὖν τὰ ὑπὸ Φειδίου καὶ τῶν ἄλλων
τεχνιτῶν ἀπεργασθέντα, εἶπερ καὶ αὐτὰ ἕτερα τινὰ κατε-
σκεύαζεν, οὐκ ἂν ὀκνήσαιμεν καὶ ταῦτα τῶν τεχνιτῶν
ἔργα φάσκειν· οὕτως εἰκότως καὶ τὰ ὑφ' ἡμῶν δρῶμενα 20
λέγομεν ἂν εἶναι τῶν γονέων ἡμῶν ἔργα, δι' οὓς καὶ

1 ποτικώφωσιν (sine acc. M) M A: corr. Orelli || 2 εἰδυλλέτω
Abreschius et Orelli: εἰδυλλέται M ut videtur, sed -αι non satis clarum
(fuerit ω), εἰδυλλέτο A; εἰδυλλέται Gesn.² | κακαὶ δαίμοσιν M κακεδαί-
μοσιν A: tacite corr. Gesn.² || 3 ποτι sine acc. M | ἀτραπόν M
ἀταρτῆς fere A unde ἀταρπόν Iacobs, ἀταρπιτόν L. Dindorf || 4 ecl.
cum lemm. hab. S M A; ἡρακλέους M. γονεῦσι pro τοῖς γονεῦσιν S ||
6 μᾶλλον SM, om. A. huic frustra obsecutus est Meineke in proximis
πρότερον e coniectura scribens pro πρῶτον || 7 πρόσω A || 8 οὓς A:
τοὺς SM | δέυ τέρους sic S || 9 οὐκ ἂν ἁμάρτοι Meineke: οὐχ ἁμάρ-
τοι S M A. cf. p. 503, 12 || 11 δὲ om. A, fuerat igitur δ' ἀναγκαῖον |
ὥς μόνον — διηνεκῆς om. S || 13 ἐπεὶ τοί γε Bentley: ἐπεὶ τε γὰρ S
ἐπει τε γὰρ M ἔπειτα γὰρ A. cf. Stob. II p. 181, 22 W. || 14 καὶ SM
καὶ A || 18 κατεσκεύαζεν S ex κατασχ- corr. M¹ κατασχ- A | ὀκνή-
σαιμεν tacite Gaisford: ὠκνήσαμεν S ὠκνησαν μὲν M ὀκνήσωμεν
A || 21 λέγομεν tacite Gaisford: λέγομεν SM λέγωμεν A | v. δι' οὓς
καὶ ἡμεῖς γεγ. suspecta sunt Gaisfordo

ἡμεῖς γεγόναμεν, καὶ οὐχὶ τᾶλλα μὲν, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ ὑπὲρ
 αὐτῶν πραττόμενα τῶν γονέων [ἡμῶν ἔργα δι' οὓς καὶ
 ἡμεῖς γεγόναμεν]. πρὸς οὖν τὴν εὐμαρῇ τῶν ἐπ' αὐτοὺς
 καθεκόντων αἵρεσιν κεφαλαιώδη τινὰ χρὴ προβαλλομένους
 5 λόγον, τοῦτον ἐν προχείρῳ διηνεκὲς ἔχειν, ὥς οἱ γονεῖς ἡμῶν
 Θεῶν εἰκόνες καὶ νῆ Δία Θεοὶ ἐφέστιοι καὶ εὐεργέται καὶ
 συγγενεῖς δανεισταὶ τε καὶ κύριοι καὶ φίλοι βεβαιότατοι.
 Θεῶν τε γὰρ εἰκόνες ὁμοιόταται καὶ ὑπὲρ τὰς τῶν τεχνῶν
 δυνάμεις καθεγμέναι τῆς ἐμφερείας. Θεοὶ τε γὰρ ἐστιοῦ-
 10 χοι καὶ συνδίαιτοι ἡμῖν, ἔτι δ' εὐεργέται μέγιστοι καὶ
 παρεσχημένοι τὰ μέγιστα καὶ μὰ Δί' οὐχὶ μόνον ἃ ἔχο-
 μεν, ἀλλὰ καὶ ὅποσα παρέχειν ἐβουλήθησαν ἅ τε καὶ
 εὖξαντο. πρὸς δὲ τούτοις συγγενεῖς ἔγγιστα καὶ τῆς πρὸς
 15 ἐτέρους αἷτιοι συγγενείας. δανεισταὶ δὲ τῶν τιμιωτάτων,
 μόνᾳ ἀπαιτοῦντες ὧν καὶ ἡ ἀπόδοσις πάλιν ἐστὶν ἡμῶν
 εὐεργεσία. τί γὰρ τηλικούτον παιδί κέρδος, ἡλίκον ἐστὶ
 τὸ πρὸς τοὺς γειναμένους εὐσεβὲς καὶ εὐχάριστον; κύριοί
 γε μὴν δικαιοτάτα. τίνας γὰρ κτῆμα μᾶλλον εἴημεν (ἂν
 ἦ) ἐκείνων, δι' οὓς ἐσμέν; οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ φίλοι καὶ
 20 παραστάται διηνεκεῖς καὶ αὐτόκλητοι παντὸς καιροῦ καὶ
 πάσης περιστάσεως ἐπίκουροι. ἐπεὶ δὲ τῶν προκατηριθμη-
 μένων ἀπάντων τὸ ἐξοχώτατον ἦν ὄνομα γονεῦσι, καθὼ

1 καὶ οὐχὶ — 3 γεγόναμεν om. S || 2 ν. ἡμῶν ἔργα — γεγό-
 ναμεν seclutis de Arnim ut ex p. 640, 21 s. iterata || 5 ἡμῶν Θεῶν
 A: Θεῶν ἡμῶν SM. Θεῶν ἡμῖν tacite Gesner¹ f. 417^v || 6 Θεοὶ (post
 Δία) S: Θεὸν M Θεῶν A | ὑφέστιοι A || 7 φ. βεβ.] cf. p. 625, 2 ||
 8 ὁμοιόταται SMA βεβαιόταται Tr. | ὑπὲρ τῶν Θεῶν δυνάμεις A ||
 9 καθεγόμεναι SMA: corr. Bentley | γὰρ (post Θεοὶ τε) inserunt
 ex Tr. p. 438, om. SMA || 11 μὰ Δί M || 13 εὖξαντο SMA. εὖξαιτο
 Gesn.² p. 461 unde frustra ἅ τε καὶ εὖξαιτο Meineke | τῆς M: τῇ
 SA || 14 συγγενείας Needham: συγγενεῖς M, primo S idque in
 συγγονεῖς corr. S¹, συγγονῆς A συγγενεία Tr. || 16 πηλίκον libri:
 corr. Meineke || 17 γειναμένους (sicut tacite scr. Gesn.¹) A: γινομέ-
 νους SM || 18 ἂν ἦ (ἦ iam Gesn.¹) addidi: om. SMA || 19 post ἐσμέν
 iteravit ἐκείνων, dein delevit A || 20 παραστάται καὶ συγγενεῖς καὶ
 αὐτόκλητοι sed expunxit καὶ συγγενεῖς et supra scr. διηνεκεῖς A¹ ||
 21 ἐπὶ SMA corr. Gesn.¹ marg. || 22 γονεῦσι quod et ipse con-
 icceram occupavit C. Praechter: γονεὺς libri

θεοὺς αὐτοὺς ἀπεκαλοῦμεν, τῇ τοιᾷδε ἐπινοίᾳ προσθε-
 τέον ἕτερον καὶ νομιστέον ἑαυτοὺς καθάπερ ἐν ἱερῷ τῇ
 οἰκίᾳ ζακόρους τινὰς καὶ ἱερέας, ὑπ' αὐτῆς χειροτονη-
 μένους καὶ καθιερωμένους τῆς φύσεως, ἐγκειρίσθαι τὴν
 τῶν γονέων θεραπείαν. ὅθεν καὶ διελόντες τῆς ἐπιμε- 5
 λείας τὸ μὲν εἰς σῶμα, τὸ δ' εἰς ψυχὴν, καθ' ἑκάτερον
 αὐτῶν μεθ' ἑκάστης προθυμίας, πείθεσθαι τε τῷ λόγῳ
 τι βουλόμενοι, τὸ καθήκον εκπληρώσομεν. τοῦ μὲν οὖν
 σώματος εἵνεκα βραχὺς ὁ λόγος, εἰ καὶ ἀναγκαῖος· προ-
 νοήσομεν γὰρ τροφῆς αὐτῶν ἐλευθερίου καὶ πρὸς τὴν 10
 ἀσθένειαν τοῦ γήρως ἡρμοσμένης· ἔτι δὲ κοίτης καὶ ὕπνου
 ἀλείμματός τε καὶ λουτροῦ καὶ ἐσθῆτος καὶ ἀπαξιαπλῶς
 τῶν ἕνεκα τοῦ σώματος ἀναγκαίων, ὥς κατὰ μηδὲν τού-
 των ἐνδείας ποτὲ πειραθεῖεν, μιμούμενοι τὴν αὐτῶν
 ἐκείνων περὶ τὴν ἡμετέραν ἀνατροφὴν, ὅτ' ἤμεν νεογονοί, 15
 κηδεμονίαν· ὥστε προσαναγκάζειν ἑαυτοὺς καὶ μαντικόν
 τι <πρὸς τὴν ἐκείνων> προσφέρεισθαι θεραπείαν, κάξεν-
 ρίσκειν, εἴπερ αὐτοὶ μὴ λέγοιεν, πρὸς τίνα μάλιστα ῥέ-
 πουσιν αὐτοῖς αἱ προθυμίαι τῶν τῷ σώματι προσαγο-
 μένων. πολλὰ γὰρ αὖ κακεῖνοι περὶ ἡμῶν ἐμαντεύσαντο, 20
 πολλάκις ἀνάρθροισ ἔτι καὶ κλαυθμώδεσι φωναῖς ὅτι μὲν
 δεόμεθα τινῶν σημηνάντων, τίνα δ' ἐστὶν ὧν δεόμεθα
 διασαφῆσαι μὴ δυνηθέντων. καὶ εἰ ἡμῖν καὶ αὐτῶν τού-

1 ἀποκαλοῦμεν A | τοιάδε sed ε in corr. M || 3 ὑπ' SM ἐπ' A |
 καὶ χειροτονημένους M || 4 ἐγκειρίσθαι SM ἐγκειρίσεσθαι A: tacite
 corr. Gesn.³ p. 462 || 7 πείθεσθαι γε scr. de Arnim. fortasse πείθεσθαι
 τε <καὶ ὑπακούειν> τῷ λόγῳ τι || 9 εἵνεκα SMA. ἕνεκα Meineke
 coll. 13. cf. pap. Berol. 9780 col. 3, 12 Arn. | ^οπρονήσομεν S corr. S¹
 προνοήσομεν MA || 12 ἀλείμματος M || 15 ὅτ' ἤμεν κτέ. om. S | ὅτ'
 ἤμεν tacite Gesn.²: ὁ (δ' A) τὴν μὲν MA || 16 κηδεμονίαν ex κηδαι-
 corr. A¹ | ὥς τε vel ὥς το M | μαντικόν τι| cf. Aesch. Choeph. 758
 Weil || 17 πρὸς τὴν ἐκείνων addidi. προσφέρεισθαι <πρὸς τὴν> θερα-
 πείαν scr. de Arnim || 18 εἴπερ] ὅπερ A || 19 τῷ om. A || 22 τίνα
 tacite Gaisford: τινὰ MA || 23 καὶ εἰ ἡμῖν κτέ. verba nondum ex-
 pedita. vix sufficit κακεῖνοῖς ἡμῖν quod proposuit de Arnim, vel
 κακεῖνοι ἡμῖν quod placuit Praechtero | ἡμῖν καὶ <δὲ> αὐτῶν? con-
 ieceram, ἡμῖν δι' αὐτῶν mavult Elter

των τῶν καθ' ἡμᾶς γεγονότων διδάσκαλοι γέγονασιν, ὧν
 ἄξιοι τυγχάνειν εἰσὶ παρ' ἡμῶν, ταῦθ' ἡμᾶς διὰ τοῦ
 προπαρασχεῖν ἡμῖν διδάξαντες. ταῖς δὲ ψυχαῖς αὐτῶν
 παρασχετέον πρῶτον μὲν τὴν εὐθυμίαν, ἣ μάλιστα γέ-
 5 νοιτ' ἂν ἐκ τοῦ συναναστρέφεσθαι νύκτωρ τε καὶ μεθ'
 ἡμέραν αὐτοῖς, εἰ μὴ τι κωλύοι, συμπεριπατοῦντας συνα-
 λειφομένους συνδιαιτωμένους. καθάπερ γὰρ τοῖς μακρὰν
 στελλομένοις ἀποδημίαν πρὸς εὐθυμίαν εἰσὶν ἐν τρόπῳ
 γινόμεναι προπομπίας τῶν οἰκειοτάτων τε καὶ φιλτάτων
 10 συναναστροφαί, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τοῖς γονεῦσιν νε-
 νευκόσιν ἤδη πρὸς τὴν ἄφοδον ἐν τοῖς μάλιστα κεχαρισ-
 μέναι καὶ προσφιλεῖς εἰσιν αἱ τῶν τέκνων προσεδραῖαι. καὶ
 μέντοι κἂν εἴ τί που γένοιτο παραμαρτάνοντες (ὅποια δι'
 πολλὰ φιλεῖ γενέσθαι περὶ τοὺς πλείονας καὶ ἰδιωτικώτε-
 15 ρον ἡγμένους), ἐπανορθωτέον μὲν, ἀλλ' οὐ μετ' ἐπιπλήξεως
 μὰ Δία, καθάπερ ἔθος πρὸς τοὺς ἐλάττονας ἢ ἴσους ποιεῖν,
 ἀλλ' ὥς μετὰ παρακλήσεως, καὶ οὐχ ὥς δι' ἀμαθίαν ἀμαρ-
 τάνοντας, ἀλλ' ὥς παρορῶντας τῷ μὴ ἐφεστακέναι, πέντως
 20 καὶ μάλιστα αἱ ἐκτενῶς νουθετήσεις, ἀναγκαῖα δὲ μετὰ
 παρακλήσεως καὶ τινος φιλοτεχνίας ἱασίς τῶν παρορω-
 μένων. φέρει δὲ ἐπὶ τὴν εὐθυμίαν αὐτοῖς καὶ τὸ τῶν
 θητικωτέρων εἶναι δοκοῦντων ὑπηρετημύτων ἀπτεσθαι

1 καθ' ἡμᾶς γεγονότων A καθηγεγονότων M || 3 ἡμῖν tacite Gesn.² p. 462: ἡμᾶς MA | δὲ om. A || 8 ἀποδημίαν πρὸς εὐθυμίαν tacite Gesn.²: ἀποδημίαν πρὸς εὐθυμίαν M ἀποθυμίαν εἰς εὐθυμίαν A || 10 καὶ τοῖς γονεῦσιν νενευκόσιν tacite Gesn.²: καὶ τοῖς γονεῦσιν ἡενευχόσιν M ἢ ἐν (supra scr. aliquid quod μὴ potest esse i. e. μὲν A¹) τοῖς γονεῦσιν ἢ ἐν εὐχαΐσιν A || 11 ταῖς μάλιστα MA: corr. Meineke | κεχαρισμέναις MA: tacite corr. Gesn.² || 13 γένοιτο sic MA, moneo propter Gaisfordum || 14 ἰδιωτικωτέρους A || 17 διαμαθείαν M || 19 ἐφέστησαν MA sed φ in corr. A: corr. Schaefer | τοῖς τηλικούσδε Cobet. fort. τοῖς τηλικ(ούτ)οις || 20 ἐκτενῶς αἱ MA: traiecit Bentley; αἱ ἐκ τέκνων νουθ. ci. Cobet mnemos.² II p. 432 || 21 φιλοτεχνίας (sic ut coniecerant Bentley et Needham) A: φιλοτεχνίας M || 22 ἐπὶ τὴν secludi vult Cobet, non recte. cf. Hierokl. col. I 36 Arn. | εὐθυμίαν Bentley: ἐπιθυμίαν MA || 23 νοητικωτέρων MA: corr. Koen | ὑπὲρ αἰτημάτων MA: corr. Gesn.² mrg.

ποτε τοὺς παῖδας, ὥστε καὶ πόδας ὑπονίψαι καὶ κλίνην
στορέσαι καὶ παραστήναι διακονουμένους. εὐφραίνονται
γὰρ οὐκ ὀλίγως παρὰ τῶν φιλτάτων χειρῶν τὰς ἀναγκαίας
ὑπηρεσίας λαμβάνοντες καὶ διακόνοις χρώμενοι τοῖς σφε-
τέροις ἐκγόνοις. μάλιστα δ' ἂν εἴη γονεῦσι κεχαρισμένον 5
καὶ τὸ φαίνεσθαι τιμῶντας τοὺς παῖδας, οὓς ἂν ἐκεῖνοι
στεργῶσιν καὶ περὶ πολλοῦ ποιῶνται. διὸ συγγενεῖς αὐ-
τῶν στερχτέον καὶ ἐπιμελείας ἀξιωτέον, φίλους θ' ὡσαύ-
τως καὶ δῆτα καὶ ἐκάστους τοὺς ἐκείνοις κεχαρισμένους.
ἂφ' ἧς ἀφορμῆς εὑρεσις ἡμῖν ὑπογράφεται καὶ ἐτέρων 10
πλειόνων καθηκόντων οὐ σμικρῶν οὐδὲ τῶν τυχόντων.
ἐπεὶ γὰρ χάρις ἐστὶ γονεῦσι τῶν στεργομένων ἵπ' αὐ-
τῶν κηδεμονία, μάλιστα δ' ἔχουσι πρὸς ἡμᾶς οὕτως,
δῆλον ὡς οὐ τοῦ τυχόντος ἂν αὐτοῖς χαρίζοιμεθα προ-
νοοῦντες αὐτῶν.

15

54 Ξενοφῶντος ἐν τῷ β' Ἀπομνημονευμάτων (II 2).

Αἰσθόμενος δέ ποτε Λαμπροκλέα τὸν πρεσβύτατον
νῖδον αὐτοῦ πρὸς τὴν μητέρα χαλεπαίνοντα, Εἰπέ μοι, ἔφη,
ὦ παῖ, οἷσθ' ἄ τις ἀνθρώπους ἀχαρίστους καλουμένους;
Καὶ μάλα, ἔφη ὁ νεανίσκος. Καταμεμάθηκας οὖν τοὺς τί 20
ποιοῦντας τὸ ὄνομα τοῦτο ἀποκαλοῦσιν; Ἐγωγε, ἔφη· τοὺς
γὰρ εὖ παθόντας ὅταν δυνάμενοι χάριν ἀποδοῦναι μὴ
ἀποδῶσιν, ἀχαρίστους καλοῦσιν. Οὐκοῦν δοκοῦσί σοι ἐν
τοῖς ἀδίκους καταλογίζεσθαι τοὺς ἀχαρίστους; Ἐμοιγε,

1 καὶ et ante πόδας et ante κλίνην om. A | ἀπονίψαι conī. Meineke || 2 εὐφραίνονται scripsi: εὐφραίνονται M A ν supra i alterum addidit A¹. εὐφραίνονται γὰρ (ἂν) conī. Meineke || 3 χειρῶν A || 4 τοῖς ἐφ' ἑτέροις M A: tacite corr. Gesn.² || 5 ἔργοις libri: correxi; τέκνοις Cobet || 6 καὶ (accentu non satis claro) χαρισμένον M || 7 ποιῶνται M A sed ὦν in ras. corr. M² || 8 φίλους τε (τὲ M) ὡσαύτως M A || 11 σμικρῶν sed σ supra verum add. A¹ || 12 τῶν στεργομένων M A; ἡ εἰς τοὺς στεργομένους temere Gesn.² || 14 τὰ τυχόντα conī. Gesn.² 'χαρίζεσθαι quasi μεταδιδόναι τινὶ τινοσ. ut est in Homericō illo χαρίζομένη παρεόντων' Halm lect. Stob. p. 20 | χαρίζομεθα M A: corr. Halm || 15 αὐτῶν M A: tacite corr. Gesn.² || 16 ecl. cum lemm. hab. S M A; ἐν ex ἐκ corr. M rubr. || 18 inter αὐτοῦ et ἐκ τοῦ fluctantur libri Xen. || 20 τοὺς τι M || 24 καταλογίζεσθαι S M, Xen.: λογίζεσθαι A

ἔφη. Ἦδη δέ ποτε ἐσκέψω εἰ ἄρα, ὥσπερ τὸ ἀνδραποδί-
 ζεσθαι τοὺς μὲν φίλους ἄδικον εἶναι δοκεῖ, τοὺς δὲ πολε-
 μίους δίκαιον, οὕτω καὶ τὸ ἀχαριστεῖν πρὸς μὲν τοὺς φί-
 λους ἄδικόν ἐστι, πρὸς δὲ τοὺς πολεμίους δίκαιον; Καὶ
 5 μάλα, ἔφη· καὶ δοκεῖ μοι, ὅφ' οὗ ἂν τις εὖ παθὼν εἴτε
 φίλου εἴτε πολεμίου μὴ πειραῖται χάριν ἀποδιδόναι, ἄδι-
 κος εἶναι. Οὐκοῦν, εἰ οὕτως ἔχει τοῦτο, εἰλικρινής τις ἂν
 εἴη ἀδικία ἢ ἀχαριστεία; Συνωμολόγει. Οὐκοῦν ὅσῳ ἂν
 τις μείζω ἀγαθὰ παθὼν μὴ ἀποδιδῶ χάριν, τοσοῦτω
 10 ἀδικιώτερος ἂν εἴη; Συνέφη καὶ τοῦτο. Τίνας οὖν, ἔφη,
 ὑπὸ τίνων εὖροιμεν ἂν μείζονα εὐηργετημένους ἢ παῖδας
 ὑπὸ γονέων; οὓς οἱ γονεῖς ἐκ μὲν οὐκ ὄντων ἐποίησαν
 εἶναι, τοσαῦτα δὲ καλὰ ἰδεῖν καὶ τοσοῦτων ἀγαθῶν μετα-
 σχεῖν ὅσα οἱ θεοὶ παρέχουσι τοῖς ἀνθρώποις· ἃ δὴ καὶ
 15 οὕτως ἡμῖν δοκεῖ παντὸς ἄξια εἶναι, ὥστε πάντες τὸ κατα-
 λιπεῖν αὐτὰ πάντων μάλιστα φεύγομεν· καὶ αἱ πόλεις ἐπὶ
 τοῖς μεγίστοις ἀδικήμασι ζημίαν θάνατον πεποιθήκασιν, ὥς
 οὐκ ἂν μείζονος κακοῦ φόβῳ τὴν ἀδικίαν παύσοντες. καὶ
 μὴν οὐ τῶν γε ἀφροδισίων ἕνεκα παιδοποιεῖσθαι τοὺς ἀν-
 20 θρώπους ὑπολαμβάνεις, ἐπεὶ τούτου γε τῶν ἀπολυσόντων
 μεστὰι μὲν αἱ ὁδοί, μεστὰ δὲ τὰ οἰκήματα. φανεροὶ δ'
 ἐσμὲν καὶ σκοπούμεν(οι), ἐξ ὁποίων ἂν γυναικῶν βέλπιστα
 ἡμῖν τέκνα γένοιτο, αἷς συνελθόντες τεκνοποιούμεθα. καὶ
 ὁ μὲν γε ἀνὴρ τὴν τε συντεκνοποιοῦσαν ἑαυτῷ τρέφει καὶ
 25 τοῖς μέλλουσιν ἔσεσθαι παισὶ προπαρασκευάζει πάντα,
 ὅσα ἂν οἴηται συνοίσειν αὐτοῖς πρὸς τὸν βίον, καὶ ταῦτα
 ὥς ἂν δύνηται πλεῖστα· ἢ δὲ γυνὴ ὑποδεξαμένη τε φέρει

3 οὕτω SMA: εἶναι libri Xen. || 4 ἄδικόν ἐστι in textu omisit,
 in marg. suppl. A || 7 εἴ' γ' (vel γε) Xen. || 8 ἢ ἀχαρ. M | συνο-
 μολόγει A || 10 συνέφην A || 11 ἂν (vel ἂν om.) εἴροιμεν nonnulli
 Xen. | μείζω Xen. | εὐηργετημένους A (sic): εὐεργετημένους SM,
 libri Xen. || 15 οὕτως (compend.) ex αὐτῷ (i. e. οὕτως) corr. M¹ | παν-
 τὸς Xen. πάντως SMA || 16 πάντων supra lin. S¹ || 17 μεγίστοις
 sed εγι in ras. M² accentum dedit M¹ | θανάτου A || 18 παύσαντες
 Coraes || 22 σκοπούμενοι Xen.: σκοποῦμεν SMA || 24 συντεκνο-
 ποιήσουσαν Xen. || 25 ἅπαντα A

τὸ φορτίον τοῦτο βαρυνομένη τε καὶ κινδυνεύουσα περὶ τοῦ βίου καὶ μεταδιδοῦσα τῆς τροφῆς, ἣ καὶ αὐτὴ τρέφεται, καὶ σὺν πολλῶ πόνῳ διενεγκοῦσα καὶ τεκοῦσα τρέφει τε καὶ ἐπιμελεῖται, οὔτε προπεπονθυῖα οὐδὲν ἀγαθὸν οὔτε γιγνώσκον τὸ βρέφος, ὅφ' ὅτου εὖ πάσχει, οὐδὲ 5 σημαίνειν δυνάμενον, ὅτου δεῖται, ἀλλ' αὐτὴ στοχαζομένη τὰ τε συμφέροντα καὶ τὰ κεχαρισμένα πειρᾶται ἐκπληροῦν καὶ τρέφει πολὺν χρόνον ἡμέρας καὶ νυκτὸς ὑπομένουσα πονεῖν, οὐκ εἰδυῖα, εἴ τινα τούτων χάριν ἀπολήψεται. καὶ οὐκ ἀρκεῖ θρέψαι μόνον, ἀλλὰ ἐπειδὰν 10 δόξωσιν ἱκανοὶ εἶναι <οἱ> παῖδες μανθάνειν τι, ἔ μὲν ἂν αὐτοὶ ἔχωσιν οἱ γονεῖς ἀγαθὰ πρὸς <τὸν> βίον διδάσκουσιν, ἃ δ' ἂν οἴωνται ἄλλον ἱκανώτερον διδάξαι, πέμπουσι πρὸς τοῦτον δαπανῶντες, καὶ ἐπιμελοῦνται πάντα ποιοῦντες ὅπως οἱ παῖδες αὐτοῖς γένωνται ὡς δυνατὸν βέλτιστοι. 15 Πρὸς ταῦτα ὁ νεανίσκος εἶπεν· Ἀλλὰ τοι εἰ πάντα <ταῦτα> πεποίηκε καὶ ἄλλα τούτων πολλαπλάσια, οὐδεὶς ἂν αὐτῆς δύναιτο ἀνασχέσθαι τὴν χαλεπότητα. Καὶ ὁ Σωκράτης, Πότερα δέ, ἔφη, οἷε θηρίου ἀγριότητα δυσφορωτέραν εἶναι ἢ μητρός; Ἐγὼ μὲν οἶμαι, ἔφη, μητρὸς τῆς 20 γε τοιαύτης. Ἦδη πώποτε οὖν ἢ δακοῦσα κακὸν τί σοι ἔδωκεν ἢ λακτίσασα, οἷα ὑπὸ θηρίων ἤδη πολλοὶ ἔπαθον; Ἀλλὰ νῆ Δία, ἔφη, λέγει ἃ οὐκ ἂν τις ἐπὶ τῷ βίῳ παντὶ βούλοιο ἀκοῦσαι. Σὺ δὲ πόσα, ἔφη ὁ Σωκράτης,

2 ἦ] ἥς Xenophontis multi || 5 ὅφ' e corr. S¹ ut videtur | γινώσκον ex γινώσκων corr. M¹ | πάσχει sed ei ex o corr. M¹ || 6 αὐτὴ (-ῆ M) S M A αὐτὸ Tr. || 7 καὶ κεχαρισμένα Xen. libri || 8 ἡμέρας S M A: καὶ ἡμέρας Xen. || 9 εἴ τινα S M A: τίνα Xen. libri || 10 ἀλλ' (ἀλλὰ M A) ἐπειδὰν S M A: ἀλλὰ καὶ ἐπειδὰν libri Xen. || 11 οἱ Xen., om. S M A || 12 οἱ γονεῖς ἀγαθὰ S M, Xen.: ἀγαθὰ οἱ γονεῖς A | τὸν βίον Xen.: βίον S M A || 13 ἱκανώτερον εἶναι διδάξαι Xen. || 15 αὐτοῖς sed oi in ras. M || 16 εἶπεν Tr. p. 439, Xen.: εἰπεῖν S M A | εἰ καὶ πάντα Xen. cod. Voss. | πάντα ταῦτα Xen.: πάντα S M A; ταῦτα πάντα tacite ser. Gesn.¹ f. 418^v || 18 δύναιτο αὐτῆς Xen. || 19 οἷε ἔφη Xenophontis plerique | οἷη Tr. || 20 ἔφη τῆς μητρός libri Xen. || 21 πώποτε sine acc. S | ἢ δακοῦσα S, Xen. ἢ δακουσα (sine acc.) M ἢ δ' ἄκουσα A || 22 οἷα sed o ex η fecit S¹ | ἥδι πολλοι (sine acc.) M

- οἷει ταύτη δυσάνεκτα καὶ τῇ φωνῇ καὶ τοῖς ἔργοις ἐκ παι-
 δίου δυσκολαίνων καὶ ἡμέρας καὶ νυκτὸς πράγματα παρα-
 σχεῖν, πόσα δὲ λυπῆσαι κάμνων; Ἀλλὰ οὐδεπώποτε αὐ-
 τήν, ἔφη, οὔτε εἶπα οὔτε ἐποίησα οὐδὲν ἐφ' ᾧ ἡσχύνθη.
 5 Τί δέ; οἷει, ἔφη, χαλεπώτερον εἶναι σοι ἀκούειν ὧν αὐτὴ
 λέγει ἢ τοῖς ὑποκριταῖς, ὅταν ἐν ταῖς τραγωδίαις ἀλλή-
 λους τὰ ἔσχατα λέγωσιν; Ἀλλά, οἶμαι, ἐπειδὴ οὐκ οἶον-
 ται τῶν λεγόντων οὔτε τὸν ἐλέγχοντα ἐλέγχειν, ἵνα ζη-
 μιώσῃ, οὔτε τὸν ἀπειλοῦντα ἀπειλεῖν, ἵνα κακόν τι ποιήσῃ,
 10 ῥαδίως φέρουσι. Σὺ δ' εὖ εἰδώς, ὅτι ἃ λέγει σοι ἡ μήτηρ
 [ὅτι] οὐ μόνον οὐδὲν κακὸν νοοῦσα λέγει, ἀλλὰ καὶ βου-
 λομένη σοι ἀγαθὰ εἶναι οἷα οὐδενὶ ἄλλῳ, χαλεπαίνεις;
 ἢ νομίζεις κακόνουν τὴν μητέρα σοι εἶναι; Οὐ δῆτα, τοῦτό
 γε, ἔφη, οὐκ οἶμαι. Καὶ ὁ Σωκράτης, Οἰκοῦν, ἔφη, σὺ
 15 ταύτην εὖνουν τέ σοι οὔσαν καὶ ἐπιμελουμένην ὥς μάλιστα
 δύναται καὶ κάμνοντος, ὅπως ὕγιανεῖς τε καὶ ὅπως τῶν
 ἐπιτηδείων μηδενὸς ἐνδεὲς ἔσῃ, καὶ πρὸς τούτοις πολλὰ
 τοῖς θεοῖς εὐχομένην ἀγαθὰ ὑπὲρ σοῦ καὶ εὐχὰς ἀποδι-
 δοῦσαν, χαλεπὴν εἶναι φής; ἐγὼ μὲν οἶμαι εἰ τοιαύτην
 20 μὴ δύνασαι φέρειν, τὰγαθὰ σε οὐ δύνασθαι φέρειν. εἰπέ
 δή μοι, ἔφη, πότερον ἄλλον τινὰ οἷει δεῖν θεραπεύειν; ἢ

1 ταυτη (sine acc.) M | δυσάνεκτα Xen. libri: δυσανεκτὰ S M A. delevit vocabulum L. Dindorf || 4 οὐτ' ἐποίησα M | ἡσχύνθη M A, Xen.: ἡσχύνθη S || 5 δέ A δὲ vel δ' Xen.: δαδ SM | αὐτὴ Mat-
 thiae: αὐτὴ S M A, libri Xen. || 6 τῶν ὑποκριταῖς (sic) A | ἀλλήλους
 libri Xen. || 7 οὐκ οἶονται M A, Xen. οὐκοιόντε S | ζημιώσῃ S, Xen.:
 ζημιῶσιν M A || 10 ἃ om. libri Xen. || 11 οὐ Xen. libri: ὅτι οὐ S M A ||
 12 ὅσα οὐδενὶ Xen. || 13 κακονοῦν SM | οὐ δῆτα, τοῦτό γε, ἔφη, οὐκ
 οἶμαι scripsi: οὐ δῆτα γε τοῦτο ἔφη οὐκ οἶμαι (οἶμαι γε sed ultima
 vocula fere evanida S) S M A. οὐ δῆτα, ἔφη, τοῦτί γε οὐκ οἶμαι (οἶο-
 μαι libri) Xen. || 15 ἐπιμελουμένην Xen. || 16 καὶ κάμνοντος S M καὶ
 κάματος A: κάμνοντος Xen. | ὕγιανῃς S ὕγιαίνῃς M ὕγιαίνους A.
 inter ὕγιαίνῃς et ὕγιαίνῃς fluctuantur libri Xen. nisi quod ὕγιανεῖς
 cod. Paris. 1740 e corr. || 17 μηδενὸς S M, Xen.: μὴ A || 18 ἀγαθὰ
 del. Ernesti || 19 χαλεπὴν ex χαλεπὰς corr. S¹ | οἶμαι εἰ Xen.: οὖν
 αἰεὶ S M A || 20 δύνασθαι Tr. | φέρειν μητέρα priore loco (μητέρα
 φέρειν Xen. cod. Paris. n. 1302) Xenophontis libri, Stobaeo duce
 μητέρα in Xen. suspectat L. Dindorf || 21 δέ μοι Xen.

παρεσκεύασαι μηδενὶ ἀνθρώπων πειραῖσθαι ἀρέσκειν μηδὲ
 πείθεσθαι μήτε στρατηγῶ μήτε ἄλλῳ ἄρχοντι; Ναὶ μὰ
 Δία ἔγωγε, ἔφη. Οὐκοῦν, ἔφη ὁ Σωκράτης, καὶ τῷ γεί-
 τονι βουλήσῃ ἀρέσκειν, ἵνα σοι καὶ πῦρ ἐναύῃ, ὅταν τού- 5
 του δέῃ, καὶ ἀγαθοῦ τέ σοι γίγνηται συλλήπτωρ καὶ, ἂν
 τι σφαλλόμενος τύχῃς, εὐνοϊκῶς ἐγγύθεν βοη(θῇ) σοι;
 Ἐγωγε, ἔφη. Τί δέ; συνοδοιπόρον ἢ σύμπλουν, ἢ εἴ τῳ
 ἄλλῳ ἐντυγχάνοις, οὐδὲν ἂν σοι διαφέροι φίλον ἢ ἐχθρὸν
 γίγνεσθαι, ἢ καὶ τῆς παρὰ τούτων εὐνοίας οἷοι δεῖν ἐπι-
 μελεῖσθαι; Ἐγωγε, ἔφη. Εἴτα τούτων μὲν ἐπιμελεῖσθαι 10
 παρεσκεύασαι, τὴν δὲ μητέρα τὴν πάντων μάλιστα σε
 φιλοῦσαν οὐκ οἷοι δεῖν θεραπεύειν; οὐκ οἶσθα ὅτι καὶ ἡ
 πόλις ἄλλης μὲν ἀχαριστίας οὐδεμιᾶς ἐπιμελεῖται οὐδὲ
 δικάζει, ἀλλὰ περιορᾷ τοὺς εὖ πεπονθότας χάριν οὐκ
 ἀποδιδόντας, ἐὰν δέ τις γονέας μὴ θεραπεύῃ, τούτῳ δι- 15
 κην τε ἐπιτίθῃσι καὶ ἀποδοκιμάζουσα οὐκ ἔᾶ ἄρχειν τοῦ-
 τον, ὥς οὔτε ἂν τὰ ἱερὰ εὐσεβῶς θνύμενα ὑπὲρ τῆς πό-
 λεως τούτου θύοντος οὔτε ἄλλο καλῶς καὶ δικαίως οὐδὲν
 ἂν τούτου πράξοντος; καὶ νῆ Δία ἐάν τις τῶν γονέων
 τελευτησάντων τοὺς τάφους μὴ κοσμήῃ, καὶ τοῦτο ἐξετάζει 20

1 παρεσκεύασαι Xen.: παρασκευάσαι (-ᾶσαι M) S M A. cf. 11 |
 μηδὲ Xen.: μήτε libri Stob. || 2 ναὶ μὰ Δ. — γείτονι om. S || 3 οὐ-
 κοῦν (vel οὐκ οὖν) ἔφη ὁ σωκράτης καὶ S M, Xen.: ὁ σωκράτης
 οὐκοῦν ἔφη καὶ A || 4 βουλήσῃ S M A sicut Xenophontis haud pauci:
 βούλει σὺ (vel σὺ depravatam in σοι) recte Xenophontis alii | ἵνα
 Xen.: εἶναι (εἶναι M) S M A | καὶ S, Xen.: καὶ M A | ὅταν τούτου δέῃ
 S M, Xen.: ὅτε τούτου δέοι A || 5 γίγνηται Xen.: γίνεται S M A; γίνηται
 fort. Stobaeus || 6 εὐνοϊκῶς post βοή^{οἰ} collocat A | βοηθῇ σοι Xen.:
 βοή σοι S M A || 7 δὲ A, Xen.: δαὶ S M || 8 ἐντυγχάνεις A | διαφέροι
 M, Xen.: διαφέρει S διαφέρει sed η in ras. A || 9 γίνεσθαι (γίν- ut
 videtur A) S M A γενέσθαι Xen. nec multum adversabor si quis
 putet idem dedisse etiam Stobaeum | εὐνοίας οἷοι δεῖν Tr., Xen.:
 εὐνοίας σοι εἶδεῖν S A εὐνοιασοι εἶδεῖν M || 11 παρασκευάσαι Tr. ||
 13 οὐδὲ μᾶς M || 15 ἐὰν μὲν τις Tr. || 16 τοῦτον e corr. M² quid
 prima m. dederit non dispicio || 18 καλλῶς M || 20 κοσμεῖ Δ | καὶ om.
 typothetae indiligentia in Gaisfordi editione Lips. et Meinekii, inde
 error Xenoph. editorum

ἡ πόλις ἐν ταῖς τῶν ἀρχόντων δοκιμασίαις. σὺ οὖν, ἅ
 παῖ, ἐὰν σωφρονῇς, τοὺς μὲν θεοὺς παραιτήσῃ συγγνώ-
 μονάς σοι εἶναι, εἴ τι παρημέληκας τῆς μητρός, μή σε
 καὶ οὗτοι νομίσαντες ἀχάριστον εἶναι οὐκ ἐθέλωσιν εὖ
 5 ποιεῖν, τοὺς δὲ ἀνθρώπους φνλάξῃ, μή σε αἰσθόμενοι
 τῶν γονέων ἀμελοῦντα πάντῃ ἀτιμάσωσιν, εἴτα ἐν ἐρημίᾳ
 φίλων ἀναφανῇς. εἰ γάρ σε ὑπολάβοιεν πρὸς τοὺς γονεῖς
 ἀχάριστον εἶναι, οὐδεὶς ἂν νομίσειεν εὖ ποιήσας χάριν
 ἀπολήψεσθαι [σοφίας].

1 σὺ οὖν] σὺ μὲν οὖν Priscianus XVIII 25, 264 (v. II p. 344,
 3 H.) qui citat σὺ μὲν οὖν — τῆς μητρός || 2 ἂν σωφρονήσῃς Prisc. |
 παραστήσεις SMA παραιτήσῃ (vel -ῃ) Xenophontis libri, Prisc.,
 Zonaras p. 1520 || 4 ἐθέλωσιν Xenophontis cod. Paris. n. 1302 ||
 5 αἰσθόμενον S (-νοι Tr.) || 6 ἀμελοῦντα πάντῃ S M πάντῃ ἀμελοῦν-
 τα A ἀμελοῦντα πάντες Xen. vide tamen ne πάντῃ vel ΠΑΝΘΗ
 ortum sit ex ΠΑΝΤΗΣ, hoc autem ex ΠΑΝΤΕΣ || 8 εὖ ποιήσας
 Tr.: εὐποιήσας SMA. εὖ σε ποιήσας Xen. || 9 ἀπολήψεσθαι Xen.:
 ἀπολήψεσθαι σοφίας SMA. σοφίας ab hoc loco alienum esse vidit
 Gesn.² quae autem sequuntur in SMA cum prioribus coniuncta
 τῶν δὲ φιλοσοφῶντων ἔνιοι κτέ., ea duobus foliis in archetypo
 traiectis huc ex Stobaei libri II capite primo translata esse perspexit
 Wachsmuth *Stud. zu den gr. flor.* p. 45 ss. Stob. I p. XXIX Stob.
 II 1, 17 p. 6, 20 adn., ubi vide

CAPVT XXVI.

ΟΠΟΙΟΥΣ ΤΙΝΑΣ ΧΡΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥΣ ΠΑΤΕΡΑΣ ΠΕΡΙ ΤΑ ΤΕΚΝΑ,
ΚΑΙ ΟΤΙ ΦΥΣΙΚΗ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΗ ΑΜΦΟΤΕΡΟΥΣ ΕΙΣ ΔΙΑΘΕΣΙΝ ΑΓΕΙ.

1 *Μενάνδρου* (fr. 660 K.).

Οὐκ ἔστ' ἄκουσµ' ἥδιον ἢ ῥηθεις λόγος
πατρός πρὸς υἷὸν περιέχων ἐγκώμιον.

5

2 *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 661 K.).

Οὐδέποτε' ἀληθὲς οὐδὲν οὗθ' υἷῳ πατὴρ
εἴωθ' ἀπειλεῖν οὗτ' ἐρῶν ἐρωμένη.

3 *Εὐριπίδου Μελανίπην* (fr. 500 N.²).

10

Ὅστις δ' ἄμεικτον πατέρ' ἔχει νεανίας
στυγνόν τ' ἐν οἴκοις, μεγάλα κέκτηται κακά.

4 *Μενάνδρου* (fr. 662 K.).

Ὁ σκληρότερος πρὸς υἷὸν ἐν τῷ νοουθετεῖν
τοῖς μὲν λόγοις πικρός ἐστι, τοῖς δ' ἔργοις πατήρ.

15

5 *Μενάνδρου* (fr. 663 K.).

Υἷῳ προθύμως τάξιόν µενον ποῶν
κηδεμόν' ἀληθῶς, οὐκ ἔφεδρον ἔξεις [τοῦ] βίου.

2 inscriptionem offerunt S M A. ni nisi Ὅπολους χρὴ εἶναι τοὺς πατέρας περὶ τὰ τέκνα Photius et Mac. genuinum capitis numerum ad cunctos quattuor libros pertinentem ροδ servavit codicis S margo superior fol. 140^v, cf. quae disserui Stob. III proleg. p. IX. prae-figunt numerum οζ' S A, οη' M Mac. || 4 ecl. cum lemm. hab. S M A || 7 ecl. cum lemm. hab. S M A || 9 εἴωθεν S M A: corr. Bentley | ἐρω-μένη A Tr.: ἐρωμένην S M || 10 ecl. cum lemm. hab. S M A, μελα-νίπην om. S || 11 ἄμικτον (ἄμεικτον Nauck) Heath: ἀμείλικτον S M A | πατέρα S M || 13 ecl. cum lemm. hab. S M A || 14 σκληρότα-τος S M A: corr. Nauck *Mél. Gr.-Rom.* VI p. 122 || 16 ecl. cum lemm. hab. S M A; μ^ε S τοῦ αὐτοῦ M A || 17 Ὑῶ Tr. | τὸ ἀξιόµενον S M | ποῶν M: ποιῶν S A || 18 βίου tacite Gesn.¹ f. 424^v: τοῦ βίου S M A

6 *Εὐριπίδου Ἀλκμήνῃ* (fr. 103 N.²).

Δεινόν τι τέκνων φίλτρον ἔθνηκεν

θεὸς ἀνθρώποις.

7 *Μενάνδρου Συναριστώσαις* (fr. 445 K.).

5 *Πατὴρ δ' ἀπειλῶν οὐκ ἔχει μέγαν φόβον.*

8 *Θεοδέκτου* (fr. 14 p. 806 N.²).

Γονέων τὰ τέκνα σώζουσιν αἱ συμβουλίαι.

9 *Φιλήμονος* (fr. 200 K.).

Ἦδύ γε πατὴρ τέκνοις† εἰ στοργὴν ἔχει.

10 *Μενάνδρου* (fr. 807 K.).

Ἦδὺς πατὴρ φρόνησιν ἀντ' ὀργῆς ἔχων.

11 *Μενάνδρου* (fr. 808 K.).

Υἱὸς δ' ἀμείνων ἐστὶν εὐνοία πατρός.

12 (13 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 749 K.).

15 *Ὡς ἡδὺν πρᾶος καὶ νεάζων τῷ τρόπῳ
πατὴρ.*

13 (12 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 730 K.).

Οὐ λυποῦντα δεῖ

1 ecl. cum lemm. hab. S M A; *ἀλκμήνῃ* (-νῃ A) M A, om. S ||
2 *τέκνον* S, ubi singulae dipodiae post *τέκνον* et *ἔθνηκεν* spatiolis
interiectis distinguuntur | *ἔθνηκε* A. *ἐνῆκεν* Cobet mnemos. XI p. 445 ||
4 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. *τοῦ αὐτοῦ* (praecedit
ecl. 4) Mac. || 5 *μέγα* M || 6 ecl. cum lemm. hab. M A Mac.: om. S ||
7 *τὰ τέκνα σώζουσιν* M A Mac. *τὰ τέκν'* ἔσωσαν prop. Mekler Lect.
gr. spec. p. 15 || 8 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. eclogam 8 et 9
ex M edere neglexit Gesnerus, ex A addidit Grotius Dict. poet.
p. 347 || 9 *τέκνοις* M A (sic). *τέκνοισιν* scribi solet auctore Grotio |
εἰ στοργὴν ἔχει M A: *ἀν στ. ἔχῃ* ci. Kock et Blaydes, *εἰ στ. ἔχει* Her-
werden Coll. crit. (L. B. a. 1903) p. 148 || 10 ecl. sine lemm. hab. S,
addito lemmate M A. recurrit monost. 669 || 11 *ἡδύ γε* (pro *ἡδὺς*)
monost. idque merito commendat Cobet mnemos. IX p. 138. cf.
Philem. fr. 200 Men. fr. 749. 809. 814 K. || 12 ecl. sine lemm. hab.
S, addito lemmate M A; *μενάνδρου* M *τοῦ αὐτοῦ* A || 14 ecl. cum
lemm. hab. M A (post ecl. 11), om. S. temere post ecl. 12 Mein. tra-
iecit qui primus edidit eclogam Gesn.² p. 474 || 17 ecl. cum lemm.
hab. S M A (post ecl. 13 Mein.); *μ^ε* S *μενάνδρου* M *τοῦ αὐτοῦ* A.
Terenti Ad. I 1, 32 s. comparavit Meineke || 18 *δεῖ* S M *μάλα δεῖ* A

παιδάριον ὀρθοῦν, ἀλλὰ καὶ πείθοντά τι.

14 Χαιρήμονος (fr. 35 p. 790 N.²).

Πρὸς υἱὸν ὀργὴν οὐκ ἔχει χρηστὸς πατήρ.

15 Ἴπποθόου (Hippothonotis fr. 4 p. 828 N.²).

Παίδων κρατεῖν δεῖ τῶν νεωτέρων σοφούς.

16 Εὐριπίδου Δίκτυ (fr. 339 N.²).

Πατέρα τε παισὶν ἡδέως συνεκφέρειν
φίλους ἔρωτας ἐκβαλόντ' αὐθαδίαν,

παιδὰς τε πατρί· καὶ γὰρ οὐκ αὐθαίρετοι
βροτοῖς ἔρωτες οὐδ' ἐκουσία νόσος.

σκαῖόν τι δὴ τὸ χρῆμα γίγνεσθαι φιλεῖ,
θεῶν ἀνάγκας ὅστις ἰᾶσθαι θέλει.

17 Ἐν ταύτῳ (fr. 346 N.²).

Εἰς γάρ τις ἔστι κοινὸς ἀνθρώποις νόμος
καὶ θεοῖσι τοῦτο δόξαν, ἄς σαφῶς λέγω,

θηρσὶν τε πᾶσι, τέκνα τίκτουσιν φιλεῖν.

τὰ δ' ἄλλα χωρὶς χρώμεθ' ἀλλήλων νόμοις.

18 Ἐν ταύτῳ (fr. 345 N.²).

Ἐγὼ νομίζω πατρὶ φίλτατον τέκνα
παισὶν τε τοὺς τεκόντας, οὐδὲ συμμάχους
ἄλλους γενέσθαι φήμ' ἂν ἐνδικωτέρους.

19 Ἀντιφάνους (fr. 260 K.).

Υἱῷ γὰρ ἀγαπητῷ τι πράττων πρὸς χάριν
ἔρανον ἐμαντῷ τοῦτον οἶομαι φέρειν.

2 ecl. cum lemm. hab. S M A. recurrit versus in Men. monost. 451 et 701 || 4 ecl. cum lemm. hab. S M A; ἵπποθόου etiam S idque sine compendio. vide quae monui ad Stob. III 22, 25 p. 589, 13 || 6 ecl. cum lemm. hab. S M A || 7 ἡπίως ci. Stadtmueller || 8 φίλους S M φίλος A; δεῖ τοὺς dubitans ci. Meineke | ἔρω τας spatiolo interposito S | ἐκβάλλοντ' S M A: corr. Gesn.¹ f. 424 marg. | αὐθάδεια S M A: corr. Grotius Dict. poet. p. 546 | 11 δὴ ex δεῖ corr. S¹. δῆτα χρῆμα Krueger Gr. spr. 51, 13 adn. 11 || 13 ecl. cum lemm. hab. S M A; ἐν ταυτῷ S M ἐν τῷ αὐτῷ A || 15 τοῦτο] ταὐτὸ Heath | ὥς Grotius Dict. poet. l. c.: ὁ S ὁ M A || 16 πᾶσιν τέκνα τίκτουσι M || 18 ecl. cum lemm. hab. S M A; ἐν ταυτῷ S M ἐν τῷ αὐτῷ A || 19 τέκνον S M A: corr. Pflugk || 22 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S

20 Ἀναχάρσιδος.

Ἀναχάρσις ὁ Σχύθης ἐρωτηθεὶς διὰ τίνα αἰτίαν οὐ παιδοποιεῖ, ἔφη 'διὰ φιλοτεκνίαν'.

21 Εὐριπίδου ἐν Δίκτυ (fr. 338 N.²).

5 ὄντων δὲ παίδων καὶ πεφυκότος γένους
καινοὺς φυτεῦσαι παῖδας ἐν δόμοις θέλεις,
ἔχθραν μεγίστην σοῖσι συμβάλλων τέκνοις.

22 Σωκράτους.

Πατὴρ ἐπιτίμησις ἢ δὲ φάρμακον· ἔχει γὰρ πλεον
10 τὸ ὠφελούν τοῦ ἐπιδάκνοντος.

23 Διογένους.

Διογένης ἐρωτηθεὶς τὸ πῶς δεῖ πατέρας καὶ υἱοὺς
ἀλλήλοις προσφέρεισθαι, φησὶν εἰ μὴ περιμένειεν αἰτη-
θῆναι ὑπ' ἀλλήλων, ἀλλὰ διδόντες φθάνοιεν. ἐπιεικῶς
15 δ' ὁ πατήρ διὰ τὸ προευνεργητέκναι, εἰ μὴ εὖ πάσχοι,
ταχέως ἄχθεται· ὁ δὲ υἱὸς ἐντροφᾷ καὶ οὐκ ἀξιοῖ αἰτεῖν.

24 Θεμιστίου ἐκ τοῦ Μετριοπαθοῦς (p. 363 C Dind.).

Εὖ ἴστε, ὦ ἄνδρες, ὅτι ὁ φιλότεκνος ἀξιέπαινον πά-
θος ἐστὶ καὶ οὐκ ἔοικε τῷ φιλοχρημάτῳ ἢ τῷ φιλαρ-
20 γύρῳ. ἐκεῖνα μὲν γὰρ τὰ ὀνόματα εἰκότως παρὰ τοῖς
ἀνθρώποις ὀνειδῆ λέγεται καὶ ἔστιν· οὐ γὰρ ποιεῖ αὐτὰ

1 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate MA. num eclogae sua sedes servata sit potest dubitari. dirimuntur enim eclogae metricae una hac interposita prosaria. Soloni apophthegma datur gnomol. Vat. 509 Sternb. 'Ο αὐτός (sc. Σόλων) ἐρωτηθεὶς κτέ., Thaleti a Diogene Laertio I 1, 26 || 3 παιδοποιεῖ S M, in A prior pars vocabuli interiit; τεκνο ab alia ut videtur m. suppleta, sed m. primam παιδο habuisse produnt vestigia quaedam litterarum: τεκνοποιεῖ gnomol. Vat., etiam Diog. Laert. || 4 ecl. cum lemm. hab. SMA; ἐν δικτύ M || 6 καὶ νοῦς M || 7 σοῖσι συμβαλῶν Bergk, σοῖσιν ἐμβαλῶν Mähly || 8 ecl. cum lemm. hab. S M A. recurrit sententia gnom. homoeom. 68° ubi vide quae collegit Elter || 9 ἔχει γὰρ πλεον S M A, homoeom. testes aliquot πλεῖον γὰρ ἔχει homoeom. testes alii || 10 τοῦ ὠφελούντος ἢ τοῦ δάκνοντος Meibom | τοῦ ἐπιδάκνοντος SMA: τοῦ δάκνοντος Tr., homoeom. idque concinnius. videtur ἐπι- ex versu superiore iteratum per errorem || 11 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S || 12 τὸ πῶς SMA (sic). errat Gaisford || 13 φησὶν litterae mediae verbi perierunt chartae detrimento A. ἔφησεν ci. Meineke || 17 ecl. cum lemm. hab. S M A

ἡ φύσις, ἀλλ' ἡ μοχθηρία ἡ ἡμετέρα. τοῦτο δὲ ἄνωθεν αὐτῇ ἐνδέδεται ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐξῆπται ἐκείνης ἀτεχνᾶς τῆς χρυσεῆς καὶ ἀρρήκτου σειραῆς, ἣν ξυρράπτουσα ἀεὶ καὶ ξυγκολλῶσα τῷ φθίνοντι τὸ φνόμενον οὐκ ἀπολισθάνει εἰς τὸ μὴ εἶναι. ὥστε οὐκ αἰσχύνεται ὁ φιλόσοφος τῇ φιλοτεκνίᾳ, ὥσπερ οὐδὲ τῇ φιλοσοφίᾳ τε καὶ φιλολογίᾳ.

25 Δημοκρίτου (fr. 279 Diels²).

Τοῖς παισὶ μάλιστα χρὴ τῶν ἀνυστῶν दाτεῖσθαι τὰ χρήματα, καὶ ἅμα ἐπιμέλεσθαι αὐτῶν, μή τι ἀτηρὸν ποιέωσι διὰ χειρὸς ἔχοντες· ἅμα μὲν γὰρ πολλὸν φειδότεροι γίνονται ἐς τὰ χρήματα καὶ προθυμότεροι κτᾶσθαι καὶ ἀγωνίζονται ἀλλήλοισιν. ἐν γὰρ τῷ ξυνῷ τὰ τελεύμενα οὐκ ἀνιᾷ ὥσπερ ἰδίῃ οὐδ' εὐθυμεῖ τὰ ἐπικτώμενα, ἀλλὰ πολλῷ ἧσσον.

26 Τοῦ αὐτοῦ (fr. 280 Diels²).

Ἐξεστὶν οὐ πολλὰ τῶν σφετέρων ἀναλώσαντας παιδεῦσαι τε τοὺς παῖδας καὶ τεῖχος τε καὶ σωτηρίην περιβαλέσθαι τοῖς τε χρήμασι καὶ τοῖς σώμασιν αὐτῶν.

27 Πλάτωνος ἐκ τοῦ Λάχης (p. 185 A).

Ἡ περὶ σμικροῦ οἴεσθε νυνὶ κινδυνεύειν καὶ σὺ καὶ Ἀνσίμαχος, ἀλλ' οὐ περὶ τούτου τοῦ κτήματος, ὃ τῶν ἡμετέρων μέγιστον ὃν τυγχάνει; υἱέων γάρ που ἡ χρηστῶν ἡ τὰναντία γενομένων καὶ πᾶς ὁ οἶκος <ὁ> τοῦ πατρὸς οὕτως οἰκήσεται, ὅποιοι ἂν τινες οἱ παῖδες γένωνται. — Ἀληθὴ λέγεις. — Πολλὴν ἄρα δεῖ προμήθειαν αὐτοῦ ἔχειν.

28 Γαῖου ἐκ τοῦ κατὰ Ἀρτεμισίου.

2 ἐνδέδεται Themist. || 3 ἦν S M A δι' ἧς Themist. ἧ prop. Gaisford || 5 ἀπολισθάνει (sine acc. S) S M A: ἀπολισθαίνειν ἐᾷ Themist. || 8 ecl. cu hlemm mab. S, om. M A || 9 ἀνίστων S: corr. Orelli Opusc. sent. I p. 516 || 10 ποιέωσι Wakefield: τοι (τι Tr.) ἔωσι S || 11 πολλῶν S: corr. Wakefield. πολλῷ Orelli | φειδότεροι cf. Lobeck Rhem.p.280 || 14 οὐδ' S: οὐκ Tr. || 16 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A || 17 σφετέρων Tr. || 19 χρήμ.] cf. Natorp Eth. des Dem. p. V || 20 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A || 21 οἴεσθε S: οἴεσθαι libri Plat. || 24 ὁ τοῦ Platonis T W: τοῦ S (sic), Platonis B || 26 προμήθειαν Plat. || 27 ecl. cum lemm. hab. S M A, γαῖον ἐκ^τ κ^τ ἀρτεμισίου etiam S

Ἄλλ' ὅταν ἡ σωφροσύνη τὸ κρινόμενον, πάντες μὲν οἱ πρεσβύτεροι πατέρες, πάντες δὲ οἱ νεώτεροι συγγενεῖς, πᾶσαι δὲ αἱ κησασαι πώποτε μητέρες. τὸ γὰρ κοσμίους εἶναι τοὺς παῖδας καὶ σώφρονας μίαν καὶ κοινὴν ἀπάν-
 5 των ἔχει συγγένειαν.

29 Ξενοφῶντος ἐκ τῆς πρὸς Κρίτωνα ἐπιστολῆς (p. 788 Hercher).

Εὖ γὰρ ἴσθι Σωκράτην πρὸς ἡμᾶς πολλάκις εἰπόντα, ὅτι οἱ τῶν νείων ἵνα πολλὴν μὲν ἔχωσιν οὐσίαν φροντί-
 10 ζοντες, ἵνα δὲ καλοὶ κάγαθοὶ γένωνται ἀμελοῦντες ἴσον πεπόνθασι τοῖς ἵπποτροφοῦσι καὶ τὰ μὲν πολεμικὰ οὐ διδάσκουσι, τροφὴν δὲ παμπόλλην παρεχομένοις. οὗτοι γὰρ πιότεροις μὲν τοῖς ἵπποις χρήσονται, ἀπείροις δὲ ὦν
 15 κατὰ πόλεμον εὐτολμίαν καὶ ἐμπειρίαν. τὰ αὐτὰ δ' οὖν ἐξαμαρτάνειν καὶ τοὺς γῆν πολλὴν κτωμένους τοῖς νείεσιν, αὐτῶν δὲ μὴ ἐπιμελομένους. ἃ γὰρ κεκτήσονται, πολλοῦ ἄξια νομισθήσεται, αὐτοὶ δὲ ὀλίγου. προσήκει δὲ τὸ φυλάττον τοῦ κτηθέντος ἀξιοτιμότερον εἶναι. καὶ τοίνυν
 20 ὁ τὸν ἑαυτοῦ παῖδα πολλοῦ ἄξιον ἀποδείξας, κἂν ὀλίγα καταλίπη, πολλὰ ἔδωκε· γνώμη γὰρ ἢ πλείω ἢ ἐλάττω γίνεται, ἀγαθῇ μὲν ἔμμετρα, ἐκμελεῖ δὲ καὶ ἀπαιδεύτῳ ὀλίγα. σὺ δὲ οὐδὲν πλείω τῶν ἀναγκαίων παρέχεις, ἃ
 25 νομίζεται, τοῖς δ' ἀμαθέσι τὸ μὲν ἀλγεινὸν τῆς σαρκὸς ἐκλύει, τὴν δὲ περὶ τοῦ μέλλοντος δυσελπιστίαν οὐ μειοῖ.

1 ὅταν ἡ A || 2 οἱ νεώτεροι συγγενεῖς Meineke: συγγενεῖς οἱ νεώτεροι S M A || 3 πώποτε sed ω ex ρ corr. S || 6 ecl. cum lemm. hab. S M A || 11 μὲν om. A. aberravit Gaisford || 12 παμπόλλην] alt. λ superscr. M¹ | παρεχομένους Tr. | οὗτοι S M A οὕτω Tr. || 13 προ- τέροις Tr. || 17 γὰρ καὶ κτήσονται M || 18 νομισθήσεται M A νομισθή- σονται S || 19 ἀξιοτιμότερον Tr. || 21 ἢ post γὰρ omissum inseruit S¹ | πλείω] πλει ex ελα corr. S || 22 γίνεται S M γίγνεται A | γίνεται, ἀγαθῇ μὲν bis scripsit, prius expunxit S | ἀγαθῇ S ἀγαθὴ M ἀγαθῇ ut videtur A | ἐκμελεῖ S M sed ει ex η corr. S¹ ἐμμελεῖ A || 23 ἃ τοῖς M A αὐτοῖς S || 24 ἀναγκαῖα suspectum || 25 τοῖς δὲ S M

CAPVT XXVII.

ΟΤΙ ΚΑΛΛΙΣΤΟΝ Η ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑ ΚΑΙ Η ΠΕΡΙ ΤΟΥΣ ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ
ΔΙΑΘΕΣΙΣ, ΚΑΙ ΟΤΙ ΑΝΑΓΚΑΙΟΙ.

1 *Μενάνδρον* (fr. 809 K.).

Ὡς ἡδὺ γ' ἐν ἀδελφοῖσιν ὁμονοίας ἔρως.

2 (Eiusdem: fr. 742 K.).

Τὸν τῇ φύσει
οἰκεῖον οὐδεὶς καιρὸς ἀλλότριον ποεῖ.

3 *Εὐριπίδου Ἰφιγενεία* (Aul. 376 s.).

Δεινὸν κασιγνήτοισι γίγνεσθαι λόγους
μάχας θ', ὅταν ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς ἔριν.

4 *Διφίλου* (fr. 102 K.).

Ἀνδρὸς φίλου γὰρ οἰκίαν καὶ συγγενοῦς
αὐτοῦ νομίζειν δεῖ τὸν ὀρθῶς συγγενῇ.

2 Titulum offerunt Phot. S M A, καὶ ὅτι ἀναγκαῖοι om. Phot. nil nisi ὅτι κάλλιστον ἢ φιλαδελφία praebet Mac. numerum οη' (ex oy ut videtur corr. S) praef. S A οθ' M Mac. ipsum caput servatum est etiam in L, ubi inscribitur *Περὶ ἀδελφῶν καὶ φιλαδελφίας* || 4 ecl. cum lemm. hab. S M A L || 5 ἐν ἀδελφοῖσιν (ut scripserat Grotius Dict. poet. p. 547) A: ἐν ἀδελφοῖς ἐστὶν S M L. ἡδὺ γ' ἐν ἀδελφοῖς ἐστὶν (deleto ὡς) Porson quod commendari videtur et S M L librorum consensu et ἡδὺ γε exordii frequentia, cf. quae adnotavimus ad IV 26, 10. ὡς illabi poterat ex prioris capitis ecloga 12 ὡς ἡδὺ πρῶος κτέ. || 6 ecl. hab. S Tr., om. M A L. in S ubi una linea scriptae sunt ecl. 1 et 2, iuxta hanc lemma μ^E adpositum est pertinens ad utramque, *Εὐριπίδου* quod legitur in Tr. falso huc retractum est ex ecl. 3 || 8 ποεῖ Tr.: ποιεῖ S (?) || 9 ecl. cum lemm. hab. S M A L; *Ἰφιγενεία* A || 10 γίγνεσθαι M || 11 μάχας θ' Tr. || 12 ecl. cum lemm. hab. S Tr., om. M A L || 13 καὶ συγγενοῦς οἰκίαν S: traiecit Grotius Dict. poet. p. 547 || 14 αὐτοῦ S: tacite corr. Gesn.² p. 476 | *εὐγενῇ* Bothe

5 (Hom. Od. XVI 97 s.)

"Η τι κασιγνήτοις ἐπιμέμφεται, οἷσί περ ἀνὴρ
μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται.

6 (7 Mein.) Σωτίωνος.

5 Ἀθήνησι νεμόμενοι κοινήν οὐσίαν Ἀχαιοὺς καὶ Δίους
ἀδελφοὶ οὕτως ἐγνώμονες ἦσαν, ὥσθ' ὁ μὲν Ἀχαιοὺς γε-
γυμνασιαρχικῶς ἡξίου τῆς ὑπολοίπου οὐσίας τὸ ἀνάλωμα
τὸ εἰς τὴν γυμνασιαρχίαν προστίθεσθαι τῷ Δίου μέρει· ὁ
δὲ ἀντέλεγεν ὥς καὶ αὐτὸς ἄλλα τινὰ ἀνηλωκώς.

10 7 (8 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ.

Καλλίας χειροτονηθεὶς ὑπαρχος νέος ὢν ἡξίωσεν
ἐπιτραπῆναι αὐτῷ παραχωρῆσαι τῷ ἀδελφῷ Θεοφίλῳ·
αὐτῷ γὰρ ἐπεῖναι ἡλικίαν. ὥστε καὶ εὐδοκίμησε καὶ ἐν
τῷ ὑστέρω ἔτει πρῶτος ἐχειροτονήθη.

15 8 (6 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ.

Οἱ ἀδελφοὺς παρέντες καὶ ἄλλους φίλους ζητοῦντες
παραπλήσιοι τοῖς τὴν ἐαυτῶν γῆν ἑῷσι, τὴν δὲ ἀλλοτρίαν
γεωργοῦσιν.

1 ecl. sine lemm. hab. S Tr., om. M A L || 2 ἐπιμέμφεται S Tr.
videtur tamen -εαι fuisse in S, ἐπιμέμφεται Hom. || 3 ὄρηται Hom.:
ὄρηται S || 4 ecl. cum lemm. Σωτίωνος (sic) hab. M A L (post ecl.
3), om. S. τοῦ αὐτοῦ quasi ex A temere scr. Gaisford deceptus
errore Gesneri qui eclogas 7 et 8 (Mein.) libris invitis transposuerat
post ecl. 6 (Mein.) in edit. sec. p. 476. Sotionem hunc non diversum
esse ab eo qui Περί ὀργῆς libros composuit (vid. Stob. III 20, 53 H.)
probabiliter statuit Zeller *Philos.*³ III 1 p. 682 n. 1 || 5 Ἀχαιοὺς] αι
ex ει corr. M¹ || 7 γεγυμνασιαρχικῶς (-ικῶς A) M A γεγυμνασμένος
ἀρχικῶς L: tacite corr. Gesn.² || 8 Δίου scripsi: αὐτοῦ M A L; ἐκεί-
νου ci. Meineke, potest ἀδελφοῦ | μέρει M A ἀν^εροι L || 9 ἄλλα κτε.]
nimiam quandam brevitatem notavit Elter. contraxerit verba eclo-
garius || 10 ecl. cum lemm. hab. M A L, om. S || 11 Ὁ ante Καλλ.
add. A | χειροτονηθεὶς] οτονηθεὶς suppl. A rec. | ὑπαρχος ex
ὑπαρχος corr. L || 15 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 5 sed om.
ecl. 7. 8 Mein.) M A L (post ecl. 8 Mein.). Gesneri errorem correxi
adn. 4. σωτίωνος S τοῦ αὐτοῦ M A Σωστράτου L. recurrit sen-
tentia corp. Par. 487 Elt. (γινῶμαι Σωστράτου). Sotionis igitur
sit an Sostrati potest dubitari: neutri obstat pinacographus Photi
p. 66 Elt. || 17 ἑῷσι sed σι ex corr. L || 18 γεωργοῦσιν ex -γῶσιν
corr. S¹. post γεωργοῦσιν addit A marg. alio atramento aliaque ut

9 Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Περὶ φιλαδελφίας (p. 479 A).

Ὅτι χωρὶς ἀδελφῶν οὔτε 'πλούτου' φασὶν οὔτε 'ταῖς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληίδος ἀρχᾶς' ἐστὶ τις χάρις καὶ ὄνησις.

10 Τοῦ αὐτοῦ (cf. p. 480 D).

Ὁ † διαδελφον μὴ φιλῶν οὐδὲ γονέας, οἳ εἰς ἀμφοῖν συνεβάλλοντο <γένεσιν>.

11 Τοῦ αὐτοῦ (p. 480 E).

Οἱ χρηστοὶ παῖδες οὐ μόνον διὰ τοὺς γονεῖς ἑαυτοὺς ἀγαπήσουσιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς γονεῖς δι' ἑαυτούς. ὀφείλου- 10
τες γὰρ τοῖς γονεῦσι διὰ πολλὰ χάριν, μάλιστα διὰ τοὺς ἰδελφοὺς ὀφείλουσιν.

12 Τοῦ αὐτοῦ (p. 480 F).

videtur manu has lectoris nescio cuius nugas εἰ δὲ ἦν ἔλαχέ τις λυπρὰν ἢ καὶ ἄλλως φανήν ἐἰς φορὰν ἀναγκάζοιτο σπεῖρειν, οἷον ἂν ἄμεινον βουλευσάιτο περὶ αὐτοῦ (sic), εἰς ἄλλοις καταβάλλων; μυρίους γοῦν ἴσμεν τοὺς καρποὺς ὧδε ποριζομένους

1 ecl. cum lemm. hab. S M A L (post ecl. 6 Mein.); ἐκ τοῦ om. L. cf. Ariphronis in 'Υγίειαν paeana et testimonia quae collegit Bergk P. I. III⁴ p. 595 || 2 ἥς (sc. ἀρμονίας) χωρὶς — ἀρχᾶς εἶναι τινα χάριν καὶ ὄνησιν Plut. | ταῖς A, Plut. ταῖς S M τῆς L || 3 ἀρχῆς L | ἐστὶν τις M || 5 ecl. cum lemm. hab. S M A, lemmate non iterato L. cf. Plut. De frat. am. p. 480 D ὁ γὰρ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ βαρυνόμενος οὐ δύναται μὴ τὸν γεννήσαντα μέμψεσθαι καὶ τὴν τεκοῦσαν || 6 ὁ διαδελφον (δῖσ- sed ἱ ex ei corr. M¹ δισσ- A) S M A ὁ δὲ ἀδελφὸν (ut prop. Meineke) L dein μὴ φιλῶν omnes. verba nostris quidem subsidiis certo restitui vix possunt. priora ὁ δ' εἰς ἀδελφὸν μὴ φίλος ὢν scribi voluit Gaisford. ὁ δὲ ἀδελφὸν μὴ φιλῶν <φιλεῖ> οὐδὲ γονέας ci. Meineke, ὁ μισᾶδελφος [μὴ φιλῶν] οὐδὲ γονέας <φιλεῖ>, οἳ Elter | εἰς S M A ἐν L || 7 συνεβάλλοντο S M A συνεβάλλοντο L | γένεσιν addi voluit Gesn.¹ mrg. || 8 ecl. cum lemm. hab. S M A, lemmate non iterato L. cf. Plut. l. c. χρηστοὶ δὲ καὶ δίκαιοι παῖδες οὐ μόνον διὰ τοὺς γονεῖς ἀγαπήσουσι μᾶλλον ἀλλήλους, ἀλλὰ καὶ τοὺς γονεῖς δι' ἀλλήλους· οὕτως αἰεὶ καὶ φρονούντες καὶ λέγοντες, ὅτι τοῖς γονεῦσιν ἀντὶ πολλῶν χάριν ὀφείλοντες μάλιστα διὰ τοὺς ἀδελφοὺς ὀφείλουσιν || 10 ἀγαπήσουσιν S A L ἀγαπῶσιν M ἀγαπήσωσιν Tr. || 13 ecl. cum lemm. hab. M A, lemmate non iterato L, om. S. Plut. l. c.: αἷς (sc. ταῖς Μούσας) ὁμοῦ δι εὐνοίαν αἰεὶ καὶ φιλαδελφίαν οὔσας οὕτως ὠνόμαζον

Ἵτι τὰς Μούσας ὠνομάσθαι λέγουσι διὰ φιλαδελ-
φίαν ὁμοῦ οὔσας.

13 Τοῦ αὐτοῦ (p. 483 C).

Πολυδεύκης τὸν καταψιθυρίζοντα τοῦ ἀδελφοῦ πρὸς
5 αὐτὸν κονδύλῳ παίσας ἀπέκτεινε· καὶ οὐδὲ θεὸς ἠθέλησε
μόνος, ἀλλ' ἡμίθεος μᾶλλον σὺν τῷ ἀδελφῷ γενέσθαι.

14 Θεοφρασίου (Plut. l. c. p. 482 B).

Θεόφραστος φησιν, ὅτι τοὺς μὲν ἄλλοτρίους οὐ φι-
λοῦντα δεῖ κρίνειν, ἀλλὰ κρίναντα φιλεῖν, τοὺς δὲ ἀδελ-
10 φούς ἔμπαλιν.

15 Εὐκλείδου (Plut. p. 489 D).

Εὐκλείδης ὁ Σωκρατικὸς ἀκούσας τοῦ ἀδελφοῦ λέγον-
τος ἁπολοιμὴν εἰ μὴ σε τιμωρησαίμην· ἔγὼ δέ· εἶπεν
'εἰ μὴ σε <πείσαι>μι φιλεῖν ἡμᾶς'.

16 Σκίλουρου (Plut. Apophth. reg. et imp. p. 174 F).

Σκίλουρος ὀγδοήκοντα παῖδας ἄρρενας ἀπολιπών,

1 λέγουσιν M || 3 ecl. sine lemm. hab. S, cum lemm. M A L. verba
καὶ οὐδὲ — γενέσθαι desunt ap. Plut. Πλουτάρχου: Ὁ Πολυδεύκης
οὐδὲ θεὸς — σὺν τῷ ἀδελφῷ γενέσθαι offert Mac. f. 136^v || 4 ὁ Πολ.
Plut. | καταψιθυρίζοντα S M A, Plut. καταψιθυρίσαντα L || 5 πάσας
A¹ i pallido atram. additum | κονδύλῳ om. L || 6 ἡμίονος L || 7 ecl.
sine lemm. hab. S L, addito lemmate M A. discrepat Plut. dictum
saepe citatur verbisque variatur. testimonia collegerunt Heylbut de
Theophr. libris Περὶ φιλίας p. 23 Sternbach in gnomol. Vat. n. 326 ||
8 Θεόφραστος ἔλεγεν ὅτι L | οὐ ex μὴ corr. L || 9 κρίνοντα L || 11 ecl.
cum lemm. hab. M A, sine lemm. L Mac., om. S. suspectum igitur
lemma Εὐκλείδου ut modo Θεοφρ. nam Plutarchum exscribere pergit
Stobaeus modo demptis aliquot verbis modo additis vel mutatis lem-
mate Πλουτ. fortasse non iterato. cf. Plut. l. c. ὁ μὲν οὖν Σωκρατικὸς
Εὐκλείδης . . . τὰδελφοῦ πρὸς αὐτὸν εἰπόντος ἁπολοιμὴν, εἰ μὴ σε
τιμωρησαίμην· ἔγὼ δ'· εἶπεν ἔμ μὴ σε πείσαιμι . . . φιλεῖν ἡμᾶς
ὥς πρότερον ἐφίλεις'. dictum similiter narratur a multis, ab ipso
Plutarcho de cohib. ira p. 462 D. testimonia collegit Sternbach in
gnomol. Vat. n. 278 || 13 εἰ μὴ σε <πείσαι>μι scripsi: εἰ μὴ σε μὴ M A
εἰ μὴ σε παρασκάσω (leg. παρασκενάσω) L. εἰ μὴ σε φιλεῖν ἡμᾶς παί-
σαιμι Gesn.² et sic Macarius ex coniectura sine dubio et ipse: vide
Plutarchum || 15 ecl. sine lemmate hab. S L, addito lemm. M A. hoc
ipso loco Σκίλλουρος contestatur index Photi p. 63 Elt. 'sed' quaerit
Elter 'unde pinacographus comperit Scilurum fuisse regem?' aut

ἔπειδὴ τελευτᾶν ἤμελλε, δέσμην ἀκοντίων ἐκάστω προτεί-
νων ἐκέλευε καταθραῦσαι. πάντων δὲ ἐπαγορευσάντων,
καθ' ἐν αὐτὸς ἔλκων ἀκόντιον πάντα ῥαδίως ἔκλασε, δι-
δάσκων ἐκείνους, ὅτι συνεσιῶτες καὶ ὁμονοοῦντες ἰσχυροὶ
διαμενοῦσιν, ἀσθενεῖς δ' ἔσονται διαλυθέντες.

5

17 Σωτίωνος.

Φιλάδελφον καὶ πέννητα λέγεσθαι κρεῖσσον, ἢ μισά-
δελφον καὶ πλούσιον.

18 Τοῦ αὐτοῦ.

Κύνα μὲν χαλεπὸν ὄντα ἐπιχειρεῖς πρᾶννεν, ὅπως 10
σοι πρᾶος ἦ, τὸν ἀδελφὸν δὲ οὐ;

19 Ἀριστίππου.

Ἀριστίππος ἔφησε πρὸς τὸν ἀδελφόν 'μέμνησο ὅτι
τῆς μὲν διαστάσεως σὺ ἤρξω, τῆς δὲ διαλύσεως ἐγώ'.

20 Ἱεροκλέους ἐκ τοῦ Περί φιλαδελφίας (p. 59 de Arn.) 15

Πρώτη μὲν οὖν ὑποθήκη μάλα σαφὴς ἐπιεικῶς τε
εὔπορος, πρὸς δὲ καὶ κοινή. κατὰ παντὸς μὲν γὰρ εἰπεῖν
προσώπου ὑγιῆς ὁ λόγος, ὡς σαφὴς ἢ ὁτιοῦν χρῆσις ἐκ

fallor ego aut pinacographus hoc inde conclusit quod admonitio ὅτι
συνεσιῶτες μὲν καὶ ὁμον. ἰσχυροὶ διαμένονσιν κτέ. egregie convenit
regulis. eclogam non adsumptam esse ex libro de garrul. p. 511 C
ubi aliis verbis narratur chria vidit Elter. cf. etiam Babr. 47

1 ἤμελλε S M A sed ἡ ex ε̃ corr. M¹ ἔμελλε L | δεσμὴν libri.
cf. Lobeck Paralip. p. 396 Croenert Mem. gr. Herc. p. 175 || 3 ἔλκων
S M A L: ἐξελὼν Plut. sed ἔλκων legitur etiam Plut. de garrul.
p. 511 C | ἅπαντα ῥαδίως συνέκλασε Plut. apophth. πάντα ῥαδίως
διέκλασε Plut. de garrul. || 4 συνεσιῶτες καὶ S M A¹ L μὲν ante καὶ
inseruit A² idque immerito receperunt Gaisford et Meineke | συνε-
σιῶτες ἰσχυροὶ διαμενοῦσιν Plut. || 5 διαμένονσι S M A L || 6 ecl. hab.
S M A L; σωτίωνος S A L σωσίωνος M. de Sotione vide quae dixi
ad ecl. 6 || 7 κρεῖσσον chartae detrimento periit A || 9 ecl. hab. lem-
mate non iterato S L, τοῦ αὐτοῦ addito M A || 11 post τὸν ἀδελφόν
δὲ οὐ interrogandi signum posui || 12 ecl. sine lemm. hab. S, addito
lemmate M A, om. L. cf. Diog. Laert. II 83 || 13 ἔφησε S A ἔφησεν
M ἔφη Tr. || 14 τῆς μὲν τῆς M | σὺ S M τῆς σὺ A | ἤρξω S ἤρξας
M A || 15 ecl. cum lemm. hab. S M A L; prima litt. lemmatis deest
rubro addenda L || 17 καὶ om. Tr. | μὲν om. L || 18 ἢ ὁτιοῦν Gais-
ford: ποτὼ οὖν M ποτῶοῦν A πότου οὖν L. v. πότου οὖν — ὑπο-
θέσθαι om. S

[τε] τοῦ ἑαυτὸν μὲν ἐκείνον, ἐκείνον δὲ ἑαυτὸν ὑποθέσθαι.
καὶ γὰρ οἰκέτη χρᾶτ' ἂν τις καλῶς, ἐνθυμηθεὶς πῶς ἂν
ῥῆξίωσεν ἐκείνον αὐτῷ προσφέρεσθαι, εἴπερ ἐκεῖνος μὲν ἦν
δεσπότης, αὐτὸς δὲ δοῦλος· ὁ δ' ὅμοιος λόγος καὶ γονεῦσι
5 περὶ τέκνων καὶ παισὶ περὶ τῶν γειναμένων καὶ συνόλως
πᾶσι περὶ πάντων. ἔξαιρέτως δ' ἐστὶν εὐπορος ἢ παρα-
νεσις κατὰ τὸν τῶν ἀδελφῶν πόπον· ἐπειδὴ περ οὐδὲν δεῖ
προϋποθέσθαι τὸν σκεπτόμενον, πῶς ἀδελφῷ χρηστέον,
λαβεῖν δ' ἐξ ἐτοίμου παρὰ τῆς φύσεως <τὴν> τοῦ προσώ-
10 που ταυτότητα. καὶ δῆτα καὶ πρῶτος οὗτος εἰρήσθω
λόγος, ὥς τοῦτον χρὴ προσφέρεισθαι τὸν τρόπον ἀδελφῷ,
ὅν περ ἂν τις ἐκείνον ἀξιώσειεν ἑαυτῷ. 'νὴ Δία' φήσει
τις 'ἀλλ' ἐγὼ μὲν εἰμι μέτριος καὶ ἐπιεικής, ὁ δ' ἀδελφός
σκαῖος καὶ δυσομίλητος'. οὐκ ὀρθῶς δὲ ἔρεϊ. πρῶτον μὲν
15 ἕως οὐδ' ἀληθεύσει· ἱκανὴ γὰρ ἡ φιλαντία τὰ μὲν ἴδια
μεγαλοποιῆσαι καὶ ἀποκυθᾶναι, τὰ δὲ τῶν ἄλλων κατα-
σμικρῦναι καὶ διαφανύλῃσαι· πολλάκις γοῦν διὰ τοιαύτην οἱ
κακίους σφᾶς αὐτοὺς προκρίνουσι τῶν κατὰ πολὺ βελτιό-
νων. ἔπειτα, καὶ ὄντως τοιοῦτος ἢ ἀδελφός, ἀλλὰ σύ γε,
20 φραῖν ἂν, ἀμείνων εὐρέθῃτι καὶ νίκησον αὐτοῦ τὴν ἀγριό-
τητα ταῖς εὐποιαῖς. ἐπεὶ τοί γε οὐδὲ πολλὴ χάρις τοῖς

1 τε seclusit de Arnim | ἑαυτὸν libri | μὲν ἐκείνον M A μὲν
ἐκείνῳ L | ἑαυτὸν in A fere evanidum αὐτὸν M ἑαυτῷ L || 3 ἐκεῖ-
νον L ἐχίνον (sine acc. S sine spir. et acc. M) S M A κεῖ superscr.
m. rec. in A | αὐτὸν M || 7 κατὰ τὸν τῶν fuerit an κατὰ τὸν in A
propter chartae detrimentum discerni nequit | ἀδελφὸν A | τόπον
S A: τρόπον M L | οὐδὲ L || 9 ἐξετοίμου M | τὴν addidit de Arnim ||

10 ταυτότη^{τα} sed supra τό aliquid additum, fort. το L | πρῶτο S ||
11 v. τοῦτον χρὴ laesa in A | ἀδελφόν L || 12 ἀξιώσειεν (ut scrip-
serat Meineke) L: ἀξιώσειεν ἂν S M A | φήσει τις (vel τις) S M A
φησί τις L. cf. 14 et 15 || 14 οὐκ] οὐχί A || 15 φιλαντία S M A
φιλα^ν L || 16 ἀποκυθᾶναι L. legitur verbum etiam Epigr. gr. 164, 1
Kaib. || 17 διαφανύλῃσαι S L -ῃσαι M A | πολλὰ libri: corr. Meineke.

scriptum erat olim πολλῶν, id est πολλάκις' Cobet mnemos. IX p. 103.
πολλαχοῦ Bentley | τοιαύτην S M A L ταύτην Tr. || 18 προσκινούσι
S M A προκινούσι L: tacite corr. Gesn.¹ f. 426^v || 19 ὄντως S M A
οὗτος L | ἀδελφός libri: corr. Cobet

εὐγνώμοσι προσενηχθῆναι μετρίως· ἀλλ' ἀνδρὸς ἔργον καὶ
 πολλῆς ἄξιον ἀποδοχῆς, τὸν ἀβέλτερον καὶ σκαιὸν πραῦ-
 ναι τοῖς ἐς αὐτὸν πραττομένοις. καὶ γὰρ οὐδὲν πάμπαν
 ἐπ' ἀδύνατον ἢ παράκλησις· ἀλλ' ἔνεστι γὰρ καὶ τοῖς
 ἀτοπώτατα διακειμένοις σπέρματα μεταβολῆς τῆς ἐπὶ τὸ 5
 κρεῖττον τιμῆς τε καὶ ἀγαπήσεως τῶν εὐεργετησάντων.
 οὐ γὰρ δὴ ζῶα μὲν ἄγρια καὶ φύσει πρὸς τὸ γένος ἡμῶν
 ἐκπεπολεμωμένα, πρὸς βίαν ἀχθέντα καὶ τὴν πρώτην
 κατασχεθέντα δεσμοῖς ἢ γαλεάγραις, χρόνοις ὕστερον τι-
 θασὰ γίγνεται καθημερούμενα ποιαῖς τημελείαις καὶ τῇ 10
 καθ' ἡμέραν τροφῇ· ἄνθρωπος δὲ οὐχ ὅπως ἀδελφός,
 ἀλλὰ καὶ μηδὲν προσήκων τύχῃ, οὐ τῇ παντὶ μᾶλλον ἐπι-
 μελείας ἀξιούμενος μεταβαλεῖ πρὸς τὸ ἡμερώτερον, καὶ
 ὑπερβολὴν μὴ ἀπολίπη σκαιότητος; μιμητέον οὖν ἐπὶ
 παντὸς μὲν ἀνθρώπου, πολὺ δὲ διαφερόντως ἐπ' ἀδελ- 15
 φοῦ τὸ τοῦ Σωκράτους· ἐκεῖνος γὰρ πρὸς τὸν εἰπόντα
 'ἀποθανοῦμαι, εἰ μὴ σε τιμωρησαίμην' ἔφη 'ἀποθανοῦ-
 μαι, εἰ μὴ σε φίλον ποιήσω'.

1 ἀλλὰ ML || 2 τὸν L || 3 ἐς αὐτὸν Tr.: εἰσαντὸν L ἑαυτὸν
 S ἑαυτῶν MA | οὐδὲν SML οὐδὲ A || 4 καὶ vel καὶ S MA καὶ L ||
 7 ἐκπεπολεμωμένα (-ώμενα M) SMA, compendiose ut in exitu versus
 etiam L, errat Gaisford || 9 τιθασὰ L || 10 γίγνεται MTr. | τημελείαις
 SMAL sed radendo ει in ι mutavit S || 11 ἀνθρωπος δὲ οὐχ ὅπως
 Cobet mnemos. IX p. 102: οὐχ ὅπως δὲ ἀνθρωπος SMAL || 12 προ-
 σήκων LTr.: προσήκων (sine acc. S) SMA | τύχοι S | οὐ τῇ Cobet
 l. c.: οὕτω SMAL || 13 μεταβαλεῖ Cobet l. c.: μεταβάλλει libri | ἡμε-
 ρώτερον L | καὶ (καὶ M) SML καὶ A || 14 ἀπολίπη SM ἀπολείπη
 LA | οὖν SMA μὲν οὖν L || 16 τὸ τοῦ Σωκράτους| Euclidi Socratico
 datur dictum supra ecl. 15. unde τὸ (Εὐκλείδου) τοῦ Σωκρατικοῦ
 hoc loco scribi vult Meineke flor. vol. IV p. LXXVI futili coniectura.
 ad ipsum enim Socratem refertur etiam a Themistio or. VII p. 113,
 18 Dind. alibi non solum Euclidi adsignatur sed etiam Platoni aut
 Zenoni, vide quae collegit Sternbach ad gnomol. Vat. 278 | ἐκεῖνος
 γὰρ κτέ.] ad ecl. 15 relegat legentem verbis ζητεῖ ἄνω in marg.
 scriptis L || 17 εἰ μὴ SAL: ἔαν μη M | σε τιμωρησαίμην ἔφη ἀπο-
 θανοῦμαι εἰ μὴ S, om. MA, verba omissa alia m. signo Λ supplenda
 notavit nec tamen supplevit in A, σε τιμωρησαίμην ἐγὼ, εἶπεν·
 ἐγὼ δὲ ἀπολλοίμην εἰ μὴ L || 18 σε φίλον ποιήσω SMA σε παρα-
 σκενάσω φιλεῖν ἡμᾶς manifesta interpolatione L collata ecloga 15.

Ἀλλὰ γὰρ ταῦτα μὲν ταύτῃ. μετὰ ταῦτα δ' ἐνθυμη-
 τέον, ὅτι τρόπον τινὰ οἱ ἀδελφοὶ ταύτου μέρη τυγχάνου-
 σιν, ὥσπερ οἱ ἔμοι ὀφθαλμοὶ ἐμοῦ καὶ ὡσαύτως σκέλη τε
 καὶ χεῖρες καὶ τὰ λοιπὰ. καὶ γὰρ οὗτοι τοῦτον ἔχουσιν
 5 τὸν τρόπον† εἴτε πρὸς τὸν οἶκον ἐξετάζοντες. ὥσπερ
 οὖν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ αἱ χεῖρες, εἴπερ ἕκαστον ἰδίαν ψυχὴν
 καὶ νοῦν λάβοι, περιέποι ἂν τὰ λοιπὰ πάσῃ μηχανῇ διὰ
 τὴν εἰρημένην κοινωνίαν, τῷ μὴδ' αὐτὰ τὸ ἴδιον ἔργον
 οἷά τε εἶναι παρέχειν καλῶς δίχα τῆς τῶν ἐτέρων παρου-
 10 σίας· οὕτως δεῖ καὶ ἡμᾶς ἀνθρώπους γε ὄντας καὶ ψυχὴν
 ὁμολογοῦντας ἔχειν, μὴδὲν παριέναι σπουδῆς ὑπὲρ τοῦ
 δεόντως προσφέρεισθαι τοῖς ἀδελφοῖς. καὶ γὰρ αὖ καὶ
 πλεῖόν τι παρὰ τὰ μέρη συλλαμβάνειν ἀλλήλοις ἀδελφοὶ
 πεφύκασιν, εἴ γε ὀφθαλμοὶ μὲν <συν>ορῶσιν ἀλλήλοις
 15 παρὼν παρόντι, καὶ χεῖρ συνεργάζεται παρούσα χειρὶ
 παρούσῃ· ἡ δ' ἀδελφῶν σύμπραξις ἀλλήλοις πολυχουσ-
 τέρα πῶς ἐστι. πράττουσι γὰρ τὰ κοινῇ διαφέροντα καὶ
 διεστηκότες τοῖς τόποις πάμπαν· μέγα θ' ὑπάρχουσιν
 ἀλλήλων ὄφελος, καὶ μυρίον ἢ τὸ διάστημα. ὁλως δὲ ἐν-
 20 θυμητέον, ὡς ὁ βίος ἡμῖν κινδυνεύει μακρὸς τις εἶναι καὶ
 πολυετὴς πόλεμος· τοῦτο μὲν διὰ τὴν αὐτῶν τῶν πραγ-

ceterum erunt fort. qui scribendum putent εἰ μὴ σε τιμωρήσομαι,
 praeterea bis ἀποθάνοιμι, hoc praecepit Cobet l. c. p. 103

1 v. ἀλλὰ γὰρ ταῦτα μὲν ταύτῃ om. S || 2 ταύτου Meineke: τὰ
 αὐτοῦ SMA τὰ αὐτῶν L || 3 ἔμοι ὀφθαλμοὶ Bentley: ὁμοιόφθαλμοι
 S M A L | σκέλη (ε corr. S¹ videtur λ fuisse S) S M A L μέλη Tr. ||
 5 εἴτε — ἐξετάζοντες verba mutila visa sunt Gesnero. εἴ γε πρὸς
 τὸν οἶκον ἐξετάζοιντο scr. de Arnim || 7 λάβοι ex λάβῃ corr. S¹ ||
 8 τῷ μὴ δ' (αἰδ' L) M L τὸ μὴ δ' S δ' (v. τῷ μὴ abreptis) A | αὐτὰ
 sine acc. S || 10 οὕτως M A οὕτω S L | δεῖ M L δὴ S δὲ A | ἡμᾶς
 ἀνθρώπους abrepta in A || 12 τοῖς ἀδελφοῖς sed τοῖς ἀδ abrepta
 A || 14 εἴ γε Gaisford: εἴ τε S M A L sed τε ὀφ abscissa in A |
 συνορῶσιν Meineke: ὁρῶσιν libri || 16 ἡ δ' SM ἡ L ἡ δ' ἀδ abscissa
 in A || 18 διεστηκ syllabae abscissae in A item mox (19) ὁλως δὲ ||
 20 ὁ βίος — πόλεμος] cf. quae adnotavimus in Teletis rel.² p. 54,
 2 | ὁ βίος A: βίος S M L | κινδυνεύει μακρὸς S: κρός M μικρός
 A L || 21 πολυετὴς A L πολυέτης (-τες Tr.) S πολυετησ sine acc. M |
 μὲν S M L μὴ A | ἐαυτῶν S M A L: corr. Gesn.¹ f. 428^v

μάτων φύσιν ἔχόντων τι ἀντίτακτον, τοῦτο δὲ διὰ τὰς
 ἔξαιφνιδίους καὶ ἀπροσδοκήτους ἐπιδρομὰς τῆς τύχης.
 πολὺ δὲ μάλιστα δι' αὐτὴν τὴν κακίαν οὔτε βίας τινὸς
 ἀπεχομένην οὔτε δόλου καὶ κακῶν στρατηγημάτων. ὁθεν
 καλῶς ἢ φύσις, ὥς ἂν ἐφ' ἃ γεννᾷ μὴ ἀγνοοῦσα, παρήγα- 5
 γεν ἡμῶν ἕκαστον τρόπον τινὰ μετὰ συμμαχίας. οὐδεὶς
 οὖν ἔστι μόνος οὐδ' ἄπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης', ἀλλ'
 ἐκ γονέων καὶ μετ' ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ ἄλλων οἰ-
 κείων. μέγας δὲ βοηθὸς ὁ λόγος, καὶ τοὺς ὀθνεῖους καὶ
 μηδὲν καθ' αἷμα προσήκοντας ἐξιδιούμενος, ἀφρονίαν τε 10
 παρέχων συμμαχῶν. διὰ τοῦτο κατὰ φύσιν ἡμῖν σπουδὴ
 καὶ ὄντινοῦν προσαγαγέσθαι καὶ φιλοποιήσασθαι. γίνε-
 ται γοῦν ἤδη τὸ πρᾶγμα τελεωτάτη μανιῶν τοῖς μὲν οὐ-
 δὲν ἐκ φύσεως ἔχουσι φίλτρον πρὸς ἡμᾶς ἐθέλειν συγ-
 κραθῆναι καὶ τῇ γνώμῃ εἰς ἐφ' ὅσον ἐνδέχεται πλεῖστον 15
 χεῖαι τὴν οἰκειότητα, τῶν δὲ ἕξ ἐτοίμου καὶ παρ' αὐτῆς
 χορηγομένων τῆς φύσεως κατημεληκέναι βοηθῶν κάπι-
 κούρων, οἷους δὴ συμβέβηκεν εἶναι τοὺς ἀδελφούς.

21 Μουσωνίου ἐκ τοῦ Εἰ πάντα τὰ γιγνόμενα τέκνα
 θρεπτέον (Muson. rel. XV^B p. 80 H.).

20

1 ἀντίτακτον sine acc. M || 2 ἔξαιφνιδίους A | τύχης Casaubonus: ψυχῆς libri sed dubito de M || 3 δι' αὐτὴν τὴν SMA διὰ τὴν L || 4 ἀπεχομένην ci. Gesn.¹ marg.: ἀπεχομένης SMAL ἀπεχόμενον Tr. | καὶ om. Tr. | ὁθεν καλῶς — (6) μετὰ συμμαχίας om. S || 5 καλῶν (si quid hoc loco ex Vitellii silentio licet concludere) L | ὥς ἂν — ἀγνοοῦσα om. in lacuna 30—35 litterarum L | ἔφαγεννα μὴ γνοῦσα M ἔφαγεν ἃ μὴ ἀγνοοῦσα A: emendavit Bentley || 7 utitur Homericis Hierocles Od. XIX 163 ut supra Stob. III 39, 36 p. 734, 4 || 8 γονέων SL γυναικῶν MA | μετὰ ML | ἄλλων οἰκείων SMA ἄλλοίων L || 10 τε Meineke: γε libri || 11 σπουδὴ ut videtur S ut Tr.: σπουδῇ (-ῃ A) MAL || 12 προσάγεσθαι L | γίνετ' (γίνεται A) οὖν MAL γίνεται γοῦν S || 13 τελεωτάτη (τελειο- L) libri | τοῖς (ut coniecit Needham) L: τῶν SMA || 14 ἐθέλει libri: tacite corr. Gesn.¹ || 15 ἐνδέχεται Tr.: ἐν δέεται SMAL || 16 χεῖαι SA χαίαι M ἐκχεῖαι L || 18 τοὺς ἀδελφούς] est haec sermonis de amore fraterno clausula integra. eadem enim sententia finitur supra de matrimonio commentarius p. 506, 26 ss. || 19 ecl. cum lemm. hab. SMAL; γιγνόμενα (γιγόμενα L) om. S xδ rubr. in marg. L. de eclogae initio vide p. 607, 11 adn.

Ὁ δέ μοι δοκεῖ δεινότατον, οὐδὲ πενίαν ἔνιοι προ-
 φασίζεσθαι ἔχοντες, ἀλλ' εὖποροι χρημάτων ὄντες, τινὲς
 δὲ καὶ πλούσιοι, τολμῶσιν ὁμῶς τὰ ἐπιγινόμενα τέκνα
 μὴ τρέφειν, ἵνα τὰ προγενόμενα εὖπορῇ μᾶλλον, ἐξ ἀνο-
 5 σίου μηχανώμενοι τὴν εὖπορίαν τοῖς παισίν [ἐξ ἀδελφῶν
 φόνον]. οἳ γε ἀναιροῦσιν αὐτῶν τοὺς ἀδελφούς, ἵν' ἐκεῖνοι
 μερίδα μεῖζω τῶν πατρῶων ἔχωσι· κακῶς εἰδότες, ὅσῳ
 κρεῖττον <τὸ> πολλοὺς ἔχειν ἀδελφούς τοῦ πολλὰ ἔχειν χρή-
 10 ματα. χρήματα μὲν γὰρ ἐπιβουλὰς ἐγείρει παρὰ τῶν πλη-
 σίων· οἳ δ' ἀδελφοὶ τοὺς ἐπιβούλους ἀνείργουσι. καὶ τὰ
 μὲν αὐτὰ δεῖται βοηθείας· οἳ δ' ἀδελφοὶ βοηθοὶ εἰσι
 κράτιστοι. καὶ οὔτε φίλον ἀγαθὸν ἀδελφῷ παρὰ τὸν
 ἀπὸ ἀνθρώπων ἑτέρων ὁμοίων τε καὶ ἴσων, τῇ ἀπ' ἀδελ-
 φῶν. τί δ' ἂν τις παραβάλοι καλὸν εἰνοίῃ τῇ ἐξ ἀδελ-
 15 φῶν εἰς ἀσφαλείας λόγον; τίνα δὲ κοινωνὸν ἀγαθῶν εὐ-
 μενέστερον σχοίῃ τις ἂν, ἢ ἀδελφὸν ἐπιεικῇ; τίνος δὲ
 παρουσίαν ἐν συμφοραῖς μᾶλλον ποθήσειεν ἂν, ἢ τοιούτου
 ἀδελφοῦ; ἐγὼ μὲν ἀξιοζηλότατον ἡγοῦμαι τὸν ἐπὶ πλήθει
 ἀδελφῶν ὁμονοούντων βιοῦντα· καὶ θεοφιλέστατον εἶναι

3 δὲ καὶ S M L; δὲ πάλιν καὶ A; πάνν pro πάλιν ci. Meineke.
 vix subest τινὲς δὲ καὶ πάνν πλούσιοι vel τ. δὲ καὶ παμπλούσιοι |
 ὁμῶς τολμῶσι S | τὰ om. L | ἐπιγινόμενα L || 4 εὖπορῶσι A || 5 v.
 ἐξ ἀδελφῶν φόνον seclussit Meineke, genuina existimat P. Wendland
 Berl. philol. wochenschr. a. 1906 p. 201 || 6 ἵνα L || 7 'κακῶς εἰδ.
 eleganter pro ἀγνοοῦντες' Cobet || 8 κρεῖττον τὸ Cobet mnemos.²

II p. 434: κρεῖττον L M κρεῖττω S, ex em. A | ἔχειν^β πολλοὺς^α A ||
 9 γὰρ SA: γε M L | τῶν S M L τῶν ὄντων A || 11 βοηθείας S M L
 παιδείας A || 12 καὶ οὔτε — 14 τῇ ἀπ' ἀδελφῶν in integrum restituere
 nemini adhuc contigit. temptaverim καὶ οὔτε φίλον ἀγαθὸν ἀδελφῷ
 παρα(βάλλον κρίνοι τις ἂν ὁρθῶς οὔτε βοήθειαν) τὴν ἀπ' ἀν-
 θρώπων ἑτέρων ὁμοίων τε καὶ ἴσων τῇ ἀπ' ἀδελφῶν, in quibus v.
 βοήθειαν τὴν debeo Th. Gomperzio, qui locum supplere studuit Wien.
 sitz. ber. CLIV (beiträge IX) 1906 p. 6 | παρὰ τὸν (τὸ sed in ras.
 L) libri, quamquam eo compendio exaratum in S ut etiam παρὰ
 τῶν esse possit, τὸν omisit sed signata lacuna Tr. || 13 ἑτέρων S A
 ἕτερον M ἑταῖρον L || 14 παραβάλλοι A | καλὸν S M A καὶ L. καλὸν
 suspectum Cobeto mnemos.² II p. 435 | τῇ ἐξ ἀδελφοῦ (-φῶν L) S M L
 τῇ γ' ἐξ ἀδελφοῦ fuit in A || 15 δὲ] δαί M | ἀγαθὸν S || 16 δὲ] δαί M

νομίζω τὸν ἄνδρα τοῦτον, οἴκοθεν ἔχοντα τὰγαθά. διὸ καὶ νομίζω δεῖν ἕκαστον ἡμῶν τοῖς αὐτοῦ παισὶ πειρασθαι χρημάτων μᾶλλον ἀπολείπειν ἀδελφούς, ὥς ἀφορμὰς ἀγαθῶν ἀπολείποντα μερίζοντας.

22 Ξενοφῶντος ἐν δευτέρῳ Ἀπομνημονευμάτων (II 3). 5

Χαιρεφῶντα δέ ποτε καὶ Χαιρεκράτην, ἀδελφῷ μὲν ὄντε ἀλλήλοιν, ἑαυτῷ δὲ γνωρίμῳ, αἰσθόμενος διαφερομένῳ, ἰδὼν τὸν Χαιρεκράτην, Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Χαιρέκρατες, οὐ δῆπου καὶ σὺ εἰ τῶν τοιούτων ἀνθρώπων, οἳ χρησιμώτερον νομίζουσι χρήματα ἢ ἀδελφοίς; καὶ ταῦτα 10 τῶν μὲν ἀφρόνων ὄντων, τοῦ δὲ φρονίμου, καὶ τῶν μὲν βοηθείας δεομένων, τοῦ δὲ βοηθεῖν δυναμένου, καὶ πρὸς τοῖσι τῶν μὲν πλειόνων ὑπαρχόντων, τοῦ δὲ ἐνός. Θαυμαστὸν δὲ καὶ τοῦτο, εἴ τις τοὺς μὲν ἀδελφοὺς ζημίαν ἡγεῖται, ὅτι οὐ καὶ τὰ τῶν ἀδελφῶν κέκτηται, τοὺς δὲ πολί- 15 τας οὐχ ἡγεῖται ζημίαν, ὅτι οὐ καὶ τὰ τῶν πολιτῶν ἔχει· ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν δύνανται λογίζεσθαι, ὅτι κρεῖττον σὺν πολλοῖς οἰκοῦντα ἀσφαλῶς τάρκουντα ἔχειν ἢ μόνον διαιτώμενον τὰ τῶν πολιτῶν ἐπικινδύνως πάντα κεκτῆσθαι, ἐπὶ δὲ τῶν ἀδελφῶν τὸ αὐτὸ τοῦτο ἀγνοοῦσι. καὶ οἰκέτας 20 μὲν οἱ δυνάμενοι ὠνοῦνται, ἵνα συνεργοὺς ἔχωσι, καὶ φίλους κτῶνται, ὥς βοηθῶν δεόμενοι, τῶν δὲ ἀδελφῶν ἀμελοῦσιν, ὥσπερ ἐκ πολιτῶν μὲν γιγνομένους φίλους, ἐξ ἀδελφῶν δὲ οὐ γιγνομένους. καὶ μὴν πρὸς φίλιαν μέγα

2 αὐτοῦ S αὐτοῦ M A L || 4 ἀγαθῶν ex -θὰς corr. S¹ | ἀπολείποντα L || 5 ecl. cum lemm. hab. S M A, om. L; ἐν β̄ S M τῶν ante ἀπομν. inseruit A² || 6 Χαιρεκράτην (ποδοκράτην A m. rec.) bis etiam Xen. libri et Priscianus XVII 125 (v. II p. 172, 3 H.) qui citat v. Χαιρεφῶντα — διαφερομένῳ || 7 γνωρίμῳ Xen., Prisc., A²: γνωρίμων S M A¹ || 8 Χαιρεκράτην vide adn. 6 || 9 οὐδέν που Tr. || 10 χρήματα si quid video M | ἀδελφὸν Xen. ed. Par. || 11 καὶ τοῦ μὲν βοηθείας δεομένου Tr. || 12 τοῦ Xen.: τῶν S M A | βοηθείας A² | δυνάμενον Xen.: δυναμένων S M A || 13 θαυμαστῶν A¹ corr. A² || 14 καὶ τοῦτο Xen., A²: καὶ τὸ S M A¹ | εἴ τι M¹ A¹ || 17 δύνανται S M A, Xen. cod. Paris. 1302 et Paris. 1740: δύναται Xen. ceteri || 18 τάρκουντα S τ' ἀρκοῦντα M Tr. τε ἀρκοῦντα A sed ε̄ deleuit A²: ἀρκοῦντα libri Xen. || 19 καὶ κτῆσθαι M || 21 ἔχουσιν in ἔχουσιν corr. M¹ || 24 καὶ μὴν καὶ πρὸς M

μὲν ὑπάρχει τὸ ἐκ τῶν αὐτῶν φῦναι, μέγα δὲ τὸ ὁμοί-
 τραφῆναι, ἐπεὶ καὶ τοῖς θηρίοις πόθος τις ἐγγίγνεται τῶν
 συντρόφων. πρὸς δὲ τούτοις καὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι τι-
 μῶσί τε μᾶλλον τοὺς συναδέλφους ὄντας τῶν ἀναδέλφων
 5 καὶ ἦττον τούτοις ἐπιτίθενται. Καὶ ὁ Χαιρεκράτης εἶπεν·
 Ἄλλ' εἰ μὲν, ὧ Σώκρατες, μὴ μέγα εἴη τὸ διάφορον, ἴσως
 ἂν δέοι φέρειν τὸν ἀδελφὸν καὶ μὴ μικρῶν ἔνεκα φεύγειν·
 ἀγαθὸν γάρ, ὥσπερ καὶ σὺ λέγεις, ἀδελφὸς ὢν οἶον δεῖ·
 ὁπότε μέντοι παντὸς ἐνδέοι καὶ πᾶν τὸ ἐναντιώτατον εἴη,
 10 τί ἂν τις ἐπιχειροῖη τοῖς ἀδυνάτοις; Καὶ ὁ Σωκράτης
 ἔφη· Πότερα δέ, ὧ Χαιρεκράτες, οὐδενὶ ἀρέσαι δύναται
 Χαιρεφῶν, ὥσπερ οὐδὲ σοί, ἣ ἔστιν οἷς καὶ πάνν ἀρέσκει;
 Διὰ τοῦτο γάρ τοι, ἔφη, ὧ Σώκρατες, ἄξιόν ἐστιν ἐμοὶ
 μισεῖν αὐτόν, ὅτι ἄλλοις μὲν ἀρέσκειν δύναται, ἐμοὶ δὲ
 15 ὅπου ἂν παρῇ πανταχοῦ καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ζημία μᾶλλον
 ἢ ὠφέλειά ἐστιν. Ἄρ' οὖν, ἔφη ὁ Σωκράτης, ὥσπερ ἵππος
 τῷ ἀνεπιστήμονι μὲν, ἐγχειροῦντι δὲ χρῆσθαι ζημία ἐστίν,
 οὕτω καὶ ἀδελφός, ὅταν τις αὐτῷ μὴ ἐπιστάμενος ἐγχειρῇ
 χρῆσθαι, ζημία ἐστίν; Πῶς δ' ἂν ἐγώ, ἔφη ὁ Χαιρεκρά-
 20 τής, ἀνεπιστήμων εἶην ἀδελφῷ χρῆσθαι, ἐπιστάμενός γε
 καὶ εὖ λέγειν τὸν εὖ λέγοντα καὶ εὖ ποιεῖν τὸν εὖ ποιοῦντα;
 τὸν μέντοι καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ πειρώμενον ἐμὲ ἀνιᾶν οὐκ
 ἂν δυναίμην οὐτ' εὖ λέγειν οὐτ' εὖ ποιεῖν, ἀλλ' οὐδὲ
 πειράσομαι. Καὶ ὁ Σωκράτης ἔφη· Θαυμαστὰ λέγεις,
 25 Χαιρεκράτες, εἰ κύνα μὲν, εἴ σοι ἦν ἐπὶ προβάτοις ἐπιτί-
 δειος ὢν καὶ τοὺς μὲν ποιμένας ἡσπάζετο, σοὶ δὲ προσ-

2 ἐγγίγνεται S M ἐγγίνεται A Tr. || 4 συναδέλφους M συν-
 αδελφούς S A ἐναδέλφους A² || 9 τοῦ ante παντὸς addit Coraës ||
 10 τί om. Xenophontis non nulli || 11 δὲ] δαι M || 12 σοὶ M A (sic),
 Xen.: σὺ S | καὶ πάνν S, Xen.: κε πᾶν M καὶ πᾶν ut videtur A¹ καὶ
 πάντα A m. rec. || 20 γε καὶ] σε καὶ Tr. || 21 εὖ ante λέγοντα sup.
 lin. S¹ | ευποιεῖν M || 22 καὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ libri Xen. || 24 θαυμαστά
 γε Xenophontis plerique || 25 ὧ ante Χαιρεκράτες tacite e Xen.
 Gesn.¹ f. 428^v idque recte, opinor. cf. p. 666, 8. 667, 6. 11. 13. 668,
 6. 669, 12. 19 | κύν^α A¹ corr. A², haec vel alia manus in marg. adscr.
 εἰ κύων | εἴ σοι, S M, Xen. εἴ σ' A εἴσο Tr. || 26 ὢν del. A²

ἰόντι ἐχαλέπαινε, ἀμελήσας ἂν τοῦ ὀργιζέσθαι ἐπειρῶ
 εὖ ποιήσας πραῖνεν αὐτόν, τὸν <δ> ἀδελφὸν [ὄν] φῆς
 μὲν μέγα ἀγαθὸν ἂν εἶναι ὄντα πρὸς σέ οἷον δεῖ, ἐπί-
 στασθαι δὲ ὁμολογῶν καὶ εὖ ποιεῖν καὶ εὖ λέγειν οὐκ
 ἐπιχειρεῖς μηχανᾶσθαι ὅπως σοι ὥς βέλτιστος ᾗ. Καὶ ὁ 5
 Χαιρεκράτης, Δέδοικα, ἔφη, ὦ Σώκρατες, μὴ οὐκ ἔχω ἐγὼ
 τσαύτην σοφίαν ὥστε Χαιρεφῶντα ποιῆσαι πρὸς ἐμὲ
 οἷον δεῖ. Καὶ μὴν οὐδὲν γε ποικίλον, ἔφη ὁ Σωκράτης,
 οὐδὲ καινὸν δεῖ ἐπ' αὐτόν, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, μηχανᾶσθαι,
 οἷς δὲ καὶ σὺ ἐπίστασαι αὐτὸς οἶομαι ἂν αὐτὸν ἀλόντα 10
 περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι σε. Οὐκ ἂν φθάνοις, ἔφη, λέγων,
 εἴ τι ᾗσθησαί με φίλτρον ἐπιστάμενον ὃ ἐγὼ εἰδὼς λέ-
 ληθα ἑμαυτόν; Λέγε δὴ μοι, ἔφη, εἴ τινα τῶν γνωρίμων
 βούλοιο κατεργάσασθαι, ὅποτε θύοι, καλεῖν σε ἐπὶ δείπνον,
 τί ἂν ποι(οί)ης; Δῆλον ὅτι κατάρχοιμι ἂν τοῦ αὐτός, ὅτε 15
 θύοιμι, καλεῖν ἐκείνον. Εἰ δὲ βούλοιο τῶν φίλων τινὰ
 προτρέψασθαι, ὅποτε ἀποδημοίης, ἐπιμελεῖσθαι τῶν σῶν,
 τί ἂν ποιοίης; Δῆλον ὅτι πρότερος ἂν ἐγχειροίην ἐπιμε-
 λείσθαι τῶν ἐκείνου, ὅποτε ἀποδημοίῃ. Εἰ δὲ βούλοιο
 ξένον ποιῆσαι ὑποδέχεσθαι σεαυτόν, ὅποτε ἔλθοις εἰς τὴν 20
 ἐκείνου, τί ἂν ποιοίης; Δῆλον ὅτι καὶ τοῦτον πρότερος
 ὑποδεχοίμην ἂν, ὅποτε ἔλθοι Ἀθήναζε· καὶ εἴ γε βουλοί-

1 ἐχαλέπηνεν A | ἀμελήσας M, Xen.: ἀμέλησας S ἡμέλησας
 A Tr. | ἐπειρῶ Xen.: ἐπέπερ ὁ (ὁ postmodo deletum in A) SMA ||
 2 ποιήσαντι A² | ποιήσας ἦν πραῖνεν A | πραῖνει Tr. | τὸν δὲ
 <scripsi δ> libri Xen.: τὸν SMA | ὄν quod omittunt libri Xen., ut
 dittographiam deleui | μέγα ἂν non nulli Xen. || 3 ἂν εἶναι S ἀνεῖναι
 M, fuisse etiam in A ἀγαθὸν ἂν εἶναι apparet ex accentibus ser-
 vatis etsi litt. ναν nunc non iam exstant: εἶναι Tr., Xen. || 4 ὁμο-
 λογεῖν A² || 5 inter ᾗ et εἶη et ἔσται fluctuatur memoria Xeno-
 phontis || 9 μηχανᾶσθαι A, Xen.: μηχανήσασθαι SM || 10 οἶομαι hoc
 ioco etiam Xen. plerique, infra p. 670, 5 οἶμαι tam Xenophontis libri
 quam Stobaei | ἀλόντα A || 15 ποιοίης Xen.: ποιῆς ex ποιεῖς S¹
 ποιῆς M ποιοῖς A ποιῆς Tr. | ἂν τοῦ SM, Xen.: ἂν τοῦ A || 17 ἀπό-
 δημοίῃς M || 18 ποιοίης S, Xen.: ποιῆς M ποιοῖς A || 20 ὑποδέ-
 χεσθαι MA, Xen.: ὑποδέχεσθαι sed v postquam α scribi coeptum
 est S ἀπο- Tr.

μην ἂν αὐτὸν προθυμεῖσθαι διαπράττειν μοι ἔφ' ἃ ἤκοιμι,
 δῆλον ὅτι καὶ τοῦτο δέοι ἂν πρότερον αὐτὸν ἐκείνῳ ποιεῖν.
 Πάντ' ἄρα σύ γε τὰ ἐν ἀνθρώποις φίλτρα ἐπιστάμενος
 πάλαι ἀπεκρύπτου· ἢ ὀκνεῖς, ἔφη, ἄρξαι, μὴ αἰσχροὺς φρα-
 5 νῆς, ἐὰν πρότερος τὸν ἀδελφὸν εὖ ποιῇς; καὶ μὴν πλείστου
 γε δοκεῖ ἀνὴρ ἐπαίνου ἄξιος εἶναι, ὅς ἂν φθάνη τοὺς
 μὲν πολεμίους κακῶς ποιῶν, τοὺς δὲ φίλους εὐεργετῶν.
 εἰ μὲν οὖν ἐδόκει μοι Χαιρεφῶν ἡγεμονικώτερος εἶναι σοῦ
 πρὸς τὴν φιλίαν ταύτην, ἐκείνον ἂν ἐπειρώμην πείθειν
 10 πρότερον ἐγχειρεῖν τῷ σὲ φίλον ποιεῖσθαι· νῦν δέ μοι σὺ
 δοκεῖς ἰγούμενος μᾶλλον ἂν ἐξεργάσασθαι τοῦτο. Καὶ ὁ
 Χαιρεκράτης εἶπεν· Ἄτοπα λέγεις, ὦ Σώκρατες, καὶ οὐδα-
 μῶς πρὸς σοῦ, ὅς γε κελεύεις ἐμὲ νεώτερον ὄντα καθ-
 ηγεῖσθαι· καίτοι τούτου γε παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις τάναν-
 15 τία νομίζεται, τὸν πρεσβύτερον ἡγεῖσθαι παντὸς καὶ λόγου
 καὶ ἔργου. Πῶς; ἔφη ὁ Σωκράτης· οὐ γὰρ καὶ ὁδοῦ
 παραχωρῆσαι τὸν νεώτερον τῷ πρεσβυτέρῳ συντυγχάνοντι
 πανταχοῦ νομίζεται καὶ καθήμενον ὑπαναστῆναι καὶ
 κοίτῃ μαλακῇ τιμῆσαι καὶ λόγῳ ὑποδεῖξαι; Ὡ ἀγαθέ, μὴ
 20 ὀκνεῖ, ἔφη, ἀλλ' ἐγχείρει τὸν ἄνδρα καταπραΰνειν, καὶ
 πανταχοῦ σοι ὑπακούσεται. οὐχ ὀρεῖς ὥς φιλότιμός ἐστι
 καὶ ἑλευθέριος; τὰ μὲν γὰρ πονηρὰ ἀνθρώπια οὐκ ἂν
 ἄλλως μᾶλλον ἔλοις ἢ εἰ δοίης τι, τοὺς δὲ καλοὺς κάγα-
 θοὺς ἀνθρώπους προσφιλοῦς χρώμενος μάλιστα ἂν κατερ-

1 ἂν deleverim, om. Xen. | ἤκοιμι corr. ex ἤκει μο(ι) S¹ ||
 4 ὀκνεῖς (ό- M) M A, Xen.: ὠκνεῖς (videtur o ex ω correctum) S
 ὠκνεῖς Tr. || 6 ἐπαίνου ἄξιος εἶναι reposui ex M A, Xen.: ἄξιος
 εἶναι ἐπαίνου S | φθάνοι Tr. || 9 ἐπειρώμην ex ἐπειθόμην corr. S¹ ||
 10 τῷ A¹, Xen.: τὸ S M A² || 13 ὅς γε κελεύεις ἐμὲ νεώτερον M A,
 Xen.: ὅς με κελεύεις νεώτερον S | καθηγεῖσθαι M A, Xen.: ἡγεῖσθαι
 S || 14 τούτου γε S, Xen.: τούτου M A || 17 τῷ om. Xenophontis
 codd. || 18 καὶ οὐ καθήμενον libri Xenophontis; οὐ καὶ καθ. Ed-
 wards || 19 λόγῳ S M A, nonnulli Xen. ubi λόγοις alii: λόγων
 Valckenaer | ὑπεῖξαι Xen. idque dari velim etiam Stobaeo: ὑπο-
 δεῖξαι (i fin. e corr. M¹) S M A || 21 πανταχοῦ S M A: πάνν ταχύ
 Xen. || 22 ἀνθρώπια A ex corr., Xen.: ἀνθρώπεια S M || 23 καλοὺς
 ἢ ἀγαθοὺς M

γάσαιο. Καὶ ὁ Χαιρεκράτης εἶπεν· Ἐὰν οὖν ἐμοῦ ταῦτα
 ποιοῖντος ἐκείνος μὴδὲν βελτίων γίγνηται; Τί γὰρ ἄλλο,
 ὁ Σωκράτης ἔφη, ἢ κινδυνεύεις ἐπιδεῖξαι σὺ μὲν χρηστός
 τε καὶ φιλάδελφος εἶναι, ἐκείνος δὲ φαῦλός τε καὶ οὐκ
 ἄξιος εὐεργεσίας; ἀλλ' οὐδὲν οἶμαι τούτων ἔσεσθαι· νο- 5
 μίζω γὰρ αὐτόν, ἐπειδὰν αἰσθηταί σε προκαλούμενον εἰς
 τὸν ἀγῶνα τοῦτον, πάνυ φιλονεικήσῃν, ὅπως περιγένη-
 ται σου καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ εὖ ποιῶν. νῦν μὲν γὰρ οὐ-
 τως, ἔφη, διάκεισθον, ὥσπερ εἰ τῷ χεῖρε, ἃς ὁ θεὸς ἐπὶ
 τῷ συλλαμβάνειν ἀλλήλαιν ἐποίησεν, ἀφεμένῳ τούτου τρά- 10
 ποιντο πρὸς τὸ διακωλύειν ἀλλήλῳ, ἢ εἰ τῷ πόδε θεία
 μοῖρα πεποιημένῳ πρὸς τὸ συνεργεῖν ἀλλήλοιν, ἀμελή-
 σαντε τούτου ἐμποδίζοιεν ἀλλήλῳ. οὐκ ἂν πολλή ἀμαθία
 εἴη καὶ κακοδαιμονία τοῖς ἐπ' ὠφελείᾳ πεποιημένοις
 ἐπὶ βλάβῃ χρῆσθαι; καὶ μὴν ἀδελφῷ γε, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, 15
 ὁ θεὸς ἐποίησεν ἐπὶ μείζονι ὠφελείᾳ ἀλλήλοιν ἢ χεῖρέ
 τε καὶ πόδε καὶ ὀφθαλμῷ καὶ τᾶλλα ὅσα ἀδελφὰ ἔφυσεν
 ἀνθρώποις. χεῖρες μὲν γάρ, εἰ δέοι αὐτὰς πλεον ὀργυιᾶς
 διέχοντα ἅμα ποιῆσαι, οὐκ ἂν δύναιτο· πόδες δὲ οὐδ'
 ἂν ἐπὶ τὰ ὀργυιὰν ἔλθοιεν ἅμα· ὀφθαλμοὶ δὲ οἱ δοκοῦν- 20
 τες ἐπὶ πλείστον ἐξικνεῖσθαι, οὐδ' ἂν τῶν ἔτι ἐγγυτέρω
 ὄντων τὰ ἔμπροσθεν ἅμα καὶ τὰ ὀπίσθεν ἰδεῖν δύναιτο·

2 βελτίον M || 3 ἔφη ὁ Σωκρ. Xen. | ἢ om. S | κινδυνεύσεις
 Xen. | ἐπιδεῖξαι etiam Xen. libri, ut emblemata expulit Cobet N. l.
 p. 634 | σὺ] ἢ σὺ A² | χρηστὸς τε M A¹ || 4 ἐκείνον — φαῦλον —
 ἄξιον e corr. A² || 6 ante εἰς τὸν suppl. ἐαυτὸν e Xen. Gesn.¹ f. 429^v,
 merito, opinor || 7 φιλονεικήσῃν Tr., Xenophontis cod. Paris. 1654 ||
 9 διάκεισθον (sine acc. S) S M A διακείσθον Tr. || 10 certum est ἀλλή-
 λοιν rescribi oportere Cobet l. c. p. 695. ἀλλήλαις G. Sauppe | τού-
 του A² ut videtur corr., Xen.: τοῦτον S M || 11 ἀλλήλων A¹ ἀλλήλῳ
 A² eadem discrepantia in A post ἐμποδίζοιεν (13) || 13 οὐκ S M, Xen.:
 καὶ οὐκ A utra manu incertum || 14 πεποιημένοις — (16) ὠφελεία
 om. libri Xenophontis || 15 δοκεῖ M A, Xen.: δοκεῖν S || 17 τᾶλλα τε
 ὅσα libri Xenophontis || 18 αὐτὰς τὰ πλεον Xenophontis libri paene
 omnes | ὀργυιᾶς S οὐγυῖας in ras. corr. M² ut videtur || 20 ἐπὶ τὰ
 Xen.: ἔπειτα S M A | ὀργυῖαν M, sine acc. S | ὀργυιὰν διέχοντα
 Xen., sed nescio an subaudiri possit διέχοντα ex 19 | οἱ καὶ δοκ.
 Sauppe || 21 οὐδὲ ἐὰν A¹

ἀδελφῷ δὲ φίλῳ ὄντε καὶ πολὺ διεσιῶτε πράττειτον ἅμα
ἐπ' ὠφελείᾳ ἀλλήλων.

23 Ἱεροκλέους ἐκ τοῦ Πῶς συγγενέσι χρηστέον (p. 61 Arn.).

Τοῖς εἰρημένοις περὶ γονέων χρήσεως καὶ ἀδελφῶν
5 γυναικός τε καὶ τέκνων ἀκόλουθόν ἐστι προσθεῖναι καὶ
τὸν περὶ συγγενῶν λόγον, συμπεπονθότα μὲν πῶς ἐκείνοις,
δι' αὐτὸ δὲ τοῦτο συντόμως ἀποδοθῆναι δυνάμενον. ὅλως
γὰρ ἕκαστος ἡμῶν οἶον κύκλοις πολλοῖς περιγέγραπται,
τοῖς μὲν σμικροτέροις, τοῖς δὲ μεῖζοσι, καὶ τοῖς μὲν
10 περιέχουσι, τοῖς δὲ περιεχομένοις, κατὰ τὰς διαφόρους
καὶ ἀνίσους πρὸς ἀλλήλους σχέσεις. πρῶτος μὲν γὰρ
ἐστὶ κύκλος καὶ προσεχέστατος, ὃν αὐτός τις καθάπερ
περὶ κέντρον τὴν ἑαυτοῦ γέγραπται διάνοιαν· ἐν ᾧ κύκλῳ
τό τε σῶμα περιέχεται καὶ τὰ τοῦ σώματος ἔνεκα παρει-
15 λημμένα. σχεδὸν γὰρ ὁ βραχύτατος καὶ μικροῦ δεῖν αὐ-
τοῦ προσαπτόμενος τοῦ κέντρον κύκλος οὗτος. δεύτερος
δ' ἀπὸ τούτου καὶ πλεόν μὲν ἀφεστῶς τοῦ κέντρον,
περιέχων δὲ τὸν πρῶτον, ἐν ᾧ τετάχεται γονεῖς ἀδελφοὶ
γυνὴ παῖδες. ὁ δ' ἀπὸ τούτων τρίτος, ἐν ᾧ θεῖοι καὶ
20 τηθίδες, πάπποι τε καὶ τῆθαι, καὶ ἀδελφῶν παῖδες, ἔτι
δ' ἀνεψιοί. μεθ' ὃν ὁ τοῖς ἄλλους περιέχων συγγενεῖς.
τούτῳ δ' ἐφεξῆς ὁ τῶν δημοτῶν καὶ μετ' αὐτὸν ὁ τῶν
φυλετῶν, εἰθ' ὁ πολιτῶν, καὶ λοιπὸν οὕτως ὁ μὲν ἀστυ-
γειτόνων, ὁ δὲ ὁμοεθνῶν. ὁ δ' ἐξωτάτω καὶ μέγιστος

1 ἅμα καὶ ἐπ' Xenophontis omnes || 3 ecl. cum lemm. hab
S M A, om. L. πῶς συγγενέσι (ut Tr. p. 458) S ἐπισυγγενέσι M εἰ.
συγγενέσι A sed εἰ add. manus diversa ab illa quae alios huius
tmematis locos correxit || 4 χρήσεως Bentley: χρησίμως libri || 6 συ-
γενῶν A²: συγγενέων S M || 7 ὅλως M A: ὅλος S || 8 ἕκαστον A¹ ||
1 ἀλλήλους Tr.: ἀνῶν S ἀνθρώπους sine compendio M A || 17 τού-
του Tr.: τούτων S M A || 18 περιέχον M || 20 τηθίδες Meineke:

τιθίδες S M ^ττιθίδες A | τῆθαι Meineke: τιθαι S τίθαι M τίτθαι
A Tr. || 21 μεθ' ὃν A ex μεθ' ὧν corr. M¹ μεθ' ὧν S | ἄλλους S M
ἀλλήλους A || 22 μετ' αὐτὸν M A μεταντιῶν S μετ' αὐτῶν Tr. ||

^ο23 ὁπλιτῶν A corr. eadem manus quae εἰ in titulo addidit, certe
idem est atramenti color: ὁπλιτῶν S M

περιέχων τε πάντας τοὺς κύκλους ὁ τοῦ παντός ἀνθρώ-
 πων γένους. τούτων οὖν τεθεωρημένων, κατὰ τὸν ἐντετα-
 μένον ἐστὶ περὶ τὴν δέουσιν ἐκάστων χρῆσιν τὸ ἐπι-
 συναγεῖν πῶς τοὺς κύκλους ὡς ἐπὶ τὸ κέντρον καὶ τῇ
 σπουδῇ μεταφέρειν αἰετὶ τοὺς ἐκ τῶν περιεχόντων εἰς τοὺς 5
 περιεχομένους. κατὰ τὸν φιλοίκειον γοῦν ἐστι γονέας μὲν
 καὶ ἀδελφοὺς οὐκοῦν κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν καὶ
 τῶν συγγενῶν τοὺς μὲν πρεσβυτέρους καὶ <τὰς> πρεσβυτέρας
 ὡς πάππους <ἢ> τίθας, θείους ἢ τηθίδας, τοὺς δ' ὀμφί-
 λικας ὡς ἀνεψιούς, τοὺς δὲ νεωτέρους ὡς παῖδας ἀνεψιῶν. 10
 ὥστ' εἴρηται διὰ συντόμων ὑποθήκη σαφές, πῶς χρὴ
 προσφέρεισθαι συγγενέσιν, ἐπειδὴ προεδιδάχθημεν, πῶς
 τε χρηστέον ἑαυτοῖς καὶ πῶς γονεῦσι καὶ ἀδελφοῖς, ἔτι
 δὲ γυναικὶ καὶ τέκνοις· πρόκειται δ' ὅτι καὶ τούτοις μὲν
 ὁμοίως τιμητέον τοὺς ἐκ τοῦ τρίτου κύκλου, τούτοις δ' 15
 αὖ πάλιν τοὺς συγγενεῖς. ἀφαιρήσεται μὲν γάρ τι τῆς
 εὐνοίας τὸ καθ' αἷμα διάστημα πλέον ὅν· ἡμῖν δ' ὁμῶς
 σπουδαστέα περὶ τὴν ἑξομοίωσιν ἐστίν. ἦκοι μὲν γὰρ ἂν
 εἰς τὸ μέτριον, εἰ διὰ τῆς ἡμετέρας αὐτῶν ἐνστάσεως
 ἐπιτεμνόμεθα τὸ μῆκος τῆς πρὸς ἕκαστον τὸ πρόσωπον 20

2 τὸν ἐντεταμένον S: τὸ ἐντεταγμένον M A sed ταγ in ta
 mutavit nescio quae manus in A || 3 περὶ| παρὰ Tr. || 4 τὸ μὲν
 κέντρον Tr. | τῇ (vel τῇ) libri: πάσῃ Nauck, πλείστῃ Meineke ||
 6 φιλοίκειον A Tr., sine acc. S φιλοικεῖον M | γοῦν libri (etiam Tr.)
 sed corr. ex οὖν vel vice versa S. οὖν prop. Meineke || 7 indicavit
 lacunam Gesn.¹ hanc sic fere expleri vult de Arnim γονέας μὲν καὶ
 ἀδελφοὺς <καὶ γυναῖκα καὶ παῖδας ὡς ἑαυτὸν ἀγαπᾶν, πάππους δὲ
 καὶ τίθας καὶ θείους καὶ τηθίδας ὡς γονέας, ἀδελφῶν δὲ παῖδας
 ὡς τοὺς ἰδίους, ἀνεψιούς δὲ ὡς ἀδελφοὺς> collatis eis quae disseruit
 Praechter Hierokl. p. 9 | κατὰ S M A: καὶ κατὰ Tr. || 8 καὶ πρεσβ.]
 ἢ πρεσβ. prop. Meineke | τὰς inseruit de Arnim || 9 ἢ τίθας ad-
 didi | τηθίδας (τιτθ- M) S M A || 11 ὑποθήκη σαφές Madvig Adv.
 cr. I p. 721: ὑποθήκης ἀφ' ἧς S M A. ὑποθήκη tacite iam Gesn.¹ ||
 12 προεδιδάχθη μὲν (μὲν compend.) A || 13 ἑαυτοῖς S (ut Tr.) M: αὐ-
 τοῖς A || 15 τοῦ om. Tr. || 16 πάλιν om. Tr. | ἀφωρῆσεται M || 17 πλέον
 ἂν S M A: corr. Gesn.¹ f. 429^v || 18 περὶ τὴν ἑξομοίωσιν S (sic)
 M A περὶ τοῦ ἑξομοίως Tr. | ἑξομοίωσιν ἐστίν M

σχέσεως. τὸ μὲν οὖν συνέχον καὶ πραγματικώτερον εἴρη-
 ται· χρὴ δ' ἐπιμετρεῖν καὶ κατὰ τὴν τῶν προσηγοριῶν
 χρῆσιν, τοὺς μὲν ἀνεψιοὺς καὶ θείους καὶ τηθίδας ἀδελ-
 φοὺς ἀποκαλοῦντας πατέρας τε καὶ μητέρας, τῶν δὲ συγ-
 5 γενῶν τοὺς μὲν θείους, τοὺς δὲ ἀδελφιδοὺς, τοὺς δὲ
 ἀνεψιούς, ὡς ἂν καὶ τὰ τῆς ἡλικίας παρείκη ἕνεκα τῆς ἐν
 τοῖς ὀνόμασιν ἐκτενείας. οὗτος γὰρ τῆς προσρῆσεως ὁ
 τρόπος ἅμα μὲν ἂν σημεῖον οὐκ ἄμαυρόν εἴη τῆς οὔσης
 ἡμῖν σπουδῆς περὶ ἐκάστους, ἅμα δ' ἂν ἐποτρύνοι καὶ
 10 προσεντεῖνοι πρὸς τὴν ὑποδεδειγμένην οἶον συνολκὴν τῶν
 κύκλων. ἐνταῦθα μέντοι γενομένοις οὐκ ἄκαιρος τοῦ ῥη-
 θέντος ἐπὶ γονέων διορισμοῦ φαντάζεται μνήμη. ἐλέγο-
 μεν γὰρ αὖ κατ' ἐκεῖνον ἡνίκα τὸν τόπον ἤμεν, ἐνθα
 μητέρα πατρὶ συνεκρίναμεν, ὡς χρὴ τῇ μὲν μητρὶ τῆς
 15 στοργῆς, τῆς δὲ τιμῆς τῷ πατρὶ πλεον ἀπονέμειν· οἷς
 ἐπομένως καὶ δεῦρο τιθεῖμεν ἂν, ὡς τοὺς μὲν μητροθέν
 προσήκοντας στέργειν πλεον πρέπει, τοὺς δ' αὖ κατὰ
 πατέρα συγγενεῖς διὰ μείζονος ἄγειν τιμῆς.

24 Ξενοφῶντος ἐν τῷ ἡ Περὶ τῆς Κύρου παιδείας
 20 (c. 7, 13—16).

Οἶσθα μὲν οὖν καὶ σύ, ὦ Καμβύση, ὅτι οὐ τὸ χρο-
 σοῦν σκῆπτρόν ἐστι τὸ τὴν βασιλείαν διασῶζον, ἀλλ' οἱ
 πιστοὶ φίλοι σκῆπτρον βασιλεῦσιν ἀληθέστατον. πιστοὺς

2 ἐπιμετρεῖν Bentley: ἐπὶ μετρίαν SM ἐπὶ μετρίαιν A || 3 τι-
 θίδας SMA || 5 ἀδελφιδοὺς ex ἀδελφούς corr. M¹ || 6 παρείκη
 Abreschius (ante Cobetum mnemos.² II p. 435): παρήκη libri | τῆς
 ἐν sed ἡ ex corr. M¹ || 7 προσρῆσεως Gesn.¹ mrg.: προσρρήσεως
 e corr. ut videtur M¹ προσρῆσεως SA || 13 αὖ κατ' SMA ἂν
 μετ' Tr. || 16 ἐπομένως Needham: ἐπομένοις SMA | τιθεῖμεν in
 τιθεῖμεν corr. M¹ || 19 ecl. cum lemm. hab. SMA L; περὶ om. S.
 τῆς τοῦ Κύρου L. cf. Stob. flor. 123, 15 Mein. || 21 οὐ τόδε τὸ libri
 Xen. excepto Erlangensi || 22 ἐστιν post διασῶζον (non post σκ.) Xen.
 libri praeter Erlang. || 23 ἀληθέστατον καὶ ἀσφαλέστατον· πιστοὺς
 δὲ μὴ νόμιζε Xen. subit igitur suspicio in Stobaei librorum arche-
 καὶ ἀσφαλέστατον

typo fuisse ἀληθέστατον. πιστοὺς δὲ κτέ., mutatum autem esse
 ἀσφαλέστατον in ἀσφαλεστάτους postquam inserta sunt verba καὶ
 ἀσφ. per errorem post πιστοὺς

καὶ ἀσφαλεστάτους δὲ μὴ νόμιζε φύσει φύεσθαι ἀνθρώ-
 πους· πᾶσι γὰρ ἂν οἱ αὐτοὶ πιστοὶ φαίνοντο, ὥσπερ
 καὶ τὰ ἄλλα τὰ πεφυκότα πᾶσι ταῦτα φαίνεται· ἀλλὰ
 τοὺς μὲν πιστοὺς τίθεσθαι δεῖ ἕκαστον ἑαυτῷ· ἡ δὲ κτῆ- 5
 σις αὐτῶν ἔστιν οὐδαμῶς σὺν τῇ βίᾳ, ἀλλὰ μᾶλλον σὺν
 τῇ εὐεργεσίᾳ. εἰ οὖν καὶ ἄλλους τινὰς πειράσῃ τῆς βασι-
 λείας συμφύλακας ποιεῖσθαι, μηδαμῶθεν πρότερον ἄρχου
 ἢ ἀπὸ τοῦ ὁμόθεν γενομένου. καὶ πολῖταί τοι ἀνθρωποὶ
 ἀλλοδαπῶν οἰκειότεροι καὶ σύσσιτοι αὐτοσκήνων. οἱ δὲ
 ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σπέρματος φύντες καὶ ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ 10
 αὖξηθέντες καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν γονέων ἀγαπώμενοι καὶ
 τὴν αὐτὴν μητέρα καὶ τὸν αὐτὸν πατέρα προσαγορεύον-
 τες, πῶς οὐ πάντων οὗτοι οἰκειότατοι; μὴ οὖν ἃ οἱ θεοὶ
 ὑφήγηται ἀγαθὰ εἰς οἰκειότητα ἀδελφοῖς μάταιά ποτε
 ποιήσετε, ἀλλ' ἐπὶ ταῦτ' εὐθὺς οἰκοδομεῖτε ἄλλα φιλικὰ 15
 ἔργα· καὶ οὕτως δὴ ἀννυτέρβλητος ἔσται ἡ ὑμετέρα φιλία.
 ἑαυτοῦ τε κήδεται ὁ προνοῶν ἀδελφοῦ· τίτι γὰρ ἄλλω
 ἀδελφὸς μέγας ὢν οὕτω καλὸν ὥς ἀδελφῷ; τίς δ' ἄλλος
 τιμήσεται δι' ἄνδρα μέγα δυνάμενον οὕτως ὥς ἀδελφός;
 τίνα δὲ φοβήσεται τίς ἀδικεῖν ἀδελφοῦ μέγαλον ὄντος 20
 οὕτως ὥς τὸν ἀδελφόν; μήτε οὖν θᾶπτον μηδεὶς σοῦ
 τούτῳ ὑπακουέτω μήτε προθυμότερον παρέστω. οὐδενὶ
 γὰρ οἰκειότερα τὰ τούτου, οὔτε τάγαθὰ οὔτε τὰ δεινὰ ἢ

1 φύσει om. libri Xen. || 3 πᾶσι ταῦτα scripsi: πᾶσιν αὐτὰ
 S M A πᾶσι τὰ αὐτὰ Xen. || 4 μὲν om. libri Xen. | κτίσις M || 7 συμ-
 φύλακας τῆς βασιλείας Xen. || 9 σύσσιτοι sed v et ι prius e corr. M²
 σύσσιτοι primo, dein οι (voluit σι?) supra στ A | αὐτοσκήνων (-σκή-
 νου S) S M A L: ἀποσκήνων Xen. || 10 post φύντες καὶ habet ὑπὸ τῆς
 αὐτῆς μητρὸς τραφέντες καὶ Xen., haec tamquam omissa propter
 homoeoteleuton Stobaeo tacite inseruit Gesn.¹ nec immerito fortasse ||
 14 ποτὲ om. S || 15 ποιήσεται compend. L | οἰκοδομεῖτε ἀδελφικὰ ἔργα
 L || 16 οὕτως (οὕτω) δὴ S M A οὕτως ἀέ Xen. | ἔσται S M A L: ἄλ-
 λους (nonnulli ἀλλήλους) ἔσται Xen. | ἔσται ἡμετέρα φιλία L || 17 ἑαν-
 τοῦ τοι Xen. || 18 μέγας ὢν reposui ex M A L, Xen.: ὢν μέγας S |
 ἄλλως, corr. S¹ ut videtur || 19 δι' S M L διὰ A || 20 δὲ A L Tr., Xen.
 δαι S M || 21 σοῦ (vel σου) τούτῳ (τούτου L) S M L, Xen. τοσοῦτω
 A || 22 μήτε Xen.: μηδὲ (vel μὴ δὲ) S M A || 23 τὰ τοῦ βίου τού-
 του A | οὔτε ἀγαθὰ οὔτε δεινὰ libri Xen. praeter Erlang.

σοί. ἐννόει δὲ καὶ τάδε· τίνι χαρισάμενος ἐλπίσαις ἂν
 μειζόνων τυγχάνειν ἢ τούτῳ; τίνι δ' ἂν βοηθήσας ἰσχυ-
 ρότερον σύμμαχον ἀντιλάβοις; τίνα δ' αἰσχίον μὴ φιλεῖν
 ἢ τὸν ἀδελφόν; τίνα δὲ προτιμᾶν πάντων κάλλιον ἢ
 5 τὸν ἀδελφόν; μόνου τοι, ᾧ³ Καμβύση, πρωτεύοντος
 ἀδελφοῦ παρ' ἀδελφῷ οὐδὲ φθόνος παρὰ τῶν ἄλλων
 ἐφικνεῖται.

25 (deest Mein.) Πλουτάρχου (De frat. am. p. 479 B).

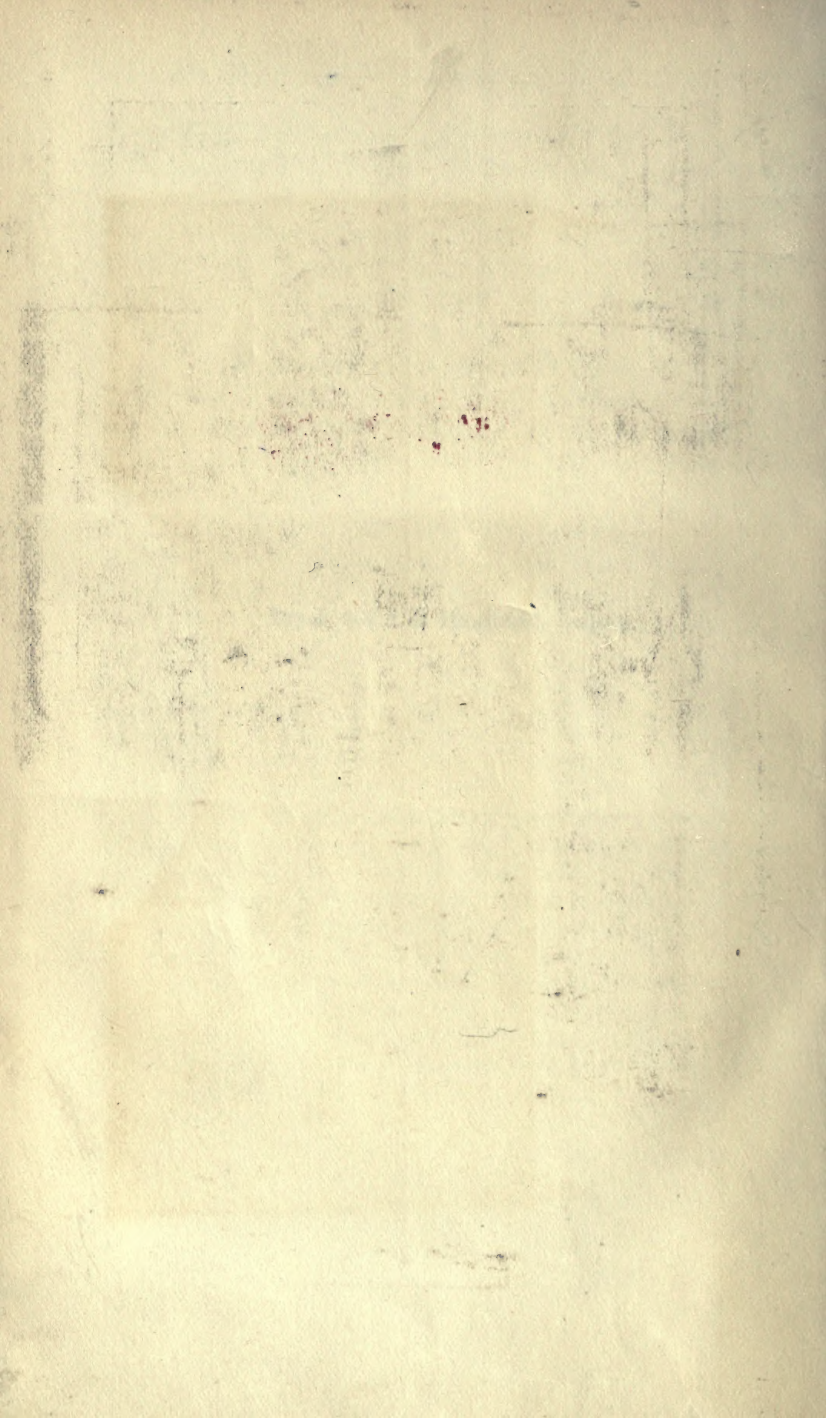
10 Ὁ μὲν Ἀρκαδικὸς μάντις δικαίως πόδα ξύλινον προσ-
 εποιήσατο τοῦ οἰκείου στερηθεῖς· ἀδελφὸς δὲ πολεμῶν
 ἀδελφῷ καὶ κτώμενος ὀθνεῖον ἐξ ἀγορᾶς ἑταῖρον οὐδὲν
 ἔοικεν ἄλλο ποιεῖν ἢ σάρκινον καὶ συμφυὲς ἀποκόψας
 μέλος ἀλλότριον προστρίβεσθαι <καὶ> προσσαρμόττειν.

26 (deest Mein.: nescio cuius auctoris)

15 Ἐν τῷ φιλεῖν τὸν ἀδελφὸν μικροῦ τὸν περὶ Διοσκοῦ-
 ρων μῦθον οὐ μῦθον ἤλεγξε.

1 τίνι χαρ. — (2) ἢ τούτῳ om. A | χαρισόμενος L || 2 μεγά-
 λων in μειζόνων corr. S¹ | τυχεῖν Xen. | δ' αὖ L || 4 τίνα δαὶ M |
 τίνα δὲ ἀπάντων κάλλιον προτιμᾶν ἢ τὸν ἀδ. Xen. || 6 οὐδὲ libri
 nisi quod ὁ δὲ || 8 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 24), om. S M A.
 de Stobaeana origine eclogae non dubitandum. at sedem eius ge-
 nuinam inter ecl. 9 et 10 fuisse haud scio an inde colligi possit,
 quod reliquae ex libro Περὶ φιλαδελφίας excerptae cum ordine
 Plutarcheo congruunt tantum non omnes (ecl. 9—15) || 9 ὁ μὲν οὖν
 Plut. | δικαίως L ἀναγκαίως Plut. | προσεποιήσατο καθ' Ἡρόδο-
 τον (IX 37) Plut. || 11 ἐξ ἀγο(ρᾶς ἢ παλαιστ)ρας erit fortasse qui
 Stobaeo dari malit ex Plut. || 12 συμφυὲς ἐκονσίως ἀποκόψας Plut. ||
 13 προστρίβεσθαι libri Plut. | καὶ Plut., om. L || 14 ecl. sine lemm.
 hab. L, om. S M A. cf. Plut. de frat. am. p. 483 C || 16 μῦθον οὐ
 μῦθον etiam Clemens Quis dives salvetur 42, 1. monet Ed. Schwartz

Druck von J. B. Hirschfeld, Leipzig.

PA
4436
A2
1884
v.4
pt.1

Stobaeus, Joannes
Joannis Stobaei

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
